CARTEA LUI MORMON

UN ALT TESTAMENT AL
LUI ISUS HRISTOS

Cartea lui Mormon

UN ALT

TESTAMENT

AL LUI

ISUS HRISTOS

© 2004 de Intellectual Reserve, Inc.
Toate drepturile rezervate
Tipărită în Germania 3/2004
19932003
Translation of The Book of Mormon
Romanian
ISBN 1-59297-516-X (34406 171)

Cartea lui Mormon

O RELATARE SCRISĂ DE
MÂNA LUI MORMON
PE PLĂCI,
CONFORM PLĂCILOR LUI NEFI

De aceea, este o prescurtare a cronicii poporului lui Nefi şi, de asemenea, a lamaniţilor—Scrisă lamaniţilor, care sunt urmaşii casei lui Israel; şi, de asemenea, iudeilor şi neamurilor—Scrisă sub formă de poruncă şi, de asemenea, prin spiritul profeţiei şi al revelaţiei—Scrisă şi pecetluită şi ascunsă pentru Domnul pentru a nu putea fi distrusă—Să apară prin harul şi puterea lui Dumnezeu, folosite în interpretarea ei—Pecetluită de mâna lui Moroni şi ascunsă pentru Domnul, să fie descoperită la timpul potrivit prin intermediul neamurilor—Iar interpretarea ei, prin harul lui Dumnezeu.

De asemenea, o prescurtare luată din Cartea lui Eter, care este o cronică a poporului lui Iared, care a fost risipit atunci când Domnul a încurcat limba oamenilor, când ei construiau un turn ca să ajungă la cer—Care arată urmaşilor casei lui Israel ce lucruri măreţe a făcut Domnul pentru strămoşii lor; şi ca ei să cunoască legămintele Domnului, că ei nu sunt alungaţi pentru totdeauna—Şi, de asemenea, pentru convingerea iudeilor şi a neamurilor că Isus este Hristosul, Dumnezeul Veşnic, care Se arată tuturor naţiunilor—Şi acum, dacă există erori, ele sunt greşelile oamenilor; de aceea, nu condamnaţi lucrurile lui Dumnezeu, ca să fiţi găsiţi fără pată la scaunul de judecată al lui Hristos.

Traducere originală după plăci, în limba engleză
de Joseph Smith, Jr.
Prima ediţie în limba engleză publicată la
Palmyra, New York, S.U.A., în 1830

Publicată de către
Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor
din Zilele din Urmă
Salt Lake City, Utah, S.U.A.

ABREVIERI ŞI INDICAŢII ÎN NOTELE DE SUBSOL ŞI ÎN GHIDUL PENTRU SCRIPTURI

Vechiul Testament

Gen.	Genesa (Facerea)
Ex.	Exodul (Ieşirea)
Lev.	Leviticul
Num.	Numeri
Deut.	Deuteronomul
Ios.	Iosua
Jud.	Judecătorii
Rut	Rut
1 Sam.	1 Samuel
2 Sam.	2 Samuel
1 Regi	1 Împăraţi (1 Regi)
2 Regi	2 Împăraţi (2 Regi)
1 Cron.	1 Cronici
2 Cron.	2 Cronici
Ezra	Ezra
Neemia	Neemia
Est.	Estera
Iov	Iov
Ps.	Psalmii
Prov.	Proverbele (Pildele)
Ecl.	Eclesiastul
Cânt.	Cântarea cântărilor
Isa.	Isaia
Ier.	Ieremia
Plâng.	Plângerile lui Ieremia
Ezec.	Ezechiel
Dan.	Daniel
Osea	Osea
Ioel	Ioel
Amos	Amos
Obad.	Obadia
Iona	Iona
Mica	Mica
Naum	Naum
Hab.	Habacuc
Ţef.	Ţefania
Hag.	Hagai
Zah.	Zaharia
Mal.	Maleahi

Noul Testament

Matei	Mat.
Marcu	Marcu
Luca	Luca
Ioan	Ioan
Fapte	Faptele Apostolilor
Rom.	Romani
1 Cor.	1 Corinteni
2 Cor.	2 Corinteni
Gal.	Galateni
Ef.	Efeseni
Filip.	Filipeni
Col.	Coloseni
1 Tes.	1 Tesaloniceni
2 Tes.	2 Tesaloniceni
1 Tim.	1 Timotei
2 Tim.	2 Timotei
Tit	Tit
Filim.	Filimon
Evr.	Evrei
Iacov	Iacov
1 Pet.	1 Petru
2 Pet.	2 Petru
1 Ioan	1 Ioan
2 Ioan	2 Ioan
3 Ioan	3 Ioan
Iuda	Iuda
Apoc.	Apocalipsa

Cartea lui Mormon

1 Ne.	1 Nefi
2 Ne.	2 Nefi
Iacov	Iacov
Enos	Enos
Iarom	Iarom
Omni	Omni
C. lui M.	Cuvintele lui Mormon
Mosia	Mosia
Alma	Alma
Hel.	Helaman
3 Ne.	3 Nefi
4 Ne.	4 Nefi
Morm.	Mormon
Eter	Eter
Moro.	Moroni

Doctrină şi Legăminte

D&L	Doctrină şi Legăminte
DO—1	Declaraţia oficială—1
DO—2	Declaraţia oficială—2

Perla de Mare Preţ

Moise	Moise
Avr.	Avraam
JS—M	Joseph Smith—Matei
JS—I	Joseph Smith—Istorie
A. de C.	Articolele de Credinţă
TJS	Traducerea lui Joseph Smith
GS	Ghid pentru Scripturi

EBR	Altă traducere posibilă din ebraică
I.E.	Explicarea unei expresii sau a unei formulări dificile
SAU	Altă formulare pentru clarificarea înţelesului unei expresii arhaice

INTRODUCERE

Cartea lui Mormon este un volum de scriptură sfântă comparabil cu Biblia. Este o cronică a legăturilor lui Dumnezeu cu vechii locuitori ai Americilor şi conţine plenitudinea nepieritoarei Evangheliii.

Cartea a fost scrisă de mai mulţi profeţi din vechime prin spiritul profeţiei şi al revelaţiei. Cuvintele lor, scrise pe plăci de aur, au fost citate şi prescurtate de către un profet şi istoric numit Mormon. Cronica relatează despre două mari civilizaţii. Una a venit din Ierusalim în anul 600 î.H. şi după aceea s-a separat în două neamuri cunoscute sub numele de nefiţi şi lamaniţi. Cealaltă a venit mult mai devreme, pe vremea când Domnul a încurcat limbile la Turnul Babel. Acest grup este cunoscut drept iarediţi. După mii de ani, toţi au fost distruşi cu excepţia lamaniţilor şi ei sunt principalii strămoşi ai indienilor americani.

Evenimentul suprem consemnat în Cartea lui Mormon este slujirea personală a Domnului Isus Hristos printre nefiţi, curând după învierea Sa. Cartea dezvăluie doctrinele Evangheliei, înfăţişează planul salvării şi spune oamenilor ce trebuie să facă pentru a câştiga pace în această viaţă şi mântuire veşnică în viaţa viitoare.

După ce Mormon şi-a terminat scrierile, el a încredinţat relatarea fiului său Moroni, care a adăugat câteva cuvinte de-ale sale şi a ascuns plăcile pe dealul Cumora. La 21 septembrie 1823, acelaşi Moroni, atunci o fiinţă glorificată şi înviată, a apărut profetului Joseph Smith şi l-a instruit cu privire la vechea cronică şi traducerea sa în limba engleză.

La timpul potrivit, plăcile i-au fost înmânate lui Joseph Smith, care le-a tradus prin harul şi puterea lui Dumnezeu. Cronica este acum publicată în multe limbi ca o nouă şi suplimentară mărturie că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu cel Viu şi că toţi cei ce vor veni la El şi se vor supune legilor şi rânduielilor Evangheliei Sale pot fi salvaţi.

În legătură cu această cronică, profetul Joseph Smith a spus: „Le-am spus fraţilor despre Cartea lui Mormon că este cea mai corectă carte de pe Pământ şi cheia de boltă a religiei noastre şi că omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învăţăturii ei, decât a oricărei alte cărţi".

Pe lângă Joseph Smith, Domnul a mai lăsat pe alţi unsprezece să vadă plăcile de aur şi să fie martori speciali ai adevărului şi ai divinităţii Cărţii lui Mormon. Mărturiile lor scrise sunt incluse aici ca „Mărturia a trei martori" şi „Mărturia a opt martori".

Noi îi invităm pe toţi oamenii de pretutindeni să citească Cartea lui Mormon, să chibzuiască în inimile lor mesajul pe care îl conţine şi, după aceea să-L întrebe pe Dumnezeu, Tatăl Veşnic, în numele lui Hristos, dacă este adevărată cartea. Aceia care vor urma această cale şi vor întreba cu credinţă, vor obţine o mărturie despre adevărul şi divinitatea ei prin puterea Duhului Sfânt. (Vezi Moroni 10:3–5.)

Aceia care vor obţine aceasta mărturie divină de la Spiritul Sfânt vor ajunge să cunoască, de asemenea, prin intermediul aceleiaşi puteri, că Isus Hristos este Salvatorul lumii, că Joseph Smith este revelatorul şi profetul Său din aceste ultime zile şi că Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă este Împărăţia Domnului întemeiată din nou pe pământ, pregătind a doua venire a lui Mesia.

MĂRTURIA A TREI MARTORI

Fie cunoscut tuturor naţiunilor, neamurilor, limbilor şi popoarelor la care va ajunge lucrarea că noi, prin harul lui Dumnezeu Tatăl şi al Domnului nostru Isus Hristos, am văzut plăcile care conţin această cronică, care este o cronică a poporului lui Nefi şi, de asemenea, a lamaniţilor, fraţii lor şi, de asemenea, a poporului lui Iared, care au venit din turnul despre care s-a vorbit. Şi, de asemenea, noi ştim că au fost traduse prin harul şi puterea lui Dumnezeu, căci glasul Lui ne-a spus-o nouă; de aceea, noi ştim cu siguranţă că această lucrare este adevărată. Şi noi, de asemenea, mărturisim că am văzut inscripţiile care sunt pe plăci; şi ele ne-au fost arătate prin puterea lui Dumnezeu şi nu a omului. Şi noi declarăm în cuvinte chibzuite că un înger al lui Dumnezeu a coborât din cer şi a adus şi a pus în faţa ochilor noştri, astfel că noi ne-am uitat şi am văzut plăcile şi inscripţiile de pe ele; şi noi ştim că prin harul lui Dumnezeu Tatăl şi al Domnului nostru Isus Hristos noi am văzut şi depunem mărturie că aceste lucruri sunt adevărate. Şi este minunat în ochii noştri. Cu toate acestea, glasul Domnului ne-a poruncit să depunem mărturie despre aceasta; de aceea, ca să ne supunem poruncii lui Dumnezeu, noi depunem mărturie despre toate aceste lucruri. Şi noi ştim că, dacă suntem credincioşi lui Hristos, ne vom curăţa veşmintele de sângele tuturor oamenilor şi vom fi găsiţi fără pată la scaunul de judecată al lui Hristos şi vom locui veşnic cu El în ceruri. Şi onoarea să fie a Tatălui, şi a Fiului, şi a Duhului Sfânt, care este un Dumnezeu. Amin.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

MĂRTURIA A OPT MARTORI

Fie cunoscut tuturor naţiunilor, neamurilor, limbilor şi popoarelor la care va ajunge această carte că Joseph Smith Jr., traducătorul acestei lucrări, ne-a arătat plăcile despre care s-a vorbit şi care se aseamănă cu aurul: şi atâtea foi câte numitul Smith a tradus, noi cu adevărat le-am avut în mână; şi noi, de asemenea, am văzut inscripţiile de pe ele, toate câte erau arătau ca lucru din vechime şi de o lucrătură neobişnuită. Şi despre aceasta noi depunem mărturie în cuvinte chibzuite, că numitul Smith ni le-a arătat, căci noi le-am văzut şi le-am ridicat şi ştim cu siguranţă că numitul Smith a avut plăcile despre care am vorbit. Şi noi ne dăm numele lumii întregi spre a mărturisi lumii ceea ce am văzut. Şi noi nu minţim, Dumnezeu depunând mărturie despre aceasta.

Christian Whitmer	Hiram Page
Jacob Whitmer	Joseph Smith, Sen.
Peter Whitmer, Jun.	Hyrum Smith
John Whitmer	Samuel H. Smith

MĂRTURIA PROFETULUI JOSEPH SMITH

Propriile cuvinte ale Profetului Joseph Smith despre apariţia Cărţii lui Mormon sunt:

„În seara . . . de douăzeci şi unu septembrie [1823] . . . m-am adresat în rugăciune şi implorare Atotputernicului Dumnezeu. . . .

În timp ce Îl chemam astfel pe Dumnezeu, am descoperit o lumină apărând în camera mea care a continuat să crească până când camera a fost mai luminoasă decât ziua în amiaza-mare, când imediat un personaj a apărut la marginea patului meu, stând în aer, deoarece picioarele sale nu atingeau podeaua.

El purta o mantie amplă, de un alb minunat. Era un alb care întrecea orice văzusem vreodată pe pământ; şi nici nu cred că ceva pe acest pământ ar putea fi făcut să apară atât de extraordinar de alb şi de strălucitor. Mâinile sale erau goale şi tot aşa erau şi braţele sale, până puţin mai sus de încheietura mâinii; tot asa erau goale tălpile şi picioarele sale până puţin mai sus de glezne. Capul şi gâtul erau, de asemenea, descoperite. Am putut să descopăr că nu avea pe el alte haine decât această mantie, căci aceasta era deschisă, astfel că i-am putut vedea pieptul.

Nu numai mantia sa era extraordinar de albă, dar întreaga sa persoană era glorioasă, mai presus de orice descriere, şi înfăţişarea sa era într-adevăr ca fulgerul. Camera era extrem de luminată, dar nu atât de strălucitoare ca în imediata apropiere a persoanei sale. Când m-am uitat întâi la el, mi-a fost teamă; dar frica m-a părăsit de îndată.

El m-a chemat pe nume şi mi-a spus că era un mesager trimis la mine din prezenţa lui Dumnezeu şi că numele lui era Moroni; că Dumnezeu avea o lucrare pe care să o fac eu: şi că numele meu va fi ţinut de bine şi de rău printre toate naţiunile, neamurile şi limbile, sau va fi pomenit şi de bine şi de rău printre toate popoarele.

El a spus că a fost depozitată o carte, scrisă pe plăci de aur, cuprinzând o relatare despre foştii locuitori ai acestui continent şi despre originea lor. De asemenea, a spus că plenitudinea nepieritoarei Evanghelii este cuprinsă în această carte, aşa cum a fost dată de către Salvator vechilor locuitori.

De asemenea, că erau două pietre montate în arcuri de argint—şi aceste pietre, ataşate unei platoşe, constituiau ceea ce se numeşte Urimul şi Tumimul—depozitate cu plăcile; şi posesiunea şi folosinţa acestor pietre erau ceea ce făceau „văzătorii” în vechime sau în vremurile trecute; şi că Dumnezeu le pregătise în scopul traducerii cărţii.

* * * * * * *

Din nou, el mi-a spus că atunci când voi primi acele plăci despre care îmi vorbise—deoarece timpul când ele urmau să fie obţinute nu era încă împlinit—nu trebuie să le arăt nici unei persoane; nici platoşa cu Urimul şi Tumimul; numai acelor persoane cărora mi se va porunci să le arăt; dacă voi face contrariul, voi fi distrus. În timp ce el vorbea cu mine despre plăci, minţii mele i-a fost dezvăluită o viziune, astfel încât am putut vedea locul în care fuseseră depozitate plăcile şi aceasta atât de clar şi de distinct, încât am recunoscut locul atunci când l-am vizitat.

După această comunicare, am văzut că lumina din cameră începe să se strângă imediat în jurul persoanei care îmi vorbise şi a continuat tot aşa până când camera a rămas din nou în întuneric, cu excepţia locului exact dimprejurul lui; când, dintr-o dată, am văzut cum s-a deschis o cale direct spre cer şi el s-a ridicat până când a dispărut cu totul şi camera a rămas în întuneric aşa cum fusese înainte ca această lumină cerească să-şi fi făcut apariţia.

Stăteam întins, meditând asupra acestei scene neobişnuite şi minunându-mă mult de ceea ce îmi fusese spus de acest mesager extraordinar; atunci, în mijlocul meditaţiei mele, deodată, am descoperit că, din nou, camera începea să se lumineze şi, de parcă ar fi fost într-o clipă, acelaşi mesager ceresc a fost din nou lângă patul meu.

El a început, şi mi-a spus, din nou, exact aceleaşi lucruri pe care le spusese la prima sa vizită, fără cea mai mică schimbare; după ce a terminat, el m-a informat despre marile judecăţi care aveau să vină pe pământ, cu mari pustiiri prin foamete, sabie şi ciumă; şi că aceste amarnice judecăţi vor sosi pe pământ în această generaţie. După ce a relatat aceste lucruri, s-a ridicat din nou, aşa cum făcuse şi mai înainte.

În acel moment, atât de profunde erau impresiile făcute asupra minţii mele, încât somnul îmi părăsise ochii şi stăteam culcat, copleşit de uimire de ceea ce văzusem şi auzisem. Dar cât de mare mi-a fost surpriza, când l-am văzut, din nou, pe acelaşi mesager lângă patul meu şi l-am auzit spunând sau repetând aceleaşi lucruri ca şi mai înainte; şi a adăugat un avertisment pentru mine, spunându-mi că Satana va încerca să mă ispitească (din cauza situaţiei sărăcăcioase a familiei tatălui meu) să iau plăcile cu scopul de a deveni bogat. Aceasta el mi-a interzis-o, spunându-mi că nu trebuie să am în vedere nici un alt scop, atunci când primesc plăcile, decât să-L slăvesc pe Dumnezeu şi că nu trebuia să fiu influenţat de nici un alt motiv, decât acela de a clădi împărăţia Lui; altfel, eu nu voi putea să le primesc.

După această a treia vizită, el s-a ridicat din nou la cer ca şi mai înainte şi am fost lăsat, din nou, să meditez asupra ciudăţeniei

evenimentelor prin care tocmai trecusem; aproape imediat după ce mesagerul ceresc se ridicase de lângă mine pentru a treia oară, cocoşul a cântat şi am văzut că se făcea ziuă, aşa că întrevederile noastre trebuie să fi durat toată noaptea.

Curând după aceea, m-am ridicat din pat şi, ca de obicei, m-am dus la treburile mele zilnice; dar, încercând să lucrez ca în alte dăţi, am găsit că puterea mea era atât de epuizată încât eram incapabil să fac ceva. Tatăl meu, care lucra împreună cu mine, a observat că era ceva în neregulă cu mine şi mi-a spus să mă duc acasă. Am pornit cu intenţia de a merge acasă; dar, încercând să trec peste gardul câmpului unde eram, puterile m-au părăsit complet şi am căzut neajutorat la pământ şi am fost, un timp, complet inconştient.

Primul lucru, de care îmi amintesc, a fost un glas care-mi vorbea, chemându-mă pe nume. M-am uitat în sus şi l-am văzut pe acelaşi mesager stând deasupra capului meu, înconjurat de lumină ca şi mai înainte. El mi-a relatat atunci, din nou, tot ce-mi povestise noaptea anterioară şi mi-a poruncit să merg la tatăl meu şi să-i spun despre viziunea pe care am avut-o şi despre poruncile pe care le primisem.

Am ascultat; m-am întors la tatăl meu pe câmp şi i-am repetat toată întâmplarea. El mi-a răspuns că aceasta era de la Dumnezeu şi mi-a spus să merg şi să fac aşa cum mi-a poruncit mesagerul. Am părăsit câmpul şi m-am dus la locul unde mesagerul îmi spusese că erau depozitate plăcile; şi, datorită clarităţii viziunii pe care o avusesem despre acesta, am cunoscut locul de îndată ce am ajuns acolo.

Aproape de satul Manchester, ţinutul Ontario din statul New York, se află un deal de mărime considerabilă, şi cel mai înalt din împrejurimi. Pe partea de vest a acestui deal, nu departe de vârf, sub o piatră de o mărime considerabilă se aflau plăcile, depozitate într-o cutie de piatră. Această piatră era groasă şi rotunjită în mijlocul părţii superioare şi mai subţire pe margini, astfel încât partea din mijloc era vizibilă deasupra pământului, iar marginea era acoperită, de jur împrejur, cu pământ.

După ce am îndepărtat pământul, mi-am procurat o pârghie pe care am fixat-o sub marginea pietrei şi, cu puţin efort, am ridicat-o. Am privit înăuntru şi acolo am văzut, într-adevăr, plăcile, Urimul şi Tumimul şi platoşa aşa cum declarase mesagerul. Cutia în care se aflau ele era formată prin împreunarea pietrelor într-un fel de ciment. Pe fundul cutiei se aflau două pietre aşezate transversal faţă de cutie şi pe aceste pietre erau aşezate plăcile şi celelalte lucruri împreună cu ele.

Am încercat să le scot afară, dar mesagerul mi-a interzis şi am fost înştiinţat, din nou, că nu sosise încă timpul pentru ca ele să

apară şi nici nu va sosi decât peste patru ani de la acea dată; dar mi-a spus că va trebui să vin în acel loc exact peste un an de la acea dată şi că se va întâlni cu mine acolo şi că eu va trebui să continui să fac astfel până va veni vremea să obţin plăcile.

Ca urmare, după cum mi-a fost poruncit, m-am dus la sfârşitul fiecărui an şi, de fiecare dată, am găsit acolo pe acelaşi mesager şi, la fiecare dintre întrevederile noastre, am primit instrucţiuni şi informaţii de la el referitoare la ceea ce va face Domnul şi cum şi în ce fel va trebui condusă împărăţia Sa în zilele din urmă.

* * * * * * *

În cele din urmă, a venit timpul pentru a obţine plăcile, Urimul şi Tumimul, şi platoşa. În a douăzeci şi doua zi a lui septembrie, o mie opt sute douăzeci şi şapte, ducându-mă, ca de obicei, la sfârşitul unui alt an, la locul unde erau depozitate aceste lucruri, acelaşi mesager ceresc mi le-a dat împreună cu această poruncă: că eu va trebui să fiu răspunzător pentru ele; dacă le voi pierde prin nepăsare sau prin neglijenţa mea de orice fel, voi fi nimicit; dar, dacă voi depune toate eforturile să le păstrez până când el, mesagerul, le va cere înapoi, ele vor fi protejate.

Curând am aflat motivul pentru care primisem porunci atât de stricte de a le păstra în siguranţă şi de ce mesagerul spusese că, după ce voi fi făcut ceea ce mi s-a cerut, el le va cere înapoi. Pentru că, imediat ce s-a aflat că plăcile erau în posesia mea, au fost depuse cele mai înverşunate eforturi pentru a-mi fi luate. Orice stratagemă ce a putut fi inventată a fost folosită în acest scop. Persecuţia a devenit mai amară şi mai aspră decât înainte şi mulţimi mă urmăreau să mi le ia, dacă s-ar fi putut. Dar, prin înţelepciunea lui Dumnezeu, ele au rămas în siguranţă în mâinile mele până când am împlinit prin ele ceea ce mi s-a cerut. Când, conform înţelegerii, mesagerul mi le-a cerut înapoi eu i le-am dat; şi el le are în grija sa până în această zi, fiind cea de a doua zi a lunii mai, o mie opt sute treizeci şi opt."

Pentru înregistrarea completă, vezi Joseph Smith—Istorie, în Perla de mare preţ şi *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [Istoria Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă], volumul 1, capitolele 1 până la 6.

Această cronică străveche a fost scoasă din pământ, ca glasul unui popor vorbind din ţărână, şi a fost tradusă în vorbirea modernă prin harul şi prin puterea lui Dumnezeu aşa cum arată mărturiile divine; a fost publicată pentru prima dată în limba engleză în anul 1830, sub titlul The Book of Mormon.

O SCURTĂ EXPLICAŢIE DESPRE

Cartea lui Mormon

Cartea lui Mormon este o cronică sfântă despre popoarele vechii Americi, care a fost gravată pe foi de metal. În carte se vorbeşte despre patru feluri de plăci metalice:

1. *Plăcile lui Nefi,* care erau de două feluri: plăcile mici şi plăcile mari. Primele erau dedicate în special lucrurilor spirituale, slujirii şi învăţăturilor profeţilor, în timp ce celelalte se ocupau de istoria seculară a oamenilor despre care se vorbea (1 Nefi 9:2–4). Totuşi, din timpul lui Mosia, plăcile mari includeau, de asemenea, lucruri de importanţă spirituală majoră.
2. *Plăcile lui Mormon,* care conţin o prescurtare făcută de Mormon după plăcile mari ale lui Nefi, cu multe comentarii. Aceste plăci conţin, de asemenea, o continuare a istoriei făcută de Mormon şi adăugiri ale fiului său, Moroni.
3. *Plăcile lui Eter,* care prezintă o istorie a iarediţilor. Această cronică a fost prescurtată de Moroni, care a introdus comentariile sale personale şi a încorporat cronica în istoria generală sub titlul de „Cartea lui Eter".
4. *Plăcile de aramă* aduse de poporul lui Lehi de la Ierusalim în anul 600 î.H. Acestea conţineau „cele cinci cărţi ale lui Moise . . . Şi, de asemenea, o cronică a Iudeilor de la începuturi . . . de la începutul domniei lui Zedechia, regele Iudeii; şi, de asemenea, profeţiile sfinţilor profeţi" (1 Nefi 5:11–13). Multe citate de pe aceste plăci, care-i citează pe Isaia şi pe alţi profeţi biblici şi nebiblici, apar în Cartea lui Mormon.

Cartea lui Mormon cuprinde cincisprezece părţi principale sau diviziuni cunoscute, cu o singură excepţie, sub numele de cărţi, fiecare numită după principalul său autor. Prima porţiune (primele şase cărţi, sfârşind cu Omni) este o traducere după plăcile mici ale lui Nefi. Între cărţile lui Omni şi a lui Mosia este o intercalare numită Cuvintele lui Mormon. Această intercalare face o legătură între cronica gravată pe plăcile mici şi prescurtarea lui Mormon făcută la plăcile mari.

Cea mai lungă porţiune, de la Mosia la Mormon, capitolul 7 inclusiv, este o traducere a prescurtării lui Mormon a plăcilor mari ale lui Nefi. Porţiunea de încheiere din Mormon, capitolul 8 până la sfârşitul volumului, a fost gravată de Moroni, fiul lui Mormon, care, după ce a terminat cronica despre viaţa tatălui său, a făcut o

prescurtare a cronicii iarediţilor (denumită Cartea lui Eter) şi mai târziu a adăugat părţile cunoscute sub numele de Cartea lui Moroni.

În sau în jurul anului 421 D.H., Moroni, ultimul dintre profeţii şi istoricii nefiţilor, a pecetluit cronica sfântă şi a ascuns-o pentru Domnul, să fie descoperită în ultimele zile, aşa cum a fost prezis prin glasul lui Dumnezeu prin profeţii Săi străvechi. În anul 1823, după naşterea lui Hristos, acelaşi Moroni, atunci o persoană înviată, l-a vizitat pe profetul Joseph Smith şi mai târziu i-a înmânat plăcile gravate.

NUMELE ŞI ORDINEA CĂRŢILOR ÎN

Cartea lui Mormon

Denumire	*Pag.*
Prima carte a lui Nefi	1
A doua carte a lui Nefi	62
Cartea lui Iacov	138
Cartea lui Enos	159
Cartea lui Iarom	162
Cartea lui Omni	164
Cuvintele lui Mormon	167
Cartea lui Mosia	170
Cartea lui Alma	242
Cartea lui Helaman	442
Al treilea Nefi	490
Al patrulea Nefi	560
Cartea lui Mormon	564
Cartea lui Eter	587
Cartea lui Moroni	625

GHID PENTRU SCRIPTURI

Introducere

Lista Alfabetică a Temelor

ILUSTRAŢII

1. *Domnul Isus Hristos*
Pictură de Heinrich Hofmann

2. *Profetul Joseph Smith*
Pictură de Alvin Gittins
Vezi „Mărturia profetului Joseph Smith", pag. ix–xii

3. *Lehi descoperă Liahona*
Pictură de Arnold Friberg
Vezi 1 Nefi 16, pag. 39–42

4. *Lehi şi poporul său sosesc pe pământul făgăduinţei*
Pictură de Arnold Friberg
Vezi 1 Nefi 18, pag. 48–51

5. *Alma botează în Apele lui Mormon*
Pictură de Arnold Friberg
Vezi Mosia 18, pag. 211–214

6. *Samuel Lamanitul profeţeşte*
Pictură de Arnold Friberg
Vezi Helaman 16, pag. 487–490

7. *Isus Hristos vizitează Americile*
Pictură de John Scott
Vezi 3 Nefi 11, pag. 515–519

8. *Moroni îngroapă însemnarea nefită*
Pictură de Tom Lovell
Vezi Mormon 8, pag. 579–583

Prima Carte a lui Nefi

SLUJIREA ŞI DOMNIA LUI

O relatare a lui Lehi şi a nevestei lui, Saria, şi a celor patru fii ai săi care se numeau (începând cu cel mai mare) Laman, Lemuel, Sam şi Nefi. Domnul îl avertizează pe Lehi să plece din ţara Ierusalimului, deoarece el profeţeşte poporului despre nedreptăţile lor, iar ei caută să-i distrugă viaţa. El călătoreşte trei zile în pustiu împreună cu familia sa. Pentru obţinerea scrierilor Iudeilor, Nefi îşi ia fraţii şi se reîntoarce în ţinutul Ierusalimului. Relatarea suferinţelor lor. Ei le iau de neveste pe fiicele lui Ismael. Ei îşi iau familiile şi pleacă în pustiu. Suferinţele şi chinurile lor în pustiu. Traseul călătoriilor lor. Ei ajung la apele cele mari. Fraţii lui Nefi se răzvrătesc împotriva lui. El îi face de ruşine, apoi construieşte o corabie. Ei dau acelui loc numele de Abundenţa. Ei traversează apele cele mari către un pământ al făgăduinţei şi apoi mai departe. Aceasta este conform cu relatarea lui Nefi; sau, cu alte cuvinte, eu, Nefi, am scris această cronică.

CAPITOLUL 1

Nefi începe cronica despre poporul său—Lehi vede într-o viziune o coloană de foc şi citeşte dintr-o carte de profeţii—El Îl laudă pe Dumnezeu, prezice venirea lui Mesia şi profeţeşte distrugerea Ierusalimului—El este prigonit de către iudei. Circa 600 î.H.

EU, [a]Nefi, fiind născut din [b]părinţi de [c]seamă, am fost deci [d]instruit întrucâtva în toate învăţăturile tatălui meu; şi văzând multe [e]suferinţe în cursul zilelor mele, totuşi, fiind foarte plăcut Domnului în toate zilele mele; da, având o mare cunoaştere a bunătăţii şi [f]tainelor lui Dumnezeu, de aceea, scriu o [g]cronică a întâmplărilor din zilele mele.

2 Da, scriu o cronică în [a]limba tatălui meu, care constă din învăţăturile iudeilor şi limba egiptenilor.

3 Şi ştiu că scriu o cronică [a]adevărată; şi o scriu cu propria mea mână; şi o fac după cunoştinţele mele.

4 Căci s-a întâmplat la începutul [a]primului an al domniei lui [b]Zedechia, regele Iudeii (tatăl meu, Lehi, locuind în [c]Ierusalim în toate zilele sale); şi în acelaşi

[1 NEFI]
1 1*a* GS Nefi, fiul lui Lehi.
b D&L 68:25, 28.
GS Părinţi.
c Prov. 22:1.
d Enos 1:1; Mosia 1:2–3.
GS Învăţa, învăţător.
e GS Adversitate.
f GS Tainele lui Dumnezeu.
g GS Scripturi.
2*a* Mosia 1:2–4; Morm. 9:32–33.
3*a* 1 Ne. 14:30; Mosia 1:6; Eter 5:1–3; D&L 17:6.
4*a* GS Cronologie—598 î.H.
b 2 Cron. 36:10; Ier. 52:3–5; Omni 1:15.
c 1 Cron. 9:3.

an mulţi [d]profeţi au venit, profeţind poporului că ei trebuie să se pocăiască sau, dacă nu, marele oraş [e]Ierusalim trebuie să fie distrus.

5 Prin urmare, s-a întâmplat că tatăl meu, [a]Lehi, s-a dus să se roage Domnului, da, chiar din toată [b]inima sa, pentru poporul său.

6 Şi s-a întâmplat că, pe când el se ruga Domnului, a apărut o [a]coloană de foc şi s-a aşezat pe o stâncă în faţa lui; şi el a văzut şi a auzit multe; şi, din cauza lucrurilor pe care le-a văzut şi le-a auzit, el s-a cutremurat şi a tremurat nespus de mult.

7 Şi s-a întâmplat că el s-a reîntors la casa lui din Ierusalim; şi s-a aruncat pe patul său, fiind [a]copleşit de Spirit şi de lucrurile pe care le văzuse.

8 Şi fiind astfel copleşit de Spirit, el a fost purtat într-o [a]viziune, încât chiar a [b]văzut cerurile deschizându-se şi a crezut că Îl vede pe Dumnezeu şezând pe tronul Său, înconjurat de nenumărate cete de îngeri care cântau şi-L preamăreau pe Dumnezeul lor.

9 Şi s-a întâmplat că el L-a văzut pe Unul pogorându-se din înaltul cerului şi a văzut că [a]strălucirea Lui era mai presus decât cea a soarelui la amiază.

10 Şi el a văzut, de asemenea, pe alţi [a]doisprezece care-L urmau, iar strălucirea lor era mai presus decât a stelelor de pe cer.

11 Şi ei s-au pogorât şi s-au dus pe faţa pământului; iar primul a înaintat şi a stat în faţa tatălui meu şi i-a dat o [a]carte şi i-a cerut s-o citească.

12 Şi s-a întâmplat că, pe când citea, el se umplea de [a]Spiritul Domnului.

13 Şi el citea astfel: Vai, vai, de Ierusalim, eu am văzut [a]lucrurile tale abominabile! Da, şi multe lucruri a citit tatăl meu despre [b]Ierusalim—că va fi distrus cu locuitorii lui cu tot; mulţi vor pieri de sabie, iar mulţi vor fi [c]luaţi robi în Babilon.

14 Şi s-a întâmplat că, după ce tatăl meu a citit şi a văzut multe lucruri mari şi minunate, el a exclamat multe lucruri către Domnul; cum ar fi: Mari şi minunate sunt faptele Tale, o, Doamne, Dumnezeule Atotputernic! Tronul Tău este sus în ceruri, iar puterea şi bunătatea şi îndurarea Ta sunt peste toţi locuitorii pământului; şi, pentru

4*d* 2 Regi 17:13–15; 2 Cron. 36:15–16; Ier. 7:25–26. GS Profet.
e Ier. 26:18; 2 Ne. 1:4; Hel. 8:20.
5*a* GS Lehi, tatăl lui Nefi.
b Iac. 5:16.
6*a* Ex. 13:21; Hel. 5:24, 43; D&L 29:12; JS—I 1:16.
7*a* Dan. 10:8; 1 Ne. 17:47; Moise 1:9–10; JS—I 1:20.
8*a* 1 Ne. 5:4. GS Viziune.
b Ezec. 1:1; Fapte 7:55–56; 1 Ne. 11:14; Hel. 5:45–49; D&L 137:1.
9*a* JS—I 1:16–17.
10*a* GS Apostol.
11*a* Ezec. 2:9.
12*a* D&L 6:15.
13*a* 2 Regi 24:18–20; 2 Cron. 36:14.
b 2 Regi 23:27; 24:2; Ier. 13:13–14; 2 Ne. 1:4.
c 2 Regi 20:17–18; 2 Ne. 25:10; Omni 1:15.

că Tu eşti milos, Tu nu vei îngădui ca acei ce [a]vin la Tine să piară!

15 Şi în acest fel a fost vorbirea tatălui meu preaslăvindu-L pe Dumnezeul său; căci sufletul lui s-a bucurat, iar inima lui toată era plină, datorită lucrurilor pe care le văzuse, da, pe care Domnul i le arătase.

16 Şi acum, eu, Nefi, nu fac o relatare completă a lucrurilor pe care tatăl meu le-a scris, căci el a scris multe lucruri pe care el le-a văzut în viziuni şi în vise; şi el, de asemenea, a scris multe lucruri, pe care le-a [a]profeţit şi le-a spus copiilor săi, despre care eu nu voi face o relatare completă.

17 Dar eu voi relata întâmplările din zilele mele. Iată, eu fac un [a]rezumat al [b]cronicii tatălui meu pe plăci, pe care eu le-am făcut cu mâinile mele; şi astfel, după ce voi rezuma cronica tatălui meu, voi relata propria mea viaţă.

18 De aceea, eu vreau ca voi să ştiţi că după ce Domnul a arătat aşa de multe lucruri minunate tatălui meu, Lehi, da, despre [a]distrugerea Ierusalimului, iată că el a mers printre oameni şi a început să [b]profeţească şi să le declare lucrurile pe care el le-a văzut şi le-a auzit.

19 Şi s-a întâmplat că iudeii şi-au [a]bătut joc de el din cauza lucrurilor pe care el le-a mărturisit despre ei; căci el într-adevăr a mărturisit despre ticăloşia şi despre lucrurile lor abominabile; şi a purtat mărturie că lucrurile pe care el le-a văzut şi le-a auzit, precum şi lucrurile pe care le-a citit în carte, vorbesc limpede despre venirea unui [b]Mesia şi despre mântuirea lumii.

20 Şi, când iudeii au auzit lucrurile acestea, s-au înfuriat împotriva lui; da, la fel ca şi împotriva profeţilor din vechime, pe care ei i-au [a]alungat, i-au bătut cu pietre şi i-au ucis; şi, de asemenea, i-au căutat viaţa, ca să i-o poată lua. Dar iată, eu, Nefi, vă voi arăta că [b]îndurarea blândă a Domnului este asupra tuturor celor pe care El i-a ales, datorită credinţei lor pentru a-i întări, astfel încât să aibă puterea izbăvirii.

CAPITOLUL 2

Lehi îşi duce familia în pustiu lângă Marea Roşie—Ei îşi părăsesc averile—Lehi oferă o jertfă Domnului şi îi învaţă pe fiii săi să ţină poruncile—Laman şi Lemuel cârtesc împotriva tatălui lor—Nefi este supus şi se roagă cu credinţă; Domnul vorbeşte către el şi el este ales ca să-i conducă pe fraţii săi. Circa 600 î.H.

Căci iată, s-a întâmplat că Domnul i-a vorbit tatălui meu,

14*a* Alma 5:33–36; 3 Ne. 9:14.
16*a* 1 Ne. 7:1.
17*a* 1 Ne. 9:2–5.
b 1 Ne. 6:1–3; 19:1–6; 2 Ne. 5:29–33; D&L 10:38–46.
18*a* 2 Ne. 25:9–10; D&L 5:20.
b gs Profeţie, (a) profeţi.
19*a* 2 Cron. 36:15–16; Ier. 25:4; 1 Ne. 2:13; 7:14.
b gs Mesia.
20*a* Hel. 13:24–26.
b Alma 34:38; D&L 46:15. gs Milostiv, milostenie, milă.

da, chiar în vis, şi i-a spus: Binecuvântat eşti tu, Lehi, datorită lucrurilor pe care le-ai făcut; şi pentru că tu ai fost credincios şi le-ai mărturisit acestor oameni ceea ce ţi-am poruncit, iată, ei caută să-ţi [a]ia viaţa.

2 Şi s-a întâmplat că Domnul i-a [a]poruncit tatălui meu, chiar într-un [b]vis, că el trebuie să-şi [c]ia familia şi să plece în pustiu.

3 Şi s-a întâmplat că el s-a [a]supus cuvântului Domnului şi a făcut aşa cum Domnul i-a poruncit.

4 Şi s-a întâmplat că el a plecat în pustiu. Şi şi-a părăsit casa şi ţara moştenirii sale şi aurul şi argintul şi lucrurile sale de preţ şi nu a luat nimic cu el, în afară de familia sa şi de provizii şi corturi şi a [a]plecat în pustiu.

5 Şi a coborât până la ţărmurile care sunt aproape de Marea Roşie; şi a călătorit în pustiu pe ţărmurile din apropierea [a]Mării Roşii; şi a călătorit în pustiu împreună cu familia sa, care era compusă din mama mea, Saria, şi fraţii mei mai vârstnici, [b]Laman, Lemuel şi Sam.

6 Şi s-a întâmplat că, după ce a călătorit timp de trei zile prin pustiu, şi-a aşezat cortul într-o [a]vale, lângă apa unui râu.

7 Şi s-a întâmplat că a construit un [a]altar din [b]pietre şi a oferit o jertfă Domnului şi a [c]mulţumit Domnului, Dumnezeului nostru.

8 Şi s-a întâmplat că el a dat râului numele Laman şi acesta se vărsa în Marea Roşie; iar valea se întindea pe locurile de lângă gura lui.

9 Iar când tatăl meu a văzut că apele râului se vărsau în Marea Roşie, el i-a vorbit lui Laman, spunându-i: O, dacă tu ai putea să fii asemenea acestui râu, curgând fără oprire în albia tuturor dreptăţilor!

10 Şi el, de asemenea, i-a vorbit lui Lemuel: O, dacă tu ai putea să fii asemenea acestei văi, ferm şi neclintit şi nemişcat în ţinerea poruncilor Domnului!

11 Acum, el a spus acestea din cauza încăpăţânării lui Laman şi Lemuel; căci iată, ei au [a]cârtit mult împotriva [b]tatălui lor: că el era un [c]vizionar şi că i-a scos din Ierusalim, făcându-i să-şi părăsească ţara moştenirii lor, precum şi aurul, argintul şi lucrurile lor de preţ, pentru ca să piară în pustiu. Şi aceasta el a făcut-o, spuneau ei, din cauza înflăcărării nesăbuite a inimii lui.

12 Şi astfel, Laman şi Lemuel, fiind cei mai în vârstă, s-au plâns împotriva tatălui lor. Şi ei au cârtit pentru că n-au [a]cunoscut lucrările Dumnezeului care i-a făcut.

13 Şi tot aşa, ei n-au crezut că

2 1*a* 1 Ne. 7:14.
2*a* 1 Ne. 5:8; 17:44.
b GS Vis.
c Gen. 12:1; 2 Ne. 10:20; Eter 1:42; Avr. 2:3.
3*a* GS Supunere, supus, (a) se supune.
4*a* 1 Ne. 10:4; 19:8.
5*a* 1 Ne. 16:14; D&L 17:1.
b GS Laman.
6*a* 1 Ne. 9:1.
7*a* Gen. 12:7–8; Ex. 24:4; Avr. 2:17.
b Ex. 20:25; Deut. 27:5–6.
c GS Recunoscător, recunoştinţă.
11*a* 1 Ne. 17:17. GS (a) Murmura.
b Prov. 20:20.
c 1 Ne. 5:2–4.
12*a* Moise 4:6.

Ierusalimul, acel oraş mare, putea să fie [a]distrus, după cuvintele profeţilor. Şi ei erau asemenea iudeilor din Ierusalim, care au căutat să-i ia viaţa tatălui meu.

14 Şi s-a întâmplat că tatăl meu le-a vorbit în valea lui Lemuel, cu [a]putere, fiind cuprins de Spirit, până când trupurile lor s-au [b]cutremurat în faţa lui. Şi el i-a amuţit pentru ca ei să nu îndrăznească să se plângă împotriva lui; de aceea ei au făcut aşa cum le-a poruncit el.

15 Iar tatăl meu a locuit într-un cort.

16 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, fiind foarte tânăr şi totuşi mare la trup şi totodată având mare dorinţă să cunosc [a]tainele lui Dumnezeu, de aceea, L-am implorat pe Domnul; şi iată că El m-a [b]vizitat şi mi-a [c]înmuiat inima într-atât, încât eu am [d]crezut toate cuvintele care fuseseră spuse de [e]tatăl meu; prin urmare, nu m-am răzvrătit împotriva lui aşa cum au făcut fraţii mei.

17 Iar eu am vorbit către Sam, făcându-i cunoscute lucrurile pe care Domnul mi le-a transmis prin Spiritul Lui Sfânt. Şi s-a întâmplat că el a crezut cuvintele mele.

18 Dar iată, Laman şi Lemuel n-au vrut să ţină seama de cuvintele mele; şi eu, fiind [a]îndurerat din cauza împietririi inimii lor, L-am implorat pe Domnul pentru ei.

19 Şi s-a întâmplat că Domnul mi-a vorbit astfel: Binecuvântat eşti tu, Nefi, datorită [a]credinţei tale, căci tu M-ai căutat pe Mine cu sârguinţă, cu umilinţa inimii.

20 Şi atât timp cât voi veţi ţine poruncile Mele, veţi [a]prospera şi veţi fi conduşi spre un [b]pământ al făgăduinţei; da, şi anume un pământ pe care Eu l-am pregătit pentru voi; da, un pământ care este ales mai presus de oricare alt pământ.

21 Şi în măsura în care fraţii tăi se vor răzvrăti împotriva ta, ei vor fi [a]alungaţi din prezenţa Domnului.

22 Şi în măsura în care vei ţine poruncile Mele, tu vei fi făcut [a]conducător şi învăţător peste fraţii tăi.

23 Căci iată, în ziua aceea în care ei se vor răzvrăti împotriva Mea, Eu îi voi [a]blestema chiar cu un blestem dureros, iar ei nu vor avea nici o putere asupra seminţiei tale, afară de cazul că ei se vor răzvrăti, de asemenea, împotriva Mea.

24 Şi dacă se va întâmpla ca ei să se răzvrătească împotriva Mea, vor aduce [a]nenorocire asu-

13*a* Ier. 13:14; 1 Ne. 1:13.
14*a* GS Putere.
b 1 Ne. 17:45.
16*a* GS Tainele lui Dumnezeu.
b Ps. 8:4; Alma 17:10; D&L 5:16.
GS Revelaţie.
c 1 Regi 18:37; Alma 5:7.
d 1 Ne. 11:5.
e GS Tată muritor; Profet.
18*a* Alma 31:24; 3 Ne. 7:16.
19*a* 1 Ne. 7:12; 15:11.
20*a* Ios. 1:7; 1 Ne. 4:14; Mosia 1:7.
b Deut. 33:13–16; 1 Ne. 5:5; 7:13; Moise 7:17–18. GS Pământul făgăduinţei.
21*a* 2 Ne. 5:20–24; Alma 9:13–15; 38:1.
22*a* Gen. 37:8–11; 1 Ne. 3:29.
23*a* Deut. 11:28; 1 Ne. 12:22–23; D&L 41:1.
24*a* Ios. 23:13; Jud. 2:22–23.

pra seminţiei tale, ca să-i [b]aţâţe pe ei pe căile de aducere-aminte.

CAPITOLUL 3

Fiii lui Lehi se reîntorc la Ierusalim ca să obţină plăcile de aramă—Laban refuză să cedeze plăcile—Nefi îi îndeamnă şi-i încurajează pe fraţii săi—Laban le fură averea şi încearcă să-i ucidă—Laman şi Lemuel îi lovesc pe Nefi şi pe Sam şi sunt pedepsiţi de un înger. Circa 600–592 î.H.

Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, m-am întors la cortul tatălui meu după ce am vorbit cu Domnul.

2 Şi s-a întâmplat că el mi-a vorbit, zicând: Iată, eu am visat un [a]vis în care Domnul mi-a poruncit ca tu şi fraţii tăi să vă reîntoarceţi la Ierusalim.

3 Căci iată, Laban are cronicile iudeilor, precum şi o [a]genealogie a strămoşilor mei, iar acestea sunt gravate pe plăci de aramă.

4 Prin urmare, Domnul mi-a poruncit ca tu şi fraţii tăi să vă duceţi la casa lui Laban şi să căutaţi cronicile şi să le aduceţi încoace în pustiu.

5 Şi acum, iată că fraţii tăi cârtesc, spunând că ceea ce eu le-am cerut este un lucru greu; dar iată, aceasta nu le-am cerut-o eu, ci este o poruncă a Domnului.

6 De aceea, mergi, fiul meu, şi vei fi plăcut de Domnul pentru că tu [a]nu ai cârtit.

7 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am spus tatălui meu: Mă [a]voi duce şi voi face lucrurile pe care Domnul le-a poruncit, căci eu ştiu că Domnul nu dă [b]porunci copiilor oamenilor fără să [c]pregătească o cale pentru ei, ca ei să îndeplinească lucrurile pe care El le-a poruncit.

8 Şi s-a întâmplat că atunci când tatăl meu a auzit aceste cuvinte, el s-a bucurat nespus, căci el a ştiut că eu fusesem binecuvântat de Domnul.

9 Şi eu, Nefi, precum şi fraţii mei, am făcut călătoria în pustiu, cu corturile, până la ţinutul Ierusalimului.

10 Şi s-a întâmplat că atunci când noi ne-am dus până la ţinutul Ierusalimului, eu şi fraţii mei ne-am sfătuit unul cu altul.

11 Şi noi am [a]tras la sorţi—care dintre noi să se ducă la casa lui Laban. Şi s-a întâmplat că sorţii au căzut pe Laman; şi Laman s-a dus în casa lui Laban şi a vorbit cu el în timp ce stătea în casa lui.

12 Şi el a cerut lui Laban cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă şi care conţineau [a]genealogia tatălui meu.

13 Şi iată, s-a întâmplat că Laban s-a înfuriat şi l-a alungat; şi n-a vrut să recunoască faptul că el avea cronicile. Prin urmare,

24*b* 2 Ne. 5:25.
3 2*a* GS Vis.
3*a* 1 Ne. 5:14.
6*a* GS Susţinerea conducătorilor Bisericii.
7*a* 1 Sam. 17:32; 1 Regi 17:11–15. GS Credinţă; Supunere, supus, (a) se supune.
b GS Poruncile lui Dumnezeu.
c Gen. 18:14; Filip. 4:13; 1 Ne. 17:3, 50; D&L 5:34.
11*a* Neemia 10:34; Fapte 1:26.
12*a* 1 Ne. 3:3; 5:14.

i-a spus: Iată, eşti un hoţ şi te voi ucide.

14 Dar Laman a fugit de la el şi ne-a povestit lucrurile pe care Laban ni le-a făcut. Şi noi ne-am întristat nespus de tare, iar fraţii mei erau cât pe ce să se reîntoarcă la tatăl meu în pustiu.

15 Dar iată, eu le-am spus: Aşa cum Domnul trăieşte şi tot aşa cum noi trăim, nu ne vom duce la tatăl nostru în pustiu până când nu vom îndeplini ceea ce Domnul ne-a poruncit.

16 Prin urmare, să fim credincioşi în ţinerea poruncilor Domnului; de aceea, să mergem în ţara [a]moştenirii tatălui nostru, căci, iată, el a lăsat acolo aur şi argint şi tot felul de bogăţii. Şi toate acestea le-a făcut din [b]porunca Domnului.

17 Căci, el a ştiut că Ierusalimul trebuie să fie [a]distrus din cauza ticăloşiei poporului.

18 Căci, iată, ei au [a]respins vorbele profeţilor. Şi atunci, dacă tatăl meu ar locui în ţară după ce i s-a [b]poruncit să fugă de acolo, iată, el, de asemenea, va pieri. De aceea, el trebuie să fugă din ţară.

19 Şi iată, este în înţelepciunea lui Dumnezeu că noi trebuie să căpătăm aceste [a]cronici pentru ca să putem păstra pentru copiii noştri limba strămoşilor noştri;

20 Şi, de asemenea, ca să [a]păstrăm pentru ei cuvintele spuse de gura tuturor sfinţilor profeţi, care le-au fost date lor de către Spiritul şi puterea lui Dumnezeu de la începutul lumii, chiar până acum.

21 Şi s-a întâmplat că vorbind astfel, eu i-am convins pe fraţii mei să fie credincioşi în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu.

22 Şi s-a întâmplat că noi ne-am dus în ţara moştenirii noastre şi am adunat laolaltă [a]aurul nostru şi argintul nostru, şi lucrurile noastre de preţ.

23 Şi după ce am adunat aceste lucruri laolaltă, ne-am dus iarăşi la casa lui Laban.

24 Şi s-a întâmplat că noi ne-am dus la Laban şi i-am spus că dorim ca el să ne dea cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, pentru care noi îi vom da aurul nostru şi argintul nostru, şi toate lucrurile noastre de preţ.

25 Şi s-a întâmplat că atunci când Laban a văzut avuţiile noastre şi că ele erau nespus de mari, le-a [a]dorit aşa de mult încât ne-a alungat şi a trimis pe slujitorii lui să ne ucidă, astfel ca el să poată obţine avuţiile noastre.

26 Şi s-a întâmplat că noi am fugit de slujitorii lui Laban şi a trebuit să lăsăm în urmă avuţia noastră şi aceasta a căzut în mâinile lui Laban.

27 Şi s-a întâmplat că noi am fugit în pustiu, iar slujitorii lui Laban nu ne-au ajuns din urmă,

16*a* 1 Ne. 2:4.
b 1 Ne. 2:2; 4:34.
17*a* 2 Cron. 36:16–20; Ier. 39:1–9; 1 Ne. 1:13.
18*a* GS Răzvrătire.
b 1 Ne. 16:8.
19*a* Omni 1:17; Mosia 1:2–6.
20*a* GS Scripturi—Scripturile vor fi păstrate.
22*a* 1 Ne. 2:4.
24*a* 1 Ne. 3:3.
25*a* GS (a) Râvni.

iar noi ne-am ascuns în scobitura unei stânci.

28 Şi s-a întâmplat că Laman s-a mâniat pe mine şi pe tatăl meu; şi tot aşa şi Lemuel, pentru că el asculta de cuvintele lui Laman. Şi atunci Laman şi Lemuel au spus multe vorbe [a]grele către noi, fraţii lor mai tineri, şi ne-au lovit chiar cu bâta.

29 Şi s-a întâmplat că în timp ce ne loveau cu bâta, iată, un [a]înger de-al Domnului a venit şi s-a aşezat în faţa lor şi le-a vorbit, zicând: De ce îl loviţi cu bâta pe fratele vostru mai tânăr? Nu ştiţi că Domnul l-a ales ca să fie [b]conducător peste voi şi aceasta din cauza nedreptăţilor voastre? Iată, vă veţi duce iarăşi la Ierusalim, iar Domnul îl va preda pe Laban în mâinile voastre.

30 Şi, după ce [a]îngerul ne-a vorbit, a plecat.

31 Şi, după ce îngerul a plecat, Laman şi Lemuel au început iarăşi să [a]cârtească, spunând: Cum este posibil ca Domnul să-l predea pe Laban în mâinile noastre? Iată, el este un om puternic şi poate să comande cincizeci, da, el poate chiar să ucidă cincizeci; atunci, de ce nu şi pe noi?

CAPITOLUL 4

Nefi îl ucide pe Laban la porunca Domnului şi capătă plăcile de aramă printr-un şiretlic—Zoram hotărăşte să se alăture familiei lui Lehi în pustiu. Circa 600–592 î.H.

Şi s-a întâmplat că eu le-am vorbit fraţilor mei, zicând: Să mergem iarăşi în Ierusalim şi să fim [a]credincioşi în ţinerea poruncilor Domnului; căci, iată, El este mai puternic decât tot pământul, atunci, de ce nu şi mai [b]puternic decât Laban şi decât cei cincizeci ai lui, da, chiar şi decât zecile de mii ale lui?

2 De aceea, să mergem; să fim [a]puternici ca şi [b]Moise; căci el într-adevăr a vorbit apelor [c]Mării Roşii şi ele s-au despărţit de o parte şi de alta, iar strămoşii noştri au trecut printre ele eliberaţi din robie, pe pământ uscat, iar armatele Faraonului au venit după ei şi s-au înecat în apele Mării Roşii.

3 Acum, iată, voi ştiţi că aceasta este adevărat; şi voi ştiţi, de asemenea, că un [a]înger a vorbit către voi; prin urmare, puteţi voi oare să vă îndoiţi? Să mergem. Domnul este în putere să ne elibereze la fel ca şi pe strămoşii noştri şi să-l distrugă pe Laban la fel ca şi pe Egipteni.

4 Şi atunci, când eu le-am spus aceste cuvinte, ei mai erau încă furioşi şi au mai continuat încă să cârtească; totuşi, au venit după mine până când am ajuns în afara zidurilor Ierusalimului.

5 Şi era noapte; şi eu i-am făcut să se ascundă în afara zidurilor. Şi după ce ei s-au ascuns, eu,

28*a* 1 Ne. 17:17–18.
29*a* 1 Ne. 4:3; 7:10. GS Îngeri.
b 1 Ne. 2:22.
30*a* 1 Ne. 16:38.
31*a* GS (a) Murmura.
4 1*a* GS Curaj, curajos; Credinţă.
b 1 Ne. 7:11–12.
2*a* Deut. 11:8.
b GS Moise.
c Ex. 14:21; 1 Ne. 17:26; Mosia 7:19.
3*a* 1 Ne. 3:29–31; 7:10.

Nefi, m-am strecurat în oraş şi am înaintat către casa lui Laban.

6 Şi am fost [a]condus de Spirit, [b]neştiind dinainte lucrurile pe care trebuia să le fac.

7 Totuşi, am mers înainte şi, când am ajuns aproape de casa lui Laban, am văzut un om şi el a căzut la pământ în faţa mea pentru că se îmbătase cu vin.

8 Şi atunci când m-am apropiat de el am descoperit că era Laban.

9 Şi i-am zărit [a]sabia şi am scos-o din teacă; iar mânerul ei era din aur pur, iar lucrătura ei era nespus de fină; şi am văzut că lama ei era din cel mai preţios oţel.

10 Şi s-a întâmplat că am fost [a]constrâns de către Spirit să-l ucid pe Laban; dar mi-am spus în inima mea: Niciodată, în nici o împrejurare, n-am vărsat eu sânge de om. Şi am şovăit şi am dorit să nu-l ucid.

11 Iar Spiritul mi-a spus din nou: Iată, [a]Domnul l-a dat pe mâinile tale. Da, şi eu am ştiut, de asemenea, că el a căutat să-mi ia viaţa; da, şi el n-a ascultat de poruncile Domnului; şi el, de asemenea, ne-a [b]luat averea.

12 Şi s-a întâmplat că Spiritul mi-a spus iarăşi: Ucide-l, căci Domnul l-a dat pe mâinile tale;

13 Iată, Domnul îi [a]ucide pe cei [b]răi ca să îndeplinească ţelurile Sale drepte. Este [c]mai bine ca un om să piară, decât ca un neam să se rătăcească şi să piară în necredinţă.

14 Şi acum când eu, Nefi, am auzit aceste cuvinte, mi-am amintit de cuvintele Domnului pe care El mi le-a spus în pustiu, astfel: [a]Atât timp cât cei din seminţia ta Îmi vor ţine [b]poruncile, ei vor [c]prospera pe [d]pământul făgăduinţei.

15 Da, şi eu m-am gândit că ei n-ar putea să păstreze poruncile Domnului după legea lui Moise, decât dacă ar avea legea.

16 Şi eu am mai ştiut că [a]legea era gravată pe plăcile de aramă.

17 Şi din nou eu am ştiut că Domnul l-a dat pe Laban pe mâinile mele în scopul acesta—pentru ca eu să obţin cronicile, potrivit poruncilor Sale.

18 De aceea, am ascultat de glasul Spiritului şi l-am apucat pe Laban de păr şi i-am retezat capul chiar cu [a]sabia lui.

19 Şi după ce i-am retezat capul chiar cu sabia lui, am luat veşmintele lui Laban şi le-am pus pe trupul meu; da, fiecare lucru în parte; şi m-am încins cu armura lui.

20 Şi după ce am făcut toate acestea, m-am dus după tezaurul lui Laban. Şi, ducându-mă după tezaurul lui Laban, iată, l-am văzut pe [a]slujitorul lui Laban care avea cheile tezauru-

6*a* GS Duhul Sfânt; Inspiraţie, a inspira.
b Evr. 11:8.
9*a* 2 Ne. 5:14; D&L 17:1.
10*a* Alma 14:11.
11*a* 1 Sam. 17:41–49.
b 1 Ne. 3:26.
13*a* 1 Ne. 17:33–38; D&L 98:31–32.
b GS Răutate, rău.
c Alma 30:47.
14*a* Omni 1:6; Mosia 2:22; Eter 2:7–12.
b GS Poruncile lui Dumnezeu.
c 1 Ne. 2:20.
d 1 Ne. 17:13–14; Iacov 2:12.
16*a* GS Legea lui Moise.
18*a* 1 Sam. 17:51.
20*a* 2 Ne. 1:30.

lui. Şi i-am poruncit, cu glasul lui Laban, să meargă cu mine la tezaur.

21 Şi el a crezut că eu eram stăpânul său, Laban, pentru că el a văzut veşmintele şi, de asemenea, sabia cu care mă încinsesem.

22 Şi el mi-a vorbit despre vârstnicii iudeilor, ştiind că stăpânul său, Laban, fusese noaptea printre aceştia.

23 Şi i-am vorbit ca şi cum eu aş fi fost Laban.

24 Şi i-am spus, de asemenea, că trebuie să iau cu mine inscripţiile care erau făcute pe [a]plăcile de aramă şi să le duc fraţilor mei mai vârstnici care erau în afara zidurilor.

25 Şi i-am mai cerut să mă urmeze.

26 Şi el, crezând că vorbeam despre fraţii din biserica şi că eram într-adevăr acel Laban pe care îl ucisesem, m-a urmat.

27 Şi mi-a vorbit de multe ori despre vârstnicii iudeilor în timp ce mergeam către fraţii mei care erau în afara zidurilor.

28 Şi s-a întâmplat că atunci când Laman m-a văzut, a fost foarte înfricoşat şi, de asemenea, Lemuel şi Sam. Şi ei au fugit de mine, căci au crezut că era Laban şi că el mă ucisese şi căuta să le ia şi lor viaţa.

29 Şi s-a întâmplat că eu am strigat după ei şi ei m-au auzit; şi au încetat să mai fugă de mine.

30 Şi s-a întâmplat că atunci când slujitorul lui Laban i-a văzut pe fraţii mei a început să tremure şi era cât pe ce să fugă din faţa mea şi să se întoarcă în oraşul Ierusalim.

31 Şi acum eu, Nefi, fiind un om mare de statură şi, de asemenea, primind multă [a]putere de la Domnul, l-am prins pe slujitorul lui Laban şi l-am ţinut să nu fugă.

32 Şi s-a întâmplat că am vorbit cu el că, dacă va asculta de cuvintele mele, aşa cum Domnul trăieşte şi tot aşa cum eu trăiesc, tot aşa, dacă el va asculta de cuvintele noastre, atunci noi îi vom cruţa viaţa.

33 Şi i-am spus, chiar cu [a]jurământ, că nu trebuie să se teamă; că va fi om liber la fel ca şi noi dacă va merge în pustiu împreună cu noi.

34 Şi i-am mai spus zicând: Cu adevărat, Domnul ne-a [a]poruncit să facem acest lucru; şi nu vom fi noi sârguincioşi în ţinerea poruncilor Domnului? De aceea, dacă tu vei merge în pustiu la tatăl meu, vei avea un loc printre noi.

35 Şi s-a întâmplat că [a]Zoram a prins curaj de la vorbele pe care i le-am spus. Acum, numele slujitorului era Zoram; şi el a făgăduit să meargă în pustiu la tatăl nostru. Da, şi a mai făcut un jurământ către noi, că va rămâne cu noi din acel moment.

36 Şi acum, noi doream ca el să rămână cu noi pentru ca iudeii

24*a* 1 Ne. 3:12, 19–24; 5:10–22.
31*a* Mosia 9:17; Alma 56:56.
33*a* GS Jurământ.
34*a* 1 Ne. 2:2; 3:16.
35*a* 1 Ne. 16:7; 2 Ne. 5:5–6.
GS Zoram, zoramiţi.

să nu ştie despre fuga noastră în pustiu, ca să nu ne urmărească şi să ne distrugă.

37 Şi s-a întâmplat că atunci când Zoram s-a legat cu [a]jurământ în faţa noastră, temerile noastre au încetat.

38 Şi s-a întâmplat că noi am luat plăcile de aramă şi pe slujitorul lui Laban, şi am plecat în pustiu, şi am călătorit către cortul tatălui nostru.

CAPITOLUL 5

Saria se plânge de Lehi—Amândoi se bucură de reîntoarcerea fiilor lor—Ei oferă jertfe—Plăcile de aramă conţin scrieri ale lui Moise şi ale profeţilor—Plăcile îl arată pe Lehi ca fiind un urmaş al lui Iosif—Lehi profeţeşte despre seminţia sa şi despre păstrarea plăcilor. Circa 600–592 î.H.

Şi s-a întâmplat că atunci când am ajuns în pustiu la tatăl meu, iată, el a fost copleşit de bucurie şi, de asemenea, şi mama mea, [a]Saria, a fost foarte bucuroasă, căci ea într-adevăr jelise din cauza noastră.

2 Căci ea a crezut că noi am pierit în pustiu; şi s-a plâns de tatăl meu, spunându-i că el era un vizionar, astfel: Iată, tu ne-ai condus să plecăm din ţara moştenirii noastre şi fiii mei nu mai sunt, iar noi pierim în pustiu.

3 Şi în felul acesta s-a plâns mama mea de tatăl meu.

4 Şi s-a întâmplat că tatăl meu a vorbit către ea, zicând: Eu ştiu că sunt un [a]vizionar; căci dacă n-aş fi văzut lucrurile lui Dumnezeu într-o [b]viziune, atunci n-aş fi cunoscut bunătatea lui Dumnezeu, dar în schimb, aş fi rămas în Ierusalim şi aş fi pierit laolaltă cu fraţii mei.

5 Dar iată, eu am dobândit un [a]pământ al făgăduinţei, lucru de care într-adevăr mă bucur; da, şi [b]ştiu că Domnul îi va salva pe fiii mei din mâinile lui Laban şi îi va aduce înapoi la noi în pustiu.

6 Şi în felul acesta a liniştit-o tatăl meu, Lehi, pe mama mea, Saria, de grija pentru noi, în timp ce noi călătoream prin pustiu până la pământul Ierusalimului pentru a obţine cronica de la Iudei.

7 Şi când ne-am întors la cortul tatălui meu, iată că bucuria lor a fost deplină, şi mama mea s-a liniştit.

8 Şi ea a vorbit, zicând: Acum eu ştiu cu siguranţă că Domnul i-a [a]poruncit bărbatului meu să fugă în pustiu; da, şi eu, de asemenea, ştiu cu siguranţă că Domnul i-a apărat pe fiii mei şi i-a salvat din mâinile lui Laban şi le-a dat puterea să poată [b]înfăptui lucrul pe care Domnul l-a poruncit lor. Şi astfel a vorbit ea.

37*a* Ios. 9:1–21; Ecl. 5:4. GS Jurământ.
5 1*a* GS Saria.
4*a* 1 Ne. 2:11.
b 1 Ne. 1:8–13. GS Viziune.
5*a* 1 Ne. 2:20; 18:8, 22–23. GS Pământul făgăduinţei.
b GS Credinţă.
8*a* 1 Ne. 2:2.
b 1 Ne. 3:7.

9 Şi s-a întâmplat că ei s-au bucurat foarte mult şi au oferit [a]jertfe şi daruri arse pentru Domnul; şi i-au [b]mulţumit Dumnezeului lui Israel.

10 Şi după ce au adus mulţumiri Dumnezeului lui Israel, tatăl meu, Lehi, a luat cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă şi le-a cercetat de la început.

11 Şi a văzut că ele cuprindeau cele cinci [a]cărţi ale lui Moise, care cuprind istoria creării lumii şi a lui Adam şi a Evei, care sunt părinţii noştri cei dintâi;

12 Şi, de asemenea, o [a]cronică a iudeilor de la începuturi, chiar de la începutul domniei lui Zedechia, regele Iudeii;

13 Şi, de asemenea, profeţiile profeţilor celor sfinţi de la începuturi chiar până la începutul domniei lui [a]Zedechia; şi, de asemenea, multe profeţii rostite de gura lui [b]Ieremia.

14 Şi s-a întâmplat că tatăl meu, Lehi, a mai găsit pe [a]plăcile de aramă o genealogie a strămoşilor săi; prin urmare, el a ştiut că era un descendent al lui [b]Iosif; da, chiar acel Iosif care era fiul lui [c]Iacov, care a fost [d]vândut în Egipt şi care a fost [e]apărat de mâna Domnului, ca el să-l poată salva pe tatăl său, Iacov, şi toată casa lui de la pieire prin înfometare.

15 Şi ei au fost, de asemenea, [a]scoşi din robie şi afară din ţara Egiptului de către acelaşi Dumnezeu care i-a apărat.

16 Şi astfel tatăl meu, Lehi, a descoperit genealogia strămoşilor săi. Iar Laban era şi el un descendent al lui [a]Iosif, prin urmare, el şi strămoşii lui au păstrat cronicile.

17 Şi acum, când tatăl meu a văzut toate aceste lucruri, el a fost cuprins de Spirit şi a început să profeţească despre seminţia sa—

18 Precum că aceste plăci de aramă trebuie să ajungă până la toate naţiunile, neamurile, limbile şi popoarele care erau din seminţia lui.

19 Şi atunci, el a spus că aceste plăci de aramă nu trebuie să piară [a]niciodată; şi nici nu trebuie să se şteargă odată cu trecerea timpului. Şi el a profeţit multe lucruri despre seminţia sa.

20 Şi s-a întâmplat că până acum eu şi tatăl meu am ţinut poruncile pe care Domnul ni le-a dat.

21 Şi noi am dobândit cronicile aşa cum Domnul ne poruncise şi le-am cercetat şi am aflat că ele erau vrednice de dorit; da,

9*a* Mosia 2:3; 3 Ne. 9:19–20.
GS Legea lui Moise.
b GS Recunoscător, recunoştinţă.
10*a* 1 Ne. 4:24, 38; 13:23.
GS Plăcile de aramă.
11*a* 1 Ne. 19:23.
GS Pentateuh.
12*a* 1 Cron. 9:1.
GS Scripturi.
13*a* 2 Regi 24:18; Ier. 37:1.
b Ezra 1:1; Ier. 36:17–32; 1 Ne. 7:14; Hel. 8:20.
14*a* 1 Ne. 3:3, 12.
GS Plăcile de aramă.
b 2 Ne. 3:4; Alma 10:3.
GS Iosif, fiul lui Iacov.
c GS Iacov, fiul lui Isaac.
d Gen. 37:29–36.
e Gen. 45:4–5.
15*a* Ex. 13:17–18; Amos 3:1–2; 1 Ne. 17:23–31; D&C 103:16–18; 136:22.
16*a* 1 Ne. 6:2.
19*a* Alma 37:4–5.

chiar de mare [a]valoare pentru noi, încât puteam să [b]păstrăm poruncile Domnului pentru copiii noştri.

22 Prin urmare, prin înţelepciunea Domnului le-am purtat cu noi în timp ce călătoream în pustiu către pământul făgăduinţei.

CAPITOLUL 6

Nefi scrie despre lucrurile lui Dumnezeu—Scopul lui Nefi este să-i convingă pe oameni să vină la Dumnezeul lui Avraam şi să fie salvaţi. Circa 600–592 î.H.

Şi acum, eu, Nefi, nu fac genealogia strămoşilor mei în [a]această parte a cronicii mele; şi nici altă dată nu o voi face pe aceste [b]plăci pe care le scriu; pentru că ea este dată în cronica ce a fost păstrată de către [c]tatăl meu; prin urmare, n-o scriu în această lucrare.

2 Căci îmi este de ajuns să spun că suntem urmaşii lui [a]Iosif.

3 Şi nu are nici o importanţă pentru mine să am grijă să fac o relatare completă despre toate lucrurile tatălui meu, pentru că ele nu pot fi scrise pe [a]aceste plăci, căci eu doresc să am loc pentru ca să pot scrie despre lucrurile lui Dumnezeu.

4 Căci deplina mea intenţie este să pot să-i [a]conving pe oameni să [b]vină la Dumnezeul lui Avraam, şi la Dumnezeul lui Isaac, şi la Dumnezeul lui Iacov, şi să fie salvaţi.

5 Prin urmare, lucrurile care sunt [a]plăcute lumii nu le scriu, ci numai lucrurile care sunt plăcute lui Dumnezeu, precum şi acelora care nu sunt de-ai lumii.

6 Prin urmare, voi da poruncă celor din seminţia mea să nu ocupe plăcile acestea cu lucruri care nu sunt de preţ pentru copiii oamenilor.

CAPITOLUL 7

Fiii lui Lehi se întorc la Ierusalim şi îi invită pe Ismael şi pe casa lui să meargă cu ei în călătoria lor—Laman şi ceilalţi se revoltă—Nefi îi îndeamnă pe fraţii lui să aibă credinţă în Domnul—Ei îl leagă cu frânghii şi plănuiesc să-l distrugă—El este eliberat prin puterea credinţei—Fraţii lui îi cer iertare—Lehi şi tovarăşii lui oferă jertfe şi daruri arse. Circa 600–592 î.H.

Şi acum, eu aş vrea ca voi să ştiţi că după ce tatăl meu, Lehi, a sfârşit [a]profeţiile despre seminţia lui, s-a întâmplat că Domnul i-a vorbit din nou, spunându-i că nu era potrivit pentru el, Lehi, să-şi ia numai familia în pustiu; ci fiii lui trebuia să

21*a* GS Scripturi—Valoarea scripturilor.
b 2 Ne. 25:26.
6 1*a* 2 Ne. 4:14–15.
b 1 Ne. 9:2.
c 1 Ne. 1:16–17; 19:1–6.
2*a* 1 Ne. 5:14–16.
3*a* Iacov 7:27; Iarom 1:2, 14; Omni 1:30.
4*a* Ioan 20:30–31. Vezi pagina de titlu a Cărţii lui Mormon.
b 2 Ne. 9:41, 45, 51.
5*a* 1 Tes. 2:4; C. lui M. 1:4.
7 1*a* 1 Ne. 5:17–19.

ia [b]fiice ca [c]neveste, ca să poată să crească seminţia lor pentru Domnul, pe pământul făgăduinţei.

2 Şi s-a întâmplat că Domnul i-a [a]poruncit lui ca eu, Nefi, şi fraţii mei, să ne întoarcem iarăşi în ţara Ierusalimului şi să-i aducem pe Ismael şi pe familia lui în pustiu.

3 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am plecat [a]din nou în pustiu împreună cu fraţii mei, îndreptându-ne spre Ierusalim.

4 Şi s-a întâmplat că ne-am dus la casa lui Ismael şi am dobândit trecere în faţa lui Ismael într-atât, încât i-am spus cuvintele Domnului.

5 Şi s-a întâmplat că Domnul i-a înmuiat inima lui Ismael, precum şi acelora din casa lui, într-atât încât au făcut călătoria cu noi în pustiu până la cortul tatălui nostru.

6 Şi s-a întâmplat că în timp ce noi călătoream prin pustiu, iată că Laman şi Lemuel, şi două dintre fiicele lui Ismael, şi cei doi [a]fii ai lui Ismael şi familiile lor s-au răzvrătit împotriva noastră; da, împotriva mea, Nefi, şi a lui Sam şi a tatălui lor, Ismael, şi a nevestei lui, şi a celorlalte trei fiice ale lui.

7 Şi s-a întâmplat că în răzvrătirea lor, ei doreau să se reîntoarcă în ţara Ierusalimului.

8 Şi acum eu, Nefi, fiind [a]întristat de împietrirea inimilor lor, le-am vorbit, spunându-le, da, chiar şi lui Laman şi lui Lemuel: Iată, voi sunteţi fraţii mei mai vârstnici; atunci, cum de sunteţi aşa de împietriţi în inimile voastre şi aşa de orbiţi în cugetul vostru, încât trebuie ca eu, fratele vostru mai tânăr, să vă vorbesc, da, şi să fiu un exemplu pentru voi?

9 Cum de nu aţi ascultat de cuvântul Domnului?

10 Cum de aţi [a]uitat că aţi văzut un înger al Domnului?

11 Da, şi cum de aţi uitat ce lucruri mari a făcut Domnul pentru noi, [a]salvându-ne din mâinile lui Laban şi, de asemenea, pentru ca noi să obţinem cronicile?

12 Da, şi cum de aţi uitat că Domnul poate să facă toate [a]lucrurile după voinţa Sa pentru copiii oamenilor, de va fi ca ei să dovedească [b]credinţă în El? Prin urmare, să fim credincioşi Lui.

13 Şi dacă aşa se va întâmpla ca noi să fim credincioşi Lui, atunci vom obţine [a]pământul făgăduinţei; iar voi veţi şti că la timpul potrivit cuvântul Domnului se va îndeplini în legătură cu [b]distrugerea Ierusalimului; căci toate lucrurile pe care Domnul le-a cuvântat despre distrugerea Ierusalimului trebuie să se îndeplinească.

14 Căci, iată, Spiritul Domnu-

1*b* 1 Ne. 16:7.
c GS Căsătorie, (a) se căsători.
2*a* 1 Ne. 16:7–8.
3*a* 1 Ne. 3:2–3.
6*a* 2 Ne. 4:10.
8*a* Alma 31:2; Moise 7:41.
10*a* Deut. 4:9; 1 Ne. 3:29; 4:3.
11*a* 1 Ne. 4.
12*a* 1 Ne. 17:50; Alma 26:12.
b 1 Ne. 3:7; 15:11.
13*a* 1 Ne. 2:20. GS Pământul făgăduinţei.
b 2 Regi 25:1–21; 2 Ne. 6:8; 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.

lui va înceta în curând să se străduie cu ei; căci, iată, ei i-au [a]respins pe profeţi, iar pe [b]Ieremia l-au aruncat în închisoare. Şi au căutat să-i ia [c]viaţa tatălui meu într-atât, încât ei l-au alungat din ţară.

15 Acum, iată, vă spun vouă că, dacă vă veţi reîntoarce la Ierusalim, veţi pieri împreună cu ei. Şi acum, dacă voi aveţi de ales, duceţi-vă în ţară şi aduceţi-vă aminte de vorbele pe care vi le-am spus, anume că, dacă vă veţi duce, atunci şi voi veţi pieri; căci în felul acesta m-a silit Spiritul Domnului să vă vorbesc.

16 Şi s-a întâmplat că atunci când eu, Nefi, am spus aceste cuvinte către fraţii mei, ei s-au mâniat pe mine. Şi s-a întâmplat că ei au pus mâinile pe mine, căci, iată, ei erau foarte mânioşi, şi m-au [a]legat cu frânghii, întrucât căutau să-mi ia viaţa şi să mă părăsească în pustiu ca să fiu sfâşiat de fiarele sălbatice.

17 Dar s-a întâmplat că m-am rugat Domnului, zicând: O, Doamne, pe măsura credinţei mele în Tine, vrei Tu să mă eliberezi din mâinile fraţilor mei; da, dă-mi chiar putere să [a]rup aceste legături cu care sunt legat.

18 Şi s-a întâmplat că atunci când am spus aceste cuvinte, iată, legăturile s-au desfăcut de la mâinile şi picioarele mele, iar eu am stat în faţa fraţilor mei şi le-am vorbit din nou.

19 Şi s-a întâmplat că ei s-au mâniat iar şi au încercat să pună mâinile pe mine; dar iată, una dintre [a]fiicele lui Ismael, da, şi, de asemenea, mama ei, şi unul dintre fiii lui Ismael s-au rugat de fraţii mei într-atât, încât le-au înmuiat inimile; şi au încetat să se mai străduie să-mi ia viaţa.

20 Şi s-a întâmplat că erau întristaţi din cauza ticăloşiei lor într-atât, încât s-au plecat în faţa mea şi s-au pledat de mine să-i iert pentru fapta pe care au făcut-o împotriva mea.

21 Şi s-a întâmplat că eu într-adevăr i-am [a]iertat pentru tot ceea ce au făcut şi i-am îndemnat să se roage Domnului Dumnezeului lor pentru iertare. Şi s-a întâmplat că au făcut aşa. Şi după ce au făcut rugăciuni către Domnul, am călătorit iarăşi pe drumul către cortul tatălui nostru.

22 Şi s-a întâmplat că ne-am întors la cortul tatălui nostru. Şi, după ce eu şi fraţii mei şi toată casa lui Ismael ne-am întors la cortul tatălui meu, ei au dat [a]mulţumiri Domnului Dumnezeului lor; şi au oferit [b]jertfe şi daruri arse pentru El.

CAPITOLUL 8

Lehi vede o viziune despre pomul vieţii—El ia din fructul lui şi doreşte ca şi familia sa să facă la

14*a* Ezec. 5:6; 1 Ne. 1:18–20; 2:13. GS Răzvrătire.
b Ier. 37:15–21.
c 1 Ne. 2:1.
16*a* 1 Ne. 18:11–15.
17*a* Alma 14:26–28.
19*a* 1 Ne. 16:7.
21*a* GS (a) Iertare.
22*a* GS Recunoscător, recunoştinţă.
b 1 Ne. 5:9.

fel—El vede o bară de fier, o cărare strâmtă şi îngustă şi o negură de întuneric care-i înfăşoară pe oameni—Saria, Nefi şi Sam iau din fruct, dar Laman şi Lemuel refuză. Circa 600–592 î.H.

Şi s-a întâmplat că noi am adunat laolaltă toate felurile de seminţe de toate soiurile, atât de cereale de toate felurile, cât şi seminţe de fructe de toate felurile.

2 Şi s-a întâmplat că, în timp ce tatăl meu se afla în pustiu, el ne-a vorbit, zicând: Iată, eu am [a]visat un vis; sau cu alte cuvinte, am văzut o [b]viziune.

3 Şi iată, datorită lucrului pe care l-am văzut am motiv să mă bucur în Domnul pentru [a]Nefi şi pentru Sam; căci eu am motive să cred că ei, precum şi mulţi din seminţia lor, vor fi salvaţi.

4 Dar iată, [a]Laman şi Lemuel, eu mă tem nespus de mult din cauza voastră; căci iată, mi s-a părut că am văzut în vis un pustiu întunecat şi mohorât.

5 Şi s-a întâmplat că am văzut un om, iar el era îmbrăcat într-o [a]mantie albă; şi a venit şi a stat în faţa mea.

6 Şi s-a întâmplat că el mi-a vorbit şi mi-a cerut să-l urmez.

7 Şi s-a întâmplat că, în timp ce îl urmam, m-am văzut într-un pustiu întunecat şi mohorât.

8 Şi după ce am călătorit multe ore în întuneric, am început să mă rog Domnului ca El să aibă [a]milă de mine pe măsura blândeţii multelor Sale îndurări.

9 Şi s-a întâmplat că după ce m-am rugat Domnului, am văzut o [a]câmpie mare şi întinsă.

10 Şi s-a întâmplat că am văzut un [a]pom al cărui [b]fruct era vrednic de dorit pentru a face pe oricine fericit.

11 Şi s-a întâmplat că am mers şi am luat din [a]fructul acela; şi am văzut că era mai dulce decât orice gustasem eu vreodată. Da, şi am văzut că fructul acela era alb, [b]mai alb decât orice alt lucru alb am văzut vreodată.

12 Şi cum gustam din fructul acela, el îmi umplea sufletul de o [a]bucurie foarte mare; prin urmare, am început să [b]doresc ca şi familia mea să ia din el; căci am ştiut că el era vrednic de [c]dorit mai presus decât orice alt fruct.

13 Şi cum mi-am aruncat privirea împrejur, sperând poate să-mi găsesc familia, am văzut un [a]râu cu apă; şi el curgea şi era aproape de pomul din fructele căruia luasem.

14 Şi m-am uitat să văd din ce parte curgea; şi i-am văzut izvorul ceva mai departe; iar la izvorul lui am văzut-o pe mama voastră, Saria, şi pe Sam,

8 2*a* GS Vis; Revelaţie.
b 1 Ne. 10:17.
GS Viziune.
3*a* 1 Ne. 8:14–18.
4*a* 1 Ne. 8:35–36.
5*a* JS—I 1:30–32.
8*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
9*a* Mat. 13:38.
10*a* Gen. 2:9; Apoc. 2:7; 22:2; 1 Ne. 11:4, 8–25.
GS Pomul vieţii.
b Alma 32:41–43.
11*a* Alma 5:34.
b 1 Ne. 11:8.
12*a* GS Bucurie.
b Alma 36:24.
c 1 Ne. 15:36.
13*a* 1 Ne. 12:16–18; 15:26–29.

şi pe Nefi; şi ei stăteau ca şi cum nu ştiau încotro să meargă.

15 Şi s-a întâmplat că le-am făcut un semn să vină; şi, de asemenea, am strigat către ei cu glas tare că trebuie să vină la mine şi să ia din fructul care era vrednic de dorit mai presus decât orice alt fruct.

16 Şi s-a întâmplat că au venit la mine şi au luat şi ei din fruct.

17 Şi s-a întâmplat că am dorit ca şi Laman şi Lemuel să vină şi să ia din fruct; prin urmare, mi-am aruncat privirea către izvorul râului sperând să-i văd.

18 Şi s-a întâmplat că i-am văzut, dar ei n-au vrut să [a]vină şi să ia din fruct.

19 Şi am văzut o [a]bară de fier şi aceasta se întindea de-a lungul malului râului şi ducea la pomul lângă care stăteam.

20 Şi am văzut, de asemenea, o cărare [a]strâmtă şi îngustă care mergea de-a lungul barei de fier chiar până la pomul lângă care stăteam; ea ducea pe lângă izvorul fântânii până la o [b]câmpie mare şi întinsă cât o lume întreagă.

21 Şi am văzut grupuri nenumărate de oameni, dintre care mulţi se îngrămădeau ca să poată ajunge la [a]drumul ce ducea la pomul lângă care stăteam.

22 Şi s-a întâmplat că ei au pornit şi au început să meargă pe drumul care ducea la pom.

23 Şi s-a întâmplat că s-a lăsat o [a]negură de întuneric; da, chiar o foarte mare negură de întuneric, într-atât, încât cei care au pornit pe acel drum şi-au pierdut calea, s-au rătăcit şi au fost pierduţi.

24 Şi s-a întâmplat că am văzut pe alţii făcându-şi drum înainte şi au ajuns şi au apucat capătul barei de fier; şi au înaintat prin negura întunericului ţinându-se de bara de fier chiar până când au ajuns şi au luat din [a]fructul pomului.

25 Şi, după ce luaseră din fructul pomului, şi-au aruncat privirile împrejur, ca şi cum le era [a]ruşine.

26 Şi mi-am aruncat privirile împrejur şi am văzut pe partea cealaltă a râului cu apă o clădire mare şi [a]spaţioasă; şi ea stătea ca şi cum ar fi fost în aer, cu mult deasupra pământului.

27 Şi era plină de oameni, tineri şi bătrâni, bărbaţi şi femei; şi îmbrăcămintea lor era foarte frumoasă; şi [a]atitudinea lor era batjocoritoare şi arătau cu degetul pe cei care veniseră şi luaseră din fruct.

28 Şi, după ce au [a]gustat din fruct, s-au [b]ruşinat din cauza celor care îşi băteau joc de ei; şi au [c]pornit-o pe căi nepermise şi au fost pierduţi.

18*a* 2 Ne. 5:20–25.
19*a* Ps. 2:9; Apoc. 12:5; JST, Apoc. 19:15; 1 Ne. 8:30; 11:25; 15:23–24.
20*a* Mat. 7:14; 2 Ne. 31:17–20.
b Mat. 13:38.
21*a* GS Cale.
23*a* 1 Ne. 12:17; 15:24.
24*a* 1 Ne. 8:10–12.
25*a* Rom. 1:16; 1 Tim. 1:8; Alma 46:21; Morm. 8:38.
26*a* 1 Ne. 11:35–36; 12:18.
27*a* GS Mândrie.
28*a* 2 Pet. 2:19–22.
b Marcu 4:14–20; 8:38; Luca 8:11–15; Ioan 12:42–43.
c GS Apostazie.

29 Şi acum eu, Nefi, nu spun [a]toate cuvintele tatălui meu.

30 Dar, ca să scriu mai pe scurt, iată, el a văzut alte mulţimi făcându-şi drum înainte; şi au venit, s-au apucat de capătul [a]barei de fier; şi şi-au făcut drum înainte, ţinându-se tot timpul bine de bara de fier, până când au ajuns şi au căzut jos şi au luat din fructul pomului.

31 Şi a văzut, de asemenea, alte [a]mulţimi făcându-şi drum către clădirea aceea mare şi spaţioasă.

32 Şi s-a întâmplat că mulţi s-au înecat în adâncimile [a]fântânii; şi mulţi s-au pierdut din vederea lui, rătăcindu-se pe drumuri necunoscute.

33 Şi mare a fost mulţimea care a intrat în acea clădire ciudată. Şi după ce au intrat în acea clădire, ei au arătat cu degetul cu [a]dispreţ către mine şi către cei care, de asemenea, luau din fruct; dar noi nu i-am luat în seamă.

34 Acestea sunt cuvintele tatălui meu: Căci toţi cei care i-au [a]luat în seamă au căzut.

35 Iar [a]Laman şi Lemuel nu au luat din fruct, a spus tatăl meu.

36 Şi s-a întâmplat că după ce tatăl meu a spus toate cuvintele despre visul sau viziunea sa, cuvinte care erau multe la număr, el ne-a spus că, din cauza lucrurilor pe care le-a văzut într-o viziune, se temea foarte tare pentru Laman şi Lemuel; da, el se temea că ei vor fi alungaţi din prezenţa Domnului.

37 Şi atunci el i-a îndemnat, cu toată simţirea unui [a]părinte blând, să asculte de cuvintele lui, căci poate Domnul va fi milos cu ei şi nu-i va alunga; da, tatăl meu le-a predicat lor.

38 Şi după ce le-a predicat şi le-a profeţit despre multe lucruri, el le-a cerut să ţină poruncile Domnului; şi a încetat să le mai vorbească.

CAPITOLUL 9

Nefi face două rânduri de cronici—Fiecare dintre ele poartă numele de plăcile lui Nefi—Plăcile cele mai mari conţin o istorie seculară; plăcile cele mai mici se ocupă mai ales de lucruri sfinte. Circa 600–592 î.H.

Şi pe toate lucrurile acestea le-a văzut şi le-a auzit şi le-a spus tatăl meu în timp ce el trăia într-un cort în [a]valea lui Lemuel, precum şi mult mai multe lucruri care nu pot fi scrise pe aceste plăci.

2 Şi acum, după cum am vorbit despre aceste plăci, iată, ele nu sunt plăcile pe care fac o relatare completă a istoriei poporului meu; căci [a]plăcilor pe care fac o relatare completă a poporului meu le-am dat numele de Nefi; prin urmare, ele sunt numite plăcile lui Nefi, după propriul

29*a* 1 Ne. 1:16–17.
30*a* 1 Ne. 15:23–24.
31*a* Mat. 7:13.
32*a* 1 Ne. 15:26–29.
33*a* GS (a) Persecuta, persecuţie.
34*a* Ex. 23:2.
35*a* 1 Ne. 8:17–18; 2 Ne. 5:19–24.
37*a* GS Familie; Părinţi.
9 1*a* 1 Ne. 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.
2*a* 1 Ne. 19:2, 4; Iacov 3:13–14; C. lui M. 1:2–11; D&L 10:38–40.
GS Plăci.

meu nume; şi aceste plăci, de asemenea, sunt numite plăcile lui Nefi.

3 Cu toate acestea, eu am primit poruncă de la Domnul să fac aceste plăci cu [a]scopul special ca să existe o relatare gravată despre [b]slujirea poporului meu.

4 Pe celelalte plăci trebuie să fie gravată o relatare despre domnia regilor şi despre războaiele şi conflictele poporului meu; prin urmare, aceste plăci sunt în cea mai mare parte despre slujire; iar [a]celelalte plăci sunt în cea mai mare parte despre domnia regilor şi despre războaiele şi conflictele poporului meu.

5 Prin urmare, Domnul mi-a dat poruncă să fac aceste plăci pentru scopul Lui [a]înţelept, scop pe care eu nu îl cunosc.

6 Dar Domnul [a]cunoaşte toate lucrurile de la început; prin urmare, El pregăteşte o cale pentru înfăptuirea tuturor lucrărilor Sale printre copiii oamenilor; căci, iată, El are toată [b]puterea pentru înfăptuirea tuturor cuvintelor Sale. Şi aşa este. Amin.

CAPITOLUL 10

Lehi prezice că Iudeii vor fi luaţi în robie de babilonieni—El vorbeşte despre venirea printre iudei a unui Mesia, Salvator şi Mântuitor—Lehi vorbeşte şi despre venirea aceluia care-L va boteza pe Mielul lui Dumnezeu—Lehi vorbeşte despre moartea şi învierea lui Mesia—El compară împrăştierea şi adunarea laolaltă a Israelului cu un măslin—Nefi vorbeşte despre Fiul lui Dumnezeu, despre darul Duhului Sfânt şi despre nevoia de dreptate. Circa 600–592 î.H.

Şi acum eu, Nefi, încep să fac o relatare pe [a]aceste plăci despre faptele mele, domnia şi slujirea mea; de aceea, ca să încep relatarea mea, trebuie să vorbesc cumva despre faptele tatălui meu şi, de asemenea, despre cele ale fraţilor mei.

2 Căci iată, s-a întâmplat că după ce tatăl meu a terminat de spus cuvintele despre [a]visul lui şi, de asemenea, după ce i-a îndemnat la devotament total, le-a vorbit despre Iudei—

3 Precum că, după ce ei vor fi distruşi, chiar acel mare oraş al [a]Ierusalimului, şi, după ce mulţi vor fi [b]duşi robi în [c]Babilon, la timpul ales de Domnul, ei se vor [d]reîntoarce, da, vor fi chiar aduşi înapoi din robie; şi, după ce ei vor fi aduşi înapoi din robie, vor pune din nou stăpânire peste ţara moştenirii lor.

4 Da, chiar la [a]şase sute de ani

3*a* D&C 3:19.
b 1 Ne. 6:3.
4*a* Iacov 1:2–4; C. lui M. 1:10.
5*a* 1 Ne. 19:3; C. lui M. 1:7; Alma 37:2, 12, 14.
6*a* 2 Ne. 9:20; D&C 38:2; Moise 1:6, 35.
GS Atotcunoscător.
b Mat. 28:18.
10 1*a* 1 Ne. 9:1–5; 19:1–6; Iacov 1:1–4.
2*a* 1 Ne. 8.
3*a* Est. 2:6; 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
b 2 Ne. 25:10.
GS Cronologie—587 î.H.
c Ezec. 24:2; 1 Ne. 1:13; Omni 1:15.
d Ier. 29:10; 2 Ne. 6:8–9.
4*a* 1 Ne. 19:8; 2 Ne. 25:19; 3 Ne. 1:1.

de când tatăl meu a părăsit Ierusalimul, un [b]profet va înălţa Domnul Dumnezeu printre iudei—şi anume, chiar [c]Mesia sau, cu alte cuvinte, un Salvator al lumii.

5 Şi el a mai vorbit şi despre profeţi, cât de mulţi [a]mărturisiseră despre aceste lucruri privitoare la acest Mesia, despre care el vorbise, sau acest Mântuitor al lumii.

6 Prin urmare, toată omenirea era într-o stare de [a]pierzanie şi decădere şi aşa ar fi pentru totdeauna, dacă nu ar avea nădejde în acest Mântuitor.

7 Şi el a mai vorbit despre un [a]profet care trebuia să vină înaintea lui Mesia, pentru a pregăti calea Domnului—

8 Da, chiar el trebuia să se ducă şi să strige în pustiu: [a]Pregătiţi calea Domnului şi faceţi cărările Lui drepte; căci printre voi este Unul pe care voi nu-L cunoaşteţi; şi El este mai puternic decât mine, căci eu nici curelele încălţămintei nu sunt vrednic să I le dezleg. Şi tatăl meu a vorbit mult despre acest lucru.

9 Şi tatăl meu a spus că el va boteza în [a]Betabara, dincolo de Iordan; şi a spus, de asemenea, că el va boteza cu apă; şi anume că Îl va [b]boteza pe Mesia cu apă.

10 Şi după ce L-a botezat pe Mesia cu apă, el trebuia să recunoască şi să depună mărturie că el L-a botezat pe [a]Mielul lui Dumnezeu care trebuia să ia păcatele lumii.

11 Şi s-a întâmplat că după ce tatăl meu a spus aceste cuvinte, el le-a vorbit fraţilor mei despre Evanghelia care va fi propovăduită printre iudei, precum şi despre [a]rătăcirea iudeilor în [b]necredinţă. Şi după ce ei Îl vor fi [c]ucis pe Mesia, Cel care va veni, şi după ce va fi fost ucis, El se va [d]scula din morţi şi se va face cunoscut neamurilor prin [e]Duhul Sfânt.

12 Da, chiar, tatăl meu a vorbit mult despre neamuri şi despre casa lui Israel, precum că ei se vor asemăna cu un [a]măslin ale cărui ramuri trebuie să fie rupte şi [b]împrăştiate pe toată faţa pământului.

13 Prin urmare, el a spus că trebuie să fim conduşi cu toţii pe [a]pământul făgăduinţei pentru îndeplinirea cuvântului Domnului, că noi trebuie sa fim împrăştiaţi pe toată faţa pământului.

14 Şi, după ce casa lui Israel va fi împrăştiată, ei vor fi [a]adunaţi

4*b* 1 Ne. 22:20–21.
c GS Mesia.
5*a* Iacov 7:11; Mosia 13:33; Hel. 8:19–24; 3 Ne. 20:23–24.
6*a* GS Căderea lui Adam şi a Evei.
7*a* 1 Ne. 11:27; 2 Ne. 31:4.
8*a* Isa. 40:3; Mat. 3:1–3.
9*a* Ioan 1:28.
b GS Ioan Botezătorul.
10*a* GS Mielul lui Dumnezeu.
11*a* Iacov 4:14–18.
b Morm. 5:14.
c GS Isus Hristos; Răstignire.
d GS Înviere.
e GS Duhul Sfânt.
12*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5; Iacov 5; 6:1–7.
GS Măslin; Via Domnului.
b 1 Ne. 22:3–8.
GS Israel—Împrăştierea Israelului.
13*a* 1 Ne. 2:20.
GS Pământul făgăduinţei.
14*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.

iarăşi laolaltă; sau, în sfârşit, după ce [b]neamurile au primit plenitudinea Evangheliei, ramurile naturale ale [c]măslinului, sau rămăşiţele casei lui Israel, vor fi altoite sau vor ajunge la cunoaşterea lui Mesia cel Adevărat, Domnul lor şi Mântuitorul lor.

15 Şi în acest fel de vorbire a profeţit tatăl meu şi le-a vorbit fraţilor mei mult mai multe lucruri pe care nu le scriu în cartea aceasta; pentru că am scris în [a]cealaltă carte a mea atât de multe câte mi s-au părut potrivite.

16 Şi toate aceste lucruri despre care am vorbit s-au întâmplat în timp ce tatăl meu trăia într-un cort în valea lui Lemuel.

17 Şi s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, auzind toate [a]cuvintele tatălui meu despre lucrurile pe care le-a văzut într-o [b]viziune, precum şi lucrurile pe care le-a cuvântat prin puterea Duhului Sfânt, putere pe care a căpătat-o prin credinţă în Fiul lui Dumnezeu—iar Fiul lui Dumnezeu era [c]Mesia care trebuia să vină—eu, Nefi, am fost, de asemenea, dornic să pot vedea, auzi şi cunoaşte aceste lucruri prin puterea Duhului Sfânt, care este [d]darul lui Dumnezeu către toţi aceia care Îl caută cu [e]sârguinţă atât în timpurile [f]vechi, cât şi atunci când El Însuşi se va arăta copiilor oamenilor.

18 Căci El este [a]acelaşi ieri, astăzi şi în vecii vecilor; iar calea este pregătită pentru toţi oamenii de la întemeierea lumii, dacă aşa le este menit să se pocăiască şi să vină la El.

19 Pentru că cel care caută cu sârguinţă va găsi; iar [a]tainele lui Dumnezeu le vor fi dezvăluite lor prin puterea [b]Duhului Sfânt, în timpurile de acum, la fel ca în timpurile din vechime, la fel ca în timpurile care vor veni; prin urmare, [c]calea Domnului este un cerc veşnic.

20 De aceea aminteşte-ţi, o omule, că pentru toate faptele tale vei fi adus la [a]judecată.

21 Prin urmare, dacă ai ales să faci ticăloşii în zilele tale de [a]încercare, atunci vei fi găsit [b]necurat în faţa scaunului de judecată al lui Dumnezeu; şi nici un lucru necurat nu poate locui cu Dumnezeu; prin urmare, va trebui să fii alungat pentru totdeauna.

22 Iar Duhul Sfânt mi-a dat autoritate ca să spun aceste lucruri şi să nu le tăgăduiesc.

CAPITOLUL 11

Nefi vede Spiritul Domnului şi i se arată în viziune pomul vieţii—

14*b* 1 Ne. 13:42; D&L 14:10.
c Iacov 5:8, 52, 54, 60, 68.
15*a* 1 Ne. 1:16–17.
17*a* Enos 1:3; Alma 36:17.
b 1 Ne. 8:2.
c GS Mesia.
d GS Duhul Sfânt.
e Moro. 10:4–5, 7, 19.
f D&L 20:26.
18*a* Evr. 13:8; Morm. 9:9; D&L 20:12.
GS Dumnezeu, divinitate.
19*a* GS Tainele lui Dumnezeu.
b GS Duhul Sfânt.
c Alma 7:20; D&L 3:2; 35:1.
20*a* Ecl. 12:14; 2 Ne. 9:46.
GS Judecată, ultima.
21*a* Alma 34:32–35.
b 1 Cor. 6:9–10; 3 Ne. 27:19; D&L 76:50–62; Moise 6:57.

El o vede pe mama Fiului lui Dumnezeu şi află despre pogorârea lui Dumnezeu—El vede botezul, slujirea şi răstignirea Mielului lui Dumnezeu—El vede, de asemenea, chemarea şi slujirea celor Doisprezece Apostoli ai Mielului. Circa 600–592 î.H.

Căci, s-a întâmplat că, după ce am dorit să cunosc lucrurile pe care tatăl meu le văzuse şi crezând că Domnul putea să mi le facă şi mie cunoscute, aşa cum stăteam [a]cumpănind în inima mea, am fost [b]purtat în Spiritul Domnului, da, pe un [c]munte foarte înalt pe care nu-l văzusem niciodată până atunci şi pe care niciodată până atunci nu pusesem piciorul.

2 Iar Spiritul mi-a spus: Iată, ce doreşti tu?

3 Iar eu am spus: Doresc să văd lucrurile pe care tatăl meu le-a [a]văzut.

4 Iar Spiritul mi-a spus: Crezi că tatăl tău a văzut [a]pomul despre care a vorbit?

5 Iar eu am spus: Da, Tu ştii că eu [a]cred toate cuvintele tatălui meu.

6 Şi atunci când am spus aceste cuvinte, Spiritul a strigat cu glas tare astfel: Osana Domnului, Dumnezeului Cel Prea Înalt; căci El este Dumnezeu peste tot [a]pământul, da, chiar mai presus de orice. Şi binecuvântat eşti tu, Nefi, căci tu [b]crezi în Fiul Dumnezeului Cel Prea Înalt; prin urmare, vei vedea lucrurile pe care le-ai dorit.

7 Şi iată, acest lucru îţi va fi dat ca un [a]semn că, după ce ai văzut pomul care purta fructul pe care tatăl tău l-a gustat, vei vedea, de asemenea, un Om pogorându-se din cer şi vei depune mărturie despre El; şi după ce vei depune mărturie despre El, vei mai [b]depune mărturie că El este Fiul lui Dumnezeu.

8 Şi s-a întâmplat că Spiritul mi-a spus: Priveşte! Şi eu am privit şi am văzut un pom; şi el era la fel ca [a]pomul pe care îl văzuse tatăl meu; iar frumuseţea lui era mult mai presus, da, depăşind orice frumuseţe; iar [b]albul lui depăşea albul zăpezii troienite.

9 Şi s-a întâmplat că după ce am văzut pomul, am spus către Spirit: Văd că Tu mi-ai arătat pomul care este mai de [a]preţ decât orice.

10 Iar El mi-a spus: Ce doreşti?

11 Iar eu I-am spus: Să cunosc [a]înţelesul tuturor acestora—căci eu I-am vorbit aşa cum vorbeşte un om; căci am văzut că avea [b]înfăţişarea unui om; şi cu toate acestea am ştiut că era Spiritul Domnului; iar El

11 1*a* D&L 76:19.
GS (a) Cugeta.
b 2 Cor. 12:1–4; Apoc. 21:10; 2 Ne. 4:25; Moise 1:1.
c Deut. 10:1; Eter 3:1.
3*a* 1 Ne. 8:2–34.
4*a* 1 Ne. 8:10–12; 15:21–22.
5*a* 1 Ne. 2:16.
6*a* Ex. 9:29; 2 Ne. 29:7; 3 Ne. 11:14; Moise 6:44.
b GS (a) Crede.
7*a* GS Semn.
b GS Mărturie.
8*a* 1 Ne. 8:10.
b 1 Ne. 8:11.
9*a* 1 Ne. 11:22–25.
11*a* Gen. 40:8.
b Eter 3:15–16.

mi-a vorbit aşa cum un om vorbeşte cu un alt om.

12 Şi s-a întâmplat că mi-a spus: Priveşte! Şi eu am privit aşa ca şi cum aş fi privit către El, dar nu L-am văzut; căci El dispăruse din faţa mea.

13 Şi s-a întâmplat că am privit şi am văzut oraşul cel mare al Ierusalimului, precum şi alte oraşe. Şi am văzut oraşul [a]Nazaret; iar în oraşul Nazaret am văzut o [b]fecioară şi ea era foarte frumoasă şi albă.

14 Şi s-a întâmplat că am văzut [a]cerurile deschizându-se; şi un înger s-a pogorât rămânând în picioare în faţa mea; şi el mi-a spus: Nefi, ce vezi tu?

15 Iar eu i-am spus: O fecioară foarte frumoasă şi pură, mai presus de toate celelalte fecioare.

16 Iar el mi-a spus: Înţelegi tu bunăvoinţa lui Dumnezeu?

17 Iar eu i-am spus: Eu ştiu că El îi iubeşte pe copiii Săi; şi totuşi, eu nu cunosc înţelesul tuturor lucrurilor.

18 Iar el mi-a spus: Iată, [a]fecioara pe care o vezi este [b]mama Fiului lui Dumnezeu, după trup.

19 Şi s-a întâmplat că am văzut că ea era purtată de acolo în Spirit; şi după ce a fost purtată de acolo în [a]Spirit pentru un timp, îngerul mi-a vorbit, zicând: Priveşte!

20 Şi am privit şi am văzut-o iarăşi pe fecioară, purtând un [a]copil în braţe.

21 Iar îngerul mi-a spus: Iată-L pe [a]Mielul Dumnezeului, da, chiar [b]Fiul [c]Tatălui Veşnic! Cunoşti tu înţelesul [d]pomului pe care tatăl tău l-a văzut?

22 Iar eu i-am răspuns, zicând: Da, este [a]dragostea lui Dumnezeu care se răsfrânge în inimile copiilor oamenilor; de aceea, ea este de dorit mai presus de toate lucrurile.

23 Iar el mi-a vorbit, zicând: Da, şi cea mai [a]plăcută sufletului.

24 Şi după ce a spus aceste cuvinte, el mi-a spus: Priveşte! Şi am privit şi L-am văzut pe Fiul lui Dumnezeu [a]înaintând printre copiii oamenilor; şi i-am văzut pe mulţi căzând la picioarele Lui şi preaslavindu-L.

25 Şi s-a întâmplat că am văzut că [a]bara de fier pe care tatăl meu a văzut-o era cuvântul lui Dumnezeu care ducea la izvorul apelor [b]vieţii sau la [c]pomul vieţii; apele acestea reprezentând dragostea lui Dumnezeu; şi eu am văzut că pomul vieţii

13*a* Mat. 2:23.
b Luca 1:26–27; Alma 7:10. GS Maria, mama lui Isus.
14*a* Ezec. 1:1; 1 Ne. 1:8.
18*a* Isa. 7:14; Luca 1:34–35.
b Mosia 3:8.
19*a* Mat. 1:20.
20*a* Luca 2:16.
21*a* GS Mielul lui Dumnezeu.
b GS Isus Hristos.
c GS Dumnezeu, divinitate—Dumnezeu Tatăl.
d 1 Ne. 8:10; Alma 5:62. GS Pomul vieţii.
22*a* GS Dragoste.
23*a* GS Bucurie.
24*a* Luca 4:14–21.
25*a* 1 Ne. 8:19.
b GS Apă vie.
c Gen. 2:9; Alma 32:40–41; Moise 4:28, 31.

era un simbol al dragostei lui Dumnezeu.

26 Iar îngerul mi-a spus iarăşi: Priveşte şi vezi [a]bunăvoinţa lui Dumnezeu!

27 Iar eu am privit şi L-am [a]văzut pe Mântuitorul lumii despre care vorbise tatăl meu; şi, de asemenea, l-am văzut pe [b]profetul care trebuia să pregătească calea înaintea Lui. Iar Mielul lui Dumnezeu a mers înainte şi a fost botezat de către el; iar după ce a fost [c]botezat, am văzut cerurile deschizându-se şi pe Duhul Sfânt pogorând din cer şi stând asupra Lui în chip de [d]porumbel.

28 Şi am văzut că El a mers înainte, slujind poporului, cu [a]putere şi cu mare slavă; iar noroadele erau adunate laolaltă ca să-L audă pe El; şi am văzut că L-au alungat dintre ei.

29 Şi am mai văzut pe alţi [a]doisprezece mergând după El. Şi s-a întâmplat că ei erau purtaţi în Spirit din faţa mea şi nu i-am mai văzut.

30 Şi s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit iarăşi, zicând: Priveşte! Şi am privit şi am văzut cerurile deschizându-se iarăşi şi am văzut [a]îngeri pogorând asupra copiilor oamenilor; şi ei le-au slujit acestora.

31 Iar el mi-a vorbit iarăşi, zicând: Priveşte! Şi am privit şi L-am văzut pe Mielul lui Dumnezeu mergând înainte printre copiii oamenilor. Şi am văzut mulţimi de oameni care erau bolnavi şi chinuiţi de tot felul de boli, precum şi de [a]diavoli şi de spirite [b]necurate; iar îngerul mi-a vorbit şi mi-a arătat toate aceste lucruri. Iar ei au fost [c]vindecaţi prin puterea Mielului lui Dumnezeu; iar diavolii şi spiritele necurate au fost alungate.

32 Şi s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit iarăşi, zicând: Priveşte! Şi eu am privit şi L-am văzut pe Mielul lui Dumnezeu cum era luat de către oameni; da, Fiul Dumnezeului Veşnic era [a]judecat de către lume; şi am văzut şi depun mărturie.

33 Şi eu, Nefi, am văzut că El a fost ridicat pe [a]cruce şi a fost [b]ucis pentru păcatele lumii.

34 Şi după ce El a fost ucis, am văzut că mulţimile pământului erau adunate laolaltă ca să lupte împotriva Apostolilor Mielului; căci aşa erau numiţi cei Doisprezece de către îngerul Domnului.

35 Iar mulţimea pământului era adunată laolaltă; şi am văzut că ea era adunată într-o [a]clădire mare şi spaţioasă, la fel ca aceea pe care tatăl meu a văzut-o. Iar îngerul Domnului mi-a vorbit iarăşi, zicând: Iată

26*a* 1 Ne. 11:16–33.
27*a* 2 Ne. 25:13.
b Mat. 11:10; 1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4.
c GS Botez, (a) boteza.
d GS Porumbel, semnul.
28*a* D&L 138:25–26.
29*a* GS Apostol.
30*a* GS Îngeri.
31*a* Marcu 5:15–20; Mosia 3:5–7. GS Diavol.
b GS Spirit—Spirite rele.
c GS (a) Tămădui, tămăduiri.
32*a* Marcu 15:17–20.
33*a* Ioan 19:16–19; Mosia 3:9–10; 3 Ne. 27:14. GS Cruce.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
35*a* 1 Ne. 8:26; 12:18.

lumea şi înţelepciunea ei; da, iată cum cei din casa lui Israel s-au adunat laolaltă ca să lupte împotriva celor Doisprezece Apostoli ai Mielului.

36 Şi s-a întâmplat că am văzut şi depun mărturie că acea clădire mare şi spaţioasă era [a]mândria lumii; şi ea s-a dărâmat, iar căderea ei a fost grozavă. Iar îngerul Domnului mi-a vorbit iarăşi, zicând: Aşa va fi distrugerea tuturor naţiunilor, neamurilor, limbilor şi popoarelor care vor lupta împotriva celor Doisprezece Apostoli ai Mielului.

CAPITOLUL 12

Nefi vede într-o viziune ţara făgăduinţei; dreptatea, nedreptatea şi decăderea locuitorilor ei; venirea printre ei a Mielului lui Dumnezeu; cum cei Doisprezece Ucenici şi cei Doisprezece Apostoli vor judeca Israelul; starea dezgustătoare şi murdară a celor care rătăcesc în necredinţă. Circa 600–592 î.H.

Şi s-a întâmplat că îngerul a grăit către mine: Priveşte şi vezi-ţi seminţia, precum şi pe aceea a fraţilor tăi. Iar eu am privit şi am văzut [a]ţara făgăduinţei; şi am văzut mulţimi de oameni, da, aşa de multe la număr ca şi nisipul mării.

2 Şi s-a întâmplat că am văzut mulţimi adunate laolaltă ca să lupte unele împotriva altora; şi am văzut [a]războaie şi zvonuri de războaie şi multe vărsări de sânge cu sabia în rândurile poporului meu.

3 Şi s-a întâmplat că am văzut multe generaţii murind din cauza războaielor şi a conflictelor din ţară; şi eu am văzut multe oraşe, da, chiar dacă nu le-am numărat.

4 Şi s-a întâmplat că am văzut [a]negura [b]întunericului pe faţa ţării făgăduinţei; şi am văzut fulgere şi am auzit tunete şi cutremure de pământ, precum şi tot felul de zgomote tumultuoase; şi am văzut pământul şi pietrele cutremurându-se; şi am văzut munţi sfărâmându-se în bucăţi; şi am văzut câmpiile pământului cum erau despicate; şi am văzut multe oraşe [c]scufundându-se; şi i-am văzut pe mulţi arzând în foc; şi i-am văzut pe mulţi căzând la pământ din cauza cutremurelor.

5 Şi s-a întâmplat că, după ce am văzut aceste lucruri, am văzut cum [a]aburul întunericului s-a risipit de pe faţa pământului; şi iată, am văzut mulţimi care nu căzuseră din cauza judecăţilor mari şi înfricoşătoare ale Domnului.

6 Şi am văzut cerurile deschizându-se şi pe [a]Mielul lui Dumnezeu pogorând din cer; iar El a coborât şi li S-a arătat.

7 Şi, de asemenea, am văzut şi depun mărturie că Duhul Sfânt s-a pogorât asupra celorlalţi

36*a* GS Mândrie.
12 1*a* GS Pământul făgăduinţei.
2*a* Enos 1:24; Morm. 8:7–8. GS Război.
4*a* Hel. 14:20–28.
b 1 Ne. 19:10.
c 3 Ne. 8:14.
5*a* 3 Ne. 8:20; 10:9.
6*a* 2 Ne. 26:1, 9; 3 Ne. 11:3–17.

[a]doisprezece; iar ei erau rânduiţi de Dumnezeu şi aleşi.

8 Iar îngerul mi-a vorbit, zicând: Iată-i pe cei doisprezece ucenici ai Mielului care sunt aleşi ca să slujească printre cei din seminţia ta.

9 Iar el mi-a spus: Îţi aduci aminte de cei [a]Doisprezece Apostoli ai Mielului? Iată, ei sunt cei care le vor [b]judeca pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel; prin urmare, cei doisprezece preoţi din seminţia ta vor fi judecaţi de către ei; căci voi sunteţi din casa lui Israel.

10 Şi aceşti [a]doisprezece preoţi pe care tu îi vezi vor judeca pe cei din seminţia ta. Şi iată, ei sunt drepţi în vecii vecilor; căci datorită credinţei lor în Mielul lui Dumnezeu, [b]veşmintele lor sunt albite în sângele Lui.

11 Iar îngerul mi-a spus: Priveşte! Iar eu am privit şi am văzut [a]trei generaţii murind în dreptate; iar veşmintele lor erau albe, la fel ca şi cele ale Mielului lui Dumnezeu. Iar îngerul a spus către mine: Acestea sunt albite în sângele Mielului datorită credinţei lor în El.

12 Iar eu, Nefi, am văzut, de asemenea, pe mulţi din a [a]patra generaţie murind în dreptate.

13 Şi s-a întâmplat că am văzut mulţimile pământului adunate laolaltă.

14 Iar îngerul a spus către mine: Iată seminţia ta, precum şi seminţia fraţilor tăi.

15 Şi s-a întâmplat că am privit şi am văzut oamenii din seminţia mea adunaţi laolaltă în mulţimi [a]împotriva celor din seminţia fraţilor mei; şi ei erau adunaţi laolaltă ca să lupte.

16 Iar îngerul mi-a spus, zicând: Iată fântâna cu apă [a]murdară pe care tatăl tău a văzut-o; da, chiar şi [b]râul despre care a vorbit; iar adâncimile lor sunt adâncimile [c]iadului.

17 Iar [a]negurile întunericului sunt ademenirile diavolului, care [b]orbesc ochii şi împietresc inimile copiilor oamenilor şi îi duc pe aceştia pe drumuri [c]largi pentru ca ei să dispară şi să fie pierduţi.

18 Iar [a]clădirea cea mare şi spaţioasă pe care tatăl tău a văzut-o este [b]închipuirea deşartă şi [c]mândria copiilor oamenilor. Şi o [d]prăpastie mare şi înfricoşătoare îi despărţea pe ei; da, chiar cuvântul [e]dreptăţii Dumnezeului Veşnic, şi

7*a* 3 Ne. 12:1; 19:12–13.
9*a* Luca 6:13.
b Mat. 19:28; D&L 29:12.
GS Judecată, ultima.
10*a* 3 Ne. 27:27; Morm. 3:18–19.
b Apoc. 7:14; Alma 5:21–27; 13:11–13; 3 Ne. 27:19–20.
11*a* 2 Ne. 26:9–10; 3 Ne. 27:30–32.
12*a* Alma 45:10–12; Hel. 13:5, 9–10; 3 Ne. 27:32; 4 Ne. 1:14–27.
15*a* Morm. 6.
16*a* GS Murdărie, necurăţenie.
b 1 Ne. 8:13; 15:26–29.
c GS Iad.
17*a* 1 Ne. 8:23; 15:24; D&L 10:20–32.
b GS Apostazie.
c Mat. 7:13–14.
18*a* 1 Ne. 8:26; 11:35–36.
b Ier. 7:24.
c GS Mândrie.
d Luca 16:26; 1 Ne. 15:28–30.
e GS Dreptate.

Mesia, care este Mielul lui Dumnezeu despre care Duhul Sfânt depune mărturie de la începutul lumii până la acest timp, şi din acest timp până în vecii vecilor.

19 Şi în timp ce îngerul spunea aceste cuvinte, am privit şi am văzut că cei din seminţia fraţilor mei luptau împotriva celor din seminţia mea, potrivit cuvântului îngerului; şi din cauza mândriei celor din seminţia mea şi a [a]ademenirilor diavolului, am văzut că cei din seminţia fraţilor mei i-au [b]învins pe cei din seminţia mea.

20 Şi s-a întâmplat că am privit şi am văzut pe cei din seminţia fraţilor mei cum i-au învins pe cei din seminţia mea; şi ei au mers înainte în mulţimi pe întinsul ţării.

21 Şi i-am văzut adunaţi laolaltă în mulţimi; şi am văzut [a]războaie şi zvonuri de războaie printre ei; iar în războaie şi în zvonuri de războaie am văzut murind multe generaţii.

22 Iar îngerul mi-a spus: Iată, aceştia vor [a]rătăci în necredinţă.

23 Şi s-a întâmplat că am văzut că, după ce căzuseră în necredinţă, au devenit un popor [a]întunecat la culoare şi dezgustător, un popor [b]murdar, plin de [c]trândăvie şi de tot felul de urâciuni.

CAPITOLUL 13

Nefi vede într-o viziune biserica diavolului ridicată printre neamuri, descoperirea şi colonizarea Americii, pierderea multor părţi clare şi preţioase ale Bibliei, starea de apostazie a neamurilor care a urmat, restaurarea Evangheliei, apariţia scripturilor din zilele din urmă şi construirea Sionului. Circa 600–592 î.H.

Şi s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, zicând: Priveşte! Iar eu am privit şi am văzut multe neamuri şi împărăţii.

2 Iar îngerul mi-a spus: Ce vezi tu? Iar eu am spus: Văd multe popoare şi împărăţii.

3 Iar el mi-a spus: Acestea sunt popoarele şi împărăţiile neamurilor.

4 Şi s-a întâmplat că eu am văzut printre popoarele [a]neamurilor formarea unei biserici [b]mari.

5 Iar îngerul mi-a spus: Iată formarea unei biserici care este cea mai odioasă, mai odioasă decât toate celelalte biserici, care îi [a]ucide pe sfinţii lui Dumnezeu, da, şi îi torturează şi îi leagă şi îi înjugă cu [b]jug de fier şi îi coboară în robie.

6 Şi s-a întâmplat că am văzut această biserică [a]mare şi odioasă; şi l-am văzut pe [b]diavolul care era întemeietorul ei.

19*a* GS Ispită, (a) ispiti.
b Iarom 1:10; C. lui M. 1:1–2.
21*a* Morm. 8:8; Moro. 1:2. GS Război.
22*a* 1 Ne. 15:13; 2 Ne. 26:15.
23*a* 2 Ne. 26:33.
b 2 Ne. 5:20–25.
c GS Leneş, lenevie.
13 4*a* GS Neamuri.
b 1 Ne. 13:26, 34; 14:3, 9–17.
5*a* Apoc. 17:3–6; 1 Ne. 14:13.
b Ier. 28:10–14.
6*a* D&L 88:94. GS Diavol—Biserica diavolului.
b 1 Ne. 22:22–23.

7 Şi am văzut, de asemenea, [a]aur şi argint şi mătase, şi veşminte roşii, strălucitoare, şi pânze fin ţesute, şi tot felul de haine de preţ; şi am văzut multe curve.

8 Iar îngerul mi-a vorbit, zicând: Iată, aurul, şi argintul, şi mătăsurile, şi veşmintele roşii, strălucitoare, şi pânzele fin ţesute, şi hainele de preţ, şi curvele sunt [a]dorinţele acestei biserici mari şi odioase.

9 Şi, de asemenea, pentru a câştiga lauda lumii, ei îi [a]distrug pe sfinţii lui Dumnezeu şi îi coboară în robie.

10 Şi s-a întâmplat că m-am uitat şi am văzut multe ape; şi acestea despărţeau neamurile de cei din seminţia fraţilor mei.

11 Şi s-a întâmplat că îngerul mi-a spus: Iată, mânia lui Dumnezeu este asupra celor din seminţia fraţilor tăi.

12 Şi am privit şi am văzut un om printre neamuri, care era despărţit de cei din seminţia fraţilor mei de către apele cele multe; şi am văzut [a]Spiritul lui Dumnezeu că s-a pogorât şi a lucrat asupra oamenilor; şi El a mers înainte pe apele cele multe, chiar până la cei din seminţia fraţilor mei care erau în ţara făgăduinţei.

13 Şi s-a întâmplat că am văzut Spiritul lui Dumnezeu cum a lucrat asupra altor neamuri; şi ele au mers înainte, afară din robie, peste apele cele multe.

14 Şi s-a întâmplat că am văzut multe [a]mulţimi de neamuri în [b]ţara făgăduinţei; şi am văzut mânia lui Dumnezeu asupra celor din seminţia fraţilor mei; şi ei au fost [c]împrăştiaţi în faţa neamurilor şi au fost pedepsiţi.

15 Iar eu am văzut Spiritul Domnului, că era asupra neamurilor, iar acestea au prosperat şi au căpătat [a]ţara drept moştenire; iar eu am văzut că ele erau albe şi foarte pure şi [b]frumoase, la fel ca şi poporul meu înainte de a fi fost [c]ucis.

16 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut că neamurile care au ieşit din robie s-au plecat cu umilinţă în faţa Domnului; iar puterea Domnului era cu [a]ele.

17 Iar eu am văzut că neamurile din patria lor mamă erau adunate laolaltă peste ape şi peste ţară ca să lupte împotriva lor.

18 Şi am văzut că puterea lui Dumnezeu era cu ele şi că mânia lui Dumnezeu era peste toţi cei care erau adunaţi laolaltă ca să lupte împotriva lor.

19 Şi eu, Nefi, am văzut că neamurile care ieşiseră din robie erau [a]salvate prin puterea lui Dumnezeu din mâinile tuturor celorlalte popoare.

20 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut că ele prosperau în ţară; şi am văzut o [a]carte şi

7a Morm. 8:36–38.
8a Apoc. 18:10–24; Morm. 8:35–38.
9a Apoc. 13:4–7.
12a GS Inspiraţie, a inspira.
14a 2 Ne. 1:11; Morm. 5:19–20.
b GS Pământul făgăduinţei.
c 1 Ne. 22:7–8. GS Israel—Împrăştierea Israelului.
15a 2 Ne. 10:19.
b 2 Ne. 5:21.
c Morm. 6:17–22.
16a D&L 101:80.
19a 2 Ne. 10:10–14; 3 Ne. 21:4; Eter 2:12.
20a 1 Ne. 14:23.

aceasta era răspândită printre ele.

21 Iar îngerul mi-a spus: Cunoşti înţelesul acestei cărţi?

22 Iar eu i-am răspuns: Nu-l cunosc.

23 Iar el a spus: Iată, ea iese din gura unui iudeu. Iar eu, Nefi, am văzut asta; iar el mi-a spus: [a]Cartea pe care tu o vezi este o [b]cronică a [c]Iudeilor care cuprinde legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu cei din casa lui Israel; şi ea conţine, de asemenea, multe dintre profeţiile profeţilor celor sfinţi; şi ea este o cronică la fel ca şi inscripţiile de pe [d]plăcile de aramă, numai că ele nu sunt aşa de multe; cu toate acestea, ele cuprind legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu casa lui Israel; de aceea, ele sunt de mare valoare pentru neamuri.

24 Iar îngerul Domnului mi-a spus: Tu ai văzut că această carte a ieşit din gura unui iudeu; şi atunci când a ieşit din gura unui iudeu, ea a cuprins plenitudinea Evangheliei Domnului despre care cei Doisprezece Apostoli depun mărturie; iar ei depun mărturie potrivit cu adevărul, care este în Mielul lui Dumnezeu.

25 Prin urmare, aceste lucruri se răspândesc de la [a]iudei către [b]neamuri, în puritatea lor, potrivit cu adevărul, care este în Dumnezeu.

26 Şi după ce ele sunt răspândite de mâna celor Doisprezece Apostoli ai Mielului de la iudei [a]către neamuri, tu vezi formarea acelei [b]mari şi odioase [c]biserici care este mai odioasă decât toate celelalte biserici; căci iată, ei au [d]dat deoparte din Evanghelia Mielului multe părţi care sunt [e]simple şi foarte preţioase; şi, de asemenea, multe legăminte ale Domnului au dat ei deoparte.

27 Şi toate acestea le-au făcut pentru ca să poată să strice drumurile drepte ale Domnului, pentru ca ei să poată să orbească ochii şi să întărească inimile copiilor oamenilor.

28 Prin urmare, ai văzut că, după ce cartea a trecut prin mâinile bisericii celei mari şi odioase, multe lucruri clare şi preţioase au fost date deoparte din carte, care este cartea Mielului lui Dumnezeu.

29 Şi după ce aceste lucruri clare şi preţioase au fost date deoparte, ea pătrunde printre toate popoarele neamurilor; şi după ce pătrunde printre toate popoarele neamurilor, da, chiar şi peste apele cele multe pe care tu le-ai văzut cu neamurile care au ieşit din robie, vezi—datorită multelor lucruri clare şi preţioase care au fost scoase din carte, care erau clare pentru înţelege-

23*a* 1 Ne. 13:38; 2 Ne. 29:4–12.
b GS Scripturi.
c 2 Ne. 3:12.
d 1 Ne. 5:10–13.
25*a* 2 Ne. 29:4–6; D&L 3:16.
GS Iudei.
b GS Neamuri.
26*a* Mat. 21:43.
b 1 Ne. 13:4–6; 14:3, 9–17.
c GS Apostazie—Apostazia bisericii creştine timpurii.
d Morm. 8:33; Moise 1:41.
e 1 Ne. 14:20–26; A. de C. 1:8.

rea copiilor oamenilor, potrivit cu limpezimea care este în Mielul lui Dumnezeu—datorită acestor lucruri, care sunt scoase din Evanghelia Mielului, foarte mulţi se poticnesc, da, într-aşa măsură, încât Satana are o mare putere asupra lor.

30 Şi totuşi, tu vezi că neamurile care au ieşit din robie şi au fost înălţate prin puterea lui Dumnezeu deasupra tuturor celorlalte popoare de pe faţa ţării, care este aleasă mai presus decât oricare altă ţară, care este ţara în care Domnul Dumnezeu a făcut legământ cu tatăl tău că seminţia acestuia o să aibă o [a]ţară a moştenirii lor; prin urmare, tu vezi că Domnul Dumnezeu nu va permite ca neamurile să distrugă cu totul pe cei din [b]amestecul sămânţei tale, care sunt printre fraţii tăi.

31 Şi, de asemenea, El nu va permite ca neamurile să [a]distrugă seminţia fraţilor tăi.

32 Şi, de asemenea, Domnul Dumnezeu nu va permite ca neamurile să rămână pentru veşnicie în starea aceea groaznică de orbire în care tu vezi că sunt, din cauza părţilor celor mai clare şi preţioase ale Evangheliei Mielului, care au fost ascunse de către acea biserică [a]odioasă a cărei formare tu ai văzut-o.

33 Prin urmare spune Mielul lui Dumnezeu: Voi fi milos cu neamurile în timp ce voi vizita cu judecată mare rămăşiţa din casa lui Israel.

34 Şi s-a întâmplat că îngerul Domnului mi-a vorbit, zicând: Iată, spune Mielul lui Dumnezeu, după ce voi vizita [a]rămăşiţa casei lui Israel—iar rămăşiţa asta despre care vorbesc este seminţia tatălui tău—prin urmare, după ce îi voi vizita cu judecată şi-i voi lovi cu mâna neamurilor; şi după ce neamurile se vor [b]poticni foarte mult din cauza părţilor celor mai clare şi preţioase ale [c]Evangheliei Mielului, care au fost scoase de către acea biserică odioasă, care este mama curvelor, spune Mielul—voi fi milos cu neamurile în ziua aceea, în aşa măsură încât le voi [d]aduce lor, prin puterea Mea, mult din Evanghelia Mea care va fi clară şi preţioasă, a zis Mielul.

35 Căci iată, spune Mielul: Mă voi arăta Eu Însumi celor din seminţia ta pentru ca ei să scrie multe lucruri pe care Eu le voi propovădui, care vor fi clare şi preţioase; iar după ce seminţia ta va fi distrusă şi va rătăci în necredinţă, precum şi seminţia fraţilor tăi, iată, [a]aceste lucruri vor fi ascunse pentru ca să ajungă până la neamuri prin darul şi puterea Mielului.

36 Şi în acestea va fi scrisă

30*a* GS Pământul făgăduinţei.
b Alma 45:10–14.
31*a* 2 Ne. 4:7; 10:18–19; Iacov 3:5–9; Hel. 15:12; 3 Ne. 16:8–9; Morm. 5:20–21.
32*a* GS Diavol—Biserica diavolului.
34*a* GS Iosif, fiul lui Iacov.
b 1 Ne. 14:1–3; 2 Ne. 26:20.
c GS Evanghelie.
d D&L 10:62. GS Restaurarea Evangheliei.
35*a* 2 Ne. 27:6; 29:1–2. GS Cartea lui Mormon.

[a]Evanghelia Mea, spune Mielul, precum şi [b]stânca şi Salvarea Mea.

37 Şi [a]binecuvântaţi sunt aceia care vor căuta să înfăptuiască [b]Sionul Meu în ziua aceea, căci ei vor avea [c]darul şi puterea Duhului Sfânt; şi, dacă ei vor [d]răbda până la sfârşit, ei vor fi înălţaţi în ultima zi şi vor fi salvaţi în [e]Împărăţia nepieritoare a Mielului; şi toţi cei care vor [f]vesti pacea, da, vestea cea bună, cât de frumoşi vor fi ei sus pe munţi.

38 Şi s-a întâmplat că am văzut rămăşiţa seminţiei fraţilor mei, precum şi [a]cartea Mielului lui Dumnezeu, care a ieşit din gura iudeului, cum a pătruns de la neamuri [b]până la rămăşiţa seminţiei fraţilor mei.

39 Şi după ce a pătruns printre ei, am văzut alte [a]cărţi care au pătruns prin puterea Mielului de la neamuri până la ei, pentru [b]convingerea neamurilor şi a rămăşiţei sămânţei fraţilor mei şi a iudeilor care erau împrăştiaţi pe toată faţa pământului, că scrierile profeţilor şi ale celor Doisprezece Apostoli ai Mielului sunt [c]adevărate.

40 Iar îngerul mi-a vorbit, zicând: Aceste cronici de pe [a]urmă, pe care tu le-ai văzut printre neamuri, vor [b]conferma adevărul celor [c]dintâi, care sunt de la cei Doisprezece Apostoli ai Mielului şi care vor face cunoscute lucrurile cele clare şi preţioase care au fost luate de la ei; şi vor face cunoscut tuturor neamurilor, limbilor şi popoarelor că Mielul lui Dumnezeu este Fiul Tatălui cel Veşnic şi [d]Salvatorul lumii; şi că toţi oamenii trebuie să vină la El, altfel ei nu vor putea fi salvaţi.

41 Şi ei trebuie să vină potrivit cuvintelor care vor fi confirmate de către gura Mielului; iar cuvintele Mielului vor fi făcute cunoscute în cronicile celor din seminţia ta, ca şi în cronicile celor Doisprezece Apostoli ai Mielului; prin urmare, acestea amândouă vor fi unite într-una [a]singură; căci există un [b]singur Dumnezeu şi un singur [c]Păstor peste tot pământul.

42 Şi vine timpul când El Se va arăta tuturor naţiunilor, atât [a]iudeilor, cât şi neamurilor; iar după ce El s-a arătat iudeilor, precum şi neamurilor, atunci El Se va arăta neamurilor, pre-

36*a* 3 Ne. 27:13–21.
b Hel. 5:12; 3 Ne. 11:38–39. GS Stâncă.
37*a* D&L 21:9.
b GS Sion.
c GS Darul Duhului Sfânt.
d 3 Ne. 27:16. GS (a) Îndura.
e GS Gloria celestială.
f Isa. 52:7; Mosia 15:14–18; 3 Ne. 20:40.
38*a* 1 Ne. 13:23; 2 Ne. 29:4–6.
b Morm. 5:15.
39*a* GS Scripturi—Scripturile au fost profeţite că vor apare.
b Ezec. 37:15–20; 2 Ne. 3:11–12.
c 1 Ne. 14:30.
40*a* 2 Ne. 26:16–17; 29:12. GS Cartea lui Mormon.
b Morm. 7:8–9.
c GS Biblie.
d Vezi pagina de titlu a Cărţii lui Mormon. Moise 1:6.
41*a* Ezec. 37:17.
b Deut. 6:4; Ioan 17:21–23; 2 Ne. 31:21.
c GS Păstorul cel bun.
42*a* D&L 90:8–9; 107:33; 112:4.

cum şi iudeilor, iar [b]cel de pe urmă va fi cel dintâi, iar [c]cel dintâi va fi cel de pe urmă.

CAPITOLUL 14

Un înger îi spune lui Nefi despre binecuvântările şi blestemele care vor cădea asupra neamurilor—Numai două biserici sunt: Biserica Mielului lui Dumnezeu şi biserica diavolului—Sfinţii lui Dumnezeu din toate naţiunile sunt prigoniţi de către biserica cea mare şi odioasă—Apostolul Ioan va scrie despre sfârşitul lumii. Circa 600–592 î.H.

Şi se va întâmpla că, dacă [a]neamurile vor asculta de Mielul lui Dumnezeu în ziua în care El li Se va arăta în cuvânt, precum şi în [b]putere, chiar prin faptă, El va înlătura pietrele lor de [c]poticnire—

2 Şi dacă nu-şi întăresc inimile lor împotriva Mielului lui Dumnezeu, le vor fi [a]numărate printre cei din seminţia tatălui tău; da, ele vor fi numărate printre cele din casa lui Israel; şi vor fi un popor [b]binecuvântat în ţara făgăduinţei în vecii vecilor; ele nu vor mai fi duse în robie; iar casa lui Israel nu va mai fi încurcată.

3 Şi acea [a]groapă mare care le-a fost săpată de către biserica aceea mare şi odioasă înfiinţată de către diavol şi copiii lui pentru ca el să poată conduce în rătăcire sufletele oamenilor în adâncul iadului—da, acea groapă mare care a fost săpată pentru distrugerea oamenilor, va fi umplută de către cei care au săpat-o, pentru distrugerea lor completă, a spus Mielul lui Dumnezeu; nu distrugerea sufletului, decât dacă el este aruncat în acel [b]iad fără de sfârşit.

4 Căci iată, aceasta este robia diavolului, precum şi dreptatea lui Dumnezeu faţă de toţi cei care vor face fapte de ticăloşie şi lucruri abominabile în faţa Lui.

5 Şi s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, Nefi, zicând: Tu ai văzut că, dacă neamurile se vor pocăi, atunci va fi bine de ei; şi mai ştii despre legămintele Domnului cu casa lui Israel; şi, de asemenea, ai auzit că cel care se va [a]pocăi nu va pieri.

6 De aceea, [a]blestemate să fie neamurile dacă îşi vor împietri inimile împotriva Mielului lui Dumnezeu.

7 Căci va veni un timp, a spus Mielul lui Dumnezeu, când voi face o lucrare mare şi [a]minunată printre copiii oamenilor; o lucra-

42*b* Iacov 5:63.
c Luca 13:30; 1 Ne. 15:13–20.

14 1*a* 3 Ne. 16:6–13. GS Neamuri.
b 1 Tes. 1:5; 1 Ne. 14:14; Iacov 6:2–3.
c Isa. 57:14; 1 Ne. 13:29, 34; 2 Ne. 26:20.

2*a* Gal. 3:7, 29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; Avr. 2:9–11.
b 2 Ne. 6:12; 10:8–14; 3 Ne. 16:6–7; 20:27.

3*a* 1 Ne. 22:14; D&L 109:25.
b GS Condamnare; Iad.

5*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.

6*a* 2 Ne. 28:32.

7*a* Isa. 29:14; 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 27:26; 29:1–2; D&L 4:1. GS Restaurarea Evangheliei.

re care va fi nepieritoare, deopotrivă pentru unii sau pentru alţii—fie convingându-i pe ei pentru pace şi [b]viaţă veşnică, fie lăsându-i pradă împietririi inimilor lor şi orbirii minţilor lor, spre înrobirea şi distrugerea lor vremelnică şi spirituală, potrivit [c]robiei diavolului, despre care am vorbit.

8 Şi s-a întâmplat că atunci când îngerul a glăsuit aceste cuvinte, el mi-a spus: Îţi aduci aminte de [a]legămintele Tatălui faţă de casa lui Israel? Iar eu i-am răspuns: Da.

9 Şi s-a întâmplat că el mi-a spus: Priveşte şi vezi acea biserică mare şi odioasă care este mama lucrurilor abominabile, al cărei întemeietor este [a]diavolul.

10 Şi el mi-a spus: Iată, sunt numai [a]două biserici; una este Biserica Mielului lui Dumnezeu, iar [b]cealaltă este biserica diavolului; prin urmare, oricine nu face parte din Biserica Mielului lui Dumnezeu, face parte din biserica aceea mare care este mama lucrurilor abominabile; şi ea este [c]curva întregului pământ.

11 Şi s-a întâmplat că am privit şi am văzut-o pe curva întregului pământ, iar ea stătea peste multe [a]ape; şi [b]ea avea stăpânire peste tot pământul, printre toate naţiunile, neamurile, limbile şi popoarele.

12 Şi s-a întâmplat că am văzut Biserica Mielului lui Dumnezeu şi ea număra [a]puţini, din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor abominabile ale curvei care stătea peste multe ape; cu toate acestea, am văzut că Biserica Mielului, care cuprindea pe sfinţii lui Dumnezeu, de asemenea, era pe [b]toată faţa pământului; iar stăpânirile acesteia pe faţa pământului erau mici din cauza ticăloşiilor curvei celei mari pe care am văzut-o.

13 Şi s-a întâmplat că am văzut că mama cea mare a lucrurilor abominabile adunase laolaltă mulţimi de pe toată faţa pământului, printre toate popoarele neamurilor, ca să se [a]lupte împotriva Mielului lui Dumnezeu.

14 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut puterea Mielului lui Dumnezeu cum se pogora asupra sfinţilor Bisericii Mielului, precum şi asupra celor care făcuseră legământ cu Domnul, care erau împrăştiaţi pe toată faţa pământului; iar ei erau înarmaţi cu dreptate şi cu [a]puterea lui Dumnezeu în mare slavă.

15 Şi s-a întâmplat că eu am văzut că mânia lui Dumnezeu s-a [a]revărsat asupra bisericii

7*b* GS Viaţă veşnică.
c 2 Ne. 2:26–29; Alma 12:9–11.
8*a* GS Legământul avraamic.
9*a* 1 Ne. 15:35; D&L 1:35. GS Diavol.
10*a* 1 Ne. 22:23.
b 1 Ne. 13:4–6, 26.
c Apoc. 17:5, 15; 2 Ne. 10:16.
11*a* Ier. 51:13; Apoc. 17:15.
b D&L 35:11.
12*a* Mat. 7:14; 3 Ne. 14:14; D&L 138:26.
b D&L 90:11.
13*a* Apoc. 17:1–6; 18:24; 1 Ne. 13:5; D&L 123:7–8.
14*a* Iacov 6:2; D&L 38:32–38.
15*a* D&L 1:13–14.

aceleia mari şi odioase într-atât de mult, încât erau războaie şi zvonuri de războaie printre toate [b]neamurile şi seminţiile pământului.

16 Şi în timp ce începeau războaie şi zvonuri de [a]războaie printre toate neamurile care aparţineau mamei lucrurilor abominabile, îngerul mi-a vorbit, zicând: Iată, mânia lui Dumnezeu este asupra mamei curvelor; şi iată, tu vezi toate aceste lucruri—

17 Iar atunci când va veni [a]ziua în care [b]mânia lui Dumnezeu se va revărsa asupra mamei curvelor, care este biserica cea mare şi odioasă a întregului pământ, al cărei întemeietor este diavolul, atunci, în ziua aceea, [c]lucrarea Tatălui va începe, pregătind calea pentru îndeplinirea [d]legămintelor Sale pe care le-a făcut cu poporul Său, care este din casa lui Israel.

18 Şi s-a întâmplat că îngerul mi-a vorbit, zicând: Priveşte!

19 Şi eu am privit şi am văzut un om, iar el era îmbrăcat într-o mantie albă.

20 Iar îngerul mi-a spus: Iată-l pe [a]unul dintre cei Doisprezece Apostoli ai Mielului.

21 Iată, el va vedea şi va scrie ceea ce a mai rămas din aceste lucruri; da, precum şi multe lucruri care au fost.

22 Şi el, de asemenea, va scrie despre sfârşitul lumii.

23 Prin urmare, lucrurile pe care le va scrie sunt drepte şi adevărate; şi iată, ele sunt scrise în [a]cartea pe care tu o vezi ieşind din gura Iudeului; şi la timpul când ele ieşeau din gura Iudeului sau la timpul când cartea ieşea din gura Iudeului, lucrurile care erau scrise erau clare şi pure, precum şi [b]preţioase şi uşor de înţeles pentru toţi oamenii.

24 Şi iată, lucrurile pe care acest [a]Apostol al Mielului le va scrie sunt multe lucruri pe care tu le-ai văzut; şi iată, pe cele care au mai rămas le vei vedea.

25 Dar lucrurile pe care le vei vedea după aceea, nu le vei scrie; căci Domnul Dumnezeu l-a rânduit Apostol al Mielului lui Dumnezeu pentru ca el să le [a]scrie.

26 Şi, de asemenea, El a arătat multora toate lucrurile care au fost, iar ei le-au scris; iar acestea sunt [a]pecetluite, pentru ca ele să ajungă în puritatea lor, potrivit cu adevărul care este în Miel, la timpul ales de Domnul, pentru casa lui Israel.

27 Iar eu, Nefi, am auzit şi depun mărturie că numele

15*b* Marcu 13:8; D&L 87:6.
16*a* 1 Ne. 22:13–14; Morm. 8:30.
17*a* GS Ultimele zile, zilele din urmă.
b 1 Ne. 22:15–16.
c 3 Ne. 21:7, 20–29. GS Restaurarea Evangheliei.
d Morm. 8:21, 41. GS Legământul avraamic.
20*a* Apoc. 1:1–3; 1 Ne. 14:27.
23*a* 1 Ne. 13:20–24; Morm. 8:33.
b 1 Ne. 13:28–32.
24*a* Eter 4:16.
25*a* Ioan 20:30–31; Apoc. 1:19.
26*a* 2 Ne. 27:6–23; Eter 3:21–27; 4:4–7; D&L 35:18; JS—I 1:65.

Apostolului Mielului era [a]Ioan, potrivit cuvântului îngerului.

28 Şi iată mie, Nefi, îmi este interzis de a scrie ceea ce a rămas din lucrurile pe care le-am văzut şi le-am auzit; de aceea, lucrurile pe care le-am scris sunt destule pentru mine; şi am scris numai o parte mică din lucrurile pe care le-am văzut.

29 Şi eu depun mărturie că am văzut lucrurile pe care [a]tatăl meu le-a văzut şi că îngerul Domnului mi le-a făcut mie cunoscute.

30 Şi acum, termin povestirea despre lucrurile pe care le-am văzut în timp ce eram purtat în Spirit; şi dacă nu toate lucrurile pe care le-am văzut sunt scrise, lucrurile pe care le-am scris sunt [a]adevărate. Şi aşa este. Amin.

CAPITOLUL 15

Seminţia lui Lehi va primi Evanghelia de la neamuri în zilele din urmă—Adunarea lui Israel se aseamănă cu un măslin ale cărui ramuri naturale vor fi iarăşi altoite—Nefi tălmăceşte viziunea pomului vieţii şi vorbeşte despre dreptatea lui Dumnezeu în ceea ce priveşte separarea celor păcătoşi de cei drepţi. Circa 600–592 î.H.

Şi s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am fost purtat în Spirit şi am văzut toate aceste lucruri, m-am reîntors la cortul tatălui meu.

2 Şi s-a întâmplat că i-am văzut pe fraţii mei, iar ei se certau unul cu altul despre lucrurile pe care tatăl meu le-a spus.

3 Căci el într-adevăr le-a spus multe lucruri mari, care erau greu de [a]înţeles, în afară de cazul când omul l-ar întreba pe Domnul; dar ei fiind împietriţi în inimile lor, nu şi-au înălţat privirile către Domnul aşa cum ar fi trebuit.

4 Şi acum eu, Nefi, m-am întristat din cauza împietririi inimilor lor şi, de asemenea, din cauza lucrurilor pe care le-am văzut şi care ştiam că trebuie să se îndeplinească negreşit din cauza ticăloşiei mari a copiilor oamenilor.

5 Şi s-a întâmplat că am fost doborât de supărările mele, căci am crezut că [a]supărările mele erau mai mari decât oricare altele din cauza [b]distrugerii oamenilor mei, căci eu am văzut căderea lor.

6 Şi s-a întâmplat că, după ce eu am căpătat [a]putere, am vorbit către fraţii mei, dorind să cunosc de la ei cauza certurilor lor.

7 Iar ei au spus: Iată, noi nu putem să înţelegem cuvintele pe care tatăl nostru le-a spus despre ramurile naturale ale măslinului şi, de asemenea, despre neamuri.

8 Iar eu le-am spus: L-aţi [a]întrebat voi pe Domnul?

27*a* Apoc. 1:1–3.
29*a* 1 Ne. 8.
30*a* 2 Ne. 33:10–14.
15 3*a* 1 Cor. 2:10–12; Alma 12:9–11.
5*a* GS Adversitate.
b Enos 1:13; Morm. 6:1.
6*a* Moise 1:10; JS—I 1:20, 48.
8*a* Mosia 26:13; Alma 40:3.
GS Rugăciune.

9 Iar ei au răspuns: N-am făcut-o; căci Domnul nu ne face nouă cunoscute asemenea lucruri.

10 Iată, le-am spus eu: Cum se face că nu ţineţi poruncile Domnului? Cum se face că veţi pieri din cauza [a]împietririi inimilor voastre?

11 Nu vă aduceţi aminte de lucrurile pe care Domnul le-a spus? — Dacă nu vă veţi împietri inimile şi cu credinţă Mă veţi [a]întreba pe Mine, crezând că le veţi căpăta, şi cu sârguinţă în ţinerea poruncilor Mele, atunci cu siguranţă aceste lucruri vă vor fi făcute cunoscute.

12 Iată, eu vă spun că a fost asemănată casa lui Israel cu un măslin, de către Spiritul Domnului care era în tatăl nostru; şi iată, nu suntem noi rupţi din casa lui Israel şi nu suntem noi o [a]ramură a casei lui Israel?

13 Şi acum, lucrul pe care tatăl nostru l-a pomenit despre altoirea ramurilor naturale printre toate neamurile, înseamnă că, în zilele din urmă, când cei din seminţia noastră vor fi [a]rătăciţi în necredinţă, da, în timpul unui mare număr de ani şi multe generaţii după ce [b]Mesia se va arăta întrupat în faţa copiilor oamenilor, atunci plenitudinea [c]Evangheliei lui Mesia va ajunge la neamuri, iar de la [d]neamuri la cei rămaşi din seminţia noastră —

14 Şi în ziua aceea, cei rămaşi din [a]seminţia noastră vor afla că sunt din casa lui Israel şi că ei sunt poporul de [b]legământ al Domnului; şi atunci vor şti şi vor ajunge la [c]cunoaşterea strămoşilor lor şi, de asemenea, la cunoaşterea Evangheliei Mântuitorului lor, care a fost propovăduită strămoşilor de către El; astfel că ei vor ajunge la cunoaşterea Mântuitorului lor, precum şi a punctelor adevărate ale doctrinei Lui, pentru ca ei să ştie cum să vină la El şi să fie salvaţi.

15 Şi oare atunci, în ziua aceea, nu se vor bucura şi nu-L vor preamări pe Dumnezeul lor veşnic, [a]stânca lor şi salvarea lor? Da, în ziua aceea, nu vor căpăta ei puterea şi hrana de la [b]viţa cea adevărată? Da, nu vor veni ei la adevărata turmă a lui Dumnezeu?

16 Iată, vă zic eu vouă, da; ei vor fi iarăşi pomeniţi printre cei din casa lui Israel; vor fi [a]altoiţi, fiind o ramură naturală a măslinului, în măslinul cel adevărat.

10*a* GS Apostazie.
11*a* Iac. 1:5–6; Enos 1:15; Moro. 7:26; D&L 18:18. GS (a) Cere.
12*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 10:12–14; 19:24. GS Lehi, tatăl lui Nefi.
13*a* 1 Ne. 12:22–23; 2 Ne. 26:15.
b GS Mesia.
c GS Evangheliе.
d 1 Ne. 13:42; 22:5–10; D&L 14:10. GS Neamuri.
14*a* 2 Ne. 10:2; 3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.
b GS Legământul avraamic.
c 2 Ne. 3:12; 30:5; Morm. 7:1, 9–10; D&L 3:16–20. Vezi, de asemenea, pagina de titlu a Cărţii lui Mormon.
15*a* GS Stâncă.
b Gen. 49:11; Ioan 15:1.
16*a* Iacov 5:60–68.

17 Şi aceasta este ceea ce tatăl nostru doreşte; şi el doreşte ca aceasta să nu se întâmple decât după ce ei sunt împrăştiaţi de către neamuri; şi el doreşte ca aceasta să se întâmple după felul neamurilor, pentru ca Domnul să poată să le arate neamurilor puterea Sa, deoarece El va fi [a]respins de către Iudei sau de către casa lui Israel.

18 Prin urmare, tatăl nostru nu a vorbit numai despre seminţia noastră, ci şi despre toată casa lui Israel, arătând legământul care va trebui să fie împlinit în zilele din urmă; legământ pe care Domnul l-a făcut cu tatăl nostru, Avraam, zicând: În [a]seminţia ta, toate neamurile de pe pământ vor fi binecuvântate.

19 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit mult despre aceste lucruri; da, am cuvântat către ei despre [a]restaurarea Iudeilor în zilele din urmă.

20 Şi am repetat către ei cuvintele lui [a]Isaia care a vorbit despre restaurarea Iudeilor sau a casei lui Israel; iar după ce au fost restauraţi, ei nu vor mai fi iarăşi amestecaţi sau împrăştiaţi. Şi s-a întâmplat că am spus multe cuvinte către fraţii mei, aşa încât ei s-au potolit şi s-au plecat cu [b]umilinţă în faţa Domnului.

21 Şi s-a întâmplat că ei au vorbit iarăşi către mine, zicând: Ce înseamnă lucrul acesta pe care tatăl nostru l-a văzut în vis? Ce înseamnă [a]pomul pe care l-a văzut?

22 Iar eu le-am spus: Acesta era o reprezentare a [a]pomului vieţii.

23 Şi ei mi-au spus: Ce înseamnă [a]bara de fier pe care tatăl nostru a văzut-o şi care ducea către pom?

24 Iar eu le-am spus că era cuvântul lui Dumnezeu; iar aceia care vor asculta de [a]cuvântul lui Dumnezeu şi se vor [b]ţine tare de el, aceia nu vor pieri niciodată; şi, de asemenea, nici [c]ispitele şi nici [d]săgeţile de foc ale [e]duşmanilor nu-i vor învinge până la orbire ca să-i ducă la distrugere.

25 Prin urmare, eu, Nefi, i-am îndemnat să dea [a]ascultare cuvântului Domnului; da, eu i-am îndemnat cu toată puterea sufletului meu şi cu toată capacitatea pe care o aveam, pentru ca ei să dea ascultare cuvântului lui Dumnezeu şi să-şi aducă aminte să ţină poruncile Lui întotdeauna, în toate lucrurile.

26 Iar ei mi-au spus: Ce înseamnă [a]râul cu apă pe care tatăl nostru l-a văzut?

27 Iar eu le-am spus lor că [a]apa pe care tatăl meu a văzut-o era [b]necurăţie; iar mintea lui era aşa

17*a* GS Răstignire.
18*a* Gen. 12:1–3; Avr. 2:6–11.
19*a* 1 Ne. 19:15. GS Israel—Adunarea lui Israel.
20*a* 1 Ne. 19:23.
b 1 Ne. 16:5, 24, 39.
21*a* 1 Ne. 8:10–12.
22*a* 1 Ne. 11:4, 25; Moise 3:9.
23*a* 1 Ne. 8:19–24.
24*a* GS Cuvântul lui Dumnezeu.
b 1 Ne. 8:30; 2 Ne. 31:20.
c 1 Ne. 8:23. GS Ispită, (a) ispiti.
d Ef. 6:16; D&L 3:8; 27:17.
e GS Diavol.
25*a* D&L 11:2; 32:4; 84:43–44.
26*a* 1 Ne. 8:13.
27*a* 1 Ne. 12:16.
b GS Murdărie, necurăţenie.

de absorbită de alte lucruri, încât nu a văzut necurăţia apei.

28 Iar eu le-am spus lor că era o [a]prăpastie îngrozitoare care îi despărţea pe cei păcătoşi de pomul vieţii, precum şi de sfinţii lui Dumnezeu.

29 Iar eu le-am spus lor că aceasta era o reprezentare a celui [a]iad îngrozitor, despre care îngerul mi-a spus că era pregătit pentru cei păcătoşi.

30 Iar eu le-am spus lor că tatăl nostru, de asemenea, a văzut că [a]dreptatea lui Dumnezeu îi despărţea pe cei păcătoşi de cei drepţi; iar strălucirea acesteia era ca strălucirea unui foc cu flăcări, care se ridică până la Dumnezeu în vecii vecilor şi nu are sfârşit.

31 Iar ei mi-au spus: Înseamnă acest lucru chinul trupului în zilele de [a]încercare, ori înseamnă starea de pe urmă a sufletului după [b]moartea trupului vremelnic, ori vorbeşte despre lucrurile care sunt vremelnice?

32 Şi s-a întâmplat că le-am spus că aceasta era o reprezentare atât a lucrurilor vremelnice, cât şi a celor spirituale; căci va veni ziua când ei vor fi judecaţi după [a]faptele lor, da, chiar şi faptele care au fost făcute de către trupul vremelnic în zilele lor de încercare.

33 Prin urmare, dacă ei vor [a]muri în ticăloşia lor, vor trebui, de asemenea, să fie [b]alungaţi, datorită lucrurilor spirituale care aparţin dreptăţii; prin urmare, ei trebuie să fie aduşi ca să stea în faţa lui Dumnezeu şi să fie [c]judecaţi pentru [d]faptele lor; iar dacă faptele lor au fost necurate, atunci ei sunt [e]necuraţi; iar dacă sunt necuraţi, ei nu pot să [f]locuiască în Împărăţia lui Dumnezeu; căci dacă ar fi aşa, atunci şi Împărăţia lui Dumnezeu ar fi necurată, de asemenea.

34 Dar iată, vă spun eu vouă, Împărăţia lui Dumnezeu nu este [a]necurată şi nu este cu putinţă ca vreun lucru necurat să intre în Împărăţia lui Dumnezeu; prin urmare, trebuie să fie un loc de necurăţie pregătit pentru ceea ce este necurat.

35 Şi este un loc pregătit, da, şi anume acel [a]iad îngrozitor despre care am vorbit, iar [b]diavolul este cel care l-a pregătit; prin urmare, starea de pe urmă a sufletelor oamenilor este să trăiască în Împărăţia lui Dumnezeu sau să fie alungate în numele acelei [c]dreptăţi despre care am vorbit.

36 Prin urmare, păcătoşii sunt

28*a* Luca 16:26; 1 Ne. 12:18; 2 Ne. 1:13.
29*a* GS Iad.
30*a* GS Dreptate.
31*a* Alma 12:24; 42:10; Hel. 13:38.
b Alma 40:6, 11–14.
32*a* GS Fapte.
33*a* Mosia 15:26; Moro. 10:26.
b Alma 12:12–16; 40:26.
c GS Judecată, ultima.
d 3 Ne. 27:23–27.
e 2 Ne. 9:16; D&L 88:35.
f Ps. 15:1–5; 24:3–4; Alma 11:37; D&L 76:50–70; Moise 6:57.
34*a* GS Murdărie, necurăţenie.
35*a* 2 Ne. 9:19; Mosia 26:27. GS Iad.
b 1 Ne. 14:9; D&L 1:35.
c GS Dreptate.

alungaţi dintre cei drepţi, precum şi de la acel [a]pom al vieţii, al cărui fruct este cel mai preţios şi cel mai [b]dorit, mai presus decât toate celelalte fructe; da, şi este [c]cel mai mare dintre toate [d]darurile de la Dumnezeu. Şi astfel am vorbit eu către fraţii mei. Amin.

CAPITOLUL 16

Pentru cei păcătoşi adevărul este greu de suportat—Fiii lui Lehi se însoară cu fiicele lui Ismael—Liahona le arată drumul prin pustiu—Mesajele Domnului sunt scrise pe Liahona din când în când—Ismael moare; cei din familia lui cârtesc din cauza suferinţelor. Circa 600–592 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am terminat de vorbit către fraţii mei, iată ei mi-au spus: Tu ne-ai spus lucruri grele, mai mult decât suntem noi în stare să suportăm.

2 Şi s-a întâmplat că eu le-am spus că ştiam că le vorbisem lucruri grele împotriva celor păcătoşi, potrivit cu adevărul; iar pe cei drepţi i-am justificat şi am purtat mărturie că vor fi înălţaţi în ziua din urmă; prin urmare, cei [a]vinovaţi consideră [b]adevărul ca fiind greu de suportat pentru că acesta îi [c]loveşte drept în inimă.

3 Şi acum fraţii mei, dacă voi aţi fi drepţi şi aţi fi dornici să ascultaţi adevărul şi să daţi atenţie acestuia pentru ca să puteţi [a]merge drept în faţa lui Dumnezeu, atunci n-aţi cârti din cauza adevărului şi aţi spune: Tu spui lucruri grele împotriva noastră.

4 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am îndemnat pe fraţii mei cu toată sârguinţa, să ţină poruncile Domnului.

5 Şi s-a întâmplat că ei s-au plecat cu [a]umilinţă în faţa Domnului; într-atât, încât am avut mare bucurie şi speranţă în ei că vor păşi pe drumul dreptăţii.

6 Acum, toate lucrurile acestea au fost spuse şi făcute în timp ce tatăl meu locuia într-un cort în valea pe care el a numit-o Lemuel.

7 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am luat de [a]nevastă pe una dintre [b]fiicele lui Ismael; şi, de asemenea, fraţii mei au luat de neveste fiice de-ale lui Ismael; şi, de asemenea, [c]Zoram a luat de nevastă pe fiica cea mai mare a lui Ismael.

8 Şi în felul acesta tatăl meu îndeplinise toate poruncile Domnului care-i fuseseră date. Şi, de asemenea, şi eu, Nefi, fusesem

36*a* Gen. 2:9; 2 Ne. 2:15.
b 1 Ne. 8:10–12; Alma 32:42.
c D&L 6:13.
d D&L 14:7.
GS Viaţă veşnică.
16 2*a* Ioan 3:20; 2 Ne. 33:5; Enos 1:23; Hel. 14:10.
GS Vină.
b Prov. 15:10; 2 Ne. 1:26; 9:40; Hel. 13:24–26.
c Fapte 5:33; Mosia 13:7.
3*a* D&L 5:21.
GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
5*a* 1 Ne. 16:24, 39; 18:4.
7*a* GS Căsătorie, (a) se căsători.
b 1 Ne. 7:1.
c 1 Ne. 4:35; 2 Ne. 5:5–6.

binecuvântat nespus de mult de Domnul.

9 Şi s-a întâmplat că glasul Domnului i-a vorbit tatălui meu în timp de noapte şi i-a poruncit ca, de dimineaţă, să pornească în călătorie în pustiu.

10 Şi s-a întâmplat că atunci când tatăl meu s-a sculat de dimineaţă şi s-a dus către uşa cortului, spre marea lui mirare a văzut pe pământ un *a*glob rotund, făcut cu o măiestrie deosebită; şi el era făcut din aramă fină. Iar înăuntrul globului erau două săgeţi; iar una dintre ele arăta drumul pe care noi trebuia să mergem în pustiu.

11 Şi s-a întâmplat că noi am adunat lucrurile pe care trebuia să le ducem în pustiu, precum şi rămăşiţele proviziilor pe care Domnul ni le dăduse; şi am luat seminţe de toate felurile pe care le puteam duce în pustiu.

12 Şi s-a întâmplat că ne-am luat corturile şi am plecat în pustiu, peste râul Laman.

13 Şi s-a întâmplat că am călătorit timp de patru zile, cam în direcţia sud-sud-est şi iarăşi ne-am pus corturile; şi am dat locului aceluia numele Şazer.

14 Şi s-a întâmplat că am luat cu noi arcurile şi săgeţile şi ne-am dus în pustiu ca să vânăm hrană pentru familiile noastre; iar după ce vânasem hrană pentru familiile noastre, ne-am reîntors la familiile noastre în pustiu, în locul Şazer. Şi am plecat iarăşi în pustiu, urmând aceeaşi direcţie, rămânând în părţile cele mai fertile ale pustiului, care erau lângă malurile *a*Mării Roşii.

15 Şi s-a întâmplat că am călătorit timp de multe zile, vânând hrană pe drum, cu arcurile şi săgeţile noastre şi cu pietrele şi praştiile noastre.

16 Şi am urmat *a*direcţia arătată de glob, care ne-a dus la părţile cele mai fertile ale pustiului.

17 Şi după ce am călătorit timp de multe zile, ne-am pus corturile pentru un timp ca să ne odihnim şi să găsim hrană pentru familiile noastre.

18 Şi s-a întâmplat că în timp ce eu, Nefi, m-am dus să vânez hrană, iată, mi-am rupt arcul, care era făcut din *a*oţel fin; şi după ce mi-am rupt arcul, iată, fraţii mei erau furioşi pe mine din cauza pierderii arcului meu, căci noi n-am găsit nimic de hrană.

19 Şi s-a întâmplat că ne-am reîntors fără hrană la familiile noastre care, fiind foarte obosite din cauza călătoriei, au suferit mult din cauza lipsei de hrană.

20 Şi s-a întâmplat că Laman şi Lemuel şi fiii lui Ismael au început să cârtească foarte mult din cauza suferinţelor şi supărărilor din pustiu; şi, de asemenea, şi tatăl meu a început să cârtească împotriva Domnului Dumnezeului său; da, şi ei erau foarte supăraţi, într-atât, încât au cârtit împotriva Domnului.

21 Acum s-a întâmplat că eu,

10*a* Alma 37:38–46. GS Liahona.
14*a* D&C 17:1.
16*a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12; Alma 37:38–46.
18*a* 2 Sam. 22:35.

Nefi, fiind supărat de fraţii mei din cauza pierderii arcului meu, iar arcurile lor pierzându-şi corzile, a început să fie foarte greu, da, într-atât, încât noi nu mai puteam să facem rost de hrană.

22 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit mult fraţilor mei pentru că ei îşi împietriseră inimile din nou, chiar într-atât, încât se [a]plângeau împotriva Domnului Dumnezeului lor.

23 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut un arc din lemn şi o săgeată dintr-o ramură dreaptă; prin urmare, m-am înarmat cu un arc şi o săgeată, cu o praştie şi cu pietre. Şi i-am spus [a]tatălui meu: Unde să mă duc să fac rost de hrană?

24 Şi s-a întâmplat că el L-a [a]întrebat pe Domnul, căci ei s-au plecat cu umilinţă din cauza cuvintelor mele; căci am spus multe lucruri către ei cu puterea sufletului meu.

25 Şi s-a întâmplat că glasul Domnului a ajuns până la tatăl meu; iar el a fost cu adevărat [a]dojenit din cauza cârtelilor sale împotriva Domnului în aşa măsură, încât s-a cufundat în adâncimile supărării.

26 Şi s-a întâmplat că glasul Domnului i-a spus: Priveşte globul şi vezi lucrurile care sunt scrise pe el.

27 Şi s-a întâmplat că atunci când tatăl meu a văzut lucrurile care erau scrise pe glob, s-a temut şi s-a cutremurat foarte mult şi, de asemenea, fraţii mei şi fiii lui Ismael şi nevestele noastre.

28 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut săgeţile care erau în glob şi că ele funcţionau după [a]credinţa şi sârguinţa şi ascultarea pe care noi le-o dădeam.

29 Şi, de asemenea, era pe ele o nouă scriere, care era simplu de citit şi care ne ajuta să [a]pricepem despre căile Domnului; şi aceasta era scrisă şi schimbată din când în când, conform credinţei şi sârguinţei pe care noi i-o dădeam. Şi astfel vedem cum, cu mijloace [b]mici, Domnul poate să îndeplinească lucruri mari.

30 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, m-am dus până în vârful muntelui, după direcţiile care erau arătate pe glob.

31 Şi s-a întâmplat că eu am ucis animale sălbatice, atât de multe, încât am făcut rost de hrană pentru familiile noastre.

32 Şi s-a întâmplat că m-am întors la corturile noastre, cărând animalele pe care le ucisesem; şi acum, cât de mare a fost bucuria lor când au văzut că făcusem rost de hrană! Şi s-a întâmplat că s-au plecat în faţa Domnului şi I-au dat mulţumiri.

33 Şi s-a întâmplat că noi am pornit iarăşi la drum, călătorind pe aproape aceeaşi cale ca şi la început; şi, după ce am călătorit

22*a* Ex. 16:8; Num. 11:1.
23*a* Ex. 20:12; Mosia 13:20.
24*a* GS Rugăciune.
25*a* Eter 2:14. GS (a) Mustra, mustrare.
28*a* Alma 37:40. GS Credinţă.
29*a* GS Înţelegere.
b 2 Regi 5:13; Iac. 3:4; Alma 37:6–7, 41; D&L 123:16.

multe zile, ne-am întins iarăşi corturile, ca să putem să stăm un timp.

34 Şi s-a întâmplat că [a]Ismael a murit şi a fost îngropat în locul numit Nahom.

35 Şi s-a întâmplat că fiicele lui Ismael au jelit foarte mult din cauza pierderii tatălui lor şi din cauza [a]suferinţelor lor în pustiu; şi au cârtit împotriva tatălui meu, deoarece el le adusese din ţara Ierusalimului, zicând: Tatăl nostru este mort; da, şi noi am rătăcit mult în pustiu şi am suferit multe neajunsuri, foamete, sete şi oboseală; şi după toate aceste suferinţe trebuie să pierim de foame în pustiu.

36 Şi astfel au cârtit ele împotriva tatălui meu, precum şi împotriva mea; şi doreau să se întoarcă la Ierusalim.

37 Iar Laman a spus către Lemuel şi, de asemenea, către fiii lui Ismael: Iată, să-l [a]ucidem pe tatăl nostru, precum şi pe fratele nostru Nefi, care şi-a luat asupra sa să ne fie [b]conducător şi învăţător nouă, care suntem fraţii lui mai vârstnici.

38 Acum, el spune că Domnul a vorbit cu el şi, de asemenea, că [a]îngeri i-au slujit. Dar iată, noi ştim că ne minte; şi ne spune nouă aceste lucruri şi făptuieşte multe lucruri după meşteşugul lui înşelător, pentru ca să ne înşele ochii, gândindu-se probabil că va putea să ne ducă într-un pustiu străin; şi după ce ne-a dus departe, s-a gândit să se facă rege şi conducător asupra noastră, pentru ca să poată face cu noi după voinţa şi plăcerea lui. Şi în felul acesta a aţâţat fratele meu, Laman, inimile lor în mânie.

39 Şi s-a întâmplat că Domnul era cu noi, da, chiar glasul Domnului a venit şi a vorbit multe cuvinte către ei şi i-a [a]dojenit foarte mult; iar după ce au fost dojeniţi de către glasul Domnului, şi-au abătut mânia şi s-au pocăit de păcatele lor într-atât, încât Domnul ne-a binecuvântat iarăşi cu hrană, ca să nu pierim.

CAPITOLUL 17

Nefi primeşte poruncă să construiască o corabie—Fraţii lui se împotrivesc—El îi îndeamnă reamintindu-le istoria înţelegerilor lui Dumnezeu cu Israelul—Nefi este plin de puterea lui Dumnezeu—Fraţii lui nu au voie să-l atingă, căci altfel ei se vor ofili ca o trestie uscată. Circa 592–591 î.H.

Şi s-a întâmplat că am pornit iarăşi în călătoria noastră în pustiu; şi am călătorit către răsărit de atunci încolo. Şi am călătorit şi am răbdat multe suferinţe în pustiu; iar femeile noastre au născut copii în pustiu.

2 Iar binecuvântările Domnului asupra noastră erau aşa de mari, încât, în timp ce noi am

34*a* 1 Ne. 7:2–6.
35*a* GS Adversitate.
37*a* 1 Ne. 17:44.
GS (a) Omorî.
b Gen. 37:9–11; 1 Ne. 2:22; 18:10.
38*a* 1 Ne. 3:30–31; 4:3.
39*a* GS (a) Mustra, mustrare.

trăit cu carne [a]crudă în pustiu, femeile noastre au avut lapte din abundenţă pentru copiii lor şi au fost puternice, da, chiar la fel ca şi bărbaţii; şi au început să suporte călătoriile fără să cârtească.

3 Şi astfel vedem că poruncile lui Dumnezeu trebuie să fie împlinite. Şi dacă copiii oamenilor [a]ţin poruncile lui Dumnezeu, El îi hrăneşte, îi întăreşte şi le dă mijloace ca să poată înfăptui lucrul pe care El le-a poruncit lor; de aceea, El ne-a [b]dat ajutor în timp ce noi călătoream în pustiu.

4 Şi am călătorit mulţi ani, da, chiar timp de opt ani în pustiu.

5 Şi am ajuns la ţara pe care noi am numit-o Abundenţa, datorită abundenţei roadelor ei şi mierii de albine sălbatice; şi toate aceste lucruri au fost pregătite de către Domnul, ca noi să nu pierim. Iar noi am văzut marea, pe care am numit-o Irreantum, care tălmăcită înseamnă multe ape.

6 Şi s-a întâmplat că ne-am întins corturile la malul mării; şi cu toate că suferisem multe [a]necazuri şi dificultăţi, da, chiar aşa de multe încât nici nu putem să le însemnăm pe toate, am fost foarte bucuroşi atunci când am ajuns la malul mării; şi am numit locul Abundenţa, datorită abundenţei roadelor.

7 Şi s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, petrecusem în ţinutul Abundenţei multe zile, glasul Domnului a vorbit către mine, zicând: Ridică-te şi du-te la munte. Şi s-a întâmplat că eu m-am ridicat şi m-am dus la munte şi L-am implorat pe Domnul.

8 Şi s-a întâmplat că Domnul mi-a vorbit, zicând: Vei construi o corabie după [a]felul în care îţi voi arăta Eu, pentru ca să pot să-i duc pe oamenii tăi peste aceste ape.

9 Iar eu am spus: Doamne, unde să mă duc ca să pot găsi minereuri să le topesc, pentru ca să îmi pot face unelte cu care să construiesc corabia după felul în care Tu mi-ai arătat?

10 Şi s-a întâmplat că Domnul mi-a spus unde să mă duc ca să găsesc minereuri, pentru a-mi face unelte.

11 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut din piele de animale foale cu care să suflu în foc; şi după ce am făcut foalele, ca să pot să suflu în foc, am lovit două pietre una de alta ca să pot face focul.

12 Căci Domnul până atunci nu ne lăsase să facem mult foc în timp ce călătoream prin pustiu; căci El a zis: Eu voi face hrana voastră dulce, aşa ca voi să nu trebuiască s-o [a]gătiţi.

13 Şi Eu, de asemenea, voi fi lumina voastră în pustiu; şi voi [a]pregăti calea înaintea voastră, dacă voi veţi ţine poruncile Mele; prin urmare, în măsura

17 2*a* 1 Ne. 17:12.
3*a* Mosia 2:41; Alma 26:12. GS Supunere, supus, (a) se supune.
b 1 Ne. 3:7.
6*a* 2 Ne. 4:20.
8*a* 1 Ne. 18:2.
12*a* 1 Ne. 17:2.
13*a* Alma 37:38–39.

în care voi veţi ţine poruncile Mele, veţi fi conduşi către [b]ţara făgăduită; şi veţi [c]şti că Eu sunt Cel de care voi sunteţi conduşi.

14 Da, şi Domnul a mai spus: După ce veţi ajunge în ţara făgăduită, veţi [a]şti că Eu, Domnul, sunt [b]Dumnezeu; şi că Eu, Domnul, v-am salvat de la distrugere; da, că Eu v-am scos pe voi din ţara Ierusalimului.

15 Prin urmare eu, Nefi, m-am străduit să ţin poruncile Domnului şi i-am îndemnat pe fraţii mei la credinţă şi sârguinţă.

16 Şi s-a întâmplat că eu am făcut unelte din minereul pe care l-am topit din stâncă.

17 Şi atunci când fraţii mei au văzut că mă pregăteam să [a]construiesc o corabie, ei au început să cârtească împotriva mea, zicând: Fratele nostru este nebun, căci el crede că poate să construiască o corabie; da, şi crede, de asemenea, că poate să treacă peste apele acestea mari.

18 Şi astfel fraţii mei s-au plâns împotriva mea şi nu doreau să muncească deoarece nu credeau că puteam să construiesc o corabie; şi nu credeau nici că primisem învăţătura de la Domnul.

19 Şi acum s-a întâmplat că eu, Nefi, am fost foarte supărat din cauza împietririi inimilor lor; şi acum, când au văzut că începusem să fiu supărat, erau încântaţi în inimile lor într-atât, încât s-au [a]bucurat, zicând: Noi am ştiut că n-ai putea să construieşti o corabie, căci am ştiut că îţi lipsea judecata; prin urmare, nu puteai să îndeplineşti o lucrare aşa de mare.

20 Şi tu eşti la fel ca şi tatăl nostru, purtat de [a]imaginaţia nebunească a inimii lui; da, el ne-a scos din ţara Ierusalimului şi noi am rătăcit prin pustiu toţi aceşti ani mulţi; şi femeile noastre au muncit din greu, fiind grele cu copii; şi ele au născut copii în pustiu şi au suferit toate lucrurile în afară de moarte; şi ar fi fost mai bine dacă ele ar fi murit înainte de a fi părăsit Ierusalimul decât să fi suferit aceste neajunsuri.

21 Iată, aceşti ani mulţi am suferit în pustiu, timp în care am fi putut să ne bucurăm de avuţiile noastre şi de ţara moştenirii noastre; da, şi am fi putut fi fericiţi.

22 Şi noi ştim că oamenii care erau în Ierusalim erau [a]drepţi; căci au ţinut legile şi judecăţile Domnului, precum şi toate poruncile Lui, după legea lui Moise; prin urmare, noi ştim că ei sunt un popor drept; iar tatăl nostru i-a judecat şi ne-a dus pe noi departe pentru că am ascultat de cuvintele lui; da, iar fratele nostru este la fel ca şi el. Şi în felul acesta de vorbire au cârtit fraţii mei şi s-au plâns împotriva noastră.

23 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am vorbit zicând: Credeţi că strămoşii noştri, care erau

13*b* 1 Ne. 2:20; Iacov 2:12.
c Ex. 6:7.
14*a* 2 Ne. 1:4.
GS Mărturie.
b D&L 5:2.
17*a* 1 Ne. 18:1–6.
19*a* GS (a) Persecuta, persecuţie.
20*a* 1 Ne. 2:11.
22*a* 1 Ne. 1:13.

copiii lui Israel, ar fi fost scoşi din mâinile Egiptenilor dacă nu ar fi ascultat de cuvintele Domnului?

24 Da, presupuneţi voi că ei ar fi fost scoşi din [a]robie, dacă Domnul nu i-ar fi dat poruncă lui Moise să-i scoată din robie?

25 Acum voi ştiţi, copiii lui Israel erau în [a]robie; şi voi ştiţi că erau încărcaţi de [b]poveri care erau greu de dus; prin urmare, ştiţi că trebuie să fi fost un lucru bun pentru ei să fie scoşi din robie.

26 Acum voi ştiţi că lui [a]Moise i-a poruncit Domnul să facă acea lucrare măreaţă; şi voi ştiţi că la [b]cuvântul lui apele Mării Roşii s-au despărţit întâi într-o parte şi apoi în cealaltă, iar ei au trecut prin aceasta ca pe uscat.

27 Dar voi ştiţi că egiptenii, care erau în oştile Faraonului, au fost înecaţi în Marea Roşie.

28 Şi voi, de asemenea, ştiţi că ei au fost hrăniţi cu [a]mană în pustiu.

29 Da, şi, de asemenea, ştiţi că Moise, prin cuvântul lui, după puterea lui Dumnezeu care era în el, a [a]lovit stânca şi a izvorât apă pentru copiii lui Israel, ca să-şi poată stinge setea.

30 Şi în ciuda faptului că erau conduşi de Domnul Dumnezeul lor, Mântuitorul lor, mergând înaintea lor, conducându-i în timp de zi şi dându-le lumină în timp de noapte şi făcând astfel ca ei să primească toate lucrurile care erau [a]folositoare omului, ei totuşi şi-au împietrit inimile şi şi-au orbit minţile şi au [b]hulit împotriva lui Moise şi împotriva lui Dumnezeu cel Adevărat şi Viu.

31 Şi s-a întâmplat că, după cuvântul Lui, El i-a [a]distrus; şi după cuvântul Lui, El i-a [b]condus; şi după cuvântul Lui, El a făcut toate lucrurile pentru ei; şi nimic nu a fost făcut decât prin cuvântul Lui.

32 Şi după ce au trecut râul Iordan, El i-a făcut puternici ca să poată să-i [a]alunge pe copiii pământului afară din ţinut, da, împrăştiindu-i până la distrugere.

33 Şi acum, presupuneţi că copiii acestui pământ, care erau în ţara făgăduinţei, care au fost alungaţi de strămoşii noştri, credeţi voi că ei erau drepţi? Iată eu vă spun vouă: Nu.

34 Presupuneţi că strămoşii noştri ar mai fi fost aleşi dacă ei nu ar fi fost drepţi? Eu vă spun vouă: Nu.

35 Iată, Domnul preţuieşte toate [a]fiinţele ca pe una; cel care

24*a* Ex. 3:2–10; 1 Ne. 19:10; 2 Ne. 3:9; 25:20.
25*a* Gen. 15:13–14.
b Ex. 1:11; 2:11.
26*a* Fapte 7:22–39.
b Ex. 14:21–31; 1 Ne. 4:2; Mosia 7:19; Hel. 8:11; D&L 8:3; Moise 1:25.
28*a* Ex. 16:4, 14–15, 35; Num. 11:7–8; Deut. 8:3; Mosia 7:19.
29*a* Ex. 17:6; Num. 20:11; Deut. 8:15; 1 Ne. 20:21.
30*a* D&L 18:18; 88:64–65.
b Ex. 32:8; Num. 14:2–3; Ezec. 20:13–16; D&L 84:23–25.
31*a* Num. 26:65.
b 1 Ne. 5:15; D&L 103:16–18.
32*a* Num. 33:52–53; Ios. 24:8.
35*a* Fapte 10:15, 34; Rom. 2:11; 2 Ne. 26:23–33.

este [b]drept are [c]bunăvoinţa lui Dumnezeu. Dar iată, acest popor a respins fiecare cuvânt al lui Dumnezeu şi era plin de nedreptate; iar întreaga mânie a lui Dumnezeu era asupra lor, iar Domnul a blestemat ţara pentru ei şi a binecuvântat-o pentru strămoşii noştri; da, El a blestemat-o spre distrugerea lor şi a binecuvântat-o pentru strămoşii noştri pentru ca ei să capete putere asupra ei.

36 Iată, Domnul a [a]creat [b]pământul ca să fie [c]locuit; şi El i-a creat pe copiii Săi pentru ca ei să-l stăpânească.

37 Şi El [a]ridică un popor drept şi distruge popoarele păcătoşilor.

38 Şi El îi conduce pe cei drepţi în [a]ţinuturi bogate, iar pe cei păcătoşi îi [b]distruge şi le blestemă ţara din cauza lor.

39 El domneşte sus în ceruri, căci acesta este tronul Lui, iar pământul acesta este [a]aşternutul picioarelor Lui.

40 Şi îi iubeşte pe aceia care Îl recunosc pe El ca fiind Dumnezeul lor. Iată, i-a iubit pe strămoşii noştri şi a [a]făcut legământ cu ei, da, chiar cu Avraam, [b]Isaac şi [c]Iacov; şi El şi-a adus aminte de legămintele pe care le făcuse cu ei; prin urmare, i-a scos din ţara [d]Egiptului.

41 Şi El le-a dat greutăţi în pustiu cu toiagul Său; căci ei şi-au [a]împietrit inimile, la fel ca şi voi; iar Domnul le-a dat greutăţi din cauza nedreptăţii lor. El a trimis [b]şerpi zburători înfocaţi printre ei; iar după ce au fost muşcaţi, El a pregătit o cale pentru ca ei să fie [c]vindecaţi; iar singurul lucru pe care trebuia să-l facă era să privească; şi datorită [d]simplităţii acestei căi sau a uşurinţei ei, mulţi au fost aceia care au pierit.

42 Şi ei şi-au împietrit inimile din când în când şi au [a]hulit împotriva lui [b]Moise şi, de asemenea, împotriva lui Dumnezeu; cu toate acestea, voi ştiţi că au fost conduşi de către puterea Lui fără de asemănare până în ţara făgăduinţei.

43 Şi acum, după toate aceste lucruri, a venit timpul ca ei să devină păcătoşi, da, aproape până la culme; şi nu ştiu, dar în această zi ei sunt pe cale de a fi distruşi; căci ştiu că va trebui cu siguranţă să vină ziua aceea, când ei vor trebui să fie distruşi, în afară de câţiva numai, care vor fi duşi în robie.

44 Prin urmare, Domnul i-a

35*b* Ps. 55:22; 1 Ne. 22:17.
c 1 Sam. 2:30; Ps. 97:10; 145:20; Alma 13:4; D&L 82:10.
36*a* GS (a) Crea, creaţie.
b GS Pământ.
c Isa. 45:18; Avr. 3:24–25.
37*a* Prov. 14:34; 1 Ne. 4:13; Eter 2:10; D&L 117:6.
38*a* GS Pământul făgăduinţei.
b Lev. 20:22.
39*a* Isa. 66:1; D&L 38:17; Avr. 2:7.
40*a* GS Legământul avraamic.
b Gen. 21:12; D&L 27:10.
c Gen. 28:1–5.
d Deut. 4:37.
41*a* 2 Regi 17:7–23.
b Num. 21:4–9; Deut. 8:15; Alma 33:18–22.
c Ioan 3:13–15; 2 Ne. 25:20.
d Alma 37:44–47; Hel. 8:15.
42*a* Num. 14:1–12. GS Răzvrătire.
b D&L 84:23–24.

[a]dat poruncă tatălui meu să plece în pustiu; iar Iudeii, de asemenea, au căutat să-i ia viaţa; da, şi [b]voi, de asemenea, aţi căutat să-i luaţi viaţa; prin urmare, voi sunteţi ucigaşi în inimile voastre şi sunteţi la fel ca şi ei.

45 Voi sunteţi [a]iuţi în a face nedreptate, dar sunteţi înceţi în a vă aduce aminte de Domnul Dumnezeul vostru. Aţi văzut un [b]înger, iar el a glăsuit către voi; da, aţi auzit glasul lui din când în când; iar el a vorbit către voi cu un glas blând şi încet, dar eraţi [c]lipsiţi de sentimente, aşa încât nu aţi putut să simţiţi cuvintele lui; prin urmare, a glăsuit către voi cu un glas ca de tunet, care a făcut pământul să se cutremure ca şi cum s-ar să se despicat în bucăţi.

46 Şi voi ştiţi, de asemenea, că prin [a]puterea cuvântului Său atotputernic, El poate să facă pământul să piară; da, şi voi ştiţi că prin cuvântul Său El poate face locurile aspre să devină netede, iar locurile netede să fie sfărâmate. O, atunci, cum puteţi să fiţi atât de împietriţi în inimile voastre?

47 Iată, sufletul meu este sfâşiat de suferinţă din cauza voastră şi inima mea este îndurerată; mă tem să nu fiţi alungaţi pentru totdeauna. Iată, eu sunt [a]plin de Spiritul lui Dumnezeu într-atât, încât trupul meu este [b]lipsit de putere.

48 Şi acum, s-a întâmplat că atunci când am glăsuit aceste cuvinte, ei s-au mâniat pe mine şi voiau să mă arunce în adâncurile mării; şi cum veneau să pună mâna pe mine, le-am spus, zicând: În numele lui Dumnezeu cel Atotputernic, vă poruncesc să nu mă [a]atingeţi, căci eu sunt plin de [b]puterea lui Dumnezeu, chiar până la mistuirea trupului meu; şi cel care va pune mâna pe mine se va [c]veşteji chiar ca o trestie uscată; şi el va fi o nimica toată în faţa puterii lui Dumnezeu pentru că Dumnezeu îl va lovi.

49 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, le-am spus că n-ar mai trebui să cârtească împotriva tatălui lor; şi nici să nu şovăiască să mă ajute la lucrul meu, căci Dumnezeu îmi dăduse poruncă să construiesc o corabie.

50 Şi eu le-am spus: [a]Dacă Dumnezeu mi-a poruncit să fac toate lucrurile, atunci eu voi fi în stare să le fac. Dacă El mi-ar da poruncă să-i spun acestei ape să se facă pământ, atunci ea ar fi pământ; şi dacă aş zice aceasta, atunci aşa s-ar întâmpla.

51 Şi acum, dacă Domnul are o putere aşa de mare şi a făcut aşa de multe minuni printre copiii oamenilor, atunci cum de nu ar putea să mă [a]înveţe să construiesc o corabie?

52 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am spus multe lucruri către

44*a* 1 Ne. 2:1–2.
b 1 Ne. 16:37.
45*a* Mosia 13:29.
b 1 Ne. 4:3.
c Ef. 4:19.
46*a* Hel. 12:6–18.
47*a* Mica 3:8.
b 1 Ne. 19:20.
48*a* Mosia 13:3.
b 2 Ne. 1:26–27. GS Putere.
c 1 Regi 13:4–7.
50*a* Filip. 4:13; 1 Ne. 3:7.
51*a* Gen. 6:14–16; 1 Ne. 18:1.

fraţii mei, atâtea încât ei au fost făcuţi de ruşine şi nu au mai putut să mi se împotrivească; şi nici n-au mai îndrăznit să pună mâna pe mine sau să mă atingă cu degetele lor, chiar timp de mai multe zile. Acum, ei nu îndrăzneau să facă aceasta ca să nu se ofilească în faţa mea, căci aşa de puternic era [a]Spiritul lui Dumnezeu; şi astfel a lucrat El asupra lor.

53 Şi s-a întâmplat că Domnul a vorbit către mine: Întinde-ţi iarăşi mâna către fraţii tăi şi nu se vor ofili în faţa ta, dar Eu îi voi cutremura, a spus Domnul, şi asta o voi face pentru ca ei să ştie că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor.

54 Şi s-a întâmplat că mi-am întins mâna către fraţii mei, iar ei nu s-au ofilit în faţa mea; dar Domnul i-a făcut să se cutremure, chiar după cuvântul pe care El l-a spus.

55 Şi acum, ei au spus: Noi ştim cu siguranţă că Domnul este cu tine, căci noi ştim că puterea Domnului este aceea care ne-a făcut să ne cutremurăm. Şi au căzut în faţa mea şi erau gata să mă [a]preaslăvească, dar nu am permis aceasta, zicându-le: Eu sunt fratele vostru, da, chiar fratele vostru mai tânăr; prin urmare, preaslăviti-L pe Domnul Dumnezeul vostru şi cinstiţi pe tatăl şi pe mama voastră, pentru ca [b]zilele voastre să fie lungi în ţara pe care Domnul Dumnezeul vostru v-o va da.

CAPITOLUL 18

Corabia este terminată—Sunt pomenite naşterile lui Iacov şi a lui Iosif—Grupul se îmbarcă pentru călătoria către ţara făgăduinţei—Fiii lui Ismael şi nevestele lor se unesc în orgii şi răzvrătire—Nefi este legat şi corabia este mânată înapoi de o furtună grozavă—Nefi este eliberat şi, prin rugăciunea lui, furtuna se potoleşte—Oamenii ajung în ţara făgăduinţei. Circa 591–589 î.H.

Şi s-a întâmplat că ei L-au preaslăvit pe Domnul şi au mers mai departe împreună cu mine; iar noi am prelucrat lemnul cu o iscusinţă neobişnuită. Iar Domnul mi-a arătat din când în când în ce fel trebuia să lucrez lemnul corabiei.

2 Acum eu, Nefi, nu am lucrat lemnul în modul învăţat de oameni, nici nu am construit corabia după felul oamenilor; ci am construit-o după felul în care Domnul mi-a arătat; prin urmare, nu era după felul oamenilor.

3 Şi eu, Nefi, m-am dus deseori în munţi şi m-am [a]rugat deseori Domnului; prin urmare, Domnul mi-a [b]arătat lucruri măreţe.

4 Şi s-a întâmplat că, după ce am terminat corabia, potrivit cuvântului Domnului, fraţii mei au văzut că ea era bună şi că lucrătura ei era foarte fină; prin urmare, ei s-au plecat cu [a]umilinţă iarăşi în faţa Domnului.

5 Şi s-a întâmplat că glasul

52*a* GS Duhul Sfânt.
55*a* Fapte 14:11–15.
b Ex. 20:12; Mosia 13:20.
18 3*a* GS Rugăciune.
b GS Revelaţie.
4*a* 1 Ne. 16:5.

Domnului i-a spus tatălui meu că noi trebuia să ne sculăm şi să coborâm în corabie.

6 Şi s-a întâmplat că dimineaţa, după ce pregătisem toate lucrurile, multe roade şi [a]carne din pustiu şi miere din belşug, precum şi provizii aşa cum Domnul ne poruncise, am coborât în corabie împreună cu toată încărcătura noastră şi cu seminţele noastre şi cu fiecare lucru pe care noi îl adusesem cu noi, fiecare după vârsta lui; prin urmare, ne-am coborât cu toţii în corabie, împreună cu nevestele şi copiii noştri.

7 Şi acum, tatăl meu avusese doi fii în pustiu; cel mai vârstnic a fost numit [a]Iacov, iar cel mai tânăr, [b]Iosif.

8 Şi s-a întâmplat că după ce noi toţi am coborât în corabie şi am luat cu noi proviziile, precum şi lucrurile care ni s-au poruncit, am început să înaintăm pe [a]mare şi am fost mânaţi înainte de vânt către [b]pământul făgăduit.

9 Şi după ce am fost împinşi de vânt timp de multe zile, iată, fraţii mei şi fiii lui Ismael, precum şi nevestele lor au început să se veselească aşa de tare, încât au început să danseze şi să cânte şi să vorbească cu multă grosolănie, da, într-atât, încât au uitat prin ce putere fuseseră aduşi acolo; da, ei s-au dedat la o nemaipomenită grosolănie.

10 Şi eu, Nefi, am început să mă tem foarte tare ca Domnul să nu se mânieze pe noi şi să nu ne lovească din cauza nedreptăţii noastre şi să fim înghiţiţi de adâncurile mării; prin urmare eu, Nefi, am început să le vorbesc cu multă seriozitate; dar iată, ei erau [a]mânioşi pe mine, zicând: Nu vrem ca fratele nostru mai tânăr să fie [b]conducător peste noi.

11 Şi s-a întâmplat că Laman şi Lemuel m-au luat şi m-au legat cu frânghii şi s-au purtat cu mine cu multă cruzime; totuşi, Domnul a [a]permis toate acestea pentru ca să-Şi poată arăta puterea, pentru îndeplinirea cuvântului Său pe care L-a rostit despre cei păcătoşi.

12 Şi s-a întâmplat că, după ce m-au legat astfel încât să nu mai pot să mă mişc, [a]busola care fusese pregătită de către Domnul a încetat să mai meargă.

13 Prin urmare, ei nu ştiau încotro să conducă corabia, cu atât mai mult cu cât s-a pornit o furtună mare, da, un uragan mare şi teribil şi noi am fost [a]împinşi pe ape înapoi timp de trei zile; iar ei au început să se înfricoşeze foarte mult că se vor îneca în mare; şi totuşi, nu m-au dezlegat.

14 Şi în a patra zi în care am fost împinşi înapoi, furtuna a început să se înteţească.

15 Şi s-a întâmplat că era cât pe ce să fim înghiţiţi de adân-

6*a* 1 Ne. 17:2.
7*a* 2 Ne. 2:1.
b 2 Ne. 3:1.
8*a* 2 Ne. 10:20.
b 1 Ne. 2:20.
GS Pământul făgăduinţei.
10*a* 1 Ne. 17:17–55.
b Gen. 37:9–11; 1 Ne. 16:37–38; 2 Ne. 1:25–27.
11*a* Alma 14:11.
12*a* 1 Ne. 16:10, 16, 26; 2 Ne. 5:12; Alma 37:38–47; D&L 17:1.
13*a* Mosia 1:17.

curile mării. Şi după ce am fost împinşi înapoi pe ape timp de patru zile, fraţii mei au început să *vadă că pedepsele lui Dumnezeu erau asupra lor şi că ei trebuia să piară dacă nu se pocăiau de nedreptăţile lor; prin urmare, au venit la mine şi au dezlegat legăturile care erau în jurul încheieturilor mâinilor mele; şi iată că acestea erau foarte umflate; şi, de asemenea, gleznele mele erau foarte umflate şi mare îmi era durerea din cauza aceasta.

16 Cu toate acestea, mi-am înălţat privirea către Dumnezeul meu şi L-am *preamărit cât a fost ziua de lungă; şi nu am cârtit împotriva Domnului din cauza suferinţelor mele.

17 Acum tatăl meu, Lehi, le-a spus multe lucruri lor şi fiilor lui *Ismael; dar, iată, ei au spus multe ameninţări împotriva oricui ar fi vorbit în sprijinul meu; iar părinţii mei fiind împovăraţi de ani şi suferind multe supărări din cauza copiilor lor erau doborâţi, da, chiar pe patul de moarte.

18 Din cauza supărării şi marii lor întristări, precum şi din cauza nedreptăţii fraţilor mei, ei au ajuns aproape să fie luaţi din lumea aceasta ca să-L întâlnească pe Dumnezeul lor; da, părul lor cărunt era aproape să zacă în ţărână; da, şi chiar erau aproape de a fi aruncaţi cu jale într-un mormânt de apă.

19 Iar Iacov şi Iosif, fiind tineri şi având nevoie de multă îngrijire, erau necăjiţi din cauza suferinţelor mamei lor; şi, de asemenea, *nevasta mea cu lacrimile şi rugăciunile ei, precum şi copiii mei nu au înmuiat inimile fraţilor mei ca să mă dezlege.

20 Şi nu a fost nimic în afară de puterea lui Dumnezeu, care i-a ameninţat cu distrugerea, care a putut să le înmoaie inimile; prin urmare, atunci când au văzut că erau aproape să fie înghiţiţi în adâncurile mării, s-au pocăit de lucrul pe care îl făcuseră, într-atât, încât m-au dezlegat.

21 Şi s-a întâmplat că, după ce m-au dezlegat, iată, am luat busola, iar aceasta a mers aşa cum am dorit eu. Şi s-a întâmplat că m-am rugat Domnului; şi după ce m-am rugat, vânturile s-au oprit, iar furtuna a încetat şi era o linişte desăvârşită.

22 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am condus corabia, astfel încât am navigat iarăşi către ţara făgăduinţei.

23 Şi s-a întâmplat că după ce am navigat timp de mai multe zile, am ajuns în *ţara făgăduinţei; şi am înaintat pe uscat şi ne-am pus corturile; şi am numit-o ţara făgăduinţei.

24 Şi s-a întâmplat că, am început să cultivăm pământul şi am început să plantăm seminţele; da, am pus toate seminţele noastre în pământ, cele pe care le adusesem din ţara Ierusalimului. Şi s-a întâmplat că ele au crescut foarte bine; prin urmare am fost binecuvântaţi din belşug.

15*a* Hel. 12:3.
16*a* Alma 36:28.
17*a* 1 Ne. 7:4–20.
19*a* 1 Ne. 7:19; 16:7.
23*a* GS Pământul făgăduinţei.

25 Şi s-a întâmplat că am descoperit, în ţara făgăduinţei, în timp ce umblam prin pustiu, că în păduri erau animale de tot felul, atât vaci, cât şi boi, măgari şi cai, capre şi capre sălbatice, precum şi tot felul de animale sălbatice, care erau pentru folosul oamenilor. Şi noi am găsit tot felul de minereuri, atât de aur, cât şi de argint şi de cupru.

CAPITOLUL 19

Nefi face plăci din metal şi scrie istoria poporului său—Dumnezeul lui Israel va veni după şase sute de ani de la timpul când Lehi a plecat din Ierusalim—Nefi vorbeşte despre suferinţele Lui şi despre răstignire—Iudeii vor fi dispreţuiţi şi împrăştiaţi până în zilele din urmă, când ei se vor reîntoarce la Domnul. Circa 588–570 î.H.

Şi s-a întâmplat că Domnul mi-a poruncit, prin urmare am făcut plăci din metal pentru ca să pot grava pe ele cronica poporului meu. Şi pe [a]plăcile pe care le-am făcut am gravat cronica [b]tatălui meu, precum şi călătoria noastră prin pustiu şi profeţiile tatălui meu; şi, de asemenea, multe din propriile mele profeţii am gravat pe ele.

2 Şi n-am ştiut atunci când le-am făcut că Domnul îmi va porunci să fac [a]aceste plăci; prin urmare, cronica tatălui meu, genealogia strămoşilor lui şi cea mai mare parte a tuturor întâmplărilor noastre din pustiu sunt gravate pe aceste plăci dintâi despre care eu am vorbit; prin urmare, lucrurile care s-au întâmplat înainte ca eu să fi făcut [b]aceste plăci sunt, într-adevăr, pomenite în detaliu în primele plăci.

3 Şi după ce am făcut aceste plăci după poruncă, eu, Nefi, am primit o poruncă precum că slujirea şi profeţiile, părţile cele mai clare şi mai preţioase ale acestora, trebuia să fie scrise pe [a]aceste plăci; şi că lucrurile care erau scrise trebuia păstrate pentru instruirea poporului meu, care trebuia să stăpânească ţara şi, de asemenea, şi pentru alte scopuri [b]înţelepte, care scopuri sunt cunoscute Domnului.

4 De aceea eu, Nefi, am scris o cronică pe celelalte plăci, care face o descriere sau care face o relatare mai amănunţită a războaielor şi conflictelor şi distrugerilor poporului meu. Şi aşa am făcut şi am dat poruncă poporului meu despre ceea ce trebuia să facă după moartea mea; şi anume că aceste plăci trebuia să fie transmise de la o generaţie la alta sau de la un profet la altul, până la alte porunci ale Domnului.

5 Iar o relatare a împrejurărilor în care am [a]făcut aceste plăci se va face în cele ce urmează; şi apoi, iată, eu continui aşa cum am spus; şi fac aceasta pentru ca

19 1*a* GS Plăci.
b 1 Ne. 1:16–17; 6:1–3.
2*a* 2 Ne. 5:30.
b 1 Ne. 9:1–5.
3*a* Iacov 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.
b 1 Ne. 9:4–5; C. lui M. 1:7; D&L 3:19–20; 10:1–51.
5*a* 2 Ne. 5:28–33.

cele mai sfinte lucruri să poată fi păstrate pentru a fi [b]aduse la cunoştinţă poporului meu.

6 Cu toate acestea, eu nu scriu nimic pe plăci în afară doar de ceea ce cred că este [a]sfânt. Şi acum, dacă eu greşesc, tot aşa au greşit şi cei din vechime; nu că m-aş scuza pe mine pe seama altor oameni, ci numai din cauza [b]slăbiciunii trupeşti care este în mine m-aş putea scuza.

7 Căci lucrurile pe care unii oameni le consideră de mare valoare, atât pentru trup, cât şi pentru suflet, alţii nu [a]ţin seama de ele şi le [b]calcă în picioare. Da, chiar şi pe Dumnezeul lui Israel Îl calcă oamenii în picioare; spun Îl calcă în picioare, dar dacă aş folosi alte cuvinte—ei Îl nesocotesc şi nu ascultă de glasul sfaturilor Lui.

8 Şi iată, după cuvintele îngerului, El va [a]veni după [b]şase sute de ani de la plecarea tatălui meu din Ierusalim.

9 Şi lumea, din cauza nedreptăţii ei, Îl va judeca pe El ca pe un lucru de nimic; prin urmare, ei Îl biciuiesc, iar El rabdă; şi Îl lovesc, iar El rabdă. Da, ei Îl [a]scuipă, iar El rabdă, datorită bunătăţii Sale pline de iubire şi a îndelungatei Sale suferinţe pentru copiii oamenilor.

10 Iar [a]Dumnezeul strămoşilor noştri, care au fost [b]scoşi din Egipt din robie şi care, de asemenea, au fost apăraţi în pustiu de către El, da, Dumnezeul lui Avraam şi al lui Isaac şi [c]Dumnezeul lui Iacov, se va [d]preda El Însuşi, potrivit cuvintelor îngerului, ca om, în mâinile oamenilor păcătoşi, pentru ca să fie [e]ridicat, potrivit cuvintelor lui [f]Zenoc, şi să fie [g]răstignit, potrivit cuvintelor lui Neum, şi să fie îngropat într-un [h]mormânt, potrivit cuvintelor lui [i]Zenos pe care acesta le-a vorbit despre cele trei zile de [j]întuneric, care trebuiau să fie un semn despre moartea Lui dat celor care vor popula insulele mării şi mai ales celor care sunt din [k]casa lui Israel.

11 Căci aşa a glăsuit profetul: Domnul Dumnezeu cu siguran-

5*b* GS Scripturi—Scripturile vor fi păstrate.
6*a* Vezi pagina titlu a Cărţii lui Mormon. GS Sfânt.
b Morm. 8:13–17; Eter 12:23–28.
7*a* 2 Ne. 33:2; Iacov 4:14.
b GS Răzvrătire.
8*a* GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
b 1 Ne. 10:4; 2 Ne. 25:19.
9*a* Isa. 50:5–6; Mat. 27:30.
10*a* 2 Ne. 26:12; Mosia 7:27; 27:30–31; Alma 11:38–39; 3 Ne. 11:14–15.
b Ex. 3:2–10; 6:6; 1 Ne. 5:15; D&L 136:22.
c Gen. 32:9; Mosia 7:19; D&L 136:21. GS Iehova.
d GS Ispăşire, (a) ispăşi.
e 3 Ne. 27:14.
f Alma 33:15; 34:7; Hel. 8:19–20; 3 Ne. 10:15–16. GS Scripturi—Scripturi pierdute; Zenoc.
g 2 Ne. 6:9; Mosia 3:9. GS Răstignire.
h Mat. 27:60; Luca 23:53; 2 Ne. 25:13.
i Iacov 6:1; Hel. 15:11. GS Zenos.
j 1 Ne. 12:4–5; Hel. 14:20, 27; 3 Ne. 8:3, 19–23; 10:9.
k 3 Ne. 16:1–4.

ţă îi va [a]vizita pe toţi cei din casa lui Israel în ziua aceea, pe unii cu glasul Său, datorită dreptăţii lor, spre marea lor bucurie şi salvare, iar pe alţii cu [b]tunetele şi fulgerele puterii Sale, cu furtună, cu foc şi cu fum şi cu aburul [c]întunericului şi prin deschiderea [d]pământului şi prin [e]munţii care se vor înălţa.

12 Şi [a]toate aceste lucruri trebuie cu siguranţă să se întâmple, a spus profetul [b]Zenos. Iar [c]pietrele pământului vor trebui să crape; şi din cauza gemetelor pământului, mulţi dintre regii insulelor mării vor fi inspiraţi de către Spiritul lui Dumnezeu să exclame: Dumnezeul naturii suferă.

13 Cât despre cei care sunt în Ierusalim, a spus profetul, ei vor fi [a]pedepsiţi de către toţi oamenii, deoarece Îl [b]răstignesc pe Dumnezeul lui Israel şi îşi întorc inimile de la El, respingând semnele şi minunile, precum şi puterea şi slava Dumnezeului lui Israel.

14 Şi deoarece ei îşi întorc inimile de la El, a spus profetul, şi L-au [a]dispreţuit pe Cel Sfânt al lui Israel, ei vor rătăci în trup şi vor pieri şi vor deveni o pricină de [b]dispreţ şi de [c]batjocură şi vor fi urâţi printre toate naţiunile.

15 Cu toate acestea, atunci când ziua aceea va veni, a spus profetul, atunci când ei [a]nu-şi vor mai întoarce inimile împotriva Celui Sfânt al lui Israel, atunci El îşi va aduce aminte de [b]legămintele pe care le-a făcut cu strămoşii lor.

16 Da, atunci El îşi va aduce aminte de [a]insulele mării; da, şi pe toţi oamenii care sunt din casa lui Israel, Eu îi voi [b]aduna, a spus Domnul, potrivit cuvintelor profetului Zenos, din cele patru colţuri ale pământului.

17 Da, şi tot pământul va [a]vedea Salvarea Domnului, a spus profetul; fiecare naţiune, neam, limbă şi popor va fi binecuvântat.

18 Şi eu, Nefi, am scris aceste lucruri către poporul meu, pentru că poate aş reuşi să-i conving să-şi aducă aminte de Domnul, Mântuitorul lor.

19 Prin urmare, vorbesc întregii case a lui Israel, dacă se va întâmpla ca ei să capete [a]aceste lucruri.

20 Căci iată, am lucrări în spirit pentru cei care sunt în Ierusalim, care mă istovesc într-atât, încât încheieturile mele sunt slabe; căci dacă Domnul n-ar fi fost milos şi nu mi-ar fi dezvăluit despre ei, tot aşa cum

11*a* 3 Ne. 9:1–22; D&L 5:16.
b Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–23.
c Luca 23:44–45; 3 Ne. 8:19–20.
d 2 Ne. 26:5.
e 3 Ne. 8:10.
12*a* Hel. 14:20–28.
b Iacov 5:1.
c Mat. 27:51.
13*a* Luca 23:27–30.
b 2 Ne. 10:3.
14*a* Isa. 53:3–6; Mosia 14:3–6.
b GS Iudei.
c Deut. 28:37; 1 Regi 9:7; 3 Ne. 16:9.
15*a* 1 Ne. 22:11–12.
b GS Legământul avraamic.
16*a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:21.
b Isa. 49:20–22. GS Israel—Adunarea lui Israel.
17*a* Isa. 40:4–5.
19*a* Enos 1:16; Morm. 5:12; 7:9–10.

a făcut cu profeţii din vechime, aş fi pierit şi eu.

21 Şi El cu siguranţă le-a dezvăluit [a]profeţilor din vechime toate lucrurile [b]despre ei; şi, de asemenea, El a dezvăluit multora lucrurile despre noi; prin urmare, trebuie ca noi să cunoaştem lucrurile acestea pentru că ele sunt scrise pe plăcile de aramă.

22 Acum, s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am învăţat pe fraţii mei aceste lucruri; şi s-a întâmplat că le-am citit multe lucruri, care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, aşa ca ei să ştie despre lucrările Domnului în alte ţări, printre popoarele din vechime.

23 Şi le-am citit multe lucruri care erau scrise în [a]cărţile lui Moise; dar, pentru ca să-i conving mai mult să creadă în Domnul, Mântuitorul lor, le-am citit ceea ce era scris de către profetul [b]Isaia; căci eu am [c]făcut ca toate scripturile să ni se aplice nouă, pentru ca ele să fie spre [d]folosul şi învăţătura noastră.

24 Prin urmare, le-am vorbit, zicând: Auziţi cuvintele profetului, voi care sunteţi o rămăşiţă a casei lui Israel, o [a]ramură care a fost ruptă; auziţi cuvintele profetului, care au fost scrise pentru toată casa lui Israel, şi aplicaţi-le vouă înşivă, pentru ca să aveţi speranţă la fel ca şi fraţii voştri de care v-aţi despărţit; căci în felul acesta a scris profetul.

CAPITOLUL 20

Domnul îi dezvăluie lui Israel planurile Sale—Israel a fost ales în vâltoarea de foc a suferinţei şi va ieşi din Babilon—Compară cu Isaia 48. Circa 588–570 î.H.

ASCULTAŢI şi auziţi aceasta, o, voi cei din casa lui Iacov, care sunteţi chemaţi cu numele de Israel şi care aţi ieşit din apele lui Iuda, sau din apele [a]botezului, care juraţi pe numele Domnului şi pomeniţi pe Dumnezeul lui Israel şi care totuşi nu juraţi în adevăr şi nici în dreptate.

2 Şi totuşi, ei îşi iau numele de la oraşul [a]sfânt, dar nu se [b]sprijină pe Dumnezeul lui Israel, care este Domnul oştirilor; da, Domnul oştirilor este numele Lui.

3 Iată, am dezvăluit lucrurile cele [a]dintâi de la început; şi ele au ieşit din gura Mea şi Eu le-am vestit. Le-am vestit pe neaşteptate.

4 Şi am făcut aceasta pentru că am ştiut că [a]eşti îndărătnic, iar gâtul tău este o vână de fier, iar fruntea ta este de aramă;

5 Şi eu ţi-am vestit chiar de la început; înainte de a se întâmpla, ţi le-am arătat; şi ţi le-am arătat de teamă ca să nu poţi

21*a* 2 Regi 17:13; Amos 3:7. GS Profet.
b 3 Ne. 10:16–17.
22*a* 1 Ne. 22:1.
23*a* Ex. 17:14; 1 Ne. 5:11; Moise 1:40–41.
b 1 Ne. 15:20; 2 Ne. 25:4–6; 3 Ne. 23:1.
c GS Scripturi—Valoarea scripturilor.
d 2 Ne. 4:15.
24*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 2 Ne. 3:4–5.
20 1*a* GS Botez, (a) boteza.
2*a* Isa. 52:1. GS Ierusalim.
b I.E. se bazează.
3*a* Isa. 46:9–10.
4*a* I.E. Israel.

să zici—[a]Idolul meu le-a făcut iar chipul meu cioplit şi chipul meu turnat le-a poruncit.

6 Tu ai văzut şi ai auzit toate acestea; şi nu vrei să le mărturiseşti? Şi Eu ţi-am arătat lucruri noi de acum, chiar lucruri ascunse, pe care nu le-ai cunoscut.

7 Ele sunt create acum şi nu de la început, chiar înainte de ziua când nu le-ai auzit ele ţi-au fost vestite, ca să nu poţi zice—Iată, eu le ştiam.

8 Da, şi tu nu ai auzit; da, nu ai ştiut; da, de la acel timp încolo urechea ta nu a fost deschisă; căci am ştiut că tu te vei purta cu necredinţă şi tu vei numi [a]păcătos din pântece.

9 Cu toate acestea, din pricina [a]numelui Meu, Îmi voi potoli mânia şi pentru slava Mea, Mă voi stăpâni ca să nu te nimicesc.

10 Căci iată, Eu te-am purificat, te-am ales în vâltoarea de foc a [a]suferinţei.

11 Pentru Mine Însumi, da, pentru Mine Însumi voi face aceasta, căci Eu nu voi permite ca [a]numele Meu să fie profanat şi [b]nu voi da slava Mea altuia.

12 Ascultaţi-Mă, o, Iacov şi tu, Israel, alesul Meu, căci Eu sunt Acela; Eu sunt Cel [a]dintâi şi tot Eu sunt şi Cel din [b]urmă.

13 Mâna Mea a [a]pus, de asemenea, temelia pământului, iar mâna Mea dreaptă a cuprins cerurile. Le chem şi ele stau în faţa Mea laolaltă.

14 Voi cu toţii, adunaţi-vă şi ascultaţi; care dintre ei le-a vestit aceste lucruri? Domnul L-a iubit pe El; da, şi El va [a]împlini cuvântul Său pe care l-a vestit lor; şi El va împlini voia Lui împotriva [b]Babilonului, iar braţul Lui se va ridica asupra haldeilor.

15 Şi Domnul a mai spus: Eu, Domnul, da, Eu am glăsuit; da, Eu L-am chemat pe El ca să vestească, Eu L-am adus pe El, iar El va face ca lucrarea Sa să izbutească.

16 Veniţi aproape de Mine; nu am vorbit în [a]ascuns; de la început, din timpul care fusese vestit, Eu am glăsuit; şi Domnul Dumnezeu şi Spiritul Său M-au trimis.

17 Şi astfel a spus Domnul, [a]Mântuitorul tău, Cel Sfânt al lui Israel; Eu L-am trimis pe El; pe Domnul Dumnezeul tău, care te învaţă pe tine spre folosul tău, Cel care te [b]conduce pe tine pe calea pe care trebuie să mergi şi El a făcut aceasta.

18 O, de-ai fi ascultat de [a]poruncile Mele—pacea ta ar fi fost ca un râu, iar dreptatea ta ca valurile mării.

19 [a]Seminţia ta ar fi fost la fel ca şi nisipul; roadele pântecelui tău la fel ca şi pietrişul; numele

5*a* GS Idolatrie.
8*a* Ps. 58:3.
9*a* 1 Sam. 12:22; Ps. 23:3; 1 Ioan 2:12.
10*a* GS Adversitate.
11*a* Ier. 44:26.
b Isa. 42:8; Moise 4:1–4.
12*a* Apoc. 1:17; 22:13. GS Alfa; Primul născut.
b GS Omega.
13*a* Ps. 102:25. GS (a) Crea, creaţie.
14*a* 1 Regi 8:56; D&L 64:31; 76:3.
b GS Babel, Babilon.
16*a* Isa. 45:19.
17*a* GS Mântuitor.
b GS Inspiraţie, a inspira; Revelaţie.
18*a* Ecl. 8:5.
19*a* Gen. 22:15–19; Osea 1:10.

lui nu ar fi fost alungat sau distrus din faţa Mea.

20 [a]Plecaţi din Babilon, fugiţi de Haldei şi cu un glas de cântare vestiţi, da, spuneţi aceasta, daţi de ştire până la capătul pământului; ziceţi: Domnul l-a mântuit pe [b]robul Său, Iacov.

21 Şi ei nu au [a]suferit de sete; El i-a condus prin pustiuri; El a făcut să curgă ape din [b]stânci pentru ei; de asemenea, El a crăpat stânca şi apele au ţâşnit din ea.

22 Şi cu toate că El a făcut toate acestea şi chiar lucruri şi mai mari, nu există [a]pace pentru cei păcătoşi, a spus Domnul.

CAPITOLUL 21

Mesia va fi o lumină pentru neamuri şi îi va elibera pe robi—Israelul va fi adunat cu putere în ultimele zile—Regii vor fi părinţii lor adoptivi—Compară cu Isaia 49. Circa 588–570 î.H.

Şi iarăşi: Ascultaţi, o, voi cei din casa lui Israel, voi toţi cei care sunteţi despărţiţi şi alungaţi din cauza ticăloşiei preoţilor poporului Meu; da, voi toţi cei care sunteţi despărţiţi, care sunteţi împrăştiaţi în străinătăţi, care sunteţi poporul Meu, o, voi cei din casa lui Israel. Ascultaţi-Mă pe Mine, o, voi [a]insule, şi ascultaţi voi popoare din [b]depărtare; Domnul M-a chemat pe Mine din pântece; din pântecele mamei Mele a chemat El numele Meu.

2 Şi El a făcut gura Mea ca o sabie ascuţită; cu umbra mâinii Sale El M-a ascuns pe Mine şi M-a făcut ca o săgeată ascuţită; în tolba Lui M-a ascuns El pe Mine;

3 Şi Mi-a spus: Tu eşti [a]robul Meu, o, Israel, în care Mă voi slăvi.

4 Şi apoi am spus că am lucrat în zadar, Mi-am irosit puterea pentru nimic şi în zadar; cu siguranţă, judecata Mea este cu Domnul şi lucrul meu este cu Dumnezeul Meu.

5 Şi acum, a spus Domnul—care M-a [a]făcut încă din pântece ca să fiu robul Lui, ca să-l aduc pe Iacov iarăşi la El—chiar dacă Israelul nu va fi adunat, Eu tot voi fi slăvit în ochii Domnului, iar Dumnezeul Meu va fi puterea Mea.

6 Iar El a spus: Este un lucru uşor ca Tu să fii robul Meu şi să ridici [a]triburile lui Iacov şi să aduci înapoi pe cei rămaşi din Israel. Te voi da ca pe o [b]lumină pentru [c]neamuri, pentru ca Tu să fii Salvarea Mea până la marginile pământului.

7 Aşa a spus Domnul, Mântuitorul lui Israel, Cel Sfânt, către Cel pe care oamenii Îl dispreţuiesc, către Cel pe care naţiunile

20*a* Ier. 51:6; D&L 133:5-14.
b Isa. 44:1–2, 21.
21*a* Isa. 41:17–20.
b Ex. 17:6; Num. 20:11; 1 Ne. 17:29; 2 Ne. 25:20.
22*a* GS Pace.
21 1*a* 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:20–22.
b D&L 1:1.
3*a* Lev. 25:55; Isa. 41:8; D&L 93:45–46.
5*a* Isa. 44:24.
6*a* GS Israel—Cele douăsprezece triburi ale lui Israel.
b D&L 103:8–10; Avr. 2:10–11.
c 3 Ne. 21:11.

Îl urăsc, către robul celor care domnesc: Regii vor vedea şi se vor înălţa, prinţii, de asemenea, vor preaslăvi, din cauza Domnului care este credincios.

8 Astfel a spus Domnul: La timpul potrivit Te-am auzit, o, insule ale mării, şi în ziua salvării Te-am ajutat; şi Te voi păstra şi-ţi voi da pe robul [a]Meu pentru un legământ cu poporul, ca să întemeieze pământul, ca să împartă moştenirile pustiite.

9 Pentru ca Tu să poţi spune celor în [a]robie: Ieşiţi; şi celor care sunt în [b]întuneric: Arătaţi-vă. Ei se vor hrăni pe drumuri, iar [c]păşunile lor vor fi în toate locurile înalte.

10 Ei nu vor suferi de foame ori de sete, iar căldura sau soarele nu-i vor lovi; căci Cel care este milostiv faţă de ei îi va călăuzi, chiar la izvoare de apă îi va călăuzi El.

11 Şi voi face ca toţi munţii Mei să fie drumuri, iar [a]drumurile Mele mari vor fi înălţate.

12 Şi atunci, o, casă a lui Israel, iată, [a]acestea vor veni din depărtare; şi iată, acestea de la nord şi de la apus; şi acestea de la ţara Sinimului.

13 [a]Cântaţi, o, voi ceruri; şi fii bucuros, o, tu pământ; căci picioarele celor care sunt la răsărit vor fi întemeiate; şi începeţi să cântaţi, o, voi munţi; căci ei nu vor mai fi loviţi niciodată; căci Domnul Şi-a mângâiat poporul Său şi va avea milă de cei în suferinţă.

14 Dar iată, a spus Sionul: Domnul m-a părăsit şi Domnul a uitat de mine—dar El va arăta că nu a făcut aşa.

15 Căci poate o [a]femeie să-şi uite pruncul care suge şi să nu aibă milă de fiul pântecelui său? Da, ele pot să-i [b]uite, dar Eu nu te voi uita pe tine, o, casă a lui Israel.

16 Iată, Eu te-am întipărit pe tine pe [a]palmele mâinilor Mele; zidurile tale sunt tot timpul în faţa Mea.

17 Copiii tăi se vor grăbi împotriva celor care vor să te distrugă; iar cei care te-au [a]distrus se vor îndepărta de tine.

18 Ridică-ţi ochii de jur împrejur şi priveşte; toţi aceştia se [a]adună laolaltă şi vor veni la tine. Şi pe viaţa Mea, a spus Domnul, tu te vei înveşmânta cu ei toţi ca şi cu o podoabă şi te vei lega de ei ca de o mireasă.

19 Căci deşerturile şi locurile tale pustiite, precum şi ţara ta nimicită, vor fi chiar acum prea strâmte pentru locuitorii lor; iar cei care voiau să te înghită se vor depărta de tine.

20 Copiii pe care îi vei avea, după ce i-ai pierdut pe primii, vor spune iarăşi în urechile tale: Locul este prea strâmt pentru mine, dă-mi un loc în care să pot locui.

21 Şi atunci [a]vei spune în inima

8*a* 2 Ne. 3:6–15; 3 Ne. 21:8–11; Morm. 8:16, 25.
9*a* GS Salvarea pentru morţi.
b 2 Ne. 3:5.
c Ezec. 34:14.
11*a* Isa. 62:10; D&L 133:23–32.
12*a* Isa. 43:5–6.
13*a* Isa. 44:23.
15*a* GS Femeie, femei.
b Isa. 41:17; Alma 46:8; D&L 61:36.
16*a* Zah. 13:6.
17*a* 3 Ne. 21:12–20.
18*a* Mica 4:11–13.
21*a* I.E. Sion.

ta: Cine mi-a dat mie toate acestea văzând că mi-am pierdut copiii şi că sunt [b]însingurat şi captiv şi izgonit de ici-colo? Şi cine a făcut toate acestea? Iată, eu am fost lăsat singur; toate acestea, unde au fost ele?

22 Aşa spune Domnul Dumnezeu: Iată, Eu Îmi voi ridica mâna către [a]neamuri şi voi înălţa [b]steagul Meu către popor; iar ei îi vor aduce pe fiii tăi în [c]braţe, iar fiicele tale vor fi purtate pe umerii lor.

23 Şi [a]regii vor fi părinţii tăi adoptivi şi reginele lor vor fi mamele tale [b]adoptive; ei se vor pleca înaintea ta cu faţa la pământ şi vor linge ţărâna de pe picioarele tale; iar tu vei şti că Eu sunt Domnul; căci cei care Mă vor [c]aştepta pe Mine nu vor fi daţi de ruşine.

24 Căci poate prada să fie luată de la cel puternic sau robii de [a]drept să scape?

25 Dar aşa spune Domnul, până şi robii celor puternici vor fi luaţi, iar cei care sunt pradă celor de temut vor fi eliberaţi; căci Eu Mă voi lupta cu cei care se luptă împotriva ta şi îi voi salva pe copiii tăi.

26 Iar pe cei care te-au asuprit îi voi [a]hrăni cu carnea lor proprie; ei vor fi îmbătaţi cu sângele lor propriu ca şi cu un vin dulce; şi orice făptură va [b]şti că Eu, Domnul, sunt Salvatorul tău şi Mântuitorul tău, Cel [c]Puternic al lui Iacov.

CAPITOLUL 22

Israelul va fi împrăştiat pe toată faţa pământului—Neamurile vor îngriji şi vor hrăni Israelul cu Evanghelia în ultimele zile—Israelul va fi adunat şi salvat, iar cei păcătoşi vor arde ca mirişteа—Împărăţia diavolului va fi distrusă şi Satana va fi legat. Circa 588–570 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am citit aceste lucruri, care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, fraţii mei au venit la mine şi mi-au spus: Ce înseamnă toate aceste lucruri pe care tu le-ai citit? Iată, oare trebuie să fie ele înţelese după lucrurile care sunt spirituale, care se vor împlini potrivit spiritului şi nu trupului?

2 Iar eu, Nefi, le-am spus: Iată, ele s-au [a]arătat profetului prin glasul [b]Spiritului; căci prin Spirit sunt făcute cunoscute [c]profeţilor toate lucrurile, care vor veni la copiii oamenilor potrivit trupului.

3 Prin urmare, lucrurile pe care eu le-am citit se referă la lucruri care sunt deopotrivă [a]vremelnice şi spirituale; căci se pare că cei din casa lui Israel, mai devreme sau mai târziu,

21*b* Isa. 54:1; Gal. 4:27.
22*a* Isa. 66:18–20.
b Isa. 11:12; 18:3.
c 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 10:8–9.
23*a* Isa. 60:16.
b 1 Ne. 22:6.
c 2 Ne. 6:13; D&C 98:2; 133:10–11, 45.
24*a* 1 Ne. 21:25.
26*a* 1 Ne. 22:13–14.
b Mosia 11:22.
c GS Iehova.

22 1*a* 1 Ne. 19:22; 2 Ne. 4:2.
2*a* 2 Pet. 1:19–21.
b GS Duhul Sfânt.
c GS Profeţie, (a) profeţi.
3*a* D&C 29:31–34.

vor fi [b]împrăştiaţi pe toată faţa pământului şi, de asemenea, printre toate naţiunile.

4 Şi iată, mulţi sunt aceia care deja nu mai sunt cunoscuţi celor care se află la Ierusalim. Da, cea mai mare parte a tuturor [a]triburilor a fost [b]alungată; iar ei sunt împrăştiaţi încoace şi încolo pe [c]insulele mării; şi nimeni nu ştie unde sunt, ştim doar că au fost alungaţi.

5 Şi pentru că au fost alungaţi, aceste lucruri au fost profeţite despre ei, şi, de asemenea, despre toţi cei care după aceea vor fi împrăştiaţi şi amestecaţi din pricina Celui Sfânt al lui Israel; căci îşi vor împietri inimile împotriva Lui; prin urmare, ei vor fi împrăştiaţi printre toate naţiunile şi vor fi [a]urâţi de către toţi oamenii.

6 Cu toate acestea, după ce vor fi [a]hrăniţi de [b]neamuri, iar Domnul îşi va ridica mâna către neamuri şi le va înălţa ca pe un steag, iar [c]copiii lor vor fi purtaţi în braţe, iar fiicele lor vor fi purtate pe umeri, iată, aceste lucruri despre care s-a vorbit sunt vremelnice; căci aşa sunt legămintele Domnului cu strămoşii noştri; şi aceasta are însemnătate pentru noi în zilele care vor veni, precum şi pentru fraţii noştri care sunt din casa lui Israel.

7 Şi aceasta înseamnă că va veni un timp când, după ce toţi din casa lui Israel vor fi fost împrăştiaţi şi amestecaţi, Domnul Dumnezeu va ridica un popor puternic printre [a]neamuri, da, chiar pe faţa acestei ţări; şi prin el va fi seminţia noastră [b]împrăştiată.

8 Iar după ce seminţia noastră va fi împrăştiată, Domnul Dumnezeu va începe să facă o lucrare [a]minunată printre [b]neamuri, care va fi de mare [c]preţ pentru seminţia noastră; prin urmare, este ca şi când ar fi hrăniţi de neamuri şi purtaţi pe braţele şi pe umerii lor.

9 Şi aceasta va fi, de asemenea, de [a]preţ şi pentru neamuri; şi nu numai pentru neamuri, dar şi [b]pentru toţi cei din [c]casa lui Israel pentru ca [d]legămintele Tatălui Cerului cu Avraam să fie cunoscute, zicând: În [e]seminţia ta vor fi toate neamurile pământului [f]binecuvântate.

10 Şi aş vrea, fraţii mei, ca voi să ştiţi că toate seminţiile de pe pământ nu pot fi binecuvântate

3 *b* 1 Ne. 10:12–14; 2 Ne. 25:14–16. GS Israel—Împrăştierea Israelului.
4 *a* GS Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
b 2 Ne. 10:22.
c 1 Ne. 21:1; 2 Ne. 10:8, 20.
5 *a* 1 Ne. 19:14.
6 *a* 1 Ne. 21:23.
b GS Neamuri.
c 1 Ne. 15:13.
7 *a* 3 Ne. 20:27.
b 1 Ne. 13:12–14; 2 Ne. 1:11.
8 *a* Isa. 29:14; 1 Ne. 14:7; 2 Ne. 27:26. GS Restaurarea Evangheliei.
b 2 Ne. 10:10–11; 3 Ne. 16:4–7; Morm. 5:19.
c 1 Ne. 15:13–18; 3 Ne. 5:21–26; 21:7.
9 *a* 1 Ne. 14:1–5.
b 2 Ne. 30:1–7.
c 2 Ne. 29:13–14.
d Deut. 4:31.
e GS Legământul avraamic.
f Gen. 12:2–3; 3 Ne. 20:27; Avr. 2:9–11.

decât dacă El Îşi va [a]dezvălui braţul în faţa naţiunilor.

11 Prin urmare, Domnul Dumnezeu Îşi va dezvălui braţul în faţa tuturor naţiunilor, înfăptuind legămintele Sale şi Evanghelia Sa pentru cei care sunt din casa lui Israel.

12 Prin urmare, El îi va scoate iarăşi din robie, iar ei vor fi [a]adunaţi laolaltă în ţara moştenirii lor; şi vor fi scoşi din obscuritate şi din [b]întuneric; şi vor şti că [c]Domnul este [d]Salvatorul şi Mântuitorul lor, cel [e]Puternic al lui Israel.

13 Iar sângele bisericii aceleia mari şi [a]odioase, care este curva întregului pământ, se va întoarce împotriva propriilor lor capete; căci ei se vor [b]lupta unii cu alţii, iar sabia din [c]propria lor mână va cădea pe propriile lor capete şi ei se vor îmbăta cu propriul lor sânge.

14 Şi fiecare [a]naţiune care va purta război împotriva ta, o, casă a lui Israel, va fi întorsă una împotriva alteia, iar ele vor [b]cădea în groapa pe care au săpat-o ca să prindă în cursă poporul Domnului. Şi toată acea [c]luptă împotriva Sionului va fi nimicită, iar curva aceea mare, care a stricat căile drepte ale Domnului, da, biserica aceea mare şi odioasă, se va prăbuşi în [d]ţărână şi mare va fi căderea ei.

15 Căci iată, a spus profetul, cu mare iuţeală vine timpul când Satana nu va mai avea nici o putere asupra inimilor copiilor oamenilor; căci curând va veni ziua aceea când toţi cei mândri şi cei care fac răutăţi vor fi ca [a]miriştea; şi vine ziua când ei trebuie să fie [b]arşi.

16 Căci curând va veni timpul când întreaga [a]mânie a lui Dumnezeu se va revărsa asupra tuturor copiilor oamenilor; căci El nu va îngădui ca cei păcătoşi să-i nimicească pe cei drepţi.

17 Prin urmare, El îi va [a]apăra pe cei [b]drepţi cu puterea Sa, chiar dacă mânia Sa întreagă se va revărsa, iar cei drepţi vor fi apăraţi prin nimicirea duşmanilor lor prin foc. Prin urmare, cei drepţi nu trebuie să se teamă; căci aşa a spus profetul, că ei vor fi salvaţi, de va trebui chiar prin foc.

18 Iată, fraţii mei, vă spun vouă că aceste lucruri trebuie să se întâmple curând; da, chiar sânge şi foc şi abur de fum trebuie să vină; şi aceasta trebuie să se întâmple pe faţa acestui pământ; şi vine asupra oamenilor potrivit trupului, dacă ei îşi

10*a* Isa. 52:10.
12*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
b GS Întunecime spirituală.
c 2 Ne. 6:10–11.
d GS Salvator.
e GS Iehova.
13*a* GS Diavol—Biserica diavolului.
b 1 Ne. 14:3, 15–17.
c 1 Ne. 21:26.
14*a* Luca 21:10.
b Isa. 60:12; 1 Ne. 14:3; D&L 109:25.
c 2 Ne. 10:13; 27:3.
d Isa. 25:12.
15*a* Isa. 5:23–24; Naum 1:10; Mal. 4:1; 2 Ne. 15:24; 26:4–6; D&L 64:23–24; 133:64.
b Ps. 21:9; 3 Ne. 25:1; D&L 29:9.
GS Pământ—Curăţirea pământului.
16*a* 1 Ne. 14:17.
17*a* 2 Ne. 30:10; Moise 7:61.
b 1 Ne. 17:33–40.

vor împietri inimile împotriva Celui Sfânt al lui Israel.

19 Căci iată, cei drepţi nu vor pieri; căci acel timp trebuie să vină cu siguranţă, când toţi cei care luptă împotriva Sionului vor fi alungaţi.

20 Iar Domnul va pregăti cu siguranţă o cale pentru poporul Său, pentru îndeplinirea cuvintelor lui Moise, care a glăsuit, zicând: Domnul Dumnezeu va ridica un [a]profet pentru voi, ca şi pentru mine; pe El trebuie să-L ascultaţi în toate lucrurile pe care El vi le va spune. Şi se va întâmpla că toţi aceia care nu-L vor asculta pe profet vor fi [b]alungaţi dintre oameni.

21 Şi acum eu, Nefi, vă vestesc că acest [a]profet despre care Moise a vorbit era Cel Sfânt al lui Israel ; prin urmare, [b]judecata Sa va fi dreaptă—

22 Iar cei drepţi nu trebuie să se teamă, căci nu ei sunt cei care vor fi făcuţi de ruşine. Ci este împărăţia diavolului, care va fi ridicată printre copiii oamenilor, împărăţie care va fi întemeiată printre cei care sunt de-ai cărnii—

23 Căci curând va veni timpul când toate [a]bisericile care sunt construite pentru câştig şi acelea care sunt construite ca să capete putere asupra trupului şi acelea care sunt construite ca să devină [b]plăcute în ochii lumii şi acelea care caută plăcerea cărnii şi lucrurile lumeşti şi să facă tot felul de nedreptăţi; da, în sfârşit, toţi aceia care aparţin împărăţiei diavolului, sunt cei care trebuie să se teamă şi să [c]tremure şi să se cutremure; ei sunt aceia care vor trebui să fie doborâţi în ţărână; ei sunt aceia care vor trebui să fie [d]mistuiţi de foc ca mirişte; şi aşa este după spusele profetului.

24 Şi cu repeziciune vine timpul când cei drepţi trebuie să fie conduşi ca [a]viţeii din staul, şi Cel Sfânt al lui Israel trebuie să domnească precum un stăpân şi cu tărie şi cu putere şi cu mare slavă.

25 Şi El îşi [a]adună copiii Lui din cele patru colţuri ale lumii; şi El numără oile Lui, iar ele Îl cunosc pe El; şi va exista o singură turmă şi un singur [b]păstor; iar El îşi va hrăni oile, iar ele vor găsi [c]hrană în El.

26 Şi datorită neprihănirii poporului Său, [a]Satana nu are nici o putere; prin urmare, el nu poate fi lăsat liber timp de [b]mulţi ani; căci el nu are putere asupra inimilor oamenilor, căci ei trăiesc în dreptate, iar Cel Sfânt al lui Israel [c]domneşte.

27 Şi acum iată, eu, Nefi, vă

20*a* Ioan 4:19; 7:40.
b D&L 133:63.
21*a* Deut. 18:15, 18; Fapte 3:20–23; 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 20:23.
b Ps. 98:9; Moise 6:57.
23*a* 1 Ne. 14:10; 2 Ne. 26:20. GS Vicleşug preoţesc.
b Luca 6:26; Alma 1:3.
c 2 Ne. 28:19.
d 2 Ne. 26:6.
24*a* Amos 6:4; Mal. 4:2; 3 Ne. 25:2.
25*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
b GS Păstorul cel bun.
c Ps. 23.
26*a* Apoc. 20:2; Alma 48:17; D&L 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. GS Diavol.
b Iacov 5:76.
c GS Mileniu.

spun vouă că toate aceste lucruri trebuie să vină potrivit trupului.

28 Dar iată, toate naţiunile, neamurile, limbile şi popoarele vor locui în linişte în Cel Sfânt al lui Israel, dacă se vor [a]pocăi.

29 Şi acum eu, Nefi, închei; căci nu îndrăznesc să spun mai mult despre aceste lucruri.

30 Prin urmare, fraţii mei, aş vrea ca voi să credeţi că lucrurile care au fost scrise pe aceste [a]plăci de aramă sunt adevărate; iar ele poartă mărturie că omul trebuie să fie supus poruncilor lui Dumnezeu.

31 Prin urmare, nu trebuie să credeţi că eu şi tatăl meu suntem singurii care am mărturisit şi care am propovăduit. Prin urmare, dacă veţi fi supuşi [a]poruncilor şi veţi răbda până la sfârşit, veţi fi salvaţi în ziua de pe urmă. Şi aşa este aceasta. Amin.

A Doua Carte a lui Nefi

O relatare a morţii lui Lehi. Fraţii lui Nefi se răzvrătesc împotriva lui. Domnul îl avertizează pe Nefi să plece în pustiu. Călătoriile lui în pustiu ş.a.m.d.

CAPITOLUL 1

Lehi profeţeşte despre o ţară a libertăţii—Seminţia lui va fi împrăştiată şi pedepsită dacă Îl vor respinge pe Cel Sfânt al lui Israel—El îi îndeamnă pe fiii săi să-şi îmbrace armura dreptăţii. Circa 588–570 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că după ce eu, Nefi, am terminat de predicat fraţilor mei, [a]tatăl nostru, Lehi, de asemenea, le-a vorbit despre multe lucruri şi le-a repetat ce lucruri mari a făcut Domnul pentru ei atunci când El i-a scos din ţara Ierusalimului.

2 Şi el le-a vorbit despre [a]răzvrătirile lor de pe apă şi despre mila lui Dumnezeu pentru salvarea vieţilor lor, căci nu au fost înghiţiţi de mare.

3 Şi, de asemenea, le-a vorbit despre ţara făgăduinţei pe care ei au căpătat-o—cât de milos a fost Domnul atunci când El ne-a avertizat să fugim din ţara Ierusalimului.

4 Căci iată, a spus el, am văzut o [a]viziune din care am aflat că [b]Ierusalimul este distrus; şi dacă am fi rămas în Ierusalim, noi, de asemenea, am fi [c]pierit.

5 Dar, a spus el, în ciuda suferinţelor noastre, am căpătat o

28*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi; (a) Iertare.
30*a* 2 Ne. 4:2.
31*a* Mat. 19:17. GS Poruncile lui Dumnezeu.

[2 NEFI]
1 1*a* GS Patriarh, patriarhal.
2*a* 1 Ne. 18:9–20.

4*a* GS Viziune.
b 2 Regi 24:14–15; Ier. 44:2; 1 Ne. 1:4; Hel. 8:20.
c Alma 9:22.

[a]ţară a făgăduinţei, o ţară care este [b]aleasă mai presus de toate celelalte ţări; o ţară pentru care Domnul Dumnezeu a făcut legământ cu mine ca să fie ţara moştenirii seminţiei mele. Da, Domnul mi-a [c]făgăduit această ţară prin legământ, mie şi copiilor mei, pentru veşnicie, precum şi tuturor acelora care vor fi conduşi din alte ţări de către mâna Domnului.

6 Prin urmare, eu, Lehi, profeţesc, potrivit cu lucrările Spiritului care este în mine, că [a]nimeni nu va veni în această ţară, decât dacă va fi adus de mâna Domnului.

7 Prin urmare, această [a]ţară este sfinţită aceluia pe care El îl va aduce. Şi dacă ei Îl vor sluji după poruncile pe care El le-a dat, atunci aceasta va fi pentru ei o ţară a [b]libertăţii; prin urmare, nu vor fi niciodată duşi în robie; dacă aceasta se va întâmpla, atunci va fi din cauza nedreptăţii; căci dacă nedreptatea va abunda, atunci [c]blestemată va fi ţara pentru ei; dar pentru cei drepţi, va fi binecuvântată pentru veşnicie.

8 Şi iată, este înţelept ca această ţară să fie ţinută departe de cunoştinţa celorlalte naţiuni; căci iată, multe naţiuni ar cotropi-o şi atunci n-ar mai fi nici un loc de moştenire.

9 Prin urmare, eu, Lehi, am obţinut o făgăduinţă, că [a]atât timp cât cei pe care Domnul Dumnezeu îi va aduce din ţara Ierusalimului vor ţine poruncile Lui, ei vor [b]prospera pe faţa acestei ţări; şi vor fi apăraţi de toate celelalte neamuri pentru ca să poată stăpâni această ţară pentru ei înşişi. Şi dacă vor [c]ţine poruncile Lui, vor fi binecuvântaţi pe faţa acestei ţări şi nimeni nu-i va necăji şi nu le va lua ţara moştenirii lor; şi vor trăi acolo în siguranţă în vecii vecilor.

10 Dar iată, când va veni timpul ca ei să rătăcească în necredinţă, după ce au primit binecuvântări atât de mari din mâna Domnului—având cunoştinţă despre crearea pământului şi a tuturor oamenilor, cunoscând lucrările cele mari şi minunate ale Domnului de la crearea lumii; având puterea dată lor ca să facă toate lucrurile prin credinţă; având toate poruncile de la început şi fiind aduşi de bunătatea Lui fără margini în această preţioasă ţară a făgăduinţei—iată, spun eu, dacă acea zi va veni când Îl vor respinge pe Cel Sfânt al lui Israel, [a]Mesia cel adevărat, Mântuitorul şi Dumnezeul lor, iată, judecăţile Aceluia care este drept vor apăsa asupra lor.

11 Da, El va aduce [a]alte natiuni la ei şi le va da lor

5*a* GS Pământul făgăduinţei.
b Eter 2:9–10.
c GS Legământ.
6*a* 2 Ne. 10:22.
7*a* Mosia 29:32; Alma 46:10, 20.
b 2 Ne. 10:11. GS Liber, libertate.
c Alma 45:10–14, 16; Morm. 1:17; Eter 2:8–12.
9*a* 2 Ne. 4:4; Alma 9:13.
b Deut. 29:9.
c GS Supunere, supus, (a) se supune.
10*a* GS Mesia.
11*a* 1 Ne. 13:12–20; Morm. 5:19–20.

putere, şi le va lua ţara din stăpânire şi va face ca ei să fie [b]împrăştiaţi şi distruşi.

12 Da, în timp ce generaţiile trec una după alta, printre ei vor fi [a]vărsări de sânge şi mari pedepse; prin urmare, fiii mei, aş dori ca voi să vă aduceţi aminte; da, aş dori ca voi să ascultaţi de cuvintele mele.

13 O, dacă v-aţi trezi; treziţi-vă din somnul cel adânc, da, chiar din somnul [a]iadului şi scuturaţi [b]lanţurile groaznice cu care sunteţi legaţi, care sunt lanţurile ce-i leagă pe copiii oamenilor, încât să fie duşi robi în [c]prăpastia veşnică a suferinţei şi nenorocirii.

14 Treziţi-vă! şi ridicaţi-vă din ţărână şi auziţi cuvintele unui [a]părinte tremurător ale cărui mădulare voi va trebui curând să le aşezaţi în [b]mormântul rece şi tăcut de unde nici un călător nu se poate întoarce; încă vreo câteva zile şi mă duc pe [c]calea pe care merge toată lumea.

15 Dar iată, Domnul mi-a [a]mântuit sufletul din iad; eu am văzut slava Lui şi sunt îmbrăţişat pentru veşnicie în [b]braţele [c]dragostei Lui.

16 Şi doresc ca voi să vă aduceţi aminte să respectaţi [a]legile şi judecăţile Domnului; iată, aceasta a fost teama sufletului meu de la început.

17 Inima mea a fost îngreunată de supărare din când în când, căci m-am temut ca, din cauza împietririi inimilor voastre, Domnul Dumnezeul vostru să nu vină cu toată [a]răzbunarea Sa asupra voastră, iar voi să fiţi [b]alungaţi şi distruşi pentru totdeauna;

18 Sau, ca un blestem să nu vină asupra voastră timp de [a]multe generaţii; şi voi să fiţi vizitaţi de sabie şi de foamete şi să fiţi urâţi şi să fiţi mânaţi de puterea şi înrobirea [b]diavolului.

19 O, fiii mei, fie ca aceste lucruri să nu vină peste voi, ci voi să fiţi un popor ales şi [a]favorizat al Domnului. Dar iată, facă-se voia Lui; căci [b]căile Sale sunt drepte, în vecii vecilor.

20 Şi El a spus: [a]În măsura în care veţi ţine [b]poruncile Mele, voi veţi [c]prospera în ţară; iar în măsura în care nu veţi ţine poruncile Mele, veţi fi alungaţi din prezenţa Mea.

21 Şi acum, pentru ca sufletul meu să poată să se bucure de voi, iar inima mea să poată părăsi această lume cu bucurie datorită vouă, pentru ca să nu fiu dus la groapă cu durere şi întristare, ridicaţi-vă din ţărână, fiii

11*b* 1 Ne. 22:7.
12*a* Morm. 1:11–19; 4:11.
13*a* GS Iad.
b Alma 12:9–11.
c 1 Ne. 15:28–30; Hel. 3:29–30.
14*a* GS Părinţi.
b GS Moarte fizică.
c Ios. 23:14.
15*a* Alma 36:28.
GS Ispăşire, (a) ispăşi.
b Iacov 6:5; Alma 5:33; 3 Ne. 9:14.
c Rom. 8:39. GS Dragoste.
16*a* Deut. 4:5–8; 2 Ne. 5:10–11.
17*a* 2 Ne. 5:21–24; Alma 3:6–19.
b Mosia 12:8.
18*a* 1 Ne. 12:20–23.
b GS Diavol.
19*a* GS Ales (adjectiv sau substantiv).
b Osea 14:9.
20*a* Iarom 1:9; Mosia 1:6–7; Alma 9:13–14.
b Lev. 26:3–14; Ioel 2:23–26.
c Ps. 67:6; Mosia 2:21–25.

mei, şi fiţi [a]bărbaţi şi fiţi hotărâţi într-o [b]singură minte şi o singură inimă, uniţi în toate lucrurile pentru ca să nu fiţi duşi în robie.

22 Pentru ca să nu fiţi blestemaţi cu un blestem dureros; şi, de asemenea, pentru ca să nu atrageţi nemulţumirea unui Dumnezeu [a]drept asupra voastră până la distrugere, da, distrugerea veşnică atât a sufletului cât şi a trupului.

23 Treziţi-vă, fiii mei; puneţi pe voi [a]armura dreptăţii. Scuturaţi lanţurile cu care sunteţi legaţi şi ieşiţi afară din obscuritate şi ridicaţi-vă din ţărână.

24 Nu vă mai răzvrătiţi împotriva fratelui vostru ale cărui vederi au fost glorioase şi care a ţinut poruncile încă din timpul când noi am plecat din Ierusalim; şi care a fost o unealtă în mâinile lui Dumnezeu în aducerea noastră în ţara făgăduinţei; căci, dacă nu ar fi fost el, noi am fi pierit de [a]foame în pustiu; cu toate acestea, voi aţi căutat să-i [b]luaţi viaţa; da, iar el a suferit multă întristare din cauza voastră.

25 Şi eu mă tem foarte tare şi tremur din cauza voastră, ca el să nu sufere iarăşi; căci iată, l-aţi învinuit că ar fi căutat putere şi [a]autoritate asupra voastră; dar eu ştiu că nu a căutat putere şi autoritate asupra voastră, ci a căutat slava lui Dumnezeu, precum şi bunăstarea voastră veşnică.

26 Iar voi aţi cârtit pentru că a fost sincer cu voi. Spuneţi că a fost [a]aspru cu voi; spuneţi că a fost mânios pe voi; dar iată, asprimea lui a fost asprimea puterii cuvântului lui Dumnezeu, care era în el; iar ceea ce voi numiţi mânie era adevărul, potrivit celui ce este în Dumnezeu, pe care el nu putea să-l ţină ascuns şi care se manifesta cu putere în legătură cu nedreptăţile voastre.

27 Şi trebuia ca [a]puterea lui Dumnezeu să fie cu el, chiar şi atunci când vă poruncea, ca voi să vă supuneţi. Dar iată că nu era el, ci [b]Spiritul Domnului care era în el, care i-a [c]deschis gura să vorbească fără ca el să poată s-o închidă.

28 Şi acum, fiul meu, Laman, precum şi Lemuel şi Sam şi, de asemenea, fiii mei care sunt fiii lui Ismael, iată, dacă veţi asculta de glasul lui Nefi, atunci nu veţi pieri. Şi dacă veţi asculta de el, atunci vă voi lăsa o [a]binecuvântare, da, chiar prima mea binecuvântare.

29 Dar dacă nu veţi asculta de el, atunci iau înapoi binecuvântarea mea [a]dintâi, da, chiar binecuvântarea mea; şi aceasta va rămâne asupra lui.

30 Şi acum, Zoram, îţi spun ţie: Iată, tu eşti [a]slujitorul lui Laban; şi totuşi, ai fost scos din

21*a* 1 Sam. 4:9; 1 Regi 2:2.
b Moise 7:18.
22*a* D&L 3:4.
23*a* Ef. 6:11–17.
24*a* 1 Ne. 16:32.
b 1 Ne. 16:37.
25*a* Gen. 37:9–11.
26*a* Prov. 15:10; 1 Ne. 16:2; Moro. 9:4; D&L 121:41–43.
27*a* 1 Ne. 17:48.
b D&L 121:43.
c D&L 33:8.
28*a* GS Dreptul primului născut.
29*a* Avr. 1:3.
30*a* 1 Ne. 4:20, 35.

ţara Ierusalimului, iar eu ştiu că eşti un prieten adevărat al fiului meu, Nefi, pentru totdeauna.

31 Prin urmare, pentru că ai fost credincios, seminţia ta va fi binecuvântată împreună [a]cu seminţia lui, pentru ca ei să trăiască în prosperitate mult timp pe suprafaţa acestei ţări; şi, dacă nu va fi nedreptate printre ei, nimic nu le va vătăma şi nu le va tulbura prosperitatea pe suprafaţa acestei ţări, în vecii vecilor.

32 Prin urmare, dacă veţi ţine poruncile Domnului, Domnul va sfinţi această ţară pentru siguranţa seminţiei tale laolaltă cu seminţia fiului meu.

CAPITOLUL 2

Mântuirea vine prin Mesia cel Sfânt—Libertatea de a alege (alegerea) este esenţială pentru existenţă şi progres—Adam a căzut pentru ca oamenii să poată exista—Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea şi viaţa veşnică. Circa 588–570 î.H.

Şi acum, Iacov, îţi vorbesc ţie: Tu eşti [a]primul meu născut în zilele suferinţelor mele în pustiu. Şi iată, în copilăria ta ai suferit multe necazuri şi multă întristare din cauza grosolăniei fraţilor tăi.

2 Şi totuşi, Iacov, primul meu născut în pustiu, tu cunoşti măreţia lui Dumnezeu; iar El va sfinţi suferinţele tale spre binele tău.

3 Prin urmare, sufletul tău va fi binecuvântat, iar tu vei trăi în siguranţă cu fratele tău, Nefi; iar zilele tale vor trece în slujba Dumnezeului tău. Prin urmare, ştiu că eşti mântuit datorită dreptăţii Mântuitorului tău; căci tu ai văzut că, la plenitudinea timpurilor El vine ca să aducă salvare oamenilor.

4 Şi ai [a]văzut în tinereţea ta slava Lui; prin urmare, eşti binecuvântat la fel ca şi cei cărora El le va sluji trupeşte; căci Spiritul este acelaşi ieri, azi şi în vecii vecilor. Şi calea este pregătită de la căderea omului, iar salvarea este fără [b]plată.

5 Şi oamenii sunt instruiţi îndeajuns ca să [a]deosebească binele de rău. Iar legea este dată oamenilor. Iar după lege, nici un trup nu este [b]justificat; sau, după lege, oamenii sunt [c]alungaţi; da, după legea vremelnică au fost alungaţi; şi, de asemenea, după legea spirituală, ei se îndepărtează de ceea ce este bun şi devin mizerabili pentru totdeauna.

6 Prin urmare, [a]mântuirea vine în şi prin [b]Mesia cel Sfânt; căci El este plin de [c]har şi adevăr.

7 Iată, El se jertfeşte pe El Însuşi ca o [a]jertfă pentru păcat,

31*a* 2 Ne. 5:6.
2 1*a* 1 Ne. 18:7.
4*a* 2 Ne. 11:3; Iacov 7:5.
b GS Har.
5*a* Moro. 7:16.
b Rom. 3:20; 2 Ne. 25:23; Alma 42:12–16.
GS Neprihănire, neprihănit.
c 1 Ne. 10:6; 2 Ne. 9:6–38; Alma 11:40–45; 12:16, 24; 42:6–11; Hel. 14:15–18.
6*a* 1 Ne. 10:6; 2 Ne. 25:20; Alma 12:22–25. GS Planul mântuirii.
b GS Mesia.
c Ioan 1:14, 17; Moise 1:6.
7*a* GS Ispăşire, (a) ispăşi.

ca să răspundă la cerinţele legii în favoarea tuturor acelora care au o inimă frântă şi un spirit smerit; şi pentru nimeni altul [b]cerinţele legii nu pot să fie împlinite.

8 Prin urmare, cât este de important ca aceste lucruri să fie cunoscute de locuitorii pământului, pentru ca ei să poată şti că nu este nici un trup care poate să locuiască în prezenţa lui Dumnezeu, [a]decât prin meritele şi mila şi harul lui Mesia cel Sfânt, care Şi-a oferit viaţa Sa trupească şi pe care a recăpătat-o prin puterea Spiritului, pentru ca El să poată înfăptui [b]învierea morţilor, El fiind primul care va învia.

9 Prin urmare, El este primul rod al lui Dumnezeu într-atât, încât El va [a]mijloci pentru toţi copiii oamenilor; iar cei care cred în El vor fi salvaţi.

10 Şi datorită mijlocirii Lui în favoarea [a]tuturor, toţi oamenii vor veni la Dumnezeu; prin urmare, ei stau în prezenţa Lui, pentru ca să fie [b]judecaţi de El după adevărul şi [c]sfinţenia care este în El. Prin urmare, cerinţele legii, pe care Cel Sfânt a dat-o pentru aplicarea pedepsei care este ataşată legii, pedeapsă care este opusă fericirii care este ataşată legii, sunt ca să îndeplinească cerinţele [d]ispăşirii—

11 Căci trebuie să fie o [a]opoziţie în toate lucrurile. Dacă nu ar fi aşa, tu, primul meu născut în pustiu, dreptatea nu ar putea fi împlinită şi nici ticăloşia şi nici sfinţenia, nici suferinţa, nici binele şi nici răul. Prin urmare, toate lucrurile trebuie să fie îmbinate într-unul singur; prin urmare, dacă trebuie să fie un singur trup, el trebuie să rămână ca şi mort, neavând nici viaţă şi nici moarte, nici corupţie şi nici incoruptibilitate, nici fericire şi nici suferinţă, nici simţire şi nici insensibilitate.

12 De aceea, acesta ar fi trebuit să fie creat pentru un lucru de nimic; prin urmare, nu ar fi avut nici un [a]scop crearea lui. Prin urmare, acest lucru ar distruge înţelepciunea lui Dumnezeu şi scopurile Sale veşnice, precum şi puterea şi mila şi [b]dreptatea lui Dumnezeu.

13 Iar dacă veţi spune că [a]nu este lege, veţi spune, de asemenea, că nu este păcat. Dacă veţi spune că nu este păcat, atunci veţi spune, de asemenea, că nu este nici dreptate. Şi dacă n-ar fi dreptate, atunci n-ar fi nici fericire. Şi dacă n-ar fi dreptate, nici fericire, atunci n-ar fi nici pedeapsă, nici nenorocire. Şi dacă aceste lucruri nu sunt, atunci [b]nu este nici Dumnezeu.

7*b* Rom. 10:4.
8*a* 2 Ne. 25:20; 31:21; Mosia 4:8; 5:8; Alma 38:9.
b 1 Cor. 15:20; Alma 7:12; 12:24–25; 42:23. GS Înviere.
9*a* Isa. 53:1–12; Mosia 14:12; 15:8–9.
10*a* GS Mântuitor.
b GS Judecată, ultima.
c GS Sfinţenie.
d 2 Ne. 9:7, 21–22, 26; Alma 22:14; 33:22; 34:9.
11*a* D&L 29:39; 122:5–9. GS Adversitate.
12*a* D&L 88:25–26. GS Pământ—Creat pentru om.
b GS Dreptate.
13*a* 2 Ne. 9:25.
b Alma 42:13.

Şi dacă Dumnezeu nu este, atunci nici noi nu suntem şi nici pământul; căci n-ar fi putut existe crearea lucrurilor şi nici posibilitatea de a acţiona sau de a fi obiectul unei acţiuni; prin urmare, toate lucrurile ar fi trebuit să dispară.

14 Şi acum, fiii mei, vă spun toate lucrurile acestea pentru folosul şi învăţătura voastră; căci este un Dumnezeu, iar El a [a]creat toate lucrurile, atât cerurile, cât şi pământul, precum şi toate lucrurile care sunt în ele, atât lucrurile care lucrează, cât şi cele asupra cărora se [b]lucrează.

15 Şi pentru a înfăptui [a]scopurile Sale veşnice pentru folosul omului, după ce El a făcut pe primii părinţi ai noştri şi animalele din câmpie şi păsările cerului şi, în sfârşit, toate lucrurile care sunt făcute, trebuie să fi fost o opoziţie; chiar [b]fructul [c]oprit în opoziţie cu [d]pomul vieţii; unul fiind dulce, iar celălalt amar.

16 Prin urmare, Domnul Dumnezeu i-a dat posibilitatea omului să acţioneze pentru el însuşi. Prin urmare, omul nu poate [a]acţiona pentru el însuşi, decât dacă este [b]ademenit fie de un lucru, fie de altul.

17 Iar eu, Lehi, potrivit lucrurilor pe care le-am citit, trebuie să presupun că un [a]înger de la Dumnezeu, după cum este scris, a [b]căzut din cer; prin urmare, el a devenit un [c]diavol, căutând să facă ceea ce era rău în faţa lui Dumnezeu.

18 Şi pentru că a căzut din cer şi a devenit nenorocit pentru totdeauna, a [a]căutat, de asemenea, să aducă nenorocire întregii omeniri. Prin urmare, a spus către [b]Eva, da, chiar acel şarpe bătrân, care este diavolul, care este tatăl tuturor [c]minciunilor, prin urmare, el a zis: Ia din fructul oprit şi nu vei muri, ci vei fi ca şi Dumnezeu, [d]cunoscând binele şi răul.

19 Şi după ce Adam şi Eva au [a]luat din fructul oprit, ei au fost alungaţi din grădina [b]Edenului ca să cultive pământul.

20 Şi ei au adus pe lume copii; da, chiar [a]familia întregului pământ.

21 Iar zilele copiilor [a]oamenilor au fost prelungite, după voinţa lui Dumnezeu, pentru ca ei să se poată [b]pocăi cât timp aveau trup; prin urmare, starea lor a

14*a* GS (a) Crea, creaţie.
b D&L 93:30.
15*a* Isa. 45:18; Alma 42:26; Moise 1:31, 39.
b Gen. 3:6; Alma 12:21–23.
c Gen. 2:16–17; Moise 3:17.
d Gen. 2:9; 1 Ne. 15:22, 36; Alma 32:40.
16*a* 2 Ne. 10:23; Alma 12:31. GS Libertatea de a alege.
b D&L 29:39–40.
17*a* GS Diavol.
b Isa. 14:12; 2 Ne. 9:8; Moise 4:3–4; Avr. 3:27–28.
c GS Diavol.
18*a* 2 Ne. 28:19–23; 3 Ne. 18:18; D&L 10:22–27.
b GS Eva.
c 2 Ne. 28:8; Moise 4:4.
d Gen. 3:5; Alma 29:5; Moro. 7:15–19.
19*a* Alma 12:31. GS Căderea lui Adam şi a Evei.
b GS Eden.
20*a* D&L 138:38–39.
21*a* Alma 12:24; Moise 4:23–25.
b Alma 34:32. GS Pocăinţă, (a) se pocăi.

devenit o stare de [c]încercare, iar timpul lor a fost prelungit, potrivit poruncilor pe care Domnul Dumnezeu le-a dat copiilor oamenilor. Căci El a poruncit ca toţi oamenii să se pocăiască; căci El le-a arătat tuturor oamenilor că erau [d]rătăciţi din cauza păcatului părinţilor lor.

22 Şi acum iată, dacă Adam n-ar fi păcătuit, nu ar fi căzut, ci ar fi rămas în grădina Edenului. Iar toate lucrurile care au fost create ar fi rămas în aceeaşi stare în care au fost, după ce au fost create; şi ele ar fi rămas aşa în vecii vecilor şi nu ar fi avut nici un scop.

23 Şi ei nu ar fi avut [a]copii; prin urmare, ar fi rămas într-o stare de nevinovăţie, neavând nici o bucurie, întrucât ei n-ar fi cunoscut nici o suferinţă; nefăcând nici un bine, căci nu cunoşteau păcatul.

24 Dar iată, toate lucrurile au fost făcute potrivit înţelepciunii Aceluia care [a]cunoaşte toate lucrurile.

25 [a]Adam a [b]căzut, ca oamenii să poată [c]fi; iar oamenii sunt ca să poată avea [d]bucurie.

26 Iar [a]Mesia vine la timpul potrivit, pentru ca El să poată [b]mântui pe copiii oamenilor de la cădere. Şi pentru că sunt mântuiţi de la cădere, au devenit [c]liberi pentru totdeauna, deosebind binele de rău; pentru a acţiona pentru ei înşişi, şi nu pentru a se acţiona asupra lor, decât dacă aceasta ar fi pedeapsa [d]legii din acea zi mare de pe urmă, potrivit poruncilor pe care Dumnezeu le-a dat.

27 Prin urmare, oamenii sunt [a]liberi în trup; şi le sunt date toate lucrurile care sunt de folos omului. Şi ei sunt liberi să [b]aleagă libertatea şi viaţa [c]veşnică, prin intermediul marelui Mijlocitor al tuturor oamenilor sau să aleagă robia şi moartea, potrivit robiei şi puterii diavolului; căci el caută ca toţi oamenii să fie nenorociţi la fel ca şi el.

28 Şi acum, fiii mei, doresc ca voi să vă uitaţi la marele [a]Mijlocitor şi să ascultaţi poruncile Lui mari; şi să fiţi credincioşi cuvintelor Lui şi să alegeţi viaţa veşnică, potrivit cu voinţa Spiritului Lui Sfânt.

29 Şi să nu alegeţi moartea veşnică potrivit cu voinţa trupului şi cu răutatea care este în el, care îi dă putere spiritului diavolului să vă [a]înrobească, să vă coboare pe voi în [b]iad, pentru ca el să poată să domnească peste voi în împărăţia sa.

30 Eu am vorbit aceste puţine

21 *c* GS Muritor, viaţă muritoare.
d Iacov 7:12.
23 *a* Moise 5:11.
24 *a* GS Dumnezeu, divinitate.
25 *a* GS Adam.
b Moise 6:48.
GS Căderea lui Adam şi a Evei.
c GS Muritor, viaţă muritoare.
d Moise 5:10.
GS Bucurie; Om, oameni.
26 *a* GS Mesia.
b GS Planul mântuirii.
c Alma 42:27; Hel. 14:30.
d GS Lege.
27 *a* Gal. 5:1; Moise 6:56.
b GS Libertatea de a alege.
c GS Viaţă veşnică.
28 *a* GS Mijlocitor.
29 *a* Rom. 6:16–18; Alma 12:11.
b GS Iad.

cuvinte către voi toţi, fiii mei, în ultimele mele zile de încercare; şi am ales partea cea bună, conform cuvintelor profetului. Şi eu nu am nici un alt scop, decât bunăstarea nepieritoare a sufletelor voastre. Amin.

CAPITOLUL 3

Iosif, în Egipt, i-a văzut pe nefiţi într-o viziune—El a profeţit despre Joseph Smith, văzătorul zilelor din urmă; despre Moise, cel care va elibera Israelul, precum şi despre apariţia Cărţii lui Mormon. Circa 588–570 î.H.

Şi acum îţi vorbesc ţie, Iosif, [a]ultimul meu născut. Tu ai fost născut în pustiul suferinţelor mele; da, în zilele întristării mele cele mai mari te-a purtat mama ta pe tine.

2 Şi fie ca Domnul să sfinţească şi pentru tine această [a]ţară, care este o ţară foarte de preţ pentru moştenirea ta şi moştenirea sămânţei tale, împreună cu fraţii tăi, pentru siguranţa ta veşnică, dacă tu vei ţine poruncile Celui Sfânt al Israelului.

3 Şi acum, Iosif, ultimul meu născut, pe care l-am scos din pustiul suferinţelor mele, fie ca Domnul să te binecuvânteze în vecii vecilor, căci seminţia ta nu va fi [a]distrusă cu totul.

4 Căci iată, eşti rodul coapselor mele; iar eu sunt un urmaş al lui [a]Iosif, cel care a fost luat [b]rob în Egipt. Şi mari au fost legămintele pe care Domnul le-a făcut cu Iosif.

5 Prin urmare, Iosif într-adevăr a [a]văzut ziua noastră. Şi a căpătat o făgăduinţă de la Domnul, precum că Domnul Dumnezeu va creşte din rodul coapselor lui o [b]ramură [c]dreaptă pentru casa lui Israel; nu [d]Mesia, ci o ramură care trebuia totuşi să fie ruptă, pentru ca să fie pomenită în legămintele Domnului, precum că Mesia va trebui să se arate lor în zilele din urmă, în spiritul puterii, pentru scoaterea lor din [e]întunecime la lumină—da, afară din întunecimea ascunsă şi afară din robie, la libertate.

6 Căci Iosif într-adevăr a mărturisit, zicând: Domnul Dumnezeul meu va ridica un văzător, care va fi un [a]vizionar ales pentru rodul [b]coapselor mele.

7 Da, Iosif într-adevăr a spus: Aşa spune Domnul către mine: Un [a]văzător ales voi ridica Eu dintre cei din rodul coapselor tale; şi va fi foarte stimat printre cei din rodul coapselor tale. Şi lui îi voi da poruncă să facă o lucrare pentru cei din rodul coapselor tale, fraţii lui, care va fi de mare valoare pentru ei, şi anume ca să-i aducă la

3 1*a* 1 Ne. 18:7.
2*a* 1 Ne. 2:20. GS Pământul făgăduinţei.
3*a* 2 Ne. 9:53.
4*a* Gen. 39:1–2; 45:4; 49:22–26; 1 Ne. 5:14–16.
b Gen. 37:29–36.
5*a* JST Gen. 50:24–38; 2 Ne. 4:1–2.
b Gen. 49:22–26; 1 Ne. 15:12; 19:24. GS Via Domnului.
c Iacov 2:25.
d 2 Ne. 6:14; D&L 3:16–20.
e Isa. 42:16.
6*a* 3 Ne. 21:8–11; Morm. 8:16. GS Văzător.
b D&L 132:30.
7*a* GS Smith, Joseph, fiul.

cunoaşterea legămintelor pe care Eu le-am făcut cu strămoşii tăi.

8 Şi Eu îi voi da poruncă să nu facă [a]nici un fel de altă lucrare, decât aceea pe care i-o voi porunci Eu. Şi îl voi face mare în ochii Mei; căci el va face lucrarea Mea.

9 Iar el va fi mare, la fel ca şi [a]Moise, pe care Eu am spus că-l voi ridica printre voi, pentru ca să [b]elibereze poporul Meu, o, casă a lui Israel.

10 Iar pe Moise îl voi ridica pentru ca să salveze poporul tău din ţara Egiptului.

11 Dar din rodul coapselor tale voi ridica un văzător; şi lui îi voi da [a]puterea să dezvăluie cuvântul Meu către seminţia coapselor tale—şi nu numai să dezvaluie cuvântul Meu, a spus Domnul, ci să-i şi convingă de cuvântul Meu, care va fi fost deja propovăduit printre ei.

12 Prin urmare, rodul coapselor tale va [a]scrie; şi rodul coapselor lui [b]Iuda va [c]scrie; iar ceea ce va fi scris de rodul coapselor tale, precum şi ceea ce va fi scris de rodul coapselor lui Iuda vor creşte împreună, ca să [d]facă de ruşine doctrinele neadevărate şi ca să potolească conflictele şi să stabilească pacea printre cei din rodul coapselor tale şi ca să le [e]aducă la [f]cunoaşterea strămoşilor lor în zilele din urmă, precum şi la cunoaşterea legămintelor Mele, a spus Domnul.

13 Şi din slăbiciune el va fi făcut tare în ziua în care lucrarea Mea va începe printre toate popoarele Mele, pentru restaurarea ta, o, casă a lui Israel, a spus Domnul.

14 Şi în felul acesta a profeţit Iosif, zicând: Iată, pe acel văzător îl va binecuvânta Domnul; iar cei care caută să-l distrugă vor fi făcuţi de ruşine; căci această făgăduinţă, pe care am căpătat-o de la Domnul, despre rodul coapselor mele, va fi împlinită. Iată, sunt sigur de îndeplinirea acestei făgăduinţe.

15 Iar [a]numele lui va fi chemat după mine; şi va fi după [b]numele tatălui său. Iar el va semăna cu mine; căci lucrul pe care Domnul îl va îndeplini cu mâna lui, prin puterea Domnului, va aduce salvarea poporului meu.

16 Da, aşa a profeţit Iosif: Eu sunt sigur de acest lucru, tot aşa cum sunt sigur de făgăduinţa lui Moise; căci Domnul a spus către mine: Eu voi [a]păstra seminţia ta în vecii vecilor.

17 Şi Domnul a spus: Eu voi ridica un Moise; şi îi voi da putere într-un toîag; şi îi voi da judecată în a scrie. Şi totuşi, Eu nu voi da frâu liber limbii lui ca să poată vorbi mult, căci nu-l voi face pe el priceput la vorbire. Dar voi [a]scrie prin el legea Mea,

8a D&L 24:7, 9.
9a Moise 1:41.
b Ex. 3:7–10; 1 Ne. 17:24.
11a D&L 5:3–4.
12a GS Cartea lui Mormon.
b 1 Ne. 13:23–29.
c GS Biblie.
d Ezec. 37:15–20; 1 Ne. 13:38–41; 2 Ne. 29:8; 33:10–11.
e Moro. 1:4.
f 1 Ne. 15:14; 2 Ne. 30:5; Morm. 7:1, 5, 9–10.
15a D&L 18:8.
b JS—I 1:3.
16a Gen. 45:1–8.
17a Deut. 10:2, 4; Moise 2:1.

cu degetul propriei Mele mâini; şi Eu voi face un [b]vorbitor pentru el.

18 Şi Domnul, de asemenea, a spus către mine: Eu voi ridica pe unul din rodul coapselor tale; şi îi voi da un vorbitor. Şi Eu, iată, îl voi face să scrie scrierea rodului coapselor tale pentru rodul coapselor tale; iar vorbitorul coapselor tale va proclama aceasta.

19 Iar cuvintele pe care acesta le va scrie vor fi cuvintele pe care Eu le socotesc potrivite în înţelepciunea Mea ca să fie propovăduite celor din [a]rodul coapselor tale. Şi va fi ca şi cum rodul coapselor tale a strigat către ei [b]din ţărână; căci Eu cunosc credinţa lor.

20 Iar ei vor [a]striga din ţărână; da, chiar pocăinţă pentru fraţii lor, chiar şi după ce multe generaţii vor fi trecut peste ei. Şi se va întâmpla că strigătul lor va răsuna după simplitatea cuvintelor lor.

21 Datorită credinţei lor, [a]cuvintele lor vor ieşi din gura Mea către fraţii tăi care sunt rodul coapselor tale; iar cuvintele lor slabe le voi întări în credinţa lor, spre amintirea legământului pe care Eu l-am făcut cu strămoşii voştri.

22 Şi acum iată, fiul meu Iosif, în felul acesta a [a]profeţit tatăl meu din vechime.

23 Prin urmare, datorită acestui legământ tu eşti binecuvântat; căci seminţia ta nu va fi distrusă, căci ei vor asculta de cuvintele cărţii.

24 Iar unul puternic se va ridica printre ei care va face mult bine, atât în vorbă, cât şi în faptă, fiind o unealtă în mâinile lui Dumnezeu, cu credinţă mare, ca să facă lucrări minunate şi să facă acel lucru care este măreţ în ochii lui Dumnezeu şi să înfăptuiască o mare restaurare pentru casa lui Israel şi pentru seminţia fraţilor tăi.

25 Şi acum, binecuvântat eşti tu, Iosif. Iată, eşti mic; prin urmare, să asculţi de cuvântul fratelui tău, Nefi, şi atunci se va întâmpla cu tine chiar după cuvintele pe care le-am spus. Adu-ţi aminte de cuvintele tatălui tău muribund. Amin.

CAPITOLUL 4

Lehi îi sfătuieşte şi-i binecuvântează pe urmaşii săi—El moare şi este îngropat—Nefi preaslăveşte bunătatea lui Dumnezeu—Nefi îşi pune încrederea în Domnul pentru totdeauna. Circa 588–570 î.H.

Şi acum eu, Nefi, vorbesc despre profeţiile pe care tatăl meu le-a făcut despre [a]Iosif, care a fost dus în Egipt.

2 Căci iată, el într-adevăr a profeţit despre toţi din seminţia sa. Şi nu sunt multe profeţii mai mari decât cele pe care el le-a scris. Şi a [a]profeţit despre

17*b* Ex. 4:16.
19*a* D&L 28:8.
b Isa. 29:4; 2 Ne. 27:13; 33:13; Morm. 9:30; Moro. 10:27.
20*a* 2 Ne. 26:16; Morm. 8:23.
21*a* 2 Ne. 29:2.
22*a* 2 Ne. 3:5.
4 1*a* Gen. 39:1–2.
2*a* 2 Ne. 3:5.

noi şi generaţiile noastre viitoare; iar acestea sunt scrise pe plăcile de aramă.

3 Prin urmare, după ce tatăl meu a terminat să vorbească despre profeţiile lui Iosif, a chemat pe copiii lui Laman, fiii şi [a]fiicele lui şi le-a spus: Iată, fiii mei şi fiicele mele, voi care sunteţi fiii şi fiicele primului meu născut, doresc ca voi să ascultaţi cuvintele mele.

4 Căci Domnul Dumnezeu a spus că: [a]În măsura în care veţi ţine poruncile Mele, voi veţi prospera în ţară; şi în măsura în care nu veţi ţine poruncile Mele, veţi fi alungaţi din prezenţa Mea.

5 Dar iată, fiii şi fiicele mele, nu mă pot coborî în mormânt, decât dacă las o [a]binecuvântare pentru voi; căci iată, ştiu că, dacă sunteţi crescuţi pe [b]calea pe care trebuie să mergeţi, voi nu vă veţi îndepărta de aceasta.

6 Prin urmare, dacă sunteţi blestemaţi, iată, las binecuvântarea mea pentru ca blestemul să fie luat de la voi, iar răspunderea să cadă pe [a]capul părinţilor voştri.

7 Prin urmare, datorită binecuvântării mele, Domnul Dumnezeu [a]nu va îngădui ca voi să pieriţi; prin urmare, El va fi [b]milos cu voi şi cu seminţia voastră în vecii vecilor.

8 Şi s-a întâmplat că, după ce tatăl meu a terminat de vorbit către fiii şi fiicele lui Laman, el a făcut ca fiii şi fiicele lui Lemuel să fie aduşi în faţa lui.

9 Şi le-a vorbit acestora, zicând: Iată, fiii şi fiicele mele, care sunteţi fiii şi fiicele celui de-al doilea fiu al meu; iată, vă las vouă aceeaşi binecuvântare pe care am lăsat-o fiilor şi fiicelor lui Laman; prin urmare, nu veţi fi distruşi în întregime; dar până la urmă seminţia voastră va fi binecuvântată.

10 Şi s-a întâmplat că, atunci când tatăl meu a terminat de vorbit către ei, iată, el a vorbit către fiii lui [a]Ismael, da, şi chiar către întreaga sa casă.

11 Şi după ce a terminat de vorbit către ei, a vorbit către Sam, zicând: Binecuvântat eşti tu şi seminţia ta; căci tu vei moşteni ţara la fel ca şi fratele tău, Nefi. Iar seminţia ta va fi numărată laolaltă cu seminţia lui; iar tu vei fi chiar la fel ca fratele tău, iar seminţia ta va fi asemănătoare cu seminţia lui; iar tu vei fi binecuvântat în toate zilele tale.

12 Şi s-a întâmplat că, după ce tatăl meu, Lehi, a vorbit către toţi cei din casa sa, după simţirile inimii sale şi după Spiritul Domnului care era în el, a îmbătrânit. Şi s-a întâmplat că a murit şi a fost îngropat.

13 Şi s-a întâmplat că, nu după multe zile de la moartea lui, Laman şi Lemuel, precum şi fiii lui Ismael s-au mâniat pe mine din cauza dojenilor Domnului.

3*a* GS Primul născut.
4*a* 2 Ne. 1:9.
5*a* GS Binecuvântări patriarhale.
b Prov. 22:6.
6*a* D&L 68:25–29.
7*a* 2 Ne. 30:3–6; D&L 3:17–18.
b 1 Ne. 13:31; 2 Ne. 10:18–19; Iacov 3:5–9; Hel. 15:12–13.
10*a* 1 Ne. 7:6.

14 Căci eu, Nefi, am fost forţat să le vorbesc după cuvântul Lui; căci le-am spus multe lucruri, la fel ca şi tatăl meu înainte de a muri; multe din cele ce le-am spus fiind scrise pe [a]celelalte plăci ale mele; pentru că o parte cu mai multă istorie este scrisă de mine pe alte plăci.

15 Iar pe [a]acestea scriu lucrurile sufletului meu, şi multe dintre scripturile care sunt gravate pe plăcile de aramă. Căci sufletul meu se desfată în scripturi, iar inima mea le [b]cântăreşte şi le scrie pentru [c]învăţătura şi folosul copiilor mei.

16 Iată, [a]sufletul meu se desfată în lucrurile Domnului; iar [b]inima mea cântăreşte tot timpul lucrurile pe care le-am văzut şi le-am auzit.

17 Cu toate acestea, în ciuda [a]bunătăţii mari a Domnului, care mi-a arătat lucrările Lui cele mari şi minunate, inima mea exclamă: O, ce om [b]ticălos sunt! Da, inima mea se întristează din cauza trupului meu; sufletul meu jeleşte din cauza nedreptăţilor mele.

18 Sunt încercuit din cauza ispitelor şi a păcatelor care mă [a]stăpânesc aşa de uşor.

19 Iar atunci când doresc să mă bucur, inima mea geme din cauza păcatelor; cu toate acestea, eu ştiu în cine mi-am pus nădejdea.

20 Dumnezeul meu a fost sprijinul meu; El m-a condus prin suferinţele din pustiu; şi El m-a apărat pe apele de mare adâncime.

21 El m-a umplut pe mine cu [a]iubirea Lui, chiar până la mistuirea totală a trupului meu.

22 El i-a făcut de ruşine pe [a]duşmanii mei făcându-i să se cutremure în faţa mea.

23 Iată, El a auzit strigătul meu în timpul zilei şi mi-a dat cunoaştere prin [a]viziuni în timpul nopţii.

24 Şi în timpul zilei mi-am întărit curajul în [a]rugăciuni puternice către El; da, glasul l-am trimis către înălţimi; şi îngeri au pogorât şi mi-au slujit.

25 Iar pe aripile Spiritului Său trupul meu a fost [a]purtat pe munţi foarte înalţi. Iar ochii mei au văzut lucruri mari, da, chiar prea mari pentru un om; prin urmare, mi s-a poruncit să nu le scriu.

26 Şi atunci, o, dacă am văzut lucruri atât de mari, dacă Domnul în bunăvoinţa Sa pentru copiii oamenilor i-a vizitat pe oameni cu atâta milă, [a]de ce atunci inima mea plânge şi sufletul meu tânjeşte în valea tristeţii, iar trupul meu se iroseşte şi puterile mi se sting din cauza suferinţelor mele?

27 Şi de ce să mă [a]plec păcatului din cauza trupului meu? Da,

14*a* 1 Ne. 1:16–17; 9:4.
15*a* 1 Ne. 6:4–6.
b GS (a) Cugeta; Scripturi.
c 1 Ne. 19:23.
16*a* GS Recunoscător, recunoştinţă.
b GS Inimă.
17*a* 2 Ne. 9:10; D&L 86:11.
b Rom. 7:24.
18*a* Rom. 7:21–23; Evr. 12:1; Alma 7:15.
21*a* GS Dragoste.
22*a* 1 Ne. 17:52.
23*a* GS Viziune.
24*a* Iac. 5:16; 1 Ne. 2:16.
25*a* 1 Ne. 11:1; Moise 1:1–2.
26*a* Ps. 43:5.
27*a* Rom. 6:13.

de ce să dau cale liberă [b]ispitelor, pentru ca cel rău să capete un loc în inima mea, ca să-mi distrugă [c]pacea şi să-mi răneasscă sufletul? De ce sunt mânios din cauza duşmanilor mei?

28 Trezeşte-te, sufletul meu! Nu te mai veşteji în păcat. Bucură-te, o, inima mea şi nu mai face loc [a]duşmanului sufletului meu.

29 Nu te mai mânia din cauza duşmanilor mei. Nu-mi mai slăbi puterea din cauza suferinţelor mele.

30 Bucură-te, o, inima mea şi imploră-L pe Domnul şi spune: O, Doamne, eu Te voi preamări pe Tine în vecii vecilor; da, sufletul meu se va bucura datorită Ţie, Dumnezeul meu şi [a]stânca salvării mele.

31 O, Doamne, vrei să-mi mântuieşti sufletul? Vrei să mă salvezi din mâna duşmanilor mei? Vrei să mă faci să mă cutremur la apariţia [a]păcatului?

32 Fie ca porţile iadului să fie închise pentru totdeauna în faţa mea, căci [a]inima mea este frântă, iar spiritul meu este smerit! O, Doamne, vrei să nu închizi porţile dreptăţii Tale în faţa mea, pentru ca eu să pot [b]păşi pe cărarea văii joase, pentru ca eu să fiu exact pe calea cea netedă!

33 O, Doamne, vrei să mă înfăşori în mantia dreptăţii Tale! O, Doamne, vrei să faci o cale pentru salvarea mea din faţa duşmanilor mei! Vrei să faci calea dreaptă înaintea mea! Vrei să nu pui o piedică în drumul meu—ci să cureţi drumul în faţa mea şi să nu ridici oprelişti în calea mea, ci în calea duşmanilor mei.

34 O, Doamne, m-am încrezut în Tine şi mă voi [a]încrede în Tine întotdeauna. Nu îmi voi [b]pune încrederea în braţul omului, căci eu ştiu că blestemat este acela care îşi pune [c]încrederea în braţul omului. Da, blestemat este acela care îşi pune încrederea în om sau face din om braţul său.

35 Da, ştiu că Dumnezeu va da cu [a]generozitate celui care cere. Da, Dumnezeul meu îmi va da, dacă nu voi [b]cere [c]greşit; de aceea, îmi voi ridica glasul către Tine; da, Te voi implora pe Tine, Dumnezeul meu, [d]stânca dreptăţii mele. Iată, glasul meu se va ridica întotdeauna către Tine, stânca mea şi Dumnezeul meu cel Veşnic. Amin.

CAPITOLUL 5

Nefiţii se despart de lamaniţi, păstrează legea lui Moise şi construiesc un templu—Din cauza necredinţei lor, lamaniţii sunt alungaţi din prezenţa Domnului, sunt blestemaţi şi devin o pacoste pentru nefiţi. Circa 588–559 î.H.

Iată, s-a întâmplat că eu, Nefi,

27*b* GS Ispită, (a) ispiti.
c GS Pace.
28*a* GS Diavol.
30*a* 1 Cor. 3:11.
GS Stâncă.
31*a* Rom. 12:9; Alma 13:12.
32*a* GS Inimă frântă.
b GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
34*a* GS (a) se Încrede.
b Ps. 44:6–8.
c Ier. 17:5; Morm. 3:9; 4:8.
35*a* Iac. 1:5.
b GS Rugăciune.
c Hel. 10:5.
d Deut. 32:4.

L-am implorat mult pe Domnul Dumnezeul meu din cauza [a]mâniei fraţilor mei.

2 Dar iată, mânia lor a crescut împotriva mea într-atât, încât ei au căutat să-mi ia viaţa.

3 Da, ei s-au plâns împotriva mea, zicând: Fratele nostru mai mic caută să [a]domnească asupra noastră; şi noi am avut multe încercări din cauza lui; prin urmare, să-l ucidem, pentru ca să nu mai suferim din cauza vorbelor lui. Căci iată, nu-l vrem să domnească asupra noastră; căci este dreptul nostru, ca fraţi mai vârstnici, să domnim asupra acestui popor.

4 Acum, nu scriu pe aceste plăci toate cuvintele cu care au cârtit împotriva mea. Dar este destul pentru mine să spun că au căutat să-mi ia viaţa.

5 Şi s-a întâmplat că Domnul m-a [a]avertizat că eu, [b]Nefi, trebuia să mă despart de ei şi să fug în pustiu, împreună cu toţi cei care voiau să vină cu mine.

6 Prin urmare, s-a întâmplat că eu, Nefi, mi-am luat familia, precum şi pe [a]Zoram şi familia lui; şi pe Sam, fratele meu mai vârstnic şi familia lui; şi pe Iacov şi Iosif, fraţii mei mai mici; şi, de asemenea, pe surorile mele şi pe toţi aceia care au vrut să vină cu mine. Iar toţi cei care au vrut să vină cu mine erau cei care credeau în [b]avertizările şi revelaţiile lui Dumnezeu; prin urmare, ei au ascultat cuvintele mele.

7 Şi ne-am luat corturile şi orice alte lucruri am putut şi am călătorit în pustiu timp de multe zile. Şi după ce am călătorit timp de multe zile, ne-am instalat corturile.

8 Iar oamenii mei au dorit ca noi să numim acel loc [a]Nefi; prin urmare, noi l-am numit Nefi.

9 Şi toţi cei care erau cu mine s-au înţeles să se numească [a]poporul lui Nefi.

10 Şi am avut grijă să păstrăm judecăţile şi legile şi poruncile Domnului în toate lucrurile, după [a]legea lui Moise.

11 Şi Domnul a fost cu noi; şi am prosperat foarte mult; căci noi am semănat seminţe şi am cules din nou din abundenţă. Şi am început să creştem turme şi cirezi şi animale de tot felul.

12 Iar eu, Nefi, adusesem, de asemenea, cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, precum şi [b]globul, sau [c]busola, care a fost pregătit pentru tatăl meu de mâna Domnului, aşa după cum este scris.

13 Şi s-a întâmplat că am început să prosperăm mult şi să ne înmulţim în ţară.

14 Iar eu, Nefi, luasem [a]sabia lui Laban şi după felul ei am făcut multe săbii, în caz că

5 1*a* 2 Ne. 4:13–14.
3*a* 1 Ne. 16:37–38; Mosia 10:14–15.
5*a* GS Inspiraţie, a inspira.
b Mosia 10:13.
6*a* 1 Ne. 4:35; 16:7; 2 Ne. 1:30–32.
b GS (a) Avertiza, avertizare.
8*a* Omni 1:12, 27; Mosia 9:1–4; 28:1.
9*a* Iacov 1:13–14.
10*a* 2 Ne. 11:4. GS Legea lui Moise.
12*a* Mosia 1:3–4. GS Plăci.
b Mosia 1:16.
c 1 Ne. 16:10, 16, 26; 18:12, 21; Alma 37:38–47; D&L 17:1.
14*a* 1 Ne. 4:9; Iacov 1:10; C. lui M. 1:13.

poporul care acum era numit [b]Lamanit ar năvăli peste noi să ne distrugă; căci eu cunoşteam ura lor faţă de mine şi de copiii mei şi de cei care se numeau poporul meu.

15 Şi eu am învăţat pe poporul meu să construiască clădiri şi să facă tot felul de lucrări în lemn şi [a]fier şi cupru şi aramă şi oţel şi aur şi argint şi metale preţioase, care erau din abundenţă.

16 Şi eu, Nefi, am construit un [a]templu; şi l-am construit după felul [b]templului lui Solomon, numai că el nu era construit cu aşa de multe lucruri [c]preţioase; căci acestea nu puteau fi găsite în ţară, prin urmare, nu putea fi construit la fel ca templul lui Solomon. Dar felul construcţiei era la fel ca acela al templului lui Solomon; iar lucrătura lui era deosebit de frumoasă.

17 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, am făcut poporul meu să fie [a]harnic şi să lucreze cu mâinile lor.

18 Şi s-a întâmplat că au dorit ca eu să le fiu [a]rege. Dar eu, Nefi, doream ca ei să nu aibă nici un rege; totuşi, am făcut pentru ei ceea ce era în puterile mele.

19 Şi iată, cuvintele Domnului pe care El le-a spus fraţilor mei s-au împlinit, şi anume că eu trebuia să fiu [a]conducătorul şi [b]învăţătorul lor. Prin urmare, am fost conducătorul şi învăţătorul lor după poruncile Domnului până când ei au căutat să-mi ia viaţa.

20 Prin urmare, cuvântul Domnului a fost împlinit, care a vorbit către mine, zicând că: În măsura în care [a]nu vor asculta cuvintele tale, ei vor fi [b]alungaţi din prezenţa Domnului. Şi iată, ei au fost alungaţi din prezenţa Lui.

21 Şi El a făcut ca [a]blestemele să vină asupra lor, da, chiar un blestem dureros, din cauza nedreptăţii lor. Căci iată, şi-au împietrit inimile împotriva Lui, aşa încât s-au făcut precum cremenea; prin urmare, aşa cum ei erau albi şi deosebit de blonzi şi [b]plăcuţi, Domnul Dumnezeu a făcut ca [c]pielea lor să fie neagră la culoare pentru ca să nu fie o ispită pentru poporul meu.

22 Şi astfel spune Domnul Dumnezeu: Eu voi face ca ei să fie [a]respingători pentru poporul tău, dacă nu se vor pocăi de nedreptăţile lor.

23 Şi blestemată să fie seminţia aceluia care se va [a]amesteca cu seminţia lor; căci ei vor fi blestemaţi chiar cu acelaşi blestem. Iar Domnul a vorbit aceasta şi aşa a fost.

24 Şi din cauza blestemului care era asupra lor, au devenit

14*b* GS Lamaniţi.
15*a* Eter 10:23.
16*a* GS Templu, casa Domnului.
b 1 Regi 6; 2 Cron. 3.
c D&L 124:26–27.
17*a* Gen. 3:19; D&L 42:42.
18*a* Iacov 1:9, 11.
19*a* 1 Ne. 2:22.
b GS Învăţa, învăţător.
20*a* 2 Ne. 2:21.
b Alma 9:14.
21*a* GS (a) Blestema, blestem.
b 4 Ne. 1:10.
c 2 Ne. 26:33; 3 Ne. 2:14–16.
22*a* 1 Ne. 12:23.
23*a* GS Căsătorie, (a) se căsători—Căsătorie între confesiuni.

un popor [a]leneş, plin de răutate şi şiretenie, iar ei căutau prin pustiu animale de pradă.

25 Iar Domnul Dumnezeu mi-a spus: Ei vor fi o pacoste pentru seminţia ta, să-i aţâţe să-şi aducă aminte de Mine; şi în măsura în care nu-şi vor aduce aminte de Mine şi nu vor asculta de cuvintele Mele, ei îi vor chinui chiar până la distrugere.

26 Şi s-a întâmplat că eu, Nefi, i-am [a]uns pe Iacov şi Iosif, pentru ca ei să fie preoţi şi învăţători peste ţara poporului meu.

27 Şi s-a întâmplat că noi am trăit în fericire.

28 Şi treizeci de ani trecuseră de când am plecat din Ierusalim.

29 Iar eu, Nefi, am păstrat cronicile despre poporul meu până acum, pe plăcile pe care le-am făcut.

30 Şi s-a întâmplat că Domnul Dumnezeu mi-a spus: Fă [a]alte plăci; şi vei grava multe lucruri pe ele, care sunt bune în ochii Mei, pentru binele poporului tău.

31 Prin urmare, eu, Nefi, ca să fiu ascultător la poruncile Domnului, am mers şi am făcut [a]aceste plăci pe care am înscris aceste lucruri.

32 Şi am gravat ceea ce este plăcut lui Dumnezeu. Şi dacă poporul meu este mulţumit cu lucrurile care sunt plăcute lui Dumnezeu, atunci el va fi mulţumit de inscripţiile mele gravate pe aceste plăci.

33 Şi dacă poporul meu doreşte să cunoască partea mai deosebită a istoriei poporului meu, atunci trebuie să cerceteze celelalte plăci ale mele.

34 Şi este destul pentru mine să spun că trecuseră patruzeci de ani şi noi deja avusesem războaie şi conflicte cu fraţii noştri.

CAPITOLUL 6

Iacov povesteşte istoria iudeilor: robia în Babilon şi reîntoarcerea; slujirea şi răstignirea Celui Sfânt al lui Israel; ajutorul primit de la neamuri; şi restaurarea iudeilor în zilele din urmă, când ei vor crede în Mesia. Circa 559–545 î.H.

Cuvintele lui Iacov, fratele lui Nefi, pe care le-a vorbit către poporul lui Nefi:

2 Iată, fraţii mei preaiubiţi, eu, Iacov, fiind chemat de către Dumnezeu şi rânduit după felul ordinului Său Sfânt, şi fiind uns de către fratele meu Nefi, către care priviţi ca la un [a]rege sau un protector şi de care depindeţi pentru siguranţa voastră, iată, voi ştiţi că v-am vorbit foarte multe lucruri.

3 Cu toate acestea, vă vorbesc din nou; căci doresc bunăstarea sufletelor voastre. Da, frica mea este mare pentru voi; iar voi ştiţi că întotdeauna aşa a fost. Căci v-am îndemnat cu toată sârguinţa şi v-am învăţat cuvintele tatălui meu; şi v-am vorbit despre toate lucrurile care sunt scrise, începând de la crearea lumii.

24*a* gs Leneş, lenevie.
26*a* Iacov 1:18–19; Mosia 23:17.
30*a* 1 Ne. 19:1–6.
31*a* gs Plăci.
6 2*a* Iacov 1:9, 11.

4 Şi acum, iată, vă voi vorbi despre lucrurile care sunt şi care vor veni; prin urmare, vă voi citi cuvintele lui [a]Isaia. Şi acestea sunt cuvintele pe care fratele meu a dorit ca eu să le grăiesc către voi. Şi vă vorbesc de dragul vostru, pentru ca voi să învăţaţi şi să slăviţi numele Dumnezeului vostru.

5 Şi acum, cuvintele pe care o să le citesc sunt cuvintele pe care Isaia le-a vorbit despre toată casa lui Israel; prin urmare, ele se potrivesc vouă, căci sunteţi din casa lui Israel. Şi sunt multe lucruri care au fost spuse de Isaia, care pot fi potrivite vouă, pentru că sunteţi din casa lui Israel.

6 Şi acum, acestea sunt cuvintele: [a]Aşa spune Domnul Dumnezeu: Iată, Eu Îmi voi ridica mâna către neamuri şi voi înălţa [b]steagul Meu către popor; iar ei îi vor strânge pe fiii tăi în braţe, iar fiicele tale vor fi purtate pe umeri.

7 Şi regii vor fi părinţii tăi adoptivi şi reginele lor vor fi mamele tale adoptive; ei se vor închina către tine cu faţa la pământ şi vor linge ţărâna de pe picioarele tale; iar tu vei şti că Eu sunt Domnul; căci cei care Mă vor [a]aştepta pe Mine nu vor fi daţi de ruşine.

8 Şi acum eu, Iacov, voi glăsui întrucâtva despre aceste cuvinte. Căci iată, Domnul mi-a arătat că acei care erau la [a]Ierusalim, de unde noi am venit, au fost ucişi şi [b]luaţi robi.

9 Cu toate acestea, Domnul mi-a arătat că ei trebuia iarăşi să se [a]întoarcă. Şi El, de asemenea, mi-a arătat că Domnul Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel, va trebui să apară în faţa lor în trup; iar după ce El va apărea, ei Îl vor chinui şi-L vor [b]răstigni după cuvintele îngerului care le-a vorbit către mine.

10 Şi după ce ei şi-au împietrit inimile şi s-au încăpăţânat împotriva Celui Sfânt al lui Israel, iată, [a]judecăţile Celui Sfânt al lui Israel vor veni asupra lor. Şi va veni ziua aceea când ei vor fi loviţi şi chinuiţi.

11 Prin urmare, după ce vor fi mânaţi de colo-colo, căci aşa a spus îngerul, mulţi vor fi pedepsiţi în trup, dar nu vor fi lăsaţi să piară, datorită rugăciunilor celor credincioşi; vor fi împrăştiaţi şi loviţi şi urâţi; cu toate acestea, Domnul va fi milos cu ei, pentru ca atunci [a]când vor ajunge să-L [b]cunoască pe Mântuitorul lor, atunci vor fi [c]adunaţi iarăşi în ţara moştenirii lor.

12 Şi binecuvântate sunt [a]neamurile, cele despre care profetul

4a 3 Ne. 23:1.
6a Isa. 49:22–23.
b GS Steag.
7a Moise 1:6; D&L 133:45.
8a Est. 2:6; 1 Ne. 7:13; 2 Ne. 25:10; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2 Regi 24:10–16; 25:1–12.
GS Israel—Împrăştierea Israelului.
9a 1 Ne. 10:3.
b 1 Ne. 19:10, 13; Mosia 3:9; 3 Ne. 11:14–15.
GS Răstignire.
10a Mat. 27:24–25.
11a 1 Ne. 22:11–12; 2 Ne. 9:2.
b Osea 3:5.
c GS Israel—Adunarea lui Israel.
12a 1 Ne. 14:1–2; 2 Ne. 10:9–10.

a scris; căci, iată, dacă va fi ca ei să se pocăiască şi să nu lupte împotriva Sionului şi să nu se unească cu acea biserică mare şi [b]odioasă, atunci ei vor fi salvaţi; căci Domnul Dumnezeu va împlini [c]legămintele pe care le-a făcut cu copiii Săi; şi în acest scop a scris profetul aceste lucruri.

13 Prin urmare, cei care luptă împotriva Sionului şi a poporului de legământ al Domnului vor linge ţărâna de pe picioarele lor; iar poporul Domnului nu va fi [a]ruşinat. Căci oamenii Domnului sunt cei care Îl [b]aşteaptă pe El; căci ei încă mai aşteaptă venirea lui Mesia.

14 Şi iată, după cuvintele profetului, Mesia va veni iarăşi pentru a [a]doua oară ca să-i salveze; prin urmare, El li se va [b]arăta în putere şi slavă mare pentru [c]distrugerea duşmanilor lor, atunci când ziua aceea va veni, când ei vor crede în El; şi El nu va distruge pe nici unul care va crede în El.

15 Iar cei care nu cred în El vor fi [a]distruşi, atât de [b]foc, cât şi de furtună şi de cutremure de pământ, şi de vărsări de sânge şi de [c]molimi şi de foamete. Iar ei vor şti că Domnul este Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel.

16 [a]Căci poate prada să fie luată de la cel puternic, iar robul de [b]drept eliberat?

17 Dar aşa spune Domnul: Chiar şi [a]robii celor puternici vor fi luaţi, iar prada celor groaznici va fi eliberată; căci Dumnezeul [b]cel Puternic va [c]elibera poporul Său de legământ. Căci aşa spune Domnul: Eu Mă voi lupta cu cei care se luptă cu tine—

18 Iar pe cei care te asupresc îi voi hrăni cu propria lor carne; şi ei se vor îmbăta cu propriul lor sânge ca şi cu un vin dulce; şi toţi muritorii vor şti că Eu, Domnul, sunt Salvatorul tău şi [a]Mântuitorul tău, [b]Cel Puternic al lui Iacov.

CAPITOLUL 7

Isaia vorbeşte într-un fel mesianic—Mesia va avea limba celor învăţaţi—El va întoarce spatele celor care lovesc—El nu va fi făcut de ruşine—Compară cu Isaia 50. Circa 559–545 î.H.

Da, căci aşa vorbeşte Domnul: Te-am dat pe tine deoparte sau te-am alungat pe tine pentru totdeauna? Căci aşa a spus Domnul: Unde este cartea de despărţire a mamei tale? Cui

12*b* GS Diavol—Biserica diavolului.
c GS Legământul avraamic.
13*a* 3 Ne. 22:4.
b Isa. 40:31; 1 Ne. 21:23; D&L 133:45.
14*a* Isa. 11:11; 2 Ne. 25:17; 29:1.
b 2 Ne. 3:5.
c 1 Ne. 22:13–14.
15*a* 2 Ne. 10:16; 28:15; 3 Ne. 16:8.
GS Ultimele zile, zilele din urmă.
b Iacov 6:3.
c D&L 97:22–26.
16*a* Isa. 49:24–26.
b I.E. poporul de legământ al Domnului aşa cum se menţionează în v. 17.
17*a* 1 Ne. 21:25.
b GS Iehova.
c 2 Regi 17:39.
18*a* GS Mântuitor.
b Gen. 49:24; Isa. 60:16.

te-am dat sau căruia dintre creditorii mei te-am vândut Eu pe tine? Da, cui te-am vândut? Iată, din cauza nedreptăţilor voastre voi v-aţi [a]vândut pe voi înşivă şi din cauza nelegiuirilor voastre, mama voastră este izgonită.

2 Prin urmare, atunci când Eu am venit, nu era nici un om; atunci când Eu am [a]chemat, nu era nimeni care să răspundă. O, casă a lui Israel, este mâna Mea scurtată în aşa fel încât nu poate mântui, ori nu am nici o putere ca să izbăvesc? Iată, la comanda Mea usuc [b]marea, Eu transform [c]râurile lor într-un pustiu şi fac ca [d]peştii lor să pută pentru că apele sunt uscate, iar ei mor de sete.

3 Eu îmbrac cerurile cu [a]întunecime şi le acopăr cu un [b]veşmânt de doliu.

4 Domnul Dumnezeu Mi-a dat [a]limba celui învăţat pentru ca să ştiu să vorbesc la timpul potrivit către tine, o, casă a lui Israel. Atunci când eşti obosită, El veghează dimineaţă după dimineaţă. Şi El Îmi trezeşte urechea ca să asculte ca cel învăţat.

5 Domnul Dumnezeu Mi-a deschis [a]urechea, iar Eu nu M-am răzvrătit şi nici nu am întors spatele.

6 I-am dat spinarea Mea celui care [a]loveşte, iar obrajii Mei celor care smulg barba. Eu nu mi-am ascuns faţa de la ruşine şi scuipături.

7 Căci Domnul Dumnezeu Mă va ajuta, de aceea nu voi fi făcut de ruşine. De aceea, Mi-am făcut faţa ca o cremene şi ştiu că nu voi fi umilit.

8 Şi Domnul este aproape şi Mă îndreptăţeşte. Cine se va întrece cu Mine? Să stăm împreună. Cine este potrivnicul Meu? Lăsaţi-l să vină lângă Mine, iar Eu îl voi lovi cu tăria gurii Mele.

9 Căci Domnul Dumnezeu Mă va ajuta. Şi iată, toţi cei care Mă vor [a]condamna vor îmbătrâni ca o haină, iar moliile o vor mânca.

10 Cine dintre voi se teme de Domnul, se supune [a]glasului slujitorului Său, merge în întuneric şi nu are nici o lumină?

11 Priviţi, voi toţi cei care faceţi focuri, care vă călăuziţi după scântei, mergeţi în lumina focului [a]vostru şi în scânteile pe care le-aţi făcut. Aceasta veţi căpăta din mâna Mea—veţi zace pe jos în suferinţă.

CAPITOLUL 8

În ultimele zile, Domnul va alina Sionul şi va aduna Israelul—Cei mântuiţi vor veni la Sion în mare bucurie—Compară cu Isaia 51 şi 52:1–2. Circa 559–545 î.H.

Ascultaţi-Mă pe Mine, voi cei care păşiţi în dreptate. Priviţi

7 1*a* gs Apostazie.
2*a* Prov. 1:24–25; Isa. 65:12; Alma 5:37.
b Ex. 14:21; Ps. 106:9; D&L 133:68–69.
c Ios. 3:15–16.
d Ex. 7:21.
3*a* Ex. 10:21.
b Apoc. 6:12.
4*a* Luca 2:46–47.
5*a* D&L 58:1.
6*a* Mat. 27:26; 2 Ne. 9:5.
9*a* Rom. 8:31.
10*a* D&L 1:38.
11*a* Jud. 17:6.

către [a]piatra din care sunteţi făcuţi şi în groapa din care aţi fost săpaţi.

2 Priviţi la Avraam, [a]tatăl vostru, şi la [b]Sara, cea care v-a purtat; căci pe el singur l-am chemat şi l-am binecuvântat.

3 Căci Domnul va alina [a]Sionul, El va alina toate locurile lui părăsite; şi El va face [b]pustiul lui ca Edenul, iar deşertul lui ca grădina Domnului. Bucurie şi veselie se vor afla acolo, mulţumiri şi sunete melodioase.

4 Ascultaţi-Mă pe Mine, poporul Meu, şi îndreptaţi-vă urechea către Mine, o, neamul Meu; căci o [a]lege va porni de la Mine, iar Eu voi face judecata Mea să fie [b]lumina poporului.

5 Dreptatea Mea este aproape; [a]Salvarea Mea a mers mai departe, iar braţul Meu îi va judeca pe oameni. [b]Insulele Mă vor aştepta şi în braţul Meu îşi vor pune nădejdea.

6 Ridicaţi-vă ochii către [a]ceruri şi priviţi la pământul de dedesubt; căci cerurile vor [b]dispărea ca un fum, iar pământul va [c]îmbătrâni ca un veşmânt, iar cei ce trăiesc acolo vor muri în acelaşi fel. Dar Salvarea Mea va fi veşnică, iar dreptatea Mea nu va fi desfiinţată.

7 Ascultaţi-Mă, voi cei care cunoaşteţi dreptatea, popor în inima căruia am scris legea Mea, nu vă [a]temeţi de ocara oamenilor, nici de mânia lor.

8 Căci moliile îi vor mânca aşa ca pe un veşmânt, iar viermii îi vor mânca aşa ca pe lână. Dar dreptatea Mea va fi veşnică, iar Salvarea Mea, din generaţie în generaţie.

9 Treziţi-vă, treziţi-vă! Îmbracă-ţi [a]puterea, o, braţ al Domnului; trezeşte-te ca în zilele din vechime. Nu eşti Tu acela care l-ai tăiat pe Rahav şi l-ai rănit pe balaur?

10 Nu eşti Tu acela care ai uscat marea, apele cu mare adâncime; care ai făcut adâncimile mării să fie o [a]cale pentru ca cei răscumpăraţi să treacă prin ea?

11 De aceea, cei [a]mântuiţi ai Domnului se vor reîntoarce şi vor veni [b]cântând către Sion; iar pe capul lor va fi bucurie şi sfinţenie nepieritoare; şi ei vor avea bucurie şi veselie; tristeţea şi [c]jalea vor fugi de ei.

12 [a]Eu sunt Acela; da, Eu sunt Cel care vă mângâie. Iată, cine eşti tu ca să te [b]temi de om, care va muri, precum şi de fiul omului care va fi făcut să fie ca [c]iarba?

13 Şi să [a]uiţi pe Domnul creatorul tău, Cel care a întins cerurile

8 1*a* GS Stâncă.
2*a* Gen. 17:1–8; D&L 132:49.
b Gen. 24:36.
3*a* GS Sion.
b Isa. 35:1–2, 6–7.
4*a* SAU o învăţătură, doctrină. Isa. 2:3. GS Evanghelie.
b GS Lumină, lumina lui Hristos.
5*a* GS Salvare.
b 2 Ne. 10:20.
6*a* 2 Pet. 3:10.
b EBR A fi dispersat. Ps. 102:25–27.
c EBR Se va destrăma.
7*a* Ps. 56:4, 11; D&L 122:9.
9*a* D&L 113:7–8.
10*a* Isa. 35:8.
11*a* GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
b Isa. 35:10.
c Apoc. 21:4.
12*a* D&L 133:47; 136:22.
b Ier. 1:8.
c Isa. 40:6–8; 1 Pet. 1:24.
13*a* Ier. 23:27.

şi a pus temeliile pământului, şi să te temi fără oprire în fiecare zi din cauza furiei celui care te subjugă, ca şi cum acesta ar fi gata să distrugă? Şi unde este furia asupritorului?

14 Robul exilat se grăbeşte pentru ca să poată fi dezlegat şi să nu moară în groapă sau să-şi piardă pâinea.

15 Dar Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, ale cărui [a]valuri au gemut; Domnul oştirilor este numele Meu.

16 Şi Mi-am pus cuvintele în gura ta şi te-am acoperit în umbra mâinii Mele pentru ca să pot aşeza cerurile, să pun temeliile pământului şi să vorbesc către Sion: Iată, tu eşti [a]poporul Meu.

17 Trezeşte-te, trezeşte-te, ridică-te, o, Ierusalim, care ai băut din mâna Domnului [a]paharul [b]mâniei Sale—tu ai băut din paharul fricii până la ultima picătură—

18 Şi nimeni ca să-l călăuzească dintre toţi fiii pe care el i-a crescut; nici unul nu l-a luat de mână dintre toţi fiii pe care i-a crescut.

19 Aceşti doi [a]fii au venit către tine, dar cine se va întrista pentru tine—pentru părăsirea şi distrugerea ta şi foametea şi sabia—şi cu care dintre ei te voi consola?

20 Fiii tăi au leşinat, în afară de aceştia doi; ei zac la capătul tuturor străzilor; ca un taur sălbatic într-o plasă, ei sunt plini de furia Domnului, de mustrarea Dumnezeului tău.

21 De aceea, ascultă acum aceasta, tu cel în suferinţă şi [a]beat, dar nu de vin:

22 Astfel spune Domnul tău, Domnul şi Dumnezeul tău care a [a]pledat cauza poporului Său; iată, Eu am luat din mâna ta paharul fricii, drojdia paharului furiei Mele; tu n-o vei mai bea din nou.

23 Dar [a]Eu îl voi pune în mâna acelora care te lovesc pe tine; care au spus sufletului tău: Apleacă-te pentru ca noi să putem să trecem peste tine—iar tu ţi-ai pus trupul jos pentru ca ei să calce peste tine.

24 [a]Trezeşte-te, trezeşte-te, îmbracă-ţi [b]tăria, o, [c]Sion; înveşmântează-te cu veşmintele tale frumoase, o, Ierusalim, Oraş Sfânt; căci de-acum încolo [d]nu vor mai veni la tine cei netăiaţi împrejur şi cei necuraţi.

25 Scutură-te de ţărână; [a]ridică-te, aşază-te, o, Ierusalim; dezleagă-te de [b]legăturile din jurul gâtului tău, O, tu fiică roabă a Sionului.

CAPITOLUL 9

Iudeii vor fi adunaţi în toate ţările făgăduinţei lor—Ispăşirea îl răscumpără pe om de la căderea—Trupurile morţilor vor ieşi din

15*a* 1 Ne. 4:2.
16*a* 2 Ne. 3:9; 29:14.
17*a* Isa. 29:9; Ier. 25:15.
b Luca 21:24.
19*a* Apoc. 11:3.
21*a* 2 Ne. 27:4.
22*a* Ier. 50:34.
23*a* Zah. 12:9.
24*a* Isa. 52:1–2.
b D&L 113:7–8.
c GS Sion.
d Ioel 3:17.
25*a* I.E. ridică-te din ţărână şi aşează-te cu demnitate, fiind mântuit până la urmă.
b D&L 113:9–10.

mormânt, şi spiritele lor din iad şi din Paradis—Ei vor fi judecaţi—Ispăşirea salvează de la moarte, de la iad, de la diavol şi de la chin fără de sfârşit—Cei drepţi vor fi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu—Pedepsele pentru păcate sunt hotărâte—Cel Sfânt al lui Israel este păzitorul porţii. Circa 559–545 î.H.

Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, am citit aceste lucruri pentru ca voi să cunoaşteţi [a]legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu toţi cei din casa lui Israel—

2 Că El a vorbit către iudei prin gura profeţilor Săi sfinţi chiar de la începuturi, din generaţie în generaţie, până când va veni acel timp când ei se vor [a]întoarce la adevărata Biserică şi turmă ale lui Dumnezeu; atunci ei vor fi [b]adunaţi acasă, în [c]ţările moştenirii lor, şi se vor stabili în toate ţările făgăduite lor.

3 Iată, fraţii mei preaiubiţi, vă spun aceste lucruri pentru ca voi să vă bucuraţi şi să vă [a]înălţaţi capul pentru totdeauna, datorită binecuvântărilor pe care Domnul Dumnezeu le va da copiilor voştri.

4 Căci eu ştiu că mulţi dintre voi aţi căutat mult să cunoaşteţi lucrurile care vor veni; prin urmare, ştiu că voi ştiţi că trupul nostru trebuie să se degradeze şi să moară; şi totuşi, în [a]trupurile noastre Îl vom vedea pe Dumnezeu.

5 Da, ştiu că voi cunoaşteţi că El se va arăta în trup celor din Ierusalim, de unde noi am venit; căci este potrivit ca aceasta să se întâmple printre ei; căci este nevoie ca Marele [a]Creator să sufere El Însuşi, ca fiinţă, ca să devină supus omului în trup şi să moară pentru [b]toţi oamenii, pentru ca toţi oamenii să poată deveni supuşii Lui.

6 Căci, după cum moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru ca [a]planul milos al Marelui Creator să fie împlinit, e necesar să existe o putere a [b]învierii, iar învierea trebuie să vină asupra omului din cauza [c]căderii; iar căderea a venit din cauza nelegiuirii; şi din cauza căderii omului, ei au fost [d]alungaţi din prezenţa Domnului.

7 Prin urmare, e necesar să fie o [a]ispăşire fără de [b]sfârşit; căci dacă ispăşirea n-ar fi infinită, corupţia aceasta nu s-ar putea înveşmânta în incorupţie. Prin urmare, [c]prima judecată care a venit asupra omului ar fi trebuit să [d]rămână infinită. Şi dacă ar fi fost aşa, trupul acesta ar fi

9 1*a* GS Legământul avraamic.
2*a* 2 Ne. 6:11.
GS Restaurarea Evangheliei.
b GS Israel—Adunarea lui Israel.
c 2 Ne. 10:7–8.
GS Pământul făgăduinţei.
3*a* JST, Ps. 24:7–10.
4*a* Iov 19:26; Alma 11:41–45; 42:23; Hel. 14:15; Morm. 9:13.
5*a* GS (a) Crea, creaţie.
b Ioan 12:32; 2 Ne. 26:24; 3 Ne. 27:14–15.
6*a* GS Planul mântuirii.
b GS Înviere.
c GS Căderea lui Adam şi a Evei.
d 2 Ne. 2:5.
7*a* GS Ispăşire, (a) ispăşi.
b Alma 34:10.
c Mosia 16:4–5; Alma 42:6, 9, 14.
d Mosia 15:19.

trebuit să fie lăsat în pământ ca să putrezească şi să se macine în ţărâna-mamă, ca să nu se mai ridice niciodată.

8 O, [a]înţelepciune a lui Dumnezeu, [b]mila şi [c]harul Lui! Căci iată, dacă [d]trupul ar trebui să nu se mai ridice, atunci spiritele noastre ar trebui să se supună îngerului care a [e]căzut din prezenţa Dumnezeului Veşnic şi a devenit [f]diavolul, ca să nu se mai ridice.

9 Şi spiritele noastre ar trebui să devină asemănătoare lui, şi noi să devenim diavoli, [a]îngeri ai unui diavol, ca să fim [b]despărţiţi de prezenţa Dumnezeului nostru şi să rămânem cu tatăl [c]minciunilor, în nenorocire, ca şi el însuşi; da, cu acea fiinţă care i-a [d]înşelat pe strămoşii noştri cei dintâi, care aproape s-a [e]transformat el însuşi într-un [f]înger de lumină şi îi stârneşte pe copiii oamenilor în combinaţii [g]secrete ale omorului şi tot felul de lucrări secrete ale întunericului.

10 O, cât de mare este bunătatea Dumnezeului nostru care pregăteşte o cale pentru scăparea noastră din strânsoarea acestui monstru îngrozitor; da, acel monstru, [a]moarte şi [b]iad, pe care eu îl numesc moartea trupului şi, de asemenea, moartea spiritului.

11 Şi datorită căii de [a]eliberare a Dumnezeului nostru, Cel Sfânt al lui Israel, această [b]moarte despre care am vorbit, care este vremelnică, va elibera pe morţii săi; moartea aceasta este mormântul.

12 Şi această [a]moarte despre care am vorbit, care este moartea spirituală, va elibera pe morţii ei; moartea spirituală care este [b]iadul; prin urmare, moartea şi iadul trebuie să elibereze pe morţii lor, şi iadul trebuie să elibereze spiritele lui înrobite, iar mormântul trebuie să elibereze trupurile lui înrobite, iar trupurile şi [c]spiritele oamenilor vor fi [d]reunite; şi aceasta este prin puterea de înviere a Celui Sfânt al lui Israel.

13 O, cât de mare este [a]planul Dumnezeului nostru! Căci, pe de altă parte, [b]paradisul lui Dumnezeu trebuie să elibereze spiritele celor drepţi şi mormântul va trebui să elibereze trupul celor drepţi; şi spiritul şi trupul sunt [c]unite din nou şi toţi oamenii devin incoruptibili

8a Iov 12:13; Avr. 3:21.
GS Înţelepciune.
b GS Milostiv, milostenie, milă.
c GS Har.
d D&L 93:33–34.
e Isa. 14:12; 2 Ne. 2:17–18; Moise 4:3–4; Avr. 3:27–28.
f GS Diavol.
9a Iacov 3:11; Alma 5:25, 39.
b Apoc. 12:7–9.
c GS Minciună.
d Gen. 3:1–13; Mosia 16:3; Moise 4:5–19.
e 2 Cor. 11:14; Alma 30:53.
f D&L 129:8.
g GS Combinaţii secrete.
10a Mosia 16:7–8; Alma 42:6–15.
b GS Iad.
11a GS Eliberator.
b GS Moarte fizică.
12a GS Moarte spirituală.
b D&L 76:81–85.
c GS Spirit.
d GS Înviere.
13a GS Planul mântuirii.
b D&L 138:14–19.
GS Paradis.
c Alma 11:43.

şi [d]nemuritori, iar ei sunt suflete vii, care au o [e]cunoaştere [f]desăvârşită, la fel ca şi noi, muritorii, numai dacă cunoaşterea noastră va fi desăvârşită.

14 Prin urmare, vom avea o [a]cunoaştere desăvârşită despre toată [b]vina noastră şi despre necurăţenia noastră şi despre [c]goliciunea noastră; iar cei drepţi vor avea o cunoaştere desăvârşită despre bucuria şi [d]dreptatea lor, fiind [e]înveşmântaţi cu [f]puritate, da, chiar cu [g]mantia dreptăţii.

15 Şi se va întâmpla că, atunci când toţi oamenii vor trece de la prima moarte la viaţă într-atât încât să devină nemuritori, ei vor trebui să apară în faţa [a]scaunului de judecată al Celui Sfânt al lui Israel; şi apoi va veni [b]judecata şi atunci vor trebui să fie judecaţi după sfânta judecată a lui Dumnezeu.

16 Şi cu siguranţă, aşa cum Domnul trăieşte, căci Domnul Dumnezeu a spus aceasta, şi acesta este [a]cuvântul Lui veşnic, care nu poate [b]muri, aşa că cei drepţi vor fi încă drepţi, iar cei care sunt [c]întinaţi vor fi încă [d]întinaţi; prin urmare, cei care sunt întinaţi sunt [e]diavolul şi îngerii lui; şi ei vor pieri în focul [f]nepieritor pregătit pentru ei; şi chinul lor este ca un [g]lac de foc şi pucioasă, a cărui flacără se înalţă pentru totdeauna şi nu are sfârşit.

17 O, măreţia şi [a]dreptatea Dumnezeului nostru! Căci El îndeplineşte toate cuvintele Sale, iar ele au ieşit din gura Lui şi legea Lui trebuie împlinită.

18 Dar iată, cei drepţi, [a]sfinţii Celui Sfânt al lui Israel, cei care au crezut în Cel Sfânt al lui Israel, cei care au îndurat [b]crucile lumii şi au dispreţuit ruşinea acesteia, vor [c]moşteni [d]Împărăţia lui Dumnezeu, care a fost pregătită pentru ei încă [e]de la întemeierea lumii, iar bucuria lor va fi deplină în [f]vecii vecilor.

19 O, măreţia milosteniei Dumnezeului nostru, Cel Sfânt al lui Israel! Căci El îi [a]eliberează pe sfinţii Săi de acel monstru [b]îngrozitor, diavolul şi moartea, şi [c]iadul şi acel lac de foc şi pucioasă, care este un chin fără de sfârşit.

20 O, cât de mare este [a]sfinţenia Dumnezeului nostru! Căci El

13*d* GS Nemuritor, nemurire.
e D&L 130:18–19.
f GS Perfect.
14*a* Mosia 3:25; Alma 5:18.
b GS Vină.
c Morm. 9:5.
d GS Drept, dreptate.
e Prov. 31:25.
f GS Pur, puritate.
g D&L 109:76.
15*a* GS Judecată, ultima.
b Ps. 19:9; 2 Ne. 30:9.
16*a* 1 Regi 8:56; D&L 1:38; Moise 1:4.
b D&L 56:11.
c GS Murdărie, necurăţenie.
d 1 Ne. 15:33–35; Alma 7:21; Morm. 9:14; D&L 88:35.
e GS Diavol.
f Mosia 27:28.
g Apoc. 21:8; 2 Ne. 28:23; D&L 63:17.
17*a* GS Dreptate.
18*a* GS Sfânt.
b Luca 14:27.
c D&L 45:58; 84:38.
d GS Exaltare.
e Alma 13:3.
f GS Viaţă veşnică.
19*a* D&L 108:8.
b 1 Ne. 15:35.
c GS Iad.
20*a* GS Sfinţenie.

[b]cunoaşte toate lucrurile şi nu este ceva ce El să nu cunoască.

21 Iar El vine pe lume pentru ca să-i [a]salveze pe toţi oamenii, dacă ei vor asculta de glasul Lui; căci iată, El suferă durerile tuturor oamenilor, da, [b]durerile fiecărei făpturi vii, atât bărbaţi, cât şi femei şi copii, care fac parte din familia lui [c]Adam.

22 Şi El suferă aceasta pentru ca învierea să poată veni asupra tuturor oamenilor, pentru ca toţi să poată să stea în faţa Lui în ziua cea mare a judecăţii.

23 Iar El porunceşte tuturor oamenilor să se [a]pocăiască şi să fie [b]botezaţi în numele Lui, având credinţă desăvârşită în Cel Sfânt al lui Israel, căci altfel ei nu vor putea fi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu.

24 Iar dacă nu se vor pocăi şi nu vor crede în [a]numele Lui şi nu se vor boteza în numele Lui şi nu vor [b]îndura până la sfârşit, atunci ei trebuie să fie [c]osândiţi; căci aşa a spus Domnul Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel.

25 Prin urmare, El a dat o [a]lege; căci unde nu este [b]nici o lege dată, nu este nici o pedeapsă; şi unde nu este nici o pedeapsă, nu este nici o condamnare; şi unde nu este nici o condamnare, mila Celui Sfânt al lui Israel pune stăpânire pe ei, datorită ispăşirii; căci ei sunt eliberaţi prin puterea Lui.

26 Căci [a]ispăşirea satisface cerinţele [b]dreptăţii Lui asupra tuturor celor cărora nu li s-a [c]dat [d]legea, ca să fie eliberaţi de acel monstru îngrozitor, moarte şi iad, şi diavolul şi lacul de foc şi pucioasă, care este un chin fără de sfârşit; şi ei sunt readuşi la Dumnezeul care le-a dat [e]suflare, care este Cel Sfânt al lui Israel.

27 Dar vai de acela căruia i-a fost dată [a]legea, da, care are toate poruncile lui Dumnezeu, la fel ca şi noi, şi care le calcă şi care iroseşte zilele încercării sale, căci groaznică este starea lui!

28 O, acel [a]plan şiret al celui rău! O, [b]vanitatea şi fragilitatea şi nebunia oamenilor! Atunci când sunt [c]învăţaţi, ei cred că sunt [d]înţelepţi şi nu ascultă de [e]sfatul lui Dumnezeu, căci îl

20*b* Alma 26:35; D&L 38:2.
21*a* GS Salvare.
b D&L 18:11; 19:18.
c GS Adam.
23*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b GS Botez, (a) boteza.
24*a* GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
b GS (a) Îndura.
c GS Condamnare.
25*a* Iac. 4:17. GS Lege.
b Rom. 4:15; 2 Ne. 2:13; Alma 42:12–24. GS Răspunzător, (a fi) răspunzător.
26*a* 2 Ne. 2:10; Alma 34:15–16. GS Ispăşire, (a) ispăşi.
b GS Dreptate.
c Mosia 3:11.
d Mosia 15:24; D&L 137:7.
e Gen. 2:7; D&L 93:33; Avr. 5:7.
27*a* Luca 12:47–48.
28*a* Alma 28:13.
b GS Deşertăciune, deşert.
c Luca 16:15; 2 Ne. 26:20; 28:4, 15.
d Prov. 14:6; Ier. 8:8–9; Rom. 1:22. GS Mândrie; Înţelepciune.
e Alma 37:12. GS Sfat (substantiv).

dau deoparte crezând că ei cunosc prin ei înşişi, prin urmare înţelepciunea lor este nebunie şi nu este spre folosul lor. Şi ei vor pieri.

29 Dar este bine să fie învăţaţi, dacă [a]ascultă de [b]sfaturile lui Dumnezeu.

30 Dar vai de cei bogaţi, care sunt [a]bogaţi în lucrurile lumeşti. Căci, pentru că sunt bogaţi, ei îi dispreţuiesc pe cei [b]săraci şi îi persecută pe cei umili, iar inimile lor sunt în averile lor; prin urmare, averea lor este Dumnezeul lor. Şi iată, averea lor va pieri împreună cu ei.

31 Şi vai de cei surzi care nu vor [a]auzi; căci vor pieri.

32 Vai de cei orbi care nu vor vedea; căci, de asemenea, vor pieri.

33 Vai de cei cu inima împietrită, căci cunoaşterea nedreptăţilor lor îi va lovi în ziua de pe urmă.

34 Vai de cel [a]mincinos, căci va fi aruncat în [b]iad.

35 Vai de cel criminal, care [a]ucide cu bună-ştiinţă, căci va [b]muri.

36 Vai de cei care [a]preacurvesc, căci vor fi aruncaţi în iad.

37 Da, vai de cei care se [a]închină la idoli, căci diavolul tuturor diavolilor se desfată în ei.

38 Şi, în sfârşit, vai de toţi cei care mor în păcat; căci se vor [a]întoarce la Dumnezeu şi-I vor vedea faţa, dar vor rămâne în păcatele lor.

39 O, fraţii mei preaiubiţi, aduceţi-vă aminte de oroarea de a încălca legile acelui Dumnezeu Sfânt, precum şi oroarea de a ceda ispitelor aceluia [a]înşelător. Amintiţi-vă că a umbla după [b]lucrurile pământeşti înseamnă [c]moarte, dar a umbla după lucrurile spirituale înseamnă [d]viaţă [e]veşnică.

40 O, fraţii mei preaiubiţi, deschideţi-vă urechile la cuvintele mele. Aduceţi-vă aminte de măreţia Celui Sfânt al lui Israel. Nu spuneţi că am glăsuit lucruri aspre împotriva voastră; căci dacă o faceţi, voi veţi insulta [a]adevărul; căci eu am vorbit cuvintele Făcătorului. Eu ştiu că vorbele adevărului sunt [b]grele împotriva a tot ceea ce nu este curat; dar cei drepţi nu se tem, căci ei iubesc adevărul şi nu se clatină.

41 O, şi atunci, fraţii mei preaiubiţi, [a]veniţi la Domnul Cel Sfânt. Amintiţi-vă de cărările

29*a* 2 Ne. 28:26.
b Iacov 4:10.
30*a* Luca 12:34; 1 Tim. 6:10; D&L 56:16.
b GS Săraci.
31*a* Ezec. 33:30–33; Mat. 11:15; Mosia 26:28; D&L 1:2, 11, 14; Moise 6:27.
34*a* Prov. 19:9. GS Cinstit, cinste; Minciună.
b GS Iad.
35*a* Ex. 20:13; Mosia 13:21.
b GS Pedeapsă capitală.
36*a* 3 Ne. 12:27–29. GS Castitate.
37*a* GS Idolatrie.
38*a* Alma 40:11, 13.
39*a* 2 Ne. 28:20–22; 32:8; Mosia 2:32; 4:14; Alma 30:53.
b Rom. 8:6. GS Carnal.
c GS Moarte spirituală.
d Prov. 11:19.
e GS Viaţă veşnică.
40*a* GS Adevăr.
b 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 28:28; 33:5.
41*a* 1 Ne. 6:4; Iacov 1:7; Omni 1:26; Moro. 10:30–32.

Lui că sunt drepte. Iată, [b]calea omului este [c]strâmtă, dar se întinde dreaptă în faţa Lui, iar păzitorul [d]porţii este Cel Sfânt al lui Israel; şi El nu foloseşte acolo nici un slujitor; şi nu este nici o altă cale decât prin poartă; şi El nu poate fi înşelat, căci Domnul Dumnezeu este numele Lui.

42 Şi oricui bate la poarta Lui, El aceluia îi va deschide; iar cei [a]înţelepţi şi cei învăţaţi şi cei care sunt bogaţi, care sunt [b]plini de ei din cauza învăţăturii lor şi a înţelepciunii lor şi a bogăţiei lor—da, aceştia sunt cei pe care El îi dispreţuieşte; şi dacă ei nu leapădă aceste lucruri şi nu se consideră [c]nevrednici în faţa lui Dumnezeu şi nu se cufundă în adâncurile [d]umilinţei, atunci El nu va deschide poarta pentru ei.

43 Dar lucrurile celor înţelepţi şi ale celor prudenţi vor fi [a]ascunse de ei pentru totdeauna—da, acea fericire care este pregătită pentru sfinţi.

44 O, fraţii mei preaiubiţi, aduceţi-vă aminte de cuvintele mele. Iată, îmi scot veşmintele şi le scutur în faţa voastră; mă rog la Dumnezeul salvării mele să mă vadă cu ochiul Lui [a]atotcercetător; prin urmare, voi veţi şti în ziua de pe urmă, atunci când toţi oamenii vor fi judecaţi după faptele lor, că Dumnezeul lui Israel a fost martor că eu am [b]scuturat nedreptăţile voastre din sufletul meu şi că stau cu strălucire în faţa Lui şi că mă [c]lepăd de sângele vostru.

45 O, fraţii mei preaiubiţi, îndepărtaţi-vă de păcatele voastre; scuturaţi [a]lanţurile aceluia care vrea să vă înlănţuie; veniţi la acel Dumnezeu care este [b]stânca salvării voastre.

46 Pregătiţi-vă sufletele pentru acea zi glorioasă când [a]dreptatea va fi împărţită celor drepţi, chiar Ziua [b]judecăţii, pentru ca voi să nu vă chirciţi de groază; pentru ca voi să nu vă aduceţi aminte de [c]păcatul vostru îngrozitor în perfecţiune şi să trebuiască să exclamaţi: Sfinte, sfinte sunt judecăţile Tale, o, Doamne Dumnezeule [d]Atotputernic—dar eu îmi cunosc păcatul; am călcat legea, iar nelegiuirile sunt ale mele; şi diavolul a pus stăpânire pe mine, iar eu sunt o pradă a nenorocirii lui groaznice.

47 Dar iată, fraţii mei, este potrivit să vă trezesc la realitatea îngrozitoare a acestor lucruri? V-aş răni eu sufletele voastre dacă minţile voastre ar fi pure? Aş fi eu limpede cu voi, după limpezimea adevărului, dacă aţi fi fără de păcat?

48 Iată, dacă aţi fi sfinţi, eu v-aş vorbi despre sfinţenie; dar pentru că voi nu sunteţi sfinţi şi

41*b* 2 Ne. 31:17–21; Alma 37:46; D&L 132:22, 25.
c Luca 13:24; 2 Ne. 33:9; Hel. 3:29–30.
d 2 Ne. 31:9, 17–18; 3 Ne. 14:13–14; D&L 43:7; 137:2.
42*a* Mat. 11:25.
b GS Mândrie.
c 1 Cor. 3:18–21.
d GS Umil, umilinţă.
43*a* 1 Cor. 2:9–16.
44*a* Iacov 2:10.
b Iacov 1:19.
c Iacov 2:2; Mosia 2:28.
45*a* 2 Ne. 28:22; Alma 36:18.
b GS Stâncă.
46*a* GS Dreptate.
b GS Judecată, ultima.
c Mosia 3:25.
d 1 Ne. 1:14; Moise 2:1.

pentru că vă uitaţi la mine ca la un învăţător, este necesar şi potrivit ca eu să vă [a]învăţ care sunt consecinţele [b]păcatului.

49 Iată, sufletului meu îi este scârbă de păcat, iar inima mea se bucură în dreptate; iar eu voi [a]preamări numele sfânt al Dumnezeului meu.

50 Veniţi, fraţii mei, fiecare dintre voi care este însetat, veniţi la [a]apă; iar cel care nu are nici un ban, să vină şi să cumpere şi să mănânce; da, vino şi cumpără vin şi lapte, fără [b]bani şi fără preţ.

51 Prin urmare, nu cheltuiţi bani pe ceea ce nu are nici o valoare, nici [a]munca voastră pe ceea ce nu aduce satisfacţii. Ascultaţi-mă cu sârguinţă şi aduceţi-vă aminte de cuvintele pe care le-am spus; şi veniţi către Cel Sfânt al lui Israel şi [b]îndestulaţi-vă cu ceea ce nu piere şi nici nu poate fi corupt şi lăsaţi-vă sufletul să se bucure în abundenţă.

52 Iată, fraţii mei preaiubiţi, aduceţi-vă aminte de cuvintele Dumnezeului vostru; rugaţi-vă la El toată ziua, iar noaptea aduceţi [a]mulţumiri numelui Lui cel sfânt. Lăsaţi inimile voastre să se bucure.

53 Şi iată, cât de mari sunt [a]legământele Domnului şi cât de mare este bunăvoinţa Lui faţă de copiii oamenilor; şi datorită măreţiei Lui şi a harului şi [b]milostenie Lui, El ne-a făgăduit că seminţia noastră nu va fi distrusă cu totul, trupeşte, ci că El o va păstra; şi în generaţiile viitoare ei vor deveni o [c]ramură dreaptă a casei lui Israel.

54 Şi acum, fraţii mei, aş dori să vă vorbesc mai mult; dar restul cuvintelor mele vi le voi spune mâine. Amin.

CAPITOLUL 10

Iudeii Îl vor răstigni pe Dumnezeul lor—Ei vor fi împrăştiaţi până când vor începe să creadă în El—America va fi o ţară a libertăţii în care nu va domni nici un rege—Împăcaţi-vă cu Dumnezeu şi câştigaţi-vă Salvarea prin harul Lui. Circa 559–545 î.H.

Şi acum eu, Iacov, vă vorbesc iarăşi vouă, fraţii mei preaiubiţi, despre această [a]ramură dreaptă despre care v-am vorbit.

2 Căci iată, [a]făgăduielile pe care le-am primit sunt făgăduieli care ţin de trup; prin urmare, aşa cum mi s-a arătat mie că mulţi dintre copiii noştri vor pieri trupeşte din cauza necredinţei, totuşi, Dumnezeu va fi milos cu mulţi; şi copiii noştri vor fi salvaţi pentru ca ei să poată ajunge la ceea ce le va da lor cunoaşterea adevărată a Mântuitorului lor.

48*a* Alma 37:32.
b GS Păcat.
49*a* 1 Ne. 18:16.
50*a* GS Apă vie.
b Alma 42:27.
51*a* Isa. 55:1–2.
b 2 Ne. 31:20; 32:3; 3 Ne. 12:6.
52*a* GS Recunoscător, recunoştinţă.
53*a* GS Legământ.
b GS Milostiv, milostenie, milă.
c GS Via Domnului.

10 1*a* 1 Ne. 15:12–16; 2 Ne. 3:5; Iacov 5:43–45.
2*a* 1 Ne. 22:8; 3 Ne. 5:21–26; 21:4–7.

3 Prin urmare, aşa cum v-am spus, este necesar şi potrivit ca Hristos—căci în noaptea din urmă [a]îngerul mi-a spus că acesta trebuie să fie numele Lui—să [b]vină printre iudei, printre cei care sunt cea mai păcătoasă parte a lumii; iar ei Îl [c]vor răstigni pe El—căci aşa vrea Dumnezeul nostru şi nu este nici o altă naţiune de pe pământ care să-L [d]răstignească pe [e]Dumnezeul lor.

4 Căci dacă [a]minunile foarte mari ar fi făcute printre alte naţiuni, acestea s-ar pocăi şi ar şti că El este Dumnezeul lor.

5 Dar din cauza [a]vicleşugurilor preoţeşti, precum şi din cauza nedreptăţilor, cei din Ierusalim se vor încăpăţâna împotriva Lui pentru ca El să fie răstignit.

6 Prin urmare, din cauza nedreptăţilor lor, distrugere şi foamete, şi molimi şi vărsare de sânge vor veni peste ei; iar cei care nu vor fi distruşi vor fi [a]împrăştiaţi printre toate naţiunile.

7 Dar iată, aşa spune [a]Domnul Dumnezeu: [b]Când ziua aceea va veni, când vor crede în Mine că Eu sunt Hristos, atunci am făcut un legământ solemn cu strămoşii lor, că ei vor fi restituiţi în trup, pe pământ, în ţările moştenirii lor.

8 Şi se va întâmpla că ei vor fi [a]adunaţi din îndelungata lor împrăştiere, din [b]insulele mării şi din cele patru colţuri ale lumii; iar popoarele neamurilor vor fi mari în ochii Mei, spune Dumnezeu, [c]ducându-i pe ei în ţările moştenirii lor.

9 [a]Da, regii neamurilor vor fi taţi adoptivi pentru ei, iar reginele lor vor fi mame adoptive; prin urmare, [b]făgăduinţele Domnului pentru neamuri sunt mari, căci aşa a spus El, şi cine poate tăgădui aceasta?

10 Dar iată, această ţară, a spus Dumnezeu, va fi o ţară a moştenirii tale, iar [a]neamurile vor fi binecuvântate în ţară.

11 Şi această ţară va fi o ţară a [a]libertăţii pentru neamuri, şi în această ţară nu vor fi [b]regi care să se ridice împotriva neamurilor.

12 Şi Eu voi întări această ţară împotriva tuturor celorlalte popoare.

13 Iar cel care [a]luptă împotriva Sionului va [b]pieri, a spus Dumnezeu.

14 Căci cel care ridică un rege împotriva Mea va pieri, căci Eu,

3*a* 2 Ne. 25:19; Iacov 7:5; Moro. 7:22.
b GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
c 1 Ne. 11:33; Mosia 3:9; D&L 45:52–53.
d Luca 23:20–24.
e 1 Ne. 19:10.

4*a* GS Minune.
5*a* Luca 22:2. GS Vicleşug preoţesc.
6*a* 1 Ne. 19:13–14. GS Israel—Împrăştierea Israelului.
7*a* GS Domnul.
b 2 Ne. 25:16–17.
8*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
b 1 Ne. 22:4; 2 Ne. 10:20–22; D&L 133:8.
c 1 Ne. 22:8.
9*a* Isa. 49:22–23.
b 1 Ne. 22:8–9; D&L 3:19–20.
10*a* 2 Ne. 6:12.
11*a* GS Liber, libertate.
b Mosia 29:31–32.
13*a* 1 Ne. 22:14, 19.
b Isa. 60:12.

Domnul, [a]Regele Cerului, voi fi regele lor şi Eu voi fi o [b]lumină în vecii vecilor pentru cei care ascultă de cuvintele Mele.

15 Prin urmare, pentru ca [a]legămintele Mele pe care le-am făcut cu copiii oamenilor să fie împlinite, în legătură cu lucrurile pe care Eu le voi face pentru ei în timp ce ei sunt în trup, Eu trebuie să distrug lucrările [b]secrete ale [c]întunericului, ale crimelor şi ale lucrurilor abominabile.

16 Prin urmare, cei care luptă împotriva [a]Sionului, atât iudeii, cât şi neamurile, atât sclavii, cât şi cei liberi, atât bărbaţi, cât şi femei, vor pieri; căci [b]ei sunt aceia care sunt curvele întregului pământ; căci [c]cei care [d]nu sunt pentru Mine sunt [e]împotriva Mea, spune Dumnezeul nostru.

17 Căci Eu voi [a]îndeplini făgăduielile Mele pe care le-am făcut copiilor oamenilor, că le voi împlini pentru ei în timp ce ei sunt în trup—

18 Prin urmare, fraţii mei preaiubiţi, aşa spune Dumnezeul nostru: Eu voi pedepsi seminţia voastră cu mâna [a]neamurilor; cu toate acestea, Eu voi înmuia inimile neamurilor pentru ca ele să fie ca un părinte pentru ei; prin urmare, neamurile vor fi [b]binecuvântate şi [c]numărate printre cei din casa lui Israel.

19 Prin urmare, Eu voi [a]sfinţi această ţară pentru seminţia voastră şi pentru aceia care vor fi număraţi în seminţia voastră în vecii vecilor, ca să fie ţara moştenirii lor; căci aceasta este o ţară aleasă, spune Dumnezeu către mine, mai presus decât toate celelalte ţări; prin urmare, Eu voi cere ca toţi oamenii care locuiesc acolo să Mă preaslăvească, spune Dumnezeu.

20 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, văzând că Dumnezeul nostru cel milos ne-a făcut cunoscut atât de multe despre aceste lucruri, să ne aducem aminte de El şi să ne lepădăm de păcatele noastre şi să nu ne plecăm capul, căci noi nu suntem alungaţi; cu toate acestea, noi am fost [a]conduşi afară din ţara moştenirii noastre; dar am fost conduşi într-o ţară [b]mai bună, căci Domnul a făcut ca marea să fie [c]calea noastră şi noi suntem pe o [d]insulă a mării.

21 Dar mari sunt făgăduinţele

14*a* Alma 5:50; D&L 38:21–22; 128:22–23; Moise 7:53.
b GS Lumină, lumina lui Hristos.
15*a* GS Legământ.
b Hel. 3:23. GS Combinaţii secrete.
c GS Întunecime spirituală.
16*a* GS Sion.
b 1 Ne. 13:4–5.
c 1 Ne. 14:10.
d 1 Ne. 22:13–23; 2 Ne. 28:15–32; 3 Ne. 16:8–15; Eter 2:9.
e Mat. 12:30.
17*a* D&L 1:38.
18*a* Luca 13:28–30; D&L 45:7–30.
b Ef. 3:6.
c Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 14:1–2; 3 Ne. 16:13; 21:6, 22; 30:2; Avr. 2:9–11.
19*a* 2 Ne. 3:2.
20*a* 1 Ne. 2:1–4.
b 1 Ne. 2:20. GS Pământul făgăduinţei.
c 1 Ne. 18:5–23.
d Isa. 11:10–12.

Domnului către cei care sunt pe [a]insulele mării; prin urmare, vorbind despre insule, înţelegem că trebuie să fie mai multe la număr decât aceasta, iar ele sunt locuite, de asemenea, de fraţi de-ai noştri.

22 Căci iată, Domnul Dumnezeu i-a [a]condus afară din casa lui Israel din când în când, după voinţa şi plăcerea Lui. Şi acum iată, Domnul îşi aduce aminte de toţi aceia care au fost dezrădăcinaţi; prin urmare, El îşi aduce aminte şi de noi.

23 De aceea, înveseliţi-vă inimile şi aduceţi-vă aminte că voi sunteţi [a]liberi să [b]acţionaţi pentru voi înşivă—să [c]alegeţi calea morţii nepieritoare sau calea vieţii veşnice.

24 Prin urmare, fraţii mei preaiubiţi, împăcaţi-vă cu voinţa lui Dumnezeu şi nu cu voinţa diavolului şi a trupului; şi aduceţi-vă aminte, după ce v-aţi împăcat cu Dumnezeu, că numai în şi prin [a]harul lui Dumnezeu puteţi să fiţi [b]salvaţi.

25 Prin urmare, fie ca Dumnezeu să vă scoale din morţi prin puterea învierii, precum şi din moartea nepieritoare prin puterea [a]ispăşirii, pentru ca voi să puteţi fi primiţi în Împărăţia veşnică a lui Dumnezeu, ca să-L preamăriţi prin har divin. Amin.

CAPITOLUL 11

Iacov L-a văzut pe Mântuitorul său—Legea lui Moise Îl reprezintă pe Hristos şi dovedeşte că El va veni. Circa 559–545 î.H.

Şi acum, [a]Iacov a spus mult mai multe lucruri către poporul meu în acel timp; cu toate acestea, numai pe acestea le-am scris, căci lucrurile pe care le-am [b]scris îmi sunt de ajuns.

2 Şi acum, eu, Nefi, scriu mai mult din cuvintele lui [a]Isaia căci sufletul meu se desfată în cuvintele lui. Pentru că voi aplica vorbele lui la poporul meu şi le voi trimite până la toţi copiii mei căci el într-adevăr L-a văzut pe [b]Mântuitorul meu, tot aşa cum L-am văzut eu.

3 Şi fratele meu, Iacov, de asemenea, L-a [a]văzut pe El, cum şi L-am văzut eu; prin urmare, voi trimite cuvintele lor până la copiii mei, ca să le dovedesc că vorbele mele sunt adevărate. Şi astfel, prin cuvintele a [b]trei oameni, a spus Dumnezeu, Eu voi întemeia cuvântul Meu. Cu toate acestea, Dumnezeu trimite mai mulţi martori şi dovedeşte toate cuvintele Sale.

4 Iată, sufletul meu se desfată [a]dovedind poporului meu adevărul [b]venirii lui Hristos;

21*a* 1 Ne. 19:15–16; 22:4.
22*a* 1 Ne. 22:4.
23*a* GS Libertatea de a alege.
b 2 Ne. 2:16.
c Deut. 30:19.
24*a* GS Har.
b GS Salvare.
25*a* GS Ispăşire, (a) ispăşi.
11 1*a* 2 Ne. 6:1–10.
b 2 Ne. 31:1.
2*a* 3 Ne. 23:1.
b GS Mântuitor.
3*a* 2 Ne. 2:3; Iacov 7:5.
b 2 Ne. 27:12; Eter 5:2–4; D&L 5:11.
4*a* 2 Ne. 31:2.
b Iacov 4:5; Iarom 1:11; Alma 25:15–16; Eter 12:19.

căci pentru acest scop a fost dată [c]legea lui Moise; şi toate lucrurile care au fost date de Dumnezeu omului, de la începutul lumii, sunt o reprezentare a Lui.

5 Şi, de asemenea, sufletul meu se desfată în [a]legămintele Domnului, pe care El le-a făcut cu strămoşii noştri; da, sufletul meu se desfată în harul Lui şi în dreptatea şi puterea şi mila Lui, în planul măreţ şi veşnic al salvării de la moarte.

6 Iar sufletul meu se desfată dovedind poporului meu că, [a]dacă Hristos n-ar veni, atunci toţi oamenii ar trebui să piară.

7 Pentru că, dacă Hristos n-ar fi, atunci nici Dumnezeu [a]n-ar fi; şi dacă Dumnezeu n-ar fi, atunci nici noi n-am fi, căci atunci n-ar fi putut fi nici [b]crearea. Dar Dumnezeu este, iar El este Hristos şi El va veni la timpul Său cuvenit.

8 Şi acum scriu unele dintre cuvintele lui Isaia pentru ca oricine din poporul meu, care va vedea aceste cuvinte, să-şi înalţe inimile şi să se bucure pentru toţi oamenii. Acum, acestea sunt cuvintele şi voi le puteţi aplica la voi şi la toţi oamenii.

CAPITOLUL 12

Isaia vede templul din zilele din urmă, adunarea lui Israel, şi judecata milenară şi pacea—Cei mândri şi cei păcătoşi vor fi umiliţi la cea de a Doua Venire—Compară cu Isaia 2. Circa 559–545 î.H.

Cuvântul pe care [a]Isaia, fiul lui Amoţ, l-a [b]văzut despre Iuda şi despre Ierusalim:

2 Şi se va întâmpla în ultimele zile, când [a]muntele [b]Casei Domnului va fi întemeiat pe vârful [c]munţilor şi va fi înălţat deasupra dealurilor, iar toate naţiunile vor curge către acel loc.

3 Şi mulţi oameni se vor duce şi vor spune: Veniţi, să mergem sus la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov; iar El ne va învăţa căile Sale, iar noi vom [a]păşi pe căile Lui; pentru că din Sion va ieşi [b]legea, iar din Ierusalim cuvântul Domnului.

4 Iar El va [a]judeca printre naţiuni şi va pedepsi pe mulţi oameni; iar ei îşi vor făuri din săbiile lor fiare de plug, iar din lăncile lor coase—nici o naţiune nu-şi va ridica sabia împotriva altei naţiuni şi nici nu vor mai învăţa să se războiască.

4*c* 2 Ne. 5:10.
5*a* GS Legământul avraamic.
6*a* Mosia 3:15.
7*a* 2 Ne. 2:13.
b GS (a) Crea, creaţie.

12 1*a* Capitolele 2–4 din Isaia sunt citate de pe plăcile de aramă de către Nefi în 2 Nefi 12–24; sunt unele diferenţe de exprimare care trebuie remarcate.
b EBR *Khazah*, înseamnă „a avea o viziune". Înseamnă că Isaia a primit mesajul lui printr-o viziune de la Domnul.
2*a* Ioel 3:17.
GS Sion.
b GS Templu, casa Domnului.
c D&L 49:25.
3*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
b EBR VS. GS Evanghelie.
4*a* 2 Ne. 21:2–9.

5 O, casă a lui Iacov, veniţi şi să mergem în lumina Domnului; da, veniţi, căci voi toţi sunteţi [a]rătăciţi, fiecare în felul său păcătos.

6 De aceea, o, Doamne, Tu ai abandonat poporul Tău, casa lui Iacov, pentru că el este [a]influenţat din Răsărit şi ascultă de vrăjitori care pretind că pot citi viitorul, la fel ca [b]filistenii, şi îşi [c]găseşte bucurie în copiii străinilor.

7 Pământul lor este, de asemenea, plin de argint şi aur, iar bogăţiile lor nu au nici un sfârşit; ţara lor este, de asemenea, plină de cai, iar căruţele lor sunt fără de număr.

8 Ţara lor este, de asemenea, plină de [a]idoli; ei preaslăvesc lucrul propriilor lor mâini, acela făcut de propriile lor degete.

9 Şi omul cel mic nu se [a]pleacă, iar omul cel mare nu se umileşte, de aceea, nu-l ierta.

10 O, voi cei păcătoşi, intraţi în pământ şi [a]ascundeţi-vă în ţărână căci frica de Domnul şi slava maiestăţii Sale vă va lovi.

11 Şi se va întâmpla că trufia omului va fi umilită şi îngâmfarea oamenilor va fi frântă, iar Domnul singur va fi înălţat în acea zi.

12 Căci [a]ziua Domnului oştirilor vine curând peste toate naţiunile, da, asupra fiecăruia; da, asupra celui [b]mândru şi trufaş, asupra fiecăruia care este înălţat şi va trebui să fie doborât.

13 Da, iar ziua Domnului va veni asupra tuturor cedrilor din Liban, căci ei sunt mari şi înălţaţi; şi asupra tuturor stejarilor din Basan.

14 Şi asupra tuturor munţilor înalţi, şi asupra tuturor dealurilor, şi asupra tuturor naţiunilor care sunt înălţate, şi asupra fiecărui popor;

15 Şi asupra fiecărui turn înalt şi asupra fiecărui zid fortificat;

16 Şi asupra tuturor corăbiilor de pe [a]mare şi asupra tuturor corăbiilor de la Tars şi asupra a tot ceea ce este plăcut la vedere.

17 Trufia omului va fi frântă, iar îngâmfarea oamenilor va fi micşorată; iar Domnul singur va fi înălţat în [a]ziua aceea.

18 Iar El va face ca toţi idolii să piară.

19 Iar aceştia se vor duce în găurile pietrelor şi în grotele pământului, căci frica Domnului îi va cuprinde şi slava măreţiei Lui îi va pedepsi atunci când El se va ridica pentru ca să zdruncine pământul.

20 În ziua aceea, orice om

5*a* 2 Ne. 28:14; Mosia 14:6; Alma 5:37.
6*a* I.E. sunt alimentaţi, li se oferă învăţături, credinţe străine. Ps. 106:35.
b GS Filisteni.
c EBR Dau mâna sau fac un legământ.
8*a* GS Idolatrie.
9*a* I.E. în faţa lui Dumnezeu; în schimb preaslăveşte idoli.
10*a* Alma 12:14.
12*a* GS (a) Doua Venire a lui Isus Hristos.
b Mal. 4:1; 2 Ne. 23:11; D&L 64:24.
16*a* Versiunea grecească (Septuaginta) are o expresie care în ebraică nu există şi ebraica are o expresie care nu există în greacă; dar 2 Nefi 12:16 le cuprinde pe amândouă.
17*a* I.E. Ziua în care Domnul va veni în slavă.

trebuie să [a]arunce la cârtiţe şi la lilieci pe idolii lui de argint şi pe idolii lui de aur pe care i-a făcut pentru el însuşi, ca să-i preaslăvească;

21 Să intre în crăpăturile pietrelor şi în vârful rocilor aspre, căci frica Domnului va veni peste ei, iar măreţia slăvii Lui îi va lovi atunci când El se va ridica pentru a zdruncina pământul.

22 Feriţi-vă de [a]omul a cărui răsuflare este în nările sale; căci cine este el ca să-l luaţi în seamă?

CAPITOLUL 13

Iuda şi Ierusalimul vor fi pedepsiţi pentru nesupunerea lor—Domnul apără şi judecă poporul Său—Fiicele Sionului sunt blestemate şi chinuite pentru purtarea lor lumească—Compară cu Isaia 3. Circa 559–545 î.H.

Căci iată, Domnul, Domnul oştirilor, va lua înapoi de la Ierusalim şi de la Iuda, sprijinul şi toate lucrurile, toată pâinea şi toată apa—

2 Pe omul cel puternic şi pe soldat, pe judecător şi pe profet, precum şi pe cel înţelept şi pe cel bătrân;

3 Pe căpitanul celor cincizeci şi pe omul de vază, pe consilier şi pe şarlatanul înşelător şi pe oratorul cel priceput.

4 Iar Eu le voi da copii ca să fie prinţii lor, iar ţâncii vor domni asupra lor.

5 Şi poporul va fi asuprit, unul de către celălalt şi fiecare de către vecinul său; copilul se va purta cu mândrie faţă de cel bătrân, iar cel de nimic faţă de cel de vază.

6 Când un om va lua pe fratele său din casa tatălui său şi va spune: Tu ai îmbrăcăminte, fii conducătorul nostru şi nu lăsa această [a]ruină să intre sub mâna ta—

7 În ziua aceea, el va jura, zicând: Eu nu voi fi un [a]vindecător; căci în casa mea nu este nici pâine şi nici îmbrăcăminte; nu mă faceţi pe mine conducătorul poporului.

8 Căci Ierusalimul este [a]ruinat, iar Iuda este [b]căzut pentru că vorbele şi faptele lor au fost împotriva Domnului ca să înfrunte ochii slăvii Lui.

9 Faţa lor poartă mărturie împotriva lor şi declară că păcatul lor este chiar ca cel al [a]Sodomei, iar ei nu pot să ascundă aceasta. Vai de sufletele lor, căci ei au atras răul asupra lor înşişi!

10 Spune celor drepţi că totul este [a]bine cu ei; căci vor mânca rodul faptelor lor.

11 Vai de cei păcătoşi, căci ei vor pieri; căci răsplata mâinilor lor va fi peste ei!

12 Cât despre poporul meu, copiii sunt asupritorii lor şi

20*a* EBR. Să scape de.
22*a* I.E. Încetaţi să mai depindeţi de omul muritor; acesta are o putere mică în comparaţie cu Dumnezeu.
13 6*a* Isa. 3:6.
7*a* EBR. Cel care să-ţi lege rănile; i.e. nu pot să-ţi preiau problemele.
8*a* Ier. 9:11.
b Plâng. 1:3.
9*a* Gen. 19:1, 4–7, 24–25.
GS Homosexualitate.
10*a* Deut. 12:28.

femeile domnesc peste ei. O, poporul meu, cei care te [a]conduc te fac să greşeşti şi distrug calea drumurilor tale.

13 Domnul se va ridica pentru ca să [a]apere şi să-i judece pe oameni.

14 Domnul va începe judecata cu cei bătrâni din poporul Său şi cu [a]prinţii acestuia; căci voi aţi [b]mâncat [c]via şi ceea ce aţi [d]jefuit de la [e]săraci, în casele voastre.

15 Ce vreţi? Voi îmi faceţi poporul bucăţele şi oprimaţi pe cei săraci, spune Domnul Dumnezeul oştirilor.

16 Mai mult, Domnul a spus: Pentru că fiicele Sionului sunt îngâmfate şi păşesc cu spinările băţoase şi cu priviri pofticioase, [a]păşind cu afectare şi zornăind din picioarele lor—

17 De aceea, Domnul va lovi cu râie vârful capului fiicelor Sionului şi Domnul va [a]dezveli părţile secrete ale trupului lor.

18 În ziua aceea, Domnul va îndepărta bravada ornamentelor lor zornăitoare, [a]acoperământul capului lor, şi [b]ornamentele lor de la gât, rotunde ca luna;

19 Lanţurile, brăţările şi [a]eşarfele;

20 Bonetele şi ornamentele picioarelor, cordeluţele de pe cap şi cutiuţele de mirodenii şi cerceii;

21 Inelele şi bijuteriile de la nas;

22 [a]Hainele de gală şi mantalele, broboadele care le ascund faţa şi acele de păr;

23 [a]Oglinzile şi lenjeria fină, capişoanele şi voalurile.

24 Şi se va întâmpla că în loc de parfumuri va fi putoare; şi în loc de o centură, o [a]zdreanţă; şi în loc de păr frumos şi bogat, chelie; şi în loc de [b]rochii largi şi bogate, veşminte strâmte de pânză de sac; [c]arsuri în loc de frumuseţe.

25 Bărbaţii tăi vor cădea de sabie, iar vitejii tăi, în război.

26 Şi porţile lui se vor tângui şi vor jeli; şi va fi părăsit şi va fi la pământ.

CAPITOLUL 14

Sionul şi fiicele lui vor fi mântuiţi şi curăţaţi în ziua milenară—Compară cu Isaia 4. Circa 559–545 î.H.

12*a* Isa. 9:16.
13*a* EBR. Să lupte pentru. Mica 6:2; D&L 45:3–5.
14*a* EBR. Stăpânitori sau conducători.
b EBR. Consumat sau ars.
c Isa. 5:7.
d I.E. însuşit câştiguri.
e 2 Ne. 28:12–13.
16*a* I.E. păşind cu paşi mici şi repezi într-un mod afectat.
17*a* EBR. A expune; expresie care înseamnă „a se face de ruşine”.
18*a* Probabil plase pentru păr. Autorităţile nu sunt întotdeauna de acord cu diferitele feluri de ornamente femeieşti citate în versetele 18–23.
b I.E. ornamente în formă de lună.
19*a* EBR. Voaluri.
22*a* EBR Veşminte splendide.
23*a* SAU Veşminte transparente.
24*a* EBR Cârpă.
b SAU Mantii.
c SAU marcare cu fierul roşu (semnul sclaviei).

Şi în ziua aceea, şapte femei vor pune stăpânire pe un bărbat, zicând: Noi vom mânca pâinea noastră şi vom purta propriile noastre haine; lasă-ne numai să ne cheme după numele Tău ca să scăpăm de [a]ruşine.

2 În ziua aceea, [a]ramura Domnului va fi frumoasă şi glorioasă; rodul pământului foarte gustos şi delicat pentru cei care sunt scăpaţi din Israel.

3 Şi se va întâmpla că cei care au rămas în Sion şi cei rămaşi în Ierusalim vor fi numiţi sfinţi, chiar fiecare care este înscris printre cei care trăiesc în Ierusalim—

4 [a]Atunci când Domnul va fi [b]spălat murdăria de pe fiicele Sionului şi va fi purificat Ierusalimul de sângele care era în el cu spiritul judecăţii şi cu spiritul [c]focului.

5 Iar Domnul va face peste fiecare locuinţă de pe muntele Sionului şi peste fiecare adunare a lui un [a]nor de fum în timp de zi şi strălucirea unui foc cu flăcări în timp de noapte; căci asupra întregii slăvi a Sionului va fi o apărare.

6 Şi va exista un tabernacol ca să dea umbră în timpul zilei şi să fie loc de [a]refugiu şi adăpost în timp de furtună şi de ploaie.

CAPITOLUL 15

Via Domnului (Israelul) va deveni pustie şi poporul Lui va fi împrăştiat—Nenorociri vor veni peste ei în starea lor de apostazie şi împrăştiere—Domnul va ridica un steag şi va aduna Israelul—Compară cu Isaia 5. Circa 559–545 î.H.

Şi atunci voi cânta pentru Cel mult-preaiubit al Meu [a]cântecul Celui Drag Mie, despre această vie. Cel Mult-preaiubit are o vie pe un deal foarte fertil.

2 Şi El a îngrădit-o şi a adunat pietrele din ea şi a plantat-o cu [a]viţa cea mai aleasă, şi a construit un turn în mijlocul ei şi, de asemenea, a făcut un teasc; şi El a făcut tot ce trebuia ca via să producă struguri; şi ea a produs struguri sălbatici.

3 Şi acum, o, voi locuitori ai Ierusalimului şi oameni ai Iudeii, fiţi, vă rog, judecători între Mine şi via Mea.

4 Ce s-ar fi putut face mai mult pentru via Mea şi Eu nu am făcut? Prin urmare, când am aşteptat să producă struguri, ea a produs struguri sălbatici.

5 Şi acum, gata; o să vă spun ce voi face cu via Mea—voi [a]da jos gardul şi va fi mâncată; şi voi dărâma zidul ei şi va fi călcată în picioare.

14 1*a* I.E. stigmatul de a nu fi căsătorit şi a nu avea copii.
2*a* Isa. 60:21; 2 Ne. 3:5; Iacov 2:25.
4*a* I.E. Când Domnul a curăţat pământul.
b GS (a) Spăla, spălat, spălări.
c Mal. 3:2–3; 4:1.
5*a* Ex. 13:21.
6*a* Isa. 25:4; D&L 115:6.
15 1*a* I.E. Profetul compune un cântec sau o pildă poetică a unei vii, arătând mila lui Dumnezeu şi indiferenţa poporului lui Israel.
2*a* Ier. 2:21.
5*a* Ps. 80:12.

6 Şi o voi lăsa în părăsire; ea nu va fi nici tunsă, nici săpată; şi [a]buruieni şi mărăcini vor creşte; şi voi porunci norilor să nu mai [b]plouă peste ea.

7 Căci [a]via Domnului oştirilor este casa lui Israel, iar oamenii Iudeii sunt plantele care îi aduc bucurie; şi El s-a aşteptat la [b]judecată, şi iată, asuprire; la dreptate, dar iată, plânset.

8 Vai de cei care pun casă lângă [a]casă, până când nu mai este nici un loc, ca ei să se aşeze [b]singuri în mijlocul pământului!

9 În urechile Mele, a glăsuit Domnul oştirilor, cu adevăr că o mulţime de case vor fi părăsite şi oraşe mari şi frumoase vor fi nelocuite.

10 Da, zece acri de vie vor produce numai un [a]bat, iar sămânţa dintr-un omer va produce numai o efă.

11 Vai de cei care se scoală dis-de-dimineaţă ca să poată să [a]bea mult până noaptea, iar [b]vinul să le aprindă simţurile!

12 Iar harpa şi timpana şi tamburul şi flautul şi vinul sunt la petrecerile lor; dar ei nu [a]iau aminte la lucrarea Domnului şi nici a munca mâinilor Lui.

13 De aceea, poporul Meu a fost dus în robie pentru că ei nu au nici o [a]cunoaştere; iar oamenii lor de vază vor fi înfometaţi, iar noroadele lor vor fi uscate de sete.

14 De aceea, iadul se măreşte şi îşi deschide gura fără măsură; şi slava lor şi mulţimea lor şi faima lor, precum şi acela care se veseleşte vor coborî în el.

15 Şi cel meschin va fi doborât, iar cel puternic va fi umilit, şi ochii celui trufaş vor fi umiliţi.

16 Dar Domnul oştirilor va fi înălţat în [a]judecată, iar Dumnezeu, care este sfânt, va fi sfinţit în dreptate.

17 Atunci mieii vor paşte după felul lor, iar străinii vor mânca în locurile părăsite de cei bogaţi.

18 Vai de cei care aduc nedreptate cu funiile [a]vanităţii şi păcat cu [b]şleaul căruţei;

19 Care spun: Lasă-L să se [a]grăbească, să-Şi iuţească lucrul pentru ca noi să-L [b]vedem; şi lasă povaţa Celui Sfânt al lui Israel să se apropie şi să vină pentru ca noi să o cunoaştem.

20 Vai de cei care [a]numesc răul bine şi binele rău, care iau [b]întunericul drept lumină şi lumina drept întuneric, care consideră amarul ca fiind dulce, iar dulcele ca fiind amar!

6*a* Isa. 7:23; 32:13.
b Ier. 3:3.
7*a* GS Via Domnului.
b SAU justiţia.
8*a* Mica 2:1–2.
b I.E. vor fi lăsaţi să locuiască singuri. Proprietarii bogaţi înghit fermele mici ale săracilor.
10*a* Ezec. 45:10–11.
11*a* Prov. 23:30–32.
b GS Cuvânt de Înţelepciune.
12*a* Ps. 28:5.
13*a* Osea 4:6.
GS Cunoaştere.
16*a* GS Isus Hristos—Judecător.
18*a* GS Deşertăciune, deşert.
b I.E. Sunt legaţi de păcatele lor precum animalele de povara lor.
19*a* Ier. 17:15.
b I.E. Ei nu vor crede în Mesia până când nu-L vor vedea.
20*a* Moro. 7:14, 18; D&L 64:16; 121:16.
b 1 Ioan 1:6.

21 Vai de cei care sunt [a]deştepţi în proprii lor ochi şi care se cred prevăzători!

22 Vai de cei grozavi în a bea vin şi de cei care se voinicesc să amestece băuturi tari;

23 Cei care iartă pe cei păcătoşi şi-i răsplătesc şi care îi [a]lipsesc de dreptate pe cei drepţi!

24 De aceea, aşa cum [a]focul nimiceşte [b]mirişte şi flacăra consumă [c]pleava, tot aşa rădăcina lor va putrezi, iar florile lor se vor risipi ca pulberea; pentru că au nesocotit legea Domnului oştirilor şi au [d]dispreţuit cuvântul Celui Sfânt al lui Israel.

25 De aceea, este [a]mânia Domnului aprinsă împotriva poporului Său, iar El Şi-a întins mâna împotriva lor şi i-a lovit; iar dealurile s-au cutremurat, iar cadavrele au fost aruncate în mijlocul străzilor. Căci toată mânia aceasta a Lui nu s-a potolit, iar mâna Lui este încă întinsă.

26 Şi El va înălţa un [a]steag pentru naţiunile din depărtare şi va [b]fluiera către ele de la marginea pământului; şi iată, ei vor [c]veni cu repezeală; nici unul dintre ei nu va fi obosit şi nu se va împiedica.

27 Nici unul nu va aţipi şi nu va adormi; brâul nici unuia nu se va desface şi nici şnurul papucilor lor nu se va deznoda;

28 Săgeţile lor vor fi ascuţite, iar arcurile lor încordate, iar copitele cailor lor vor părea tari ca piatra, iar roţile căruţelor lor ca vârtejurile vântului, răcnetele lor ca acelea ale leilor.

29 Ei vor răcni ca [a]leii tineri; da, vor răcni şi vor ţine bine prada şi o vor căra departe în siguranţă şi nimeni nu o va elibera.

30 Şi în ziua aceea, vor răcni împotriva lor la fel ca urletul mării; şi dacă ei se uită către pământ, iată, întuneric şi jale, iar lumina cerului lui este întunecată.

CAPITOLUL 16

Isaia Îl vede pe Domnul—Păcatele lui Isaia sunt iertate—El este chemat să profeţească—El profeţeşte despre respingerea de către iudei a învăţăturilor lui Hristos—O rămăşiţă se va întoarce—Compară cu Isaia 6. Circa 559–545 î.H.

În [a]anul când regele Ozia a murit, eu L-am văzut, de asemenea, pe Domnul şezând pe un tron, sus şi ridicat în înălţime, iar [b]trena Lui umplea templul.

21*a* Prov. 3:5–7; 2 Ne. 28:15.
23*a* I.E. Îi privează de drepturile legale.
24*a* Obad. 1:18; Mal. 4:1–2; 2 Ne. 20:17.
b Ioel 2:5; 1 Ne. 22:15, 23; 2 Ne. 26:4, 6; D&L 64:23–24; 133:64.
c Luca 3:17; Mosia 7:29–31.
d 2 Sam. 12:7–9.
25*a* D&L 63:32; Moise 6:27.
26*a* GS Steag.
b SAU Fluiere, adică un semnal de adunare.
Isa. 7:18; 2 Ne. 29:2.
c GS Israel—Adunarea lui Israel.
29*a* 3 Ne. 21:12–13.
16 1*a* I.E. aproximativ 750 î.H.
b I.E. Marginea veşmântului Lui sau tivul acestuia.

2 Deasupra Lui stăteau [a]serafimii; fiecare dintre ei avea şase aripi; cu două dintre ele şi-a acoperit faţa; cu două şi-a acoperit picioarele; iar cu două zbura.

3 Iar unul a strigat către celălalt şi a zis: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oştirilor; pământul întreg este plin de slava Lui.

4 Iar [a]coloanele porţii s-au mişcat la glasul celui care striga, iar casa era plină de fum.

5 Atunci am spus: Vai de mine! căci eu sunt [a]pierdut; pentru că sunt un om cu buze necurate; şi trăiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate; căci ochii mei L-au văzut pe Rege, pe Domnul oştirilor.

6 Atunci, unul dintre serafimi a zburat către mine, având un [a]cărbune aprins în mână, pe care el îl luase cu un cleşte de pe altar.

7 Şi l-a pus pe acesta peste gura mea şi a spus: Iată, acesta ţi-a atins buzele; şi [a]nedreptatea ta este ştearsă, şi păcatul tău este purificat.

8 Şi am auzit glasul Domnului, zicând: Pe cine trebuie să trimit şi cine se va duce pentru Noi? Atunci am spus: Aici sunt; trimite-mă pe mine.

9 Iar El a spus: Du-te şi spune acestui popor—Într-adevăr, voi auziţi, dar ei nu înţelegeţi; şi într-adevăr voi vedeţi, dar ei nu îşi dau seama.

10 Întăreşte inima acestui popor, şi surzeşte-i şi închide-le ochii—ca să nu vadă cu ochii lor şi să [a]audă cu urechile lor şi să înţeleagă cu inima lor şi să fie convertiţi şi vindecaţi.

11 Apoi am spus: Doamne, cât timp? Şi El a spus: Până când oraşele vor fi golite de locuitori şi casele vor fi fără bărbat, şi ţara va fi pustie cu totul;

12 Iar Domnul i-a [a]dus pe oameni departe, căci va fi un mare pustiu în mijlocul ţării.

13 Dar totuşi va fi o zecime şi ei se vor întoarce şi vor fi nimiciţi, ca un tei şi ca un stejar a căror substanţă este în ei când îşi leapădă frunzele; tot astfel, seminţia sfântă va fi [a]substanţa lor.

CAPITOLUL 17

Efraim şi Siria poartă război împotriva Iudeii—Hristos se va naşte dintr-o fecioară—Compară cu Isaia 7. Circa 559–545 î.H.

Şi s-a întâmplat în zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, regele Iudeii, că Reţin, regele Siriei şi Pecah, fiul lui Remalia, regele lui Israel, au plecat spre Ierusalim ca să se războiască împotriva lui, dar nu au putut să-l învingă.

2 Iar celor din casa lui David li s-a spus: Siria este aliată cu

2*a* GS Heruvim.
4*a* EBR Fundaţia porţii s-a cutremurat.
5*a* EBR Dezmoştenit; adică, el a fost copleşit de cunoaşterea păcatelor sale şi ale poporului său.
6*a* I.E. Un simbol al curăţeniei.
7*a* GS Iertarea păcatelor.
10*a* Mat. 13:14–15.
12*a* 2 Regi 17:18, 20.
13*a* I.E. Ca un copac, deşi frunzele îi sunt risipite, trăieşte şi are capacitatea de a produce seminţe în continuare.

[a]Efraim. Iar inima sa este mişcată şi, de asemenea, inima poporului său, tot aşa cum copacii pădurii sunt mişcaţi de vânt.

3 Atunci, Domnul a vorbit către Isaia: Du-te acum tot înainte ca să-l întâlneşti pe Ahaz, tu şi fiul tău, [a]Şir-Iaşub, la capătul apeductului bazinului de sus, pe drumul care duce la nălbitorul de pânză.

4 Şi spune-i acestuia: Ia aminte şi fii liniştit; nu te [a]teme, nici nu avea inima slăbită din cauza celor două zdrenţe fumegânde, din cauza furiei groaznice a lui Reţin împotriva Siriei şi a fiului lui Remalia.

5 Căci Siria, Efraim şi fiul lui Remalia au conspirat împotriva ta, zicând:

6 Să ne ridicăm împotriva Iudeii şi s-o atacăm, şi să [a]facem o gaură în zidurile ei pentru noi şi să punem un rege în mijlocul ei, da pe fiul lui Tabeel.

7 Astfel spune Domnul Dumnezeu: Aceasta nu este posibil şi nu se va întâmpla.

8 Căci capul Siriei este Damascul, iar conducătorul Damascului este Reţin; iar în şaizeci şi cinci de ani, Efraimul va fi distrus, aşa încât nu va mai fi un popor.

9 Şi capul Efraimului este Samaria, iar capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă voi [a]nu credeţi, atunci cu siguranţă nu veţi fi întemeiaţi.

10 Mai mult, Domnul a vorbit iarăşi către Ahaz, zicând:

11 Cere un [a]semn de la Domnul Dumnezeul tău; cere-l fie în adâncuri, fie în înălţimile de sus.

12 Dar Ahaz a spus: Eu nu voi cere şi nici nu-L voi [a]ispiti pe Domnul.

13 Şi el a spus: Ascultaţi-mă acum, o, casa lui David; nu este destul că puneţi la încercare răbdarea oamenilor; acum vreţi să puneţi la încercare şi răbdarea Dumnezeului meu?

14 De aceea, Domnul Însuşi vă va da un semn—Iată, o [a]fecioară va zămisli şi va purta un fiu şi-L va numi [b]Emanuel.

15 Unt şi miere va mânca El pentru ca să ştie să refuze răul şi să aleagă binele.

16 Căci înainte ca acest [a]copil să ştie să refuze răul şi să aleagă binele, ţara pe care tu o urăşti va fi părăsită de către [b]amândoi regii ei.

17 Domnul va [a]aduce asupra ta şi asupra poporului tău şi asupra casei tatălui tău zile care nu au venit din ziua când [b]Efraim s-a despărţit de Iuda, regele Asiriei.

18 Şi se va întâmpla în ziua

17 2*a* I.E. Întreg Israelul de nord a fost numit după numele lui Efraim, tribul conducător de la nord.
3*a* EBR. Urmaşul se va întoarce.
4*a* I.E. Să nu-ţi fie frică de atac; cei doi regi au doar puţină putere.
6 *a* EBR S-o divizăm.
9*a* 2 Cron. 20:20.
11*a* GS Semn.
12*a* I.E. tenta, încerca sau pune să dovedească.
14*a* GS Fecior, fecioară.
b EBR Dumnezeu este cu noi.
GS Emanuel.
16*a* 2 Ne. 18:4.
b 2 Regi 15:30; 16:9.
17*a* 2 Cron. 28:19–21.
b 1 Regi 12:16–19.

aceea că Domnul [a]va şuiera după musca din partea cea mai îndepărtată a Egiptului şi după albina din ţara Asiriei.

19 Şi ele vor veni şi se vor aşeza toate în văile cele pustiite şi în crăpăturile pietrelor, prin toţi mărăcinii şi în toate tufişurile.

20 În aceeaşi zi, Domnul va [a]rade cu o lamă împrumutată de la cei de dincolo de râu, de la [b]regele Asiriei, capul şi părul de pe picioare; şi, de asemenea, El va rade chiar şi barba.

21 Şi se va întâmpla în acea zi că fiecare om va [a]hrăni o viţea şi două oi;

22 Şi se va întâmpla că, din abundenţa laptelui pe care acestea îl vor da, ei vor mânca unt; căci lapte şi miere va mânca fiecare din cei rămaşi în ţară.

23 Şi se va întâmpla în acea zi că, acolo unde astăzi sunt o mie de butuci de viţă de vie care valorează o mie de [a]lingouri de argint, acolo va fi numai iarbă neagră şi mărăcini.

24 Cu săgeţi şi cu arcuri vor veni oamenii acolo, căci toată ţara va fi numai iarbă neagră şi mărăcini.

25 Şi nimeni nu se va mai duce la dealurile prăşite cu sapa, de frica ierbii negre şi a mărăcinilor; ci acolo vor fi mânaţi boii şi [a]animalele de păşune mai mici.

CAPITOLUL 18

Hristos va fi ca o piatră de poticnire şi ca o stâncă de păcătuire—Caută-L pe Domnul, nu te uita la vrăjitori—Întoarce-te la lege şi la mărturie pentru îndrumare—Compară cu Isaia 8. Circa 559–545 î.H.

Mai mult, cuvântul Domnului mi-a spus: Ia un sul mare de pergament şi scrie pe el cu o peniţă omenească despre [a]Maher-Şalal-Haş-Baz.

2 Şi am luat doi [a]martori de încredere, pe preotul Urie şi pe Zaharia, fiul lui Ieberechia.

3 Şi m-am dus la [a]profetesă; iar ea a zămislit şi a născut un fiu. Iar Domnul a spus către mine: Dă-i numele Maher-Şalal-Haş-Baz.

4 Căci iată, [a]copilul [b]nu va şti să strige: Tatăl meu şi mama mea înainte ca bogăţiile Damascului şi [c]prăzile Samariei să fie luate din faţa regelui Asiriei.

5 Şi Domnul iarăşi a vorbit către mine, zicând:

6 Pentru că acest popor a dispreţuit apele liniştite din [a]Siloe şi se bucură de [b]Reţin şi de fiul lui Remalia;

7 De aceea acum, iată, Domnul [a]va trimite asupra lor râului, mari şi puternice, chiar pe regele Asiriei şi toată slava lui; şi

18*a* sau fluiera; i.e. semnala, chema. Isa. 5:26.
20*a* i.e. Pământul va fi depopulat din cauza unui invadator străin.
b 2 Regi 16:5–9.
21*a* i.e. Doar câţiva supravieţuitori vor rămâne.
23*a* sau Bucăţi de argint.
25*a* ebr Oi sau capre.
18 1*a* i.e. Distrugerea este iminentă.
2*a* gs Martor.
3*a* i.e. Soţia lui.
4*a* 2 Ne. 17:16.
b Isa. 8:4.
c 2 Regi 15:29.
6*a* Gen. 49:10; jst, Gen. 50:24.
b Isa. 7:1.
7*a* i.e. Mai întâi peste partea de nord a Israelului.

el va veni pe toate canalele lui şi se va revărsa peste toate malurile lui.

8 Şi el va [a]trece prin Iudeea; el se va revărsa şi va ajunge chiar până la gât; iar întinderea aripilor lui va umple lărgimea întregii Tale ţări, o, [b]Emanuel.

9 [a]Uniţi-vă, o, voi oameni, şi veţi fi rupţi în bucăţele; şi voi toţi din ţările îndepărtate, ascultaţi; încingeţi-vă şi veţi fi rupţi în bucăţele; da, încingeţi-vă şi veţi fi sfărâmaţi în bucăţele.

10 Sfătuiţi-vă între voi şi totul va fi degeaba; luaţi hotărâri şi acestea nu vor rezista; [a]pentru că Dumnezeu este cu noi.

11 Căci aşa a spus Domnul către mine cu fermitate şi m-a sfătuit să nu merg pe urma acestui popor, zicând:

12 Nu spune că este o [a]uneltire tot ceea ce acest popor spune că este o uneltire; nici nu te teme de ceea ce se tem ei şi nici nu te speria.

13 Sfinţiţi pe Însuşi Domnul oştirilor, de El să vă [a]temeţi şi de El să vă înspaimântaţi.

14 Iar El va fi un [a]adăpost sfânt; dar va fi o [b]piatră de poticnire şi o stâncă de păcătuire pentru amândouă casele lui Israel, o cursă şi un laţ pentru locuitorii Ierusalimului.

15 Şi mulţi dintre ei se vor [a]împiedica şi vor cădea, şi vor fi distruşi, şi vor fi prinşi, şi vor fi luaţi.

16 Înveleşte această mărturie, pecetluieşte [a]legea printre ucenicii Mei.

17 Iar eu Îl voi aştepta pe Domnul care Îşi [a]ascunde faţa de casa lui Iacov, iar eu Îl voi căuta pe El.

18 Iată, eu şi copiii pe care Domnul mi i-a dat suntem [a]semne şi minuni în Israel de la Domnul oştirilor, Cel care trăieşte în muntele Sionului.

19 Iar atunci când ei vă vor spune: Căutaţi-i pe aceia care au spirite [a]cunoscute şi pe [b]vrăjitorii care privesc pe furiş şi bodogănesc—nu [c]trebuie un popor să-l caute pe Dumnezeul lor pentru ca cei în viaţă să audă [d]de la cei morţi?

20 De lege şi de mărturie; iar dacă [a]ei nu vorbesc în acord cu acest cuvânt, este pentru că nu este în ei nici o lumină.

21 Iar [a]ei vor trece prin aceasta împovăraţi şi flămânzi; şi se va

8a I.E. Asiria va pătrunde în Iudeea.
b GS Emanuel.
9a I.E. Formaţi alianţe.
10a I.E. Iuda (ţara lui Emanuel) va fi cruţată. Ps. 46:7.
12a I.E. Iuda nu trebuie să se bazeze pe alianţe secrete cu alţii pentru a afla siguranţă.
13a I.E. Fiţi pioşi şi umili înaintea lui Dumnezeu.
14a Ezec. 11:15–21.
b 1 Pet. 2:4–8; Iacov 4:14–15.
15a Mat. 21:42–44.
16a EBR. Învăţătură sau doctrină.
17a Isa. 54:8.
18a I.E. Numele lui Isaia şi a fiilor lui înseamnă: „Iehova salvează”, „El fugăreşte prada” şi respectiv „Un urmaş se va întoarce”. 2 Ne. 17:3; 18:3.
19a Lev. 20:6.
b I.E. Vraci, ghicitori.
c 1 Sam. 28:6–20.
d SAU Din partea morţilor.
20a I.E. Mediumurile spiritiste (de asemenea, în versetele 21–22).
21a I.E. Israel va fi luat în robie pentru că nu va da ascultare.

întâmpla că, atunci când vor fi flămânzi, atunci se vor mânia şi-L vor blestema pe regele lor şi pe Dumnezeul lor şi îşi vor ridica privirile către înălţimi.

22 Şi se vor uita la pământ şi vor vedea necaz şi întuneric, bezna fricii şi vor fi mânaţi către întuneric.

CAPITOLUL 19

Isaia vorbeşte într-un fel mesianic — Popoarele din întuneric vor vedea o lumină mare — Un copil s-a născut pentru noi — El va fi Domn al Păcii şi va domni pe tronul lui David — Compară cu Isaia 9. Circa 559–545 î.H.

Cu toate acestea, bezna nu va fi aşa de mare cum era în timpul marilor necazuri când, întâi, el a lovit ţara lui Zabulon şi [a]ţara lui Neftali, iar apoi a lovit mai puternic pe calea Mării Roşii, dincolo de Iordan, în Galilea popearelor.

2 Oamenii care au mers în [a]întuneric au văzut o mare lumină; cei care locuiesc în ţara umbrei morţii, asupra lor a strălucit lumina.

3 Tu ai înmulţit poporul şi i-ai dat [a]bucurii mari — ei se bucură înaintea Ta, cum se bucură la seceriş şi cum se veselesc oamenii la împărtirea prăzii.

4 Căci Tu ai sfărâmat jugul poverii ei şi greutatea de pe umerii ei şi toiagul celui care o subjugă.

5 Căci fiecare luptă a războinicului este însoţită de un zgomot neclar şi de veşminte pline de sânge; dar toate acestea vor fi aruncate într-un foc arzând.

6 Căci un [a]Copil a fost născut pentru noi ; un Fiu ne este dat; iar [b]domnia se va sprijini pe umerii Lui; iar numele Lui va fi Minunat, Sfătuitor, Dumnezeu [c]cel Puternic, Părinte [d]Veşnic, Prinţul [e]Păcii.

7 Sporirea [a]domniei şi a păcii nu va [b]avea sfârşit pe tronul lui David şi peste împărăţia lui pentru a o rândui, ca s-o întemeieze în judecată şi dreptate, acum şi în vecii vecilor. Râvna Domnului oştirilor va face toate acestea.

8 Domnul a trimis cuvântul Său către Iacov şi acesta a căzut ca un trăsnet peste [a]Israel.

9 Şi toţi oamenii vor şti, chiar şi Efraim şi locuitorii Samariei, cei care spun cu mândria şi îngâmfarea inimii:

10 Cărămizile au căzut pe jos, dar noi vom construi cu pietre cioplite; sicomorii sunt tăiaţi, dar noi îi vom înlocui cu cedri.

11 De aceea, Domnul va ridica pe duşmanii lui [a]Reţin împotri-

19 1*a* Mat. 4:12–16.
2*a* „Întunecimea" şi „întunericul" erau apostazie şi robie; „marea lumină" este Hristos.
3*a* Isa. 9:3.
6*a* Isa. 7:14; Luca 2:11.
b Mat. 28:18.
c Tit 2:13–14.
d Alma 11:38–39, 44.
e Ioan 14:27.
7*a* GS Domnie.
b Dan. 2:44.
8*a* I.E. Mesajul profetic care urmează (versetele 8 –21) a fost o avertizare pentru cele zece triburi din nord, numite Israel.
11*a* 2 Regi 16:5–9.

va lui şi-i va uni laolaltă pe duşmanii lui;

12 Şi pe sirieni în faţă, iar pe filisteni în spate; iar ei îl vor [a]devora pe Israel cu gura plină. Căci toată [b]mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

13 Pentru că poporul nu se [a]întoarce către cel care îl loveşte şi nici nu caută pe Domnul oştirilor

14 De aceea, Domnul va alunga din Israel capul şi coada, ramura şi trestia într-o singură zi.

15 Cel bătrân, el este capul; iar profetul care îi învaţă minciuni, el este coada.

16 Căci conducătorii acestui popor îi fac să greşească; şi cei care sunt conduşi de aceştia sunt distruşi.

17 De aceea, Domnul nu va avea nici o bucurie în copiii lor şi nici [a]milă de orfani şi de văduve; căci fiecare dintre ei este un ipocrit şi un făcător de rele şi fiecare gură spune lucruri [b]nebuneşti. Căci toată mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar [c]mâna Lui este încă întinsă.

18 Căci răutatea arde ca focul; el va devora mărăcinii şi spinii şi se va aprinde în desişurile cele mai dese ale pădurilor; iar acestea se vor mistui în fumul care se ridică în sus.

19 Din cauza mâniei Domnului oştirilor, ţara este întunecată; şi poporul va fi ca ars de foc; [a]nici un om nu-şi va cruţa fratele.

20 Şi el va fura în dreapta şi va fi flămând; şi va [a]mânca în stânga şi ei nu vor fi sătui; va mânca fiecare om carnea propriului său braţ—

21 [a]Manase pe [b]Efraim, iar Efraim pe Manase; ei împreună vor fi împotriva lui [c]Iuda. Căci toată mânia aceasta a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

CAPITOLUL 20

Distrugerea Asiriei este un fel de distrugere a celor păcătoşi la cea de a Doua Venire—Puţini oameni vor rămâne după ce Domnul va veni din nou—Rămăşiţa lui Iacov se va reîntoarce în ziua aceea—Compară cu Isaia 10. Circa 559–545 î.H.

Vai de cei care dau hotărâri nedrepte şi care scriu nenorocirea pe care au impus-o,

2 Ca să-i lipsească pe cei nevoiaşi de [a]judecată şi să-i jefuiască de dreptate pe cei săraci ai poporului Meu, pentru ca [b]văduvele să fie prada lor şi pentru ca ei să poată să-i jefuiască pe orfani!

3 Şi ce veţi face în ziua [a]pedepsei şi în nenorocirea care va veni din depărtare? La cine veţi fugi pentru ajutor? Şi unde veţi lăsa slava voastră?

4 Fără Mine ei vor îngenunchea

12*a* 2 Regi 17:6, 18.
b Isa. 5:25; 10:4.
13*a* Amos 4:6–12.
17*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
b 2 Ne. 9:28–29.
c Iacov 5:47; 6:4.
19*a* Mica 7:2–6.
20*a* Deut. 28:53–57.
21*a* GS Manase.
b GS Efraim.
c GS Iuda.
20 2*a* SAU Dreptate.
b GS Văduvă.
3*a* I.E. Pedepsirii.

printre prizonieri şi vor cădea sub cei ucişi. Căci toată această mânie a Lui nu a slăbit, iar mâna Lui este încă întinsă.

5 O, asirianule, toiagul mâniei Mele, şi nuiaua din mâna lor este mânia [a]lor.

6 Eu îl voi trimite [a]împotriva unei naţiuni făţarnice; iar împotriva poporului pe care sunt mâniat îi voi da sarcina să-i jefuiască şi să-i prade şi să-i doboare jos ca pe noroiul de pe drumuri.

7 Totuşi el nu intenţionează asta şi nici inima lui nu gândeşte aşa; dar în inima lui el hotărăşte să distrugă şi să alunge multe naţiuni.

8 Căci el a spus: Nu sunt toţi prinţii mei şi regi?

9 Nu este Calno la fel ca şi Carchemiş? Nu este Hamat la fel ca şi Arpad? Nu este Samaria la fel ca şi Damascul?

10 După cum mâna [a]mea a pus temelia împărăţiilor idolilor, ale căror imagini cioplite le depăşesc pe cele ale Ierusalimului şi ale Samariei;

11 Să nu fac eu Ierusalimului şi idolilor lui ce am făcut Samariei şi idolilor ei?

12 Prin urmare se va întâmpla că, atunci când Domnul a împlinit toată lucrarea Sa asupra Muntelui Sion şi asupra Ierusalimului, voi pedepsi [a]rodul inimii mândre a regelui [b]Asiriei şi slava privirii lui semeţe.

13 Căci [a]el a spus: Prin tăria mâinii mele şi prin înţelepciunea mea am făcut eu toate lucrurile acestea; căci eu sunt priceput; şi am mutat graniţele popoarelor, şi le-am jefuit bogăţiile, şi ca un viteaz i-am doborât pe locuitori;

14 Iar mâna mea a găsit bogăţiile oamenilor ca pe un cuib; şi aşa cum aduni ouă părăsite, tot aşa am adunat întreg pământul; şi nu a fost nimeni care să mişte aripa sau să deschidă gura, sau să ciripească.

15 [a]Trebuie [b]toporul să se mândrească împotriva celui care se foloseşte de el? Trebuie ferăstrăul să se preamărească împotriva aceluia care-l mânuieşte? Ca şi cum toiagul s-ar mişca singur împotriva celor care-l ridică, sau ca şi cum nuiaua s-ar ridica în sus singură, de parcă n-ar fi de lemn!

16 De aceea, Domnul, Domnul oştirilor, va trimite sărăcie împotriva celor bogaţi ai săi; şi [a]sub slava Sa va aprinde o flacără ca pârjolul unui foc.

17 Iar lumina lui Israel va fi un foc, iar Cel Sfânt va fi o flacără şi acestea vor arde şi vor devora spinii şi mărăcinii săi într-o singură zi;

18 Şi va mistui semeţia pădurii

5*a* Isa. 10:5.
6*a* I.E. Împotriva Israelului.
10*a* I.E. Mâna regelui Asiriei (versetele 10–11).
12*a* I.E. Mândria debordantă.
b Ţef. 2:13.
13*a* I.E. Regele Asiriei (versetele 13–14).
15*a* Toate metaforele din acest verset pun aceeaşi întrebare: Poate omul (ex. regele Asiriei) să reuşească împotriva lui Dumnezeu?
b I.E. Profetul îl compară pe rege cu o unealtă.
16*a* I.E. Regele Asiriei (vezi, de asemenea, versetele 17–19).

şi a câmpiilor lui fertile, [a]suflet şi trup; şi ei vor fi ca şi atunci când stegarul cade.

19 Iar [a]copacii lui care vor rămâne vor fi aşa de puţini, încât chiar şi un copil îi va putea număra.

20 Şi se va întâmpla în acea [a]zi că cei care vor rămâne din Israel şi cei care vor scăpa din [b]casa lui Iacov nu se vor mai [c]sprijini pe cel care i-a lovit, ci într-adevăr se vor sprijini pe Domnul, Cel Sfânt al lui Israel.

21 Cei rămaşi, da, chiar şi cei [a]rămaşi după Iacov, se vor întoarce la Dumnezeul cel Puternic.

22 Căci, deşi poporul tău, Israele, va fi ca nisipul mării, totuşi numai o rămăşiţă a sa se va întoarce; iar [a]nimicirea decretată va fi [b]plină de dreptate.

23 Căci Domnul, Dumnezeul oştirilor va [a]aduce această distrugere hotărâtă peste toată ţara.

24 De aceea, aşa a spus Domnul, Dumnezeul oştirilor, o, poporul meu, care trăieşti în Sion, nu te teme de asirian; el te va lovi cu un băţ şi va ridica bâta împotriva ta, la [a]fel ca în Egipt.

25 Căci după un timp scurt, mânia Mea va înceta şi furia Mea va fi potolită de distrugerea lor.

26 Iar Domnul oştirilor va aţâţa o pacoste pentru el, tot aşa cum a făcut-o în măcelul lui [a]Madian la Muntele Orebului; şi aşa cum toiagul Lui a fost ridicat asupra mării, tot aşa îl va ridica El, ca în Egipt.

27 Şi se va întâmpla în acea zi, că [a]povara lui va fi luată de pe umerii tăi, iar jugul lui va fi luat de pe gâtul tău, iar jugul va fi distrus din cauza [b]ungerii.

28 [a]El a venit la Aiat, a trecut prin Migron, iar la Micmaş El şi-a lăsat boccelele.

29 Ei au trecut peste trecătoare şi au poposit la Gheba; Ramat se teme; Ghibea a lui Saul a fugit.

30 Ridică-ţi glasul, o, tu fiică a lui Galim; fă ca Laiş să audă aceasta, o, sărmane Anatot.

31 Madmena a fost îndepărtat; locuitorii Ghebimului se adună ca să fugă.

32 Pentru ziua aceea va rămâne el la Nob; cu mâna va face un semn ameninţător către muntele fiicei lui Sion, către dealul Ierusalimului.

33 Iată, Domnul, Domnul oştirilor va rupe creanga cu spaimă; iar cele mai [a]înalte vor fi

18*a* I.E. Asiria va dispărea complet.
19*a* I.E. Rămăşiţele armatei asiriene.
20*a* I.E. În zilele din urmă.
b Amos 9:8–9.
c I.E. Nu vor depinde de.
21*a* Isa. 11:11–12.
22*a* D&L 63:34. GS Lume—Sfârşitul lumii.
b I.E. Chiar atunci când vine pedeapsa, există milă.
23*a* I.E. Va cauza distrugerea hotărâtă.
24*a* I.E. Aşa cum au făcut egiptenii mai înainte.
26*a* Gen. 25:1–2; Jud. 7:25.
27*a* Isa. 14:25.
b GS (cel) Uns.
28*a* I.E. Avansarea armatelor asiriene către Ierusalim este indicată; apoi (versetele 33–34) acţiunea Domnului împotriva lor este descrisă la figurat.
33*a* Hel. 4:12–13.

doborâte; iar cei înfumuraţi vor fi umiliţi.

34 Şi El va tăia cu toporul desişurile pădurilor, iar Libanul va cădea de mâna Celui Puternic.

CAPITOLUL 21

Tulpina lui Isai (Hristos) va judeca cu dreptate—Cunoaşterea lui Dumnezeu va cuprinde pământul în Mileniu—Domnul va ridica un steag şi va aduna Israelul—Compară cu Isaia 11. Circa 559–545 î.H.

Şi va ieşi o [a]creangă din [b]tulpina lui [c]Isai, iar o ramură va creşte din rădăcinile lui.

2 Iar [a]Spiritul Domnului va fi asupra lui, spiritul înţelepciunii şi înţelegerii, spiritul sfatului şi puterii, spiritul cunoaşterii şi al fricii de Domnul.

3 Şi-l va face să înţeleagă repede frica de Domnul; şi nu va [a]judeca după ceea ce ochii săi au văzut şi nu va acuza după ceea ce urechile sale au auzit.

4 Ci cu [a]dreptate îl va judeca pe cel sărac şi cu justeţe îl va [b]acuza pe cel [c]nenorocit al pământului; şi El va lovi pământul cu toiagul buzelor Sale, iar cu răsuflarea buzelor Sale îl va ucide pe cei răi.

5 Şi dreptatea va fi brâul coapselor Sale şi credinţa va fi brâul [a]domniei Lui.

6 Iar lupul va trăi împreună cu mielul şi leopardul se va întinde alături de ied; viţelul, puiul de leu şi vitele îngrăşate vor fi împreună şi le va mâna un copilaş.

7 Şi vaca şi ursul vor paşte; puii lor vor sta împreună; iar leul va mânca paie la fel ca şi boul.

8 Şi pruncul de ţâţă se va juca la gaura [a]viperii, iar copilul înţărcat va pune mâna pe culcuşul [b]şarpelui.

9 Ei [a]nu vor lovi şi nici distruge în tot muntele Meu sfânt, căci pământul va fi plin de [b]cunoaşterea Domnului, tot aşa cum apele acoperă marea.

10 Şi în [a]ziua aceea o [b]rădăcină a lui Isai se va înălţa ca un steag al poporului; pe [c]acesta Îl vor căuta [d]neamurile; iar locul păstrat de El pentru credincioşi va fi glorios.

11 Şi se va întâmpla în ziua aceea că Domnul Îşi va întinde iarăşi mâna pentru a [a]doua oară ca să redobândească rămăşiţa poporului Său din Asiria şi din Egipt şi din Patros şi din Cuş şi din Elam şi din Şinear, şi din Hamat şi din insulele mării.

21 1*a* D&L 113:3–4.
b D&L 113:1–2.
c Isai este tatăl lui David; se face referinţă la arborele genealogic al regelui David din care se trage până la urmă Isus. Mica 5:2; Evr. 7:14.
GS Isai.
2*a* Isa. 61:1–3.
3*a* Ioan 7:24.
4*a* Ps. 72:2–4; Mosia 29:12.
b EBR Alege.
c GS Blând, blândeţe.
5*a* SAU Talie.
8*a* Un şarpe mic veninos din Egipt.
b Un alt şarpe veninos.
9*a* Isa. 2:4.
GS Mileniu.
b D&L 101:32–33; 130:9.
10*a* I.E. În zilele din urmă. JS—I 1:40.
b Rom. 15:12; D&L 113:5–6.
c SAU către El.
d D&L 45:9–10.
11*a* 2 Ne. 6:14; 25:17; 29:1.

12 Şi El va ridica un [a]steag pentru naţiuni şi-i va aduna pe cei [b]alungaţi ai lui Israel şi va [c]aduna laolaltă pe cei împrăştiaţi ai lui Iuda din cele patru colţuri ale pământului.

13 De asemenea, [a]invidia Efraimului va dispărea, iar duşmanii Iudeii vor fi alungaţi; Efraim nu va [b]invidia pe [c]Iuda, iar Iuda nu va lovi pe Efraim.

14 Ci ei vor [a]zbura către apus pe umerii Filistenilor; împreună îi vor jefui pe cei din răsărit, şi-şi vor pune mâinile asupra Edomului şi Moabului; şi copiii lui Amon li se vor supune lor.

15 Şi Domnul va [a]distruge cu totul limba Mării Egiptene; şi cu vântul Lui cel puternic El Îşi va ridica mâna deasupra râului şi îl va împărţi pe acesta în şapte pârâuri şi-i va face pe oameni să treacă peste el fără să-şi ude încălţămintea.

16 Şi va fi o cale [a]largă pentru cei rămaşi din poporul Lui, rămaşi din Asiria, tot aşa cum a fost pentru cei din Israel, în ziua în care a ieşit din ţara Egiptului.

CAPITOLUL 22

În ziua milenară, toţi oamenii Îl vor lăuda pe Domnul—El va locui printre ei—Compară cu Isaia 12. Circa 559–545 î.H.

Şi în ziua aceea tu vei spune: O, Doamne, te voi lăuda pe Tine; cu toate că ai fost mânios pe mine, mânia Ta a slăbit, iar Tu m-ai alinat.

2 Iată, Dumnezeu este salvarea mea; Eu ma voi avea [a]încrede şi nu mă voi teme; căci Domnul [b]Iehova este tăria mea şi cântarea mea; El mi-a devenit salvarea.

3 De aceea, cu bucurie veţi scoate voi [a]apă din fântânile salvării.

4 Şi în ziua aceea veţi spune: [a]Lăudaţi-L pe Domnul, strigaţi numele Lui, vestiţi lucrările Lui printre oameni, aminţiţi că numele Lui este preamărit.

5 [a]Cântaţi pentru Domnul; căci El a făcut lucruri minunate; aceasta este ştiut peste tot pământul.

6 [a]Strigaţi şi bucuraţi-vă, voi locuitori ai Sionului; căci mare este Cel Sfânt al lui Israel în mijlocul vostru.

CAPITOLUL 23

Distrugerea Babilonului este un tip

12*a* GS Steag.
b 3 Ne. 15:15; 16:1–4.
c Neemia 1:9; 1 Ne. 22:10–12; D&L 45:24–25. GS Israel—Adunarea lui Israel.
13*a* Ier. 3:18.
b Triburile conduse de Iuda şi Efraim au fost adversare de-a lungul istoriei (vezi evenimentele din 1 Regi 12:16-20). În zilele din urmă această duşmănie va dispare. Ezec. 37:16–22. GS Invidie.
c GS Iuda.
14*a* I.E. Ei vor ataca pantele din vest care erau teritoriul filistenilor.
15*a* Zah. 10:11.
16*a* Isa. 35:8; D&L 133:27.
22 2*a* Mosia 4:6; Hel. 12:1.
b Ex. 15:2; Ps. 83:18. GS Iehova.
3*a* GS Apă vie.
4*a* GS Recunoscător, recunoştinţă.
5*a* D&L 136:28.
6*a* Isa. 54:1; Ţef. 3:14.

de distrugere ca la cea de-a Doua Venire—Aceasta va fi o zi de mânie şi răzbunare—Babilonul (lumea) va cădea pentru totdeauna—Compară cu Isaia 13. Circa 559–545 î.H.

[a]Povara [b]Babilonului pe care Isaia, fiul lui Amoţ, a văzut-o.

2 Ridicaţi un [a]steag pe muntele cel înalt; ridicaţi-vă glasurile către ei, [b]faceţi semne cu mâna ca ei să treacă prin porţile celor nobili.

3 Eu le-am dat poruncă celor [a]sfinţiţi ai Mei şi, de asemenea, i-am chemat pe cei puternici ai Mei, căci mânia Mea nu este asupra celor care se bucură în măreţia Mea.

4 Zgomotul mulţimii în munţi este acela al unui popor numeros, un zgomot tumultuos al [a]împărăţiilor naţiunilor [b]adunate laolaltă, Domnul oştirilor cercetează oştirile din luptă.

5 Ele vin dintr-o ţară îndepărtată, din marginea cerului, da, Domnul şi armele mâniei Sale ca să distrugă întreaga ţară.

6 Urlaţi, căci ziua Domnului este aproape; ea va veni ca o distrugere de la Cel Atotputernic.

7 De aceea, toate braţele vor fi slăbite, iar inima fiecărui om se va topi;

8 Şi ei vor fi înspăimântaţi. Chinuri şi dureri îi vor cuprinde; ei se vor uita unul la altul uimiţi; feţele lor vor fi ca flăcările.

9 Iată, ziua Domnului vine cu cruzime, cu mânie şi supărare cruntă ca să lase ţara pustiită; şi El va [a]distruge pe păcătoşii de acolo.

10 Căci stelele cerului şi constelaţiile lui nu vor lumina; [a]soarele va fi întunecat în drumul lui, iar luna nu va lăsa lumina ei să strălucească.

11 Iar Eu voi [a]pedepsi lumea din cauza răutăţii, iar pe cei păcătoşi din cauza nedreptăţii lor; Eu voi face ca înfumurarea celor [b]mândri să se termine şi voi supune îngâmfarea celor tirani.

12 Eu voi face [a]omul mai preţios decât aurul fin; chiar mai preţios decât lingoul de aur din Ofir.

13 De aceea, Eu voi cutremura cerurile, iar pământul se va [a]muta din loc în furia Domnului oştirilor şi în ziua mâniei Lui aprinse.

14 Şi va fi ca o [a]căprioară fugărită şi ca o oaie pe care nici un om nu o păzeşte; fiecare om se va întoarce la poporul său şi va fugi în ţara sa.

15 Fiecare dintre cei mândri va fi străpuns; da, şi oricine s-a unit cu cel păcătos va cădea de sabie.

23 1*a* I.E. mesaj despre judecata de apoi.
b Distrugerea istorică a Babilonului păcătos, profeţită de Isaia în versetele 13 şi 14, este un exemplu tipic al distrugerii finale a întregii omeniri păcătoase. D&L 133:5, *7*, 14.
GS Babel, Babilon.
2*a* SAU Steag.
GS Steag.
b I.E. Fluturaţi mâna, semnalizaţi.
3*a* I.E. Sfinţii.
4*a* Zah. 14:2–3.
b Zah. 12:3.
9*a* GS Pământ—Curăţirea pământului.
10*a* GS Lume—Sfârşitul lumii.
11*a* Mal. 4:1.
b D&L 64:24.
12*a* Isa. 4:1–4.
13*a* GS Pământ—Starea finală a pământului.
14*a* SAU Cerb urmărit.

16 Copiii lor, de asemenea, vor fi ciopârţiţi în bucăţi în faţa ochilor lor; casele lor vor fi jefuite şi nevestele lor vor fi siluite.

17 Iată, Eu îi voi aţâţa împotriva lor pe Mezi, care nu vor fi interesaţi în argint şi aur şi nici nu se vor bucura de acestea.

18 Arcurile lor, de asemenea, îi vor ciopârţi pe tinerii lor în bucăţele; şi ei nu vor avea nici o milă de rodul pântecelui; ochii lor nu-i vor cruţa pe copii.

19 Şi Babilonul, slava împărăţiilor, [a]frumuseţea desăvârşirii Haldeii, va fi la fel ca atunci când Dumnezeu a distrus [b]Sodoma şi Gomora.

20 El nu va mai fi [a]locuit niciodată şi nici nu va mai fi locuit generaţie după generaţie; nici arabul nu-şi va instala cortul acolo; nici păstorul nu-şi va face coliba acolo.

21 Dar animalele [a]sălbatice ale deşertului vor trăi acolo; iar casele lor vor fi pline de jivine; şi bufniţele vor trăi acolo şi [b]satirii vor dansa acolo.

22 Iar animalele sălbatice ale insulelor vor urla în [a]casele lor pustii şi [b]balaurii în palatele lor frumoase; şi timpul lui este aproape să vină, iar ziua lui nu va fi prelungită. Căci Eu îl voi distruge în grabă; da, căci Eu voi fi milos cu poporul Meu, dar cei păcătoşi vor pieri.

CAPITOLUL 24

Israelul va fi adunat şi se va bucura de odihna milenară—Lucifer a fost alungat din cer din cauza răzvrătirii lui—Israelul va triumfa peste Babilon (lume)—Compară cu Isaia 14. Circa 559–545 î.H.

Căci Domnul va avea milă de Iacov şi încă îl va [a]alege pe Israel, şi-i va aşeza pe ei în ţara lor; iar [b]străinii vor fi uniţi cu ei şi ei se vor alătura casei lui Iacov.

2 Iar [a]poporul îi va lua şi-i va aduce la locul lor; da, de departe, din marginile pământului; şi ei se vor întoarce la [b]pământurile lor făgăduite. Iar casa lui Israel îi va stăpâni, iar ţara Domnului va fi a [c]slujitorilor şi a slujnicilor; şi ei îi vor lua robi pe cei sub care ei au fost robi; şi vor domni peste cei care i-au asuprit.

3 Şi se va întâmpla în ziua aceea, că Domnul îţi va [a]da odihnă, de supărare şi frică, şi de robia grea în care ai fost făcut să fii slujitor.

4 Şi se va întâmpla în ziua aceea că vei rosti această zicală împotriva regelui [a]Babilonului şi vei zice: Priveşte cum asupritorul a încetat să mai asuprească, oraşul de aur nu mai este!

5 Domnul a rupt nuiaua celor păcătoşi, sceptrele domnitorilor.

6 Cel care a lovit poporul la

19*a* I.E. Inutilitatea.
b Gen. 19:24–25; Deut. 29:23; 2 Ne. 13:9.
20*a* Ier. 50:3, 39–40.
21*a* Isa. 34:14–15.
b EBR Ţapi sau Demoni.
22*a* EBR Palate.
b EBR (poate) Şacali sau câini sălbatici.
24 1*a* Zah. 1:17.
b Isa. 60:3–5, 10.
2*a* I.E. Alte neamuri vor ajuta Israelul.
b GS Pământul făgăduinţei.
c Isa. 60:14.
3*a* Ios. 1:13; D&L 84:24.
4*a* GS Babel, Babilon.

mânie cu lovituri fără răgaz, cel care a domnit cu mânie peste naţiuni este persecutat şi nimeni nu împiedică aceasta.

7 Întregul pământ se află în odihnă şi e liniştit; oamenii izbucnesc în [a]cântece.

8 Da, [a]chiparoşii se bucură de tine, ca şi cedrii din Liban, zicând: De când ai fost [b]învins, nici un [c]tăietor n-a venit ca să ne doboare.

9 [a]Iadul din adâncuri e pus în mişcare pentru tine, ca să te întâmpine la venirea ta; el îşi trezeşte [b]morţii pentru tine, chiar pe toţi dregătorii pământului; el a sculat din tronurile lor pe toţi regii naţiunilor.

10 Toţi vor glăsui şi vă vor spune: Şi voi aţi devenit slabi ca şi noi? Aţi devenit şi voi asemeni nouă?

11 Îngâmfarea ta a fost coborâtă în mormânt; zgomotul lăutelor tale nu se aude; viermele este întins ca un aşternut sub tine şi viermii te acoperă.

12 [a]Cum ai căzut din cer, o, [b]Lucifer, fiul zorilor! Tu eşti doborât la pământ, tu, care ai slăbit naţiunile!

13 Căci tu ţi-ai spus în inima ta: [a]Mă voi ridica la cer, îmi voi înălţa tronul meu deasupra stelelor lui Dumnezeu şi voi sta pe muntele adunării, în partea dinspre [b]miazănoapte;

14 Eu mă voi urca deasupra înălţimii norilor; voi fi la fel ca Cel Prea Înalt.

15 Totuşi, vei fi aruncat în adâncul iadului, la marginile [a]hăului.

16 Cei care te vor vedea vor privi cu ochi [a]neîncrezători către tine te vor şi vor spune: Este acesta omul care a făcut pământul să tremure, cel care a clătinat împărăţiile?

17 Şi a făcut pământul ca un pustiu şi a distrus oraşele lui şi nu a deschis casa prizonierilor săi?

18 Toţi regii naţiunilor, da, ei toţi, se odihnesc în slavă, fiecare dintre ei în propria [a]sa casă.

19 Dar tu eşti aruncat afară din mormântul tău ca o ramură [a]odioasă, ca o rămăşiţă a celor ucişi, străpunşi cu sabia, care cad jos până la [b]stâncile hăului; ca un stârv călcat în picioare.

20 Tu nu te vei uni cu ei în mormânt pentru că tu ai distrus ţara ta şi ai ucis poporul tău; [a]seminţia celor [b]răufăcători nu va fi vestită niciodată.

7a Isa. 55:12.
8a EBR Conifer.
b I.E. Omorât
c EBR Tăietorul (de copaci) nu a venit împotriva noastră.
9a GS Iad.
b I.E. Spiritele fără trupuri.
12a D&L 76:26.
b EBR Luceafăr, fiul zorilor. Conducătorul lumii păcătoase (Babilonul) este asemănat cu Lucifer, conducătorul tuturor celor păcătoşi.
13a Moise 4:1–4.
b I.E. Locul unde locuiau zeii conform credinţei babilonienilor. Ps. 48:2.
15a 1 Ne. 14:3.
16a EBR Pieziş şi vor face reflecţii asupra ta.
18a I.E. În mormântul familiei sale.
19a I.E. O ramură neacceptată, tăiată şi aruncată.
b I.E. Chiar până la fund.
20a Ps. 21:10–11; 37:28.
b GS Răutate, rău.

21 Pregăteşte măcelărirea copiilor săi pentru [a]nedreptăţile strămoşilor lor, pentru ca ei să nu se scoale, nici să stăpânească pământul şi nici să umple faţa pământului cu oraşe.

22 Căci Eu mă voi ridica împotriva lor, a spus Domnul oştirilor, şi voi alunga din Babilon [a]numele şi rămăşiţa, fiu şi [b]nepot, a spus Domnul.

23 Eu, de asemenea, îl voi face [a]lăcaşul stârcului de noapte şi o mlaştină; şi îl voi mătura cu [b]mătura distrugerii, a spus Domnul oştirilor.

24 Domnul oştirilor a jurat, zicând: Cu siguranţă, aşa cum am gândit, aşa se va întâmpla; şi aşa cum Eu am hotărât, aşa va fi—

25 Şi anume, îl voi aduce pe [a]Asirian în ţara Mea şi-l voi călca în picioare în munţii [b]Mei; şi apoi [c]jugul lui se va îndepărta de ei, iar povara lor va fi îndepărtată de pe umerii lor.

26 Acesta este planul pentru întregul pământ; şi aceasta este mâna care este întinsă peste [a]toate naţiunile.

27 Căci Domnul oştirilor a hotărât; şi cine va împiedica asta? Iar mâna Lui este întinsă şi cine se poate împotrivi?

28 Această povară a fost dată în [a]anul morţii regelui [b]Ahaz.

29 Nu te bucura, tu, întreagă Palestină, că toiagul celui care te-a lovit este rupt; căci din rădăcina şarpelui se va ivi un bazilic, iar rodul lui va fi un groaznic şarpe zburător.

30 Iar primul-născut al celui sărac se va hrăni şi cei în nevoie se vor aşeza în siguranţă; şi Eu voi ucide rădăcina ta cu foamete, iar ea va ucide rămăşiţa ta.

31 Gemi, o, poartă; plângi, o, cetate; tu, întreagă Palestină, eşti pierdută; căci un fum va veni din miazănoapte şi nimeni nu va fi singur în timpul lui dinainte hotărât.

32 Ce vor răspunde atunci trimişii naţiunilor? Că Domnul a întemeiat [a]Sionul şi că cei [b]săraci ai poporului Său se vor [c]încrede în el.

CAPITOLUL 25

Nefi se bucură de claritate—Profeţiile lui Isaia vor fi înţelese în ultimele zile—Iudeii se vor întoarce din Babilon, Îl vor răstigni pe Mesia şi vor fi împrăştiaţi şi persecutaţi—Ei vor fi restauraţi atunci când vor crede în Mesia—El va veni pentru prima dată după şase sute de ani de la plecarea lui Lehi din Ierusalim—Nefiţii ţin

21*a* Ex. 20:5.
22*a* Prov. 10:7.
b Iov 18:19.
23*a* Isa. 34:11–15.
b SAU Târnul.
25*a* Subiectul se schimbă la atacul Asiriei şi căderea Iudeeii, 701 î.H. (versetele 24–27). 2 Regi 19:32–37; Isa. 37:33–38.
b I.E. Munţii din Iudeea şi din Israel.
c Isa. 10:27.
26*a* I.E. Până la urmă toate neamurile lumii vor fi răsturnate.
28*a* I.E. Aproximativ în anul 720 î.H., această povară sau pierzanie a fost profeţită filistenilor, în timp ce iudeii vor fi în siguranţă.
b 2 Regi 16:20.
32*a* GS Sion.
b Ţef. 3:12.
c SAU vor căuta refugiu în el.

legea lui Moise şi cred în Hristos, care este Cel Sfânt al lui Israel. Circa 559–545 î.H.

Acum eu, Nefi, spun ceva despre cuvintele pe care le-am scris, care au fost spuse de gura lui Isaia. Căci iată, Isaia a spus multe lucruri care erau [a]greu de înţeles pentru mulţi din poporul meu; căci ei nu ştiu despre felul profeţiei iudeilor.

2 Căci eu, Nefi, nu i-am învăţat multe lucruri despre felul Iudeilor; căci [a]lucrările lor erau lucrările întunericului, iar faptele lor erau faptele lucrurilor abominabile.

3 Prin urmare, scriu pentru poporul meu, pentru toţi cei care vor primi în posteritate aceste lucruri pe care le scriu, pentru ca ei să poată cunoaşte judecăţile lui Dumnezeu şi că ele vor veni asupra tuturor naţiunilor, după cuvântul pe care El l-a spus.

4 Prin urmare, ascultă, o, poporul meu, care eşti din casa lui Israel, şi apleacă-ţi urechea către cuvintele mele; căci, pentru că vorbele lui Isaia nu sunt clare pentru tine, ele sunt totuşi clare pentru toţi cei care sunt umpluţi de [a]spiritul [b]profeţiei. Dar eu îţi dau o profeţie după spiritul care este în mine; prin urmare, voi profeţi după [c]claritatea care a fost cu mine încă din timpul când am plecat din Ierusalim cu tatăl meu; căci iată, sufletul meu se bucură de claritate pentru poporul meu, pentru că ei pot să înveţe.

5 Da, şi sufletul meu se bucură de cuvintele lui [a]Isaia, căci am plecat din Ierusalim, iar ochii mei au văzut lucrurile [b]iudeilor, iar eu ştiu că iudeii înţeleg lucrurile profeţilor; şi nu este nici un alt popor care înţelege lucrurile care au fost spuse iudeilor tot atât de bine ca ei înşişi, decât dacă sunt învăţaţi după felul lucrurilor iudeilor.

6 Căci iată, eu, Nefi, nu i-am învăţat pe copiii mei după felul lucrurilor iudeilor; dar iată, eu însumi am locuit la Ierusalim, prin urmare, cunosc împrejurimile lui; şi am pomenit copiilor mei despre judecăţile lui Dumnezeu care s-au [a]înfăptuit printre iudei, copiilor mei, în acord cu ceea ce Isaia a spus; şi eu nu le scriu.

7 Dar iată, îmi continui profeţia potrivit [a]clarităţii mele; în care ştiu că nimeni nu poate greşi; totuşi, în zilele când profeţiile lui Isaia se vor împlini, oamenii vor şti cu siguranţă la timpul când acestea se vor întâmpla.

8 Prin urmare, ele sunt de [a]preţ pentru copiii oamenilor, iar cel care crede că nu sunt, lui îi voi vorbi în special; dar voi limita cuvintele mele la poporul [b]meu; căci ştiu că vor fi de mare preţ

25 1*a* 2 Ne. 25:5–6.
2*a* 2 Regi 17:13–20.
4*a* GS Duhul Sfânt.
b GS Profeţie, (a) profeţi.
c 2 Ne. 31:3; 33:5–6; Iacov 4:13.
5*a* 1 Ne. 19:23; 3 Ne. 23:1.
b GS Iudei.
6*a* 2 Ne. 6:8; Hel. 8:20–21.
7*a* 2 Ne. 32:7; Alma 13:23.
8*a* GS Scripturi—Valoarea scripturilor.
b Enos 1:13–16; Morm. 5:12–15; D&L 3:16–20.

pentru el în [c]ultimele zile; căci în ziua aceea oamenii le vor înţelege; prin urmare, pentru binele lor le-am scris.

9 Şi la fel cum o generaţie a fost [a]distrusă printre iudei din cauza nedreptăţii, tot aşa ei au fost distruşi din generaţie în generaţie după nedreptăţile lor; şi nimeni dintre ei nu a fost distrus vreodată, decât dacă aşa le-a fost [b]prezis de către profeţii Domnului.

10 Prin urmare, li s-a spus despre distrugerea care trebuia să vină asupra lor imediat după ce tatăl meu pleca din Ierusalim; cu toate acestea, ei şi-au împietrit inimile; şi după profeţia mea, ei au fost [a]distruşi, în afară de cei care sunt [b]duşi robi în Babilon.

11 Şi acum vorbesc aceasta datorită Spiritului care este în mine. Şi cu toate că au fost duşi departe, ei se vor întoarce şi vor stăpâni pământul Ierusalimului; prin urmare, vor fi [a]restauraţi în ţara moştenirii lor.

12 Dar iată, vor avea războaie şi zvonuri de războaie; iar atunci când va veni ziua când [a]Singurul Născut al Tatălui va veni, da, chiar Tatăl Cerului şi al Pământului li se va arăta lor în trup, iată, ei Îl vor respinge din cauza nedreptăţilor lor şi a împietririi inimilor lor şi a încăpăţânării lor.

13 Iată, ei Îl vor [a]răstigni; şi după ce El va fi pus în [b]mormânt timp de [c]trei zile, El se va [d]scula din morţi, cu vindecarea în aripile Sale; şi toţi cei care vor crede în numele Său vor fi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu. Prin urmare, sufletul meu se bucură să profeţească despre El, căci am [e]văzut ziua Lui şi inima mea preamăreşte numele Lui Sfânt.

14 Şi iată, se va întâmpla că, după ce [a]Mesia se va ridica din morţi şi se va arăta poporului Său, în faţa atâtora câţi vor crede în numele Lui, iată, Ierusalimul va fi iarăşi [b]distrus; căci vai de cei care se luptă împotriva lui Dumnezeu şi a poporului Bisericii Lui.

15 Prin urmare, [a]iudeii vor fi [b]împrăştiaţi printre toate naţiunile; da, şi, de asemenea, [c]Babilonul va fi distrus; prin urmare, iudeii vor fi împrăştiaţi de alte naţiuni.

16 Şi după ce sunt împrăştiaţi şi Domnul Dumnezeu îi pedepseşte prin alte naţiuni timp de multe generaţii, da, chiar din generaţie în generaţie până când ei vor fi convinşi să creadă în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi în ispăşire, care este

8*c* GS Ultimele zile, zilele din urmă.
9*a* Ier. 39:4–10; Mat. 23:37–38.
b Amos 3:7; 1 Ne. 1:13.
10*a* 1 Ne. 7:13; 2 Ne. 6:8; Omni 1:15; Hel. 8:20–21.
b 2 Regi 24:14; Ier. 52:3–16.
11*a* Ezra 1:1–4; Ier. 24:5–7.
12*a* GS Singurul Născut.
13*a* Luca 23:33.
b Ioan 19:41–42; 1 Ne. 19:10.
c Luca 24:6–7; Mosia 3:10.
d GS Înviere.
e 1 Ne. 11:13–34.
14*a* GS Mesia.
b Luca 21:24; JS—M 1:1–18.
15*a* GS Iudei.
b Neemia 1:8–9; 2 Ne. 10:6.
c GS Babel, Babilon.

fără de sfârşit pentru toată omenirea—şi când acea zi va veni ca ei să [a]creadă în Hristos şi să-L preaslăvească pe Tatăl în numele Lui, cu inimi pure şi mâini curate şi să nu mai aştepte venirea unui alt Mesia, atunci, la timpul acela, va veni ziua când va fi potrivit ca ei să creadă aceste lucruri.

17 Şi Domnul Îşi va întinde iarăşi mâna Sa a doua oară, ca să [a]aduca înapoi poporul Său din starea lui de pierzanie şi cădere. Prin urmare, El va face o lucrare [b]minunată şi un miracol pentru copiii oamenilor.

18 Prin urmare, El le va aduce [a]cuvintele Sale, cuvinte care îi vor [b]judeca în ziua din urmă, căci ele le vor fi date ca să-i [c]convingă despre Mesia cel adevărat, care a fost respins de ei; şi ca să-i convingă să nu mai aştepte venirea unui Mesia, căci nu va veni nici unul, decât dacă acesta va fi un Mesia [d]neadevărat care-i va înşela pe oameni; căci este un singur Mesia prezis de profeţi şi acel Mesia este Cel care va fi respins de iudei.

19 Căci, după cuvintele profeţilor, [a]Mesia va veni [b]şase sute de ani după ce tatăl meu a plecat din Ierusalim; şi după cuvintele profeţilor şi, de asemenea, după cuvintele [c]îngerului lui Dumnezeu, numele Lui va fi Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

20 Şi acum, fraţii mei, am vorbit limpede pentru ca voi să nu greşiţi. Şi aşa cum Domnul Dumnezeu trăieşte, Cel care a [a]scos Israelul afară din Egipt şi i-a dat lui Moise puterea să [b]vindece naţiunile după ce ele au fost muşcate de şerpii cei veninoşi, dacă ei îşi vor arunca privirile către [c]şarpele care l-a ridicat în faţa lor, şi care, de asemenea, i-a dat lui putere să lovească [d]stânca pentru ca din ea să ţâşnească apă; da, iată, eu vă spun vouă că, tot aşa cum aceste lucruri sunt adevărate şi aşa cum Domnul Dumnezeu trăieşte, nu este nici un alt [e]nume dat sub cer, decât dacă va fi Isus Hristos despre care am vorbit, prin care omul poate fi salvat.

21 Prin urmare, din această cauză mi-a promis Domnul Dumnezeu că aceste lucruri pe care le [a]scriu vor fi ţinute şi păstrate şi transmise seminţiei mele din generaţie în generaţie, pentru ca promisiunea făcută lui Iosif să fie împlinită, pentru ca seminţia lui să nu

16*a* 2 Ne. 10:6–9; 30:7; Morm. 5:14.
17*a* 2 Ne. 21:11–12; 29:1. GS Restaurarea Evangheliei.
b Isa. 29:14; 2 Ne. 27:26; 3 Ne. 28:31–33.
18*a* 2 Ne. 29:11–12; 33:11, 14–15.
b GS Judecată, ultima.
c 2 Ne. 26:12–13.
d GS Antihrist.
19*a* GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
b 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 1:1, 13.
c 2 Ne. 10:3.
20*a* Ex. 3:7–10; 1 Ne. 17:24, 31; 19:10.
b Ioan 3:14; 1 Ne. 17:41.
c Num. 21:8–9; Alma 33:19; Hel. 8:14–15.
d Ex. 17:6; Num. 20:11; 1 Ne. 17:29; 20:21.
e Osea 13:4; Fapte 4:10–12; Mosia 5:8; Moise 6:52. GS Salvator.
21*a* 2 Ne. 27:6–14.

[b]piară niciodată atâta timp cât pământul va exista.

22 Prin urmare, aceste lucruri vor trece din generaţie în generaţie, atât timp cât pământul va exista; şi ele vor fi transmise după voinţa şi plăcerea lui Dumnezeu; iar naţiunile care le vor avea vor fi [a]judecate după cuvintele care sunt scrise.

23 Căci noi lucrăm cu sârguinţă ca să scriem, ca să-i [a]convingem pe copiii noştri, precum şi pe fraţii noştri să creadă în Hristos şi să se împace cu Dumnezeu; căci noi ştim că, după ce am [b]făcut tot posibilul, numai prin [c]har suntem salvaţi.

24 Şi, cu toate că noi credem în Hristos, [a]păstrăm legea lui Moise şi Îl aşteptăm neclintiţi pe Hristos, până ce legea va fi împlinită.

25 Căci, în scopul acesta a fost dată [a]legea; prin urmare, legea a devenit [b]moartă pentru noi, iar noi suntem făcuţi vii prin Hristos datorită credinţei noastre; totuşi păstrăm legea datorită poruncilor.

26 Şi noi [a]vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos, predicăm despre Hristos, [b]profeţim despre Hristos şi scriem după profeţiile noastre pentru ca să ştie [c]copiii noştri la ce sursă să se uite pentru [d]iertarea păcatelor lor.

27 Prin urmare, noi vorbim despre lege pentru ca să ştie copiii noştri că legea este moartă; şi, ştiind că legea este moartă, să poată aştepta acea viaţă care este datorită lui Hristos şi să cunoască în ce scop a fost dată legea. Şi după ce legea este împlinită în Hristos, ei să nu trebuiască să-şi împietrească inimile împotriva Lui când legea va trebui să fie desfiinţată.

28 Şi acum iată, poporul meu, voi sunteţi un popor [a]încăpăţânat; prin urmare, am vorbit limpede către voi ca să nu înţelegeţi greşit. Şi cuvintele pe care le-am vorbit vor fi ca o [b]mărturie împotriva voastră; căci ele sunt suficiente ca să [c]înveţe pe orice om calea cea dreaptă; căci calea cea dreaptă este să credeţi în Hristos şi să nu-L tăgăduiţi; căci dacă-L tăgăduiţi pe El, atunci voi tăgăduiţi, de asemenea, profeţii şi legea.

29 Şi acum iată, vă spun vouă, calea cea dreaptă este să crezi în Hristos şi să nu-L tăgăduieşti pe El; şi Hristos este Cel Sfânt al lui Israel; prin urmare, voi trebuie să vă plecaţi adânc în faţa Lui şi să vă închinaţi Lui cu toată [a]puterea, mintea şi tăria voastră,

21*b* Amos 5:15; 2 Ne. 3:16; Alma 46:24–27.
22*a* 2 Ne. 29:11; 33:10–15; 3 Ne. 27:23–27.
23*a* GS Copil, copii.
b Iac. 2:14–26. GS Fapte.
c Rom. 3:23–24; 2 Ne. 2:4–10; Mosia 13:32; Alma 42:12–16; D&L 138:4. GS Har.
24*a* Iacov 4:4–5.
25*a* GS Legea lui Moise.
b Rom. 7:4–6.
26*a* Iacov 4:12; Iarom 1:11; Mosia 3:13.
b Luca 10:23–24.
c GS Copil, copii.
d GS Iertarea păcatelor.
28*a* Mosia 3:14.
b GS Mărturie.
c 2 Ne. 33:10.
29*a* Deut. 6:5; Marcu 12:29–31.

şi cu tot sufletul vostru; şi dacă veţi face toate acestea, nu veţi fi alungaţi în nici un caz.

30 Şi în măsura în care aceasta va fi potrivit, va trebui să păstraţi [a]ritualurile şi rânduielile lui Dumnezeu până când legea care a fost dată lui Moise se va împlini.

CAPITOLUL 26

Hristos va sluji printre nefiţi—Nefi prevede distrugerea poporului său—Ei vor glăsui din ţărână—Neamurile vor zidi biserici neadevărate şi combinaţii secrete—Domnul le interzice oamenilor să practice vicleşuguri preoţeşti. Circa 559–545 î.H.

Şi după ce Hristos se va [a]ridica din morţi, El vi se va [b]arăta vouă, copiii mei, precum şi vouă, fraţii mei preaiubiţi; iar cuvintele pe care El le va vorbi către voi vor fi [c]legea pe care voi va trebui s-o urmaţi.

2 Căci iată, vă spun că eu am văzut că multe generaţii vor trece; şi vor fi multe războaie şi conflicte în poporul meu.

3 Şi după ce Mesia va veni, [a]semne vor fi date poporului meu despre [b]naşterea Lui, precum şi despre moartea şi învierea Lui; şi ziua aceea va fi mare şi groaznică pentru cei păcătoşi, căci ei vor pieri; şi ei pier pentru că îi alungă pe profeţi şi pe sfinţi şi îi lovesc cu pietre şi îi ucid; prin urmare, strigătul [c]sângelui sfinţilor se va urca împotriva lor de la pământ până la Dumnezeu.

4 Prin urmare, ziua care va veni îi va [a]arde pe toţi cei care sunt mândri şi care păcătuiesc, spune Domnul oştirilor, căci ei vor fi ca mirişte a.

5 Iar cei care-i ucid pe profeţi şi pe sfinţi vor fi [a]înghiţiţi de adâncurile pământului, spune Domnul oştirilor; şi [b]munţii îi vor acoperi; şi vârtejurile de vânt îi vor duce departe; şi clădirile se vor prăbuşi peste ei şi-i vor sfărâma în bucăţele şi-i vor măcina până când vor fi ca pulberea.

6 Şi tunete şi trăsnete şi cutremure de pământ şi tot felul de distrugeri vor veni asupra lor, căci focul mâniei Domnului se va aprinde împotriva lor, iar ei vor fi ca mirişte a şi ziua care va veni îi va mistui, a spus Domnul oştirilor.

7 O, câtă durere şi suferinţă simte sufletul meu din cauza pierderii celor ucişi din poporul meu! Căci eu, Nefi, am văzut aceasta; şi aceasta aproape mă distruge pe mine în faţa Domnului; dar trebuie să-L implor pe Dumnezeul meu: Căile Tale sunt [a]drepte.

8 Dar iată, cei drepţi vor asculta de cuvintele profeţilor şi nu le vor distruge, ci vor aştepta,

30*a* GS Rânduieli.
26 1*a* 3 Ne. 11:1–12.
b 1 Ne. 11:7; 12:6.
c 3 Ne. 15:2–10.
3*a* 1 Ne. 12:4–6. GS Semn.
b GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
c Gen. 4:10; 2 Ne. 28:10; Morm. 8:27.
4*a* 3 Ne. 8:14–24; 9:3, 9.
5*a* 1 Ne. 19:11; 3 Ne. 10:14.
b 3 Ne. 8:10; 9:5–8.
7*a* GS Dreptate.

neclintiţi în Hristos, semnele care sunt date, în ciuda tuturor [a]persecuţiilor — iată, ei sunt cei care [b]nu vor pieri.

9 Dar Fiul Dreptăţii li se va [a]arăta lor; şi El îi va [b]vindeca, iar ei vor avea [c]pace cu El timp de [d]trei generaţii; şi mulţi din cei din a [e]patra generaţie vor muri în dreptate.

10 Şi atunci când aceste lucruri se vor întâmpla, o [a]distrugere rapidă va veni peste poporul meu; căci, în ciuda durerii sufletului meu, am văzut aceasta; prin urmare ştiu că aceasta se va întâmpla; şi ei se vând pe ei înşişi pe degeaba; căci, ca răsplată pentru mândria şi nebunia lor, ei vor culege distrugere; căci, întrucât se vând diavolului şi aleg lucrările întunericului în loc de cele ale luminii, ei trebuie să se coboare în [b]iad.

11 Căci Spiritul Domnului nu se va [a]strădui mereu cu omul. Şi atunci când Spiritul va înceta să se străduie cu omul, atunci o distrugere rapidă va veni şi aceasta îmi va întrista sufletul.

12 Şi cum vorbeam despre [a]convingerea [b]iudeilor că Isus este [c]Însuşi Hristos, tot aşa trebuie ca şi neamurile să fie convinse că Isus este Hristos, Dumnezeul cel Veşnic.

13 Şi că El se arată tuturor celor care cred în El prin puterea Duhului [a]Sfânt; da, în faţa fiecărei naţiuni, neam, limbă şi popor, făcând minuni, semne şi miracole minunate pentru copiii oamenilor, după credinţa lor.

14 Dar iată, vă profeţesc despre [a]ultimele zile; despre zilele când Domnul Dumnezeu va [b]înfăptui aceste lucruri pentru copiii oamenilor.

15 După ce seminţia mea şi seminţia fraţilor mei vor fi rătăcit în necredinţă şi vor fi fost lovită de neamuri; da, după ce Domnul Dumnezeu îi va împresura de jur împrejur şi îi va asedia cu cete şi va ridica fortăreţe împotriva lor; şi după ce ei vor fi fost doborâţi în ţărână până când ei nu vor mai exista, totuşi cuvintele celor drepţi vor fi scrise şi rugăciunile celui credincios vor fi auzite şi toţi cei care au rătăcit în necredinţă nu vor fi uitaţi.

16 Căci cei care vor fi distruşi vor [a]vorbi către ei din pământ şi glasul lor va ieşi de jos din ţărână, iar glasul lor va fi asemeni unui spirit cunoscut; căci Domnul Dumnezeu îi va da putere ca el să poată să şoptească despre ei, ca şi cum ar ieşi

8a GS (a) Persecuta, persecuţie.
b 3 Ne. 10:12–13.
9a 3 Ne. 11:8–15.
b 3 Ne. 17:7–9.
c 4 Ne. 1:1–4.
d 1 Ne. 12:11–12; 3 Ne. 27:30–32.
e Alma 45:10–12; Hel. 13:9–10.
10a Alma 45:9–14; Morm. 8:1–9.
b GS Iad.
11a Eter 2:15.
12a 2 Ne. 25:18.
b 2 Ne. 30:7; Morm. 5:14. GS Iudei.
c Morm. 3:21.
13a GS Duhul Sfânt.
14a GS Ultimele zile, zilele din urmă.
b GS Restaurarea Evangheliei.
16a Isa. 29:4; Moro. 10:27; Moise 7:62. GS Cartea lui Mormon.

din pământ; iar glasul lor va şopti din ţărână.

17 Căci aşa a spus Domnul Dumnezeu: Ei vor [a]scrie lucrurile care vor fi făcute printre ei, iar ele vor fi scrise şi pecetluite într-o carte, iar cei care au rătăcit în necredinţă nu le vor avea, căci ei [b]încearcă să distrugă lucrurile lui Dumnezeu.

18 Prin urmare, aşa cum cei care au fost distruşi au fost distruşi repede; iar mulţimea celor nelegiuiţi va fi ca [a]pleava spulberată — da, aşa spune Domnul Dumnezeu: aceasta se va întâmpla într-o secundă, dintr-odată —

19 Şi se va întâmpla că cei care au rătăcit în necredinţă vor fi [a]loviţi de mâna neamurilor.

20 Iar neamurile s-au făli în [a]mândria lor şi s-au [b]împiedicat din cauza mărimii propriului lor [c]obstacol, căci au zidit multe [d]biserici; şi totuşi, ele renegă puterea şi minunile lui Dumnezeu şi predică înspre ei înşişi propria înţelepciune şi [e]învăţătură pentru ca să obţină câştiguri şi să [f]pară grozave în faţa celor săraci.

21 Şi sunt multe biserici zidite care duc la [a]invidie, discordie şi răutate.

22 Şi sunt, de asemenea, combinaţii [a]secrete, la fel ca şi în timpurile din vechime, după combinaţiile diavolului, căci el este întemeietorul tuturor acestor lucruri; da, întemeietorul crimelor şi lucrărilor întunericului; da, şi el îi conduce cu o funie de in în jurul gâtului până când îi leagă cu frânghii groase pentru totdeauna.

23 Căci iată, fraţii mei preaiubiţi, eu vă spun că Domnul Dumnezeu nu lucrează în întuneric.

24 El nu face nimic decât dacă este spre binele lumii; căci El [a]iubeşte lumea, chiar într-atât, încât Şi-a jertfit propria viaţă pentru ca să poată să-i tragă pe [b]oameni la El. Prin urmare, nu porunceşte la nimeni să nu ia parte la salvarea Sa.

25 Iată, strigă El la cineva, zicând: Te depărtezi de Mine? Iată, eu vă spun: Nu; dar El spune: [a]Veniţi la Mine, voi, toate marginile pământului, [b]cumpăraţi lapte şi miere fără bani şi fără preţ.

26 Iată, a poruncit El cuiva ca să plece din sinagogi sau din locuri de rugăciune? Iată, vă spun vouă: Nu.

27 A poruncit El cuiva ca să nu ia parte la [a]salvarea Sa? Iată, eu vă spun vouă: Nu; ci El a [b]oferit-o fără plată tuturor oamenilor; şi El a poruncit poporului

17*a* 2 Ne. 29:12.
b Enos 1:14.
18*a* Morm. 5:16–18.
19*a* 3 Ne. 16:8–9; 20:27–28.
20*a* GS Mândrie.
b 1 Ne. 13:29, 34. GS Apostazie.
c Ezec. 14:4.
d 1 Ne. 14:10; 22:23; Morm. 8:28.
e Morm. 9:7–8; 2 Ne. 9:28.
f Isa. 3:15; 2 Ne. 13:15.
21*a* GS Invidie.
22*a* GS Combinaţii secrete.
24*a* Ioan 3:16.
b 3 Ne. 27:14–15.
25*a* Alma 5:33–35; 3 Ne. 9:13–14.
b Isa. 55:1–2.
27*a* GS Salvare.
b Ef. 2:8; 2 Ne. 25:23.

Său ca să convingă pe toţi oamenii să se [c]pocăiască.

28 Iată, a poruncit Domnul cuiva să nu ia parte la bunătatea Sa? Iată, eu vă spun vouă: Nu; ci [a]toţi oamenii sunt privilegiaţi, unul la fel ca altul şi nimeni nu este oprit.

29 El porunceşte să nu fie nici un fel de [a]vicleşuguri preoţeşti; căci iată, vicleşugurile preoţeşti sunt acelea în care oamenii predică şi se prezintă pe ei înşişi ca fiind lumina lumii, pentru ca să capete câştiguri şi [b]preamărire de la lume; dar ei nu caută bunăstarea Sionului.

30 Iată, Domnul a interzis lucrul acesta; prin urmare, Domnul Dumnezeu a dat o poruncă, că toţi oamenii trebuie să aibă [a]caritate, căci caritatea este [b]dragoste. Şi dacă ei nu au caritate, ei nu sunt nimic. Prin urmare, dacă au milostenie, nu vor permite ca lucrătorii din Sion să piară.

31 Dar lucrătorii din Sion trebuie să lucreze pentru [a]Sion; căci dacă vor lucra pentru [b]bani, vor pieri.

32 Şi iarăşi, Domnul Dumnezeu a [a]poruncit ca oamenii să nu ucidă; să nu mintă; să nu fure; să nu ia cuvântul Domnului Dumnezeului lor în [b]deşert; să nu invidieze; să nu fie răi; să nu se certe unul cu altul; să nu preacurvească; şi să nu facă nici unul din aceste lucruri; căci oricine le face va pieri.

33 Căci nici una dintre aceste nedreptăţi nu vine de la Domnul; căci El face ceea ce este bine pentru copiii oamenilor; şi El nu face nimic, decât dacă este uşor de înţeles pentru copiii oamenilor; şi El îi cheamă pe ei toţi să vină la El şi să ia parte la bunătatea Sa; şi El nu [a]respinge pe nimeni dintre cei care vin la El, negri şi albi, sclavi şi liberi, bărbaţi şi femei; şi El îşi aduce aminte de [b]păgâni; şi [c]toţi sunt egali în faţa lui Dumnezeu, atât iudeii, cât şi neamurile.

CAPITOLUL 27

Întunericul şi apostazia vor cuprinde pământul în ultimele zile—Cartea lui Mormon va apărea—Trei martori vor depune mărturie despre carte—Omul învăţat va spune că nu poate citi cartea pecetluită—Domnul va face o lucrare minunată şi un miracol—Comparaţi cu Isaia 29. Circa 559–545 î.H.

Dar iată, în [a]ultimele zile, sau în zilele neamurilor—da, iată toate popoarele neamurilor şi, de asemenea, iudeii, cei care vor veni în această ţară, precum şi cei care vor fi în alte ţări, da, chiar în toate ţările de pe pământ, iată, ei vor fi îmbătaţi de

27*c* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
28*a* Rom. 2:11; 1 Ne. 17:33–35.
29*a* GS Vicleşug preoţesc.
b D&L 121:34–37.
30*a* Moro. 7:47–48. GS Caritate.
b GS Dragoste.
31*a* GS Sion.
b Iacov 2:17–19; D&L 11:7; 38:39.
32*a* GS Poruncile lui Dumnezeu.
b GS Profanare.
33*a* Fapte 10:9–35, 44–45.
b Alma 26:37.
c Rom. 2:11; 1 Ne. 17:35.
27 1*a* GS Ultimele zile, zilele din urmă.

nedreptate şi de tot felul de lucruri abominabile—

2 Şi când ziua aceea va veni, ei vor fi vizitaţi de către Domnul oştirilor cu tunete şi cutremur de pământ, cu zgomot puternic şi vijelie, cu furtună şi cu [a]flacăra unui foc mistuitor.

3 Şi toate [a]naţiunile care vor [b]lupta împotriva Sionului şi care îl fac să sufere vor fi ca un vis, ca o vedenie a nopţii; da, aceasta va fi cu ei la fel ca şi cu cel flămând care visează că mănâncă, dar se trezeşte cu sufletul gol; sau ca şi cel însetat care visează că bea, dar se trezeşte fără putere şi cu sufletul jinduind; da, chiar aşa va fi mulţimea tuturor neamurilor care luptă împotriva Muntelui Sionului.

4 Căci iată, voi toţi care faceţi nedreptate, staţi şi întrebaţi-vă, căci veţi striga şi veţi plânge; da, veţi fi beţi, dar nu de vin, vă veţi clătina, dar nu din cauza unei băuturi tari.

5 Căci iată, Domnul a turnat peste voi spiritul unui somn adânc. Căci iată, voi v-aţi închis ochii şi i-aţi respins pe profeţi; iar pe conducătorii voştri şi pe văzătorii voştri El i-a adăpostit din cauza nedreptăţii voastre.

6 Şi se va întâmpla că Domnul Dumnezeu [a]vă va aduce cuvintele unei [b]cărţi pecetluite şi ele vor fi cuvintele celor care au adormit.

7 Şi iată, cartea va fi [a]pecetluită; şi în carte va fi o [b]revelaţie de la Dumnezeu, de la începutul lumii până la [c]sfârşitul ei.

8 Prin urmare, din cauza lucrurilor care sunt [a]pecetluite, lucrurile care sunt pecetluite nu vor fi [b]dezvăluite în ziua ticăloşiei şi a lucrurilor abominabile ale oamenilor. Prin urmare, cartea va fi ţinută ascunsă de ei.

9 Dar cartea va fi dezvăluită unui [a]om, iar el va dezvălui cuvintele cărţii, care sunt cuvintele celor care sunt adormiţi în ţărână, iar el va dezvălui aceste cuvinte unui [b]alt om;

10 Dar cuvintele care sunt pecetluite nu le va dezvălui şi nu va dezvălui nici cartea. Căci cartea va fi pecetluită prin puterea lui Dumnezeu, iar revelaţia care a fost pecetluită va fi păstrată în carte până la timpul ales de Domnul, când ele vor fi scoase la lumină; căci iată, ele dezvăluie toate lucrurile, de la facerea lumii până la sfârşitul ei.

11 Şi vine ziua când cuvintele cărţii care au fost pecetluite vor fi citite pe acoperişurile caselor; şi ele vor fi citite prin puterea lui Hristos; şi toate lucrurile vor fi [a]dezvăluite copiilor oamenilor, care au fost vreodată printre copiii oamenilor şi care vor fi întotdeauna, chiar până la sfârşitul pământului.

12 Prin urmare, în ziua în care

2a Isa. 24:6; 66:15–16; Iacov 6:3; 3 Ne. 25:1.
3a Isa. 29:7–8.
b 1 Ne. 22:14.
6a Iarom 1:2; Morm. 5:12–13.
b 2 Ne. 26:16–17; 29:12; GS Cartea lui Mormon.
7a Isa. 29:11–12; Eter 3:25–27; 4:4–7.
b Mosia 8:19.
c Eter 13:1–12.
8a Eter 5:1.
b 3 Ne. 26:9–12; Eter 4:5–6.
9a D&L 17:5–6.
b JS—I 1:64–65.
11a Luca 12:3; Morm. 5:8; D&L 121:26–31.

cartea va fi dezvăluită omului despre care am vorbit, cartea va fi ascunsă de ochii lumii pentru ca ochii nimănui să nu o vadă decât dacă [a]trei [b]martori o vor vedea, prin puterea lui Dumnezeu, pe lângă cel căruia cartea îi va fi dezvăluită; şi ei vor purta mărturie despre adevărul cărţii şi al lucrurilor din ea.

13 Şi nu este nimeni altul care o va vedea, în afară de câţiva, după voinţa lui Dumnezeu, pentru a depune mărturie despre cuvântul Lui copiilor oamenilor; căci Domnul Dumnezeu a zis despre cuvintele celui credincios că trebuie să vorbească aşa ca şi cum ar fi [a]din morţi.

14 Prin urmare, Domnul Dumnezeu va începe să aducă cuvintele cărţii; şi în gura atâtor martori câţi va socoti El potrivit va întemeia cuvântul Său; şi vai de cel ce [a]respinge cuvântul lui Dumnezeu!

15 Dar iată, se va întâmpla că Domnul Dumnezeu va spune celui căruia El îi va dezvălui cartea: Ia aceste cuvinte care nu sunt pecetluite şi dezvăluie-le altuia, pentru ca acesta să le poată arăta celui învăţat, zicând: Ia [a]citeşte, mă rog ţie. Iar cel învăţat va răspunde: Aduceţi aici cartea şi eu le voi citi.

16 Şi acum, din cauza slăvii lumii şi pentru ca să capete [a]câştiguri vor spune ei aceasta, iar nu pentru slava lui Dumnezeu.

17 Iar omul va răspunde: Nu pot să aduc cartea, căci este pecetluită.

18 Atunci, învăţatul va răspunde: Nu pot să o citesc.

19 Prin urmare, se va întâmpla că Domnul Dumnezeu va dezvălui iarăşi cartea şi cuvintele ei aceluia care nu este învăţat; iar omul care nu este învăţat va spune: Eu nu sunt învăţat.

20 Atunci, Domnul Dumnezeu va spune către el: Cei învăţaţi nu le vor citi, căci le-au respins, iar Eu pot să înfăptuiesc propria Mea lucrare; prin urmare, tu vei citi cuvintele pe care Eu ţi le voi da.

21 Nu [a]atinge lucrurile care sunt pecetluite, căci Eu le voi dezvălui la timpul ales de Mine; căci voi arăta copiilor oamenilor că Eu sunt capabil să-Mi înfăptuiesc lucrarea.

22 Prin urmare, după ce ai citit cuvintele pe care Eu ţi le-am poruncit şi ai obţinut [a]martorii pe care Eu ţi i-am făgăduit, tu va trebui să pecetluieşti iarăşi cartea şi s-o ascunzi pentru Mine, ca să pot păstra cuvintele pe care tu nu le-ai citit, până când Eu voi crede de cuviinţă în propria Mea înţelepciune să dezvălui toate lucrurile copiilor oamenilor.

23 Căci iată, Eu sunt Dumnezeu; şi Eu sunt un Dumnezeu al

12*a* 2 Ne. 11:3; Eter 5:2–4; D&L 5:11, 15; 17:1.
b Deut. 19:15.
13*a* 2 Ne. 3:19–20; 33:13–15; Moro. 10:27.
14*a* 2 Ne. 28:29–30; Eter 4:8.
15*a* Isa. 29:11–12; JS—I 1:65.
16*a* GS Vicleşug preoţesc.
21*a* Eter 5:1.
22*a* GS Martori ai Cărţii lui Mormon.

[a]miracolelor; şi Eu voi arăta lumii că sunt [b]acelaşi ieri, astăzi şi în vecii vecilor; şi Eu nu lucrez printre copiii oamenilor decât [c]în funcţie de credinţa lor.

24 Şi iarăşi se va întâmpla că Domnul va spune celui care va citi cuvintele ce-i vor fi dezvăluite:

25 [a]În măsura în care poporul acesta se apropie de Mine cu gura sa şi Mă [b]cinsteşte cu buzele sale, dar inima sa şi-o îndepărtează de Mine şi frica pe care o are de Mine este o [c]învăţătură omenească.

26 De aceea, Eu voi continua să fac o lucrare [a]minunată printre oamenii aceştia, da, o lucrare [b]minunată şi un miracol, căci înţelepciunea înţelepţilor şi învăţaţilor lor va pieri, iar înţelegerea celor pricepuţi se va face nevăzută.

27 Şi [a]vai de cei care caută să-şi ascundă planurile de Domnul! Şi lucrările lor sunt în întuneric; şi ei zic: Cine ne vede şi cine ne ştie? Şi, de asemenea, ei zic: Desigur, felul tău de a întoarce lucrurile cu susul în jos va fi judecat ca şi [b]lutul olarului. Dar iată, Eu le voi arăta, a spus Domnul oştirilor, că Eu cunosc toate lucrările lor. Căci poate lucrarea să spună despre cel care a făcut-o, nu m-a făcut el? Sau poate lucrul construit să spună despre cel care l-a lucrat, el nu are pricepere?

28 Dar iată, spune Domnul oştirilor: Eu voi arăta copiilor oamenilor că a mai rămas puţin timp până când Libanul va fi transformat într-o grădină; şi grădina va fi socotită ca o pădure.

29 [a]Şi în ziua aceea surzii vor auzi cuvintele cărţii, iar ochii orbilor vor vedea, eliberaţi din obscuritate şi din întuneric.

30 Şi cei [a]sfioşi, de asemenea, vor creşte şi se vor [b]bucura datorită Domnului, iar săracii printre oameni se vor veseli de Cel Sfânt al lui Israel.

31 Căci cu siguranţă, aşa cum Domnul trăieşte, ei vor vedea că cel [a]asupritor este nimicit, iar cel batjocoritor este pierdut, şi toţi cei care pândesc nelegiuirea vor fi alungaţi;

32 Şi cei care [a]osândesc un om pentru un cuvânt şi întind o capcană aceluia care-i înfruntă la [b]poartă şi-l [c]înlătură pe cel corect pentru un lucru de nimic.

33 De aceea, aşa vorbeşte Domnul care l-a mântuit pe Avraam despre casa lui Iacov: De acum încolo lui Iacov nu-i va mai fi ruşine şi nici nu va mai păli.

34 Dar atunci când el [a]vede copiii lui, lucrarea mâinilor Mele, în mijlocul lui, Îmi vor sfinţi numele şi-L vor sfinţi pe

23*a* GS Minune.
b Evr. 13:8.
c Evr. 11; Eter 12:7–22.
25*a* Isa. 29:13.
b Mat. 15:8.
c 2 Ne. 28:31.
26*a* 1 Ne. 22:8; 2 Ne. 29:1–2. GS Restaurarea Evangheliei.
b Isa. 29:14; 2 Ne. 25:17.
27*a* Isa. 29:15.
b Ier. 18:6.
29*a* Isa. 29:18.
30*a* GS Blând, blândeţe.
b D&L 101:36.
31*a* Isa. 29:20.
32*a* Luca 11:54.
b Amos 5:10.
c 2 Ne. 28:16.
34*a* Isa. 29:23–24.

Cel Sfânt al lui Iacov şi se vor teme de Dumnezeul lui Israel.

35 De asemenea, cei [a]rătăciţi în spirit vor ajunge să înţeleagă, iar cei care au cârtit vor [b]cunoaşte doctrină.

CAPITOLUL 28

Multe biserici neadevărate vor fi construite în zilele din urmă—Ele vor propovădui doctrine neadevărate, deşarte şi nesăbuite—Apostazia va exista din abundenţă din cauza învăţătorilor neadevăraţi—Diavolul va face ravagii în inimile oamenilor—El va propovădui tot felul de doctrine neadevărate. Circa 559–545 î.H.

Şi acum iată, fraţii mei, eu v-am vorbit vouă aşa după cum Spiritul m-a îndemnat; prin urmare, ştiu sigur că acestea trebuie să se întâmple.

2 Iar lucrurile care vor fi scrise în [a]carte vor fi de mare [b]valoare pentru copiii oamenilor şi în special pentru cei din seminţia noastră, care este o rămăşiţă a casei lui Israel.

3 Căci se va întâmpla în ziua aceea că [a]bisericile care sunt construite, dar nu pentru Domnul, atunci când una va spune către alta: Iată, eu, eu sunt biserica Domnului; iar cealaltă va spune: eu, eu sunt biserica Domnului; iar celelalte vor spune: eu, eu sunt biserica Domnului; şi astfel va spune fiecare dintre cei care au construit biserici, dar nu pentru Domnul—

4 Şi ele se vor lupta una cu alta; şi preoţii lor se vor lupta unul cu altul şi îi vor învăţa pe alţii [a]învăţătura lor şi vor tăgădui Duhul Sfânt care dă putere de exprimare.

5 Şi ei [a]renegă [b]puterea lui Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel; şi ei spun către oameni: Ascultaţi de noi şi ascultaţi de preceptele noastre; căci iată, nu este [c]nici un Dumnezeu astăzi, căci Domnul şi Mântuitorul şi-a făcut lucrarea şi a trecut puterea Lui oamenilor;

6 Iată, ascultaţi de preceptele mele; dacă ei vor spune că este un miracol făcut de mâna Domnului, să nu-i credeţi; căci în ziua aceasta El nu este un Dumnezeu al [a]miracolelor; El şi-a terminat lucrarea.

7 Da, şi vor fi mulţi care vor spune: [a]Mâncaţi, beţi şi vă veseliţi, căci mâine vom muri; şi va fi bine de noi.

8 Şi, de asemenea, vor fi mulţi care vor spune: Mâncaţi, beţi şi fiţi fericiţi; totuşi, temeţi-vă de Dumnezeu—El vă va [a]ierta, dacă faceţi un păcat mic; da, [b]minţiţi puţin, profitaţi de cineva din cauza vorbelor lui, săpaţi

35*a* 2 Ne. 28:14; D&L 33:4.
b Dan. 12:4.
28 2*a* GS Cartea lui Mormon.
b 1 Ne. 13:34–42; 22:9; 3 Ne. 21:6.
3*a* 1 Cor. 1:10–13; 1 Ne. 22:23; 4 Ne. 1:25–29; Morm. 8:28, 32–38.
4*a* 2 Ne. 9:28.
5*a* 2 Ne. 26:20.
b 1 Tim. 3:5.
c Alma 30:28.
6*a* Morm. 8:26; 9:15–26.
7*a* 1 Cor. 15:32; Alma 30:17–18.
8*a* Morm. 8:31.
b D&L 10:25; Moise 4:4.
GS Minciună.

[c]groapa vecinului; nu este nimic rău în aceasta; şi faceţi toate aceste lucruri, căci mâine vom muri; şi dacă va fi aşa, că noi suntem vinovaţi, Dumnezeu ne va da câteva lovituri de bici şi până la urmă noi vom fi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu.

9 Da, şi vor fi mulţi care vor predica în felul acesta [a]doctrine [b]neadevărate, deşarte şi nesăbuite; şi vor fi îngâmfaţi în inimile lor şi vor căuta să ascundă adânc planurile lor de Domnul; iar lucrările lor vor fi în întuneric.

10 Iar [a]sângele sfinţilor va striga din pământ împotriva lor.

11 Da, ei toţi s-au abătut de la [a]drumul drept; ei au devenit [b]corupţi.

12 Din cauza [a]mândriei şi din cauza învăţătorilor neadevăraţi şi a doctrinelor neadevărate, bisericile lor au devenit corupte, iar bisericile lor sunt preamărite; din cauza mândriei, ele sunt înfumurate.

13 Ei îi [a]pradă pe cei [b]săraci din cauza sanctuarelor lor frumoase; îi pradă pe cei săraci din cauza hainelor lor frumoase; şi îi persecută pe cei umili şi pe cei săraci în inimă pentru că sunt îngâmfaţi în [c]mândria lor.

14 Ei umblă cu [a]încăpăţânare şi cu capul pe sus; da, şi din cauza mândriei, şi a ticăloşiei, şi a lucrurilor lor abominabile, şi a curviei, ei s-au [b]rătăcit cu toţii, în afară de câţiva care sunt urmaşii umili ai lui Hristos; şi totuşi ei sunt conduşi astfel încât de multe ori greşesc pentru că ei au fost învăţaţi după preceptele oamenilor.

15 O, cei [a]înţelepţi şi cei învăţaţi şi cei bogaţi, care sunt îngâmfaţi în [b]mândria inimilor lor, precum şi toţi cei care predică doctrine neadevărate şi toţi cei care preacurvesc şi care strică drumul cel drept al Domnului, [c]vai, vai, vai lor, a spus Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, căci ei vor fi aruncaţi în iad!

16 Vai de cei care-l [a]îndepărtează pe cel drept pentru un lucru de nimic şi insultă ceea ce este bun şi spun că nu are nici o valoare! Căci va veni ziua când Domnul Dumnezeu îi va vizita în grabă pe locuitorii pământului; şi în ziua aceea, când ei vor fi [b]plini de nedreptate, ei vor pieri.

17 Dar iată, dacă locuitorii pământului se vor pocăi de ticăloşia lor şi de lucrurile abominabile lor, atunci ei nu vor fi distruşi, spune Domnul oştirilor.

18 Dar iată, biserica aceea mare şi odioasă, [a]curva întregului pământ, trebuie să se [b]prăbu-

8*c* Prov. 26:27; 1 Ne. 14:3.
9*a* Mat. 15:9.
b Ezec. 13:3; Hel. 13:29.
10*a* Apoc. 6:9–11; 2 Ne. 26:3; Morm. 8:27; Eter 8:22–24; D&L 87:7.
11*a* Hel. 6:31.
b Morm. 8:28–41; D&L 33:4.
12*a* Prov. 28:25.
13*a* Ezec. 34:8.
b Hel. 4:12.
c Alma 5:53.
14*a* Prov. 21:4.
b Isa. 53:6.
15*a* Prov. 3:5–7.
b GS Mândrie.
c 3 Ne. 29:5.
16*a* Isa. 29:21.
b Eter 2:9–10.
18*a* Apoc. 19:2.
b 1 Ne. 14:3, 17.

şească la pământ şi mare trebuie să fie căderea ei.

19 Căci împărăţia diavolului trebuie să se [a]cutremure, iar cei care îi aparţin vor trebui să fie stârniţi spre pocăinţă, dacă nu, atunci [b]diavolul îi va prinde în [c]lanţurile lui nepieritoare, iar ei vor fi turbaţi de mânie şi vor pieri;

20 Căci iată, în ziua aceea el va [a]năvăli în inimile copiilor oamenilor şi-i va aţâţa în mânie împotriva a ceea ce este bun.

21 Iar pe alţii îi va [a]potoli şi-i va legăna într-o siguranţă carnală, aşa încât ei vor spune: Totul este bine în Sion; da, Sionul prosperă, totul este bine—şi în felul acesta [b]diavolul înşală sufletele lor şi-i conduce cu grijă în jos, în iad.

22 Şi iată, pe alţii îi va linguşi şi le va spune că nu este nici un [a]iad; şi le spune: Eu nu sunt diavolul, căci nu este nici un diavol—şi astfel va şopti el la urechile lor, până când îi prinde în [b]lanţurile lui îngrozitoare din care nu este nici o scăpare.

23 Da, ei sunt prinşi în moarte şi iad; şi moarte şi iad şi diavol; iar toţi cei care au fost luaţi în stăpânire de diavol vor trebui să stea în faţa tronului lui Dumnezeu şi să fie [a]judecaţi după faptele lor; de unde ei vor trebui să se ducă în locul pregătit pentru ei, şi anume într-un [b]lac de foc şi pucioasă care este un chin fără de sfârşit.

24 De aceea, vai de cel care tratează totul cu uşurinţă în Sion!

25 Vai de cel care strigă: Totul este bine!

26 Da, vai de cel care [a]ascultă de preceptele oamenilor şi renegă puterea lui Dumnezeu şi darul Duhului Sfânt!

27 Da, vai de cel care spune: Noi am primit şi nouă [a]nu ne trebuie mai mult!

28 Şi în sfârşit, vai de toţi cei care tremură şi sunt [a]mânioşi din cauza adevărului lui Dumnezeu! Căci iată, cel care este zidit pe [b]stâncă îl primeşte cu bucurie; iar cel care este zidit pe o temelie de nisip tremură de frică să nu cadă.

29 Vai de cel care va spune: Noi am primit cuvântul lui Dumnezeu şi [a]nu mai avem [b]nevoie de cuvântul lui Dumnezeu, căci avem destul!

30 Căci iată, aşa spune Domnul Dumnezeu: Eu voi da copiilor oamenilor rând după rând, precept după [a]precept, aici puţin şi acolo puţin; şi binecuvântaţi sunt aceia care ascultă de preceptele Mele şi-şi pleacă urechea la sfatul Meu, căci ei vor învăţa [b]înţelepciune; căci celui care

19*a* 1 Ne. 22:23.
b Alma 34:35.
c Alma 12:11.
20*a* D&L 10:20–27.
21*a* Morm. 8:31.
b 2 Ne. 9:39.
22*a* GS Iad.
b Alma 36:18.
23*a* GS Isus Hristos—Judecător; Judecată, ultima.
b 2 Ne. 9:16, 19, 26.
26*a* 2 Ne. 9:29.
27*a* Alma 12:10–11.
28*a* 2 Ne. 9:40; 33:5.
GS Răzvrătire.
b Mat. 7:24–27.
GS Stâncă.
29*a* 2 Ne. 27:14; Eter 4:8.
b 2 Ne. 29:3–10.
30*a* Isa. 28:9–13; D&L 98:12.
b GS Înţelepciune.

[c]primeşte Eu îi voi da [d]mai mult; iar de la cei care spun: noi avem destul, de la ei se va lua chiar şi ceea ce au.

31 Blestemat este cel care îşi pune [a]nădejdea în om sau îşi face din carne puterea sa sau ascultă de preceptele omului, cu excepţia preceptelor care sunt date prin puterea Duhului Sfânt.

32 [a]Vai de neamuri, a spus Domnul Dumnezeul oştirilor! Căci, în ciuda faptului că Eu Îmi voi întinde mâna către ele zi de zi, ele Mă vor tăgădui pe Mine; cu toate acestea, Eu voi fi milos cu ele, a spus Domnul Dumnezeu, dacă se vor pocăi şi vor veni la Mine; căci [b]braţul Meu este întins cât este ziua de lungă, a spus Domnul Dumnezeul oştirilor.

CAPITOLUL 29

Multe neamuri vor respinge Cartea lui Mormon—Ele vor spune: Noi nu avem nevoie de încă o Biblie—Domnul vorbeşte către multe popoare—El va judeca omenirea după cărţile care vor fi scrise. Circa 559–545 î.H.

Dar iată, multe vor fi în ziua aceea când Eu voi începe să fac o lucrare [a]minunată printre ei, când Eu Îmi voi aduce aminte de [b]legămintele pe care le-am făcut cu copiii oamenilor precum că Eu voi acţiona, pentru a [c]doua oară, ca să salvez poporul Meu, cei care sunt din casa lui Israel;

2 Şi, de asemenea, pot să-Mi amintesc făgăduinţele pe care ţi le-am făcut ţie, Nefi, şi tatălui tău şi Eu Îmi voi aduce aminte de seminţia ta; şi că [a]vorbele seminţiei tale vor ieşi din gura Mea către seminţia ta; şi cuvintele Mele vor [b]şuiera până la marginile pământului, ca un [c]steag pentru poporul Meu, care este din casa lui Israel.

3 Şi pentru că vorbele Mele vor şuiera până departe—multe dintre neamuri vor spune: O [a]Biblie! O Biblie! Avem o Biblie şi nu poate să mai fie o altă Biblie.

4 Dar aşa spune Domnul Dumnezeu: O, nesăbuiţi, ele vor avea o Biblie; şi ea va purcede de la [a]iudei, vechiul Meu popor de legământ. Şi cum le-au mulţumit ei [b]iudeilor pentru [c]Biblia pe care o primesc de la aceştia? Da, ce vor neamurile să spună cu aceasta? Îşi aduc ei aminte de suferinţele, muncile şi durerile iudeilor şi de sârguinţa lor pentru Mine în aducerea salvării neamurilor?

5 O, voi neamuri, v-aţi adus aminte de iudei, poporul legă-

30 *c* Luca 8:18.
d Alma 12:10; D&L 50:24.
31 *a* D&L 1:19–20.
32 *a* 1 Ne. 14:6.
b Iacov 5:47; 6:4.
29 1 *a* 2 Ne. 27:26. GS Restaurarea Evangheliei.
b GS Legământul avraamic.
c 2 Ne. 6:14; 21:11–12; 25:17. GS Israel—Adunarea lui Israel.
2 *a* 2 Ne. 3:18–21.
b Isa. 5:26; 2 Ne. 15:26; Moro. 10:28.
c 1 Ne. 21:22. GS Steag.
3 *a* 1 Ne. 13:23–25. GS Biblie; Cartea lui Mormon.
4 *a* D&L 3:16.
b GS Iudei.
c GS Iuda—Toiagul lui Iuda.

mintelor Mele din vechime? Nu; dar voi i-aţi blestemat şi i-aţi [a]urât şi nu aţi căutat să-i salvaţi. Dar iată, voi întoarce toate aceste lucruri împotriva capului vostru; căci Eu, Domnul, n-am uitat poporul Meu.

6 Voi, nesăbuiţilor, care veţi spune: O [a]Biblie, avem deja o Biblie şi nu ne mai trebuie o altă Biblie. Aţi fi obţinut voi vreo Biblie din altă parte decât de la iudei?

7 Nu ştiţi că este mai mult decât un singur neam? Nu ştiţi că Eu, Domnul Dumnezeul vostru, i-am [a]creat pe toţi oamenii şi că Eu Îmi aduc aminte de cei care sunt pe [b]insulele mării; şi că Eu domnesc sus în ceruri şi jos pe pământ; şi Eu fac să ajungă cuvântul Meu până la copiii oamenilor, da, chiar până la toate naţiunile pământului?

8 Prin urmare, cârtiţi voi că primiţi mai mult din cuvântul Meu? Nu ştiţi că mărturia a [a]două naţiuni este o [b]dovadă pentru voi că Eu sunt Dumnezeu, că Eu Îmi aduc aminte de o naţiune la fel ca şi de alta? Prin urmare, Eu vorbesc aceleaşi cuvinte către o naţiune la fel ca şi către celălaltă. Şi atunci când cele două [c]naţiune se vor uni, mărturiile celor două naţiune, de asemenea, se vor uni.

9 Şi Eu fac aceasta pentru ca să dovedesc multora că Eu sunt [a]acelaşi ieri, astăzi şi în vecii vecilor; şi că Eu vorbesc cuvintele Mele după propria Mea plăcere. Şi fiindcă Eu am vorbit un [b]cuvânt, voi nu trebuie să credeţi că Eu nu mai pot vorbi altul; căci lucrarea Mea nu este încă terminată; şi nici nu va fi până la sfârşitul omului şi nici chiar de atunci înainte şi în vecii vecilor.

10 Prin urmare, pentru că voi aveţi o Biblie, voi nu trebuie să credeţi că ea conţine toate [a]cuvintele Mele; nici nu trebuie să credeţi că Eu nu am făcut să fie scrise mai multe.

11 Căci Eu poruncesc [a]tuturor oamenilor, atât la răsărit, cât şi la apus, şi, de asemenea, la miazănoapte şi la miazăzi, precum şi în insulele mării, pentru ca ei să [b]scrie cuvintele pe care Eu le vorbesc către ei; căci după [c]cărţile care vor fi scrise voi [d]judeca Eu lumea, pe fiecare om după faptele sale, aşa după cum este scris.

12 Căci iată, Eu voi vorbi către [a]Iudei, iar ei vor scrie aceasta; şi Eu voi vorbi, de asemenea, către nefiţi, iar ei vor [b]scrie aceasta; şi Eu voi vorbi, de asemenea, către celelalte triburi ale casei lui Israel pe care Eu le-am condus

5*a* 3 Ne. 29:8.
6*a* 1 Ne. 13:38.
7*a* GS (a) Crea, creaţie.
b 1 Ne. 22:4.
8*a* Ezec. 37:15–20; 1 Ne. 13:38–41; 2 Ne. 3:12.
b Mat. 18:16. GS Martor.
c Osea 1:11.
9*a* Evr. 13:8.
b GS Revelaţie.
10*a* GS Scripturi—Scripturile au fost profeţite că vor apare.
11*a* Alma 29:8.
b 1 Tim. 3:16.
c GS Cartea vieţii.
d 2 Ne. 25:22; 33:11, 14–15. GS Judecată, ultima.
12*a* 1 Ne. 13:23–29.
b 1 Ne. 13:38–42; 2 Ne. 26:17.

departe, iar ele vor scrie aceasta; şi Eu iarăşi voi vorbi către [c]toate naţiunile pământului, iar ele vor scrie aceasta.

13 Şi se va întâmpla că [a]iudeii vor avea cuvintele nefiţilor, iar nefiţii vor avea cuvintele iudeilor; iar nefiţii şi iudeii vor avea cuvintele triburilor pierdute ale lui Israel; iar triburile [b]pierdute ale lui Israel vor avea cuvintele nefiţilor şi ale iudeilor.

14 Şi se va întâmpla că poporul Meu, care este din [a]casa lui Israel, se va aduna acasă în ţările stăpânirilor sale; iar cuvântul Meu, de asemenea, se va aduna într-unul [b]singur. Şi Eu voi arăta celor care luptă împotriva cuvântului Meu şi împotriva poporului Meu, care este din [c]casa lui Israel, că Eu sunt Dumnezeu şi că Eu am făcut un [d]legământ cu Avraam, că Eu Îmi voi aduce aminte de [e]seminţia lui în [f]vecii vecilor.

CAPITOLUL 30

Neamurile convertite se vor număra laolaltă cu poporul de legământ—Mulţi lamaniţi şi iudei vor crede cuvântul şi vor deveni plăcuţi—Israelul va fi restaurat, iar cei păcătoşi vor fi distruşi. Circa 559–545 î.H.

Şi acum iată, fraţii mei preaiubiţi, voi vorbi către voi; căci eu, Nefi, nu voi accepta ca voi să credeţi că sunteţi mai drepţi decât vor fi neamurile. Căci iată, dacă nu veţi ţine poruncile lui Dumnezeu veţi pieri, de asemenea; şi datorită cuvintelor care au fost spuse nu trebuie să credeţi că neamurile sunt distruse cu totul.

2 Căci iată, vă spun că atâtea neamuri câte se vor pocăi, vor fi poporul de [a]legământ al Domnului, iar atâţia dintre [b]Iudei câţi nu se vor pocăi vor fi alungaţi; căci Domnul nu face legăminte cu nimeni, decât cu cei care se [c]pocăiesc şi care cred în Fiul Său, care este Cel Sfânt al lui Israel.

3 Şi acum voi profeţi ceva mai mult despre iudei şi neamuri. Căci după ce cartea despre care am vorbit va fi scoasă la lumină şi va fi scrisă pentru neamuri şi va fi pecetluită iarăşi de Domnul, mulţi vor fi care vor [a]crede cuvintele care sunt scrise; iar [b]ei le vor duce cu ei mai departe la rămăşiţa seminţiei noastre.

4 Şi atunci rămăşiţa seminţiei noastre va afla despre noi, cum noi am venit din Ierusalim şi că ei sunt descendenţi ai iudeilor.

5 Şi Evanghelia lui Isus Hristos [a]le va fi vestită; prin urmare, [b]ei vor reveni la [c]cunoaşterea

12*c* 2 Ne. 26:33.
13*a* Morm. 5:12–14.
b GS Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
14*a* Ier. 3:17–18.
b Ezec. 37:16–17.
c 1 Ne. 22:8–9.
d Gen. 12:1–3; 1 Ne. 17:40; 3 Ne. 20:27; Avr. 2:9. GS Legământul avraamic.
e D&L 132:30.
f Gen. 17:7.
30 2*a* Gal. 3:26–29.
b Mat. 8:10–13. GS Iudei.
c GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
3*a* 3 Ne. 16:6–7.
b 1 Ne. 22:8–9.
5*a* 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
b D&L 3:20.
c 1 Ne. 15:14; 2 Ne. 3:12; Morm. 7:1, 9–10.

strămoşilor lor şi, de asemenea, la cunoaşterea lui Isus Hristos, cunoaştere pe care o avuseseră şi strămoşii lor.

6 Şi atunci se vor bucura; căci vor şti că aceasta este o binecuvântare pentru ei, din mâna lui Dumnezeu; iar perdelele de întuneric vor începe să cadă de pe ochii lor; şi nu vor trece multe generaţii până când vor deveni un popor pur şi [a]plăcut.

7 Şi se va întâmpla că [a]iudeii care sunt împrăştiaţi vor [b]începe, de asemenea, să creadă în Hristos; şi vor începe să se adune de pe faţa pământului; şi atât de mulţi câţi vor crede în Hristos vor deveni, de asemenea, oameni plăcuţi.

8 Şi se va întâmpla că Domnul Dumnezeu îşi va începe lucrarea Sa printre toate naţiunile, neamurile, limbile şi popoarele pentru ca să restaureze poporul Său pe pământ.

9 Şi cu dreptate va [a]judeca [b]Domnul Dumnezeu pe cei săraci şi va dojeni cu dreptate pe cei [c]umili de pe pământ. Şi El va lovi pământul cu toiagul gurii Sale; şi cu răsuflarea buzelor Sale va ucide pe cei păcătoşi.

10 Căci repede vine [a]timpul când Domnul Dumnezeu va face o mare [b]împărţire între oameni, iar pe cei păcătoşi El îi va distruge; şi El va [c]cruţa pe poporul Său, da, chiar dacă va trebui să-i [d]distrugă prin foc pe cei păcătoşi.

11 Iar [a]dreptatea va fi brâul coapşelor Sale, iar credinţa va fi brâul domniei Lui.

12 Şi atunci lupul va [a]trăi împreună cu mielul şi leopardul va sta alaturi de ied; viţelul, puiul de leu şi vitele îngrăşate vor fi împreună şi le va mâna un copilaş.

13 Iar vaca şi ursul vor paşte; puii lor vor sta împreună; şi leul va mânca paie la fel ca şi boul.

14 Iar pruncul de ţâţă se va juca la gaura viperii, iar copilul înţărcat va pune mâna pe culcuşul şarpelui.

15 Ei nu vor lovi şi nici nu vor distruge în tot muntele Meu sfânt; căci pământul va fi plin de cunoaşterea Domnului, tot aşa cum apele acoperă marea.

16 Prin urmare, lucrurile [a]tuturor naţiunilor vor fi [b]cunoscute; da, toate lucrurile vor fi cunoscute de copiii oamenilor.

17 Nu va mai fi nici un secret care să nu fie [a]dezvăluit; nu va mai fi nici o lucrare a întunericului care nu va fi adusă la lumină; şi nimic nu va mai fi legat pe pământ care să nu fie dezlegat.

18 Prin urmare, toate lucrurile care au fost dezvăluite copiilor oamenilor vor fi dezvăluite în

6*a* D&L 49:24; 109:65.
7*a* 2 Ne. 29:13–14.
b 2 Ne. 25:16–17.
9*a* 2 Ne. 9:15.
b Isa. 11:4–9.
c GS Blând, blândeţe.
10*a* GS Ultimele zile, zilele din urmă.
b D&L 63:53–54.
c Moise 7:61.
d 1 Ne. 22:15–17, 23. GS Pământ—Curăţirea pământului.
11*a* Isa. 11:5–9.
12*a* Isa. 65:25. GS Mileniu.
16*a* D&L 101:32–35; 121:28–29.
b Eter 4:6–7.
17*a* D&L 1:2–3.

ziua aceea; iar Satana [a]nu va mai avea putere asupra inimilor copiilor oamenilor pentru un timp îndelungat. Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, eu pun capăt cuvântărilor mele.

CAPITOLUL 31

Nefi spune de ce Hristos a fost botezat—Oamenii trebuie să-L urmeze pe Hristos, să fie botezaţi, să primească Duhul Sfânt şi să îndure până la sfârşit pentru a fi salvaţi—Pocăinţa şi botezul sunt poarta către calea strâmtă şi îngustă—Viaţa veşnică vine la cei care respectă poruncile după botez. Circa 559–545 î.H.

Şı acum eu, Nefi, sfârşesc [a]profeţia mea către voi, fraţii mei preaiubiţi. Şi nu pot să scriu decât puţine lucruri de care ştiu cu siguranţă că se vor întâmpla; şi, de asemenea, nu pot să scriu decât puţine dintre cuvintele fratelui meu, Iacov.

2 Prin urmare, lucrurile pe care le-am scris sunt destule pentru mine, în afară de câteva cuvinte pe care trebuie să le spun despre [a]doctrina lui Hristos; prin urmare, vă voi vorbi într-un fel limpede, potrivit limpezimii profeţiei mele.

3 Căci sufletul meu se bucură în claritate; căci în felul acesta lucrează Domnul Dumnezeu printre copiii oamenilor. Căci Domnul Dumnezeu dă [a]lumină pentru înţelegere; căci El vorbeşte către oameni după [b]limba lor, pentru înţelegerea lor.

4 Prin urmare, aş dori să vă aduceţi aminte că v-am vorbit despre [a]profetul pe care Domnul mi l-a arătat, cel care Îl va boteza pe [b]Mielul lui Dumnezeu care trebuie să ia păcatele lumii.

5 Şi acum, dacă Mielul lui Dumnezeu, El fiind Sfânt, a trebuit să fie [a]botezat cu apă ca să înfăptuiască toată dreptatea, o, atunci, cu atât mai mult noi, nefiind sfinţi, avem nevoie să fim botezaţi, da, chiar cu apă!

6 Şi acum v-aş întreba pe voi, fraţii mei preaiubiţi, prin ce a înfăptuit Mielul lui Dumnezeu toată dreptatea fiind botezat cu apă?

7 Nu ştiţi că El era sfânt? Dar, cu toate că El era sfânt, El le arată copiilor oamenilor că, în ce priveşte trupul, El se umileşte în faţa Tatălui şi poartă mărturie înaintea Tatălui că El va fi [a]supus Lui în ţinerea poruncilor Lui.

8 Prin urmare, după ce El a fost botezat cu apă, Duhul Sfânt s-a pogorât asupra Lui sub [a]forma unui [b]porumbel.

9 Şi iarăşi, El le arată copiilor oamenilor strâmteţea [a]căii şi

18*a* Apoc. 20:1–3; Eter 8:26.

31 1*a* 2 Ne. 25:1–4.
2*a* 2 Ne. 11:6–7.
3*a* GS Lumină, lumina lui Hristos.
b D&L 1:24.
4*a* 1 Ne. 10:7; 11:27.
GS Ioan Botezătorul.
b GS Mielul lui Dumnezeu.
5*a* Mat. 3:11–17.
GS Botez, (a) boteza.
7*a* Ioan 5:30.
GS Supunere, supus, (a) se supune.
8*a* 1 Ne. 11:27.
b GS Porumbel, semnul.
9*a* 2 Ne. 9:41; 3 Ne. 14:13–14; D&L 22:4.

îngustimea porţii prin care ei trebuie să intre, El stabilind un exemplu înaintea lor.

10 Şi El le-a spus copiilor oamenilor: [a]Urmaţi-Mă pe Mine. Prin urmare, fraţii mei preaiubiţi, putem să-L [b]urmăm pe Isus altfel decât dorind să păstrăm poruncile Tatălui?

11 Iar Tatăl a spus: Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi în numele Fiului Meu Iubit.

12 Şi iarăşi, glasul Fiului a venit către mine, zicând: Acela care este botezat în numele Meu, Tatăl îi va [a]da Duhul Sfânt, la fel ca şi Mie; prin urmare, [b]urmaţi-Mă pe Mine şi faceţi lucrurile pe care M-aţi văzut pe Mine că le fac.

13 Prin urmare, fraţii mei preaiubiţi, eu ştiu că dacă-L veţi urma pe Fiu cu toată inima, fără ipocrizie sau înşelăciune în faţa lui Dumnezeu, ci cu intenţii adevărate, pocăindu-vă de păcate, mărturisind Tatălui că vreţi să luaţi asupra voastră numele lui Hristos prin [a]botez—da, urmându-L pe Domnul şi Salvatorul vostru în apă, după cuvântul Lui, iată, atunci veţi primi voi Duhul Sfânt; da, apoi vine [b]botezul focului şi al Duhului Sfânt; şi apoi puteţi să vorbiţi pe [c]limba îngerilor şi să strigaţi laude către Cel Sfânt al lui Israel.

14 Dar iată, fraţii mei preaiubiţi, astfel a venit glasul Fiului către mine, zicând: După ce v-aţi pocăit de păcatele voastre şi aţi depus mărturie Tatălui, că voi vreţi să ţineţi poruncile Mele prin botezul cu apă şi aţi primit botezul focului şi al Duhului Sfânt şi puteţi vorbi o limbă nouă, da, chiar limba îngerilor, iar după aceasta Mă [a]tăgăduiţi pe Mine, atunci ar fi fost [b]mai bine pentru voi dacă nu M-aţi fi cunoscut.

15 Şi eu am auzit un glas de la Tatăl, zicând: Da, cuvintele Iubitului Meu sunt adevărate şi demne de încredere. Cel care îndură până la sfârşit, acela va fi salvat.

16 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, ştiu prin aceasta că, dacă omul nu va [a]îndura până la sfârşit, urmând [b]exemplul Fiului Dumnezeului cel Viu, el nu va putea fi salvat.

17 Prin urmare, faceţi lucrurile pe care vi le-am spus că L-am văzut pe Domnul vostru şi Mântuitorul vostru că trebuia să le facă; căci de aceea ele mi-au fost arătate, pentru ca voi să cunoaşteţi poarta prin care veţi intra. Căci poarta prin care voi veţi intra este pocăirea şi [a]botezul prin apă; şi apoi vine [b]iertarea păcatelor voastre prin foc şi prin Duhul Sfânt.

10*a* Mat. 4:19; 8:22; 9:9.
b Moro. 7:11; D&L 56:2.
12*a* GS Darul Duhului Sfânt.
b Luca 9:57–62; Ioan 12:26.
13*a* Gal. 3:26–27.
b GS Darul Duhului Sfânt; Foc.
c 2 Ne. 32:2–3.
14*a* Mat. 10:32–33; Alma 24:30; D&L 101:1–5.
GS Păcat de neiertat.
b 2 Pet. 2:21.
16*a* Alma 5:13; 38:2; D&L 20:29.
b GS Isus Hristos—Exemplul lui Isus Hristos.
17*a* Mosia 18:10.
GS Botez, (a) boteza.
b GS Iertarea păcatelor.

18 Şi atunci sunteţi pe această [a]cale [b]strâmtă şi îngustă care duce până la viaţa veşnică; da, voi aţi intrat prin poartă; voi aţi făcut aşa cum au cerut poruncile Tatălui şi ale Fiului; şi voi aţi primit Duhul Sfânt care [c]depune mărturie despre Tatăl şi Fiul pentru înfăptuirea făgăduinţei pe care El a făcut-o, că, dacă voi intraţi pe această cale, voi veţi primi.

19 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, după ce aţi intrat pe această cale strâmtă şi îngustă, v-aş întreba dacă totul este [a]împlinit? Iată, vă spun: Nu; căci voi nu aţi fi ajuns atât de departe, decât dacă ar fi fost prin cuvântul lui Hristos, cu [b]credinţă nestrămutată în El, [c]bazându-vă cu totul pe meritele Lui care are puterea de a salva.

20 Prin urmare, trebuie să [a]înaintaţi cu fermitate în Hristos, având o strălucire perfectă a [b]speranţei şi o [c]iubire de Dumnezeu şi de toţi oamenii. Prin urmare, dacă înaintaţi ospătându-vă din cuvântul lui Hristos şi [d]înduraţi până la sfârşit, iată, astfel a spus Tatăl: Voi veţi avea viaţă veşnică.

21 Şi acum iată, fraţii mei preaiubiţi, aceasta este [a]calea; şi nu este [b]nici o altă cale şi nici un alt [c]nume dat sub cer prin care omul să poată fi salvat în împărăţia lui Dumnezeu. Şi acum, aceasta este [d]doctrina lui Hristos, singura şi adevărata doctrină a [e]Tatălui şi a Fiului şi a Duhului Sfânt, care este [f]un Dumnezeu, fără de sfârşit. Amin.

CAPITOLUL 32

Îngerii vorbesc prin puterea Duhului Sfânt—Oamenii trebuie să se roage şi să dobândească cunoaştere pentru ei înşişi de la Duhul Sfânt. Circa 559–545 î.H.

Şi acum iată, fraţii mei preaiubiţi, cred că voi cântăriţi întrucâtva în inimile voastre ceea ce trebuie să faceţi după ce aţi intrat pe cale. Dar iată, de ce cântăriţi lucrurile acestea în inimile voastre?

2 Nu vă aduceţi aminte că v-am spus că după ce aţi [a]primit Duhul Sfânt veţi putea vorbi pe [b]limba îngerilor? Şi acum, cum aţi putea vorbi pe limba îngerilor dacă nu prin Duhul Sfânt?

3 [a]Îngerii vorbesc prin puterea Duhului Sfânt; prin urmare, ei vorbesc cuvintele lui Hristos. Prin urmare, vă zic vouă, [b]ospătaţi-vă din cuvintele lui Hristos; căci iată, cuvintele lui Hristos

18*a* Prov. 4:18.
GS Cale.
b 1 Ne. 8:20.
c Fapte 5:29–32.
19*a* Mosia 4:10.
b GS Credinţă.
c D&L 3:20.
20*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
b GS Speranţă.
c GS Dragoste.
d GS (a) Îndura.
21*a* Fapte 4:10–12; 2 Ne. 9:41; Alma 37:46; D&L 132:22, 25.
b Mosia 3:17.
c GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
d Mat. 7:28; Ioan 7:16–17.
e GS Dumnezeu, divinitate.
f 3 Ne. 11:27, 35–36.
GS Unitate.
32 2*a* 3 Ne. 9:20.
b 2 Ne. 31:13.
3*a* GS Îngeri.
b Ier. 15:16.

vă vor spune toate lucrurile pe care trebuie să le faceţi.

4 Prin urmare acum, după ce am spus aceste cuvinte, dacă nu le puteţi înţelege, este pentru că nu [a]întrebaţi şi nici nu bateţi la uşă; prin urmare, nu sunteţi aduşi la lumină, ci trebuie să pieriţi în întuneric.

5 Căci iată, iarăşi vă spun că, dacă veţi intra pe această cale şi veţi primi Duhul Sfânt, El vă va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le faceţi.

6 Iată, aceasta este doctrina lui Hristos şi nu va mai fi nici o altă doctrină dată până când El Însuşi nu vi se va [a]arăta vouă în carne. Şi atunci când El Însuşi vi se va arăta vouă în carne, voi va trebui să faceţi lucrurile pe care El vi le va spune.

7 Şi acum eu, Nefi, nu pot să spun mai mult; Spiritul îmi opreşte vorbirea şi sunt lăsat să jelesc din cauza [a]necredinţei şi a ticăloşiei şi a ignoranţei şi a încăpăţânării oamenilor; căci ei nu vor căuta cunoaştere şi nici nu vor înţelege marea cunoaştere când aceasta le este dată lor clar, chiar atât de [b]clar cât poate fi un cuvânt.

8 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, simt că încă mai cântăriţi în inimile voastre; şi mă întristează că trebuie să vorbesc despre lucrul acesta. Căci dacă voi aţi asculta de Spiritul care îl [a]învaţă pe om să se roage, aţi şti că trebuie să vă rugaţi; căci spiritul cel [b]rău nu îl învaţă pe om să se roage, ci îl învaţă că nu trebuie să se roage.

9 Dar iată, vă spun că voi trebuie întotdeauna să vă [a]rugaţi şi să nu vă descurajaţi; că voi nu trebuie să faceţi nimic pentru Domnul până când în primul rând nu vă rugaţi Tatălui în [b]numele lui Hristos ca El să sfinţească fapta voastră pentru voi înşivă, pentru ca fapta voastră să fie pentru [c]binele sufletului vostru.

CAPITOLUL 33

Cuvintele lui Nefi sunt adevărate —Ele mărturisesc despre Hristos —Cei care cred în Hristos vor crede în cuvintele lui Nefi, care vor sta ca o mărturie la scaunul de judecată. Circa 559–545 î.H.

Şi acum eu, Nefi, nu pot scrie toate lucrurile care au fost predicate poporului meu; şi nici nu sunt [a]priceput la scris, la fel ca la vorbă; căci atunci când un om [b]vorbeşte prin puterea Duhului Sfânt, puterea Duhului Sfânt îi duce vorba în inimile copiilor oamenilor.

2 Dar iată, mulţi îşi [a]împietresc inimile împotriva Spiritului Sfânt, încât El nu are nici un loc în ei; prin urmare, ei aruncă multe lucruri care sunt scrise

4*a* GS (a) Cere.
6*a* 3 Ne. 11:8.
7*a* GS Necredinţă.
b 2 Ne. 31:2–3; Iacov 4:13.
8*a* GS Rugăciune.
b Mosia 4:14. GS Diavol.
9*a* 3 Ne. 20:1; D&L 75:11.
b Moise 5:8.
c Alma 34:27.
33 1*a* Eter 12:23–24.
b D&L 100:7–8.
2*a* Hel. 6:35–36.

şi le consideră ca fiind lucruri de nimic.

3 Dar eu, Nefi, am scris ceea ce am scris şi le consider de mare [a]valoare, mai ales pentru poporul meu. Căci ziua mă [b]rog tot timpul pentru ei, iar noaptea ochii mei udă perna din cauza lor; şi eu Îl implor pe Dumnezeul meu în credinţă şi ştiu că El va auzi plânsul meu.

4 Şi ştiu că Domnul Dumnezeu va sfinţi rugăciunile mele pentru câştigul poporului meu. Şi cuvintele pe care le-am scris în slăbiciune vor fi [a]întărite pentru ei; căci aceasta îi va [b]convinge să facă bine; îi va învăţa despre strămoşii lor; şi le va vorbi despre Isus şi îi va convinge să creadă în El şi să rabde până la sfârşit, care este viaţa [c]veşnică.

5 Şi cuvintele vorbesc cu [a]asprime împotriva păcatului, potrivit [b]limpezimii adevărului; prin urmare, nici un om nu va fi mânios din cauza cuvintelor pe care le-am scris, decât dacă el aparţine spiritului diavolului.

6 Eu mă bucur de claritate; mă bucur de adevăr; mă bucur de-al meu Isus, căci El mi-a [a]mântuit sufletul din iad.

7 Eu am [a]caritate pentru poporul meu şi mare credinţă în Hristos că voi întâlni multe suflete curate la scaunul Lui de judecată.

8 Eu am caritate pentru [a]iudei—Eu spun iudeu pentru că mă refer la cei din care mă trag.

9 De asemenea, am caritate pentru [a]neamuri. Dar iată, nu pot spera în nici unul, cu excepţia acelora care se vor [b]întoarce la Hristos şi vor intra prin poarta [c]strâmtă şi vor [d]merge pe calea [e]dreaptă care duce la viaţă, şi vor continua să meargă pe cale până la sfârşitul zilei de încercare.

10 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, precum şi voi iudeilor şi voi toţi de la marginile pământului, ascultaţi aceste cuvinte şi [a]credeţi în Hristos; şi dacă nu credeţi în aceste cuvinte, credeţi în Hristos. Şi dacă credeţi în Hristos, atunci voi veţi crede în aceste [b]cuvinte, căci ele sunt [c]cuvintele lui Hristos şi El mi le-a dat mie; şi ele îi [d]învaţă pe toţi oamenii că ar trebui să facă bine.

11 Şi dacă ele nu sunt cuvintele lui Hristos, judecaţi voi—căci Hristos vă va arăta cu [a]putere şi mare slavă că acestea sunt cuvintele Sale, în ultima zi; iar voi şi cu mine vom sta faţă în faţă dinaintea [b]judecăţii Lui; şi veţi şti că mie mi s-a poruncit de

3a GS Scripturi—Valoarea scripturilor.
b Enos 1:9–12; C. lui M. 1:8.
4a Eter 12:26–27.
b Moro. 7:13.
c GS Viaţă veşnică.
5a 1 Ne. 16:1–3; 2 Ne. 9:40.
b 2 Ne. 31:3; Iacov 4:13.
6a GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
7a GS Caritate.
8a GS Iudei.
9a GS Neamuri.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
c 2 Ne. 9:41.
d GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
e Hel. 3:29–30; D&L 132:22.
10a GS (a) Crede.
b GS Cartea lui Mormon.
c Moro. 10:27–29.
d 2 Ne. 25:28.
11a Eter 5:4; Moro. 7:35.
b Apoc. 20:12; Moro. 10:34.

către El ca să scriu aceste lucruri, în ciuda slăbiciunii mele.

12 Şi mă rog Tatălui, în numele lui Hristos, ca mulţi dintre noi, dacă nu toţi, să poată fi salvaţi în [a]împărăţia Lui în acea mare şi ultimă zi.

13 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, toţi cei care sunteţi din casa lui Israel şi voi toţi de la marginile pământului, vă vorbesc ca glasul unuia care [a]strigă din ţărână: Bun rămas până când acea zi mare va veni.

14 Iar voi care nu vreţi să vă împărtăşiţi din bunătatea lui Dumnezeu şi să respectaţi [a]cuvintele iudeilor, precum şi [b]cuvintele mele şi cuvintele care vor ieşi din gura Mielului lui Dumnezeu, iată, eu vă las o urare nepieritoare de rămas bun, căci aceste cuvinte vă vor [c]condamna în ultima zi.

15 Căci ceea ce pecetluiesc pe pământ va fi adus împotriva voastră la scaunul de [a]judecată; căci aşa mi-a poruncit Domnul mie, iar eu trebuie să mă supun. Amin.

Cartea lui Iacov

FRATELE LUI NEFI

Cuvintele predicilor lui către fraţii săi. El îl face de ruşine pe cel care va încerca să răstoarne doctrina lui Hristos. Câteva cuvinte despre istoria poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 1

Iacov şi Iosif încearcă să-i convingă pe oameni să creadă în Hristos şi să ţină poruncile Lui—Nefi moare—Ticăloşia predomină printre nefiţi. Circa 544–421 î.H.

CĂCI iată, s-a întâmplat că cincizeci şi cinci de ani trecuseră de când Lehi a plecat din Ierusalim; prin urmare, Nefi mi-a dat mie, [a]Iacov, o [b]poruncă despre plăcile cele [c]mici, pe care sunt gravate aceste lucruri.

2 Şi el mi-a dat mie, Iacov, porunca să scriu pe aceste plăci câteva din lucrurile pe care le consider ca fiind deosebit de preţioase; că nu ar trebui să tratez, decât în treacăt, istoria acestui popor care este numit poporul lui Nefi.

3 Căci el a spus că istoria poporului său trebuie să fie gravată pe celelalte plăci ale sale şi că eu trebuie să păstrez aceste plăci şi să le înmânez seminţiei mele din generaţie în generaţie.

4 Şi dacă a fost predică sfântă,

12*a* GS Gloria celestială.
13*a* Isa. 29:4; 2 Ne. 26:16.
14*a* GS Biblie.
b GS Cartea lui Mormon.
c 2 Ne. 29:11; Eter 4:8–10.
15*a* C. lui M. 1:11.
[IACOV]
1 1*a* GS Iacov, fiul lui Lehi.
b Iacov 7:27.
c 2 Ne. 5:28–33; Iacov 3:13–14.
GS Plăci.

revelaţie care era mare sau profeţii, eu trebuia să gravez [a]punctele lor principale pe aceste plăci şi să mă aplec asupra lor pe cât de mult posibil, de dragul lui Hristos şi de dragul poporului nostru.

5 Căci datorită credinţei şi a neliniştii mari ni s-a făcut nouă într-adevăr cunoscut despre poporul nostru, despre ce lucruri ar trebui să i se [a]întâmple.

6 Şi noi, de asemenea, am avut multe revelaţii şi spiritul multor profeţii; prin urmare am ştiut despre [a]Hristos şi Împărăţia Lui care va veni.

7 Prin urmare, am lucrat cu sârguinţă printre oamenii noştri ca să-i convingem să [a]vină la Hristos şi să se împărtăşească din bunătatea lui Dumnezeu, ca ei să poată să intre în [b]odihna Lui, exceptând cazul în care El va jura în mânia sa că ei nu vor [c]intra acolo, ca în [d]răzvrătirea din zilele ispitei în timp ce copiii lui Israel erau în [e]pustiu.

8 Prin urmare, să dea Dumnezeu ca noi să putem să-i convingem pe toţi oamenii să nu se [a]răzvrătească împotriva lui Dumnezeu şi să [b]provoace mânia Lui, ci ca toţi să creadă în Hristos şi să se gândească la moartea Lui şi să-I poarte [c]crucea şi să ducă ruşinea lumii; prin urmare, eu, Iacov, iau asupra mea să îndeplinesc poruncile fratelui meu, Nefi.

9 Acum Nefi a început să îmbătrânească şi a văzut că în curând trebuia să [a]moară; prin urmare, a [b]uns pe un om să fie rege şi domnitor asupra poporului său acum, potrivit cu domnia [c]regilor.

10 Deoarece poporul l-a iubit foarte mult pe Nefi, el fiind un mare apărător al lor, mânuind cu dibăcie [a]sabia lui Laban în apărarea lor şi lucrând toată viaţa pentru bunăstarea lor—

11 Prin urmare, poporul dorea să păstreze numele lui în memorie. Iar cei care au domnit după el au fost numiţi de popor al doilea Nefi, al treilea Nefi şi aşa mai departe, potrivit cu domnia regilor; şi aşa au fost numiţi de popor, indiferent de numele lor.

12 Şi s-a întâmplat că Nefi a murit.

13 Şi acum, cei care nu erau [a]lamaniţi erau [b]nefiţi; cu toate acestea erau numiţi nefiţi, iacoviţi, iosefiţi, [c]zoramiţi, lamaniţi, lemueliţi şi ismaeliţi.

14 Dar eu, Iacov, nu îi voi deosebi după aceste nume, ci îi voi [a]numi lamaniţi pe cei care caută

4*a* I.E. lucrurile predominante, importante.
5*a* 1 Ne. 12.
6*a* 1 Ne. 10:4–11; 19:8–14.
7*a* 2 Ne. 9:41; Omni 1:26; Moro. 10:32.
b GS Odihnă.
c Num. 14:23; Deut. 1:35–37; D&L 84:23–25.
d Evr. 3:8.
e Num. 26:65; 1 Ne. 17:23–31.
8*a* GS Răzvrătire.
b 1 Ne. 17:30; Alma 12:36–37; Hel. 7:18.
c JST, Mat. 16:25–26; Luca 14:27.
9*a* 2 Ne. 1:14.
b GS (a) Unge.
c 2 Ne. 6:2; Iarom 1:7.
10*a* 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; C. lui M. 1:13; Mosia 1:16; D&L 17:1.
13*a* Enos 1:13; D&L 3:18.
b GS Nefiţi.
c 1 Ne. 4:35; 4 Ne. 1:36–37.
14*a* Mosia 25:12; Alma 2:11.

să distrugă poporul lui Nefi, iar pe cei care sunt de partea lui Nefi îi voi numi [b]nefiţi sau [c]poporul lui Nefi, după domnia regilor.

15 Şi acum s-a întâmplat că poporul lui Nefi, sub domnia celui de al doilea rege, a început să se împietrească în inimă şi să se dedea întrucâtva la unele practici păcătoase, ca cele ale lui David în vechime, dorind multe [a]neveste şi concubine, la fel ca şi Solomon, fiul lui.

16 Da, şi ei, de asemenea, au început să caute mult aur şi argint şi au început să crească întrucâtva în mândrie.

17 Prin urmare eu, Iacov, le-am dat lor aceste cuvinte aşa cum i-am învăţat în [a]templu, având mai întâi [b]misiunea mea de la Domnul.

18 Căci eu, Iacov, şi fratele meu Iosif, am fost [a]rânduiţi preoţi şi învăţători ai acestui popor de către mâna lui Nefi.

19 Şi am îndeplinit cu credinţa şi sârguinţă [a]slujba noastră pentru Domnul, luând [b]responsibilitatea asupra noastră, răspunzând pentru păcatele poporului cu capul nostru dacă nu l-am învăţat cuvântul lui Dumnezeu cu toată sârguinţa; prin urmare, lucrând cu toată puterea noastră ca [c]sângele lor să nu fie pe veşmintele noastre; altfel, sângele lui va fi pe veşmintele noastre şi noi nu vom fi găsiţi fără pată în ultima zi.

CAPITOLUL 2

Iacov denunţă dragostea pentru bogăţii, mândria şi lipsa de castitate—Oamenii pot căuta bogăţii ca să-i ajute pe semenii lor—Iacov condamnă practica nepermisă a căsătoriei multiple—Domnul se bucură de castitatea femeilor. Circa 544–421 î.H.

Cuvintele pe care Iacov, fratele lui Nefi, le-a vorbit către poporul lui Nefi, după moartea lui Nefi:

2 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, eu, Iacov, potrivit răspunderii pe care o am faţă de Domnul, ca să îndeplinesc cu credinţa şi sârguinţa şi cumpatare slujba mea şi ca să scap de păcatele voastre de pe veşmintele mele, vin la templu în ziua aceasta pentru ca să vă declar cuvântul lui Dumnezeu.

3 Şi voi înşivă ştiţi că până acum am fost sârguincios în slujba chemării mele; dar în ziua aceasta mă simt mult mai împovărat de dorinţa şi neliniştea pentru bunăstarea sufletelor voastre decât am fost până acum.

4 Căci iată, până acum aţi fost supuşi cuvântului Domnului, pe care eu vi l-am dat.

5 Dar iată, ascultaţi-mă şi aflaţi că, cu ajutorul Creatorului Atotputernic al cerului şi al pământului, vă pot spune ceva despre [a]gândurile voastre, vă

14*b* 2 Ne. 4:11.
c 2 Ne. 5:9.
15*a* D&L 132:38–39.
17*a* 2 Ne. 5:16.
GS Templu, casa Domnului.
b GS (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
18*a* 2 Ne. 5:26.
19*a* GS Oficiu, oficiant.
b D&L 107:99–100.
GS Administrator, administraţie.
c 2 Ne. 9:44.
2 5*a* Alma 12:3; D&L 6:16.
GS Dumnezeu, divinitate.

pot spune că voi aţi început să lucraţi în păcat, care mie mi se pare un lucru abominabil, da, şi lucru abominabil pentru Dumnezeu.

6 Da, aceasta îmi întristează sufletul şi mă face să mă fac mic de ruşine în faţa Făcătorului meu, că trebuie să depun mărturie despre ticăloşia inimilor voastre.

7 Şi, de asemenea, mă întristează că trebuie să folosesc cuvinte atât de [a]tăioase despre voi în faţa nevestelor voastre şi a copiilor voştri, sentimentele multora dintre ei fiind foarte gingaşe şi [b]curate şi delicate înaintea lui Dumnezeu, ceea ce este plăcut lui Dumnezeu;

8 Şi cred că au venit aici ca să asculte [a]cuvântul plăcut al lui Dumnezeu, da, cuvântul care vindecă sufletul rănit.

9 Prin urmare, sufletul meu este îngreunat pentru că sunt constrâns, din cauza poruncii stricte pe care am primit-o de la Dumnezeu, ca să vă cert din cauza crimelor voastre, să măresc rănile celor care sunt deja răniţi, în loc să alin şi să vindec rănile lor; iar cei care nu au fost răniţi, în loc să se ospăteze din cuvântul plăcut al lui Dumnezeu, au cuţite care le străpung sufletele şi le rănesc minţile delicate.

10 Dar, în ciuda măreţiei datoriei, trebuie să fac aşa cum cer [a]poruncile stricte ale lui Dumnezeu şi să vă vorbesc despre ticăloşia voastră şi lucrurile voastre abominabile în prezenţa celor cu inima pură şi a acelora cu inima frântă, precum şi sub privirea ochiului [b]pătrunzător al lui Dumnezeu cel Atotputernic.

11 Prin urmare, trebuie să vă spun adevărul, potrivit [a]limpezimii cuvântului lui Dumnezeu. Căci iată, aşa cum L-am întrebat pe Domnul, aşa a venit cuvântul către mine, zicând: Iacov, du-te mâine la templu şi vesteşte cuvântul pe care ţi-l voi da pentru poporul acesta.

12 Şi iată acum, fraţii mei, acesta este cuvântul pe care vi-l anunţ, că mulţi dintre voi au început să caute aur şi argint şi tot felul de [a]metale preţioase care abundă din plin în această ţară, care este o [b]ţară a făgăduinţei pentru voi şi pentru seminţia voastră.

13 Iar providenţa v-a zâmbit în felul cel mai plăcut, aşa încât aţi primit multe bogăţii; şi pentru că unii dintre voi au primit mai din abundenţă decât fraţii voştri, aţi [a]crescut în mândria inimilor voastre şi umblaţi cu încăpăţânare şi cu capul pe sus din cauza hainelor voastre scumpe şi-i persecutaţi pe fraţii voştri pentru că voi socotiţi că sunteţi mai buni decât ei.

14 Şi acum, fraţii mei, credeţi

7*a* D&L 121:43.
b GS Virtute.
8*a* Alma 31:5.
10*a* GS Poruncile lui Dumnezeu.
b 2 Ne. 9:44.
11*a* 2 Ne. 25:4; 31:2–3.
12*a* 1 Ne. 18:25; Hel. 6:9–11; Eter 10:23.
b 1 Ne. 2:20. GS Pământul făgăduinţei.
13*a* Morm. 8:35–39.

că Dumnezeu vă iartă pentru aceasta? Iată, eu vă spun: Nu. Dar El vă condamnă pe voi, iar de continuaţi să faceţi aceste lucruri, atunci judecata Lui trebuie să vină repede asupra voastră.

15 O, de ar fi să vă arate că El poate să vă străpungă şi cu o singură privire a ochiului Lui vă poate trimite în ţărână!

16 O, de v-ar curăţa de această nedreptate şi lucru abominabil. Şi, o, dacă aţi asculta voi de cuvântul poruncilor Lui şi nu aţi lăsa [a]mândria aceasta a inimilor voastre să vă distrugă sufletele!

17 Gândiţi-vă la fraţii voştri la fel ca la voi înşivă şi fiţi prietenoşi cu toţi şi darnici cu [a]avuţia voastră, aşa ca şi [b]ei să fie la fel de bogaţi ca voi.

18 Dar înainte de a căuta [a]bogăţii, căutaţi [b]împărăţia lui Dumnezeu.

19 Şi după ce aţi căpătat speranţă în Hristos, veţi căpăta bogăţii, dacă le căutaţi; şi le veţi căuta cu intenţia de a [a]face bine—de a-i îmbrăca pe cei goi şi a-i hrăni pe cei flămânzi, de a-i elibera pe robi şi de a aduce alinare celor bolnavi şi suferinzi.

20 Şi acum, fraţii mei, v-am vorbit despre mândrie; şi acei dintre voi care v-aţi supărat vecinul şi l-aţi persecutat pentru că aţi fost mândri în inimile voastre, ce spuneţi despre lucrurile pe care Dumnezeu vi le-a dat?

21 Nu credeţi că astfel de lucruri sunt abominabile în faţa Celui care a creat toate trupurile? Şi orice fiinţă este la fel de valoroasă în faţa Lui ca şi oricare alta. Şi orice trup este din ţărână; şi pentru acelaşi scop El le-a creat, ca să ţină [a]poruncile Lui şi să-L slăvească pe El în vecii vecilor.

22 Şi acum, termin de vorbit despre această mândrie. Şi dacă n-ar trebui să vă vorbesc despre o crimă şi mai mare, inima mea s-ar bucura foarte mult datorită vouă.

23 Dar cuvântul lui Dumnezeu mă apasă din cauza crimelor voastre mai mari. Căci iată, aşa spune Domnul: Poporul acesta a început să crească în nedreptate; ei nu înţeleg scripturile, căci ei caută să se scuze atunci când preacurvesc, din cauza lucrurilor care au fost scrise despre David şi Solomon, fiul lui.

24 Iată, David şi [a]Solomon într-adevăr au avut multe [b]neveste şi concubine, lucru care a fost abominabil în faţa Mea, zice Domnul.

25 Prin urmare, astfel zice Domnul, Eu am condus acest popor afară din Ierusalim, prin puterea braţului Meu, pentru ca să pot creşte o ramură [a]dreaptă din rodul coapselor lui Iosif.

16*a* GS Mândrie.
17*a* GS Milostenie; Bunăstare.
b 4 Ne. 1:3.
18*a* 1 Regi 3:11–13; Marcu 10:17–27; 2 Ne. 26:31; D&L 6:7. GS Bogăţii.
b Luca 12:22–31.
19*a* Mosia 4:26.
21*a* D&L 11:20; Avr. 3:25–26.
24*a* 1 Regi 11:1; Neemia 13:25–27.
b 1 Regi 11:1–3; Ezra 9:1–2; D&L 132:38–39.
25*a* Gen. 49:22–26; Amos 5:15; 2 Ne. 3:5; Alma 26:36. GS Lehi, tatăl lui Nefi.

26 Prin urmare Eu, Domnul Dumnezeu, nu voi permite ca acest popor să facă la fel ca cei din vechime.

27 Prin urmare, fraţii mei, ascultaţi-mă şi auziţi cuvântul Domnului: Căci să nu fie nici un om printre voi care să aibă mai mult decât o [a]singură nevastă; şi să nu aibă nici o concubină.

28 Căci Eu, Domnul Dumnezeu, Mă bucur de [a]castitatea femeilor. Iar curviile sunt lucruri abominabile în faţa Mea; astfel spune Domnul oştirilor.

29 Prin urmare, acest popor va trebui să ţină poruncile Mele, spune Domnul oştirilor, dacă nu, [a]blestemat va fi pământul din cauza lor.

30 Căci, dacă vreau, a spus Domnul oştirilor, să cresc [a]seminţiei pentru Mine, Eu voi porunci poporului Meu; altfel, ei vor trebui să asculte de aceste lucruri.

31 Căci iată Eu, Domnul, am văzut supărarea şi am auzit jelirea fiicelor poporului Meu în ţara Ierusalimului, da, şi în toate ţările poporului Meu, din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor abominabile ale bărbaţilor lor.

32 Şi Eu nu voi permite, spune Domnul oştirilor, ca strigătele fiicelor frumoase ale acestui popor, pe care Eu le-am condus afară din ţara Ierusalimului, să vină la Mine împotriva bărbaţilor poporului Meu, a spus Domnul oştirilor.

33 Căci ei nu vor duce pe fiicele poporului Meu în robie datorită bunătăţii lor, căci altfel voi abate asupra lor un blestem dureros, chiar până la distrugere; căci ei nu trebuie să [a]preacurvească la fel ca cei din vechime, a spus Domnul oştirilor.

34 Şi acum iată, fraţii mei, voi ştiţi că aceste porunci au fost date tatălui nostru, Lehi; prin urmare, le-aţi cunoscut dinainte; şi aţi suferit o mare condamnare; căci aţi făcut acele lucruri pe care nu trebuia să le faceţi.

35 Iată, aţi făcut [a]nedreptăţi mai mari decât lamaniţii, fraţii noştri. Voi aţi frânt inimile blândelor voastre neveste şi aţi pierdut încrederea copiilor voştri, pentru că sunteţi un exemplu rău pentru ei; iar suspinele inimilor lor se înalţă până la Dumnezeu împotriva voastră. Şi din cauza stricteţii cuvântului lui Dumnezeu, care coboară împotriva voastră, multe inimi au murit străpunse de răni adânci.

CAPITOLUL 3

Cei cu inima pură primesc cuvântul plăcut al lui Dumnezeu—Dreptatea lamaniţilor este mai mare decât cea a nefiţilor—Iacov avertizează împotriva imoralităţii, lascivităţii şi oricărui păcat. Circa 544–421 î.H.

27*a* D&L 42:22; 49:16. GS Căsătorie, (a) se căsători.
28*a* GS Castitate.
29*a* Eter 2:8–12.
30*a* Mal. 2:15; D&L 132:61–66.
33*a* GS Senzual, senzualitate; Imoralitate sexuală.
35*a* Iacov 3:5–7.

Dar iată eu, Iacov, aş dori să vă spun vouă, celor care sunteţi cu inimile pure. Priviţi către Dumnezeu cu fermitatea minţii şi rugaţi-vă la El cu credinţă mare, iar El vă va consola în suferinţele voastre şi vă va lua apărarea şi va trimite dreptate asupra acelora care caută să vă distrugă.

2 O, voi toţi cei care sunteţi cu inimile pure, ridicaţi-vă capul şi primiţi cuvântul plăcut al lui Dumnezeu şi ospătaţi-vă din dragostea Lui; căci voi puteţi să faceţi aceasta, dacă minţile voastre sunt [a]neclintite, în vecii vecilor.

3 Dar vai, vai de voi, cei care nu sunteţi cu inimile curate, care sunteţi [a]murdari în această zi în faţa lui Dumnezeu; căci dacă nu vă pocăiţi, ţara este blestemată din cauza voastră; şi lamaniţii, care nu sunt murdari ca voi şi totuşi sunt [b]blestemaţi cu un blestem dureros, vă vor asupri chiar până la distrugere.

4 Şi repede va veni timpul când, dacă nu vă pocăiţi, ei vor stăpâni ţara moştenirii voastre, iar Domnul Dumnezeu îi va [a]conduce pe cei drepţi afară dintre voi.

5 Iată, lamaniţii, fraţii voştri, pe care îi urâţi din cauza murdăriei lor şi a blestemului care a venit asupra pielii lor, sunt mai drepţi decât voi; căci ei nu au [a]uitat porunca Domnului care a fost dată tatălui nostru—cum că ei trebuie să aibă o singură nevastă şi că nu trebuie să aibă nici o concubină şi că nici o curvie nu trebuie să existe printre ei.

6 Şi acum, ei sunt atenţi să ţină această poruncă; prin urmare, pentru că sunt atenţi în ţinerea acestei porunci, Domnul Dumnezeu nu-i va distruge, ci va fi [a]milos cu ei; şi într-o zi, ei vor deveni un popor binecuvântat.

7 Iată, bărbaţii lor îşi [a]iubesc nevestele şi nevestele lor îşi iubesc bărbaţii; şi bărbaţii şi nevestele îşi iubesc copiii; iar necredinţa şi ura lor faţă de voi sunt din cauza nedreptăţii strămoşilor lor; prin urmare, cu cât sunteţi voi mai buni decât ei în ochii Marelui Creator al vostru?

8 O, fraţii mei, mă tem că, dacă nu vă pocăiţi de păcatele voastre, pielea lor va fi mai albă decât a voastră atunci când veţi fi aduşi împreună cu ei în faţa tronului lui Dumnezeu.

9 Prin urmare, vă dau o poruncă, ce este cuvântul lui Dumnezeu, ca să nu mai rostiţi injurii împotriva lor din cauza întunecimii pielii lor; şi nici nu trebuie să rostiţi injurii împotriva lor din cauza murdăriei lor; ci trebuie să vă amintiţi de propria voastră murdărie şi să vă aduceţi aminte că murdăria lor a venit din cauza strămoşilor lor.

3 2*a* Alma 57:26–27.
3*a* gs Murdărie, necurăţenie.
b 1 Ne. 12:23.
4*a* Omni 1:5–7, 12–13.
5*a* Iacov 2:35.
6*a* 2 Ne. 4:3, 6–7; Hel. 15:10–13.
7*a* gs Familie; Dragoste.

10 Prin urmare, trebuie să vă aduceţi aminte de [a]copiii voştri, cum le-aţi îndurerat inimile din cauza exemplului vostru dat în faţa lor; şi, de asemenea, aduceţi-vă aminte că, din cauza murdăriei voastre, puteţi să-i aduceţi pe copiii voştri la distrugere, iar păcatele lor să se adune pe capul vostru în ultima zi.

11 O, fraţii mei, ascultaţi de cuvintele mele; înviaţi înzestrările sufletelor voastre; scuturaţi-vă, ca să vă puteţi [a]trezi din somnul morţii; şi depărtaţi-vă de chinurile [b]iadului ca să nu deveniţi [c]îngerii diavolului şi să fiţi aruncaţi în acel lac de foc şi pucioasă care este cea de a doua [d]moarte.

12 Şi acum eu, Iacov, am spus multe alte lucruri către poporul lui Nefi, avertizându-i împotriva [a]imoralităţii, [b]lascivităţii şi oricărui alt fel de păcat, spunându-le care sunt urmările groaznice ale acestora.

13 Şi nici a suta parte din întâmplările acestui popor, care a început să fie numeros, nu poate fi scrisă pe [a]aceste plăci; dar multe din întâmplările lor sunt scrise pe plăcile mai mari, războaiele şi conflictele lor şi domnia regilor lor.

14 Aceste plăci sunt numite plăcile lui Iacov şi au fost făcute de mâna lui Nefi. Şi astfel pun capăt vostirii acestor cuvinte.

CAPITOLUL 4

Toţi profeţii Îl preaslăvesc pe Tatălui în numele lui Hristos—Jertfirea lui Isaac de către Avraam a fost asemănătoare cu jertfirea de către Dumnezeu a Singurului Său Născut—Oamenii trebuie să se împace cu Dumnezeu prin Ispăşire—Iudeii vor respinge piatra de temelie. Circa 544–421 î.H.

ACUM iată, s-a întâmplat că eu, Iacov, am slujit mult poporului meu în cuvinte (şi nu pot să scriu decât o mică parte din cuvintele mele din cauza greutăţii de a grava cuvintele pe plăci); şi noi ştim că lucrurile pe care le scriem pe plăci trebuie să rămână;

2 Dar orice lucru pe care îl scriem pe altceva în afară de plăci trebuie să piară şi să dispară; dar noi putem să scriem câteva cuvinte pe plăci care vor da copiilor noştri şi fraţilor noştri preaiubiţi ceva cunoaştere despre noi sau despre strămoşii lor—

3 Acum noi ne bucurăm de aceasta; şi lucrăm din greu ca să gravăm aceste cuvinte pe plăci, sperând că fraţii noştri preaiubiţi şi copiii noştri le vor primi cu inimi recunoscătoare şi le vor lua în consideraţie ca să înveţe cu bucurie, nu cu tristeţe şi nici cu frică, despre strămoşii lor dintâi.

4 Căci cu acest scop am scris aceste lucruri, pentru ca ei să

10*a* GS Copil, copii.
11*a* Alma 5:6–9.
b GS Iad.
c 2 Ne. 9:8–9.
d GS Moarte spirituală.
12*a* GS Imoralitate.
b GS Poftă; Răutate, rău.
13*a* 1 Ne. 19:1–4; Iacov 1:1–4.

ştie că noi L-am [a]cunoscut pe Hristos şi că am avut speranţă în slava Lui multe sute de ani înaintea venirii Lui; şi nu numai noi am avut speranţă în slava Lui, ci şi toţi [b]profeţii sfinţi care au fost înaintea noastră.

5 Iată, ei au crezut în Hristos şi L-au preaslăvit pe Tatăl în numele Lui şi, de asemenea, noi [a]preaslăvim pe Tatăl în numele Lui. Şi pentru acest scop ţinem [b]legea lui Moise, care ne [c]îndreaptă sufletele către El; şi datorită acestui fapt ea este sfinţită pentru noi în dreptate, tot aşa cum ea a fost dată lui Avraam în pustiu, ca el să se supună poruncilor lui Dumnezeu jertfind pe fiul său Isaac, ceea ce se aseamănă cu jertfirea de către Dumnezeu a [d]Singurului Său Născut.

6 Prin urmare, îi cercetăm pe profeţi şi avem multe revelaţii şi spiritul [a]profeţiei; şi având toate aceste [b]mărturii, noi căpătăm o speranţă şi credinţa noastră devine nestrămutată, într-atât, încât într-adevăr putem să [c]poruncim în [d]numele lui Isus şi atunci chiar şi copacii ni se supun nouă, ori munţii sau valurile mării.

7 Şi totuşi, Domnul Dumnezeu ne arată [a]slăbiciunea noastră ca să ştim că, prin harul Lui şi prin marea Lui bunăvoinţă faţă de copiii oamenilor, avem puterea să facem aceste lucruri.

8 Iată, mari şi minunate sunt lucrările Domnului. Cât de [a]nepătrunse sunt adâncimile [b]misterelor Lui; şi este imposibil ca omul să înţeleagă toate căile Lui. Şi nici un om nu [c]cunoaşte [d]căile Lui decât dacă îi sunt revelate; prin urmare fraţilor, nu dispreţuiţi revelaţiile lui Dumnezeu.

9 Căci iată, prin puterea [a]cuvântului Lui a venit [b]omul pe faţa pământului, pământ care a fost creat prin puterea cuvântului Lui. Prin urmare, dacă Dumnezeu a putut vorbi şi pământul a fost creat, a vorbit şi omul a fost creat, o, atunci, de ce să nu fie El capabil să poruncească [c]pământului sau lucrării mâinilor Sale de pe faţa pământului după voinţa şi plăcerea Lui?

10 Prin urmare, fraţilor, nu căutaţi să-L [a]sfătuiţi pe Domnul, ci luaţi sfat din mâna Sa. Căci iată, voi înşivă ştiţi că El

4 4*a* GS Isus Hristos.
b Luca 24:25–27; Iacov 7:11; Mosia 13:33–35; D&C 20:26.
5*a* Moise 5:8.
b 2 Ne. 25:24; Iarom 1:11; Mosia 13:27, 30; Alma 25:15–16. GS Legea lui Moise.
c Gal. 3:24.
d Gen. 22:1–14; Ioan 3:16–18. GS Singurul Născut.
6*a* GS Profeţie, (a) profeţi.
b GS Martor.
c GS Putere.
d Fapte 3:6–16; 3 Ne. 8:1.
7*a* Eter 12:27.
8*a* Rom. 11:33–36.
b D&C 19:10; 76:114. GS Tainele lui Dumnezeu.
c 1 Cor. 2:9–16; Alma 26:21–22. GS Cunoaştere.
d Isa. 55:8–9.
9*a* Morm. 9:17; Moise 1:32.
b GS (a) Crea, creaţie; Om, oameni.
c Hel. 12:8–17.
10*a* 2 Ne. 9:28–29; Alma 37:12, 37; D&C 3:4, 13.

sfătuieşte în [b]înţelepciune şi în dreptate şi în mare milă peste toate lucrările Sale.

11 Prin urmare, fraţi preaiubiţi, fiţi împăcaţi cu El prin [a]ispăşirea lui Hristos, [b]Singurul Său Fiu Născut, şi veţi putea obţine o [c]înviere după puterea învierii care este în Hristos şi veţi fi prezentaţi ca [d]primele roade ale lui Hristos către Dumnezeu, având credinţă şi obţinand bună-speranţă de slavă în El înainte ca El Însuşi să se arate în trup.

12 Şi acum, preaiubiţilor, nu vă minunaţi că vă spun aceste lucruri; căci de ce să nu [a]vorbesc despre ispăşirea lui Hristos şi să ajung la o înţelegere deplină a Lui ca şi la cunoaşterea învierii şi a lumii care va veni?

13 Iată, fraţii mei, pe cel care profeţeşte, lăsaţi-l să profeţească pentru înţelegerea oamenilor; căci [a]Spiritul vorbeşte adevărul şi nu minte. Prin urmare, el vorbeşte despre lucruri aşa cum [b]sunt ele într-adevăr şi despre lucruri aşa cum ele într-adevăr vor fi; prin urmare, aceste lucruri ne sunt arătate [c]limpede pentru salvarea sufletelor noastre. Dar iată, noi nu suntem singurii martori ai acestor lucruri; căci Dumnezeu, de asemenea, le-a cuvântat către profeţii din vechime.

14 Dar iată, iudeii au fost un popor [a]încăpăţânat; şi ei au [b]dispreţuit cuvintele clare şi au ucis profeţii şi au căutat lucruri pe care ei nu le-au putut înţelege. Prin urmare, din cauza [c]orbirii lor, care orbire a venit pentru că s-au uitat dincolo de limite, ei trebuie să cadă; căci Dumnezeu a îndepărtat claritate Lui de la ei şi le-a dat multe lucruri pe care ei nu le [d]pot înţelege, pentru că ei au dorit aceasta. Şi pentru că au dorit aceasta, Dumnezeu a făcut aşa ca ei să se împiedice.

15 Şi acum eu, Iacov, sunt condus de Spirit ca să profeţesc; căci îmi dau seama, prin lucrarea Spiritului care este în mine, că prin [a]împiedicarea iudeilor, ei vor [b]respinge [c]piatra pe care puteau să zidească şi să aibă o temelie sigură.

16 Dar iată, potrivit scripturilor, această [a]piatră va deveni marea şi ultima şi unica [b]temelie sigură pe care iudeii pot zidi.

17 Şi acum, preaiubiţii mei, cum este posibil ca aceştia, după ce au respins temelia cea sigură, să [a]mai poată zidi pe ea, ca să devină capul pietrei lor unghiulare?

10*b* GS Atotcunoscător; Înţelepciune.
11*a* GS Ispăşire, (a) ispăşi.
b Evr. 5:9.
c GS Înviere.
d Mosia 15:21–23; 18:9; Alma 40:16–21.
12*a* 2 Ne. 25:26.
13*a* GS Duhul Sfânt; Adevăr.
b D&L 93:24.
c Alma 13:23.
14*a* Mat. 23:37–38; 2 Ne. 25:2.
b 2 Cor. 11:3; 1 Ne. 19:7; 2 Ne. 33:2.
c Isa. 44:18; Rom. 11:25.
d 2 Ne. 25:1–2.
15*a* Isa. 8:13–15; 1 Cor. 1:23; 2 Ne. 18:13–15.
b 1 Ne. 10:11.
c GS Piatra din capul unghiului; Stâncă.
16*a* Ps. 118:22–23.
b Isa. 28:16; Hel. 5:12.
17*a* Mat. 19:30; D&L 29:30.

18 Iată, fraţii mei preaiubiţi, vă voi dezvălui acest mister; dacă nu o voi face în vreun fel, mă voi zdruncina din tăria mea în Spirit şi mă voi împiedica din cauza îngrijorării mele foarte mari pentru voi.

CAPITOLUL 5

Iacov îl pomeneşte pe Zenos în legătură cu pilda măslinului cultivat şi a celui sălbatic—Ei sunt asemănători lui Israel şi neamurilor—Se prevede împrăştierea şi adunarea lui Israel—Se fac aluzii la nefiţi şi lamaniţi şi la întreaga casă a lui Israel—Neamurile vor fi altoite pe Israel—În cele din urmă, via va fi arsă. Circa 544–421 î.H.

Iată, fraţii mei, nu vă aduceţi aminte că aţi citit cuvintele profetului [a]Zenos pe care le-a vorbit către casa lui Israel, zicând:

2 Ascultaţi, o, voi casă a lui Israel, şi ascultaţi cuvintele mele, un profet al Domnului.

3 Căci iată, aşa a spus Domnul, Eu te voi asemăna pe tine, o, casă a lui [a]Israel, cu un [b]măslin cultivat, pe care un om l-a luat şi l-a îngrijit în [c]via sa; şi el a crescut şi a îmbătrânit şi a început să se [d]usuce.

4 Şi s-a întâmplat că stăpânul viei a venit şi a văzut măslinul cum a început să se usuce; şi a spus: Îl voi tunde şi voi prăşi în jurul lui şi-l voi îngrăşa, căci poate va da ramuri tinere şi fragede şi nu va pieri.

5 Şi s-a întâmplat că el l-a tuns şi l-a prăşit şi l-a îngrăşat, după cuvântul lui.

6 Şi s-a întâmplat că după multe zile a început să dea câteva ramuri tinere şi fragede; dar iată, vârful lui principal a început să piară.

7 Şi s-a întâmplat că stăpânul viei a văzut aceasta şi i-a spus slujitorului său: Mă întristează să pierd acest pom; prin urmare, du-te şi adună ramurile de la un măslin [a]sălbatic şi adu-le aici la mine; şi noi vom smulge ramurile principale care au început să se veştejească şi le vom arunca în foc ca să ardă.

8 Şi iată, spune domnul viei, eu dau deoparte multe dintre aceste ramuri tinere şi fragede şi le voi altoi oriunde voi vrea; şi nu-i nimic dacă rădăcina acestui pom va pieri, dacă pot să păstrez roadele lui pentru mine; prin urmare, eu voi lua aceste ramuri tinere şi fragede şi le voi altoi oriunde vreau.

9 Ia ramurile măslinului sălbatic şi altoieşte-le în [a]locul lor; şi pe acestea pe care le-am smuls, le voi arunca în foc şi le voi arde, ca să nu mai stânjenească pământul viei mele.

10 Şi s-a întâmplat că slujitorul domnului viei a făcut potrivit cuvântul domnului viei şi a altoit ramurile măslinului [a]sălbatic.

11 Şi domnul viei a dat ordin

5 1*a* GS Zenos.
3*a* Ezec. 36:8.
GS Israel.
b Rom. 11:17–24.
GS Măslin.
c D&L 101:44.
GS Via Domnului.
d GS Apostazie.
7*a* Rom. 11:17, 24.
9*a* Rom. 1:13.
10*a* GS Neamuri.

să fie prăşit şi tuns şi îngrăşat, zicând către slujitorul său: Mă întristează că trebuie să pierd acest pom; prin urmare, am făcut aceasta, căci poate voi reuşi să păstrez rădăcinile lui şi ele nu vor pieri ca să le pot păstra pentru mine.

12 Prin urmare, du-te pe drumul tău; observă pomul şi îngrijeşte-l potrivit cuvintelor mele.

13 Şi pe acestea le voi [a]pune în partea cea mai de jos a viei mele, oriunde vreau, asta nu te interesează pe tine; şi eu fac aceasta ca să păstrez pentru mine ramurile fireşti ale pomului; şi, de asemenea, ca să pot să adun pentru mine rodul la timpul potrivit; căci pe mine mă întristează să pierd acest pom şi rodul lui.

14 Şi s-a întâmplat că domnul viei a plecat pe drumul său şi a ascuns ramurile fireşti ale măslinului cultivat în partea cea mai de jos a viei, unele într-o parte şi altele în cealaltă, după dorinţa şi plăcerea lui.

15 Şi s-a întâmplat că a trecut un timp îndelungat şi domnul viei a spus slujitorului său: Vino, hai să mergem jos la vie ca s-o lucrăm.

16 Şi s-a întâmplat că domnul viei şi, de asemenea, slujitorul s-au dus jos la vie ca să muncească. Şi s-a întâmplat că slujitorul a spus stăpânului său: Iată, priveşte aici; uită-te la pom.

17 Şi s-a întâmplat că domnul viei s-a uitat şi a văzut pomul în care ramurile sălbatice de măslin au fost altoite; şi el a crescut şi a început să poarte [a]rod. Şi el a văzut că era bun; iar rodul lui era la fel ca rodul firesc.

18 Şi el i-a spus slujitorului: Iată, ramurile pomului sălbatic au folosit umezeala rădăcinii, aşa încât rădăcina i-a adus multă putere; şi, datorită puterii mari a rădăcinii, ramurile sălbatice au făcut roade altoite. Acum, dacă noi nu am fi altoit aceste ramuri, pomul ar fi pierit. Şi acum, iată, eu voi aduna multe roade pe care pomul le-a făcut; şi roadele acestea le voi aduna la vremea potrivită pentru mine însumi.

19 Şi s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului: Vino, hai să mergem în partea cea mai de jos a viei şi să vedem dacă şi ramurile fireşti ale pomului au făcut multe roade, ca să culeg roadele la vremea potrivită pentru mine însumi.

20 Şi s-a întâmplat că s-au dus acolo unde stăpânul ascunsese ramurile fireşti ale pomului, iar el i-a spus slujitorului: Iată-le; şi el s-a uitat la [a]prima ramură care a făcut roade multe; şi el, de asemenea, a văzut că erau bune. Şi i-a spus slujitorului: Ia din roadele de acolo şi adună-le la vremea potrivită, ca să le pot păstra pentru mine însumi; căci iată, a spus, eu l-am îngrijit tot acest timp îndelungat, iar el a făcut multe roade.

21 Şi s-a întâmplat că slujitorul a spus către stăpânul său: Cum de ai venit aici ca să plantezi acest pom sau această ramură a

13*a* 1 Ne. 10:12. | 17*a* Ioan 15:16. | 20*a* Iacov 5:39.

pomului? Căci iată, acesta era cel mai rău loc din toată via.

22 Iar domnul viei i-a spus: Nu-mi da sfaturi; eu ştiu că aceasta era o parte proastă a pământului; prin urmare, ţi-am spus, eu l-am îngrijit tot acest timp îndelungat şi iată, vezi acum că a făcut multe roade.

23 Şi s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Priveşte aici; iată, eu am mai plantat încă o ramură a pomului; şi ştii că această bucată de pământ era şi mai proastă decât prima. Dar, priveşte pomul. Eu l-am îngrijit tot acest timp îndelungat şi el a făcut multe roade; de aceea, adună-le şi pune-le la un loc la vremea potrivită, pentru ca eu să le pot păstra pentru mine însumi.

24 Şi s-a întâmplat că domnul viei a spus iarăşi către slujitorul său: Priveşte aici şi iată încă o altă [a]ramură pe care am plantat-o; iată, eu am îngrijit-o şi pe aceasta şi ea a făcut rod.

25 Şi el i-a spus slujitorului: Priveşte aici şi iat-o şi pe ultima. Iată, pe aceasta am plantat-o într-o parte [a]bună de pământ; şi eu am îngrijit-o tot acest timp îndelungat şi numai o parte a pomului a făcut roade altoite, iar [b]cealaltă parte a făcut roade sălbatice; iată, eu am îngrijit acest pom la fel ca şi pe ceilalţi.

26 Şi s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului: Smulge ramurile care nu au făcut [a]roade bune şi aruncă-le în foc.

27 Dar iată, slujitorul i-a spus: Să-l tundem şi să-l prăşim şi să-l îngrijim ceva mai mult, că poate o să-ţi facă roade bune pe care tu să le poţi aduna la vremea potrivită.

28 Şi s-a întâmplat că domnul viei şi slujitorul domnului viei au îngrijit de toate roadele din vie.

29 Şi s-a întâmplat că a trecut un timp îndelungat şi domnul viei i-a spus [a]slujitorului său: Vino, hai să mergem jos la vie ca să lucrăm din nou. Căci iată, [b]vremea se apropie şi [c]sfârşitul vine în curând; prin urmare, eu trebuie să adun roade pentru mine însumi, la vremea potrivită.

30 Şi s-a întâmplat că domnul viei şi slujitorul s-au dus jos la vie; şi ei au ajuns la pomul ale cărui ramuri fireşti au fost tăiate şi ramurile sălbatice au fost altoite; şi iată, tot felul de [a]roade încărcaseră pomul.

31 Şi s-a întâmplat că domnul viei a gustat din roade, din fiecare fel după numărul lor. Şi domnul viei a spus: Iată, noi am îngrijit acest pom timp atât de îndelungat şi eu am cules multe roade pentru mine însumi, la vremea potrivită.

32 Dar iată, de data aceasta el a făcut multe roade şi [a]nici unul din ele nu este bun. Şi iată, sunt

24*a* Ezec. 17:22–24; Alma 16:17; 3 Ne. 15:21–24.
25*a* 1 Ne. 2:20.
b 3 Ne. 10:12–13.
26*a* Mat. 7:15–20; Alma 5:36; D&L 97:7.
29*a* D&L 101:55; 103:21.
b GS Ultimele zile, zilele din urmă.
c 2 Ne. 30:10; Iacov 6:2.
30*a* GS Apostazie.
32*a* JS—I 1:19.

tot felul de roade proaste; şi ele nu-mi aduc nici un folos, cu toată munca noastră; iar acum, pe mine mă întristează să pierd acest pom.

33 Iar domnul viei i-a spus slujitorului: Ce trebuie să facem cu acest pom pentru ca să pot păstra iarăşi roade bune de la el pentru mine însumi?

34 Iar slujitorul i-a spus stăpânului său: Iată, pentru că ai altoit ramurile măslinului sălbatic, ele au hrănit rădăcinile aşa încât acestea sunt vii şi nu au pierit; prin urmare, vezi că ele sunt încă bune.

35 Şi s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Pomul nu-mi este de nici un folos şi rădăcinile nu-mi sunt de nici un folos atât timp cât el produce roade rele.

36 Şi totuşi, eu ştiu că rădăcinile sunt bune şi eu le-am păstrat pentru scopurile mele; şi datorită tăriei lor, au făcut până acum roade bune din ramurile sălbatice.

37 Dar iată, ramurile sălbatice au crescut şi au [a]năpădit rădăcinile; şi pentru că ramurile sălbatice au năpădit rădăcinile, s-au făcut multe roade rele; şi pentru că s-au făcut atât de multe roade rele, vezi tu că a început să se usuce; şi în curând va fi gata să fie aruncat în foc, dacă nu facem ceva ca să-l păstrăm.

38 Şi s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului său: Să mergem până la partea cea mai de jos a viei şi să vedem dacă ramurile fireşti au făcut, de asemenea, roade rele.

39 Şi s-a întâmplat că au mers până la partea cea mai de jos a viei. Şi s-a întâmplat, că au văzut că şi roadele ramurilor fireşti se stricaseră; da, [a]primul şi al doilea şi, de asemenea, şi ultimul; şi ele toate se stricaseră.

40 Şi roadele [a]sălbatice ale ultimei ramuri năpădiseră acea parte a pomului care facea roade bune, chiar într-atât ramura s-a veştejit şi a murit.

41 Şi s-a întâmplat că domnul viei a plâns şi a zis către slujitor: [a]Ce aş mai fi putut face pentru via mea?

42 Iată, am ştiut că toate roadele viei, în afară de acestea, s-au stricat; Şi acum, acelea care au fost odată roade bune, de asemenea, s-au stricat; şi acum, toţi pomii viei mele nu sunt buni de nimic, decât să fie doborâţi şi aruncaţi în foc.

43 Şi iată, pe acesta din urmă, ale cărui ramuri s-au veştejit, l-am plantat într-un loc cu pământ [a]bun; da, chiar în locul care era un loc ales, mai presus decât toate celelalte locuri din via mea.

44 Şi vezi că eu am tăiat ceea ce [a]era în locul acesta, ca să pot planta acest pom în loc.

45 Şi vezi că o parte din el a făcut roade bune, iar altă parte a făcut roade sălbatice; şi pentru că eu nu am smuls acele ramuri şi nu le-am aruncat în foc, iată, ele au năpădit ramurile bune care s-au veştejit.

37*a* D&L 45:28–30.
39*a* Iacov 5:20, 23, 25.
40*a* Morm. 6:6–18.
41*a* 2 Ne. 26:24.
43*a* 2 Ne. 1:5.
44*a* Eter 13:20–21.

46 Şi acum iată, în ciuda grijii mari pe care am avut-o pentru via mea, pomii ei s-au stricat într-atât, încât nu fac roade bune; şi am sperat să-i păstrez ca să facă roade la vremea potrivită pentru mine însumi. Dar iată, ei au devenit la fel ca şi măslinul sălbatic şi nu sunt buni de nimic, decât să fie [a]doborâţi şi aruncaţi în foc; şi mă întristează că trebuie să-i pierd.

47 Dar ce-aş fi putut să fac mai mult pentru via mea? Mi-am încetinit mâna într-atât, încât n-am hrănit-o? Nu, eu am hrănit-o şi am prăşit-o şi am tuns-o şi am îngrăşat-o; şi mi-am [a]întins mâna aproape cât era ziua de lungă şi [b]sfârşitul se apropie. Şi mă întristează că trebuie să dobor toţi aceşti pomi din via mea şi să-i arunc în foc ca să ardă. Cine este acela care mi-a stricat via?

48 Şi s-a întâmplat că slujitorul i-a spus stăpânului său: Nu este semeţia viei tale—n-au năpădit ramurile rădăcinile care sunt bune? Şi pentru că ramurile au năpădit rădăcinile, iată, ele au crescut mai repede decât tăria rădăcinilor, luând tărie în ele însele. Iată, spun eu, nu este aceasta pricina pentru care pomii viei s-au stricat?

49 Şi s-a întâmplat că domnul viei i-a spus slujitorului: Să mergem şi să doborâm pomii viei şi să-i aruncăm în foc pentru ca să nu stânjenească pământul viei mele, căci eu am făcut totul. Ce aş fi putut să fac mai mult pentru via mea?

50 Dar iată, i-a spus slujitorul domnului viei: Păstrează-i încă puţin [a]timp.

51 Iar domnul a spus: Da, îi voi păstra încă puţin timp, căci mă întristează să pierd aceşti pomi din via mea.

52 Prin urmare, să luăm din [a]ramurile acestora pe care le-am plantat în partea cea mai de jos a viei mele şi să le altoim în pomii din care se trag; şi să smulgem din pomi ramurile ale căror roade sunt cele mai amare şi să altoim în locul lor ramurile fireşti ale pomului.

53 Şi aceasta o voi face ca să nu piară pomul, pentru ca eventual să pot păstra rădăcinile pentru scopurile mele.

54 Şi iată, rădăcinile ramurilor fireşti ale pomului pe care l-am plantat unde am vrut, sunt încă vii; prin urmare, ca să le păstrez pentru scopurile mele, voi lua ramurile acestui pom şi le voi [a]altoi pe acestea. Da, voi altoi pe ele ramurile pomului-mamă pentru ca să pot păstra şi rădăcinile pentru mine; pentru că atunci când vor fi destul de puternice poate vor face roade bune pentru mine şi eu încă mă voi mai putea bucura de rodul viei mele.

55 Şi s-a întâmplat că au luat din pomul firesc, care devenise sălbatic, şi au altoit pe ceilalţi pomi fireşti care, de asemenea, deveniseră sălbatici.

46*a* 3 Ne. 27:11.
47*a* 2 Ne. 28:32; Iacov 6:4.
b GS Lume—Sfârşitul lumii.
50*a* Iacov 5:27.
52*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
54*a* 1 Ne. 15:12–16.

56 Şi ei, de asemenea, au luat din pomii fireşti care deveniseră sălbatici şi i-au altoit pe pomul-mamă.

57 Şi domnul viei i-a spus slujitorului: Nu smulge ramurile sălbatice ale pomilor, în afară de cele care sunt cele mai amare; şi altoieşte pe ele aşa cum ţi-am spus.

58 Şi vom îngriji iarăşi pomii viei şi le vom tunde ramurile; şi vom smulge din pomi acele ramuri care sunt nesănătoase, care trebuie să piară, şi le vom arunca în foc.

59 Şi fac aceasta pentru că, poate, rădăcinile vor căpăta tărie datorită bunătăţii lor; şi datorită schimbării ramurilor, pentru ca binele să poată predomina răul.

60 Şi pentru că am păstrat ramurile fireşti şi rădăcinile lor, şi am altoit iarăşi ramurile fireşti pe pomul-mamă şi am păstrat rădăcinile pomului-mamă ca pomii viei mele să poată iarăşi face [a]roade bune; şi ca eu să mă pot iarăşi bucura de roadele viei mele şi, poate, o să mă bucur foarte mult că am păstrat rădăcinile şi ramurile primului rod—

61 Prin urmare, du-te şi cheamă-i pe [a]slujitori pentru ca să putem [b]lucra în vie cu hărnicie şi cu toată puterea noastră ca să pregătim calea, ca să pot iarăşi produce rodul firesc care rod firesc este bun şi foarte preţios, mai presus decât orice alt rod.

62 Prin urmare, să mergem şi să muncim cu toată puterea noastră pentru ultima oară căci iată, sfârşitul este aproape şi aceasta este ultima dată când Îmi voi tunde via.

63 Altoiţi ramurile; începeţi cu [a]ultimele pentru ca ele să poată fi primele şi ca primele să poată fi ultimele; şi prăşiţi pomii, atât pe cei bătrâni, cât şi pe cei tineri, pe primii ca şi pe ultimii; şi primii şi ultimii pentru ca toţi să poată fi iarăşi îngrijiţi pentru ultima dată.

64 Prin urmare, săpaţi-i şi îngrăşaţi-i şi tundeţi-i încă odată, pentru ultima dată, căci sfârşitul este aproape. Şi dacă se va întâmpla ca aceste ultime altoaie să crească şi să producă roadele fireşti, atunci trebuie să le pregătiţi calea pentru ca ele să poată creşte.

65 Şi când încep să crească, voi trebuie să [a]îndepărtaţi ramurile care fac roade amare, în acord cu tăria şi mărimea celor bune; şi nu trebuie să îndepărtaţi ramurile cele rele toate dintr-odată, decât dacă rădăcinile lor sunt prea puternice pentru altoire, şi altoiul acesta ar pieri, iar eu aş pierde pomii viei mele.

66 Căci mă întristează să pierd pomii viei mele; prin urmare, voi curăţa ceea ce este rău în măsura în care ceea ce este bun creşte, pentru ca rădăcina şi vârful să fie la fel de puternice şi până când ceea ce este bun va domina asupra a ceea ce este rău, iar ceea ce este rău să

60*a* Isa. 27:6.
61*a* Iacov 6:2; D&L 24:19.
b D&L 39:11, 13, 17. Eter 13:10–12.
63*a* 1 Ne. 13:42;
65*a* D&L 86:6–7.

fie doborât şi aruncat în foc pentru ca să nu stânjenească pământul viei mele; şi astfel, eu voi elimina ceea ce este rău în grădina mea.

67 Iar ramurile pomului firesc le voi altoi iarăşi pe pomul firesc.

68 Iar ramurile pomului firesc le voi altoi pe ramurile fireşti ale pomului; şi în felul acesta le voi aduce iarăşi laolaltă pentru ca să facă roade fireşti şi să fie unite.

69 Iar ceea ce este rău va fi [a]îndepărtat da, chiar afară din tot pământul viei mele; căci iată, numai de data aceasta voi tunde via mea.

70 Şi s-a întâmplat că domnul viei l-a trimis pe [a]slujitorul său; şi slujitorul s-a dus şi a făcut aşa cum domnul i-a poruncit şi a adus alţi slujitori; şi ei erau [b]puţini.

71 Iar domnul viei a spus către ei: Duceţi-vă şi [a]munciţi în vie după puterea voastră. Căci iată, aceasta este [b]ultima dată când voi îngriji via mea; căci sfârşitul este aproape, iar timpul se apropie repede; şi dacă munciţi cu toată puterea voastră împreună cu mine, atunci vă veţi [c]bucura de roadele pe care eu le voi aduna pentru mine la vremea care va veni în curând.

72 Şi s-a întâmplat că slujitorii s-au dus şi au muncit cu toată puterea lor; şi domnul viei, de asemenea, a muncit cu ei; şi ei s-au supus poruncilor domnului viei în toate lucrurile.

73 Şi iarăşi au început să se facă roade fireşti în vie; iar ramurile fireşti au început să crească şi să se dezvolte foarte bine; iar ramurile sălbatice au început să fie smulse şi aruncate; şi ei au păstrat rădăcina şi vârful la fel, după puterea acestora.

74 Şi astfel au muncit cu toată sârguinţa, după poruncile domnului viei, chiar până când ceea ce era rău a fost aruncat din vie, iar domnul a avut grijă ca pomii să aibă iarăşi rodul firesc; şi au devenit ca un [a]singur trup; iar roadele erau egale; iar domnul viei a păstrat pentru el rodul firesc care fusese foarte preţios pentru el de la început.

75 Şi s-a întâmplat că atunci când domnul viei a văzut că rodul era bun şi că via lui nu mai era stricată, el i-a chemat pe slujitorii săi şi le-a spus: Iată, pentru ultima dată am îngrijit via mea; şi vedeţi că am făcut aşa cum am vrut; şi am păstrat rodul firesc care este bun, chiar aşa cum a fost la început. Şi fiţi [a]binecuvântaţi căci voi aţi fost harnici lucrând cu mine în via mea şi aţi ţinut poruncile mele şi mi-aţi adus iarăşi rodul [b]firesc, aşa încât via mea nu mai este stricată, iar ceea ce era rău a fost îndepărtat, iată, vă veţi bucura împreună cu mine datorită rodului viei mele.

69*a* 1 Ne. 22:15–17, 23; 2 Ne. 30:9–10.
70*a* D&L 101:55; 103:21.
b 1 Ne. 14:12.
71*a* Mat. 21:28; Iacov 6:2–3; D&L 33:3–4.
b D&L 39:17; 43:28–30.
c D&L 18:10–16.
74*a* D&L 38:27.
75*a* 1 Ne. 13:37.
b GS Israel.

76 Căci iată, un timp [a]îndelungat voi aduna din rodul viei mele pentru mine, în vremea care se apropie repede; şi pentru ultima dată am îngrijit via mea şi am curaţat-o şi am săpat-o şi am tuns-o; prin urmare, îmi voi aduna rodul pentru mine un timp îndelungat, aşa după cum am spus.

77 Şi atunci când timpul va veni ca rodul rău să apară iarăşi în via mea, atunci voi porunci ca ceea ce este bun şi ceea ce este rău să fie adunate; şi ceea ce este bun voi păstra pentru mine însumi, iar ceea ce este rău voi arunca în locul potrivit pentru aceasta. Şi apoi va veni [a]timpul şi sfârşitul; iar via mea o voi face să [b]ardă în foc.

CAPITOLUL 6

Domnul va salva Israelul în zilele din urmă—Lumea va fi arsă în foc—Oamenii trebuie să-L urmeze pe Hristos ca să evite lacul de foc şi pucioasă. Circa 544–421 î.H.

Şi acum iată, fraţii mei, aşa cum v-am spus că voi profeţi, iată, aceasta este profeţia mea—că lucrurile pe care acest profet [a]Zenos le-a spus despre casa lui Israel, pe care el a asemănat-o cu un măslin cultivat, vor trebui cu siguranţă să se întâmple.

2 Iar ziua în care El îşi va pune mâna Sa din nou, pentru a doua oară, ca să [a]salveze poporul Său este ziua, da, chiar ultima dată când [b]slujitorii Domnului se vor duce, învestiţi cu [c]puterea Lui, ca să [d]îngrijească şi să tundă [e]via Lui; iar curând după aceea va veni [f]sfârşitul.

3 Şi cât de binecuvântaţi sunt cei care au muncit cu sârguinţă în via Lui; şi cât de blestemaţi sunt cei care vor fi alungaţi în locul potrivit lor! Iar lumea va fi [a]arsă în foc.

4 Şi cât de milos este cu noi Dumnezeul nostru, căci El îşi aminteşte de casa lui [a]Israel, atât de rădăcini, cât şi de ramuri; şi El îşi întinde [b]mâna către ei cât este ziua de lungă; iar ei sunt un popor [c]încăpăţânat şi neascultător; dar atâţi câţi nu-şi vor împietri inimile vor fi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu.

5 Prin urmare, fraţii mei preaiubiţi, vă implor în cuvinte chibzuite să vă pocăiţi şi să veniţi cu toată hotărârea inimii şi să vă [a]lipiţi de Dumnezeu, tot aşa cum El se lipeşte de voi. Şi în timp ce [b]braţul Lui se întinde către voi în lumina zilei, nu vă împietriţi inimile voastre.

6 Da, astăzi, dacă veţi auzi

76*a* 1 Ne. 22:24–26. GS Mileniu.
77*a* Apoc. 20:2–10; D&L 29:22–24; 43:29–33; 88:110–116.
b GS Lume—Sfârşitul lumii.
6 1*a* Iacov 5:1.
2*a* 1 Ne. 22:10–12; D&L 110:11. GS Restaurarea Evangheliei.
b Iacov 5:61.
c 1 Ne. 14:14.
d Iacov 5:71.
e GS Via Domnului.
f 2 Ne. 30:10.
3*a* 2 Ne. 27:2; Iacov 5:77; 3 Ne. 25:1.
4*a* 2 Sam. 7:24.
b Iacov 5:47.
c Mosia 13:29.
5*a* GS Unitate.
b Alma 5:33–34; 3 Ne. 9:14.

glasul Lui, nu vă împietriţi inimile; căci de ce să [a]muriţi?

7 Căci iată, după ce aţi fost hrăniţi cu cuvântul bun al lui Dumnezeu cât este ziua de lungă, veţi face roade rele ca să trebuiască să fiţi [a]doborâţi şi aruncaţi în foc?

8 Iată, veţi respinge aceste cuvinte? Veţi respinge cuvintele profeţilor; şi veţi respinge voi toate cuvintele care au fost spuse despre Hristos după ce atât de mulţi au vorbit despre El; şi veţi nega cuvântul cel bun al lui Hristos şi puterea lui Dumnezeu, şi [a]darul Duhului Sfânt şi veţi înăbuşi Spiritul Sfânt şi vă veţi bate joc de planul cel mare al mântuirii care a fost creat pentru voi?

9 Nu ştiţi că, dacă veţi face aceste lucruri, atunci puterea mântuirii şi a învierii, care este în Hristos, vă va aduce să staţi cu ruşine şi [a]vinovăţie îngrozitoare în faţa [b]scaunului de judecată al lui Dumnezeu?

10 Şi în acord cu puterea [a]dreptăţii, căci dreptatea nu poate fi tăgăduită, va trebui să vă duceţi în [b]lacul acela de foc şi pucioasă ale cărui flăcări nu pot fi înăbuşite şi al cărui fum se ridică pentru veşnicie, care lac de foc şi pucioasă este un [c]chin [d]veşnic.

11 O, atunci, fraţii mei preaiubiţi, pocăiţi-vă şi intraţi prin poarta cea [a]strâmtă şi continuaţi pe calea cea îngustă până când veţi căpăta viaţă veşnică.

12 O, fiţi [a]înţelepţi; ce pot să vă spun mai mult?

13 În sfârşit, îmi iau rămas bun de la voi până când vă voi întâlni în faţa judecăţii plăcute a lui Dumnezeu, care judecată îi loveşte pe cei păcătoşi cu frică şi spaimă [a]îngrozitoare. Amin.

CAPITOLUL 7

Şerem Îl tăgăduieşte pe Hristos, se ceartă cu Iacov, cere un semn şi este lovit de Dumnezeu—Toţi profeţii au vorbit despre Hristos şi despre ispăşirea Lui—nefiţii şi-au trăit zilele ca hoinarii, născuţi în suferinţe şi urâţi de lamaniţi. Circa 544–421 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că, după ce au trecut câţiva ani, a venit un om printre poporul lui Nefi, al cărui nume era Şerem.

2 Şi s-a întâmplat că el a început să predice printre oameni şi să le spună că nu va fi nici un Hristos. Şi a predicat multe lucruri care îi măguleau pe oameni; şi a făcut aceasta pentru ca să poată să răstoarne doctrina lui Hristos.

3 Şi a lucrat cu sârguinţă ca să rătăcească inimile poporului într-atât de mult, încât a rătăcit multe inimi; şi ştiind că eu, Iacov, aveam credinţă în Hristos care

6*a* Ezec. 18:21–23.
7*a* Alma 5:51–52; 3 Ne. 27:11–12.
8*a* GS Darul Duhului Sfânt.
9*a* Mosia 15:26.
GS Vină.
b GS Judecată, ultima.
10*a* GS Dreptate.
b 2 Ne. 28:23.
GS Iad.
c GS Condamnare.
d D&L 19:10–12.
11*a* 2 Ne. 9:41.
12*a* Morm. 9:28.
13*a* Alma 40:14.

va veni, a căutat mult ocazia să vină la mine.

4 Şi era învăţat şi cunoştea perfect limba poporului; prin urmare, putea să măgulească mult şi să folosească puterea cuvântului, după puterea diavolului.

5 Şi sperase să mă clintească din credinţa mea, neţinând seama de [a]revelaţiile şi de lucrurile multe pe care le văzusem despre aceste lucruri; căci eu într-adevăr am văzut îngeri şi aceştia mi-au slujit. Şi, de asemenea, am auzit glasul Domnului vorbind către mine cu cuvinte adevărate, din când în când; prin urmare, nu am putut fi clintit.

6 Şi s-a întâmplat că el a venit la mine şi în felul acesta înţelept mi-a vorbit, zicând: Frate Iacov, am căutat mult ocazia să pot vorbi cu tine; căci am auzit şi, de asemenea, ştiu că tu umbli mult predicând ceea ce tu numeşti Evanghelie sau doctrina lui Hristos.

7 Şi ai rătăcit pe mulţi din poporul acesta ca ei să denatureze calea cea dreaptă a lui Dumnezeu şi să nu [a]ţină legea lui Moise, care este calea cea dreaptă; şi să transforme legea lui Moise în rugăciunea către o fiinţă care tu spui că va veni după multe sute de ani de acum încolo. Şi acum iată, eu, Şerem, îţi declar că aceasta este blasfemie; căci nici un om nu cunoaşte astfel de lucruri; căci el nu [b]poate vorbi despre lucrurile care vor fi. Şi în felul acesta m-a înfruntat Şerem.

8 Dar iată, Domnul Dumnezeu şi-a turnat [a]Spiritul Său în sufletul meu într-atât, încât l-am făcut de ruşine în toate cuvintele lui.

9 Şi am spus către el: Îl tăgăduieşti pe Hristos care va veni? Iar el a spus: Dacă ar fi un Hristos, nu l-aş tăgădui; dar ştiu că nu este nici un Hristos, nici n-a fost şi nici nu va fi vreodată.

10 Şi am spus către el: Crezi în scripturi? Iar el a spus, Da.

11 Iar eu am spus către el: Atunci nu le înţelegi; căci ele într-adevăr mărturisesc despre Hristos. Iată, îţi spun că nici unul dintre [a]profeţi nu a scris sau profeţit altceva decât despre acest Hristos.

12 Şi aceasta nu este totul—aceasta mi s-a arătat mie, căci am auzit şi am văzut; şi, de asemenea, mi s-a arătat prin [a]puterea Duhului Sfânt; prin urmare, ştiu că, dacă nu se va face o ispăşire, atunci toată omenirea va trebui să [b]piară.

13 Şi s-a întâmplat că el a spus către mine: Arată-mi un [a]semn prin puterea aceasta a Duhului Sfânt prin care tu cunoşti aşa de multe.

14 Iar eu am spus către el: Ce

7 5*a* 2 Ne. 11:3; Iacov 2:11.
7*a* Iacov 4:5.
b Alma 30:13.
8*a* GS Inspiraţie, a inspira.
11*a* Apoc. 19:10; 1 Ne. 10:5; Iacov 4:4; Mosia 13:33–35; D&L 20:26. GS Isus Hristos.
12*a* GS Dumnezeu, divinitate—Dumnezeu Duhul Sfânt; Duhul Sfânt.
b 2 Ne. 2:21.
13*a* Mat. 16:1–4; Alma 30:43–60. GS Semn.

sunt eu ca să-l ademenesc pe Dumnezeu să-ţi arate ţie un semn al faptului despre care tu ştii că este [a]adevărat? Şi totuşi tu îl vei tăgădui, căci tu eşti al [b]diavolului. Cu toate acestea, nu voinţa mea va fi împlinită; ci, dacă Dumnezeu te va pedepsi pe tine, fie ca aceasta să fie un semn pentru tine că El are putere atât în cer, cât şi pe pământ; şi, de asemenea, că Hristos va veni. Şi fie ca voinţa Ta, o, Doamne, nu a mea, să fie împlinită.

15 Şi s-a întâmplat că atunci când eu, Iacov, am vorbit aceste cuvinte, puterea Domnului a venit asupra lui într-atât de mult, încât el a căzut la pământ. Şi s-a întâmplat că a fost îngrijit timp de multe zile.

16 Şi s-a întâmplat că el a spus poporului: Adunaţi-vă laolaltă mâine, căci eu voi muri; prin urmare, doresc să vorbesc către popor înainte de a muri.

17 Şi s-a întâmplat că în ziua următoare mulţimile s-au adunat laolaltă; iar el le-a vorbit limpede şi a tăgăduit lucrurile pe care le propovăduise lor, mărturisind pe Hristos şi puterea Duhului Sfânt şi slujirea îngerilor.

18 Şi el le-a vorbit limpede, că el a fost [a]înşelat de puterea [b]diavolului. Şi el a vorbit despre iad, despre veşnicie şi despre pedeapsa veşnică.

19 Şi el a spus: Mă tem că am făcut păcatul care nu poate fi [a]iertat, căci am minţit pe Dumnezeu; căci L-am tăgăduit pe Hristos şi am spus că credeam în scripturi; şi acestea într-adevăr poartă mărturie despre El. Şi pentru că am minţit în felul acesta în faţa lui Dumnezeu, mă tem foarte mult că situaţia mea este [b]îngrozitoare; dar voi mărturisi lui Dumnezeu.

20 Şi s-a întâmplat că, după ce a spus aceste cuvinte, nu a mai putut să spună nimic şi şi-a [a]dat duhul.

21 Şi atunci când mulţimile au văzut că el a vorbit aceste lucruri când era gata să-şi dea duhul, au fost foarte uimite; într-atât, încât puterea lui Dumnezeu s-a pogorât asupra lor şi au fost aşa de [a]copleşite, încât au căzut la pământ.

22 Acum, acest lucru a fost plăcut pentru mine, Iacov, pentru că eu l-am cerut de la Tatăl meu care e în ceruri; iar El mi-a auzit strigătul şi a răspuns la rugăciunea mea.

23 Şi s-a întâmplat că pacea şi dragostea de Dumnezeu au fost din nou restaurate printre oameni; şi ei au [a]căutat scripturile şi nu au mai ascultat de cuvintele acestui om păcătos.

24 Şi s-a întâmplat că multe mijloace au fost imaginate ca să-i [a]recupereze şi să-i readucă pe lamaniţi la cunoaşterea

14*a* Alma 30:41–42.
b Alma 30:53.
18*a* Alma 30:53.
GS Înşelare, (a) înşela, înşelăciune.
b GS Diavol.
19*a* GS Păcat de neiertat.
b Mosia 15:26.
20*a* Ier. 28:15–17.
21*a* Alma 19:6.
23*a* Alma 17:2.
24*a* Enos 1:20.

adevărului; dar totul a fost [b]zadarnic, pentru că ei se bucurau în [c]războaie şi [d]vărsări de sânge şi aveau o [e]ură veşnică împotriva noastră, fraţii lor. Şi căutau mereu să ne distrugă prin puterea armelor.

25 De aceea, poporul lui Nefi s-a întărit împotriva lor cu armele şi cu toată puterea lor, încrezându-se în Dumnezeul şi [a]Stânca Salvării lor; prin urmare, au devenit deocamdată cuceritorii duşmanilor lor.

26 Şi s-a întâmplat că eu, Iacov, am început să îmbătrânesc; iar cronica acestui popor fiind păstrată pe [a]celelalte plăci ale lui Nefi, de aceea eu închei această cronică, declarând că am scris-o aşa cum am ştiut mai bine, spunând că timpul a trecut o dată cu noi şi, de asemenea, [b]vieţile noastre au trecut ca şi cum ar fi fost un vis, noi fiind un popor singuratic şi îngâmfat, pribegi, alungaţi din Ierusalim, născuţi în suferinţe în pustiu şi urâţi de fraţii noştri, ceea ce a dus la războaie şi conflicte; prin urmare, am jelit zilele noastre.

27 Şi eu, Iacov, am văzut că trebuia să cobor în curând în mormânt; prin urmare, i-am spus fiului meu, [a]Enos: Ia aceste plăci. Şi i-am spus lui lucrurile pe care fratele meu, Nefi, mi le-a [b]poruncit, iar el a făgăduit să se supună poruncilor. Iar eu termin scrierile mele pe aceste plăci, care scriere a fost mică; şi îmi iau rămas bun de la cititor, sperând că mulţi dintre fraţii mei vor citi, poate, cuvintele mele. Fraţilor, adio.

CARTEA LUI ENOS

Enos se roagă cu putere şi obţine iertarea păcatelor sale—Glasul Domnului vine în mintea lui făgăduind salvarea lamaniţilor într-o zi viitoare—Nefiţii au încercat să-i îndrepte pe lamaniţi—Enos se bucură pentru Mântuitorul său. Circa 420 î.H.

IATĂ, s-a întâmplat că eu, [a]Enos, cunoscând că tatăl meu [b]era un om drept—căci el m-a [c]învăţat în limba lui, precum şi în [d]învăţătura şi în mustrarea Domnului—şi binecuvântat fie numele lui Dumnezeu pentru aceasta—

24*b* Enos 1:14.
c Mosia 10:11–18.
d Iarom 1:6; Alma 26:23–25.
e 2 Ne. 5:1–3; Mosia 28:2.
25*a* GS Stâncă.
26*a* 1 Ne. 19:1–6; Iarom 1:14–15. GS Plăci.
b Iac. 4:14.
27*a* Enos 1:1.
b Iacov 1:1–4.

[ENOS]
1 1*a* GS Enos, fiul lui Iacov.
b 2 Ne. 2:2–4.
c 1 Ne. 1:1–2.
d Ef. 6:4.

2 Şi vă voi spune vouă despre [a]lupta pe care am avut-o în faţa lui Dumnezeu înainte de a primi [b]iertarea păcatelor mele.

3 Iată, m-am dus să vânez animale sălbatice în păduri; şi cuvintele pe care le-am auzit deseori spuse de tatăl meu despre viaţa veşnică şi despre [a]bucuria sfinţilor au [b]coborât adânc în inima mea.

4 Şi sufletul meu [a]flămânzea; şi am [b]îngenuncheat înaintea Făcătorului meu şi am strigat către El în [c]rugăciune fierbinte şi implorare pentru sufletul meu; şi cât e ziua de lungă L-am implorat; da, iar atunci când veni noaptea, eu încă îmi ridicam glasul ca să ajungă la ceruri.

5 Şi iată a venit un [a]glas către mine, zicând: Enos, păcatele tale îţi sunt iertate, iar tu vei fi binecuvântat.

6 Iar eu, Enos, am ştiut că Dumnezeu nu putea să mintă; prin urmare, vina mea a fost ştearsă.

7 Şi am spus: Doamne, cum se face asta?

8 Iar El a spus către mine: Datorită [a]credinţei tale în Hristos pe care tu niciodată nu L-ai auzit sau văzut până acum. Şi mulţi ani vor trece până ca El să apară în fiinţă; prin urmare, du-te; credinţa ta te-a făcut [b]întreg.

9 Acum s-a întâmplat că, atunci când am auzit aceste cuvinte, am început să simt o [a]dorinţă pentru bunăstarea fraţilor mei, nefiţii; prin urmare, mi-am [b]golit tot sufletul în faţa lui Dumnezeu pentru ei.

10 Şi în timp ce mă luptam în felul acesta în spirit, iată, glasul Domnului apăru iarăşi în [a]mintea mea, zicând: Eu îi voi vizita pe fraţii tăi după sârguinţa lor în ţinerea poruncilor Mele. Eu le-am [b]dat această ţară şi este o ţară sfântă; iar Eu nu o [c]blestem decât numai dacă ar fi din cauza nedreptăţii; prin urmare, Eu îi voi vizita pe fraţii tăi, aşa după cum am spus; iar nelegiuirile lor le voi coborî cu întristare asupra propriilor lor capete.

11 Şi după ce eu, Enos, am auzit aceste cuvinte, credinţa mea în Domnul a devenit de neclintit; şi m-am rugat la El cu multe, îndelungate străduinţe pentru fraţii mei, lamaniţii.

12 Şi s-a întâmplat că, după ce m-am [a]rugat şi am muncit cu toată sârguinţa, Domnul mi-a spus: Eu îţi voi da ţie după [b]dorinţele tale datorită credinţei tale.

13 Şi acum iată, aceasta a fost dorinţa pe care am dorit-o de la El—şi anume, dacă ar fi ca

2*a* Gen. 32:24–32; Alma 8:10.
GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b GS Iertarea păcatelor.
3*a* GS Bucurie.
b 1 Ne. 10:17–19; Alma 36:17–21.
4*a* 2 Ne. 9:51; 3 Ne. 12:6.
b GS Reverenţă.
c GS Rugăciune.
5*a* GS Revelaţie.
8*a* Eter 3:12–13.
GS Credinţă.
b Mat. 9:22.
9*a* 1 Ne. 8:12; Alma 36:24.
b 2 Ne. 33:3; C. lui M. 1:8; Alma 34:26–27.
10*a* GS Inspiraţie, a inspira; Minte.
b 1 Ne. 2:20.
c Eter 2:7–12.
12*a* Morm. 5:21; 9:36.
b Ps. 37:4; 1 Ne. 7:12; Hel. 10:5.

poporul meu, nefiţii, să cadă în nelegiuire şi să fie [a]distrus prin orice mijloace, iar lamaniţii să nu fie distruşi, Domnul Dumnezeu să [b]păstreze o cronică a poporului meu, nefiţii; chiar dacă ar fi prin puterea braţului Său sfânt, ca să poată fi [c]adusă lamaniţilor când va, în viitor, ca astfel ei să poată fi [d]aduşi la salvare—

14 Căci în prezent străduinţele noastre pentru întoarcerea lor la adevărata credinţă au fost [a]deşarte. Şi ei au jurat în mânia lor că, dacă va fi posibil, vor [b]distruge cronicile noastre şi pe noi, precum şi toate tradiţiile strămoşilor noştri.

15 Prin urmare, ştiind că Domnul Dumnezeu era în stare să [a]păstreze cronicile noastre, L-am implorat continuu, căci El mi-a spus: Orice lucru vei cere în credinţă, crezând că-l vei primi în numele lui Hristos, tu îl vei primi.

16 Iar eu am avut credinţă şi L-am implorat pe Dumnezeu ca El să [a]păstreze [b]cronicile; iar El a făcut un legământ cu mine cum că le va [c]transmite lamaniţilor la timpul ales de El.

17 Şi eu, Enos, am ştiut că aceasta se va întâmpla potrivit legământului pe care El l-a făcut; prin urmare, sufletul meu s-a liniştit.

18 Iar Domnul a spus către mine: Strămoşii tăi, de asemenea, Mi-au cerut acest lucru; şi aceasta se va întâmpla după credinţa lor; căci credinţa lor era la fel ca şi a ta.

19 Şi acum s-a întâmplat că eu, Enos, m-am dus printre poporul lui Nefi, profeţind despre lucrurile care vor veni şi depunând mărturie despre lucrurile pe care le-am auzit şi le-am văzut.

20 Şi depun mărturie că poporul lui Nefi a căutat cu sârguinţă să-i readucă pe lamaniţi la credinţa cea adevărată în Dumnezeu. Dar [a]eforturile noastre au fost deşarte; ura lor era nestrămutată şi erau conduşi de către natura lor rea într-atât, încât au devenit sălbatici şi fioroşi, un popor [b]însetat de sânge, plin de [c]idolatrie şi murdărie; hrănindu-se cu animale de pradă; trăind în corturi şi rătăcind în pustiu cu un brâu scurt de piele în jurul coapşelor şi cu capetele rase; iar îndemânarea lor era în [d]arc şi în sabie şi în toporişcă. Şi mulţi dintre ei nu mâncau nimic altceva decât carne crudă; şi căutau tot timpul să ne distrugă.

21 Şi s-a întâmplat că poporul lui Nefi a cultivat pământul şi a [a]crescut tot felul de grâne şi roade şi cirezi şi diferite turme cu tot felul de vite, precum şi

13*a* Morm. 6:1, 6.
b C. lui M. 1:6–11; Alma 37:2.
c Alma 37:19; Eter 12:22; D&L 3:18.
d Alma 9:17.
14*a* Iacov 7:24.
b Morm. 6:6.
15*a* GS Scripturi—Scripturile vor fi păstrate.
16*a* 3 Ne. 5:13–15; D&L 3:19–20; 10:46–50.
b GS Cartea lui Mormon.
c 2 Ne. 27:6.
20*a* Moro. 9:6.
b Iarom 1:6.
c Mosia 9:12. GS Idolatrie.
d Mosia 10:8.
21*a* Mosia 9:9.

capre şi capre sălbatice şi, de asemenea, mulţi cai.

22 Iar printre noi erau foarte mulţi [a]profeţi. Iar oamenii erau un popor [b]încăpăţânat, greu de înţeles.

23 Şi nu era nimic altceva decât [a]grosolănie, [b]predici şi profeţii despre războaie şi conflicte şi distrugeri, [c]amintindu-le tot timpul despre moarte, veşnicie şi judecăţi, şi despre puterea lui Dumnezeu şi toate aceste lucruri—agitându-i [d]tot timpul ca să-i ţină în frica Domnului. Eu spun că nu era lipsă de astfel de lucruri, iar o vorbire limpede i-ar împiedica de la o rapidă distrugere. Şi în felul acesta scriu despre ei.

24 Şi am văzut războaie între nefiţi şi lamaniţi în timpul zilelor mele.

25 Şi s-a întâmplat că am început să îmbătrânesc şi o sută şaptezeci şi nouă de ani trecuseră de când tatăl nostru, Lehi, [a]plecase din Ierusalim.

26 Şi am văzut că trebuia să cobor curând în mormânt, asupra mea lucrând puterea lui Dumnezeu, în aşa fel că trebuia să predic şi să profeţesc acestui popor şi să vestesc cuvântul potrivit cu adevărul care este în Hristos. Iar eu l-am vestit în toate zilele mele şi m-am bucurat de el mai presus decât de cele lumeşti.

27 Şi mă duc în curând la locul meu de [a]odihnă, care este cu Mântuitorul meu; căci ştiu că în El mă voi odihni. Şi mă bucur în ziua când [b]trupul meu muritor se va înveşmânta cu [c]nemurire şi va sta în faţa Lui; atunci voi vedea faţa Lui cu plăcere, iar El va spune către mine: Vino la Mine, tu cel binecuvântat, căci este un loc pregătit pentru tine în [d]locaşurile Tatălui Meu. Amin.

Cartea lui Iarom

Nefiţii ţin legea lui Moise, aşteaptă cu bucurie venirea lui Hristos şi prosperă în ţară—Mulţi profeţi lucrează ca să păstreze poporul pe drumul adevărului. Circa 399–361 î.H.

ACUM iată eu, Iarom, scriu câteva cuvinte potrivit poruncii tatălui meu, Enos, pentru ca [a]genealogia noastră să poată fi păstrată.

2 Şi cum [a]aceste plăci sunt

22*a* C. lui M. 1:16–18.
b Iarom 1:3.
23*a* 1 Ne. 16:2; 2 Ne. 33:5.
b GS (a) Predica.
c Hel. 12:3.
d Iarom 1:12; Alma 31:5.
25*a* 1 Ne. 2:2–4.
27*a* GS Odihnă.
b GS Muritor, viaţă muritoare.
c GS Nemuritor, nemurire.
d Ioan 14:2–3; Eter 12:32–34; D&L 72:4; 98:18.

[IAROM]
1 1*a* 1 Ne. 3:12; 5:14.
2*a* Iacov 3:14; Omni 1:1.

[b]mici, iar cum aceste lucruri sunt [c]scrise pentru folosul fraţilor noştri, [d]lamaniţii, prin urmare, trebuie să scriu puţin; dar nu voi scrie lucrurile profeţiilor mele, nici ale revelaţiilor mele. Căci ce aş putea să scriu mai mult decât ceea ce strămoşii mei au scris? Căci n-au dezvăluit ei planul salvării? Eu vă spun vouă: Da; şi aceasta este destul pentru mine.

3 Iată, este nimerit ca să se facă mult pentru acest popor din cauza împietririi inimilor lor şi a surzeniei urechilor lor, a orbirii minţilor lor şi a [a]încăpăţânării lor; cu toate acestea, Dumnezeu este foarte milos cu ei şi încă nu i-a [b]măturat de pe faţa pământului.

4 Şi sunt mulţi printre noi care au multe [a]revelaţii, căci nu toţi sunt încăpăţânaţi. Şi atâţia câţi nu sunt încăpăţânaţi şi au credinţă, au o [b]legătură cu Spiritul Sfânt care se manifestă în copiii oamenilor, după credinţa lor.

5 Şi acum iată, două sute de ani au trecut şi poporul lui Nefi a devenit puternic în ţară. Ei au avut grijă să [a]ţină legea lui Moise şi ziua de [b]Sabat ca zi sfântă pentru Domnul. Şi ei nu au [c]profanat; şi nici nu au [d]hulit. Iar legile ţării erau foarte aspre.

6 Şi erau împrăştiaţi peste o mare parte din ţară, iar lamaniţii la fel. Şi erau mult mai numeroşi decât acei nefiţi; şi le plăcea să [a]ucidă şi aveau obiceiul să bea sângele animalelor sălbatice.

7 Şi s-a întâmplat că au venit de multe ori împotriva noastră, nefiţii, ca să se bată. Dar [a]regii şi conducătorii noştri erau oameni puternici în credinţă în Domnul; şi ei i-au învăţat pe oameni căile Domnului; prin urmare, noi am rezistat lamaniţilor şi i-am măturat afară din ţara [b]noastră şi am început să ne fortificăm oraşele noastre şi orice loc al moştenirii noastre.

8 Şi ne-am înmulţit foarte mult şi ne-am răspândit pe faţa pământului şi am devenit foarte bogaţi în aur şi argint şi lucruri preţioase, în lucrături fine în lemn, în clădiri şi maşinării, precum şi în fier şi cupru, şi aramă şi oţel, făcând tot felul de unelte pentru cultivarea pământului şi [a]arme de război—da, săgeţi cu vârfurile ascuţite şi tolbe, lănci şi suliţe, şi toate pregătirile de război.

9 Şi fiind astfel pregătiţi să-i întâlnim pe lamaniţi, ei nu au prosperat împotriva noastră. Şi s-a confirmat cuvântul Domnului, pe care El l-a spus strămoşilor noştri, zicând că: În măsura în care veţi ţine poruncile Mele, veţi prospera în ţară.

10 Şi s-a întâmplat că profeţii

2 *b* 1 Ne. 6:1–6.
c GS Scripturi—Valoarea scripturilor.
d 2 Ne. 27:6; Morm. 5:12.
3 *a* Enos 1:22–23.
b Eter 2:8–10.
4 *a* Alma 26:22; Hel. 11:23; D&L 107:18–19.
GS Revelaţie.
b GS Duhul Sfânt.
5 *a* 2 Ne. 25:24; Alma 34:13–14.
b Ex. 35:2.
GS Ziua de sabat.
c GS Profanare.
d GS Blasfemie.
6 *a* Iacov 7:24; Enos 1:20.
7 *a* Iacov 1:9, 11, 15.
b C. lui M. 1:14.
8 *a* Mosia 10:8.

Domnului au ameninţat poporul lui Nefi, potrivit cuvântului lui Dumnezeu, că, dacă nu va ţine poruncile şi va cădea în nelegiuire, va trebui să fie [a]distrus de pe faţa pământului.

11 Prin urmare, profeţii şi preoţii şi învăţătorii au lucrat cu sârguinţă, îndemnând cu răbdare poporul la sârguinţă; învăţând [a]legea lui Moise şi scopul pentru care [b]aceasta a fost dată; convingându-i să-l aştepte cu bucurie pe Mesia şi să creadă în venirea Lui [c]ca şi cum El deja ar fi venit. Şi în felul acesta i-au învăţat.

12 Şi s-a întâmplat că astfel i-a ferit pe aceştia de a fi [a]distruşi de pe faţa ţării; căci ei le-au [b]atins inimile cu cuvântul, îndemnându-i tot timpul la pocăinţă.

13 Şi s-a întâmplat că două sute treizeci şi opt de ani au trecut în războaie, conflicte şi neînţelegeri în cea mai mare parte a timpului.

14 Iar eu, Iarom, nu scriu mai mult, căci plăcile sunt mici. Dar iată, fraţii mei, voi puteţi să vă duceţi la [a]celelalte plăci ale lui Nefi; căci iată, pe ele este gravată povestea războaielor noastre, după scrierile regilor ori după cele pe care aceştia au pus să fie scrise.

15 Şi dau aceste plăci în mâinile fiului meu, Omni, ca ele să poată fi păstrate după [a]poruncile strămoşilor mei.

Cartea lui Omni

Omni, Amaron, Cemiş, Abinadom şi Amalechi, fiecare la rândul său, ţin cronicile—Mosia descoperă poporul lui Zarahemla, care a venit din Ierusalim în zilele lui Zedechia—Mosia este făcut rege peste ei—Descendenţii lui Mulec la Zarahemla l-au descoperit pe Coriantumr, ultimul dintre iarediţi—Regele Beniamin îi urmează lui Mosia—Oamenii trebuie să-şi ofere sufletele ca jertfă lui Hristos. Circa 323–130 î.H.

Iată, s-a întâmplat că eu, Omni, având poruncă de la tatăl meu, Iarom, ca să scriu ceva pe aceste plăci pentru a păstra genealogia noastră—

2 Prin urmare, în zilele mele vreau ca voi să ştiţi că m-am luptat mult cu sabia pentru a păstra poporul meu, nefiţii, de la căderea în mâna duşmanilor lor, lamaniţii. Dar iată, eu însumi sunt un om păcătos şi nu am păstrat regulile şi poruncile Domnului aşa cum ar fi trebuit s-o fac.

3 Şi s-a întâmplat că două sute şaptezeci şi şase de ani au trecut şi noi am avut multe perioade

10*a* 1 Ne. 12:19–20; Omni 1:5.
11*a* Iacov 4:5; Alma 25:15–16.
b 2 Ne. 11:4; Eter 12:18–19.
c 2 Ne. 25:24–27; Mosia 3:13; 16:6.
12*a* Eter 2:10.
b Alma 31:5.
14*a* 1 Ne. 9:2–4.
15*a* Iacov 1:1–4.

de pace; şi am avut multe perioade de războaie grele şi vărsări de sânge. Da, şi în sfârşit, două sute optzeci şi doi de ani au trecut şi am păstrat aceste plăci după poruncile strămoşilor mei; şi le-am dat fiului meu, Amaron. Şi închei aici.

4 Şi acum eu, Amaron, scriu lucrurile pe care le scriu, care sunt puţine la număr, în cartea tatălui meu.

5 Iată, s-a întâmplat că trei sute douăzeci de ani au trecut şi cea mai păcătoasă parte a nefiţilor a fost distrusă.

6 Căci Domnul nu permite ca, după ce i-a condus afară din ţara Ierusalimului şi i-a păstrat şi i-a ferit pe ei de la căderea în mâinile duşmanilor lor, da, El nu permite ca vorbele să nu se adeverească, cele pe care El le-a vorbit către strămoşii noştri, zicând că: În măsura în care voi nu veţi ţine poruncile Mele, voi nu veţi prospera în ţară.

7 Prin urmare, Domnul i-a vizitat în mare judecată; şi totuşi, El i-a cruţat pe cei drepţi ca să nu piară şi i-a salvat din mâinile duşmanilor lor.

8 Şi s-a întâmplat că eu am dat plăcile fratelui meu, Cemiş.

9 Acum eu, Cemiş, scriu lucrurile puţine pe care le scriu în aceeaşi carte ca şi fratele meu; căci iată, eu l-am văzut pe ultimul care a scris, cum că el a scris cu propria lui mână; şi el a scris aceasta în ziua când mi le-a dat. Şi în felul acesta păstrăm noi cronicile, căci aceasta este potrivit poruncilor strămoşilor noştri. Şi închei aici.

10 Iată eu, Abinadom, sunt fiul lui Cemiş. Iată, s-a întâmplat că am văzut multe războaie şi conflicte între poporul meu, nefiţii, şi lamaniţi; iar eu, cu propria mea sabie, am luat viaţa multor lamaniţi în apărarea fraţilor mei.

11 Şi iată, cronica acestui popor este gravată pe plăcile care sunt în posesia regilor după generaţii; şi nu cunosc nici o altă revelaţie decât cea care a fost scrisă, şi nici o profeţie; prin urmare s-a scris ceea ce este îndeajuns. Şi închei aici.

12 Iată, eu sunt Amalechi, fiul lui Abinadom. Iată, vă voi vorbi ceva despre Mosia, cel care a fost făcut rege peste ţara lui Zarahemla; căci iată, el fiind anunţat de către Domnul că trebuia să fugă din ţara lui Nefi şi, de asemenea, atâţia câţi vor asculta de glasul Domnului trebuia, de asemenea, să [b]plece din ţară cu el, în pustiu—

13 Şi s-a întâmplat că el a făcut aşa cum Domnul i-a poruncit. Şi ei au plecat din ţară în pustiu, atâţia câţi au ascultat de glasul Domnului; şi au fost conduşi de multe predici şi profeţii. Şi au fost mustraţi tot timpul de cuvântul lui Dumnezeu; şi au fost conduşi de puterea braţului Lui, prin pustiu, până când au ajuns într-o ţară care e numită ţara lui Zarahemla.

14 Şi au descoperit un popor care se numea poporul lui

[OMNI]
1 3*a* Iacov 1:1–4; Iarom 1:15.
5*a* Iarom 1:9–10.
12*a* 2 Ne. 5:6–9.
b Iacov 3:4.

[a]Zarahemla. Acum, era o mare bucurie printre poporul lui Zarahemla; şi, de asemenea, Zarahemla s-a bucurat nespus de mult pentru că Domnul a trimis poporul lui Mosia cu [b]plăcile de aramă care conţineau cronica iudeilor.

15 Iată, s-a întâmplat că Mosia a descoperit că [a]poporul lui Zarahemla a plecat din Ierusalim atunci când [b]Zedechia, regele Iudeii, a fost prins şi dus rob în Babilon.

16 Şi ei au călătorit în pustiu şi au fost conduşi de mâna Domnului peste apele cele mari, în ţara în care Mosia i-a descoperit; şi ei au locuit acolo de atunci încoace.

17 Şi la timpul când Mosia i-a descoperit, ei deveniseră foarte numeroşi. Cu toate acestea, avuseseră nespus de multe războaie şi conflicte serioase şi căzuseră sub sabie din când în când; iar vorbirea lor devenise stâlcită; şi nu aduseseră cu ei nici o [a]cronică; şi negau existenţa Creatorului lor; nici Mosia şi nici poporul lui Mosia nu puteau să-i înţeleagă.

18 Dar s-a întâmplat că Mosia a făcut ca ei să fie învăţaţi în limba lui. Şi s-a întâmplat că, după ce au fost învăţaţi în limba lui Mosia, Zarahemla a făcut o genealogie a strămoşilor săi, după memoria sa; şi acestea sunt scrise, dar nu pe aceste plăci.

19 Şi s-a întâmplat că poporul lui Zarahemla şi acela al lui Mosia s-au [a]unit; şi [b]Mosia a fost numit regele lor.

20 Şi s-a întâmplat că, în zilele lui Mosia, a fost adusă o piatră în faţa lui, cu inscripţii pe ea; iar el a [a]tălmăcit inscripţiile prin darul şi puterea lui Dumnezeu.

21 Şi au făcut o relatare despre unul, numit [a]Coriantumr, şi despre cei ucişi din poporul său. Iar Coriantumr a fost descoperit de către poporul lui Zarahemla; şi el a locuit cu ei timp de nouă luni.

22 El, de asemenea, a spus câteva cuvinte despre strămoşii săi. Şi primii lui strămoşi au ieşit din [a]turn, atunci când Domnul a [b]încurcat limbile popoarelor; iar asprimea Domnului a căzut asupra lor după judecăţile Sale care sunt drepte; şi [c]oasele lor zăceau împrăştiate în ţara dinspre nord.

23 Iată eu, Amalechi, m-am născut în zilele lui Mosia; şi am trăit ca să văd moartea lui; iar [a]Beniamin, fiul lui, a domnit în locul lui.

24 Şi iată, am văzut în zilele regelui Beniamin un război grav şi multă vărsare de sânge între nefiţi şi lamaniţi. Dar iată, nefiţii au căpătat mare avantaj faţă de ei; da, într-atât, încât regele Beniamin i-a alungat din ţara lui Zarahemla.

14*a* GS Zarahemla.
b 1 Ne. 3:3, 19–20; 5:10–22.
15*a* Mosia 25:2.
b Ier. 39:1–10; Hel. 8:21.
17*a* Mosia 1:2–6.
19*a* Mosia 25:13.
b Omni 1:12.
20*a* Mosia 8:13–19.
GS Văzător.
21*a* Eter 12:1.
GS Coriantumr.
22*a* Eter 1:1–5.
b Gen. 11:6–9; Mosia 28:17; Eter 1:33.
c Mosia 8:8.
23*a* C. lui M. 1:3.

25 Şi s-a întâmplat că am început să îmbătrânesc; şi neavând nici un urmaş şi cunoscându-l pe regele [a]Beniamin ca fiind un om drept în faţa Domnului, de aceea, îi voi [b]da lui aceste plăci, îndemnându-i pe toţi oamenii să vină la Dumnezeu, Cel Sfânt al Israelului, şi să creadă în profeţii şi în revelaţii, şi în slujirea îngerilor şi în darul de a vorbi în alte limbi, şi în darul tălmăcirii limbilor şi în toate lucrurile care sunt [c]bune; căci nu este nimic care este bun, decât dacă vine de la Dumnezeu; iar ceea ce este rău vine de la diavol.

26 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, doresc ca voi să [a]veniţi la Hristos, care este Cel Sfânt al Israelului, şi să vă împărtăşiţi din Salvarea Lui şi din puterea mântuirii Lui. Da, veniţi la El şi [b]oferiţi-i sufletele voastre întregi ca o [c]jertfă pentru El, şi continuaţi în [d]posturi şi rugăciuni şi răbdaţi până la capăt; şi aşa cum Domnul trăieşte, tot aşa veţi fi salvaţi.

27 Iar acum voi vorbi despre un anumit număr de oameni care s-au dus în pustiu ca să se reîntoarcă în ţara lui Nefi; căci a fost un număr mare care dorea să stăpânească ţara moştenirii lor.

28 De aceea, ei s-au dus în pustiu. Şi conducătorul lor, fiind un om tare şi puternic, şi un om încăpăţânat, prin urmare a provocat un conflict printre ei; şi toţi au fost [a]ucişi în pustiu, în afară de cincizeci, iar aceştia s-au întors în ţara lui Zarahemla.

29 Şi s-a întâmplat că ei, de asemenea, au luat pe alţii în număr mare şi au călătorit iarăşi în pustiu.

30 Iar eu, Amalechi, am avut un frate care, de asemenea, s-a dus cu ei; şi de atunci nu am aflat nimic de ei. Şi timpul se apropie să mă culc în mormânt; iar [a]aceste plăci sunt pline. Şi închei vorbirea mea.

Cuvintele lui Mormon

Mormon prescurtează plăcile mari ale lui Nefi—El pune plăcile mici împreună cu celelalte plăci—Regele Beniamin instaurează pacea în ţară. Circa 385 d.H.

Şi acum eu, [a]Mormon, fiind gata să dau în mâna fiului meu, Moroni, cronica pe care am făcut-o, iată, am fost martor la aproape toată distrugerea poporului meu, nefiţii.

25*a* C. lui M. 1:17–18; Mosia 29:13.
b C. lui M. 1:10.
c Alma 5:40; Eter 4:12; Moro. 7:15–17.
26*a* Iacov 1:7; Alma 29:2; Moro. 10:32.
b GS Sacrificiu.
c 3 Ne. 9:20.
d GS (a) Posti, post.
28*a* Mosia 9:1–4.
30*a* 1 Ne. 6:1–6.
[CUVINTELE LUI MORMON]
1 1*a* 3 Ne. 5:9–12; Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5. GS Mormon, profet nefit.

2 Şi aceasta s-a întâmplat [a]multe sute de ani după venirea lui Hristos, când am dat aceste cronici în mâinile fiului meu şi se presupune că el va fi martor la întreaga distrugere a poporului meu. Dar să dea Dumnezeu ca el să supravieţuiască pentru ca să scrie ceva despre acesta şi ceva despre Hristos, care poate că într-o zi îi va [b]fi de folos.

3 Şi acum, vorbesc ceva despre ceea ce am scris căci, după ce am făcut o [a]prescurtare după [b]plăcile lui Nefi până la domnia acestui rege Beniamin despre care a vorbit Amalechi, am căutat printre [c]cronicile care mi-au fost date în mâinile mele şi am găsit aceste plăci care conţin această mică relatare despre profeţi, de la Iacov până la domnia acestui rege [d]Beniamin, precum şi multe dintre cuvintele lui Nefi.

4 Şi lucrurile care sunt pe aceste plăci mă [a]bucură din cauza profeţiilor despre venirea lui Hristos, şi strămoşii mei ştiind că multe dintre ele s-au împlinit; da, şi eu, de asemenea, ştiu că atâtea lucruri câte au fost profeţite despre noi până în ziua de astăzi au fost împlinite, iar atâtea câte merg dincolo de ziua aceasta trebuie cu siguranţă să se întâmple—

5 Prin urmare, am ales [a]aceste lucruri ca să termin cronica mea despre ele, iar restul cronicii mele îl voi lua de pe [b]plăcile lui Nefi; şi nu pot scrie nici a [c]suta parte din faptele poporului meu.

6 Dar iată, voi lua aceste plăci care conţin aceste profeţii şi revelaţii şi le voi pune împreună cu ceea ce a rămas din cronica mea, căci ele sunt preţioase pentru mine şi eu ştiu că ele vor fi preţioase pentru fraţii mei.

7 Şi fac aceasta pentru un scop [a]înţelept, căci aşa mi se şopteşte, potrivit cu lucrările Spiritului Domnului care este în mine. Şi acum, nu cunosc toate lucrurile, dar Domnul [b]cunoaşte toate lucrurile care vor veni, prin urmare, El lucrează în mine ca să facă aşa cum este voinţa Sa.

8 Iar [a]rugăciunea mea către Dumnezeu este despre fraţii mei, ca ei să poată iarăşi ajunge la cunoaşterea lui Dumnezeu, da, mântuirea lui Hristos, ca ei să poată iarăşi să fie un popor [b]plăcut.

9 Şi acum eu, Mormon, termin scrierea mea pe care o iau de pe plăcile lui Nefi; şi fac aceasta după cunoaşterea şi înţelegerea pe care Dumnezeu mi le-a dat.

2*a* Morm. 6:5–6.
b D&L 3:16–20.
3*a* D&L 10:44.
b D&L 10:38–40.
c Mosia 1:6; Hel. 3:13–15; Morm. 4:23.
d Omni 1:23.
4*a* 1 Ne. 6:5.
5*a* I.E. lucrurile plăcute, menţionate în versetul 4.
b 1 Ne. 9:2.
c 3 Ne. 5:8–11; 26:6–12.
7*a* 1 Ne. 9:5; 19:3; D&L 3:12–20; 10:1–19, 30–47.
b GS Atotcunoscător.
8*a* 2 Ne. 33:3–4; Enos 1:11–12.
b 2 Ne. 30:6.

10 Prin urmare, s-a întâmplat că, după ce Amalechi a [a]dat aceste plăci în mâinile regelui Beniamin, el le-a luat şi le-a pus împreună cu [b]celelalte plăci, care conţineau cronici transmise din generaţie în generaţie de către [c]regi, până în zilele regelui Beniamin.

11 Şi ele au fost transmise de la regele Beniamin din generaţie în generaţie până când au căzut în mâinile [a]mele. Şi eu, Mormon, mă rog lui Dumnezeu ca ele să fie păstrate de acum înainte. Şi ştiu că vor fi păstrate, căci sunt scrise pe ele lucruri mari după care poporul meu şi fraţii lor vor fi [b]judecaţi în ziua cea mare din urmă după cuvântul lui Dumnezeu care este scris.

12 Şi acum, despre acest rege, Beniamin—el a avut câteva conflicte printre poporul său.

13 Şi, de asemenea, s-a întâmplat că armatele lamaniţilor au venit din [a]ţara lui Nefi ca să se bată împotriva poporului lui. Dar iată, regele Beniamin a adunat laolaltă armatele sale şi li s-a opus şi s-a luptat cu puterea propriului său braţ, cu [b]sabia lui Laban.

14 Şi cu tăria Domnului s-au luptat ei împotriva duşmanilor lor, până când au ucis multe mii de lamaniţi. Şi s-a întâmplat că s-au luptat împotriva lamaniţilor până când i-au alungat pe aceştia afară din ţara moştenirii lor.

15 Şi s-a întâmplat că, după ce au fost [a]Hristoşi neadevăraţi, şi gurile lor au fost închise, şi ei au fost pedepsiţi după crimele lor;

16 Şi după ce au fost profeţi neadevăraţi şi predicatori neadevăraţi şi învăţători neadevăraţi în popor, şi toţi aceştia au fost pedepsiţi după crimele lor, şi după ce au fost multe conflicte şi multe neînţelegeri printre lamaniţi, iată, s-a întâmplat că regele Beniamin, cu ajutorul [a]profeţilor sfinţi care erau în poporul lui—

17 Căci iată, regele Beniamin era un om [a]sfânt şi el a domnit peste poporul său cu dreptate; şi au fost mulţi oameni sfinţi în ţară, iar ei spuneau cuvântul lui Dumnezeu cu [b]putere şi cu autoritate şi au folosit multă [c]asprime din cauza încăpăţânării poporului—

18 Prin urmare, cu ajutorul acestora, regele Beniamin, lucrând cu toată puterea trupului său şi cu darurile sufletului său, şi, de asemenea, cu ajutorul profeţilor, a stabilit iarăşi pace în ţară.

10*a* Omni 1:25, 30.
b 1 Ne. 9:4.
c Iarom 1:14.
11*a* 3 Ne. 5:8–12; Morm. 1:1–5.
b 2 Ne. 25:18; 29:11; 33:11–15; 3 Ne. 27:23–27.
13*a* Omni 1:12.
b 1 Ne. 4:9; 2 Ne. 5:14; Iacov 1:10; Mosia 1:16; D&L 17:1.
15*a* GS Antihrist.
16*a* Enos 1:22.
17*a* Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Moro. 9:4; D&L 121:41–43.

CAPITOLUL 1

Regele Beniamin îi învaţă pe fiii săi limba şi profeţiile strămoşilor lor—Religia şi civilizaţia lor au fost păstrate datorită cronicilor păstrate pe diferite plăci—Mosia este ales ca rege şi i se dau în îngrijire cronicile şi alte lucruri. Circa 130–124 î.H.

Şi acum nu mai erau conflicte în toată [a]ţara lui Zarahemla, printre toate popoarele care aparţineau regelui Beniamin, aşa încât regele Beniamin a avut pace continuă până la sfârşitul zilelor sale.

2 Şi s-a întâmplat că el a avut trei fii; şi le-a dat numele de Mosia, Helorum şi Helaman. Şi a făcut ca ei să fie [a]învăţaţi în toate [b]limbile strămoşilor lor pentru ca astfel să devină oameni cu înţelegere; şi pentru ca să poată şti despre profeţiile care au fost grăite de gurile strămoşilor lor, care le-au fost date lor de mâna Domnului.

3 Şi el, de asemenea, i-a învăţat cu privire la cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă, zicând: Fiii mei, doresc ca voi să vă aduceţi aminte că, dacă nu ar fi fost aceste [a]plăci, care conţin aceste cronici şi aceste porunci, noi ar fi trebuit să suferim în [b]necunoaştere, chiar şi azi, neştiind tainele lui Dumnezeu.

4 Căci nu ar fi fost posibil ca strămoşul nostru, Lehi, să-şi fi putut aduce aminte de toate lucrurile acestea, să-i înveţe pe copiii săi, dacă nu ar fi existat ajutorul acestor plăci; căci fiind învăţat în [a]limba Egiptenilor, el putea să citească aceste inscripţii şi să-i înveţe pe copiii săi, pentru ca astfel aceştia să-i poată învaţă pe copiii lor, îndeplinind astfel poruncile lui Dumnezeu, chiar până în timpul de azi.

5 Eu vă spun vouă, fiii mei, dacă nu ar fi fost aceste lucruri, care au fost ţinute şi [a]păstrate de mâna lui Dumnezeu, pentru ca noi să putem [b]citi şi să înţelegem [c]tainele Lui şi să avem poruncile Lui întotdeauna în faţa ochilor noştri, chiar şi strămoşii noştri ar fi rătăcit în necredinţă, iar noi am fi fost la fel ca şi fraţii noştri, lamaniţii, care nu ştiu nimic despre aceste lucruri şi nici nu cred în ele atunci când le învaţă, din cauza [d]tradiţiilor strămoşilor lor, care nu sunt corecte.

6 O, fiii mei, doresc ca voi să vă aduceţi aminte că aceste vorbe sunt adevărate şi, de asemenea, că aceste cronici sunt [a]adevărate. Şi iată, de asemenea, plăcile lui Nefi, care conţin cronicile şi

[Mosia]
1 1*a* Omni 1:13.
2*a* Mosia 4:14–15; D&L 68:25, 28.
b Morm. 9:32.
3*a* GS Plăci.
b Alma 37:8–9.
4*a* JS—I 1:64.
5*a* GS Scripturi—Scripturile vor fi păstrate.
b Deut. 6:6–8.
c GS Tainele lui Dumnezeu.
d Mosia 10:11–17.
6*a* 1 Ne. 1:3; 2 Ne. 33:10–11; Moro. 10:27.

vorbele strămoşilor noştri din timpul când ei au plecat din Ierusalim şi până acum, iar ele sunt adevărate; şi putem şti cu siguranţă că ele sunt adevărate, pentru că noi le avem în faţa ochilor noştri.

7 Şi acum, fiii mei, doresc ca voi să vă aduceţi aminte să le [a]cercetaţi cu sârguinţă pentru ca să puteţi profita de ele; şi doresc ca să [b]ţineţi poruncile lui Dumnezeu ca să [c]prosperaţi în ţară, după [d]făgăduielile pe care Domnul le-a făcut strămoşilor noştri.

8 Şi multe alte lucruri i-a învăţat regele Beniamin pe fiii săi, care nu sunt scrise în această carte.

9 Şi s-a întâmplat că, după ce regele Beniamin a terminat să-i înveţe pe fiii săi, el a îmbătrânit şi a văzut că foarte curând trebuia să se ducă pe calea pe care merge toată lumea; de aceea, a crezut că era potrivit să dea împărăţia unuia dintre fiii săi.

10 De aceea, a făcut ca Mosia să fie adus în faţa lui; şi acestea sunt cuvintele pe care i le-a spus, zicând: Fiul meu, doresc ca tu să dai de veste în toată ţara aceasta, către tot poporul acesta, sau [a]poporul lui Zarahemla, şi către poporul lui Mosia care locuieşte în ţară, ca ele să se adune; căci mâine voi proclama cu gura mea, că tu eşti [b]regele şi conducătorul acestui popor pe care Domnul Dumnezeul nostru ni l-a dat.

11 Şi mai mult, voi da acestui popor un [a]nume ca ei să se deosebească de toate popoarele pe care Domnul Dumnezeu le-a adus afară din ţara Ierusalimului; şi fac aceasta pentru că el a fost un popor sârguincios în ţinerea poruncilor Domnului.

12 Şi eu le dau un nume care nu va fi şters niciodată, decât dacă aceasta se va întâmpla prin [a]nelegiuiri.

13 Da, şi mai mult, vă spun vouă că, dacă acest popor foarte favorizat al Domnului va cădea în [a]nelegiuire şi va deveni un popor păcătos şi curvar, atunci Domnul îl va abandona pentru ca el să devină [b]slab ca şi fraţii lui; şi El nu-i va mai [c]păstra cu puterea Sa fără pereche şi minunată, aşa cum i-a păstrat pe strămoşii noştri.

14 Căci aşa vă spun vouă că, dacă El nu şi-ar fi întins braţul pentru păstrarea strămoşilor noştri, aceştia ar fi căzut în mâinile lamaniţilor şi ar fi devenit victimele urii lor.

15 Şi s-a întâmplat că, după ce regele Beniamin a terminat de spus acestea către fiul său, el i-a încredinţat toate treburile împărăţiei.

16 Şi mai mult, el i-a încredinţat şi cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă; şi, de asemenea, plăcile lui Nefi; şi, de

7*a* GS Scripturi.
b Mosia 2:22; Alma 50:20–22.
c Ps. 122:6; 1 Ne. 2:20.
d Alma 9:12–14.
10*a* Omni 1:14.
b Mosia 2:30.
11*a* Mosia 5:8–12.
12*a* GS Păcat.
13*a* Evr. 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.
c D&L 103:8–10.
16*a* Mosia 1:3.

asemenea, [b]sabia lui Laban şi [c]globul, sau îndrumătorul, care i-a condus pe strămoşii noştri prin pustiu, care era făcut de mâna Domnului pentru ca ei să poată fi conduşi, fiecare după atenţia şi sârguinţa pe care i-au dat-o Lui.

17 De aceea, cum ei erau necredincioşi, nu au prosperat şi nici nu au progresat în călătoria lor, ci au fost [a]mânaţi înapoi şi au atras mânia lui Dumnezeu asupra lor; şi de aceea, au fost loviţi cu foamete şi suferinţe ca să-i aţâţe pentru amintirea datoriilor lor.

18 Şi acum, s-a întâmplat că Mosia s-a dus şi a făcut aşa cum tatăl său i-a poruncit şi a proclamat către toate popoarele care erau în ţara lui Zarahemla, că ele trebuia să se adune laolaltă şi să meargă sus la templu ca să audă cuvintele pe care tatăl său trebuia să le spună către ei.

CAPITOLUL 2

Regele Beniamin se adresează poporului său—El povesteşte despre egalitatea, corectitudinea şi spiritualitatea domniei sale—El îi sfătuieşte să-L slujească pe Regele lor Ceresc—Cei care se revoltă împotriva lui Dumnezeu vor suferi chinuri ca un foc nestins. Circa 124 î.H.

Şi s-a întâmplat că, după ce Mosia a făcut aşa cum tatăl său i-a poruncit şi a dat de veste în toată ţara, poporul s-a adunat laolaltă din toată ţara ca să se ducă sus la templu să asculte cuvintele pe care regele Beniamin trebuia să le spună către el.

2 Şi erau în număr mare, aşa de mulţi încât nu i-au numărat; căci se înmulţiseră extrem de mult şi deveniseră mulţi în ţară.

3 Şi ei, de asemenea, au luat pe [a]primii născuţi din turmele lor ca să-i poată oferi ca [b]jertfă şi ca [c]daruri arse, [d]după legea lui Moise.

4 Şi, de asemenea, ca ei să poată să dea mulţumiri Domnului Dumnezeului lor care i-a scos afară din ţara Ierusalimului şi care i-a salvat din mâinile duşmanilor lor şi a [a]numit oameni drepţi ca să fie [b]învăţătorii lor şi, de asemenea, un om drept ca să fie regele lor, care a stabilit pacea în [c]ţara lui Zarahemla şi care i-a învăţat să [d]ţină poruncile lui Dumnezeu, ca ei să se poată bucura şi să fie plini de [e]dragoste faţă de Dumnezeu şi de toţi oamenii.

5 Şi s-a întâmplat că, atunci când au venit la templu, şi-au instalat corturile de jur-împrejur, fiecare bărbat cu [a]familia sa care consta din nevasta sa, fiii săi şi fiicele sale şi din fiii şi fiice-

16*b* 1 Ne. 4:8–19; C. lui M. 1:13; D&L 17:1.
c 1 Ne. 16:10.
17*a* 1 Ne. 18:12–13.
2 3*a* Gen. 4:4.
b GS Sacrificiu.
c 1 Ne. 5:9.
d 2 Ne. 25:24; Alma 30:3; 34:13–14.
4*a* GS (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
b Mosia 18:18–26.
GS Învăţa, învăţător.
c Omni 1:12–15.
d Ioan 15:10.
e GS Dragoste.
5*a* GS Familie.

le lor, de la cel mai bătrân până la cel mai tânăr, fiecare familie fiind separată una de alta.

6 Şi şi-au instalat corturile de jur-împrejurul templului, fiecare bărbat având [a]cortul său cu uşa îndreptată către templu pentru ca să poată rămâne în cort şi să audă cuvintele pe care regele Beniamin trebuia să le spună către ei;

7 Căci mulţimea fiind aşa de mare încât regele Beniamin nu putea să le predice la toţi înăuntrul zidurilor templului, el a pus de aceea să se ridice un turn, ca poporul său să poată auzi cuvintele pe care trebuia să le spună către ei.

8 Şi s-a întâmplat că el a început să vorbească din turn către poporul său; şi nu puteau să audă toţi cuvintele lui din cauza marii mulţimi de oameni; de aceea, el a pus să fie scrise cuvintele pe care le spunea şi trimise celor care nu-i puteau auzi glasul, ca şi ei să poată primi cuvintele sale.

9 Şi acestea sunt cuvintele pe care le-a [a]vorbit şi pe care le-a pus să fie scrise, zicând: Fraţii mei, voi toţi care v-aţi adunat laolaltă, voi care puteţi să-mi auziţi cuvintele pe care le vorbesc către voi astăzi; căci eu nu v-am poruncit să veniţi aici ca să luaţi în [b]derâdere cuvintele pe care vi le voi spune, ci ca să mă [c]ascultaţi şi să vă deschideţi urechile ca să puteţi auzi şi [d]inimile voastre ca să puteţi înţelege şi [e]minţile voastre pentru ca [f]tainele lui Dumnezeu să poată fi dezvăluite în faţa voastră.

10 Eu nu v-am poruncit să veniţi aici ca să vă [a]temeţi de mine sau ca să credeţi că eu, prin mine însumi, sunt mai presus decât un muritor.

11 Eu sunt la fel ca şi voi, supus la tot felul de slăbiciuni la trup şi la minte; şi totuşi, am fost ales de către acest popor şi uns de către tatăl meu şi mi s-a permis de către mâna Domnului să fiu conducător şi rege peste acest popor; şi am fost păstrat şi apărat de către puterea Lui fără asemănare, ca să vă slujesc cu toată puterea, mintea şi tăria pe care Domnul mi le-a dat.

12 Vă spun că, aşa cum mi s-a permis să-mi petrec zilele în slujba voastră chiar până acum şi nu am căutat nici [a]aur şi nici argint, nici alte feluri de bogăţii de la voi;

13 Nici nu am permis ca voi să fiţi închişi în temniţe şi nici să vă înrobiţi unul pe altul, nici să ucideţi, sau să jefuiţi, sau să furaţi, sau să comiteţi adulter; şi nu am permis nici ca să comiteţi vreun fel de ticăloşie şi v-am învăţat să ţineţi poruncile Domnului în toate lucrurile pe care El vi le-a poruncit—

14 Şi chiar eu însumi am [a]muncit cu propriile mele mâini ca să pot să vă slujesc şi ca voi să nu fiţi copleşiţi de biruri şi pentru

6*a* Ex. 33:8–10.
9*a* Mosia 8:3.
b D&L 6:12.
c GS (a) Asculta.
d Mosia 12:27; 3 Ne. 19:33.
e GS Minte.
f GS Tainele lui Dumnezeu.
10*a* GS Teamă.
12*a* Fapte 20:33–34.
14*a* 1 Cor. 9:18.

ca nimic să nu vină asupra voastră care să fie greu de suportat—şi pentru toate aceste lucruri pe care vi le-am spus, voi înşivă sunteţi astăzi martori.

15 Şi totuşi, fraţii mei, nu am făcut toate lucrurile acestea ca să mă laud şi nici nu spun lucrurile acestea ca să vă învinovăţesc; ci vă spun aceste lucruri pentru ca voi să ştiţi că pot răspunde în ziua aceasta cu [a]conştiinţa curată înaintea lui Dumnezeu.

16 Iată, vă spun vouă că, din pricină că v-am spus că mi-am petrecut zilele în slujba voastră, eu nu doresc să mă laud, căci am fost numai în slujba lui Dumnezeu.

17 Şi iată, vă spun aceste lucruri ca voi să puteţi învăţa [a]înţelepciune; ca voi să puteţi învăţa că, atunci când sunteţi în [b]slujba [c]aproapelui, sunteţi numai în slujba Dumnezeului vostru.

18 Iată, m-aţi numit regele vostru; şi dacă eu, pe care voi îl numiţi regele vostru, lucrez ca să vă [a]slujesc pe voi, atunci n-ar trebui voi să lucraţi ca să vă slujiţi unul pe altul?

19 Şi iarăşi, dacă eu, pe care voi îl numiţi regele vostru, care şi-a petrecut zilele în slujba voastră şi totuşi am fost în slujba lui Dumnezeu, merit vreo mulţumire din partea voastră, o, cum trebuie voi să-I [a]mulţumiţi Regelui vostru Ceresc!

20 Eu vă spun, fraţii mei, că, dacă veţi aduce toate mulţumirile şi [a]lauda de care întreg sufletul vostru este în stare către acel [b]Dumnezeu care v-a făcut şi care v-a apărat şi a făcut ca voi să vă bucuraţi şi a admis ca voi să trăiţi în pace unul cu altul—

21 Vă spun vouă că, dacă Îl veţi sluji pe Acela care v-a creat de la început şi care vă apără zi de zi, împrumutându-vă răsuflarea ca să puteţi să trăiţi şi să vă mişcaţi şi să faceţi după propria voastră [a]vrere şi chiar sprijinindu-vă de la un moment la altul—vă spun, dacă Îl veţi sluji cu tot sufletul vostru, totuşi nu veţi fi decât slujitori [b]netrebnici.

22 Şi iată, tot ceea ce El cere de la voi este să [a]ţineţi [b]poruncile Sale; şi El v-a făgăduit că, dacă veţi ţine poruncile Sale, veţi prospera în ţară; şi El nu se va [c]abate niciodată de la ceea ce a spus; de aceea, dacă voi [d]ţineţi poruncile Lui, atunci El vă va binecuvânta şi veţi prospera.

23 Şi acum, în primul rând, El v-a creat şi v-a dat viaţă, pentru care voi Îi sunteţi îndatoraţi.

24 Şi în al doilea rând, El vă cere ca voi să faceţi aşa cum v-a poruncit; căci, dacă voi veţi

15*a* GS Conştiinţă.
17*a* GS Înţelepciune.
b Mat. 25:40; Iac. 1:27; D&L 42:29–31.
GS Slujire.
c GS Frate, fraţi; Soră.
18*a* Mat. 20:26–27.
19*a* GS Recunoscător, recunoştinţă.
20*a* 1 Ne. 18:16.
b GS Dumnezeu, divinitate.
21*a* GS Libertatea de a alege.
b Luca 17:7–10.
22*a* Lev. 25:18–19; 2 Ne. 1:9.
b GS Poruncile lui Dumnezeu.
c D&L 3:1–2.
d D&L 14:7; 58:2–3.

face aşa, El vă va [a]binecuvânta imediat; şi de aceea, El v-a plătit. Iar voi Îi sunteţi încă îndatoraţi şi sunteţi şi veţi fi în vecii vecilor; de aceea, pentru ce vă lăudaţi?

25 Şi acum întreb, puteţi voi să spuneţi ceva despre voi înşivă? Vă răspund: Nu. Voi nu puteţi să spuneţi că sunteţi nici măcar ca firul de praf de pe pământ; totuşi, voi aţi fost [a]creaţi din [b]praful pământului; dar iată, aceasta aparţine Celui care v-a creat pe voi.

26 Iar eu, chiar şi eu, pe care îl numiţi regele vostru, nu sunt mai bun decât voi înşivă; căci şi eu sunt din praf. Şi voi vedeţi că eu sunt bătrân şi sunt aproape să înapoiez acest trup muritor mamei sale, tărâna.

27 De aceea, după cum v-am spus că v-am slujit, [a]mergând cu conştiinţa curată înaintea lui Dumnezeu, chiar aşa la timpul acesta am făcut ca voi să vă adunaţi laolaltă, ca eu să nu pot fi găsit vinovat şi ca [b]sângele vostru să nu trebuiască să vină asupra mea atunci când voi sta să fiu judecat de Dumnezeu pentru lucrurile pe care El mi le-a poruncit în legătură cu voi.

28 Eu vă spun că am făcut să vă adunaţi laolaltă pentru ca să [a]scap de sângele vostru de pe veşmintele mele, acum când sunt aproape de a coborî în mormânt, ca să mă pot duce în linişte, iar [b]spiritul meu nemuritor să poată să se unească cu [c]corurile de sus cântând laude pentru un Dumnezeu drept.

29 Şi mai mult, vă spun că am făcut ca voi să vă adunaţi laolaltă ca să vă pot anunţa că nu mai pot fi învăţătorul, nici regele vostru;

30 Căci chiar la timpul acesta, întregul meu trup tremură extrem de tare încercând să vă vorbesc; dar Domnul Dumnezeu mă sprijină şi mi-a permis să vă vorbesc şi mi-a poruncit să vă anunţ în această zi că fiul meu, Mosia, este rege şi conducător peste voi.

31 Şi acum, fraţii mei, aş vrea ca voi să faceţi aşa cum aţi făcut până acum. Aşa cum aţi ţinut poruncile mele, precum şi poruncile tatălui meu, şi aţi prosperat, şi aţi fost ţinuţi pentru a nu cădea în mâinile duşmanilor voştri, tot aşa trebuie să păziţi poruncile fiului meu, sau poruncile lui Dumnezeu, care vă vor fi date de către El, şi atunci veţi prospera în ţară, iar duşmanii voştri nu vor avea nici o putere asupra voastră.

32 Dar, o, poporul meu, feriţi-vă ca nu cumva să apară [a]vrajbe între voi şi să ascultaţi să vă supuneţi spiritului rău despre care v-a vorbit tatăl meu, Mosia.

33 Căci iată, este un blestem aruncat asupra aceluia care

24*a* GS (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare.
25*a* GS (a) Crea, creaţie.
b Gen. 3:19; Iacov 2:21.
27*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
b Iacov 1:19.
28*a* Iacov 2:2.
b GS Spirit.
c Morm. 7:7.
32*a* 3 Ne. 11:29–30.

ascultă să se supună acelui spirit; căci dacă el ascultă să i se supună şi rămâne şi moare în păcatele sale, tot el este acela care bea din [a]blestemul sufletului său; căci el primeşte drept răsplată o pedeapsă [b]nepieritoare pentru că a încălcat legea lui Dumnezeu împotriva celor cunoscute de el.

34 Eu vă spun că nu este nici unul printre voi, în afară de copilaşii voştri ce nu au fost învăţaţi despre aceste lucruri, care să nu ştie că sunteţi îndatoraţi pe veşnicie Tatălui vostru ceresc, ca să-I aduceţi Lui tot ceea ce aveţi şi ce sunteţi; şi, de asemenea, aţi fost învăţaţi despre cronicile care conţin profeţiile spuse de către profeţii cei sfinţi, încă din timpul când părintele nostru, Lehi, a plecat din Ierusalim.

35 Şi, de asemenea, tot ceea ce s-a spus de către strămoşii noştri până acum. Şi iată, iarăşi, au spus ceea ce li s-a poruncit de către Domnul; de aceea, acestea sunt drepte şi adevărate.

36 Şi acum, vă spun vouă, fraţii mei că, după ce aţi cunoscut şi aţi fost învăţaţi toate aceste lucruri, dacă veţi păcătui şi veţi acţiona împotriva a ceea ce s-a spus, vă veţi depărta de Spiritul Domnului şi acesta nu va mai avea nici un loc în voi ca să vă îndrume pe drumurile înţelepciunii, ca să puteţi fi binecuvântaţi, prosperi şi apăraţi—

37 Eu vă spun că omul care face aceasta, el este acela care se [a]răzvrăteşte deschis împotriva lui Dumnezeu; de aceea, el ascultă să se supună spiritului rău şi devine un duşman al întregii dreptăţi; de aceea, Domnul nu are nici un loc în el, căci El nu locuieşte în temple care [b]nu sunt sfinte.

38 De aceea, dacă acel om nu se [a]pocăieşte şi rămâne şi moare ca duşman al lui Dumnezeu, atunci cerinţele [b]dreptăţii divine îi vor trezi sufletul nemuritor la o înţelegere vie a propriei sale vinovăţii, ceea ce îl va face să se retragă din prezenţa Domnului şi-i va umple pieptul de [c]vinovăţie şi de durere şi de frică, care este ca un foc nestins a cărui flacără se ridică fără de sfârşit.

39 Şi acum, vă spun vouă că [a]îndurarea nu îl ajunge pe acel om; de aceea, osânda lui de pe urmă este să rabde un chin fără de sfârşit.

40 O, voi toţi bătrânii şi voi cei tineri şi voi copilaşi care puteţi să-mi înţelegeţi cuvintele, căci eu v-am vorbit limpede aşa ca voi să puteţi înţelege, mă rog ca să vă treziţi la [a]aducerea aminte a situaţiei îngrozitoare a acelora care au căzut în păcat.

41 Şi mai mult, aş dori ca voi să vă gândiţi la starea binecuvântată şi [a]fericită a acelora care ţin poruncile lui Dumnezeu.

33*a* GS Condamnare.
b D&L 19:6, 10–12.
37*a* Mosia 3:12; Hel. 8:24–25. GS Răzvrătire.
b Alma 7:21.
38*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b GS Dreptate.
c GS Vină.
39*a* Alma 34:8–9, 15–16. GS Milostiv, milostenie, milă.
40*a* Alma 5:18.
41*a* 4 Ne. 1:15–18. GS Bucurie.

Căci iată, ei sunt [b]binecuvântaţi în toate lucrurile, atât cele lumeşti, cât şi cele spirituale; şi dacă ei se menţin cu [c]credinţă până la sfârşit, atunci sunt primiţi în [d]cer pentru ca să poată locui cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârşit. O, aduceţi-vă aminte, aduceţi-vă aminte că aceste lucruri sunt adevărate; căci Domnul Dumnezeu le-a spus.

CAPITOLUL 3

Regele Beniamin continuă mesajul său—Domnul Atotputernic va sluji printre oameni într-un tabernacol de lut—Sânge va ţâşni din fiecare por în timp ce El ispăşeşte pentru păcatele lumii—Numele Lui este singurul prin care vine salvarea—Oamenii pot să renunţe la starea lor naturală şi să devină Sfinţi prin Ispăşire—Chinurile celor păcătoşi vor fi ca un lac de foc şi pucioasă. Circa 124 î.H.

Şi iarăşi, fraţii mei, vreau să vă atrag atenţia, căci mai am ceva să vă spun; căci iată, am lucruri să vă spun despre ceea ce va să vină.

2 Iar lucrurile pe care vi le voi spune le-am aflat de la un [a]înger de la Dumnezeu. Şi el mi-a spus: Trezeşte-te; iar eu m-am trezit şi, iată, el stătea în faţa mea.

3 Şi el mi-a spus: Trezeşte-te şi auzi cuvintele pe care ţi le voi spune; căci iată, am venit să-ţi anunţ ţie veşti [a]bune, de mare bucurie.

4 Căci Domnul a auzit rugăciunile tale şi a judecat dreptatea ta şi m-a trimis să-ţi spun că poţi să te bucuri; şi că poţi declara poporului tău, ca şi ei să fie plini de bucurie.

5 Căci iată, timpul acela va veni şi nu este prea departe când, cu putere, [a]Domnul Atotputernic care domneşte, care a fost şi este din veşnicie până la toate veşniciile, va pogorî din cer printre copiii oamenilor şi va locui într-un [b]tabernacol de lut şi va merge printre oameni, făcând [c]miracole puternice, cum ar fi să-i vindece pe cei bolnavi, să-i învie pe cei morţi, să-i facă pe cei schilozi să meargă, iar pe orbi să-şi capete vederea, şi pe surzi să audă, şi să vindece tot felul de boli.

6 Iar El va alunga toţi [a]diavolii sau spiritele rele care trăiesc în inimile copiilor oamenilor.

7 Şi iată, El va suferi [a]ispite şi dureri trupeşti, [b]foame, sete şi oboseală, chiar mai mult decât poate să [c]sufere un om, în afară de moarte; căci iată, ţâşneşte [d]sânge din fiecare por, atât de mare va fi [e]suferinţa Lui pentru ticăloşia şi lucrurile abominabile poporului Său.

41*b* GS (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare.
c D&L 6:13.
d GS Cer.
3 2*a* GS Îngeri.
3*a* Luca 2:10–11.
5*a* GS Iehova.
b Mosia 7:27; Alma 7:9–13.
c Mat. 4:23–24; Fapte 2:22; 1 Ne. 11:31. GS Minune.
6*a* Marcu 1:32–34.
7*a* GS Ispită, (a) ispiti.
b Mat. 4:1–2.
c D&L 19:15–18.
d Luca 22:44.
e Isa. 53:4–5.

8 Şi El se va numi [a]Isus Hristos, [b]Fiul lui Dumnezeu, [c]Tatăl cerului şi al pământului, Creatorul tuturor lucrurilor de la început; iar [d]mama Lui se va numi [e]Maria.

9 Şi iată, El va veni la ai Săi, pentru ca [a]salvarea să poată veni la copiii oamenilor chiar prin [b]credinţa în numele Lui; şi chiar şi după toate acestea, ei tot Îl vor considera om şi vor spune că are pe [c]diavol în El, şi-L vor [d]biciui, şi-L vor [e]răstigni.

10 Iar El se va [a]ridica a [b]treia zi din morţi; şi iată, El stă să [c]judece lumea; şi iată, toate aceste lucruri sunt făcute pentru ca o judecată dreaptă să pogoare asupra copiilor oamenilor.

11 Căci iată, [a]sângele Lui, de asemenea, [b]ispăşeşte păcatele celor care au [c]căzut prin păcatul lui Adam, care au murit fără a cunoaşte voinţa lui Dumnezeu în legătură cu ei sau care au păcătuit [d]fără să ştie.

12 Dar vai, vai de cel care ştie că se [a]răzvrăteşte împotriva lui Dumnezeu! Căci Salvarea nu vine la nimeni, decât prin pocăinţă şi credinţă în [b]Domnul Isus Hristos.

13 Şi Domnul Dumnezeu i-a trimis pe profeţii Lui sfinţi printre toţi copiii oamenilor, pentru ca ei să vestească aceste lucruri către fiecare neam, seminţie şi limbă, pentru ca astfel oricine care va crede că Hristos va veni, acela va putea primi [a]iertarea păcatelor lui şi se va bucura cu nespusă bucurie, [b]ca şi cum El ar fi venit deja printre ei.

14 Totuşi, Domnul Dumnezeu a văzut că poporul Său era un popor încăpăţânat şi El le-a dat lor o lege, şi anume, [a]legea lui Moise.

15 Şi multe semne şi minuni şi [a]simboluri şi umbre le-a arătat El despre venirea Sa; şi, de asemenea, profeţi sfinţi le-au vorbit despre venirea Lui; şi totuşi ei şi-au împietrit inimile şi nu au înţeles că [b]legea lui Moise nu foloseşte la nimic, decât dacă ar fi prin ispăşirea sângelui Lui.

16 Şi chiar dacă ar fi posibil ca [a]pruncii să păcătuiască, ei n-ar putea să fie salvaţi; dar eu vă spun, ei sunt [b]binecuvântaţi; căci iată, dacă prin Adam sau prin firea lor ei cad, totuşi

8*a* GS Dumnezeu, divinitate—Dumnezeu Fiul.
b Alma 7:10.
c Hel. 14:12; 3 Ne. 9:15.
d Mat. 1:16; 1 Ne. 11:14–21.
e GS Maria, mama lui Isus.
9*a* GS Salvare.
b GS Credinţă.
c Ioan 8:48.
d Marcu 15:15.
e Luca 18:33; 1 Ne. 19:10; 2 Ne. 10:3.
GS Răstignire.
10*a* GS Înviere.
b Mat. 16:21; 2 Ne. 25:13; Hel. 14:20–27.
c GS (a) Judeca, judecată.
11*a* GS Sânge.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
c GS Căderea lui Adam şi a Evei.
d 2 Ne. 9:25–26.
12*a* Mosia 2:36–38; Hel. 8:25.
GS Răzvrătire.
b GS Domnul.
13*a* GS Iertarea păcatelor.
b 2 Ne. 25:24–27; Iarom 1:11.
14*a* GS Legea lui Moise.
15*a* GS Isus Hristos—Semne sau simboluri ale lui Hristos.
b Mosia 13:27–32.
16*a* GS Copil, copii.
b Moro. 8:8–9.

sângele lui Hristos ispăşeşte pentru păcatele lor.

17 Şi mai mult, vă spun vouă că nu va exista [a]nici un alt nume dat, precum şi nici un alt mijloc sau o altă cale prin care [b]salvarea să poată veni pentru copiii oamenilor, ci numai prin şi în numele lui [c]Hristos, Domnul Atotputernic.

18 Căci iată, El judecă, iar judecata Lui este dreaptă; iar copilul care moare în pruncie nu piere; dar oamenii beau blestemul pentru sufletele lor dacă nu se umilesc şi dacă nu [a]devin ca şi copiii mici şi cred că salvarea a fost şi este şi va fi în şi prin sângele [b]ispăşitor al lui Hristos, Domnul Atotputernic.

19 Căci omul prin [a]firea lui este un duşman al lui Dumnezeu şi a fost de la [b]căderea lui Adam şi va fi în vecii vecilor, dacă el nu se [c]supune chemărilor [d]Spiritului Sfânt şi înlătură omul firesc şi devine un [e]sfânt prin ispăşirea lui Hristos Domnul şi devine ca un [f]copil, ascultător, blând, umil, răbdător, plin de dragoste, dornic să se supună tuturor lucrurilor pe care Domnul are grijă să i le trimită, tot aşa cum un copil se supune tatălui său.

20 Şi încă mai mult vă spun, că acel timp va veni când [a]cunoaşterea despre un Salvator se va răspândi la [b]fiecare naţiune, neam, limbă şi popor.

21 Şi iată, atunci când acel timp va veni, nimeni nu va fi găsit [a]fără vină în faţa lui Dumnezeu, în afară de prunci, decât numai prin pocăinţă şi credinţă în numele Domnului Dumnezeu cel Atotputernic.

22 Şi chiar la timpul acesta când tu vei fi învăţat poporul tău lucrurile pe care Domnul Dumnezeul tău ţi le-a poruncit, chiar şi atunci nu sunt nevinovaţi în faţa lui Dumnezeu decât după cuvintele pe care vi le-am vorbit.

23 Şi acum, am vorbit cuvintele pe care Domnul Dumnezeu mi le-a poruncit.

24 Şi astfel spune Domnul: Ele vor sta ca o mărturie strălucită împotriva acestui popor în ziua judecăţii; astfel vor fi ei judecaţi, fiecare om după faptele sale, fie că ele sunt bune sau rele.

25 Şi dacă sunt rele, atunci ei sunt puşi faţă în faţă cu o [a]vedere îngrozitoare a păcatului şi a lucrurilor lor abominabile, care-i face să se îndepărteze din prezenţa Domnului într-o stare de [b]nenorocire şi de chin nesfârşit din care nu se mai pot întoarce; de aceea au băut blestem pentru sufletele lor.

17*a* Fapte 4:10–12; 2 Ne. 31:21.
b GS Salvare.
c GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
18*a* Mat. 18:3.
b Mosia 4:2; Hel. 5:9.
19*a* 1 Cor. 2:11–14; Mosia 16:2–3. GS Omul firesc.
b GS Căderea lui Adam şi a Evei.
c 2 Cron. 30:8.
d Moro. 10:4–5. GS Duhul Sfânt.
e GS Sfânt.
f 3 Ne. 9:22.
20*a* D&L 3:16.
b GS Munca misionară.
21*a* GS Răspunzător, (a fi) răspunzător.
25*a* Alma 5:18; 12:14–15.
b Morm. 8:38.

26 De aceea, ei au băut din cupa mâniei lui Dumnezeu, a cărui judecată n-ar putea să-i acuze pe ei mai mult decât a putut să-l acuze pe [a]Adam care trebuia să cadă pentru că a luat din [b]fructul oprit; de aceea, [c]îndurarea nu poate să-i mai ajungă în vecii vecilor.

27 Iar [a]chinul lor este ca un [b]lac de foc şi pucioasă ale cărui flăcări sunt nestinse şi al cărui fum se înalţă în vecii vecilor. Aşa mi-a poruncit Domnul. Amin.

CAPITOLUL 4

Regele Beniamin continuă mesajul său — Salvarea vine datorită Ispăşirii — Credeţi în Dumnezeu ca să fiţi salvaţi — Păstraţi iertarea păcatelor voastre prin credinţă — Împărţiţi din averea voastră celor săraci — Faceţi toate lucrurile cu înţelepciune şi în ordine. Circa 124 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că, atunci când regele Beniamin a terminat de vorbit cuvintele care i-au fost trimise de către îngerul Domnului, el şi-a aruncat privirile de jur-împrejur prin mulţime; şi iată, ei au căzut la pământ, căci [a]frica de Domnul a venit asupra lor.

2 Şi s-au văzut pe ei înşişi în starea lor [a]carnală, chiar [b]mai jos decât ţărâna pământului. Şi cu toţii au strigat tare într-un singur glas, zicând: O, ai milă şi foloseşte sângele [c]ispăşitor al lui Hristos pentru ca noi să putem primi iertarea păcatelor noastre şi inimile noastre să fie purificate; căci noi credem în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care a [d]făcut cerul şi pământul, precum şi toate lucrurile, Cel care se va pogorî printre copiii oamenilor.

3 Şi s-a întâmplat că, după ce au spus aceste cuvinte, Spiritul Domnului a venit asupra lor şi au fost umpluţi de bucurie, primind [a]iertarea păcatelor lor şi având pace în [b]conştiinţă datorită [c]credinţei lor foarte mari în Isus Hristos care va veni, potrivit cuvintelor pe care regele Beniamin le-a vorbit către ei.

4 Şi regele Beniamin iarăşi şi-a deschis gura şi a început să le vorbească, zicând: Prietenii mei şi fraţii mei, neamurile mele şi poporul meu, eu iarăşi vreau să vă atrag atenţia ca să puteţi auzi şi să înţelegeţi restul cuvintelor mele pe care le voi vorbi către voi.

5 Căci iată, dacă cunoaşterea bunătăţii lui [a]Dumnezeu la timpul acesta v-a trezit la o înţelegere a nimicniciei voastre, şi a stării voastre de decădere şi a lipsei voastre de valoare —

6 Eu vă spun, dacă aţi ajuns

26*a* Morm. 9:12.
b Gen. 3:1–12; 2 Ne. 2:15–19; Alma 12:21–23.
c GS Milostiv, milostenie, milă.
27*a* GS Vină.
b 2 Ne. 9:16; Iacov 6:10; D&L 76:36.
4 1*a* GS Teamă.
2*a* GS Carnal.
b Hel. 12:7–8.
c Mosia 3:18; Hel. 5:9.
d GS (a) Crea, creaţie.
3*a* GS Iertarea păcatelor.
b GS Conştiinţă.
c GS Credinţă.
5*a* Moise 1:10.

la o [a]cunoaştere a bunătăţii lui Dumnezeu şi a puterii Lui fără de asemănare şi a înţelepciunii Lui şi a răbdării Lui şi a suferinţelor Lui îndelungate pentru copiii oamenilor; şi, de asemenea, a [b]ispăşirii care a fost pregătită încă de la [c]începutul lumii, pentru ca astfel salvarea să poată veni la cel care îşi va pune [d]încrederea în Domnul şi care va fi sârguincios în ţinerea poruncilor Lui şi va continua în credinţă chiar până la capătul vieţii sale, vreau să spun viaţa trupului muritor—

7 Eu spun că acesta este omul care primeşte salvarea prin ispăşirea care a fost pregătită încă de la crearea lumii pentru toată omenirea, care a fost de la [a]căderea lui Adam sau care este, sau care va fi vreodată, chiar până la sfârşitul lumii.

8 Şi acesta este felul în care va veni salvarea. Şi nu este [a]nici un alt fel de salvare în afară de aceasta despre care s-a vorbit; şi nici nu sunt alte condiţii prin care omul poate fi salvat, în afară de condiţiile despre care v-am vorbit.

9 Credeţi în Dumnezeu; credeţi că El este şi că El a creat toate lucrurile, atât în cer, cât şi pe pământ; credeţi că El are toată [a]înţelepciunea şi toată puterea, atât în cer, cât şi pe pământ; credeţi că omul nu [b]înţelege toate lucrurile pe care Domnul le poate înţelege.

10 Şi iarăşi, credeţi că trebuie să vă [a]pocăiţi de păcate şi să renunţaţi la ele şi să vă umiliţi în faţa lui Dumnezeu; şi cereţi cu sinceritatea inimii voastre ca El să vă [b]ierte; şi acum, de [c]credeţi toate aceste lucruri, aveţi grijă să le [d]faceţi.

11 Şi iarăşi vă spun, aşa cum v-am spus mai înainte că, aşa cum voi aţi ajuns la cunoaşterea slăvii lui Dumnezeu sau dacă aţi cunoscut bunătatea Lui şi aţi [a]gustat din dragostea Lui şi aţi primit [b]iertarea păcatelor voastre, ceea ce v-a adus bucurie foarte mare în sufletele voastre, chiar aşa, eu aş vrea ca să vă aduceţi aminte şi să păstraţi întotdeauna în memoria voastră măreţia lui Dumnezeu şi [c]nimicnicia voastră, precum şi [d]bunătatea Lui şi suferinţele Lui îndelungate pentru voi, făpturi nevrednice, şi să vă umiliţi în adâncurile [e]umilinţei, [f]chemând numele Domnului în fiecare zi şi stând neclintiţi în credinţa a ceea ce va veni, care a fost vorbit de gura îngerului.

12 Şi iată, vă spun că, dacă veţi face aceasta, vă veţi bucura întotdeauna şi veţi fi plini de

6*a* GS Dumnezeu, divinitate.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
c Mosia 15:19.
d Ps. 36:7; 2 Ne. 22:2; Hel. 12:1.
GS (a) se Încrede.
7*a* GS Căderea lui Adam şi a Evei.
8*a* Fapte 4:12; 2 Ne. 31:21; Mosia 3:17.
9*a* Rom. 11:33–34; Iacov 4:8–13.
b Isa. 55:9.
10*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b D&L 61:2.
c Mat. 7:24–27.
d 2 Ne. 31:19–21.
11*a* Alma 36:24–26.
b GS Iertarea păcatelor.
c Moise 1:10.
d Ex. 34:6; Moro. 8:3.
e GS Umil, umilinţă.
f GS Rugăciune.

[a]iubirea lui Dumnezeu şi veţi [b]păstra pentru totdeauna iertarea păcatelor voastre; şi veţi creşte în cunoaşterea slăvii aceluia care v-a făcut pe voi sau în cunoaşterea a ceea ce este drept şi adevărat.

13 Şi nu veţi avea dorinţa să vă faceţi rău unul altuia, ci să trăiţi în [a]pace şi să daţi fiecăruia ceea ce i se cuvine.

14 Şi nu veţi îngădui [a]copiilor voştri ca ei să umble flămânzi sau goi; şi nici nu veţi îngădui ca ei să încalce legile lui Dumnezeu şi să se [b]bată şi să se certe unul cu altul şi să-l slujească pe diavol, care este stăpânul păcatului sau care este spiritul rău despre care au vorbit strămoşii noştri, el fiind un duşman al întregii dreptăţi.

15 Dar îi veţi [a]învăţa să [b]meargă pe căile adevărului şi cumpătării; îi veţi învăţa să se [c]iubească unul pe altul şi să se slujească unul pe altul.

16 Şi, de asemenea, voi înşivă veţi [a]ajuta pe cei care au nevoie de ajutorul vostru; veţi dărui din bunurile voastre celor care sunt la nevoie; şi nu veţi îngădui ca [b]cerşetorul să cerşească în zadar şi n-o să-l lăsaţi să piară.

17 Poate că veţi [a]spune: Omul şi-a adus singur nenorocirea asupra lui; de aceea îmi voi opri mâna şi nu-i voi da din mâncarea mea şi nici nu voi împărţi cu el din bunurile mele pentru ca el să nu sufere, căci pedepsele lui sunt drepte—

18 Dar îţi spun ţie, o, omule, că oricine face aşa are mare motiv să se pocăiască; şi dacă nu se pocăieşte pentru ceea ce a făcut, atunci el va pieri pentru veşnicie şi nu va avea nici un drept la împărăţia lui Dumnezeu.

19 Căci iată, nu suntem noi cu toţii cerşetori? Nu depindem noi toţi de aceeaşi Fiinţă, chiar Dumnezeu, pentru toate bunurile pe care le avem, atât pentru mâncare, cât şi pentru îmbrăcăminte, şi pentru aur, şi pentru argint, şi pentru toate bogăţiile de tot felul pe care le avem?

20 Şi iată, chiar în timpul acesta, voi I-aţi strigat numele şi I-aţi cerşit iertarea păcatelor voastre. Şi a răbdat El ca voi să cerşiţi în zadar? Nu; El şi-a revărsat Spiritul asupra voastră şi a făcut ca inimile voastre să se umple de [a]bucurie şi a făcut ca gurile voastre să se oprească pentru ca să nu mai puteţi vorbi, atât de mare era bucuria voastră.

21 Şi acum, dacă Dumnezeu, care v-a făcut pe voi, de care voi depindeţi pentru vieţile voastre şi pentru tot ceea ce aveţi şi sunteţi, vă dă vouă tot ceea ce cereţi cu credinţa care este drept, crezând că veţi primi, o, atunci,

12*a* GS Dragoste.
b Mosia 4:26; Alma 4:13–14; 5:26–35; D&L 20:31–34.
13*a* GS Făcător de pace.
14*a* 1 Tim. 5:8; D&L 83:4.
b GS Dispută.
15*a* D&L 68:25–28; Moise 6:58. GS Învăţa, învăţător.
b GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
c Mosia 18:21.
16*a* GS Caritate; Slujire.
b Deut. 15:7–11; Prov. 21:13; Isa. 10:1–2.
17*a* Prov. 17:5.
20*a* GS Bucurie.

cât de mult trebuie să [a]împărţiţi unul la altul din bunurile voastre.

22 Şi dacă îl [a]judecaţi pe omul care vă cere din averea voastră pentru ca să nu piară şi-l condamnaţi, cu atât mai dreaptă va fi condamnarea voastră pentru că nu [b]împărţiţi din averea voastră care nu vă aparţine vouă, ci lui Dumnezeu, căruia, de asemenea, Îi aparţine viaţa voastră; şi totuşi voi nu cereţi nimic şi nici nu vă pocăiţi pentru lucrul pe care l-aţi făcut.

23 Eu vă spun vouă că va fi vai de acel om, căci averea lui va pieri împreună cu el; şi acum, spun aceste lucruri către cei care sunt [a]bogaţi în lucrurile care aparţin de lumea aceasta.

24 Şi iarăşi, vorbesc către cel sărac, către voi, cei care nu aveţi nimic şi totuşi aveţi destul ca să trăiţi de pe o zi pe alta; mă refer la voi toţi care îi respingeţi pe cerşetori pentru că nu aveţi nimic; aş vrea ca voi să spuneţi în inimile voastre că: Eu nu dăruiesc pentru că nu am nimic, căci dacă aş avea, atunci aş [a]dărui.

25 Şi acum, dacă spuneţi aceasta în inimile voastre, atunci rămâneţi nevinovaţi; altfel, sunteţi [a]condamnaţi; iar condamnarea voastră este dreaptă pentru că tânjiţi după ceea ce nu aţi primit.

26 Şi acum, de dragul acestor lucruri pe care vi le-am spus—pentru ca să păstraţi iertarea păcatelor voastre de la o zi la alta, pentru ca să puteţi [a]păşi nevinovaţi în faţa lui Dumnezeu—aş vrea ca voi să [b]împărţiţi din averea voastră celor [c]săraci, fiecare după ceea ce are, cum ar fi să [d]hrăniţi pe cei flămânzi, să îmbrăcaţi pe cei goi, să vizitaţi şi să mângâiaţi pe cei bolnavi, atât spiritual, cât şi material, după lipsurile lor.

27 Şi vedeţi ca toate aceste lucruri să fie făcute în înţelepciune şi ordine; căci nu este nevoie ca omul să fugă mai [a]repede decât este puterea lui. Şi iarăşi este potrivit ca el să fie sârguincios pentru ca astfel să poată câştiga premiul; de aceea, toate lucrurile trebuie să fie făcute în ordine.

28 Şi aş dori ca să vă aduceţi aminte că oricine dintre voi care împrumută de la vecinul său, trebuie să dea înapoi ceea ce a împrumutat, după cum s-a înţeles, căci altfel păcătuiţi; şi poate că veţi face ca şi vecinul vostru să păcătuiască.

29 Şi în sfârşit, nu pot să vă spun toate lucrurile prin care puteţi păcătui; căci sunt diferite căi şi mijloace, chiar atât de multe încât nu le pot număra.

30 Dar atât vă pot spune că, dacă nu [a]vegheaţi asupra voastră, şi a [b]gândurilor voastre, şi a [c]cuvintelor voastre, şi a faptelor voastre, şi nu respectaţi porun-

21*a* GS Slujire; Bunăstare.
22*a* Mat. 7:1–2; Ioan 7:24.
b 1 Ioan 3:17.
23*a* D&L 56:16.
24*a* Marcu 12:44.
25*a* D&L 56:17.
26*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
b Iacov 2:17–19.
c Zah. 7:10; Alma 1:27. GS Milostenie.
d Isa. 58:10–11; D&L 104:17–18.
27*a* D&L 10:4.
30*a* Alma 12:14. GS (a) Păzi, păzitori.
b Marcu 7:18–23. GS Gânduri.
c Mat. 15:18–20. GS Profanare.

cile lui Dumnezeu, şi nu continuaţi în credinţa a ceea ce voi aţi auzit despre venirea Domnului nostru, chiar până la sfârşitul vieţilor voastre, atunci va trebui să pieriţi. Şi acum, o, omule, adu-ţi aminte şi nu pieri.

CAPITOLUL 5

Sfinţii devin fiii şi fiicele lui Hristos prin credinţă—De aceea ei sunt numiţi după numele lui Hristos—Regele Beniamin îi îndeamnă să fie fermi şi neclintiţi în lucrări bune. Circa 124 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că atunci când regele Beniamin a vorbit în felul acesta către poporul său, el a trimis printre ei, dorind să ştie dacă poporul său credea în cuvintele pe care le vorbise către ei.

2 Şi ei toţi au strigat într-un singur glas, zicând: Da, noi credem toate cuvintele pe care ni le-ai spus către noi; şi, de asemenea, ştim că ele sunt sigure şi adevărate datorită Spiritului Domnului cel Atotputernic, care a lucrat o [a]schimbare mare în noi sau în inimile noastre, pentru că nu mai avem înclinare să facem [b]rău, ci să facem bine neîncetat.

3 Şi noi înşine, de asemenea, prin bunătatea fără de margini a lui Dumnezeu şi prin manifestările Spiritului Său, avem viziuni mari despre ceea ce va veni; şi dacă ar fi potrivit, am putea profeţi despre toate lucrurile.

4 Şi este credinţa pe care noi am avut-o despre lucrurile pe care regele nostru le-a vorbit către noi care ne-a adus la această mare cunoaştere, de care ne bucurăm foarte mult.

5 Şi dorim să facem un [a]legământ cu Dumnezeul nostru ca să îndeplinim voinţa Lui şi să fim supuşi poruncilor Lui în toate lucrurile pe care El ni le va porunci, până la sfârşitul zilelor noastre, pentru ca să nu aducem asupra noastră un chin [b]fără de sfârşit, aşa cum a fost grăit de către [c]înger, şi ca să nu bem din cupa mâniei lui Dumnezeu.

6 Şi acum, acestea sunt cuvintele pe care regele Beniamin le-a dorit de la ei; şi de aceea el a spus către ei: Aţi grăit cuvintele pe care le-am dorit; şi legământul pe care l-aţi făcut este un legământ drept.

7 Şi acum, datorită legământului pe care l-aţi făcut, veţi fi numiţi [a]copiii lui Hristos, fiii şi fiicele Lui; căci iată, în ziua aceasta El v-a [b]născut pe voi spiritual; căci voi spuneţi că [c]inimile voastre sunt schimbate prin credinţă în numele Lui; de aceea, voi v-aţi [d]născut din El şi aţi devenit [e]fiii şi fiicele Lui.

8 Şi sub această căpetenie aţi

5 2*a* Alma 5:14.
GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
b Alma 19:33.
5*a* Mosia 18:10.
b Mosia 3:25–27.
c Mosia 3:2.
7*a* Mosia 27:24–26; Moise 6:64–68.
GS Fii şi fiice ale lui Dumnezeu.
b GS (a) Naşte.
c GS Inimă.
d Mosia 15:10–11.
GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
e D&L 11:30.

fost făcuţi [a]liberi şi nu este nici o altă căpetenie care ar putea să vă facă liberi. Nu este [b]nici un alt [c]nume dat prin care vine salvarea; de aceea, doresc ca să [d]luaţi asupra voastră numele lui Hristos, toţi aceia care aţi intrat într-un legământ cu Dumnezeu, că veţi fi supuşi până la sfârşitul vieţilor voastre.

9 Şi se va întâmpla că oricine va face aceasta va fi găsit la dreapta lui Dumnezeu, căci el va cunoaşte numele prin care este chemat; căci el va fi chemat prin numele lui Hristos.

10 Şi acum se va întâmpla că oricine care nu va lua numele lui Hristos asupra sa va trebui să fie chemat printr-un [a]alt nume; de aceea, el se va găsi la [b]stânga lui Dumnezeu.

11 Şi aş dori ca să vă aduceţi aminte, de asemenea, că acesta este [a]numele pe care am spus că vi-l voi da şi care nu se va şterge niciodată decât prin încălcarea legii; de aceea, aveţi grijă să nu încălcaţi legea, pentru ca numele să nu fie şters din inima voastră.

12 Eu vă spun, aş vrea ca să vă aduceţi aminte să [a]păstraţi numele scris pentru totdeauna în inimile voastre, pentru ca să nu vă găsiţi la stânga lui Dumnezeu, ci să auziţi şi să cunoaşteţi glasul prin care veţi fi chemaţi, precum şi numele cu care El vă va chema.

13 Căci, cum poate un om să [a]cunoască stăpânul pe care nu l-a slujit şi care este un străin pentru el şi departe de gândurile şi intenţiile sale?

14 Şi iarăşi, ia un om măgarul care aparţine vecinului său şi-l păstrează? Eu vă spun vouă: Nu; el nu va permite ca acesta să se hrănească laolaltă cu turmele sale, ci îl va alunga şi-l va da afară. Eu vă spun vouă că tot aşa va fi şi cu voi, dacă nu cunoaşteţi numele cu care veţi fi chemaţi.

15 De aceea, aş vrea ca să fiţi neclintiţi şi nestrămutaţi, făcând întotdeauna lucruri bune din abundenţă pentru ca Hristos, Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, să vă poată [a]pecetlui ca ai Săi, pentru ca să puteţi fi aduşi în cer, ca să aveţi salvare şi viaţă veşnică prin înţelepciunea şi puterea, dreptatea şi îndurarea Celui care a [b]făcut toate lucrurile, atât în cer, cât şi pe pământ, care este Dumnezeu peste toate. Amin.

CAPITOLUL 6

Regele Beniamin înregistrează numele oamenilor şi numeşte preoţi ca să-i înveţe—Mosia domneşte ca un rege drept. Circa 124–121 î.H.

Şi acum, regele Beniamin a cre-

8*a* Rom. 6:18; Gal. 5:1; Hel. 14:30.
b Fapte 4:10, 12; Alma 21:9.
c Mosia 26:18.
d Fapte 11:26; Alma 46:15.

10*a* Alma 5:38–39.
b Mat. 25:33.

11*a* Mosia 1:11–12.
GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.

12*a* D&L 18:23–25.

13*a* Mosia 26:24–27.

15*a* GS Chemare şi alegere; Sfinţire.
b Col. 1:16; Mosia 4:2; Alma 11:39.

zut că era potrivit ca, după ce a terminat de vorbit poporului, să [a]ia numele tuturor celor care au intrat într-un legământ cu Dumnezeu ca să-i ţină poruncile Lui.

2 Şi s-a întâmplat că nu exista nici un suflet, doar dacă erau prunci, care să nu fi intrat într-un legământ şi să nu fi luat asupra lor numele lui Hristos.

3 Şi iarăşi, s-a întâmplat că atunci când regele Beniamin a sfârşit toate aceste lucruri şi l-a uns pe fiul său [a]Mosia ca domnitor şi rege peste poporul său şi i-a încredinţat toate treburile împărăţiei, şi, de asemenea, a [b]numit preoţi ca să [c]înveţe poporul, pentru ca ei să audă şi să cunoască poruncile lui Dumnezeu şi să-i aţâţe să-şi aducă aminte de [d]jurământul pe care l-au făcut, el a dat drumul mulţimii, iar aceştia s-au întors, fiecare cu familiile lor, la casele lor.

4 Iar [a]Mosia a început să domnească în locul tatălui său. Şi el a început să domnească în cel de al treizecilea an al vieţii sale, fiind în total aproximativ patru sute şaptezeci şi şase de ani de la [b]timpul când Lehi a plecat din Ierusalim.

5 Iar regele Beniamin a mai trăit trei ani şi apoi a murit.

6 Şi s-a întâmplat că regele Mosia a mers pe căile Domnului şi a respectat judecăţile şi regulile Lui şi a ţinut poruncile Lui în toate lucrurile pe care El i le-a poruncit.

7 Şi regele Mosia a pus poporul său să cultive pământul. Şi el însuşi a cultivat pământul pentru ca să [a]nu devină o povară pentru poporul său, pentru ca să facă tot aşa cum a făcut tatăl său în toate lucrurile. Şi nu a fost nici un conflict printre poporul lui timp de trei ani.

CAPITOLUL 7

Amon găseşte ţara lui Lehi-Nefi, unde Limhi este rege—Poporul lui Limhi este înrobit lamaniţilor—Limhi povesteşte istoria lor—Un profet (Abinadi) a depus mărturie că Hristos este Dumnezeul şi Tatăl tuturor lucrurilor—Cei care seamănă vânt culeg furtună, iar cei care-şi pun nădejdea lor în Domnul vor fi salvaţi. Circa 121 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că după ce regele Mosia avusese pace continuă timp de trei ani, el a dorit să afle despre poporul care s-a [a]dus să locuiască în ţara lui Lehi-Nefi sau în oraşul lui Lehi-Nefi; căci poporul său nu auzise nimic despre ei din timpul când au plecat din ţara lui [b]Zarahemla; de aceea, l-au asaltat cu întrebări.

2 Şi s-a întâmplat că regele Mosia a consimţit ca şaisprezece oameni puternici să se ducă în ţara lui Lehi-Nefi ca să întrebe despre fraţii lor.

3 Şi s-a întâmplat că în ziua următoare au plecat, având printre ei pe unul, Amon, acesta fiind

6 1*a* D&L 128:8.
3*a* Mosia 1:10; 2:30.
b GS (a) Rândui, rânduire.
c Alma 4:7.
d Mosia 5:5–7.
4*a* GS Mosia, fiul lui Beniamin.
b 1 Ne. 1:4.
7*a* 2 Cor. 11:9.
7 1*a* Omni 1:27–30.
b Omni 1:13.

un om tare şi puternic şi un urmaş al lui Zarahemla; şi el a fost, de asemenea, conducătorul lor.

4 Şi acum, ei nu ştiau pe ce cale să meargă în pustiu ca să ajungă la ţara lui Lehi-Nefi; de aceea, au rătăcit timp de multe zile în pustiu, şi anume patruzeci de zile au rătăcit ei.

5 Şi după ce au rătăcit patruzeci de zile, au ajuns la un deal care este la nord de ţara lui [a]Şilom şi acolo şi-au instalat corturile.

6 Iar Amon a luat pe trei dintre fraţii săi şi numele lor erau Amalec, Helem şi Hem şi s-au coborât în ţara lui [a]Nefi.

7 Şi iată, au întâlnit pe regele poporului care era în ţara lui Nefi şi în ţara lui Şilom; şi au fost înconjuraţi de garda regelui şi au fost luaţi, legaţi şi băgaţi la închisoare.

8 Şi s-a întâmplat că, după ce au stat în închisoare timp de două zile, au fost aduşi iarăşi în faţa regelui, iar legăturile lor au fost dezlegate; şi au stat în faţa regelui şi li s-a dat voie ori, mai degrabă, li s-a poruncit să răspundă la întrebările pe care el le-a pus.

9 Şi el a spus către ei: Iată, eu sunt [a]Limhi, fiul lui Noe, care era fiul lui Zenif, care a venit din ţara lui Zarahemla ca să moştenească ţara aceasta, care era ţara strămoşilor lor, care a fost făcut rege de către glasul poporului.

10 Şi acum doresc să ştiu motivul pentru care voi aţi fost aşa de îndrăzneţi ca să veniţi aproape de zidurile oraşului, când eu însumi am fost împreună cu gărzile mele în afara porţii?

11 Şi acum, din cauza aceasta am poruncit ca să fiţi reţinuţi, ca să vă pot întreba, căci altfel aş fi făcut ca gărzile mele să vă omoare. Aveţi voie să vorbiţi.

12 Şi acum, când Amon a văzut că i s-a dat voie să vorbească, a înaintat şi s-a închinat în faţa regelui; şi ridicându-se iarăşi el a spus: O, rege, eu sunt foarte recunoscător în faţa lui Dumnezeu în ziua aceasta pentru că sunt încă în viaţă şi mi se dă voie să vorbesc; şi mă voi strădui să vorbesc cu îndrăzneală;

13 Căci sunt sigur că, dacă m-ai fi cunoscut, nu ai fi permis să port aceste legături. Căci eu, Amon, sunt un urmaş al lui [a]Zarahemla şi am venit din ţara lui Zarahemla ca să întreb despre fraţii noştri pe care Zenif i-a adus afară din ţara aceea.

14 Şi acum s-a întâmplat că după ce Limhi a auzit cuvintele lui Amon, a fost foarte bucuros şi a spus: Acum ştiu cu siguranţă că ai mei fraţi care erau în ţara lui Zarahemla sunt încă în viaţă. Şi acum mă voi bucura; iar mâine voi face ca şi poporul meu să se bucure.

15 Căci iată, noi suntem înrobiţi lamaniţilor şi [a]plătim un bir care este greu de suportat. Şi acum iată, fraţii noştri ne vor elibera din robia noastră sau din mâinile lamaniţilor şi vom fi sclavii lor; căci este mai bine să

5*a* Mosia 9:6, 8, 14.
6*a* 2 Ne. 5:8.
9*a* Mosia 11:1.
13*a* Omni 1:12–15.
15*a* Mosia 19:15.

fim sclavi sub nefiţi decât să plătim tribut regelui lamaniţilor.

16 Şi acum, regele Limhi a dat poruncă gărzilor sale ca să nu-l mai lege pe Amon, nici pe fraţii lui, ci a făcut ca ei să se ducă la dealul care era la nord de Şilom şi să-i aducă pe fraţii lor în oraş pentru ca ei să poată să mănânce şi să bea şi să se odihnească după oboseala călătoriei; căci ei au răbdat multe; ei suferiseră de foame, sete şi de oboseală.

17 Şi acum, s-a întâmplat în ziua următoare că regele Limhi a dat de veste către poporul său cum că trebuia să se adune cu toţii la [a]templu ca să asculte cuvintele pe care avea să le vorbească către ei.

18 Şi s-a întâmplat că atunci când s-au adunat laolaltă, el le-a vorbit în felul acesta înţelept, zicând: O, voi, poporul meu, ridicaţi-vă capul şi fiţi alinaţi; căci iată, timpul a venit sau nu este prea îndepărtat, când noi nu vom mai fi supuşii duşmanilor noştri, cu toate străduinţele noastre care au fost deşarte; şi totuşi cred că a mai rămas să purtăm o luptă decisivă.

19 De aceea, ridicaţi-vă capul şi bucuraţi-vă şi puneţi-vă nădejdea în [a]Dumnezeu, în acel Dumnezeu care era Dumnezeul lui Avraam şi Isaac şi Iacov; şi, de asemenea, acel Dumnezeu care i-a [b]scos pe copiii Israelului din ţara Egiptului şi a făcut ca ei să meargă prin Marea Roşie ca pe pământ uscat şi i-a hrănit pe ei cu [c]mană pentru ca să nu piară în pustiu; şi încă multe alte lucruri a făcut El pentru ei.

20 Şi iarăşi, acelaşi Dumnezeu i-a scos pe strămoşii noştri [a]din ţara Ierusalimului şi a ţinut şi a păstrat pe poporul Său chiar până acum; şi iată, din cauza nedreptăţilor şi a lucrurilor noastre abominabile, El ne-a adus pe noi în sclavie.

21 Şi voi toţi sunteţi martori în ziua aceasta că Zenif, care a fost făcut rege peste acest popor, el fiind prea [a]ambiţios să moştenească ţara strămoşilor săi, de aceea fiind înşelat de viclenia şi înşelătoria regelui Laman care, intrând într-o înţelegere cu regele Zenif şi cedând o parte din ţară, şi chiar oraşul lui Lehi-Nefi, precum şi oraşul lui Şilom; şi ţara dimprejur—

22 Şi el a făcut toate acestea cu singurul scop de a [a]aduce poporul acesta în robie său în sclavie. Şi iată, noi în acest timp plătim tribut regelui lamaniţilor, şi anume jumătate din porumbul nostru şi orzul nostru şi orice alte grâne de tot felul, precum şi jumătate din animalele turmelor şi cirezilor noastre; şi chiar şi jumătate din tot ceea ce avem sau stăpânim regele lamaniţilor ia de la noi, căci altfel ne-ar lua viaţa.

23 Şi acum, nu este acest lucru greu de dus? Şi nu este această

17*a* 2 Ne. 5:16.
19*a* Ex. 3:6; 1 Ne. 19:10.
b Ex. 12:40–41; Alma 36:28.
c Ex. 16:15, 35; Num. 11:7–8; Ios. 5:12.
20*a* 1 Ne. 2:1–4.
21*a* Mosia 9:1–3.
22*a* Mosia 10:18.

suferinţă a noastră mare? Acum iată ce puternic motiv avem să jelim.

24 Da, eu vă spun, mari sunt motivele pe care le avem ca să jelim; căci iată, cât de mulţi dintre fraţii noştri au fost ucişi, iar sângele lor a fost vărsat în zadar; şi toate acestea din cauza nedreptăţii.

25 Căci, dacă acest popor n-ar fi căzut în nelegiuire, Domnul n-ar fi dat voie ca acest mare rău să vină peste el. Dar iată, ei nu au vrut să asculte de cuvintele Lui; şi au început conflicte între ei, chiar atât de multe, încât au vărsat sânge între ei.

26 Şi au ucis un [a]profet al Domnului; da, un om ales al lui Dumnezeu, care le-a spus despre ticăloşia şi lucrurile lor abominabile şi care a profeţit despre multe lucruri care vor fi să vină, da, chiar şi despre venirea lui Hristos.

27 Şi pentru că el le-a spus că Hristos era [a]Dumnezeu, Tatăl tuturor lucrurilor, şi a spus că El trebuia să-şi ia înfăţişarea unui om; şi aceasta trebuia să fie [b]înfăţişarea în care omul a fost făcut la început; sau, cu alte cuvinte, el a spus că omul a fost făcut după înfăţişarea lui [c]Dumnezeu şi că Dumnezeu se va pogorî printre copiii oamenilor şi va lua asupra Sa carne şi sânge şi va umbla pe faţa pământului—

28 Şi acum, pentru că a spus acestea, ei l-au ucis; şi mult mai multe lucruri au făcut ei care au adus mânia lui Dumnezeu asupra lor. De aceea, cine se miră că sunt în sclavie şi că sunt loviţi cu suferinţe dureroase?

29 Căci iată, Domnul a spus: Eu nu voi mai [a]adăposti poporul meu în ziua nelegiuirii sale; ci voi îngrădi căile sale ca să nu prospere; iar faptele sale vor fi ca o piedică în faţa lor.

30 Şi iarăşi, a spus: Dacă poporul meu va semăna [a]ticălosie atunci va [b]culege neghina adusă de furtună; iar efectul acesteia este otravă.

31 Şi el iarăşi a spus: Dacă poporul meu va semăna ticălosie, atunci va culege vântul de la [a]răsărit, care aduce distrugere imediată.

32 Şi acum, iată, făgăduinţa Domnului este împlinită, iar voi sunteţi loviţi şi în suferinţă.

33 Dar dacă vă veţi [a]întoarce către Domnul cu toată hotărârea inimii şi vă veţi pune nădejdea în El şi-L veţi sluji cu toată sârguinţa minţii, dacă veţi face aceasta, atunci El, după voinţa şi plăcerea Sa, vă va elibera din sclavie.

CAPITOLUL 8

Amon propovăduieşte poporului lui Limhi—El află despre cele douăzeci şi patru de plăci ale iare-

26*a* Mosia 17:12–20.
27*a* GS Dumnezeu, divinitate.
b Gen. 1:26–28; Eter 3:14–17; D&L 20:17–18.
c Mosia 13:33–34; 15:1–4.
29*a* 1 Sam. 12:15; 2 Cron. 24:20.
30*a* GS Murdărie, necurăţenie.
b Gal. 6:7–8; D&L 6:33.
GS Seceriş.
31*a* Ier. 18:17; Mosia 12:6.
33*a* Morm. 9:6.

diţilor—Inscripţii vechi pot fi traduse de văzători—Nici un dar nu este mai presus decât cel de a fi văzător. Circa 121 î.H.

Şi s-a întâmplat că după ce regele Limhi a terminat de vorbit către poporul său, căci el a vorbit multe lucruri către el şi numai câteva dintre acestea le-am scris în această carte, el a spus poporului său toate lucrurile despre fraţii lor care erau în ţara lui Zarahemla.

2 Şi el a făcut ca Amon să se ridice în picioare în faţa mulţimii şi să repete ceea ce li s-a întâmplat fraţilor lor din timpul când Zenif a plecat din ţară chiar până când el însuşi a ieşit din ţară.

3 Şi el, de asemenea, le-a repetat ultimele cuvinte pe care regele Beniamin le-a propovăduit şi le-a explicat poporului lui Limhi, aşa încât ei să poată înţelege toate cuvintele pe care le-a spus.

4 Şi s-a întâmplat că după ce a făcut toate acestea, regele Limhi a dat drumul mulţimii şi a făcut ca fiecare să se întoarcă la casa lui.

5 Şi s-a întâmplat că el a dispus ca plăcile care conţineau [a]cronicile poporului său din timpul când au plecat din ţara lui Zarahemla să fie aduse în faţa lui Amon, pentru ca el să le poată citi.

6 Acum, imediat ce Amon a citit cronicile, regele l-a întrebat dacă putea tălmăci limbile, iar Amon i-a spus că el nu putea.

7 Iar regele a spus către el: Fiind întristat din cauza suferinţelor poporului meu, am dispus ca patruzeci şi trei de oameni din poporul meu să se ducă în pustiu şi să găsească ţara lui Zarahemla pentru ca să putem să le cerem fraţilor noştri să ne elibereze din sclavie.

8 Şi ei au rătăcit în pustiu timp de mai multe zile, dar cu toată străduania lor, ei nu au găsit ţara lui Zarahemla, ci s-au reîntors la ţara aceasta după ce au călătorit printr-o ţară printre multe ape, descoperind o ţară care era acoperită cu oase de oameni şi de animale, şi, de asemenea, cu ruine de clădiri de tot felul, descoperind o ţară care fusese populată de oameni care erau atât de numeroşi cât oştirile lui Israel.

9 Şi ca mărturie că lucrurile pe care le-au spus erau adevărate, ei au adus [a]douăzeci şi patru de plăci care sunt pline de inscripţii şi sunt făcute din aur curat.

10 Şi iată, ei, de asemenea, au adus [a]scuturi care erau mari şi erau făcute din [b]aramă şi cupru şi erau întregi pe deplin.

11 Şi iarăşi, ei au adus săbii ale căror mânere erau stricate şi ale căror lame erau ruginite; şi nu este nimeni în ţară care să poată tălmăci limbile sau inscripţiile care sunt pe plăci. De aceea te-am întrebat: Tu nu poţi tălmăci?

12 Şi eu iarăşi te întreb: Cunoşti pe vreunul care poate tălmăci?

8 5*a* Mosia 9–22.
9*a* Eter 1:1–2.
10*a* Eter 15:15.
b Eter 10:23.

Căci doresc ca aceste cronici să fie tălmăcite în limba noastră; căci, poate, ele ne vor da cunoştinţe despre rămăşiţa poporului care a fost distrus şi de la care au venit aceste cronici; sau, poate, ele ne vor da cunoştinţe despre acest popor care a fost distrus; şi doresc să ştiu cauza distrugerii lui.

13 Acum, Amon a spus către el: Eu pot cu siguranţă să-ţi spun, o, rege, despre un om care poate [a]tălmăci cronicile; căci el are ceva prin care el se poate uita şi poate tălmăci toate cronicile din vechime; şi acesta este un dar de la Dumnezeu. Iar lucrurile acestea se numesc [b]tălmăcitoare, şi nimeni nu se poate uita prin ele decât dacă i se porunceşte, ca să nu se uite la ceva care este interzis şi să piară. Iar cel căruia i se porunceşte să se uite prin ele, acela se numeşte un [c]văzător.

14 Şi iată, regele poporului care este în ţara lui Zarahemla este omul căruia i s-a poruncit să facă aceste lucruri şi care are acest mare dar de la Dumnezeu.

15 Iar regele a spus că un văzător este mai presus decât un profet.

16 Iar Amon a spus că un văzător este un revelator şi, de asemenea, un profet; şi un dar mai mare decât acesta nici un om nu poate să-l aibă, decât dacă ar avea puterea lui Dumnezeu, ceea ce nici un om nu poate; totuşi, un om poate să aibă o putere mai mare dată de la Dumnezeu.

17 Dar un văzător poate să ştie lucruri din trecut, precum şi lucruri care vor veni, iar prin el toate lucrurile vor fi dezvăluite, sau mai degrabă, lucrurile secrete vor fi descoperite, iar lucrurile ascunse vor ieşi la lumină, iar lucruri care nu sunt cunoscute vor fi făcute cunoscute prin ei şi, de asemenea, vor fi făcute cunoscute prin el lucruri care altfel nu ar putea să fie cunoscute.

18 Astfel, Dumnezeu a oferit o posibilitate ca omul, prin credinţă, să poată face mari minuni; de aceea, el devine foarte folositor pentru semenii săi.

19 Şi acum, când Amon a terminat de spus aceste cuvinte, regele s-a bucurat foarte mult şi a adus mulţumiri lui Dumnezeu, zicând: Fără îndoială aceste plăci cuprind o [a]mare taină, iar aceşti tălmăcitori au fost fără îndoială pregătiţi pentru scopul de a dezvălui copiilor oamenilor aceste taine.

20 O, cât de minunate sunt lucrările Domnului şi cât de mult suferă El cu poporul Său; da, şi cât de oarbe şi de nepătrunse sunt înţelegerile copiilor oamenilor; căci ei nu vor căuta înţelepciune, nici nu vor dori ca aceasta să domnească printre ei!

21 Da, ei sunt ca o turmă sălbatică care fuge de păstor şi se împrăştie şi este mânată şi devorată de fiarele pădurii.

13*a* Mosia 28:10–17.
b GS Urim şi Tumim.
c GS Văzător.
19*a* Eter 3:21–28; 4:4–5.

Cronica lui Zenif—O relatare despre poporul său din timpul când au plecat din ţara lui Zarahemla, până la timpul când au fost eliberaţi din mâinile lamaniţilor.

Cuprinde capitolele 9 până la 22, inclusiv.

CAPITOLUL 9

Zenif conduce un grup din Zarahemla ca să ocupe ţara lui Lehi-Nefi—Regele lamanit le dă permisiunea să moştenească pământul—Este război între lamaniţi şi poporul lui Zenif. Circa 200–187 î.H.

Eu, Zenif, fiind învăţat în toate limbile nefiţilor şi având cunoştinţă despre ţara lui Nefi sau despre "ţara primei moşteniri a strămoşilor noştri şi fiind trimis ca spion printre lamaniţi ca să spionez despre forţele lor, pentru ca armata noastră să poată merge împotriva lor şi să-i distrugă—dar când am văzut ceea ce era bun printre ei, am dorit ca ei să nu fie distruşi.

2 De aceea, m-am certat cu fraţii mei în pustiu, căci am dorit ca domnitorul nostru să încheie un tratat cu ei; dar el fiind un om aspru şi însetat de sânge a poruncit să fiu ucis; dar am fost salvat printr-o mare vărsare de sânge; căci s-a luptat tată contra tată şi frate contra frate până când cea mai mare parte a armatei noastre a fost distrusă în pustiu; şi noi ne-am reîntors, aceia dintre noi care scăpasem cu viaţă, în ţara lui Zarahemla, ca să spunem povestea nevestelor şi copiilor lor.

3 Şi totuşi, eu fiind prea zelos să moştenesc ţara strămoşilor noştri, am adunat atât de mulţi câţi voiau să meargă şi să ocupe pământul şi am pornit iarăşi în călătoria noastră în pustiu ca să mergem sus până la ţinutul acela; dar am fost loviţi de foamete şi de suferinţe dureroase; căci eram leneşi în a ne aduce aminte de Domnul Dumnezeul nostru.

4 Cu toate acestea, după multe zile de rătăcire în pustiu, ne-am instalat corturile în locul în care fraţii noştri fuseseră ucişi, care era aproape de ţara strămoşilor noştri.

5 Şi s-a întâmplat că m-am dus iarăşi împreună cu patru dintre oamenii mei în oraş, până la rege, pentru ca să cunosc intenţiile lui şi ca să pot să aflu dacă aş putea să mă duc împreună cu oamenii mei şi să stăpânesc pământul în pace.

6 Şi m-am dus până la rege, iar el a făcut legământ cu mine ca să pot stăpâni ţara lui Lehi-Nefi şi ţara lui Şilom.

7 Şi, de asemenea, el a poruncit ca poporul său să plece din ţară şi eu şi poporul meu ne-am dus în ţară ca s-o stăpânim.

8 Şi noi am început să construim clădiri şi să reparăm zidurile oraşului, da, chiar

9 1*a* 2 Ne. 5:5–8; Omni 1:12.

zidurile oraşului lui Lehi-Nefi şi ale oraşului lui Şilom.

9 Şi am început să cultivăm pământul, da, chiar cu tot felul de seminţe, cu seminţe de porumb şi de grâu, şi de orz şi de neas şi de şeum, precum şi cu seminţe de tot felul de roade; şi am început să ne înmulţim şi să prosperăm în ţară.

10 Acum, viclenia şi şiretenia regelui Laman au [a]adus poporul meu în sclavie; el ne cedase ţara pentru ca noi s-o stăpânim.

11 De aceea, s-a întâmplat că, după ce trăisem în ţară timp de doisprezece ani, regele Laman a început să devină neliniştit, temându-se că poporul meu avea să nu devină puternic în ţară şi că el nu va putea să-l răstoarne şi să-l ducă în sclavie.

12 Acum, ei erau un popor leneş şi [a]idolatru; de aceea au dorit să ne ducă pe noi în sclavie, pentru ca ei să poată să se folosească de munca mâinilor noastre; da, ca ei să poată să se ospăteze din turmele de pe câmpiile noastre.

13 De aceea, s-a întâmplat că regele Laman a început să aţâţe poporul său ca să se bată cu noi; de aceea, au început războaie şi conflicte în ţară.

14 Căci în cel de al treisprezecelea an al domniei mele în ţara lui Nefi, departe la miazăzi de ţara lui Şilom, atunci când oamenii mei adăpau şi hrăneau turmele lor şi cultivau pământul, o oştire numeroasă de lamaniţi a venit peste ei şi a început să-i omoare, să le ia turmele şi porumbul din câmpiile lor.

15 Da, şi s-a întâmplat că ei au fugit, toţi cei care nu au fost prinşi, chiar până la oraşul lui Nefi şi m-au chemat pe mine ca să-i apăr.

16 Şi s-a întâmplat că eu i-am înarmat cu arcuri şi cu săgeţi, cu săbii şi cu paloşe, şi cu bâte şi cu praştii şi cu tot felul de arme pe care le-am putut inventa, iar eu şi cu oamenii mei ne-am dus împotriva lamaniţilor ca să ne luptăm.

17 Da, cu puterea Domnului ne-am dus ca să ne luptăm împotriva lamaniţilor; căci eu şi oamenii mei am implorat puternic pe Domnul ca El să ne scape din mâinile duşmanilor noştri, căci noi fusesem treziţi în a ne aduce aminte de eliberarea strămoşilor noştri.

18 Iar Dumnezeu a [a]auzit strigătele noastre şi a răspuns la rugăciunile noastre; şi noi am înaintat prin puterea Lui; da, noi am înaintat împotriva lamaniţilor şi într-o zi şi o noapte am ucis trei mii patruzeci şi trei; i-am ucis pe ei până când i-am alungat din ţara noastră.

19 Iar eu însumi, cu propriile-mi mâini, am ajutat ca să-i îngropăm pe morţii lor. Şi iată, spre marea noastră întristare şi jale, două sute şaptezeci şi nouă dintre fraţii noştri au fost ucişi.

10*a* Mosia 7:21–22.
12*a* Enos 1:20.
GS Idolatrie.
18*a* Mosia 29:20.

CAPITOLUL 10

Regele Laman moare—Oamenii lui sunt sălbatici şi fioroşi şi cred în tradiţii neadevărate—Zenif şi oamenii săi îi predomină. Circa 187–160 î.H.

Şi s-a întâmplat că iarăşi am început să întemeiem împărăţia şi să stăpânim din nou ţara în pace. Şi eu am dispus ca să se facă arme de război de tot felul, pentru ca să pot avea arme pentru poporul meu în caz că lamaniţii ar veni iarăşi cu război împotriva poporului meu.

2 Şi am pus gărzi de jur-împrejurul ţării pentru ca lamaniţii să nu mai poată veni asupra noastră pe nepregătite şi să ne distrugă; şi astfel am apărat poporul şi turmele mele şi i-am salvat de la căderea în mâinile duşmanilor noştri.

3 Şi s-a întâmplat că am moştenit ţara strămoşilor noştri pentru mulţi ani, da, pentru douăzeci şi doi de ani.

4 Şi eu am făcut ca bărbaţii să cultive pământul şi să crească tot felul de [a]grâne şi tot felul de roade de toate soiurile.

5 Şi am făcut ca femeile să toarcă şi să ţească, şi să lucreze şi să facă tot felul de pânzeturi fine, da, şi [a]stofe de tot felul, pentru ca noi să ne putem acoperi goliciunea; şi astfel am prosperat în ţară—astfel am avut pace continuă în ţară timp de douăzeci şi doi de ani.

6 Şi s-a întâmplat că regele [a]Laman a murit, iar fiul lui a început să domnească în locul lui. Şi a început să-şi aţâţe poporul să se răzvrătească împotriva poporului meu; de aceea, au început să se pregătească de război şi să se ridice la luptă împotriva poporului meu.

7 Dar eu îmi trimisesem spionii de jur-împrejurul ţării lui [a]Şemlon ca să pot descoperi pregătirile lor, ca să pot să mă păzesc de ei, pentru ca ei să nu poată veni peste oamenii mei şi să-i distrugă.

8 Şi s-a întâmplat că au venit la miazănoapte de ţara lui Şilom, cu oştirile lor numeroase, bărbaţi [a]înarmaţi cu [b]arcuri şi săbii, cu paloşe, cu pietre şi cu praştii; şi ei aveau capetele rase şi erau goi; şi erau încinşi cu brâuri de piele în jurul coapselor.

9 Şi s-a întâmplat că am făcut ca femeile şi copiii oamenilor mei să fie ascunşi în pustiu; şi eu, de asemenea, am hotărât ca toţi bătrânii care puteau purta arme, precum şi toţi tinerii care erau în stare să poarte arme să se adune laolaltă ca să meargă la luptă împotriva lamaniţilor; iar eu i-am aşezat în rânduri, fiecare om după vârsta lui.

10 Şi s-a întâmplat că ne-am ridicat la luptă împotriva lamaniţilor; şi eu, până şi eu, la vârsta mea înaintată, m-am dus ca să mă lupt cu lamaniţii. Şi s-a în-

10 4*a* Mosia 9:9.
5*a* Alma 1:29.
6*a* Mosia 9:10–11; 24:3.
7*a* Mosia 11:12.
8*a* Iarom 1:8.
b Alma 3:4–5.

tâmplat că ne-am ridicat la luptă prin [a]puterea Domnului.

11 Acum, lamaniţii nu ştiau nimic despre Domnul, nici despre puterea Domnului, de aceea depindeau numai de puterea lor. Şi totuşi erau un popor puternic în ceea ce priveşte puterea bărbaţilor.

12 Ei erau un popor [a]sălbatic, fioros şi însetat de sânge, crezând în [b]tradiţia strămoşilor lor, care este aceasta—Crezând că fuseseră alungaţi afară din Ierusalim din cauza nedreptăţilor strămoşilor lor şi că au fost prigoniţi în pustiu de către fraţii lor şi, de asemenea, că au fost prigoniţi în timp ce au trecut marea;

13 Şi iarăşi, că au fost prigoniţi în ţara [a]primei lor moşteniri, după ce trecuseră marea, iar toate acestea pentru că Nefi a fost mai credincios în ţinerea poruncilor Domnului—de aceea el a fost [b]favorizat de Domnul, căci Domnul a auzit rugăciunile lui şi le-a răspuns şi a luat conducerea călătoriei lor în pustiu.

14 Iar fraţii lui au fost mânioşi pe el pentru că nu au [a]înţeles lucrările Domnului; au fost, de asemenea, [b]mânioşi pe el pe apă pentru că îşi împietriseră inimile împotriva Domnului.

15 Şi iarăşi, au fost mânioşi pe el atunci când au ajuns în ţara făgăduită, pentru că au spus că el luase [a]conducerea poporului din mâinile lor; şi au căutat să-l ucidă.

16 Şi iarăşi, au fost mânioşi pe el pentru că a plecat în pustiu aşa cum Domnul îi poruncise şi a luat [a]cronicile care erau gravate pe plăcile de aramă, căci ei spuneau că i-a [b]jefuit.

17 Şi astfel, i-au învăţat pe copiii lor cum că ei trebuia să-i urască şi că trebuia să-i ucidă, şi că trebuia să-i fure şi să-i jefuiască şi să facă tot ce puteau ca să-i distrugă; de aceea ei poartă o ură veşnică faţă de copiii lui Nefi.

18 Chiar din cauza aceasta regele Laman, prin viclenia şi înşelătoria lui mincinoasă, precum şi prin făgăduielile lui plăcute, m-a înşelat ca să aduc pe acest popor al meu în ţara aceasta, pentru ca el să-l poată distruge; da, şi noi am suferit mulţi ani în ţară.

19 Şi acum eu, Zenif, după ce am spus către poporul meu toate lucrurile acestea despre lamaniţi, i-am îndemnat să se ducă la luptă cu putere, punându-şi încrederea în Domnul; şi astfel, ne-am luptat cu ei faţă în faţă.

20 Şi s-a întâmplat că noi i-am alungat din nou afară din ţara noastră; şi i-am măcelărit într-un mare măcel, chiar pe atât de mulţi încât nici nu i-am numărat.

21 Şi s-a întâmplat că ne-am întors din nou la pământul nostru, iar poporul meu a înce-

10*a* GS (a) se Încrede.
12*a* Alma 17:14.
b 2 Ne. 5:1–3.
13*a* 1 Ne. 18:23.
b 1 Ne. 17:35.
14*a* 1 Ne. 15:7–11.
b 1 Ne. 18:10–11.
15*a* 2 Ne. 5:3.
16*a* 2 Ne. 5:12.
b Alma 20:10, 13.

put iarăşi să-şi îngrijească turmele şi să-şi cultive pământul.

22 Şi acum eu, fiind bătrân, am dat împărăţia unuia dintre fiii mei; de aceea, nu mai spun nimic. Şi fie ca Domnul să binecuvânteze poporul meu. Amin.

CAPITOLUL 11

Regele Noe domneşte în ticăloşie —El petrece într-o viaţă desfrânată cu nevestele şi concubinele sale— Abinadi profeţeşte că poporul va fi luat în sclavie—Regele Noe a căutat să-i ia viaţa. Circa 160–150 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că Zenif a dat împărăţia lui Noe, unul dintre fiii săi; de aceea, Noe a început să domnească în locul lui; şi el nu a mers pe urmele tatălui său.

2 Căci iată, el nu a ţinut poruncile lui Dumnezeu, ci a mers după dorinţele propriei inimi. Şi el a avut multe neveste şi [a]concubine. Şi a [b]făcut ca poporul său să păcătuiască şi să facă ceea ce era un lucru abominabil în ochii Domnului. Da, şi ei au [c]preacurvit şi au făcut tot felul de ticăloşii.

3 Şi el a impus un bir, a cincea parte din tot ceea ce stăpâneau, a cincea parte din aurul lor şi argintul lor, a cincea parte din [a]ziful lor, şi din cuprul lor, şi din arama lor şi fierul lor, a cincea parte din animalele lor puse la îngrăşat; şi a cincea parte din toate grânele lor.

4 Şi toate acestea le-a luat ca să se întreţină pe el însuşi şi pe nevestele şi concubinele sale; şi, de asemenea, pe preoţii săi cu nevestele şi concubinele lor; şi astfel a schimbat treburile împărăţiei.

5 Căci el a dat jos pe toţi preoţii care fuseseră unşi de către tatăl său şi a uns pe alţii în locul lor, cei care erau mândri în trufia inimilor lor.

6 Da, şi astfel erau ei întreţinuţi în lenea lor şi în idolatria lor şi în curvia lor de birurile pe care regele Noe le-a impus poporului său; astfel a muncit poporul foarte mult ca să suporte nedreptatea.

7 Da, şi oamenii, de asemenea, au devenit idolatri, pentru că erau înşelaţi de cuvintele deşarte şi linguşitoare ale regelui şi ale preoţilor; căci aceştia vorbeau cuvinte linguşitoare către ei.

8 Şi s-a întâmplat că regele Noe a zidit multe clădiri elegante şi spaţioase; şi el le-a decorat pe acestea cu lucrări fine în lemn şi cu tot felul de lucruri preţioase din aur şi din argint, şi din fier şi din aramă, şi din zif şi din cupru;

9 Şi el, de asemenea, a zidit pentru el un palat spaţios şi un tron în mijlocul lui care era în întregime făcut din lemn fin şi era ornamentat cu aur şi cu argint şi cu lucruri preţioase.

10 Şi el, de asemenea, a dispus

11 2*a* Iacov 3:5.
b 1 Regi 14:15–16; Mosia 29:31.
c 2 Ne. 28:15.
3*a* EBR Cuvinte înrudite: adjectiv „strălucitor”; verb „a acoperi sau a placa cu metal”.

ca lucrătorii săi să facă tot felul de lucrări fine înăuntrul zidurilor templului, din lemn fin şi din cupru şi din aramă.

11 Iar scaunele care erau puse deoparte pentru marii preoţi, care erau deasupra tuturor celorlalte scaune, le-a ornamentat cu aur curat; şi a dispus ca să se construiască o balustradă în faţa lor, pentru ca ei să poată să-şi sprijine trupurile şi braţele pe ea în timp ce trebuia să vorbească cuvinte deşarte şi mincinoase către poporul său.

12 Şi s-a întâmplat că a zidit un [a]turn lângă templu; da, un turn foarte înalt, chiar atât de înalt încât putea să stea pe vârful lui şi să vadă ţara lui Şilom şi, de asemenea, ţara lui Şemlon, care era stăpânită de lamaniţi; şi el putea să se uite chiar peste toată ţara de jur-împrejur.

13 Şi s-a întâmplat că a făcut ca multe case să fie zidite în ţara lui Şilom; şi a dispus ca un turn mare să fie zidit pe dealul de la miazănoapte de ţara lui Şilom, care era locul de refugiu pentru copiii lui Nefi atunci când au fugit din ţară; şi astfel a dispus el de bogăţiile pe care le-a căpătat prin plata birurilor poporului său.

14 Şi s-a întâmplat că şi-a pus inima în bogăţiile sale şi şi-a petrecut timpul într-o viaţă de necumpătare împreună cu nevestele şi concubinele sale; şi tot aşa şi-au petrecut timpul preoţii săi, împreună cu curvele.

15 Şi s-a întâmplat că a plantat vii de jur-împrejurul ţării; şi a construit teascuri şi a făcut vin din abundenţă; şi astfel a devenit un [a]băutor de vin, la fel ca şi poporul lui.

16 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au început să năvălească peste poporul lui în număr mic şi să-i ucidă pe câmpurile lor şi atunci când îşi îngrijeau turmele.

17 Şi regele Noe a trimis gărzi de jur-împrejurul ţării ca să-i ţină afară; dar el nu a trimis destui la număr şi lamaniţii au năvălit asupra lor şi i-au ucis şi au mânat multe din turmele lor în afara ţării; astfel, lamaniţii au început să-i distrugă şi să-şi verse ura asupra lor.

18 Şi s-a întâmplat că regele Noe şi-a trimis armatele împotriva lor, iar ei au fost goniţi înapoi sau, ei i-au gonit pe ei înapoi pentru un timp; de aceea, s-au întors bucurându-se de prada lor.

19 Şi acum, din cauza acestei mari biruinţe, s-au înfumurat mult în inimile lor; ei s-au [a]făli de tăria lor, zicând că cincizeci dintre ei puteau să stea împotriva a mii de oameni dintre lamaniţi; şi astfel s-au îngâmfat şi s-au desfătat în sânge şi în curgerea sângelui fraţilor lor, şi aceasta din cauza ticăloşiei regelui şi preoţilor lor.

20 Şi s-a întâmplat că printre ei era un om al cărui nume era [a]Abinadi; şi el s-a înfăţişat înaintea lor şi a început să profeţească, zicând: Iată, astfel a cuvântat Domnul şi astfel mi-a

12*a* Mosia 19:5–6.
15*a* GS Cuvânt de Înţelepciune.
19*a* D&L 3:4.
GS Mândrie.
20*a* GS Abinadi.

poruncit El mie, zicând: Du-te şi spune acestui popor, aşa a spus Domnul—Vai de acest popor, căci Eu am văzut lucrurile abominabile şi ticăloşia lor şi curvia lor; şi dacă nu se vor pocăi, îi voi vizita cu mânia Mea.

21 Şi dacă ei nu se pocăiesc şi nu se întorc către Domnul Dumnezeul lor, iată, Eu îi voi da pe mâna duşmanilor lor; da, şi ei vor fi duşi în [a]sclavie; şi ei vor cunoaşte suferinţa prin mâna duşmanilor lor.

22 Şi se va întâmpla că ei vor şti că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor şi că Eu sunt un Dumnezeu [a]gelos, venind asupra lor din cauza nedreptăţilor poporului Meu.

23 Şi se va întâmpla că dacă acest popor nu se pocăieşte şi nu se întoarce către Domnul Dumnezeul său, atunci ei vor fi duşi în sclavie; şi nimeni nu-i va elibera decât Domnul Dumnezeul cel Atotputernic.

24 Da, şi se va întâmpla că atunci când ei Mă vor striga pe Mine, Eu [a]nu mă voi grăbi să aud strigătele lor; da, iar Eu voi îngădui ca ei să fie loviţi de către duşmanii lor.

25 Şi dacă ei nu se vor pocăi în sac şi cenuşă şi nu-L vor implora cu putere pe Domnul Dumnezeul lor, Eu nu voi [a]auzi rugăciunile lor şi nici nu-i voi elibera din suferinţe; şi astfel a cuvântat Domnul şi astfel mi-a poruncit El mie.

26 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Abinadi a spus aceste cuvinte, ei s-au mâniat pe el şi au căutat să-i ia viaţa; dar Domnul l-a eliberat din mâinile lor.

27 Acum când regele Noe a auzit despre cuvintele pe care Abinadi le-a spus poporului, el, de asemenea, s-a mâniat; şi a spus: Cine este Abinadi, ca eu şi poporul meu să fim judecaţi de către el, sau [a]cine este Domnul care va aduce peste poporul meu atâta suferinţă?

28 Vă poruncesc să-l aduceţi pe Abinadi aici, ca să-l pot ucide pentru că a spus aceste cuvinte ca să aţâţe oamenii unul împotriva altuia şi să provoace vrajbă între ei; de aceea, îl voi ucide.

29 Acum, ochii oamenilor erau [a]orbiţi; de aceea ei şi-au [b]împietrit inimile împotriva cuvintelor lui Abinadi şi de atunci încolo au căutat să-l prindă. Iar regele Noe şi-a împietrit inima împotriva cuvântului Domnului şi nu s-a pocăit de faptele lui rele.

CAPITOLUL 12

Abinadi este băgat la închisoare pentru că a profeţit distrugerea poporului şi moartea regelui Noe—Preoţii neadevăraţi pomenesc scripturile şi pretind că ţin legea lui Moise—Abinadi începe să-i înveţe Cele zece porunci. Circa 148 î.H.

Şi s-a întâmplat că doi ani

21*a* Mosia 12:2; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
22*a* Ex. 20:5; Deut. 6:15; Mosia 13:13.
24*a* Mica 3:4; Mosia 21:15.
25*a* Isa. 1:15; 59:2.
27*a* Ex. 5:2; Mosia 12:13.
29*a* Moise 4:4.
b Alma 33:20; Eter 11:13.

după ce Abinadi a venit printre ei în ascuns, aşa ca ei să nu-l cunoască, şi a început să profeţească printre ei, zicând: Astfel mi-a poruncit Domnul, zicând: Abinadi, du-te şi profeţeşte către acest popor al Meu, căci el şi-a împietrit inimile împotriva cuvintelor Mele; oamenii nu s-au pocăit pentru faptele lor rele; de aceea, Eu îi voi [a]vizita în mânia Mea, da, în mânia Mea groaznică îi voi vizita Eu din cauza nedreptăţilor şi a lucrurilor lor abominabile.

2 Da, vai de această generaţie! Şi Domnul mi-a spus: Întinde-ţi mâna şi profeţeşte, zicând: Aşa a spus Domnul, se va întâmpla că această generaţie, din cauza nedreptăţilor, va fi dusă în [a]sclavie şi va fi lovită peste [b]obraz; da, şi va fi mânată de oameni şi va fi ucisă; iar vulturii din cer şi câinii, da, precum şi fiarele sălbatice vor devora carnea lor.

3 Şi se va întâmpla că [a]viaţa regelui Noe va fi preţuită chiar ca un veşmânt într-un [b]cuptor fierbinte; căci el trebuie să ştie că Eu sunt Domnul.

4 Şi se va întâmpla că Eu voi lovi poporul Meu cu suferinţe grele, da, cu foamete şi cu [a]molime; şi voi face ca el să [b]urle cât e ziua de lungă.

5 Da, şi voi face ca el să aibă [a]poveri grele legate de spinările lor; şi să fie mânaţi înainte ca nişte măgari proşti.

6 Şi se va întâmpla că voi trimite grindină printre ei şi aceasta îi va lovi; şi ei, de asemenea, vor fi loviţi de vântul de la [a]răsărit; şi [b]insectele vor infesta pământul şi vor devora grânele lor.

7 Şi ei vor fi loviţi de o molimă mare—şi toate acestea le voi face Eu din cauza [a]nedreptăţilor şi a lucrurilor lor abominabile.

8 Şi se va întâmpla că, dacă nu se pocăiesc, atunci îi voi [a]distruge cu totul de pe faţa pământului; şi totuşi, ei vor lăsa o [b]cronică în urma lor, iar Eu o voi păstra pentru alte naţiuni care vor stăpâni ţara; da, chiar aceasta voi face Eu, ca să dezvălui altor naţiuni lucrurile abominabile ale acestui popor. Şi multe lucruri a profeţit Abinadi împotriva acestui popor.

9 Şi s-a întâmplat că ei erau mânioşi pe el; şi l-au luat şi l-au dus legat la rege; şi au spus regelui: Iată, noi am adus în faţa ta pe un om care a profeţit lucruri rele despre poporul tău şi a spus că Dumnezeu îl va distruge.

10 Şi el, de asemenea, a profeţit rău despre viaţa ta şi a spus că viaţa ta va fi ca un veşmânt într-un cuptor cu foc.

11 Şi iarăşi, el a spus că tu vei fi la fel ca un pai, chiar ca un pai uscat în câmpie, care este călcat

12 1*a* Isa. 65:6.
2*a* Mosia 11:21; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
b Mosia 21:3–4.
3*a* Mosia 12:10.
b Mosia 19:20.
4*a* D&L 97:26.
b Mosia 21:9–10.
5*a* Mosia 21:3.
6*a* Ier. 18:17; Mosia 7:31.
b Ex. 10:1–12.
7*a* D&L 3:18.
8*a* Alma 45:9–14.
b Morm. 8:14–16.

de fiare şi sfărâmat sub picioarele lor.

12 Şi iarăşi, el a spus că tu vei fi ca floarea de scaiete care, atunci când este coaptă bine, dacă vântul bate, atunci aceasta este spulberată pe faţa pământului. Şi el pretinde că Domnul a cuvântat aceasta. Şi a spus că toate acestea vor veni peste tine, dacă tu nu te pocăieşti; şi toate acestea din cauza nedreptăţilor tale.

13 Şi acum, o, rege, ce rău mare ai făcut sau ce păcate mari a comis poporul tău, ca noi să fim condamnaţi de Dumnezeu sau judecaţi de acest om?

14 Şi acum, o, rege, iată, noi suntem fără de vină, iar tu, o, rege, nu ai păcătuit; de aceea, acest om a minţit despre tine şi a profeţit în deşert.

15 Şi iată, noi suntem tari, noi nu vom deveni sclavi şi nu vom fi luaţi robi de către duşmanii noştri; da, iar tu ai prosperat în ţară şi încă vei mai prospera.

16 Iată, aici este acest om, noi îl dăm pe mâinile tale; poţi să faci cu el aşa cum crezi că este bine.

17 Şi s-a întâmplat că regele Noe a pus ca Abinadi să fie aruncat în închisoare; şi a poruncit ca [a]preoţii să se adune laolaltă, pentru ca să poată ţine consiliu cu ei despre ceea ce trebuia să facă cu el.

18 Şi s-a întâmplat că ei au spus către rege: Adu-l aici ca să putem să-l cercetăm; iar regele a poruncit ca el să fie adus în faţa lor.

19 Şi ei au început să-l întrebe ca să-l facă să se contrazică şi astfel să poată să aibă ceva pentru care să-l poată acuza; dar el le-a răspuns cu curaj şi a rezistat la toate întrebările lor, da, spre marea lor uimire; căci el le-a [a]rezistat la toate întrebările; şi el i-a făcut de ruşine în toate cuvintele lor.

20 Şi s-a întâmplat că unul dintre ei a spus către el: Ce înseamnă cuvintele care sunt scrise şi ce ne-au învăţat strămoşii noştri, zicând:

21 [a]Cât de frumoase sunt sus pe munte picioarele celui care aduce veşti bune; care proclamă pace; care aduce veşti bune despre lucruri bune; care proclamă salvare; care spune către Sion, Dumnezeul tău domneşte;

22 Străjile tale îşi vor ridica glasul; cu glasurile laolaltă vor cânta ele; căci ele vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul;

23 Izbucniţi în bucurie; cântaţi împreună, voi, locuri pierdute ale Ierusalimului; căci Domnul a mângâiat pe poporul Său, El a mântuit Ierusalimul;

24 Domnul şi-a dezvăluit [a]braţul Său sfânt în faţa ochilor tuturor naţiunilor şi tot pământul de la un capăt la altul va vedea Salvarea Dumnezeului nostru?

25 Şi acum Abinadi a spus către ei: Sunteţi [a]preoţi şi pretindeţi că învăţaţi pe acest popor şi că înţelegeţi spiritul profeţiei

17*a* Mosia 11:11.
19*a* D&L 100:5–6.
21*a* Isa. 52:7–10; Naum 1:15.
24*a* 1 Ne. 22:11.
25*a* Mosia 11:5.

şi totuşi vreţi să ştiţi de la mine ce înseamnă lucrurile acestea?

26 Eu vă spun, vai de voi pentru că tăgăduiţi căile Domnului! Căci, dacă înţelegeţi aceste lucruri, voi nu i-aţi învăţat pe ei; de aceea, aţi tăgăduit căile Domnului.

27 Voi nu v-aţi dedicat inimile voastre [a]înţelegerii; de aceea, nu aţi fost înţelepţi. Deci, ce-l învăţaţi pe acest popor?

28 Iar ei au răspuns: Noi îl învăţăm legea lui Moise.

29 Şi el iarăşi a spus către ei: Dacă voi îi învăţaţi [a]legea lui Moise, de ce nu o ţineţi? De ce vă puneţi inimile la bogăţii? De ce [b]preacurviţi şi vă irosiţi energia cu prostituate, da, şi faceţi ca acest popor să păcătuiască pentru ca Domnul să aibă motiv să mă trimită pe mine ca să profeţesc împotriva acestui popor, da, chiar un mare rău împotriva acestui popor?

30 Nu ştiţi că eu spun adevărul? Da, voi ştiţi că eu grăiesc adevărul; şi ar trebui să tremuraţi înaintea lui Dumnezeu.

31 Şi se va întâmpla că veţi fi loviţi pentru nedreptăţile voastre, căci aţi spus că-i învăţaţi legea lui Moise. Şi ce cunoaşteţi voi despre legea lui Moise? [a]Vine salvarea prin legea lui Moise? Ce spuneţi?

32 Iar ei au răspuns şi au spus că salvarea venea prin legea lui Moise.

33 Dar acum Abinadi a spus către ei: Eu ştiu că dacă voi ţineţi poruncile lui Dumnezeu veţi fi salvaţi; da, dacă voi ţineţi poruncile pe care Domnul i le-a dat lui Moise pe muntele [a]Sinai, zicând:

34 [a]Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-am [b]scos pe tine afară din ţara Egiptului, afară din casa sclaviei.

35 Nu trebuie să ai nici un [a]alt Dumnezeu înaintea Mea.

36 Nu trebuie să faci pentru tine nici o imagine gravată sau nici o asemănare de nici un fel în cerul de deasupra sau lucruri care sunt în pământul de dedesubt.

37 Acum, Abinadi a spus către ei: Aţi făcut voi toate acestea? Eu vă spun vouă: Nu, voi n-aţi făcut. Şi aţi [a]învăţat acest popor că el trebuie să facă toate lucrurile acestea? Eu vă spun vouă: Nu, voi n-aţi făcut-o.

CAPITOLUL 13

Abinadi este protejat de o putere divină—El propovăduieşte Cele zece porunci—Salvarea nu vine numai prin legea lui Moise—Dumnezeu Însuşi va face o ispăşire şi va mântui poporul Său. Circa 148 î.H.

Şi acum, când regele a auzit aceste cuvinte, el a spus către preoţi: Afară cu acest individ şi

27*a* GS Înţelegere.
29*a* GS Legea lui Moise.
b GS Adulter.
31*a* Mosia 3:15; 13:27–32; Alma 25:16.
33*a* Ex. 19:9, 16–20; Mosia 13:5.
34*a* Ex. 20:2–4.
b Ex. 12:51; 1 Ne. 17:40; Mosia 7:19.
35*a* Osea 13:4. GS Idolatrie.
37*a* Mosia 13:25–26.

ucideţi-l; că ce avem noi de a face cu el, căci este nebun.

2 Iar ei s-au ridicat şi au încercat să pună mâna pe el; dar el le-a rezistat şi le-a spus:

3 Nu mă atingeţi, căci Dumnezeu vă va lovi dacă puneţi mâna pe mine, deoarece nu am prezentat mesajul pe care Domnul m-a trimis să-l prezint; şi nici nu am spus ceea ce voi mi-aţi *a*cerut să spun; de aceea, Dumnezeu nu va permite ca să fiu distrus la timpul acesta.

4 Ci eu trebuie să îndeplinesc poruncile pe care Dumnezeu mi le-a poruncit; şi pentru că v-am spus adevărul, voi sunteţi mânioşi pe mine. Şi iarăşi, pentru că am vorbit cuvântul lui Dumnezeu, voi m-aţi judecat pe mine cum că sunt nebun.

5 Acum, s-a întâmplat că, după ce Abinadi a vorbit aceste cuvinte, oamenii regelui Noe nu au îndrăznit să pună mâna pe el, pentru că Spiritul Domnului era asupra sa; iar faţa lui *a*strălucea cu un luciu minunat, tot aşa ca şi Moise pe muntele Sinai, atunci când a vorbit cu Domnul.

6 Şi el a vorbit cu *a*putere şi cu autoritate de la Dumnezeu; iar el a continuat cuvintele sale, zicând:

7 Vedeţi că nu aveţi puterea să mă ucideţi, de aceea, îmi sfârşesc mesajul. Da, şi eu îmi dau seama că acesta vă *a*săgeată la inimă, căci vă spun adevărul despre nedreptăţile voastre.

8 Da, şi cuvintele mele vă umplu de mirare şi uimire, precum şi de mânie.

9 Dar îmi sfârşesc mesajul; şi după aceea nu are nici o importanţă unde plec, dacă va fi să fiu salvat.

10 Dar atât vă spun vouă, ceea ce voi faceţi cu mine după asta va fi ca un *a*semn şi un simbol a ceea ce va să vină.

11 Şi acum, vă citesc restul *a*poruncilor lui Dumnezeu, căci îmi dau seama că ele nu sunt scrise în inimile voastre; eu îmi dau seama că aţi studiat şi aţi predicat nedreptate în cea mai mare parte a vieţii voastre.

12 Şi acum, vă aduceţi aminte că am spus către voi: Voi nu trebuie să faceţi pentru voi nici o imagine gravată ori vreun simbol al lucrurilor care sunt în cerul de deasupra sau care sunt în pământul de dedesubt sau care sunt în apa de sub pământ.

13 Şi iarăşi: Voi nu trebuie să le preaslăviţi, nici să le slujiţi; căci Eu, Domnul Dumnezeul vostru, sunt un Dumnezeu gelos, trecând nedreptăţile strămoşilor asupra copiilor până la a treia şi a patra generaţie a acelora care mă urăsc;

14 Şi arătând îndurare faţă de miile dintre cei care Mă iubesc şi Îmi ţin poruncile.

15 Nu trebuie să luaţi numele Domnului Dumnezeului vostru în deşert; căci Domnul nu-l va socoti fără vină pe cel care ia numele Său în deşert.

16 Amintiţi-vă de ziua de

13 3*a* Mosia 12:20–24.
5*a* Ex. 34:29–35.
6*a* GS Putere.
7*a* 1 Ne. 16:2.
10*a* Mosia 17:13–19; Alma 25:10.
11*a* Ex. 20:1–17.

[a]sabat ca s-o sărbătoriţi ca pe o zi sfântă.

17 Şase zile trebuie să munciţi şi să faceţi toată treaba voastră;

18 Dar în a şaptea zi, ziua de sabat a Domnului Dumnezeului vostru, va trebui să nu faceţi nici o treabă, nici tu şi nici fiul tău şi nici fiica ta, robul tău sau roaba ta sau vitele tale şi nici străinul care este înăuntrul porţilor tale;

19 Căci în [a]şase zile Domnul a făcut cerul şi pământul şi marea şi tot ceea ce este în ele; de aceea, Domnul a binecuvântat ziua de sabat şi a sfinţit-o.

20 [a]Cinsteşte-l pe tatăl tău şi pe mama ta pentru ca zilele tale să ţi se lungească în ţara pe care Domnul Dumnezeu ţi-a dat-o.

21 Să nu [a]ucizi.

22 Să nu [a]comiţi adulter. Să nu [b]furi.

23 Să nu depui mărturie [a]neadevărată împotriva vecinului tău.

24 Să nu [a]râvneşti la casa vecinului tău, să nu râvneşti la nevasta vecinului tău şi nici la robul lui şi nici la roaba lui, nici la boul lui, nici la măgarul lui, la nimic care aparţine vecinului tău.

25 Şi s-a întâmplat că, după ce Abinadi a terminat de spus aceste lucruri, el le-a spus: Aţi înţeles voi acest popor că trebuia să aibă grijă să facă toate aceste lucruri ca să ţină aceste porunci?

26 Eu vă spun vouă: Nu; căci dacă aţi fi făcut aceasta, Domnul n-ar fi făcut ca să vin şi să profeţesc rău despre acest popor.

27 Şi acum, voi aţi spus că Salvarea vine prin legea lui Moise. Eu vă spun vouă că este potrivit ca voi să ţineţi [a]legea lui Moise pentru moment; dar vă spun că va veni timpul când [b]nu va mai fi potrivit să ţineţi legea lui Moise.

28 Şi mai mult, vă spun că [a]Salvarea nu vine numai prin [b]lege; şi dacă nu ar fi pentru [c]ispăşirea pe care Domnul Dumnezeu Însuşi o va face pentru păcatele şi nedreptăţile poporului Său, atunci el trebuie fără îndoială să piară, în ciuda legii lui Moise.

29 Şi acum vă spun că a fost potrivit ca să fie o lege dată copiilor lui Israel, da, chiar o lege foarte [a]strictă; căci ei erau un popor încăpăţânat, [b]iuţi să facă nedreptate şi înceţi să-şi aducă aminte de Domnul Dumnezeul lor;

30 De aceea, le-a fost dată o [a]lege, da, o lege a ritualurilor şi a [b]rânduielilor, o lege pe care trebuia s-o [c]respecte cu stricteţe

16*a* GS Ziua de sabat.
19*a* Gen. 1:31.
20*a* Marcu 7:10.
21*a* Mat. 5:21–22; D&L 42:18.
GS (a) Omorî.
22*a* GS Adulter.
b GS Fura, furt.
23*a* Prov. 24:28.
GS Minciună.
24*a* GS (a) Râvni.
27*a* GS Legea lui Moise.
b 3 Ne. 9:19–20; 15:4–5.
28*a* Gal. 2:16.
GS Mântuire, (a) mântui, mântuit; Salvare.
b Gal. 2:21; Mosia 3:14–15; Alma 25:15–16.
c GS Ispăşire, (a) ispăşi.
29*a* Ios. 1:7–8.
b Alma 46:8.
30*a* Ex. 20.
b GS Rânduieli.
c Iacov 4:5.

de la o zi la alta ca să-i păstreze în amintirea lui Dumnezeu şi a datoriei lor către El.

31 Dar iată, vă spun că toate aceste lucruri erau [a]feluri de lucruri care vor fi să vină.

32 Şi acum, au înţeles ei legea? Eu vă spun vouă: Nu, nu toţi au înţeles legea; şi aceasta din cauza împietririi inimilor lor; căci ei nu au înţeles că nici un om nu poate fi salvat [a]decât prin mântuirea lui Dumnezeu.

33 Căci iată, nu a profeţit Moise către ei despre venirea lui Mesia şi că Dumnezeu va mântui poporul Său? Da, chiar şi [a]toţi profeţii care au profeţit de la începutul lumii—nu au vorbit ei mai mult sau mai puţin despre aceste lucruri?

34 Nu au spus ei că [a]Dumnezeu Însuşi va trebui să se pogoare printre copiii oamenilor şi să ia asupra Sa forma de om şi să păşească în măreţie şi putere pe faţa pământului?

35 Da, şi nu au spus ei, de asemenea, că El va înfăptui [a]învierea morţilor şi că El Însuşi va fi asuprit şi supus suferinţei?

CAPITOLUL 14

Isaia vorbeşte într-un fel mesianic—Umilinţele şi suferinţele lui Mesia sunt dezvăluite—El Îşi oferă sufletul ca o jertfă pentru păcate şi face o rugăciune pentru iertarea păcătoşilor—Compară cu Isaia 53. Circa 148 î.H.

Da, nu spune chiar Isaia: Cine a crezut povestirea noastră şi cui i s-a dezvăluit braţul Domnului?

2 Căci El va creşte în faţa Lui ca o odraslă fragedă şi ca o rădăcină care iese din pământ uscat; El nu are nici formă, nici strălucire; şi când Îl vom vedea, nu va fi nici o frumuseţe pe care să o dorim de la El.

3 El este dispreţuit şi respins de către oameni; un om al suferinţei şi obişnuit cu durerea; iar noi ne-am ascuns faţa de la El; El a fost dispreţuit, iar noi nu L-am luat în seamă.

4 Cu siguranţă, El ne-a [a]purtat [b]supărările noastre şi a luat asupra sa durerile noastre; şi totuşi noi L-am considerat un pedepsit, bătut de Dumnezeu şi nenorocit.

5 Dar El a fost rănit pentru [a]păcatele noastre, El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa care trebuia să ne aducă nouă pacea a căzut pe El; şi prin rănile Lui suntem [b]tămăduiţi.

6 Noi toţi, ca şi [a]oile, ne-am rătăcit; ne-am văzut fiecare de drumul nostru; iar Domnul a luat asupra Lui toate nelegiuirile noastre.

7 [a]El a fost asuprit şi chinuit şi

31*a* Mosia 16:14; Alma 25:15.
GS Simbolism.
32*a* 2 Ne. 25:23–25.
33*a* 1 Ne. 10:5; Iacov 4:4; 7:11.
34*a* Mosia 7:27; 15:1–3.
GS Dumnezeu, divinitate.
35*a* Isa. 26:19; 2 Ne. 2:8.
14 4*a* Alma 7:11–12.
b Mat. 8:17.
5*a* Mosia 15:9; Alma 11:40.
b 1 Pet. 2:24–25.
6*a* Mat. 9:36; 2 Ne. 28:14; Alma 5:37.
7*a* Marcu 15:3.
GS Isus Hristos.

totuşi nici nu a deschis gura; El este dus ca un [b]miel la tăiere şi, ca o oaie mută înaintea celui care o tunde, tot aşa nici El nu Şi-a deschis gura.

8 El a fost luat de la închisoare şi de la judecată; şi cine va vorbi despre El dintre urmaşii Lui? Căci El a fost alungat din ţara celor vii; pentru păcatele poporului meu a fost El lovit.

9 Şi Şi-a făcut mormântul laolaltă cu cei păcătoşi şi cu cei [a]bogaţi; măcar că nu a făcut nici un [b]rău şi nici o înşelăciune nu i-a ieşit din gură.

10 Totuşi, Domnului I-a plăcut să-L zdrobească ; El L-a pus în suferinţă; atunci când vei oferi sufletul Lui ca pe o jertfă pentru păcate, atunci El Îşi va vedea [a]seminţia, Îşi va prelungi zilele, iar plăcerea Domnului va prospera în mâna Lui.

11 El va vedea chinurile sufletului Lui şi va fi mulţumit; prin cunoştinţa Lui, Slujitorul Meu cel neprihănit va îndreptăţi pe mulţi; pentru că El va [a]purta păcatele lor.

12 De aceea, Îi voi da Lui o parte împreună cu cei drepţi, iar El va împărţi prada cu cei puternici; căci El şi-a vărsat sufletul în moarte; şi a fost numărat împreună cu păcătoşii; şi a purtat păcatele multora şi s-a [a]rugat pentru cei păcătoşi.

CAPITOLUL 15

Cum Hristos este în acelaşi timp şi Tatăl şi Fiul — El va face o rugăciune pentru iertare şi va lua cu El păcatele poporului Său — Ei şi toţi profeţii cei sfinţi sunt seminţia Lui — El va înfăptui învierea din morţi — Pruncii au viaţă veşnică. Circa 148 î.H.

Şi acum, Abinadi le-a spus: Aş dori să înţelegeţi că [a]Dumnezeu Însuşi va pogorî printre copiii oamenilor şi va [b]mântui poporul Său.

2 Şi pentru că va [a]trăi în carne, El va fi numit Fiul lui Dumnezeu; şi fiindcă Şi-a pus carnea sub voinţa [b]Tatălui, fiind Tatăl şi Fiul —

3 Tatăl, [a]pentru că a fost [b]conceput prin puterea lui Dumnezeu; şi Fiul, din cauza cărnii; astfel devenind Tatăl şi Fiul —

4 Şi Ei sunt [a]un Dumnezeu, da, chiar [b]Tatăl cel [c]Veşnic al cerului şi al pământului.

5 Şi astfel, carnea devenind su-

7 *b* GS Mielul lui Dumnezeu; Paşte.
9 *a* Mat. 27:57–60; Marcu 15:27, 43–46. GS Iosif din Arimatea.
b Ioan 19:4.
10 *a* Mosia 15:10–13.
11 *a* Lev. 16:21–22; 1 Pet. 3:18; D&L 19:16–19.
12 *a* 2 Ne. 2:9; Mosia 15:8; Moro. 7:27–28.

15 1 *a* 1 Tim. 3:16; Mosia 13:33–34. GS Isus Hristos.
b GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
2 *a* Mosia 3:5; 7:27; Alma 7:9–13.
b Isa. 64:8; Ioan 10:30; 14:8–10; Mosia 5:7; Alma 11:38–39; Eter 3:14.
3 *a* D&L 93:4.
b Luca 1:31–33; Mosia 3:8–9; Alma 7:10; 3 Ne. 1:14.
4 *a* Deut. 6:4; Ioan 17:20–23. GS Dumnezeu, divinitate.
b Alma 11:39.
c Mosia 3:8; Hel. 14:12; 3 Ne. 9:15; Eter 4:7.

pusă Spiritului, sau Fiul Tatălui, fiind un singur Dumnezeu, [a]rabdă ispita, dar nu cedează ispitei, ci rabdă să fie batjocorit şi [b]biciuit, alungat şi [c]tăgăduit de către poporul Său.

6 Şi după toate acestea, după ce a înfăptuit multe minuni măreţe printre copiii oamenilor, El va fi dus, da, chiar [a]aşa cum Isaia a spus, aşa cum oaia este mută înaintea celui care o tunde, tot aşa El nu şi-a [b]deschis gura.

7 Da, aşa va fi El dus, [a]răstignit şi ucis, trupul fiind supus chiar până la moarte, [b]voinţa Fiului fiind înghiţită în voinţa Tatălui.

8 Şi astfel Dumnezeu rupe [a]legăturile morţii, câştigând [b]victoria asupra morţii; dând Fiului puterea să [c]mijlocească pentru copiii oamenilor—

9 Înălţându-Se la cer, având o inimă plină de îndurare; fiind plin de îndurare pentru copiii oamenilor; aşezându-se între ei şi dreptate; rupând legăturile morţii, luând asupra [a]Sa nedreptatea şi încălcările lor, mântuindu-i pe ei şi [b]satisfăcând cerinţele dreptăţii.

10 Şi acum vă spun, cine va vorbi despre El dintre urmaşii Lui? Iată, vă spun că atunci când sufletul Lui va deveni o jertfă pentru păcat, El îşi va vedea [a]seminţia. Şi acum, ce spuneţi voi? Şi cine va fi seminţia Lui?

11 Iată, vă spun că acela care a auzit cuvintele [a]profeţilor, da, ale tuturor profeţilor sfinţi care au profeţit despre venirea Domnului—vă spun că toţi aceia care au ascultat de cuvintele lor şi au crezut că Domnul va mântui poporul Său şi au aşteptat ziua aceea cu nerăbdare pentru iertarea păcatelor lor, aşa vă spun eu vouă, că aceştia sunt seminţia Lui sau ei sunt moştenitorii [b]împărăţiei lui Dumnezeu.

12 Căci aceştia sunt cei ale căror păcate [a]El le-a purtat; aceştia sunt cei pentru care El a murit ca să-i mântuiască de la încălcările lor. Şi acum, nu sunt ei seminţia Lui?

13 Da, şi nu sunt profeţi, fiecare dintre cei care şi-au deschis gura ca să profeţească, care nu au căzut în păcat, vreau să spun, toţi profeţii chiar de la începutul lumii? Vă spun că aceştia sunt seminţia Lui.

14 Şi aceştia sunt cei care au vestit pacea, care au adus veşti bune despre fapte bune, care au [a]vestit salvare; şi au spus către Sion: Dumnezeul tău domneşte!

5a Luca 4:2; Evr. 4:14–15.
b Ioan 19:1.
c Marcu 8:31; Luca 17:25.
6a Isa. 53:7.
b Luca 23:9; Ioan 19:9; Mosia 14:7.
7a GS Răstignire.
b Luca 22:42; Ioan 6:38; 3 Ne. 11:11.
8a Mosia 16:7; Alma 22:14.
b Osea 13:14; 1 Cor. 15:55–57.
c 2 Ne. 2:9.
9a Isa. 53; Mosia 14:5–12.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
10a Isa. 53:10; Mosia 5:7; 27:25; Moro. 7:19.
11a D&L 84:36–38.
b GS Împărăţia lui Dumnezeu sau împărăţia cerului; Salvare.
12a Mosia 14:12; Alma 7:13; 11:40–41.
14a Isa. 52:7; Rom. 10:15; 1 Ne. 13:37; Mosia 12:21–24. GS Munca misionară.

15 O şi, cât de frumoase erau picioarele lor în munţi!

16 Şi iarăşi, cât de frumoase sunt în munţi picioarele acelora care încă mai vestesc pace!

17 Şi iarăşi, cât de frumoase sunt în munţi picioarele celor care vor vesti de acum încolo pace, da, de acum încolo şi în veşnicie!

18 Şi iată, vă spun aceasta nu este totul. Căci, o, cât de frumoase sunt în munţi [a]picioarele celui care aduce veşti bune, care este întemeietorul [b]păcii, da, chiar Domnul care a mântuit poporul Său; da, El, Cel care a dat Salvarea poporului Său;

19 Căci dacă nu ar fi fost mântuirea pe care El a adus-o poporului Său, care a fost pregătită încă de la [a]facerea lumii, vă spun eu vouă, dacă nu ar fi fost aceasta, atunci toată omenirea ar fi trebuit să [b]piară.

20 Dar iată, legăturile morţii vor fi rupte, iar Fiul va domni şi va avea putere peste morţi; şi astfel, El va înfăptui învierea morţilor.

21 Şi va veni o înviere, chiar învierea [a]dintâi; da, chiar o înviere a acelora care au fost şi care sunt şi care vor fi chiar până la învierea lui Hristos—căci aşa va fi El numit.

22 Şi acum, învierea tuturor profeţilor şi a tuturor acelora care au crezut în cuvintele lor, sau a tuturor celor care au ţinut poruncile lui Dumnezeu, se va înfăptui la învierea dintâi; de aceea, ei sunt învierea dintâi.

23 Ei sunt înălţaţi ca să [a]locuiască cu Dumnezeul care i-a mântuit; astfel, ei au viaţă veşnică prin Hristos, Cel care a [b]rupt legăturile morţii.

24 Şi aceştia sunt cei care au parte de prima înviere; şi aceştia sunt cei care au murit înainte de venirea lui Hristos, în neştiinţă, neavând [a]salvarea vestită lor. Şi astfel, Domnul va înfăptui învierea acestora; şi ei au parte de învierea dintâi sau au viaţă veşnică, fiind mântuiţi de către Domnul.

25 Iar [a]pruncii, de asemenea, au viaţă veşnică.

26 Dar ia aminte, şi [a]teme-te, şi tremură în faţa lui Dumnezeu, căci trebuie să tremuri; căci Domnul nu va mântui pe nimeni dintre cei care se [b]răzvrătesc împotriva Lui şi [c]mor în păcat; da, chiar toţi cei care au pierit în păcat încă de la începutul lumii, care s-au răzvrătit cu bună-ştiinţă împotriva lui Dumnezeu, care au cunoscut poruncile lui Dumnezeu, dar nu au vrut să le ţină, [d]aceştia sunt cei care [e]nu au parte de învierea dintâi.

27 De aceea, nu ar trebui să

18*a* 3 Ne. 20:40; D&L 128:19.
b Ioan 16:33. GS Pace.
19*a* Mosia 4:6.
b 2 Ne. 9:6–13.
21*a* Alma 40:16–21.
23*a* Ps. 24:3–4; 1 Ne. 15:33–36; D&L 76:50–70.
b GS Moarte fizică.
24*a* 2 Ne. 9:25–26; D&L 137:7.
25*a* D&L 29:46; 137:10. GS Salvare—Salvarea copiilor.
26*a* Deut. 5:29; Iacov 6:9.
b 1 Ne. 2:21–24.
c Ezec. 18:26; 1 Ne. 15:32–33; Moro. 10:26.
d Alma 40:19.
e D&L 76:81–86.

tremuraţi? Căci Salvarea nu vine la nici unul dintre aceştia; da, căci Domnul nu a mântuit pe nici unul dintre aceştia; căci El nu se poate tăgădui pe El Însuşi; căci El nu poate tăgădui [a]dreptatea când aceasta îşi cere plata.

28 Şi acum vă spun că va veni acel timp când Salvarea Domnului va fi [a]proclamată la fiecare naţiune, neam, limbă şi popor.

29 Da, Doamne, [a]străjile Tale îşi vor înălţa glasurile; cu glasurile împreunate vor cânta; căci ei vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul.

30 Izbucniţi în bucurie, cântaţi împreună, voi locuri pierdute ale Ierusalimului; căci Domnul şi-a mângâiat poporul, El a mântuit Ierusalimul.

31 Domnul şi-a dezvăluit braţul sfânt în ochii tuturor neamurilor; şi toate marginile pământului vor vedea Salvarea Dumnezeului nostru.

CAPITOLUL 16

Dumnezeu îi mântuieşte pe oameni din starea lor pierdută şi decăzută —Cei care sunt carnali rămân ca şi cum n-ar fi fost nici o mântuire —Hristos înfăptuieşte învierea fie către o viaţă fără de sfârşit, fie către o condamnare fără de sfârşit. Circa 148 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că, după ce Abinadi a vorbit aceste cuvinte, el şi-a întins mâna şi a spus: Va veni timpul când toţi vor vedea [a]Salvarea Domnului; când fiecare naţiune, neam, limbă şi popor va vedea cu ochii săi şi va [b]mărturisi înaintea lui Dumnezeu că judecăţile Lui sunt drepte.

2 Şi apoi, păcătoşii vor fi [a]alungaţi şi vor avea motiv să urle şi să [b]plângă şi să geamă şi să-şi scrâşnească dinţii; şi aceasta pentru că nu au ascultat de glasul Domnului; de aceea, Domnul nu-i va mântui.

3 Căci ei sunt [a]carnali şi diabolici, iar [b]diavolul are putere asupra lor; da, chiar acel şarpe bătrân care i-a [c]înşelat pe primii noştri părinţi, care a fost cauza [d]căderii lor; care a fost cauza pentru care toată omenirea a devenit carnală, senzuală, diavolească, [e]cunoscând binele de rău, supunându-se diavolului.

4 Astfel, toată omenirea a fost [a]pierdută; şi iată, ei ar fi fost pierduţi pentru totdeauna, dacă n-ar fi fost ca Dumnezeu să mântuiască poporul Său de la starea sa pierdută şi decăzută.

5 Dar aduceţi-vă aminte că cel care persistă în starea sa [a]carnală

27*a* Alma 34:15–16; 42:1.
28*a* GS Munca misionară.
29*a* GS (a) Păzi, păzitori.
16 1*a* GS Salvare.
b Mosia 27:31.
2*a* D&L 63:53–54.
b Mat. 13:41–42; Luca 13:28; Alma 40:13.
3*a* Gal. 5:16–25; Mosia 3:19. GS Omul firesc.
b 2 Ne. 9:8–9. GS Diavol.
c Gen. 3:1–13; Moise 4:5–19.
d GS Căderea lui Adam şi a Evei.
e 2 Ne. 2:17–18, 22–26.
4*a* Alma 42:6–14.
5*a* Alma 41:11. GS Carnal.

şi merge pe drumul păcatului şi al răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu, acela rămâne în starea lui decăzută, iar diavolul are toată puterea asupra lui. De aceea, el este ca şi cum nu ar fi nici o [b]mântuire, fiind un duşman al lui Dumnezeu; şi, de asemenea, diavolul este un duşman al lui Dumnezeu.

6 Şi acum, dacă Hristos nu ar fi venit pe lume, vorbind despre lucrurile care vor veni [a]ca şi cum ele ar fi fost deja venite, atunci n-ar fi fost nici o mântuire.

7 Şi dacă Hristos nu s-ar fi ridicat din morţi sau n-ar fi rupt legăturile morţii pentru ca mormântul să nu obţină nici o victorie şi moartea să nu [a]rănească pe nimeni, atunci n-ar fi fost nici o înviere.

8 Dar [a]învierea este, de aceea mormântul nu câştigă nici o victorie, iar muşcătura [b]morţii este înghiţită în Hristos.

9 El este [a]lumina şi viaţa lumii; da, o lumină care este fără de sfârşit, care nu poate fi întunecată niciodată; da, şi, de asemenea, o viaţă care este fără de sfârşit, pentru ca să nu mai fie moarte.

10 Chiar această mortalitate se va înveşmânta în [a]nemurire, iar această corupţie se va înveşmânta în incorupţie şi vor fi aduse ca să [b]stea înaintea scaunului de [c]judecată al lui Dumnezeu să fie judecate de către El după faptele lor, fie că ele sunt bune sau fie că ele sunt rele—

11 Dacă ele sunt bune, la învierea vieţii [a]fără de sfârşit şi fericire; iar dacă sunt rele, la învierea blestemului [b]veşnic, fiind date pe mâna diavolului care le-a supus, care este un blestem—

12 Mergând după propriile lor voinţe şi dorinţe carnale; nechemându-L niciodată pe Domnul în timp ce braţele îndurării erau întinse către ei; căci braţele [a]îndurării erau întinse către ei, iar ei nu le-au dorit; fiind avertizaţi despre nedreptăţile lor şi totuşi nu au vrut să se lepede de acestea; şi li s-a poruncit să se pocăiască, dar totuşi nu au vrut să se pocăiască.

13 Şi acum, n-ar trebui să tremuraţi şi să vă pocăiţi de păcatele voastre şi să vă aduceţi aminte că numai în şi prin Hristos puteţi să fiţi salvaţi?

14 De aceea, dacă-i învăţaţi [a]legea lui Moise, învăţaţi-i, de asemenea, că aceasta este o umbră a ceea ce va să vină—

15 Învăţaţi-i că mântuirea vine prin Hristos Domnul, care este Însuşi Tatăl cel [a]Veşnic. Amin.

5*b* GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
6*a* Mosia 3:13.
7*a* Osea 13:14; Mosia 15:8, 20.
8*a* Alma 42:15. GS Înviere.
b Isa. 25:8; 1 Cor. 15:54–55; Morm. 7:5.
9*a* D&L 88:5–13. GS Lumină, lumina lui Hristos.
10*a* Alma 40:2. GS Nemuritor, nemurire.
b GS Judecată, ultima.
c Alma 41:3–6.
11*a* GS Viaţă veşnică.
b GS Condamnare.
12*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
14*a* GS Legea lui Moise.
15*a* Mosia 3:8; 5:7; Eter 3:14.

CAPITOLUL 17

Alma crede şi scrie cuvintele lui Abinadi—Abinadi suferă moartea prin foc—El profeţeşte boală şi moarte prin foc asupra ucigaşilor săi. Circa 148 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că, atunci când Abinadi a terminat spusele sale, regele a poruncit ca [a]preoţii să-l ia şi să facă aşa ca el să fie ucis.

2 Dar era unul printre ei al cărui nume era [a]Alma, el fiind, de asemenea, un urmaş al lui Nefi. Şi era tânăr şi a [b]crezut în cuvintele pe care Abinadi le vorbise, căci el cunoştea nedreptatea pe care Abinadi o mărturisise împotriva lor; de aceea, a început să pledeze în faţa regelui ca acesta să nu fie mânios pe Abinadi, ci să-i dea voie să plece în pace.

3 Dar regele s-a mâniat şi mai tare şi a făcut ca Alma să fie dat afară şi i-a trimis pe slujitorii săi după el ca să-l ucidă.

4 Dar el a fugit dinaintea lor şi s-a ascuns, aşa că nu l-au găsit. Şi fiind izolat timp de mai multe zile, el a [a]scris toate cuvintele pe care Abinadi le vorbise.

5 Şi s-a întâmplat că regele a ordonat ca gărzile sale să-l încercuiască pe Abinadi şi să-l prindă; iar ei l-au legat şi l-au aruncat în închisoare.

6 Şi după trei zile, după ce s-a sfătuit cu preoţii săi, el a ordonat ca să fie iarăşi adus în faţa lui.

7 Şi el i-a spus: Abinadi, noi am găsit o învinuire împotriva ta, iar tu eşti vrednic să mori.

8 Căci ai zis că [a]Dumnezeu Însuşi va pogorî printre copiii oamenilor; şi acum, din cauza aceasta, vei fi trimis la moarte dacă nu vei retrage toate cuvintele rele pe care le-ai grăit despre mine şi poporul meu.

9 Acum, Abinadi i-a spus: Îţi spun că nu-mi voi retrage cuvintele pe care le-am vorbit către tine despre acest popor, căci ele sunt adevărate; şi pentru ca să poţi cunoaşte adevărul lor, am răbdat să cad în mâinile tale.

10 Da, şi voi suferi chiar până la moarte, dar nu-mi voi retrage cuvintele, iar acestea vor sta ca mărturie împotriva ta. Şi dacă mă ucizi, atunci vei vărsa sânge [a]nevinovat şi acesta, de asemenea, va sta împotriva ta în ziua din urmă.

11 Şi acum, regele Noe era cât pe ce să-l elibereze, căci s-a temut de cuvintul lui; căci el s-a temut că judecata lui Dumnezeu va veni asupra sa.

12 Dar preoţii şi-au ridicat glasurile împotriva lui şi au început să-l acuze, zicând: El a rostit injurii la adresa regelui. De aceea, regele a fost aţâţat în mânia sa împotriva lui şi l-a predat ca să fie ucis.

13 Şi s-a întâmplat că ei l-au luat şi l-au legat şi i-au biciuit

17 1*a* Mosia 11:1, 5–6.
2*a* Mosia 23:6, 9–10.
GS Alma cel vârstnic.
b Mosia 26:15.
4*a* GS Scripturi.
8*a* Mosia 13:25, 33–34.
10*a* Alma 60:13.

pielea cu nuiele, da, chiar până la moarte.

14 Şi acum, când flăcările au început să-l ardă, el a strigat către ei, zicând:

15 Iată, aşa cum voi mi-aţi făcut mie, tot aşa se va întâmpla că seminţia voastră va face ca mulţi să sufere durerile pe care eu le sufăr, chiar şi durerile [a]morţii în foc; şi aceasta pentru că ei cred în Salvarea Domnului Dumnezeului lor.

16 Şi se va întâmpla că veţi fi loviţi de tot felul de boli din cauza nedreptăţilor voastre.

17 Da, şi veţi fi [a]loviţi din toate părţile şi veţi fi alungaţi şi împrăştiaţi încoace şi-ncolo, tot aşa cum o turmă este împrăştiată de animale sălbatice şi fioroase.

18 Şi în ziua aceea veţi fi vânaţi şi veţi cădea în mâinile duşmanilor voştri, şi atunci veţi suferi la fel ca şi mine chinurile [a]morţii prin foc.

19 Astfel se [a]răzbună Dumnezeu pe cei care distrug poporul Său. O, Dumnezeule, primeşte sufletul meu.

20 Şi acum, după ce Abinadi a spus aceste cuvinte, a căzut murind în foc; fiind omorât pentru că nu a vrut să tăgăduiască poruncile lui Dumnezeu, pecetluind adevărul spuselor sale prin moartea sa.

CAPITOLUL 18

Alma predică, dar nu în public — El stabileşte legământul botezului şi botează în apele lui Mormon — El organizează Biserica lui Hristos şi rânduieşte preoţi — Ei se întreţin singuri şi învaţă poporul — Alma şi poporul său fug de regele Noe în pustiu. Circa 147–145 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că Alma, care fugise de slujitorii regelui Noe, s-a [a]pocăit de păcatele şi nedreptăţile sale şi a umblat în secret printre oameni şi a început să-i înveţe cuvintele lui Abinadi—

2 Da, despre ceea ce urma să vină şi, de asemenea, despre învierea morţilor şi [a]mântuirea poporului care aveau să se întâmple prin [b]puterea, prin suferinţele şi moartea lui Hristos, şi prin învierea şi înălţarea Lui la cer.

3 Şi el a învăţat pe toţi cei care voiau să-l asculte. Şi el i-a învăţat în ascuns pentru ca aceasta să nu ajungă la cunoştinţa regelui. Şi mulţi au crezut în cuvintele lui.

4 Şi s-a întâmplat că atâţi câţi l-au crezut s-au adunat într-un [a]loc care se numea Mormon, numele acesta provenind de la rege, fiind la graniţele ţinutului care fusese năpădit din când în când de animale sălbatice.

5 Acum, în Mormon era o fântână cu apă pură şi Alma s-a aşezat acolo, în acel loc lângă apă fiind un desiş cu copaci mici unde s-a ascuns în timpul zilei de frica regelui.

15*a* Mosia 13:9–10; Alma 25:4–12.
17*a* Mosia 21:1–5, 13.
18*a* Mosia 19:18–20.
19*a* GS Răzbunare.
18 1*a* Mosia 23:9–10.
2*a* GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
4*a* Alma 5:3.

6 Şi s-a întâmplat că atâţi câţi au crezut în el s-au adunat acolo să-i asculte cuvintele.

7 Şi s-a întâmplat că, după multe zile, mulţi erau adunaţi la locul lui Mormon ca să asculte cuvintele lui Alma. Da, toţi cei care credeau în cuvintul lui erau adunaţi împreună ca să-l asculte. Şi el i-a [a]învăţat şi le-a predicat pocăinţă şi mântuire şi credinţă în Domnul.

8 Şi s-a întâmplat că le-a spus: Iată, aici sunt apele lui Mormon (căci aşa erau ele numite) şi acum, după cum sunteţi [a]dornici să vă alăturaţi [b]turmei lui Dumnezeu şi să vă numiţi poporul Lui şi sunteţi [c]dornici să purtaţi greutăţile unul altuia, pentru ca ele să fie uşoare;

9 Da, şi sunteţi dornici să jeliţi împreună cu cei care jelesc; da, şi să-i mângâiaţi pe aceia care au nevoie să fie mângâiaţi şi să fiţi [a]martorii lui Dumnezeu în toate timpurile şi în toate lucrurile şi în toate locurile în care se întâmplă să vă aflaţi, chiar până la moarte, ca să puteţi fi mântuiţi de Dumnezeu şi să vă număraţi printre aceia de la învierea [b]dintâi, pentru ca să puteţi avea viaţă [c]veşnică—

10 Acum vă spun, dacă aceasta e dorinţa inimilor voastre, ce aveţi împotrivă să fiţi [a]botezaţi în numele Domnului, ca o mărturie în faţa Lui, că aţi intrat într-un [b]legământ cu El, că Îl veţi sluji şi veţi ţine poruncile Lui, pentru ca El să-şi poată revărsa Spiritul Său mai din plin asupra voastră?

11 Şi acum, când oamenii au auzit aceste cuvinte, ei au bătut din palme de bucurie şi au exclamat: Aceasta este dorinţa inimilor noastre.

12 Şi acum s-a întâmplat că Alma l-a luat pe Helam, el fiind unul dintre primii, şi a mers şi a stat în apă şi a implorat, zicând: O, Doamne, revarsă-ţi Spiritul asupra slujitorului Tău, pentru ca el să poată să facă această lucrare cu sfinţenia inimii.

13 Şi când a spus aceste cuvinte, [a]Spiritul Domnului s-a pogorât asupra lui şi el a zis: Helam, te [b]botez pe tine, având [c]autoritate de la Dumnezeu cel Atotputernic, ca o mărturie că ai intrat într-un legământ ca să-L slujeşti pe El până la moartea trupului tău muritor; şi fie ca Spiritul Domnului să se reverse asupra ta; şi fie ca El să-ţi dăruiască viaţă veşnică prin [d]mântuirea lui Hristos, pe care El a pregătit-o încă de la [e]întemeierea lumii.

14 Şi după ce Alma a spus aceste cuvinte, atât Alma, cât şi Helam au fost [a]cufundaţi în apă;

7*a* Alma 5:11–13.
8*a* D&L 20:37.
b GS Biserica lui Isus Hristos.
c GS Compasiune (compătimire).
9*a* GS Munca misionară; (a) Mărturisi; Martor.
b Mosia 15:21–26.
c GS Viaţă veşnică.
10*a* 2 Ne. 31:17. GS Botez, (a) boteza.
b GS Legământ.
13*a* GS Duhul Sfânt.
b 3 Ne. 11:23–26; D&L 20:72–74.
c A. de C. 1:5. GS Preoţie.
d GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
e Moise 4:2; 5:9.
14*a* GS Botez, (a) boteza—Botezul prin scufundare.

şi ei s-au ridicat şi au ieşit din apă bucurându-se, fiind plini de Spirit.

15 Şi iarăşi, Alma a luat pe altul şi s-a dus pentru a doua oară în apă şi l-a botezat la fel ca şi pe primul, numai că el nu s-a cufundat iarăşi în apă.

16 Şi în felul acesta a botezat pe fiecare dintre cei care s-au dus la locul lui Mormon; şi ei erau cu toţii cam două sute patru suflete; da, şi au fost [a]botezaţi în apele lui Mormon şi au fost umpluţi de [b]harul lui Dumnezeu.

17 Şi au fost numiţi Biserica lui Dumnezeu sau [a]Biserica lui Hristos de atunci încolo. Şi s-a întâmplat că oricine a fost botezat prin puterea şi autoritatea lui Dumnezeu a fost adăugat la această Biserică.

18 Şi s-a întâmplat că Alma, având [a]autoritate de la Dumnezeu, a rânduit preoţi; şi anume el a rânduit un preot la fiecare cincizeci dintre ei, pentru ca să le predice şi să-i [b]înveţe despre lucrurile legate de Împărăţia lui Dumnezeu.

19 Şi le-a poruncit să nu predice nimic altceva decât ceea ce el i-a învăţat şi care fuseseră spuse de către gura sfinţilor profeţi.

20 Da, chiar le-a poruncit să nu [a]predice nimic altceva decât pocăinţă şi credinţă în Domnul care a mântuit poporul Său.

21 Şi le-a poruncit să nu existe nici un [a]conflict între ei, ci să privească înainte ca un [b]singur ochi, având o singură credinţă şi un singur botez, având inimile legate în [c]unitate şi iubire unul pentru altul.

22 Şi astfel le-a poruncit să predice. Şi astfel ei au devenit [a]copiii lui Dumnezeu.

23 Şi el le-a poruncit să respecte ziua de [a]sabat şi s-o păstreze ca zi sfântă şi, de asemenea, să dea mulţumiri în fiecare zi Domnului Dumnezeului lor.

24 Şi el, de asemenea, le-a poruncit preoţilor pe care el i-a rânduit să [a]muncească cu mâinile lor ca să se întreţină.

25 Şi era o zi în fiecare săptămână care a fost pusă deoparte pentru ca ei să se adune laolaltă să înveţe poporul şi să-L [a]preamărească pe Domnul Dumnezeul lor şi, de asemenea, pe cât era posibil, să se adune cu toţii laolaltă.

26 Iar preoţii nu trebuia să depindă de popor pentru întreţinerea lor; ci, pentru munca lor urmau să primească [a]harul lui Dumnezeu ca să devină tari în Spirit, având [b]cunoştinţe de la Dumnezeu ca să poată să-i înveţe cu putere şi autoritate de la Dumnezeu.

16*a* Mosia 25:18.
b GS Har.
17*a* 3 Ne. 26:21; 27:3–8. GS Biserica lui Isus Hristos.
18*a* GS Preoţie.
b GS Învăţa, învăţător.
20*a* D&L 15:6; 18:14–16.
21*a* 3 Ne. 11:28–30. GS Dispută.
b Mat. 6:22; D&L 88:67–68.
c GS Unitate.
22*a* Mosia 5:5–7; Moise 6:64–68.
23*a* Mosia 13:16–19; D&L 59:9–12.
24*a* Fapte 20:33–35; Mosia 27:3–5; Alma 1:26.
25*a* GS Preaslăvire.
26*a* GS Har.
b GS Cunoaştere.

27 Şi iarăşi, Alma a poruncit ca oamenii Bisericii să împartă din bunurile lor, [a]fiecare după ceea ce avea; dacă unul avea mai din abundenţă, el trebuia să împartă mai din abundenţă; iar de la cel care avea puţin, puţin trebuia să i se ceară; iar celui care nu avea nimic trebuia să i se dea.

28 Şi astfel trebuia să împartă din bunurile lor din propria lor voinţă şi cu intenţii bune către Dumnezeu şi către acei preoţi care erau în nevoie, da, şi către fiecare suflet gol şi în nevoie.

29 Şi aceasta a spus el către ei, având poruncă de la Dumnezeu; şi ei au [a]păşit drept înaintea lui Dumnezeu, [b]împărţind unul cu altul, atât lucruri materiale, cât şi spirituale, după nevoile şi lipsurile lor.

30 Şi acum s-a întâmplat că toate acestea s-au întâmplat în Mormon, da, lângă [a]apele lui Mormon, în pădurea care era lângă apele lui Mormon; da, locul lui Mormon, apele lui Mormon, pădurea lui Mormon, cât de frumoase sunt ele în ochii acelora care au ajuns acolo la cunoaşterea Mântuitorului lor; da, şi cât de mare este binecuvântarea lor, căci vor cânta în vecii vecilor pentru lauda Lui.

31 Şi aceste lucruri s-au făcut la [a]graniţele ţării, pentru ca acestea să nu ajungă la cunoştinţa regelui.

32 Dar iată, s-a întâmplat că regele, descoperind o mişcare printre oameni, i-a trimis pe slujitorii săi ca să-i pândească. De aceea, într-o zi când ei erau adunaţi ca să asculte cuvântul Domnului, au fost descoperiţi de rege.

33 Şi acum, regele a zis că Alma aţâţa poporul la răzvrătire împotriva lui; de aceea, el a trimis oştirea ca să-i distrugă.

34 Şi s-a întâmplat că Alma şi poporul Domnului au [a]aflat despre venirea oştirii regelui; de aceea, şi-au luat corturile şi familiile şi au plecat în pustiu.

35 Şi erau în număr de aproape patru sute cincizeci de suflete.

CAPITOLUL 19

Ghedeon încearcă să-l ucidă pe regele Noe—Lamaniţii invadează ţara—Regele Noe moare prin foc—Limhi domneşte ca un domnitor tributar. Circa 145–121 î.H.

Şi s-a întâmplat că oştirea regelui s-a întors după ce a căutat în zadar poporul Domnului.

2 Şi acum iată, forţele regelui erau mici, ele fiind micşorate; şi a început gâlceavă printre cei rămaşi.

3 Iar grupul cel mai mic a început să şoptească ameninţări împotriva regelui şi a început să fie mare vrajbă între ei.

4 Şi acum, printre ei era un om al cărui nume era Ghedeon, el fiind un om puternic şi un duşman al regelui, de aceea, şi-a tras sabia şi a jurat în mânia lui că îl va ucide pe rege.

27*a* Fapte 2:44–45; 4 Ne. 1:3.
29*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
b GS Bunăstare.
30*a* Mosia 26:15.
31*a* Mosia 18:4.
34*a* Mosia 23:1.

5 Şi s-a întâmplat că s-a luptat cu regele; şi atunci când regele a văzut că el era cât pe ce să-l învingă, a fugit şi a alergat şi s-a urcat în *a*turnul care era lângă templu.

6 Şi Ghedeon l-a urmărit şi a fost cât pe ce să se urce în turn şi să-l ucidă pe rege, iar regele şi-a aruncat privirile de jur-împrejur către ţara lui Şemlon şi iată, oştirea lamaniţilor era înăuntrul graniţelor ţării.

7 Şi acum, regele a implorat cu sufletul înfricoşat, zicând: Ghedeon, cruţă-mă, căci lamaniţii năvălesc şi ne vor distruge; da, ei vor distruge poporul meu.

8 Şi acum, regele nu era aşa de îngrijorat pentru poporul său, cât era îngrijorat de propria sa viaţă; cu toate acestea, Ghedeon i-a cruţat viaţa.

9 Şi regele a poruncit poporului să fugă din faţa lamaniţilor, iar el însuşi a mers înaintea lor; şi au fugit în pustiu împreună cu nevestele şi copiii lor.

10 Şi s-a întâmplat că lamaniţii i-au urmărit şi i-au ajuns din urmă şi au început să-i ucidă.

11 Acum, s-a întâmplat că regele le-a poruncit ca toţi bărbaţii să-şi părăsească nevestele şi copiii şi să fugă din faţa lamaniţilor.

12 Acum, erau mulţi care nu voiau să-i părăsească, ci voiau mai degrabă să stea şi să piară cu ei. Iar restul şi-au părăsit nevestele şi copiii şi au fugit.

13 Şi s-a întâmplat că aceia care au zăbovit cu nevestele şi copiii lor au pus pe fiicele lor cele frumoase să stea în frunte şi să se roage de lamaniţi ca să nu-i ucidă.

14 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au avut milă de ei, căci ei erau fermecaţi de frumuseţea femeilor lor.

15 De aceea, lamaniţii le-au cruţat vieţile şi i-au luat robi, i-au dus înapoi în ţara lui Nefi şi le-au dat voie să stăpânească pământul cu condiţia ca să-l predea pe regele Noe în mâinile lamaniţilor şi să-şi predea averea, chiar jumătate din tot ceea ce stăpâneau, jumătate din aurul lor şi din argintul lor şi din toate lucrurile lor preţioase şi astfel trebuia să plătească tribut regelui lamaniţilor de la un an la altul.

16 Şi acum, printre cei care fuseseră luaţi robi era unul dintre fiii regelui, al cărui nume era *a*Limhi.

17 Şi acum, Limhi dorea ca tatăl său să nu fie distrus; cu toate acestea, Limhi ştia despre nedreptăţile tatălui său, el însuşi fiind un om drept.

18 Şi s-a întâmplat că Ghedeon a trimis în secret oameni în pustiu ca să-l caute pe rege şi pe cei care erau cu el. Şi s-a întâmplat că ei au întâlnit poporul din pustiu, în afară de rege şi de preoţii lui.

19 Acum, ei au jurat în inimile lor că se vor întoarce în ţara lui Nefi şi că, dacă nevestele şi copiii lor vor fi ucişi şi, de asemenea, cei care rămăseseră cu

19 5*a* Mosia 11:12. | 16*a* Mosia 7:9.

ei, atunci vor căuta răzbunare şi vor pieri cu ei.

20 Iar regele le-a poruncit să nu se întoarcă; şi ei erau mânioşi pe rege şi au făcut ca el să sufere chiar [a]moartea prin foc.

21 Şi erau cât pe ce să-i ia şi pe preoţi ca să-i omoare, iar aceştia au fugit de ei.

22 Şi s-a întâmplat că erau cât pe ce să se întoarcă în ţara lui Nefi când i-au întâlnit pe oamenii lui Ghedeon. Şi oamenii lui Ghedeon le-au spus despre tot ceea ce li se întâmplase nevestelor şi copiilor lor; şi că lamaniţii le dăduseră voie să stăpânească ţara, plătindu-le lamaniţilor ca tribut jumătate din toate averile lor.

23 Iar poporul le-a spus oamenilor lui Ghedeon că l-au ucis pe rege şi că preoţii lui au fugit departe în pustiu.

24 Şi s-a întâmplat că, după ce au terminat ceremonia, ei s-au întors în ţara lui Nefi bucurându-se pentru că nevestele şi copiii lor nu fuseseră ucişi; şi i-au spus lui Ghedeon ce i-au făcut regelui.

25 Şi s-a întâmplat că regele lamaniţilor le-a [a]jurat că poporul său nu-i va ucide.

26 Şi, de asemenea, Limhi, fiind fiul regelui, având împărăţia dată în grija lui [a]de către popor, s-a legat cu jurământ către regele lamaniţilor cum că poporul său va trebui să-i plătească tribut, anume jumătate din toate avuţiile lor.

27 Şi s-a întâmplat că Limhi a început să întemeieze împărăţia şi să stabilească pacea printre poporul său.

28 Iar regele lamaniţilor a pus gărzi de jur-împrejurul hotarelor ca să poată ţine în ţară poporul lui Limhi, ca să nu poată fugi în pustiu; şi el i-a plătit pe paznici din tributul pe care-l primea de la nefiţi.

29 Şi acum, regele Limhi a avut pace continuă în ţara sa timp de doi ani, iar lamaniţii nu i-au hărţuit şi nici n-au încercat să-i distrugă.

CAPITOLUL 20

Câteva fiice de-ale lamaniţilor sunt răpite de preoţii lui Noe—Lamaniţii poartă război împotriva lui Limhi şi a poporului lui—Oştile lamaniţilor sunt respinse şi forţate să facă pace. Circa 145–123 î.H.

Acum, era un loc în Şemlon unde fiicele lamaniţilor se adunau laolaltă ca să cânte şi să danseze şi să se veselească.

2 Şi s-a întâmplat că într-o zi, un număr mic dintre ele s-au adunat laolaltă ca să cânte şi să danseze.

3 Şi acum, preoţii regelui Noe, fiind ruşinaţi să se întoarcă în oraşul lui Nefi, da, şi, de asemenea, temându-se că poporul îi va ucide, de aceea, nu au îndrăznit să se întoarcă la nevestele şi copiii lor.

4 Şi rămânând în pustiu şi descoperind pe fiicele lamaniţilor, ei s-au oprit şi le-au pândit;

20*a* Mosia 17:13–19; Alma 25:11.

25*a* Mosia 21:3.

26*a* Mosia 7:9.

5 Şi atunci când erau numai câteva dintre ele adunate ca să danseze, ei au ieşit din ascunzătorile lor şi le-au luat şi le-au dus în pustiu; da, pe douăzeci şi patru dintre fiicele lamaniţilor le-au luat ei în pustiu.

6 Şi s-a întâmplat că, atunci când lamaniţii au aflat că fiicele lor lipseau, ei au fost mânioşi pe poporul lui Limhi, căci ei au crezut că poporul lui Limhi făcuse asta.

7 De aceea, ei au trimis oştiri; da, chiar şi regele însuşi a mers în faţa poporului său; şi s-au dus în ţara lui Nefi ca să distrugă poporul lui Limhi.

8 Şi acum, Limhi i-a descoperit pe ei din turn; chiar şi pregătirile lor de război le-au descoperit; de aceea, el a adunat tot poporul său laolaltă şi s-au aşezat la pândă în câmpii şi în păduri.

9 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au venit, poporul lui Limhi a început să năvălească peste ei din locurile de pândă şi a început să-i ucidă.

10 Şi s-a întâmplat că bătălia a devenit foarte aprinsă, căci ei s-au luptat cum se luptă leii pentru prada lor.

11 Şi s-a întâmplat că poporul lui Limhi a început să-i împingă pe lamaniţi în faţa lor; şi totuşi ei nu erau atât de numeroşi, nici cât jumătate din lamaniţi. Dar ei s-au [a]luptat pentru viaţa lor şi pentru nevestele lor şi pentru copiii lor; de aceea, ei s-au străduit şi s-au luptat ca balaurii.

12 Şi s-a întâmplat că ei l-au găsit pe regele lamaniţilor printre cei morţi; dar nu era încă mort, fiind rănit şi lăsat pe pământ, aşa grăbită fusese fuga poporului lui.

13 Şi ei l-au luat şi i-au legat rănile şi l-au adus înaintea lui Limhi şi au spus: Iată, aici este regele lamaniţilor; el, fiind rănit, a căzut printre cei morţi şi ei l-au părăsit; şi iată, noi l-am adus pe el în faţa ta; şi acum, lasă-ne să-l ucidem.

14 Dar Limhi le-a spus: Voi nu-l veţi ucide pe el, ci aduceţi-l aici pentru ca să-l pot vedea. Şi ei l-au adus. Şi Limhi l-a spus: Ce motiv ai tu să vii cu război împotriva poporului meu? Iată, poporul meu nu a încălcat [a]jurământul pe care eu ţi l-am făcut ţie; de aceea, de ce ai încălcat jurământul pe care tu l-ai făcut poporului meu?

15 Şi acum regele a zis: Eu am încălcat jurământul pentru că oamenii tăi au răpit pe fiicele poporului meu; de aceea, în mânia mea, eu am făcut ca poporul meu să se ridice cu război împotriva poporului tău.

16 Şi acum, Limhi nu auzise nimic despre aceasta; de aceea, el a zis: Eu voi cerceta poporul meu şi oricine a făcut lucrul acesta va pieri. De aceea, el a poruncit ca să se facă o cercetare în poporul său.

17 Acum, când [a]Ghedeon a auzit aceste lucruri, el fiind căpitanul regelui, a înaintat şi a spus către rege: Eu mă rog ţie să te abţii şi să nu cercetezi acest

20 11*a* Alma 43:45. | 14*a* Mosia 19:25–26. | 17*a* Mosia 19:4–8.

popor şi să nu pui acest lucru pe seama lor.

18 Căci nu-ţi aduci tu aminte de preoţii tatălui tău, pe care acest popor au căutat să-i distrugă? Şi nu sunt ei în pustiu? Şi nu sunt ei aceia care le-au răpit pe fiicele lamaniţilor?

19 Şi acum iată, spune-i regelui aceste lucruri pentru ca el să spună poporului său să nu se mai războiască cu noi; căci iată, ei deja se pregătesc să se ridice împotriva noastră; şi iată, de asemenea, noi suntem doar puţini la număr.

20 Şi iată, ei vin cu oştirile lor numeroase; şi dacă regele nu-i potoleşte, atunci noi va trebui să pierim.

21 Căci nu sunt cuvintele lui Abinadi [a]înfăptuite, pe care el le-a profeţit împotriva noastră—şi toate acestea pentru că noi nu vrem să ascultăm de cuvintele Domnului şi să ne îndepărtăm de la nedreptăţile noastre?

22 Şi acum, să-l potolim pe rege şi să îndeplinim jurământul pe care noi i l-am făcut; căci este mai bine să fim în sclavie, decât să ne pierdem viaţa; de aceea, să punem capăt la atâta vărsare de sânge.

23 Şi acum, Limhi i-a spus regelui toate aceste lucruri despre tatăl său şi despre [a]preoţii care au fugit în pustiu şi a dat vina pe ei pentru răpirea fiicelor lor.

24 Şi s-a întâmplat că regele s-a potolit faţă de poporul său; şi le-a spus: Să mergem şi să întâlnim pe poporul meu, fără arme; şi cu jurământ vă jur eu vouă că poporul meu nu va ucide pe poporul tău.

25 Şi s-a întâmplat că ei l-au urmat pe rege şi s-au dus fără arme să-i întâlnească pe lamaniţi. Şi s-a întâmplat că ei i-au întâlnit pe lamaniţi; iar regele lamaniţilor s-a închinat adânc în faţa lor şi a pledat în numele poporului lui Limhi.

26 Şi atunci când lamaniţii au văzut poporul lui Limhi, că aceştia erau fără arme, le-a fost [a]milă de ei şi s-au potolit şi s-au întors împreună cu regele în pace în ţara lor.

CAPITOLUL 21

Oamenii lui Limhi sunt atacaţi şi învinşi de către lamaniţi—Oamenii lui Limhi îl întâlnesc pe Amon şi sunt convertiţi—Ei îi povestesc lui Amon despre cele douăzeci şi patru de plăci ale iarediţilor. Circa 122–121 î.H.

Şi s-a întâmplat că Limhi şi poporul lui s-au întors în oraşul lui Nefi şi au început să locuiască în ţară iarăşi în pace.

2 Şi s-a întâmplat că, după multe zile, lamaniţii au început iarăşi să fie aţâţaţi în mânie împotriva nefiţilor şi au început să treacă graniţele ţării din vecinătate.

3 Acum, ei nu îndrăzneau să-i ucidă, din cauza jurământului pe care ei îl făcuseră lui Limhi; dar i-au lovit peste [a]obraz şi au

21*a* Mosia 12:1–8.
23*a* Mosia 19:21, 23.
26*a* GS Compasiune (compătimire).
21 3*a* Mosia 12:2.

fost duri cu ei; şi au început să pună [b]poveri grele pe spinările lor şi să-i mâne ca pe un măgar prost—

4 Da, toate acestea s-au întâmplat pentru ca să poată fi împlinit cuvântul Domnului.

5 Şi acum, suferinţele nefiţilor erau mari şi nu era nici o posibilitate ca ei să se elibereze din mâinile lor, căci lamaniţii îi înconjuraseră din toate părţile.

6 Şi s-a întâmplat că poporul a început să se plângă regelui din cauza suferinţelor lor; şi oamenii au început să dorească să meargă la luptă împotriva lor. Şi ei l-au mâhnit foarte mult pe rege din cauza plângerilor lor; de aceea, el le-a dat voie să facă aşa cum doreau.

7 Şi ei s-au adunat iarăşi laolaltă şi şi-au pus armurile şi au pornit împotriva lamaniţilor ca să-i alunge afară din ţara lor.

8 Şi s-a întâmplat că lamaniţii i-au învins şi i-au mânat înapoi şi au ucis pe mulţi dintre ei.

9 Şi acum, a fost o mare [a]jale şi plângere printre poporul lui Limhi, văduva jelind după bărbatul ei, fiul şi fiica după tatăl lor, iar fraţii după fraţii lor.

10 Acum, erau foarte multe văduve în ţară şi ele plângeau foarte tare în fiecare zi, căci o mare frică de lamaniţi venise asupra lor.

11 Şi s-a întâmplat că plânsul lor fără oprire le-a aţâţat mânia celor care rămăseseră din poporul lui Limhi împotriva lamaniţilor; şi s-au dus iarăşi la luptă, dar au fost iarăşi mânaţi înapoi, suferind o mare pierdere.

12 Da, ei s-au dus din nou, chiar şi a treia oară, şi au suferit în acelaşi fel; iar cei care nu au fost ucişi s-au întors iarăşi în oraşul lui Nefi.

13 Şi ei s-au umilit chiar plecându-se în ţărână, supunându-se jugului sclaviei, supunându-se la lovituri şi să fie mânaţi de colo-colo şi împovăraţi după dorinţa duşmanilor lor.

14 Şi ei s-au [a]umilit chiar până în adâncurile umilinţei; şi L-au implorat cu putere pe Dumnezeu; da, chiar ziua întreagă L-au implorat pe Dumnezeul lor ca El să-i salveze din suferinţele lor.

15 Şi acum, Domnul a fost [a]încet în a le auzi strigătul, din cauza nedreptăţilor lor; cu toate acestea, Domnul a auzit strigătele lor şi a început să înmoaie inimile lamaniţilor, aşa încât ei au început să uşureze povara lor; totuşi, Domnul nu a găsit potrivit să-i elibereze din sclavie.

16 Şi s-a întâmplat că ei au început să prospere treptat în ţară şi au început să crească grâne mai din abundenţă, precum şi turme şi cirezi, încât nu au suferit de foame.

17 Acum, era un mare număr de femei, mai multe decât erau bărbaţi; de aceea, regele Limhi a poruncit ca fiecare bărbat să [a]contribuie la îngrijirea [b]văduvelor şi a copiilor acestora pentru ca ei să nu sufere de foame; şi

3*b* Mosia 12:5.
9*a* Mosia 12:4.
14*a* Mosia 29:20.
GS Umil, umilinţă.
15*a* Prov. 15:29; Mosia 11:23–25; D&L 101:7–9.
17*a* Mosia 4:16, 26.
b GS Văduvă.

au făcut aceasta din cauza numărului mare al celor care au fost uciși.

18 Acum, poporul lui Limhi a stat unit ca un singur trup, atât de mult cât a fost posibil și și-au asigurat grânele lor și turmele lor;

19 Iar regele însuși nu risca să iasă în afara zidurilor orașului, decât dacă lua cu el garda sa, de teamă ca nu cumva să cadă în mâinile lamaniților.

20 Și el a făcut ca poporul său să păzească țara zi și noapte pentru ca prin orice mijloace să-i prindă pe preoții aceia care fugiseră în pustiu și care răpiseră pe [a]fiicele lamaniților și care făcuseră ca o distrugere așa de mare să vină asupra lor.

21 Căci ei doreau să-i prindă pe aceștia ca să-i poată pedepsi; căci ei veniseră în țara lui Nefi noaptea și luaseră cu ei grânele lor și multe din lucrurile lor prețioase; de aceea, ei s-au pus să-i aștepte.

22 Și s-a întâmplat că nu a mai fost nici o tulburare între lamaniți și poporul lui Limhi, chiar până când [a]Amon și frații săi au venit în țară.

23 Iar regele, fiind în afara porților orașului împreună cu garda lui, l-a descoperit pe Amon și pe frații lui; și crezând că erau preoți de-ai lui Noe, a ordonat ca aceștia să fie prinși, legați și aruncați în [a]închisoare. Și dacă ar fi fost preoți de-ai lui Noe, el ar fi pus ca ei să fie omorâți.

24 Dar când a aflat că nu erau, ci că ei erau frații săi și că veniseră din țara lui Zarahemla, el s-a umplut de o bucurie nespus de mare.

25 Acum, regele Limhi trimisese înainte de venirea lui Amon un număr [a]mic de oameni ca să [b]caute țara lui Zarahemla; dar ei n-au putut s-o găsească și s-au pierdut în pustiu.

26 Cu toate acestea, ei au găsit o țară care fusese populată; da, o țară care era acoperită cu [a]oase uscate; da, o țară care fusese populată și care fusese distrusă; și ei, presupunând că aceasta era țara lui Zarahemla, s-au întors în țara lui Nefi, ajungând la granițele țării cu numai câteva zile înainte de venirea lui Amon.

27 Și au adus cu ei o cronică, chiar o cronică a poporului ale căror oase le găsiseră; și era gravată pe plăci de metal.

28 Și acum, Limhi era iarăși plin de bucurie aflând din gura lui Amon că regele Mosia avea un [a]dar de la Dumnezeu prin care el putea tălmăci asemenea inscripții; da, și Amon, de asemenea, s-a bucurat.

29 Și totuși Amon și frații lui erau plini de întristare pentru că atât de mulți din frații lor fuseseră uciși;

30 Și, de asemenea, pentru că regele Noe și preoții lui făcuseră ca poporul să facă atât de multe păcate și nedreptăți împotriva lui Dumnezeu; și au mai jelit din cauza [a]morții lui Abinadi; și, de

20*a* Mosia 20:5.
22*a* Mosia 7:6–13.
23*a* Hel. 5:21.
25*a* Mosia 8:7.
b Mosia 7:14.
26*a* Mosia 8:8.
28*a* Omni 1:20–22; Mosia 28:11–16.
30*a* Mosia 17:12–20.

asemenea, din cauza [b]plecării lui Alma şi a poporului care plecase cu el, care formaseră o biserică a lui Dumnezeu prin tăria şi puterea lui Dumnezeu şi prin credinţă în cuvintele care fuseseră spuse de către Abinadi.

31 Da, ei au jelit plecarea lor căci ei nu ştiau încotro fugiseră. Acum, ei ar fi vrut bucuroşi să se unească cu ei, căci ei înşişi intraseră într-un legământ cu Dumnezeu ca să-L slujească şi să-I ţină poruncile.

32 Şi acum, de la venirea lui Amon, regele Limhi, de asemenea, a intrat într-un legământ cu Dumnezeu, la fel ca şi mulţi din poporul lui, ca să-L slujească şi să-I ţină poruncile.

33 Şi s-a întâmplat că regele Limhi, precum şi mulţi din poporul lui voiau să fie botezaţi; dar nu era nimeni în ţară care să aibă [a]autoritate de la Dumnezeu. Iar Amon a refuzat să facă lucrul acesta, considerând că era un slujitor nevrednic.

34 De aceea, ei nu s-au unit la acel timp într-o biserică, aşteptând Spiritul Domnului. Acum, ei doreau să devină la fel ca şi Alma şi fraţii lui, care fugiseră în pustiu.

35 Ei doreau să fie botezaţi ca o mărturie şi o dovadă că erau dornici să-L slujească pe Dumnezeu cu toată inima lor; cu toate acestea, ei au prelungit timpul; iar o relatare a botezului lor va fi [a]dată mai departe.

36 Şi acum, toată preocuparea lui Amon şi a poporului lui, precum şi a regelui Limhi şi a poporului lui, era să se elibereze din mâna lamaniţilor şi din sclavie.

CAPITOLUL 22

Se fac planuri pentru ca poporul să scape de sub sclavia lamaniţilor —Lamaniţii sunt îmbătaţi—Poporul scapă, se întoarce la Zarahemla şi devine supus regelui Mosia. Circa 121–120 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că Amon şi regele Limhi au început să se sfătuiască cu poporul cum să se elibereze din sclavie; şi chiar au făcut ca tot poporul să se adune laolaltă; şi aceasta au făcut-o ca să cunoască glasul poporului despre această problemă.

2 Şi s-a întâmplat că ei n-au putut găsi nici o cale să se elibereze din sclavie, decât să-şi ia femeile şi copiii şi turmele şi cirezile şi corturile şi să plece în pustiu; căci lamaniţii fiind atât de numeroşi, era imposibil pentru poporul lui Limhi să se lupte cu ei, gândindu-se să se elibereze din sclavie prin sabie.

3 Acum s-a întâmplat că Ghedeon s-a dus şi a stat înaintea regelui şi i-a spus: Acum, o, rege, tu până acum ai ascultat de cuvintele mele de multe ori când noi am avut conflicte cu fraţii noştri, lamaniţii.

4 Şi acum, o, rege, dacă tu nu m-ai găsit pe mine că sunt un slujitor nevrednic sau dacă tu ai ascultat până acum de

30*b* Mosia 18:34–35. | 33*a* GS Autoritate. | 35*a* Mosia 25:17–18.

cuvintele mele într-o oarecare măsură şi ele au fost de folos pentru tine, chiar aşa, eu doresc ca tu să asculţi cuvintele mele la acest timp; şi voi fi slujitorul tău şi voi elibera acest popor din sclavie.

5 Şi regele i-a dat lui voie să vorbească. Şi Ghedeon i-a spus:

6 Uită-te la trecătoarea din spate, prin zidul din spate, în partea din spatele oraşului. Lamaniţii sau gărzile lamaniţilor sunt beţi noaptea; de aceea, să dăm de veste către tot acest popor, ca să-şi adune laolaltă turmele şi cirezile pentru ca să le poată mâna în pustiu pe timp de noapte.

7 Iar eu mă voi duce, potrivit poruncii tale şi voi plăti lamaniţilor ultimul tribut de vin şi ei vor fi beţi; iar noi vom trece prin trecătoarea secretă de la stânga taberei lor, atunci când ei sunt beţi şi adormiţi.

8 Astfel, noi vom pleca în pustiu împreună cu femeile noastre şi cu copiii noştri, cu turmele noastre şi cu cirezile noastre; iar noi vom călători în jurul ţării lui Şilom.

9 Şi s-a întâmplat că regele a ascultat de cuvintele lui Ghedeon.

10 Şi regele Limhi a făcut ca poporul său să-şi adune laolaltă turmele; şi a trimis tributul de vin lamaniţilor; şi, de asemenea, a trimis mai mult vin ca dar către ei; şi au băut fără măsură din vinul pe care regele Limhi l-a trimis pentru ei.

11 Şi s-a întâmplat că oamenii regelui Limhi a plecat pe timp de noapte în pustiu cu turmele lor şi cu cirezile lor; şi au mers în jurul ţării lui Şilom în pustiu şi apoi au cotit drumul lor către ţara lui Zarahemla, fiind conduşi de către Amon şi fraţii lui.

12 Şi ei îşi luaseră cu ei tot aurul lor şi argintul şi lucrurile lor preţioase pe care le-au putut căra, precum şi proviziile lor, în pustiu. Şi şi-au continuat călătoria.

13 Şi după ce fuseseră timp de multe zile în pustiu, au ajuns în ţara lui Zarahemla şi s-au unit cu poporul lui Mosia şi au devenit supuşii lui.

14 Şi s-a întâmplat că Mosia i-a primit cu bucurie; şi, de asemenea, a primit [a]cronicile lor, precum şi [b]cronicile care fuseseră găsite de către poporul lui Limhi.

15 Şi acum, s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au descoperit că poporul lui Limhi plecase din ţară pe timp de noapte, ei au trimis o armată în pustiu ca să-i urmărească;

16 Şi după ce i-au urmărit timp de două zile, nu au mai putut să calce pe urmele lor; de aceea, s-au rătăcit în pustiu.

O relatare a lui Alma şi a poporului Domnului, care au fost goniţi în pustiu de către poporul regelui Noe.

Cuprinde capitolele 23 şi 24.

22 14*a* Mosia 8:5. *b* Mosia 8:9.

CAPITOLUL 23

Alma refuză să fie rege—El slujeşte ca mare preot—Domnul pedepseşte pe poporul Său, iar lamaniţii cuceresc ţara lui Helam—Amulon, conducătorul preoţilor păcătoşi ai regelui Noe, domneşte ca supus al regelui lamaniţilor. Circa 145–121 î.H.

Acum, Alma a fost avertizat de către Domnul că oştirile regelui Noe vor năvăli asupra lor şi a făcut cunoscut aceasta către poporul său, de aceea ei şi-au adunat laolaltă turmele lor şi au luat din grânele lor şi au plecat în pustiu înaintea oştirilor regelui Noe.

2 Iar Domnul i-a întărit pe ei, aşa încât oamenii regelui Noe nu i-au putut birui ca să-i distrugă.

3 Şi ei au fugit timp de opt zile în pustiu.

4 Şi au ajuns la un ţinut, da, şi anume un ţinut foarte frumos şi plăcut, un ţinut cu apă pură.

5 Şi şi-au pus corturile şi au început să cultive pământul şi au început să ridice case; da, ei au fost harnici şi au muncit foarte mult.

6 Iar poporul era dornic ca Alma să fie regele lor, căci era iubit de către poporul lui.

7 Dar el le-a spus: Iată, nu este potrivit ca noi să avem un rege; căci aşa a zis Domnul: Voi [a]nu trebuie să puneţi o fiinţă mai presus decât alta sau un om nu trebuie să se creadă mai presus de altul; de aceea, eu vă spun vouă, nu este potrivit ca voi să aveţi un rege.

8 Cu toate acestea, dacă ar fi posibil ca voi întotdeauna să aveţi oameni drepţi ca să fie regii voştri, atunci ar fi bine pentru voi să aveţi un rege.

9 Dar aduceţi-vă aminte de [a]nedreptatea regelui Noe şi a preoţilor lui; şi eu însumi am fost [b]prins într-o cursă şi am făcut multe lucruri care erau odioase în ochii Domnului, ceea ce m-a făcut pe mine să mă pocăiesc cu durere;

10 Cu toate acestea, după multe [a]suferinţe, Domnul mi-a auzit strigătele şi a răspuns rugăciunilor mele şi m-a făcut pe mine să fiu o unealtă în mâinile Sale ca să [b]aduc pe atât de mulţi dintre voi la cunoaşterea adevărului Lui.

11 Cu toate acestea, eu nu mă făles cu asta, căci sunt nevrednic să mă făles.

12 Şi acum vă spun eu vouă, voi aţi fost oprimaţi de către regele Noe şi aţi fost în sclavia lui şi a preoţilor lui şi aţi fost aduşi de ei în nedreptate; de aceea aţi fost legaţi cu [a]legăturile nedreptăţii.

13 Şi acum, cum voi aţi fost eliberaţi de puterea lui Dumnezeu din aceste legături; da, chiar afară din mâinile regelui Noe şi ale poporului lui, precum şi din legăturile nedreptăţii; chiar aşa, eu doresc ca voi

23 7*a* Mosia 27:3–5.
9*a* Prov. 16:12; Mosia 11:1–15.
b Mosia 17:1–4.
10*a* D&L 58:4.
b Mosia 18:35.
12*a* 2 Ne. 28:19–22.

să vă [a]ţineţi bine în această [b]libertate în care voi aţi fost făcuţi liberi şi să nu aveţi încredere în [c]nici un om ca să fie rege peste voi.

14 Şi, de asemenea, să nu aveţi încredere în nimeni să fie [a]învăţătorul vostru sau preotul vostru, decât dacă el este un om al lui Dumnezeu, călcând pe căile Lui şi ţinând poruncile Lui.

15 Astfel a învăţat Alma pe porul său, ca fiecare om să-l [a]iubească pe vecinul său la fel ca pe sine însuşi, pentru ca să nu fie nici un [b]conflict printre ei.

16 Şi acum, Alma era preotul lor cel [a]mare, el fiind întemeietorul bisericii lor.

17 Şi s-a întâmplat că nimeni nu a căpătat [a]autoritate să predice sau să-i înveţe, decât dacă era de la Dumnezeu. De aceea, el a uns pe toţi preoţii şi pe toţi învăţătorii lor; şi nimeni nu a fost uns decât dacă era un om drept.

18 De aceea, ei au vegheat asupra poporului lor şi l-au [a]hrănit cu lucruri care ţin de dreptate.

19 Şi s-a întâmplat că ei au început să prospere nespus de mult în ţară; şi ei au numit ţara Helam.

20 Şi s-a întâmplat că ei s-au înmulţit şi au prosperat foarte mult în ţara Helamului; şi ei au zidit un oraş, pe care l-au numit oraşul Helamului.

21 Cu toate acestea, Domnul găseşte potrivit să [a]pedepsească pe poporul Său; da, El a pus la încercare [b]răbdarea şi credinţa lor.

22 Cu toate acestea — oricine îşi pune [a]nădejdea în El, acela va fi [b]înălţat în ziua din urmă. Da, şi astfel a fost cu poporul acesta.

23 Căci iată, vă voi arăta vouă că au fost aduşi în sclavie şi nimeni nu putea să-i elibereze, decât Domnul Dumnezeul lor, da, chiar Dumnezeul lui Avraam, Isaac şi Iacov.

24 Şi s-a întâmplat că El i-a eliberat şi şi-a manifestat către ei puterea Lui măreaţă; şi mare a fost bucuria lor.

25 Căci iată, s-a întâmplat că în timp ce ei erau în ţara Helamului, da, în oraşul Helamului, în timp ce cultivau pământul ţării de jur-împrejur, iată, o oştire a lamaniţilor era la graniţele ţării.

26 Acum, s-a întâmplat că fraţii lui Alma au fugit de pe câmpurile lor şi s-au adunat laolaltă în oraşul Helamului; şi ei erau foarte înfricoşaţi din cauza apariţiei lamaniţilor.

27 Dar Alma s-a dus la ei şi a stat printre ei şi i-a îndemnat să nu fie înfricoşaţi, ci să-şi aducă aminte de Domnul Dumnezeul lor şi că El îi va elibera.

28 De aceea, şi-au alungat frica şi au început să-L implore pe Domnul, ca El să înmoaie inimile lamaniţilor, ca să-i cruţe

13*a* Gal. 5:1.
b GS Liber, libertate.
c Mosia 29:13.
14*a* Mosia 18:18–22.
15*a* GS Dragoste.
b 3 Ne. 11:28–29.
16*a* Mosia 26:7.
17*a* GS Autoritate; Preoţie.
18*a* 1 Tim. 4:6.
21*a* Hel. 12:3; D&L 98:21.
GS (a) Mustra, mustrare.
b GS Răbdare.
22*a* GS (a) se Încrede.
b 1 Ne. 13:37.

pe ei şi pe nevestele lor şi pe copiii lor.

29 Şi s-a întâmplat că Domnul a înmuiat inimile lamaniţilor. Iar Alma şi fraţii săi s-au dus şi s-au predat singuri în mâinile lor; iar lamaniţii au pus stăpânire pe ţara Helamului.

30 Acum, oştirile lamaniţilor care se duseseră după oamenii regelui Limhi se rătăciseră în pustiu timp de multe zile.

31 Şi iată, ei i-au găsit pe preoţii aceia ai regelui Noe într-un loc pe care ei îl numeau Amulon; iar ei au început să stăpânească ţara Amulonului şi au început să cultive pământul.

32 Acum, numele conducătorului acestor preoţi era Amulon.

33 Şi s-a întâmplat că Amulon a pledat în faţa lamaniţilor; şi, de asemenea, a trimis pe nevestele lor, care erau [a]fiicele lamaniţilor, ca să pledeze în faţa fraţilor lor pentru ca aceştia să nu-i nimicească pe bărbaţii lor.

34 Şi lamaniţilor le-a fost [a]milă de Amulon şi de fraţii lui şi nu i-au nimicit datorită nevestelor lor.

35 Şi Amulon şi fraţii lui s-au unit cu lamaniţii şi au călătorit în pustiu în căutarea ţării lui Nefi, când au descoperit ţara Helamului, care era stăpânită de Alma şi de fraţii lui.

36 Şi s-a întâmplat că lamaniţii le-au făgăduit lui Alma şi fraţilor lui că, dacă ei le-ar arăta lor calea care ducea la ţara lui Nefi, atunci le-ar da viaţa şi libertatea.

37 Dar după ce Alma le-a arătat drumul care ducea la ţara lui Nefi, lamaniţii n-au vrut să-şi păstreze făgăduiala; ci au pus [a]gărzi de jur-împrejurul ţării Helamului, peste Alma şi fraţii lui.

38 Iar cei rămaşi dintre ei s-au dus în ţara lui Nefi; şi o parte dintre ei s-au întors în ţara Helamului şi, de asemenea, au adus cu ei nevestele şi copiii gărzilor care fuseseră lăsate în ţară.

39 Iar regele lamaniţilor i-a dat voie lui Amulon să fie rege şi conducător peste poporul său, care era în ţara Helamului; cu toate acestea, el trebuia să nu aibă nici o putere să facă ceva împotriva voinţei regelui lamaniţilor.

CAPITOLUL 24

Amulon îl persecută pe Alma şi pe poporul lui—Ei sunt condamnaţi la moarte dacă se roagă—Domnul face ca poverile lor să pară uşoare—El îi salvează din sclavie şi ei se întorc la Zarahemla. Circa 145–120 î.H.

Şi s-a întâmplat că Amulon a dobândit trecere în ochii regelui lamaniţilor; de aceea, regele lamaniţilor a aprobat ca el şi fraţii lui să fie numiţi învăţători peste poporul său, da, chiar peste poporul care era în ţara lui Şemlon, în ţara lui Şilom şi în ţara lui Amulon.

2 Căci lamaniţii puseseră stăpânire pe toate aceste ţări; de

33*a* Mosia 20:3–5.
34*a* GS Compasiune (compătimire).
37*a* Mosia 24:8–15.

aceea, regele lamaniţilor a numit regi peste toate aceste ţări.

3 Şi acum, numele regelui lamaniţilor era Laman, el fiind numit după numele tatălui său; şi de aceea, el era numit regele Laman. Şi el era rege peste un popor numeros.

4 Şi el a numit învăţători dintre fraţii lui Amulon, în fiecare ţinut care era stăpânit de poporul său; şi astfel, limba lui Nefi a început să fie învăţată de către tot poporul lamaniţilor.

5 Şi erau oameni prietenoşi unul cu altul; cu toate acestea, ei nu-L cunoşteau pe Dumnezeu; şi nici fraţii lui Amulon nu i-au învăţat nimic despre Domnul Dumnezeul lor, nici despre legea lui Moise; nici nu i-au învăţat cuvintele lui Abinadi.

6 Dar i-au învăţat că trebuia să păstreze cronica lor şi că puteau să scrie unul altuia.

7 Şi astfel lamaniţii au început să se îmbogăţească şi au început să facă comerţ unul cu altul şi au devenit importanţi şi au început să fie un popor dibaci şi înţelept, cu înţelepciune lumească, dibaci în tot felul de ticăloşii şi hoţii, dar nu cu propriii lor fraţi.

8 Şi acum, s-a întâmplat că Amulon a început să-şi exercite [a]autoritatea asupra lui Alma şi a fraţilor lui şi a început să-l persecute şi să facă aşa ca şi copiii lui să-i persecute pe copiii lor.

9 Căci Amulon îl cunoştea pe Alma, că el era [a]unul din preoţii regelui şi că el era acela care credea în cuvintele lui Abinadi şi care fusese alungat din prezenţa regelui; şi de aceea, el era mânios pe el; căci el era supus regelui Laman şi totuşi avea autoritate asupra lor şi-i punea la [b]muncă şi punea supraveghetori asupra lor.

10 Şi s-a întâmplat că suferinţele lor erau aşa de mari, încât ei au început să-L implore cu putere pe Dumnezeu.

11 Iar Amulon le-a poruncit să-şi oprească strigătele; şi a pus gărzi peste ei ca să-i păzească, pentru ca oricine care va fi găsit rugându-se la Dumnezeu să fie omorât.

12 Iar Alma şi oamenii săi nu şi-au ridicat glasurile către Domnul Dumnezeul lor, dar şi-au [a]descărcat inimile către El; iar El a cunoscut gândurile inimilor lor.

13 Şi s-a întâmplat că glasul Domnului a venit către ei în suferinţele lor, zicând: Ridicaţi-vă capul şi fiţi mângâiaţi, căci Eu cunosc legământul pe care voi l-aţi făcut cu Mine; şi Eu voi face un legământ cu poporul Meu şi îl voi elibera pe el din sclavie.

14 Şi Eu, de asemenea, voi uşura poverile care sunt puse pe umerii voştri pentru ca nici măcar să nu le simţiţi pe spinările voastre, chiar când sunteţi în sclavie; şi aceasta o voi face Eu pentru ca voi să fiţi [a]martori pentru Mine de acum încolo şi pentru ca voi să ştiţi cu siguranţă că Eu, Domnul Dumnezeu,

24 8*a* D&L 121:39.
9*a* Mosia 17:1–4; 23:9.
b Mosia 21:3–6.
12*a* GS Rugăciune.
14*a* GS Martor.

vizitez poporul Meu în [b]suferinţele lui.

15 Şi acum, s-a întâmplat că poverile care erau puse asupra lui Alma şi a fraţilor lui s-au făcut uşoare; da, Domnul i-a [a]întărit pe ei pentru ca să-şi poată purta [b]poverile cu uşurinţă, iar ei s-au supus cu bucurie şi cu [c]răbdare voinţei Domnului.

16 Şi s-a întâmplat că atât de mare era credinţa lor şi răbdarea lor, încât glasul Domnului a venit iarăşi către ei, zicând: Fiţi mângâiaţi, căci mâine Eu vă voi elibera din sclavie.

17 Şi El a spus către Alma: Tu vei merge înaintea poporului acesta, iar Eu voi merge cu tine şi voi elibera acest popor din [a]sclavie.

18 Acum s-a întâmplat că Alma şi poporul său şi-au adunat într-o noapte turmele laolaltă, precum şi grânele; da, chiar toată noaptea şi-au adunat ei turmele laolaltă.

19 Şi dimineaţa, Domnul a făcut ca un somn [a]greu să vină peste lamaniţi, da, şi toţi supraveghetorii lor erau într-un somn adânc.

20 Iar Alma şi poporul său au plecat în pustiu; şi, după ce ei au călătorit toată ziua, ei şi-au pus corturile într-o vale; şi au numit valea aceasta Alma, pentru că el i-a condus pe ei în pustiu.

21 Da, şi în valea lui Alma şi-au revărsat ei [a]mulţumirile lor către Dumnezeu, fiindcă El a fost milos cu ei şi le-a uşurat poverile şi i-a eliberat din sclavie; căci ei au fost în sclavie şi nimeni nu putea să-i salveze decât Domnul Dumnezeul lor.

22 Şi i-au dat mulţumiri lui Dumnezeu, da, toţi bărbaţii şi toate femeile lor şi toţi copiii lor care puteau vorbi şi-au ridicat glasurile, lăudându-L pe Dumnezeul lor.

23 Şi acum, Domnul a spus către Alma: Grăbeşte-te şi pleacă, tu şi poporul tău, din această ţară, căci lamaniţii s-au trezit şi vă urmăresc; de aceea, plecaţi din această ţară, iar Eu îi voi opri pe lamaniţi în valea aceasta pentru ca ei să nu se ducă mai departe să urmărească acest popor.

24 Şi s-a întâmplat că ei au plecat din vale şi au pornit în călătorie în pustiu.

25 Şi după ce au fost în pustiu douăsprezece zile, ei au ajuns în ţara lui Zarahemla; iar regele Mosia i-a primit cu bucurie.

CAPITOLUL 25

Urmaşii lui Mulec din Zarahemla devin nefiţi—Ei învaţă de la poporele lui Alma şi Zenif—Alma îl botează pe Limhi şi pe toţi oamenii lui—Mosia îl împuterniceşte pe Alma să organizeze Biserica lui Dumnezeu. Circa 120 î.H.

ŞI acum, regele Mosia a făcut ca tot poporul să se adune laolaltă.

2 Acum, nu erau aşa de mulţi copii de-ai lui Nefi sau atât de

14*b* GS Adversitate.
15*a* Mat. 11:28–30.
b Alma 31:38; 33:23.
c D&L 54:10.
GS Răbdare.
17*a* GS Robie.
19*a* 1 Sam. 26:12.
21*a* GS Recunoscător, recunoştinţă.

mulţi dintre descendenţii lui Nefi cum era [a]poporul lui Zarahemla, care era un urmaş al lui [b]Mulec, şi cei care au venit cu el în pustiu.

3 Iar poporul lui Nefi şi poporul lui Zarahemla nu erau la fel de numeroşi ca lamaniţii; da, nu erau nici jumătate cât ei.

4 Şi acum, tot poporul lui Nefi era adunat laolaltă şi, de asemenea, tot poporul lui Zarahemla; şi ei erau adunaţi în două cete.

5 Şi s-a întâmplat că Mosia a citit şi a făcut ca să fie citite cronicile lui Zenif către poporul său; da, el a citit cronicile poporului lui Zenif din timpul când ei au părăsit ţara lui Zarahemla până când s-au întors.

6 Şi el, de asemenea, a citit relatarea lui Alma şi a fraţilor lui şi toate suferinţele lor, din timpul când ei au părăsit ţara lui Zarahemla până când s-au reîntors.

7 Şi acum, când Mosia a terminat de citit cronicile, oamenii lui care trăiau în ţară au fost cuprinşi de mirare şi uimire.

8 Căci ei nu ştiau ce să creadă; căci atunci când ei i-au văzut pe cei care fuseseră [a]eliberaţi din sclavie, au fost umpluţi de o mare bucurie.

9 Şi iarăşi, când ei s-au gândit la fraţii lor care fuseseră ucişi de lamaniţi, ei s-au umplut de durere şi chiar au vărsat multe lacrimi de durere.

10 Şi iarăşi, când ei s-au gândit la bunătatea fără întârziere a lui Dumnezeu şi la puterea Lui în a-i elibera pe Alma şi pe fraţii lui din mâinile lamaniţilor şi din sclavie, ei şi-au ridicat glasurile şi i-au dat mulţumiri lui Dumnezeu.

11 Şi iarăşi, atunci când s-au gândit la lamaniţi, care erau fraţii lor, la starea lor păcătoasă şi murdară, s-au umplut de [a]durere şi de teamă pentru bunăstarea [b]sufletelor lor.

12 Şi s-a întâmplat că cei care erau fiii lui Amulon şi ai fraţilor lui, care luaseră de neveste pe fiicele lamaniţilor, erau nemulţumiţi de purtarea taţilor lor şi nu voiau să mai fie numiţi după numele taţilor lor, de aceea ei şi-au luat numele lui Nefi pentru ca să poată fi numiţi copiii lui Nefi şi să fie număraţi printre cei care se numeau nefiţi.

13 Şi acum, toţi oamenii lui Zarahemla erau [a]numiţi nefiţi şi aceasta pentru că împărăţia nu fusese dată nimănui, decât celor care erau urmaşii lui Nefi.

14 Şi acum, s-a întâmplat că atunci când Mosia a terminat de vorbit şi de citit către popor, el a dorit ca şi Alma să vorbească poporului.

15 Şi Alma a vorbit către ei atunci când erau adunaţi laolaltă în cete mari; şi el s-a dus de la o ceată la alta, predicând poporului pocăinţă şi credinţă în Domnul.

16 Şi a îndemnat poporul lui Limhi şi pe cel al fraţilor lui, pe toţi cei care fuseseră eliberaţi

25 2*a* Omni 1:13–19.
b Hel. 6:10.
GS Mulek.

8*a* Mosia 22:11–13.

11*a* Mosia 28:3–4; Alma 13:27.

b GS Suflet—Valoarea sufletelor.

13*a* Omni 1:19.

din sclavie, ca ei să-şi aducă aminte că Domnul a fost Cel care i-a eliberat pe ei.

17 Şi s-a întâmplat că după ce Alma a învăţat poporul multe lucruri şi a terminat de cuvântat către ei, regele Limhi a dorit să fie botezat; şi toţi oamenii lui au dorit, de asemenea, ca şi ei să fie botezaţi.

18 De aceea, Alma s-a dus în apă şi i-a [a]botezat; i-a botezat în acelaşi fel cum i-a botezat pe fraţii săi în [b]apa Mormonului; da, şi cei pe care i-a botezat au aparţinut de Biserica lui Dumnezeu; şi aceasta datorită credinţei lor în cuvintele lui Alma.

19 Şi s-a întâmplat că regele Mosia l-a împuternicit pe Alma să întemeieze biserici peste tot în ţara lui Zarahemla; şi i-a dat lui [a]puterea să rânduiască preoţi şi învăţători în fiecare biserică.

20 Acum, lucrul acesta a fost făcut pentru că erau atât de mulţi oameni, încât ei nu puteau fi guvernaţi de un singur învăţător; şi nici nu puteau să audă cuvântul lui Dumnezeu într-o singură adunare;

21 De aceea, ei s-au adunat laolaltă în diferite grupuri care se numeau biserici; fiecare biserică având preoţii ei şi învăţătorii ei, iar fiecare preot predica aşa cum i s-a transmis din gura lui Alma.

22 Şi astfel, cu toate că erau mai multe biserici, ei totuşi erau o singură [a]Biserică, da, chiar Biserica lui Dumnezeu; căci în toate bisericile nu se predica nimic altceva decât pocăinţă şi credinţă în Dumnezeu.

23 Şi acum, erau şapte biserici în ţara lui Zarahemla. Şi s-a întâmplat că aceia care voiau să ia asupra lor [a]numele lui Hristos sau al lui Dumnezeu s-au unit cu bisericile lui Dumnezeu;

24 Şi ei s-au numit [a]poporul lui Dumnezeu. Iar Domnul şi-a revărsat Spiritul Său asupra lor, iar ei au fost binecuvântaţi şi au prosperat în ţară.

CAPITOLUL 26

Mulţi membri ai Bisericii sunt conduşi în păcat de către necredincioşi—Lui Alma i se făgăduieşte viaţă veşnică—Cei care se pocăiesc şi se botează câştigă iertare—Membrii păcătoşi ai Bisericii care se pocăiesc şi se spovedesc lui Alma şi Domnului vor fi iertaţi; altfel, ei nu vor face parte dintre oamenii Bisericii. Circa 120–100 î.H.

Acum, s-a întâmplat că erau mulţi din generaţia care se ridica, şi care nu puteau înţelege cuvintele regelui Beniamin, ei fiind copii mici atunci când el a vorbit către poporul său; şi ei nu au crezut în tradiţiile strămoşilor lor.

2 Ei nu credeau ceea ce fusese spus despre învierea morţilor, nici nu credeau despre venirea lui Hristos.

3 Şi acum, din cauza necredin-

18*a* Mosia 21:35.
b Mosia 18:8–17.
19*a* GS Preoţie.
22*a* Mosia 18:17.
23*a* GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
24*a* GS Legământ.

ţei lor, ei nu puteau [a]înţelege cuvântul lui Dumnezeu; iar inimile lor erau împietrite.

4 Şi ei nu voiau să fie botezaţi; şi nici nu voiau să se unească cu Biserica. Şi ei erau un popor separat în ceea ce priveşte credinţa lor; şi au rămas aşa pentru totdeauna, chiar în starea lor [a]carnală şi păcătoasă; căci ei nu voiau să-L cheme pe Domnul Dumnezeul lor.

5 Şi acum, în domnia lui Mosia, ei nu erau nici cât jumătate din poporul lui Dumnezeu; dar din cauza [a]neînţelegerilor dintre fraţi, ei au devenit mai numeroşi.

6 Căci s-a întâmplat că ei, cu vorbele lor linguşitoare, au înşelat pe mulţi dintre cei care erau în Biserică şi i-au făcut pe aceştia să facă multe păcate; de aceea, a fost potrivit ca cei care au făcut păcate, care erau în Biserică, să fie [a]pedepsiţi de către Biserică.

7 Şi s-a întâmplat că ei au fost aduşi în faţa preoţilor şi daţi pe mâna preoţilor de către învăţători; iar preoţii i-au adus în faţa lui Alma, care era [a]marele preot.

8 Acum, regele Mosia îi dăduse lui Alma autoritate peste Biserică.

9 Şi s-a întâmplat că Alma nu ştia despre ei; dar erau mulţi martori împotriva lor; da, poporul s-a ridicat şi a depus mărturie despre nedreptatea lor din abundenţă.

10 Acum, asemenea lucruri nu se mai întâmplaseră înainte în Biserică; de aceea, Alma a fost tulburat în spiritul său şi a făcut ca ei să fie aduşi în faţa regelui.

11 Şi el a spus către rege: Iată, aici sunt mulţi pe care noi i-am adus în faţa ta, care sunt acuzaţi de către fraţii lor; da, şi ei au fost găsiţi făcând tot felul de nedreptăţi. Şi ei nu se pocăiesc de păcatele lor; de aceea, noi i-am adus în faţa ta pentru ca tu să-i judeci după crimele lor.

12 Dar regele Mosia a spus către Alma: Iată, eu nu-i judec; de aceea, eu îi [a]dau pe mâna ta ca să fie judecaţi.

13 Şi acum, spiritul lui Alma iarăşi a fost tulburat; şi el s-a dus şi L-a întrebat pe Domnul, ce trebuia să facă în această problemă, căci se temea să nu facă rău în faţa lui Dumnezeu.

14 Şi s-a întâmplat că după ce şi-a revărsat întregul suflet lui Dumnezeu, glasul Domnului a venit către el, zicând:

15 Binecuvântat eşti tu, Alma, şi binecuvântaţi sunt cei care au fost botezaţi în [a]apele Mormonului. Tu eşti binecuvântat datorită [b]credinţei tale deosebit de mari, fie şi numai în cuvintele slujitorului Meu, Abinadi.

16 Şi binecuvântaţi sunt ei datorită credinţei lor deosebit de mari, fie şi numai în cuvintele pe care tu le-ai vorbit către ei.

17 Şi binecuvântat eşti tu

26 3*a* GS Înţelegere.
4*a* GS Omul firesc.
5*a* GS Apostazie; Dispută.
6*a* Alma 5:57–58; 6:3. GS (a) Avertiza, avertizare.
7*a* Mosia 29:42.
12*a* D&L 42:78–93.
15*a* Mosia 18:30.
b Mosia 17:2. GS Credinţă.

pentru că ai întemeiat o [a]biserică în acest popor; iar el va fi întemeiat şi va fi poporul Meu.

18 Da, binecuvântat este acest popor care vrea să poarte [a]numele Meu; căci în numele Meu vor fi ei chemaţi; şi ei sunt ai Mei.

19 Şi pentru că tu M-ai întrebat pe Mine în legătură cu păcătoşii, tu eşti binecuvântat.

20 Tu eşti slujitorul Meu; iar Eu fac un legământ cu tine ca tu să ai viaţă [a]veşnică; şi tu Mă vei sluji pe Mine şi vei merge înainte în numele Meu şi vei aduna laolaltă oile Mele.

21 Iar acela care va auzi glasul Meu va fi [a]oaia Mea; şi pe el îl veţi primi voi în biserică şi pe el Eu, de asemenea, îl voi primi.

22 Căci iată, aceasta este Biserica Mea; oricine este [a]botezat, va fi botezat pentru pocăinţă. Şi cel pe care tu îl primeşti va crede în numele Meu; şi pe el îl voi [b]ierta Eu din plin.

23 Căci Eu sunt Acela care [a]iau asupra Mea păcatele lumii; căci Eu sunt Acela care i-am [b]creat pe ei; şi Eu sunt Acela care-i dau celui care crede până la sfârşit un loc la dreapta Mea.

24 Căci iată, în numele Meu sunt ei chemaţi; şi dacă ei Mă [a]cunosc pe Mine, ei vor merge înainte şi vor avea un loc pentru veşnicie la dreapta Mea.

25 Şi se va întâmpla că atunci când cea de a [a]doua trâmbiţă va suna, atunci cei care nu m-au [b]cunoscut pe Mine niciodată vor merge înainte şi vor sta în faţa Mea.

26 Şi atunci vor şti ei că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, că Eu sunt Mântuitorul lor; dar ei nu vor fi mântuiţi.

27 Şi apoi Eu le voi mărturisi că Eu niciodată nu i-am [a]cunoscut; şi ei se vor [b]duce într-un foc [c]nepieritor, pregătit pentru diavol şi îngerii lui.

28 De aceea, îţi spun Eu ţie că acela care nu va [a]auzi glasul Meu, pe acela voi nu trebuie să-l primiţi în Biserica Mea, căci pe el nu-l voi primi Eu în ultima zi.

29 De aceea, îţi spun Eu ţie, Du-te; şi oricine greşeşte împotriva Mea, să-l [a]judeci [b]după păcatele pe care el le-a făptuit; şi dacă el îşi [c]mărturiseşte păcatele în faţa ta şi a Mea şi se [d]pocăieşte cu sinceritatea inimii sale, pe acela tu îl vei [e]ierta şi Eu îl voi ierta, de asemenea.

30 Da, şi după cât de [a]des

17*a* Mosia 25:19–24.
18*a* Mosia 1:11; 5:8.
GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
20*a* GS (cei) Aleşi; Alegere; Viaţă veşnică.
21*a* GS Păstorul cel bun.
22*a* 2 Ne. 9:23.
GS Botez, (a) boteza.
b GS (a) Ierta; Iertarea păcatelor.
23*a* GS Mântuitor.
b GS (a) Crea, creaţie.
24*a* Ioan 17:3.
25*a* D&L 88:99, 109.
b D&L 76:81–86.
27*a* Mat. 7:21–23.
b Luca 13:27.
c D&L 76:43–44.
28*a* 2 Ne. 9:31; D&L 1:14.
29*a* GS (a) Judeca, judecată.
b GS Răspunzător, (a fi) răspunzător.
c 3 Ne. 1:25.
GS Mărturisire, (a) mărturisi.
d GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
e GS (a) Ierta.
30*a* Moro. 6:8.

se [b]pocăieşte poporul Meu, tot aşa îi voi ierta Eu greşelile faţă de Mine.

31 Şi voi, de asemenea, veţi [a]ierta unul altuia greşelile voastre; căci adevărat îţi spun Eu ţie, cel care nu iartă greşelile vecinului său, atunci când acesta spune că se pocăieşte, acela s-a condamnat pe sine.

32 Acum îţi spun Eu ţie: Du-te; şi cel care nu se pocăieşte de păcatele sale, acela nu va fi numărat printre oamenii Mei; şi aşa va fi de-acum încolo.

33 Şi s-a întâmplat că atunci când Alma a auzit aceste cuvinte, le-a scris pentru ca să le poată avea şi ca să poată să judece poporul acelei biserici după poruncile lui Dumnezeu.

34 Şi s-a întâmplat că Alma s-a dus şi i-a judecat pe aceia care fuseseră duşi în nedreptate, după cuvântul Domnului.

35 Şi aceia care s-au pocăit de păcatele lor şi le-au [a]mărturisit, pe aceia el i-a numărat printre oamenii Bisericii;

36 Şi cei care nu voiau să-şi spovedească păcatele şi să se pocăiască de nedreptatea lor, aceia nu au fost număraţi printre oamenii bisericii, iar numele lor au fost [a]şterse.

37 Şi s-a întâmplat că Alma a condus toate treburile Bisericii; şi ei au început iarăşi să aibă pace şi să prospere foarte mult în treburile Bisericii, păşind cu grijă în faţa lui Dumnezeu, primindu-i pe mulţi şi botezându-i pe mulţi.

38 Şi acum, toate aceste lucruri le-au făcut Alma şi ajutoarele sale care conduceau Biserica, mergând cu toată sârguinţa, învăţând cuvântul lui Dumnezeu în toate lucrurile, răbdând tot felul de suferinţe, fiind persecutaţi de către toţi cei care nu făceau parte din Biserica lui Dumnezeu.

39 Şi ei i-au mustrat pe fraţii lor; şi ei, de asemenea, erau [a]mustraţi fiecare dintre ei de către cuvântul lui Dumnezeu, după păcatele sale sau după păcatele pe care le-au făptuit, lor poruncindu-li-se de către Dumnezeu să se [b]roage fără încetare şi să dea [c]mulţumiri în toate cele.

CAPITOLUL 27

Mosia interzice persecuţiile şi impune egalitatea—Alma cel Tânăr şi cei patru fii ai lui Mosia caută să distrugă Biserica—Un înger apare şi le porunceşte să înceteze lucrul lor cel rău—Alma amuţeşte—Toată omenirea trebuie să se nască din nou pentru ca să câştige Salvarea—Alma şi fiii lui Mosia anunţă veşti de bucurie. Circa 100–92 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că persecuţiilela care era supusă biserica

30*b* Ezec. 33:11, 15–16; Fapte 3:19–20; Mosia 29:19–20.
31*a* 3 Ne. 13:14–15; D&L 64:9–10.
35*a* GS Mărturisire, (a) mărturisi.
36*a* Ex. 32:33; Alma 1:24. GS Cartea vieţii; Excomunicare.
39*a* GS (a) Avertiza, avertizare.
b 2 Ne. 32:8–9.
c GS Recunoscător, recunoştinţă.

de către necredincioşi au devenit aşa de mari, încât Biserica a început să cârtească şi să se plângă conducătorilor lor despre aceasta; şi ei s-au plâns lui Alma. Şi Alma a adus cazul în faţa regelui Mosia. Iar Mosia s-a sfătuit cu preoţii lui.

2 Şi s-a întâmplat că regele Mosia a dat de veste peste tot în ţară, cum că nici un necredincios nu trebuie să [a]persecute pe nici unul dintre aceia care ţineau de Biserica lui Dumnezeu.

3 Şi a fost dat un ordin strict prin toate bisericile ca să nu fie nici o persecuţie printre ele, ca să fie [a]egalitate între toţi oamenii;

4 Ca să nu lase nici o mândrie sau îngâmfare să tulbure [a]pacea lor; ca fiecare om să [b]respecte pe vecinul său ca pe el însuşi, lucrând cu mâinile lor proprii pentru întreţinerea lor.

5 Da, şi toţi preoţii şi învăţătorii lor trebuia, de asemenea, să [a]lucreze cu propriile lor mâini pentru întreţinerea lor, în toate cazurile în afară de boală sau de multă nevoie; şi făcând aceste lucruri, ei s-au bucurat din plin de [b]harul lui Dumnezeu.

6 Şi a început iarăşi să fie multă pace în ţară; iar poporul a început să devină foarte numeros şi a început să se împrăştie în afara ţării, pe faţa pământului, da, la miazănoapte şi la miazăzi, la răsărit şi la apus, zidind mari oraşe şi sate în toate colţurile ţării.

7 Iar Domnul i-a vizitat şi a făcut ca ei să prospere, iar ei au devenit un popor mare şi bogat.

8 Acum, fiii lui Mosia se numărau printre necredincioşi; şi, de asemenea, unul dintre [a]fiii lui Alma se număra printre aceştia, el chemându-se Alma, după tatăl lui; cu toate acestea, a devenit un om foarte rău şi [b]idolatru. Şi era un om vorbăreţ şi vorbise multe cuvinte linguşitoare către oameni; de aceea, a condus pe mulţi să facă nedreptăţi la fel ca şi el.

9 Şi el a devenit o mare piedică pentru prosperitatea Bisericii lui Dumnezeu; [a]furând inimile oamenilor; provocând multă discordie printre oameni; dând o şansă duşmanului lui Dumnezeu să-şi folosească puterea asupra lor.

10 Şi acum s-a întâmplat că în timp ce era pe cale să distrugă Biserica lui Dumnezeu, căci el s-a întovărăşit în secret cu fiii lui Mosia căutând să distrugă Biserica şi să rătăcească poporul Domnului împotriva poruncilor lui Dumnezeu şi chiar şi ale regelui—

11 Şi aşa cum v-am spus vouă, cum ei se [a]răzvrăteau împotriva lui Dumnezeu, iată, un [b]înger al Domnului a [c]apărut în faţa lor; şi el s-a pogorât ca şi cum ar fi fost într-un nor; şi a vorbit

27 2*a* GS (a) Persecuta, persecuţie.
3*a* Mosia 23:7; 29:32.
4*a* GS Pace.
b GS (a) Preţui.
5*a* Mosia 18:24, 26.
b GS Har.
8*a* GS Alma, fiul lui Alma.
b GS Idolatrie.
9*a* 2 Sam. 15:1–6.
11*a* GS Răzvrătire.
b GS Îngeri.
c Fapte 9:1–9; Alma 8:15.

cu un glas de tunet care a făcut ca pământul pe care ei stăteau să se cutremure;

12 Şi mirarea lor a fost aşa de mare, încât au căzut la pământ şi nu au înţeles cuvintele pe care le-a vorbit către ei.

13 Cu toate acestea, el a strigat iarăşi, zicând: Alma, ridică-te şi ieşi în faţă, căci de ce persecuţi tu Biserica lui Dumnezeu? Căci Domnul a spus: [a]Aceasta este Biserica Mea şi Eu o voi întemeia; şi nimic nu o va răsturna, în afară de păcătoşenia poporului Meu.

14 Şi iarăşi, îngerul a spus: Iată, Domnul a auzit rugăciunile poporului Său, precum şi [a]rugăciunile slujitorului Său, Alma, care este tatăl tău; căci el s-a rugat cu multă credinţă în legătură cu tine pentru ca tu să poţi fi adus la cunoaşterea adevărului; de aceea, în scopul acesta am venit eu, ca să te conving de puterea şi autoritatea lui Dumnezeu, pentru ca [b]rugăciunile slujitorilor Lui să fie satisfăcute după credinţa lor.

15 Şi acum, iată, poţi tu să te îndoieşti de puterea lui Dumnezeu? Căci iată, nu cutremură glasul meu pământul? Şi poţi tu să nu mă vezi înaintea ta? Iar eu sunt trimis de Dumnezeu.

16 Acum îţi spun eu ţie: Du-te şi adu-ţi aminte de sclavia strămoşilor tăi în ţara lui Helam şi în ţara lui Nefi; şi adu-ţi aminte ce lucruri mari a făcut El pentru ei; căci ei erau în sclavie, iar El i-a [a]eliberat. Iar acum îţi spun ţie, Alma, du-te pe drumul tău şi nu mai căuta să distrugi Biserica pentru ca rugăciunile lor să poată primi răspuns, iar aceasta chiar dacă tu însuţi alegi să fii alungat.

17 Şi acum s-a întâmplat că acestea au fost ultimele cuvinte pe care îngerul le-a vorbit către Alma şi a plecat.

18 Şi acum, Alma şi cei care erau cu el au căzut iarăşi la pământ, căci mare a fost mirarea lor; căci cu ochii lor l-au văzut pe îngerul Domnului; iar glasul lui era ca tunetul care a cutremurat pământul; şi au ştiut că nimic altceva nu era, în afară de puterea lui Dumnezeu, care putea să cutremure pământul şi să-l facă să tremure ca şi cum s-ar fi crăpat.

19 Şi acum, mirarea lui Alma a fost aşa de mare, încât a amuţit şi n-a mai putut să-şi deschidă gura; da, şi a devenit atât de neputincios încât n-a mai putut să-şi mişte mâinile; de aceea, a fost luat de către cei care erau cu el şi a fost dus fără nici o putere, chiar până când a fost aşezat în faţa tatălui său.

20 Şi ei i-au repetat tatălui lui tot ceea ce i se întâmplase; iar tatăl său s-a bucurat, căci a ştiut că aceasta era puterea lui Dumnezeu.

21 Şi a făcut ca mulţimea să se adune laolaltă, pentru ca oamenii să poată fi martori la ceea ce Domnul făcuse fiului său, precum şi celor care erau cu el.

22 Şi a făcut ca preoţii să se

13*a* GS Isus Hristos—Capul Bisericii.

14*a* Alma 10:22.
b Morm. 9:36–37.

16*a* Mosia 23:1–4.

adune laolaltă; şi ei au început să postească şi să se roage Domnului Dumnezeului lor ca să-i deschidă gura lui Alma pentru ca el să poată vorbi şi, de asemenea, ca picioarele şi mâinile lui să-şi capete puterea—pentru ca ochii poporului să se deschidă ca să vadă şi să cunoască bunătatea şi slava lui Dumnezeu.

23 Şi s-a întâmplat că după ce au postit şi s-au rugat timp de două zile şi două nopţi, mâinile şi picioarele lui Alma şi-au căpătat puterea, iar el s-a ridicat şi a început să le vorbească, cerându-le să se liniştească.

24 Căci, a spus el, m-am pocăit de păcatele mele şi am fost [a]mântuit de către Domnul; iată, eu sunt născut în Spirit.

25 Iar Domnul mi-a spus: Nu te minuna că toată omenirea, da, bărbaţi şi femei, toate naţiunile, neamurile, limbile şi popoarele trebuie să se [a]nască din nou; da, să se nască din Dumnezeu, să se [b]schimbe din starea lor [c]carnală şi decăzută la o stare de dreptate, fiind mântuiţi de Dumnezeu, devenind fiii şi fiicele Lui;

26 Şi astfel ei devin fiinţe noi; şi dacă ei nu fac aceasta, atunci nu pot în [a]nici un fel să moştenească Împărăţia lui Dumnezeu.

27 Eu vă spun vouă că, dacă aceasta nu se va întâmpla, atunci ei vor trebui să fie alungaţi; şi ştiu aceasta pentru că eu era cât pe ce să fiu alungat.

28 Cu toate acestea, după ce m-am rătăcit în multă suferinţă, pocăindu-mă aproape până la moarte, Domnul în mila Sa a găsit de cuviinţă să mă smulgă din arderea [a]nepieritoare, iar acum sunt născut de Dumnezeu.

29 Sufletul meu a fost mântuit de fierea amărăciunii şi de legăturile nedreptăţii. Am fost în cel mai întunecat hău; dar acum eu văd lumina cea minunată a lui Dumnezeu. Sufletul meu a fost [a]chinuit de o tortură veşnică; dar eu sunt smuls, iar sufletul meu nu mai este în durere.

30 Eu L-am respins pe Mântuitorul meu şi am renegat ceea ce fusese spus de către strămoşii noştri; dar acum, pentru că ei prevăd că El va veni şi că El îşi va aduce aminte de fiecare făptură a creaţiei Sale, El se va manifesta în faţa tuturor.

31 Da, [a]fiecare genunchi se va pleca şi fiecare limbă va mărturisi în faţa Lui. Da, chiar în ultima zi, atunci când toţi oamenii vor sta ca să fie [b]judecaţi de El, atunci vor mărturisi că El este Dumnezeu; şi apoi, cei care trăiesc în lume [c]fără Dumnezeu vor mărturisi că judecata unei pedepse nepieritoare este chiar deasupra lor; şi ei se vor zgudui şi vor tremura şi se vor face

24*a* 2 Ne. 2:6–7.
GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
25*a* Rom. 6:3–11; Mosia 5:7; Alma 5:14; Moise 6:59.
GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
b Mosia 3:19; 16:3.
c GS Carnal.
26*a* Ioan 3:5.
28*a* 2 Ne. 9:16.
29*a* Mosia 2:38.
31*a* Filip. 2:9–11; Mosia 16:1–2; D&L 88:104.
b GS Isus Hristos—Judecător.
c Alma 41:11.

mici sub privirea ochiului Lui [d]atotcercetător.

32 Şi acum, s-a întâmplat că Alma a început de aici încolo să înveţe poporul, iar cei care au fost împreună cu Alma atunci când îngerul a apărut înaintea lor au început să călătorească peste tot în ţară, făcând cunoscute întregului popor lucrurile pe care le auziseră şi le văzuseră şi predicând cuvântul lui Dumnezeu în mare suferinţă, fiind mult persecutaţi de către cei care erau necredincioşi şi fiind loviţi de mulţi dintre aceştia.

33 Dar cu toate acestea, ei au adus multă consolare Bisericii, confirmând credinţa lor şi îndemnându-i la suferinţe lungi şi muncă multă ca să ţină poruncile lui Dumnezeu.

34 Şi patru dintre ei erau [a]fiii lui Mosia; iar numele lor erau Amon, Aaron, Omner şi Himni; acestea erau numele fiilor lui Mosia.

35 Şi ei au călătorit în toată ţara lui Zarahemla şi printre toate popoarele care erau sub domnia regelui Mosia, străduindu-se cu zel să repare toate relele pe care le făcuseră Bisericii, mărturisindu-şi toate păcatele şi făcând cunoscute toate lucrurile pe care ei le văzuseră şi explicând profeţiile şi scripturile tuturor celor care voiau să-i asculte.

36 Şi astfel, ei au fost unelte în mâinile lui Dumnezeu, aducându-i pe mulţi la cunoaşterea adevărului, da, la cunoaşterea Mântuitorului lor.

37 Şi cât de binecuvântaţi sunt ei! Căci ei au [a]propovăduit pace; ei au făcut cunoscute veşti [b]bune despre lucruri bune; şi ei au declarat către popor că Domnul domneşte.

CAPITOLUL 28

Fiii lui Mosia se duc să predice lamaniţilor—Cu ajutorul celor două pietre văzătoare, Mosia traduce plăcile iarediţilor. Circa 92 î.H.

Acum, s-a întâmplat că după ce [a]fiii lui Mosia au făcut toate aceste lucruri, ei au luat un număr mic dintre ei şi s-au întors la tatăl lor, regele, şi l-au rugat ca acesta să le dea voie ca ei, împreună cu cei pe care i-au ales, să se ducă în [b]ţara lui Nefi, ca să poată să predice lucrurile pe care le-au auzit şi să împartă cuvântul lui Dumnezeu printre fraţii lor, lamaniţii—

2 Pentru ca ei să poată să-i aducă pe aceştia la cunoaşterea Domnului Dumnezeului lor şi să-i convingă despre nedreptatea strămoşilor lor; şi pentru ca ei să poată să-i vindece pe aceştia de [a]ura lor împotriva nefiţilor, pentru ca aceştia, de asemenea, să poată fi aduşi să se bucure pentru Domnul Dumnezeul lor, pentru ca ei să poată deveni prietenoşi unul cu altul şi pentru ca să nu mai fie conflic-

31*d* gs Dumnezeu.
34*a* gs Amon, fiul lui Mosia.
37*a* Isa. 52:7; Mosia 15:14–17.
gs (a) Predica.
b gs Evanghelie.
28 1*a* Mosia 27:34.
b Omni 1:12–13; Mosia 9:1.
2*a* Iacov 7:24.

te în toată ţara pe care Domnul Dumnezeu le-o dăduse lor.

3 Acum, ei doreau ca Salvarea să fie vestită fiecărei fiinţe, căci nu [a]suportau să piară nici un [b]suflet omenesc; da, până chiar şi gândul că vreun suflet ar îndura chinul [c]fără de sfârşit îi făcea pe ei să se zguduie şi să tremure.

4 Şi astfel a lucrat Spiritul Domnului asupra lor, căci ei erau cei mai [a]răi dintre păcătoşi. Şi Domnul, în [b]bunătatea Sa fără margini, a crezut de cuviinţă să-i păstreze; cu toate acestea, ei au suferit mult chin sufletesc din cauza nedreptăţilor lor, suferind mult şi temându-se că vor fi alungaţi pentru totdeauna.

5 Şi s-a întâmplat că ei au pledat în faţă tatălui lor timp de multe zile ca să se ducă în ţara lui Nefi.

6 Şi regele Mosia a mers şi L-a întrebat pe Domnul dacă să-i lase pe fiii săi să se ducă printre lamaniţi ca să predice cuvântul.

7 Şi Domnul a spus către Mosia: Lasă-i să meargă, căci mulţi vor crede în cuvintele lor şi vor avea viaţă veşnică; şi Eu îi voi [a]salva pe fiii tăi din mâinile lamaniţilor.

8 Şi s-a întâmplat că Mosia le-a dat lor voie să se ducă şi să facă aşa cum ei ceruseră.

9 Şi ei au [a]început călătoria lor prin pustiu ca să meargă şi să predice cuvântul printre lamaniţi; şi eu voi face o [b]relatare a întâmplărilor lor în cele ce urmează.

10 Acum, regele Mosia nu avea pe nimeni căruia să-i dea pe mână împărăţia, căci nu era nici un fiu de-al lui care putea să ia împărăţia în primire.

11 De aceea, a luat cronicile care erau gravate pe [a]plăcile de aramă, precum şi plăcile lui Nefi şi toate lucrurile pe care el le ţinuse şi le păstrase după poruncile lui Dumnezeu, după ce le tălmăcise şi pusese să fie scrise cronicile care erau făcute pe [b]plăcile de aur ce fuseseră găsite de poporul lui Limhi, care i-au fost date acestuia de mâna lui Limhi;

12 Şi a făcut aceasta din cauza îngrijorării mari a poporului său; căci ei erau dornici peste măsură să cunoască despre poporul acela care fusese distrus.

13 Şi acum, el le-a tălmăcit cu ajutorul celor două [a]pietre care erau montate în cele două margini ale unui arc.

14 Acum, aceste lucruri erau pregătite de la început şi erau transmise din generaţie în generaţie cu scopul de a tălmăci limbile;

15 Şi ele au fost ţinute şi păstrate de către mâna Domnului, pentru ca El să dezvăluie fiecărei fiinţe care stăpânea pământul nedreptatea şi lucrurile abominabile poporului Său.

16 Şi oricine are aceste lucruri

3*a* Alma 13:27; 3 Ne. 17:14; Moise 7:41.
b GS Suflet—Valoarea sufletelor.
c Iacov 6:10; D&L 19:10–12.
4*a* Mosia 27:10.
b GS Milostiv, milostenie, milă.
7*a* Alma 19:22–23.
9*a* Alma 17:6–9.
b Alma 17–26.
11*a* GS Plăcile de aramă.
b GS Plăci de aur.
13*a* GS Urim şi Tumim.

se numeşte [a]văzător, după obiceiul timpurilor din vechime.

17 Acum, după ce Mosia a terminat de tălmăcit aceste cronici, iată, ele au făcut o relatare a poporului care fusese [a]distrus, din timpul când ei au fost distruşi la clădirea [b]marelui turn, în timpul când Domnul a [c]încurcat limbile popoarelor şi ei au fost împrăştiaţi pe suprafaţa întregului pământ, da, chiar din acel timp şi înapoi, până la facerea lui Adam.

18 Acum, această relatare a făcut ca poporul lui Mosia să jeluiască foarte mult, da, ei erau plini de durere; cu toate acestea, ea le-a dat lor multe cunoştinţe, de care ei s-au bucurat.

19 Iar această relatare va fi scrisă de aici încolo; căci iată, este potrivit ca tot poporul să cunoască lucrurile care sunt scrise în această relatare.

20 Şi acum, aşa după cum v-am spus vouă că, după ce regele Mosia făcuse aceste lucruri, el a luat plăcile de [a]aramă, precum şi toate lucrurile pe care le ţinuse şi le-a dat lui Alma, care era fiul lui Alma; da, toate cronicile şi, de asemenea, [b]tălmăcitoarele le-a dat lui şi i-a poruncit să le ţină şi să le [c]păstreze; şi, de asemenea, să ţină o cronică a poporului, transmiţându-le de la o generaţie la alta, tot aşa cum ele au fost transmise din timpul când Lehi a plecat din Ierusalim.

CAPITOLUL 29

Mosia propune ca judecătorii să fie aleşi în locul regelui—Regii nedrepţi conduc popoarele lor în păcat—Alma cel Tânăr este ales şef prin glasul poporului—El este, de asemenea, marele preot în Biserică—Alma cel Vârstnic şi Mosia mor. Circa 92–91 î.H.

Acum, când Mosia a făcut aceasta, el a trimis solii în toată ţara, la tot poporul, dorind să cunoască voinţa sa despre cine trebuia să fie regele lor.

2 Şi s-a întâmplat că glasul poporului s-a auzit, zicând: Noi dorim ca Aaron, fiul tău, să fie regele şi conducătorul nostru.

3 Acum, Aaron s-a dus în ţara lui Nefi, de aceea, regele nu putea să-i dea lui ţara; şi nici Aaron nu voia să ia ţara asupra sa; şi nici ceilalţi dintre [a]fiii lui Mosia nu voiau să ia asupra lor împărăţia.

4 De aceea, regele Mosia iarăşi a trimis solii poporului; da, chiar un mesaj scris a trimis poporului. Şi acestea erau cuvintele care erau scrise, zicând:

5 Iată, o, poporul meu sau fraţii mei, căci eu vă respect pe voi ca pe fraţii mei, eu doresc ca voi să vă gândiţi la lucrul pentru care aţi fost chemaţi să vă gândiţi—căci voi doriţi să aveţi un [a]rege.

6 Acum, eu vă declar vouă că acela căruia împărăţia îi

16*a* Mosia 8:13–18.
GS Văzător.
17*a* Mosia 8:7–12.
b Eter 1:1–5.
c Gen. 11:6–9.
20*a* Alma 37:3–10.
b GS Urim şi Tumim.
c GS Scripturi—Scripturile vor fi păstrate.
29 3*a* Mosia 27:34.
5*a* 1 Sam. 8:9–19.

aparţine de drept a refuzat şi nu va lua împărăţia asupra lui.

7 Şi acum, dacă altul ar fi să fie numit în locul lui, iată, mă tem că aceasta ar isca vrajbe între voi. Şi cine ştie dacă fiul meu, căruia împărăţia îi aparţine, nu se va mânia şi nu va lua cu el o parte din acest popor, ceea ce ar cauza războaie şi vrajbe între voi, ceea ce ar face să fie multă vărsare de sânge şi să se strice calea Domnului, da, şi s-ar distruge sufletele multor oameni.

8 Acum, vă spun vouă, să fim înţelepţi şi să judecăm aceste lucruri, căci noi nu avem nici un drept să-l distrugem pe fiul meu, nici nu avem dreptul să distrugem pe altul care ar fi numit în locul lui.

9 Şi dacă fiul meu se va întoarce iarăşi la mândria sa şi la lucrurile sale deşarte, el îşi va aduce aminte de lucrurile pe care le-a spus şi îşi va cere dreptul său la regat, ceea ce ar cauza ca el şi acest popor să facă multe păcate.

10 Şi acum, să fim înţelepţi şi să aşteptăm cu bucurie aceste lucruri şi să facem ceea ce aduce pace acestui popor.

11 De aceea, voi fi regele vostru până la sfârşitul zilelor mele; cu toate acestea, să [a]numim [b]judecători, care să judece poporul acesta după legea noastră; şi vom aranja din nou treburile acestui popor, căci vom numi oameni înţelepţi ca să fie judecători, care vor judeca acest popor după poruncile lui Dumnezeu.

12 Acum, este mai bine ca un om să fie judecat de Dumnezeu decât de un om, căci judecăţile lui Dumnezeu sunt întotdeauna drepte, dar judecăţile omului nu sunt întotdeauna drepte.

13 De aceea, dacă ar fi posibil ca voi să aveţi oameni [a]drepţi ca să fie regii voştri, care vor întemeia legile lui Dumnezeu şi vor judeca acest popor după poruncile Lui, da, dacă voi aţi putea avea oameni ca să fie regii voştri, care să facă tot aşa cum tatăl meu, [b]Beniamin, a făcut pentru acest popor—vă spun eu vouă, dacă întotdeauna ar fi cazul, atunci ar fi potrivit ca voi să aveţi întotdeauna regi care să domnească asupra voastră.

14 Şi chiar eu însumi am muncit cu toată puterea şi priceperea pe care le-am avut ca să vă învăţ pe voi poruncile lui Dumnezeu şi să stabilesc pace peste toată ţara, pentru ca să nu fie războaie, nici conflicte, nici furturi, nici jafuri, nici crime, nici alte feluri de nedreptăţi.

15 Şi pe oricine care a făcut o nedreptate l-am [a]pedepsit după crima pe care a făptuit-o, după legea care ne-a fost dată nouă de către strămoşii noştri.

16 Acum, vă spun vouă că, pentru că nici unul dintre oameni nu este drept, nu este potrivit ca voi să aveţi un rege sau regi să domnească asupra voastră.

17 Căci iată cât de multă

11*a* Mosia 29:25–27.
b Ex. 18:13–24.

13*a* Mosia 23:8, 13–14.
b C. lui M. 1:17–18.

15*a* Alma 1:32–33.

[a]nedreptate face un [b]rege ticălos ca să se întâmple, da, şi ce distrugere mare!

18 Da, aduceţi-vă aminte de regele Noe, de [a]păcatul şi de lucrurile lui abominabile, precum şi de ticăloşia şi de lucrurile abominabile ale poporului său. Iată ce distrugere mare a venit peste ei; şi, de asemenea, din cauza nedreptăţilor lor, ei au fost duşi în [b]sclavie.

19 Şi dacă nu ar fi fost mijlocirea Creatorului lor cel Atotînţelept, iar aceasta datorită pocăinţei lor sincere, ei ar fi trebuit să rămână în sclavie, fără scăpare până acum.

20 Dar iată, El i-a eliberat pentru că ei s-au [a]umilit în faţa Lui; şi pentru că ei L-au [b]implorat cu putere, El i-a eliberat din sclavie; şi astfel lucrează Domnul cu puterea Sa în toate cazurile printre copiii oamenilor, întinzându-şi braţul [c]îndurării Sale către aceia care şi-au pus [d]încrederea în El.

21 Şi iată, acum vă spun eu vouă, nu puteţi să detronaţi pe un rege nedrept, decât numai prin multe conflicte şi prin multă vărsare de sânge.

22 Căci iată, el are [a]prietenii lui în nedreptate şi îşi păstrează gărzile în jurul său; şi distruge legile celor care au domnit într-un fel drept înaintea sa; şi calcă sub picioarele sale poruncile lui Dumnezeu;

23 Şi el face legi şi le trimite poporului său, da, legi după felul [a]ticăloşiei sale; şi oricine nu se supune legilor lui, pe acela îl distruge; şi asupra oricui se răzvrăteşte împotriva lui va trimite oştirile sale cu război, iar dacă poate, atunci îl va distruge; şi astfel, un rege nedrept schimbă în rău căile care sunt drepte.

24 Şi acum, iată, vă spun eu vouă, nu este potrivit ca asemenea lucruri abominabile să vină asupra voastră.

25 De aceea, alegeţi prin glasul poporului judecători care să vă judece după legile care v-au fost date de către strămoşii voştri, care sunt corecte şi care le-au fost date lor de către mâna Domnului.

26 Acum, nu este obişnuit ca glasul poporului să dorească ceva care este împotriva a ceea ce este drept; dar este obişnuit ca partea cea mai mică a poporului să dorească ceea ce nu este drept; de aceea, aceasta trebuie să aveţi voi grijă şi s-o faceţi lege—să rezolvaţi problemele voastre după glasul poporului.

27 Şi [a]dacă va veni timpul ca glasul poporului să aleagă nedreptatea, atunci este timpul ca judecăţile lui Dumnezeu să vină asupra voastră; da, atunci este timpul ca El să abată asupra voastră o mare distrugere, tot aşa cum El a abătut în trecut asupra acestei ţări.

17*a* Alma 46:9–10.
b Mosia 23:7–9.
18*a* Mosia 11:1–15.
b 1 Sam. 8:10–18; Mosia 12:1–8; Eter 6:22–23.
20*a* Mosia 21:13–15.
b Ex. 2:23–25; Alma 43:49–50.
c Ezec. 33:11, 15–16; Mosia 26:30.
d GS (a) se Încrede.
22*a* 1 Regi 12:8–14.
23*a* GS Răutate, rău.
27*a* Alma 10:19.

28 Şi acum, dacă aveţi judecători şi ei nu vă judecă după legile date, atunci puteţi cere ca ei să fie judecaţi de un judecător superior.

29 Dacă înalţii voştri judecători nu dau judecăţi drepte, atunci voi va trebui să faceţi ca un număr mic de judecători de rang mai mic să se adune laolaltă şi să-i judece pe înalţii judecători după glasul poporului.

30 Şi vă poruncesc vouă să faceţi aceste lucruri în frica Domnului; şi vă poruncesc vouă să faceţi aceste lucruri şi să nu aveţi nici un rege; că dacă aceşti oameni fac păcate şi nedreptăţi, atunci ei vor trebui să răspundă cu propriile lor capete.

31 Căci iată, vă spun eu vouă, păcatele multor oameni au fost cauzate de nedreptăţile regilor lor; de aceea, nedreptăţile lor se întorc înapoi peste capetele regilor lor.

32 Şi acum, eu doresc ca această [a]inegalitate să nu mai existe în această ţară, mai ales pentru acest popor al meu; ci doresc ca această ţară să fie o ţară a [b]libertăţii şi [c]fiecare om să se bucure de aceleaşi drepturi şi privilegii atât timp cât Domnul va găsi de cuviinţă ca noi să trăim şi să moştenim această ţară, da, atât timp cât oricare dintre urmaşii noştri vor rămâne pe faţa pământului.

33 Şi mult mai multe lucruri le-a scris lor regele Mosia, dezvăluindu-le toate grijile şi încercările unui rege drept, da, toate muncile sufletului său pentru poporul său, ca şi toate plângerile poporului către regele lor; şi el le-a explicat lor toate acestea.

34 Şi le-a spus că aceste lucruri trebuia să nu se întâmple; dar că povara trebuia să cadă pe toţi oamenii pentru ca fiecare om să poarte partea sa.

35 Şi, de asemenea, le-a dezvăluit toate dezavantajele de a avea un rege nedrept care să domnească peste ei.

36 Da, toate nedreptăţile şi lucrurile lui abominabile şi toate războaiele şi conflictele, vărsările de sânge, furturile şi jefuirile, curviile şi tot felul de nedreptăţi care nu pot fi numărate—spunându-le că aceste lucruri nu trebuie să fie, că acestea erau cu totul opuse poruncilor lui Dumnezeu.

37 Şi acum s-a întâmplat că, după ce regele Mosia a trimis aceste lucruri către popor, ei au fost convinşi de adevărul cuvintelor lui.

38 De aceea, au renunţat la dorinţa lor de a avea un rege şi au devenit foarte nerăbdători ca fiecare om să aibă o şansă egală în toată ţara; da, şi fiecare om şi-a exprimat dorinţa să răspundă pentru propriile sale păcate.

39 De aceea, s-a întâmplat că ei s-au adunat laolaltă în cete în toată ţara ca să anunţe cu glasurile lor cine trebuia să le fie judecătorii, ca să-i judece după [a]legea care le-a fost dată; şi erau foarte bucuroşi datorită [b]libertăţii care le-a fost dată.

32*a* Alma 30:11.
b 2 Ne. 1:7; 10:11.
GS Liber, libertate.
c Alma 27:9.
39*a* Alma 1:14.
b GS Liber, libertate.

40 Şi ei s-au întărit în iubirea lor pentru Mosia; da, ei l-au respectat mai mult decât pe oricare alt om; căci nu s-au uitat la el ca la un tiran care căuta câştig, da, acel câştig care corupe sufletul; căci el nu a cerut bogăţii de la ei, nici nu s-a bucurat în vărsări de sânge; ci a stabilit [a]pace în ţară şi a făcut ca ei să fie eliberaţi din orice fel de sclavie; de aceea ei l-au respectat, da, foarte mult, peste măsură.

41 Şi s-a întâmplat că ei au numit [a]judecători ca să domnească asupra lor sau să-i judece pe ei după lege; şi aceasta au făcut-o ei în toată ţara.

42 Şi s-a întâmplat că Alma a fost numit să fie primul judecător-şef, el, de asemenea, fiind şi marele preot, tatăl lui dându-i această poziţie, precum şi sarcina legată de treburile Bisericii.

43 Şi acum, s-a întâmplat că Alma a [a]mers pe căile Domnului şi a ţinut poruncile Lui şi a făcut judecăţi drepte; şi a fost pace neîntreruptă în ţară.

44 Şi astfel, a început domnia judecătorilor în toată ţara lui Zarahemla, printre toţi oamenii care se numeau nefiţi; iar Alma a fost primul judecător-şef.

45 Şi acum s-a întâmplat că tatăl lui a murit, fiind bătrân, de optzeci şi doi de ani, după ce a trăit ca să îndeplinească poruncile lui Dumnezeu.

46 Şi s-a întâmplat că Mosia, de asemenea, a murit în al treizeci şi treilea an al domniei sale, fiind bătrân de [a]şaizeci şi trei de ani; făcând în total cinci sute nouă ani de la timpul când Lehi a plecat din Ierusalim.

47 Şi astfel s-a terminat domnia regilor asupra poporului lui Nefi; şi astfel s-au terminat zilele lui Alma care era întemeietorul bisericii lor.

Cartea lui Alma

FIUL LUI ALMA

Relatarea lui Alma, care era fiul lui Alma, primul judecător-şef peste poporul lui Nefi şi, de asemenea, marele preot în Biserică. O relatare a domniei judecătorilor şi a războaielor şi a neînţelegerilor dintre oameni. Şi, de asemenea, o relatare a unui război dintre nefiţi şi lamaniţi potrivit cronicii lui Alma, primul judecător-şef.

CAPITOLUL 1

Nehor propovăduieşte doctrine neadevărate, întemeiază o biserică, introduce vicleşuguri preoţeşti şi-l ucide pe Ghedeon—Nehor este omorât pentru crimele sale—Vicleşugurile preoţeşti şi persecuţiile

40*a* GS Făcător de pace.
41*a* Mosia 29:11.
43*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
46*a* Mosia 6:4.

se răspândesc în popor—Preoţii se întreţin pe ei înşişi, poporul are grijă de cei săraci, iar Biserica prosperă. Circa 91–88 î.H.

ACUM, s-a întâmplat că în primul an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, de acum înainte, regele Mosia a [a]mers pe calea pe care merge toată lumea, a purtat un război bun, a mers cu dreptate înaintea lui Dumnezeu, nu a lăsat pe nimeni să domnească în locul lui; şi, pe lângă acestea, el a întemeiat [b]legi şi acestea au fost recunoscute de către popor; de aceea, ei erau obligaţi să se supună legilor pe care el le făcuse.

2 Şi s-a întâmplat că în primul an al domniei lui Alma în scaunul de judecată, un [a]om a fost adus înaintea lui ca să fie judecat, un om care era mare de statură şi care era cunoscut pentru puterea lui mare.

3 Şi el mersese prin popor predicând ceea ce el [a]numea cuvântul lui Dumnezeu, dar care era [b]împotriva bisericii; declarând poporului că fiecare preot şi învăţător trebuie să devină [c]plăcuţi oamenilor; şi că ei [d]nu trebuie să lucreze cu mâinile lor, ci că trebuie să fie întreţinuţi de către popor.

4 Şi el, de asemenea, a depus mărturie către popor că întreaga omenire va fi salvată în ultima zi şi că ei nu trebuie să se teamă şi nici să tremure, ci că ei pot să-şi înalţe capul şi să se bucure; căci Domnul i-a creat pe toţi oamenii şi El, de asemenea, i-a mântuit pe toţi oamenii; şi la sfârşit, toţi oamenii trebuia să aibă viaţă veşnică.

5 Şi s-a întâmplat că el a predicat aceste lucruri atât de mult, încât mulţi au crezut în cuvintele lui, chiar atât de mulţi, încât ei au început să-l întreţină şi să-i dea bani.

6 Şi el a început să fie înălţat în mândria inimii sale şi să poarte veşminte foarte scumpe, da, şi chiar a început să întemeieze o [a]biserică după felul predicilor sale.

7 Şi s-a întâmplat că atunci când el s-a dus ca să predice acelora care credeau în cuvântul lui, a întâlnit un om care aparţinea de Biserica lui Dumnezeu, da, chiar unul dintre învăţătorii lor; şi el a început a se contrazice cu el într-un mod înverşunat, cum că el putea să ducă în rătăcire poporul Bisericii; dar omul l-a înfruntat, mustrându-l cu [a]cuvintele lui Dumnezeu.

8 Acum, numele acestui om era [a]Ghedeon; şi el era acela care a fost o unealtă în mâinile lui Dumnezeu, eliberând poporul lui Limhi din sclavie.

9 Acum, pentru că Ghedeon

[ALMA]
1 1*a* Mosia 29:46.
b Iarom 1:5; Alma 4:16; Hel. 4:22.
2*a* Alma 1:15.
3*a* Ezec. 13:3.
b GS Antihrist.
c Luca 6:26; 1 Ne. 22:23.
d Mosia 18:24, 26; 27:5.
6*a* 1 Ne. 14:10.
7*a* GS Cuvântul lui Dumnezeu.
8*a* Mosia 20:17; 22:3.

l-a înfruntat cu cuvintele lui Dumnezeu, el era mânios pe Ghedeon şi şi-a scos sabia şi a început să-l lovească. Acum, Ghedeon fiind împovărat de mulţi ani, de aceea, el nu a fost în stare să reziste la loviturile lui, de aceea, el a fost [a]ucis de sabie.

10 Iar omul care l-a ucis pe el a fost luat de către oamenii din Biserică şi a fost adus înaintea lui Alma ca să fie [a]judecat după crimele pe care le-a făptuit.

11 Şi s-a întâmplat că el a stat înaintea lui Alma şi a pledat pentru el însuşi cu mult curaj.

12 Dar Alma i-a spus: Iată, aceasta este prima dată când [a]vicleşugul preoţesc a fost adus acestui popor. Şi iată, tu nu eşti vinovat numai de vicleşugul preoţesc, dar te-ai şi străduit să-l impui cu sabia; şi dacă vicleşugul preoţesc s-ar impune în acest popor, atunci acesta ar dovedi distrugerea sa totală.

13 Şi tu ai vărsat sângele unui om drept, da, un om care a făcut mult bine acestui popor; şi dacă noi te-am cruţa, atunci sângele lui s-ar întoarce asupra noastră pentru [a]răzbunare.

14 De aceea, tu eşti condamnat la moarte după legea care ne-a fost dată nouă de către Mosia, ultimul rege al nostru; şi care a fost recunoscută de acest popor; de aceea, acest popor trebuie să se [a]supună legii.

15 Şi s-a întâmplat că l-au luat pe el; şi numele lui era [a]Nehor; şi l-au dus pe el până în vârful dealului Manti; şi acolo el a fost făcut să recunoască sau, mai degrabă a recunoscut, între cer şi pământ, că ceea ce el a predicat poporului era împotriva cuvântului lui Dumnezeu; şi acolo a suferit o [b]moarte ruşinoasă.

16 Cu toate acestea, aceasta nu a pus capăt răspândirii vicleşugului preoţesc prin ţară; căci erau mulţi care iubeau lucrurile lumeşti, deşarte şi ei umblau predicând doctrine neadevărate; şi au făcut aceasta de dragul [a]bogăţiilor şi onorurilor.

17 Cu toate acestea, ei nu îndrăzneau să [a]mintă, dacă erau descoperiţi, de frica legii, fiindcă mincinoşii erau pedepsiţi; de aceea, ei pretindeau că predicau aşa cum era credinţa lor; şi acum, legea nu avea nici o putere asupra nici unui om datorită credinţei [b]lui.

18 Şi ei nu îndrăzneau să [a]fure de frica legii, căci aşa ceva era pedepsit; nici nu îndrăzneau să jefuiască, nici să omoare, căci cel care [b]omora era pedepsit cu [c]moartea.

19 Dar s-a întâmplat că cei care nu aparţineau de Biserica lui Dumnezeu au început să-i persecute pe cei care aparţineau de Biserica lui Dumnezeu şi care luaseră asupra lor numele lui Hristos.

20 Da, ei i-au persecutat pe

9*a* Alma 6:7.
10*a* Mosia 29:42.
12*a* 2 Ne. 26:29.
GS Vicleşug preoţesc.
13*a* GS Răzbunare.
14*a* GS Pedeapsă capitală.
15*a* Alma 1:2.
b Deut. 13:1–9.
16*a* GS Bogăţii; Deşertăciune, deşert.
17*a* GS Cinstit, cinste; Minciună.
b Alma 30:7–12; A. de C. 1:11.
18*a* GS Fura, furt.
b GS (a) Omorî.
c GS Pedeapsă capitală.

aceştia cu tot felul de cuvinte şi aceasta din cauza umilinţei lor; pentru că ei nu erau mândri în ochii lor proprii şi pentru că ei îşi împărtăşeau unul altuia cuvântul lui Dumnezeu, fără [a]bani şi fără preţ.

21 Acum, era o lege foarte strictă printre oamenii Bisericii, ca nici un om aparţinând Bisericii să nu se ridice şi să [a]persecute pe cei care nu aparţineau bisericii şi că nu trebuia să existe nici o persecuţie printre ei.

22 Cu toate acestea, erau mulţi printre ei care au început să fie mândri şi au început să înfrunte aprins pe adversarii lor, chiar şi până la bătăi; da, puteau chiar să se lovească unul pe altul cu pumnii.

23 Acum, aceasta era în al doilea an al domniei lui Alma şi era motiv de mare suferinţă pentru Biserică; da, era motiv de mare încercare pentru Biserică.

24 Căci inimile multora erau împietrite, iar numele lor erau [a]şterse pentru ca nimeni din poporul lui Dumnezeu să nu-şi mai aducă aminte de ele. Şi, de asemenea, mulţi s-au [b]retras dintre ei.

25 Acum, aceasta a fost o mare încercare pentru cei care stăteau fermi în credinţa lor; cu toate acestea, ei au rămas statornici şi neclintiţi în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu şi au suportat cu [a]răbdare persecuţia care s-a abătut din plin asupra lor.

26 Iar când preoţii şi-au părăsit [a]muncile lor ca să răspândească cuvântul lui Dumnezeu printre oameni, oamenii, de asemenea, şi-au părăsit munca lor ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu. Iar când preoţii le-au dat lor cuvântul lui Dumnezeu, toţi s-au reîntors cu sârguinţă la muncile lor; iar preotul nu se preţuia pe el însuşi mai presus de cei care-l ascultau, căci preotul nu era mai bun decât cei care-l ascultau; şi nici învăţătorul nu era mai presus decât cei care învăţau; şi astfel, ei erau egali şi făceau toată munca, fiecare om [b]după puterea sa.

27 Şi ei au [a]împărţit din avuţiile lor, fiecare om după ceea ce avea, celor [b]săraci şi celor nevoiaşi şi celor bolnavi şi celor suferinzi; şi ei nu purtau veşminte scumpe, totuşi erau îngrijiţi şi plăcuţi.

28 Şi în felul acesta au întemeiat ei treburile Bisericii; şi astfel au început ei iarăşi să aibă pace neîntreruptă, în ciuda tuturor persecuţiilor lor.

29 Şi acum, datorită statorniciei Bisericii, ei au început să fie deosebit de [a]bogaţi, având din abundenţă toate lucrurile de care aveau nevoie—o abundenţă de turme şi de cirezi şi de animale îngrăşate de tot felul,

20*a* Isa. 55:1–2.
21*a* GS (a) Persecuta, persecuţie.
24*a* Ex. 32:33; Mosia 26:36; Alma 6:3. GS Excomunicare.
b Alma 46:7. GS Apostazie.
25*a* GS Răbdare.
26*a* Mosia 18:24, 26; 27:3–5.
b Mosia 4:27; D&L 10:4.
27*a* GS Milostenie.
b Luca 18:22; Mosia 4:26; D&L 42:29–31.
29*a* GS Bogăţii.

precum şi abundenţă de grâne şi de aur şi de argint şi de lucruri preţioase şi abundenţă de [b]mătase şi de pânzeturi frumos ţesute şi tot felul de stofe bune ţesute acasă.

30 Şi astfel, în starea lor de [a]prosperitate, ei nu au alungat pe nimeni care era [b]gol sau flămând, însetat sau bolnav, sau care nu primise îngrijire; şi nu şi-au îndreptat inimile către bogăţii; de aceea, ei erau darnici cu toţi, bătrâni şi tineri, sclavi sau liberi, bărbaţi şi femei, fie că erau din afara Bisericii sau aparţineau Bisericii, [c]neţinând seama de nimic atunci când era vorba de o persoană în nevoie.

31 Şi astfel, ei au prosperat şi au devenit mult mai bogaţi decât cei care nu aparţineau Bisericii.

32 Căci cei care nu aparţineau Bisericii se dedau la vrăjitorii şi la [a]idolatrie sau [b]lene şi la [c]vorbe fără sens şi la [d]invidie şi la conflicte; purtând veşminte scumpe; [e]crescând în mândrie în propriii lor ochi; persecutau, minţeau, furau, jefuiau, preacurveau şi făceau crime şi tot felul de alte ticăloşii; cu toate acestea, legea a fost aplicată tuturor care greşeau, atât de mult pe cât era posibil.

33 Şi s-a întâmplat că aplicând legea în felul acesta, fiecare om suferind după ceea ce el a făptuit, ei au devenit mai liniştiţi şi nu au îndrăznit să facă nici o ticăloşie pe faţă; de aceea, a fost multă pace printre poporul lui Nefi până în al cincilea an al domniei judecătorilor.

CAPITOLUL 2

Amlici caută să fie rege şi este respins prin glasul poporului—Cei care-l urmează îl fac rege—Amliciţii fac război cu nefiţii şi sunt învinşi—Lamaniţii şi amliciţii îşi unesc forţele şi sunt învinşi—Alma îl ucide pe Amlici. Circa 87 î.H.

Şi s-a întâmplat că la începutul celui de al cincilea an al domniei lor, un conflict a început între oameni; căci un anumit om, numit Amlici, el fiind un om foarte viclean da, un om înţelept după înţelepciunea lumească, el fiind de ordinul aceluia care îl ucisese pe [a]Ghedeon cu sabia şi care fusese omorât după lege—

2 Acum, acest Amlici, prin viclenia lui, a tras după el în rătăcire pe mulţi; chiar atât de mulţi încât ei au început să fie foarte puternici; şi au început să facă eforturi ca să-l aşeze pe Amlici rege peste popor.

3 Acum, aceasta era foarte alarmant pentru poporul Bisericii, precum şi pentru toţi cei care nu fuseseră duşi în rătăcire de argumentele convingătoare ale lui Amlici; căci ei ştiau că,

29*b* Alma 4:6.
30*a* Iacov 2:17–19.
b GS Săraci.
c Alma 16:14; D&L 1:35.
32*a* GS Idolatrie.
b GS Leneş, lenevie.
c GS (a) Vorbi de rău.
d GS Invidie.
e Iacov 2:13; Alma 31:25; Morm. 8:28. GS Mândrie.
2 1*a* Alma 1:8.

după legea lor, asemenea lucruri trebuie să fie stabilite prin [a]glasul poporului.

4 De aceea, dacă ar fi fost posibil ca Amlici să câştige glasul poporului, el fiind un om ticălos, i-ar fi [a]privat pe ei de drepturile şi privilegiile Bisericii; căci intenţia lui era să distrugă Biserica lui Dumnezeu.

5 Şi s-a întâmplat că oamenii s-au adunat laolaltă pe tot cuprinsul ţării, fiecare om după mintea lui, fie că erau de partea lui Amlici, fie împotriva lui, în cete separate, având multe certuri şi [a]conflicte surprinzătoare unul cu altul.

6 Şi astfel, ei s-au adunat cu toţii laolaltă ca să-şi ridice glasurile în legătură cu această problemă; şi au fost târâţi în faţa judecătorilor.

7 Şi s-a întâmplat că glasul poporului s-a ridicat împotriva lui Amlici, încât el nu a fost făcut rege peste popor.

8 Acum, aceasta a adus multă bucurie în inimile celor care erau împotriva lui; dar Amlici i-a aţâţat pe cei care erau de partea sa ca să se înfurie împotriva celor care nu erau de partea sa.

9 Şi s-a întâmplat că ei s-au adunat cu toţii laolaltă şi l-au uns pe Amlici să fie regele lor.

10 Acum, când Amlici a fost făcut rege peste ei, le-a poruncit să pună mâna pe arme şi să se ridice împotriva fraţilor lor; şi a făcut aceasta pentru ca să-i poată subjuga.

11 Acum, poporul lui Amlici era cunoscut după numele lui Amlici, fiind numiţi [a]amliciţi; iar ceilalţi erau numiţi [b]nefiţi, sau poporul lui Dumnezeu.

12 Şi acum, poporul nefiţilor ştia despre intenţiile amliciţilor şi, de aceea, s-a pregătit să-i înfrunte; da, s-a înarmat cu săbii şi cu paloşe, cu arcuri şi cu săgeţi, cu pietre şi cu praştii şi cu tot felul de [a]arme de război de toate categoriile.

13 Şi astfel, erau pregătiţi să-i întâlnească pe amliciţi în timpul sosirii lor. Şi au fost numiţi căpitani şi căpitani-superiori şi căpitani-şefi, după numărul lor.

14 Şi s-a întâmplat că Amlici i-a înarmat pe oamenii săi cu tot felul de arme de război de toate categoriile; şi el, de asemenea, a numit şefi şi conducători peste oamenii săi ca să-i conducă pe aceştia împotriva fraţilor lor.

15 Şi s-a întâmplat că amliciţii au venit la dealul Amnihu, care era la miazăzi de [a]râul Sidon, care curgea prin [b]ţara lui Zarahemla; şi acolo au început să facă război cu nefiţii.

16 Acum, Alma fiind [a]judecător-şef şi guvernatorul poporului lui Nefi, el s-a ridicat prin urmare, împreună cu poporul său, da, cu căpitanii săi şi cu căpitanii-şefi, da, în fruntea oştirilor sale, ca să lupte împotriva amliciţilor.

3*a* Mosia 29:25–27; Alma 4:16.
4*a* Alma 10:19; Hel. 5:2.
5*a* 3 Ne. 11:29.
11*a* Alma 3:4.
b Iacov 1:13–14; Mosia 25:12; Alma 3:11.
12*a* Mosia 10:8; Hel. 1:14.
15*a* Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16*a* Mosia 29:42.

17 Şi au început să-i ucidă pe amliciţi pe dealul de la miazăzi de Sidon. Iar amliciţii s-au bătut cu nefiţii din răsputeri, într-atât de mult, încât mulţi dintre nefiţi au căzut în faţa amliciţilor.

18 Cu toate acestea, Domnul a întărit braţul nefiţilor, încât ei i-au măcelărit pe amliciţi într-un mare măcel, aşa că aceştia au început să fugă din faţa lor.

19 Şi s-a întâmplat că nefiţii i-au urmărit pe amliciţi toată ziua aceea şi i-au măcelărit cu mult măcel într-atât, încât douăsprezece mii cinci sute treizeci şi două de suflete de amliciţi au fost [a]ucise; iar dintre nefiţi au fost ucise şase mii cinci sute şaizeci şi două de suflete.

20 Şi s-a întâmplat că, atunci când Alma nu a mai putut să-i urmărească pe amliciţi, el a decis ca oamenii săi să-şi instaleze corturile în [a]valea lui Ghedeon, valea fiind numită după acel Ghedeon care fusese ucis de mâna lui [b]Nehor cu sabia; şi în această vale şi-au instalat nefiţii corturile lor pentru noapte.

21 Iar Alma a trimis spioni ca să urmărească pe cei rămaşi dintre amliciţi, pentru ca să afle planurile şi uneltirile lor ca să poată să se pună la adăpost de ei şi să-şi poată apăra poporul de la distrugere.

22 Acum, cei pe care i-a trimis ca să pândească tabăra amliciţilor se numeau Zeram şi Amnor, Manti şi Limher; aceştia erau cei care s-au dus împreună cu oamenii lor ca să pândească tabăra Amliciţilor.

23 Şi s-a întâmplat că în ziua următoare ei s-au întors în tabăra nefiţilor în mare grabă, fiind împietriţi şi îngroziţi de frică, zicând:

24 Iată, am urmărit tabăra [a]amliciţilor şi, spre marea noastră uimire, în ţara lui Minon, peste ţara lui Zarahemla, în drumul către ţara lui [b]Nefi, noi am văzut o mare oştire a lamaniţilor; şi iată, Amliciţii s-au unit cu ei;

25 Şi ei sunt asupra fraţilor noştri în ţara aceea; iar aceştia fug dinaintea lor cu turmele şi cu nevestele şi cu copiii lor către oraşul nostru; şi dacă noi nu ne grăbim, ei vor pune stăpânire pe oraşul nostru şi pe părinţii şi nevestele noastre, iar copiii noştri vor fi ucişi.

26 Şi s-a întâmplat că oamenii lui Nefi şi-au luat corturile şi au plecat din valea lui Ghedeon către oraşul lor, care era oraşul lui [a]Zarahemla.

27 Şi iată, când ei treceau râul Sidon, lamaniţii şi Amliciţii, fiind [a]numeroşi ca nisipul mării, au năvălit asupra lor ca să-i distrugă.

28 Cu toate acestea, nefiţii, au fost [a]întăriţi de mâna Domnului, deoarece s-au rugat Lui cu putere ca El să-i elibereze din mâinile duşmanilor lor, şi, de aceea, Domnul le-a auzit

19*a* Alma 3:1–2, 26; 4:2.
20*a* Alma 6:7.
b Alma 1:7–15; 14:16.
24*a* Alma 3:4, 13–18.
b 2 Ne. 5:8.
26*a* Omni 1:14, 18.
27*a* Iarom 1:6.
28*a* Deut. 31:6.

strigătele şi i-a întărit, iar lamaniţii şi amliciţii au căzut în faţa lor.

29 Şi s-a întâmplat că Alma s-a luptat cu Amlici cu sabia, faţă în faţă; şi ei s-au confruntat cu putere unul cu altul.

30 Şi s-a întâmplat că Alma, fiind un om al lui Dumnezeu, fiind mânat de multă [a]credinţă, a implorat, zicând: O, Doamne, ai milă şi salvează-mi viaţa, pentru ca să pot să fiu un instrument în mâinile Tale, ca să salvez şi să păstrez acest popor.

31 Acum, când Alma a spus aceste cuvinte, el s-a confruntat iarăşi cu Amlici; şi el a căpătat putere într-atâta, încât l-a ucis pe Amlici cu sabia.

32 Şi, de asemenea, s-a luptat cu regele lamaniţilor; dar regele lamaniţilor a fugit dinaintea lui Alma şi şi-a trimis gărzile ca să se lupte cu Alma.

33 Dar Alma şi cu gărzile sale s-au luptat cu gărzile regelui lamaniţilor până când le-au ucis şi le-au împins înapoi.

34 Şi astfel a curăţat pământul sau, mai degrabă, malul care era la apus de râul Sidon, aruncând în apele Sidonului trupurile lamaniţilor care fuseseră ucişi pentru ca astfel poporul său să poată avea loc să treacă apa şi să se lupte cu lamaniţii şi cu amliciţii pe partea de apus a râului Sidon.

35 Şi s-a întâmplat că atunci când au trecut toţi râul Sidon, lamaniţii şi amliciţii au început să fugă din faţa lor, cu toate că ei erau atât de numeroşi, încât nici nu puteau fi număraţi.

36 Şi ei au fugit din faţa nefiţilor către pustiul care era la apus şi la miazănoapte, departe, dincolo de graniţele ţării; iar nefiţii i-au urmărit cu toată puterea şi i-au ucis.

37 Da, ei au fost înconjuraţi din toate părţile şi au fost ucişi şi goniţi până când au fost împrăştiaţi la apus şi la miazănoapte, până când aceştia au împânzit pustiul ce se numea Hermaunţ; şi acesta era acea parte a pustiului care era invadată de animale sălbatice şi hămesite.

38 Şi s-a întâmplat că mulţi au murit în pustiu din cauza rănilor şi au fost devoraţi de animalele acelea sălbatice, precum şi de vulturii din ceruri; iar oasele lor au fost găsite şi au fost adunate într-o movilă pe pământ.

CAPITOLUL 3

Amliciţii s-au însemnat aşa cum zicea cuvântul profetic—Lamaniţii au fost blestemaţi pentru răzvrătirea lor—Oamenii îşi aduc singuri blestemele asupra lor înşişi—Nefiţii înfrâng o altă armată a lamaniţilor. Circa 87–86 î.H.

Şi s-a întâmplat că nefiţii care nu au fost [a]ucişi de armele de război, după ce i-au îngropat pe cei care fuseseră ucişi—acum, numărul celor ucişi nu era numărat din cauza mărimii numărului lor—după ce ei au ter-

30*a* GS Credinţă.

3 1*a* Alma 2:19; 4:2.

minat de îngropat morţii, ei s-au reîntors la ţinuturile şi la casele lor, la nevestele şi la copiii lor.

2 Acum, multe femei şi copii fuseseră ucişi cu sabia, precum şi multe dintre turmele şi cirezile lor; şi, de asemenea, multe dintre câmpiile lor cu grâne fuseseră distruse, pentru că ele fuseseră călcate în picioare de oştirile de oameni.

3 Şi acum, mulţi dintre lamaniţii şi amliciţii care fuseseră ucişi pe malul râului Sidon au fost aruncaţi în [a]apele Sidonului; şi iată, oasele lor sunt în adâncurile [b]mării şi ele sunt multe.

4 Iar [a]Amliciţii erau deosebiţi de nefiţi, pentru că ei se [b]însemnaseră pe ei înşişi cu roşu pe frunte, după obiceiul lamaniţilor; cu toate acestea, ei nu-şi răseseră capul la fel ca lamaniţii.

5 Acum, capetele lamaniţilor erau rase; şi ei erau [a]goi în afară de pieile care erau puse ca un brâu în jurul coapselor lor, şi de armurile care erau puse în jurul lor, şi de arcurile şi săgeţile lor, de pietrele, şi de praştiile lor şi tot aşa mai departe.

6 Iar pielea lamaniţilor era închisă la culoare, după însemnarea care fusese pusă pe strămoşii lor, care era un [a]blestem peste ei din cauza încălcărilor lor şi a răzvrătirii împotriva fraţilor lor, care erau Nefi, Iacov, Iosif şi Sam, care erau oameni drepţi şi sfinţi.

7 Iar fraţii lor au căutat să-i distrugă pe ei, de aceea au fost blestemaţi; iar Domnul Dumnezeu a pus un [a]semn asupra lor, da, pe Laman şi pe Lemuel şi, de asemenea, pe fiii lui Ismael şi pe femeile ismaelite.

8 Şi aceasta s-a făcut pentru ca seminţia lor să poată să se deosebească de seminţia fraţilor lor, pentru ca prin aceasta Domnul Dumnezeu să poată să păstreze poporul Său, pentru ca ei să nu se [a]amestece şi să creadă în [b]tradiţii incorecte, ceea ce ar dovedi distrugerea lor.

9 Şi s-a întâmplat că oricine îşi amesteca seminţia cu aceea a lamaniţilor aducea acelaşi blestem asupra seminţiei sale.

10 De aceea, oricine tolera să fie dus în rătăcire de către lamaniţi era chemat sub căpetenia lor şi era pus pe el un semn.

11 Şi s-a întâmplat că oricine nu voia să creadă în [a]tradiţiile lamaniţilor, dar credea în cronicile acelea care fuseseră aduse din ţara Ierusalimului şi, de asemenea, în tradiţia strămoşilor lor, care erau corecte, care credea în poruncile lui Dumnezeu şi le ţinea au fost numiţi, de atunci încoace, nefiţi sau poporul lui Nefi—

12 Şi aceştia erau cei care au păstrat cronicile, care sunt [a]adevărate, despre poporul lor şi, de asemenea, despre poporul lamaniţilor.

3a Alma 2:15.
b Alma 44:22.
4a Alma 2:11.
b Alma 3:13–19.
5a Enos 1:20; Mosia 10:8; Alma 42:18–21.
6a 2 Ne. 5:21; 26:33. GS (a) Blestema, blestem.
7a 1 Ne. 12:23.
8a GS Căsătorie, (a) se căsători—Căsătorie între confesiuni.
b Mosia 10:11–18; Alma 9:16.
11a Alma 17:9–11.
12a Mosia 1:6; Eter 4:6–11.

13 Acum, noi ne întoarcem iarăşi la Amliciţi, căci ei, de asemenea, aveau un *a*semn pus pe ei; da, şi-au pus semnul pe ei înşişi, da chiar un semn roşu pe frunte.

14 Astfel, cuvântul lui Dumnezeu este împlinit, căci acestea sunt cuvintele pe care El le-a spus lui Nefi: Iată, i-am blestemat pe lamaniţi şi Eu voi pune un semn pe ei pentru ca ei şi seminţia lor să poată fi deosebiţi de voi şi de seminţia voastră de acum înainte şi până în vecii vecilor, dacă ei nu se vor pocăi de ticăloşia lor şi nu se vor *a*întoarce către Mine pentru ca Eu să am milă de ei.

15 Şi iarăşi: Eu voi pune un semn pe acela care îşi amestecă seminţia sa cu fraţii voştri, pentru ca ei să fie, de asemenea, blestemaţi.

16 Şi iarăşi: Eu voi pune un semn pe acela care se va lupta împotriva ta şi a seminţiei tale.

17 Şi iarăşi vă spun Eu vouă că aceia care se îndepărtează de voi nu vor mai fi numiţi seminţia voastră; şi Eu vă voi binecuvânta pe voi şi pe oricine care va fi numit seminţia voastră, de acum înainte şi în vecii vecilor; şi acestea erau făgăduielile Domnului către Nefi şi seminţia lui.

18 Acum, Amliciţii nu ştiau că ei îndeplineau cuvintele lui Dumnezeu atunci când ei au început să se însemneze pe frunte; cu toate acestea, s-au ridicat în *a*răzvrătire deschisă împotriva lui Dumnezeu; de aceea, a fost nevoie ca blestemul să cadă asupra lor.

19 Acum, aş dori ca voi să vedeţi că ei şi-au adus *a*blestemul asupra lor înşişi; şi tot aşa, orice om care este blestemat aduce asupra lui propria condamnare.

20 Acum s-a întâmplat că nu multe zile după bătălia din ţara lui Zarahemla, care fusese purtată de către lamaniţi şi Amliciţi, o altă oştire a lamaniţilor a năvălit peste poporul nefiţilor în *a*acelaşi loc în care prima oştire i-a întâlnit pe Amliciţi.

21 Şi s-a întâmplat că o armată a fost trimisă ca să-i alunge pe ei în afara ţării lor.

22 Acum, Alma fiind el însuşi *a*rănit, nu s-a dus de data aceasta la bătălia împotriva lamaniţilor;

23 Dar a trimis o oştire numeroasă împotriva lor; şi ei s-au dus şi au ucis pe mulţi dintre lamaniţi, iar pe cei rămaşi i-au alungat în afara graniţelor ţării.

24 Şi apoi s-au reîntors şi au început să stabilească pacea în ţară nemaifiind tulburaţi pentru un timp de duşmanii lor.

25 Acum, toate lucrurile acestea au fost făcute, da toate aceste războaie şi conflicte au început şi s-au terminat în al cincilea an al domniei judecătorilor.

26 Şi într-un an au fost mii şi zeci de mii de suflete trimise în lumea cea veşnică pentru ca ele să-şi culeagă *a*răsplata după faptele lor, fie că ele fuseseră bune sau răi, să culeagă fericire

13*a* Alma 3:4.
14*a* 2 Ne. 30:4–6.
18*a* 4 Ne. 1:38.
GS Răzvrătire.
19*a* 2 Ne. 5:21–25; Alma 17:15.
20*a* Alma 2:24.
22*a* Alma 2:29–33.
26*a* GS Fapte.

veşnică sau nenorocire veşnică, după spiritul căruia au ales să se supună, fie că acesta era un spirit bun sau unul rău.

27 Căci fiecare om primeşte [a]plata de la cel căruia el a ales să i se [b]supună, iar aceasta în acord cu cuvintele spiritului profeţiei; de aceea, aşa să fie, în acord cu adevărul. Şi astfel se termină cel de-al cincilea an al domniei judecătorilor.

CAPITOLUL 4

Alma botează mii de convertiţi—Nedreptatea pătrunde în Biserică şi progresul Bisericii este frânat—Nefiha este numit judecător-sef—Alma, ca mare preot, se dedică slujirii preoţeşti. Circa 86–83 î.H.

Acum, s-a întâmplat că în al şaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi nu erau nici conflicte şi nici războaie în [a]ţara lui Zarahemla;

2 Dar poporul era în suferinţă, da, în suferinţă mare din cauza [a]pierderii fraţilor lor şi, de asemenea, din cauza pierderii turmelor şi cirezilor lor şi, de asemenea, din cauza pierderii câmpurilor lor cu grâne, care fuseseră călcate în picioare şi distruse de lamaniţi.

3 Şi atât de mari erau suferinţele lor, încât fiecare suflet avea motiv să jelească; şi ei au crezut că era judecata lui Dumnezeu trimisă asupra lor din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor lor abominabile; de aceea, ei au fost treziţi ca să-şi aducă aminte de datoria lor.

4 Şi au început să întemeieze Biserica în întregime; da, şi mulţi au fost [a]botezaţi în apele Sidonului şi au fost uniţi cu Biserica lui Dumnezeu; da, ei au fost botezaţi de către mâna lui Alma, care fusese uns [b]mare preot peste poporul Bisericii de mâna tatălui său, Alma.

5 Şi s-a întâmplat că în cel de-al şaptelea an al domniei judecătorilor, erau cam trei mii cinci sute de suflete care s-au unit cu [a]Biserica lui Dumnezeu şi au fost botezate. Şi astfel, s-a terminat cel de-al şaptelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi; şi a fost pace neîntreruptă în tot acel timp.

6 Şi s-a întâmplat că în cel de-al optulea an al domniei judecătorilor, oamenii Bisericii au început să devină mândri din cauza [a]bogăţiilor lor deosebit de mari, şi a [b]mătăsurilor fine şi a ţesăturilor lor frumos făcute, şi din cauza turmelor şi a cirezilor lor cele multe, şi a aurului, şi a argintului, şi a lucrurilor preţioase de tot felul pe care le căpătaseră prin hărnicia lor; şi prin toate aceste lucruri s-au înălţat în mândrie în propriii lor ochi, pentru că ei începuseră să poarte veşminte foarte scumpe.

27*a* Mosia 2:31–33; Alma 5:41–42.
b Rom. 6:16; Hel. 14:29–31.
GS Supunere, supus, (a) se supune.

4 1*a* Omni 1:12–19.
2*a* Alma 2:19; 3:1–2, 26.
4*a* Mosia 18:10–17.
b Mosia 29:42.

5*a* Mosia 25:18–23; 3 Ne. 26:21.

6*a* GS Bogăţii.
b Alma 1:29.

7 Acum, acesta a fost prilej de mare suferinţă pentru Alma, da, şi pentru mulţi dintre oamenii pe care Alma îi [a]rânduise să fie învăţători şi preoţi şi vârstnici în Biserică; da, mulţi dintre ei erau foarte îndureraţi din cauza răutăţii care au văzut că începuse să fie printre oamenii lor.

8 Căci ei s-au uitat şi au văzut cu mare întristare că oamenii Bisericii au început să se înalţe în [a]mândrie în faţa propriilor lor ochi şi să-şi îndrepte inimile către bogăţii şi către lucrurile lumeşti deşarte, că ei au început să se batjocorească unul pe altul şi au început să persecute pe aceia care [b]nu credeau conform voinţei şi propriilor lor plăceri.

9 Şi astfel, în cel de-al optulea an al domniei judecătorilor, au început să fie mari [a]conflicte printre oamenii Bisericii; da, erau [b]invidii şi conflicte, răutate şi persecuţii şi mândrie, chiar mai mult decât mândria celor care nu aparţineau Bisericii lui Dumnezeu.

10 Şi astfel s-a terminat cel de-al optulea an al domniei judecătorilor; iar ticăloşia Bisericii a fost o mare piatră de poticnire pentru cei care nu aparţineau Bisericii; şi astfel Biserica a început să decadă din progresul ei.

11 Şi s-a întâmplat că la [a]începutul celui de-al nouălea an, Alma a văzut ticăloşia Bisericii; şi a mai văzut că exemplul Bisericii a început să-i conducă pe cei care erau necredincioşi de la o nedreptate la alta, astfel aducând distrugerea poporului.

12 Da, el a văzut mare nedreptate printre oameni, unii dintre ei înălţându-se pe ei înşişi în mândria lor, dispreţuindu-i pe ceilalţi, întorcând spatele celor care erau [a]nevoiaşi şi celor goi şi celor care erau [b]flămânzi şi celor care erau însetaţi şi celor care erau bolnavi şi în suferinţă.

13 Acum, aceasta era pricină mare de plângeri printre oameni, în timp ce alţii se umileau pe ei înşişi, ajutându-i pe cei care aveau nevoie de ajutorul lor, cum ar fi [a]împărţind avuţiile lor la săraci şi la cei nevoiaşi, hrănind pe cei flămânzi şi suferind tot felul de [b]greutăţi de [c]dragul lui Hristos, care trebuia să vină conform spiritului profeţiei;

14 Aşteptând ziua aceea, [a]păstrând astfel iertarea păcatelor lor; fiind plini de mare [b]bucurie datorită învierii morţilor după voinţa şi puterea şi Salvarea prin Isus Hristos din legăturile morţii.

15 Şi acum, s-a întâmplat că Alma, văzând suferinţele celor umili care Îl urmau pe Dumnezeu, precum şi persecuţiile cu care erau copleşiţi de restul poporului său; şi văzând toate

7*a* GS Autoritate.
8*a* GS Mândrie; Deşertăciune, deşert.
b Alma 1:21.
9*a* GS Dispută.
b GS Invidie.
11*a* 2 Sam. 12:14; Alma 39:11.
12*a* Isa. 3:14; Iacov 2:17.
b Mosia 4:26.
13*a* GS Milostenie.
b GS Adversitate.
c 2 Cor. 12:10.
14*a* Mosia 4:12; Alma 5:26–35. GS Neprihănire, neprihănit.
b GS Bucurie.

[a]nedreptăţile lor, el a început să fie foarte întristat; cu toate acestea, Spiritul Domnului nu l-a părăsit pe el.

16 Şi el a ales pe un om înţelept care era printre vârstnicii bisericii şi i-a dat putere, în acord cu [a]glasul poporului, ca el să facă [b]legi potrivit legilor care fuseseră date şi să le pună în aplicare potrivit cu ticăloşia şi crimele poporului.

17 Acum, numele acestui om era Nefiha, iar el a fost numit [a]judecător-şef; şi el stătea în scaunul de judecată ca să judece şi să guverneze poporul.

18 Acum, Alma nu i-a dat slujba de a fi mare preot în Biserică, ci el şi-a păstrat slujba de mare preot pentru el însuşi şi a cedat scaunul de judecată lui Nefiha.

19 Şi a făcut aceasta pentru ca el [a]însuşi să poată merge printre oamenii lui sau la poporul lui Nefi, pentru ca el să poată să le predice [b]cuvântul lui Dumnezeu, ca să-i [c]aţâţe pentru [d]aducerea aminte a datoriei lor şi pentru ca el să poată doborî, prin cuvântul lui Dumnezeu, toată mândria şi tot vicleşugul şi toate conflictele care erau printre oamenii lui, nevăzând nici o cale ca să-i salveze, decât printr-o [e]mărturie pură împotriva lor.

20 Şi astfel, la începutul celui de al nouălea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, Alma a cedat scaunul de judecată lui [a]Nefiha, iar el însuşi s-a dedicat cu totul treburilor [b]marii preoţii a ordinului sfânt al lui Dumnezeu pentru mărturia cuvântului, după spiritul revelaţiei şi al profeţiei.

Cuvintele pe care Alma, marele preot al ordinului sfânt al lui Dumnezeu, le-a trimis poporului în oraşele şi satele lor din toată ţara.

Cuprinde capitolul 5.

CAPITOLUL 5

Pentru ca să obţină Salvarea, oamenii trebuie să se pocăiască şi să respecte poruncile, să se nască din nou, să-şi cureţe veşmintele prin sângele lui Hristos, să fie umili şi să se elibereze de mândrie şi invidie, precum şi să facă lucrările dreptăţii—Păstorul cel Bun cheamă poporul Său—Cei care fac lucrări rele sunt copiii diavolului—Alma depune mărturie despre adevărul doctrinei Sale şi le porunceşte oamenilor să se pocăiască—Numele celor drepţi vor fi scrise în cartea vieţii. Circa 83 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că Alma a început să [a]împartă cuvântul lui [b]Dumnezeu către popor, mai întâi în ţara lui Zarahemla şi de acolo mai departe prin toată ţara.

2 Şi acestea sunt cuvintele pe

15*a* D&L 38:27; 49:20.
16*a* Alma 2:3–7.
b Alma 1:1, 14, 18.
17*a* Alma 50:37.
19*a* Alma 7:1.
b Alma 31:5; D&L 11:21–22.
c Enos 1:23.
d Mosia 1:17; Hel. 12:3.
e GS Mărturie.
20*a* Alma 8:12.
b Mosia 29:42; Alma 5:3, 44, 49.
5 1*a* Alma 4:19.
b Alma 5:61.

care el le-a vorbit către popor în Biserica ce a fost întemeiată în oraşul lui Zarahemla, după cronica lui proprie, zicând:

3 Eu, Alma, fiind [a]uns de către tatăl meu, Alma, ca să fiu [b]mare preot peste Biserica lui Dumnezeu, el având putere şi [c]autoritate de la Dumnezeu ca să facă aceste lucruri, iată, vă spun vouă că el a început să întemeieze o Biserică în [d]ţara care era între graniţele lui Nefi; da, ţara care era numită ţara lui Mormon; da, şi el i-a botezat pe fraţii săi în apa Mormonului.

4 Şi iată, vă spun vouă, ei au fost [a]eliberaţi din mâinile poporului regelui Noe prin mila şi puterea lui Dumnezeu.

5 Şi iată, după aceasta, ei au fost aduşi în [a]sclavie de către mâinile lamaniţilor, în pustiu; da, vă spun vouă, ei erau în robie şi iarăşi Domnul i-a eliberat din [b]sclavie prin puterea cuvântului Său; şi noi am fost aduşi în această ţară şi am început, de asemenea, să întemeiem Biserica lui Dumnezeu în această ţară.

6 Şi acum, iată, vă spun vouă, fraţii mei, voi care aparţineţi de această Biserică, aţi păstrat voi suficient amintirea robiei strămoşilor voştri? Da, şi aţi păstrat voi în amintire mila Lui şi lunga Lui suferinţă pentru ei? Şi mai mult, aţi păstrat suficient în amintire că El a eliberat sufletele lor din iad?

7 Iată, El a schimbat inimile lor; da, El i-a trezit dintr-un somn adânc, iar ei s-au trezit la Dumnezeu. Iată, erau în mijlocul întunericului; cu toate acestea, sufletele lor erau iluminate de lumina cuvântului nepieritor; da, ei erau încercuiţi de [a]legăturile morţii şi de [b]lanţurile iadului şi distrugerea nepieritoare îi aştepta.

8 Şi acum vă întreb pe voi, fraţii mei, au fost ei distruşi? Iată, vă spun vouă: Nu, nu au fost.

9 Şi iarăşi vă întreb pe voi, au fost legăturile sclaviei rupte şi lanţurile iadului care i-au înconjurat pe ei au fost desfăcute? Vă spun vouă: Da, ele au fost desfăcute, iar sufletele lor au crescut şi ei au cântat iubire mântuitoare. Şi vă spun vouă că ei sunt salvaţi.

10 Şi acum, vă întreb pe voi, în ce condiţii sunt [a]salvaţi? Da, ce bază au ei ca să nădăjduiască să fie salvaţi? Care este cauza că ei au fost desfăcuţi din legăturile morţii, da, şi, de asemenea, din lanţurile iadului?

11 Iată, vă spun eu vouă—n-a crezut tatăl meu, Alma, în cuvintele care au fost propovăduite de gura lui [a]Abinadi? Şi nu era el un profet sfânt? Nu a vorbit el cuvintele lui Dumnezeu, iar tatăl meu, Alma, l-a crezut?

12 Şi, potrivit credinţei lui, s-a

3*a* GS (a) Rândui, rânduire.
b Alma 4:4, 18, 20.
c Mosia 18:13; 3 Ne. 11:25.
d Mosia 18:4; 3 Ne. 5:12.
4*a* Mosia 23:1–3.
5*a* Mosia 23:37–39; 24:8–15.
b Mosia 24:17.
7*a* Mosia 15:8.
b Alma 12:11; D&L 138:23.
10*a* GS Salvare; Planul mântuirii.
11*a* Mosia 17:1–4.

produs o mare [a]schimbare în inima lui. Iată, vă spun vouă că lucrul acesta este cu totul adevărat.

13 Şi iată, el a [a]predicat cuvântul către strămoşii voştri şi o mare schimbare s-a petrecut în inimile lor şi ei s-au umilit şi şi-au pus [b]nădejdea în Dumnezeul cel [c]Viu şi Adevărat. Şi iată, ei au fost credincioşi până la [d]sfârşit; de aceea, au fost salvaţi.

14 Şi acum, iată, vă întreb pe voi, fraţii mei din Biserică, v-aţi [a]născut voi spiritual din Dumnezeu? Aţi primit voi imaginea Lui în înfăţişarea voastră? Aţi şimţit voi această măreaţă [b]schimbare în inimile voastre?

15 Daţi voi dovadă de credinţă în mântuirea Aceluia care v-a [a]făcut pe voi? Vă uitaţi voi cu ochiul credinţei şi vedeţi voi acest trup înălţat în nemurire şi această corupţie [b]înălţată la incorupţie, ca să stea înaintea lui Dumnezeu ca să fie [c]judecat după faptele pe care le-a făcut în trupul muritor?

16 Vă spun vouă, puteţi voi să vă imaginaţi că auziţi glasul Domnului zicându-vă în ziua aceea: Veniţi la Mine, voi cei [a]binecuvântaţi, căci iată, faptele voastre au fost faptele dreptăţii pe faţa pământului?

17 Sau vă imaginaţi voi că aţi putea minţi în faţa Domnului în acea zi, [a]zicând—Doamne, faptele noastre au fost fapte drepte pe faţa pământului—şi că El vă va salva?

18 Sau dimpotrivă, puteţi voi să vă imaginaţi pe voi înşivă aduşi înaintea judecăţii lui Dumnezeu, cu sufletele pline de vinovăţie şi de remuşcare, amintindu-vă de toată vinovăţia voastră, da, o perfectă aducere aminte a tuturor ticăloşiilor voastre, da, o [a]aducere aminte a faptului că voi aţi nesocotit poruncile lui Dumnezeu?

19 Vă spun vouă, puteţi să priviţi în sus către Dumnezeu în ziua aceea cu inima pură şi cu mâinile curate? Vă spun vouă, puteţi voi să priviţi în sus, având [a]imaginea lui Dumnezeu imprimată pe înfăţişarea voastră?

20 Vă spun vouă, puteţi voi să gândiţi că veţi fi salvaţi, când voi înşivă aţi consimţit să deveniţi [a]supuşii diavolului?

21 Vă spun vouă, voi veţi afla în ziua aceea că nu puteţi fi [a]salvaţi; căci nici un om nu poate fi salvat, decât dacă [b]veşmintele lui sunt spălate, albe;

12*a* GS Convertire, convertit.
13*a* Mosia 18:7.
b GS (a) se Încrede.
c Morm. 9:28; D&L 20:19.
d GS (a) Îndura.
14*a* Mosia 27:24–27; Alma 22:15. GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
b Rom. 8:11–17; Mosia 5:2; Moise 6:65. GS Convertire, convertit.
15*a* GS (a) Crea, creaţie.
b GS Înviere.
c GS Judecată, ultima.
16*a* Mat. 25:31–46.
17*a* 3 Ne. 14:21–23.
18*a* Ezec. 20:43; 2 Ne. 9:14; Mosia 3:25; Alma 11:43.
19*a* 1 Ioan 3:1–3.
20*a* Mosia 2:32.
21*a* GS Salvare.
b 1 Ne. 12:10; Alma 13:11–13; 3 Ne. 27:19–20.

da, veşmintele lui trebuie să fie [c]purificate până când sunt curăţate de toate petele, prin sângele Aceluia despre care au vorbit strămoşii voştri, care va veni ca să mântuiască poporul Său de păcatele lor.

22 Şi acum, vă întreb pe voi, fraţii mei, cum s-ar simţi oricare dintre voi să stea înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu având veşmintele pătate cu [a]sânge şi cu tot felul de [b]murdării? Iată, ce vor mărturisi aceste lucruri împotriva voastră?

23 Iată, nu vor [a]mărturisi ele că sunteţi criminali, da, şi, de asemenea, că sunteţi vinovaţi de tot felul de ticăloşii?

24 Iată, fraţii mei, credeţi voi că unul ca acesta poate să aibă un loc în Împărăţia lui Dumnezeu împreună cu [a]Avraam, cu Isaac şi cu Iacov şi, de asemenea, împreună cu toţi profeţii sfinţi ale căror veşminte sunt curăţate şi sunt fără pată, pure şi albe?

25 Vă spun vouă: Nu; decât dacă voi Îl faceţi pe Creatorul vostru un mincinos de la început sau dacă voi credeţi că El este un mincinos de la început voi nu puteţi să credeţi că asemenea lucru poate să se întâmple în împărăţia cerului; dar ei vor fi alungaţi, căci ei sunt [a]copiii împărăţiei diavolului.

26 Şi acum iată, vă spun vouă, fraţii mei, dacă voi aţi simţit o [a]schimbare în inima voastră şi dacă aţi simţit dorinţa să cântaţi [b]cântecul iubirii mântuitoare, vreau să vă întreb, [c]puteţi să simţiţi astfel acum?

27 Aţi mers voi păstrându-vă fără de vină în [a]faţa lui Dumnezeu? Puteţi voi să spuneţi în sinea voastră, dacă aţi fi chemaţi să muriţi chiar acum, că aţi fost destul de [b]umili? Că veşmintele voastre au fost curăţate şi albite prin sângele lui Hristos, care va veni să [c]mântuiască poporul Său de păcatele lor?

28 Iată, v-aţi eliberat de [a]mândrie? Vă spun vouă că, dacă nu, atunci voi nu sunteţi pregătiţi să-L întâlniţi pe Dumnezeu. Iată, voi trebuie să vă pregătiţi în grabă; căci împărăţia cerului va veni în curând şi unul ca acesta nu are viaţă veşnică.

29 Iată, zic eu, este printre voi vreunul care nu s-a eliberat de [a]invidie? Vă spun vouă că unul ca acesta nu este pregătit; şi aş dori ca el să se pregătească repede, căci ora este aproape şi el nu ştie când va veni timpul; căci unul ca acesta nu este găsit nevinovat.

30 Şi iarăşi vă spun vouă, este vreunul printre voi care îşi [a]bate joc de fratele său sau îl copleşeşte cu persecuţii?

31 Vai de acesta, căci nu este

21*c* GS Pur, puritate.
22*a* Isa. 59:3.
b GS Murdărie, necurăţenie.
23*a* Isa. 59:12.
24*a* Luca 13:28.
25*a* 2 Ne. 9:9.
26*a* GS Convertire, convertit.
b Alma 26:13.
c Mosia 4:12; D&L 20:31–34.
27*a* GS Neprihănire, neprihănit.
b GS Umil, umilinţă.
c GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
28*a* GS Mândrie.
29*a* GS Invidie.
30*a* GS (a) Vorbi de rău.

pregătit, iar timpul este aproape pentru ca el să se pocăiască, ori altfel, nu poate fi salvat!

32 Da, vai chiar şi de voi toţi care [a]faceţi de nedreptăţi; pocăiţi-vă, pocăiţi-vă, căci Domnul Dumnezeu a spus aceasta!

33 Iată, El trimite o chemare către [a]toţi oamenii, pentru că [b]braţele milosteniei sunt întinse către ei; şi El spune: Pocăiţi-vă şi Eu vă voi primi.

34 Da, El spune: [a]Veniţi la Mine şi vă veţi împărtăşi din [b]fructul copacului vieţii; da, voi veţi mânca şi veţi bea din abundenţă din [c]pâinea şi din apele vieţii, [d]nestingheriţi;

35 Da, veniţi la Mine şi aduceţi fapte drepte şi nu veţi fi doborâţi şi aruncaţi în foc—

36 Pentru că, iată, este aproape timpul când oricine care nu [a]aduce fructe bune sau oricine care nu face fapte drepte acela are motiv să se tânguiască şi să jelească.

37 O, voi făcători de nedreptăţi; voi cei care sunteţi încrezuţi în lucrurile [a]lumeşti deşarte, voi cei care v-aţi spus că ştiţi căile dreptăţii şi totuşi v-aţi [b]rătăcit ca [c]oile fără păstor, neţinând seama că un păstor a [d]strigat după voi şi încă mai strigă după voi, dar voi nu vreţi să [e]ascultaţi glasul Lui!

38 Iată, vă spun vouă că [a]Păstorul cel Bun vă cheamă; da, şi în numele Său propriu vă cheamă El pe voi, care este numele lui Hristos; şi dacă nu veţi [b]asculta de glasul Păstorului cel [c]Bun, de [d]numele cu care voi sunteţi chemaţi, iată, voi nu sunteţi oile Păstorului cel Bun.

39 Şi acum, dacă voi nu sunteţi oile Păstorului Bun, atunci din care [a]turmă sunteţi voi? Iată, vă spun vouă, că [b]diavolul este păstorul vostru, iar voi sunteţi turma lui; şi acum, cine poate să nege aceasta? Iată, vă spun vouă, oricine tăgăduie aceasta este un [c]mincinos şi un [d]copil al diavolului.

40 Pentru că iată, vă spun vouă, că orice lucru care este [a]bun vine de la Dumnezeu şi orice lucru care este rău vine de la diavol.

41 De aceea, dacă un om aduce fapte [a]bune, el ascultă de glasul Păstorului cel Bun şi Îl urmează pe El; dar oricine aduce fapte rele, acelaşi devine un [b]copil al diavolului, deoarece

32*a* Ps. 5:5.
33*a* Alma 19:36; 3 Ne. 18:25.
b Iacov 6:5; 3 Ne. 9:14.
34*a* 2 Ne. 26:24–28; 3 Ne. 9:13–14.
b 1 Ne. 8:11; 15:36.
c GS Pâinea vieţii.
d 2 Ne. 9:50–51; Alma 42:27.
36*a* Mat. 3:10; 7:15–20; 3 Ne. 14:19; D&L 97:7.
37*a* GS Deşertăciune, deşert.
b 2 Ne. 12:5; 28:14; Mosia 14:6.
c Mat. 9:36.
d Prov. 1:24–27; Isa. 65:12.
e Ier. 26:4–5; Alma 10:6.
38*a* GS Păstorul cel bun.
b Lev. 26:14–20; D&L 101:7.
c 3 Ne. 15:24; 18:31.
d Mosia 5:8; Alma 34:38.
39*a* Mat. 6:24; Luca 16:13.
b Mosia 5:10. GS Diavol.
c 1 Ioan 2:22.
d 2 Ne. 9:9.
40*a* Omni 1:25; Eter 4:12; Moro. 7:12, 15–17.
41*a* 3 Ne. 14:16–20. GS Fapte.
b Mosia 16:3–5; Alma 11:23.

el ascultă de glasul lui şi îl urmează pe el.

42 Şi oricine face aceasta trebuie să-şi primească [a]plata de la el; de aceea, ca [b]plată primeşte [c]moarte în ceea ce priveşte lucrurile dreptăţii, fiind mort pentru toate faptele bune.

43 Şi acum, fraţii mei, aş dori ca voi să mă auziţi pe mine, căci vorbesc cu toată puterea sufletului meu; căci iată, am vorbit către voi limpede ca voi să nu greşiţi sau am vorbit după poruncile lui Dumnezeu.

44 Pentru că, eu sunt chemat ca să vorbesc în felul acesta, după ordinul [a]sfânt a lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos; da, mie mi s-a poruncit să mă ridic şi să depun mărturie către acest popor despre lucrurile care au fost spuse de către strămoşii noştri, despre lucrurile care vor veni.

45 Şi aceasta nu este totul. Nu credeţi voi că [a]ştiu despre aceste lucruri eu însumi? Iată, vă mărturisesc vouă că lucrurile despre care v-am vorbit sunt adevărate. Şi cum credeţi voi că ştiu despre adevărul lor?

46 Iată, vă spun vouă, ele mi-au fost făcute [a]cunoscute de către Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. Iată, am [b]postit şi m-am rugat multe zile ca să cunosc aceste lucruri eu însumi. Şi acum, eu ştiu că ele sunt adevărate; căci Domnul Dumnezeu mi le-a făcut cunoscute mie prin Spiritul Lui Sfânt; şi acesta este spiritul [c]revelaţiei care este în mine.

47 Şi mai mult, vă spun vouă că astfel mi s-a revelat, că vorbele care au fost spuse de către strămoşii noştri sunt adevărate, chiar în acord cu spiritul profeţiei care este în mine, care este, de asemenea, prin manifestarea Spiritului lui Dumnezeu.

48 Eu vă spun vouă că ştiu că orice vă voi spune despre ceea ce va veni este adevărat; şi vă spun vouă că ştiu că Isus Hristos va veni, da, Fiul, Singurul Născut al Tatălui, plin de har şi de milă şi de adevăr. Şi iată, El este Acela care va veni să ia toate păcatele lumii, da, păcatele fiecărui om care va crede cu fermitate în numele Lui.

49 Şi acum, vă spun vouă că acesta este [a]ordinul după care eu sunt chemat, da, să predic către fraţii mei preaiubiţi, da, şi către oricine trăieşte în ţară; da, să le predic tuturor, atât celor bătrâni, cât şi celor tineri, atât sclavilor, cât şi celor liberi; da, vă grăiesc vouă celor bătrâni şi celor de vârstă mijlocie şi generaţiei care se ridică; da, să strig către ei că trebuie să se pocăiască şi să fie [b]născuţi din nou.

50 Da, astfel spune Spiritul: Pocăiţi-vă, voi cei din toate marginile pământului, căci îm-

42*a* Alma 3:26–27; D&L 29:45.
b Rom. 6:23.
c Hel. 14:16–18. GS Moarte spirituală.
44*a* Alma 13:6.
45*a* GS Mărturie.
46*a* 1 Cor. 2:9–16.
b GS (a) Posti, post.
c GS Revelaţie.
49*a* GS (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare; Preoţie.
b GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.

părăţia cerului este în curând aproape; da, Fiul lui Dumnezeu va veni în [a]slava Sa, în măreţia Sa, în maiestatea Sa, puterea şi dominaţia Sa. Da, fraţii mei preaiubiţi, vă spun vouă că Spiritul spune: Iată, slava [b]Regelui întregului pământ; şi, de asemenea, Regele cerului va străluci în curând printre toţi copiii oamenilor.

51 Şi, de asemenea, Spiritul spune către mine, da, strigă către mine cu un glas puternic, zicând: Mergi şi spune către acest popor—Pocăiţi-vă, căci dacă nu vă pocăiţi, în nici un caz nu puteţi voi să moşteniţi Împărăţia [a]cerului.

52 Şi iarăşi vă spun vouă, Spiritul spune: Iată, [a]Securea este înfipta la rădăcina pomului; de aceea, orice pom care nu face fructe bune va fi [b]doborât şi aruncat în foc, da, un foc care nu poate avea sfârşit, chiar un foc nestins. Iată, şi aduceţi-vă aminte, Cel Sfânt a vorbit aceasta.

53 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, vă spun vouă, puteţi voi să vă opuneţi la aceste lucruri; da, puteţi voi să puneţi deoparte aceste lucruri şi să-L [a]călcaţi în picioare pe Cel Sfânt; da, puteţi voi să vă îngâmfaţi în [b]mândria inimilor voastre; da, veţi stărui voi în obiceiul de a purta veşminte [c]scumpe şi de a vă fixa inimile pe lucrurile lumeşti deşarte, pe [d]bogăţiile voastre?

54 Da, veţi stărui voi în credinţa că sunteţi mai buni decât alţii; da, veţi persista în persecutarea fraţilor voştri care se umilesc şi care merg după ordinul sfânt al lui Dumnezeu, aşa cum au fost crescuţi în Biserică, fiind [a]sfinţiţi de către Spiritul Sfânt; şi ei fac fapte bune care sunt apreciate pentru pocăinţă.

55 Da, şi veţi stărui voi întorcând spatele celor [a]săraci şi celor în nevoie şi păstrându-vă averea voastră departe de ei?

56 Şi în sfârşit, voi toţi cei care veţi stărui în ticăloşia voastră, vă spun că aceştia sunt cei care vor fi doborâţi şi aruncaţi în foc, în afară dacă ei se pocăiesc cu grăbire.

57 Şi acum vă spun vouă, toţi cei care sunteţi dornici să urmaţi glasul Păstorului cel [a]Bun, plecaţi dintre cei păcătoşi şi fiţi [b]separaţi de ei şi nu atingeţi lucrurile lor necurate; şi iată, numele lor vor fi [c]şterse, căci numele celor păcătoşi nu vor fi numărate printre numele celor

50*a* GS Slavă; (a) Doua Venire a lui Isus Hristos.
b Ps. 24; Mat. 2:2; Luca 23:2; 2 Ne. 10:14; D&L 38:21–22; 128:22–23; Moise 7:53.
GS Isus Hristos; Împărăţia lui Dumnezeu sau împărăţia cerului.
51*a* GS Cer.
52*a* Luca 3:9; D&L 97:7.
b Iacov 5:46; 6:7; 3 Ne. 27:11–12.
53*a* 1 Ne. 19:7.
b GS Mândrie.
c 2 Ne. 28:11–14; Morm. 8:36–39.
d Ps. 62:10; D&L 56:16–18.
54*a* GS Sfinţire.
55*a* Ps. 109:15–16; Iacov 2:17; Hel. 6:39–40.
57*a* GS Păstorul cel bun.
b Ezra 6:21; 9:1; Neemia 9:2; 2 Tes. 3:6; D&L 133:5, 14.
c Deut. 29:20; Moro. 6:7; D&L 20:8.

drepţi pentru ca să se îndeplinească cuvântul lui Dumnezeu, cuvânt care va spune: Numele celor păcătoşi nu vor fi amestecate cu numele celor din poporul Meu.

58 Căci numele celor drepţi vor fi scrise în [a]cartea vieţii şi lor le voi da Eu o moştenire în dreapta Mea. Şi acum, fraţii mei, ce aveţi voi de spus împotriva acestui lucru? Vă spun vouă, dacă veţi vorbi împotriva acestui lucru, nu are nici o importanţă, deoarece cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se înfăptuiască.

59 Deoarece, care păstor dintre voi, având multe oi, nu le păzeşte pentru ca lupii să nu intre şi să-i devoreze turma? Şi iată, dacă un lup intră în turma lui, nu-l alungă el pe acesta? Da, şi la sfârşit, dacă el poate, îl va distruge.

60 Şi acum, vă spun vouă că Păstorul cel Bun vă cheamă; şi dacă veţi asculta glasul Lui, atunci El vă va aduce în turma Sa, şi voi sunteţi oile Lui; şi El vă porunceşte să nu permiteţi nici unui lup lacom să intre printre voi, pentru ca voi să nu fiţi distruşi.

61 Şi acum eu, Alma, vă poruncesc vouă în limba [a]Aceluia care mi-a poruncit mie, să respectaţi cuvintele pe care vi le-am spus.

62 Eu vă vorbesc în chip de poruncă, vouă celor care aparţineţi Bisericii; şi celor care nu aparţin Bisericii le vorbesc printr-o invitaţie, zicând: Veniţi să vă botezaţi pentru pocăinţă, ca să puteţi să vă împărtăşiţi din fructul [a]pomului vieţii.

CAPITOLUL 6

Biserica din Zarahemla este curăţată şi pusă în ordine—Alma se duce să predice la Ghedeon. Circa 83 î.H.

Şi s-a întâmplat că, după ce Alma a terminat de vorbit oamenilor Bisericii, care era întemeiată în oraşul Zarahemla, el a [a]rânduit preoţi şi [b]vârstnici, prin aşezarea [c]mâinilor sale conform rânduielii lui Dumnezeu, ca ei să conducă şi să [d]aibă grijă de Biserică.

2 Şi s-a întâmplat că aceia care nu făceau parte din Biserică, dar care s-au pocăit de păcatele lor, au fost [a]botezaţi pentru pocăinţă, şi au fost primiţi în Biserică.

3 Şi, de asemenea, s-a mai întâmplat că aceia care făceau parte din Biserică şi nu s-au [a]pocăit de ticăloşiile lor şi nu s-au plecat cu umilinţă în faţa lui Dumnezeu—adică aceia care erau ridicaţi în [b]mândria inimilor lor—aceiaşi au fost respinşi, iar numele lor au fost [c]şterse, în aşa fel încât numele lor nu se

58*a* GS Cartea vieţii.
61*a* Alma 5:44.
62*a* 1 Ne. 8:10; 11:21–23.
6 1*a* GS (a) Rândui, rânduire.
b GS Vârstnic.
c GS Mâini, aşezarea lor.
d D&L 52:39.
2*a* GS Botez, (a) boteza.
3*a* Mosia 26:6.
b GS Mândrie.
c Ex. 32:33; Mosia 26:36; Alma 1:24; 5:57–58. GS Excomunicare.

mai numărau printre ale celor drepţi.

4 Şi astfel ei au început să întemeieze ordinea Bisericii în oraşul Zarahemla.

5 Acum, voi ar trebui să înţelegeţi că acest cuvânt al lui Dumnezeu era liber pentru toată lumea, că nimeni nu era lipsit de posibilitatea de a se aduna ca să audă cuvântul lui Dumnezeu.

6 Ba mai mult, copiilor lui Dumnezeu li se ceruse să se adune cu toţii şi să se unească în [a]post şi în rugaciune fierbinte pentru binele sufletelor acelora care nu-L cunoşteau pe Dumnezeu.

7 Şi s-a întâmplat că, după ce Alma a făcut aceste reguli, el a plecat de la ei, da, de la Biserica care era în oraşul Zarahemla, şi s-a îndreptat către estul râului Sidon, către valea lui Ghedeon, unde fusese construit un oraş, care era numit oraşul lui Ghedeon, care era în [a]valea numită Ghedeon, numită după omul care a fost [b]omorât cu sabia de mâna lui Nehor.

8 Şi Alma a plecat şi a început să vestească cuvântul lui Dumnezeu către Biserica ce fusese întemeiată în valea lui Ghedeon, în acord cu revelaţia adevărului cuvântului vorbit de către strămoşii săi şi în acord cu spiritul profeţiei care era în el, în acord cu [a]mărturia lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care va veni să-i mântuiască pe oameni de păcatele lor, şi cu sfântul ordin prin care el a fost chemat. Şi aşa este scris. Amin.

Cuvintele lui Alma pe care le-a adresat poporului în Ghedeon, conform cronicii sale.

Cuprinde capitolul 7.

CAPITOLUL 7

Hristos se va naşte din Maria—El va dezlega legăturile morţii şi va purta păcatele poporului Său—Aceia care se pocăiesc sunt botezaţi, iar cei care respectă poruncile vor avea viaţă veşnică—Murdăria nu poate moşteni împărăţia lui Dumnezeu—Se cere umilinţă, credinţă, speranţă şi caritate. Circa 83 î.H.

Iată, preaiubiţii mei fraţi, văzând că mi s-a permis să vin la voi, încerc să mă [a]adresez vouă pe limba mea; da, prin gura mea, văzând că este pentru prima dată când v-am vorbit în cuvinte cu propria mea gură, am fost în totalitate reţinut la [b]scaunul de judecată şi am avut multe treburi şi de aceea nu am putut veni la voi.

2 Şi chiar nu aş fi putut veni acum dacă nu s-ar fi întâmplat ca scaunul judecăţii să fie [a]încredinţat altcuiva ca să guverneze în locul meu; şi Domnul cu multă bunătate mi-a dat posibilitatea să vin la voi.

3 Şi uite, am venit cu speranţe

6*a* GS (a) Posti, post.
7*a* Alma 2:20.
b Alma 1:9.
8*a* Apoc. 19:10.
7 1*a* Alma 4:19.
b Mosia 29:42.
2*a* Alma 4:16–18.

mari şi multă dorinţă de a descoperi că voi v-aţi umilit în faţa lui Dumnezeu şi aţi continuat să imploraţi harul Său şi să vă găsesc fără pată în faţa Lui şi să nu vă găsesc în groaznica dilemă în care erau fraţii noştri în Zarahemla.

4 Dar binecuvântat fie numele lui Dumnezeu, pe care El mi l-a dat mie să-l cunosc, da, mi-a dat mie imensa bucurie de a afla că ei s-au rânduit din nou după dreptatea Lui.

5 Şi am încredere, în acord cu Spiritul lui Dumnezeu care este în mine, că, de asemenea, voi avea bucurie de la voi; ba mai mult, nu doresc ca bucuria mea pentru voi să vină din cauza multelor suferinţe şi dureri pe care le-am avut pentru fraţii din Zarahemla, dar iată, bucuria mea ce s-a lăsat asupra lor după ce am trecut prin multe suferinţe şi durere.

6 Dar uite, am încredere că voi nu sunteţi într-o stare aşa mare de necredinţă precum erau fraţii voştri; am încredere că voi nu sunteţi îndârjiţi în mândria inimilor voastre; da, am încredere că inimile voastre nu sunt îndreptate spre bogăţiile şi lucrurile deşarte ale lumii; da, am încredere că voi nu vă închinaţi [a]idolilor, dar că voi vă închinaţi adevăratului Dumnezeu care [b]trăieşte şi că aşteptaţi cu nerăbdare, cu o veşnică credinţă, iertarea păcatelor voastre, care va să vină.

7 Dar iată, v-am spus că vor fi multe lucruri care vor veni; şi iată, există un singur lucru care este mai important decât toate celelalte — deoarece, iată, nu mai este [a]mult pentru că Mântuitorul trăieşte şi va veni la poporul Său.

8 Iată, nu spun că El va veni printre noi în timpul când va trăi în tabernacolul Său muritor; pentru că iată, Spiritul nu mi-a spus că va fi aşa. Acum acest lucru nu-l cunosc; dar ştiu aceasta, că Domnul Dumnezeu are putere să facă tot ceea ce este în acord cu cuvântul Său.

9 Dar iată, Spiritul mi-a spus atât: Strigă către oameni, spunând — [a]Pocăiţi-vă şi pregătiţi drumul Domnului şi mergeţi pe cărările Lui, căci sunt drepte; căci iată, Împărăţia cerului vă este la îndemână, iar Fiul lui Dumnezeu [b]vine pe faţa pământului.

10 Şi iată, El Se va [a]naşte din [b]Maria, la Ierusalim, care este [c]ţara strămoşilor noştri, ea fiind [d]fecioară, un vas preţios şi ales, care va fi acoperită de umbra Duhului Sfânt şi va [e]concepe prin puterea lui şi care va aduce pe lume un fiu, da, chiar pe Fiul lui Dumnezeu.

11 Şi El va merge înainte, răb-

6*a* 2 Ne. 9:37; Hel. 6:31.
b Dan. 6:26.
7*a* Alma 9:26.
9*a* Mat. 3:2–4; Alma 9:25.
b Mosia 3:5; 7:27; 15:1–2.
10*a* Isa. 7:14; Luca 1:27.
b Mosia 3:8. GS Maria, mama lui Isus.
c 1 Cron. 9:3; 2 Cron. 15:9; 1 Ne. 1:4; 3 Ne. 20:29.
d 1 Ne. 11:13–21.
e Mat. 1:20; Mosia 15:3.

dând dureri şi [a]suferinţe şi ispite de toate felurile; şi aceasta pentru ca să fie împlinit cuvântul, acela care spune că El va lua asupra Lui durerile şi bolile poporului Său.

12 Şi El va lua moartea asupra Lui, ca să poată dezlega legăturile [a]morţii care leagă poporul Său; şi va lua asupra Lui infirmităţile lor, ca inima Lui să fie inundată de milă, în ce priveşte trupul, ca El să ştie, în ce priveşte trupul, cum să-i [b]ajute pe oameni după infirmităţile lor.

13 Acum, Spiritul [a]ştie toate lucrurile; cu toale acestea, Fiul lui Dumnezeu a suferit după cum arată trupul Său, pentru că a [b]luat asupra Lui păcatele poporului Său şi a şters păcatele lor prin puterea Lui mântuitoare; şi acum, iată, aceasta este mărturia pe care o depun.

14 Acum, vă spun vouă că trebuie să vă pocăiţi şi să vă [a]năşteţi din nou; căci Spiritul a spus că dacă voi nu vă năşteţi din nou, nu puteţi moşteni împărăţia cerului; de aceea, veniţi şi vă botezaţi spre pocăinţă ca voi să fiţi spălaţi de păcatele voastre, ca voi să aveţi credinţă în Mielul lui Dumnezeu, care ia păcatele lumii, care are putere să salveze şi să spele toate nedreptăţile.

15 Da, eu vă spun vouă să veniţi şi să nu vă fie frică, şi puneţi deoparte toate păcatele care vă [a]copleşesc cu uşurinţă, care vă leagă de distrugere, da, veniţi şi mergeţi înainte şi arătaţi Dumnezeului vostru că sunteţi dispuşi să vă pocăiţi de păcatele voastre şi să faceţi un legământ cu El spre a-I respecta poruncile, şi mărturisiţi aceasta Lui în această zi, intrând în apele botezului.

16 Şi oricine face aceasta şi ţine poruncile lui Dumnezeu de acum înainte, acela îşi va aminti că i-am spus, da, îşi va aminti că i-am spus că va primi viaţa veşnică, aşa cum a mărturisit Spiritul Sfânt, care mi-a mărturisit mie.

17 Şi acum mult preaiubiţii mei fraţi, voi credeţi aceste lucruri? Iată, vă spun vouă, da, ştiu că voi le credeţi; şi felul în care ştiu că voi le credeţi este manifestarea Spiritului care este în mine. Şi acum, deoarece credinţa voastră este puternică în această privinţă, da, în privinţa lucrurilor despre care am vorbit, mare este bucuria mea.

18 Pentru că aşa cum v-am spus de la început, că doresc mult ca voi să nu vă îndoiţi precum fraţii voştri, chiar aşa consider că dorinţele mele au fost împlinite.

19 De aceea, eu consider că sunteţi pe cărările dreptăţii; consider că voi sunteţi pe cărarea care vă va duce în împărăţia lui

11*a* Isa. 53:3–5; Mosia 14:3–5.
12*a* 2 Ne. 2:8; Alma 12:24–25. GS Răstignire.
b Evr. 2:18; 4:15; D&L 62:1.
13*a* GS Dumnezeu, divinitate.
b Mosia 15:12. GS Ispăşire, (a) ispăşi.
14*a* GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
15*a* 2 Ne. 4:18.

Dumnezeu; da, eu consider că voi faceţi [a]cărările Lui drepte.

20 Eu înţeleg că vi s-a spus, prin mărturia cuvântului Său, că El nu poate [a]să meargă pe căi strâmbe; nici să se îndepărteze de la ceea ce a spus; nici să aibă o umbră de întoarcere de la dreapta la stânga sau de la ceea ce este drept la ceea ce este greşit; de aceea, mersul Său este un cerc veşnic.

21 Şi El nu trebuie să locuiască în temple [a]nesfinţite; şi nici murdăria sau orice este necurat să fie primit în Împărăţia lui Dumnezeu; de aceea, vă spun vouă că timpul va veni, da, şi va fi în ultima zi, când acela care este [b]murdar va rămâne în murdărie.

22 Şi acum preaiubiţii mei fraţi, v-am spus aceste lucruri pentru a vă trezi simţul datoriei faţă de Dumnezeu, ca voi să mergeţi fără greşeală în faţa Lui, ca voi să mergeţi după sfânta ordine a lui Dumnezeu, după care voi aţi fost primiţi.

23 Şi acum aş vrea ca voi să fiţi [a]umili, supuşi şi blajini; gata de a răspunde la ruga altora; plini de ingăduinţa şi răbdare îndelungată; să fiţi temperaţi în toate lucrurile; să fiţi sârguincioşi în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu tot timpul; să cereţi orice lucruri de care aveţi nevoie atât spirituale, cât şi vremelnice; întotdeauna întorcând mulţumiri lui Dumnezeu pentru orice lucru primiţi.

24 Şi îngrijiţi-vă să aveţi [a]credinţă, speranţă şi caritate şi atunci voi veţi avea mereu o mulţime de lucruri bune.

25 Şi Domnul să vă binecuvânteze şi să vă ţină veşmintele [a]fără pată, ca la sfârşit să puteţi fi aduşi ca să vă aşezaţi alături de Avraam, Isaac şi Iacov şi sfinţii profeţi care au fost de când a început lumea, având veşmintele voastre fără pată ca şi veşmintele lor care sunt fără pată, în împărăţia cerului, fără a o mai părăsi.

26 Şi acum fraţii mei preaiubiţi, v-am spus aceste cuvinte în acord cu Spiritul care a mărturisit în mine; şi sufletul meu s-a bucurat foarte mult pentru marea sârguinţă şi atenţie pe care voi le-ţi acordat cuvântului meu.

27 Şi acum, fie ca [a]pacea lui Dumnezeu să rămână asupra voastră şi asupra caselor voastre şi a pământului vostru şi asupra turmelor voastre şi asupra a tot ce stăpâniţi voi, asupra femeilor şi copiilor voştri, potrivit cu credinţa şi cu faptele voastre de acum înainte şi pentru totdeauna. Acestea am avut de spus. Amin.

CAPITOLUL 8

Alma predică şi botează în Melec—El este respins în Amoniha şi

19*a* Mat. 3:3.
20*a* 1 Ne. 10:19; Alma 37:12; D&L 3:2.
21*a* 1 Cor. 3:16–17; 6:19; Mosia 2:37; Alma 34:36.
b 1 Ne. 15:33–35; 2 Ne. 9:16; Morm. 9:14; D&L 88:35.
23*a* GS Umil, umilinţă.
24*a* 1 Cor. 13:1–13; Eter 12:30–35; Moro. 7:33–48.
25*a* 2 Pet. 3:14.
27*a* GS Pace.

pleacă—Un înger îi porunceşte să se întoarcă şi să strige pocăinţă către popor—El este primit de Amulec şi amândoi predică în Amoniha. Circa 82 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că Alma s-a întors din [a]ţara lui Ghedeon, după ce i-a învăţat pe oamenii ţinutului lui Ghedeon multe lucruri care nu pot fi scrise, după ce a întemeiat ordinea Bisericii, aşa după cum a făcut în ţinutul Zarahemla, da, el s-a întors la casa lui în Zarahemla să se odihnească după munca pe care o depusese.

2 Şi astfel s-a sfârşit al nouălea an de domnie al judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

3 Şi s-a întâmplat la începutul celui de-al zecelea an de domnie al judecătorilor asupra poporului lui Nefi că Alma a plecat de acolo şi a călătorit pe pământul lui Melec, la vestul [a]râului Sidon, spre vest, la marginea pustiului.

4 Şi el a început să-i înveţe pe oamenii din ţinutul Melec, în acord cu ordinul [a]sfânt al lui Dumnezeu, prin care el a fost chemat; şi a început să-i înveţe pe oamenii de pe cuprinsul ţinutului Melec.

5 Şi s-a întâmplat că oamenii au venit la el de-a lungul graniţelor ţinutului care era aşezat la marginea pustiului şi ei au fost botezaţi în tot ţinutul.

6 Deci, când şi-a terminat lucrul în ţinutul Melec, el a plecat de acolo şi a călătorit trei zile la nord de ţinutul Melec; şi a ajuns la un oraş numit Amoniha.

7 Acum, era obiceiul la poporul lui Nefi să-şi numească oraşele şi satele, da, chiar satele lor cele mai mici, după numele aceluia care le stăpânise primul; şi aşa era şi cu ţinutul Amoniha.

8 Şi s-a întâmplat că atunci când Alma a sosit în oraşul Amoniha, el a început să le predice lor cuvântul lui Dumnezeu.

9 Acum, Satana avea mare [a]stăpânire asupra inimilor oamenilor din oraşul Amoniha; de aceea, ei nu au ascultat cuvintele lui Alma.

10 Cu toate acestea, Alma a [a]muncit mult în spirit, [b]luptându-se cu Dumnezeu în rugăciune [c]fierbinte, ca El să reverse din Spiritul Său asupra oamenilor din oraş; ca El să-i îngăduie să-i boteze pe ei spre pocăinţă.

11 Cu toate acestea, ei şi-au întărit inimile, spunându-i: Uite, noi ştim că tu eşti Alma; şi ştim că eşti mare preot al Bisericii pe care ai întemeiat-o în multe părţi ale ţinutului, după tradiţia ta; şi noi nu facem parte din Biserica ta şi nu credem în astfel de obiceiuri nebuneşti.

12 Şi acum, noi ştim că, deoarece noi nu facem parte din Biserica ta, noi ştim că tu nu ai putere asupra noastră; şi tu ai

8 1*a* Alma 2:20; 6:7.
3*a* Alma 16:6–7.
4*a* D&L 107:2–4.
GS Preoţia lui Melhisedec.
9*a* 2 Ne. 28:19–22; D&L 10:20.
10*a* Alma 17:5.
b Enos 1:1–12.
c 3 Ne. 27:1.
GS Rugăciune.

dat judecata asupra lui [a]Nefiha; de aceea, tu nu eşti judecător-şef asupra noastră.

13 Şi acum, când oamenii au spus acestea şi au desconsiderat toate cuvintele lui şi l-au ocărât şi l-au scuipat şi au făcut ca el să fie alungat din oraş, el a plecat de acolo şi şi-a continuat călătoria către oraşul care era numit Aaron.

14 Şi s-a întâmplat că atunci când călătorea într-acolo, copleşit de suferinţă, plin de [a]mâhnire adâncă şi de durere în suflet din cauza ticăloşiei oamenilor din oraşul Amoniha, s-a întâmplat că atunci când Alma era astfel doborât de suferinţă, un [b]înger al Domnului i s-a înfăţişat, spunând:

15 Binecuvântat eşti tu, Alma; de aceea, ridică-ţi capul şi bucură-te, pentru că ai mare motiv de bucurie; căci tu ai fost credincios în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu, din primul moment când ai primit primul Lui semn. Uite, eu sunt aici să ţi-l [a]aduc.

16 Şi uite, sunt trimis să-ţi poruncesc să te reîntorci în oraşul Amoniha şi să predici din nou oamenilor oraşului; da, predică-le. Da, dacă nu se vor pocăi, Domnul Dumnezeu îi va [a]distruge.

17 Dar uite, să înţeleagă acum că ei vor distruge libertatea oamenilor tăi (aceasta a spus Domnul) ceea ce este în contradicţie cu statutele, judecăţile şi poruncile pe care El le-a dat oamenilor Săi.

18 Şi s-a întâmplat că, după ce Alma şi-a primit mesajul de la îngerul Domnului, el s-a întors în grabă în ţinutul Amoniha. Şi el a intrat în oraş printr-un loc diferit, da, prin partea de sud a oraşului Amoniha.

19 Şi pe când intra în oraş, era flămând şi a spus unui om: Vrei să-i dai ceva să mănânce unui umil slujitor al lui Dumnezeu?

20 Şi omul i-a răspuns: Eu sunt un nefit şi ştiu că eşti un profet sfânt al lui Dumnezeu, că tu eşti omul căruia un [a]înger i-a spus într-o viziune: Tu vei primi. De aceea, vino cu mine în casa mea şi am să împart mâncarea mea cu tine; şi ştiu că vei fi o binecuvântare pentru mine şi casa mea.

21 Şi s-a întâmplat că omul l-a primit în casa lui; şi omul se numea [a]Amulec; şi el a adus pâine şi carne şi le-a aşezat înaintea lui Alma.

22 Şi s-a întâmplat că Alma a mâncat pâinea şi s-a săturat; şi l-a [a]binecuvântat pe Amulec în casa lui şi I-a mulţumit lui Dumnezeu.

23 Şi după ce a mâncat şi s-a săturat, el i-a spus lui Amulec: Eu sunt Alma şi sunt [a]marele preot al Bisericii lui Dumnezeu din tot ţinutul.

24 Şi uite, am fost chemat să predic cuvântul lui Dumnezeu printre toţi aceşti oameni, în

12*a* Alma 4:20.
14*a* GS Adversitate.
b Alma 10:7–10, 20. GS Îngeri.
15*a* Mosia 27:11–16.
16*a* Alma 9:12, 18, 24.
20*a* Alma 10:7–9.
21*a* GS Amulec.
22*a* Alma 10:11.
23*a* Alma 5:3, 44, 49; 13:1–20.

spiritul revelaţiei şi al profeţiei; şi am fost în ţinutul acesta şi nu m-au primit, ei m-au [a]alungat şi tocmai voiam să întorc spatele acestui ţinut.

25 Dar uite, mi s-a poruncit să mă întorc şi să profeţesc acestor oameni, da, şi să depun mărturie împotriva lor în legătură cu nedreptăţile lor.

26 Şi acum Amulec, pentru că tu m-ai hrănit şi m-ai primit înăuntru, tu eşti binecuvântat; pentru că eu eram flămând, pentru că am postit multe zile.

27 Şi Alma a stat multe zile cu Amulec, înainte de a începe să predice poporului.

28 Şi s-a întâmplat că oamenii s-au afundat şi mai mult în nedreptăţile lor.

29 Şi cuvântul a venit către Alma, spunând: Du-te; şi, de asemenea, spune-i slujitorului Meu, Amulec, mergi înainte şi profeţeşte oamenilor aceştia, spunând—[a]Pocăiţi-vă, căci aşa a spus Domnul, pentru că dacă nu vă pocăiţi am să vă arăt mânia Mea; da, şi n-am să-mi ridic crunta Mea mânie.

30 Şi Alma a plecat înainte printre oameni, ca şi Amulec, să le spună cuvintele lui Dumnezeu; şi ei erau plini de Duhul Sfânt.

31 Şi lor li se dăduse [a]putere într-atât, încât ei nu puteau fi întemniţaţi în închisori; şi nici nu era posibil ca cineva să-i omoare; ba mai mult, ei nu-şi foloseau [b]puterea decât atunci când erau legaţi în lanţuri sau închişi în închisoare. Acum, aceasta se întâmpla pentru ca Domnul să-şi arate mai departe puterea prin ei.

32 Şi s-a întâmplat că ei au mers înainte şi au început să predice şi să profeţească oamenilor, potrivit Spiritului şi puterii pe care Domnul le dăduse lor.

Cuvintele lui Alma şi, de asemenea, cuvintele lui Amulec, care au fost spuse oamenilor din ţinutul Amoniha. Şi, de asemenea, ei sunt aruncaţi în închisoare şi eliberaţi prin puterea miraculoasă a lui Dumnezeu care era în ei, după cum arată cronica lui Alma.

Cuprinde capitolele a până la 14, inclusiv.

CAPITOLUL 9

Alma le porunceşte oamenilor din Amoniha să se pocăiască—Domnul va fi milos cu lamaniţii în zilele din urmă—Dacă nefiţii renunţă la lumină, ei vor fi distruşi de către lamaniţi—Fiul lui Dumnezeu va veni în curând—El îi va mântui pe cei care se pocăiesc, care sunt botezaţi şi au credinţă în numele Său. Circa 82 î.H.

Şi din nou eu, Alma, poruncindu-mi-se de către Dumnezeu să-l iau pe Amulec şi să merg înainte şi să predic din nou acestor oameni, sau oamenilor care locuiau în oraşul Amoniha, s-a întâmplat că, pe când am

24*a* Alma 8:13.
29*a* Alma 9:12, 18.
GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
31*a* 1 Ne. 1:20.
b Alma 14:17–29.

început să le predic lor, au început să mă combată, spunând:

2 Cine eşti tu? Presupunând că noi ne vom încrede în mărturia unui [a]singur om, totuşi el va trebui să ne predice nouă că pământul va dispărea?

3 Acum, ei nu înţelegeau cuvintele pe care le spuneau; pentru că ei nu ştiau că pământul va dispărea.

4 Şi ei au mai spus: Noi nu ne vom încrede în cuvintele tale dacă tu vei profeţi că acest mare oraş va fi distrus într-o [a]singură zi.

5 Acum, ei nu ştiau că Dumnezeu ar putea să facă lucruri atât de uimitoare, pentru că ei aveau inimile împietrite şi erau oameni încăpăţânaţi.

6 Şi ei au spus: [a]Cine este Dumnezeu, care nu trimite [b]altă autoritate, decât un singur om la acest popor, ca să le vestească lor adevărul acestor mari şi uimitoare lucruri?

7 Şi ei au înaintat ca să pună mâna pe mine; dar uite, nu au putut. Şi eu am stat cu îndrăzneală să le spun lor, da, le-am mărturisit cu curaj, spunând:

8 Iată, o, voi, păcătoasă şi stricată [a]generaţie, cum aţi uitat voi tradiţia strămoşilor voştri; da, cât de repede aţi uitat voi poruncile lui Dumnezeu.

9 Nu vă amintiţi că tatăl nostru, Lehi, a fost scos din Ierusalim de [a]mâna lui Dumnezeu? Nu vă amintiţi că ei toţi au fost conduşi prin pustiu de către El?

10 Şi aţi uitat atât de repede de câte ori El i-a eliberat pe strămoşii noştri din mâinile duşmanilor şi i-a scăpat de a fi distruşi chiar de mâinile fraţilor lor?

11 Da, şi dacă nu ar fi fost puterea Lui de neegalat şi mila Lui şi răbdarea lui îndelungată pentru noi, am fi fost, fără îndoială, de mult şterşi de pe faţa pământului, mult înaintea acestui timp, şi poate am fi fost supuşi unei [a]nesfârşite stări de mizerie şi de nenorocire.

12 Iată, acum vă spun vouă că vi se porunceşte să vă pocăiţi; şi numai dacă vă pocăiţi puteţi moşteni împărăţia lui Dumnezeu. Dar iată, asta nu este tot—El v-a poruncit să vă pocăiţi ori vă va [a]distruge complet de pe faţa pământului; da, El vă va vizita cu mânie şi în mânia Lui [b]puternică El nu se va întoarce.

13 Iată, nu vă amintiţi de cuvintele pe care El i le-a spus lui Lehi zicând: [a]În măsura în care Îmi veţi ţine poruncile, veţi prospera pe pământ? Şi din nou, s-a spus că: În măsura în care nu Îmi veţi respecta poruncile, veţi fi alungaţi din prezenţa Domnului.

14 Acum aş vrea ca voi să vă amintiţi, că atât timp cât lamaniţii nu au ţinut poruncile lui Dumnezeu, ei au fost [a]alungaţi din prezenţa Domnului. Acum,

9 2*a* Deut. 17:6.
4*a* Alma 16:9–10.
6*a* Ex. 5:2; Mosia 11:27; Moise 5:16.
b Alma 10:12.
8*a* Alma 10:17–25.
9*a* 1 Ne. 2:1–7.
11*a* Mosia 16:11.
12*a* Alma 8:16; 10:19, 23, 27.
b Alma 8:29.
13*a* 2 Ne. 1:20; Mosia 1:7; Alma 37:13.
14*a* 2 Ne. 5:20–24; Alma 38:1.

noi vedem că a fost verificat prin aceasta cuvântul Domnului şi lamaniţii au fost alungaţi din prezenţa Lui, de la începutul greşelilor lor în ţinut.

15 Cu toate acestea, eu vă spun vouă că va fi mai uşor de [a]suportat pentru ei ziua judecăţii decât pentru voi, dacă voi continuaţi în păcatele voastre, da, şi chiar mai uşor în această viaţă pentru ei decât pentru voi, aceasta cu condiţia să se pocăiască.

16 Pentru că sunt multe făgăduinţe [a]făcute lamaniţilor; pentru că din cauza [b]tradiţiei strămoşilor lor ei au rămas în această stare de [c]ignoranţă; de aceea, Domnul va fi milos cu ei şi le va [d]prelungi existenţa pe pământ.

17 Şi într-o zi, ei vor fi [a]făcuţi să creadă în cuvântul Lui şi să cunoască incorectitudinea tradiţiilor strămoşilor lor; şi mulţi vor fi salvaţi, pentru că Domnul va fi milos cu toţi aceia care-I [b]cheamă numele.

18 Dar iată, eu vă spun că de continuaţi în ticăloşie, zilele voastre pe pământ nu vor fi prelungite, pentru că [a]lamaniţii vor fi trimişi asupra voastră; şi dacă nu vă pocăiţi ei vor veni atunci când nu vă aşteptaţi şi voi veţi fi loviţi de o distrugere [b]completă; şi va fi din cauza cumplitei [c]mânii a Domnului.

19 Pentru că El nu va permite ca voi să trăiţi în nedreptăţile voastre, pentru a-i distruge pe oamenii Săi. Eu vă spun vouă: Nu; El, mai curând, va suporta ca lamaniţii să-i [a]distrugă pe oamenii Săi, care se numesc poporul lui Nefi, dacă ar fi fost posibil ca ei să [b]cadă în păcate şi răutăţi, după ce au avut atâta lumină şi învăţătură de la Domnul Dumnezeul lor.

20 Da, după ce au fost atât de mult favorizaţi oamenii Domnului; da, după ce au fost favorizaţi mai mult decât orice alt naţiune, neam, limbă şi popor; după ce li s-au [a]făcut cunoscute toate lucrurile, după dorinţa lor şi credinţa lor şi rugăciunile lor, care au fost şi care sunt şi care vor veni;

21 Fiind vizitaţi de Spiritul lui Dumnezeu; vorbind cu îngerii şi vorbindu-vi-se prin glasul Domnului; şi având spiritul profeţiei şi spiritul revelaţiei şi, de asemenea, multe daruri, darul de a vorbi în alte limbi, darul de a predica şi darul Duhului Sfânt şi darul [a]tălmăcirii.

22 Da, şi după ce aţi fost [a]eliberaţi de Dumnezeu de pe pământul Ierusalimului, prin mâna Domnului; fiind salvaţi de la foamete şi de la boală şi de la toate felurile de boli; şi ei fiind întăriţi în bătălii, spre a nu fi distruşi; fiind eliberaţi din

15*a* Mat. 11:22, 24.
16*a* Alma 17:15.
b Mosia 18:11–17.
c Mosia 3:11.
d Hel. 15:10–12.
17*a* Enos 1:13.
b Alma 38:5; D&L 3:8.
18*a* Alma 16:2–3.
b Alma 16:9.
c Alma 8:29.
19*a* 1 Ne. 12:15, 19–20; Alma 45:10–14.
b Alma 24:30.
20*a* GS Revelaţie.
21*a* Omni 1:20; Mosia 8:13–19; 28:11–17.
22*a* 2 Ne. 1:4.

[b]sclavie de fiecare dată şi fiind păziţi şi apăraţi până acum; şi ei au prosperat până au devenit bogaţi în toate lucrurile—

23 Şi acum uite, vă spun vouă că, dacă aceşti oameni, care au primit atâtea binecuvântări din mâna Domnului, au să păcătuiască în ciuda luminii şi a cunoştinţelor pe care le au, eu vă spun vouă că, dacă va fi aşa, dacă ei vor cădea în păcat, va fi mult mai uşor de [a]suportat pentru lamaniţi decât pentru ei.

24 Pentru că iată, [a]făgăduielile Domnului se extind asupra lamaniţilor, dar nu şi asupra voastră dacă păcătuiţi; pentru că nu a făgăduit Domnul deschis şi nu a decretat cu tărie că, dacă voi vă veţi răscula împotriva Lui, voi veţi fi definitiv distruşi de pe faţa pământului?

25 Şi acum, din această cauză, ca voi să nu fiţi distruşi, Domnul şi-a trimis îngerul să-i viziteze pe mulţi dintre oamenii Săi, spunându-le că trebuie să meargă înainte strigând cu putere poporului Său, spunând: [a]Pocăiţi-vă, da, pentru că împărăţia cerului este aproape;

26 Şi [a]nu după multe zile Fiul lui Dumnezeu va veni cu toată slava Sa; şi slava Lui va fi slava [b]Singurului Născut al Tatălui, plin de [c]har, de dreptate şi de adevăr, şi de îndelungată, plin de îngăduinţa, de [d]milă, grăbit să [e]asculte strigătele poporului Său şi să răspundă rugăciunilor lor.

27 Şi iată, El vine să-i [a]mântuiască pe cei care vor fi [b]botezaţi spre pocăire cu credinţă în numele Lui.

28 De aceea, pregătiţi calea Domnului, pentru că este aproape timpul când toţi oamenii vor primi răsplata pentru [a]faptele lor, după cum au fost—dacă au fost drepţi, ei vor [b]primi salvarea sufletelor lor, potrivit puterii şi izbăvirii lui Isus Hristos; şi dacă au fost răi, ei vor primi [c]condamnarea sufletelor lor, după puterea şi înrobirea diavolului.

29 Acum iată, aceasta este glasul îngerului strigând oamenilor.

30 Şi acum, [a]preaiubiţii mei fraţi, căci voi sunteţi fraţii mei şi voi ar trebui să fiţi preaiubiţi, iar voi ar trebui să faceţi lucruri care sunt necesare pentru pocăinţă, văzând că inimile voastre au fost foarte împietrite împotriva cuvântului lui Dumnezeu şi văzând că sunteţi oameni [b]pierduţi şi decăzuţi.

31 Şi acum s-a întâmplat că, atunci când eu, Alma, am spus aceste cuvinte, iată, oamenii erau supăraţi pe mine pentru că le-am spus că au inimile împietrite şi sunt [a]încăpăţânaţi.

32 Şi, de asemenea, pentru că

22*b* Mosia 27:16.
23*a* Mat. 11:22–24.
24*a* 2 Ne. 30:4–6; D&L 3:20.
25*a* Alma 7:9; Hel. 5:32.
26*a* Alma 7:7.
b GS Singurul Născut.
c GS Har.
d GS Milostiv, milostenie, milă.
e Deut. 26:7.
27*a* GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
b GS Botez, (a) boteza.
28*a* D&L 1:10; 6:33.
b Ps. 7:16.
c GS Condamnare.
30*a* 1 Ioan 4:11.
b Alma 12:22.
31*a* 2 Ne. 25:28; Mosia 3:14.

le-am spus că sunt oameni pierduţi şi decăzuţi, ei s-au supărat pe mine şi s-au gândit să pună mâna pe mine ca să mă arunce în temniţă.

33 Dar s-a întâmplat că Domnului nu le-a permis ca ei să mă ia şi să mă arunce în temniţă.

34 Şi s-a întâmplat că Amulec s-a dus şi a stat înaintea lor şi a început să le predice. Şi acum [a]cuvintele lui Amulec nu au fost toate scrise, dar o parte din cuvintele lui au fost scrise în această carte.

CAPITOLUL 10

Lehi se trage din Manase—Amulec relatează porunca îngerilor ca el să îngrijească de Alma—Rugăciunile celor drepţi îi ocrotesc pe oameni—Învăţătorii legii şi judecătorii nedrepţi pun temelia distrugerii oamenilor. Circa 82 î.H.

Acum, acestea sunt [a]cuvintele pe care [b]Amulec le-a predicat oamenilor din ţinutul Amoniha, spunând:

2 Eu sunt Amulec: Eu sunt fiul lui Ghidona, care era fiul lui Ismael, care se trăgea din Aminadi; şi a fost acelaşi Aminadi care a tălmăcit scrierea de pe peretele templului, care a fost scrisă de către degetul lui Dumnezeu.

3 Şi Aminadi se trăgea din Nefi, care era fiul lui Lehi, care a venit din ţinutul Ierusalimului, care se trăgea din [a]Manase, care era fiul lui [b]Iosif, care a fost [c]vândut Egiptului de către mâinile fraţilor lui.

4 Şi iată, eu, de asemenea, nu sunt un om de mică importanţă printre acei care mă cunosc; da, şi iată, am multe rude şi [a]prieteni şi am adunat multe bogăţii prin hărnicia mâinilor mele.

5 Dar, după toate acestea, eu nu am cunoscut multe despre căile Domnului şi [a]misterele Lui şi puterea Lui extraordinară. Eu am spus că nu am cunoscut multe despre lucrurile acestea; dar iată, greşesc, pentru că am văzut multe din misterele Sale şi extraordinara Sa putere; da, chiar prin păstrarea vieţii acestor oameni.

6 Cu toate acestea, mi-am împietrit inima pentru că am fost [a]chemat de multe ori şi nu am vrut să [b]aud; de aceea, am ştiut despre aceste lucruri, da, şi totuşi nu am vrut să ştiu; de aceea, am mers înainte răzvrătindu-mă împotriva lui Dumnezeu, în ticăloşia inimii mele, chiar până în ziua a patra a acestei a şaptea luni, care este în al zecelea an al domniei judecătorilor.

7 Pe când călătoream să vizitez o rudă apropiată, iată un [a]înger al Domnului, mi s-a înfăţişat şi mi-a spus: Amulec,

34*a* Alma 10.
10 1*a* Alma 9:34.
b Alma 8:21–29.
3*a* Gen. 41:51; 1 Cron. 9:3.
b GS Iosif, fiul lui Iacov.
c Gen. 37:29–36.
4*a* Alma 15:16.
5*a* GS Tainele lui Dumnezeu.
6*a* Alma 5:37.
b D&L 39:9.
7*a* Alma 8:20.

întoarce-te la casa ta, pentru că tu va trebui să hrăneşti un profet al Domnului; da, un om sfânt care este un om ales al lui Dumnezeu; pentru că el a [b]postit multe zile din cauza păcatelor acestui popor şi este flămând şi tu va trebui să-l [c]primeşti în casa ta şi să-l hrăneşti şi el te va binecuvânta pe tine şi casa ta; şi binecuvântarea Domnului va sta asupra ta şi a casei tale.

8 Şi s-a întâmplat că m-am supus glasului îngerului şi m-am întors la casa mea. Şi pe când mă întorceam, l-am găsit pe [a]omul despre care îngerul mi-a spus: Tu îl vei primi în casa ta—şi uite, era acelaşi om care îţi vorbise ţie despre lucrurile lui Dumnezeu.

9 Şi îngerul mi-a spus că el este un om [a]sfânt; de aceea, eu ştiu că este un om sfânt, pentru că acest lucru a fost spus de către un înger al lui Dumnezeu.

10 Şi din nou, ştiu că lucrurile pe care el le-a mărturisit sunt adevărate; pentru că, iată, vă spun vouă că aşa cum Domnul trăieşte, chiar aşa El şi-a trimis un [a]înger să-mi arate mie aceste lucruri; şi el a făcut aceasta în timp ce Alma [b]locuia în casa mea.

11 Pentru că, iată, el mi-a [a]binecuvântat casa, m-a binecuvântat pe mine şi pe femeia mea şi pe copiii mei, pe tatăl meu şi pe rudele mele; da, chiar toate rudele mele au fost binecuvântate, iar binecuvântarea Domnului s-a lăsat asupra noastră chiar după cum El mi-a spus.

12 Şi acum, când Amulec a spus aceste cuvinte, oamenii au început să fie uimiţi, văzând că era [a]mai mult decât un martor care a mărturisit despre aceste lucruri de care ei erau acuzaţi şi, de asemenea, despre lucrurile care urmau să vină, conform spiritului profeţiei pe care ei îl aveau.

13 Cu toate acestea, au fost câţiva printre ei care s-au gândit să le pună întrebări ca prin [a]şiretenie să-i prindă cu propriile lor vorbe, să găsească un martor împotriva lor, să-i aducă în faţa judecătorilor lor ca ei să poată fi judecaţi după lege, şi să fie ucişi sau întemniţaţi după crima pe care ar putea să o descopere sau să o mărturisească împotriva lor.

14 Acum, aceştia erau oamenii care se gândeau să-i distrugă pe ei, care erau [a]învăţători ai legii angajaţi sau numiţi de către oameni să administreze legea în timpul proceselor lor sau la procesele crimelor oamenilor înaintea judecătorilor.

15 Acum, aceşti învăţători ai legii erau instruiţi în toate artele şi vicleniile oamenilor; şi aceasta pentru ca să-i facă pe ei să fie foarte îndemânatici în profesiunea lor.

16 Şi s-a întâmplat că au

7*b* Alma 5:46; 6:6.
GS (a) Posti, post.
c Fapte 10:30–35.
8*a* Alma 8:19–21.
9*a* GS Sfânt.
10*a* Alma 11:30–31.
b Alma 8:27.
11*a* Alma 8:22.
12*a* Alma 9:6.
13*a* Alma 11:21.
14*a* Alma 10:24; 11:20–21; 14:18.

început să-l întrebe pe Amulec, ca prin aceasta să-l facă să-şi retragă cuvintele sau să-şi contrazică vorbele pe care le-a spus.

17 Acum ei nu ştiau că Amulec putea să le cunoască planurile. Şi s-a întâmplat că, pe când au început să-l întrebe, el le-a [a]aflat gândurile şi le-a spus: O, voi, păcătoasă şi stricată [b]generaţie, voi învăţători ai legii şi ipocriţi, pentru că voi aşezaţi temelia diavolului; pentru că voi întindeţi [c]capcane ca să-i prindeţi pe cei sfinţi ai lui Dumnezeu.

18 Voi pregătiţi planuri ca să [a]schimbaţi drumurile celor drepţi şi să atrageţi mânia lui Dumnezeu asupra capului vostru, chiar până la completa distrugere a acestui popor.

19 Da, bine a spus Mosia, care a fost ultimul nostru rege, când era aproape de a elibera împărăţia, neavând pe nimeni cui să o încredinţeze, făcând ca aceşti oameni să fie conduşi de propriile lor glasuri—da, bine a spus el că, dacă va veni timpul ca glasul acestui popor să [a]aleagă nedreptatea, adică, dacă va veni timpul ca acest popor să cadă în păcat, vor fi gata pentru distrugere.

20 Şi acum, eu vă spun vouă că bine judecă Domnul nedreptăţile voastre; că bine strigă El poporului Său prin glasul [a]îngerilor Săi: Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă, pentru că împărăţia cerului este aproape.

21 Da, aşa strigă El, prin glasul îngerilor Săi: [a]O să mă cobor şi am să vin printre oamenii Mei cu nepărtinire şi dreptate în mâinile Mele.

22 Da, şi eu vă spun vouă că, dacă n-ar fi fost pentru [a]rugăciunile celor drepţi care sunt acum pe pământ, chiar acum vi s-ar fi trimis completa distrugere; şi nu va fi prin [b]inundaţii cum a fost pentru oamenii de pe vremea lui Noe, ci va fi prin foamete, molimă şi sabie.

23 Dar datorită [a]rugăciunilor celor drepţi voi sunteţi salvaţi; acum, dacă voi îi veţi îndepărta pe cei drepţi dintre voi, atunci Domnul nu-şi va întinde mâna; dar prin mânia lui puternică El va veni împotriva voastră; atunci voi veţi fi loviţi cu foamete şi molimă şi sabie; şi [b]timpul se apropie dacă voi nu vă pocăiţi.

24 Şi acum s-a întâmplat că oamenii erau şi mai supăraţi pe Amulec şi au strigat, spunând: Omul acesta s-a ridicat împotriva legilor noastre, care sunt drepte, şi a învăţătorilor înţelepţi ai legii pe care noi i-am ales.

25 Dar Amulec şi-a întins mâna şi a strigat către ei cu putere, spunând: O, voi, neam păcătos şi stricat, de ce Satana v-a cuprins inimile atât de puternic? De ce vă întoarceţi către el ca şi

17*a* Alma 12:3; 20:18, 32; D&L 6:16.
b Mat. 3:7; Alma 9:8.
c D&L 10:21–27.
18*a* Fapte 13:10.
19*a* Mosia 29:27; Alma 2:3–7; Hel. 5:2.
20*a* Alma 8:14–16; 13:22.
21*a* Mosia 13:34.
22*a* Iac. 5:16; Mosia 27:14–16.
b Gen. 8:21; 3 Ne. 22:8–10. GS Potopul din timpul lui Noe.
23*a* GS Rugăciune.
b Alma 34:32–35.

cum el ar avea putere asupra voastră să vă [a]orbească ochii pentru ca voi să nu înţelegeţi cuvintele care vă sunt spuse, potrivit adevărului lor?

26 Pentru că, iată, am mărturisit eu împotriva legii voastre? Voi nu înţelegeţi; voi spuneţi că v-am vorbit împotriva legii voastre; dar eu nu am făcut-o, ci am vorbit în favoarea legii voastre, spre condamnarea voastră.

27 Şi acum, iată, vă spun vouă că începutul distrugerii acestui popor a început prin nedreptatea [a]învăţătorilor legii şi a judecătorilor voştri.

28 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Amulec a rostit aceste cuvinte, oamenii au strigat împotriva lui, spunând: Acum noi ştim că acest om este un copil al diavolului şi că ne-a [a]minţit, pentru că el a vorbit împotriva legii noastre. Şi acum spune că nu a vorbit împotriva ei.

29 Şi din nou, el a vorbit împotriva învăţătorilor legii şi a judecătorilor noştri.

30 Şi s-a întâmplat că învăţătorii legii şi-au întipărit în inimile lor că ei trebuie să-şi aminteas că aceste lucruri împotriva lui.

31 Şi acolo era unul printre ei al cărui nume era Zeezrom. Acum, el era cel mai înverşunat în a-i [a]acuza pe Amulec şi pe Alma, el fiind cel mai mare expert printre ei, având multe treburi printre oameni.

32 Acum, scopul acestor învăţători ai legii era să câştige; şi ei au câştigat după sârguinţa lor.

CAPITOLUL 11

Sistemul monetar al nefiţilor este făcut cunoscut — Amulec se luptă cu Zeezrom — Hristos nu-i va salva pe oameni în păcatele lor — Numai acei care moştenesc împărăţia cerului vor fi salvaţi — Toţi oamenii se vor ridica în nemurire — Moartea nu mai există după înviere. Circa 82 î.H.

ACUM, era legea lui Mosia ca fiecare om care era judecător al legii sau cei care erau numiţi să fie judecători să primească salarii după perioada de timp pe care au petrecut-o în a-i judeca pe aceia care fuseseră aduşi înaintea lor spre a fi judecaţi.

2 Acum, dacă un om îi datora celuilalt şi el nu îi plătea ceea ce îi datora, el era pârât judecătorului; şi judecătorul îşi exercita autoritatea şi trimitea ofiţeri ca omul să fie adus înaintea lui; şi el îl judeca pe om după lege şi după dovezile care erau aduse împotriva lui; şi omul era obligat să plătească ceea ce datora sau era deposedat de ceea ce avea, sau era izgonit dintre oameni ca un hoţ şi un jefuitor.

3 Şi judecătorul îşi primea salariul după timpul petrecut — o senină de aur pe zi sau un senum de argint, care era egal cu o senină de aur; şi aceasta conform legii care fusese dată.

25*a* 2 Cor. 4:4; Alma 14:6.
27*a* Luca 11:45–52.
28*a* Alma 14:2.
31*a* Alma 11:20–36.

4 Acum, acestea sunt numele diferitelor piese din aurul şi argintul lor, în acord cu valoarea lor. Şi numele au fost date de nefiţi, pentru că ei nu socoteau la fel cu iudeii din Ierusalim; şi nici nu măsurau la fel ca iudeii; dar ei şi-au schimbat felul de a socoti şi de a măsura, potrivit minţii şi împrejurărilor în care se găseau oamenii în fiecare generaţie, până la domnia judecătorilor, ei fiind *a* întemeiaţi de regele Mosia.

5 Acum, calculul este următorul—o senină de aur, un seon de aur, un şum de aur şi o limna de aur.

6 Un senum de argint, un amnor de argint, un ezrom de argint şi un onti de argint.

7 Un senum de argint era egal cu o senină de aur şi era la fel şi pentru măsurarea orzului şi, de asemenea, pentru măsurarea oricăror altor grâne.

8 Acum, valoarea pentru un seon de aur era de două ori valoarea unei senine.

9 Şi un şum de aur era de două ori valoarea unui seon.

10 Şi o limna de aur era cât valoarea tuturor.

11 Şi un amnor de argint era mare cât doi senumi.

12 Şi un ezrom de argint valora cât patru senumi.

13 Şi un onti valora cât toate celelalte.

14 Acum, aceasta era valoarea numerelor mici în socoteala lor.

15 Un şiblon valora cât o jumătate de senum; de aceea, un şiblon era pentru o jumătate din măsura orzului.

16 Şi un şiblum este cât o jumătate de şiblon.

17 Şi o lea este o jumătate de şiblum.

18 Acum, acestea sunt valorile lor, după calculul lor.

19 Acum, un antion de aur este egal cu trei şibloni.

20 Acum, era numai pentru profit, pentru că ei îşi primeau salariile după munca depusă, de aceea ei i-au aţâţat pe oameni la tot felul de scandaluri şi dezordini şi ticăloşii, pentru ca ei să aibă mai mult de lucru şi să *a* primească bani după procesele care erau aduse înaintea lor; de aceea, ei i-au aţâţat pe oameni împotriva lui Amulec şi a lui Alma.

21 Şi acest Zeezrom a început să-l întrebe pe Amulec, spunând: Vei voi să răspunzi la câteva întrebări pe care am să ţi le pun? Acum Zeezrom era o persoană expertă în *a* uneltele diavolului, capabil să distrugă ceea ce era bun; de aceea, el i-a spus lui Amulec: Vei voi să răspunzi la întrebările pe care am să ţi le pun?

22 Şi Amulec i-a spus: Da, dacă este în acord cu Spiritul Domnului, care este în mine; pentru că eu nu voi spune nimic care este împotriva *a* Spiritului Domnului. Şi Zeezrom i-a spus: Uite, aici sunt şase ontii de argint şi am să ţi le dau pe toate ţie, dacă tu vei tăgădui existenţa Fiinţei Supreme.

11 4*a* Mosia 29:40–44.
20*a* Alma 10:32.
21*a* Alma 10:13.
22*a* GS Duhul Sfânt.

23 Acum, Amulec i-a spus: O, tu, [a]copil al iadului, de ce mă [b]ispiteşti? Nu ştii că cel drept nu se supune unor astfel de ispite?

24 Tu crezi că nu este Dumnezeu? Eu îţi spun ţie: Nu, tu ştii că este Dumnezeu, dar iubeşti mai mult [a]profitul decât pe El.

25 Şi acum, tu m-ai minţit pe mine înaintea lui Dumnezeu. Tu mi-ai spus mie—Iată aceste şase ontii, care au mare valoare, eu ţi le dau ţie—pe când tu aveai în inima ta să nu mi le dai; şi era numai dorinţa ta ca eu să tăgăduiesc existenţa adevăratului Dumnezeu în viaţă, ca tu să ai posibilitatea să mă distrugi. Şi acum iată, pentru această mare răutate, trebuie să-ţi primeşti răsplata.

26 Şi Zeezrom i-a spus lui: Tu spui că este un adevărat Dumnezeu în viaţă?

27 Şi Amulec i-a spus: Da, este un adevărat Dumnezeu în viaţă.

28 Acum, Zeezrom a spus: Este mai mult decât un Dumnezeu?

29 Şi el a răspuns: Nu.

30 Acum, Zeezrom i-a spus din nou: Cum de ştii toate aceste lucruri?

31 Şi el a spus: Un [a]înger mi le-a făcut cunoscute.

32 Şi Zeezrom a spus din nou: Cine este acela care va veni? Este Fiul lui Dumnezeu?

33 Şi el i-a spus lui: Da.

34 Şi Zeezrom i-a spus din nou: El îi va salva pe oameni [a]în păcatele lor? Şi Amulec i-a răspuns şi i-a spus lui: Eu îţi spun ţie că El nu o va face, pentru că este imposibil pentru El să-Şi calce cuvântul Lui.

35 Acum, Zeezrom le-a spus oamenilor: Vedeţi să vă amintiţi aceste lucruri; aceea că el a spus ca nu este decât un singur Dumnezeu; şi el a mai spus că Fiul lui Dumnezeu va veni, dar că El nu-şi va salva poporul Său—ca şi cum el ar avea autoritatea să-i poruncească lui Dumnezeu.

36 Acum, Amulec din nou i-a spus lui: Iată, tu ai minţit, pentru că spui că am zis că aş avea autoritatea să-I poruncesc lui Dumnezeu pentru că am spus că El nu-şi va salva poporul din păcatele lor.

37 Şi îţi spun din nou că El nu-i poate salva din [a]păcatele lor; pentru că eu nu pot să-I tăgăduiesc cuvântul şi El a spus că [b]nici un lucru necurat nu poate moşteni [c]împărăţia cerului; de aceea, cum puteţi fi voi salvaţi dacă nu moşteniţi Împărăţia Cerului? De aceea, voi nu puteţi fi salvaţi din păcatele voastre.

38 Acum Zeezrom i-a spus din nou: Este Fiul lui Dumnezeu, Tatăl Veşnic?

39 Şi Amulec i-a spus: Da, El este Tatăl [a]Veşnic, al cerului şi al pământului şi al [b]tuturor lucrurilor care sunt în ele; El este

23*a* Alma 5:41.
b GS Ispită, (a) ispiti.
24*a* 1 Tim. 6:10; Tit 1:11.
31*a* Alma 10:7–10.
34*a* Hel. 5:10–11.
37*a* 1 Cor. 6:9–10.
b 1 Ne. 15:33; Alma 40:26; 3 Ne. 27:19. GS Necuvios.
c GS Împărăţia lui Dumnezeu sau împărăţia cerului.
39*a* Isa. 9:6.
b Col. 1:16; Mosia 4:2.

începutul şi sfârşitul, primul şi ultimul;

40 Şi El va veni pe [a]lume să-l [b]mântuiască pe poporul Lui; şi El va [c]lua asupra Lui păcatele acelora care cred în numele Său; şi aceştia vor fi cei care o să primească viaţa veşnică, iar Salvarea nu va veni la nimeni altcineva.

41 De aceea, cei ticăloşi rămân ca şi cum [a]nu s-ar fi făcut mântuirea, dacă legăturile mortii nu vor fi dezlegate; dar iată, ziua va veni când [b]toţi se vor ridica din moarte şi vor sta înaintea lui Dumnezeu şi vor fi [c]judecaţi după faptele lor.

42 Acum, este o moarte care este numită moartea vremelnică; şi moartea lui Hristos va dezlega [a]legăturile acestei morţi vremelnice, astfel ca toţi să fie ridicaţi din moartea vremelnică.

43 Spiritul şi corpul vor fi [a]reunite în forma lor perfectă; membrele şi încheieturile vor fi refăcute într-o formă potrivită, chiar aşa cum suntem noi acum; şi noi vom fi aduşi să stăm înaintea lui Dumnezeu, ştiind aşa cum ştim acum şi vom avea o [b]amintire vie a tuturor [c]vinovăţiilor noastre.

44 Acum, această reconstituire o să vină la toţi, bătrân şi tânăr, sclav şi liber, bărbat şi femeie, nedrept şi drept; şi va fi aşa încât nici un fir de păr de pe capul lor nu va fi pierdut; fiecare lucru va fi [a]reconstituit în forma lui perfectă, aşa cum este acum în corp şi vor fi aduşi la judecată în faţa scaunului de judecată al lui Hristos Fiul şi al lui Dumnezeu [b]Tatăl şi al Spiritului Sfânt, care este [c]un Dumnezeu Veşnic, să fie [d]judecaţi după faptele lor, fie că sunt bune, fie că sunt rele.

45 Acum, iată, v-am vorbit despre moartea corpului muritor şi, de asemenea, despre [a]învierea corpului muritor. Eu v-am spus că acest corp muritor este [b]transformat într-un corp [c]nemuritor, deci din moarte, chiar din prima moarte, în viaţă, pentru ca ei să nu mai poată [d]muri încă o dată; pentru ca spiritele lor, odată unite cu corpurile lor, să nu mai fie niciodată despărţite; astfel, întregul devenind [e]spiritual şi nemuritor nu va mai putea vedea niciodată corupţia.

46 Acum, când Amulec a terminat aceste cuvinte, oamenii au început din nou să fie uimiţi; şi Zeezrom a început să tremure.

40*a* GS Lume.
b Rom. 11:26–27.
c Ex. 34:6–7; Isa. 53:5; 1 Ioan 2:2; Mosia 14:5; 15:12; D&L 19:16–19.
41*a* Alma 12:18; D&L 88:33.
b Apoc. 20:12–13; Alma 42:23.
c GS Judecată, ultima.
42*a* Alma 12:16.
43*a* 2 Ne. 9:13; Alma 40:23.
b 2 Ne. 9:14; Mosia 3:25; Alma 5:18.
c GS Vină.
44*a* Alma 41:12–15.
b GS Dumnezeu, divinitate—Dumnezeu Tatăl.
c 3 Ne. 11:27, 36.
GS Dumnezeu, divinitate.
d Apoc. 20:12–13.
45*a* Alma 40:23; D&L 88:16.
b GS Înviere.
c GS Nemuritor, nemurire.
d Apoc. 21:4; D&L 63:49; 88:116.
e 1 Cor. 15:44.

Şi astfel s-au încheiat cuvintele lui Amulec sau, aceasta este tot ce am scris.

CAPITOLUL 12

Alma se ceartă cu Zeezrom—Tainele lui Dumnezeu pot fi dăruite numai celor credincioşi—Oamenii sunt judecaţi după gândurile, credinţele, cuvintele şi faptele lor—Ticăloşii vor suferi o moarte spirituală—Această viaţă muritoare este o stare de încercare—Planul mântuirii aduce înviere şi, prin credinţă, iertarea păcatelor—Cei care se pocăesc poate să revendice iertare prin Singurul Fiu Născut. Circa 82 î.H.

ACUM, Alma, văzând că vorbele lui Amulec l-au amuţit pe Zeezrom, pentru că acesta a văzut că Amulec l-a prins pe el [a]minţind şi înşelând ca să-l distrugă şi văzând că el a început să tremure sub [b]conştiinţa vinovăţiei sale, şi-a deschis gura şi a început să-i vorbească şi să adeverească cuvintele lui Amulec şi să explice lucrurile mai amănunţit sau să dezvăluie scripturile dincolo de ceea ce Amulec făcuse.

2 Acum, cuvintele pe care Alma le-a vorbit către Zeezrom au fost auzite de către oamenii dimprejur; căci mulţimea era mare şi el a vorbit lucruri înţelepte:

3 Acum Zeezrom, văzând că tu ai fost purtat în minciună şi înşelăciune, căci tu nu ai minţit numai pentru oameni, ci tu L-ai minţit, de asemenea, pe Dumnezeu; pentru ca, iată, El cunoaşte toate [a]gândurile tale şi tu vezi că gândurile tale ne sunt făcute cunoscute nouă prin Spiritul Lui;

4 Şi tu vezi că noi ştim că planul tău era un plan foarte dibaci, după dibăcia diavolului, ca să minţi şi să înşeli acest popor pentru ca să-l aţâţi împotriva noastră, ca să ne insulte şi să ne alunge pe noi—

5 Acum, acesta a fost un plan al [a]duşmanului tău, iar el şi-a exercitat puterea asupra ta. Acum, aş vrea ca tu să-ţi aduci aminte că ceea ce eu spun pentru tine, eu spun pentru toţi.

6 Şi iată, vă spun vouă, tuturor, că aceasta a fost o capcană a duşmanului pe care acesta a întins-o ca să prindă acest popor, pentru ca el să poată să vă aducă pe voi în supunere sub el, pentru ca el să poată să vă încercuiască pe voi cu [a]lanţurile sale, pentru ca el să poată să vă înlănţuiască pe voi pentru distrugere veşnică, în acord cu puterea înrobirii sale.

7 Acum, când Alma a vorbit aceste cuvinte, Zeezrom a început să tremure mai grozav, căci el era convins din ce în ce mai mult despre puterea lui Dumnezeu; şi, de asemenea, a fost convins că Alma şi Amulec îl cunoşteau pe El, căci era convins că ei cunoşteau gândurile

12 1*a* Alma 11:20–38.
b GS Conştiinţă.
3*a* Iacov 2:5; Alma 10:17; D&L 6:16.
5*a* GS Diavol.
6*a* Alma 5:7–10.

şi intenţiile din inima sa; pentru că lor li se dăduse puterea să poată cunoaşte aceste lucruri, în acord cu spiritul profeţiei.

8 Şi Zeezrom a început să-i cerceteze pe ei cu sârguinţă ca să afle mai mult despre împărăţia lui Dumnezeu. Şi el i-a zis lui Alma: Ce înseamnă ceea ce Amulec a spus despre învierea morţilor, că toţi vor învia din morţi, atât cei drepţi, cât şi cei nedrepţi şi că vor fi aduşi să stea înaintea lui Dumnezeu ca să fie judecaţi potrivit faptelor lor?

9 Şi acum, Alma a început să-i explice aceste lucruri, zicând: Multora le este dat să cunoască [a]tainele lui Dumnezeu; cu toate acestea, ei sunt puşi sub o poruncă strictă ca să nu dezvăluie [b]decât o parte din cuvântul Lui, pe care El a dat-o copiilor oamenilor în acord cu atenţia şi hărnicia pe care aceştia I-o dau Lui.

10 Şi de aceea, acela care îşi va [a]împietri inima, acela va primi partea cea [b]mai mică a cuvântului; iar acela care [c]nu-şi va împietri inima, lui îi este [d]dată partea cea mai mare a cuvântului până când lui îi este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, până când le va cunoaşte pe acestea în întregime.

11 Iar aceia care îşi împietresc inimile, lor le este dată partea [a]cea mai mică a cuvântului până când ei nu [b]cunosc nimic despre tainele Lui; şi apoi ei sunt luaţi robi de către diavol şi duşi de voinţa lui la distrugere. Acum, aceasta este ceea ce se înţelege prin [c]lanţurile [d]iadului.

12 Iar Amulec a vorbit clar despre [a]moarte şi despre ridicarea din această mortalitate la o stare de nemurire şi despre aducerea în faţa scaunului de judecată al lui Dumnezeu pentru a fi [b]judecaţi după faptele noastre.

13 Şi atunci, dacă inimile noastre au fost împietrite, da, dacă noi ne-am împietrit inimile împotriva cuvântului într-atât, încât acesta nu s-a aflat în noi, atunci starea noastră va fi îngrozitoare, pentru că atunci noi vom fi condamnaţi.

14 Deoarece [a]cuvintele noastre ne vor condamna pe noi; da, toate faptele noastre ne vor condamna; noi nu vom fi găsiţi nepătaţi; iar gândurile noastre, de asemenea, ne vor condamna şi în această stare îngrozitoare noi nu vom îndrăzni să privim în sus către Dumnezeul nostru; şi vom fi foarte fericiţi dacă vom putea porunci stâncilor şi [b]munţilor să se prăbuşească asupra noastră ca să ne [c]ascundă de prezenţa Lui.

15 Dar aceasta nu poate să fie;

9*a* Alma 26:22.
GS Tainele lui Dumnezeu.
b Ioan 16:12; Alma 29:8; 3 Ne. 26:8–11; Eter 4:7.
10*a* 2 Ne. 28:27; Eter 4:8.
b D&L 93:39.
c GS Umil, umilinţă.
d 2 Ne. 28:30; D&L 50:24.
11*a* Mat. 25:29.
b GS Apostazie.
c Ioan 8:34; 2 Ne. 28:19.
d Prov. 9:18; 2 Ne. 2:29.
GS Iad.
12*a* Alma 11:41–45.
b GS Judecată, ultima.
14*a* Mat. 12:36; Iac. 3:6; Mosia 4:29–30.
b Osea 10:8; 2 Ne. 26:5.
c Iov 34:22; 2 Ne. 12:10.

noi va trebui să înaintăm şi să stăm înaintea Lui în slava Sa, şi în puterea Lui, şi în măreţia, maiestatea şi dominaţia Lui, şi să recunoaştem, în [a]ruşinea noastră veşnică, că toate [b]judecăţile Lui sunt drepte; că El este drept în toate lucrările Sale şi că El este milos cu copiii oamenilor şi că El are toată puterea ca să salveze pe fiecare om care crede în numele Lui şi care produce fructul pocăinţei.

16 Şi acum iată, vă spun vouă, după aceea vine o [a]moarte, şi anume cea de a doua moarte, care este o moarte spirituală; şi apoi este timpul când oricine care moare în păcatele sale, legate de [b]moartea vremelnică, de asemenea, va [c]muri într-o moarte spirituală; da, el va muri în tot ceea ce ţine de dreptate.

17 După aceea, vine timpul când chinurile lor vor fi ca un [a]lac de foc şi de pucioasă ale cărui flăcări se înalţă veşnic şi apoi este timpul când ei vor fi puşi jos în lanţuri pentru distrugere veşnică, în acord cu puterea şi robia Satanei pentru că el i-a supus prin propria sa voinţă.

18 După aceea, vă spun vouă, ei vor fi ca şi cum [a]nici o mântuire nu s-ar fi întâmplat; căci nu pot fi mântuiţi după dreptatea lui Dumnezeu; şi ei nu pot [b]muri, pentru că nu mai există nici o corupţie.

19 Acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a terminat de spus aceste cuvinte oamenii au început să fie uimiţi şi mai mult;

20 Dar era unul, Antiona, care era un conducător-şef printre ei, care a înaintat şi a spus către el: Ce este aceasta ce ai zis, că omul se va ridica din morţi şi va fi schimbat din această stare muritoare la o stare [a]nemuritoare; că sufletul nu poate să moară niciodată?

21 Ce înseamnă scriptura care zice că Dumnezeu a aşezat [a]heruvimi şi o sabie arzătoare la răsărit de grădina [b]Edenului pentru ca primii părinţi ai noştri să nu intre şi să guste din fructul pomului vieţii şi să trăiască în veşnicie? Şi astfel, noi vedem că nu era nici o şansă ca ei să trăiască în veşnicie.

22 Acum, Alma i-a spus: Acesta este lucrul pe care tocmai era să-l explic. Acum, noi vedem că Adam a [a]căzut fiindcă a luat din [b]fructul oprit, potrivit cuvântului lui Dumnezeu; şi astfel, noi vedem că prin căderea lui toată omenirea a devenit un popor [c]pierdut şi decăzut.

15*a* Mosia 3:25.
b 2 Pet. 2:9.
GS Dreptate.
16*a* GS Moarte spirituală.
b Alma 11:40–45.
c 1 Ne. 15:33; Alma 40:26.
17*a* Apoc. 19:20; 21:8; Mosia 3:27.
18*a* Alma 11:41.
b Apoc. 21:4; Alma 11:45; D&C 63:49.
20*a* GS Nemuritor, nemurire.
21*a* Gen. 3:24; Alma 42:2; Moise 4:31.
GS Heruvim.
b GS Eden.
22*a* GS Căderea lui Adam şi a Evei.
b Gen. 3:6; 2 Ne. 2:15–19; Mosia 3:26.
c Mosia 16:4–5.

23 Şi acum iată, vă spun vouă că, dacă ar fi fost posibil pentru Adam ca să [a]ia din fructul pomului vieţii la acel timp, atunci nu ar fi fost nici o moarte, iar cuvântul ar fi fost deşert, făcându-L pe Dumnezeu să fie un mincinos, căci El a spus: [b]Dacă tu vei mânca, atunci tu cu siguranţă vei muri.

24 Şi noi vedem că [a]moartea vine asupra omenirii, da, moartea despre care Amulec a vorbit, care este moartea vremelnică; cu toate acestea, a existat un spaţiu oferit [b]omului, în care el se poate pocăi; de aceea, această viaţă a devenit o stare de încercare; un timp de [c]pregătire pentru a-L întâlni pe Dumnezeu; un timp de pregătire pentru acea stare fără de sfârşit despre care noi am vorbit, care vine după învierea morţilor.

25 Acum, dacă nu ar fi fost [a]planul mântuirii care a fost făcut încă de la începutul lumii, atunci nu ar fi putut fi nici o [b]înviere a morţilor; dar un plan al mântuirii a fost făcut, care va înfăptui învierea morţilor despre care s-a vorbit.

26 Şi acum iată, dacă ar fi fost posibil ca primii noştri părinţi să meargă şi să ia din [a]pomul vieţii, atunci ei ar fi fost nenorociţi pentru veşnicie, neavând nici o stare de pregătire; şi astfel, [b]planul mântuirii ar fi fost încurcat, iar cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost deşert, fără nici un efect.

27 Dar iată, nu a fost aşa; ci oamenilor le-a fost [a]dat să poată muri; iar după moarte, ei trebuie să vină la [b]judecată, chiar aceeaşi judecată despre care noi am vorbit, care este sfârşitul.

28 Şi după ce Dumnezeu a făcut ca aceste lucruri să ajungă la om, iată, atunci El a văzut că era potrivit ca omul să ştie despre lucrurile care fuseseră date;

29 De aceea, El a trimis [a]îngeri să vorbească cu ei, care i-au făcut pe oameni să vadă slava Sa.

30 Şi ei au început, de la acel timp înainte, să strige numele Lui; de aceea, Dumnezeu a [a]vorbit cu oamenii şi le-a făcut cunoscut [b]planul mântuirii, care a fost pregătit încă de la [c]crearea lumii; şi El le-a făcut lor cunoscut aceasta potrivit credinţei lor şi pocăinţei lor şi faptelor lor sfinte.

31 De aceea, le-a dat [a]porunci oamenilor, după ce ei mai întâi au încălcat [b]primele porunci despre lucrurile care erau trecătoare, devenind la fel ca

23*a* Alma 42:2–9.
b Gen. 2:17.
24*a* GS Moarte fizică.
b 2 Ne. 2:21; Moise 5:8–12.
c Alma 34:32–35.
25*a* GS Planul mântuirii.
b 2 Ne. 2:8; Alma 7:12; 42:23.
26*a* Gen. 2:9; 1 Ne. 15:36; Alma 32:40.
b Alma 34:8–16; 42:6–28; Moise 6:59–62.
27*a* Iov 7:1; Evr. 9:27; D&L 42:48.
b GS Judecată, ultima.
29*a* Moro. 7:25, 31; D&L 29:42.
30*a* Moise 5:4–5; 6:51.
b GS Planul mântuirii.
c Mosia 18:13; Alma 13:3, 5, 7–8.
31*a* GS Poruncile lui Dumnezeu.
b Gen. 2:16–17; 2 Ne. 2:18–19.

dumnezeii, [c]deosebind binele de rău, punându-se pe ei înşişi într-o stare de [d]acţiune sau fiind puşi într-o stare de acţiune după voinţa şi plăcerile lor, fie să facă rău, fie să facă bine—

32 De aceea, Dumnezeu le-a dat porunci, după ce le-a făcut [a]cunoscut planul mântuirii, ca ei să nu facă rău, pedeapsa pentru aceasta fiind a doua [b]moarte, care era o moarte veşnică, în ceea ce priveşte lucrurile legate de dreptate; deoarece pentru unii ca aceştia, planul mântuirii nu putea să aibă nici o putere, pentru că cuvintele [c]dreptăţii nu puteau să fie distruse, potrivit bunătăţii supreme a lui Dumnezeu.

33 Dar Dumnezeu i-a chemat pe oameni, în numele Fiului Său (acesta fiind planul mântuirii care a fost făcut), zicând: Dacă voi vă veţi pocăi şi nu vă veţi împietri inimile, atunci Eu voi avea milă de voi prin Singurul Meu Fiu Născut;

34 De aceea, oricine se pocăieşte şi nu îşi împietreşte inima, acela va avea parte de [a]milă prin Singurul Meu Fiu Născut pentru [b]iertarea păcatelor sale; şi aceştia vor intra în [c]odihna Mea.

35 Şi oricine îşi va împietri inima sa şi va face nedreptate, iată, Eu jur în mânia Mea că el nu va intra în odihna Mea.

36 Şi acum, fraţii mei, iată, vă spun vouă că, dacă voi vă veţi împietri inimile voastre, atunci nu veţi intra în odihna Domnului; de aceea, nedreptatea voastră Îl va provoca pe Acela care a trimis mânia Lui să coboare asupra voastră ca în [a]prima răzvrătire, da, potrivit cuvântului Său, în ultima răzvrătire la fel ca şi în prima, pentru [b]distrugerea veşnică a sufletelor voastre; de aceea, potrivit cuvântului Său, pentru moartea cea de pe urmă, la fel ca şi pentru prima.

37 Şi acum, fraţii mei, văzând că noi cunoaştem aceste lucruri, iar ele sunt adevărate, să ne pocăim şi să nu ne împietrim inimile noastre pentru ca să nu-L [a]provocăm pe Domnul Dumnezeul nostru să-Şi coboare mânia asupra noastră în aceste porunci pe care El ni le-a dat a doua oară; ci să intrăm în [b]odihna lui Dumnezeu, care este pregătită potrivit cuvântului Său.

CAPITOLUL 13

Oamenii sunt chemaţi să devină mari preoţi datorită credinţei lor foarte mari şi a faptelor lor bune—Ei sunt chemaţi să propovăduiască poruncile—Prin dreptate ei sunt sfinţiţi şi intră în odihna

31*c* Gen. 3:22–23; Moise 4:11.
d 2 Ne. 2:16. GS Libertatea de a alege.
32*a* Moise 5:4–9.
b GS Moarte spirituală.
c Mosia 15:27; Alma 34:15–16; 42:15.
34*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
b GS Iertarea păcatelor.
c GS Odihnă.
36*a* Iacov 1:7–8; Alma 42:6, 9, 14.
b GS Condamnare.
37*a* 1 Ne. 17:30; Iacov 1:8; Hel. 7:18.
b Alma 13:6–9.

Domnului—Melhisedec a fost unul dintre aceştia—Îngerii anunţă veşti de bucurie în toată ţara—Ei vor dezvălui adevărata venire a lui Hristos. Circa 82 î.H.

Şi iarăşi, fraţii mei, aş dori să vă îndrept minţile înainte, la timpul când Domnul Dumnezeu a dat aceste porunci către copiii Săi; şi aş dori ca voi să vă amintiţi că Domnul Dumnezeu a [a]rânduit preoţi potrivit ordinului Său cel sfânt, care era potrivit ordinului Fiului Său, ca să propovăduiască aceste lucruri către popor.

2 Şi acei preoţi au fost rânduiţi după [a]ordinul Fiului Său în aşa [b]fel încât poporul să poată cunoaşte în ce fel să-L aştepte pe Fiul Său pentru mântuire.

3 Şi acesta este felul în care ei au fost rânduiţi—fiind [a]chemaţi şi [b]pregătiţi încă de la [c]crearea lumii, potrivit [d]previziunii făcute de Dumnezeu, potrivit cu marea lor credinţă şi cu faptele lor bune; în primul rând, fiind lăsaţi să [e]aleagă binele sau răul; de aceea, fiindcă au ales binele şi pentru că au dovedit nespus de mare [f]credinţă, ei sunt [g]chemaţi cu o chemare sfântă, da, cu acea chemare sfântă care a fost pregătită prin şi după o mântuire pregătitoare pentru aceştia.

4 Şi astfel, ei au fost [a]chemaţi la această chemare sfântă datorită credinţei lor, în timp ce alţii au respins Spiritul lui Dumnezeu din cauza tăriei inimilor lor şi a orbirii minţilor lor, pe când, dacă nu ar fi fost aceasta, ei ar fi avut un [b]privilegiu tot atât de mare ca şi fraţii lor.

5 Sau, în sfârşit, pentru întâia oară ei au fost în aceeaşi [a]situaţie ca şi fraţii lor; astfel, această chemare sfântă fiind pregătită încă de la crearea lumii pentru aceia care nu-şi vor împietri inimile, aceasta fiind în şi prin ispăşirea Singurului Fiu Născut, care a fost pregătit—

6 Şi astfel fiind chemaţi cu această chemare sfântă şi fiind rânduiţi în marea preoţie a ordinului sfânt al lui Dumnezeu ca să propovăduiască poruncile Lui către copiii oamenilor, pentru ca şi ei să poată să intre în [a]odihna Lui—

7 Această mare preoţie fiind după ordinul Fiului Lui, care ordin a fost încă de la crearea lumii; sau, cu alte cuvinte, fiind [a]fără început al zilelor sau sfârşit al anilor, fiind pregătită din veşnicie în toată veşnicia, potrivit previziunii [b]Lui despre toate lucrurile—

13 1*a* Avr. 2:9, 11.
2*a* D&L 107:2–4.
b Alma 13:16.
3*a* D&L 127:2.
GS Alegere; Prerânduire.
b D&L 138:55–56.
c Alma 12:25, 30.
GS Viaţă premuritoare.
d D&L 38:2.
e GS Libertatea de a alege.
f GS Credinţă.
g GS (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare; Preoţie.
4*a* Eter 12:10.
b 1 Ne. 17:32–35.
5*a* 2 Ne. 26:28.
6*a* Alma 12:37; 16:17.
GS Odihnă.
7*a* Evr. 7:3.
b GS Dumnezeu, divinitate.

8 Acum, ei au fost [a]rânduiţi după felul acesta—fiind chemaţi cu o chemare sfântă şi rânduiţi printr-o rânduială sfântă şi luând asupra lor marea preoţie a sfântului ordin, care chemare şi rânduială şi mare preoţie sunt fără de început sau de sfârşit—

9 Astfel ei au devenit [a]mari preoţi pentru veşnicie, după ordinul Fiului, Singurul Născut al Tatălui, care este fără de început al zilelor sau de sfârşit al anilor, care este plin de [b]har, de dreptate şi de adevăr. Şi aşa este. Amin.

10 Acum, aşa cum am spus despre ordinul sfânt sau această [a]mare preoţie, mulţi au fost care au fost rânduiţi şi au devenit mari preoţi ai lui Dumnezeu; şi s-a povestit despre nemărginita lor credinţă şi [b]pocăinţă şi despre faptele lor drepte înaintea lui Dumnezeu, ei alegând mai degrabă să se pocăiască şi să facă fapte drepte decât să piară;

11 De aceea, ei au fost numiţi după acest ordin sfânt şi au fost [a]sfinţiţi şi [b]veşmintele lor au fost albite prin spălare în sângele Mielului.

12 Acum, după ce au fost [a]sfinţiţi de către [b]Duhul Sfânt, având veşmintele lor făcute albe, fiind [c]puri şi nepătaţi înaintea lui Dumnezeu, ei nu puteau să se uite la [d]păcat decât cu [e]groază; şi au fost mulţi, nespus de mulţi, care au fost făcuţi puri şi au intrat în odihna Domnului Dumnezeului lor.

13 Şi acum, fraţii mei, aş vrea ca voi să vă umiliţi înaintea lui Dumnezeu şi să aduceţi [a]rod demn de pocăinţă pentru ca şi voi să intraţi în acea odihnă.

14 Da, umiliţi-vă pe voi înşivă, chiar la fel ca şi poporul din zilele lui [a]Melhisedec, care, de asemenea, a fost un mare preot după acelaşi ordin ca acela despre care eu am vorbit, care, de asemenea, a luat asupra sa marea preoţie pentru veşnicie.

15 Şi a fost acelaşi Melhisedec căruia [a]Avraam i-a plătit [b]zeciuieli; da, până şi tatăl nostru, Avraam, a plătit că zeciuială o zecime din toată avuţia sa.

16 Acum, aceste [a]rânduieli au fost date în felul acesta, pentru ca prin aceasta poporul să poată să-L aştepte cu nerăbdare pe Fiul lui Dumnezeu, acesta fiind un [b]fel de ordin de-al Lui sau acesta fiind ordinul Lui şi pentru ca ei să poată să-L aştepte cu nerăbdare pe El pentru iertarea păcatelor lor, pentru ca ei să poată intra în odihna Domnului.

17 Acum, acest Melhisedec

8*a* D&L 84:33–42.
GS Preoţia lui Melhisedec.
9*a* GS Înalt preot.
b 2 Ne. 2:6.
GS Har.
10*a* D&L 84:18–22.
b GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
11*a* Moise 6:59–60.
b 1 Ne. 12:10; Alma 5:21–27; 3 Ne. 27:19–20.
12*a* Rom. 8:1–9.
GS Sfinţire.
b GS Duhul Sfânt.
c GS Pur, puritate.
d Mosia 5:2; Alma 19:33.
e Prov. 8:13; Alma 37:29.
13*a* Luca 3:8.
14*a* D&L 84:14.
JST, Gen. 14:25–40.
GS Melhisedec.
15*a* GS Avraam.
b Gen. 14:18–20; Mal. 3:8–10.
GS Zeciuială.
16*a* GS Rânduieli.
b GS Simbolism.

era un rege peste ţara Salemului; iar poporul lui se stricase mult în nedreptate şi în lucruri abominabile; da, toţi oamenii se rătăciseră; erau plini de tot felul de ticăloşii;

18 Dar Melhisedec, având credinţă mare şi primind oficiul înaltei preoţii în acord cu ordinul cel [a]sfânt al lui Dumnezeu, a predicat pocăinţă către poporul său. Şi iată, ei s-au pocăit; iar Melhisedec a stabilit pace în ţară în zilele sale; de aceea, el a fost numit prinţul păcii, căci era regele Salemului; şi a domnit sub tatăl său.

19 Acum, au fost [a]mulţi înaintea lui şi au mai fost mulţi după el, dar [b]nici unul nu a fost mai mare decât el; de aceea, ei pe el l-au menţionat în mod mai deosobit.

20 Acum, eu nu am nevoie să repet aceasta; ceea ce am spus este îndeajuns. Iată, [a]scripturile sunt în faţa voastră; dacă vă veţi [b]opune lor, atunci aceasta va fi distrugerea voastră.

21 Şi acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a spus aceste cuvinte către ei, el a întins braţul spre ei şi a strigat cu un glas puternic, zicând: Acum este timpul să vă [a]pocăiţi, pentru că ziua salvării se apropie;

22 Da, şi glasul Domnului vesteşte prin [a]gura îngerilor către toate naţiunile; da, vesteşte că ei vor avea veşti bune despre o mare bucurie; da, şi a făcut să răsune aceste veşti bune printre toţi oamenii Săi, da, chiar şi printre cei care sunt împrăştiaţi pretutindeni pe faţa pământului; de aceea ele au venit la noi.

23 Şi ele ne sunt făcute cunoscute în cuvinte [a]clare pentru ca noi să le putem înţelege, pentru ca noi să nu greşim; şi aceasta, pentru că suntem [b]rătăcitori într-o ţară străină; de aceea, suntem astfel mult favorizaţi, pentru că avem aceste veşti bune vestite nouă în toate părţile viei noastre.

24 Pentru că iată, [a]îngerii vestesc aceasta către mulţi la timpul acesta, în ţara noastră; şi aceasta este pentru scopul de a pregăti inimile copiilor oamenilor ca să primească cuvântul Lui, la timpul venirii Lui în slava Sa.

25 Şi acum, noi aşteptăm numai să auzim vestea cea bună, vestită către noi prin gura îngerilor, despre venirea Lui; pentru ca, timpul vine, noi nu [a]ştim cât de curând. Eu aş dori ca Dumnezeu să facă astfel ca aceasta, să se întâmple în zilele mele; dar, fie ca aceasta se va întâmpla mai devreme sau mai târziu, de aceasta mă voi bucura.

26 Şi se va face cunoscut oamenilor [a]drepţi şi sfinţi, prin gura îngerilor, la timpul venirii Lui, că vor fi împlinite cuvintele

18*a* GS Preoţia lui Melhisedec.
19*a* Hel. 8:18; D&L 84:6–16; 107:40–55.
b D&L 107:1–4.
20*a* GS Scripturi.
b 2 Pet. 3:16; Alma 41:1.
21*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
22*a* Alma 10:20.
23*a* 2 Ne. 25:7–8; 31:3; 32:7; Iacov 4:13; Eter 12:39.
b Iacov 7:26.
24*a* Alma 10:10; 39:19.
25*a* 1 Ne. 10:4; 3 Ne. 1:13.
26*a* Amos 3:7; Luca 2:8–11.

strămoşilor noştri, aşa după cum au spus ei despre El, care era în acord cu spiritul profeţiei ce era în ei.

27 Şi acum, fraţii mei, îmi [a]doresc din adâncul inimii, da, cu mare îngrijorare, chiar până la durere, ca voi să ascultaţi de cuvintele mele şi să vă lepădaţi de păcatele voastre şi să nu amânaţi ziua pocăinţei voastre;

28 Ci să vă umiliţi înaintea Domnului şi să strigaţi numele Lui sfânt şi să [a]vegheaţi şi să vă rugaţi fără răgaz pentru ca să nu fiţi [b]ademeniţi mai presus decât ceea ce voi puteţi duce şi astfel să fiţi conduşi de către Spiritul Sfânt, devenind umili, [c]blânzi, supuşi, răbdători, plini de dragoste şi de îndurare;

29 [a]Având credinţă în Domnul; având speranţa că veţi primi viaţă veşnică; având întotdeauna [b]dragostea de Dumnezeu în inimile voastre pentru ca să fiţi înălţaţi în ziua din urmă şi să intraţi în [c]odihna Lui.

30 Şi Domnul să vă dea pocăinţă pentru ca să nu aduceţi mânia Lui asupra voastră pentru ca să nu fiţi doborâţi în lanţurile [a]iadului, pentru ca să nu suferiţi cea de-a doua [b]moarte.

31 Şi Alma a vorbit mult mai multe cuvinte către popor care nu sunt scrise în această carte.

CAPITOLUL 14

Alma şi Amulec sunt duşi la închisoare şi bătuţi—Credincioşii şi scripturile lor sfinte sunt arse în foc—Aceşti martiri sunt primiţi de către Domnul în slavă—Zidurile închisorii sunt distruse şi se prăbuşesc—Alma şi Amulec sunt eliberaţi, iar cei care i-au persecutat sunt ucişi. Circa 82–81 î.H.

Şi s-a întâmplat că după ce a terminat de vorbit către popor, mulţi dintre ei au crezut în cuvintele lui şi au început să se pocăiască şi să cerceteze [a]scripturile.

2 Dar cea mai mare parte a lor a dorit să să-i poată distruge pe Alma şi pe Amulec; pentru că erau mânioşi pe Alma datorită [a]clarităţii cuvintelor lui către Zeezrom; şi ei, de asemenea, au spus că Amulec i-a [b]minţit pe ei şi a vorbit insulte la adresa legii lor şi, de asemenea, la adresa învăţătorilor legii şi a judecătorilor lor.

3 Şi ei, de asemenea, au fost mânioşi pe Alma şi Amulec; şi, pentru că au purtat mărturie aşa de limpede împotriva ticăloşiei lor, ei au căutat să-i alunge în secret.

4 Dar s-a întâmplat că nu au făcut-o; ci i-au luat şi i-au legat cu funii puternice şi i-au dus în faţa judecătorului-şef al ţării.

5 Şi oamenii au mers şi au

27*a* Mosia 28:3.
28*a* GS Rugăciune; (a) Păzi, păzitori.
b 1 Cor. 10:13.
c GS Blând, blândeţe; Răbdare.
29*a* Alma 7:24.
b D&L 20:31; 76:116. GS Caritate.
c D&L 84:24.
30*a* GS Condamnare; Iad.
b GS Moarte spirituală.
14 1*a* 2 Regi 22:8–13. GS Scripturi.
2*a* Alma 12:3–7.
b Alma 10:27.

depus mărturie împotriva lor—mărturisind că au vorbit insulte la adresa legii şi a învăţătorilor legii lor şi a judecătorilor ţării, precum şi a tuturor oamenilor care erau în ţară; şi, de asemenea, au depus mărturie că este numai un singur Dumnezeu şi că El trebuia să-L trimită pe Fiul Său printre oameni, dar că El nu trebuia să-i salveze pe aceştia; şi multe lucruri de felul acesta au mărturisit oamenii împotriva lui Alma şi a lui Amulec. Acum, aceasta s-a întâmplat în faţa judecătorului şef al ţării.

6 Şi s-a întâmplat că Zeezrom a fost uimit de cuvintele care fuseseră spuse; şi, de asemenea, a ştiut despre orbirea minţilor, pe care el o cauzase printre oameni prin cuvintele sale mincinoase; iar sufletul lui a început să se [a]tulbure sub [b]conştiinţa vinovăţiei sale; da, el a început să fie încercuit de jur-împrejur de către chinurile iadului.

7 Şi s-a întâmplat că a început să strige către popor, zicând: Iată, eu sunt [a]vinovat, iar aceşti oameni sunt nepătaţi înaintea lui Dumnezeu. Şi el a început să pledeze pentru ei din acel moment; dar ei l-au insultat, zicând: Eşti şi tu posedat de diavol? Iar ei l-au scuipat şi l-au [b]alungat dintre ei; şi la fel şi pe toţi aceia care credeau în cuvintele care fuseseră spuse de către Alma şi Amulec; şi i-au alungat şi au trimis oameni să arunce cu pietre în ei.

8 Şi şi-au adus nevestele şi copiii laolaltă; şi pe toţi care credeau sau erau învăţaţi să creadă în cuvântul lui Dumnezeu, ei au făcut ca aceştia să fie aruncaţi în foc; şi ei, de asemenea, au adus cronicile lor care conţineau sfintele scripturi şi pe acestea, de asemenea, le-au aruncat în foc pentru ca să ardă şi să fie distruse prin foc.

9 Şi s-a întâmplat că i-au luat pe Alma şi pe Amulec şi i-au dus la locul de caznă pentru ca ei să poată fi martori la distrugerea acelora care erau mistuiţi de foc.

10 Şi atunci când Amulec a văzut durerile femeilor şi copiilor care erau mistuiţi de foc, el, de asemenea, a simţit durere; şi el a spus către Alma: Cum putem noi să fim martori la această scenă îngrozitoare? De aceea, să ne întindem mâinile noastre şi să exercităm [a]puterea lui Dumnezeu care este în noi şi să-i salvăm pe ei din flăcări.

11 Dar Alma i-a spus: Spiritul mă forţează pe mine să nu-mi întind mâna; căci iată, Domnul îi primeşte pe ei sus la El Însuşi, în [a]slavă; iar El permite ca ei să facă acest lucru sau ca poporul să le facă lor acest lucru, în acord cu tăria inimilor lor pentru ca [b]judecata pe care El o va exercita în mânia Sa asupra lor să fie dreaptă; iar

6*a* Alma 15:5.
b GS Conştiinţă.
7*a* Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.
10*a* Alma 8:30–31.
11*a* GS Slavă.
b Ps. 37:8–13; Alma 60:13; D&L 103:3.
GS Dreptate.

[c]sângele celui [d]nevinovat va sta ca o mărturie împotriva lor, da, şi va striga cu putere împotriva lor în ultima zi.

12 Acum, Amulec l-a spus lui Alma: Iată, s-ar putea ca ei să ne ardă şi pe noi.

13 Iar Alma a spus: Să fie potrivit voinţei Domnului. Dar iată, lucrarea noastră nu este terminată; de aceea, ei nu ne vor arde.

14 Acum, s-a întâmplat că atunci când trupurile acelora care fuseseră aruncaţi în foc au fost arse, precum şi cronicile care fuseseră aruncate în foc împreună cu ei, judecătorul-şef al ţării a venit şi a stat înaintea lui Alma şi Amulec care erau legaţi; şi i-a lovit pe ei cu mâna peste obraji şi le-a zis: După ceea ce aţi văzut, veţi mai predica iarăşi către acest popor că ei vor fi aruncaţi într-un [a]lac de foc şi pucioasă?

15 Iată, voi vedeţi că nu aveţi puterea să-i salvaţi pe aceia care au fost aruncaţi în foc; şi nici Dumnezeu nu i-a salvat pe ei pentru că erau din credinţa voastră. Şi judecătorul i-a lovit iarăşi peste obraji şi i-a întrebat: Ce aveţi voi de spus la aceasta?

16 Acum, acest judecător era după ordinul şi credinţa lui [a]Nehor, cel care l-a ucis pe Ghedeon.

17 Şi s-a întâmplat că Alma şi Amulec nu i-au răspuns nimic; iar el i-a lovit pe ei iarăşi şi i-a dat pe mâna slujbaşilor ca să fie aruncaţi în închisoare.

18 Şi atunci când ei au fost aruncaţi în închisoare, timp de trei zile, au venit mulţi [a]învăţători ai legii şi judecători şi preoţi şi învăţători, care erau din credinţa lui Nehor; şi ei au venit în închisoare ca să-i vadă pe ei şi i-au întrebat pe ei despre multe cuvinte; dar ei nu le-au răspuns nimic.

19 Şi s-a întâmplat că judecătorul a stat înaintea lor şi a zis: De ce nu răspundeţi voi la cuvintele acestor oameni? Nu ştiţi că am puterea să vă dau flăcărilor? Şi le-a poruncit să vorbească; dar ei nu au răspuns nimic.

20 Şi s-a întâmplat că ei au plecat şi s-au dus în drumurile lor, dar s-au întors înapoi în ziua următoare; iar judecătorul iarăşi i-a lovit pe ei peste obraji. Şi mulţi s-au apropiat, de asemenea, şi i-au lovit, zicând: Vreţi voi să staţi iarăşi şi să-i judecaţi pe aceşti oameni şi să condamnaţi legea noastră? Dacă voi aveţi puteri atât de mari, de ce nu vă [a]salvaţi pe voi înşivă?

21 Şi multe astfel de lucruri le-au spus lor, scrâşnind din dinţi către ei şi scuipându-i şi zicând: Cum vom arăta noi când vom fi condamnaţi?

22 Şi multe astfel de lucruri, da, tot felul de lucruri de acest fel le-au spus ei lor; şi astfel i-au batjocorit pe ei timp de multe zile. Şi nu le-au dat mâncare pentru ca ei să flămânzească şi nici apă pentru ca să fie însetaţi; şi, de asemenea, le-au luat hainele pentru ca să

11*c* GS Martir, martiriu.
d Mosia 17:10.
14*a* Alma 12:17.
16*a* Alma 1:7–15.
18*a* Alma 10:14; 11:20.
20*a* Mat. 27:39–43.

fie goi; şi astfel au fost legaţi cu frânghii puternice şi închişi în închisoare.

23 Şi s-a întâmplat că după ce ei au suferit astfel timp de multe zile (şi aceasta s-a întâmplat în cea de-a douăsprezecea zi, în a zecea lună, în al zecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi), judecătorul-şef peste ţara lui Amoniha, precum şi mulţi dintre învăţătorii lor şi învăţătorii legii s-au dus la închisoarea unde Alma şi Amulec erau legaţi cu frânghii.

24 Iar judecătorul-şef a stat înaintea lor şi i-a lovit iarăşi şi le-a spus: Dacă voi aveţi puterea lui Dumnezeu, eliberaţi-vă din aceste legături şi atunci noi vom crede că Domnul va distruge acest popor după cuvintele voastre.

25 Şi s-a întâmplat că ei toţi au înaintat şi i-au lovit pe ei zicând aceleaşi cuvinte, chiar până la ultimul; şi atunci când ultimul cuvânt a fost spus către ei, [a]puterea lui Dumnezeu a fost asupra lui Alma şi a lui Amulec, iar aceştia s-au ridicat şi au stat pe picioarele lor.

26 Iar Alma a implorat, zicând: Cât de mult trebuie să suferim noi aceste mari [a]suferinţe, o, Doamne? O, Doamne, dă-ne nouă putere după credinţa noastră care este în Hristos, chiar până la eliberare. Şi ei au rupt frânghiile cu care erau legaţi; şi atunci când oamenii au văzut aceasta, au început să fugă, penatru că frica distrugerii venise asupra lor.

27 Şi s-a întâmplat că frica lor era atât de mare, încât au căzut la pământ şi nu au nimerit uşa care dădea afară din [a]închisoare; iar pământul s-a cutremurat cu putere, iar zidurile închisorii s-au crăpat în două, aşa încât au căzut la pământ; iar judecătorul-şef şi învăţătorii legii, preoţii şi învăţătorii care i-au lovit pe Alma şi pe Amulec au fost ucişi de căderea lor.

28 Iar Alma şi Amulec au ieşit din închisoare şi nu erau răniţi; căci Domnul le-a dat putere potrivit credinţei lor care era în Hristos. Şi ei au ieşit direct din închisoare; şi au fost [a]eliberaţi din legăturile lor; iar închisoarea a căzut la pământ, şi fiecare suflet care era în ea, în afară de Alma şi de Amulec, a fost ucis; iar ei au venit direct în oraş.

29 Acum, oamenii, auzind un mare zgomot, au venit fugind în mare mulţime ca să afle cauza acestuia; şi atunci când i-au văzut pe Alma şi pe Amulec ieşind afară din închisoare şi au văzut că zidurile închisorii căzuseră la pământ, au fost izbiţi de mare frică şi au fugit din prezenţa lui Alma şi a lui Amulec, tot aşa cum o capră împreună cu puiul ei fuge de doi lei; şi astfel au fugit ei din prezenţa lui Alma şi a lui Amulec.

25*a* Alma 8:31.
26*a* Iac. 5:10–11; Mosia 17:10–20; D&L 121:7–8.
27*a* Fapte 16:26; Eter 12:13.
28*a* Iacov 4:6; 3 Ne. 28:19–22.

CAPITOLUL 15

Alma şi Amulec se duc la Sidom şi întemeiază o biserică—Alma îl vindecă pe Zeezrom, care se uneşte cu Biserica—Mulţi sunt botezaţi şi Biserica prosperă—Alma şi Amulec se duc la Zarahemla. Circa 81 î.H.

Şi s-a întâmplat că lui Alma şi lui Amulec li s-a poruncit să plece din oraşul acela; şi au plecat şi au ajuns chiar în ţara lui Sidom; şi iată, acolo i-au găsit pe toţi oamenii care plecaseră din ţara lui [a]Amoniha, care fuseseră [b]alungaţi şi bătuţi cu pietre, pentru că ei credeau în cuvintele lui Alma.

2 Şi ei le-au povestit despre tot ceea ce li se întâmplase [a]nevestelor şi copiilor lor, şi despre ei înşişi, şi despre [b]puterea lor de eliberare.

3 Şi, de asemenea, Zeezrom zăcea bolnav la Sidom, cu febră mare, care era cauzată de marile suferinţe ale minţii sale din cauza [a]ticăloşiei sale, căci el credea că Alma şi Amulec nu mai erau; şi el credea că aceştia fuseseră ucişi din cauza nedreptăţii sale. Şi acest mare păcat şi celelalte păcate multe ale lui i-au chinuit mintea până când aceasta a devenit foarte îndurerată, neavând nici o scăpare; de aceea, el a început să fie ars de o căldură arzătoare.

4 Acum, când el a auzit că Alma şi Amulec erau în ţara lui Sidom, inima lui a început să prindă curaj; şi le-a trimis imediat un mesaj, dorind ca ei să vină la el.

5 Şi s-a întâmplat că ei au venit imediat, supunându-se mesajului pe care el li-l trimisese; şi s-au dus în casa lui Zeezrom; şi l-au găsit pe acesta în pat, bolnav, fiind foarte slăbit, cu febră mare; şi mintea lui, de asemenea, era în durere foarte mare din cauza nedreptăţilor lui; şi când el i-a văzut, şi-a întins mâna şi s-a rugat de ei să-l vindece.

6 Şi s-a întâmplat că Alma i-a spus luându-l de mână; [a]Crezi tu în puterea de Salvare a lui Hristos?

7 Iar el a răspuns şi a zis: Da, cred toate cuvintele pe care tu le-ai propovăduit.

8 Iar Alma a zis: Dacă tu crezi în mântuirea lui Hristos, atunci tu poţi fi [a]vindecat.

9 Iar el a zis: Da, cred potrivit cu cuvintelor tale.

10 Şi apoi, Alma L-a implorat pe Domnul, zicând: O, Doamne, Dumnezeul nostru, ai milă de acest om şi [a]vindecă-l potrivit credinţei lui care este în Hristos.

11 Şi atunci când Alma a spus aceste cuvinte, Zeezrom a [a]sărit în picioare şi a început să meargă; şi aceasta s-a întâmplat pentru marea mirare a tuturor oamenilor; iar vestea despre

15 1*a* Alma 16:2–3, 9, 11.
b Alma 14:7.
2*a* Alma 14:8–14.
b Alma 14:28.
3*a* Alma 14:6–7.
6*a* Marcu 9:23.
8*a* GS (a) Tămădui, tămăduiri.
10*a* Marcu 2:1–12.
11*a* Fapte 3:1–11.

aceasta s-a dus în toată ţara lui Sidom.

12 Şi Alma l-a botezat pe Zeezrom în Domnul; şi el a început de la acel timp încolo să predice către popor.

13 Şi Alma a întemeiat o biserică în ţara lui Sidom şi a rânduit preoţi şi învăţători în ţară pentru ca aceştia să boteze pentru Domnul pe oricine voia să fie botezat.

14 Şi s-a întâmplat că aceştia erau mulţi; pentru că ei s-au adunat din toate regiunile dimprejurul Sidomului şi au fost botezaţi.

15 Cât despre oamenii care erau în ţara lui Amoniha, ei au rămas mai departe un popor cu inima împietrită şi încăpăţânat; şi nu s-au pocăit de păcatele lor, atribuind diavolului toată puterea lui Alma şi a lui Amulec; pentru că ei erau din credinţa lui [a]Nehor şi nu credeau în pocăinţa păcatelor lor.

16 Şi s-a întâmplat că Alma şi Amulec, Amulec după ce si-a [a]părăsit tot aurul său şi argintul său şi lucrurile sale preţioase care erau în ţara lui Amoniha pentru cuvântul lui Dumnezeu, după ce a fost [b]respins de către aceia care odată fuseseră prietenii săi, precum şi de către tatăl său şi de către neamurile sale;

17 Prin urmare, după ce Alma a întemeiat biserica de la Sidom, văzând o mare [a]încercare, da, văzând că oamenii erau puşi la încercare în legătură cu mândria din inimile lor şi au început să se [b]umilească înaintea lui Dumnezeu şi au început să se adune laolaltă în sanctuarele lor sa-L [c]preaslăvească pe Dumnezeu în faţa altarului, [d]veghind şi rugându-se fără încetare pentru ca ei să poată să fie eliberaţi de Satana şi de la [e]moarte şi de la distrugere—

18 Acum, aşa cum am spus, Alma, după ce a văzut toate aceste lucruri, l-a luat pe Amulec şi s-a dus în ţara lui Zarahemla şi l-a luat la casa lui şi l-a alinat în suferinţele sale şi l-a întărit în Domnul.

19 Şi astfel s-a terminat cel de al zecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

CAPITOLUL 16

Lamaniţii distrug poporul lui Amoniha—Zoram îi conduce pe nefiţi la victorie asupra lamaniţilor—Alma şi Amulec şi mulţi alţii predică cuvântul—Ei propovăduiesc că, după învierea Sa, Hristos va apărea în faţa nefiţilor. Circa 81–77 î.H.

Şi s-a întâmplat în cel de al unsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, în cea de a cincea zi a celei de a doua luni, acolo fiind multă pace în ţara lui Zarahemla, nefiind nici un război sau conflict pentru un anumit număr de ani, şi chiar până la cea de a

15*a* Alma 1:2–15.
16*a* Luca 14:33; Alma 10:4.
b GS (a) Persecuta, persecuţie.
17*a* Alma 16:21.
b GS Umil, umilinţă.
c GS Preaslăvire.
d GS Rugăciune; (a) Păzi, păzitori.
e GS Moarte spirituală.

cincea zi a celei de a doua luni în cel de al unsprezecelea an, s-a auzit un strigăt de război peste tot în ţară.

2 Pentru că iată, oştirile lamaniţilor au venit dinspre partea pustiului până la graniţele ţării, chiar până la oraşul lui [a]Amoniha şi au început să ucidă oamenii şi să distrugă oraşul.

3 Şi acum, s-a întâmplat că înainte ca nefiţii să poată să-şi ridice o oştire destul de mare ca să-i alunge pe aceştia din ţară, ei îi [a]distruseseră pe oamenii care erau în oraşul lui Amoniha, precum şi pe unii dimprejurul graniţelor lui Noe şi îi luaseră robi pe alţii, în pustiu.

4 Acum, s-a întâmplat că nefiţii doreau să-i capete înapoi pe aceia care fuseseră luaţi robi în pustiu.

5 De aceea, acela care fusese numit căpitan-şef peste oştirile nefiţilor (şi numele lui era Zoram şi avea doi fii, Lehi şi Aha)—acum, Zoram şi cei doi fii ai săi, ştiind că Alma era mare preot în biserică şi auzind că el avea spiritul profeţiei, ei s-au dus de aceea la el şi au dorit să afle de la el dacă Domnul ar dori ca ei să meargă în pustiu în căutarea fraţilor lor care fuseseră luaţi robi de către lamaniţi.

6 Şi s-a întâmplat că Alma L-a [a]întrebat pe Domnul despre această problemă. Şi Alma s-a întors şi le-a spus: Iată, lamaniţii vor trece râul Sidom în pustiul de la miazăzi, departe, dincolo de graniţele ţării lui Manti. Şi iată, acolo îi veţi întâlni voi pe ei, la răsărit de râul Sidom, şi acolo Domnul îi va elibera pe fraţii voştri, aceia care au fost luaţi robi de către lamaniţi.

7 Şi s-a întâmplat că Zoram şi fiii lui au trecut râul Sidom cu oştirile lor şi s-au dus dincolo de graniţele lui Manti, în pustiul de la miazăzi, care era în partea de răsărit a râului Sidom.

8 Şi au năvălit peste oştirile lamaniţilor, iar lamaniţii au fost împrăştiaţi şi goniţi în pustiu; şi i-au luat pe fraţii lor care fuseseră luaţi robi de către lamaniţi; şi nici un suflet nu a fost pierdut dintre cei care fuseseră luaţi robi. Şi i-au adus pe fraţii lor ca să-şi stăpânească pământurile.

9 Şi astfel s-a terminat cel de al unsprezecelea an al judecătorilor, lamaniţii fiind alungaţi afară din ţară, iar poporul lui Amoniha fiind [a]distrus; da, fiecare suflet viu dintre amoniţi a fost [b]distrus, precum şi oraşul lor cel mare, despre care ei au spus că Dumnezeu nu-l putea distruge din cauza măreţiei lui.

10 Dar iată, într-o [a]zi a fost lăsat pustiu; şi scheletele au fost sfâşiate de câini şi de sălbăticiunile pustiului.

11 Cu toate acestea, după multe zile, trupurile lor moarte au fost îngrămădite pe faţa pământului şi nu au fost îngropate

16 2*a* Alma 15:1, 15–16.
3*a* Alma 9:18.
6*a* Alma 43:23–24.
9*a* Alma 8:16; 9:18–24; Morm. 6:15–22.
b Alma 25:1–2.
10*a* Alma 9:4.

prea adânc. Şi acum, mirosul era atât de puternic, încât oamenii nu s-au dus ca să stăpânească ţara lui Amoniha timp de mulţi ani. Şi ea a fost numită Pustiul Nehorilor; căci erau din credinţa lui [a]Nehor cei care fuseseră ucişi; iar ţara lor a rămas pustie.

12 Iar lamaniţii nu au mai venit iarăşi cu război împotriva nefiţilor până la cel de al patrusprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi. Şi astfel, timp de trei ani a avut poporul lui Nefi pace neîntreruptă în ţară.

13 Iar Alma şi Amulec s-au dus şi au predicat pocăinţă către popor în [a]templele lor şi sanctuarele lor şi, de asemenea, în [b]sinagogile lor, care erau construite după felul iudeilor.

14 Şi acelora care voiau să audă cuvintele lor le-au împărtăşit ei cuvântul lui Dumnezeu, fără să [a]ţină seama de persoană, fără întrerupere.

15 Şi astfel au mers Alma şi Amulec şi mult mai mulţi alţii care fuseseră aleşi pentru această lucrare ca să predice cuvântul prin toată ţara. Iar întemeierea bisericilor a devenit generală în toată ţara, în toate regiunile dimprejur, printre tot poporul nefiţilor.

16 Şi nu era nici o [a]inegalitate între ei; Domnul Şi-a revărsat Spiritul Său asupra tuturor de pe faţa ţării ca să pregătească minţile copiilor oamenilor sau să le pregătească [b]inimile lor ca să primească cuvântul care trebuia să fie propovăduit printre ei la timpul venirii Lui—

17 Pentru ca ei să nu se împietrească împotriva cuvântului, pentru ca ei să nu fie necredincioşi şi să meargă către distrugere, ci ca ei să poată primi cuvântul cu bucurie şi, ca o [a]ramură, să fie altoiţi pe [b]viţa cea adevărată, pentru ca ei să poată intra în [c]odihna Domnului Dumnezeului lor.

18 Acum, acei [a]preoţi care s-au dus în popor au predicat împotriva minciunilor de tot felul şi a [b]înşelătoriilor şi a [c]invidiilor, a certurilor şi a răutăţii şi a injuriilor şi a furturilor, tâlhăriilor, crimelor, curviei, precum şi a tuturor felurilor de imoralităţi, strigând că aceste lucruri nu trebuie să fie—

19 Prezicând lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; da, prezicând [a]venirea Fiului lui Dumnezeu, suferinţele şi moartea Lui, precum şi învierea Lui din morţi.

20 Şi mulţi din popor au întrebat despre locul în care Fiul lui Dumnezeu trebuia să vină; şi ei au fost învăţaţi că El va [a]apărea în faţa lor [b]după învierea Sa; şi

11*a* Alma 1:15; 24:28–30.
13*a* 2 Ne. 5:16.
b Alma 21:4–6, 20.
14*a* Alma 1:30.
16*a* Mosia 18:19–29; 4 Ne. 1:3.
b GS Inimă frântă.
17*a* Iacov 5:24.
b GS Via Domnului.
c Alma 12:37; 13:10–13.
18*a* Alma 15:13.
b GS Înşelare, (a) înşela, înşelăciune.
c GS Invidie.
19*a* GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
20*a* 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 11:7–14.
b 1 Ne. 12:4–6.

poporul a ascultat aceasta cu mare veselie şi bucurie.

21 Şi acum, după ce Biserica s-a întemeiat în toată ţara — având [a]victorie asupra diavolului, şi cuvântul lui Dumnezeu fiind predicat în curăţenia lui în toată ţara, şi Domnul revărsându-Şi binecuvântările Sale asupra poporului — astfel s-a terminat cel de al patrusprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

O relatare a fiilor lui Mosia, care au renunţat la drepturile lor asupra împărăţiei pentru cuvântul lui Dumnezeu şi s-au dus în ţara lui Nefi ca să le predice lamaniţilor; suferinţele şi eliberarea lor — Potrivit cronicii lui Alma.

Cuprinde capitolele 17 până la 27, inclusiv.

CAPITOLUL 17

Fiii lui Mosia au spiritul profeţiei şi al revelaţiei — Ei merg pe drumurile lor diferite ca să declare cuvântul către lamaniţi — Amon se duce în ţara lui Ismael şi devine slujitorul regelui Lamoni — Amon salvează turmele regelui şi îi ucide pe duşmanii lui la apa lui Sebus. Versetele 1-3, circa 77 î.H.; versetul 4, circa 91-77 î.H. şi versetele 5–39, circa 91 î.H.

ŞI acum, s-a întâmplat că în timp ce Alma călătorea din ţara lui Ghedeon către miazăzi, înspre ţara lui Manti, iată, spre uimirea sa, el s-a [a]întâlnit cu [b]fiii lui Mosia care călătoreau înspre ţara lui Zarahemla.

2 Acum, aceşti fii ai lui Mosia erau cu Alma atunci când îngerul a apărut pentru [a]prima dată în faţa lui; de aceea, Alma s-a bucurat nespus de mult să-i vadă pe fraţii săi; şi ceea ce a mărit bucuria lui era faptul că aceştia încă mai erau fraţii lui în Domnul; da, şi ei se întăriseră în cunoaşterea adevărului; pentru că ei erau oameni cu bună înţelegere şi [b]cercetaseră scripturile cu sârguinţă pentru ca să poată cunoaşte cuvântul lui Dumnezeu.

3 Dar aceasta nu este totul; ei se dedaseră la multă rugăciune şi [a]post; de aceea, aveau spiritul profeţiei şi spiritul revelaţiei şi atunci când [b]propovăduiau, ei propovăduiau cu puterea şi autoritatea de la Dumnezeu.

4 Şi ei propovăduiseră cuvântul lui Dumnezeu timp de patrusprezece ani printre lamaniţi, având mult [a]succes în [b]aducerea multora către cunoaşterea adevărului; da, prin puterea cuvintelor lor, mulţi au fost aduşi în faţa altarului lui Dumnezeu pentru ca să strige numele Lui şi să-şi [c]mărturisească păcatele în faţa Lui.

21*a* Alma 15:17.
17 1*a* Alma 27:16.
b Mosia 27:34.
2*a* Mosia 27:11–17.
b GS Scripturi.
3*a* GS (a) Posti, post; Rugăciune.
b GS Învăţa, învăţător — A preda cu Spiritul.
4*a* Alma 29:14.
b GS Munca misionară.
c GS Mărturisire, (a) mărturisi.

5 Acum, acestea sunt împrejurările în care s-au desfăşurat călătoriile lor, deoarece ei au avut multe suferinţe; au suferit mult, atât în trup, cât şi în minte, cum ar fi foame, sete şi oboseală şi, de asemenea, [a]muncă multă în spirit.

6 Acum, acestea au fost călătoriile lor: [a]Luându-şi rămas bun de la tatăl lor, Mosia, în primul an al judecătorilor; [b]refuzând împărăţia pe care tatăl lor dorea să le-o dea şi aceasta fiind şi dorinţa poporului;

7 Cu toate acestea, ei au plecat din ţara lui Zarahemla şi şi-au luat săbiile şi suliţele, arcurile şi săgeţile şi praştiile; şi aceasta au făcut-o pentru a putea să-şi facă rost de mâncare în timp ce erau în pustiu.

8 Şi astfel, au plecat ei în pustiu împreună cu un grup de oameni pe care i-au ales, ca să meargă în ţara lui Nefi şi să predice cuvântul lui Dumnezeu către lamaniţi.

9 Şi s-a întâmplat că au călătorit timp de multe zile în pustiu şi au postit mult şi s-au [a]rugat mult ca Domnul să le dea o parte din Spiritul Său ca să-i întovărăşească şi să rămână cu ei pentru ca ei să poată fi o [b]unealtă în mâinile lui Dumnezeu, pentru ca ei să aducă, dacă aceasta va fi posibil, pe confraţii lor, lamaniţii, la cunoaşterea adevărului, la cunoaşterea păcătoşeniei [c]tradiţiilor strămoşilor lor, care nu erau corecte.

10 Şi s-a întâmplat că Domnul i-a [a]vizitat pe ei cu [b]Spiritul Său şi le-a zis: Găsiţi [c]liniştea sufletească. Şi ei au găsit liniştea sufletească.

11 Iar Domnul, de asemenea, le-a spus lor: Duceţi-vă printre lamaniţi, fraţii voştri, şi întemeiaţi cuvântul Meu; şi totuşi, voi trebuie să fiţi [a]răbdători în suferinţe îndelungate şi în supărări pentru ca voi să le arătaţi lor un exemplu bun în Mine, iar Eu voi face din voi un instrument în mâinile Mele, pentru salvarea multor suflete.

12 Şi s-a întâmplat că inimile fiilor lui Mosia şi ale acelora care erau cu ei au prins curaj ca să se ducă la lamaniţi să le vestească acestora cuvântul lui Dumnezeu.

13 Şi s-a întâmplat că, atunci când au ajuns la graniţele ţării lamaniţilor, s-au [a]separat şi s-au despărţit unul de altul, având încredere în Domnul că ei se vor întâlni din nou la sfârşitul [b]recoltei; căci ei credeau că lucrarea pe care ei o întreprinseseră era mare.

14 Şi cu siguranţă a fost mare, pentru că ei s-au angajat să predice cuvântul lui Dumnezeu către un popor [a]sălbatic şi împietrit şi înfricoşător; un popor care avea plăcere să-i ucidă pe nefiţi şi să-i fure şi să-i jefuiască

5a Alma 8:10.
6a Mosia 28:1, 5–9.
b Mosia 29:3.
9a Alma 25:17.
GS Rugăciune.
b Mosia 23:10; Alma 26:3.
c Alma 3:10–12.
10a D&L 5:16.
b GS Duhul Sfânt.
c Alma 26:27.
11a Alma 20:29.
GS Răbdare.
13a Alma 21:1.
b Mat. 9:37.
14a Mosia 10:12.

pe aceştia; iar inimile lor erau îndreptate către bogăţii sau către aur şi argint şi pietre preţioase; şi totuşi, au căutat să obţină aceste lucruri prin crime şi furturi pentru ca să nu muncească pentru ele cu mâinile lor.

15 Astfel, ei erau un popor foarte leneş, mulţi rugându-se la idoli, iar [a]blestemul lui Dumnezeu căzuse peste ei din cauza [b]tradiţiilor strămoşilor lor; cu toate acestea, făgăduielile Domnului le-au fost date cu condiţia ca ei să se pocăiască.

16 De aceea, acesta a fost [a]motivul pentru care fiii lui Mosia au întreprins lucrarea lor pentru ca, poate, să-i poată aduce pe aceştia la pocăinţă; pentru ca să poată să-i aducă pe aceştia la cunoaşterea planului mântuirii.

17 De aceea, s-au despărţit unul de altul şi au mers printre ei, fiecare om singur, potrivit cu cuvântul şi cu puterea lui Dumnezeu care i-au fost date lui.

18 Acum, Amon, era şef printre ei sau, mai degrabă, le slujea lor şi a plecat dintre ei după ce i-a [a]binecuvântat potrivit diferitelor lor poziţii, împărtăşindu-le cuvântul lui Dumnezeu sau binecuvântându-i înainte de plecarea sa; şi astfel şi-au început ei cele câteva călătorii ale lor prin ţară.

19 Iar Amon s-a dus în ţara lui Ismael, ţara fiind numită după fiii lui [a]Ismael care, de asemenea, deveniseră lamaniţi.

20 Şi atunci când Amon a intrat în ţara lui Ismael, lamaniţii l-au luat şi l-au legat, după cum le era obiceiul să-i lege pe toţi nefiţii care cădeau în mâinile lor şi să-i ducă înaintea regelui; şi astfel, erau lăsaţi la plăcerea regelui ca să-i ucidă sau să-i ţină în robie sau să-i arunce în închisoare ori să-i alunge din ţară, potrivit voinţei şi plăcerii lui.

21 Şi astfel, Amon a fost dus înaintea regelui care era peste ţara lui Ismael; iar numele său era Lamoni; şi era un urmaş al lui Ismael.

22 Şi regele l-a întrebat pe Amon dacă dorinţa lui era să locuiască în ţară printre lamaniţi sau printre oamenii săi.

23 Şi Amon i-a spus: Da, eu doresc să locuiesc cu acest popor un timp; da, poate chiar până în ziua când voi muri.

24 Şi s-a întâmplat că regelui Lamoni i-a plăcut mult de Amon şi a făcut ca legăturile lui să fie desfăcute; şi a dorit ca Amon să ia de nevastă pe una dintre fiicele sale.

25 Dar Amon i-a spus: Nu, dar eu voi fi slujitorul tău. De aceea, Amon a devenit slujitorul regelui Lamoni. Şi s-a întâmplat că a fost pus împreună cu alţi slujitori să păzească turmele lui Lamoni, potrivit obiceiului lamaniţilor.

26 Şi după ce a fost în slujba regelui timp de trei zile, în timp ce se ducea împreună cu

15*a* Alma 3:6–19; 3 Ne. 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.

16*a* Mosia 28:1–3.

18*a* GS (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare.

19*a* 1 Ne. 7:4–6.

slujitorii lamaniţi la locul de adăpare, care era numit apa lui Sebus, iar toţi lamaniţii îşi mânau turmele acolo ca să se adape—

27 Şi acum, în timp ce Amon şi slujitorii regelui îşi mânau turmele la acest loc de adăpare, iată, un anumit număr de lamaniţi, care fuseseră cu turmele lor la apă, au stat şi au împrăştiat turmele lui Amon şi ale slujitorilor regelui; şi le-au împrăştiat în aşa măsură încât ele au fugit în multe părţi.

28 Acum, slujitorii regelui au început să se plângă, zicând: Acum regele ne va ucide pe noi, tot aşa ca şi pe fraţii noştri pentru că turmele lor au fost împrăştiate de ticăloşia acestor oameni. Şi au început să se vaiete, zicând: Iată, turmele noastre sunt deja împrăştiate.

29 Acum, ei s-au jeluit din cauza fricii de a fi ucişi. Acum, când Amon a văzut aceasta, inima lui era plin de bucurie; căci, a zis el, eu voi arăta puterea mea acestor slujitori camarazi ai mei sau puterea care este în mine, înapoind aceste turme regelui, pentru ca să pot să câştig inimile acestor slujitori camarazi ai mei, pentru ca eu să pot să-i conduc pe ei să creadă în cuvintele mele.

30 Şi acum, acestea erau gândurile lui Amon, când a văzut suferinţele acelora pe care el i-a numit să fie fraţii săi.

31 Şi s-a întâmplat că i-a linguşit pe ei cu ale lui cuvinte, zicând: Fraţii mei, fiţi veseli şi să mergem în căutarea turmelor; şi noi le vom aduna laolaltă şi le vom aduce înapoi la locul de adăpare; şi astfel, vom păstra turmele pentru rege şi acesta nu ne va ucide.

32 Şi s-a întâmplat că ei au mers în căutarea turmelor şi l-au urmat pe Amon şi s-au grăbit cu multă iuţeală, şi au ajuns din urmă turmele regelui şi le-au adunat pe acestea iarăşi laolaltă la locul de adăpare.

33 Iar oamenii aceia iarăşi s-au ridicat şi au împrăştiat turmele; dar Amon a spus către fraţii săi: Încercuiţi turmele de jur-împrejur pentru ca ele să nu se mai împrăştie; iar eu mă duc să mă cert cu oamenii aceştia care împrăştie turmele noastre.

34 De aceea, au făcut aşa cum Amon le-a poruncit şi el s-a dus şi s-a certat cu aceia care stătuseră la apele lui Sebus; şi ei nu erau în număr mic.

35 De aceea, ei nu s-au temut de Amon, pentru că au crezut că unul dintre oamenii lor îl va ucide după plăcerea lor, căci ei nu ştiau că Domnul îi făgăduise lui Mosia că El îi va [a]elibera pe fiii lui din mâinile acestora; şi nici nu ştiau nimic despre Domnul; de aceea îşi găseau ei bucurie în a-i distruge pe fraţii lor; şi de aceea au împrăştiat ei turmele regelui.

36 Dar [a]Amon a înaintat şi a început să arunce cu pietre în ei, cu praştia sa; da, cu putere mare a aruncat el pietre cu praştia printre ei; şi astfel, a

35*a* Mosia 28:7; Alma 19:22–23. 36*a* Eter 12:15.

ucis un [b]anumit număr dintre ei într-atât, încât ei au început să fie uimiţi de puterea lui; cu toate acestea, erau mânioşi din cauza uciderii fraţilor lor şi erau hotărâţi ca el să cadă; de aceea, văzând că nu [c]puteau să-l lovească cu pietrele lor, au înaintat cu bâte ca să-l ucidă.

37 Dar iată, fiecărui om care-şi ridica bâta ca să-l lovească pe Amon, acesta îi reteza braţele cu sabia sa; căci el a rezistat la loviturile lor, retezându-le braţele cu muchia sabiei sale într-atât, încât ei au început să se mire şi au început să fugă din faţa lui; da, iar ei nu erau puţini la număr; şi el i-a pus pe ei să fugă prin puterea braţului său.

38 Acum, şase dintre ei căzuseră de praştie, dar el nu a ucis pe nici unul, decât pe conducătorul lor, cu sabia sa; şi a retezat atât de multe braţe de-ale lor câte erau ridicate împotriva lui şi acestea nu erau puţine.

39 Şi atunci când i-a alungat pe ei până departe, s-a reîntors, iar ei şi-au adăpat turmele şi le-au întors pe acestea la păşunea regelui, cărând cu ei braţele care fuseseră retezate de sabia lui Amon, ale acelora care au căutat să-l ucidă pe el; şi acestea au fost duse regelui ca mărturie a lucrurilor pe care le-au făcut.

CAPITOLUL 18

Regele Lamoni crede că Amon este Marele Spirit — Amon îl învaţă pe rege despre crearea lumii, despre lucrările lui Dumnezeu pentru oameni şi despre mântuirea care vine prin Hristos — Lamoni crede şi cade la pământ ca şi cum ar fi fost mort. Circa 90 î.H.

Şi s-a întâmplat că regele Lamoni a făcut ca slujitorii săi să înainteze şi să mărturisească despre toate lucrurile pe care ei le văzuseră privind această problemă.

2 Şi când toţi au mărturisit despre lucrurile pe care le-au văzut şi el a aflat despre devotamentul lui Amon în păstrarea turmelor lui, şi, de asemenea, despre puterea lui mare în lupta împotriva acelora care au căutat să-l ucidă, a fost nespus de mirat şi a zis: Cu siguranţă, acesta este mai mult decât un om. Iată, nu este acesta Marele Spirit care va trimite pedepse mari asupra acestui popor din cauza crimelor lui?

3 Iar ei au răspuns regelui şi au zis: Dacă el este Marele Spirit sau este un om, noi nu ştim; dar atâta ştim, că el nu [a]poate fi ucis de către duşmanii regelui; şi nici ei nu pot împrăştia turmele regelui atunci când el este cu noi, datorită dibăciei şi puterii lui mari; de aceea, noi ştim că este un prieten al regelui. Şi acum, o, rege, noi nu credem că un om are atât de mare putere, pentru că noi ştim că el nu poate fi ucis.

4 Şi acum, când regele a auzit aceste cuvinte, le-a spus: Acum ştiu că acesta este Marele Spirit; şi El a pogorât la acest timp ca să păstreze vieţile

36*b* Alma 18:16. | *c* Alma 18:3. | **18** 3*a* Alma 17:34–38.

voastre pentru ca eu să nu vă [a]ucid pe voi aşa cum am făcut cu fraţii voştri. Acum, acesta este Marele Spirit despre care au vorbit strămoşii noştri.

5 Acum, aceasta era tradiţia lui Lamoni, pe care el o primise de la tatăl său, şi anume că exista un [a]Mare Spirit. În ciuda faptului că ei credeau într-un Mare Spirit, ei presupuneau că tot ceea făceau ei era drept; cu toate acestea, Lamoni a început să se teamă nespus de mult pentru răutatea pe care a făcut-o ucigându-i pe slujitorii săi;

6 Pentru că, a ucis pe mulţi dintre ei pentru că fraţii lor împrăştiaseră turmele la locul de adăpare; şi astfel, pentru că avuseseră turmele împrăştiate, ei au fost ucişi.

7 Acum, era obiceiul acestor lamaniţi să stea pe lângă apele Sebusului ca să împrăştie turmele oamenilor pentru ca astfel ei să poată să mâne departe pe multe dintre cele care erau împrăştiate, către ţara lor proprie, acesta fiind un obicei de jefuială printre ei.

8 Şi s-a întâmplat că regele Lamoni i-a întrebat pe slujitorii săi, zicând: Unde este acest om care are o putere atât de mare?

9 Iar ei i-au spus: Iată, hrăneşte caii tăi. Acum, regele le-a poruncit slujitorilor săi, mai înainte de timpul adăpării turmelor sale, ca să pregătească ei caii şi carele lui şi să-l ducă până în ţara lui Nefi; pentru că acolo fusese organizată o mare petrecere în ţara lui Nefi de către tatăl lui Lamoni, care era rege peste întreaga ţară.

10 Acum, când regele Lamoni a auzit că Amon pregătea caii şi carele sale, el a fost şi mai uimit datorită devotamentului lui Amon, zicând: Cu siguranţă, nici un slujitor nu a fost printre toţi slujitorii mei atât de devotat ca acest om; căci el chiar îşi aduce aminte de toate poruncile mele ca să le execute.

11 Acum, eu ştiu cu siguranţă că acesta este Marele Spirit; şi aş dori ca El să vină la mine, dar nu îndrăznesc.

12 Şi s-a întâmplat că atunci când Amon a fost gata cu pregătirea cailor şi a carelor pentru rege şi slujitorii lui, el a venit la rege şi a văzut că faţa regelui era schimbată; de aceea, era pe punctul de a pleca din prezenţa lui.

13 Şi unul dintre slujitorii regelui i-a spus, Rabana, care înseamnă, dacă este tălmăcit, rege puternic sau mare, considerând că regii lor erau puternici; şi astfel i-a spus: Rabana, regele, doreşte ca tu să stai.

14 De aceea, Amon s-a întors către rege şi i-a spus: Ce doreşti să fac pentru tine, o, rege? Iar regele nu i-a răspuns lui timp de mai mult de o oră, după timpul lor, căci nu ştia ce să-i spună.

15 Şi s-a întâmplat că Amon a zis iarăşi către el: Ce doreşti tu de la mine? Dar regele nu i-a răspuns.

4*a* Alma 17:28–31.
5*a* Alma 19:25–27.

GS Dumnezeu, divinitate.

16 Şi s-a întâmplat că Amon fiind plin de Spiritul lui Dumnezeu, el a ghicit [a]gândurile regelui. Şi el i-a spus: Pentru că tu ai auzit că i-am apărat pe slujitorii tăi şi turmele tale şi am ucis pe şapte dintre fraţii lor cu praştia şi cu sabia şi le-am retezat braţele altora ca să apăr turmele tale şi pe slujitorii tăi; iată, este acesta motivul pentru care tu te minunezi?

17 Eu îţi spun ţie, pentru care uimirea ta este atât de mare? Iată, eu sunt un om şi sunt slujitorul tău; de aceea, orice doreşti şi este drept, aceea voi face.

18 Acum, când regele a auzit aceste cuvinte s-a minunat iarăşi, fiindcă a văzut că Amon putea să-i [a]ghicească gândurile; dar, cu toate acestea, regele Lamoni şi-a deschis gura şi i-a spus: Cine eşti tu? Eşti tu acel Mare Spirit care [b]cunoaşte toate lucrurile?

19 Amon a răspuns şi i-a spus: Nu, nu sunt eu.

20 Şi regele a zis: Cum de cunoşti tu gândurile din inima mea? Tu poţi să vorbeşti cu curaj şi să-mi spui despre aceste lucruri; şi, de asemenea, spune-mi prin ce putere ai ucis şi ai retezat braţele fraţilor mei care au împrăştiat turmele mele—

21 Şi acum, dacă tu vei vrea să-mi spui despre aceste lucruri, atunci orice doreşti eu îţi voi da; şi dacă va fi nevoie, te voi apăra cu oştirile mele; dar ştiu că tu eşti mai puternic decât ele toate; cu toate acestea, orice doreşti de la mine îţi voi da.

22 Acum, Amon fiind înţelept şi totuşi inofensiv, el i-a spus lui Lamoni: Vrei tu să asculţi de cuvintele mele dacă îţi spun prin ce putere am făcut toate aceste lucruri? Şi acesta este lucrul pe care îl doresc de la tine.

23 Iar regele i-a răspuns şi a zis: Da, voi crede toate cuvintele tale. Şi astfel, el a fost prins cu dibăcie.

24 Iar Amon a început sa-i vorbească cu [a]curaj şi i-a spus: Crezi tu că este un Dumnezeu?

25 Şi el a răspuns şi a zis către el: Eu nu ştiu ce înseamnă aceasta.

26 Şi apoi, Amon a spus: Crezi tu că este un Mare Spirit?

27 Şi el a răspuns, Da.

28 Şi Amon a zis: Acesta este Dumnezeu. Iar Amon i-a spus iarăşi: Crezi tu că acest Mare Spirit, care este Dumnezeu, a făcut toate lucrurile care sunt în cer şi pe pământ?

29 Şi el a zis: Da, eu cred că El a făcut toate lucrurile care sunt pe pământ; dar eu nu cunosc cerurile.

30 Şi Amon i-a spus: Cerurile sunt un loc unde Dumnezeu locuieşte şi toţi îngerii Lui cei sfinţi.

31 Şi regele Lamoni a zis: Este acesta deasupra pământului?

32 Şi Amon a zis: Da, şi El priveşte în jos către copiii oamenilor; iar El cunoaşte toate

16*a* Alma 12:3.
18*a* GS Discernământ, darul.
b GS Dumnezeu, divinitate.
24*a* Alma 38:12.

[a]gândurile şi intenţiile inimii; pentru că de mâna Lui au fost ele toate făcute de la început.

33 Şi regele Lamoni a spus: Eu cred toate aceste lucruri pe care le-ai vorbit. Eşti tu trimis de către Dumnezeu?

34 Amon i-a spus: Eu sunt un om; iar [a]omul a fost creat la început după înfăţişarea lui Dumnezeu şi eu sunt chemat de către Spiritul Sfânt al Lui ca să [b]propovăduiesc aceste lucruri către acest popor, pentru ca el să poată fi adus la cunoaşterea a ceea ce este drept şi adevărat;

35 Iar o parte din acel [a]Spirit trăieşte în mine, care îmi dă mie [b]cunoaştere şi, de asemenea, putere potrivit credinţei şi dorinţelor mele care sunt în Dumnezeu.

36 Acum, când Amon a spus aceste cuvinte, el a început cu crearea lumii şi, de asemenea, cu crearea lui Adam şi i-a spus toate lucrurile despre căderea omului şi a [a]explicat şi a pus în faţa lui cronicile şi [b]scripturile sfinte ale oamenilor care fuseseră spuse de către [c]profeţi, chiar până în momentul în care tatăl lor, Lehi, a plecat din Ierusalim.

37 Şi el, de asemenea, le-a repetat lor (regelui şi slujitorilor lui) toate călătoriile strămoşilor lor în pustiu şi toate suferinţele lor din cauza foamei şi a setei şi a chinurilor lor şi aşa mai departe.

38 Şi el, de asemenea, le-a repetat despre răzvrătirile lui Laman şi Lemuel şi despre fiii lui Ismael, da, despre toate răzvrătirile lor le-a povestit; şi le-a dezvăluit despre toate cronicile şi scripturile în momentul în care Lehi a plecat din Ierusalim până în prezent.

39 Dar aceasta nu este totul; căci le-a dezvăluit despre [a]planul mântuirii care a fost pregătit încă de la începutul lumii; şi, de asemenea, le-a făcut cunoscut despre venirea lui Hristos; şi toate lucrările Domnului le-a făcut el cunoscute lor.

40 Şi s-a întâmplat că după ce a spus toate aceste lucruri şi le-a dezvăluit regelui, regele a crezut toate cuvintele lui.

41 Şi a început să-L implore pe Domnul, zicând: O, Doamne, ai milă; potrivit [a]milei Tale mari pe care Tu ai avut-o faţă de poporul lui Nefi, ai milă de mine şi de poporul meu.

42 Şi acum, când a spus aceasta, el a căzut la pământ ca şi cum ar fi fost mort.

43 Şi s-a întâmplat că slujitorii lui l-au luat şi l-au dus la nevasta lui şi l-au pus în pat; iar el a zăcut ca şi cum ar fi fost mort, timp de două zile şi două nopţi; iar nevasta lui şi fiii lui şi fiicele lui l-au jelit după obiceiul lamaniţilor, jelind mult pierderea lui.

32*a* Amos 4:13; 3 Ne. 28:6; D&L 6:16.
34*a* Mosia 7:27; Eter 3:13–16.
b GS Învăţa, învăţător—A preda cu Spiritul.
35*a* GS Inspiraţie, a inspira.
b GS Cunoaştere.
36*a* Mosia 1:4; Alma 22:12; 37:9.
b GS Scripturi.
c Fapte 3:18–21.
39*a* GS Planul mântuirii.
41*a* GS Milostiv, milostenie, milă.

CAPITOLUL 19

Lamoni primeşte lumina vieţii celei fără de sfârşit şi Îl vede pe Mântuitor—Cei din casa lui cad în extaz, iar mulţi dintre ei văd îngeri—Amon este salvat în mod miraculos—El îi botează pe mulţi şi întemeiază o biserică printre ei. Circa 90 î.H.

Şi s-a întâmplat că, după două zile şi două nopţi, ei erau pe punctul să ia trupul lui şi să-l pună într-un mormânt pe care îl făcuseră cu scopul de a-i îngropa pe morţii lor.

2 Acum, regina, auzind de faima lui Amon, a trimis şi a dorit ca el să vină la ea.

3 Şi s-a întâmplat că Amon a făcut aşa cum i s-a poruncit şi a venit la regină şi a dorit să afle ce voia să facă el.

4 Iar ea i-a spus: Slujitorii bărbatului meu mi-au făcut mie cunoscut că eşti un [a]profet al unui Dumnezeu Sfânt şi că ai puterea să faci lucrări mari în numele Lui;

5 De aceea, dacă aşa este cazul, atunci aş vrea ca tu să te duci înăuntru şi să-l vezi pe bărbatul meu, căci a fost întins pe patul lui timp de două zile şi două nopţi; iar unii zic că el nu este mort, dar alţii zic că este mort şi că duhneşte şi că trebuie să fie pus în mormânt; dar după mine, el nu duhneşte.

6 Acum, aceasta era ceea ce Amon dorea, căci ştia că regele Lamoni era sub puterea lui Dumnezeu; el ştia că [a]vălul întunecat al necredinţei era aruncat la o parte de pe mintea lui şi că lumina care îi luminase mintea, care era [b]lumina slavei lui Dumnezeu, care era o lumină minunată a bunătăţii Lui—da, această lumină a trezit atâta bucurie în sufletul lui, norul de întuneric fiind risipit, şi că lumina vieţii fără de sfârşit era aprinsă în sufletul lui, da, el ştia că aceasta pusese stăpânire pe trupul lui firesc şi că era dus pentru Dumnezeu—

7 De aceea, ceea ce regina a dorit de la el era singura lui dorinţă. De aceea, a intrat înăuntru ca să-l vadă pe rege, aşa cum regina dorise ca el să facă; şi l-a văzut pe rege şi a ştiut că nu era mort.

8 Şi i-a spus reginei: El nu este mort, ci doarme în Dumnezeu, iar mâine se va ridica iarăşi; de aceea, nu îl îngropa.

9 Şi Amon i-a spus ei: Crezi tu aceasta? Iar i-a spus lui: Eu nu am avut nici un martor în afară de cuvântul tău şi cuvântul slujitorilor noştri; cu toate acestea, cred că aşa va fi, precum ai zis.

10 Şi Amon a grăit către ea: Binecuvântată eşti tu datorită credinţei tale nespuse; eu îţi zic, femeie, asemenea [a]credinţă nu a mai fost în tot poporul nefiţilor.

11 Şi s-a întâmplat că ea a vegheat la patul bărbatului său

19 4*a* GS Profet.
6*a* 2 Cor. 4:3–4.
GS Văl.
b GS Lumină, lumina lui Hristos.
10*a* Luca 7:9.
GS Credinţă.

din acel moment chiar până la momentul din ziua următoare când Amon a anunţat că el trebuia să se ridice.

12 Şi s-a întâmplat că el s-a ridicat, potrivit cuvintelor lui Amon; şi cum se ridica, el şi-a întins mâna către femeie şi a zis: Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu şi binecuvântată eşti tu.

13 Căci tot aşa de sigur cum tu trăieşti, iată, eu L-am văzut pe Mântuitorul meu; iar El va veni şi va fi [a]născut de către o [b]femeie; şi El va mântui toată omenirea care crede în numele Său. Acum, când a spus aceste cuvinte, inima lui crescuse în el, iar el a căzut iarăşi de bucurie; iar regina, de asemenea, a căzut, fiind cuprinsă de către Spirit.

14 Acum Amon, văzând Spiritul Domnului revărsat potrivit [a]rugăciunilor sale asupra lamaniţilor, fraţii săi, care au fost cauza atât de multor jeluiri printre nefiţi sau în poporul lui Dumnezeu din cauza nedreptăţilor lor şi a [b]obiceiurilor lor, el a căzut în genunchi şi a început să-şi reverse sufletul în rugăciune şi în mulţumiri aduse lui Dumnezeu pentru ceea ce Făcuse el pentru fraţii lui; şi el, de asemenea, a fost cuprins de [c]bucurie; şi astfel, toţi trei au [d]căzut la pământ.

15 Acum, când slujitorii regelui au văzut că ei căzuseră, ei, de asemenea, au început să-L implore pe Dumnezeu, pentru că frica Domnului venise şi asupra lor, căci [a]ei au fost aceia care stătuseră înaintea regelui şi-i mărturisiseră despre marea putere a lui Amon.

16 Şi s-a întâmplat că au strigat numele Domnului, cu puterea lor, chiar până când cu toţii au căzut la pământ în afară de una dintre femeile lamanite, al carei nume era Abiş, ea fiind convertită în Domnul cu mulţi ani înainte, datorită unei viziuni remarcabile a tatălui ei—

17 Astfel, fiind convertită în Domnul, dar nefăcând cunoscut lucrul acesta niciodată, atunci când ea a văzut că toţi slujitorii lui Lamoni căzuseră la pământ şi, de asemenea, şi stăpâna ei, regina, precum şi regele, iar Amon zăcea întins la pământ, ea a ştiut că aceasta era puterea lui Dumnezeu; şi presupunând că această ocazie, de a face cunoscut poporului ceea ce li se întâmplase lor, şi că vederea acestei scene îi va [a]face pe ei să creadă în puterea lui Dumnezeu, ea a alergat din casă în casă, făcând lucrul acesta cunoscut poporului.

18 Şi ei au început să se adune laolaltă în casa regelui. Şi o mulţime de oameni s-a adunat şi, spre mirarea lor, l-au văzut pe rege şi pe regină şi pe slujitori zăcând la pământ; şi ei toţi zăceau ca şi cum ar fi fost morţi; şi ei, de asemenea, l-au

13*a* GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
b 1 Ne. 11:13–21.
14*a* D&L 42:14.
b Mosia 1:5.
c GS Bucurie.
d Alma 27:17.
15*a* Alma 18:1–2.
17*a* Mosia 27:14.

văzut pe Amon şi, iată, el era un nefit.

19 Şi acum, oamenii au început să cârtească între ei; unii zicând că era un mare rău care venise peste ei sau peste rege şi casa lui, pentru că el acceptase ca nefitul să [a]rămână în ţară.

20 Dar alţii i-au contrazis, zicând: Regele a adus acest rău asupra casei sale pentru că el i-a ucis pe slujitorii săi care avuseseră turmele împrăştiate la [a]apele lui Sebus.

21 Şi ei, de asemenea, au fost contrazişi de către acei oameni care stătuseră la apele lui Sebus şi [a]împrăştiaseră turmele care aparţineau regelui, pentru că erau mânioşi pe Amon din cauza numărului celor pe care el îi ucisese dintre fraţii lor la apele lui Sebus în timp ce apărau turmele regelui.

22 Acum, unul dintre ei, al cărui frate fusese [a]ucis de către sabia lui Amon, fiind nespus de mânios pe Amon, şi-a scos sabia şi a înaintat ca s-o lase să cadă asupra lui Amon, ca să-l ucidă; şi cum îşi ridica sabia ca să-l lovească, iată, el a căzut mort.

23 Acum, noi vedem că Amon nu putea să fie ucis, căci [a]Domnul îi spusese lui Mosia, tatăl lui: Eu îl voi păstra pe el, şi lui i se va întâmpla după credinţa ta—de aceea, Mosia l-a [b]încredinţat pe el Domnului.

24 Şi s-a întâmplat că atunci când mulţimea a văzut că omul care ridicase sabia ca să-l ucidă pe Amon căzuse mort, frica a venit asupra lor şi nu au îndrăznit să-şi întindă mâna ca să-l atingă pe el sau pe oricare dintre cei care căzuseră; şi au început iarăşi să se minuneze care putea să fie cauza acestei puteri atât de mari sau ce ar putea să însemne toate aceste lucruri.

25 Şi s-a întâmplat că erau mulţi printre ei care ziceau că Amon era [a]Marele Spirit, iar alţii ziceau că el era trimis de către Marele Spirit;

26 Şi alţii i-au contrazis pe toţi zicând că era un monstru care fusese trimis de către nefiţi ca să-i chinuie pe ei.

27 Şi erau unii care ziceau că Amon era trimis de către Marele Spirit pentru ca să-i chinuie pe ei din cauza nedreptăţilor lor; şi că era Marele Spirit care întotdeauna i-a ajutat pe nefiţi şi care întotdeauna i-a eliberat pe aceştia din mâinile lor; şi au zis că era acest Mare Spirit care distrusese atât de mulţi dintre fraţii lor, lamaniţii.

28 Şi astfel, vrajba dintre ei a început să fie nespus de aprinsă. Şi în timp ce se certau în felul acesta, [a]slujitoarea care făcuse mulţimea să se adune laolaltă a venit şi, când a văzut vrajba din mulţime, ea a fost nespus de supărată, chiar până la lacrimi.

29 Şi s-a întâmplat că ea s-a dus şi a luat-o pe regină de

19*a* Alma 17:22–23.
20*a* Alma 17:26; 18:7.
21*a* Alma 17:27; 18:3.
22*a* Alma 17:38.
23*a* Mosia 28:7; Alma 17:35.
b GS (a) se Încrede.
25*a* Alma 18:2–5.
28*a* Alma 19:16.

mână pentru ca s-o poată ridica de la pământ; şi imediat după ce i-a atins mâna, ea s-a ridicat şi a stat pe picioarele sale şi a strigat cu o glas puternic, zicând: O, Isus Cel binecuvântat, care m-a salvat pe mine de la un iad [a]îngrozitor! O, Dumnezeu Cel binecuvântat, ai [b]milă de acest popor!

30 Şi atunci când ea a spus aceasta, a bătut din palme, fiind plină de bucurie, spunând multe cuvinte care nu au fost înţelese; şi când ea a făcut aceasta, l-a luat de mână pe regele Lamoni şi iată, el s-a ridicat şi a stat pe picioarele sale.

31 Şi el imediat, văzând vrajba dintre oamenii lui, a înaintat şi a început să-i contrazică şi să-i înveţe [a]cuvintele pe care le auzise din gura lui Amon; şi toţi cei care au auzit cuvintele lui au crezut şi s-au convertit în Domnul.

32 Dar erau mulţi printre ei care nu voiau să audă cuvintele lui; de aceea, aceştia s-au dus pe drumul lor.

33 Şi s-a întâmplat că atunci când Amon s-a ridicat, el, de asemenea, le-a slujit lor; şi tot aşa au făcut şi toţi slujitorii lui Lamoni; şi ei toţi au declarat către popor acelaşi lucru—că inimile lor au fost [a]schimbate; că nu mai aveau nici o dorinţă de a face [b]rău.

34 Şi iată, mulţi au vestit poporului că au văzut [a]îngeri şi că au vorbit cu ei; şi astfel, le-au spus lucruri despre Dumnezeu şi despre dreptatea Lui.

35 Şi s-a întâmplat că erau mulţi care au crezut în cuvintele lor; şi toţi cei care au crezut, au fost [a]botezaţi; şi ei au devenit un popor drept; şi ei au întemeiat o biserică la ei.

36 Şi astfel, lucrarea Domnului a început printre lamaniţi; astfel Domnul a început să-Şi reverse Spiritul Său asupra lor; şi noi vedem că braţul Său este întins către [a]toţi oamenii care se pocăiesc şi cred în numele Lui.

CAPITOLUL 20

Domnul îl trimite pe Amon la Midoni ca să-i elibereze pe fraţii lui închişi—Amon şi Lamoni îl întâlnesc pe tatăl lui Lamoni, care este rege peste întreaga ţară—Amon îl forţează pe bătrânul rege să-i elibereze pe fraţii lui. Circa 90 î.H.

Şi s-a întâmplat că atunci când ei au întemeiat o biserică în ţara aceea, regele Lamoni a dorit ca Amon să meargă cu el în ţara lui Nefi pentru ca să-l arate pe el tatălui său.

2 Şi glasul Domnului a venit către Amon, zicând: Tu nu trebuie să te duci în ţara lui Nefi pentru ca, iată, regele va căuta să-ţi ia viaţa; ci trebuie să te

29*a* 1 Ne. 14:3.
b GS Milostiv, milostenie, milă.
31*a* Alma 18:36–39.
33*a* GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
b Mosia 5:2; Alma 13:12.
34*a* GS Îngeri.
35*a* GS Botez, (a) boteza.
36*a* 2 Ne. 26:33; Alma 5:33.

duci în ţara lui Midoni; pentru ca, iată, fratele tău, Aaron, precum şi Mulochi şi Ama sunt în închisoare.

3 Acum s-a întâmplat că atunci când Amon a auzit aceasta, i-a spus lui Lamoni: Iată, fratele meu şi fraţii sunt în închisoare la Midoni şi eu merg ca să pot să-i eliberez.

4 Acum, Lamoni i-a spus lui Amon: Eu ştiu că, în [a]puterea Domnului, tu poţi face orice lucru. Dar iată, voi merge cu tine în ţara lui Midoni; căci regele ţării lui Midoni, al cărui nume este Antiomno, este un prieten de-al meu; de aceea, merg în ţara lui Midoni ca să-l măgluesc pe regele ţării, iar el îi va scoate pe fraţii tăi afară din [b]închisoare. Acum, Lamoni i-a spus: Cine ţi-a spus că fraţii tăi sunt în închisoare?

5 Iar Amon i-a spus: Nimeni nu mi-a spus în afară de Dumnezeu; iar El mi-a spus: Du-te şi-i eliberează pe fraţii tăi, căci ei sunt în închisoare în ţara lui Midoni.

6 Acum, când Lamoni a auzit aceasta, a pus ca slujitorii săi să pregătească [a]caii şi carele sale.

7 Iar el i-a spus lui Amon: Vino, eu voi merge cu tine jos în ţara lui Midoni şi acolo voi pleda în faţa regelui ca el să-i scoată pe fraţii tăi afară din închisoare.

8 Şi s-a întâmplat că în timp ce Amon şi Lamoni călătoreau într-acolo, ei l-au întâlnit pe tatăl lui Lamoni, care era rege [a]peste întreaga ţară.

9 Şi iată, tatăl lui Lamoni i-a spus: De ce nu ai venit tu la [a]petrecerea din ziua aceea mare când am făcut o petrecere pentru fiii mei şi pentru poporul meu?

10 Şi, de asemenea, a zis: Încotro te duci tu împreună cu acest nefit, care este unul dintre copiii unui [a]mincinos?

11 Şi s-a întâmplat că Lamoni i-a repetat lui unde se ducea, căci el se temea să nu-l insulte.

12 Şi el, de asemenea, i-a spus motivul pentru care a rămas în ţara sa şi nu s-a dus la petrecerea tatălui său pe care acesta a pregătit-o.

13 Şi acum, când Lamoni i-a repetat lui toate aceste lucruri, iată, spre uimirea sa, tatăl său a fost mânios pe el şi a zis: Lamoni, urmează ca tu să-i eliberezi pe aceşti nefiţi, care sunt fiii unui mincinos. Iată, el i-a jefuit pe strămoşii noştri; şi acum şi copiii lui au venit peste noi pentru ca prin înşelătoriile lor şi minciunile lor să ne înşele, pentru ca iarăşi să ne jefuiască de avuţia noastră.

14 Acum, tatăl lui Lamoni i-a dat lui poruncă să-l ucidă pe Amon cu sabia. Şi i-a mai dat poruncă să nu se ducă în ţara lui Midoni, ci să se reîntoarcă împreună cu el în ţara lui [a]Ismael.

15 Dar Lamoni a grăit către el: Nu-l voi ucide pe Amon şi nici nu mă voi reîntoarce în ţara lui Ismael, ci mă voi duce în ţara

20 4*a* Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.
6*a* Alma 18:9–10.
8*a* Alma 22:1.
9*a* Alma 18:9.
10*a* Mosia 10:12–17.
14*a* Alma 17:19.

lui Midoni ca să-i eliberez pe fraţii lui Amon, şi ştiu că ei sunt oameni drepţi şi profeţi sfinţi ai Dumnezeului Cel adevărat.

16 Acum, când tatăl lui a auzit aceste cuvinte, a fost mânios pe el şi şi-a scos sabia ca să-l doboare la pământ.

17 Dar Amon a înaintat şi i-a spus: Iată, tu nu-l vei ucide pe fiul tău; cu toate acestea, ar fi [a]mai bine dacă el ar cădea, mai degrabă decât tine căci iată, el s-a [b]pocăit de păcatele sale; dar dacă tu ai cădea în acest moment în mânia ta, atunci sufletul tău n-ar putea să fie salvat.

18 Şi iarăşi, este potrivit ca tu să te abţii; căci dacă tu l-ai [a]ucide pe fiul tău, el fiind un om nevinovat, atunci sângele lui L-ar implora din pământ pe Domnul, Dumnezeul său pentru ca răzbunarea să vină peste tine; şi s-ar putea ca tu să-ţi pierzi [b]sufletul.

19 Acum, când Amon i-a spus lucrurile acestea, el i-a răspuns, zicând: Ştiu că dacă eu l-aş ucide pe fiul meu, atunci aş vărsa sânge nevinovat; pentru că, tu eşti acela care ai căutat să-l distrugi.

20 Şi şi-a întins mâna ca să-l ucidă pe Amon. Dar Amon a rezistat la loviturile lui şi el, de asemenea, i-a lovit braţul aşa ca să nu poată să-l folosească.

21 Acum, când regele a văzut că Amon putea să-l ucidă, a început să pledeze pe lângă Amon ca să-i cruţe viaţa.

22 Dar Amon şi-a ridicat sabia şi i-a spus: Iată, nu te voi lovi pe tine, dacă tu îmi vei permite ca fraţii mei să fie eliberaţi din închisoare.

23 Acum regele, temându-se să nu-şi piardă viaţa, a zis: Dacă tu mă vei cruţa, atunci îţi voi da orice vei cere, chiar şi jumătate din împărăţie.

24 Acum, când Amon a văzut că l-a influenţat pe bătrânul rege după dorinţa sa, i-a spus: Dacă îmi vei permite ca fraţii mei să fie eliberaţi din închisoare şi, de asemenea, ca Lamoni să-şi păstreze împărăţia şi ca tu să nu fii supărat pe el, ci îi vei da voie să facă aşa după cum sunt propriile sale dorinţe în [a]orice lucruri pe care le gândeşte, atunci te voi cruţa pe tine; altfel, te voi doborî la pământ.

25 Acum, când Amon a spus aceste cuvinte, regele a început să se bucure datorită vieţii sale.

26 Şi atunci când a văzut că Amon nu avea nici o dorinţă să-l distrugă şi, de asemenea, când a văzut ce mare dragoste avea acesta pentru fiul lui, Lamoni, a fost nespus de uimit şi a zis: Fiindcă aceasta este tot ceea ce tu ai dorit, ca eu să-i eliberez pe fraţii tăi şi să permit ca fiul meu Lamoni să-şi păstreze împărăţia, iată, îţi voi acorda ţie ca fiul meu să-şi păstreze împărăţia începând din acest moment şi pentru totdeauna; Iar eu nu-l voi mai guverna pe el—

27 Şi, de asemenea, îţi voi acorda ţie ca fraţii tăi să fie

17*a* Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.

18*a* GS (a) Omorî.
b D&L 42:18.

24*a* Alma 21:21–22.

scoşi afară din închisoare, iar tu şi fraţii tăi să veniţi la mine, în împărăţia mea; pentru că eu voi dori nespus de mult să vă văd. Pentru că regele a fost nespus de uimit de cuvintele pe care el le spusese şi, de asemenea, de cuvintele care fuseseră spuse de fiul său, Lamoni, de aceea, era [a]dornic să le înveţe.

28 Şi s-a întâmplat că Amon şi Lamoni au continuat călătoria lor către ţara lui Midoni. Şi Lamoni a dobândit trecere în ochii regelui ţării; de aceea, fraţii lui Amon au fost eliberaţi din închisoare.

29 Iar când Amon i-a întâlnit pe ei, a fost nespus de supărat, pentru că, iată, erau goi, iar pielea lor era nespus de rănită pentru că fuseseră legaţi cu funii puternice. Şi, de asemenea, suferiseră foame, sete şi tot felul de suferinţe; cu toate acestea, au fost [a]răbdători în toate suferinţele lor.

30 Şi, aşa după cum s-a întâmplat, soarta lor era să cadă în mâinile unui popor mai împietrit şi mai încăpăţânat; de aceea, oamenii acestui popor nu voiseră să asculte de cuvintele lor, şi aceştia îi aruncaseră afară, şi îi bătuseră pe ei, şi îi alungaseră din casă în casă, şi din loc în loc, chiar până când au ajuns în ţara lui Midoni; şi acolo, ei fuseseră prinşi şi aruncaţi în închisoare şi legaţi cu frânghii [a]puternice şi ţinuţi în închisoare timp de multe zile şi au fost eliberaţi de către Lamoni şi Amon.

O relatare a predicilor lui Aaron şi ale lui Mulochi şi ale fraţilor lor, către lamaniţi.

Cuprinde capitolele 21 până la 26, inclusiv.

CAPITOLUL 21

Aaron îi învaţă pe amaleciţi despre Hristos şi despre ispăşirea Lui—Aaron şi fraţii lui sunt închişi în Midoni—După eliberarea lor, ei predică în sinagogi şi îi convertesc pe mulţi—Lamoni dă libertate religioasă poporului în ţara lui Ismael. Circa 90–77 î.H.

ACUM, când Amon şi fraţii lui s-au [a]despărţit la graniţele ţării lamaniţilor, iată, Aaron şi-a început călătoria către locul care era numit de lamaniţi Ierusalim, numindu-l astfel după locul de origine al strămoşilor lor; şi acesta era departe, unindu-se cu graniţele lui Mormon.

2 Acum, lamaniţii şi amaleciţii şi poporul lui [a]Amulon zidiseră un oraş mare care era numit Ierusalim.

3 Acum, lamaniţii ei înşişi erau destul de împietriţi, dar amaleciţii şi amuloniţii erau mai împietriţi; de aceea, ei i-au făcut pe lamaniţi să-şi împietrească inimile şi să crească în ticăloşia şi în lucrurile lor abominabile.

4 Şi s-a întâmplat că Aaron a venit în oraşul Ierusalimului şi a început mai întâi să predice

27*a* GS Umil, umilinţă.
29*a* Alma 17:11.
30*a* Alma 26:29.
21 1*a* Alma 17:13, 17.
2*a* Mosia 24:1; Alma 25:4–9.

către amaleciţi. Şi a început să predice către ei în sinagogile lor, căci zidiseră sinagogi după [a]ordinul nehorilor; căci mulţi dintre amaleciţi şi amuloniţi erau din ordinul nehorilor.

5 De aceea, când Aaron a intrat într-una dintre sinagogile lor ca să predice către popor şi în timp ce cuvânta către ei, iată, un amalecit s-a ridicat şi a început să se certe cu el, zicând: Ce este acest lucru pentru care tu ai depus mărturie? Ai văzut tu vreun [a]înger? De ce îngerii nu ne apar şi nouă? Iată, nu sunt oamenii aceştia la fel de buni ca şi oamenii tăi?

6 Tu spui, de asemenea, că, dacă noi nu ne pocăim, atunci vom pieri. Cum de cunoşti tu gândul şi intenţia inimilor noastre? Cum de ştii tu că noi avem motiv să ne pocăim? Cum de ştii tu că noi nu suntem un popor drept? Iată, noi am construit sanctuare şi ne adunăm laolaltă ca să ne rugăm la Dumnezeu. Noi credem că Dumnezeu îi va salva pe toţi oamenii.

7 Acum, Aaron i-a spus: Crezi tu că Fiul lui Dumnezeu va veni ca să mântuiască omenirea de păcatele ei?

8 Iar omul a zis către el: Noi nu credem că tu ştii ceva de felul acesta. Noi nu credem în aceste tradiţii nebuneşti. Noi nu credem că tu ştii despre [a]lucrurile care vor veni; şi nici nu credem că strămoşii tăi şi, de asemenea, strămoşii noştri ştiau despre lucrurile pe care le-au vorbit, despre ceea ce va veni.

9 Acum, Aaron a început să deschidă scripturile şi să le arate lor despre venirea lui Hristos, şi despre învierea morţilor şi despre faptul că nu putea să fie [a]nici o mântuire pentru omenire decât prin moartea şi suferinţele lui Hristos şi [b]ispăşirea sângelui Lui.

10 Şi s-a întâmplat că în timp ce a început să le expună aceste lucruri, ei au fost mânioşi pe el şi au început să-şi bată joc de el; şi nu voiau să asculte cuvintele pe care el le spunea.

11 De aceea, când a văzut că nu voiau să audă cuvintele sale, a plecat din sinagoga lor şi s-a dus într-un sat care se numea Ani-Anti şi acolo l-a găsit pe Mulochi predicând cuvântul către ei; şi, de asemenea, pe Ama şi pe fraţii lui. Şi s-au certat cu mulţi în legătură cu cuvântul.

12 Şi s-a întâmplat că au văzut că oamenii îşi împietreau inimile; de aceea, au plecat şi s-au dus în ţara lui Midoni. Şi au predicat cuvântul către mulţi; şi puţini au crezut în cuvintele pe care ei le-au propovăduit.

13 Cu toate acestea, Aaron şi un anumit număr dintre fraţii lui au fost prinşi şi aruncaţi în închisoare, iar cei rămaşi dintre ei au fugit afară din ţara lui Midoni în regiunile dimprejur.

14 Iar aceia care au fost aruncaţi în închisoare au [a]suferit

4*a* Alma 1:2–15.
5*a* Mosia 27:11–15.
8*a* Iacov 7:1–8.
9*a* Mosia 5:8; Alma 38:9.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
14*a* Alma 20:29.

multe lucruri şi au fost eliberaţi de mâna lui Lamoni şi a lui Amon şi au fost hrăniţi şi îmbrăcaţi.

15 Şi ei au mers iarăşi pentru a vesti cuvântul; şi astfel au fost eliberaţi pentru prima dată din închisoare; şi astfel au suferit ei.

16 Şi ei au mers oriîncotro, unde erau conduşi de către [a]Spiritul Domnului, propovăduind cuvântul lui Dumnezeu în fiecare sinagogă a amaleciţilor sau în fiecare adunare a lamaniţilor în care ei puteau fi admişi.

17 Şi s-a întâmplat că Domnul a început să-i binecuvânteze pe ei atât de mult, încât ei au adus pe mulţi la cunoaşterea adevărului; da, au [a]convins pe mulţi despre păcatele lor şi despre tradiţiile strămoşilor lor, care nu erau corecte.

18 Şi s-a întâmplat că Amon şi Lamoni s-au reîntors din ţara lui Midoni în ţara lui Ismael, care era ţara moştenirii lor.

19 Şi regele Amoni n-a îngăduit ca Amon să-l servească pe el sau să fie slujitorul său.

20 Dar el a pus ca să fie zidite sinagogi în ţara lui Ismael; şi a pus pe oamenii săi, sau pe oamenii care erau sub domnia sa, să se adune laolaltă.

21 Şi el s-a bucurat de ei şi i-a învăţat multe lucruri. Şi, de asemenea, a vestit către ei că era un popor care era sub el şi că ei erau un popor liber, că erau liberi de opresiunile regelui, tatăl său; pentru că, tatăl său l-a lăsat să domnească peste poporul care era în ţara lui Ismael şi în toată ţara dimprejur.

22 Şi el, de asemenea, le-a vestit că aveau [a]libertatea să se roage la Domnul, Dumnezeul lor potrivit dorinţelor lor, în orice loc se aflau, dacă acesta era în ţara care era sub domnia regelui Lamoni.

23 Şi Amon a predicat către poporul regelui Lamoni; şi s-a întâmplat că i-a învăţat despre toate lucrurile legate de dreptate. Şi i-a îndemnat pe ei zilnic, cu toată sârguinţa; şi ei au ascultat de cuvântul lui şi erau zeloşi în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 22

Aaron îl învaţă pe tatăl lui Lamoni despre crearea lumii, despre căderea lui Adam şi despre planul mântuirii prin Hristos—Regele şi toată casa lui sunt convertiţi—Împărţirea ţării între nefiţi şi lamaniţi este explicată. Circa 90–77 î.H.

ACUM, în timp ce Amon propovăduia fără întrerupere către poporul lui Lamoni, noi ne vom întoarce la relatarea lui Aaron şi a fraţilor lui; pentru ca, după ce a plecat din ţara lui Midoni, el a fost [a]condus de Spirit către ţara lui Nefi, şi anume către casa regelui care era peste toată ţara, [b]în afară de ţara lui Ismael; şi el era tatăl lui Lamoni.

2 Şi s-a întâmplat că a mers la el, la palatul regelui, împreună

16*a* Alma 22:1.
17*a* D&L 18:44.
22*a* D&L 134:1–4; A. de C. 1:11.
GS Liber, libertate.
22 1*a* Alma 21:16–17.
b Alma 21:21–22.

cu fraţii săi şi s-a plecat în faţa regelui şi i-a spus: Iată, o, rege, noi suntem fraţii lui Amon pe care tu i-ai [a]eliberat din închisoare.

3 Şi acum, o, rege, dacă tu vei vrea să ne cruţi vieţile, noi vom fi slujitorii tăi. Şi regele le-a spus: Ridicaţi-vă, căci vă voi cruţa vieţile şi nu voi dori ca voi să fiţi slujitorii mei; dar voi insista ca voi să aveţi grijă de mine; căci eu am fost tulburat întrucâtva în mintea mea datorită generozităţii şi a măreţiei cuvintelor fratelui vostru, Amon; şi doresc să cunosc motivul pentru care el nu a venit de la Midoni împreună cu voi.

4 Şi Aaron i-a spus regelui: Iată, Spiritul Domnului l-a chemat pe el pe altă cale; el s-a dus în ţara lui Ismael ca să-l înveţe pe poporul lui Lamoni.

5 Acum, regele le-a spus: Ce înseamnă cele spuse de voi despre Spiritul Domnului? Iată, acesta este lucrul care mă tulbură pe mine.

6 Şi, de asemenea, ce înseamnă cele spuse de Amon—[a]Dacă voi vă veţi pocăi, atunci voi veţi fi salvaţi, iar dacă nu vă veţi pocăi, atunci veţi fi alungaţi în ziua din urmă?

7 Iar Aaron i-a răspuns şi i-a spus: Crezi tu că este un Dumnezeu? Iar regele a zis: Eu ştiu că amaleciţii zic că este un Dumnezeu, iar eu le-am dat voie să zidească sanctuare ca să se adune laolaltă şi să se roage la El. Şi dacă voi ziceţi acum că este un Dumnezeu, iată, voi [a]crede.

8 Şi acum, când Aaron a auzit aceasta, inima lui a început să se bucure, iar el a zis: Iată, tot aşa de sigur cum este faptul că tu trăieşti, o, rege, tot aşa este un Dumnezeu.

9 Iar regele a spus: Este Dumnezeu acel [a]Mare Spirit care i-a scos pe strămoşii noştri afară din ţara Ierusalimului?

10 Iar Aaron i-a spus: Da, El este acel Mare Spirit şi El a [a]făcut toate lucrurile, atât în cer, cât şi pe pământ. Crezi tu aceasta?

11 Iar el a spus: Da, eu cred că Marele Spirit a făcut toate lucrurile şi doresc ca voi să-mi spuneţi despre toate aceste lucruri, şi eu voi [a]crede cuvintele voastre.

12 Şi s-a întâmplat că atunci când Aaron a văzut că regele voia să creadă cuvintele lui, a început de la crearea lui Adam, [a]citindu-i regelui scripturile—despre cum l-a făcut Dumnezeu pe om după propria Sa înfăţişare; şi despri cum i-a dat lui porunci Dumnezeu; şi despre cum, din cauza încălcării, omul a fost izgonit.

13 Şi Aaron i-a explicat scripturile de la [a]crearea lui Adam, expunând în faţa lui căderea omului şi starea lui carnală, precum şi [b]planul mântuirii, care

2*a* Alma 20:26.
6*a* Alma 20:17–18.
7*a* D&L 46:13–14.
9*a* Alma 18:18–28.
10*a* GS (a) Crea, creaţie.
11*a* GS (a) Crede.
12*a* 1 Ne. 5:10–18; Alma 37:9.
13*a* Gen. 1:26–28.
b GS Planul mântuirii.
c 2 Ne. 9:18.

era pregătit încă [c]de la crearea lumii prin Hristos pentru oricine care voia să creadă în numele Lui.

14 Şi fiindcă omul a [a]căzut, el nu putea să [b]merite nimic prin el însuşi; dar suferinţele şi moartea lui Hristos [c]ispăşesc păcatele lor, prin credinţă şi pocăinţă şi aşa mai departe; şi El va rupe legăturile morţii, astfel că [d]mormântul nu va avea nici o victorie; şi înţepătura morţii va trebui să fie înghiţită în speranţele slăvii; şi Aaron a expus toate aceste lucruri către rege.

15 Şi s-a întâmplat că după ce Aaron a expus aceste lucruri către el, regele a zis: [a]Ce trebuie să fac pentru ca să pot avea această viaţă veşnică despre care ai vorbit? Da, ce trebuie să fac eu ca să pot fi [b]născut din Dumnezeu, având acest spirit păcătos dezrădăcinat din pieptul meu şi să primesc Spiritul Lui, pentru ca să pot să fiu umplut de bucurie, pentru ca să pot să nu fiu alungat în ultima zi? Iată, a zis el, voi [c]renunţa la toate averile mele, da, îmi voi părăsi împărăţia pentru ca să pot primi această mare bucurie.

16 Dar Aaron a zis către el: Dacă tu [a]doreşti acest lucru, dacă tu te vei pleca adânc în faţa lui Dumnezeu, da, dacă te vei pocăi de toate păcatele tale şi te vei pleca adânc în faţa lui Dumnezeu şi vei striga numele Lui în credinţă, crezând că vei primi, atunci tu vei primi [b]nădejdea pe care o doreşti.

17 Şi s-a întâmplat că atunci când Aaron a spus aceste cuvinte, regele s-a [a]plecat adânc în faţa Domnului în genunchi; da, el chiar s-a prosternat la pământ şi a [b]strigat cu putere, zicând:

18 O, Dumnezeule, Aaron mi-a spus mie că este un Dumnezeu; şi dacă este un Dumnezeu, şi dacă Tu eşti Dumnezeu, vrei Tu să Te faci cunoscut mie iar eu voi abandona toate păcatele mele pentru ca să Te pot cunoaşte pe Tine şi pentru ca să pot să fiu ridicat din morţi şi să fiu salvat în ultima zi. Şi acum, când a spus aceste cuvinte, regele a fost lovit ca şi cum ar fi fost mort.

19 Şi s-a întâmplat că slujitorii lui au alergat şi i-au spus reginei tot ceea ce i se întâmplase regelui. Iar ea a venit la rege; şi atunci când l-a văzut pe el zăcând ca şi cum ar fi fost mort şi i-a văzut, de asemenea, pe Aaron şi pe fraţii lui stând ca şi cum ei erau cauza acestei căderi, ea a fost mânioasă pe ei şi a dat poruncă slujitorilor ei sau slujitorilor regelui să-i ia şi să-i omoare.

20 Acum, slujitorii au văzut cauza căderii regelui, de aceea, nu au îndrăznit să pună mâna pe Aaron şi pe fraţii lui; şi

14*a* GS Căderea lui Adam şi a Evei.
b 2 Ne. 25:23; Alma 42:10–25.
c Alma 34:8–16. GS Ispăşire, (a) ispăşi.
d Isa. 25:8; 1 Cor. 15:55.
15*a* Fapte 2:37.
b Alma 5:14, 49.
c Mat. 13:44–46; 19:16–22.
16*a* GS Convertire, convertit.
b Eter 12:4.
17*a* D&L 5:24.
b GS Rugăciune.

ei au pledat în faţa reginei, zicând: De ce dai tu poruncă să-i ucidem pe aceşti oameni când iată, unul dintre ei este [a]mai puternic decât noi toţi? De aceea, noi vom cădea în faţa lor.

21 Acum, când regina a văzut frica slujitorilor, ea, de asemenea, a început să se teamă nespus de mult ca vreun fel de rău să nu vină asupra sa. Şi le-a poruncit slujitorilor săi să meargă şi să-i cheme pe oameni pentru ca aceştia să-i ucidă pe Aaron şi pe fraţii lui.

22 Acum, când Aaron a văzut hotărârea reginei, el cunoscând, de asemenea, împietrirea inimilor oamenilor, s-a temut că o mulţime se va aduna laolaltă şi că va fi mare vrajbă şi tulburare printre ei; de aceea, şi-a întins mâna şi l-a ridicat pe rege de la pământ şi i-a spus: Ridică-te. Iar el s-a ridicat în picioare, căpătându-şi puterea.

23 Acum, aceasta s-a întâmplat în prezenţa reginei şi a multora dintre slujitori. Şi atunci când ei au văzut aceasta, s-au minunat mult şi au început să se teamă. Iar regele s-a ridicat şi a început să le [a]predice. Şi el le-a predicat atât de mult, încât toată casa lui s-a [b]convertit pentru Domnul.

24 Acum, o mulţime era adunată laolaltă din cauza poruncii reginei şi au început să fie multe plângeri printre ei din cauza lui Aaron şi a fraţilor lui.

25 Dar regele a înaintat în mijlocul lor şi le-a vorbit. Şi ei s-au potolit în ceea ce-l privea pe Aaron şi pe cei care erau cu el.

26 Şi s-a întâmplat că atunci când regele a văzut că poporul era potolit, el a făcut ca Aaron şi fraţii lui să înainteze în mijlocul mulţimii şi să predice cuvântul către ei.

27 Şi s-a întâmplat că regele a trimis o [a]veste în toată ţara, printre toţi oamenii săi care erau în toată ţara, care erau în toate regiunile dimprejur, care era mărginită chiar de mare, la răsărit şi la apus, şi care era despărţită de ţara lui [b]Zarahemla printr-o fâşie îngustă de pustiu, care mergea de la marea de la răsărit chiar până la marea de la apus şi în jurul graniţelor malului mării şi a graniţelor pustiului care era la miazănoapte, lângă ţara lui Zarahemla, prin graniţele lui Manti, lângă izvorul râului Sidon, care curgea de la răsărit către apus—şi astfel erau despărţiţi lamaniţii şi nefiţii.

28 Acum, cei mai [a]leneşi dintre lamaniţi trăiau în pustiu şi locuiau în corturi; şi erau împrăştiaţi prin pustiu la apus, în ţara lui Nefi; da, şi, de asemenea, la apus de ţara lui Zarahemla, la graniţele cu malul mării, iar la apus în ţara lui Nefi, în locul primei moşteniri a strămoşilor lor; şi astfel mărginindu-se de-a lungul ţărmului mării.

29 Şi, de asemenea, erau mulţi lamaniţi la răsărit lângă malul mării, unde nefiţii îi goniseră. Şi astfel, nefiţii erau aproape

20*a* Alma 18:1–3.
23*a* GS (a) Sluji; (a) Predica; Învăţa, învăţător.
b GS Convertire, convertit.
27*a* Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.
28*a* 2 Ne. 5:22–25.

înconjuraţi de lamaniţi; cu toate acestea, nefiţii puseseră stăpânire pe toate părţile de la miazănoapte ale ţării care se mărginea cu pustiul, la izvorul râului Sidon, de la răsărit la apus, de jur-împrejur, de partea pustiului; la miazănoapte, chiar până când ei au ajuns în ţara pe care o numeau [a]Abundenţa.

30 Şi aceasta se mărginea cu ţara pe care o numeau [a]Pustiu, aceasta fiind atât de mult la miazănoapte, încât venea în ţara care fusese populată şi fusese distrusă, ţara [b]oaselor acelora despre care noi am vorbit, care a fost descoperită de către poporul lui Zarahemla, acesta fiind locul [c]primei lor aşezări.

31 Şi s-au dus de acolo până în pustiul de la miazăzi. Astfel, ţara de la miazănoapte a fost numită [a]Pustiu, iar ţara de la miazăzi a fost numită Abundenţa, acesta fiind pustiul care era plin de tot felul de animale sălbatice, o parte dintre ele venind din ţara de la miazănoapte pentru mâncare.

32 Şi acum, era [a]distanţă numai de o zi şi jumătate de călătorie pentru un nefit, pe linia de la Abundenţa la Pustiu, de la marea de la răsărit către cea de la apus; şi astfel, ţara lui Nefi şi ţara lui Zarahemla erau aproape înconjurate de apă, numai un [b]istm mic fiind între ţara de la miazănoapte şi cea de la miazăzi.

33 Şi s-a întâmplat că nefiţii locuiau în ţara Abundenţei, chiar de la marea de la răsărit până la marea de la apus; şi astfel, nefiţii, în înţelepciunea lor, cu gărzile şi cu oştirile lor, i-au blocat pe lamaniţi la miazăzi pentru ca ei să nu mai aibă stăpânire asupra ţinutului de la miazănoapte, pentru ca ei să nu mai năvălească peste ţara de la miazănoapte.

34 De aceea, lamaniţii nu puteau să mai aibă posesiuni decât numai în ţara lui Nefi şi în pustiul dimprejur. Acum, aceasta era înţelepciune la nefiţi—dat fiind că lamaniţii erau duşmanii lor, ei nu puteau să permită atacurile lor din orice parte şi făceau aceasta pentru ca ei să aibă o ţară unde să poată fugi, după dorinţele lor.

35 Şi acum eu, după ce am spus acestea, mă întorc iarăşi la relatarea lui Amon şi a lui Aaron, Omner şi Himni şi fraţii lor.

CAPITOLUL 23

Libertatea religioasă este proclamată—lamaniţii din şapte ţări şi oraşe sunt convertiţi—Ei îşi dau numele de anti-nefi-lehiţi şi sunt eliberaţi de sub blestem—Amaleciţii şi amuloniţii resping adevărul. Circa 90–77 î.H.

IATĂ, acum s-a întâmplat că regele lamaniţilor a trimis o [a]veste printre toţi oamenii săi ca ei să nu pună mâna pe Amon sau pe

29*a* Alma 52:9; 63:5.
30*a* Alma 50:34; Morm. 4:1–3.
b Mosia 8:7–12; 28:11–19.
c Hel. 6:10.
31*a* Hel. 3:5–6.
32*a* Hel. 4:7.
b Alma 50:34.
23 1*a* Alma 22:27.

Aaron sau pe Omner sau pe Himni, sau pe nici unul dintre fraţii lor care trebuia să meargă şi să predice cuvântul lui Dumnezeu, în orice loc ar fi, în orice parte a ţării lor.

2 Da, el a trimis un decret printre ei, cum că nu trebuia să pună mâna pe ei ca să-i lege sau să-i arunce în închisoare; şi nici nu trebuia să-i scuipe pe ei sau să-i lovească sau să-i arunce pe ei afară din sinagogile lor sau să-i insulte; şi nici nu trebuia să arunce cu pietre în ei, ci că ei trebuia să aibă acces liber la casele lor şi, de asemenea, la templele lor şi la sanctuarele lor.

3 Şi astfel, ei puteau să meargă şi să predice cuvântul, potrivit dorinţei lor, căci regele fusese convertit către Domnul, la fel ca şi toată casa lui; de aceea, el a trimis vestea sa prin ţară, către poporul său, potrivit căreia cuvântul lui Dumnezeu putea să nu aibă nici o piedică, ci că putea să înainteze prin toată ţara pentru ca poporul său să poată fi convins de [a]tradiţiile rele ale strămoşilor lor şi pentru ca ei să poată fi convinşi că ei toţi erau fraţi şi că nu trebuia să ucidă, nici să jefuiască sau să fure, nici să comită adulter, nici să facă vreun fel de ticăloşii.

4 Şi acum s-a întâmplat că atunci când regele a trimis această veste, Aaron şi fraţii lui au mers din oraş în oraş şi de la o casă de rugăciune la alta, întemeind biserici şi ungând preoţi şi învăţători prin toată ţara printre lamaniţi, pentru a predica şi a propovădui cuvântul lui Dumnezeu printre ei; şi astfel, au început să aibă mare succes.

5 Şi cu miile au fost aduşi la cunoaşterea Domnului, da, cu miile au fost aduşi să creadă în [a]tradiţiile nefiţilor; şi au fost învăţaţi în [b]scrierile şi profeţiile care erau trecute din mână în mână, chiar până la timpul prezent.

6 Şi atât de sigur cum Domnul trăieşte, tot atât de sigur mulţi au crezut sau tot atât de mulţi au fost aduşi la cunoaşterea adevărului prin predicile lui Amon şi ale fraţilor lui, în acord cu spiritul revelaţiei şi al profeţiei, iar puterea lui Dumnezeu făcând miracole în ei—da, eu vă zic vouă, aşa cum Domnul trăieşte, tot atât de mulţi lamaniţi care au crezut în predicile lor şi au [a]fost convertiţi pentru Domnul nu s-au rătăcit [b]niciodată.

7 Pentru că au devenit un popor drept; ei şi-au pus jos armele răzvrătirii pentru ca să nu se mai lupte împotriva lui Dumnezeu şi nici împotriva fraţilor lor.

8 Acum, [a]aceştia erau cei care au fost convertiţi pentru Domnul:

9 Poporul lamaniţilor care era în ţara lui Ismael;

10 Şi, de asemenea, cei din poporul lamaniţilor care erau în ţara lui Midoni;

3*a* Alma 26:24.
5*a* Alma 37:19.
b Alma 63:12.
GS Scripturi.
6*a* GS Convertire, convertit.
b Alma 27:27.
8*a* Alma 26:3, 31.

11 Şi, de asemenea, cei din poporul lamaniţilor care erau în oraşul lui Nefi;

12 Şi, de asemenea, cei din poporul lamaniţilor care erau în ţara lui [a]Şilom şi cei care erau în ţara lui Şemlon, în oraşul lui Lemuel şi în oraşul lui Şimnilom.

13 Şi acestea sunt numele oraşelor lamaniţilor care au fost [a]convertiţi pentru Domnul; şi aceştia sunt aceia care au pus jos armele răzvrătirii lor, da, toate armele lor de război; şi ei erau lamaniţi cu toţii.

14 Iar amaleciţii nu au fost [a]convertiţi, în afară de unul; şi tot aşa nu a fost nici unul dintre [b]amuloniţi; iar ei şi-au împietrit inimile, la fel ca şi inimile lamaniţilor din acea parte a ţării, oriunde locuiau, da, şi toate satele şi toate oraşele lor.

15 De aceea, noi am numit toate oraşele lamaniţilor în care ei s-au pocăit şi au venit la cunoaşterea adevărului şi au fost convertiţi.

16 Şi acum s-a întâmplat că regele şi cei care s-au convertit au dorit să poată să aibă un nume pentru ca astfel să poată fi deosebiţi de fraţii lor; de aceea, regele s-a sfătuit cu Aaron şi cu mulţi dintre preoţii lor în legătură cu numele pe care ei trebuia să şi-l ia pentru ca să poată fi deosebiţi.

17 Şi s-a întâmplat că ei şi-au luat numele de [a]anti-nefi-lehiţi; şi ei au fost chemaţi cu numele acesta şi nu au mai fost numiţi lamaniţi.

18 Şi au început să fie un popor foarte harnic; da, şi erau foarte prietenoşi cu nefiţii; de aceea, au început să comunice cu ei, iar [a]blestemul lui Dumnezeu nu i-a mai urmărit pe ei.

CAPITOLUL 24

Lamaniţii se ridică împotriva poporului lui Dumnezeu—Anti-nefi-lehiţii se bucură de Hristos şi sunt vizitaţi de către îngeri—Ei aleg mai degrabă să îndure moartea decât să se apere pe ei înşişi—Tot mai mulţi lamaniţi sunt convertiţi. Circa 90–77 î.H.

ŞI s-a întâmplat că amaleciţii, amuloniţii şi lamaniţii care erau în ţara lui Amulon şi, de asemenea, în ţara lui Helam şi care erau în ţara [a]Ierusalimului; şi, în sfârşit, în toată ţara dimprejur, care nu fuseseră convertiţi şi nu-şi luaseră numele de [b]anti-nefi-lehiţi, au fost stârniţi de către amaleciţi şi amuloniţi ca să se înfurie împotriva fraţilor lor.

2 Iar ura lor a devenit nespus de aprigă împotriva lor, chiar într-atât de mult, încât au început să se răzvrătească împotriva regelui lor într-atât, încât nu mai voiau ca el să le fie rege; de aceea, au pus mâna pe arme

12*a* Mosia 22:8, 11.
13*a* Alma 53:10.
14*a* Alma 24:29.
b Mosia 23:31–39.
17*a* GS Anti-nefi-lehiţi.
18*a* 1 Ne. 2:23; 2 Ne. 30:5–6; 3 Ne. 2:14–16.
24 1*a* Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.

împotriva poporului anti-nefi-lehiţilor.

3 Acum, regele a dat împărăţia fiului său, iar el şi-a luat numele de Anti-Nefi-Lehi.

4 Iar regele a murit în acelaşi an când lamaniţii au început să facă pregătiri de război împotriva poporului lui Dumnezeu.

5 Acum, când Amon şi fraţii săi şi toţi cei care veniseră cu el au văzut pregătirile lamaniţilor ca să-i distrugă pe fraţii lor, ei au mers în ţara lui Midian, iar acolo Amon i-a întâlnit pe toţi fraţii săi; şi de acolo au venit în ţara lui Ismael, pentru ca să poată ţine [a]consiliu cu Lamoni şi, de asemenea, cu fratele lui, Anti-Nefi-Lehi, despre ceea ce trebuia să facă pentru a se apăra împotriva lamaniţilor.

6 Acum, nu exista nici un suflet printre toţi oamenii care fuseseră convertiţi către Domnul care voia să pună mâna pe arme împotriva fraţilor lor; nu, ei nu voiau nici măcar să facă vreo pregătire de război; da, şi chiar şi regele lor le-a dat poruncă să nu facă aceasta.

7 Acum, acestea sunt cuvintele pe care el le-a spus către popor despre acest lucru: Eu le mulţumesc Dumnezeului meu, poporul meu preaiubit pentru că Dumnezeul cel Mare al nostru, în bunătatea Sa, i-a trimis la noi pe aceşti fraţi ai noştri, nefiţii, ca să predice către noi şi să ne convingă pe noi despre [a]tradiţiile păcătoase ale strămoşilor noştri.

8 Şi iată, eu Îi mulţumesc Dumnezeului meu cel Mare pentru că El ne-a dat nouă o parte din Spiritul Său ca să ne înmoaie inimile, încât noi am început să comunicăm cu aceşti fraţi, nefiţii.

9 Şi iată, de asemenea, Îi mulţumesc Dumnezeului meu pentru că, prin începerea acestei relaţii, noi am fost convinşi de [a]păcatele noastre şi de multele crime pe care le-am făcut.

10 Şi, de asemenea, Îi mulţumesc Dumnezeului meu, da, Dumnezeului meu cel Mare, pentru că El ne-a dat nouă voie să ne pocăim de aceste lucruri; şi, de asemenea, pentru că El ne-a [a]iertat pe noi de acele multe păcate şi crime ale noastre pe care noi le-am făcut şi că a şters [b]vinovăţia din inimile noastre prin meritele Fiului Său.

11 Şi acum iată, fraţii mei, fiindcă aceasta a fost tot ceea ce noi puteam să facem (căci noi am fost cei mai pierduţi din toată omenirea), să ne pocăim de toate păcatele noastre şi de crimele numeroase pe care le-am făcut şi să-L avem pe Dumnezeu ca să le [a]şteargă din inimile noastre, căci aceasta a fost tot ceea ce noi puteam face ca să ne pocăim destul de mult în faţa lui Dumnezeu pentru ca El să şteargă pata de pe noi—

12 Acum, fraţii mei cei mai iubiţi, întrucât Dumnezeu a îndepărtat petele noastre, iar

5*a* Alma 27:4–13.
7*a* Mosia 1:5.
9*a* D&L 18:44.
10*a* Dan. 9:9.
b GS Vină.
11*a* Isa. 53:4–6.

săbiile noastre s-au făcut strălucitoare, atunci să nu ne mai pătăm săbiile cu sângele fraţilor noştri.

13 Iată, vă spun vouă: Nu, să ne reţinem săbiile pentru ca ele să nu fie pătate de sângele fraţilor noştri; pentru că, poate că, dacă noi ne-am păta iarăşi săbiile, ele nu vor mai putea fi [a]curăţate strălucitor prin sângele Fiului Dumnezeului nostru cel Mare, care va fi vărsat pentru ispăşirea păcatelor noastre.

14 Iar Dumnezeu cel Mare a avut milă de noi şi ne-a făcut aceste lucruri cunoscute, pentru ca noi să putem să nu pierim; da, şi El ne-a făcut nouă cunoscute aceste lucruri mai înainte, pentru că El iubeşte [a]sufletele noastre tot aşa cum El îi iubeşte pe copiii noştri; de aceea, în mila Lui, El ne vizitează pe noi prin îngerii Săi pentru ca [b]planul salvării să poată să ne fie făcut cunoscut, la fel ca şi generaţiilor viitoare.

15 O, cât de milos este Dumnezeul nostru! Şi acum iată, fiindcă aceasta a fost cât de mult puteam face pentru ca să avem petele noastre îndepărtate de pe noi, iar săbiile noastre sunt făcute strălucitoare, să le ascundem pe acestea pentru ca ele să poată să fie păstrate strălucitoare, ca o mărturie către Dumnezeul nostru în ultima zi sau în ziua în care noi vom fi aduşi să stăm în faţa Lui ca să fim judecaţi, pentru că noi nu ne-am pătat săbiile în sângele fraţilor noştri, întrucât El ne-a împărtăşit nouă cuvântul Său şi prin aceasta ne-a făcut pe noi curaţi.

16 Şi acum, fraţii mei, dacă fraţii noştri caută să ne distrugă, iată, noi ne vom ascunde săbiile, da, noi chiar le vom îngropa adânc în pământ pentru ca ele să poată fi păstrate strălucitoare, ca o mărturie, în ultima zi că noi nu le-am folosit niciodată; iar dacă fraţii noştri ne distrug, iată, noi ne vom [a]duce la Dumnezeul nostru şi vom fi salvaţi.

17 Şi acum s-a întâmplat că, atunci când regele a terminat de spus aceste lucruri şi toţi oamenii erau adunaţi laolaltă, ei şi-au luat săbiile şi toate armele care fuseseră folosite ca să verse sânge de om şi le-au [a]îngropat adânc în pământ.

18 Şi aceasta au făcut-o ei, fiind după părerea lor o mărturie către Dumnezeu, precum şi către oameni, a faptului că ei [a]niciodată nu vor mai folosi arme pentru vărsarea de sânge omenesc; şi aceasta au făcut-o, făgăduind şi [b]făcând un legământ cu Dumnezeu, cum că, decât să verse sângele fraţilor lor, mai degrabă ar [c]renunţa la vieţile lor; şi decât să ia de la un frate de-al lor, mai degrabă i-ar da acestuia; şi decât să-şi petreacă zilele lor în lenevie, mai degrabă ar munci cu mâinile lor.

19 Şi astfel vedem că, atunci

13*a* Apoc. 1:5.
14*a* GS Suflet—Valoarea sufletelor.
b GS Planul mântuirii.
16*a* Alma 40:11–15.
17*a* Hel. 15:9.
18*a* Alma 53:11.
b GS Legământ.
c GS Sacrificiu.

când aceşti lamaniţi au fost aduşi să creadă şi să cunoască adevărul, ei au fost [a]neînduplecaţi şi au preferat mai degrabă să îndure chiar şi până la moarte decât să păcătuiască; şi astfel, vedem că ei şi-au îngropat armele de pace sau, şi-au îngropat armele lor de război pentru pace.

20 Şi s-a întâmplat că fraţii lor, lamaniţii, au făcut pregătiri de război şi au venit până în ţara lui Nefi cu scopul de a-l distruge pe rege şi de a aşeza pe altul în locul lui şi de a alunga poporul anti-nefi-lehiţilor afară din ţară.

21 Acum, când poporul a văzut că ei veneau împotriva lor, au ieşit ca să-i întâlnească şi s-au [a]trântit la pământ în faţa lor şi au început să strige numele Domnului; şi astfel, în această atitudine au fost ei atunci când lamaniţii au început să năvălească peste ei şi au început să-i ucidă cu sabia.

22 Şi astfel, fără a întâlni nici o rezistenţă, ei au ucis o mie cinci dintre ei; şi noi ştim că ei sunt binecuvântaţi, căci s-au dus ca să locuiască împreună cu Dumnezeul lor.

23 Acum, când lamaniţii au văzut că fraţii lor nu voiau să fugă de sabie şi nici nu voiau să se întoarcă nici în dreapta şi nici în stânga, ci că preferau să zacă jos şi să [a]piară şi că Îl preamăreau pe Dumnezeu chiar şi în actul de a muri sub sabie—

24 Acum, când lamaniţii au văzut aceasta, ei s-au [a]abţinut de a-i ucide pe ei; şi au fost mulţi ale căror inimi erau [b]îndurerate pentru aceia dintre fraţii lor care căzuseră sub sabie, pentru că, ei s-au pocăit de ceea ce făcuseră.

25 Şi s-a întâmplat că au aruncat armele lor de război şi n-au vrut să le mai apuce iarăşi, căci aveau remuşcări pentru crimele pe care le făcuseră; şi s-au prosternat la fel ca şi fraţii lor, încrezându-se în mila celor ale căror arme erau ridicate ca să-i ucidă.

26 Şi s-a întâmplat că poporul lui Dumnezeu s-a unit în ziua aceea cu mai mulţi decât cei care fuseseră ucişi; iar cei care fuseseră ucişi erau oameni drepţi; de aceea, noi nu avem nici o pricină să ne îndoim că au fost [a]salvaţi.

27 Şi nu a fost nici un om păcătos ucis printre ei; dar au fost mai mult decât o mie care au fost aduşi la cunoaşterea adevărului; astfel, noi vedem că Domnul lucrează pe multe [a]căi pentru salvarea poporului Său.

28 Acum, cel mai mare număr dintre acei lamaniţi care au ucis pe atât de mulţi dintre fraţii lor erau amaleciţi şi amuloniţi, cei mai mulţi dintre ei fiind din [a]ordinul [b]Nehorilor.

29 Acum, printre aceia care s-au unit cu poporul Domnului,

19*a* GS Credinţă.
21*a* Alma 27:3.
23*a* Alma 26:32.
24*a* Alma 25:1.
b GS Compasiune (compătimire).
26*a* Apoc. 14:13.
27*a* Isa. 55:8–9; Alma 37:6–7.
28*a* Alma 21:4.
b Alma 1:15; 2:1, 20.

nu era [a]nici unul care era amalecit sau amulonit sau care era din ordinul lui Nehor, ci erau urmaşi adevăraţi ai lui Laman şi ai lui Lemuel.

30 Şi astfel, noi putem vedea clar că, după ce un popor a fost odată [a]iluminat de către Spiritul lui Dumnezeu şi a avut [b]cunoaştere mare despre lucrurile legate de dreptate, iar apoi a [c]căzut în păcat şi încălcare, el devine şi [d]mai împietrit şi astfel, starea lui devine mai rea decât dacă nu ar fi cunoscut niciodată aceste lucruri.

CAPITOLUL 25

Agresiunile lamaniţilor se răspândesc — Seminţia preoţilor lui Noe dispare, aşa după cum a profeţit Abinadi — Mulţi lamaniţi sunt convertiţi şi se unesc cu poporul anti-nefi-lehiţilor — Ei cred în Hristos şi ţin legea lui Moise. Circa 90–77 î.H.

Şi iată, acum s-a întâmplat că acei lamaniţi erau încă mai mânioşi pentru că i-au ucis pe fraţii lor; de aceea, au jurat răzbunare împotriva nefiţilor; şi nu au mai încercat să ucidă poporul [a]anti-nefi-lehiţilor la timpul acela.

2 Ci ei şi-au luat oştirile şi s-au dus dincolo de graniţele ţării lui Zarahemla şi au căzut asupra poporului care era în ţara lui Amoniha şi l-a [a]distrus pe acesta.

3 Şi după aceasta, au avut multe bătălii cu nefiţii, în care ei au fost alungaţi şi ucişi.

4 Iar printre lamaniţii care au fost ucişi erau aproape toţi din [a]seminţia lui Amulon şi a fraţilor lui, care erau preoţii lui Noe, şi ei au fost ucişi de mâinile nefiţilor;

5 Iar cei rămaşi, după ce au fugit în pustiul de la răsărit şi după ce au uzurpat puterea şi autoritatea asupra lamaniţilor, au făcut ca mulţi dintre lamaniţi să [a]piară prin foc datorită credinţei lor —

6 Pentru că, mulţi dintre [a]ei, după ce au suferit multe pierderi şi atât de multe suferinţe, au început să se agite în amintirea [b]cuvintelor pe care Aaron şi fraţii lui le predicaseră către ei în ţara lor; de aceea, au început să nu mai creadă în [c]tradiţiile strămoşilor lor şi să creadă în Domnul şi că El le-a dat putere mare nefiţilor; şi astfel, mulţi dintre ei au fost convertiţi în pustiu.

7 Şi s-a întâmplat că acei conducători care erau rămăşiţele copiilor lui [a]Amulon au pus ca să fie [b]ucişi, da, toţi aceia care credeau în aceste lucruri.

8 Acum, acest martiriu a făcut ca mulţi dintre fraţii lor să fie aţâţaţi la mânie; şi au început să fie conflicte în pustiu; iar

29*a* Alma 23:14.
30*a* Mat. 12:45.
b Evr. 10:26; Alma 47:36.
c 2 Ne. 31:14; Alma 9:19.
GS Apostazie.
d 2 Pet. 2:20–21.
25 1*a* GS Anti-nefi-lehiţi.
2*a* Alma 8:16; 16:9.
4*a* Mosia 23:35.
5*a* Mosia 17:15.
6*a* I.E. Lamaniţi.
b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7*a* Alma 21:3; 24:1, 28–30.
b GS Martir, martiriu.

lamaniţii au început să-i [a]urmărească pe cei din seminţia lui Amulon şi a fraţilor lui şi au început să-i ucidă pe ei; iar ei au fugit în pustiul de la răsărit.

9 Şi iată, până în această zi sunt ei urmăriţi de lamaniţi. Astfel, cuvintele lui Abinadi pe care el le-a spus despre seminţia preoţilor care au făcut ca el să îndure moarte prin foc au fost împlinite.

10 Căci el a spus către ei: Ceea ce voi îmi veţi [a]face mie va fi felul de lucruri care vor veni.

11 Şi acum, Abinadi a fost primul care a suferit [a]moartea prin foc datorită credinţei lui în Dumnezeu; acum, aceasta a fost ceea ce a vrut să spună, şi anume că mulţi vor suferi moarte prin foc, tot aşa cum el a suferit.

12 Iar el a spus către preoţii lui Noe, că seminţia lor trebuia să facă în aşa fel ca mulţi să fie omorâţi în acelaşi fel ca şi el, şi că ei trebuia să fie împrăştiaţi pretutindeni şi ucişi, tot aşa cum o oaie fără de păstor este mânată şi ucisă de către bestiile sălbatice; şi acum iată, aceste cuvinte au fost adeverite, căci ei au fost alungaţi de către lamaniţi şi au fost urmăriţi şi au fost loviţi.

13 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au văzut că nu au putut să-i doboare pe nefiţi, s-au reîntors în propria lor ţară; şi mulţi dintre ei au venit ca să locuiască în ţara lui Ismael şi în ţara lui Nefi şi s-au unit cu poporul lui Dumnezeu, care era poporul [a]anti-nefi-lehiţilor.

14 Şi ei, de asemenea, şi-au [a]îngropat armele de război, tot aşa cum fraţii lor făcuseră, şi au început să fie un popor drept; şi au mers pe căile Domnului şi au avut grijă să ţină poruncile şi legile Lui.

15 Da, şi ei au ţinut legea lui Moise; căci era potrivit să mai ţină încă legea lui Moise, pentru că, ea încă nu era împlinită. Dar chiar şi dacă ţineau [a]legea lui Moise, ei aşteptau cu bucurie venirea lui Hristos, considerând că legea lui Moise era un [b]fel de venire a Lui şi crezând că ei trebuia să ţină acele manifestări [c]exterioare până la timpul când El li se va arăta lor.

16 Acum, ei nu au presupus că [a]salvarea venea prin [b]legea lui Moise; dar că legea lui Moise servea ca să le întărească credinţa lor în Hristos; şi astfel, ei au păstrat o [c]nădejde prin credinţă în salvarea veşnică, încrezându-se în spiritul profeţiei, care a vorbit despre lucrurile care aveau să vină.

17 Şi acum iată, Amon şi Aaron, Omner şi Himni şi fraţii lor s-au bucurat nespus de succesul pe care l-au avut printre lamaniţi, văzând că Domnul le-a acordat lor după [a]rugăciunile lor şi că

8*a* Mosia 17:18.
10*a* Mosia 13:10.
11*a* Mosia 17:13.
13*a* Alma 23:16–17.
14*a* Alma 24:15; 26:32.
15*a* Iacov 4:5; Iarom 1:11. gs Legea lui Moise.
b Mosia 3:14–15; 16:14.
c Mosia 13:29–32.
16*a* Mosia 12:31–37; 13:27–33.
b 2 Ne. 11:4.
c 1 Tes. 5:8–9.
17*a* Alma 17:9.

El, de asemenea, le-a verificat lor cuvântul Său în toate cele.

CAPITOLUL 26

Amon se slăveşte în Domnul—Cei credincioşi sunt întăriţi de către Domnul şi li se dă cunoaşterea—Prin credinţă oamenii pot să aducă mii de suflete la pocăire—Dumnezeu are toată puterea şi înţelege toate lucrurile. Circa 90–77 î.H.

Şi acum, acestea sunt cuvintele lui Amon către fraţii săi, care spun astfel: Fraţii mei de sânge şi fraţii mei în credinţă, iată, vă spun vouă, ce motiv mare avem noi să ne bucurăm; căci puteam noi să presupunem, atunci când am [a]plecat din ţara lui Zarahemla, că Dumnezeu ne va acorda binecuvântări atât de mari?

2 Şi acum, întreb, ce binecuvântări mari ne-a acordat El nouă? Puteţi voi să spuneţi?

3 Iată, răspund eu pentru voi; căci fraţii noştri, lamaniţii, au fost în întuneric, da, chiar şi în cel mai întunecat abis, dar iată, cât de [a]mulţi dintre ei sunt aduşi să vadă lumina cea minunată a lui Dumnezeu! Şi aceasta este binecuvântarea care ne-a fost dată nouă, şi anume că noi am fost făcuţi [b]instrumente în mâinile lui Dumnezeu ca să înfăptuim această mare lucrare.

4 Iată, [a]mii dintre ei se bucură şi au fost aduşi în stâna lui Dumnezeu.

5 Iată, [a]câmpul a fost copt şi binecuvântaţi sunteţi voi căci aţi pus mâna pe [b]seceră şi aţi recoltat cu toată puterea, da, cât e ziua de lungă aţi muncit; şi iată numărul [c]snopilor voştri! Şi ei vor fi adunaţi în grânar pentru ca să nu se irosească.

6 Da, ei nu vor fi doborâţi de furtună în ziua din urmă; da, şi nici nu vor fi sfâşiaţi de vârtejuri; ci, atunci când [a]furtuna va veni, ei vor fi adunaţi laolaltă în locul lor pentru ca furtuna să nu pătrundă până la ei; da, şi nici nu vor fi mânaţi de vânturi sălbatice oriunde duşmanul va vrea să-i ducă.

7 Dar iată, ei sunt în mâinile Domnului [a]Recoltei şi ei sunt ai Lui; iar El îi va [b]ridica pe ei în ziua din urmă.

8 Binecuvântat să fie numele Dumnezeului nostru; să [a]cântăm pentru preamărirea Lui, da, să dăm [b]mulţumiri numelui Lui sfânt, căci El face dreptate întotdeauna.

9 Căci dacă noi nu am fi plecat din ţara lui Zarahemla, atunci aceşti fraţi iubiţi ai noştri, care ne-au preaiubit pe noi atât de mult, încă ar mai fi sfâşiaţi de [a]ură împotriva noastră, da, şi ei, de asemenea, încă ar mai fi străini lui Dumnezeu.

26 1*a* Mosia 28:9; Alma 17:6–11.
3*a* Alma 23:8–13.
b 2 Cor. 4:5; Mosia 23:10.
4*a* Alma 23:5.
5*a* Ioan 4:35–37; D&L 4:4.
b Ioel 3:13.
c D&L 33:7–11; 75:2, 5.
6*a* Hel. 5:12; 3 Ne. 14:24–27.
7*a* GS Seceriş.
b Mosia 23:22; Alma 36:28.
8*a* D&L 25:12.
b GS Recunoscător, recunoştinţă.
9*a* Mosia 28:1–2.

10 Şi s-a întâmplat că atunci când Amon a spus aceste cuvinte, fratele lui, Aaron, l-a contrazis pe el, zicând: Amon, mă tem că bucuria ta te duce pe tine la îngâmfare.

11 Dar Amon i-a spus: Eu nu mă [a]laud pentru propria mea putere şi nici pentru propria mea înţelepciune; ci iată, [b]bucuria îmi este plină, da, inima îmi este încărcată de bucurie şi mă voi bucura de Dumnezeul meu.

12 Da, ştiu că eu sunt nimic; iar în ceea ce priveşte puterea mea, sunt slab; de aceea, nu mă voi [a]îngâmfa din cauza mea, ci mă voi îngâmfa din cauza Dumnezeului meu, căci în [b]puterea Lui pot eu să fac toate lucrurile; da, iată, multe miracole măreţe am făcut noi în această ţară, pentru care noi Îi vom preamări numele Lui pentru totdeauna.

13 Iată, câte mii dintre fraţii noştri a dezlegat El din durerile [a]iadului; şi ei sunt aduşi ca să [b]cânte iubire mântuitoare; şi aceasta datorită puterii cuvântului Lui care este în noi; de aceea, nu avem noi motiv mare să ne bucurăm?

14 Da, noi avem motiv să-L preamărim pe El pentru totdeauna, căci El este Dumnezeu Cel Prea Înalt şi i-a dezlegat pe fraţii noştri din [a]lanţurile iadului.

15 Da, ei au fost încercuiţi cu întunecime şi distrugere veşnică; dar iată, El i-a adus în [a]lumina Sa veşnică, da, pentru salvare nepieritoare; şi ei sunt înconjuraţi de iubirea Lui fără de asemănare; da, iar noi am fost instrumente în mâinile Lui ca să facem această lucrare măreaţă şi minunată!

16 De aceea, să ne [a]slăvim, da, ne vom [b]slăvi în Domnul; da, ne vom bucura în Domnul, căci bucuria noastră este întreagă; da, noi Îl vom preamări pe Dumnezeul nostru în vecii vecilor. Iată, cine poate să slăvească prea mult pe Domnul? Da, cine poate să spună prea mult despre puterea Lui şi despre [c]mila Lui şi despre răbdarea Lui în ceea ce-i priveşte pe copiii oamenilor? Iată, vă spun vouă, eu nu pot să spun nici cea mai mică parte din ceea ce simt.

17 Cine a putut să presupună că Dumnezeul nostru ar putea să fie atât de milos ca să ne smulgă din starea noastră groaznică, păcătoasă şi necurată?

18 Iată, noi am pornit chiar cu mânie, ameninţând să [a]distrugem Biserica Lui.

19 O, şi atunci, de ce nu ne-a condamnat El pe noi la o distrugere groaznică, da, de ce nu a lăsat El sabia dreptăţii Sale să cadă asupra noastră şi să ne condamne la o disperare veşnică?

20 O, sufletul meu, ca să zic aşa, o ia la goană la gândul

11*a* 2 Cor. 7:14.
b D&L 18:14–16.
GS Bucurie.
12*a* Ier. 9:24; Alma 29:9.
b Ps. 18:32–40; Filip. 4:13; 1 Ne. 17:3.
13*a* GS Iad.
b Alma 5:26.
14*a* Alma 12:11.
15*a* GS Lumină, lumina lui Hristos.
16*a* Rom. 15:17; 1 Cor. 1:31.
b 2 Cor. 10:15–18; D&L 76:61.
c Ps. 36:5–6.
18*a* Mosia 27:8–10.

acesta. Iată, El nu şi-a aplicat dreptatea asupra noastră, ci în marea Sa milă ne-a adus pe noi de partea cealaltă a acelui [a]abis veşnic al morţii şi al nenorocirii, chiar până la salvarea sufletelor noastre.

21 Şi acum iată, fraţii mei, care om prin [a]firea lui cunoaşte aceste lucruri? Vă spun vouă, nu este nici unul care să [b]ştie aceste lucruri, decât acela care s-a pocăit.

22 Da, acela care se [a]pocăieşte şi dă dovadă [b]credinţă şi face fapte bune şi se roagă continuu, fără întrerupere—aceluia îi este dat să cunoască [c]tainele lui Dumnezeu; da, aceluia îi este dat să dezvăluie lucruri care nu au fost dezvăluite niciodată; da, şi aceluia îi va fi dat să aducă mii de suflete către pocăinţă, tot aşa cum ne-a fost dat nouă să-i aducem pe aceşti fraţi ai noştri către pocăinţă.

23 Acum, vă aduceţi voi aminte, fraţii mei, că le-am spus fraţilor noştri din ţara lui Zarahemla că ne ducem în ţara lui Nefi ca să predicăm către fraţii noştri, lamaniţii, iar ei au râs şi şi-au bătut joc de noi?

24 Căci ne-au spus: credeţi voi că îi puteţi aduce pe lamaniţi la cunoaşterea adevărului? Credeţi voi că îi puteţi convinge pe lamaniţi despre greşeala [a]tradiţiilor strămoşilor lor, un popor [b]încăpăţânat aşa cum sunt ei; ale căror inimi se bucură în vărsarea de sânge; ale căror zile au fost petrecute în cea mai grosolană nedreptate; ale căror căi au fost căile unui păcătos de la început? Acum, fraţii mei, vă aduceţi aminte că aceasta era vorbirea lor.

25 Da, mai mult, ei au zis: Să luăm armele împotriva lor ca să-i distrugem pe ei şi nedreptatea lor s-o dăm afară din ţară, ca să nu ne acapareze şi să ne distrugă pe noi.

26 Dar iată, fraţii mei preaiubiţi, noi am venit în pustiu nu cu intenţia de a-i distruge pe fraţii noştri, ci cu intenţia ca, poate, să salvăm câteva dintre sufletele lor.

27 Acum, când inimile noastre erau descurajate şi era cât pe ce să ne întoarcem, iată, Domnul ne-a [a]alinat şi a zis: Duceţi-vă printre fraţii voştri, lamaniţii, şi suportaţi cu [b]răbdare [c]suferinţele voastre, iar Eu vă voi da vouă izbândă.

28 Şi acum iată, noi am venit şi am mers printre ei; şi am fost răbdători în suferinţele noastre şi am suferit tot felul de lipsuri; da, am călătorit din casă în casă, punându-ne nădejdea în îndurările lumii—nu doar în îndurările lumii, ci în milosteniile lui Dumnezeu.

29 Şi am intrat în casele lor şi le-am predicat şi noi am pre-

20*a* 2 Ne. 1:13; Hel. 3:29–30.
21*a* GS Omul firesc.
b 1 Cor. 2:9–16; Iacov 4:8.
22*a* Alma 36:4–5.
GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b GS Credinţă.
c GS Tainele lui Dumnezeu.
24*a* Mosia 10:11–17.
b Mosia 13:29.
27*a* Alma 17:9–11.
b GS Răbdare.
c Alma 20:29–30. GS Adversitate.

dicat pe străzile lor; da, şi le-am predicat pe dealurile lor; şi, de asemenea, am intrat în templele şi în sinagogile lor şi le-am predicat; şi am fost alungaţi şi batjocoriţi, scuipaţi şi loviţi peste obraz; şi am fost bătuţi cu pietre şi prinşi cu frânghii rezistente şi aruncaţi în închisoare; şi, prin puterea şi înţelepciunea lui Dumnezeu, iarăşi am fost salvaţi.

30 Şi am îndurat tot felul de suferinţe, iar toate acestea pentru ca, poate, să putem fi mijlocul prin care nişte suflete să fie salvate; şi noi am presupus că [a]bucuria noastră va fi deplină dacă, poate, noi vom putea fi mijlocul prin care unii să fie salvaţi.

31 Acum iată, putem privi înainte şi putem vedea roadele muncilor noastre; şi sunt ele puţine? Vă spun vouă: Nu, ele sunt [a]multe; da, iar noi putem să depunem mărturie despre sinceritatea lor datorită iubirii lor faţă de fraţii lor şi, de asemenea, faţă de noi.

32 Căci iată, ei mai degrabă îşi [a]jertfesc viaţa decât să ia viaţa duşmanului lor; şi ei şi-au [b]îngropat adânc în pământ armele de război datorită iubirii pentru fraţii lor.

33 Şi acum iată, vă spun vouă, a existat o iubire atât de mare în toată ţara? Iată, vă spun vouă: Nu, nu a existat, nici chiar printre nefiţi.

34 Căci iată, ei erau în stare să ia armele împotriva fraţilor lor; ei înşişi nu îngăduiau să fie ucişi. Dar iată cât de mulţi dintre aceştia şi-au oferit vieţile; şi noi ştim că s-au dus la Dumnezeul lor datorită iubirii lor şi datorită urii lor faţă de păcat.

35 Acum, nu avem noi motiv să ne bucurăm? Da, vă spun vouă, niciodată nu au existat oameni care să aibă atât de multe motive de bucurie ca noi, încă de la începutul lumii; da, iar bucuria mea este exaltată, chiar până la îngâmfare în Dumnezeul meu; căci El are toată [a]puterea, toată înţelepciunea şi toată înţelegerea; El [b]înţelege toate lucrurile şi este o Fiinţă [c]miloasă, chiar până la Salvare, faţă de cei care se vor pocăi şi care vor crede în numele Lui.

36 Acum, dacă aceasta este laudă atunci aşa mă voi lăuda eu; căci aceasta este viaţa mea şi lumina mea, bucuria mea şi Salvarea mea şi mântuirea mea de la nenorocire veşnică. Da, binecuvântat este numele Dumnezeului meu care a avut grijă de poporul Său, care este o [a]ramură a pomului lui Israel şi a fost pierdut din trupul lui într-o ţară străină; da, spun eu, binecuvântat să fie numele Dumnezeului meu care a avut grijă de noi, [b]rătăcitori într-o ţară străină.

37 Acum, fraţii mei, noi

30*a* D&L 18:15–16.
31*a* Alma 23:8–13.
32*a* Alma 24:20–24.
b Alma 24:15.

35*a* GS Putere.
b D&L 88:41.
c GS Milostiv, milostenie, milă.

36*a* Gen. 49:22–26; Iacov 2:25; 5:25.
b Iacov 7:26.

vedem că Dumnezeu este grijuliu cu fiecare [a]popor, în orice ţară ar fi el; da, El îi va număra pe oamenii Săi, iar inima Lui miloasă este peste tot pământul. Acum, aceasta este bucuria mea şi mulţumirea mea cea mare; da, şi voi da mulţumiri Dumnezeului meu în vecii vecilor. Amin.

CAPITOLUL 27

Domnul îi dă ordin lui Amon să conducă poporul anti-nefi-lehiţilor într-un loc sigur—Atunci când îl întâlneşte pe Alma, bucuria lui Amon îi epuizează toată puterea—nefiţii dau anti-nefi-lehiţilor pământul lui Ierşon—Ei se numesc poporul lui Amon. Circa 90–77 î.H.

ACUM, s-a întâmplat că atunci când lamaniţii, care merseseră la război împotriva nefiţilor, după luptele lor multe de ai distruge, au constatat, că era în zadar să caute distrugerea lor şi s-au reîntors în ţara lui Nefi.

2 Şi s-a întâmplat că amaleciţii, din cauza pierderii lor, erau nespus de mânioşi. Şi când au văzut că nu puteau să se răzbune pe nefiţi, au început să aţâţe poporul la mânie împotriva [a]fraţilor lor, poporul [b]anti-nefi-lehiţilor; de aceea, au reînceput să-i distrugă pe ei.

3 Acum, acest popor a refuzat [a]din nou să pună mâna pe arme şi au permis să fie ei înşişi ucişi după dorinţa duşmanilor lor.

4 Acum, când Amon şi fraţii săi au văzut această lucrare de distrugere printre cei pe care îi iubeau atât de mult şi printre cei care i-au preaiubit pe ei atât de mult—căci erau trataţi ca şi cum erau îngeri trimişi de la Dumnezeu ca să-i salveze de la distrugere veşnică—de aceea, atunci când Amon şi fraţii săi au văzut această mare lucrare de distrugere, au fost emoţionaţi de milă şi au [a]spus către rege:

5 Să adunăm laolaltă acest popor al Domnului şi să mergem jos în ţara lui Zarahemla la fraţii noştri, nefiţii şi să fugim din mâinile duşmanilor noştri pentru ca să nu fim distruşi.

6 Dar regele le-a spus: Iată, nefiţii ne vor distruge din cauza numeroaselor crime şi păcate pe care le-am făcut împotriva lor.

7 Iar Amon a zis: Eu mă voi duce şi-L voi întreba pe Domnul şi dacă El ne va spune, Duceţi-vă peste fraţii voştri, ne vom duce?

8 Iar regele i-a spus: Da, dacă Domnul ne spune să ne ducem, atunci ne vom duce jos la fraţii noştri şi vom fi sclavii lor până când le vom plăti lor pentru crimele şi păcatele numeroase pe care le-am făcut împotriva lor.

9 Dar Amon i-a spus: Este împotriva legii fraţilor noştri, care a fost întemeiată de tatăl meu, că nu trebuie să fie nici un [a]sclav printre ei; de aceea,

37*a* Fapte 10:34–35; 2 Ne. 26:33.
27 2*a* Alma 43:11.
b Alma 25:1. GS Anti-nefi-lehiţi.
3*a* Alma 24:21–26.
4*a* Alma 24:5.
9*a* Mosia 2:13; 29:32, 38, 40.

să mergem jos şi să ne încredem în mila fraţilor noştri.

10 Dar regele le-a spus: Întreabă-L pe Domnul şi dacă El ne va spune să ne ducem, atunci ne vom duce; altfel, vom pieri în ţară.

11 Şi s-a întâmplat că Amon a mers şi L-a întrebat pe Domnul şi Domnul i-a spus:

12 Du-i pe oamenii aceştia afară din ţara aceasta pentru ca ei să nu piară; căci Satana are mare stăpânire pe inimile amaleciţilor, care-i aţâţă pe lamaniţi în mânie împotriva fraţilor lor ca să-i ucidă pe ei; de aceea, plecaţi din această ţară; şi binecuvântaţi sunt aceşti oameni în această generaţie, căci Eu îi voi cruţa pe ei.

13 Şi acum, s-a întâmplat că Amon a mers şi i-a spus regelui toate cuvintele pe care Domnul le spusese lui.

14 Şi au adunat laolaltă pe toţi oamenii lor, da, pe toţi oamenii Domnului, şi au adunat laolaltă toate turmele şi cirezile lor şi au plecat din ţară şi au mers în pustiul care despărţea ţara lui Nefi de ţara lui Zarahemla şi au venit aproape de graniţele ţării.

15 Şi s-a întâmplat că Amon le-a spus: Iată, eu şi cu fraţii mei vom merge în ţara lui Zarahemla, iar voi veţi rămâne aici până când ne vom întoarce; iar noi vom cerceta inimile fraţilor noştri, dacă ei doresc sau nu ca noi să venim în ţara lor.

16 Şi s-a întâmplat că în timp ce Amon s-a dus în ţară, el şi fraţii lui l-au întâlnit pe Alma în [a]locul despre care s-a vorbit; şi iată, aceasta a fost o întâlnire plină de bucurie.

17 Acum, [a]bucuria lui Amon era atât de mare încât el a fost plin de ea; da, el era stăpânit de bucuria Dumnezeului său, chiar până la [b]epuizarea puterilor sale; şi el [c]iarăşi a căzut la pământ

18 Acum, nu era aceasta o bucurie nespus de mare? Iată, aceasta este o bucurie pe care nimeni nu o primeşte, decât acela care într-adevăr se pocăieşte şi caută cu umilinţă fericirea.

19 Acum, bucuria lui Alma de a-i întâlni pe fraţii săi a fost într-adevăr mare, precum şi bucuria lui Aaron, a lui Omner şi a lui Himni; dar iată, bucuria lor nu a fost într-atât de mare încât să întreacă puterea lor.

20 Şi acum, s-a întâmplat că Alma i-a condus pe fraţii săi înapoi în ţara lui Zarahemla; chiar până la propria lui casă. Şi au mers şi i-au povestit [a]judecătorului-şef toate lucrurile care li se întâmplaseră în ţara lui Nefi, printre fraţii lor, lamaniţii.

21 Şi s-a întâmplat că judecătorul-şef a trimis o veste prin toată ţara, dorind să cunoască glasul poporului despre acceptarea fraţilor lor, care erau poporul anti-nefi-lehiţilor.

22 Şi s-a întâmplat că glasul poporului a venit, zicând: Iată, noi vom renunţa la ţinutul

16*a* Alma 17:1–4.
17*a* GS Bucurie.
b 1 Ne. 1:7.
c Alma 19:14.
20*a* Alma 4:16–18.

Ierşon, care este la răsărit, lângă mare, care mărgineşte ţinutul Abundenţei, care este la miazăzi de ţinutul Abundenţei; iar ţinutul acesta, Ierşon, este ţinutul pe care noi îl vom da fraţilor noştri ca moştenire.

23 Şi iată, vom pune oştirile noastre între ţinutul Ierşonului şi ţinutul lui Nefi, pentru ca noi să putem să-i apărăm pe fraţii noştri în ţinutul Ierşonului; şi facem aceasta pentru fraţii noştri, ţinând seama de teama lor de a pune mâna pe arme împotriva fraţilor lor, ca să nu păcătuiască; şi această mare teamă a lor a venit din cauza pocăinţei lor dureroase pe care au avut-o, din cauza crimelor lor numeroase şi a ticăloşiei lor îngrozitoare.

24 Şi acum iată, aceasta o vom face pentru fraţii noştri pentru ca ei să moştenească ţinutul Ierşonului; şi îi vom păzi pe ei de duşmanii lor, cu oştirile noastre, cu condiţia ca ei să ne dea nouă o parte din bunurile lor ca să ne ajute să întreţinem oştirile noastre.

25 Acum, s-a întâmplat că atunci când Amon a auzit aceasta, s-a întors la poporul anti-nefi-lehiţilor şi, de asemenea, Alma a mers cu el în pustiu, acolo unde ei îşi instalaseră corturile, şi le-au făcut lor cunoscute toate aceste lucruri. Iar Alma, de asemenea, le-a povestit lor despre [a]convertirea sa, împreună cu Amon şi Aaron şi fraţii săi.

26 Şi s-a întâmplat că aceasta a făcut să fie mare bucurie printre ei. Şi au mers jos în ţinutul Ierşonului şi au pus stăpânire pe ţinutul Ierşonului; şi erau numiţi de către nefiţi poporul lui Amon; de aceea, au fost deosebiţi prin acest nume pentru totdeauna de atunci încolo.

27 Şi erau dintre poporul lui Nefi; şi, de asemenea, se numărau printre poporul care aparţinea de Biserica lui Dumnezeu. Şi au fost, de asemenea, deosebiţi pentru zelul lor faţă de Dumnezeu, precum şi faţă de oameni; căci erau foarte [a]cinstiţi şi drepţi în toate lucrurile; şi erau [b]neclintiţi în credinţa lor în Hristos, chiar până la sfârşit.

28 Şi ei priveau vărsarea sângelui fraţilor lor cu cea mai mare scârbă; şi nu au putut niciodată să fie convinşi să pună mâna pe arme împotriva fraţilor lor; şi niciodată nu au privit moartea nici cu cel mai mic sentiment de groază datorită speranţei lor şi a credinţei lor în Hristos şi în înviere; de aceea, moartea era înghiţită, după părerea lor, de către victoria lui Hristos asupra ei.

29 De aceea, ei puteau să îndure [a]moartea în felul cel mai rău şi mai chinuitor în care putea fi adusă de către fraţii lor, înainte de a pune mâna pe sabie sau pe paloş ca să-i lovească.

30 Şi astfel, ei erau un popor zelos şi preaiubit, un popor mult favorizat al Domnului.

25*a* Mosia 27:10–24.
27*a* GS Cinstit, cinste.
b Alma 23:6.
29*a* Alma 24:20–23.

CAPITOLUL 28

Lamaniţii sunt învinşi într-o bătălie înspăimântătoare—Zeci de mii sunt ucişi—Cei păcătoşi sunt consemnaţi într-o stare de nenorocire fără de sfârşit; cei drepţi ajung la o stare de fericire fără de sfârşit. Circa 77–76 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că după ce poporul lui Amon s-a stabilit în ţinutul Ierşonului şi o biserică, de asemenea, a fost întemeiată în ţinutul Ierşonului şi oştirile nefiţilor au fost trimise de jur-împrejurul ţării lui Ierşon, da, la toate graniţele dimprejurul ţării lui Zarahemla; iată, oştirile lamaniţilor i-au urmărit pe fraţii lor până în pustiu.

2 Şi astfel, a fost o bătălie înspăimântătoare; da, chiar una cum nu s-a mai cunoscut printre toate popoarele din ţară, încă din timpul când Lehi a plecat din Ierusalim; da, şi zeci de mii dintre lamaniţi au fost ucişi şi împrăştiaţi afară din ţară.

3 Da, şi, de asemenea, a fost un măcel înspăimântător al poporului lui Nefi; cu toate acestea, lamaniţii au fost [a]alungaţi şi împrăştiaţi şi poporul lui Nefi s-a reîntors în ţara lui.

4 Şi acum, acesta a fost un timp când s-a auzit o mare jelire şi plângere prin toată ţara, în poporul lui Nefi—

5 Da, strigătul văduvelor jelindu-şi bărbaţii; şi, de asemenea, acela al taţilor jelindu-şi fiii; şi fiica pentru frate, da, fratele pentru tată; şi astfel, strigătul de jale s-a auzit printre toţi, jelire pentru neamurile lor care fuseseră ucise.

6 Şi acum, cu siguranţă aceasta a fost o zi tristă; da, un timp solemn şi un timp pentru mult [a]post şi rugăciune.

7 Şi astfel s-a terminat cel de al cincisprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi;

8 Şi aceasta este relatarea lui Amon şi a fraţilor lui, călătoriile lor în ţara lui Nefi, suferinţele lor în ţară, supărările lor şi necazurile lor şi bucuria lor [a]nespusă şi, de asemenea, primirea şi adăpostirea în siguranţă a fraţilor în ţara Ierşonului. Şi acum, fie ca Domnul, Mântuitorul tuturor oamenilor, să binecuvânteze sufletele lor în vecii vecilor.

9 Şi aceasta este relatarea războaielor şi a conflictelor dintre nefiţi, precum şi a războaielor dintre nefiţi şi lamaniţi; iar cel de al cincisprezecelea an al domniei judecătorilor a luat sfârşit.

10 Şi din primul an până la cel de al cincisprezecelea s-a întâmplat distrugerea multor mii de vieţi; da, s-a petrecut o scenă îngrozitoare de vărsare de sânge.

11 Iar trupurile multor mii de oameni sunt puse adânc în pământ, în timp ce trupurile multor mii [a]putrezesc în movile pe faţa pământului; da, şi multe

28 1*a* Alma 27:22; 30:1, 19.
3*a* Alma 30:1.
6*a* Alma 30:2.
8*a* Alma 27:16–19.
11*a* Alma 16:11.

mii [b]jelesc pierderea neamurilor lor căci ei au motiv să se teamă, în acord cu făgăduielile Domnului, de faptul că sunt consemnaţi la o stare de nenorocire fără de sfârşit.

12 În timp ce alte multe mii jelesc cu adevărat pentru pierderea neamurilor lor, ei totuşi se bucură şi se înflăcărează în speranţă, şi ei chiar ştiu, în acord cu [a]făgăduielile Domnului, că sunt înălţaţi ca să locuiască la dreapta lui Dumnezeu, într-o stare de fericire fără de sfârşit.

13 Şi astfel, noi vedem cât de mare este [a]inegalitatea oamenilor din cauza păcatului şi a neascultării, precum şi puterea diavolului, care vine prin [b]planurile înşelătoare pe care le-a făcut pentru a seduce inimile oamenilor.

14 Şi astfel, noi vedem marea chemare pentru silinţa oamenilor ca să lucreze în [a]via Domnului; şi astfel, vedem marele motiv de jale şi, de asemenea, de bucurie—jale din cauza morţii şi distrugerii printre oameni, iar bucurie datorită [b]luminii lui Hristos pentru viaţă.

CAPITOLUL 29

Alma doreşte să strige pocăinţă cu un zel îngeresc—Domnul aprobă învăţători pentru toate naţiunile—Alma se bucură de faptele Domnului şi de succesul lui Amon şi al fraţilor lui. Circa 76 î.H.

O, CUM aş dori să fiu un înger şi să pot avea împlinită dorinţa inimii mele, ca să pot să merg şi să vorbesc cu trâmbiţa lui Dumnezeu, cu un glas care să cutremure pământul şi să strig pocăinţă către fiecare popor!

2 Da, aş dori să declar către fiecare suflet, cu un glas ca de furtună, pocăinţa şi planul mântuirii, pentru ca el să se pocăiască şi să [a]vină la Dumnezeul nostru, pentru ca să nu mai fie jale pe faţa pământului.

3 Dar iată, sunt un om şi păcătuiesc în dorinţa mea; căci ar trebui să fiu mulţumit cu lucrurile pe care Domnul mi le-a dat mie.

4 Eu ar trebui să nu sfâşii în dorinţele mele decretul ferm a unui Dumnezeu drept, căci ştiu că El le dă oamenilor după [a]dorinţa lor, fie că aceasta va fi pentru moarte, fie pentru viaţă; da, eu ştiu că El le dă oamenilor, da, hotărăşte pentru ei decizii care sunt de neschimbat, după [b]dorinţele lor, fie că acestea sunt pentru salvare, fie că sunt pentru distrugere.

5 Da, şi eu ştiu că binele şi răul au venit înaintea tuturor oamenilor; cel care nu deosebeşte binele de rău este nevinovat; dar cel care [a]cunoaşte binele şi răul, lui îi este dat după dorinţele sale, fie că el doreşte bine

11*b* Alma 48:23; D&L 42:45–46.
12*a* Alma 11:41.
13*a* 1 Ne. 17:35.
b 2 Ne. 9:28.
14*a* GS Via Domnului.
b GS Lumină, lumina lui Hristos.
29 2*a* Omni 1:26; 3 Ne. 21:20.
4*a* Ps. 37:4.
b GS Libertatea de a alege.
5*a* 2 Ne. 2:18, 26; Moro. 7:15–19.
GS Discernământ, darul.

sau rău, viaţă sau moarte, bucurie sau remuşcări de [b]conştiinţă.

6 Acum, văzând că eu cunosc aceste lucruri, de ce aş dori mai mult decât să fac lucrarea pentru care am fost chemat?

7 De ce aş dori să fiu un înger, pentru ca să pot glăsui până la marginile pământului?

8 Căci iată, Domnul le îngăduie [a]tuturor naţiunilor ca unii din acelaşi neam şi [b]limbă să predice cuvântul, da, în înţelepciune, tot ceea ce El [c]crede de cuviinţă că ei trebuie să aibă; de aceea, noi vedem că Domnul sfătuieşte în înţelepciune, în acord cu ceea ce este drept şi adevărat.

9 Eu cunosc ceea ce Domnul mi-a poruncit mie şi mă [a]mândresc pentru aceasta. Eu nu mă mândresc cu mine însumi, ci eu mă mândresc cu ceea ce Domnul mi-a poruncit mie; da, şi aceasta este slava mea, şi anume ca, eu să fiu poate, un instrument în mâinile lui Dumnezeu ca să aduc un suflet la pocăinţă; şi aceasta este bucuria mea.

10 Şi iată, atunci când văd pe mulţi dintre fraţii mei că într-adevăr se pocăesc şi vin la Domnul, Dumnezeul lor, atunci sufletul meu se umple de bucurie; atunci îmi aduc aminte de ceea [a]ce Domnul a făcut pentru mine, da, chiar că El mi-a auzit rugăciunea; da, atunci îmi aduc aminte de braţul Lui milostiv pe care l-a întins către mine.

11 Da, şi, de asemenea, îmi aduc aminte de robia strămoşilor mei; căci ştiu cu siguranţă că [a]Domnul i-a eliberat pe ei din sclavie şi prin aceasta a întemeiat Biserica Lui; da, Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov i-a eliberat pe ei din sclavie.

12 Da, eu mi-am adus aminte întotdeauna de robia strămoşilor mei; şi acelaşi Dumnezeu care i-a [a]eliberat pe ei din mâinile Egiptenilor i-a eliberat pe ei din sclavie.

13 Da, şi acelaşi Dumnezeu a întemeiat Biserica Sa printre ei; da, şi acelaşi Dumnezeu m-a chemat pe mine cu o chemare sfântă ca să predic cuvântul către acest popor şi mi-a dat mie mult succes, pentru care [a]bucuria mea este deplină.

14 Dar nu mă bucur numai pentru succesul meu, ci bucuria mea este şi mai deplină datorită [a]succesului fraţilor mei care au fost sus în ţara lui Nefi.

15 Iată, ei au muncit foarte mult şi au adus roade multe; şi cât de mare va fi răsplata lor!

16 Acum, când mă gândesc la succesul acestor fraţi ai mei, sufletul meu este purtat chiar şi până la separarea lui de trup, ca să spun aşa; atât de mare este bucuria mea.

17 Şi acum, fie ca Dumnezeu să le dea acestor fraţi ai mei ca ei să poată să stea în împă-

5*b* GS Conştiinţă.
8*a* 2 Ne. 29:12.
b D&L 90:11.
c Alma 12:9–11.
9*a* Alma 26:12.
10*a* Mosia 27:11–31.
11*a* Mosia 24:16–21; Alma 5:3–5.
12*a* Ex. 14:30–31.
13*a* D&L 18:14–16.
14*a* Alma 17:1–4.

răţia lui Dumnezeu; da, şi, de asemenea, toţi cei care sunt rodul lucrărilor lor pentru ca ei să nu se mai rătăcească, ci să-L preamărească pe El în vecii vecilor. Şi fie ca Dumnezeu să facă să se întâmple după cuvintele mele, chiar aşa cum am vorbit. Amin.

CAPITOLUL 30

Corihor, antihristul, îl ridiculizează pe Hristos, Ispăşirea şi spiritul profeţiei—El propovăduieşte că nu este nici un Dumnezeu, nici o cădere a omului, nici o pedeapsă pentru păcat şi nici un Hristos—Alma depune mărturie că Hristos va veni şi că toate lucrurile dovedesc că este un Dumnezeu—Corihor cere să i se dea un semn şi el a amuţit dintr-odată—Diavolul a apărut înaintea lui Corihor sub forma unui înger şi l-a învăţat ce să spună—Corihor este călcat în picioare şi moare. Circa 76–74 î.H.

IATĂ, acum s-a întâmplat că după ce [a]poporul lui Amon s-a stabilit în ţara Ierşonului, da, şi, de asemenea, după ce lamaniţii au fost [b]alungaţi afară din ţară, iar morţii lor au fost îngropaţi de către poporul ţării—

2 Acum, morţii lor nu au fost număraţi din cauza numărului lor mare; şi nici morţii nefiţilor nu au fost număraţi—dar s-a întâmplat că după ce şi-au îngropat morţii şi, de asemenea, după zilele de post şi de jeluire şi de rugăciune (şi aceasta era în cel de al şaisprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi), a început să fie pace neîntreruptă în toată ţara.

3 Da, şi poporul a avut grijă să ţină poruncile Domnului; şi oamenii erau stricţi în păstrarea [a]rânduielilor lui Dumnezeu, potrivit legii lui Moise; căci au fost învăţaţi să [b]ţină legea lui Moise până când aceasta va fi împlinită.

4 Şi astfel, poporul nu a avut nici o tulburare în tot cel de al şaisprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

5 Şi s-a întâmplat că la începutul celui de al şaptesprezecelea an al domniei judecătorilor, a fost pace neîntreruptă.

6 Dar s-a întâmplat că pe la sfârşitul celui de al şaptesprezecelea an, un om a venit în ţara lui Zarahemla, şi el era [a]antihristul, căci el a început să predice către popor împotriva profeţiilor care fuseseră spuse de către profeţi despre venirea lui Hristos.

7 Acum, nu era nici o lege împotriva [a]credinţei oricui; căci era cu totul împotriva poruncilor lui Dumnezeu ca să fie o lege care să-i aducă pe oameni la niveluri inegale.

8 Căci aşa spune scriptura: [a]Alegeţi voi în ziua aceasta pe cine vreţi să slujiţi.

30 1*a* Alma 27:25–26.
GS Anti-nefi-lehiţi.
b Alma 28:1–3.
3*a* GS Legea lui Moise.
b 2 Ne. 25:24–27; Alma 25:15.
6*a* GS Antihrist.
7*a* Alma 1:17.
8*a* Ios. 24:15.
GS Libertatea de a alege.

9 Acum, dacă un om dorea să-L slujească pe Dumnezeu, acesta era privilegiul lui; sau, mai degrabă, dacă el credea în Dumnezeu, era privilegiul lui să-L slujească pe El; dar dacă nu credea în El, atunci nu era nici o lege care să-l pedepsească.

10 Dar dacă ucidea, atunci era pedepsit cu [a]moartea; şi dacă jefuia era pedepsit, de asemenea, şi dacă fura, atunci el, de asemenea, era pedepsit; şi de adulter, era, de asemenea, pedepsit; da, pentru toate aceste ticăloşii, ei erau pedepsiţi.

11 Căci era o lege care prevedea că oamenii trebuie să fie judecaţi după crimele lor. Cu toate acestea, nu era nici o lege împotriva credinţei cuiva; de aceea, un om era pedepsit numai pentru crimele pe care le-a făcut; de aceea, toţi oamenii erau la [a]acelaşi nivel.

12 Iar acest antihrist, al cărui nume era Corihor (iar legea nu putea avea nici o putere asupra lui), a început să predice către popor arătând că nu trebuia să fie nici un Hristos. Şi în felul acesta a predicat el, zicând:

13 O, voi care sunteţi legaţi de o nădejde nebunească şi deşartă, de ce vă înjugaţi voi singuri cu asemenea lucruri nebuneşti? De ce căutaţi un Hristos? Căci nici un om nu poate cunoaşte nimic despre ce va să vină.

14 Iată, aceste lucruri pe care voi le numiţi profeţii, despre care voi spuneţi că sunt transmise de către profeţii sfinţi, iată, ele sunt tradiţii nebuneşti de-ale strămoşilor voştri.

15 Cum de ştiţi voi despre certitudinea lor? Iată, voi nu puteţi să ştiţi despre lucruri pe care nu le [a]vedeţi; de aceea, nu puteţi să ştiţi că trebuie să fie un Hristos.

16 Voi vă îndreptaţi privirile către viitor şi spuneţi că vedeţi o iertare a păcatelor voastre. Dar iată, acesta este efectul unei minţi înfierbântate; şi acest deranjament al minţilor voastre vine din cauza tradiţiilor strămoşilor voştri, care vă conduc în rătăcire, într-o credinţă despre lucruri care nu sunt adevărate.

17 Şi mult mai multe lucruri de acest fel a spus el către ei, spunându-le că nu putea să fie nici un fel de ispăşire a păcatelor oamenilor, ci fiecare om a trecut prin viaţă după felul în care s-a condus; de aceea, fiecare om a prosperat după geniul său şi fiecare om a cucerit după puterea sa; şi orice a făcut un om în viaţa lui nu este nici o crimă.

18 Şi astfel a predicat către ei, conducând în rătăcire inimile multora, făcându-i pe aceştia să-şi înalţe capul în ticăloşia lor, da, conducând în rătăcire pe multe femei, precum şi pe bărbaţi, ca să preacurvească—spunându-le că atunci când un om este mort, acesta era sfârşitul a toate cele.

19 Acum, acest om s-a dus, de asemenea, şi în ţara lui Ierşon ca să predice aceste lucruri

10*a* GS Pedeapsă capitală.

11*a* Mosia 29:32.
15*a* Eter 12:5–6.

poporului lui Amon, care fusese odată poporul lamaniţilor.

20 Dar iată, ei erau mai înţelepţi decât mulţi dintre nefiţi; căci l-au prins şi l-au legat şi l-au dus înaintea lui Amon, care era mare preot peste acest popor.

21 Şi s-a întâmplat că a făcut ca el să fie alungat din ţară. Iar el a trecut în ţara lui Ghedeon şi a început, de asemenea, să le predice acestora; şi aici nu a avut mare succes, căci a fost prins şi legat şi dus în faţa marelui preot, precum şi în faţa judecătorului-şef peste ţară.

22 Şi s-a întâmplat că marele preot i-a spus: De ce strici căile Domnului? De ce predici acestui popor că nu va fi nici un Hristos ca să întrerupi bucuria lui? De ce vorbeşti tu împotriva tuturor profeţiilor profeţilor sfinţi?

23 Acum, numele preotului era Ghidona. Iar Corihor a spus către el: Pentru că nu propovăduiesc tradiţiile nebuneşti ale strămoşilor voştri şi pentru că nu-i învăţ pe aceşti oameni să se lege pe ei înşişi sub rânduieli nebuneşti şi ritualuri care sunt plănuite de către preoţi din vechime ca să uzurpeze puterea şi autoritatea peste ei, ca să-i ţină în ignoranţă pentru ca ei să nu poată să-şi înalţe capul, ci să fie subjugaţi în acord cu cuvintele tale.

24 Tu spui că acest popor este un popor liber. Iată, eu zic că ei sunt în sclavie. Tu spui că acele profeţii din vechime sunt adevărate. Iată, eu zic că voi nu ştiţi că ele sunt adevărate.

25 Tu spui că acest popor este un popor vinovat şi decăzut, din cauza încălcării făcute de un părinte. Iată, eu zic că un copil nu este vinovat din cauza părinţilor săi.

26 Şi tu, de asemenea, spui că Hristos va veni. Dar iată, eu zic că tu nu ştii că va fi un Hristos. Şi tu, de asemenea, zici că El va fi ucis pentru [a]păcatele lumii—

27 Şi astfel, tu conduci în rătăcire acest popor, după tradiţiile nebuneşti ale strămoşilor voştri şi după propriile voastre dorinţe; şi voi îi ţineţi pe ei subjugaţi, cu alte cuvinte, în sclavie, pentru ca voi să vă însuşiţi munca mâinilor lor, pentru ca ei să nu îndrăznească să privească în sus cu curaj şi să nu se bucure de drepturile şi privilegiile lor.

28 Da, ei nu îndrăznesc să folosească ceea ce este al lor, căci altfel îi ofensează pe preoţii lor care îi subjugă pe ei după dorinţele lor şi care i-au făcut pe ei să creadă în tradiţiile şi în visurile lor, în capriciile şi în viziunile lor şi în misterele lor pretinse, şi anume că, dacă nu se poartă în acord cu cuvintele lor, atunci ei ofensează pe o oarecare fiinţă necunoscută, care ei zic că este Dumnezeu—o fiinţă care niciodată nu a fost văzută sau cunoscută, care niciodată nu a fost şi nu va fi.

29 Acum, când marele preot şi judecătorul-şef au văzut împietrirea inimii lui, da, atunci când

26*a* Isa. 53:4–7.

au văzut că el Îl insulta până şi pe Dumnezeu, nu au putut să răspundă la cuvintele lui; dar au pus ca el să fie legat; şi l-au dat pe el pe mâna ofiţerilor şi l-au trimis în ţara lui Zarahemla pentru ca să fie adus înaintea lui Alma şi a judecătorului-şef care era guvernator peste toată ţara.

30 Şi s-a întâmplat că atunci când a fost adus în faţa lui Alma şi a judecătorului-şef, el a continuat în acelaşi fel, tot aşa cum făcuse în ţara lui Ghedeon; da, el a continuat să [a]hulească.

31 Şi s-a ridicat cu multe cuvinte [a]umflate în faţa lui Alma şi i-a insultat pe preoţi şi pe învăţători, acuzându-i pe aceştia că duceau poporul în rătăcire potrivit tradiţiilor prosteşti ale strămoşilor lor, în scopul de a-şi însuşi munca poporului.

32 Acum, Alma i-a spus: Tu ştii că noi nu ne însuşim munca acestui popor; căci iată, eu am lucrat încă de la începutul domniei judecătorilor până acum, cu propriile mele mâini, pentru întreţinerea mea, în ciuda numeroaselor mele călătorii de jur-împrejurul ţării ca să vestesc cuvântul lui Dumnezeu către poporul meu.

33 Şi în ciuda numeroaselor treburi pe care le-am făcut în biserică, eu nu am primit niciodată nici măcar o [a]centimă pentru munca mea; şi nimeni dintre fraţii mei nu a făcut aceasta, în afară de ceea ce au primit la scaunul de judecată; şi atunci noi am primit numai după lege, pentru măsura timpului nostru.

34 Şi acum, dacă noi nu primim nimic pentru muncile noastre în biserică, ce am câştiga noi să muncim în biserică, dacă nu ar fi să declarăm adevărul, ca să putem să avem bucurii în [a]bucuria fraţilor noştri?

35 Atunci, de ce spui tu că noi predicăm către acest popor pentru câştig, când tu singur ştii că noi nu primim nici un câştig? Şi acum, crezi că noi înşelăm acest popor şi aceasta aduce atât de multă bucurie în inimile lor?

36 Iar Corihor i-a răspuns lui: Da.

37 Şi atunci Alma i-a spus: Crezi tu că este un Dumnezeu?

38 Iar el a răspuns: Nu.

39 Acum, Alma i-a spus: Tăgăduieşti tu iarăşi că este un Dumnezeu şi, de asemenea, Îl tăgăduieşti tu pe Hristos? Căci iată, îţi spun ţie, eu ştiu că este un Dumnezeu şi, de asemenea, că Hristos va veni.

40 Şi acum, ce dovadă ai tu că nu este nici un [a]Dumnezeu sau că Hristos nu va veni? Eu îţi zic ţie că nu ai nici una, în afară numai de cuvântul tău.

41 Dar iată, eu am toate lucrurile ca [a]mărturie că aceste lucruri sunt adevărate; şi tu, de asemenea, ai toate lucrurile ca mărturie către tine că acestea sunt adevărate; şi le vei nega tu pe acestea? Crezi tu că aceste lucruri sunt adevărate?

42 Iată, eu ştiu că tu crezi, dar

30*a* GS Blasfemie.
31*a* Hel. 13:22.
33*a* Alma 11:3.
34*a* GS Bucurie.
40*a* Ps. 14:1.
41*a* GS Martor.

eşti posedat de un spirit mincinos; şi ai alungat Spiritul lui Dumnezeu pentru ca Acesta să nu aibă nici un loc în tine; dar diavolul are putere asupra ta şi el te duce pe tine de ici-colo, scornind lucrături ca să-i distrugă pe copiii lui Dumnezeu.

43 Şi acum, Corihor a spus către Alma: Dacă tu îmi vei arăta mie un [a]semn care să mă convingă că este un Dumnezeu, da, arată-mi tu mie că El are putere şi atunci voi fi convins de adevărul cuvintelor tale.

44 Dar Alma i-a spus: Tu ai avut destule semne; ai de gând să-L ispiteşti pe Dumnezeul tău? Ai tu de gând să spui: Arată-mi un semn, atunci când tu ai mărturia [a]tuturor acestor fraţi ai tăi, precum şi aceea a profeţilor celor sfinţi? Scripturile sunt aşezate în faţa ta, da, şi [b]toate lucrurile arată că este un Dumnezeu; da, chiar şi [c]pământul şi toate lucrurile care sunt pe faţa lui, da, şi [d]mişcarea lui, da, şi, de asemenea, toate [e]planetele care se mişcă în felul lor regulat mărturisesc că este un Creator Suprem.

45 Şi totuşi tu mergi aici şi acolo, ducând în rătăcire inimile acestui popor, mărturisindu-i lui că nu este nici un Dumnezeu? Şi încă vei tăgădui tu toate aceste mărturii? Iar el a zis: Da, eu le voi tăgădui, dacă voi nu îmi veţi arăta un semn.

46 Şi acum, s-a întâmplat că Alma i-a spus: Iată, eu sunt supărat din cauza împietririi inimii tale, da, fiindcă tu încă te mai împotriveşti spiritului adevărului şi fiindcă sufletul poate să fie distrus.

47 Dar iată, este [a]mai bine ca sufletul tău să fie pierdut, decât să fii instrumentul aducerii multor suflete la distrugere prin minciunile tale şi prin cuvintele tale linguşitoare; de aceea, dacă vei tăgădui iarăşi, iată, Dumnezeu te va lovi pe tine, ca tu să devii mut, pentru ca tu să nu-ţi mai deschizi gura niciodată, pentru ca tu niciodată să nu-l mai înşeli pe acest popor.

48 Acum, Corihor i-a spus: Eu nu tăgăduiesc existenţa unui Dumnezeu, dar eu nu cred că este un Dumnezeu; şi eu, de asemenea, zic că voi nu ştiţi că este un Dumnezeu; şi dacă voi nu îmi arătaţi un semn, eu nu voi crede.

49 Acum, Alma i-a spus: Aceasta îţi voi da eu ţie ca un semn, şi anume ca tu să fii [a]făcut mut, potrivit cuvintelor mele; şi eu spun că în numele lui Dumnezeu, tu vei amuţi pentru ca tu să nu mai ai darul vorbirii.

50 Acum, când Alma a spus aceste cuvinte, Corihor a amuţit pentru ca el să nu mai aibă darul vorbirii, potrivit cuvintelor lui Alma.

51 Şi atunci când judecătorul-şef a văzut aceasta, el şi-a

43*a* Iacov 7:13–21; D&L 46:8–9. GS Semn.
44*a* Mosia 13:33–34.
b Ps. 19:1; D&L 88:47.
c Iov 12:7–10.
d Hel. 12:11–15.
e Moise 6:63.
47*a* 1 Ne. 4:13.
49*a* 2 Cron. 13:20.

întins mâna şi a scris pentru Corihor, zicând: Eşti tu convins de puterea lui Dumnezeu? Acela despre care tu ai vrut ca Alma să-ţi arate semnul Său? Vrei tu ca El să-i lovească şi pe alţii pentru ca să-ţi arate ţie un semn? Iată, El ţi-a arătat ţie un semn; şi acum, vei mai contrazice tu încă mai mult?

52 Iar Corihor şi-a întins mâna şi a scris, zicând: Eu ştiu că sunt mut, căci nu pot vorbi; şi ştiu că nimic nu putea să aducă aceasta asupra mea, decât puterea lui Dumnezeu; da, şi eu am [a]ştiut întotdeauna că era un Dumnezeu.

53 Dar iată, diavolul m-a [a]înşelat pe mine; căci el a [b]apărut în faţa mea sub forma unui înger şi mi-a zis: Du-te şi cucereşte acest popor, căci toţi oamenii s-au dus în rătăcire după un Dumnezeu necunoscut. Şi el mi-a spus: Nu este [c]nici un Dumnezeu; da, şi m-a învăţat pe mine ceea ce trebuia să spun. Şi eu am propovăduit cuvintele lui; şi le-am propovăduit pentru că ele erau plăcute pentru mintea [d]carnală; eu le-am propovăduit până când am avut mult succes într-atât, încât eu chiar am crezut că ele erau adevărate; şi din cauza aceasta m-am împotrivit adevărului chiar până când am adus acest mare blestem asupra mea.

54 Acum, când el a spus aceasta, l-a implorat pe Alma să se roage lui Dumnezeu ca să ridice blestemul de pe el.

55 Dar Alma i-a spus: Dacă acest blestem va fi luat de pe tine, atunci tu iarăşi vei duce în rătăcire inimile acestui popor; de aceea, se va întâmpla aşa cum Domnul va voi.

56 Şi s-a întâmplat că blestemul nu a fost luat de pe Corihor; ci el a fost alungat şi a mers din casă în casă cerşind pentru bucatele sale.

57 Acum, vestea despre ceea ce i s-a întâmplat lui Corihor a fost răspândită imediat prin toată ţara; da, vestea a fost trimisă de către judecătorul-şef către toţi oamenii din ţară, declarându-le acelora care crezuseră în cuvintele lui Corihor că ei trebuia să se pocăiască cu repeziciune, căci altfel aceeaşi judecată va veni peste ei.

58 Şi s-a întâmplat că au fost convinşi cu toţii de ticăloşia lui Corihor; de aceea, au fost cu toţii convertiţi din nou către Domnul; şi aceasta a pus capăt nedreptăţii de felul lui Corihor. Iar Corihor a mers din casă în casă, cerşind bucate pentru traiul său.

59 Şi s-a întâmplat că aşa cum mergea el prin popor, da, printre oamenii care se separaseră de nefiţi şi care îşi luaseră numele de zoramiţi, fiind conduşi de un om care se numea Zoram—şi cum mergea el printre ei, iată, a fost trântit jos şi călcat în picioare chiar până când a murit.

60 Şi astfel, vedem noi sfârşitul aceluia care a stricat căile Dom-

52*a* Alma 30:42.
53*a* Iacov 7:14.
b 2 Cor. 11:14; 2 Ne. 9:9.
c Ps. 10:4.
d GS Carnal.

nului; şi astfel, vedem că [a]diavolul nu-i va [b]scăpa pe copiii săi în ultîma zi, ci îi va târî pe ei cu repeziciune jos în [c]iad.

CAPITOLUL 31

Alma conduce o misiune ca să-i aducă pe calea cea bună pe zoramiţii cei apostaţi — Zoramiţii Îl tăgăduiesc pe Hristos, cred într-o idee neadevărată despre dreptul de a alege şi preaslăvesc cu rugăciuni stabilite — Misionarii sunt plini de Spiritul Sfânt — Suferinţele lor sunt înghiţite în bucuria pentru Hristos. Circa 74 î.H.

ACUM, s-a întâmplat că după sfârşitul lui Corihor, Alma, aflând veşti că zoramiţii stricau căile Domnului şi că Zoram, care era conducătorul lor, conducea inimile poporului ca să-i [a]preaslăvească pe [b]idoli muţi, inima lui iarăşi a început să fie [c]bolnavă din cauza nedreptăţii poporului.

2 Căci acesta era motiv de mare [a]supărare pentru Alma să afle despre nedreptatea dintre oamenii săi; de aceea, inima lui era nespus de întristată din cauza separării zoramiţilor de nefiţi.

3 Acum, zoramiţii s-au adunat laolaltă într-un ţinut pe care ei îl numeau Antionum, care era la răsărit de ţara lui Zarahemla, care se întindea lângă ţărmul mării, care era la miazăzi de ţinutul lui Ierşon, care era, de asemenea, mărginit la miazăzi de pustiu, care pustiu era plin de lamaniţi.

4 Acum, nefiţii se temeau mult că zoramiţii ar putea să intre într-o relaţie cu lamaniţii şi că acesta ar fi un mijloc de mare pierdere în partea nefiţilor.

5 Şi acum, cum [a]predicarea [b]cuvântului avea o mare tendinţă să [c]conducă poporul să facă ceea ce era drept — da, aceasta avusese un efect cu mult mai puternic asupra minţilor poporului, decât sabia sau orice altceva care li se întâmplase lor — de aceea, Alma a crezut de cuviinţă ca ei să pună la încercare virtutea cuvântului lui Dumnezeu.

6 De aceea, el i-a luat pe Amon şi pe Aaron şi pe Omner; şi pe Himni l-a lăsat în Biserică în Zarahemla; dar pe primii trei el i-a luat cu el, precum şi pe Amulec şi pe Zeezrom care erau la Melec; şi el, de asemenea, a luat pe doi dintre fiii săi.

7 Acum, pe cel mai mare dintre fiii săi nu l-a luat cu el, iar numele acestuia era [a]Helaman; dar numele acelora pe care i-a luat cu el erau Şiblon şi Corianton; şi acestea sunt numele acelora care

60 *a* GS Diavol.
b Alma 3:26–27; 5:41–42; D&L 29:45.
c GS Iad.
31 1 *a* Ex. 20:5; Mosia 13:13.
b 2 Ne. 9:37. GS Idolatrie.
c Alma 35:15.
2 *a* Mosia 28:3; 3 Ne. 17:14; Moise 7:41.
5 *a* Enos 1:23; Alma 4:19. GS (a) Predica.
b Evr. 4:12; Iacov 2:8; Alma 36:26.
c Iarom 1:11–12; D&L 11:2.
7 *a* GS Helaman, fiul lui Alma.

s-au dus cu el printre [b]zoramiţi ca să le predice lor cuvântul.

8 Acum, zoramiţii erau [a]disidenţi printre nefiţi; de aceea, ei avuseseră cuvântul lui Dumnezeu predicat către ei.

9 Dar ei [a]căzuseră în mare greşeală, căci nu voiau să ţină poruncile lui Dumnezeu şi legile Lui conform cu legea lui Moise.

10 Şi nici nu voiau să respecte rânduielile Bisericii ca să continue în rugăciune şi implorare adresate zilnic către Dumnezeu pentru ca ei să nu intre în ispită.

11 Da, în sfârşit, ei au stricat căile Domnului în foarte multe ocazii; de aceea, din această cauză, Alma şi fraţii săi s-au dus în ţară ca să predice cuvântul către ei.

12 Acum, când ei au ajuns în ţară, iată, spre mirarea lor, au aflat că zoramiţii zidiseră sinagogi şi că se adunau laolaltă o zi pe săptămână, zi pe care ei o numeau ziua Domnului; şi preaslăveau într-un fel pe care Alma şi fraţii lui nu-l mai văzuseră niciodată;

13 Căci aveau un loc zidit în mijlocul sinagogii lor, un loc pentru stat în picioare, care era înalt mult deasupra capului; iar partea de sus a acestuia putea să facă loc numai unui singur om.

14 De aceea, oricine dorea să [a]preaslăvească trebuia să meargă şi să stea în picioare pe partea de sus a acelui loc şi să-şi întindă mâinile către cer şi să strige cu o glas puternică, zicând:

15 Sfinte, Sfinte Dumnezeule; noi credem că Tu eşti Dumnezeu; şi noi credem că Tu eşti sfânt; şi că Tu ai fost un Spirit; şi că Tu eşti un Spirit; şi că Tu vei fi un Spirit în vecii vecilor.

16 Sfinte Dumnezeule, noi credem că Tu ne-ai despărţit pe noi de fraţii noştri; şi noi nu credem în tradiţia fraţilor noştri care le-a fost înmânată lor de naivitatea strămoşilor lor; dar noi credem că Tu ne-ai [a]ales pe noi să fim copiii Tăi [b]sfinţi; şi, de asemenea, Tu ne-ai făcut nouă cunoscut că nu va fi nici un Hristos.

17 Dar Tu eşti acelaşi, şi ieri, şi astăzi, şi în vecii vecilor; şi Tu ne-ai [a]ales pe noi pentru ca noi să fim salvaţi în timp ce toţi în jurul nostru sunt aleşi ca să fie alungaţi de mânia Ta jos în iad; pentru care sfinţenie, o, Dumnezeule, noi Îţi mulţumim; şi noi, de asemenea, Îţi mulţumim Ţie pentru că Tu ne-ai ales pe noi ca să nu fim conduşi în rătăcire după tradiţiile nebuneşti ale fraţilor noştri care îi reţin de la credinţa în Hristos, care conduc inimile lor în rătăcire departe de Tine, Dumnezeul nostru.

18 Şi iarăşi Îţi mulţumim noi Ţie, o, Dumnezeule, pentru că noi suntem aleşi şi suntem un popor sfânt. Amin.

19 Acum, s-a întâmplat că după ce Alma şi fraţii săi şi

7*b* Alma 30:59.
8*a* Alma 24:30.
9*a* GS Apostazie.
14*a* Mat. 6:1–7.
16*a* Alma 38:13–14.
b Isa. 65:3, 5.
17*a* GS Deşertăciune, deşert.

fiii săi au auzit aceste rugăciuni, au fost uimiţi peste măsură.

20 Căci iată, fiecare om înainta şi spunea aceleaşi feluri de rugăciuni.

21 Acum, locul acela era numit de ei Rameumptom, care, în tălmăcire, înseamnă sfântul piedestal.

22 Acum, de pe acest piedestal spuneau ei, fiecare om, aceeaşi rugăciune către Dumnezeu, mulţumindu-i Dumnezeului lor pentru că erau aleşi de El şi pentru că El nu i-a condus pe ei în rătăcire, după tradiţia fraţilor lor şi pentru că inimile lor nu au fost răpite ca să creadă în lucruri care vor veni, despre care nu ştiau nimic.

23 Acum, după ce toţi oamenii au spus mulţumiri în felul acesta, ei s-au întors la casele lor, *a* fără să mai vorbească iarăşi despre Dumnezeul lor, până când se adunau iarăşi la piedestalul cel sfânt pentru ca iarăşi să spună mulţumiri după felul lor.

24 Acum, când Alma a văzut aceasta, inima lui a fost *a* întristată; căci a văzut că erau un popor păcătos şi stricat; da, el a văzut că inimile lor erau fixate pe aur şi pe argint şi pe tot felul de lucruri fine.

25 Da, şi el, de asemenea, a văzut că inimile lor erau *a* înălţate în mare îngâmfare în mândria lor.

26 Şi el şi-a ridicat glasul spre cer şi a *a* implorat, zicând: O, cât de mult, o, Doamne, vei permite Tu ca slujitorii Tăi să trăiască aici jos în trup pentru ca să vezi o ticăloşie atât de mare printre copiii oamenilor?

27 Iată, o, Dumnezeule, ei Te *a* imploră pe Tine şi totuşi inimile lor sunt *b* umflate în mândrie. Iată, o, Dumnezeule, ei Te imploră pe Tine cu gurile lor în timp ce ei sunt umflaţi până la mărire în lucrurile deşarte ale lumii.

28 Iată, o, Dumnezeul meu, veşmintele lor scumpe şi inelele lor, *a* brăţările lor şi ornamentele lor de aur şi toate lucrurile lor preţioase cu care ei sunt împodobiţi; şi iată, inimile lor sunt fixate pe acestea; şi totuşi ei Te imploră pe Tine şi zic—Noi îţi mulţumim Ţie, o, Dumnezeule, căci noi suntem un popor ales de Tine, în timp ce alţii vor pieri.

29 Da, şi ei zic că Tu le-ai făcut cunoscut lor faptul că nu va fi un Hristos.

30 O, Doamne Dumnezeule, cât de mult vei permite Tu ca o asemenea ticăloşie şi necredinţă să fie în acest popor? O, Doamne, îmi vei da Tu mie putere pentru ca eu să pot să-mi suport infirmităţile? Căci eu sunt infirm, iar o asemenea ticăloşie a poporului acesta îmi îndurerează sufletul.

31 O, Doamne, inima mea este nespus de întristată; vrei Tu să-mi alini sufletul meu *a* în Hristos? O, Doamne, vrei Tu să-mi acorzi să pot avea putere ca să pot suferi cu răbdare aceste

23*a* Iac. 1:21–25.
24*a* Gen. 6:5–6.
25*a* Iacov 2:13; Alma 1:32.
26*a* Moise 7:41–58.
27*a* Isa. 29:13.
b GS Mândrie.
28*a* Isa. 3:16–24.
31*a* Ioan 16:33.

dureri care vor veni asupra mea din cauza nedreptăţii acestui popor?

32 O, Doamne, vrei Tu să-mi alini sufletul şi să-mi aduci succes mie, precum şi camarazilor mei care sunt cu mine—da, Amon şi Aaron şi Omner şi, de asemenea, Amulec şi Zeezrom, precum şi celor [a]doi fii ai mei—da, chiar şi pe toţi aceştia vei vrea Tu să-i alini, o, Doamne? Da, vrei Tu să alini sufletele lor în Hristos?

33 Vrei Tu să le acorzi lor putere ca să poată să-şi suporte suferinţele care vor veni peste ei din cauza nedreptăţilor acestui popor?

34 O, Doamne, vrei Tu să [a]ne acorzi nouă să aveni succes în efortul nostru de a-i aduce pe ei iarăşi către Tine, pentru Hristos?

35 Iată, o, Doamne, [a]sufletele lor sunt preţioase şi mulţi dintre ei sunt fraţii noştri; de aceea, dă-ne nouă, o, Doamne, putere şi înţelepciune ca să putem să-i aducem pe aceşti fraţi ai noştri iarăşi către Tine.

36 Acum, s-a întâmplat că atunci când Alma a spus aceste cuvinte, el şi-a [a]pus [b]mâinile pe toţi aceia care erau cu el. Şi iată, atunci când şi-a pus mâinile pe ei, ei au fost umpluţi de Spiritul Sfânt.

37 Şi după ce s-au despărţit unul de altul, [a]negândindu-se la ceea ce vor mânca sau la ceea ce vor bea sau la ceea ce vor îmbrăca.

38 Iar Domnul le-a dat lor favoarea ca ei să nu flămânzească şi nici să nu le fie sete; da, şi El, de asemenea, le-a dat putere ca să nu sufere nici un fel de [a]suferinţe, ci doar să fie absorbiţi în bucuria pentru Hristos. Acum, aceasta a fost potrivit rugăciunii lui Alma; şi aceasta pentru că el s-a rugat în [b]credinţă.

CAPITOLUL 32

Alma îi învaţă pe cei săraci pe care durerile i-au umilit—Credinţa este o speranţă în ceea ce nu se vede, care este adevărat—Alma depune mărturie despre faptul că îngeri îi slujesc pe bărbaţi, pe femei şi pe copii—Alma compară cuvântul cu o sămânţă—Ea trebuie să fie plantată şi îngrijită—Atunci ea creşte şi se face un pom din care este cules fructul vieţii veşnice. Circa 74 î.H.

Şi s-a întâmplat că ei au mers şi au început să predice cuvântul lui Dumnezeu către popor, intrând în sinagogile lor şi în casele lor; da, şi au predicat cuvântul chiar şi pe străzile lor.

2 Şi s-a întâmplat că după multă muncă printre ei, au început să aibă succes în clasa [a]săracilor din popor; căci iată,

32*a* Alma 31:7.
34*a* 2 Ne. 26:33.
35*a* GS Suflet—Valoarea sufletelor.
36*a* 3 Ne. 18:36–37.
b GS Mâini, aşezarea lor.
37*a* Mat. 6:25–34; 3 Ne. 13:25–34.
38*a* Mat. 5:10–12; Mosia 24:13–15; Alma 33:23.
b GS Credinţă.
32 2*a* GS Săraci.

ei au fost alungaţi din sinagogi din cauza veşmintelor lor grosolane—

3 De aceea, lor nu li s-a dat voie să intre în sinagogile lor ca să-l preaslăvească pe Dumnezeu, fiind consideraţi necuraţi; deci, ei erau săraci; da, erau consideraţi de către fraţii lor ca fiind zgură; de aceea, ei erau [a]săraci în ceea ce priveşte lucrurile lumeşti; şi ei, de asemenea, erau săraci în inimă.

4 Acum, în timp ce Alma propovăduia şi vorbea către popor pe dealul Onida, o mare mulţime a venit către el, aceştia fiind aceia despre care noi am vorbit, care erau [a]săraci în inimă din cauza sărăciei lor în ceea ce priveşte lucrurile lumeşti.

5 Şi ei au venit către Alma; iar cel care era în fruntea lor i-a spus: Iată, [a]ce să facă fraţii aceştia ai mei, căci sunt dispreţuiţi de toţi oamenii din cauza sărăciei lor, da, şi mai ales de către preoţii noştri; căci ei ne-au [b]alungat din sinagogile noastre pentru zidirea cărora noi am muncit din greu cu propriile noastre mâini; şi ne-au alungat din cauza sărăciei noastre nespus de mari; şi nu avem nici un loc ca să ne rugăm Dumnezeului nostru; şi iată, [c]ce să facem noi?

6 Şi acum, când Alma a auzit aceasta, el s-a întors şi l-a privit pe el în faţă şi a privit cu mare bucurie; căci el a văzut că [a]sufe-rinţele lor într-adevăr i-au [b]umilit şi că erau [c]pregătiţi să audă cuvântul.

7 De aceea, el nu a mai spus nimic către mulţimea cealaltă; ci şi-a întins mâna şi a strigat către aceia pe care i-a văzut şi a zis către ei:

8 Eu văd că voi sunteţi cu inima [a]smerită şi, dacă este aşa, atunci binecuvântaţi sunteţi voi.

9 Iată, fratele tău a zis: Ce trebuie să facem noi?—căci suntem alungaţi din sinagogile noastre, aşa încât nu ne putem închina la Dumnezeul nostru.

10 Iată, vă zic vouă, credeţi voi că nu puteţi să-l [a]preaslăviţi pe Dumnezeul vostru decât numai în sinagogile voastre?

11 Şi încă mai mult aş întreba eu, credeţi voi că nu trebuie să-l preaslăviţi pe Dumnezeul vostru decât o singură zi pe săptămână?

12 Eu vă zic vouă, este bine că sunteţi alungaţi din sinagogile voastre pentru ca să puteţi să vă umiliţi şi să învăţaţi [a]înţelepciune; căci este necesar ca voi să învăţaţi înţelepciune; căci pentru că voi sunteţi alungaţi, voi sunteţi dispreţuiţi de către fraţii voştri din cauza [b]sărăciei voastre nespus de mari şi sunteţi aduşi la smerenie în inima voastră; căci voi neapărat sunteţi aduşi să vă umiliţi.

13 Şi acum, pentru că voi sunteţi forţaţi să fiţi umili,

3*a* Alma 34:40.
4*a* GS Săraci—Sărac în spirit.
5*a* Prov. 18:23.
b Alma 33:10.
c Fapte 2:37–38.
6*a* GS Adversitate.
b GS Umil, umilinţă.
c Alma 16:16–17; D&L 101:8.
8*a* Mat. 5:3–5.
10*a* GS Preaslăvire.
12*a* Ecl. 4:13.
b Prov. 16:8.

binecuvântaţi sunteţi voi; căci omul uneori, dacă este forţat să fie umil, atunci caută pocăinţă; şi acum, cu siguranţă, oricine care se pocăieşte, acela va găsi milă; iar acela care va [a]răbda până la sfârşit, acela va fi salvat.

14 Şi acum, aşa cum v-am spus vouă, pentru că aţi fost forţaţi să fiţi umili, voi sunteţi binecuvântaţi, dar nu credeţi că mai binecuvântaţi sunt aceia care se umilesc cu adevărat din cauza cuvântului?

15 Da, cel care într-adevăr se umileşte pe el însuşi şi se pocăieşte de păcatele sale şi rabdă până la sfârşit, acela va fi binecuvântat—da, mult mai binecuvântat decât aceia care sunt forţaţi să fie umili din cauza sărăciei lor nespus de mari.

16 De aceea, binecuvântaţi sunt aceia care se [a]umilesc ei înşişi fără să fie forţaţi să fie umili; sau, mai degrabă, cu alte cuvinte, binecuvântat este acela care crede în cuvântul lui Dumnezeu şi este botezat fără încăpăţânarea inimii, da, fără să fie adus ca să cunoască cuvântul sau chiar forţat să cunoască înainte ca el să creadă.

17 Da, mulţi sunt aceia care zic: Dacă tu ne vei arăta nouă un [a]semn din cer, atunci noi vom cunoaşte cu siguranţă; atunci noi vom crede.

18 Acum, întreb, este aceasta credinţă? Iată, vă zic vouă: Nu; căci dacă un om cunoaşte un lucru, atunci el nu are nici un motiv să [a]creadă, căci îl cunoaşte.

19 Şi acum, cu cât mai mult este blestemat acela care [a]cunoaşte voinţa lui Dumnezeu şi nu o face decât acela care crede numai sau are numai motiv să creadă şi cade în păcat?

20 Acum, despre acest lucru voi trebuie să judecaţi. Iată, vă zic vouă că este de-o parte la fel cum este şi de partea cealaltă; şi fiecărui om îi va fi dat potrivit faptelor sale.

21 Şi acum, aşa cum eu am spus despre credinţă—[a]credinţa nu este o cunoaştere perfectă despre lucruri; de aceea, dacă voi aveţi credinţă, voi aveţi [b]speranţă în lucruri care [c]nu se văd, care sunt adevărate.

22 Şi acum, iată, vă spun eu vouă, şi aş vrea ca voi să vă aduceţi aminte că Dumnezeu este milos cu toţi aceia care cred în numele Lui; de aceea, El doreşte în primul rând ca voi să credeţi, da, şi anume, în cuvântul Lui.

23 Şi acum, El răspândeşte cuvântul Său printre oameni prin intermediul îngerilor, da, [a]nu numai către bărbaţi ci, de asemenea, şi către femei. Şi acum, aceasta nu este totul; [b]copiii mici primesc şi ei adeseori cuvinte care-i fac de ruşine pe cei înţelepţi şi pe cei învăţaţi.

24 Şi acum, fraţii mei preaiu-

13*a* Alma 38:2.
16*a* GS Umil, umilinţă.
17*a* GS Semn.
18*a* Eter 12:12, 18.
19*a* Ioan 15:22–24.
21*a* Ioan 20:29; Evr. 11.
b GS Speranţă.
c Eter 12:6.
23*a* Ioel 2:28–29.
b Mat. 11:25; Luca 10:21; 3 Ne. 26:14–16; D&L 128:18.

biţi, pentru că voi aţi vrut să cunoaşteţi de la mine ceea ce trebuie să faceţi pentru că sunteţi loviţi şi alungaţi—acum, eu nu doresc ca voi să credeţi că am intenţia să vă judec numai după ceea ce este adevărat—

25 Căci nu vreau să spun că voi toţi aţi fost forţaţi să vă umiliţi; căci eu cred cu adevărat că sunt unii printre voi care ar vrea să se umilească pe ei înşişi, în orice situaţie s-ar afla.

26 Acum, aşa cum am spus despre credinţă—că aceasta nu este o cunoaştere perfectă—tot aşa este şi cu cuvintele mele. Voi nu puteţi să ştiţi cu certitudine de la început că ele sunt adevărate până la perfecţiune, mai mult decât este credinţa o cunoaştere perfectă.

27 Dar iată, dacă vă veţi trezi şi vă veţi deştepta aptitudinile, chiar pentru a pune la încercare cuvintele mele şi dacă dovediţi un pic de credinţă, da, chiar dacă nu faceţi nimic mai mult decât să [a]doriţi să credeţi, lăsaţi această dorinţă să lucreze în voi, chiar până când credeţi într-un fel în care puteţi face loc pentru o parte din cuvintele mele.

28 Acum, noi vom asemăna cuvântul cu o [a]sămânţă. Acum, dacă voi faceţi loc ca o [b]sămânţă să fie plantată în [c]inima voastră, iată, dacă aceasta este o sămânţă adevărată sau o sămânţă bună, dacă voi nu o aruncaţi afară prin [d]necredinţa voastră şi dacă nu vă împotriviţi Spiritului Domnului, iată, ea va începe să crească înăuntrul piepturilor voastre; şi atunci când voi simţiţi aceste mişcări de creştere, voi veţi începe să ziceţi în sinea voastră—Aceasta trebuie să fie o sămânţă bună sau cuvântul este bun, căci el începe să-mi lărgească sufletul; da, începe să-mi lumineze [e]înţelegerea, da, începe să fie delicios pentru mine.

29 Acum iată, nu ar mări aceasta credinţa voastră? Eu vă zic vouă: Da; cu toate acestea, ea nu a crescut până la o cunoaştere perfectă.

30 Dar iată, în timp ce sămânţa se umflă şi încolţeşte şi începe să crească, apoi voi va trebui să spuneţi că sămânţa este bună; căci iată, ea se umflă şi încolţeşte şi începe să crească. Şi acum, iată, nu vă va întări aceasta credinţa voastră? Da, aceasta vă va întări credinţa: căci voi veţi spune—Eu ştiu că aceasta este o sămânţă bună; căci iată, încolţeşte şi începe să crească.

31 Şi acum, iată, sunteţi voi siguri că aceasta este o sămânţă bună? Eu vă zic vouă: Da; căci fiecare sămânţă produce după [a]asemănarea sa proprie.

32 De aceea, dacă o sămânţă creşte, atunci este bună; dar dacă nu creşte, atunci iată, nu este bună, de aceea, este aruncată la gunoi.

33 Şi acum, iată, pentru că voi aţi încercat experienţa şi aţi plantat sămânţa; iar aceasta se

27*a* Marcu 11:24.
28*a* Alma 33:1.
b Luca 8:11.
c GS Inimă.
d Mat. 17:20.
e GS Înţelegere.
31*a* Gen. 1:11–12.

umflă şi încolţeşte şi începe să crească, voi trebuie să ştiţi că sămânţa este bună.

34 Şi acum, iată, este [a]cunoaşterea voastră perfectă? Da, cunoaşterea voastră este perfectă în acel lucru, iar [b]credinţa voastră este adormită; şi aceasta este pentru că voi ştiţi, căci voi ştiţi că v-a umplut sufletele cuvântul; şi voi, de asemenea, ştiţi că a încolţit, că înţelegerea voastră a început să fie luminată, iar [c]mintea voastră a început să se dezvolte.

35 O, atunci, nu este acesta un lucru real? Eu vă zic vouă: Da, pentru că acesta este [a]lumină; şi orice lucru care este lumină este bun, pentru că se vede; de aceea, voi trebuie să ştiţi că este bun; şi acum, iată, după ce aţi gustat această lumină, este cunoaşterea voastră perfectă?

36 Iată, vă zic vouă: Nu; şi nici nu trebuie să daţi deoparte credinţa voastră, căci voi v-aţi dovedit credinţa voastră numai ca să plantaţi sămânţa, pentru ca voi să încercaţi experienţa, pentru ca să cunoaşteţi dacă sămânţa era bună.

37 Şi iată, în timp ce pomul va începe să crească, voi veţi zice: Să-l îngrijim cu mare atenţie, pentru ca el să prindă rădăcini, pentru ca el să crească şi să facă fructe pentru noi. Şi acum, iată, dacă noi îl îngrijim cu multă atenţie, el va face rădăcini şi va creşte şi va face fructe.

38 Dar dacă noi [a]neglijăm pomul şi nu avem grijă de hrana lui, iată, el nu va face rădăcini; iar atunci când căldura soarelui va veni şi îl va arde pentru că nu are rădăcini, se va veşteji, iar voi îl veţi smulge şi îl veţi arunca.

39 Acum, aceasta nu este pentru că sămânţa nu a fost bună şi nici pentru că fructul ei nu ar fi de dorit; ci, aceasta este pentru că [a]pământul vostru este arid şi pentru că voi nu veţi îngriji pomul, de aceea, voi nu puteţi să aveţi fructul lui.

40 Şi astfel, dacă voi nu veţi îngriji cuvântul, aşteptând cu ochiul credinţei fructul lui, atunci voi nu veţi putea niciodată să culegeţi fructul [a]pomului vieţii.

41 Dar dacă voi veţi hrăni cuvântul, da, hrăniţi pomul atunci când el începe să crească, prin credinţa voastră, cu mare sârguinţă şi cu [a]răbdare, aşteptând fructul lui, atunci el va face rădăcini; şi iată, el va fi un pom [b]crescând pentru viaţă nepieritoare.

42 Şi datorită [a]sârguinţei voastre şi a credinţei voastre şi a răbdării voastre faţă de cuvânt, îngrijindu-l, pentru ca el să capete rădăcini în voi, iată, încetul cu încetul voi veţi culege [b]fructul lui, care este cel mai preţios, care este dulce, mai presus decât orice lucru care

34*a* GS Cunoaştere.
b Eter 3:19.
c GS Minte.
35*a* Ioan 3:18–21.
GS Lumină, lumina lui Hristos.
38*a* GS Apostazie.
39*a* Mat. 13:5.
40*a* Gen. 2:9; 1 Ne. 15:36.
41*a* GS Răbdare.
b Alma 33:23; D&L 63:23.
42*a* GS Sârguinţă.
b 1 Ne. 8:10–12.

este dulce; şi care este alb, mai presus decât orice lucru care este alb, da, şi pur, mai presus decât orice lucru care este pur; şi voi vă veţi ospăta din fructul lui chiar până când veţi fi sătui pentru ca să nu mai flămânziţi şi nici să nu vă mai fie sete.

43 Atunci, fraţii mei, voi veţi culege răsplata pentru credinţa voastră, pentru răbdarea şi sârguinţa voastră şi pentru îndelungile voastre suferinţe, aşteptând pomul să facă fructe pentru voi.

CAPITOLUL 33

Zenos a propovăduit că oamenii trebuie să se roage şi să se închine în toate locurile şi că judecăţile sunt date la o parte datorită Fiului—Zenoc a propovăduit că mila este oferită datorită Fiului—Moise a înălţat în pustiu un simbol al Fiului lui Dumnezeu. Circa 74 î.H.

ACUM, după ce Alma a vorbit aceste cuvinte, ei au trimis la el, dorind să ştie dacă ei trebuia să creadă într-un [a]singur Dumnezeu pentru ca să poată obţine fructul acesta despre care el vorbise sau cum trebuia ei să planteze [b]sământa sau cuvântul despre care el vorbise, despre care spusese că trebuia plantat în inima lor; sau în ce fel trebuia ei să înceapă să-şi dovedească credinţa.

2 Iar Alma le-a spus: Iată, voi aţi spus că [a]nu puteţi să-l preaslăviţi pe la Dumnezeul vostru pentru că voi sunteţi alungaţi din sinagogile voastre. Dar iată, vă zic vouă, dacă voi credeţi că nu puteţi să vă închinaţi la Dumnezeu, greşiţi foarte mult şi trebuie să cercetaţi [b]scripturile; dacă voi credeţi că ele v-au învăţat pe voi aceasta, atunci nu le înţelegeţi.

3 Vă aduceţi voi aminte că aţi citit ceea ce [a]Zenos, profetul din vechime, a zis despre rugăciune sau despre [b]preaslăvire?

4 Căci el a zis: Tu eşti milos, o, Dumnezeule, căci Tu ai auzit rugăciunea mea, chiar şi atunci când am fost în pustiu; da, Tu ai fost milos atunci când eu m-am rugat în legătură cu aceia care erau [a]duşmanii mei şi Tu i-ai întors pe aceştia de la mine.

5 Da, o, Dumnezeule, şi Tu ai fost milos cu mine atunci când eu Te-am implorat pe Tine în [a]câmpia mea; atunci când eu Te-am implorat pe Tine în rugăciunea mea; şi Tu m-ai auzit pe mine.

6 Şi iarăşi, o, Dumnezeule, atunci când m-am întors la casa mea, Tu m-ai auzit pe mine în rugăciunea mea.

7 Şi atunci când m-am întors în [a]camera mea, o, Doamne, şi m-am rugat către Tine, Tu m-ai auzit.

8 Da, Tu eşti milos cu copiii

33 1*a* 2 Ne. 31:21; Mosia 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2*a* Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.
3*a* GS Scripturi—Scripturi pierdute; Zenos.
b GS Preaslăvire.
4*a* Mat. 5:44.
5*a* Alma 34:20–25.
7*a* Mat. 6:5–6; Alma 34:26.

Tăi atunci când ei Te imploră pentru a fi auziţi de Tine şi nu de oameni şi Tu îi vei auzi.

9 Da, o, Dumnezeule, Tu ai fost milos cu mine şi mi-ai auzit strigătele în mijlocul adunărilor Tale.

10 Da, şi Tu, de asemenea, m-ai auzit pe mine atunci când am fost [a]alungat şi am fost dispreţuit de către duşmanii mei; da, Tu ai auzit strigătele mele şi ai fost mânios pe duşmanii mei şi i-ai vizitat pe ei în mânia Ta cu mare distrugere.

11 Şi Tu m-ai auzit pe mine din cauza suferinţelor mele şi a sincerităţii mele; şi datorită Fiului Tău Tu ai fost atât de milos cu mine; de aceea, Te voi implora pe Tine în toate suferinţele mele, căci în Tine este bucuria mea; căci Tu ţi-ai întors judecăţile Tale de la mine datorită Fiului Tău.

12 Şi acum, Alma le-a spus: Credeţi voi în acele [a]scripturi care au fost scrise de către cei din vechime?

13 Iată, dacă voi credeţi în ele, atunci trebuie să credeţi în ceea ce a zis [a]Zenos; căci iată, el a zis: Tu ţi-ai întors judecăţile Tale datorită Fiului Tău.

14 Acum iată, fraţii mei, aş vrea să întreb dacă aţi citit scripturile? Dacă le-aţi citit, cum puteţi să nu credeţi în Fiul lui Dumnezeu?

15 Căci [a]nu este scris că Zenos singur a vorbit despre aceste lucruri şi [b]Zenoc, de asemenea, a vorbit despre aceste lucruri—

16 Căci iată, el a zis: Tu eşti mânios, o, Doamne, pe acest popor, pentru că el nu vrea să înţeleagă îndurarea Tale pe care Tu i-ai arătat-o lui datorită Fiului Tău.

17 Şi acum, fraţii mei, voi vedeţi că un al doilea profet din vechime a depus mărturie despre Fiul lui Dumnezeu; şi pentru că oamenii nu voiau să înţeleagă cuvintele lui, l-au [a]bătut pe el cu pietre până când a murit.

18 Dar iată, aceasta nu este totul; aceştia nu sunt singurii care au vorbit despre Fiul lui Dumnezeu.

19 Iată, El a fost pomenit de [a]Moise; da, şi iată, un [b]simbol a fost [c]înălţat în pustiu pentru ca oricine s-ar uita către el să poată trăi. Şi mulţi s-au uitat şi au trăit.

20 Dar puţini au înţeles semnificaţia acelor lucruri; şi aceasta din cauza împietririi inimilor lor. Dar mulţi au fost atât de împietriţi, încât nu au vrut să se uite; de aceea, au pierit. Acum, pricina pentru care nu au vrut să se uite este pentru că nu au crezut că aceasta i-ar [a]vindeca pe ei.

21 O, fraţii mei, dacă voi aţi putea fi vindecaţi numai prin aruncarea privirii ca să fiţi vin-

10*a* Alma 32:5.
12*a* GS Scripturi.
13*a* Alma 34:7.
15*a* Iacov 4:4.
b 1 Ne. 19:10; Alma 34:7.
17*a* GS Martir, martiriu.
19*a* Deut. 18:15, 18; Alma 34:7.
b Num. 21:9; 2 Ne. 25:20; Mosia 3:15.
c Ioan 3:14; Hel. 8:14–15.
20*a* 1 Ne. 17:40–41.

decaţi, nu v-aţi uita voi repede, sau v-aţi împietri voi mai degrabă inimile în necredinţă şi aţi fi voi leneşi într-atât, încât să nu vă aruncaţi privirea şi să pieriţi?

22 Dacă aşa este cazul, atunci nenorocire va veni peste voi; dar, dacă nu este aşa, atunci aruncaţi-vă privirile şi [a]începeţi să credeţi în Fiul lui Dumnezeu, în faptul că El va veni ca să mântuiască poporul Său şi că El va suferi şi va muri ca să [b]ispăşească păcatele lor; şi că El se va [c]ridica iarăşi din morţi, ceea ce va face să se înfăptuiască [d]învierea pentru ca toţi oamenii să stea în faţa Lui ca să fie judecaţi în ultima zi de judecată, după [e]faptele lor.

23 Şi acum, fraţii mei, doresc ca voi să [a]sădiţi acest cuvânt în inima voastră, iar atunci când el va începe să se mărească, tot aşa să-l îngrijiţi prin credinţa voastră. Şi iată, el va deveni un pom, [b]crescând în voi pentru viaţă veşnică. Şi atunci, să dea Dumnezeu ca [c]greutăţile voastre să fie uşoare prin bucuria Fiului Său. Şi chiar toate acestea puteţi să le faceţi de vreţi. Amin.

CAPITOLUL 34

Amulec depune mărturie că în Hristos este cuvântul pentru salvare—Dacă nu se face o ispăşire, atunci toată omenirea trebuie să dispară—Întreaga lege a lui Moise indică jertfa Fiului lui Dumnezeu—Planul cel veşnic al mântuirii se bazează pe credinţă şi pe pocăinţă—Roagă-te pentru binecuvântări vremelnice şi spirituale—Viaţa aceasta este timpul potrivit pentru oameni ca să se pregătească să-L întâlnească pe Dumnezeu—Lucrează pentru salvarea ta cu frică în faţa lui Dumnezeu. Circa 74 î.H.

ŞI acum s-a întâmplat că după ce Alma a vorbit aceste cuvinte către ei, s-a aşezat jos, pe pământ şi [a]Amulec s-a ridicat şi a început să-i înveţe pe ei, zicând:

2 Fraţii mei, eu cred că este imposibil ca voi să fiţi neştiutori despre lucrurile care au fost spuse despre venirea lui Hristos despre care noi predicăm că este Fiul lui Dumnezeu; da, eu ştiu că [a]aceste lucruri v-au fost predicate vouă din belşug înainte de conflictul dintre noi.

3 Şi aşa cum voi aţi cerut de la fratele meu preaiubit ca el să vă facă vouă cunoscut ceea ce trebuie să faceţi, din cauza suferinţelor voastre; iar el v-a vorbit vouă ca să vă pregătească întrucâtva minţile; da, şi el v-a îndemnat pe voi la credinţă şi la răbdare—

4 Da, şi anume că voi trebuie să aveţi atât de multă credinţă, încât să [a]plantaţi cuvântul în inimile voastre, ca să încercaţi experienţa bunătăţii lui.

5 Şi noi am văzut că întrebarea

22*a* Alma 32:27–28.
b Alma 22:14; 34:8–9.
c GS Înviere.
d Alma 11:44.
e GS Fapte.
23*a* Alma 33:1; 34:4.
b Alma 32:41; D&L 63:23.
c Alma 31:38.
34 1*a* Alma 8:21.
2*a* Alma 16:13–21.
4*a* Alma 33:23.

cea mare care este în minţile voastre este dacă în Fiul lui Dumnezeu este cuvântul sau dacă nici un Hristos nu va fi.

6 Şi voi, de asemenea, aţi văzut că fratele meu v-a dovedit, în multe împrejurări, cum [a]cuvântul este de la Hristos pentru salvare.

7 Fratele meu a citat cuvintele lui Zenos, şi anume că mântuirea vine prin Fiul lui Dumnezeu; şi, de asemenea, cuvintele lui Zenoc; şi, de asemenea, a făcut apel la Moise pentru a dovedi că aceste lucruri sunt adevărate.

8 Şi acum iată, voi depune [a]mărturie eu însumi că aceste lucruri sunt adevărate. Iată, vă spun vouă că eu ştiu că Hristos va veni printre copiii oamenilor ca să ia asupra Sa păcatele poporului Său şi că El va [b]ispăşi pentru păcatele lumii; căci Domnul Dumnezeu a vorbit aceasta.

9 Căci este potrivit ca o [a]ispăşire să aibă loc; căci în acord cu marele [b]plan al Dumnezeului cel Veşnic, o ispăşire trebuie să fie înfăptuită sau altfel toată omenirea trebuie să dispară fără scăpare; da, toţi sunt împietriţi; da, toţi sunt [c]căzuţi şi sunt pierduţi şi trebuie să piară, dacă nu va fi o ispăşire, care este potrivit să se întâmple.

10 Căci este potrivit ca să fie o jertfă mare şi finală; da, nu [a]jertfa unui om şi nici a unui animal şi nici a vreunui fel de pasăre; căci nu va trebui să fie o jertfă omenească; ci va trebui să fie o [b]jertfă [c]nesfârşită şi veşnică.

11 Acum, nu este nici un om care poate jertfi sângele său, care va ispăşi păcatele altuia. Acum, dacă un om ucide, iată, va lua legea noastră, care este [a]dreaptă, viaţa fratelui lui? Vă zic eu vouă: Nu.

12 Dar legea pretinde viaţa aceluia care a [a]ucis; de aceea, nimic mai puţin decât o ispăşire infinită va fi suficientă pentru păcatele lumii.

13 De aceea, este necesar ca să fie o jertfă mare şi finală, iar apoi va trebui să se pună capăt sau, mai degrabă, este potrivit să se [a]pună capăt la vărsarea de sânge; atunci [b]legea lui Moise va fi împlinită; da, ea toată va fi împlinită, fiecare iotă şi fiecare frântură de slovă şi nimic nu va fi lăsat deoparte.

14 Şi iată, acesta este întregul [a]înţeles al [b]legii, fiecare părticică indicând acea [c]jertfă mare şi finală; iar acea jertfă mare şi finală va fi Fiul lui Dumnezeu, da, nesfârşit şi veşnic.

15 Şi astfel, El va aduce [a]salvare tuturor acelora care vor crede în numele Său; acesta fiind scopul acestei jertfe finale ca

6*a* Ioan 1:1, 14.
8*a* GS (a) Mărturisi.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
9*a* Alma 33:22.
b Alma 12:22–33; Moise 6:62.
c GS Căderea lui Adam şi a Evei.
10*a* Moise 5:6–7.
b GS Sacrificiu.
c 2 Ne. 9:7.
11*a* Deut. 24:16; Mosia 29:25.
12*a* GS Pedeapsă capitală; (a) Omorî.
13*a* 3 Ne. 9:17, 19–20.
b 3 Ne. 15:5.
14*a* Alma 30:3.
b GS Legea lui Moise.
c D&L 138:35.
15*a* GS Salvare.

să înfăptuiască o inimă plină de îndurare care este mai presus de dreptate şi care le dă oamenilor mijloacele prin care ei să poată avea credinţă prin pocăinţă.

16 Şi astfel, [a]îndurarea poate să satisfacă cerinţele [b]dreptăţii şi le înconjoară pe acestea cu braţele siguranţei, în timp ce acela care nu practică nici o credinţă prin pocăinţă este expus la întreaga lege a cerinţelor [c]dreptăţii; de aceea, marele şi veşnicul [d]plan al mântuirii este realizat numai pentru acela care are credinţă prin pocăinţă.

17 De aceea, fie ca Dumnezeu să facă, fraţii mei, ca voi să începeţi să aplicaţi [a]credinţa prin pocăinţă pentru ca voi să începeţi să [b]chemaţi numele Lui cel sfânt, pentru ca El să aibă milă de voi;

18 Da, imploraţi-L pe El pentru milă; căci El are puterea să salveze.

19 Da, umiliţi-vă pe voi înşivă şi continuaţi în rugăciuni către El.

20 Imploraţi-L pe El atunci când sunteţi în câmpurile voastre, da, asupra tuturor turmelor voastre.

21 [a]Imploraţi-L pe El în casele voastre, da, asupra întregii voastre gospodării, atât dimineaţa, cât şi la amiază şi seara.

22 Da, imploraţi-L pe El împotriva puterii duşmanilor voştri.

23 Da, [a]imploraţi-L pe El împotriva [b]diavolului, care este un duşman al tuturor lucrurilor care sunt [c]drepte.

24 Imploraţi-L pe El asupra recoltelor câmpurilor voastre pentru ca voi să puteţi prospera prin acestea.

25 Imploraţi asupra turmelor din câmpurile voastre pentru ca ele să se înmulţească.

26 Dar aceasta nu este totul; voi trebuie să vă revărsaţi sufletele în [a]cămările voastre şi în locurile voastre secrete şi în pustiul vostru.

27 Da, iar atunci când voi nu-L imploraţi pe Domnul, lăsaţi-vă [a]inimile să fie [b]pline, îndreptate în rugăciune către El, fără întrerupere, pentru binele vostru şi, de asemenea, pentru binele acelora care sunt în jurul vostru.

28 Şi acum iată, fraţii mei preaiubiţi, vă zic vouă, să nu credeţi că aceasta este totul; căci, după ce aţi făcut toate aceste lucruri, dacă voi îi alungaţi pe cei în [a]nevoie şi pe cei goi şi dacă nu-i vizitaţi pe cei bolnavi şi pe cei în suferinţă şi dacă nu [b]împărţiţi din bunurile voastre, dacă aveţi, acelora care sunt în nevoie—vă zic vouă, dacă nu faceţi nici unul din aceste lucruri, iată, [c]rugăciunea voastră este [d]deşartă şi nu vă aduce nici un folos şi voi sunteţi ca ipocriţii care tăgăduie credinţa.

16*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
b GS Dreptate.
c Alma 12:32.
d GS Planul mântuirii.
17*a* GS Credinţă.
b GS Rugăciune.
21*a* Ps. 5:1–3; 3 Ne. 18:21.
23*a* 3 Ne. 18:15, 18.
b GS Diavol.
c GS Drept, dreptate.
26*a* Mat. 6:5–6.
27*a* GS Inimă.
b GS (a) Cugeta.
28*a* GS Săraci.
b GS Milostenie.
c Mat. 15:7–8.
d Moro. 7:6–8.

29 De aceea, dacă voi nu vă aduceţi aminte să fiţi [a]milostivi, atunci voi sunteţi ca deşeul pe care lucrătorii din rafinărie îl aruncă (acesta nefiind de nici o valoare) şi care este călcat în picioare de oameni.

30 Şi acum, fraţii mei, aş dori ca, după ce aţi primit atât de multe mărturii, văzând că scripturile sfinte depun mărturie pentru aceste lucruri, voi să mergeţi înainte şi să aduceţi [a]roade în pocăinţă.

31 Da, aş dori ca voi să mergeţi înainte şi să nu vă mai împietriţi inimile; căci, iată, acum este timpul şi [a]ziua salvării voastre; şi de aceea, dacă vă veţi pocăi şi nu vă veţi împietri inimile, atunci imediat marele plan al mântuirii va fi împlinit pentru voi.

32 Căci, iată, această viaţă este pentru oameni timpul în care să se [a]pregătească să-L întâlnească pe Dumnezeu; da, iată, ziua acestei vieţi este ziua în care oamenii trebuie să-şi facă muncile lor.

33 Şi acum, aşa cum v-am spus mai înainte, pentru că voi aţi avut atât de mulţi martori, vă implor, de aceea, să nu [a]amânaţi ziua [b]pocăinţei voastre până la sfârşit; căci după această zi din viaţă, care ne este dată nouă ca să ne pregătim pentru veşnicie, iată, dacă noi nu îmbunătăţim timpul nostru cât suntem în această viaţă, atunci va veni [c]noaptea [d]întunecimii, în care nici o muncă nu poate fi înfăptuită.

34 Voi nu puteţi să spuneţi, atunci când sunteţi aduşi la acea [a]criză îngrozitoare, că eu mă voi pocăi, că eu mă voi reîntoarce la Dumnezeul meu. Nu, voi nu puteţi spune aceasta; căci acelaşi spirit care stăpâneşte trupurile voastre atunci când voi plecaţi din această viaţă, tot acelaşi spirit va avea puterea să stăpânească trupul vostru în acea lume veşnică.

35 Căci iată, dacă voi aţi amânat ziua pocăinţei voastre chiar până la moarte, iată, voi aţi devenit [a]supuşi spiritului diavolului, iar el vă [b]pecetluieşte ca fiind de-ai săi; de aceea, Spiritul Domnului s-a retras de la voi şi nu are nici un loc în voi, iar diavolul are toată puterea asupra voastră; iar aceasta este starea ultimă a celui păcătos.

36 Şi eu ştiu aceasta, căci Domnul a spus că nu va trăi în temple [a]nesfinţite, ci El va trăi în inimile celor [b]drepţi; da, şi, de asemenea, a spus că cei drepţi vor şedea în Împărăţia Sa pentru ca să nu mai plece de acolo; iar veşmintele lor vor fi făcute albe prin sângele Mielului.

37 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, aş vrea ca voi să vă aduceţi aminte de aceste lucruri

29*a* GS Caritate.
30*a* Mat. 3:8; Alma 13:13.
31*a* Rom. 13:11–12.
32*a* 2 Ne. 2:21; Alma 12:24; 42:4–6.
33*a* Hel. 13:38; D&L 45:2.
b GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
c Ioan 9:4; D&L 45:17.
d GS Întunecime spirituală; Moarte spirituală.
34*a* Alma 40:13–14.
35*a* 2 Ne. 28:19–23.
b 2 Ne. 9:9.
36*a* Mosia 2:37; Alma 7:21; Hel. 4:24.
b GS Drept, dreptate.

şi să [a]munciţi pentru salvarea voastră cu frică de Dumnezeu şi să nu mai tăgăduiţi venirea lui Hristos;

38 Să nu vă mai [a]luptaţi împotriva Duhului Sfânt, ci să-L primiţi pe El şi să luaţi asupra voastră [b]numele lui Hristos; să vă umiliţi chiar până în ţărână şi să-L [c]preaslăviţi pe Dumnezeu în orice loc v-aţi afla, în spirit şi în adevăr; şi să trăiţi în [d]recunoştinţă zilnic, pentru numeroasele îndurări şi binecuvântări pe care El vi le-a dat vouă.

39 Da, şi eu, de asemenea, vă îndemn pe voi, fraţii mei, ca să fiţi [a]atenţi să vă rugaţi fără răgaz pentru ca să nu fiţi duşi în ră tăcire de [b]ispitele diavolului, pentru ca el să nu vă cucerească, pentru ca voi să nu deveniţi supuşii lui în ultima zi; căci iată, el nu vă răsplăteşte cu [c]nici un lucru bun.

40 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, aş vrea să vă îndemn să aveţi [a]răbdare şi să răbdaţi tot felul de suferinţe; să nu [b]ocărâţi pe cei care vă alungă din cauza sărăciei voastre nespus de mari, căci altfel voi deveniţi păcătoşi la fel ca şi ei;

41 Ci să aveţi răbdare şi să suportaţi acele suferinţe cu o nădejde neclintită că într-o zi vă veţi odihni după toate suferinţele voastre.

CAPITOLUL 35

Predicarea cuvântului distruge vicleşugul zoramiţilor—Ei îi dau afară pe convertiţi care apoi se unesc cu poporul lui Amon în Ierşon—Alma se întristează din cauza ticăloşiei oamenilor. Circa 74 î.H.

ACUM, s-a întâmplat că, după ce Amulec a pus capăt acestor cuvinte, ei s-au retras din mulţime şi au mers în ţara Ierşonului.

2 Da, şi restul fraţilor, după ce au predicat cuvântul către zoramiţi, de asemenea, au venit în ţara Ierşonului.

3 Şi s-a întâmplat că după ce partea cea mai populară a zoramiţilor s-a sfătuit împreună despre cuvintele care le fuseseră predicate lor, ei au fost mânioşi din cauza cuvântului, căci acesta distrugea [a]vicleşugul lor; de aceea, ei nu voiau să asculte de cuvinte.

4 Şi au trimis şi i-au adunat laolaltă pe toţi oamenii din toată ţara şi s-au sfătuit cu ei despre cuvintele care fuseseră spuse.

5 Acum, conducătorii lor, învăţătorii şi preoţii lor nu au lăsat poporul să cunoască despre dorinţele lor; de aceea, ei au aflat în ascuns părerile tuturor oamenilor.

6 Şi s-a întâmplat că după ce au aflat părerile tuturor oamenilor, cei care erau de partea

37*a* Filip. 2:12.
38*a* GS Dispută.
b Mosia 5:8; Alma 5:38.
c GS Preaslăvire.
d Ps. 69:30; D&L 59:7.
GS Recunoscător, recunoştinţă.
39*a* GS (a) Păzi, păzitori.
b GS Ispită, (a) ispiti.
c Alma 30:60.
40*a* GS Răbdare.
b D&L 31:9.
35 3*a* GS Vicleşug preoţesc.

cuvintelor care fuseseră spuse de către Alma şi fraţii lui au fost alungaţi din ţară; şi aceştia erau numeroşi; şi ei, de asemenea, au venit în ţara Ierşonului.

7 Şi s-a întâmplat că Alma şi fraţii lui le-au slujit acestora.

8 Acum, oamenii zoramiţilor erau mânioşi pe oamenii lui Amon, care erau în Ierşon şi conducătorul-şef al zoramiţilor, fiind un om foarte păcătos, a trimis la oamenii lui Amon dorind ca ei să-i alunge din ţara lor pe toţi aceia care veniseră de la ei în ţara lor.

9 Şi el a rostit multe ameninţări împotriva lor. Şi acum, poporul lui Amon nu s-a temut de cuvintele lor; de aceea, ei nu i-au alungat pe ei, ci i-au primit pe toţi cei săraci dintre zoramiţi care au venit la ei; şi i-au [a]hrănit pe aceştia; şi i-au îmbrăcat pe aceştia; şi le-au dat pământuri să le moştenească; şi le-au acordat lor potrivit lipsurilor lor.

10 Acum, aceasta i-a aţâţat pe zoramiţi la mânie împotriva poporului lui Amon, iar ei au început să se amestece cu lamaniţii şi să-i aţâţe şi pe aceştia la mânie împotriva lor.

11 Şi astfel, zoramiţii şi lamaniţii au început să facă pregătiri de război împotriva poporului lui Amon, precum şi împotriva nefiţilor.

12 Şi astfel s-a terminat cel de al şaptesprezecelea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

13 Iar poporul lui Amon a plecat din ţara Ierşonului şi a venit în ţara lui Melec şi a făcut loc în ţara lui Ierşon pentru oştirile nefiţilor pentru ca acestea să se poată lupta cu oştirile lamaniţilor şi cu oştirile zoramiţilor; şi astfel a început un război între lamaniţi şi nefiţi, în cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor; iar o [a]relatare a războaielor dintre ei va fi dată în cele ce urmează.

14 Iar Alma, Amon şi fraţii lor, precum şi cei doi fii ai lui Alma s-au întors în ţara lui Zarahemla, după ce au fost instrumente în mâinile lui Dumnezeu ca să aducă pe [a]mulţi dintre zoramiţi la pocăinţă; şi atât de mulţi câţi au fost aduşi la pocăinţă, tot atâţia au fost alungaţi din ţara lor; dar ei au pământuri pentru moştenirea lor în ţara lui Ierşon; şi ei au pus mâna pe arme ca să se apere pe ei înşişi şi pe nevestele lor şi pe copiii lor; şi să apere pământurile lor.

15 Acum Alma, a fost îndurerat din cauza nedreptăţii poporului său, da, din cauza războaielor şi a vărsărilor de sânge şi a conflictelor care erau între ei; şi el a vestit cuvântul sau a trimis ca să vestească cuvântul printre toţi oamenii în toate oraşele; şi văzând că inimile oamenilor începuseră să se împietrească şi că ei începuseră să se simtă [a]insultaţi din cauza stricteţii cuvântului, inima lui a fost nespus de întristată.

16 De aceea, el a făcut ca fiii săi să se adune laolaltă pentru

9*a* Mosia 4:26.
GS Bunăstare.

13*a* Alma 43:3.
14*a* Alma 35:6.

15*a* GS Apostazie.

ca să dea fiecăruia separat, [a]însărcinarea lui, în legătură cu lucrurile despre dreptate. Şi noi avem o relatare a poruncilor lui pe care le-a dat lor, după cronica lui însuşi.

Poruncile lui Alma către fiul său Helaman.

Cuprinde capitolele 36 şi 37.

CAPITOLUL 36

Alma depune mărturie lui Helaman despre convertirea lui după ce a văzut un înger — El a suferit durerile unui suflet condamnat; el a strigat numele lui Isus şi atunci a fost născut pentru Dumnezeu — O bucurie dulce i-a umplut sufletul — El a văzut mulţimi de îngeri lăudându-L pe Domnul — Mulţi convertiţi au gustat şi au văzut la fel cum a gustat şi a văzut şi el. Circa 74 î.H.

[a]FIUL meu, apleacă-ţi urechea la cuvintele mele; căci îţi jur ţie că, în măsura în care vei ţine poruncile lui Dumnezeu, tu vei prospera în ţară.

2 Eu aş dori ca tu să faci aşa după cum eu am făcut, amintindu-ţi de robia strămoşilor noştri; căci ei au fost în [a]sclavie; şi nimeni n-a putut să-i elibereze pe ei în afară de [b]Dumnezeul lui Avraam şi de Dumnezeul lui Isaac şi de Dumnezeul lui Iacov; iar El într-adevăr i-a eliberat din suferinţele lor.

3 Şi acum, o, fiul meu Helaman, iată, tu eşti în tinereţea ta şi, de aceea, te implor să-mi asculţi cuvintele şi să înveţi de la mine; căci eu ştiu că oricine îşi va pune nădejdea în Dumnezeu va fi sprijinit în [a]încercările şi în necazurile sale şi în suferinţele sale; şi va fi [b]înălţat în ultima zi.

4 Iar eu nu doresc ca tu să crezi că [a]ştiu aceasta prin mine însumi — nu prin ceea ce este vremelnic, ci prin ceea ce este spiritual; nu prin mintea [b]carnală, ci prin Dumnezeu.

5 Acum, iată, îţi zic eu ţie, dacă nu aş fi fost [a]născut pentru Dumnezeu, atunci [b]nu aş fi cunoscut aceste lucruri; dar Dumnezeu, prin gura îngerului Său sfânt, mi-a făcut cunoscute aceste lucruri nu prin vreun [c]merit de-al meu;

6 Căci eu am umblat împreună cu fiii lui Mosia, căutând să [a]distrug Biserica lui Dumnezeu; dar iată, Dumnezeu l-a trimis pe îngerul Său sfânt ca să ne oprească pe noi din drum.

7 Şi iată, el ne-a spus, ca şi cum ar fi fost glasul tunetului, iar pământul întreg s-a [a]cutremurat sub picioarele noastre; şi toţi am căzut la pământ,

16*a* GS Administrator, administraţie.
36 1*a* Hel. 5:9–14.
2*a* Mosia 23:23; 24:17–21.
b Ex. 3:6; Alma 29:11.
3*a* Rom. 8:28.
b Mosia 23:21–22.
4*a* 1 Cor. 2:11; Alma 5:45–46.
GS Cunoaştere.
b GS Carnal.
5*a* GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
b Alma 26:21–22.
c GS Demn, demnitate.
6*a* Mosia 27:10.
7*a* Mosia 27:18.

căci [b]frica de Domnul a venit peste noi.

8 Dar iată, glasul a zis către mine: Scoală-te. Şi eu m-am sculat şi am stat în picioare şi l-am văzut pe înger.

9 Şi el a zis către mine: Dacă tu nu vrei să te distrugi singur, nu încerca să distrugi Biserica lui Dumnezeu.

10 Şi s-a întâmplat că am căzut la pământ; şi timp de [a]trei zile şi trei nopţi nu am putut să-mi deschid gura şi nici nu am putut să-mi folosesc membrele.

11 Iar îngerul a vorbit mai multe lucruri către mine, care au fost auzite de către fraţii mei, dar eu nu le-am auzit; căci atunci când am auzit cuvintele—Dacă tu nu vrei să te distrugi singur, nu încerca să distrugi Biserica lui Dumnezeu—am fost izbit de o frică şi o uimire aşa de mare şi, ca să nu fiu distrus, am căzut la pământ şi nu am mai auzit nimic.

12 Ci am fost torturat de un chin [a]veşnic, căci sufletul meu a fost sfâşiat în cel mai înalt grad şi torturat pentru toate păcatele mele.

13 Da, mi-am adus aminte de toate păcatele şi nedreptăţile mele pentru care am fost [a]chinuit cu durerile iadului; da, eu am văzut că m-am răzvrătit împotriva Dumnezeului meu şi că nu I-am ţinut poruncile Lui sfinte.

14 Da, şi am ucis pe mulţi dintre copiii Lui sau mai degrabă i-am mânat pentru distrugere; da, şi în sfârşit, atât de mari au fost nedreptăţile mele, încât numai simplul gând al venirii în prezenţa Dumnezeului meu mi-a sfâşiat sufletul cu o groază de negrăit.

15 O, am gândit eu, cum aş [a]putea eu să fiu exilat şi să dispar, atât în suflet, cât şi în trup, că eu să nu fi adus ca să stau în prezenţa Dumnezeului meu ca să fiu judecat pentru [b]faptele mele.

16 Şi acum, timp de trei zile şi trei nopţi am fost sfâşiat, chiar cu durerile unui suflet [a]condamnat.

17 Şi s-a întâmplat că aşa cum eram eu sfâşiat de chin, în timp ce eram [a]chinuit de aducerea aminte a păcatelor mele cele multe, iată, de asemenea, mi-am amintit că am auzit profeţia tatălui meu către popor în legătură cu venirea unui Isus Hristos, un Fiu al lui Dumnezeu, ca să ispăşească pentru păcatele lumii.

18 Acum, în timp ce mintea mea prinsese acest gând, am implorat în inima mea: O, Isuse, Tu, Fiu al lui Dumnezeu, ai milă de mine, care sunt [a]în fierea amărăciunii şi sunt încercuit de [b]lanţurile veşnice ale morţii.

19 Şi acum, iată, atunci când mă gândeam la aceasta, nu am mai putut să-mi amintesc de

7*b* GS Teamă—Teamă de Dumnezeu.
10*a* Mosia 27:19–23.
12*a* D&L 19:11–15.
13*a* GS Vină.
15*a* Apoc. 6:15–17; Alma 12:14.
b Alma 41:3; D&L 1:9–10.
16*a* GS Condamnare.
17*a* 2 Cor. 7:10.
18*a* I.E. Am remuşcări extrem de mari.
b 2 Ne. 9:45; 28:22; Alma 12:11; Moise 7:26.

durerile mele; da, eu nu am mai fost [a]chinuit de amintirea păcatelor mele.

20 Şi O, ce [a]bucurie şi ce minunată lumină am văzut eu; da, sufletul meu s-a umplut de o bucurie tot atât de mare cât fusese durerea mea!

21 Da, îţi spun eu ţie, fiul meu, că nu ar putea să existe nimic la fel de violent şi de amar ca durerile mele. Da, şi iarăşi îţi spun ţie, fiul meu, că, pe de altă parte, nu poate să existe nimic la fel de minunat şi de dulce ca bucuria mea.

22 Da, eu am crezut că L-am văzut, tot aşa cum tatăl nostru [a]Lehi L-a văzut pe Dumnezeu şezând pe tronul Său, înconjurat de nenumărate cete de îngeri care cântau şi-L preamăreau pe Dumnezeul lor; da, iar sufletul meu într-adevăr dorea să fie acolo.

23 Dar iată, membrele mele şi-au recăpătat [a]puterea din nou şi eu am stat pe picioarele mele şi am vestit poporului că fusesem [b]născut pentru Dumnezeu.

24 Da, şi de la acel timp, chiar până acum, am muncit fără întrerupere ca să pot aduce suflete la pocăinţă; ca să pot să le aduc să [a]guste din bucuria nemărginită din care am gustat eu; pentru ca şi ei, de asemenea, să fie născuţi pentru Dumnezeu şi să fie [b]umpluţi de Duhul Sfânt.

25 Da, şi acum iată, o, fiul meu, Domnul îmi dă mie o bucurie nespus de mare în rodul muncilor mele;

26 Căci datorită [a]cuvântului care mi-a fost împărtăşit mie, iată, mulţi au fost născuţi pentru Dumnezeu şi au gustat tot aşa cum am gustat eu; şi au văzut la fel, tot aşa cum am văzut eu; de aceea, ei cunosc aceste lucruri despre care le-am spus, tot aşa cum le cunosc eu; iar cunoştinţa pe care eu o am este de la Dumnezeu.

27 Şi eu am fost sprijinit în încercări şi necazuri de tot felul, da, şi în tot felul de suferinţe; da, Dumnezeu m-a eliberat din închisoare şi din sclavie şi din moarte; da, şi eu mi-am pus încrederea în El şi El iar mă va [a]elibera.

28 Şi eu ştiu că El mă va [a]înălţa pe mine în ultima zi ca să locuiesc cu El în [b]slavă; da, şi eu Îl voi preamări pe El în vecii vecilor, căci El i-a [c]scos pe strămoşii noştri afară din Egipt; şi El i-a înghiţit pe [d]egipteni în Marea Roşie; şi El i-a condus pe ei, cu puterea Sa, până în ţara făgăduită; da, şi El i-a eliberat pe ei din când în când din sclavie şi din robie.

29 Da, şi El, de asemenea, i-a scos pe strămoşii noştri afară din ţara Ierusalimului; şi El, de asemenea, prin puterea Sa

19*a* GS Vină.
20*a* GS Bucurie.
22*a* 1 Ne. 1:8.
23*a* Moise 1:10.
b Alma 5:14.
GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
24*a* 1 Ne. 8:12; Mosia 4:11.
b 2 Ne. 32:5; 3 Ne. 9:20.
GS Duhul Sfânt.
26*a* Alma 31:5.
27*a* Ps. 34:17.
28*a* 3 Ne. 15:1.
b GS Slavă.
c Ex. 12:51.
d Ex. 14:26–27.

veşnică, i-a eliberat pe ei din [a]sclavie şi din robie, din când în când, chiar şi până în ziua de astăzi; iar eu am păstrat întotdeauna în memorie robia lor; da, şi tu, de asemenea, trebuie să păstrezi în memorie robia lor, tot aşa cum eu am făcut-o.

30 Dar iată, fiul meu, aceasta nu este totul; căci tu trebuie să ştii, la fel cum eu ştiu, că [a]în măsura în care vei ţine poruncile lui Dumnezeu, tu vei prospera în ţară; şi tu trebuie, de asemenea, să ştii că, în măsura în care tu nu vei ţine poruncile lui Dumnezeu, tu vei fi alungat din prezenţa Lui. Acum, aceasta este potrivit cuvântului Lui.

CAPITOLUL 37

Plăcile de aramă şi alte scripturi sunt păstrate ca să aducă suflete către Salvare—Iarediţii au fost distruşi din cauza ticăloşiei lor—Jurămintele lor secrete şi legămintele lor trebuie să fie păstrate departe de popor—Sfătuieşte-te cu Domnul în toate faptele tale—Aşa după cum Liahona i-a condus pe nefiţi, tot aşa cuvântul lui Hristos îi conduce pe oameni către viaţa veşnică. Circa 74 î.H.

Şi acum, fiul meu Helaman, îţi poruncesc ţie să iei [a]cronicile care mi-au fost [b]încredinţate;

2 Şi eu, de asemenea, îţi poruncesc ţie să păstrezi o cronică a acestui popor pe plăcile lui Nefi, tot aşa cum eu am făcut, şi să păstrezi toate aceste lucruri sfinte pe care eu le-am păstrat, tot aşa cum eu le-am păstrat; căci ele sunt păstrate pentru un scop [a]înţelept.

3 Şi aceste [a]plăci de aramă care conţin aceste inscripţii, care conţin pe ele cronicile sfintelor scripturi, care au genealogia strămoşilor noştri, chiar de la început—

4 Iată, a fost profeţit de către strămoşii noştri cum că ele trebuie să fie păstrate şi transmise de la o generaţie la alta şi să fie păstrate şi conservate de către mâna Domnului până când ele se vor răspândi în fiecare naţiune, neam, limbă şi popor, pentru ca acestea să afle [a]tainele cuprinse în ele.

5 Şi acum, iată, dacă ele sunt păstrate, ele trebuie să-şi menţină strălucirea; da, şi ele îşi vor menţine strălucirea; da, şi, de asemenea, toate plăcile care conţin ceea ce este Sfânta Scriptură.

6 Acum, voi aţi putea să credeţi că aceasta este [a]nebunie din partea mea; dar iată, vă zic vouă că prin lucruri [b]mici şi simple lucruri mari sunt înfăptuite; şi mijloacele mici de multe ori îi fac de ruşine pe cei înţelepţi.

7 Şi Domnul Dumnezeu lucrează prin [a]mijloace prin care să aducă la îndeplinire scopurile Sale cele mari şi veşnice; şi prin

29*a* Mosia 24:17; 27:16; Alma 5:5–6.
30*a* 2 Ne. 1:9–11; Alma 50:19–22.
37 1*a* Alma 45:2–8.
b Mosia 28:20.
2*a* Enos 1:13–18; C. lui M. 1:6–11; Alma 37:9–12.
3*a* 1 Ne. 5:10–19. GS Plăcile de aramă.
4*a* GS Tainele lui Dumnezeu.
6*a* 1 Cor. 2:14.
b 1 Ne. 16:28–29; D&L 64:33; 123:15–17.
7*a* Isa. 55:8–9.

mijloace foarte [b]mici îi face de ruşine Domnul pe cei înţelepţi şi înfăptuieşte salvarea multor suflete.

8 Şi până acum, a fost înţelepciunea lui Dumnezeu ca aceste lucruri să fie păstrate; căci iată, ele au [a]lărgit memoria acestui popor, da, şi i-au convins pe mulţi de greşeala căilor lor şi i-a adus pe ei la cunoaşterea Dumnezeului lor, pentru salvarea sufletelor lor.

9 Da, vă spun vouă, dacă nu [a]ar fi fost datorită acestor lucruri pe care aceste scrieri le conţin, care sunt pe aceste plăci, atunci Amon şi fraţii lui nu ar fi putut să [b]convingă pe atât de multe mii de lamaniţi despre tradiţia greşită a strămoşilor lor; da, aceste cronici şi [c]cuvintele lor i-au adus la pocăinţă; cu alte cuvinte, acestea i-au adus pe ei la cunoaşterea Domnului Dumnezeul lor şi la faptul de a se bucura în Isus Hristos, Mântuitorul lor.

10 Şi cine ştie dacă ele nu vor fi mijloacele prin care multe mii dintre ei, da, precum şi, de asemenea, multe mii dintre fraţii noştri încăpăţânaţi, nefiţii, care acum îşi împietresc inimile în păcat şi în nedreptăţi, vor fi aduşi la cunoaşterea Mântuitorului lor?

11 Acum, aceste taine nu-mi sunt făcute cunoscute mie în întregime; de aceea, eu mă voi abţine.

12 Şi ar putea fi destul dacă eu doar pomenesc că ele sunt păstrate pentru un scop înţelept, care scop este cunoscut lui Dumnezeu; căci El [a]sfătuieşte cu înţelepciune în toate lucrările Sale, iar cărările Lui sunt drepte şi calea Lui este [b]un cerc veşnic.

13 O, adu-ţi aminte, adu-ţi aminte, fiul meu Helaman, cât de [a]stricte sunt poruncile lui Dumnezeu. Şi El a zis: [b]Dacă veţi ţine poruncile Mele, atunci voi veţi [c]prospera în ţară—dar dacă voi nu veţi ţine poruncile Lui, atunci veţi fi alungaţi din prezenţa Lui.

14 Şi acum, adu-ţi aminte, fiul meu, că Dumnezeu ţi-a [a]încredinţat ţie aceste lucruri care sunt [b]sfinte, pe care El le-a păstrat sfinte şi pe care El, de asemenea, le va păstra şi le va conserva pentru un scop [c]înţelept pentru El, pentru ca El să-şi arate puterea către generaţiile viitoare.

15 Şi acum iată, îţi spun ţie prin spiritul profeţiei că, dacă tu încalci poruncile lui Dumnezeu, iată, aceste lucruri care sunt sfinte vor fi luate de la tine prin puterea lui Dumnezeu şi tu vei fi dat pe mâna lui Satana pentru ca el să te cearnă ca pe pleavă în vânt.

16 Dar dacă tu ţii poruncile lui Dumnezeu şi faci cu aceste lucruri care sunt sfinte aşa cum Domnul ţi-a poruncit ţie (căci trebuie să faci apel la Domnul

7*b* 2 Regi 5:1–14.
8*a* 1 Tim. 3:15–17; Mosia 1:3–5.
9*a* Mosia 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c GS Evanghelie.
12*a* 2 Ne. 9:28; Iacov 4:10.
b 1 Ne. 10:19; Alma 7:20.
13*a* 2 Ne. 9:41.
b Alma 9:13; 3 Ne. 5:22.
c Mosia 1:7; Alma 50:20.
14*a* D&L 3:5.
b GS Sfânt.
c 1 Ne. 9:3–6.

pentru toate lucrurile, pentru orice vei face cu ele), iată, nici o putere de pe pământ sau din iad nu poate să le [a]ia de la tine, căci Dumnezeu este puternic în îndeplinirea tuturor cuvintelor Sale.

17 Căci El va înfăptui toate făgăduielile Sale pe care ţi le va face, căci a împlinit făgăduielile Sale pe care El le-a făcut strămoşilor noştri.

18 Căci El le-a făgăduit lor că va [a]păstra aceste lucruri la El pentru un scop înţelept pentru ca El să-şi poată arăta puterea către generaţiile viitoare.

19 Şi acum, iată, El a înfăptuit unul dintre scopuri, şi anume reîntoarcerea [a]multor mii de lamaniţi la cunoaşterea adevărului; şi El le-a arătat lor puterea Sa în ei şi El, de asemenea, îşi va mai arăta puterea în ei către [b]generaţiile viitoare; de aceea, ele trebuie să fie păstrate.

20 De aceea, îţi poruncesc ţie, fiul meu Helaman, să fii sârguincios în îndeplinirea tuturor cuvintelor mele şi să fii sârguincios în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu, aşa cum ele sunt scrise.

21 Şi acum, îţi voi vorbi despre acele [a]douăzeci şi patru de plăci ca tu să le păstrezi, pentru ca tainele şi lucrările întunericului, precum şi lucrările lor [b]secrete sau lucrările secrete ale acelor oameni care au fost distruşi să poată fi făcute cunoscute acestui popor; da, toate crimele, furturile şi jefuirile lor, precum şi toate ticăloşiile şi lucrurile lor abominabile să poată fi făcute cunoscute acestui popor; da, şi ca tu să păstrezi aceste [c]tălmăcitoare.

22 Căci iată, Domnul a văzut că poporul Său a început să lucreze în întuneric, da, să făptuiască crime secrete şi lucruri abominabile; de aceea, Domnul a zis, dacă nu se pocăiesc, atunci ei vor trebui să fie distruşi de pe faţa pământului.

23 Şi Domnul a zis: Eu voi pregăti pentru slujitorul meu, Gazelem, o [a]piatră, care va străluci cu lumină în întuneric pentru ca Eu să pot să dezvălui către poporul Meu care Mă slujeşte pe Mine, pentru ca Eu să le pot dezvălui lor lucrările fraţilor lor, da, lucrările lor secrete, lucrările lor de întunecime, precum şi ticăloşia şi lucrurile lor abominabile.

24 Şi acum, fiul meu, aceste tălmăcitoare au fost pregătite pentru ca şi cuvântul lui Dumnezeu să poată fi înfăptuit, pe care El l-a vorbit, zicând:

25 Eu voi [a]aduce din întuneric la lumină toate lucrările lor secrete şi lucrurile lor abominabile; şi dacă ei nu se vor pocăi, Eu îi voi [b]distruge pe ei de pe faţa pământului; şi Eu voi aduce la lumină toate secretele lor şi lucrurile lor abominabile

16*a* JS—I 1:59.
18*a* D&L 5:9.
19*a* Alma 23:5.
b Enos 1:13; Morm. 7:8–10.
21*a* Eter 1:1–5.
b GS Combinaţii secrete.
c GS Urim şi Tumim.
23*a* Mosia 8:13.
25*a* D&L 88:108–110.
b Mosia 21:26.

către toate naţiunile care vor stăpâni pământul după aceea.

26 Şi acum, fiul meu, noi vedem că ei nu s-au pocăit; de aceea, au fost distruşi; şi, până acum, cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit; da, lucrurile lor abominabile secrete au fost scoase afară din întuneric şi ne-au fost făcute cunoscute nouă.

27 Şi acum, fiul meu, îţi poruncesc ţie ca tu să păstrezi toate jurămintele lor şi toate legămintele lor şi înţelegerile lor în lucrurile lor abominabile secrete; da, şi toate [a]semnele şi minunile lor trebuie tu să le reţii de la acest popor pentru ca să nu le cunoască, în afară numai dacă ei din întâmplare ar cădea, de asemenea, în întuneric şi ar fi distruşi.

28 Căci iată, este un [a]blestem peste toată această ţară, că distrugerea va veni asupra tuturor acelor lucrători ai întunericului, în acord cu puterea lui Dumnezeu, atunci când ei sunt copţi pe deplin; de aceea, eu doresc ca acest popor să nu fie distrus.

29 De aceea, tu trebuie să păstrezi aceste planuri secrete despre [a]jurămintele şi legămintele acestui popor; şi numai ticăloşia, crimele şi lucrurile lor abominabile va trebui tu să le faci lor cunoscute; şi tu va trebui să-i înveţi pe ei să [b]urască asemenea ticăloşie şi lucruri abominabile şi crime; şi tu, de asemenea, va trebui să-i înveţi pe ei că aceşti oameni au fost distruşi din cauza ticăloşiei, a lucrurilor lor abominabile şi a crimelor lor.

30 Căci iată, ei i-au ucis pe toţi profeţii Domnului care au venit la ei ca să le vestească nedreptăţile lor; iar sângele acelora pe care i-au ucis L-a implorat pe Domnul Dumnezeul lor pentru răzbunare asupra acelora care erau ucigaşii lor; şi astfel, judecăţile lui Dumnezeu au venit asupra acestor lucrători ai întunericului şi ai combinaţiilor secrete.

31 Da, şi blestemată să fie în vecii vecilor ţara acelor lucrători ai întunericului şi ai combinaţiilor secrete, chiar până la distrugerea lor, dacă ei nu se pocăiesc înainte de a fi copţi cu totul.

32 Şi acum, fiul meu, adu-ţi aminte de cuvintele pe care le-am vorbit către tine; nu te încrede în acele planuri secrete ale poporului tău, ci învaţă-i pe ei o [a]ură veşnică împotriva păcatului şi a nedreptăţii.

33 [a]Predică-le lor pocăinţă şi credinţă în Domnul Isus Hristos; învaţă-i pe ei să se umilească şi să fie [b]blajini şi umili în inimile lor; învaţă-i pe ei să reziste la orice [c]ispită a diavolului, cu credinţă în Domnul Isus Hristos.

34 Învaţă-i pe ei să nu fie niciodată obosiţi de a face fapte bune, ci să fie blajini şi umili în

27*a* Hel. 6:22.
28*a* Alma 45:16; Eter 2:7–12.
29*a* Hel. 6:25.
b Alma 13:12.
32*a* 2 Ne. 4:31.
33*a* GS (a) Predica.
b GS Blând, blândeţe.
c GS Ispită, (a) ispiti.

inimile lor; căci aceştia vor găsi [a]odihnă pentru sufletele lor.

35 O, adu-ţi aminte, fiul meu, şi învaţă [a]înţelepciune în tinereţea ta; da, învaţă în tinereţea ta să ţii poruncile lui Dumnezeu.

36 Da, şi [a]imploră-L pe Dumnezeu pentru tot sprijinul; da, ca toate faptele tale să fie în Domnul; şi oriunde te duci, fă ca acestea să fie în Domnul; da, fă ca toate gândurile tale să fie îndreptate către Domnul; da, ca toate simţirile inimii tale să fie puse în Domnul, în vecii vecilor.

37 [a]Sfătuieşte-te cu Domnul în toate faptele tale, iar El te va îndrepta pe tine către bine; da, atunci când te culci noaptea, culcă-te în Domnul pentru ca El să poată să vegheze asupra ta în somnul tău; iar atunci când te scoli dimineaţa, lasă-ţi inima să fie plină de [b]mulţumiri către Dumnezeu; şi dacă tu faci aceste lucruri, atunci vei fi înălţat în ultima zi.

38 Şi acum, fiul meu, eu am ceva de zis despre lucrul pe care strămoşii noştri l-au numit glob, sau îndrumător—sau strămoşii noştri l-au numit [a]Liahona, care înseamnă, dacă este tălmăcit, o busolă; şi Domnul a pregătit-o.

39 Şi iată, nici un om nu poate lucra în felul acestei lucrături atât de neobişnuite. Şi iată, ea a fost pregătită pentru ca să le arate strămoşilor noştri drumul pe care ei trebuia să călătorească în pustiu.

40 Şi ea a lucrat pentru ei conform [a]credinţei lor în Dumnezeu; de aceea, dacă ei au avut credinţă ca să creadă că Dumnezeu putea să facă în aşa fel ca acele indicatoare să arate drumul pe care ei trebuia să meargă, iată, aşa s-a întâmplat; de aceea, ei au avut acest miracol, precum şi alte miracole înfăptuite de către puterea lui Dumnezeu, zi de zi.

41 Cu toate acestea, pentru că acele miracole au fost înfăptuite prin mijloace [a]mici, aceasta le-a arătat lor lucrări minunate. Când au fost leneşi şi au uitat să aplice credinţa şi sârguinţa, atunci acele lucrări minunate au încetat, iar ei nu au progresat în călătoria lor;

42 De aceea, ei au rămas în pustiu sau nu au călătorit pe un drum drept şi au suferit foame şi sete din cauza păcatelor lor.

43 Şi acum, fiul meu, aş dori ca tu să înţelegi că aceste lucruri nu sunt fără nici o umbră; căci, întrucât strămoşii noştri au fost înceţi în a da atenţie acestei busole (acum aceste lucruri sunt vremelnice), ei nu au prosperat; tot aşa se întâmplă şi cu lucrurile care sunt spirituale.

44 Căci iată, este tot atât de uşor să dai atenţie [a]cuvântului

34*a* Ps. 37:4–7; Mat. 11:28–30.
35*a* GS Înţelepciune.
36*a* GS Rugăciune.
37*a* Iacov 4:10; D&L 3:4.
b D&L 46:32.
38*a* 1 Ne. 16:10; 18:12; D&L 17:1.
40*a* 1 Ne. 16:28.
41*a* Alma 37:6–7.
44*a* Ps. 119:105; 1 Ne. 11:25; Hel. 3:29–30.

lui Hristos, care îţi va indica drumul drept către fericirea veşnică, pe cât a fost pentru strămoşii noştri să dea atenţie acestei busole, care le indica lor calea dreaptă către ţara făgăduită.

45 Şi acum zic, nu este un semn în acest lucru? Căci tot atât de sigur cum această busolă i-a adus pe strămoşii noştri, urmând direcţia ei, până la ţara făgăduită, tot aşa cuvintele lui Hristos, dacă le urmezi direcţia, ne duc pe noi dincolo de această vale a întristării într-o ţară mai bună, a făgăduinţei.

46 O, fiul meu, nu ne lăsa pe noi să fim [a]leneşi datorită uşurinţei [b]drumului; căci aşa a fost cu strămoşii noştri; căci aşa a fost pregătit pentru ei, că, dacă ei s-ar uita, atunci ar putea [c]trăi; tot aşa este şi cu noi. Calea este pregătită şi, dacă noi ne uităm, atunci noi putem trăi în veşnicie.

47 Şi acum, fiul meu, vezi să ai grijă de aceste lucruri sfinte, da, vezi să te uiţi către Dumnezeu şi să trăieşti. Du-te la acest popor, şi vesteşte-i cuvântul şi fii cumpătat. Fiul meu, rămas bun.

Poruncile lui Alma către fiul său Şiblon.

Cuprinde capitolul 38.

CAPITOLUL 38

Şiblon a fost persecutat în numele dreptăţii — Salvarea este în Hristos, care este viaţa şi lumina lumii — Pune frâu la toate pasiunile tale. Circa 74 î.H.

FIUL meu, apleacă-ţi urechea la cuvintele mele, căci îţi zic ţie, tot aşa cum i-am zis şi lui Helaman, cum că în măsura în care tu vei ţine poruncile lui Dumnezeu, tu vei prospera în ţară; şi în măsura în care tu nu vei ţine poruncile lui Dumnezeu, tu vei fi alungat din prezenţa Lui.

2 Şi acum, fiul meu, am încredere că voi avea mare bucurie în tine datorită neclintirii tale şi a credinţei tale în Dumnezeu; căci aşa cum tu ai început în tinereţea ta să priveşti către Domnul Dumnezeul tău, tot aşa eu nădăjduiesc că vei [a]continua în ţinerea poruncilor Lui; căci binecuvântat este acela care [b]rabdă până la sfârşit.

3 Eu îţi zic ţie, fiul meu, că deja am mare bucurie în tine datorită credinţei şi sârguinţei tale, şi a răbdării, şi a îndurărilor tale îndelungate în poporul [a]zoramiţilor.

4 Căci ştiu că tu ai fost în sclavie; da, şi, de asemenea, ştiu că ai fost bătut cu pietre din cauza cuvântului; iar tu ai suportat toate aceste lucruri cu [a]răbdare, pentru că Domnul a fost [b]cu

46*a* 1 Ne. 17:40–41.
b Ioan 14:5–6; 2 Ne. 9:41; 31:17–21; D&L 132:22, 25.
c Ioan 11:25; Hel. 8:15; 3 Ne. 15:9.

38 2*a* Alma 63:1–2.
b 2 Ne. 31:15–20; 3 Ne. 15:9; 27:6, 16–17.

3*a* Alma 31:7.

4*a* GS Răbdare.
b Rom. 8:35–39.

tine; şi acum tu ştii că Domnul te-a eliberat.

5 Şi acum, fiul meu, Şiblon, aş dori ca tu să-ţi aduci aminte că, în măsura în care îţi vei pune [a]încrederea în Dumnezeu, tu vei fi [b]eliberat din încercările tale şi din [c]necazurile tale şi din suferinţele tale; şi vei fi înălţat în ultima zi.

6 Acum, fiul meu, nu aş dori ca tu să crezi că ştiu aceste lucruri prin mine însumi, ci este Spiritul lui Dumnezeu care este în mine, care îmi face cunoscute aceste lucruri; căci, dacă eu nu m-aş fi [a]născut din Dumnezeu, atunci eu nu aş fi cunoscut aceste lucruri.

7 Dar iată, Domnul, în marea Sa milă, l-a trimis pe [a]îngerul Său să-mi vestească mie că trebuie să pun capăt lucrării de [b]distrugere a poporului Său; da, şi eu am văzut un înger faţă în faţă şi el a vorbit cu mine, iar glasul lui era ca tunetul şi acesta a cutremurat întregul pământ.

8 Şi s-a întâmplat că timp de trei zile şi trei nopţi am fost în cea mai amară durere şi frică a sufletului; şi, niciodată, până când nu L-am implorat pe Domnul Isus Hristos pentru milă, nu am primit [a]iertarea păcatelor mele. Dar iată, eu L-am implorat pe El şi am găsit pace în suflet.

9 Şi acum, fiul meu, ţi-am spus acestea pentru ca tu să poţi afla înţelepciunea, pentru ca tu să poţi învăţa de la mine că [a]nu este nici o altă cale sau alte mijloace prin care omul poate fi salvat, ci numai în şi prin Hristos. Iată, El este viaţa şi [b]lumina lumii. Iată, El este cuvântul adevărului şi al dreptăţii.

10 Şi acum, aşa cum tu ai început să predici cuvântul, tot aşa aş dori ca tu să continui să predici; şi eu aş dori să fii sârguincios şi cumpătat în toate lucrurile.

11 Vezi să nu fii înălţat în mândrie; da, vezi să nu te [a]făleşti cu propria-ţi înţelepciune şi nici cu puterea ta mare.

12 Foloseşte curajul, iar nu dominarea; şi, de asemenea, vezi să-ţi pui frâu tuturor pasiunilor tale pentru ca să fii plin de dragoste; vezi să te abţii de la lenevie.

13 Nu te ruga aşa cum fac zoramiţii, căci tu ai văzut că ei se roagă pentru ca să fie auziţi de oameni şi ca să fie lăudaţi pentru înţelepciunea lor.

14 Nu spune: O, Dumnezeule, Îţi mulţumesc Ţie pentru că noi suntem [a]mai buni decât fraţii noştri; ci mai degrabă spune: O, Doamne, iartă [b]nevrednicia mea şi adu-Ţi aminte de fraţii mei în milă—da, recunoaşte-ţi nevrednicia în faţa lui Dumnezeu oricând.

15 Şi fie ca Domnul să-ţi binecuvânteze sufletul şi să te primească în împărăţia Sa în

5*a* Alma 36:27.
GS (a) se Încrede.
b Mat. 11:28–30.
c D&L 3:8; 121:7–8.
6*a* Alma 36:26; D&L 5:16.
GS Născut din nou, născut din Dumnezeu.
7*a* Mosia 27:11–17.
b Alma 26:17–18; 36:6–11.
8*a* GS Iertarea păcatelor.
9*a* Hel. 5:9.
b Mosia 16:9.
11*a* GS Mândrie.
14*a* Alma 31:16.
b Luca 18:10–14.

ultima zi ca să stai în pace. Acum du-te, fiul meu, şi predică tu cuvântul către acest popor. Fii cumpătat. Fiul meu, rămas bun.

Poruncile lui Alma către fiul său, Corianton.

Cuprinde capitolele 39 până la 42, inclusiv.

CAPITOLUL 39

Păcatul sexual este un lucru abominabil—Păcatele lui Corianton i-au împiedicat pe zoramiţi de a primi cuvântul—Mântuirea lui Hristos este retroactivă, salvându-i pe credincioşii care au precedat-o. Circa 74 î.H.

Şi acum, fiul meu, am să-ţi spun ţie ceva mai mult decât i-am spus fratelui tău; căci iată, nu ai observat tu neclintirea fratelui tău, credinţa lui şi sârguinţa lui în ceea ce priveşte ţinerea poruncilor lui Dumnezeu? Iată, nu a dat el un exemplu bun pentru tine?

2 Căci tu nu ai dat atât de multă atenţie cuvintelor mele aşa cum a făcut fratele tău, printre poporul [a]zoramiţilor. Acum, aceasta este ceea ce eu am împotriva ta; tu ai continuat să te făleşti cu puterea şi înţelepciunea ta.

3 Şi aceasta nu este totul, fiul meu. Tu ai făcut ceea ce era dureros pentru mine; căci tu ţi-ai părăsit slujirea şi te-ai dus în ţara lui Siron, între graniţele lamaniţilor, după [a]curva Isabela.

4 Da, ea a [a]furat inimile multora; dar aceasta nu a fost o scuză pentru tine, fiul meu. Tu ar fi trebuit să ai grijă de slujirea care ţi-a fost încredinţată.

5 Nu ştii tu, fiul meu, că [a]aceste lucruri sunt abominabile în ochii Domnului; da, mai odioase decât orice alte păcate, în afară de vărsarea de sânge nevinovat sau de tăgăduirea Duhului Sfânt?

6 Căci iată, dacă tu [a]tăgăduieşti pe Duhul Sfânt odată ce a avut loc în tine şi tu ştii că Îl tăgăduieşti, iată, acesta este un păcat de [b]neiertat; da, şi oricine ucide împotriva luminii şi a cunoaşterii lui Dumnezeu nu este uşor pentru el să obţină [c]iertare; da, eu îţi zic ţie, fiul meu, că nu este uşor pentru el să capete iertare.

7 Şi acum, fiul meu, aş dori de la Dumnezeu ca tu să nu fi fost [a]vinovat de o crimă atât de mare. Eu nu aş mai zăbovi asupra crimelor tale ca să-ţi sfâşii sufletul, dacă aceasta nu ar fi pentru binele tău.

8 Dar iată, nu poţi să-ţi ascunzi crimele de Dumnezeu; şi dacă nu te pocăieşti, acestea vor fi o mărturie împotriva ta în ultima zi.

9 Acum, fiul meu, aş dori ca tu să te pocăieşti şi să renunţi la păcatele tale; şi să nu te mai

39 2*a* Alma 38:3.
3*a* GS Senzual, senzualitate.
4*a* Prov. 7:6–27.
5*a* GS Imoralitate sexuală.
6*a* D&L 76:35–36.
b GS Păcat de neiertat.
c D&L 64:10. GS (a) Ierta.
7*a* GS Vină.

duci după [a]poftele ochilor tăi, ci [b]abţine-te de la toate aceste lucruri; căci dacă nu faci aşa, atunci tu, nici într-un caz, nu vei putea să moşteneşti împărăţia lui Dumnezeu. O, adu-ţi aminte şi ia asupra ta şi abţine-te de la aceste lucruri.

10 Şi eu îţi poruncesc să-ţi iei asupra ta să te sfătuieşti cu fraţii tăi mai mari în acţiunile tale; căci, iată, tu eşti în tinereţea ta şi ai nevoie să fii îngrijit de fraţii tăi. Şi ascultă de sfatul lor.

11 Nu îngădui să fii dus în rătăcire de nici un lucru zadarnic şi nebunesc; nu îngădui ca diavolul să-ţi ducă iarăşi în rătăcire inima după acele curve păcătoase. Iată, o, fiul meu, ce mare nedreptate ai adus tu asupra [a]zoramiţilor; căci atunci când au văzut [b]purtarea ta, ei nu au vrut să creadă în cuvintele mele.

12 Şi acum Spiritul Domnului îmi spune mie: [a]Porunceşte copiilor tăi să facă bine, ca să nu ducă în rătăcire inimile multor oameni la distrugere; de aceea îţi poruncesc ţie, fiul meu, în frica lui Dumnezeu, ca tu să te abţii de la nedreptăţile tale;

13 Ca să te întorci către Domnul cu toată mintea, puterea şi tăria ta; ca tu să nu mai abaţi inimile ca să păcătuiască; ci, mai degrabă, întoarce-te la ei şi [a]recunoaşte-ţi greşelile şi răul pe care le-ai făcut.

14 Nu [a]căuta bogăţii sau lucruri deşarte de-ale acestei lumi; căci iată, nu poţi să le iei cu tine.

15 Şi acum, fiul meu, aş dori să-ţi spun ceva despre venirea lui Hristos. Iată, îţi zic ţie că El este Cel care cu siguranţă va veni să ia păcatele lumii; da, El va veni ca să anunţe veşti bune de salvare către poporul Său.

16 Şi acum, fiul meu, aceasta a fost slujirea la care tu ai fost chemat, ca să anunţi aceste veşti bune către acest popor, ca să le pregăteşti minţile; sau, mai degrabă pentru ca salvarea să poată veni către ei, pentru ca ei să pregătească minţile [a]copiilor lor ca să audă cuvântul, la timpul venirii Lui.

17 Şi acum, îţi voi uşura întrucâtva mintea în legătură cu acest subiect. Iată, tu te minunezi de ce aceste lucruri trebuie să fie cunoscute cu aşa de mult timp înainte. Iată, îţi zic ţie, nu este un suflet în acest timp tot atât de preţios pentru Dumnezeu ca şi un suflet la timpul venirii Sale?

18 Nu este tot atât de necesar ca planul mântuirii să fie făcut cunoscut acestui popor la fel ca şi copiilor lor?

19 Nu este tot atât de uşor pentru Domnul, la acest timp, ca să-l trimită pe îngerul Său ca să ne anunţe nouă aceste veşti bune, la fel ca şi copiilor noştri

9*a* GS Carnal.
b 3 Ne. 12:30.
11*a* Alma 35:2–14.
b Rom. 2:21–23; 14:13; Alma 4:11.
12*a* GS Poruncile lui Dumnezeu; Învăţa, învăţător.
13*a* Mosia 27:34–35.
14*a* Mat. 6:25–34; Iacov 2:18–19; D&L 6:6–7; 68:31–32.
16*a* GS Familie—Răspunderile părinţilor.

sau la fel ca şi după timpul venirii Sale?

CAPITOLUL 40

Hristos înfăptuieşte învierea tuturor oamenilor—Morţii cei drepţi se duc în paradis, iar cei păcătoşi se duc în întunericul de afară ca să aştepte ziua învierii lor—La înviere, toate lucrurile vor fi restaurate la forma lor adevărată şi perfectă. Circa 74 î.H.

ACUM, fiul meu, iată încă ceva ce aş dori să-ţi spun ţie; căci simt că mintea ta este neliniştită în legătură cu învierea morţilor.

2 Iată, îţi zic ţie că nu este nici o înviere—sau, aş spune cu alte cuvinte, că acest muritor nu se înveşmântează cu [a]nemurire, această corupţie nu se [b]înveşmântează cu incorupţie—[c]până după venirea lui Hristos.

3 Iată, El va aduce la înfăptuire [a]învierea morţilor. Dar iată, fiul meu, învierea încă nu este aici. Acum, eu îţi dezvălui ţie o taină; cu toate acestea, există multe [b]taine care sunt [c]păstrate pentru ca nimeni să nu le cunoască în afară de Dumnezeu Însuşi. Dar îţi arăt ţie un lucru despre care L-am întrebat cu sârguinţă pe Dumnezeu, ca să pot să-l cunosc—acesta este în legătură cu învierea.

4 Iată, este un anumit timp determinat când toţi vor trebui să se [a]ridice din morţi. Acum, când acest va veni timp, nimeni nu ştie; dar Dumnezeu cunoaşte timpul care este stabilit.

5 Acum, dacă va fi un timp sau un al [a]doilea timp, sau al treilea timp pentru ca oamenii să se ridice din morţi, aceasta nu este important; căci Dumnezeu [b]cunoaşte toate aceste lucruri; şi este destul pentru mine să ştiu că aceasta este situaţia—că este un timp stabilit când toţi se vor ridica din morţi.

6 Acum, trebuie să fie un timp între momentul morţii şi cel al învierii.

7 Şi acum, eu aş întreba ce se întâmplă cu [a]sufletele oamenilor de la timpul morţii până la timpul stabilit pentru înviere?

8 Acum, dacă este mai mult decât un timp stabilit pentru oameni să se ridice din morţi, aceasta nu este important; căci nu toţi mor deodată, şi aceasta nu este important; totul este ca o singură zi pentru Dumnezeu, iar timpul este măsurat numai pentru oameni.

9 De aceea, este un timp stabilit pentru oameni pentru ca ei să se ridice din morţi; şi este un interval de timp între momentul morţii şi cel al învierii. Şi acum, în legătură cu acest interval de timp, ceea se întâmplă cu sufletele oamenilor este lucrul despre care eu L-am întrebat cu sârguinţă pe Domnul pentru ca să

40 2*a* Mosia 16:10–13. GS Nemuritor, nemurire.
b 1 Cor. 15:53–54.
c 1 Cor. 15:20.
3*a* GS Înviere.
b GS Tainele lui Dumnezeu.
c D&L 25:4; 124:41.
4*a* Ioan 5:28–29.
5*a* Mosia 26:24–25; D&L 43:18; 76:85.
b GS Dumnezeu, divinitate.
7*a* Alma 40:21; D&L 138. GS Suflet.

cunosc; şi acesta este lucrul pe care eu îl cunosc.

10 Şi atunci când vine timpul ca toţi să se ridice, atunci ei vor afla că Dumnezeu cunoaşte toate [a]timpurile care sunt stabilite pentru om.

11 Acum, în legătură cu starea sufletului dintre [a]moarte şi înviere—Iată, mi-a fost făcut mie cunoscut de către un înger cum că spiritele tuturor oamenilor, imediat ce părăsesc acest corp muritor da, spiritele tuturor oamenilor, fie că ei sunt buni sau răi, sunt luate [b]acasă la acel Dumnezeu care le-a dat lor viaţă.

12 Şi apoi se va întâmpla că spiritele celor care sunt drepţi sunt primite într-o stare de [a]fericire, care este numită [b]paradis, o stare de [c]odihnă, o stare de [d]pace în care se vor odihni de toate necazurile lor şi de toate grijile şi întristările.

13 Şi apoi se va întâmpla că spiritele celor păcătoşi, da, ale acelora care sunt răi—căci iată, ele nu au nici parte şi nici părticică din Spiritul Domnului; căci iată, ei aleg lucruri rele în loc de bune; de aceea, spiritul diavolului a intrat în ei şi a pus stăpânire pe casa lor—şi aceştia vor fi aruncaţi în [a]întunericul de afară; acolo va fi [b]plâns şi gemete şi scrâşniri de dinţi; şi aceasta din cauza nedreptăţilor lor, ei fiind înrobiţi de către voinţa diavolului.

14 Acum, aceasta este starea sufletelor [a]păcătoşilor, da, în întuneric; şi o stare de groaznică şi [b]înfricoşată aşteptare a indignării arzătoare a mâniei lui Dumnezeu asupra lor; astfel, ei rămân în această [c]stare, tot aşa cum cei drepţi rămân în paradis până la timpul învierii.

15 Acum, sunt unii care au înţeles că această stare de fericire şi această stare de nefericire a sufletului, înainte de înviere, a fost o primă înviere. Da, eu recunosc că aceasta ar putea să fie numită o înviere, înălţarea spiritului sau a sufletului şi consemnarea lor la fericire sau la nefericire, potrivit cuvintelor care au fost spuse.

16 Şi iată, iarăşi a fost vorbit că este o [a]primă [b]înviere, o înviere a tuturor acelora care au fost sau care sunt, sau care vor fi, până la învierea lui Hristos din morţi.

17 Acum, noi nu credem că această primă înviere, despre care se vorbeşte în felul acesta, poate fi învierea sufletelor şi [a]consemnarea lor la fericire sau la nefericire. Tu nu poţi să presupui că aceasta este ceea ce înseamnă.

18 Iată, eu îţi zic ţie: Nu; ci aceasta înseamnă reunirea sufletului cu trupul ale acelora din

10*a* Fapte 17:26.
11*a* Luca 16:22–26; 1 Pet. 3:18–19; 4:6; D&L 76:71–74; 138.
b Ecl. 12:7; 2 Ne. 9:38.
12*a* GS Bucurie.
b GS Paradis.
c GS Odihnă.
d D&L 45:46. GS Pace.
13*a* GS Iad.
b Mat. 8:12; Mosia 16:2.
14*a* D&L 138:20.
b Iacov 6:13; Moise 7:1.
c Alma 34:34.
16*a* Iacov 4:11; Mosia 15:21–23.
b GS Înviere.
17*a* D&L 76:17, 32, 50–51.

zilele lui Adam până la [a]învierea lui Hristos.

19 Acum, dacă sufletele şi trupurile acelora despre care s-a vorbit vor fi toate reunite dintr-odată, cei păcătoşi, precum şi cei drepţi, eu nu o spun; să fie destul că eu spun că ei toţi vor veni; sau, cu alte cuvinte, învierea lor se înfăptuieşte [a]înainte de învierea celor care mor după învierea lui Hristos.

20 Acum, fiul meu, eu nu spun că învierea lor va veni la învierea lui Hristos; ci iată, eu numai îmi spun părerea că sufletele şi trupurile celor drepţi sunt reunite la învierea lui Hristos şi la [a]înălţarea Lui la cer.

21 Dar dacă aceasta va fi la învierea Lui sau după aceea, eu nu o spun; dar atât spun, anume că este un [a]interval de timp între moartea şi învierea trupului şi starea de [b]fericire sau de [c]nefericire a sufletului până la timpul care este stabilit de Dumnezeu pentru ca morţii să vină şi să fie reuniţi, suflet şi trup, şi să fie [d]aduşi să stea în faţa lui Dumnezeu şi să fie judecaţi potrivit faptelor lor.

22 Da, aceasta aduce restaurarea acelor lucruri care au fost spuse de către gura profeţilor.

23 [a]Sufletul va fi [b]înapoiat [c]trupului, iar trupul sufletului; da, şi fiecare membru şi încheietură vor fi înapoiate trupului lor; da, nici un fir de păr de pe cap nu va fi pierdut; ci toate lucrurile vor fi restaurate la forma lor proprie şi perfectă.

24 Şi acum, fiul meu, aceasta este restaurarea despre care s-a [a]vorbit de către gura profeţilor—

25 Şi atunci, cei drepţi vor străluci în împărăţia lui Dumnezeu.

26 Dar iată, o [a]moarte groaznică vine asupra celor păcătoşi; căci ei mor în ceea ce priveşte lucrurile legate de lucrurile dreptăţii; căci ei sunt necuraţi şi nici un lucru [b]necurat nu poate să moştenească împărăţia lui Dumnezeu; ci ei sunt alungaţi şi consemnaţi să se împărtăşească din roadele faptelor lor sau ale lucrărilor lor, care au fost rele; şi ei beau drojdia unei cupe amare.

CAPITOLUL 41

La înviere, oamenii se ridica la o stare de fericire fără de sfârşit sau de nefericire fără de sfârşit—Ticăloşia nu a fost niciodată fericire—Oamenii carnali sunt fără de Dumnezeu în lume—Fiecare persoană primeşte iarăşi în restaurare caracteristicile şi atributele pe care le-a dobândit în viaţa muritoare. Circa 74 î.H.

Şi acum, fiul meu, am ceva de spus în legătură cu restaurarea despre care s-a vorbit; căci iată,

18*a* Mat. 27:52–53.
19*a* Mosia 15:26.
20*a* GS Înălţare.
21*a* Luca 23:39–43.
b GS Paradis.
c GS Iad.
d Alma 42:23.
23*a* I.E. Spiritul. D&L 88:15–17. GS Suflet.
b 2 Ne. 9:12–13; Alma 11:40–45.
c GS Trup.
24*a* Isa. 26:19.
26*a* 1 Ne. 15:33; Alma 12:16.
b Alma 11:37.

unii au [a]denaturat scripturile şi s-au dus departe în [b]rătăcire din cauza acestui lucru. Şi eu simt că mintea ta, de asemenea, a fost îngrijorată în legătură cu acest lucru. Dar iată, îţi voi explica aceasta.

2 Eu îţi zic, fiul meu, că planul restaurării este cerut de dreptatea lui Dumnezeu; căci este necesar ca toate lucrurile să fie restaurate la ordinea lor potrivită. Iată, este necesar şi drept, potrivit cu puterea şi cu învierea lui Hristos, ca sufletul omului să fie restituit trupului său şi ca fiecare [a]parte a trupului să fie restaurată pentru ea însăşi.

3 Şi este necesar, în [a]dreptatea lui Dumnezeu, ca oamenii să fie [b]judecaţi după [c]faptele lor; iar dacă faptele lor în această viaţă au fost bune şi dorinţele inimilor lor au fost bune, ca ei, de asemenea, să fie [d]restauraţi în ziua din urmă la ceea ce este bun.

4 Iar dacă faptele lor sunt rele, atunci ei trebuie să fie [a]restauraţi la ceea ce este rău. De aceea, toate lucrurile trebuie să fie restaurate la ordinea lor potrivită, fiecare lucru la forma sa naturală—[b]mortalitatea ridicată la nemurire, [c]corupţia la incorupţie—ridicaţi la fericire [d]fără sfârşit ca să moştenească Împărăţia lui Dumnezeu, sau la nefericire fără sfârşit ca să moştenească împărăţia diavolului, unii într-o parte, iar ceilalţi în partea cealaltă—

5 Cel înălţat pentru fericire, în acord cu dorinţele sale de fericire, sau în bine, în acord cu dorinţele sale de bine; iar celălalt pentru rău, în acord cu dorinţele sale de rău; căci tot aşa cum el a dorit să facă rău cât e ziua de lungă, tot aşa va avea el răsplata în rău atunci când vine noaptea.

6 Şi aşa este de partea cealaltă. Dacă el s-a pocăit de păcatele sale şi a dorit dreptate până la sfârşitul zilelor sale, tot aşa va fi el răsplătit pentru dreptate.

7 [a]Aceştia sunt cei care sunt mântuiţi de către Domnul; da, aceştia sunt cei care sunt luaţi, care sunt eliberaţi de la acea noapte de întuneric fără de sfârşit; şi astfel ei stau în picioare sau cad; căci iată, ei sunt judecătorii lor [b]înşişi, fie că fac bine sau rău.

8 Acum, deciziile lui Dumnezeu sunt de [a]neschimbat; de aceea, calea este pregătită pentru ca oricine care vrea să poată merge într-acolo şi să fie salvat.

9 Şi acum iată, fiul meu, nu risca [a]încă o ofensă împotriva Dumnezeului tău despre acele puncte ale doctrinei, în care tu până acum ai riscat să păcătuieşti.

41 1*a* 2 Pet. 1:20; 3:16; Alma 13:20.
b GS Apostazie.
2*a* Alma 40:23.
3*a* GS Dreptate.
b GS Răspunzător, (a fi) răspunzător; (a) Judeca, judecată.
c GS Fapte.
d Hel. 14:31.
4*a* Alma 42:28.
b 2 Ne. 9:12–13; D&L 138:17. GS Înviere.
c 1 Cor. 15:51–55.
d GS Viaţă veşnică.
7*a* D&L 76:50–70.
b 2 Ne. 2:26; Alma 42:27; Hel. 14:30. GS Libertatea de a alege.
8*a* D&L 1:38.
9*a* D&L 42:23–28.

10 Nu presupune că, pentru că s-a vorbit despre restaurare, asta înseamnă că tu vei fi restaurat de la păcat la fericire. Iată, îţi spun ţie, [a]ticăloşia niciodată nu a fost fericire.

11 Şi acum, fiul meu, toţi oamenii care sunt într-o stare a [a]firii sau eu aş spune, într-o stare [b]carnală, sunt în fierea amărăciunii şi în legăturile nedreptăţii; ei sunt [c]fără Dumnezeu în lume şi au mers împotriva naturii lui Dumnezeu; de aceea, ei sunt într-o stare contrară naturii fericirii.

12 Şi acum iată, înţelesul cuvântului restaurare este de a lua un lucru dintr-o stare naturală şi a-l pune într-o stare nenaturală sau a-l plasa pe acesta într-o stare opusă naturii lui?

13 O, fiul meu, nu este aşa; ci înţelesul cuvântului restaurare este de a aduce iarăşi înapoi rău pentru rău sau carnalul pentru carnal, sau diabolicul pentru diabolic—bun pentru ceea ce este bun; drept pentru ceea ce este drept; corect pentru ceea ce este corect; milos pentru ceea ce este milos.

14 De aceea, fiul meu, vezi să fii milos cu fraţii tăi; acţionează [a]just, [b]judecă drept şi fă [c]bine tot timpul; şi dacă tu faci toate aceste lucruri, atunci îţi vei primi răsplata; da, tu vei avea [d]mila restaurată iarăşi pentru tine; tu vei avea dreptatea restaurată, iarăşi, pentru tine; tu vei avea o judecată dreaptă restaurată iarăşi pentru tine; şi tu vei avea binele iarăşi ca răsplată.

15 Căci ceea ce trimiţi tu de la tine se va întoarce iarăşi la tine şi va fi restaurat; de aceea, cuvântul restaurare îl condamnă mai pe deplin pe cel păcătos şi nu îl justifică deloc pe acesta.

CAPITOLUL 42

Mortalitatea este un timp de încercare pentru a-i da omului prilejul să se pocăiască şi să-L slujească pe Dumnezeu—Căderea a adus moarte vremelnică şi spirituală asupra întregii omeniri—Mântuirea vine prin pocăinţă—Dumnezeu Însuşi ispăşeşte păcatele lumii—Mila este pentru cei care se pocăiesc—Toţi ceilalţi vor fi supuşi dreptăţii lui Dumnezeu—Mila vine datorită Ispăşirii—Numai cei care se pocăiesc cu adevărat sunt salvaţi. Circa 74 î.H.

Şi acum, fiul meu, eu îmi dau seama că este ceva mai mult care îţi îngrijorează mintea, ceva ce tu nu poţi înţelege—care este în legătură cu [a]dreptatea lui Dumnezeu în pedepsirea celui păcătos; căci tu încerci să presupui că nu este drept ca păcătosul să fie consemnat la o stare de nefericire.

2 Acum iată, fiul meu, îţi voi

10*a* Ps. 32:10; Isa. 57:20–21; Hel. 13:38.
11*a* Mosia 3:19. GS Omul firesc.
b GS Carnal.
c Ef. 2:12.
14*a* GS Cinstit, cinste.
b Ioan 7:24; D&L 11:12.
c D&L 6:13; 58:27–28.
d GS Milostiv, milostenie, milă.
42 1*a* 2 Ne. 26:7; Mosia 15:26–27. GS Dreptate.

explica acest lucru. Căci iată, după ce Domnul Dumnezeu i-a [a]trimis pe primii noştri părinţi afară din grădina [b]Edenului ca să cultive pământul din care ei au fost luaţi—da, El l-a alungat pe om şi a aşezat la capătul de răsărit al grădinii [c]Edenului heruvimi şi o sabie învăpăiată care se învârtea în toate părţile, ca să apere [d]pomul vieţii—

3 Acum, noi vedem că omul devenise la fel ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul; şi de teamă ca el să nu-şi întindă mâna şi să ia, de asemenea, din pomul vieţii şi să mănânce şi să trăiască pentru veşnicie, Domnul Dumnezeu a aşezat heruvimi şi sabia învăpăiată pentru ca el să nu guste din fruct—

4 Şi astfel noi vedem că a existat un timp dat omului ca să se pocăiască, da, un timp de [a]încercare, un timp în care să se pocăiască şi să-L slujească pe Dumnezeu.

5 Căci iată, dacă Adam şi-ar fi întins mâna imediat şi ar fi gustat din pomul vieţii, el ar fi trăit pentru veşnicie, potrivit cuvântului lui Dumnezeu, neavând nici un loc pentru pocăinţă; da, şi, de asemenea, cuvântul lui Dumnezeu ar fi fost deşert, iar marele plan al salvării ar fi fost împiedicat.

6 Dar iată, i-a fost dat omului să [a]moară—de aceea, aşa cum ei au fost alungaţi de la pomul vieţii, ei trebuie să fie alungaţi de pe faţa pământului—iar omul a decăzut pentru totdeauna, da, el a devenit om [b]decăzut.

7 Şi acum, tu vezi prin aceasta că primii noştri părinţi au fost [a]alungaţi atât vremelnic, cât şi spiritual din prezenţa Domnului; şi astfel noi vedem că ei au devenit oameni, care să urmeze propria lor [b]voinţă.

8 Acum iată, nu a fost potrivit ca omul să fie salvat de la această moarte vremelnică, căci aceasta ar distruge marele [a]plan al fericirii.

9 De aceea, întrucât sufletul nu poate să moară niciodată, iar [a]căderea a adus asupra întregii omeniri atât o moarte spirituală, cât şi una vremelnică, ceea ce înseamnă că ei au fost alungaţi din prezenţa Domnului, a fost potrivit ca omenirea să fie salvată de la această moarte spirituală.

10 De aceea, cum ei deveniseră [a]carnali, senzuali şi diabolici prin [b]firea lor, această stare de [c]încercare a devenit pentru ei o stare ca să se pregătească; aceasta a devenit o stare de pregătire.

11 Şi acum adu-ţi aminte, fiul meu, că, dacă nu ar fi fost planul mântuirii (dacă îl dai pe acesta deoparte), atunci, imediat

2*a* Gen. 3:23–24; Moise 4:28–31.
b GS Eden.
c GS Heruvim.
d Gen. 2:9.
4*a* Alma 34:32–33.
6*a* GS Moarte fizică.
b Mosia 16:3–5.
GS Căderea lui Adam şi a Evei.
7*a* 2 Ne. 2:5; 9:6; Hel. 14:16.
GS Moarte spirituală.
b GS Libertatea de a alege.
8*a* Alma 34:9; Moise 6:62.
9*a* GS Căderea lui Adam şi a Evei.
10*a* GS Carnal.
b GS Omul firesc.
c GS Muritor, viaţă muritoare.

după ce ei ar muri, sufletele lor ar fi [a]nenorocite, fiind alungate din prezenţa Domnului.

12 Şi acum, nu exista nici un mijloc pentru salvarea oamenilor din această stare de decădere pe care omul a adus-o asupra sa însuşi din cauza neascultării sale proprii;

13 De aceea, potrivit dreptăţii, [a]planul mântuirii nu putea să fie împlinit decât cu condiţia ca omul să se [b]pocăiască în această stare de încercare, da, această stare de pregătire; căci, dacă aceste condiţii nu sunt împlinite, atunci mila nu ar putea să se înfăptuiască decât dacă ar distruge lucrarea dreptăţii. Acum, lucrarea dreptăţii nu ar putea să fie distrusă; dacă ar fi aşa, atunci Dumnezeu [c]nu ar mai fi Dumnezeu.

14 Şi astfel, noi vedem că toată omenirea a fost [a]decăzută; şi ei au fost prinşi în strânsoarea [b]dreptăţii; da, a dreptăţii lui Dumnezeu care i-a consemnat pe ei pentru veşnicie să fie alungaţi din prezenţa Sa.

15 Şi acum, planul milei nu ar putea să fie adus la îndeplinire decât dacă o ispăşire ar fi fost facută; de aceea, Dumnezeu Însuşi [a]ispăşeşte pentru păcatele lumii pentru ca să înfăptuiască planul [b]milei, ca să satisfacă cerinţele [c]dreptăţii, pentru ca Dumnezeu să fie un Dumnezeu [d]perfect, drept şi, de asemenea, milos.

16 Acum, pocăinţa nu poate veni la oameni decât dacă ar fi fost o pedeapsă care, de asemenea, era [a]veşnică, tot aşa cum viaţa sufletului trebuia să fie, stabilită în opoziţie cu planul fericirii, care a fost tot atât de veşnic ca şi viaţa sufletului.

17 Acum, cum ar putea un om să se pocăiască dacă el nu [a]păcătuieşte? Cum ar putea el păcătui dacă nu ar fi nici o [b]lege? Cum ar putea fi o lege dacă nu ar fi o pedeapsă?

18 Acum, a fost o pedeapsă stabilită şi o lege dreaptă dată, care i-a adus omului remuşcări de [a]conştiinţă.

19 Acum, dacă nu ar fi fost nici o lege dată—dacă un om ar [a]ucide, el ar trebui să moară—i-ar fi lui teamă că ar muri dacă ar ucide?

20 Şi, de asemenea, dacă nu ar fi fost nici o lege dată împotriva păcatului, atunci oamenilor nu le-ar fi frică să păcătuiască.

21 Şi dacă nu ar fi fost [a]nici o lege dată, dacă oamenii ar păcătui, ce-ar putea să facă dreptatea, sau mila, căci acestea nu ar avea nici un drept asupra făpturii?

22 Dar este o lege dată şi o pedeapsă este stabilită şi o [a]pocăinţă este acordată; care

11*a* 2 Ne. 9:7–9.
13*a* GS Planul mântuirii.
b GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
c 2 Ne. 2:13–14.
14*a* Alma 22:13–14.
b 2 Ne. 2:5.
15*a* 2 Ne. 9:7–10; Mosia 16:7–8.
GS Ispăşire, (a) ispăşi.
b GS Milostiv, milostenie, milă.
c GS Dreptate.
d 3 Ne. 12:48.
16*a* D&L 19:10–12.
17*a* GS Păcat.
b Rom. 4:15.
18*a* GS Conştiinţă.
19*a* GS (a) Omorî.
21*a* 2 Ne. 9:25–26; Mosia 3:11.
22*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.

pocăinţă este cerută de milă; altfel, dreptatea îşi cere drepturile asupra făpturii şi execută legea, iar legea aplică pedeapsa; dacă nu ar fi aşa, atunci lucrările dreptăţii ar fi distruse, iar Dumnezeu ar înceta să fie Dumnezeu.

23 Dar Dumnezeu nu încetează să fie Dumnezeu, iar [a]mila îşi cere drepturile asupra celui pocăit, iar mila vine datorită [b]ispăşirii; iar ispăşirea înfăptuieşte [c]învierea morţilor; iar învierea morţilor îi aduce [d]înapoi pe oameni în prezenţa lui Dumnezeu; şi astfel, ei sunt aduşi înapoi în prezenţa Lui pentru ca să fie [e]judecaţi după faptele lor, în acord cu legea dreptăţii.

24 Căci iată, dreptatea îşi exercită toate cerinţele sale şi, de asemenea, mila îşi cere drepturile asupra a tot ceea ce este al său; şi astfel, nimeni în afară de cel cu adevărat plin de pocăinţa, nu este salvat.

25 Ce? Presupuneţi voi că mila poate să jefuiască [a]dreptatea? Eu vă zic vouă: Nu; nici o iotă. Dacă ar fi aşa, atunci Dumnezeu ar înceta să fie Dumnezeu.

26 Şi astfel, Dumnezeu înfăptuieşte [a]scopurile Sale mari şi veşnice, care au fost pregătite încă [b]de la crearea lumii. Şi astfel se înfăptuieşte Salvarea şi mântuirea oamenilor, precum şi distrugerea şi nenorocirea lor.

27 De aceea, o, fiul meu, [a]oricine va vrea să vină, poate să vină şi să guste liber din apele vieţii; şi oricine nu va vrea să vină, acela nu este forţat să vină; dar în ultima zi, lui i se va [b]da potrivit [c]faptelor sale.

28 Dacă a dorit să facă [a]rău şi nu s-a pocăit în zilele sale, iată, rău i se va face lui, în acord cu restaurarea lui Dumnezeu.

29 Şi acum, fiul meu, doresc ca tu să nu mai laşi aceste lucruri să te tulbure, ci să laşi numai păcatele tale să te tulbure, cu acea tulburare care te va coborî pe tine către pocăinţă.

30 O, fiul meu, doresc ca tu să nu mai tăgăduieşti dreptatea lui Dumnezeu. Nu te apuca să te scuzi pe tine însuţi nici câtuşi de puţin din cauza păcatelor tale, tăgăduind dreptatea lui Dumnezeu; ci lasă dreptatea lui Dumnezeu şi mila Lui şi suferinţele Lui îndelungate să aibă control asupra inimii tale; şi lasă-le pe acestea să te coboare pe tine cu [a]umilinţă la pământ.

31 Şi acum, o, fiul meu, tu eşti chemat de Dumnezeu ca să predici cuvântul către acest popor. Şi acum, fiul meu, du-te în drumul tău, vesteşte

23*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
c 2 Ne. 2:8; 9:4; Alma 7:12; 11:41–45; 12:24–25; Hel. 14:15–18; Morm. 9:13.
d Alma 40:21–24.
e GS Judecată, ultima.
25*a* GS Dreptate.
26*a* 2 Ne. 2:14–30; Moise 1:39.
b Alma 13:3; 3 Ne. 1:14.
27*a* Alma 5:34; Hel. 14:30. GS Libertatea de a alege.
b Alma 41:15.
c Isa. 59:18; Apoc. 20:12.
28*a* Alma 41:2–5.
30*a* GS Umil, umilinţă.

cuvântul cu adevăr şi sobrietate pentru ca tu să poţi aduce suflete la pocăinţă, pentru ca marele plan al milei să poată să-şi ceară drepturile asupra lor. Şi fie ca Dumnezeu să-ţi dea ţie după cuvintele mele. Amin.

CAPITOLUL 43

Alma şi fiii lui predică cuvântul—zoramiţii şi alţi disidenţi nefiţi devin lamaniţi—lamaniţii se ridică într-un război împotriva nefiţilor—Moroni îi înarmează pe nefiţi cu armuri de apărare—Domnul îi dezvăluie lui Alma strategia lamaniţilor—Nefiţii îşi apără casele, libertăţile, familiile şi religia—Armatele lui Moroni şi Lehi îi înconjoară pe lamaniţi. Circa 74 î.H.

Şı acum, s-a întâmplat că fiii lui Alma s-au dus printre oameni ca să le vestească cuvântul. Şi Alma, de asemenea, el însuşi nu s-a putut odihni şi s-a dus şi el.

2 Acum, noi nu trebuie să mai spunem nimic despre predicile lor, decât că ei au predicat cuvântul şi adevărul, în acord cu spiritul profeţiei şi al revelaţiei; şi ei au predicat potrivit ordinului [a]sfânt al lui Dumnezeu, prin care au fost chemaţi.

3 Şi acum mă reîntorc la o relatare a războaielor dintre nefiţi şi lamaniţi, în cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor.

4 Căci iată, s-a întâmplat că [a]zoramiţii au devenit lamaniţi; de aceea, la începutul celui de-al optsprezecelea an, poporul nefiţilor a văzut că lamaniţii năvăleau peste ei; de aceea, au făcut pregătiri de război; da, şi-au adunat laolaltă oştirile în ţara lui Ierşon.

5 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au venit cu miile; şi ei au venit în ţara lui Antionum, care este ţara zoramiţilor; şi un om cu numele de Zerahemna era conducătorul lor.

6 Şi acum, întrucât amaleciţii erau într-o stare mai rea şi mai criminală decât lamaniţii, în ei şi prin ei, de aceea Zerahemna a numit căpitani-şefi peste lamaniţi, iar ei erau cu toţii amaleciţi şi zoramiţi.

7 Acum, el a făcut aceasta pentru ca să poată să păstreze ura lor împotriva nefiţilor, pentru ca ei să poată să-i aducă pe aceştia în subjugare pentru îndeplinirea planurilor sale.

8 Căci iată, planurile lui erau ca să-i aţâţe pe lamaniţi la mânie împotriva nefiţilor; el a făcut aceasta pentru ca să-şi asume putere mare asupra lor, şi pentru ca să câştige putere asupra nefiţilor, aducându-i pe ei în sclavie.

9 Şi acum, planul nefiţilor era să-şi întreţină pământurile şi casele lor, [a]nevestele şi copiii lor pentru ca ei să-i apere pe aceştia de mâinile duşmanilor lor; şi, de asemenea, pentru ca ei să-şi păstreze drepturile şi privilegiile, da, şi [b]libertatea lor, pentru ca ei să-L preaslă-

43 2*a* GS Preoţia lui Melhisedec. 4*a* Alma 35:2–14; 52:33. 9*a* Alma 44:5; 46:12. *b* GS Liber, libertate.

rească pe Dumnezeu după dorinţele lor.

10 Căci ei ştiau că dacă ar cădea în mâinile lamaniţilor, atunci pe oricine care ar [a]preaslăvi pe Dumnezeu în [b]spirit şi în adevăr, pe Dumnezeul cel Adevărat şi Viu, pe acela lamaniţii l-ar distruge.

11 Da, şi ei, de asemenea, cunoşteau ura nemărginită a lamaniţilor împotriva [a]fraţilor lor, care erau poporul anti-nefilehiţilor, care erau numiţi poporul lui Amon—şi ei nu voiau să pună mâna pe arme, da, ei făcuseră un legământ şi nu voiau să-l încalce—de aceea, dacă ar fi căzut în mâinile lamaniţilor, atunci ei ar fi fost distruşi.

12 Iar nefiţii nu sufereau ca ei să fie distruşi; de aceea, le-au dat lor pământuri ca să le moştenească.

13 Iar poporul lui Amon le-a dat nefiţilor o mare parte din bunurile lor pentru ca ei să-şi întreţină oştirile; şi astfel, nefiţii erau nevoiţi să reziste singuri împotriva lamaniţilor, care erau un amestec între Laman şi Lemuel şi fiii lui Ismael, precum şi toţi aceia care au descins din nefiţi, care erau amaleciţi şi zoramiţi şi [a]urmaşii preoţilor lui Noe.

14 Acum, acei urmaşi erau atât de numeroşi, aproape cât şi nefiţii; şi astfel, nefiţii au fost nevoiţi să se lupte cu fraţii lor, chiar până la vărsare de sânge.

15 Şi s-a întâmplat că în timp ce oştirile lamaniţilor se adunaseră laolaltă în ţara lui Antionum, iată, oştirile nefiţilor erau pregătite să-i întâlnească în ţara lui Ierşon.

16 Acum, conducătorul nefiţilor, sau omul care fusese numit să fie căpitan-şef peste nefiţi—acum, căpitanul-şef a luat comanda tuturor oştirilor nefiţilor—iar numele lui era Moroni;

17 Şi Moroni a luat întreaga comandă, precum şi conducerea războaielor lor. Şi el avea numai douăzeci şi cinci de ani atunci când a fost numit căpitan-şef peste oştirile nefiţilor.

18 Şi s-a întâmplat că el i-a întâlnit pe lamaniţi la graniţele Ierşonului şi oamenii lui erau înarmaţi cu săbii şi cu paloşe şi cu tot felul de arme de război.

19 Şi când oştirile lamaniţilor au văzut că oamenii lui Nefi sau ai acelui Moroni îi pregătiseră pe oamenii lor cu platoşe şi cu scuturi, da, şi, de asemenea, cu coifuri care să le apere capul şi, de asemenea, erau îmbrăcaţi cu haine groase—

20 Acum, oştirea lui Zerahemna nu era pregătită cu nici un fel de lucruri din acestea; ei aveau numai săbiile şi paloşele lor, arcurile şi săgeţile lor, pietrele şi praştiile lor; şi ei erau [a]goi, în afară de o piele care le era înfăşurată în jurul coapselor; da, toţi erau goi, în afară de zoramiţi şi de amaleciţi;

21 Dar ei nu erau înarmaţi cu platoşe sau cu scuturi—de aceea, erau nespus de înfricoşaţi

10*a* GS Preaslăvire.
b Ioan 4:23–24.

11*a* Alma 24:1–3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21–26.

13*a* Alma 25:4.

20*a* Enos 1:20.

de oştirile nefiţilor din cauza armurilor lor, fără a mai ţine seama de faptul că numărul lor era cu mult mai mare decât al nefiţilor.

22 Iată, acum s-a întâmplat că ei nu au îndrăznit să vină împotriva nefiţilor la graniţele Ierşonului; de aceea, au plecat din ţara lui Antionum în pustiu şi au călătorit ocolind prin pustiu, departe, pe lângă izvorul râului Sidon pentru ca să poată veni în ţara lui Manti şi să pună stăpânire pe ţară; căci ei nu au presupus că oştirile lui Moroni ar putea să ştie unde se duseseră.

23 Dar s-a întâmplat că scurt timp după ce plecaseră în pustiu, Moroni a trimis spioni în pustiu ca să observe taberele lor; iar Moroni, de asemenea, cunoscând profeţiile lui Alma, a trimis pe anumiţi oameni la el, dorind ca acesta să-L întrebe pe Domnul "dacă oştirile nefiţilor trebuia să se ducă să se apere împotriva lamaniţilor.

24 Şi s-a întâmplat că a venit asupra lui Alma cuvântul Domnului, iar Alma i-a informat pe mesagerii lui Moroni că oştirile lamaniţilor mărşăluiau de jur-împrejur în pustiu ca să treacă în ţara lui Manti, ca să înceapă un atac asupra părţii celei mai slabe a poporului. Iar mesagerii aceia s-au dus şi i-au dat mesajul lui Moroni.

25 Acum Moroni, lăsând o parte din oştirea sa în ţara Ierşonului, de teamă că, în vreun fel, o parte a lamaniţilor ar veni în acea ţară şi ar pune stăpânire pe oraş, a luat partea rămasă a oştirii sale şi a trecut mărşăluind în ţara lui Manti.

26 Şi el a făcut ca toţi oamenii din acea parte a ţării să se adune laolaltă ca să se lupte împotriva lamaniţilor, ca să-şi "apere pământurile şi ţara lor, drepturile şi libertăţile lor; de aceea, ei au fost pregătiţi pentru timpul când lamaniţii trebuia să vină.

27 Şi s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oştirea sa să fie ascunsă în valea care era lângă malul râului Sidon, care era la apus de râul Sidon din pustiu.

28 Iar Moroni a aşezat spioni de jur-împrejur pentru ca să poată afla când va veni tabăra lamaniţilor.

29 Şi acum, cum Moroni ştia intenţia lamaniţilor, că era intenţia lor să-i distrugă pe fraţii lor sau să-i supună pe ei şi să-i aducă în sclavie pentru ca ei să poată întemeia o împărăţie pentru ei înşişi peste întreaga ţară;

30 Şi, de asemenea, cunoscând că singura dorinţă a nefiţilor era să-şi apere pământurile lor şi "libertatea lor şi Biserica lor, el a considerat că nu era nici un păcat ca el să-i apere printr-un şiretlic; de aceea, a aflat prin spionii săi pe ce drum urmau lamaniţii să apuce.

31 De aceea, şi-a împărţit oştirea şi a adus o parte din ea în vale şi a ascuns-o la răsăritul şi la partea de miazăzi a dealului Ripla;

23*a* Alma 48:16. | 26*a* D&L 134:11. | 30*a* Alma 46:12, 35.

32 Iar partea rămasă a ascuns-o la apusul văii, la apus de râul Sidon şi în jos, până la graniţele ţării lui Manti.

33 Şi astfel, aşezându-şi oştirea după dorinţa sa, a fost pregătit să-i întâlnească pe ei.

34 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au venit din partea de miazănoapte a dealului unde o parte din oştirea lui Moroni era ascunsă.

35 Şi când lamaniţii au trecut dealul Ripla şi au venit în vale şi au început să treacă râul Sidon, oştirea care era ascunsă în partea de miazăzi a dealului, era condusă de un om al cărui nume era "Lehi; şi el a condus oştirea sa şi i-a încercuit pe lamaniţi la răsărit, în spatele lor.

36 Şi s-a întâmplat că lamaniţii, când i-au văzut pe nefiţi venind peste ei din spatele lor, s-au întors şi au început să se lupte cu oştirea lui Lehi.

37 Şi lucrarea morţii a început în amândouă taberele, dar a fost mai grozavă în partea lamaniţilor, căci "goliciunea lor era expusă la loviturile grele ale nefiţilor cu săbiile lor şi cu paloşele lor care aduceau moarte aproape la fiecare lovitură.

38 În timp ce de cealaltă parte câte un om dintre nefiţi cădea din când în când din cauza săbiilor lor şi din cauza pierderii de sânge, ei fiind apăraţi în părţile cele mai vitale ale trupului sau, părţile cele mai vitale ale trupului fiind apărate de loviturile lamaniţilor de către "platoşele lor şi de scuturile lor şi de coifurile lor; şi astfel, nefiţii au înfăptuit lucrarea morţii printre lamaniţi.

39 Şi s-a întâmplat că lamaniţii s-au înfricoşat din cauza marii distrugeri dintre ei chiar până când au început să fugă către râul Sidon.

40 Şi au fost urmăriţi de către Lehi şi de oamenii lui; şi au fost mânaţi de către Lehi în apele Sidonului şi au trecut apele Sidonului. Iar Lehi şi-a păstrat oştirile pe malul râului Sidon, ca să nu-l treacă.

41 Şi s-a întâmplat că Moroni şi oştirea lui i-au întâlnit pe lamaniţi în vale, de partea cealaltă a râului Sidon şi au început să năvălească asupra lor şi să-i ucidă.

42 Iar lamaniţii au fugit iarăşi din faţa lor, către ţara lui Manti; şi iarăşi au fost întâlniţi de oştirile lui Moroni.

43 Acum, de data aceasta, lamaniţii s-au luptat foarte mult; da, niciodată nu se văzuse ca lamaniţii să se lupte cu atât de nespus de mare tărie şi curaj, nu, nici măcar la început.

44 Şi ei au fost inspiraţi de "zoramiţi şi amaleciţi, care erau căpitanii-şefi ai lor şi conducătorii lor, precum şi de Zerahemna, care era căpitanul lor şef sau conducătorul lor şef şi comandantul lor; da, ei s-au luptat ca balaurii şi mulţi dintre nefiţi au fost ucişi de mâinile lor, da, căci ei au rupt în două multe dintre coifurile lor şi au

35*a* Alma 49:16.
37*a* Alma 3:5.
38*a* Alma 44:8–9.
44*a* Alma 43:6.

străpuns multe dintre platoşele lor şi au retezat multe dintre braţele lor; şi astfel lamaniţii s-au luptat cu o mânie sălbatică.

45 Cu toate acestea, nefiţii erau inspiraţi de o cauză mai bună, căci ei nu se [a]luptau pentru monarhie sau pentru putere, ci se luptau pentru casele lor şi [b]libertăţile lor, nevestele lor şi copiii lor pentru i toţi ai lor, da, pentru riturile lor de închinăciune şi pentru Biserica lor.

46 Şi au făcut ceea ce credeau că era [a]datoria lor pe care ei o aveau faţă de Dumnezeul lor; căci Domnul le spusese lor şi strămoşilor lor că: [b]În măsura în care voi nu sunteţi vinovaţi de [c]prima ofensă şi nici de a doua, voi nu veţi suferi să fiţi ucişi de mâna duşmanilor voştri.

47 Şi iarăşi, Domnul a spus că: Voi va trebui să vă [a]apăraţi familiile chiar până la vărsare de sânge. De aceea, din această cauză se luptau nefiţii cu lamaniţii pentru ca să se apere pe ei înşişi şi familiile lor şi pământurile lor, ţara lor şi drepturile lor şi religia lor.

48 Şi s-a întâmplat că atunci când oamenii lui Moroni au văzut sălbăticia şi mânia lamaniţilor, erau cât pe ce să se facă mici şi să fugă de ei. Dar Moroni, simţind intenţia lor, a trimis şi a inspirat inimile lor cu aceste gânduri—da, gândul la pământurile lor, la libertatea lor, da, la libertatea lor din sclavie.

49 Şi s-a întâmplat că ei s-au întors asupra lamaniţilor şi L-au [a]implorat într-un singur glas pe Domnul, Dumnezeul lor pentru libertatea şi pentru eliberarea lor din sclavie.

50 Şi ei au început să se ridice împotriva lamaniţilor cu putere; şi în aceeaşi oră în care ei Îl imploraseră pe Domnul pentru eliberarea lor, lamaniţii au început să fugă din faţa lor; şi au fugit chiar până la apele Sidonului.

51 Acum, lamaniţii erau mai numeroşi, da, mai mult decât dublu faţă de numărul nefiţilor; cu toate acestea, ei au fost goniţi atât de mult, încât s-au adunat într-o singură ceată în vale, la malul râului Sidon.

52 De aceea, oştirile lui Moroni i-au încercuit pe ei, da, chiar de amândouă părţile râului, căci iată, la răsărit erau oamenii lui Lehi.

53 De aceea, atunci când Zerahemna i-a văzut pe oamenii lui Lehi la răsărit de râul Sidon, şi oştirile lui Moroni la apus de râul Sidon, şi că ei erau înconjuraţi de către nefiţi, atunci au fost loviţi de spaimă.

54 Acum Moroni, când a văzut spaima lor, le-a poruncit oamenilor săi să se oprească din vărsarea sângelui lor.

CAPITOLUL 44

Moroni le dă ordin lamaniţilor să facă un legământ de pace sau să fie

45*a* Alma 44:5.
b GS Liber, libertate.
46*a* GS Datorie.
b Alma 48:14; D&L 98:33–36.
c 3 Ne. 3:21; D&L 98:23–24.
47*a* D&L 134:11.
49*a* Ex. 2:23–25; Mosia 29:20.

distruşi—Zerahemna refuză oferta şi lupta reîncepe—Armatele lui Moroni îi învinge pe lamaniţi. Circa 74–73 î.H.

Şi s-a întâmplat că s-au oprit şi s-au retras câţiva paşi de ei. Iar Moroni a spus către Zerahemna: Iată, Zerahemna, că noi [a]nu dorim să fim oameni sângeroşi. Voi ştiţi că sunteţi în mâinile noastre, dar totuşi noi nu dorim să vă ucidem.

2 Iată, noi nu am ieşit la luptă împotriva voastră ca să vărsăm sângele vostru pentru putere; şi nici nu dorim să aducem pe vreunul sub jugul sclaviei. Dar chiar acesta este motivul pentru care voi aţi venit împotriva noastră; da, şi voi sunteţi mânioşi pe noi din cauza religiei noastre.

3 Dar acum, voi vedeţi că Domnul este cu noi; şi vedeţi că El v-a dat pe voi în mâinile noastre. Şi acum, aş dori ca voi să înţelegeţi că aceasta ne-a fost făcută nouă datorită religiei noastre şi a credinţei noastre în Hristos. Şi acum, vedeţi că nu puteţi distruge această credinţă a noastră.

4 Acum, voi vedeţi că aceasta este adevărata credinţă în Dumnezeu; da, vedeţi că Dumnezeu ne va sprijini şi ne va apăra şi ne va conserva pe noi atât timp cât suntem credincioşi Lui şi credinţei noastre şi religiei noastre; şi niciodată nu va permite Domnul ca noi să fim distruşi, decât dacă am

cădea în păcat şi ne-am tăgădui credinţa.

5 Şi acum, Zerahemna, îţi poruncesc ţie, în numele Acelui Dumnezeu Atotputernic care ne-a întărit braţele pentru ca noi să putem să câştigăm putere asupra voastră, prin credinţa noastră, prin religia noastră şi prin [a]ritualuri noastre de preaslăvire şi prin Biserica noastră şi prin sprijinul cel sfânt pe care noi îl datorăm nevestelor noastre şi copiilor noştri, prin acea [b]libertate care ne leagă pe noi de pământurile noastre şi de ţara noastră; da, şi, de asemenea, prin păstrarea cuvântului sfânt al lui Dumnezeu căruia noi îi datorăm toată fericirea noastră; şi prin tot ceea ce ne este nouă cel mai drag—

6 Da, şi aceasta nu este totul; eu îţi poruncesc ţie prin toate dorinţele pe care voi le aveţi pentru viaţă, ca voi să depuneţi în mâinile noastre armele voastre de război, iar noi nu vom căuta sângele vostru, ci vă vom cruţa vieţile, dacă vă veţi duce în drumul vostru şi nu veţi mai veni cu război împotriva noastră.

7 Şi acum, dacă nu faceţi aceasta, iată, voi sunteţi în mâinile noastre, iar eu le voi porunci oamenilor mei să cadă asupra voastră şi să aplice trupurilor voastre loviturile morţii pentru ca voi să dispăreţi; şi atunci vom vedea noi cine va avea putere asupra acestui

44 1*a* Alma 43:45. | 5*a* GS Rânduieli. | *b* GS Liber, libertate.

popor; da, vom vedea cine va fi adus în sclavie.

8 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Zerahemna a auzit aceste spuse, el a înaintat şi a depus sabia sa şi paloşul său şi arcul său în mâinile lui Moroni şi i-a spus: Iată, aici sunt armele noastre de război; noi vi le vom da vouă, dar nu vom permite să facem un *jurământ către voi pe care noi ştim că-l vom călca, la fel ca şi copiii noştri; dar luaţi-ne armele de război şi lăsaţi-ne să plecăm în pustiu; altfel, noi ne vom păstra săbiile şi atunci noi vom pieri sau vom birui.

9 Iată, noi nu suntem din credinţa voastră; noi nu credem că Dumnezeu ne-a dat în mâinile voastre; ci credem că viclenia voastră este aceea care v-a scăpat de săbiile noastre. Iată, *platoşele voastre şi scuturile voastre sunt acelea care v-au scăpat.

10 Şi acum, când Zerahemna a terminat de vorbit aceste cuvinte, Moroni i-a dat înapoi sabia şi armele de război, pe care le primise de la Zerahemna, zicând: Iată, noi vom termina conflictul.

11 Acum, eu nu-mi aduc aminte cuvintele pe care le-am vorbit, de aceea, aşa cum Domnul trăieşte, voi nu trebuie să plecaţi, decât dacă plecaţi cu un jurământ că nu vă veţi reîntoarce iarăşi împotriva noastră în război. Acum, cum voi sunteţi în mâinile noastre, noi vom vărsa sângele vostru pe pământ sau voi vă veţi supune condiţiilor pe care le-am propus.

12 Şi acum, când Moroni a spus aceste cuvinte, Zerahemna şi-a păstrat sabia; şi el a fost mânios pe Moroni; şi s-a repezit înainte ca să-l poată ucide pe Moroni; dar cum şi-a ridicat sabia, iată, unul dintre soldaţii lui Moroni a lovit-o şi a dat-o de pământ, încât aceasta s-a rupt la mâner; şi, de asemenea, l-a lovit pe Zerahemna încât i-a luat pielea de pe cap şi aceasta a căzut la pământ. Iar Zerahemna s-a retras din faţa lor în mijlocul soldaţilor săi.

13 Şi s-a întâmplat că soldatul care stătea aproape, care îi luase lui Zerahemna pielea de pe cap, a apucat de păr pielea capului de pe jos şi a pus-o în vârful sabiei sale şi a întins-o către ei, zicându-le cu un glas puternic:

14 Aşa cum această piele a capului a căzut la pământ, care este pielea capului şefului vostru, tot aşa veţi cădea voi la pământ dacă nu vă veţi lepăda armele de război şi nu veţi pleca cu un legământ de pace.

15 Acum, au fost mulţi care, atunci când au auzit aceste cuvinte şi au văzut pielea capului din sabie, au fost izbiţi de frică; şi mulţi au înaintat şi şi-au aruncat jos armele de război la picioarele lui Moroni şi au încheiat un *legământ de pace. Şi toţi care au încheiat legământul au fost lăsaţi să plece în pustiu.

16 Acum, s-a întâmplat că

8*a* GS Jurământ.
9*a* Alma 43:38.

15*a* 1 Ne. 4:37; Alma 50:36.

Zerahemna a fost nemaipomenit de mânios şi i-a aţâţat la mânie pe cei rămaşi dintre soldaţii săi ca să se lupte şi mai cu putere împotriva nefiţilor.

17 Şi acum, Moroni a fost mânios din cauza încăpăţânării lamaniţilor; de aceea, el le-a poruncit oamenilor săi să năvălească asupra lor şi să-i ucidă. Şi s-a întâmplat că ei au început să-i ucidă pe aceştia; da, iar lamaniţii s-au luptat cu săbiile lor şi cu puterea lor.

18 Dar iată, pielea lor goală şi capul lor neacoperit erau expuse săbiilor ascuţite ale nefiţilor; da, iată ei au fost străpunşi şi loviţi, da, şi au căzut nemaipomenit de repede înaintea săbiilor nefiţilor; şi au început să fie doborâţi aşa cum soldatul lui Moroni profeţise.

19 Acum Zerahemna, când a văzut că erau cu toţii cât pe ce să fie distruşi, l-a implorat cu putere pe Moroni, făgăduind că va face un legământ cu ei, la fel ca şi oamenii săi, dacă ei vor cruţa vieţile celor rămaşi şi că [a]niciodată nu vor mai veni iarăşi la război împotriva lor.

20 Şi s-a întâmplat că Moroni a făcut ca lucrarea morţii să înceteze printre oameni. Şi a luat armele de război de la lamaniţi; şi după ce ei au intrat într-un [a]legământ de pace cu el, au fost lăsaţi să plece în pustiu.

21 Acum, numărul morţilor lor nu a fost numărat din cauza mărimii numărului lor; da, numărul morţilor lor era nespus de mare, atât de partea nefiţilor cât şi de partea lamaniţilor.

22 Şi s-a întâmplat că ei i-au aruncat pe morţii lor în apele Sidonului şi aceştia au fost duşi şi sunt îngropaţi în adâncurile mării.

23 Şi oştirile nefiţilor, sau ale lui Moroni, s-au reîntors şi au venit la casele lor şi la pământurile lor.

24 Şi astfel s-a terminat cel de al optsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi. Şi astfel s-a încheiat cronica lui Alma, care a fost scrisă pe plăcile lui Nefi.

Relatarea poporului lui Nefi şi a războaielor şi conflictelor lui în zilele lui Helaman, potrivit scrierilor lui Helaman, pe care el a păstrat-o în zilele sale.

Cuprinde capitolele 45 până la 62, inclusiv.

CAPITOLUL 45

Helaman crede în cuvintele lui Alma — Alma profeţeşte despre distrugerea nefiţilor — El binecuvântează şi blestemă ţara — Se presupune că Alma a fost luat de către Spirit, la fel ca şi Moise — Conflictul din Biserică creşte. Circa 73 î.H.

Iată, acum s-a întâmplat că oamenii lui Nefi erau nespus de bucuroşi pentru că Domnul îi eliberase iarăşi din mâinile duşmanilor lor; de aceea, au dat mulţumiri Domnului,

19*a* Alma 47:6.

20*a* Alma 62:16–17.

Dumnezeului lor; da, şi au [a]postit mult şi s-au rugat mult şi L-au preamărit pe Dumnezeu cu o bucurie nespus de mare.

2 Şi s-a întâmplat în cel de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, că Alma a venit la fiul său, Helaman, şi i-a spus: Crezi tu în cuvintele pe care ţi le-am vorbit despre acele [a]cronici care au fost păstrate?

3 Iar Helaman i-a spus: Da, cred.

4 Iar Alma a spus iarăşi: Crezi tu în Isus Hristos care va veni?

5 Iar el a spus: Da, cred în toate cuvintele pe care le-ai grăit.

6 Iar Alma i-a spus iarăşi: Vei [a]păstra tu poruncile mele?

7 Iar el a zis: Da, eu voi păstra poruncile tale cu toată inima.

8 Apoi Alma i-a spus: Binecuvântat eşti tu; iar Domnul te va face pe tine să [a]prosperi în această ţară.

9 Dar iată, am ceva să-ţi [a]profeţesc ţie; dar ceea ce îţi voi profeţi, tu să nu faci cunoscut; da, ceea ce eu îţi profeţesc ţie nu va fi făcut cunoscut chiar până când profeţia nu este împlinită; de aceea, scrie cuvintele pe care le voi spune.

10 Şi acestea sunt cuvintele: Iată, eu simt că acest popor anume, nefiţii, potrivit spiritului revelaţiei care este în mine, [a]patru sute de ani după ce Isus Hristos Se va arăta pe Sine către ei, vor rătăci în [b]necredinţă.

11 Da, şi apoi ei vor vedea războaie şi molime, da, foame şi vărsare de sânge, chiar până când poporul lui Nefi va [a]dispărea—

12 Da, şi aceasta pentru că ei vor rătăci în necredinţă şi vor cădea în lucrările întunericului şi ale [a]imoralităţii, precum şi în tot felul de nedreptăţi; da, îţi zic ţie că, pentru că ei vor păcătui împotriva unei lumini şi a unei cunoaşteri atât de mari, da, îţi zic ţie că, din ziua aceea, a patra generaţie încă nu va muri cu totul înainte ca această mare nedreptate să vină.

13 Şi atunci când ziua aceea mare va veni, iată, foarte curând va veni timpul când aceia care sunt acum sau seminţia acelora care sunt acum număraţi printre poporul lui Nefi, [a]nu vor mai fi număraţi printre poporul lui Nefi.

14 Dar oricine care va rămâne şi nu va fi distrus în acea zi mare şi înfricoşătoare va fi [a]numărat printre lamaniţi şi va deveni asemănător acestora, toţi, în afară de câţiva care vor fi numiţi ucenicii Domnului; iar pe aceştia îi vor urmări lamaniţii, chiar [b]până când vor dispărea. Şi acum, din cauza nedreptăţii, această profeţie va fi împlinită.

15 Şi acum s-a întâmplat că

45 1*a* GS (a) Posti, post.
2*a* Alma 37:1–5; 50:38.
6*a* GS Poruncile lui Dumnezeu; Supunere, supus, (a) se supune.
8*a* 1 Ne. 4:14; Alma 48:15–16, 25.
9*a* GS Profeţie, (a) profeţi.
10*a* 1 Ne. 12:10–15; Hel. 13:9; Morm. 8:6–7.
b GS Apostazie; Necredinţă.
11*a* Iarom 1:10; Morm. 8:2–3, 6–7.
12*a* GS Poftă.
13*a* Hel. 3:16.
14*a* Moro. 9:24.
b Moro. 1:1–3.

după ce Alma a spus aceste lucruri către Helaman, l-a binecuvântat pe acesta, precum şi pe ceilalţi fii ai săi; şi, de asemenea, a binecuvântat pământul de dragul celor [a]drepţi.

16 Şi a spus: Aşa spune Domnul Dumnezeu—[a]Blestemată va fi ţara, da, această ţară, pentru fiecare naţiune, neam, limbă şi popor, pentru distrugere, care păcătuiesc, atunci când sunt copţi cu totul; şi aşa cum am spus, aşa va fi; căci acesta este blestemul şi [b]binecuvântarea lui Dumnezeu asupra ţării, căci Domnul nu poate privi păcatul nici cu [c]cea mai mică îngăduinţă.

17 Şi acum, când Alma a spus aceste cuvinte, el a binecuvântat [a]Biserica, da, pe toţi aceia care vor sta neclintiţi în credinţă de la acel timp încolo.

18 Şi atunci când Alma a făcut aceasta, a plecat din ţara lui Zarahemla ca şi cum s-ar fi dus în ţara lui Melec. Şi s-a întâmplat că nu s-a mai auzit nimic despre el; cât despre moartea sau îngroparea lui, noi nu ştim nimic.

19 Iată, aceasta ştim noi, anume că el a fost un om drept; şi vorba a mers departe în Biserică cum că a fost luat de către Spirit sau [a]îngropat de mâna Domnului, chiar la fel ca şi Moise. Dar iată, scripturile spun că Domnul l-a luat pe Moise la El; şi noi presupunem că El, de asemenea, l-a primit pe Alma, în spirit, la El; de aceea, din această cauză, noi nu ştim nimic despre moartea şi îngroparea lui.

20 Şi acum, s-a întâmplat la începutul celui de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi, că Helaman s-a dus prin popor ca să declare cuvântul către ei.

21 Căci iată, din cauza războaielor lor cu lamaniţii şi a numeroaselor conflicte şi tulburări mici care au existat printre oameni a devenit potrivit să fie vestit [a]cuvântul lui Dumnezeu printre ei, da, şi ca o regulă să fie stabilită în Biserică.

22 De aceea, Helaman şi fraţii lui au pornit iarăşi ca să întemeieze Biserica în toată ţara, da, în fiecare oraş din toată ţara care era stăpânită de către poporul lui Nefi. Şi s-a întâmplat că ei au numit preoţi şi învăţători în toată ţara, peste toate bisericile.

23 Şi acum s-a întâmplat că după ce Helaman şi fraţii lui au numit preoţi şi învăţători peste biserici, un [a]conflict a început printre ei, iar ei nu au vrut să dea ascultare cuvintelor lui Helaman şi ale fraţilor lui;

24 Ci ei s-au făcut mândri, fiind înălţaţi în inimile lor, din cauza [a]bogăţiilor lor nespus de mari; de aceea, au devenit bogaţi în ochii lor [b]înşişi şi nu au vrut să dea ascultare cuvintelor

15*a* Alma 46:10; 62:40.
16*a* 2 Ne. 1:7; Alma 37:31; Eter 2:8–12.
b D&L 130:21.
c D&L 1:31.
17*a* GS Biserica lui Isus Hristos.
19*a* GS Fiinţe schimbate.
21*a* Alma 31:5.
23*a* 3 Ne. 11:28–29.
24*a* GS Bogăţii.
b GS Mândrie.

lor, anume să păşească drepţi în faţa lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 46

Amalichia conspiră ca să fie rege—Moroni înalţă un drapel al libertăţii—El reuneşte poporul ca să-şi apere religia lor—Credincioşii adevăraţi sunt numiţi creştini—O rămăşiţă a lui Iosif va fi păstrată—Amalichia şi disidenţii fug în ţara lui Nefi—Cei care nu vor sprijini cauza libertăţii sunt omorâţi. Circa 73–72 î.H.

Şi s-a întâmplat că toţi care nu au vrut să asculte de cuvintele lui Helaman şi ale fraţilor lui erau adunaţi laolaltă împotriva fraţilor lor.

2 Şi acum iată, ei au fost nespus de mânioşi într-atât, încât erau hotărâţi să-i ucidă.

3 Acum, conducătorul acelora care erau mânioşi împotriva fraţilor lor era un om mare şi puternic; iar numele lui era Amalichia.

4 Şi Amalichia era dornic să se facă rege; iar acei oameni care erau mânioşi erau, de asemenea, dornici ca el să fie regele lor; şi ei erau partea mai mare a judecătorilor [a]inferiori din ţară, iar ei erau în căutare de putere.

5 Şi ei fuseseră conduşi de linguşirile lui Amalichia să creadă că, dacă îl vor sprijini şi îl vor înscăuna ca rege al lor, atunci îi va face guvernatori asupra poporului.

6 Astfel erau duşi în rătăcire de către Amalichia în conflicte, fără să ţină seama de predicile lui Helaman şi ale fraţilor lui, da, fără să ţină seama de grija lor nespus de mare pentru Biserică, fiindcă erau mari preoţi în Biserică.

7 Şi erau mulţi în Biserică care credeau în cuvintele linguşitoare ale lui Amalichia, de aceea, s-au despărţit până şi de Biserică; şi astfel, treburile poporului lui Nefi erau deosebit de nesigure şi de periculoase, în ciuda [a]victoriei lor mari pe care o avuseseră asupra lamaniţilor şi în ciuda bucuriilor mari pe care le avuseseră datorită eliberării lor de către mâna Domnului.

8 Astfel, vedem noi cât de [a]repede copiii oamenilor Îl uită pe Domnul, Dumnezeul lor, da, cât de repede fac nedreptăţi şi sunt conduşi în pierzanie de către cel rău.

9 Da, şi noi, de asemenea, vedem marea [a]ticăloşie pe care un om ticălos o poate face să se întâmple printre copiii oamenilor.

10 Da, noi vedem că Amalichia, pentru că era un om cu caracter viclean şi un om cu multe vorbe linguşitoare, a dus la pierzanie inimile multor oameni ca să facă ticăloşii; da, şi să caute să distrugă Biserica lui Dumnezeu şi să distrugă temelia [a]libertăţii pe care Dumnezeu le-a dat-o lor sau binecuvântarea pe care Dumnezeu o trimisese pe faţa

46 4*a* Mosia 29:11, 28–29. 7*a* Alma 44:19–20. 8*a* Hel. 12:2, 4–5. 9*a* Mosia 29:17–18. 10*a* 2 Ne. 1:7; Mosia 29:32.

pământului de dragul celor [b]drepţi.

11 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Moroni, care era [a]comandantul-şef al oştirilor nefiţilor, a auzit de aceste conflicte, el a fost mânios pe Amalichia.

12 Şi s-a întâmplat că şi-a sfâşiat veşmântul său; şi a luat o bucată din el şi a scris pe ea—[a]În memoria Dumnezeului nostru, a religiei şi libertăţii noastre şi a păcii noastre, a nevestelor noastre şi a copiilor noştri—şi a prins-o la capătul unui par.

13 Şi şi-a pus pe cap coiful şi platoşa şi scuturile sale; şi s-a încins cu armura sa în jurul coapselor; şi a luat parul care avea la capăt veşmântul lui sfâşiat (şi l-a numit pe acesta drapelul libertăţii) şi s-a plecat până la pământ şi s-a rugat cu putere la Dumnezeul său pentru ca binecuvântările libertăţii să fie asupra fraţilor săi atât timp cât un grup de creştini va rămâne să stăpânească ţara—

14 Căci astfel erau numiţi toţi credincioşii adevăraţi ai lui Hristos, care aparţineau de Biserica lui Dumnezeu, de către cei care nu aparţineau de Biserică.

15 Iar aceia care aparţineau de Biserică erau credincioşi; da, toţi aceia care erau credincioşi adevăraţi în Hristos au luat asupra lor, cu bucurie, [a]numele lui Hristos sau [b]creştini, după cum erau numiţi, datorită credinţei lor în Hristos, care trebuia să vină.

16 Şi de aceea, la timpul acesta, Moroni s-a rugat ca să poată fi favorizate cauza creştinilor şi libertatea ţării.

17 Şi s-a întâmplat că atunci când el şi-a revărsat sufletul către Dumnezeu, el a numit tot ţinutul care era la miazăzi de ţara [a]Pustiu, da, şi în sfârşit, tot ţinutul atât la miazănoapte, cât şi la miazăzi—O ţară aleasă şi ţara libertăţii.

18 Şi a zis: Cu siguranţă Dumnezeu nu va îngădui ca noi, care suntem dispreţuiţi pentru că ne luăm asupra noastră numele lui Hristos, să fim călcaţi în picioare şi distruşi, dacă nu ne atragem aceasta asupra noastră prin păcatele noastre.

19 Şi atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, a mers prin popor, fluturând în aer partea sfâşiată a [a]veşmântului său pentru ca toţi să vadă inscripţia pe care o scrisese pe partea sfâşiată şi strigând cu un glas puternic, zicând:

20 Iată, oricine va păstra acest drapel în ţară să vină cu puterea Domnului şi să intre într-un legământ care să arate că ei îşi vor păstra drepturile lor şi religia lor, pentru ca Domnul Dumnezeu să-i poată binecuvânta pe ei.

21 Şi s-a întâmplat că atunci când Moroni a proclamat aceste cuvinte, iată, oamenii au venit alergând, cu armurile lor înfăşurate în jurul coapselor, sfâşiindu-şi veşmintele ca un semn sau

10*b* 2 Ne. 1:7.
11*a* Alma 43:16–17.
12*a* Neemia 4:14; Alma 44:5.
15*a* Mosia 5:7–9.
b Fapte 11:26; 1 Pet. 4:16.
17*a* Alma 22:30–31.
19*a* GS Steag.

ca un legământ cum că nu-L vor părăsi pe Domnul, Dumnezeul lor; sau, cu alte cuvinte, dacă vor încălca poruncile lui Dumnezeu sau vor cădea în păcat şi se vor [a]ruşina să-şi ia asupra lor numele lui Hristos, atunci Domnul trebuia să-i sfâşie pe ei tot aşa cum ei îşi sfâşiau veşmintele.

22 Acum, acesta a fost legământul pe care l-au făcut; şi ei şi-au aruncat veşmintele la picioarele lui Moroni, zicând: Facem un legământ cu Dumnezeul nostru, ca noi să fim distruşi, la fel ca şi fraţii noştri din ţara de la miazănoapte, dacă vom cădea în păcat; da, El poate să ne arunce pe noi la picioarele duşmanilor noştri, tot aşa cum noi ne-am aruncat veşmintele la picioarele tale, ca să fie călcate în picioare, dacă noi vom cădea în păcat.

23 Moroni le-a spus: Iată, noi suntem o rămăşiţă a seminţiei lui Iacov; da, suntem o rămăşiţă a [a]seminţiei lui [b]Iosif al cărui [c]veşmânt a fost sfâşiat în multe bucăţi de către fraţii lui; da, şi acum iată, să ne aducem aminte să ţinem poruncile lui Dumnezeu sau altfel, veşmintele noastre vor fi sfâşiate de către fraţii noştri, iar noi vom fi aruncaţi în închisoare ori vânduţi sau ucişi.

24 Da, să păstrăm libertatea noastră ca o [a]rămăşiţă a lui Iosif; da, să ne aducem aminte de cuvintele lui Iacov, înainte de a muri, căci iată, el a văzut cum o parte din rămăşiţa veşmântului lui Iosif a fost păstrată şi nu s-a descompus. Şi el a zis—Aşa cum această [b]rămăşiţă din veşmântul fiului meu a fost păstrată, tot aşa o rămăşiţă din seminţia fiului meu va fi păstrată de mâna lui Dumnezeu şi va fi luată pentru El, în timp ce rămăşiţa seminţiei lui Iosif va pieri la fel ca rămăşiţa acestui veşmânt.

25 Acum iată, aceasta îi dă sufletului meu întristare; cu toate acestea, sufletul meu are bucurie în fiul meu, datorită acelei părţi a seminţiei lui care va fi luată pentru Dumnezeu.

26 Acum iată, acesta a fost limbajul lui Iacov.

27 Şi acum, cine ştie dacă rămăşiţa seminţiei lui Iosif, care va pieri la fel ca acest veşmânt, nu sunt aceia care s-au despărţit de noi? Da, şi aceştia vom fi chiar noi înşine, dacă nu stăm neclintiţi în credinţa în Hristos.

28 Şi acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, el a mers şi, de asemenea, a trimis în toate părţile în ţară unde erau conflicte şi i-a adunat laolaltă pe toţi oamenii care erau dornici să-şi păstreze libertatea ca să se ridice împotriva lui Amalichia şi a acelora de care se despărţiseră, care erau numiţi amalichiaţi.

29 Şi s-a întâmplat că atunci când Amalichia a văzut că

21*a* 1 Ne. 8:25–28; Morm. 8:38.
23*a* Gen. 49:22–26; 1 Ne. 5:14–15.
b GS Iosif, fiul lui Iacov.
c Gen. 37:3, 31–36.
24*a* Amos 5:15; 3 Ne. 5:21–24; 10:17.
b 2 Ne. 3:5–24; Eter 13:6–7.

oamenii lui Moroni erau mai numeroşi decât amalichiaţii — şi, de asemenea, a văzut că oamenii lui aveau îndoieli despre justeţea cauzei pe care şi-o asumaseră — de aceea, temându-se că nu va câştiga în această situaţie, i-a luat pe aceia dintre oamenii săi care au vrut şi a plecat în ţara lui Nefi.

30 Acum, Moroni s-a gândit că nu era potrivit ca lamaniţii să mai aibă vreo întărire; de aceea, s-a gândit să despartă poporul lui Amalichia sau să-i ia şi să-i aducă înapoi şi să-l omoare pe Amalichia; da, căci el ştia că acesta i-ar fi aţâţat pe lamaniţi la mânie împotriva lor şi i-ar face pe aceştia să vină şi să se lupte împotriva lor; şi ştia că Amalichia ar face în aşa fel ca să-şi îndeplinească scopurile.

31 De aceea, Moroni a crezut de cuviinţă să-şi ia oştirile pe care le adunase laolaltă şi să se înarmeze şi să intre într-un legământ ca să păstreze pacea — şi s-a întâmplat că şi-a luat oştirea şi a ieşit cu corturile sale în pustiu pentru ca să închidă drumul lui Amalichia prin pustiu.

32 Şi s-a întâmplat că a făcut precum erau dorinţele sale; şi a mers în pustiu şi a oprit oştirile lui Amalichia.

33 Şi s-a întâmplat că Amalichia a fugit cu un număr mic dintre oamenii săi, iar cei rămaşi au fost predaţi în mâinile lui Moroni şi au fost luaţi înapoi în ţara lui Zarahemla.

34 Acum, Moroni, fiind un om care fusese [a]numit de către judecătorii-şefi şi de către glasul poporului, avea puterea, în acord cu voinţa lui în ceea ce priveşte oştirile nefiţilor, să întemeieze şi să exercite autoritate asupra lor.

35 Şi s-a întâmplat că el a făcut să fie omorât oricare dintre amalichiaţi care nu a vrut să intre într-un legământ să sprijine cauza libertăţii pentru ca să menţină un guvern liber. Şi numai puţini au fost aceia care au tăgăduit legământul libertăţii.

36 Şi s-a întâmplat, de asemenea, că el a făcut ca drapelul libertăţii să fie ridicat pe fiecare turn care era în ţara ce era stăpânită de nefiţi; şi astfel, Moroni a plantat drapelul libertăţii printre nefiţi.

37 Şi ei au început iarăşi să aibă pace în ţară; şi astfel au menţinut pacea în ţară până aproape de sfârşitul celui de-al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor.

38 Iar Helaman şi [a]marii preoţi, de asemenea, au menţinut ordine în Biserică; da, chiar timp de patru ani au avut multă pace şi bucurie în Biserică.

39 Şi s-a întâmplat că mulţi au murit, [a]crezând cu fermitate că sufletele lor erau mântuite de către Domnul Isus Hristos; astfel, ei au plecat de pe lume bucurându-se.

40 Şi au fost unii care au murit de boli cu febră mare, care în unele anotimpuri erau foarte

34*a* Alma 43:16. | 38*a* Alma 46:6. | 39*a* Moro. 7:3, 41.

frecvente în ţară—dar nu chiar atât de mulţi cu febră, datorită calităţilor excelente ale multor [a]ierburi şi rădăcini pe care Dumnezeu le pregătise ca să îndepărteze motivele de boală la care oamenii erau expuşi din cauza naturii climatului—

41 Dar mulţi au murit de vârstă înaintată; iar aceia care au murit în credinţa lui Hristos sunt [a]fericiţi în El, aşa cum trebuie să presupunem.

CAPITOLUL 47

Amalichia foloseşte trădare, ucidere şi intrigă pentru a deveni rege al lamaniţilor—Disidenţii nefiţi sunt mult mai ticăloşi şi mai fioroşi decât lamaniţii. Circa 72 î.H.

ACUM ne vom reîntoarce în cronica noastră la Amalichia şi la cei care [a]fugiseră cu el în pustiu; căci, iată, i-a luat pe cei care au mers cu el şi s-a dus sus în [b]ţara lui Nefi, printre lamaniţi, şi i-a aţâţat pe lamaniţi la mânie împotriva poporului lui Nefi într-atât, încât regele lamaniţilor a trimis o veste prin toată ţara, printre toţi oamenii, că trebuia să se adune iarăşi laolaltă ca să se ducă la luptă împotriva nefiţilor.

2 Şi s-a întâmplat că atunci când vestea a fost adusă printre ei, ei s-au înfricoşat foarte mult; da, le-a fost frică să nu-l supere pe rege; şi, de asemenea, s-au temut să se ducă la luptă împotriva nefiţilor, de frică să nu-şi piardă vieţile. Şi s-a întâmplat că ei sau cea mai mare parte a lor nu au vrut să se supună poruncilor regelui.

3 Şi acum s-a întâmplat că regele a fost mânios din cauza nesupunerii lor; de aceea, i-a dat lui Amalichia comanda acelei părţi din oştirea sa care se supunea poruncilor sale şi i-a poruncit să meargă şi să-i silească pe ei să pună mâna pe arme.

4 Acum iată, aceasta era chiar dorinţa lui Amalichia; căci el fiind un om foarte subtil în a face rău, a făcut un plan în sinea lui ca să-l detroneze pe regele lamaniţilor.

5 Şi acum, el primise comanda acelor părţi ale lamaniţilor care erau în favoarea regelui; şi a căutat să câştige favoarea acelora care nu erau supuşi; de aceea, s-a dus la locul care era numit [a]Onida, căci acolo fugiseră toţi lamaniţii; căci ei au descoperit oştirea venind şi, crezând că venea ca să-i distrugă pe ei, au fugit la Onida, la locul armelor.

6 Şi numiseră pe un om să fie rege şi conducător peste ei, având fixată în mintea lor o hotărâre determinată ca să nu se supună să meargă împotriva nefiţilor.

7 Şi s-a întâmplat că s-au adunat cu toţii laolaltă pe vârful muntelui care se numea Antipa, pentru a se pregăti de luptă.

8 Acum, nu era intenţia lui Amalichia să se bată cu ei, după poruncile regelui; ci iată, inten-

40*a* D&L 89:10.
41*a* Apoc. 14:13.

47 1*a* Alma 46:33.
b 2 Ne. 5:5–8; Omni 1:12–13.
5*a* Alma 32:4.

ţia lui era să câştige favoare de la oştirile lamaniţilor pentru ca să se aşeze el însuşi în fruntea lor şi să-l detroneze pe rege şi să pună stăpânire pe împărăţie.

9 Şi iată, s-a întâmplat că a făcut ca oştirea sa să-şi instaleze corturile în valea care era lângă muntele Antipa.

10 Şi s-a întâmplat că, atunci când a venit noaptea, a trimis o delegaţie secretă la muntele Antipa, dorind ca cel care-i conducea pe aceia care erau pe munte, al cărui nume era Lehonti, să vină jos la poalele muntelui, căci voia să-i vorbească.

11 Şi s-a întâmplat că atunci când Lehonti a primit mesajul, nu a îndrăznit să meargă jos la poalele muntelui. Şi s-a întâmplat că Amalichia a trimis iarăşi, pentru a doua oară, dorind ca el să vină jos. Şi s-a întâmplat că Lehonti nu a vrut; iar el a trimis iarăşi, pentru a treia oară.

12 Şi s-a întâmplat că atunci când Amalichia a aflat că nu-l putea face pe Lehonti să vină jos de pe munte, s-a dus el sus pe munte, aproape de tabăra lui Lehonti; şi iarăşi, pentru a patra oară, a trimis mesajul său către Lehonti dorind ca acesta să vină jos şi să-şi aducă gărzile cu el.

13 Şi s-a întâmplat că atunci când Lehonti a venit jos cu gărzile sale la Amalichia, atunci Amalichia a dorit de la el ca acesta să vină jos cu oştirile sale în timpul nopţii şi să-i înconjoare pe oamenii aceia, în taberele lor, asupra cărora regele îi dăduse lui comanda, şi că el i-ar da pe aceştia pe mâna lui Lehonti, dacă l-ar face pe el (pe Amalichia) al doilea conducător peste întreaga oştire.

14 Şi s-a întâmplat că Lehonti a venit jos cu oamenii săi şi i-a înconjurat pe oamenii lui Amalichia aşa încât, înainte ca aceştia să se fi sculat în zorii zilei, au fost înconjuraţi de oştirile lui Lehonti.

15 Şi s-a întâmplat că atunci când au văzut că erau înconjuraţi, s-au rugat de Amalichia ca să le dea voie să se predea fraţilor lor pentru ca să nu fie distruşi. Acum, acesta era exact lucrul pe care Amalichia îl dorea.

16 Şi s-a întâmplat că i-a predat pe oamenii săi, [a]contrar poruncilor regelui. Acum, acesta era lucrul pe care şi l-a dorit Amalichia ca să poată să-şi înfăptuiască planurile sale ca să-l detroneze pe rege.

17 Acum, era un obicei printre lamaniţi că, dacă era omorât conducătorul lor şef, să-l numească pe cel de-al doilea conducător ca să fie conducătorul lor şef.

18 Şi s-a întâmplat că Amalichia a făcut ca unul dintre slujitorii săi să-i dea otravă lui Lehonti, încetul cu încetul, până când el a murit.

19 Acum, când Lehonti a fost mort, lamaniţii l-au numit pe Amalichia să fie conducătorul lor şi şeful comandant al lor.

20 Şi s-a întâmplat că Amali-

16*a* Alma 47:3.

chia a mărşăluit cu oştirile sale (căci a câştigat ceea ce dorise) până în ţara lui Nefi, în oraşul lui Nefi, care era oraşul principal.

21 Iar regele a ieşit afară ca să-l întâmpine cu gărzile sale, căci a presupus că Amalichia a împlinit comenzile sale şi că Amalichia a adunat laolaltă o oştire atât de mare ca să meargă să se lupte împotriva nefiţilor.

22 Dar iată, cum regele venea afară ca să-l întâlnească pe el, Amalichia a făcut ca slujitorii lui să înainteze şi să-l întâlnească pe rege. Şi ei au mers şi s-au prosternat în faţa regelui ca şi cum ar fi vrut să-i arate respect datorită măreţiei lui.

23 Şi s-a întâmplat că regele şi-a întins mâna ca ei să se ridice, aşa cum era obiceiul lamaniţilor, ca un semn de pace, obicei pe care ei îl luaseră de la nefiţi.

24 Şi s-a întâmplat că atunci când l-a ridicat pe primul de la pământ, iată, el l-a înjunghiat pe rege în inimă; şi el a căzut la pământ.

25 Acum, slujitorii regelui au fugit; iar slujitorii lui Amalichia au înălţat un strigăt, zicând:

26 Iată, slujitorii regelui l-au înjunghiat pe el în inimă, şi el a căzut, iar ei au fugit; priviţi, veniţi şi vedeţi.

27 Şi s-a întâmplat că Amalichia a poruncit oştirilor sale să mărşăluiască înainte şi să vadă ce i se întâmplase regelui; şi când au ajuns la acel loc şi l-au găsit pe rege zăcând în sângele său, Amalichia s-a pretins a fi mânios şi a zis: Oricine care l-a iubit pe rege, acela să vină înainte şi să-i urmărească pe slujitori pentru ca aceştia să fie ucişi.

28 Şi s-a întâmplat că toţi aceia care l-au iubit pe rege, când au auzit aceste cuvinte, au mers înainte şi i-au urmărit pe slujitorii regelui.

29 Acum, când slujitorii regelui au văzut o oştire venind în urma lor, s-au înfricoşat iarăşi şi au fugit în pustiu şi au trecut în ţara lui Zarahemla şi s-au unit cu [a]poporul lui Amon.

30 Iar oştirea care i-a urmărit pe ei s-a întors, fiindcă îi urmărise pe ei în zadar; şi astfel, Amalichia, prin înşelătoria sa, a câştigat inimile poporului.

31 Şi s-a întâmplat că a doua zi el a intrat în oraşul Nefi cu armatele sale şi a pus stăpânire pe oraş.

32 Şi acum s-a întâmplat că regina, atunci când a auzit că regele fusese ucis—căci Amalichia trimisese o delegaţie la regină, informând-o că regele fusese ucis de către slujitorii lui, că el i-a urmărit cu oştirile sale, dar că aceasta a fost în zadar şi că ei scăpaseră—

33 De aceea, atunci când regina a primit acest mesaj, ea a trimis la Amalichia dorind ca el să cruţe poporul din oraş; şi, de asemenea, a dorit de la el ca să vină la ea; şi, de asemenea, a dorit de la el să aducă cu el

29*a* Alma 43:11–12. | GS Anti-nefi-lehiţi.

martori ca să depună mărturie în legătură cu moartea regelui.

34 Şi s-a întâmplat că Amalichia l-a luat pe acelaşi slujitor care-l ucisese pe rege, precum şi pe toţi aceia care erau cu el şi s-a dus la regină, la locul unde ea şedea; şi cu toţii au depus mărturie către ea că regele fusese ucis de către proprii săi slujitori; şi, de asemenea, au zis: Ei au fugit; nu este aceasta o mărturie împotriva lor? Şi astfel, ei au satisfăcut-o pe regină în legătură cu moartea regelui.

35 Şi s-a întâmplat că Amalichia a căutat favoarea reginei şi a luat-o de nevastă; şi astfel, prin înşelăciunea sa şi prin ajutorul slujitorilor săi vicleni, el a obţinut împărăţia; da, a fost recunoscut ca rege în toată ţara, printre toţi oamenii care erau de-ai lamaniţilor, care [a]constau din lamaniţi şi lemueliţi şi ismaeliţi şi toţi cei care descindeau din nefiţi, din timpul domniei lui Nefi şi până la timpul prezent.

36 Acum, aceşti [a]disidenţi, având aceeaşi educaţie şi aceleaşi informaţii ca şi nefiţii, da, fiind educaţi în [b]aceeaşi cunoaştere a Domnului, cu toate acestea, este curios de povestit că, nu mult timp după conflictul lor, ei au devenit mai împietriţi şi mai [c]fără pocăinţă şi mai sălbateci, mai ticăloşi şi mai fioroşi decât lamaniţii—îmbătându-se în tradiţiile lamaniţilor; dând frâu liber la indolenţă şi la tot felul de imoralităţi; da, uitând cu totul de Domnul, Dumnezeul lor.

CAPITOLUL 48

Amalichia îi provoacă pe lamaniţi împotriva nefiţilor—Moroni îşi pregăteşte poporul ca să apere cauza creştinilor—El se bucură de îngăduinţă şi libertate şi este un om puternic al lui Dumnezeu. Circa 72 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că imediat după ce Amalichia a căpătat împărăţia, el a început să instige inimile lamaniţilor împotriva poporului lui Nefi; da, el a numit oameni să le vorbească lamaniţilor, din turnurile lor, împotriva nefiţilor.

2 Şi astfel, el a instigat inimile lor împotriva nefiţilor într-atât de mult, încât, către sfârşitul celui de al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor, când el îşi înfăptuise planurile sale de până acum, da, fiind făcut rege peste lamaniţi, a căutat, de asemenea, să domnească peste toată ţara, da, şi peste toţi oamenii care erau în ţară, nefiţii, precum şi lamaniţii.

3 De aceea, şi-a împlinit planul, căci a împietrit inimile lamaniţilor şi le-a orbit minţile şi i-a aţâţat în mânie într-atât, încât a adunat laolaltă o ceată numeroasă ca să se ducă la bătălie împotriva nefiţilor.

4 Căci el era hotărât, din cauza mărimii numărului oamenilor

35*a* Iacov 1:13–14.
36*a* GS Apostazie.
b Evr. 10:26–27; Alma 24:30.
c Ier. 8:12.

săi, să-i cucerească pe nefiţi şi să-i aducă în sclavie.

5 Şi astfel, el a numit [a]căpitani-şefi ai zoramiţilor, aceştia fiind cei mai buni cunoscători ai puterii nefiţilor şi ai locurilor şi ai ascunzişurilor lor, precum şi a părţilor cele mai slabe ale oraşelor lor; de aceea, i-a numit pe aceştia ca să fie căpitani-şefi peste oştirile sale.

6 Şi s-a întâmplat că ei şi-au luat tabăra şi s-au dus către ţara lui Zarahemla, în pustiu.

7 Acum s-a întâmplat că în timp ce Amalichia îşi obţinuse astfel putere prin fraudă şi înşelătorie, Moroni, pe de altă parte, se ocupase cu [a]pregătirea minţii poporului său pentru ca acesta să fie credincios în Domnul, Dumnezeul lor.

8 Da, el se ocupase cu întărirea oştirilor nefiţilor şi cu zidirea de forturi mici sau locuri de refugiu; ridicând maluri de pământ de jur-împrejur ca să înconjoare oştirile sale, precum şi construind ziduri de piatră ca să-i înconjoare de jur-împrejurul oraşelor lor şi a graniţelor pământurilor lor; da, peste tot de jur-împrejurul ţării.

9 Iar în cea mai slabă dintre fortificaţiile sale el a pus cel mai mare număr de oameni; şi astfel a fortificat şi a întărit ţara care era stăpânită de către nefiţi.

10 Şi astfel se pregătea el ca să [a]apere libertatea lor, pământurile lor, nevestele lor şi copiii lor şi pacea lor şi ca să poată trăi în Domnul, Dumnezeul lor şi pentru ca să poată menţine ceea ce duşmanii lor numeau cauza creştinilor.

11 Iar Moroni era un om puternic şi tare; era un om cu [a]înţelegerea perfectă; da, un om care nu se bucura de vărsare de sânge; un om al cărui suflet se bucura pentru libertatea şi independenţa ţării sale şi a fraţilor săi din subjugare şi sclavie;

12 Da, un om a cărui inimă creştea în recunoştinţă către Dumnezeul său pentru numeroasele privilegii şi binecuvântări pe care El le-a acordat poporului său; un om care lucra nespus de mult pentru [a]bunăstarea şi siguranţa poporului său.

13 Da, şi era un om care era neclintit în credinţa pentru Hristos şi se legase cu [a]jurământ să apere poporul său, drepturile sale şi ţara sa şi religia sa, chiar până la vărsarea sângelui său.

14 Acum, nefiţii au fost instruiţi să se apere pe ei înşişi împotriva duşmanilor lor, chiar până la vărsarea sângelui dacă era necesar; da, şi, de asemenea, au fost educaţi ca [a]niciodată să nu aducă o ofensă, da, şi niciodată să nu ridice sabia decât împotriva unui duşman, decât ca să-şi apere vieţile.

15 Şi aceasta era credinţa lor, cum că, dacă făceau aşa, atunci Dumnezeu va face ca ei să

48 5*a* Alma 43:6.
7*a* Alma 49:8.
10*a* Alma 46:12–13.
11*a* GS Înţelegere.
12*a* GS Bunăstare.
13*a* Alma 46:20–22.
14*a* Alma 43:46–47; 3 Ne. 3:20–21; Morm. 3:10–11; D&L 98:16.

prospere în ţară sau, cu alte cuvinte, dacă erau credincioşi în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu, atunci El îi va face pe ei să prospere în ţară; da, îi va avertiza să fugă sau să se pregătească de război, după cum era pericolul lor;

16 Şi, de asemenea, că Dumnezeu le va face lor cunoscut dacă ei trebuia să se ducă şi să se apere de duşmanii lor şi făcând astfel, Domnul îi va elibera; şi aceasta era credinţa lui Moroni şi inima lui se bucura în aceasta; [a]nu în vărsarea de sânge, ci făcând bine, apărând poporul său, da, ţinând poruncile lui Dumnezeu, da, şi rezistând nedreptăţii.

17 Da, adevărat, adevărat vă spun vouă, dacă toţi oamenii ar fi fost şi ar fi şi vor fi în viitor la fel ca Moroni, iată, însăşi puterile iadului ar fi zdruncinate pentru veşnicie; da, [a]diavolul nu ar avea putere niciodată asupra inimilor copiilor oamenilor.

18 Iată, el era un om asemănător cu Amon, fiul lui Mosia, da, şi chiar cu ceilalţi fii ai lui Mosia, da, şi, de asemenea, cu Alma şi cu fiii lui, căci ei toţi erau oameni ai lui Dumnezeu.

19 Acum iată, Helaman şi fraţii lui nu erau mai puţin de folos poporului decât Moroni; căci ei au predicat cuvântul lui Dumnezeu şi au botezat pentru pocăinţă pe toţi oamenii care voiau să asculte de cuvintele lor.

20 Şi astfel au mers ei, iar oamenii se [a]umileau datorită cuvintelor lor într-atât, încât au fost mult [b]favorizaţi de către Domnul; şi astfel, nu au avut războaie şi conflicte printre ei, da, şi anume, timp de patru ani.

21 Dar, aşa după cum am spus, către sfârşitul celui de al nouăsprezecelea an, da, în ciuda păcii dintre ei, au fost siliţi cu forţa să intre în conflict cu fraţii lor, lamaniţii.

22 Da, şi în sfârşit, războaiele lor cu lamaniţii nu s-au terminat niciodată timp de mulţi ani, în ciuda opoziţiei lor mari.

23 Acum, lor le părea [a]rău să ia armele împotriva lamaniţilor, pentru că nu se bucurau de vărsarea de sânge; da, şi aceasta nu a fost totul—lor le părea rău să fie mijlocul prin care mulţi dintre fraţii lor să fie trimişi din această lume într-o lume veşnică, nepregătiţi să-L întâlnească pe Dumnezeul lor.

24 Cu toate acestea, nu au putut îngădui să-şi piardă vieţile, ca [a]nevestele lor şi copiii lor să fie măcelăriţi de către cruzimea barbară a acelora care odată fuseseră fraţii lor, da, şi care se [b]despărţiseră de Biserica lor şi îi părăsiseră pe ei şi se duseseră ca să-i distrugă pe ei, unindu-se cu lamaniţii.

25 Da, ei nu puteau suporta ca fraţii lor să se bucure de sângele nefiţilor atât timp cât existau unii care să ţină poruncile lui Dumnezeu, căci făgăduiala Domnului era că, dacă

16*a* Alma 55:19.
17*a* 1 Ne. 22:26; 3 Ne. 6:15.
20*a* GS Umil, umilinţă.
b 1 Ne. 17:35.
23*a* D&L 42:45.
24*a* Alma 46:12.
b GS Apostazie.

ţineau poruncile Lui, atunci ei vor prospera în ţară.

CAPITOLUL 49

Lamaniţii invadatori nu sunt capabili să cucerească oraşele fortificate ale lui Amoniha şi Noe—Amalichia Îl blestemă pe Dumnezeu şi jură să bea sângele lui Moroni—Helaman şi fraţii lui continuă să întărească Biserica. Circa 72 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că în cea de a unsprezecea lună al celui de-al nouăsprezecelea an, în cea de a zecea zi a lunii, oştirile lamaniţilor au fost văzute apropiindu-se de ţara lui Amoniha.

2 Şi iată, oraşul fusese reconstruit, iar Moroni îşi stabilise o oştire lângă graniţele oraşului ei au aruncat pământ de jur-împrejur ca să-l apere de săgeţile şi de pietrele lamaniţilor; căci iată, ei se luptau cu pietre şi cu săgeţi.

3 Iată, eu am spus că oraşul lui [a]Amoniha fusese reconstruit. Vă spun vouă, da, că a fost reconstruit în parte; şi pentru că lamaniţii îl distruseseră odată, din cauza nedreptăţii poporului, ei au presupus că acesta iarăşi ar fi o pradă uşoară pentru ei.

4 Dar iată cât de mare a fost dezamăgirea lor; căci iată, nefiţii săpaseră un mal de pământ de jur-împrejurul lui, care era atât de înalt, încât lamaniţii nu puteau să-şi arunce pietrele lor şi săgeţile lor către ei cu efect şi nici nu puteau să năvălească asupra lor decât prin locul de intrare.

5 Acum, la timpul acesta, căpitanii-şefi ai lamaniţilor erau foarte miraţi datorită înţelepciunii nefiţilor în pregătirea locurilor de adăpost.

6 Acum, conducătorii lamaniţilor au presupus, din cauza numărului lor mare, da, au presupus că ei trebuia să fie privilegiaţi să năvălească asupra lor aşa cum făcuseră până atunci; da, şi, de asemenea, se pregătiseră cu scuturi şi cu platoşe; şi, de asemenea, se pregătiseră cu veşminte de piele, da, veşminte foarte groase ca să-şi acopere goliciunea.

7 Şi fiind astfel pregătiţi, ei au presupus că puteau uşor să-i cucerească şi să-i supună pe fraţii lor la jugul sclaviei, să-i ucidă şi să-i măcelărească după plăcerea lor.

8 Dar iată, spre mirarea lor foarte mare, ei erau [a]pregătiţi pentru ei într-un fel care nu mai fusese cunoscut niciodată printre copiii lui Lehi. Acum, ei erau pregătiţi pentru lamaniţi ca să se lupte după felul instrucţiunilor lui Moroni.

9 Şi s-a întâmplat că lamaniţii sau amalichiaţii erau nespus de miraţi de felul pregătirii lor pentru război.

10 Acum, dacă regele Amalichia ar fi venit jos, afară din [a]ţara lui Nefi, în fruntea oştirii sale, poate că el i-ar fi făcut pe lamaniţi să-i atace pe nefiţi la

49 3*a* Alma 16:2–3, 9, 11. 8*a* Alma 48:7–10. 10*a* 2 Ne. 5:8; Omni 1:12; Alma 47:1.

oraşul lui Amoniha; căci iată, lui nu-i păsa de sângele poporului său.

11 Dar iată, Amalichia nu a venit jos el însuşi ca să se lupte. Şi iată, căpitanii-şefi ai lui nu au îndrăznit să-i atace pe nefiţi la oraşul lui Amoniha pentru că Moroni schimbase conducerea treburilor printre nefiţi într-atât, încât lamaniţii au fost dezamăgiţi în locurile lor de refugiu şi nu au putut să năvălească asupra lor.

12 De aceea, s-au retras în pustiu şi şi-au luat tabăra şi au mărşăluit către ţara lui Noe, presupunând că acesta era următorul loc, cel mai bun pentru ei ca să năvălească împotriva nefiţilor.

13 Căci ei nu ştiau că Moroni fortificase ori zidise [a]forturi de siguranţă pentru fiecare oraş în toată ţara de jur-împrejur; de aceea, au mărşăluit înainte către ţara lui Noe, cu o mare hotărâre; da, căpitanii-şefi ai lor au înaintat şi au depus jurământ cum că vor distruge poporul acelui oraş.

14 Dar iată, spre mirarea lor, oraşul lui Noe, care până atunci fusese un loc slab, devenise acum puternic prin mijloacele lui Moroni, da, chiar mai puternic decât oraşul lui Amoniha.

15 Şi acum, iată, aceasta era înţelepciune din partea lui Moroni; căci el a presupus că ei ar fi înfricoşaţi la oraşul lui Amoniha; şi cum oraşul lui Noe fusese până atunci cea mai slabă parte din ţară, de aceea, ei au vrut să mărşăluiască într-acolo ca să se lupte; şi astfel, a fost în acord cu dorinţele lui.

16 Şi iată, Moroni îl numise pe Lehi să fie căpitan-şef peste oamenii din acel oraş; şi era [a]acelaşi Lehi care se luptase cu lamaniţii în valea de la răsăritul râului Sidon.

17 Şi acum iată, s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au aflat că Lehi comanda oraşul, ei au fost iarăşi dezamăgiţi, căci se temeau nespus de mult de Lehi; cu toate acestea, căpitanii-şefi ai lor juraseră cu jurământ să atace oraşul; de aceea, ei şi-au adus oştirile.

18 Acum iată, lamaniţii nu au putut să pătrundă în forturile lor de refugiu prin nici o altă cale decât pe la intrare, din cauza înălţimii malului care fusese ridicat şi al adâncimii şanţului care fusese săpat de jur-împrejur în afara intrării.

19 Şi astfel au fost nefiţii pregătiţi să-i distrugă pe cei care încercau să se caţere ca să intre în fort pe orice altă cale, aruncând pietre şi săgeţi către ei.

20 Astfel, ei au fost pregătiţi, da, o ceată de oameni dintre cei mai puternici ai lor, cu săbiile şi cu praştiile lor, ca să-i doboare pe toţi cei care ar încerca să vină la locul lor de siguranţă pe la locul de intrare; şi astfel erau ei pregătiţi să se apere împotriva lamaniţilor.

21 Şi s-a întâmplat că atunci, căpitanii lamaniţilor şi-au adus

13*a* Alma 48:8.

16*a* Alma 43:35.

oştirile în faţa locului de intrare şi au început să se lupte cu nefiţii ca să intre în locul lor de refugiu; dar iată, ei au fost goniţi înapoi din când în când într-atât, încât au fost măcelăriţi într-un măcel imens.

22 Acum, când au văzut că nu puteau obţine putere asupra nefiţilor la trecătoare, au început să sape sub malurile de pământ pentru ca să poată obţine o trecere spre oştirile lor, pentru ca să poată avea o şansă egală ca să se lupte; dar iată, în aceste încercări au fost ciuruiţi de pietrele şi de săgeţile care erau aruncate către ei; şi în loc ca ei să umple şanţurile împingând în jos malurile de pământ, acestea s-au umplut cu trupurile lor ucise şi rănite.

23 Astfel, nefiţii au avut toată puterea asupra duşmanilor lor; şi astfel, lamaniţii au încercat să-i distrugă pe nefiţi până când toţi căpitanii-şefi ai lor au fost ucişi; da, şi mai mult de o mie de lamaniţi au fost ucişi în timp ce, pe de altă parte, nu a fost nici un singur suflet dintre nefiţi care să fi fost ucis.

24 Aproape cincizeci au fost răniţi, care fuseseră expuşi la săgeţile lamaniţilor prin trecătoare, dar ei au fost apăraţi de scuturile şi de platoşele lor şi de coifurile lor într-atât, încât rănile le erau la picioare, multe fiind foarte grave.

25 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au văzut că toţi căpitanii-şefi ai lor au fost ucişi, ei au fugit în pustiu. Şi s-a întâmplat că s-au reîntors în ţara lui Nefi ca să-l informeze despre marea lor pierdere pe regele lor, Amalichia, care era un nefit prin naştere.

26 Şi s-a întâmplat că el a fost nespus de mânios pe poporul său pentru că nu-şi împlinise dorinţa asupra nefiţilor; el nu îi subjugase pe ei la jugul sclaviei.

27 Da, a fost foarte mânios şi L-a [a]blestemat pe Dumnezeu, precum şi pe Moroni, jurând cu un [b]jurământ că îi va bea sângele; şi aceasta, pentru că Moroni ţinuse poruncile lui Dumnezeu, pregătindu-se pentru siguranţa poporului său.

28 Şi s-a întâmplat că, pe de altă parte, poporul lui Nefi i-a [a]mulţumit Domnului, Dumnezeului lor datorită puterii Lui fără de egal, salvându-i pe ei din mâinile duşmanilor lor.

29 Şi astfel s-a terminat cel de-al nouăsprezecelea an al domniei judecătorilor asupra poporului nefiţilor.

30 Da, şi a fost o pace neîntreruptă printre ei, precum şi o mare prosperitate în Biserică datorită atenţiei şi sârguinţei pe care ei le-au arătat cuvântului lui Dumnezeu, care a fost vestit către ei de către Helaman şi Şiblon şi Corianton şi Amon şi fraţii lui, da, şi de către toţi cei care fuseseră rânduiţi de ordinul [a]sfânt al lui Dumnezeu, fiind botezaţi spre pocăinţă şi fiind trimişi ca să predice poporului.

27*a* GS Blasfemie.
b Fapte 23:12.

28*a* GS Recunoscător, recunoştinţă.

30*a* Alma 43:2.

CAPITOLUL 50

Moroni fortifică pământurile nefiţilor — Ei construiesc multe oraşe noi — Războaie şi distrugeri li s-au întâmplat nefiţilor în zilele ticăloşiei şi ale lucrurilor lor abominabile — Morianton şi disidenţii lui sunt învinşi de către Teancum — Nefiha moare, iar fiul lui, Pahoran, ocupă scaunul de judecată. Circa 72–67 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că Moroni nu a oprit pregătirile pentru război sau apărarea poporului său împotriva lamaniţilor; căci el a făcut ca oştirile sale, la începutul celui de-al douăzecilea an al domniei judecătorilor, să înceapă să sape movile de pământ de jur-împrejurul oraşelor, prin toată ţara care era stăpânită de nefiţi.

2 Iar la vârful acestor maluri, el a pus să se pună buşteni din lemn, da, lucrări de lemn construite de înălţimea unui om, de jur-împrejurul oraşelor.

3 Şi el a făcut ca pe aceste lucrări de lemn să fie un cadru din ţăruşi construit pe buşteni, de jur-împrejur; şi acestea erau puternice şi înalte.

4 Şi el a făcut ca turnuri să fie ridicate, care dominau peste acele lucrări de ţăruşi, şi el a făcut ca locuri de adăpost să fie construite pe aceste turnuri pentru ca pietrele şi săgeţile lamaniţilor să nu-i lovească.

5 Şi ei erau pregătiţi ca să poată să arunce pietre de pe vârfurile acestora, după placul şi puterea lor, şi să-l ucidă pe acela care ar încerca să se apropie de zidurile oraşului.

6 Astfel Moroni a pregătit fortificaţii împotriva venirii duşmanilor lor, de jur-împrejurul fiecărui oraş din ţară.

7 Şi s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oştirile sale să meargă în pustiul de la răsărit; da, şi au mers înainte şi i-au mânat pe toţi lamaniţii care erau la răsărit în pustiu în pământurile lor proprii, care erau la miazăzi de ţara lui Zarahemla.

8 Iar ţara lui Nefi mergea în linie dreaptă de la marea de la răsărit la cea de la apus.

9 Şi s-a întâmplat că atunci când Moroni i-a alungat pe toţi lamaniţii din pustiul de la răsărit, care era la miazănoapte de pământurile stăpânirilor lor, el a făcut ca locuitorii din ţara lui Zarahemla şi din ţara de jur-împrejurul ei să se ducă în pustiul de la răsărit, chiar până la graniţele de la ţărmul mării, şi să pună stăpânire pe ţară.

10 Şi el, de asemenea, a aşezat oştiri la miazăzi, la graniţele stăpânirilor lor şi a făcut ca acestea să ridice "fortificaţii pentru ca să poată apăra oştirile şi oamenii lor de mâinile duşmanilor.

11 Şi astfel, el a retezat toate fortificaţiile lamaniţilor din pustiul de la răsărit, da, şi, de asemenea, de la apus, fortificând linia dintre nefiţi şi lamaniţi,

50 10*a* Alma 49:18–22.

dintre ţara lui Zarahemla şi ţara lui Nefi, de la marea de la răsărit, mergând pe la izvorul râului Sidon—nefiţii stăpânind toată ţara de la miazănoapte, da, chiar toată ţara care era la miazănoapte de ţara Abundenţei, după plăcerea lor.

12 Astfel, Moroni cu oştirile sale, care creşteau în fiecare zi datorită asigurării protecţiei pe care le-o dădeau construcţiile lui, a căutat să reteze tăria şi puterea lamaniţilor din afara pământurilor stăpânirilor lor pentru ca ei să nu aibă nici o putere asupra pământurilor stăpânirilor lor.

13 Şi s-a întâmplat că nefiţii au început să construiască temeliile unui oraş, iar ei au dat numele acelui oraş Moroni; şi acesta era lângă marea de la apus; şi era la miazăzi de linia stăpânirilor lamaniţilor.

14 Şi ei, de asemenea, au început temeliile unui oraş între oraşul lui Moroni şi oraşul lui Aaron, unind graniţele lui Aaron şi Moroni; şi ei au dat numele acelui oraş, sau ţinut, Nefiha.

15 Şi ei, de asemenea, au început în acelaşi an să construiască multe oraşe la miazănoapte, unul dintre ele într-un fel deosebit, pe care l-au numit Lehi, care era la miazănoapte, lângă graniţele de la malul mării.

16 Şi astfel s-a terminat cel de-al douăzecilea an.

17 Şi în aceste circumstanţe prospere era poporul lui Nefi la începutul celui de-al douăzeci şi unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

18 Şi ei au prosperat nespus de mult şi au devenit nespus de bogaţi; da, şi s-au înmulţit şi au devenit puternici în ţară.

19 Şi astfel, vedem noi cât de miloase şi drepte sunt toate faptele Domnului pentru îndeplinirea tuturor cuvintelor Lui faţă de copiii oamenilor; da, noi putem să vedem că sunt adeverite chiar şi la timpul acesta, cuvintele Lui pe care El le-a vorbit către Lehi, zicând:

20 Binecuvântat eşti tu şi copiii tăi; şi ei vor fi binecuvântaţi; în măsura în care vor ţine poruncile Mele, ei vor prospera în ţară. Dar aduceţi-vă aminte, în măsura în care ei nu vor ţine poruncile Mele, vor fi [a]alungaţi din prezenţa Domnului.

21 Şi noi vedem că aceste făgăduieli au fost adeverite pentru poporul lui Nefi; căci au fost printre ei certuri şi conflicte, da, crime şi jafuri, idolatrie, curvie şi lucruri abominabile, care au adus asupra lor războaiele şi distrugerile lor.

22 Iar cei care erau credincioşi în ţinerea poruncilor Domnului au fost eliberaţi întotdeauna, în timp ce mii dintre fraţii lor cei păcătoşi au fost trimişi în sclavie sau să piară prin sabie sau să rătăcească în necredinţă şi să se amestece cu lamaniţii.

23 Dar iată, niciodată nu a fost un timp [a]mai fericit pentru poporul lui Nefi, din zilele lui Nefi,

20*a* D&L 1:14.

23*a* Mosia 2:41.

decât în zilele lui Moroni, da, chiar la timpul acesta, în cel de-al douăzeci şi unulea an al domniei judecătorilor.

24 Şi s-a întâmplat că cel de-al douăzeci şi doilea an al domniei judecătorilor, de asemenea, s-a terminat în pace; da, şi, de asemenea, cel de-al douăzeci şi treilea an.

25 Şi s-a întâmplat că la începutul celui de-al douăzeci şi patrulea an al domniei judecătorilor, de asemenea, ar fi fost pace printre poporul lui Nefi, dacă nu ar fi fost un [a]conflict care a avut loc printre ei în legătură cu ţara lui Lehi şi ţara lui Morianton, care se uneau la graniţele lui Lehi; amândouă fiind la graniţele de lângă malul mării.

26 Căci iată, oamenii care stăpâneau ţara lui Morianton au cerut o parte din ţara lui Lehi; de aceea, a început să fie un conflict aprins între ei într-atât, încât oamenii din Morianton au pus mâna pe arme împotriva fraţilor lor şi au fost hotărâţi să-i ucidă pe ei cu sabia.

27 Dar iată, oamenii care stăpâneau ţara lui Lehi au fugit în tabăra lui Moroni şi au apelat la el pentru ajutor; căci iată, ei nu erau vinovaţi.

28 Şi s-a întâmplat că atunci când oamenii lui Morianton, care erau conduşi de un om al cărui nume era Morianton, au aflat că oamenii lui Lehi fugiseră în tabăra lui Moroni, au fost nespus de înfricoşaţi că oştirea lui Moroni va năvăli asupra lor şi-i va distruge.

29 De aceea, Morianton le-a pus în inimă ideea ca ei să fugă în ţara care era către miazănoapte, care era acoperită de mari întinderi de ape, şi să pună stăpânire pe ţara care era către miazănoapte.

30 Şi iată, ei şi-ar fi dus acest plan la îndeplinire (ceea ce ar fi fost motiv de multe regrete), dar iată, Morianton fiind un om cu multă pasiune, a fost mânios pe una dintre slujitoarele sale şi s-a năpustit asupra ei şi a bătut-o foarte tare.

31 Şi s-a întâmplat că ea a fugit şi a venit la tabăra lui Moroni şi i-a spus lui Moroni toate lucrurile în legătură cu acea problemă şi în legătură cu intenţiile lor de a fugi în ţara de la miazănoapte.

32 Acum iată, oamenii care erau în ţara Abundenţei, sau mai degrabă în Moroni, s-au temut că ei vor asculta de cuvintele lui Morianton şi se vor uni cu poporul său şi în felul acesta el va obţine stăpânire pe acele părţi din ţară, ceea ce ar pune bazele unor consecinţe serioase printre oamenii lui Nefi, da, care consecinţe ar duce la răsturnarea [a]libertăţii lor.

33 De aceea, Moroni a trimis o oştire, cu tabăra lor, ca să-i înfrunte pe oamenii lui Morianton, ca să oprească fuga lor în ţara de la miazănoapte.

34 Şi s-a întâmplat că ei nu i-au înfruntat până când nu au ajuns la graniţele ţării [a]Pustiu;

25*a* GS Dispută. | 32*a* GS Liber, libertate. | 34*a* Alma 46:17.

iar acolo, ei i-au înfruntat lângă trecătoarea îngustă care ducea pe mare până în ţara de la miazănoapte, da, pe mare, la apus şi la răsărit.

35 Şi s-a întâmplat că oştirea care fusese trimisă de Moroni, care era condusă de un om al cărui nume era Teancum, s-a întâlnit cu oamenii lui Morianton; iar oamenii lui Morianton erau atât de încăpăţânaţi (fiind inspiraţi de ticăloşia lui şi de cuvintele lui măgulitoare), încât a început între ei o luptă, în care Teancum l-a ucis pe Morianton şi i-a învins oştirea şi i-a luat prizonieri pe ei, iar apoi s-a reîntors în tabăra lui Moroni. Şi astfel, s-a terminat cel de-al douăzeci şi patrulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

36 Şi astfel au fost oamenii lui Morianton aduşi înapoi. Şi pe baza legământului lor de a păstra pacea, au fost reintegraţi în ţara lui Morianton şi o alianţă s-a încheiat între ei şi poporul lui Lehi; şi ei, de asemenea, au fost reintegraţi în ţinuturile lor.

37 Şi s-a întâmplat că în acelaşi an în care poporul lui Nefi reinstaurase pacea printre ei, Nefiha, cel de-al doilea judecător-şef a murit, după ce a ocupat scaunul de judecată cu o dreptate deplină înaintea lui Dumnezeu.

38 Cu toate acestea, el a refuzat ca Alma să pună stăpânire pe scrierile acelea şi pe acele lucruri care erau considerate de către Alma şi de către strămoşii lui ca fiind sfinte; de aceea, Alma le dăduse pe acestea fiului său, Helaman.

39 Iată, s-a întâmplat că fiul lui Nefiha a fost numit ca să ocupe scaunul de judecată în locul tatălui său; da, el a fost numit judecător-şef şi guvernator peste popor, cu un jurământ şi o rânduială sfântă ca să judece cu dreptate şi să apere pacea şi libertatea poporului şi să le dea privilegiile lor sfinte de a se ruga la Domnul, Dumnezeul lor, da, ca să sprijine şi să apere cauza lui Dumnezeu în toate zilele lui; şi să-i aducă pe cei păcătoşi înaintea judecăţii, potrivit crimei lor.

40 Acum iată, numele lui a fost Pahoran. Şi Pahoran a ocupat scaunul tatălui său şi a început domnia sa la sfârşitul celui de-al douăzeci şi patrulea an asupra poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 51

Regaliştii caută să schimbe legea şi să întroneze un rege—Pahoran şi oamenii liberi sunt sprijiniţi de glasul poporului—Moroni îi forţează pe regalişti să-şi apere ţara sau, dacă nu, atunci vor fi omorâţi—Amalichia şi lamaniţii capturează multe oraşe fortificate—Teancum respinge invazia lamaniţilor şi îl ucide pe Amalichia în cortul lui. Circa 67–66 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat la începutul celui de-al douăzeci şi cincilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, ei aveau pacea stabilită între poporul lui Lehi şi poporul lui Morianton în legătură cu

pământurile lor şi au început cel de al douăzeci şi cincilea an în pace;

2 Cu toate acestea, ei nu au menţinut pace deplină în ţară pentru mult timp, căci a început să fie un conflict între oameni în legătură cu judecătorul-şef Pahoran; căci iată, era o parte din popor care dorea ca anumite puncte ale legii să fie modificate.

3 Dar iată, Pahoran nu voia s-o modifice şi nici nu a permis ca legea să fie modificată; de aceea, el nu a ascultat de aceia care prin glasurile lor şi-au trimis petiţiile în legătură cu modificarea legii.

4 De aceea, cei care doreau ca legea să fie modificată erau mânioşi pe el şi doreau ca el să nu mai fie judecător-şef peste ţară; de aceea, s-a iscat o dispută aprinsă despre această problemă, dar nu până la vărsare de sânge.

5 Şi s-a întâmplat că aceia care doreau ca Pahoran să fie detronat din scaunul de judecată erau numiţi regalişti, pentru că ei doreau ca legea să fie modificată în aşa fel ca guvernul liber să fie înlăturat şi să se stabilească un rege peste ţară.

6 Iar cei care doreau ca Pahoran să rămână judecător-şef peste ţară şi-au luat asupra lor numele de oameni liberi; şi aceasta a fost diviziunea dintre ei, căci oamenii liberi juraseră sau făcuseră un legământ ca să-şi menţină drepturile şi privilegiile religiei lor printr-un guvern liber.

7 Şi s-a întâmplat că această problemă a conflictului lor a fost rezolvată prin glasul poporului. Şi s-a întâmplat că glasul poporului a venit în favoarea oamenilor liberi şi Pahoran şi-a păstrat scaunul de judecată, ceea ce a adus mare bucurie printre fraţii lui Pahoran, precum şi printre mulţi dintre oamenii libertăţii, care, de asemenea, i-au redus la tăcere pe regalişti, aşa încât ei nu îndrăzneau să se opună, ci erau obligaţi să menţină cauza libertăţii.

8 Acum, aceia care erau în favoarea regelui erau cei născuţi într-o clasă [a]superioară şi ei căutau să fie regi; şi ei erau sprijiniţi de către cei care căutau putere şi autoritate asupra poporului.

9 Dar iată, acesta era un timp nepotrivit pentru ca asemenea conflicte să fie printre poporul nefiţilor; căci iată, Amalichia iarăşi aţâţase inimile poporului lamaniţilor împotriva poporului nefiţilor; şi el aduna laolaltă soldaţi din toate părţile ţării sale înarmându-i şi pregătindu-i de război cu toată silinţa; căci el [a]jurase să bea sângele lui Moroni.

10 Dar iată, noi vom vedea că făgăduiala pe care a făcut-o a fost pripită; cu toate acestea, s-a pregătit el însuşi şi oştirile sale ca să vină să se lupte împotriva nefiţilor.

11 Acum, oştirile lui nu erau atât de mari cum fuseseră până atunci, din cauza multelor mii care fuseseră ucişi de către mâna nefiţilor; dar, în ciuda marii

51 8*a* GS Mândrie. | 9*a* Alma 49:26–27.

lor pierderi, Amalichia adunase laolaltă o oştire extrem de mare într-atât, încât el nu s-a temut să vină jos în ţara lui Zarahemla.

12 Da, chiar şi însuşi Amalichia a venit jos, în fruntea lamaniţilor. Şi a fost în cel de-al douăzeci şi cincilea an al domniei judecătorilor; şi a fost în acelaşi timp în care ei începuseră să rezolve problemele certurilor lor în legătură cu judecătorul-şef Pahoran.

13 Şi s-a întâmplat că atunci când oamenii care erau numiţi regalişti au auzit că lamaniţii veneau jos ca să se lupte împotriva lor, au fost bucuroşi în inimile lor; şi au refuzat să pună mâna pe arme, căci erau atât de mânioşi pe judecătorul-şef, precum şi pe [a]oamenii libertăţii, încât nu au vrut să pună mâna pe arme ca să-şi apere patria.

14 Şi s-a întâmplat că atunci când Moroni a văzut aceasta, şi, de asemenea, a văzut că lamaniţii veneau către graniţele ţării, el a fost nespus de mânios din cauza încăpăţânării acelor oameni pentru care el muncise cu atâta silinţă ca să-i apere; da, el a fost nespus de mânios; sufletul lui a fost umplut de mânie împotriva lor.

15 Şi s-a întâmplat că a trimis o petiţie cu glasul poporului către guvernatorul ţării, dorind ca el să o citească şi să-i dea lui (Moroni) puterea să-i forţeze pe disidenţi să-şi apere patria sau, altfel, să-i omoare.

16 Căci a fost prima lui grijă să pună capăt unor asemenea conflicte şi neînţelegeri printre popor; căci iată, aceasta fusese până atunci o cauză a întregii lor distrugeri. Şi s-a întâmplat că s-a petrecut după glasul poporului.

17 Şi s-a întâmplat că Moroni a poruncit ca oştirea lui să meargă împotriva acelor regalişti să le doboare mândria şi nobleţea şi să-i facă una cu pământul ori, ei trebuia să pună mâna pe arme şi să sprijine cauza libertăţii.

18 Şi s-a întâmplat că oştirile au mărşăluit împotriva lor; şi au doborât mândria lor şi nobleţea lor într-atât, încât, în timp ce ei îşi ridicau armele de război ca să se lupte împotriva oamenilor lui Moroni, erau doborâţi şi făcuţi una cu pământul.

19 Şi s-a întâmplat că erau patru mii dintre [a]disidenţii aceia care au fost doborâţi de sabie; iar aceia dintre conducătorii lor care nu au fost ucişi în luptă au fost luaţi şi aruncaţi în închisoare, căci nu era vreme pentru judecăţile lor în acel moment.

20 Iar restul disidenţilor acelora, decât să fie doborâţi la pământ de sabie, mai degrabă s-au supus [a]stindardelor libertăţii şi au fost forţaţi să înalţe drapelul libertăţii pe turnurile lor şi în oraşele lor şi să pună mâna pe arme în apărarea patriei lor.

21 Şi astfel, Moroni a pus capăt acelor regalişti, aşa încât nu mai era nici unul cunoscut sub numele de regalist; şi astfel

13*a* Alma 46:10–16. | 19*a* Alma 60:16. | 20*a* Alma 46:12–13.

a pus el capăt încăpăţânării şi mândriei acelor oameni care pretindeau să aibă sânge nobil; ci ei au fost coborâţi ca să se umilească laolaltă cu fraţii lor şi să lupte cu vitejie pentru eliberarea lor din sclavie.

22 Iată, s-a întâmplat că în timp ce [a]Moroni punea capăt războaielor şi certurilor dintre oamenii săi şi îi aducea la pace şi civilizaţie şi făcea reguli de pregătire pentru război împotriva lamaniţilor, iată, lamaniţii năvăliseră în ţara lui Moroni, care era la graniţele de lângă malul mării.

23 Şi s-a întâmplat că nefiţii nu erau destul de puternici în oraşul lui Moroni; de aceea, Amalichia i-a alungat ucigând pe mulţi dintre ei. Şi s-a întâmplat că Amalichia a pus stăpânire pe oraş, da, a pus stăpânire pe toate fortificaţiile lor.

24 Şi cei care au fugit din oraşul lui Moroni au venit în oraşul lui Nefiha; şi, de asemenea, oamenii din oraşul lui Lehi s-au adunat laolaltă şi au făcut pregătiri şi au fost gata să-i primească pe lamaniţi la luptă.

25 Dar s-a întâmplat că Amalichia nu a suferit ca lamaniţii să se ducă la luptă împotriva oraşului lui Nefiha, ci i-a ţinut lângă malul mării, lăsând oameni în fiecare oraş ca să-l păstreze şi să-l apere.

26 Şi astfel, el a înaintat punând stăpânire pe multe oraşe, pe oraşul lui Nefiha şi pe oraşul lui Lehi, pe oraşul lui Morianton şi pe oraşul lui Omner, pe oraşul lui Ghid şi pe oraşul lui Mulec, toate aceste oraşe fiind către graniţele de la răsărit, lângă malul mării.

27 Şi astfel, au obţinut lamaniţii atât de multe oraşe din cauza vicleniei lui Amalichia şi din cauza oştirilor lor fără număr, toate aceste oraşe fiind fortificate puternic după felul [a]fortificaţiilor lui Moroni; toate acestea oferind bune fortificaţii lamaniţilor.

28 Şi s-a întâmplat că au mărşăluit către graniţele ţării Abundenţei, alungându-i pe nefiţi din faţa lor şi ucigându-i pe mulţi dintre ei.

29 Dar s-a întâmplat că înaintea lor a ieşit Teancum, care-l [a]ucisese pe Morianton şi condusese poporul său la fugă.

30 Şi s-a întâmplat că el, de asemenea, a luat-o înaintea lui Amalichia care mărşăluia cu oştirea sa numeroasă ca să pună stăpânire pe ţara Abundenţei, precum şi pe ţara de la miazănoapte.

31 Dar iată, el a fost dezamăgit să fie respins de către Teancum şi oamenii lui, căci ei erau mari războinici; căci fiecare om al lui Teancum îi întrecea pe lamaniţi în puterea lor şi în dibăcia lor în război într-atât, încât ei au câştigat avantaj în faţa lamaniţilor.

32 Şi s-a întâmplat că ei i-au hărţuit pe aceştia într-atât, încât i-au măcelărit pe ei, chiar până când a căzut întunericul. Şi s-a întâmplat că Teancum şi

22*a* GS Moroni, căpitanul.

27*a* Alma 48:8–9.
29*a* Alma 50:35.

oamenii săi şi-au instalat corturile la graniţele ţării Abundenţei; şi Amalichia şi-a instalat corturile sale la graniţă, pe plaja de la ţărmul mării şi în felul acesta ei au fost alungaţi.

33 Şi s-a întâmplat că atunci când noaptea a căzut, Teancum şi slujitorul său s-au strecurat în ascuns în timpul nopţii şi s-au dus în tabăra lui Amalichia; şi iată, somnul i-a doborât pe ei din cauza oboselii lor mari, din cauza muncilor şi căldurii din timpul zilei.

34 Şi s-a întâmplat că Teancum s-a strecurat în ascuns în cortul regelui şi a înfipt o suliţă în inima lui; şi a provocat moartea imediată a regelui, aşa încât el nu a putut să-şi scoale slujitorii.

35 Şi iarăşi s-a reîntors în ascuns în propria tabără; şi iată, oamenii lui erau adormiţi, iar el i-a sculat şi le-a spus despre toate lucrurile pe care le făcuse.

36 Şi a făcut ca oştirile sale să stea gata pregătite, în caz că lamaniţii s-ar scula şi ar năvăli asupra lor.

37 Şi astfel s-a terminat cel de al douăzeci şi cincilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi; şi astfel s-au terminat zilele lui Amalichia.

CAPITOLUL 52

Amoron îl urmează pe Amalichia ca rege al lamaniţilor—Moroni, Teancum şi Lehi îi conduc pe nefiţi într-un război victorios împotriva lamaniţilor—Oraşul lui Mulec este recapturat, iar Iacov zoramitul este ucis. Circa 66–64 î.H.

ŞI acum, s-a întâmplat că în cel de-al douăzeci şi şaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului nefiţilor, iată, atunci când lamaniţii s-au trezit în prima dimineaţă din prima lună, iată, au aflat că Amalichia era mort în propriul său cort; şi, de asemenea, au văzut că Teancum era gata să se lupte cu ei în ziua aceea.

2 Şi acum, când lamaniţii au văzut aceasta, s-au înfricoşat; şi şi-au părăsit planul de a mărşălui în ţara de la miazănoapte; şi s-au retras cu toată oştirea lor în oraşul lui Mulec; şi au căutat protecţie în fortificaţiile lor.

3 Şi s-a întâmplat că fratele lui Amalichia a fost numit rege peste popor; iar numele lui era Amoron; şi astfel, regele Amoron, fratele regelui Amalichia, a fost numit să domnească în locul lui.

4 Şi s-a întâmplat că el a dat poruncă poporului său ca să păstreze acele oraşe pe care le cuceriseră prin vărsare de sânge; căci ei nu luaseră nici un oraş decât prin vărsare de mult sânge.

5 Şi acum, Teancum a văzut că lamaniţii erau hotărâţi să păstreze acele oraşe pe care le cuceriseră, precum şi acele părţi din ţară pe care puseseră stăpânire; şi, de asemenea, văzând numărul lor enorm de mare, Teancum s-a gândit că nu era potrivit să încerce să-i atace pe ei în forturile lor.

6 Ci şi-a păstrat oamenii în preajma sa ca şi cum ar face pregătiri de război; da, şi

într-adevăr se pregătea să se apere împotriva lor, [a]ridicând ziduri de jur-împrejur şi pregătind locuri de apărare.

7 Şi s-a întâmplat că au continuat astfel să se pregătească de război până când Moroni a trimis un număr mare de oameni ca să întărească oştirea lui.

8 Iar Moroni, de asemenea, a trimis către el porunci să-i păstreze pe toţi prizonierii care căzeau în mâna lui; căci tot aşa cum lamaniţii luaseră mulţi prizonieri, tot aşa el trebuia să păstreze pe toţi prizonierii lamaniţi ca o răzbunare pentru aceia pe care lamaniţii îi luaseră.

9 Şi, de asemenea, a trimis porunci către el ca să fortifice ţara Abundenţei şi să apere trecătoarea [a]îngustă care ducea către ţara de la miazănoapte, pentru ca lamaniţii să nu ocupe acel punct şi astfel să obţina putere să-i hărţuiască pe ei din orice parte.

10 Şi Moroni, de asemenea, a trimis după el, dorind ca el să fie credincios în a apăra acea parte din ţară şi să caute orice prilej să-i hărţuiască pe lamaniţi în acel ţinut, atât de mult cât era în puterea lui pentru ca să poată să recapturez iarăşi printr-un şiretlic sau prin alte mijloace acele oraşe care fuseseră luate din mâinile lor; şi ca el, de asemenea, să fortifice şi să întărească oraşele dimprejur, care nu căzuseră în mâinile lamaniţilor.

11 Şi, de asemenea, i-a spus lui, eu voi veni la tine, dar iată, lamaniţii sunt asupra noastră între graniţele ţării de lângă marea de la apus; şi iată, eu merg împotriva lor, de aceea, nu pot să vin la tine.

12 Acum, regele (Amoron) plecase din ţara lui Zarahemla, şi îi anunţase reginei moartea fratelui său, şi adunase laolaltă un număr mare de oameni, şi pornise în marş împotriva nefiţilor la ţărmurile de lângă marea dinspre apus.

13 Şi astfel, el se străduia să-i hărţuiască pe nefiţi şi să mâne o parte din forţele lor către acea parte a ţării în timp ce comanda pe aceia pe care îi lăsase ca să pună stăpânire asupra oraşelor pe care le ocupase, ca ei, de asemenea, să-i hărţuiască pe nefiţi la graniţele de lângă marea de la răsărit şi să pună stăpânire pe pământurile lor, atât cât le era în putinţă, după puterea oştirilor lor.

14 Şi astfel erau nefiţii în acele împrejurări periculoase, la sfârşitul celui de-al douăzeci şi şaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

15 Dar iată, s-a întâmplat în cel de-al douăzeci şi şaptelea an al domniei judecătorilor, că Teancum la porunca lui Moroni—care întemeiase oştiri ca să apere graniţele de la miazăzi şi de la apus ale ţării şi îşi începuse marşul împotriva ţării Abundenţei pentru ca să-l poată ajuta pe Teancum cu oamenii

52 6*a* Alma 50:1–6; 53:3–5.

9*a* Alma 22:32; Morm. 2:29.

săi să recucerească oraşele pe care le pierduseră—

16 Şi s-a întâmplat că Teancum primise porunci să atace oraşul lui Mulec şi să-l recapteze, dacă aceasta era posibil.

17 Şi s-a întâmplat că Teancum a făcut pregătiri ca să atace oraşul lui Mulec şi să înainteze cu oştirea sa împotriva lamaniţilor; dar a văzut că nu era posibil să-i învingă pe ei în timp ce erau în fortificaţiile lor; de aceea, şi-a părăsit planurile şi s-a reîntors la oraşul Abundenţei ca să aştepte venirea lui Moroni pentru ca să capete întăriri la oştirile sale.

18 Şi s-a întâmplat că Moroni a sosit cu oştirea sa în ţara Abundenţei către sfârşitul celui de-al douăzeci şi şaptelea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

19 Iar la începutul celui de-al douăzeci şi optulea an, Moroni şi Teancum şi mulţi dintre căpitanii-şefi au ţinut un consiliu de război—despre ceea ce trebuia să facă pentru a-i face pe lamaniţi să vină la luptă împotriva lor; sau pentru ca ei să poată prin vreun mijloc să-i ademenească afară din poziţiile lor întărite, pentru ca ei să poată să obţină avantaj asupra lor şi să recapteze oraşul lui Mulec.

20 Şi s-a întâmplat că au trimis soli către oştirea lamaniţilor care apăra oraşul lui Mulec, la conducătorul lor al cărui nume era Iacov, dorind ca el să vină cu oştirile sale către câmpiile dintre cele două oraşe. Dar iată Iacov, care era un zoramit, nu a vrut să vină cu oştirea sa şi să-i întâlnească pe ei pe câmpiile acelea.

21 Şi s-a întâmplat că Moroni, neavând nici o nădejde să-i întâlnească pe ei pe terenuri egale, a hotărât un plan ca să-i ademenească pe lamaniţi afară din întăriturile lor.

22 De aceea, a făcut ca Teancum să ia un număr mic de oameni şi să se ducă jos lângă malul mării; iar Moroni şi oştirea sa, la vreme de noapte, s-au dus în pustiu, la apus de oraşul lui Mulec; şi astfel, în ziua următoare, atunci când gărzile lamaniţilor l-au descoperit pe Teancum, au fugit şi i-au dat de veste lui Iacov, conducătorul lor.

23 Şi s-a întâmplat că oştirile lamaniţilor au mărşăluit împotriva lui Teancum, crezând că prin numărul lor îl vor învinge pe Teancum din cauza micimii numărului lor. Şi când Teancum a văzut oştirile lamaniţilor venind împotriva lui, a început să se retragă către malul mării, la miazănoapte.

24 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au văzut că el a început să fugă, au prins curaj şi i-au urmărit pe ei cu vigoare. Şi în timp ce Teancum îi alunga astfel pe lamaniţii care în zadar îi urmăreau pe ei, iată, Moroni a poruncit ca o parte din oştirea sa care era cu el să se ducă în oraş şi să pună stăpânire pe acesta.

25 Şi astfel au făcut ei şi i-au ucis pe toţi aceia care fuseseră lăsaţi să păzească oraşul, da, pe

toţi aceia care nu voiau să-şi lepede armele de război.

26 Şi astfel, Moroni a pus stăpânire pe oraşul Mulec cu o parte din oştirea sa, în timp ce el mărşăluia cu cealaltă parte a oştirii sale ca să-i întâlnească pe lamaniţi atunci când ei trebuia să se reîntoarcă din urmărirea lui Teancum.

27 Şi s-a întâmplat că lamaniţii l-au urmărit pe Teancum până când au venit aproape de oraşul Abundenţei, iar apoi au fost întâlniţi de către Lehi şi de o oştire mică ce fusese lăsată ca să apere oraşul Abundenţei.

28 Şi acum, iată, atunci când căpitanii-şefi ai lamaniţilor l-au văzut pe Lehi cu oştirea lui venind către ei, au fugit în mare dezordine, de teamă că nu vor căpăta oraşul Mulec înainte ca Lehi să-i cucerească; căci erau obosiţi din cauza marşului lor, pe când oamenii lui Lehi erau odihniţi.

29 Acum, lamaniţii nu ştiau că Moroni fusese în spatele lor cu oştirea sa; şi lor le era frică numai de Lehi şi de oamenii lui.

30 Acum, Lehi nu dorea să-i cucerească pe ei înainte ca ei să-l întâlnească pe Moroni şi oştirea lui.

31 Şi s-a întâmplat că înainte ca lamaniţii să se fi retras departe, ei au fost înconjuraţi de către nefiţi, de către oamenii lui Moroni pe de o parte şi de către oamenii lui Lehi pe de altă parte, ei toţi fiind odihniţi şi plini de putere; iar lamaniţii erau obosiţi din cauza marşului lor îndelungat.

32 Iar Moroni le-a poruncit oamenilor săi ca să năvălească asupra lor până când ei îşi vor abandona armele de război.

33 Şi s-a întâmplat că Iacov, fiind conducătorul lor, el fiind, de asemenea, un [a]zoramit şi având un spirit de necucerit, i-a condus pe lamaniţi la bătălie cu o furie nespusă împotriva lui Moroni.

34 Moroni fiind în marş, Iacov era hotărât să-i ucidă şi să-şi taie drum prin oraşul lui Mulec. Dar iată, Moroni şi oamenii lui erau mai puternici; de aceea, nu au cedat drumul în faţa lamaniţilor.

35 Şi s-a întâmplat că s-au luptat de amândouă părţile cu furie nespusă; şi mulţi au fost ucişi de amândouă părţile; da, iar Moroni a fost rănit, iar Iacov a fost ucis.

36 Iar Lehi i-a forţat din urmă cu atâta furie, cu oamenii lui cei puternici, încât lamaniţii din spate şi-au abandonat armele de război; iar cei rămaşi dintre ei, fiind mult dezorientaţi, nu ştiau încotro să se ducă sau încotro să lovească.

37 Acum, Moroni văzând dezordinea lor, le-a spus, zicând: Dacă voi veţi aduce aici armele voastre de război şi le veţi preda, iată, noi ne vom abţine de a vărsa sângele vostru.

38 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au auzit aceste cuvinte, căpitanii-şefi ai lor,

33*a* Alma 31:12.

toţi aceia care nu fuseseră ucişi, au înaintat şi şi-au abandonat armele lor de război la picioarele lui Moroni şi, de asemenea, le-au poruncit oamenilor lor ca şi ei să facă acelaşi lucru.

39 Dar iată, mulţi au fost aceia care nu au vrut să facă lucrul acesta; iar cei care nu au vrut să-şi abandoneze săbiile lor au fost luaţi şi legaţi, iar armele lor de război au fost luate de la ei, iar ei au fost siliţi să meargă în marş împreună cu fraţii lor în ţara Abundenţei.

40 Şi acum, numărul prizonierilor care au fost luaţi era mai mare decât numărul acelora care fuseseră ucişi, da, mai mare decât numărul celor care fuseseră ucişi de amândouă părţile.

CAPITOLUL 53

Prizonierii lamaniţi sunt folosiţi ca să fortifice oraşul Abundenţa—Conflictele dintre nefiţi dau naştere la victoriile lamaniţilor—Helaman ia comanda celor două mii de tineri fii ai poporului lui Amon. Circa 64–63 î.H.

Şi s-a întâmplat că ei au pus gărzi de pază peste prizonierii lamaniţi şi i-au forţat pe aceştia să meargă şi să-şi îngroape morţii, da, şi, de asemenea, morţii nefiţilor care fuseseră ucişi; şi Moroni a pus oameni ca să-i păzească în timp ce îşi realizau muncile.

2 Iar Moroni s-a dus la oraşul lui Mulec împreună cu Lehi şi a luat comanda oraşului şi l-a dat pe mâna lui Lehi. Acum iată, acest Lehi era un om care fusese [a]împreună cu Moroni în cea mai mare parte din toate bătăliile lui; şi era un om care se asemăna cu Moroni, iar fiecare dintre ei se bucura de siguranţa celuilalt; da, ei se iubeau unul pe altul şi, de asemenea, erau iubiţi de toţi oamenii lui Nefi.

3 Şi s-a întâmplat că, după ce lamaniţii au terminat să-şi îngroape morţii lor, precum şi morţii nefiţilor, ei au mărşăluit înapoi în ţara Abundenţa; iar Teancum, la poruncile lui Moroni, a făcut ca ei să înceapă să muncească la construirea unui şanţ de jur-împrejurul ţării sau al oraşului Abundenţa.

4 Şi el i-a pus să construiască un [a]parapet de lemn pe malul dinăuntru al şanţului; şi au aruncat pământ din şanţ înspre parapetul de lemn; şi astfel au făcut ei ca lamaniţii să muncească până când au înconjurat oraşul Abundenţa de jur-împrejur cu un zid puternic de lemn şi de pământ, de o înălţime nespus de mare.

5 Iar acest oraş a devenit o foarte mare fortăreaţă de atunci încolo; iar în acest oraş ei i-au păstrat pe prizonierii lamaniţilor; da, şi anume înăuntrul unui zid pe care i-au pus a-l zidi cu propriile lor mâini. Acum, Moroni a fost forţat să-i facă pe lamaniţi să muncească pentru că era uşor să-i păzească pe ei în timp ce ei munceau; şi el

53 2*a* Alma 48:16–17. 4*a* Alma 50:2–3.

dorea să aibă toate forţele sale atunci când trebuia să-i atace pe lamaniţi.

6 Şi s-a întâmplat că Moroni a câştigat astfel o victorie asupra uneia dintre cele mai mari oştiri ale lamaniţilor şi a obţinut stăpânire asupra oraşului lui Mulec, care era unul dintre cele mai puternice stăpâniri ale lamaniţilor în ţara lui Nefi; şi astfel, el, de asemenea, a construit o fortăreaţă ca să-i păstreze pe prizonierii săi.

7 Şi s-a întâmplat că el nu a mai încercat să se lupte cu lamaniţii în anul acela, ci i-a folosit pe oamenii săi ca să se pregătească de război, da, şi să facă fortificaţii de pază împotriva lamaniţilor, da, şi, de asemenea, să apere pe femeile lor şi pe copiii lor de la foamete şi suferinţe şi să facă rost de mâncare pentru oştirile lor.

8 Şi acum, s-a întâmplat că oştirile lamaniţilor de la marea de la apus la miazăzi, în lipsa lui Moroni, din cauza unor intrigi dintre nefiţi care au cauzat neînţelegeri printre ei, câştigaseră teren întrucâtva asupra nefiţilor, da, într-atât de mult, încât puseseră stăpânire pe un număr de oraşe de-ale lor în acea parte a ţării.

9 Şi astfel, din cauza nedreptăţii din mijlocul lor, da, din cauza neînţelegerilor şi a intrigilor dintre ei, ei se aflau în împrejurările cele mai periculoase.

10 Şi acum iată, eu am ceva de spus despre [a]oamenii lui Amon, care la început erau lamaniţi; dar datorită lui Amon şi a fraţilor lui sau, mai degrabă, datorită puterii şi a cuvântului lui Dumnezeu, ei fuseseră [b]convertiţi către Domnul; şi fuseseră aduşi jos, în ţara lui Zarahemla, şi de atunci încolo fuseseră apăraţi de către nefiţi.

11 Şi datorită jurământului lor, nu puteau să pună mâna pe arme împotriva fraţilor lor; căci ei făcuseră un jurământ ca [a]niciodată să nu mai facă vărsare de sânge; şi în acord cu jurământul lor, ei ar fi pierit; da, ar fi suferit ei înşişi să fi căzut în mâinile fraţilor lor dacă nu ar fi fost mila şi dragostea nespus de mare pe care Amon şi fraţii lui le aveau pentru ei.

12 Şi din această cauză, au fost aduşi jos, în ţara lui Zarahemla; şi de atunci încolo ei fuseseră [a]apăraţi de către nefiţi.

13 Dar s-a întâmplat că atunci când ei au văzut pericolul şi multele suferinţe şi necazuri pe care nefiţii le-au suferit pentru ei, au fost emoţionaţi de milă şi au [a]dorit să pună mâna pe arme în apărarea ţării lor.

14 Dar iată, pe când erau gata să-şi ia armele de război, au fost copleşiţi de rugăminţile lui Helaman şi ale fraţilor lui, pentru că ei erau gata să-şi [a]calce [b]jurământul pe care îl făcuseră.

15 Şi Helaman s-a temut ca, nu

10*a* Alma 27:24–26.
b Alma 23:8–13.
11*a* Alma 24:17–19.
12*a* Alma 27:23.
13*a* Alma 56:7.
14*a* Num. 30:2.
b GS Jurământ.

cumva, făcând aşa, să-şi piardă sufletele; de aceea, toţi acei care intraseră în acest legământ erau constrânşi să-şi privească fraţii trecând prin suferinţele lor, în situaţiile lor periculoase din acest timp.

16 Dar iată, s-a întâmplat că aveau mulţi fii care nu intraseră în legământul de a nu-şi lua armele de război ca să se apere de duşmanii lor; de aceea, ei s-au adunat laolaltă atunci, toţi câţi au putut să pună mâna pe arme; şi şi-au luat numele de nefiţi.

17 Şi ei au intrat într-un legământ ca să lupte pentru libertatea nefiţilor, da, ca să apere ţara până la jertfirea vieţilor lor; da, şi chiar au făcut un legământ solemn ca să nu jertfească niciodată [a]libertatea lor, ci să se lupte în toate împrejurările ca să-i apere pe nefiţi şi pe ei înşişi de sclavie.

18 Acum iată, aceşti tineri, care au intrat în acest legământ şi care au luat armele de război ca să-şi apere patria erau în număr de două mii.

19 Şi acum, iată, cum ei niciodată până acum nu fuseseră o povară pentru nefiţi, ei deveniseră acum de mare ajutor; căci au pus mâna pe armele lor de război şi au dorit ca Helaman să fie conducătorul lor.

20 Şi erau cu toţii oameni tineri şi erau nespus de viteji şi [a]curajoşi; şi, de asemenea, puternici şi energici; dar iată, aceasta nu era totul—ei erau oameni [b]adevăraţi oricând, în orice lucru li se încredinţa lor.

21 Da, erau oameni ai adevărului şi ai sobrietăţii, căci ei au fost învăţaţi să ţină poruncile lui Dumnezeu şi să [a]păşească drepţi înaintea Lui.

22 Şi acum, s-a întâmplat că Helaman a mers înaintea celor [a]două mii de soldaţi tineri ai săi în ajutorul oamenilor de la graniţele ţării la sud, de lângă marea de la apus.

23 Şi astfel s-a terminat cel de-al douăzeci şi optulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 54

Amoron şi Moroni negociază pentru schimbul de prizonieri—Moroni cere ca lamaniţii să se retragă şi să înceteze atacurile lor ucigătoare—Amoron cere ca nefiţii să-şi lepede armele şi să devină supuşi ai lamaniţilor. Circa 63 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat la începutul celui de-al douăzeci şi nouălea an al judecătorilor că [a]Amoron a trimis la Moroni dorind ca ei să facă un schimb de prizonieri.

2 Şi s-a întâmplat că Moroni s-a bucurat nespus de mult de această cerere, căci el dorea ca proviziile care erau consumate pentru întreţinerea prizonierilor lamaniţi să fie folosite pentru întreţinerea propriilor săi oa-

17*a* Alma 56:47.
GS Liber, libertate.
20*a* GS Curaj, curajos.
b GS Integritate.
21*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
22*a* Alma 56:3–5.
54 1*a* Alma 52:3.

meni; şi, de asemenea, îi dorea pe oamenii săi pentru întărirea oştirii sale.

3 Acum, lamaniţii luaseră multe femei şi copii; iar printre toţi prizonierii lui Moroni sau printre prizonierii pe care Moroni îi luase, nu era nici o femeie şi nici un copil; de aceea, Moroni s-a hotărât la un şiretlic ca să capete pe cât era posibil cât mai mulţi prizonieri nefiţi de la lamaniţi.

4 De aceea, el a scris o scrisoare şi a trimis-o prin slujitorul lui Amoron, acelaşi care îi adusese o scrisoare lui Moroni. Acum, acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris lui Amoron, zicându-i:

5 Iată, Amoron, eu ţi-am scris ţie ceva despre acest război pe care tu l-ai purtat împotriva oamenilor mei sau mai degrabă pe care [a]fratele tău l-a purtat împotriva lor şi pe care voi încă mai sunteţi hotărâţi să-l continuaţi după moartea lui.

6 Iată, aş vrea să-ţi spun ţie ceva despre [a]dreptatea lui Dumnezeu şi despre sabia mâniei Sale atotputernice care atârnă asupra voastră, dacă voi nu vă pocăiţi şi dacă nu vă retrageţi oştirile pe pământurile voastre proprii sau în ţara stăpânirilor voastre, care este ţara lui Nefi.

7 Da, aş dori să-ţi spun ţie aceste lucruri, dacă ai fi în stare să le asculţi; da, aş dori să-ţi spun ţie despre acel [a]iad îngrozitor care aşteaptă să-i primească pe [b]ucigaşii de felul tău şi ai fratelui tău, dacă nu te pocăieşti şi nu renunţi la scopurile tale ucigaşe şi nu te reîntorci cu oştirile în propria ta ţară.

8 Dar cum tu odată ai refuzat aceste lucruri şi te-ai luptat împotriva poporului Domnului, tot aşa mă aştept să faci şi acum.

9 Şi acum, iată, noi suntem pregătiţi să te primim; da, şi dacă renunţi la scopurile tale, iată, vei atrage asupra ta mânia lui Dumnezeu pe care tu L-ai respins, chiar pentru distrugerea ta totală.

10 Dar aşa cum Domnul trăieşte, tot aşa oştirile noastre vor năvăli asupra ta, dacă nu te vei retrage, iar tu vei fi în curând vizitat de moarte, căci noi ne vom păstra oraşele şi pământurile noastre; da, şi ne vom păstra religia noastră şi cauza Dumnezeului nostru.

11 Dar iată, cred că vorbesc în zadar cu tine despre aceste lucruri; sau cred că tu eşti un [a]copil al iadului; de aceea, îmi închei scrisoarea spunându-ţi că nu voi face schimb de prizonieri decât cu condiţia ca tu să eliberezi un bărbat şi nevasta sa şi copiii săi pentru fiecare prizonier; dacă va fi ca tu să faci aceasta, atunci eu voi face schimbul.

12 Şi iată, dacă nu faci aceasta, voi veni împotriva ta cu oştirile mele; da, şi îmi voi înarma chiar femeile şi copiii şi voi veni împotriva ta şi te voi urmări chiar până în propria ta ţară,

5*a* Alma 48:1.
6*a* GS Dreptate.
7*a* GS Iad.
b Alma 47:18, 22–24.
GS (a) Omorî.
11*a* Ioan 8:42–44.

care este ţara primei *a*noastre moşteniri; da, şi va fi sânge pentru sânge, da, viaţă pentru viaţă; şi mă voi lupta cu tine chiar până când vei fi distrus de pe faţa pământului.

13 Iată, sunt mânios şi tot aşa este şi poporul meu; tu ai căutat să ne ucizi, iar noi am căutat numai să ne apărăm pe noi înşine. Dar iată, dacă tu încă mai cauţi să ne distrugi pe noi, atunci noi vom căuta să te distrugem pe tine; da, şi vom căuta să luăm pământul nostru, pământul primei noastre moşteniri.

14 Acum eu închei scrisoarea mea. Eu sunt Moroni; eu sunt un conducător al poporului nefiţilor.

15 Acum, s-a întâmplat că Amoron, atunci când a primit scrisoarea, a fost mânios; şi el a scris o altă scrisoare lui Moroni; şi acestea sunt cuvintele pe care le-a scris, zicând:

16 Eu sunt Amoron, regele lamaniţilor; eu sunt fratele lui Amalichia, cel pe care voi l-aţi *a*ucis. Iată, voi răzbuna sângele lui asupra voastră, da, voi veni cu oştirile mele asupra voastră, căci nu mă tem de ameninţările voastre.

17 Căci iată, strămoşii voştri au greşit în faţa fraţilor lor într-atât, încât i-au jefuit pe ei de *a*dreptul lor la guvern atunci când acesta într-adevăr le aparţinea lor.

18 Şi acum iată, dacă voi vă veţi abandona armele voastre şi vă veţi preda ca să fiţi guvernaţi de către aceia cărora guvernul le aparţine pe drept, atunci eu voi face ca oamenii mei să-şi abandoneze armele şi să nu mai fie război.

19 Iată, voi aţi pomenit multe ameninţări împotriva mea şi a oamenilor mei; dar iată, noi nu ne temem de ameninţările voastre.

20 Cu toate acestea, voi fi de acord ca să facem schimb de prizonieri, în acord cu cererea ta, cu bucurie pentru ca eu să pot să păstrez mâncarea pentru oamenii mei de război; şi noi vom purta un război care va fi fără de sfârşit, fie ca să-i supunem pe nefiţi autorităţii noastre, fie ca să-i nimicim pe ei pentru veşnicie.

21 Iar despre acel Dumnezeu despre care tu spui că noi L-am respins, iată, nu cunoaştem nici o astfel de Fiinţă; şi nici voi nu O cunoaşteţi; dar dacă ar fi ca o asemenea Fiinţă să fie, noi ştim numai că El ne-a făcut pe noi, tot aşa cum El v-a făcut şi pe voi.

22 Şi dacă va fi ca să fie un diavol şi un iad, iată, nu vă va trimite El pe voi acolo ca să locuiţi împreună cu fratele meu pe care voi l-aţi ucis, despre care aţi făcut aluzie cum că s-a dus într-un asemenea loc? Dar iată, aceste lucruri nu au nici o importanţă.

23 Eu sunt Amoron şi un urmaş al lui *a*Zoram, pe care strămoşii voştri l-au constrâns şi l-au scos din Ierusalim.

12*a* 2 Ne. 5:5–8.
16*a* Alma 51:34.
17*a* 2 Ne. 5:1–4; Mosia 10:12–17.
23*a* 1 Ne. 4:31–35.

24 Şi iată, acum eu sunt un lamanit viteaz; iată, acest război a fost purtat ca să răzbunăm nedreptăţile care le-au fost făcute şi ca să păstrăm şi să căpătăm drepturile lor la guvernare; şi eu îmi închei scrisoarea mea către Moroni.

CAPITOLUL 55

Moroni refuză să schimbe prizonieri—Gărzile lamaniţilor sunt ademenite să se îmbete, iar prizonierii nefiţi sunt eliberaţi—Oraşul Ghid este capturat fără curgere de sânge. Circa 63–62 î.H.

Acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a primit această scrisoare, el a fost şi mai mânios, căci ştia că Amoron avea o cunoaştere perfectă despre [a]înşelăciunea lui; da, ştia că Amoron ştia că aceasta nu era o cauză dreaptă care-l făcuse pe el să poarte război împotriva poporului lui Nefi.

2 Şi el a zis: Iată, nu voi face schimb de prizonieri cu Amoron decât dacă el îşi va retrage planurile, aşa cum am spus eu în scrisoarea mea; căci nu îi voi aproba lui să aibă mai multă putere decât aceea pe care a obţinut-o.

3 Iată, cunosc locul în care lamaniţii îi păzesc pe oamenii mei pe care i-au luat prizonieri; şi cum Amoron nu vrea să-mi aprobe scrisoarea, iată, îi voi da lui după cuvintele mele; da, voi căuta moartea printre ei până când vor cere pace.

4 Şi acum s-a întâmplat că, atunci când Moroni a spus aceste cuvinte, a făcut ca o cercetare să fie făcută printre oamenii săi pentru ca el să poată găsi printre ei pe vreun om care era un urmaş al lui Laman.

5 Şi s-a întâmplat că au găsit pe unul, al cărui nume era Laman; şi era [a]unul dintre slujitorii regelui care fusese ucis de către Amalichia.

6 Acum, Moroni a făcut ca Laman şi un număr mic dintre oamenii săi să meargă la gărzile care îi păzeau pe nefiţi.

7 Acum, nefiţii erau păziţi în oraşul lui Ghid; de aceea, Moroni l-a numit pe Laman şi a pus ca un număr mic de oameni să meargă cu el.

8 Şi atunci când s-a lăsat întunericul, Laman s-a dus la gărzile care îi păzeau pe nefiţi şi iată, ele l-au văzut venind şi au strigat către el; dar el spune către ele: Nu vă temeţi; iată, eu sunt un lamanit. Iată, noi am scăpat de la nefiţi, iar ei sunt adormiţi; şi iată, noi am luat din vinul lor şi l-am adus cu noi.

9 Acum, când lamaniţii au auzit aceste cuvinte, l-au primit pe el cu bucurie; şi au grăit către el: Dă-ne nouă din vinul tău ca să bem; noi suntem bucuroşi că tu ai adus vin căci noi suntem obosiţi.

10 Dar Laman le-a spus: Lăsaţi-ne să păstrăm vinul nostru până când noi vom merge

55 1*a* Alma 47:12–35. 5*a* Alma 47:29.

împotriva nefiţilor ca să ne luptăm. Dar aceste vorbe i-a făcut pe ei să dorească şi mai mult să bea din vin;

11 Căci, au spus ei: Noi suntem obosiţi, de aceea, lasă-ne pe noi să luăm din vin şi să primim din când în când raţia de vin care ne va întări pe noi ca să mergem împotriva nefiţilor.

12 Iar Laman le-a spus: Voi puteţi să faceţi după dorinţele voastre.

13 Şi s-a întâmplat că ei au luat din vin fără măsură; şi le-a făcut plăcere şi, de aceea, au băut şi mai mult; iar acesta era tare, fiind pregătit să fie tare.

14 Şi s-a întâmplat că au băut şi s-au veselit; şi încetul cu încetul s-au îmbătat.

15 Şi acum, când Laman şi oamenii săi au văzut că toţi erau beţi şi erau adormiţi într-un somn adânc, s-au întors la Moroni şi i-au povestit toate lucrurile care se întâmplaseră.

16 Şi acum, aceasta s-a întâmplat după planul lui Moroni. Iar Moroni îi pregătise pe oamenii săi cu arme de război; şi s-a dus la oraşul Ghid în timp ce lamaniţii erau într-un somn adânc şi erau beţi; şi au aruncat arme de război prizonierilor într-atât de mult, încât aceştia erau înarmaţi;

17 Da, chiar şi femeilor lor şi tuturor copiilor lor care erau în stare să folosească o armă de război, atunci când Moroni i-a înarmat pe toţi acei prizonieri; şi toate acele lucruri au fost făcute într-o tăcere profundă.

18 Dar dacă i-ar fi trezit pe lamaniţi, iată, aceştia erau beţi, iar nefiţii ar fi putut să-i ucidă pe ei.

19 Dar iată, aceasta nu era dorinţa lui Moroni; el nu se bucura să ucidă sau să facă [a]vărsare de sânge, ci se bucura să elibereze poporul său de la distrugere; şi pentru cauza aceasta el nu putea să aducă asupra lui nedreptate, el nu voia să năvălească asupra lamaniţilor şi să-i distrugă pe ei în beţia lor.

20 Dar îşi îndeplinise dorinţele sale; căci îi înarmase pe prizonierii aceia nefiţi, care erau înăuntrul zidurilor oraşului, şi le dăduse lor puterea să câştige stăpânirea acelor părţi care erau înăuntrul zidurilor.

21 Şi apoi, a făcut ca oamenii care erau cu el să se retragă un pas de la ei şi să înconjoare oştirile lamaniţilor.

22 Acum iată, aceasta s-a întâmplat în timpul nopţii, aşa încât atunci când lamaniţii s-au trezit dimineaţa, au văzut că erau înconjuraţi de către nefiţii din afară şi că prizonierii lor erau înarmaţi înăuntru.

23 Şi astfel, au văzut că nefiţii aveau putere asupra lor; şi în aceste împrejurări, au găsit că nu era potrivit ca să se lupte cu nefiţii; de aceea, căpitanii lor le-au cerut armele de război, iar ei le-au adus şi le-au abandonat la picioarele nefiţilor, rugându-se pentru milă.

24 Acum iată, aceasta era

19*a* Alma 48:16.

dorinţa lui Moroni. El i-a luat pe ei prizonieri de război şi a pus stăpânire pe oraş; şi a făcut ca toţi prizonierii care erau nefiţi să fie eliberaţi; iar aceştia s-au unit cu armata lui Moroni şi a fost o mare întărire pentru armata lui.

25 Şi s-a întâmplat că el a făcut ca lamaniţii pe care îi luase prizonieri să înceapă să [a]muncească la întărirea fortificaţiilor de jur-împrejurul oraşului Ghid.

26 Şi s-a întâmplat că atunci când a fortificat oraşul Ghid după dorinţa sa, el a făcut ca prizonierii săi să fie luaţi în oraşul Abundenţa; şi el, de asemenea, a păzit oraşul acela cu o forţă nespus de mare.

27 Şi s-a întâmplat că în ciuda tuturor intrigilor lamaniţilor, ei i-au păstrat şi i-au protejat pe toţi prizonierii pe care îi luaseră; şi, de asemenea, au păstrat toate terenurile şi toate avantajele pe care le luaseră înapoi.

28 Şi s-a întâmplat că nefiţii au început iarăşi să fie victorioşi şi să-şi ceară din nou drepturile şi privilegiile lor.

29 De multe ori au încercat lamaniţii să-i înconjoare în timpul nopţii, dar în aceste încercări au pierdut mulţi prizonieri.

30 Şi de multe ori au încercat ei să le dea din vinul lor nefiţilor, pentru ca să-i poată distruge cu otravă sau pentru a-i îmbăta.

31 Dar iată, nefiţii nu erau înceţi în a-şi aduce [a]aminte de Domnul Dumnezeul lor în timpurile lor de suferinţă. Ei nu au putut să fie prinşi în capcană; da, ei nu au vrut să guste din vinul lor, decât dacă mai întâi dădeau din el unora dintre prizonierii lamaniţi.

32 Şi astfel ei au fost grijulii ca nici o otravă să nu le fie dată printre ei; căci dacă vinul lor ar otrăvi pe un lamanit, acesta ar otrăvi, de asemenea, şi pe un nefit; şi astfel au încercat ei toate băuturile lor.

33 Şi acum, s-a întâmplat că era potrivit pentru Moroni să facă pregătiri ca să atace oraşul Morianton; căci iată, lamaniţii, prin muncile lor, fortificaseră oraşul Morianton până când acesta devenise nespus de puternic.

34 Şi ei aduceau mereu forţe noi în acel oraş precum şi noi transporturi de provizii.

35 Şi astfel s-a terminat cel de-al douăzeci şi nouălea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 56

Helaman îi trimite o scrisoare lui Moroni povestind despre starea de război cu lamaniţii—Antipus şi Helaman câştigă o mare victorie asupra lamaniţilor—Cei două mii de tineri fii ai lui Helaman se luptă cu o putere miraculoasă şi nici unul dintre ei nu este ucis. Versetul 1, circa 62 î.H.; versetele 2–19, circa 66 î.H.; şi versetele 20–57, circa 65–64 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că la începutul celui de-al treizecilea

25*a* Alma 53:3–5.

31*a* Alma 62:49–51.

an al domniei judecătorilor, în cea de-a doua zi a primei luni, Moroni a primit o scrisoare de la Helaman, care spunea despre treburile poporului în acea parte a ţării.

2 Şi acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris, zicând: Dragul şi preaiubitul meu frate, Moroni, în Domnul, la fel ca şi în suferinţele noastre din război; iată, fratele meu preaiubit, eu am ceva să-ţi spun ţie despre starea de război din această parte a ţării.

3 Iată, [a]două mii dintre fiii acelor oameni pe care Amon i-a adus jos din ţara lui Nefi—acum tu ştiai că aceştia erau urmaşii lui Laman, care era fiul cel mai mare al tatălui nostru, Lehi;

4 Acum, nu trebuie să-ţi repet despre tradiţiile lor sau despre necredinţa lor, căci tu ştii despre toate aceste lucruri—

5 De aceea, este destul pentru mine să-ţi spun că două mii dintre aceşti oameni tineri au pus mâna pe armele lor de război; şi ei au dorit ca eu să fiu conducătorul lor; şi noi am mers ca să ne apărăm ţara.

6 Şi acum tu ştii, de asemenea, despre [a]legământul pe care strămoşii lor l-au făcut, ca ei să nu pună mâna pe arme de război împotriva fraţilor lor ca să facă vărsare de sânge.

7 Dar în cel de-al douăzeci şi şaselea an, atunci când ei au văzut suferinţele noastre şi îndurările noastre pentru ei, au fost gata să [a]încalce legământul pe care îl făcuseră şi să pună mâna pe arme în apărarea noastră.

8 Dar eu nu am îngăduit ca ei să-şi încalce acest legământ pe care îl făcuseră, crezând că Dumnezeu ne va întări pe noi într-atât, încât noi nu vom mai suferi din cauza îndeplinirii jurământului pe care îl făcuseră.

9 Dar iată, aici este un lucru în care noi am putea să avem bucurie mare. Căci iată, în cel de-al douăzeci şi şaselea an, eu, Helaman, am pornit în marş în fruntea acestor două mii de oameni tineri către oraşul Iudeii ca să-l ajut pe Antipus, pe care tu l-ai numit conducător peste oamenii din acea parte a ţării.

10 Iar eu m-am unit cu cei două mii de fii ai mei (căci ei sunt vrednici să fie numiţi fii) cu oştirea lui Antipus, iar Antipus s-a bucurat nespus de mult de această întărire; căci iată, oştirea lui fusese împuţinată de către lamaniţi, pentru că forţele lor uciseseră un mare număr dintre oamenii noştri, din care cauză noi avem de jelit.

11 Cu toate acestea, noi ne putem consola cu faptul că au murit pentru cauza patriei lor şi a Dumnezeului lor, da, şi ei sunt [a]fericiţi.

12 Iar lamaniţii, de asemenea, reţinuseră mulţi prizonieri, toţi dintre ei fiind căpitani şefi, căci pe nimeni alţii n-au lăsat în viaţă. Şi noi credem că ei sunt acum, în timpul acesta, în ţara

56 3*a* Alma 53:22.
6*a* Alma 24:17–18.
7*a* Alma 53:13–15.
11*a* Alma 28:12.

lui Nefi; asta aşa este, dacă ei nu au fost ucişi.

13 Şi acum, acestea sunt oraşele pe care lamaniţii au pus stăpânire prin vărsarea sângelui atât de multor oameni viteji de-ai noştri:

14 Ţara lui Manti sau oraşul lui Manti, precum şi oraşul lui Zeezrom, oraşul lui Cumeni şi oraşul lui Antipara.

15 Şi acestea sunt oraşele pe care ei le stăpâneau atunci când noi am sosit în oraşul Iudeii; iar eu l-am găsit pe Antipus şi pe oamenii lui muncind din toate puterile lor ca să fortifice oraşul.

16 Da, şi erau slăbiţi, atât în trup, cât şi în spirit, căci se luptaseră cu vitejie în timpul zilei şi munciseră în timpul nopţii ca să-şi păstreze oraşele; şi astfel, ei înduraseră mari suferinţe de tot felul.

17 Şi acum, ei erau hotărâţi să cucerească acest loc sau să moară; de aceea, tu poţi foarte bine să crezi că această forţă mică pe care am adus-o cu mine, da, acei fii ai mei, le-au dat lor multe nădejdi şi multă bucurie.

18 Şi acum s-a întâmplat că, atunci când lamaniţii au văzut că Antipus primise întărire pentru oştirea lui, ei au fost forţaţi de poruncile lui Amoron să nu se ducă împotriva oraşului Iudeii sau împotriva noastră ca să se lupte.

19 Şi astfel am fost noi favorizaţi de către Domnul; căci dacă ei ar fi venit asupra noastră în slăbiciunea aceasta a noastră, ei poate că ar fi distrus mica noastră armată; dar aşa, noi am fost cruţaţi.

20 Lor li se dăduse poruncă de către Amoron ca să păstreze acele oraşe pe care ei le luaseră. Şi astfel s-a terminat cel de-al douăzeci şi şaselea an. Iar la începutul celui de-al douăzeci şi şaptelea an, noi ne pregătisem oraşele noastre şi pe noi înşine pentru apărare.

21 Acum, noi doream ca lamaniţii să năvălească peste noi; căci nu doream să-i atacăm pe ei în locurile lor întărite.

22 Şi s-a întâmplat că noi am ţinut spioni de jur-împrejur ca să observe mişcările lamaniţilor, pentru ca aceştia să nu ne depăşească în timpul nopţii şi nici să nu atace în timpul zilei celelalte oraşe ale noastre care erau în partea de miazănoapte.

23 Căci noi ştiam că în acele oraşe ei nu erau destul de puternici ca să-i întâlnească pe ei; de aceea, noi doream ca, dacă ei ne-ar fi depăşit, atunci noi să cădem în spatele lor şi astfel să-i atacăm pe la spate în timp ce ei erau întâlniţi în faţă. Noi credeam că îi vom putea învinge; dar iată, am fost dezamăgiţi în dorinţa noastră.

24 Ei nu au îndrăznit să treacă înaintea noastră cu toată oştirea şi nici măcar cu o parte, de teamă că nu erau destul de puternici şi de frică să nu cadă.

25 Şi nici nu au îndrăznit ei să se ducă în marş împotriva oraşului lui Zarahemla; nici n-au îndrăznit ei să treacă izvorul Sidonului, de partea cealaltă, în oraşul lui Nefiha.

26 Şi astfel, cu forţele lor, ei erau hotărâţi să păstreze acele oraşe pe care le luaseră.

27 Şi acum s-a întâmplat în cea de-a doua lună a acestui an că multe provizii ne-au fost aduse nouă de la părinţii celor două mii de fii ai mei.

28 Şi, de asemenea, două mii de oameni au fost trimişi la noi din ţara lui Zarahemla. Şi astfel eram noi pregătiţi cu zece mii de oameni şi cu provizii pentru ei, precum şi pentru nevestele lor şi pentru copiii lor.

29 Iar lamaniţii, văzând cum creşteau forţele noastre în fiecare zi şi că provizii veneau în sprijinul nostru, au început să se teamă şi au început să iasă din ascunzişurile lor pentru ca, dacă ar fi posibil, să oprească să primim noi provizii şi întăriri.

30 Acum, când noi am văzut că lamaniţii au început să se neliniştească în felul acesta, am dorit să facem un şiretlic împotriva lor; de aceea, Antipus a dat ordin ca eu să înaintez în marş împreună cu fiii mei cei tineri până la un oraş vecin, ca şi cum noi căram provizii la un oraş vecin.

31 Şi trebuia să mergem în marş pe lângă oraşul lui Antipara, ca şi cum ne duceam la oraşul de dincolo de acesta, la graniţele de lângă malul mării.

32 Şi s-a întâmplat că noi am mărşăluit înainte, ca şi cum ne duceam cu provizii la oraşul acela.

33 Şi s-a întâmplat că Antipus a înaintat mărşăluind cu o parte din armata sa, lăsând cealaltă parte ca să apere oraşul. Dar el nu a mers înainte până când eu nu am înaintat cu oştirea mea cea mică şi până când eu nu am ajuns lângă oraşul lui Antipara.

34 Şi acum, în oraşul lui Antipara era staţionată cea mai puternică oştire a lamaniţilor; da, cea mai numeroasă.

35 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au fost anunţaţi de către spionii lor, au înaintat cu oştirea lor şi au venit în marş împotriva noastră.

36 Şi s-a întâmplat că noi am fugit de ei către miazănoapte. Şi astfel, noi am alungat în rătăcire pe cea mai puternică oştire a lamaniţilor;

37 Da, şi anume până la o distanţă destul de mare într-atât, încât atunci când ei au văzut oştirea lui Antipus urmărindu-i cu puterea sa, ei nu s-au întors nici la dreapta şi nici la stânga, ci au continuat marşul lor în linie dreaptă după noi; şi, după părerea noastră, intenţia lor era să ne ucidă pe noi înainte ca Antipus să-i cucerească pe ei; şi aceasta, pentru ca ei să nu poată fi înconjuraţi de oamenii noştri.

38 Şi acum Antipus, văzând pericolul nostru, a înteţit marşul oştirii sale. Dar iată, era noapte; de aceea, ei nu ne-au cucerit pe noi şi nici Antipus nu i-a cucerit pe ei; de aceea, noi am făcut tabără pentru noapte.

39 Şi s-a întâmplat că înainte de zorii dimineţii, iată, lamaniţii ne urmăreau pe noi. Acum, noi nu eram destul de puternici ca să ne luptăm cu ei; da, eu nu

am putut să rabd ca fiii mei cei tineri să cadă în mâinile lor; de aceea, noi am continuat marşul nostru şi ne-am îndreptat marşul către pustiu.

40 Acum, ei nu au îndrăznit să se întoarcă nici la dreapta şi nici la stânga, de frică să nu fie înconjuraţi; şi nici eu nu am vrut să mă întorc nici la dreapta şi nici la stânga, de teamă ca ei să nu mă cucerească pe mine şi ca noi să nu putem să rezistăm împotriva lor, ci să fim ucişi, iar ei să scape; şi astfel, noi am fugit toată ziua aceea în pustiu, chiar până când s-a făcut întuneric.

41 Şi iarăşi s-a întâmplat că atunci când a venit lumina dimineţii, i-am văzut pe lamaniţi asupra noastră şi noi am fugit din faţa lor.

42 Dar s-a întâmplat că ei nu ne-au urmărit pe noi departe şi s-au oprit; şi aceasta a fost în dimineaţa celei de-a treia zi a celei de-a şaptea luni.

43 Şi acum, dacă ei au fost cuceriţi de către Antipus, noi nu ştiam; dar le-am spus oamenilor mei: Iată, noi nu ştim, dar ei s-au oprit cu scopul ca noi să năvălim împotriva lor, pentru ca ei să ne prindă în capcana lor;

44 De aceea, ce spuneţi voi, fiii mei, vreţi voi să vă duceţi la luptă împotriva lor?

45 Şi acum îţi spun eu ţie, confratele meu preaiubit, Moroni, că niciodată nu am văzut un [a]curaj atât de mare; nu, nu printre toţi nefiţii.

46 Căci, după cum eu îi numeam pe ei fiii mei (căci ei toţi erau foarte tineri), tot aşa mi-au spus ei: Tată, iată, Dumnezeul nostru este cu noi; şi El nu va permite ca noi să cădem; atunci, să mergem înainte; noi nu-i vom ucide pe fraţii noştri dacă ei ne vor lăsa în pace; de aceea, să mergem pentru ca ei să nu învingă armata lui Antipus.

47 Acum, ei nu se luptaseră niciodată, dar nu se temeau de moarte; şi s-au gândit mai mult la [a]libertatea părinţilor lor decât la viaţa lor; da, fuseseră învăţaţi de către [b]mamele lor că dacă ei nu se vor îndoi, atunci Dumnezeu îi va elibera.

48 Şi ei mi-au repetat mie cuvintele mamelor lor, zicând: Noi nu ne îndoim că mamele noastre au ştiut aceasta.

49 Şi s-a întâmplat că eu m-am întors cu cei două mii ai mei împotriva acestor lamaniţi care ne urmăriseră. Şi acum iată, oştirile lui Antipus îi ajunseseră pe ei şi o luptă groaznică începuse.

50 Oştirea lui Antipus, fiind obosită din cauza marşului atât de lung într-un timp atât de scurt, era cât pe ce să cadă în mâinile lamaniţilor; şi dacă eu nu m-aş fi întors cu cei două mii ai mei, atunci ei şi-ar fi împlinit scopul lor.

51 Căci Antipus căzuse sub sabie, precum şi mulţi dintre conducătorii lui, din cauza oboselii lor care se datora vitezei marşului lor—de aceea, oamenii lui Antipus, fiind derutaţi

45*a* Alma 53:20–21.
47*a* Alma 53:16–18.
b Alma 57:21.
GS Mamă.

din cauza căderii conducătorilor lor, începuseră să se predea în faţa lamaniţilor.

52 Şi s-a întâmplat că lamaniţii şi-au luat curajul şi au început să-i urmărească; şi astfel lamaniţii i-au urmărit pe ei cu mare vigoare atunci când Helaman a venit din spatele lor cu cei două mii ai săi şi a început să-i ucidă foarte mult într-atât, încât întreaga oştire a lamaniţilor s-a oprit şi s-a întors către Helaman.

53 Acum, când oamenii lui Antipus au văzut că lamaniţii i-au întors pe ei, şi-au adunat laolaltă pe oamenii lor şi au venit iarăşi pe la spatele lamaniţilor.

54 Şi acum s-a întâmplat că noi, oamenii lui Nefi, oamenii lui Antipus şi cu mine, împreună cu cei două mii ai mei, i-am înconjurat pe lamaniţi şi i-am ucis; da, într-atât, încât ei au fost forţaţi să-şi abandoneze armele lor de război, precum şi pe ei înşişi, ca prizonieri de război.

55 Şi acum s-a întâmplat că atunci când ei ni s-au predat nouă, iată, eu i-am numărat pe oamenii aceia tineri care se luptaseră împreună cu mine, de teamă că mulţi dintre ei fuseseră ucişi.

56 Dar iată, spre marea mea bucurie, [a]nici un suflet dintre ei nu căzuse la pământ; da, şi ei se luptaseră ca şi cum ar fi avut puterea lui Dumnezeu; da, niciodată nu a fost cunoscut ca alţi oameni să se fi luptat cu o putere atât de miraculoasă; şi cu o astfel de putere măreaţă au năvălit ei asupra lamaniţilor, încât i-au înfricoşat pe aceştia; şi din cauza aceasta, lamaniţii s-au predat ei înşişi ca prizonieri de război.

57 Şi cum noi nu aveam nici un loc pentru prizonierii noştri ca să-i păzim, ca să-i ţinem deoparte de oştirile lamaniţilor, de aceea, noi i-am trimis pe ei în ţara lui Zarahemla şi cu parte dintre oamenii aceia care nu fuseseră ucişi de către Antipus. Iar pe cei rămaşi i-am luat eu şi i-am unit cu [a]Amoniţii cei tineri şi am pornit marşul nostru înapoi către oraşul Iudeii.

CAPITOLUL 57

Helaman povesteşte cucerirea Antiparei, capitularea şi apoi apărarea oraşului Cumeni—Amoniţii lui tineri se luptă vitejeşte; sunt răniţi cu toţii, dar nici unul dintre ei nu este ucis—Ghid raportează uciderea şi evadarea prizonierilor lamaniţi. Circa 63 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că eu am primit o epistolă de la Amoron, regele, spunând că, dacă i-aş elibera pe prizonierii aceia de război pe care noi îi luaserăm, atunci el ne va preda nouă oraşul Antipara.

2 Dar eu am trimis o epistolă către rege, spunând că noi eram siguri că forţele noastre erau destule ca să cucerească oraşul lui Antipara prin ţăria noastră;

56*a* Alma 57:25; 58:39. | 57*a* Alma 27:26; 53:10–11, 16.

şi că dacă noi i-am preda pe prizonieri pentru acel oraş, aceasta nu ar fi înţelept din partea noastră; şi că noi am vrea să-i eliberăm pe prizonierii noştri numai printr-un schimb de prizonieri.

3 Şi Amoron a refuzat epistola mea, căci nu a vrut să facă schimb de prizonieri; de aceea, noi am început să facem pregătiri ca să mergem împotriva oraşului lui Antipara.

4 Dar oamenii din Antipara au părăsit oraşul şi au fugit în celelalte oraşe ale lor pe care le stăpâneau, ca să le fortifice; şi astfel, oraşul lui Antipara a căzut în mâinile noastre.

5 Şi astfel s-a terminat cel de-al douăzeci şi optulea an al domniei judecătorilor.

6 Şi s-a întâmplat că la începutul celui de-al douăzeci şi nouălea an, noi am primit o încărcătură de provizii şi un supliment la armata noastră, din ţara lui Zarahemla şi din ţinutul dimprejur, în număr de şase mii de oameni, în afară de cei şaizeci dintre [a]fiii Amoniţilor care veniseră să se unească cu fraţii lor, ceata mea cea mică de două mii. Şi acum iată, noi eram puternici, da, şi, de asemenea, aveam provizii din belşug aduse nouă.

7 Şi s-a întâmplat că era dorinţa noastră să purtăm o bătălie cu armata care era pusă ca să păzească oraşul Cumeni.

8 Şi acum, iată, îţi voi arăta ţie că noi curând ne-am înfăptuit dorinţa; da, cu forţa noastră puternică, sau cu o parte din forţa noastră puternică, noi am înconjurat în timp de noapte oraşul Cumeni, puţin înainte de timpul când ei trebuia să primească o încărcătură cu provizii.

9 Şi s-a întâmplat că noi am făcut tabără de jur-împrejurul oraşului timp de mai multe nopţi; dar noi am dormit pe săbiile noastre şi am ţinut gărzi pentru ca lamaniţii să nu vină noaptea şi să ne ucidă, ceea ce ei au încercat să facă de multe ori; dar de câte ori au încercat să facă aceasta, sângele lor a fost vărsat.

10 În sfârşit, proviziile lor au sosit şi ei erau gata să intre în oraş în timpul nopţii. Iar noi, în loc să fim lamaniţi, eram nefiţi; de aceea, noi i-am luat atât pe ei, cât şi proviziile lor.

11 Şi în ciuda faptului că lamaniţii erau lipsiţi de sprijinul lor în felul acesta, ei încă mai erau hotărâţi să păstreze oraşul; de aceea, devenise potrivit ca noi să luăm acele provizii şi să le trimitem în Iudea, iar pe prizonieri să-i trimitem în ţara lui Zarahemla.

12 Şi s-a întâmplat că n-au trecut multe zile înainte ca lamaniţii să înceapă să-şi piardă toate nădejdile de a căpăta adăpost; de aceea, ei au predat oraşul în mâinile noastre; şi astfel, noi am înfăptuit planurile noastre de a căpăta oraşul Cumeni.

13 Dar s-a întâmplat că prizonierii noştri erau atât de

57 6*a* Alma 53:16–18.

numeroşi încât, în ciuda numărului nostru enorm de mare, noi am fost forţaţi să ne folosim toată puterea ca să-i păstrăm sau să-i omorâm.

14 Căci iată, ei încercau să se revolte în număr mare şi să se lupte cu pietre şi cu bâte sau cu orice obiect pe care puteau pune mâna într-atât, încât noi am ucis mai mult de două mii dintre ei după ce ei s-au predat ca prizonieri de război.

15 De aceea, a devenit potrivit pentru noi ca să punem capăt vieţilor lor sau să-i păzim cu sabia în mână, până în vale la ţara lui Zarahemla; şi, de asemenea, proviziile noastre nu mai erau suficiente pentru oamenii noştri, ca să nu mai pomenim pe acelea pe care le luasem de la lamaniţi.

16 Şi acum, în acele împrejurări critice, a devenit o problemă foarte serioasă să se ia o hotărâre în legătură cu aceşti prizonieri de război; cu toate acestea, noi am hotărât să-i trimitem pe ei la vale în ţara lui Zarahemla; de aceea, noi am ales o parte dintre oamenii noştri şi le-am dat lor răspunderea prizonierilor noştri ca să-i ducă la vale în ţara lui Zarahemla.

17 Dar s-a întâmplat că în ziua următoare ei s-au întors. Şi acum iată, noi nu i-am întrebat pe ei despre prizonieri; căci iată, lamaniţii năvăliseră asupra noastră, iar ei se reîntorseseră la timp ca să ne salveze pe noi de a cădea în mâinile lor. Căci iată, Amoron trimisese în sprijinul lor un nou transport cu provizii, precum şi o numeroasă oştire de oameni.

18 Şi s-a întâmplat că acei oameni pe care noi îi trimisesem cu prizonierii sosiseră la timp ca să-i respingă pe aceştia, tocmai când ei erau gata să ne cucerească.

19 Dar iată, trupa mea cea mică de două mii şi şaizeci s-a luptat cu mare disperare; da, ei au fost curajoşi în faţa lamaniţilor şi au răspândit moarte printre toţi aceia care li s-au opus.

20 Şi în timp ce oştirea noastră, ceea ce mai rămăsese din ea, era gata să se predea în faţa lamaniţilor, iată, acei două mii şi şaizeci au fost viteji şi nedescurajaţi.

21 Da, şi ei s-au supus şi au avut grijă să execute fiecare cuvânt al poruncii întocmai; da, şi astfel lor li s-a întâmplat aşa după cum era credinţa lor; şi eu mi-am adus aminte de cuvintele despre care ei mi-au spus că [a]mamele lor îi învăţaseră pe ei.

22 Şi acum iată, acestor fii ai mei, precum şi oamenilor acelora care fuseseră aleşi ca să-i conducă pe prizonieri, le datoram noi această mare victorie; căci ei au fost cei care i-au bătut pe lamaniţi; de aceea, ei au fost goniţi înapoi în oraşul lui Manti.

23 Iar noi ne-am păstrat oraşul nostru, Cumeni, şi nu am fost distruşi cu toţii de sabie; cu toate acestea, noi suferisem o mare pierdere.

21*a* Alma 56:47–48.

24 Şi s-a întâmplat că după ce lamaniţii au fugit, eu am dat imediat porunci ca oamenii mei care fuseseră răniţi să fie luaţi dintre cei morţi şi am pus ca rănile lor să fie îngrijite.

25 Şi s-a întâmplat că erau două sute dintre cei două mii şi şaizeci ai mei care leşinaseră din cauza pierderii de sânge; cu toate acestea, potrivit bunătăţii lui Dumnezeu şi spre marea noastră mirare, precum şi spre bucuria întregii noastre oştiri, nu a fost [a]nici măcar un suflet dintre ei care să fi pierit; da, şi, de asemenea, n-a fost nici un suflet dintre ei care să fi primit multe răni.

26 Şi acum, supravieţuirea lor era de uimire pentru întreaga noastră oştire, da, faptul că ei fuseseră cruţaţi în timp ce o mie dintre fraţii noştri fuseseră ucişi. Iar noi atribuim pe bună dreptate aceasta [a]puterii miraculoase a lui Dumnezeu, datorită [b]credinţei lor nespus de mari în ceea ce fuseseră ei învăţaţi să creadă — şi anume că era un Dumnezeu drept şi că toţi cei care nu se îndoiau de aceasta erau cruţaţi prin puterea Lui minunată.

27 Acum, aceasta era credinţa acestora despre care eu am vorbit; ei sunt tineri, iar minţile lor sunt curajoase; şi ei şi-au pus încrederea lor în Dumnezeu, întotdeauna.

28 Şi acum s-a întâmplat că după ce noi am îngrijit astfel pe răniţii noştri şi ne-am îngropat morţii, precum şi pe morţii lamaniţilor, care erau numeroşi, iată, noi l-am întrebat pe Ghid despre prizonierii cu care ei începuseră să se ducă la vale către ţara lui Zarahemla.

29 Acum, Ghid era căpitanul-şef peste trupa care fusese numită să-i păzească pe aceştia pe drumul la vale către acel ţinut.

30 Şi acum, acestea sunt cuvintele pe care Ghid le-a spus către mine: Iată, noi am început să mergem la vale către ţara lui Zarahemla împreună cu prizonierii noştri. Şi s-a întâmplat că noi ne-am întâlnit cu spionii armatelor noastre care fuseseră trimişi ca să observe tabăra lamaniţilor.

31 Şi ei au strigat către noi, zicând — Iată, oştirile lamaniţilor mărşăluiesc către oraşul lui Cumeni; şi iată, ei vor năvăli asupra lor, da, şi-i vor distruge pe oamenii noştri.

32 Şi s-a întâmplat că prizonierii noştri au auzit strigătele lor, ceea ce i-a făcut pe ei să capete curaj; şi s-au ridicat în răzvrătire împotriva noastră.

33 Şi s-a întâmplat că din cauza răzvrătirii lor, noi am făcut ca săbiile noastre să cadă asupra lor. Şi s-a întâmplat că ei s-au aruncat ca unul singur asupra săbiilor noastre; şi, făcând astfel, cei mai mulţi dintre ei au fost ucişi; iar cei rămaşi dintre ei au scăpat şi au fugit de la noi.

34 Şi iată, atunci când au fugit şi nu am putut să-i prindem,

25*a* Alma 56:56. | 26*a* GS Putere. | *b* GS Credinţă.

noi am început să mărşăluim repede către oraşul Cumeni; şi iată, am ajuns la timp ca să-i ajutăm pe fraţii noştri în apărarea oraşului.

35 Şi iată, noi suntem iarăşi eliberaţi din mâinile duşmanilor noştri. Şi binecuvântat este numele lui Dumnezeu; căci iată, El este Acela care ne-a salvat pe noi; da, care a făcut acest lucru mare pentru noi.

36 Acum s-a întâmplat că atunci când eu, Helaman, am auzit aceste cuvinte ale lui Ghid, eu am fost plin de o bucurie nespusă datorită bunătăţii lui Dumnezeu pentru apărarea noastră, pentru ca noi să nu pierim; da, şi eu cred că sufletele acelora care au fost ucişi au [a]intrat în odihna Dumnezeului lor.

CAPITOLUL 58

Helaman, Ghid şi Teomner capturează oraşul Manti printr-un vicleşug—Lamaniţii se retrag—Fiii poporului lui Amon sunt salvaţi în timp ce ei rămân neclintiţi în apărarea libertăţii şi a credinţei lor. Circa 63–62 î.H.

Şi iată, acum s-a întâmplat că scopul nostru următor era să căpătăm oraşul lui Manti; dar iată, nu a fost nici o posibilitate ca noi să-i alungăm pe ei din oraş cu trupele noastre mici. Căci iată, ei îşi aduceau aminte de ceea ce noi făcusem până atunci; de aceea, noi nu puteam să-i [a]amăgim pe ei afară din fortăreţele lor.

2 Şi ei erau atât de numeroşi faţă de oştirea noastră încât noi nu am îndrăznit să înaintăm şi să-i atacăm pe ei în fortăreţele lor.

3 Da, şi a devenit potrivit ca noi să-i folosim pe oamenii noştri pentru ca să păstrăm acele părţi din ţară pe care noi le recăpătasem dintre stăpânirile noastre; de aceea, devenise potrivit ca noi să aşteptăm pentru ca să primim mai multe întăriri din ţara lui Zarahemla, precum şi o nouă încărcătură cu provizii.

4 Şi s-a întâmplat că eu am trimis astfel un ambasador către guvernatorul ţării noastre ca să-l informez pe el despre treburile poporului nostru. Şi s-a întâmplat că noi am aşteptat ca să primim provizii şi întăriri din ţara lui Zarahemla.

5 Dar iată, aceasta ne-a fost nouă numai de puţin folos; căci lamaniţii, de asemenea, primeau întăriri mari de la o zi la alta, precum şi multe provizii; şi acestea erau împrejurările în care ne aflam noi în această perioadă de timp.

6 Iar lamaniţii năvăleau din când în când asupra noastră, fiind hotărâţi să ne distrugă prin vicleşuguri; cu toate acestea, noi nu am putut să ne ducem la luptă împotriva lor din cauza ascunzişurilor şi a fortăreţelor lor.

7 Şi s-a întâmplat că noi am aşteptat în aceste împrejurări grele, timp de multe luni, chiar

36*a* Alma 12:34.

58 1*a* Alma 52:21; 56:30.

până când era cât pe ce să murim de foame.

8 Dar s-a întâmplat că noi am primit alimente, care au fost păzite de o oştire de două mii de oameni trimişi în ajutorul nostru; şi acesta era tot ajutorul pe care l-am primit, ca să ne apărăm pe noi înşine şi patria noastră de la căderea în mâinile duşmanilor noştri, da, ca să ne luptăm cu un duşman care era nenumărat de mare.

9 Şi acum, pricina acestei încurcături, sau pricina pentru care ei nu ne-au trimis mai multe întăriri, noi nu o cunoaştem; de aceea, noi eram supăraţi şi plini de teamă ca nu cumva prin orice mijloace judecata lui Dumnezeu să nu vină asupra ţării noastre, pentru subjugarea şi distrugerea noastră totală.

10 De aceea, noi ne-am revărsat sufletele noastre în rugăciune către Dumnezeu, pentru ca El să ne întărească şi să ne elibereze din mâinile duşmanilor noştri, da, şi, de asemenea, să ne dea nouă putere ca să putem să ne apărăm oraşele noastre şi pământurile noastre şi avuţiile noastre pentru sprijinul poporului nostru.

11 Da, şi s-a întâmplat că Domnul Dumnezeul nostru ne-a vizitat pe noi cu asigurarea că El ne va elibera; da, într-atât, încât El a vorbit cuvinte aducătoare de pace către sufletele noastre şi ne-a adus nouă multă credinţă şi a făcut ca noi să nădăjduim că vom fi eliberaţi de El.

12 Şi noi am căpătat curaj cu forţele noastre mici pe care le primisem; şi am fost fermi hotărâţi să-i cucerim pe duşmanii noştri şi să ne [a]păstrăm pământurile noastre şi bunurile noastre şi nevestele noastre şi copiii noştri şi cauza [b]libertăţii noastre.

13 Şi astfel, noi ne-am dus cu toată puterea noastră împotriva lamaniţilor care erau în oraşul lui Manti; şi ne-am instalat corturile la marginea pustiului, care era lângă oraş.

14 Şi s-a întâmplat că în ziua următoare, atunci când lamaniţii au văzut că noi eram la graniţele de lângă pustiul care era lângă oraş, ei şi-au trimis spionii de jur-împrejurul nostru, pentru ca să descopere numărul nostru şi puterea oştirii noastre.

15 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au văzut că noi nu eram puternici, după numărul nostru, şi temându-se că noi le vom tăia lor drumul către ajutoarele lor, dacă nu vor năvăli să se bată împotriva noastră şi să ne omoare şi, de asemenea, crezând că ei puteau să ne distrugă cu uşurinţă cu oştirile lor numeroase, ei au început să facă pregătiri ca să năvălească asupra noastră în bătălie.

16 Şi atunci când noi am văzut că ei făceau pregătiri ca să năvălească împotriva noastră, iată, eu am făcut ca Ghid, împreună cu un număr mic de oameni, să se strecoare în ascuns în pustiu şi, de asemenea, ca şi Teomner

12*a* Alma 46:12–13; Morm. 2:23. *b* GS Liber, libertate.

împreună cu un număr mic de oameni să se strecoare în ascuns în pustiu.

17 Acum, Ghid şi oamenii lui erau în partea dreaptă, iar ceilalţi erau în partea stângă; şi atunci când ei s-au strecurat astfel în ascuns, iată, eu am rămas împreună cu restul oştirii mele în acelaşi loc în care noi ne instalasem corturile de la început, până când lamaniţii ar fi ieşit la luptă.

18 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au ieşit împreună cu oştirile lor numeroase împotriva noastră. Şi atunci când ei au venit şi erau cât pe ce să năvălească asupra noastră cu săbiile, eu am făcut ca oamenii mei, aceia care erau cu mine, să se retragă în pustiu.

19 Şi s-a întâmplat că lamaniţii ne-au urmărit cu mare repeziciune, căci ei doreau foarte mult să ne cucerească şi să ne ucidă; de aceea, ei ne-au urmărit pe noi în pustiu; iar noi am trecut printre Ghid şi Teomner, în aşa fel încât ei nu au fost descoperiţi de către lamaniţi.

20 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au trecut sau când oştirea a trecut, atunci Ghid şi Teomner s-au ridicat din locurile lor secrete şi le-au tăiat drumul spionilor lamaniţilor pentru ca ei să nu poată să se reîntoarcă în oraş.

21 Şi s-a întâmplat că atunci când ei le-au retezat lor drumul, ei au fugit către oraş şi au căzut peste străjile care fuseseră lăsate ca să păzească, în aşa fel încât ei i-au distrus pe aceştia şi au pus stăpânire pe oraş.

22 Acum, aceasta s-a întâmplat pentru că lamaniţii au îngăduit ca întreaga lor oştire, în afară numai de câteva străji, să fie dusă în rătăcire în pustiu.

23 Şi s-a întâmplat că Ghid şi Teomner au căpătat în felul acesta stăpânire peste întăriturile lor. Şi s-a întâmplat că noi ne-am dus în drumul nostru, după ce călătorisem mult prin pustiu către ţara lui Zarahemla.

24 Iar atunci când lamaniţii au văzut că ei mărşăluiau înspre ţara lui Zarahemla, ei au fost nespus de înfricoşaţi ca nu cumva să fi fost un plan pentru ca ei să fie duşi către distrugere; de aceea, au început iarăşi să se retragă în pustiu, da, şi anume înapoi pe acelaşi drum pe care veniseră.

25 Şi iată, era noapte şi ei şi-au pus corturile, căci căpitanii-şefi ai lamaniţilor credeau că nefiţii erau obosiţi din cauza marşului lor; şi crezând că ei alungaseră întreaga lor oştire, de aceea, nu s-au gândit de loc la oraşul lui Manti.

26 Acum, s-a întâmplat că atunci când s-a lăsat noaptea, eu am făcut ca oamenii mei să nu doarmă, ci să înainteze în marş pe alt drum către ţara lui Manti.

27 Şi din cauza marşului acestuia al nostru în timp de noapte, iată, în ziua următoare noi eram dincolo de lamaniţi în aşa fel încât noi am ajuns înaintea lor în oraşul lui Manti.

28 Şi astfel s-a întâmplat că prin acest şiretlic noi am pus stăpânire pe oraşul lui Manti fără vărsare de sânge.

29 Şi s-a întâmplat că atunci când oştirile lamaniţilor au ajuns lângă oraş şi au văzut că noi eram pregătiţi să-i întâlnim, au fost nespus de uimiţi şi loviţi de o mare frică într-atât, încât au fugit în pustiu.

30 Da, şi s-a întâmplat că oştirile lamaniţilor au fugit din toată această parte a ţării. Dar iată, ei au luat cu ei pe multe femei şi copii afară din ţară.

31 Şi [a]acele oraşe care fuseseră ocupate de lamaniţi, toate sunt acum în stăpânirea noastră; iar părinţii noştri şi femeile noastre şi copiii noştri se reîntorc la casele lor, în afară de cei care au fost luaţi prizonieri şi duşi afară de către lamaniţi.

32 Dar iată, oştirile noastre sunt mici pentru ca să apere un număr atât de mare de oraşe şi avuţii atât de mari.

33 Dar iată, noi credem în Dumnezeul nostru care ne-a dat nouă victorii asupra acelor ţinuturi într-atât, încât noi am căpătat acele oraşe şi acele pământuri care erau ale noastre.

34 Acum, noi nu cunoaştem pricina pentru care guvernul nu ne dă nouă mai multă putere; şi nici acei oameni care au năvălit la noi nu cunosc pricina pentru care noi nu am primit putere mai mare.

35 Iată, noi nu ştim decât că voi nu aveţi succes şi că voi v-aţi retras forţele în acel colţ de ţară; dacă este aşa, atunci noi nu vrem să cârtim.

36 Şi dacă nu este aşa, atunci iată, noi ne temem că este o [a]"dezbinare în guvern şi de aceea nouă nu ni s-au trimis mai mulţi oameni în ajutor; căci noi ştim că ei sunt mai mulţi decât aceia pe care ni i-au trimis.

37 Dar iată, aceasta nu are nici o importanţă — noi avem încredere că Dumnezeu ne va [a]"elibera, în ciuda slăbiciunii oştirilor noastre, da, şi ne va elibera din mâinile duşmanilor noştri.

38 Iată, acesta este cel de-al douăzeci şi nouălea an, către sfârşitul lui, şi noi suntem în posesia pământurilor noastre; iar lamaniţii au fugit în ţara lui Nefi.

39 Iar aceia dintre fiii oamenilor lui Amon despre care eu am vorbit cu atâta laudă sunt cu mine în oraşul lui Manti; iar Domnul i-a sprijinit pe ei şi i-a păzit ca să nu cadă sub sabie într-atât, încât nici măcar [a]"un suflet nu a fost ucis.

40 Dar iată, ei au primit multe răni; cu toate acestea, au stat neclintiţi în acea [a]"libertate prin care Dumnezeu i-a făcut pe ei liberi; şi ei sunt riguroşi în a-şi aminti de Domnul, Dumnezeul lor în fiecare zi; da, ei sunt atenţi, continuu, la păstrarea statutelor Lui şi a judecăţilor Lui şi a poruncilor Lui; iar credinţa lor în profeţiile despre ceea ce va veni este puternică.

41 Şi acum, fratele meu preaiubit, Moroni, fie ca Domnul Dumnezeul nostru, care ne-a mântuit pe noi şi ne-a eliberat pe noi, să te păstreze pe tine

31*a* Alma 56:14.
36*a* Alma 61:1–5.
37*a* 2 Regi 17:38–39.
39*a* Alma 56:56.
40*a* GS Liber, libertate.

întotdeauna în prezenţa Sa; da, şi fie ca El să favorizeze acest popor, în aşa fel încât voi să aveţi succes în căpătarea tuturor avuţiilor pe care lamaniţii le-au luat de la noi, care erau pentru sprijinul nostru. Şi acum, iată, eu termin epistola mea. Eu sunt Helaman, fiul lui Alma.

CAPITOLUL 59

Moroni îi cere lui Pahoran să întărească forţele lui Helaman—lamaniţii cuceresc oraşul Nefiha—Moroni este furios pe guvern. Circa 62 î.H.

ACUM, s-a întâmplat în cel de al treizecilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, după ce Moroni a primit şi a citit [a]epistola lui Helaman, că el a fost nespus de bucuros datorită prosperităţii, da, a succesului nespus de mare pe care Helaman îl avusese, căpătând acele pământuri care fuseseră pierdute.

2 Da, şi el a făcut cunoscut către întregul său popor, în tot ţinutul dimprejur, în partea aceea unde era el, că şi ei trebuia să se bucure.

3 Şi s-a întâmplat că el a trimis imediat o [a]epistolă către [b]Pahoran, dorind ca el să-i facă pe oameni să se adune laolaltă ca să-l întărească pe Helaman sau pe oştirile lui Helaman, într-atât, încât el să poată cu uşurinţă să apere acea parte a ţării pe care el o cucerise cu succes într-un chip atât de miraculos.

4 Şi s-a întâmplat că atunci când Moroni a trimis această epistolă către ţara lui Zarahemla, el a început iarăşi să facă un plan ca să poată căpăta restul acelor posesiuni şi oraşe pe care lamaniţii le luaseră de la ei.

5 Şi s-a întâmplat că în timp ce Moroni făcea astfel pregătiri să meargă la bătălie împotriva lamaniţilor, iată, oamenii lui Nefiha, care erau adunaţi laolaltă din oraşul lui Moroni şi din oraşul lui Lehi şi din oraşul lui Morianton, au fost atacaţi de către lamaniţi.

6 Da, chiar şi aceia care fuseseră forţaţi să fugă din ţara lui Manti, precum şi din ţinutul dimprejur, veniseră şi se uniseră cu lamaniţii în această parte a ţării.

7 Şi astfel, ei fiind nespus de numeroşi, da, şi primind întăriri în fiecare zi, la porunca lui Amoron, au mers înainte împotriva poporului lui Nefiha şi au început să-i măcelărească pe aceştia într-un măcel foarte mare.

8 Iar oştirile lor erau atât de numeroase, încât cei rămaşi dintre oamenii lui Nefiha au fost forţaţi să fugă din faţa lor; şi ei chiar au venit şi s-au unit cu armata lui Moroni.

9 Şi acum, cum Moroni credea că trebuia să fie oameni trimişi în oraşul lui Nefiha ca să-i ajute pe oameni să păstreze oraşul şi ştiind că era mai uşor ca oraşul să fie apărat să nu cadă în

59 1*a* Alma 56:1. | 3*a* Alma 60:1–3. | *b* Alma 50:40.

mâinile lamaniţilor decât să-l recaptureze de la ei, el a crezut că era mai uşor pentru ei să păstreze acel oraş.

10 De aceea, el şi-a păstrat toată forţa ca să apere acele locuri pe care el le recucerise.

11 Şi acum, când Moroni a văzut că oraşul lui Nefiha a fost pierdut, el a fost foarte supărat şi a început să se întrebe, din cauza ticăloşiei poporului, dacă nu cumva ei vor cădea în mâinile fraţilor lor.

12 Acum, acesta a fost cazul cu toţi căpitanii-şefi ai lui. Ei s-au îndoit şi, de asemenea, s-au minunat din cauza ticăloşiei poporului; şi aceasta din cauza succesului lamaniţilor asupra lor.

13 Şi s-a întâmplat că Moroni a fost furios pe guvern din cauza [a]indiferenţei sale în ceea ce privea libertatea ţării lor.

CAPITOLUL 60

Moroni se plânge lui Pahoran despre neglijarea armatelor de către guvern—Domnul îngăduie ca cei drepţi să fie ucişi—Nefiţii trebuie să-şi folosească toată puterea şi mijloacele lor pentru ca să se elibereze de duşmani—Moroni ameninţă să lupte împotriva guvernului dacă nu li se dă ajutor armatelor sale. Circa 62 î.H.

Şi s-a întâmplat că el a scris iarăşi către guvernatorul ţării, care era Pahoran; şi acestea sunt cuvintele pe care el le-a scris, zicând: Iată, eu adresez epistola mea către Pahoran, în oraşul lui Zarahemla, care este judecător [a]şef şi guvernator peste ţară, precum şi către toţi aceia care au fost aleşi de acest popor ca să guverneze şi să conducă treburile acestui război.

2 Căci iată, eu am să le spun ceva, într-un fel de condamnare; căci iată, voi înşivă ştiţi că aţi fost numiţi pentru ca să adunaţi laolaltă oameni şi să-i înarmaţi cu săbii şi cu paloşe şi cu tot felul de arme de război de toate felurile şi să-i trimiteţi împotriva lamaniţilor, în orice parte pe unde aceştia ar veni în ţara noastră.

3 Şi acum iată, îţi spun ţie că eu însumi, precum şi oamenii mei şi, de asemenea, Helaman şi oamenii lui, am suferit nespus de multe suferinţe; da, până şi foame, sete şi oboseală şi tot felul de suferinţe de toate felurile.

4 Dar iată, dacă acestea ar fi singurele suferinţe pe care le-am avut, atunci noi nu am cârti şi nici nu ne-am plânge.

5 Dar iată, mare a fost măcelul printre oamenii noştri; da, mii au căzut sub sabie, în timp ce ar fi putut să fie altfel dacă voi aţi fi dat oştirilor noastre destulă putere şi ajutor pentru ei. Da, mare a fost neglijenţa voastră faţă de noi.

6 Şi acum iată, noi dorim să cunoaştem pricina acestei nespus de mari neglijenţe; da, noi dorim să cunoaştem pricina stării voastre de nepăsare.

13*a* Alma 58:34; 61:2–3. **60** 1*a* Alma 50:39–40.

7 Puteţi voi să vă gândiţi să staţi pe tronurile voastre într-o stare de încremenire nepăsătoare, în timp ce duşmanii voştri împrăştie lucrarea morţii printre voi? Da, în timp ce ei ucid pe mii dintre fraţii voştri—

8 Da, chiar şi aceia care s-au uitat în sus către voi pentru protecţie, da, v-au pus pe voi într-o poziţie din care voi aţi fi putut să-i ajutaţi pe ei, da, voi aţi fi putut să le trimiteţi lor oştiri, să-i întăriţi pe ei şi să salvaţi mii dintre ei de la căderea sub sabie.

9 Dar iată, aceasta nu este totul—voi aţi refuzat să le daţi lor din proviziile voastre într-atât, încât mulţi dintre ei au luptat şi şi-au sângerat vieţile din cauza dorinţelor mari pe care ei le-au avut pentru bunăstarea acestui popor; da, şi ei au făcut aceasta atunci când erau gata să *a* piară de foame din cauza neglijenţei voastre nespus de mari faţă de ei.

10 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi—căci voi ar trebui să fiţi iubiţi; da, şi voi ar trebui să munciţi cu mai multă sârguinţă pentru bunăstarea şi libertatea acestui popor; dar iată, voi i-aţi neglijat pe ei atât de mult, încât sângele multor mii va veni asupra capului vostru pentru răzbunare; da, căci lui Dumnezeu îi erau cunoscute toate strigătele şi suferinţele lor—

11 Iată, aţi putut voi să credeţi că puteaţi să staţi pe tronurile voastre şi că datorită bunătăţii fără margini a lui Dumnezeu voi puteaţi să nu faceţi nimic şi totuşi El v-ar fi eliberat pe voi? Iată, dacă voi aţi crezut aceasta, atunci aţi crezut în zadar.

12 *a* Credeţi voi că, deoarece atât de mulţi dintre fraţii voştri au fost ucişi, aceasta este din cauza ticăloşiei lor? Vă zic eu vouă, dacă voi aţi crezut aceasta, atunci voi aţi crezut în zadar; căci, vă spun eu vouă, mulţi sunt aceia care au căzut sub sabie; şi iată, aceasta este condamnarea voastră;

13 Căci Domnul a îngăduit ca cei *a* drepţi să fie ucişi, în aşa fel încât dreptatea şi judecata Lui să se abată asupra celor păcătoşi; de aceea, voi nu trebuie să credeţi că cei drepţi sunt pierduţi pentru că sunt ucişi; dar iată, ei intră în odihna Domnului, Dumnezeului lor.

14 Şi acum iată, vă spun eu vouă, mă tem nespus de mult că judecăţile lui Dumnezeu vor veni asupra acestui popor din cauza indolenţei lui, da, şi anume din cauza indolenţei guvernului nostru şi a neglijenţei sale nespus de mari faţă de fraţii lor, da, faţă de aceia care au fost ucişi.

15 Căci, dacă nu ar fi fost *a* ticăloşia care a început întâi în capul nostru, noi am fi putut rezista duşmanilor noştri, iar ei nu ar fi putut să câştige putere asupra noastră.

16 Da, dacă nu ar fi fost pentru *a* războiul care a izbucnit între noi înşine; da, dacă nu ar fi fost

9*a* Alma 58:7.
12*a* Luca 13:1–5.
13*a* Alma 14:10–11; D&L 42:46–47.
15*a* Alma 51:9, 13.
16*a* Alma 51:16–19.

pentru aceşti [b]regalişti, din cauza cărora a fost atât de multă vărsare de sânge printre noi; da, la timpul acela noi aveam conflicte între noi înşine; dacă noi ne-am fi unit puterile aşa cum făcusem până atunci; da, dacă nu ar fi fost pentru dorinţa de putere şi autoritate pe care acei regalişti doreau să o aibă asupra noastră; dacă ei ar fi fost credincioşi cauzei libertăţii noastre şi dacă s-ar fi unit cu noi şi dacă ar fi mers înainte împotriva duşmanilor noştri, în loc să-şi ia săbiile împotriva noastră, ceea ce a fost pricina unei vărsări de sânge atât de mari printre noi; da, dacă noi am fi mers înainte împotriva lor, cu puterea Domnului, noi am fi putut să-i împrăştiem pe duşmanii noştri, căci lucrul acesta ar fi fost făcut în acord cu îndeplinirea cuvântului Lui.

17 Dar iată, acum lamaniţii vin asupra noastră, punând stăpânire pe pământurile noastre; şi ei îi ucid pe oamenii noştri cu sabia, da, femeile noastre şi copiii noştri; şi, de asemenea, îi iau pe ei robi, făcându-i să sufere tot felul de suferinţe; şi aceasta din cauza ticăloşiei mari a acelora care caută putere şi autoritate, da, şi anume a acelor regalişti.

18 Dar de ce aş mai spune eu despre acest lucru? Căci noi nu ştim dacă nu cumva chiar voi înşivă căutaţi autoritate. Noi nu ştim dacă nu cumva voi înşivă sunteţi trădători ai patriei voastre.

19 Ori, este adevărat că voi ne-aţi neglijat pe noi pentru că voi sunteţi în inima ţării noastre şi sunteţi înconjuraţi de siguranţă, că voi nu aţi pus ca să ni se trimită nouă mâncare şi, de asemenea, oameni ca să ne întărească oştirile noastre?

20 Aţi uitat voi poruncile Domnului, Dumnezeului vostru? Da, aţi uitat voi robia strămoşilor voştri? Aţi uitat voi de cât de multe ori am fost eliberaţi din mâinile duşmanilor noştri?

21 Sau credeţi voi că Domnul încă ne va mai elibera pe noi, atunci când noi şedem pe tronurile noastre şi nu ne folosim de mijloacele pe care Domnul ni le-a dat nouă?

22 Da, veţi şedea voi în lenevie, în timp ce sunteţi înconjuraţi de mii, da, de zeci de mii, care, de asemenea, stau în lenevie, în timp ce mii în jurul vostru, la graniţele ţării, cad sub sabie, da, răniţi şi sângerând?

23 Credeţi voi că Dumnezeu va privi la voi ca la nişte oameni fără de păcat, în timp ce voi staţi nemişcaţi şi priviţi la aceste lucruri? Iată, vă zic eu vouă: Nu. Acum, aş vrea ca voi să vă aduceţi aminte că Dumnezeu a spus că vasul trebuie să fie curăţat mai întâi pe [a]dinăuntru, iar apoi vasul trebuie, de asemenea, să fie curăţat pe dinafară.

24 Şi acum, dacă voi nu vă pocăiţi pentru ceea ce aţi făcut şi dacă nu începeţi să vă ridicaţi şi să vă mişcaţi şi să trimiteţi mâncare şi oameni către noi

16*b* Alma 51:5, 8.

23*a* Mat. 23:25–26.

şi către Helaman, pentru ca el să poată să sprijine acele părţi ale ţării pe care le-a recâştigat şi pentru ca noi să putem, de asemenea, să recâştigăm ceea ce a mai rămas din posesiunile noastre în aceste regiuni, iată, atunci va fi potrivit ca noi să nu ne mai luptăm cu lamaniţii până când nu vom curăţa vasul nostru pe dinăuntru, da, chiar capul cel mare al guvernului nostru.

25 Şi dacă voi nu îmi aprobaţi epistola şi nu veniţi şi nu-mi arătaţi un adevărat [a]spirit de libertate şi dacă nu vă străduiţi să ne întăriţi şi să ne fortificaţi oştirile noastre şi să le daţi lor mâncare pentru sprijinul lor, atunci iată, eu voi lăsa o parte dintre oamenii mei cei liberi ca să apere această parte a ţării noastre şi voi lăsa puterea şi binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lor, pentru ca nici o altă putere să nu poată acţiona împotriva lor—

26 Şi aceasta datorită credinţei lor nespus de mari şi a răbdării lor mari în mijlocul suferinţelor lor—

27 Şi voi veni la voi; şi dacă va exista vreunul dintre voi care are dorinţă de libertate, da, dacă va mai fi rămas măcar o scânteie de libertate, iată, eu voi aţâţa răscoale printre voi, chiar până când cei care au dorinţa să uzurpe puterea şi autoritatea vor fi nimiciţi.

28 Da, iată, eu nu mă tem de puterea sau de autoritatea voastră, ci [a]Dumnezeul meu este Acela de care eu mă tem; şi potrivit poruncilor Lui îmi iau eu sabia ca să apăr cauza patriei mele; şi din cauza nedreptăţii voastre am suferit noi o pierdere atât de mare.

29 Iată, a venit timpul, da, timpul a venit când, dacă voi nu vă puneţi în mişcare cu repeziciune pentru apărarea patriei voastre şi a celor mici ai voştri, atunci [a]sabia dreptăţii va atârna deasupra voastră; da, şi ea va cădea asupra voastră şi se va abate chiar până la distrugerea voastră totală.

30 Iată, eu aştept ajutor de la voi; şi dacă nu ne daţi ajutor, iată, eu voi veni la voi, chiar în ţara lui Zarahemla, şi vă voi lovi cu sabia într-atât, încât nu veţi mai avea putere să frânaţi progresul acestui popor, în cauza noastră pentru libertate.

31 Căci iată, Domnul nu va îngădui ca voi să trăiţi şi să vă întăriţi în nedreptatea voastră, pentru ca să distrugeţi poporul Lui cel drept.

32 Iată, puteţi voi să credeţi că Domnul vă va cruţa pe voi şi va veni cu judecată împotriva lamaniţilor, atunci când tradiţia strămoşilor lor este aceea care a pricinuit ura lor, da, şi aceasta a fost dublată de aceia care au fost disidenţi dintre noi, în timp ce nedreptatea voastră este din cauza dragostei voastre pentru glorie şi pentru lucrurile deşarte ale lumii?

33 Voi ştiţi că încălcaţi legile lui Dumnezeu; şi voi ştiţi că

25*a* Alma 51:6; 61:15. | 28*a* Fapte 5:26–29. | 29*a* Hel. 13:5; 3 Ne. 2:19.

le călcaţi pe acestea în picioare. Iată, Domnul mi-a spus: Dacă aceia pe care voi i-aţi numit guvernatorii voştri nu se pocăiesc de păcatele şi de nedreptăţile lor, atunci voi va trebui să vă duceţi să vă luptaţi împotriva lor.

34 Şi acum iată, eu, Moroni, sunt forţat, potrivit legământului pe care l-am făcut ca să păstrez poruncile lui Dumnezeu; de aceea, eu doresc ca voi să respectaţi cuvântul lui Dumnezeu şi să trimiteţi cu grabă către mine provizii şi oameni, precum şi către Helaman.

35 Şi iată, dacă voi nu veţi face aceasta, atunci eu voi veni către voi cu grabă; căci iată, Dumnezeu nu va îngădui ca noi să pierim de foame; de aceea, El ne va da nouă din mâncarea voastră, chiar dacă aceasta se va întâmpla prin sabie. Acum vedeţi să îndepliniţi cuvântul lui Dumnezeu.

36 Iată, eu sunt Moroni, căpitanul-şef al vostru. Eu nu caut putere, ci caut ca s-o dobor pe aceasta. Eu nu caut onoarea lumii, ci slava Dumnezeului meu, precum şi libertatea şi bunăstarea patriei mele. Şi astfel îmi închei eu epistola.

CAPITOLUL 61

Pahoran îi spune lui Moroni despre insurecţia şi răzvrătirea împotriva guvernului—Regaliştii ocupă Zarahemla şi sunt în uniune cu lamaniţii—Pahoran cere ajutor militar împotriva rebelilor. Circa 62 î.H.

Iată, acum s-a întâmplat că scurt timp după ce Moroni trimisese epistola sa către guvernatorul şef, el a primit o epistolă de la Pahoran, guvernatorul şef. Şi acestea sunt cuvintele pe care le-a primit:

2 Eu, Pahoran, care sunt guvernatorul şef al acestei ţări, trimit aceste cuvinte lui Moroni, căpitanul şef al armatei. Iată, îţi spun ţie, Moroni, că nu mă bucur de suferinţele tale mari, da, şi aceasta îmi întristează sufletul.

3 Dar iată, există unii care se bucură de suferinţele voastre, da, într-atât, încât s-au ridicat în rebeliune împotriva mea, precum şi a acelora dintre oamenii mei care sunt oameni liberi, da, iar aceia care s-au ridicat sunt foarte numeroşi.

4 Iar aceia care au căutat să-mi ia scaunul de judecată, aceia sunt pricina acestei nedreptăţi mari; căci ei au folosit multe linguşeli şi au dus în rătăcire inimile multor oameni, ceea ce va fi pricina unor mari suferinţe printre noi; ei au împiedicat ca proviziile noastre să fie trimise şi i-au intimidat pe oamenii noştri liberi pentru ca aceştia să nu vină la voi.

5 Şi iată, ei m-au alungat pe mine din faţa lor, iar eu am fugit în ţara lui Ghedeon împreună cu atât de mulţi oameni cât a fost posibil să obţin.

6 Şi iată, am trimis o veste prin

36*a* D&L 121:39–42.
61 1*a* Alma 50:39–40.
2*a* Alma 60:3–9.
3*a* Alma 51:6–7.

această parte a ţării; şi iată, ei se adună în cete mari pe lângă noi zilnic, cu armele lor, pentru apărarea patriei lor şi a [a]libertăţii lor, precum şi pentru ca să răzbune nedreptăţile care ne-au fost făcute.

7 Şi ei au venit la noi aşa încât cei care s-au ridicat în răzvrătire împotriva noastră sunt învinşi, da, într-atât, încât ei se tem de noi şi nu îndrăznesc să iasă afară împotriva noastră ca să se bată.

8 Ei au pus stăpânire pe ţară sau pe oraşul lui Zarahemla; au numit un rege peste ei, iar acesta i-a trimis o scrisoare regelui lamaniţilor prin care a intrat într-o alianţă cu el; în care alianţă el a fost de acord ca să păstreze oraşul lui Zarahemla, ceea ce a crezut că-i va face pe lamaniţi să cucerească restul ţării, iar el să fie pus rege peste acest popor atunci când ei vor fi cuceriţi de lamaniţi.

9 Şi acum, în epistola ta, m-ai criticat pe mine, dar aceasta nu are nici o importanţă; eu nu sunt mânios, ci mă bucur de mărinimia inimii tale. Eu, Pahoran, nu caut putere decât numai ca să-mi păstrez scaunul de judecată pentru ca să apăr drepturile şi libertăţile poporului meu. Sufletul meu stă neclintit în acea libertate în care Dumnezeul nostru ne-a făcut pe noi [a]liberi.

10 Şi acum, iată, noi ne vom împotrivi ticăloşiei, chiar până la vărsare de sânge. Noi nu vom vărsa sângele lamaniţilor dacă ei vor rămâne în ţara lor.

11 Nu vom vărsa sângele fraţilor noştri dacă ei nu se vor ridica în răzvrătire şi dacă nu vor lua sabia împotriva noastră.

12 Noi ne vom supune jugului sclaviei, dacă lucrul acesta ar fi cerut de către dreptatea lui Dumnezeu sau dacă El ne-ar porunci s-o facem.

13 Dar iată, El nu ne va porunci să ne supunem pe noi înşine duşmanilor noştri, ci să ne punem [a]nădejdea în El, iar El ne va elibera.

14 De aceea, fratele meu preaiubit, Moroni, să ne [a]împotrivim răului, iar oricărui rău căruia noi nu putem să ne împotrivim prin cuvânt, cum ar fi răzvrătirile şi neînţelegerile, să ne împotrivim lor cu săbiile noastre pentru ca să ne putem păstra libertatea, pentru ca să ne putem bucura de privilegiul cel mare al Bisericii noastre şi în cauza Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

15 De aceea, vino la mine cu grabă, împreună cu câţiva dintre oamenii tăi şi lasă-i pe ceilalţi în seama lui Lehi şi a lui Teancum; dă-le lor puterea să ducă războiul în acea parte a ţării, în acord cu [a]Spiritul lui Dumnezeu care este, de asemenea, spiritul libertăţii care este în ei.

16 Iată, eu le-am trimis ceva provizii pentru ca ei să nu piară până când tu vei veni la mine.

17 Adună laolaltă oricât de

6*a* GS Liber, libertate.
9*a* Ioan 8:31–36; D&L 88:86.
13*a* GS Credinţă; (a) se Încrede.
14*a* Alma 43:47.
15*a* 2 Cor. 3:17. GS Duhul Sfânt.

multă forţă poţi în timpul drumului tău încoace, iar noi ne vom duce în grabă împotriva acelor disidenţi, în puterea Dumnezeului nostru, în acord cu credinţa care este în noi.

18 Şi vom pune noi stăpânire pe oraşul lui Zarahemla pentru ca să putem obţin mai multe alimente ca să le trimitem lui Lehi şi lui Teancum; da, vom merge noi împotriva lor în puterea Domnului şi vom pune capăt la această mare nedreptate.

19 Şi acum, Moroni, eu mă bucur de primirea scrisorii tale, căci am fost întrucâtva îngrijorat în legătură cu ceea ce noi trebuia să facem, dacă ar fi drept din partea noastră să mergem împotriva fraţilor noştri.

20 Dar tu ai spus că dacă ei nu se pocăiesc, atunci Domnul ţi-a poruncit ţie să mergi împotriva lor.

21 Vezi să-i [a]întăreşti pe Lehi şi pe Teancum în Domnul; spune-le lor să nu se teamă, căci Dumnezeu îi va elibera pe ei, da, şi, de asemenea, pe toţi aceia care stau neclintiţi în acea libertate prin care Dumnezeu i-a făcut pe ei liberi. Şi acum, eu închei epistola mea către fratele meu preaiubit, Moroni.

CAPITOLUL 62

Moroni mărşăluieşte în ajutorul lui Pahoran în ţara lui Ghedeon — Regaliştii care refuză să-şi apere ţara sunt omorâţi — Pahoran şi Moroni recapturează Nefiha — Mulţi lamaniţi se unesc cu poporul lui Amon — Teancum îl ucide pe Amoron şi este la rândul său ucis — Lamaniţii sunt alungaţi din ţară şi se stabileşte pacea — Helaman se reîntoarce la slujire şi întăreşte Biserica. Circa 62–57 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că atunci când Moroni a primit această epistolă, inima lui a prins curaj; şi el a fost plin de mare bucurie datorită credinţei lui Pahoran, pentru că el, de asemenea, nu era un [a]trădător al libertăţii şi al cauzei patriei sale.

2 Dar el, de asemenea, a jelit nespus de mult din cauza nedreptăţii acelora care-l alungaseră pe Pahoran din scaunul de judecată, da, în sfârşit, din cauza acelora care se răzvrătiseră împotriva patriei lor şi, de asemenea, împotriva Dumnezeului lor.

3 Şi s-a întâmplat că Moroni a luat un număr mic de oameni, aşa cum era dorinţa lui Pahoran, şi le-a dat lui Lehi şi lui Teancum comanda peste restul armatei sale şi apoi a plecat în marş către ţara lui Ghedeon.

4 Şi el a înălţat [a]drapelul [b]libertăţii în orice loc în care a intrat şi a adunat orice forţe a putut în marşul său către ţara lui Ghedeon.

5 Şi s-a întâmplat că mii s-au adunat sub steagul lui şi şi-au luat săbiile în apărarea libertăţii lor pentru ca ei să nu cadă în sclavie.

21*a* Zah. 10:12.
62 1*a* Alma 60:18.
4*a* Alma 46:12–13, 36. GS Steag.
b GS Liber, libertate.

6 Şi astfel, când Moroni a adunat laolaltă pe toţi oamenii pe care a putut să-i adune în tot drumul său, el a ajuns în ţara lui Ghedeon; şi unindu-şi forţele sale cu acelea ale lui Pahoran, ei au devenit peste măsură de puternici, chiar mai puternici decât oamenii lui Pacus, care era [a]regele acelor disidenţi, care îi alungaseră pe [b]oamenii liberi afară din ţara lui Zarahemla şi pusesera stăpânire pe ţară.

7 Şi s-a întâmplat că Moroni şi Pahoran au năvălit cu oştirile lor în ţara lui Zarahemla şi au înaintat împotriva oraşului şi i-au întâlnit pe oamenii lui Pacus, aşa încât ei s-au luptat cu ei.

8 Şi iată, Pacus a fost ucis, iar oamenii lui au fost luaţi prizonieri, iar Pahoran a fost reinstalat în scaunul lui de judecată.

9 Iar oamenii lui Pacus şi-au primit judecata lor în acord cu legea şi, la fel, acei regalişti care fuseseră luaţi şi aruncaţi în închisoare; şi ei au fost [a]executaţi, în acord cu legea; da, acei oameni ai lui Pacus şi acei regalişti, toţi care nu voiau să pună mâna pe arme în apărarea patriei lor, dar care voiau să lupte împotriva ei, au fost executaţi.

10 Şi astfel a devenit necesar ca această lege să fie respectată cu stricteţe pentru siguranţa patriei lor; da, şi oricine a fost găsit tăgăduind libertatea lor a fost executat în grabă, în acord cu legea.

11 Şi astfel s-a terminat cel de-al treizecilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi; Moroni şi Pahoran restabilind pacea în ţara lui Zarahemla printre poporul lor şi aducând moarte tuturor acelora care nu au fost credincioşi cauzei libertăţii.

12 Şi s-a întâmplat că la începutul celui de-al treizeci şi unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, Moroni, imediat, a făcut ca fie trimise provizii şi să fie trimisă o oştire de şase mii de oameni lui Helaman ca să-l ajute pe el în apărarea acelei părţi a ţării.

13 Şi el, de asemenea, a făcut ca o oştire de şase mii de oameni, cu o cantitate destulă de alimente, să fie trimisă către oştirile lui Lehi şi Teancum. Şi s-a întâmplat că aceasta s-a făcut pentru ca să întărească ţara împotriva lamaniţilor.

14 Şi s-a întâmplat că Moroni şi Pahoran, lăsând o ceată mare de oameni în ţara lui Zarahemla, au pornit în marş cu o ceată mare de oameni către ţara lui Nefiha, fiind hotărâţi să-i învingă pe lamaniţi în oraşul acela.

15 Şi s-a întâmplat că în timp ce ei mergeau în marş către ţară, au luat o ceată mare de oameni de la lamaniţi şi i-au ucis pe mulţi dintre ei şi le-au luat proviziile şi armele lor de război.

16 Şi s-a întâmplat că după ce i-au luat pe ei, i-au făcut pe aceştia să intre într-un legământ, şi anume, că ei nu vor mai lua armele de război împotriva nefiţilor.

17 Şi atunci când au intrat în

6*a* Alma 61:4–8.
b Alma 51:5–7.

9*a* GS Pedeapsă capitală.

acest legământ, ei i-au trimis pe ei să trăiască împreună cu poporul lui Amon; iar cei care nu fuseseră uciși erau în număr cam de patru mii.

18 Şi s-a întâmplat că după ce i-au trimis pe ei, şi-au continuat marşul lor către ţara lui Nefiha. Şi s-a întâmplat că atunci când au ajuns la oraşul lui Nefiha şi-au pus corturile lor în câmpiile lui Nefiha, care erau lângă oraşul lui Nefiha.

19 Acum, Moroni dorea ca lamaniţii să vină afară şi să se lupte împotriva lor în acele câmpii; dar lamaniţii, cunoscându-le marele lor curaj şi văzând numărul lor mare, nu au îndrăznit să iasă afară împotriva lor; de aceea nu au venit ca să se bată în ziua aceea.

20 Iar atunci când a venit noaptea, Moroni s-a dus prin întunecimea nopţii şi a ajuns la vârful zidului ca să spioneze şi să vadă în care parte a oraşului îşi făcuseră lamaniţii tabără împreună cu oştirea lor.

21 Şi s-a întâmplat că ei erau către răsărit, către locul de intrare; şi erau adormiţi. Şi acum Moroni s-a reîntors la oştirea sa şi a făcut ca ei să pregătească la repezeală frânghii puternice şi scări ca să se coboare în jos de pe vârful zidului în partea dinăuntru a zidului.

22 Şi s-a întâmplat că Moroni a făcut ca oamenii săi să înainteze în marş şi să vină până la vârful zidului şi să se coboare în jos în acea parte a oraşului, da, şi anume, în partea de la apus unde lamaniţii nu-şi făcuseră tabără cu oştirile lor.

23 Şi s-a întâmplat că ei cu toţii, au fost coborâţi în oraş în timpul nopţii cu ajutorul frânghiilor lor puternice şi al scărilor lor; şi astfel, atunci când dimineaţa a venit, ei cu toţii erau înăuntrul zidurilor oraşului.

24 Şi acum, când lamaniţii s-au trezit şi au văzut că oştirile lui Moroni erau înăuntrul zidurilor, ei s-au înspăimântat într-atât de mult, încât au fugit afară prin trecătoare.

25 Şi acum, când Moroni a văzut că ei fugeau din faţa lor, a făcut ca oamenii săi să meargă în marş împotriva lor; şi i-au ucis pe mulţi şi pe mulţi alţii i-au înconjurat şi i-au luat prizonieri; iar cei rămaşi dintre ei au fugit în ţara lui Moroni, care era la graniţele de lângă malul mării.

26 Astfel, Moroni şi Pahoran au obţinut stăpânirea oraşului lui Nefiha fără pierderea nici unui suflet; şi au fost mulţi dintre lamaniţi care au fost uciși.

27 Acum, s-a întâmplat că mulţi dintre lamaniţii care erau prizonieri au vrut să se unească cu [a]poporul lui Amon şi să devină oameni liberi.

28 Şi s-a întâmplat că tuturor acelora care au dorit aceasta li s-a dat după dorinţele lor.

29 De aceea, toţi prizonierii lamaniţi s-au unit cu poporul lui Amon şi au început să muncească foarte mult, cultivând

27*a* GS Anti-nefi-lehiţi.

pământul, crescând tot felul de grâne şi turme şi cirezi de tot felul; şi astfel au fost nefiţii uşuraţi de o mare greutate; da, într-atât, încât ei au fost uşuraţi de toţi prizonierii lamaniţi.

30 Acum s-a întâmplat că Moroni, după ce a pus stăpânire pe oraşul lui Nefiha a luat mulţi prizonieri, ceea ce a redus foarte mult oştirile lamaniţilor; şi a recâştigat pe mulţi dintre nefiţii care fuseseră luaţi prizonieri, ceea ce a întărit foarte mult oştirea lui Moroni; de aceea, Moroni a plecat din ţara lui Nefiha către ţara lui Lehi.

31 Şi s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au văzut că Moroni venea împotriva lor, au fost iarăşi înfricoşaţi şi au fugit din faţa oştirii lui Moroni.

32 Şi s-a întâmplat că Moroni şi oştirea lui i-au urmărit pe ei din oraş în oraş până când au fost întâlniţi de către Lehi şi Teancum; iar lamaniţii au fugit de Lehi şi de Teancum, şi anume, la vale către graniţele de lângă malul mării până când au ajuns în ţara lui Moroni.

33 Iar oştirile lamaniţilor erau toate adunate laolaltă aşa încât ele erau toate într-un singur corp de armată în ţara lui Moroni. Acum Amoron, regele lamaniţilor, era, de asemenea, cu ei.

34 Şi s-a întâmplat că Moroni şi Lehi şi Teancum au făcut tabără împreună cu oştirile lor de jur-împrejur la graniţele ţării lui Moroni, în aşa fel încât lamaniţii erau încercuiţi lângă graniţele de lângă pustiul de la miazăzi şi lângă graniţele de lângă pustiul de la răsărit.

35 Şi astfel, ei au făcut tabără pentru noapte. Căci iată, şi nefiţii şi lamaniţii erau obosiţi din cauza marşului lor îndelungat; de aceea, nu au hotărât nici un vicleşug pe timpul nopţii, în afară de Teancum; căci el era nespus de mânios pe Amoron într-atât, încât considera că Amoron, precum şi Amalichia, fratele lui, fuseseră [a]pricina acestui mare şi îndelungat război dintre ei şi lamaniţi, care fuseseră pricina unui atât de mare război şi a vărsării de sânge, da, şi a unei foamete atât de mari.

36 Şi s-a întâmplat că Teancum, în mânia lui, s-a dus în tabăra lamaniţilor şi s-a coborât peste zidurile oraşului. Şi el s-a dus cu o frânghie din loc în loc până când l-a găsit pe rege; şi a [a]aruncat către el o suliţă care l-a străpuns pe el lângă inimă. Dar iată, regele i-a trezit pe slujitorii săi înainte de a muri în aşa fel încât aceştia l-au urmărit pe Teancum şi l-au ucis.

37 Acum s-a întâmplat că, atunci când Lehi şi Moroni au aflat că Teancum era mort, ei au fost nespus de întristaţi; căci, iată, el fusese un om care se luptase cu vitejie pentru ţara sa, da, un prieten adevărat al libertăţii; şi răbdase foarte multe suferinţe foarte mari. Dar iată, era mort şi s-a dus pe calea pe care merge toată lumea.

35*a* Alma 48:1.

36*a* Alma 51:33–34.

38 Acum s-a întâmplat că Moroni a pornit în marş în ziua următoare şi s-a dus împotriva lamaniţilor, în aşa fel încât i-au onorât pe ei într-un mare măcel; şi i-au alungat pe ei afară din ţară; şi ei au fugit şi chiar nu s-au mai întors în acel timp împotriva nefiţilor.

39 Şi astfel s-a terminat cel de-al treizeci şi unulea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi; şi astfel ei avuseseră războaie şi vărsări de sânge, foamete şi suferinţe timp de mulţi ani.

40 Şi au fost crime şi conflicte şi neînţelegeri şi tot felul de nedreptăţi printre oamenii lui Nefi; cu toate acestea, de dragul celor *a*drepţi, da, datorită rugăciunilor celor drepţi ei au fost cruţaţi.

41 Dar iată, din cauza duratei nespus de mari a războiului dintre nefiţi şi lamaniţi, mulţi se împietriseră din cauza duratei foarte mari a războiului; şi mulţi erau îmblânziţi din cauza *a*suferinţelor lor într-atât, încât s-au umilit în faţa lui Dumnezeu chiar până în adâncurile umilinţei.

42 Şi s-a întâmplat că după ce Moroni a fortificat acele părţi ale ţării care fuseseră cel mai mult expuse lamaniţilor până când au fost destul de puternici, el s-a reîntors la oraşul lui Zarahemla; şi, de asemenea, Helaman s-a reîntors la locul moştenirii sale; şi iarăşi a fost pacea stabilită printre poporul lui Nefi.

43 Iar Moroni a predat comanda oştirilor sale în mâinile fiului său, al cărui nume era Moroniha; iar el s-a retras la casa lui pentru ca să-şi poată petrece restul zilelor sale în pace.

44 Iar Pahoran s-a reîntors la scaunul său de judecată; iar Helaman a început, iarăsi, să predice către popor cuvântul lui Dumnezeu; căci, din cauza atâtor războaie şi certuri, devenise potrivit ca un regulament să fie făcut din nou în Biserică.

45 De aceea, Helaman şi fraţii săi au mers şi au vestit cuvântul lui Dumnezeu cu multă putere pentru *a*convingerea multor oameni despre ticăloşia lor, ceea ce i-a făcut pe ei să se pocăiască de păcatele lor şi să fie botezaţi în Domnul, Dumnezeul lor.

46 Şi s-a întâmplat că au întemeiat iarăşi Biserica lui Dumnezeu peste toată ţara.

47 Da, şi regulamente au fost făcute în ceea ce priveşte legea. Iar judecătorii lor şi *a*judecătorii şefi ai lor au fost aleşi.

48 Iar poporul lui Nefi a început iarăşi să *a*prospere în ţară şi a început să se înmulţească şi să se întărească, iarăşi, în ţară; şi el a început să se îmbogăţească peste măsură de mult.

49 Dar, cu toate bogăţiile lor sau tăria lor, sau prosperitatea lor, ei nu au fost înălţaţi în mândrie în propriii ochi; şi nici nu erau ei leneşi în a-şi aduce aminte de Domnul, Dumnezeul

40*a* Alma 45:15–16.
41*a* GS Adversitate.
45*a* D&L 18:44.
47*a* Mosia 29:39.
48*a* Alma 50:20.

lor; ci s-au umilit ei înşişi peste măsură de mult în faţa Lui.

50 Da, şi-au adus aminte ce lucruri mari făcuse Domnul pentru ei, că El i-a eliberat pe ei de la moarte, din sclavie şi din închisori şi de la tot felul de suferinţe; şi El i-a eliberat pe ei din mâinile duşmanilor lor.

51 Şi ei s-au rugat Domnului, Dumnezeului lor tot timpul într-atât, încât Domnul i-a binecuvântat pe ei în acord cu cuvântul Său, aşa încât ei au devenit puternici şi prosperi în ţară.

52 Şi s-a întâmplat că toate aceste lucruri au avut loc. Iar Helaman a murit în cel de-al treizeci şi cincilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

CAPITOLUL 63

Şiblon şi, mai târziu, Helaman pun stăpânire pe inscripţiile sfinte—Mulţi nefiţi călătoresc către ţara de la miazănoapte—Hagot construieşte corăbii care călătoresc pe marea de la apus—Moroniha îi învinge pe lamaniţi în bătălie. Circa 56–52 î.H.

Şi s-a întâmplat că, la începutul celui de-al treizeci şi şaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, [a]Şiblon a pus stăpânire pe acele lucruri [b]sfinte care fuseseră date lui Helaman de către Alma.

2 Şi era el un om drept; şi el călca drept în faţa lui Dumnezeu; şi el avea grijă să facă bine tot timpul, să ţină poruncile Domnului, Dumnezeului său; şi tot aşa făcea şi fratele lui.

3 Şi s-a întâmplat că şi Moroni a murit. Şi astfel s-a terminat cel de-al treizeci şi şaselea an al domniei judecătorilor.

4 Şi s-a întâmplat că în cel de-al treizeci şi şaptelea an al domniei judecătorilor, un grup mare de oameni, şi anume în număr de cinci mii şi patru sute de bărbaţi, împreună cu nevestele şi cu copiii lor, a plecat din ţara lui Zarahemla în ţara care era către [a]miazănoapte.

5 Şi s-a întâmplat că Hagot, fiind un om peste măsură de curios, de aceea, el s-a dus şi şi-a construit o corabie peste măsură de mare la graniţele ţării Abundenţa, lângă ţara Pustiul, şi a pornit cu ea pe marea de la apus prin strâmtoarea [a]îngustă care ducea către ţara de la miazănoapte.

6 Şi iată, au fost mulţi dintre nefiţi care au intrat în ea şi au navigat tot înainte cu multe provizii, precum şi multe femei şi copii; şi ei au călătorit către miazănoapte. Şi astfel s-a terminat cel de-al treizeci şi şaptelea an.

7 Şi în cel de-al treizeci şi optulea an, acest om a construit alte corăbii. Şi prima corabie, de asemenea, s-a întors; şi mulţi oameni au intrat în ea; şi, de asemenea, au luat cu ei

63 1*a* Alma 38:1–2.
b Alma 37:1–12.
GS Sfânt.
4*a* Alma 22:31.
5*a* Alma 22:32; Eter 10:20.

multe provizii şi au plecat iarăşi către ţara de la miazănoapte.

8 Şi s-a întâmplat că despre ei nu s-a mai auzit nimic niciodată. Şi noi credem că s-au înecat în adâncurile mării. Şi s-a întâmplat că o altă corabie, de asemenea, a navigat tot înainte; şi încotro s-a dus, noi nu ştim.

9 Şi s-a întâmplat că în acest an erau mulţi oameni care s-au dus către ţara de la [a]miazănoapte. Şi astfel s-a terminat cel de-al treizeci şi optulea an.

10 Şi s-a întâmplat că în cel de-al treizeci şi nouălea an al domniei judecătorilor, Şiblon, de asemenea, a murit, iar Corianton a plecat către ţara de la miazănoapte, într-o corabie, ca să ducă provizii acelor oameni care plecaseră către ţara aceea.

11 De aceea, devenise potrivit ca Şiblon să confere acele lucruri sfinte înainte de a muri fiului lui [a]Helaman, acesta numindu-se Helaman după numele tatălui său.

12 Acum iată, toate acele [a]inscripţii care erau în posesia lui Helaman au fost scrise şi trimise printre copiii oamenilor prin toată ţara, în afară de acele părţi în care Alma poruncise să [b]nu fie trimise.

13 Cu toate acestea, aceste lucruri trebuia să fie păstrate sfinte şi [a]transmise de la o generaţie la alta; de aceea, în acest an, ele au fost conferite lui Helaman, înainte de moartea lui Şiblon.

14 Şi s-a întâmplat, de asemenea, că în acest an erau unii disidenţi care plecaseră la lamaniţi; şi ei erau tulburaţi iarăşi de mânie împotriva nefiţilor.

15 Şi, de asemenea, tot în acest an, ei au năvălit cu o oştire numeroasă ca să facă război împotriva poporului lui [a]Moroniha, sau împotriva oştirii lui Moroniha, în care ei au fost iarăşi învinşi şi alungaţi înapoi către pământurile lor proprii, suferind o mare pierdere.

16 Şi astfel s-a terminat cel de-al treizeci şi nouălea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

17 Şi astfel s-a terminat relatarea lui Alma şi a lui Helaman, fiul lui, şi, de asemenea, a lui Şiblon, care era fiul lui.

Cartea lui Helaman

O relatare a nefiţilor. Războaiele şi neînţelegerile lor, precum şi conflictele lor. Şi, de asemenea, profeţiile multor profeţi sfinţi înaintea venirii lui Hristos, potrivit cronicilor lui Helaman, care era fiul lui Helaman, şi, de asemenea, potrivit inscripţiilor fiilor lui, chiar până la venirea lui Hristos. Şi, de asemenea, mulţi lamaniţi

9*a* Hel. 3:11–12.
11*a* Vezi titlul cărţii lui Helaman.
12*a* Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13*a* Alma 37:4.
15*a* Alma 62:43.

sunt convertiţi. O relatare a convertirii lor. O relatare a dreptăţii lamaniţilor şi a ticăloşiei şi ale lucrurilor abominabile ale nefiţilor, potrivit cronicii lui Helaman şi a fiilor lui, chiar până la venirea lui Hristos, care se numeşte cartea lui Helaman şi aşa mai departe.

CAPITOLUL 1

Pahoran al Doilea devine judecător-şef şi este ucis de către Chişcumen—Pacumeni ocupă scaunul de judecată—Coriantumr conduce armatele lamaniţilor, ocupă Zarahemla şi-l ucide pe Pacumeni—Moroniha îi învinge pe lamaniţi şi recapturează Zarahemla, iar Coriantumr este ucis. Circa 52–50 î.H.

ŞI acum iată, s-a întâmplat că la începutul celui de-al patruzecilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi, a început să fie o mare neînţelegere în poporul nefiţilor.

2 Căci iată, [a]Pahoran murise şi se dusese pe calea pe care merge toată lumea; de aceea, a început să fie o mare neînţelegere în ceea ce priveşte care dintre fraţii, care erau fiii lui Pahoran să aibă scaunul de judecată.

3 Acum, acestea sunt numele acelora care s-au certat pentru scaunul de judecată, care, de asemenea, i-au făcut pe oameni să se certe: Pahoran, Paanchi şi Pacumeni.

4 Acum, aceştia nu sunt toţi fiii lui Pahoran (căci el a avut mulţi), dar aceştia sunt aceia care s-au certat pentru scaunul de judecată; de aceea, ei au pricinuit trei împărţiri în popor.

5 Cu toate acestea, s-a întâmplat că Pahoran a fost numit de către [a]glasul poporului ca să fie judecător-şef şi guvernator peste poporul lui Nefi.

6 Şi s-a întâmplat că Pacumeni, atunci când a văzut că nu putea să capete scaunul de judecată, el s-a unit cu glasul poporului.

7 Dar iată, Paanchi, împreună cu acea parte din popor care dorea ca el să fie guvernatorul lor, era foarte mânios; de aceea, era cât pe ce să-i linguşească pe acei oameni să se ridice în răzvrătire împotriva fraţilor lor.

8 Şi s-a întâmplat că atunci când el era gata să facă aceasta, iată, a fost luat şi a fost judecat în acord cu glasul poporului şi a fost condamnat la moarte; căci se ridicase în răzvrătire şi căutase să distrugă [a]libertatea poporului.

9 Acum, când aceşti oameni care doreau ca el să fie guvernatorul lor au văzut că a fost condamnat la moarte, au fost mânioşi şi, iată, l-au trimis pe unul, Chişcumen, chiar până la scaunul de judecată al lui Pahoran şi l-a ucis pe Pahoran, cum el stătea pe scaunul de judecată.

10 Şi el a fost urmărit de

[HELAMAN]
1 2*a* Alma 50:40.

5*a* Mosia 29:26–29.
8*a* GS Liber, libertate.

slujitorii lui Pahoran; dar iată, fuga lui Chişcumen era aşa de grăbită, încât nici un om nu a putut să-l prindă.

11 Şi el s-a dus la aceia care l-au trimis pe el; şi cu toţii au încheiat un legământ, da, jurând pe Creatorul lor cel Veşnic că nu vor spune nici unui om că Chişcumen l-a ucis pe Pahoran.

12 De aceea, Chişcumen nu a fost cunoscut în poporul lui Nefi, căci era mascat atunci când l-a ucis pe Pahoran. Şi Chişcumen şi banda lui, care făcuseră legământ cu el, s-au amestecat cu poporul, aşa încât ei cu toţii nu puteau fi găsiţi; dar toţi cei care au fost găsiţi au fost condamnaţi la [a]moarte.

13 Şi acum iată, Pacumeni a fost numit în acord cu glasul poporului ca să fie judecător-şef şi guvernator asupra poporului, ca să domnească în locul fratelui său, Pahoran; şi a fost potrivit dreptului lui. Şi toate acestea s-au întâmplat în cel de-al patruzecilea an al domniei judecătorilor; şi anul acela s-a sfârşit.

14 Şi s-a întâmplat în cel de-al patruzeci şi unulea an al domniei judecătorilor, că lamaniţii adunaseră laolaltă o oştire nenumărată de oameni şi-i înarmaseră pe ei cu săbii, şi cu paloşe, şi cu arcuri, şi cu săgeţi, şi cu coifuri, şi cu platoşe, şi cu tot felul de scuturi de toate felurile.

15 Şi ei au năvălit iarăşi ca să se lupte împotriva nefiţilor. Şi erau conduşi de către un om al cărui nume era Coriantumr; iar el era un urmaş al lui Zarahemla; şi era un disident între nefiţi; şi era un om mare şi puternic.

16 De aceea, regele lamaniţilor, al cărui nume era Tubalot, care era fiul lui [a]Amoron, crezând că, fiind un om puternic, Coriantumr, putea să se împotrivească nefiţilor cu puterea lui, precum şi cu înţelepciunea lui mare, într-atât, încât trimiţându-l pe el, ar putea să câştige putere asupra nefiţilor—

17 De aceea, el i-a aţâţat pe ei la mânie şi şi-a adunat laolaltă oştirile şi l-a numit pe Coriantumr ca să fie conducătorul lor şi a făcut ca ei să se ducă în marş către ţara lui Zarahemla ca să se lupte împotriva nefiţilor.

18 Şi s-a întâmplat că, din cauza atâtor vrajbe şi atâtor conflicte în guvern, ei nu au pus gărzi destule în ţara lui Zarahemla; căci crezuseră că lamaniţii nu îndrăzneau să vină până în inima ţării lor ca să atace acel mare oraş Zarahemla.

19 Dar s-a întâmplat că în fruntea oştirii sale numeroase Coriantumr a înaintat în marş şi a năvălit peste locuitorii oraşului, iar marşul lor a fost atât de rapid, încât nefiţii n-au avut timp deloc să-şi adune laolaltă oştirile.

20 De aceea, Coriantumr a doborât garda de la intrarea oraşului şi a înaintat în marş cu întreaga sa oştire până în oraş, iar ei au ucis pe fiecare care i-a înfruntat pe ei într-atât, încât au pus stăpânire pe întregul oraş.

12*a* GS Pedeapsă capitală. | 16*a* Alma 52:3.

21 Şi s-a întâmplat că Pacumeni, care era judecătorul-şef, a fugit din faţa lui Coriantumr chiar până la zidurile oraşului. Şi s-a întâmplat că el a fost izbit de zid de către Coriantumr, încât el a murit. Şi astfel s-au terminat zilele lui Pacumeni.

22 Iar acum, când Coriantumr a văzut că el avea stăpânirea oraşului lui Zarahemla şi a văzut că nefiţii fugiseră din faţa lor, şi au fost ucişi, şi au fost luaţi, şi au fost aruncaţi în închisoare, şi că el căpătase stăpânire pe cea mai puternică fortăreaţă din toată ţara, inima lui a prins curaj într-atât, încât a fost cât pe ce să se ducă împotriva întregii ţări.

23 Şi acum, el nu a zăbovit în ţara lui Zarahemla, ci s-a dus înainte cu o oştire mare, chiar către oraşul Abundenţa; căci era hotărârea lui ca să meargă înainte şi să-şi croiască drum cu sabia, pentru ca să poată să obţina părţile de la miazănoapte ale ţării.

24 Şi, crezând că tăria lor cea mai mare era în mijlocul ţării, de aceea, a înaintat în marş, fără să le dea timp ca să se adune laolaltă, decât doar dacă erau în cete mici; şi în felul acesta au năvălit peste ei şi i-au doborât la pământ.

25 Dar iată, acest marş al lui Coriantumr prin mijlocul ţării i-a dat lui Moroniha un mare avantaj asupra lor, fără a mai ţine seama de mărimea numărului nefiţilor care au fost ucişi.

26 Căci iată, Moroniha a crezut că lamaniţii nu îndrăzneau să vină până în mijlocul ţării, ci că ei ar ataca oraşele din jurul graniţelor, aşa cum făcuseră până atunci; de aceea, Moroniha a făcut ca oştirile lui puternice să apere acele părţi ale ţării care erau împrejur pe lângă graniţă.

27 Dar iată, lamaniţii nu erau înfricoşaţi de dorinţa lui, ci veniseră în mijlocul ţării şi ocupaseră capitala ţării, care era oraşul lui Zarahemla şi au mers în marş prin părţile cele mai importante ale ţării, ucigând oamenii într-un mare măcel, atât bărbaţi cât şi femei şi copii, punând stăpânire pe multe oraşe şi pe multe întărituri.

28 Dar când Moroniha a descoperit aceasta, el imediat l-a trimis pe Lehi cu o oştire ca să le taie calea înainte ca ei să ajungă în ţara Abundenţa.

29 Şi astfel a făcut el; şi i-a întrecut pe ei înainte ca ei să fi ajuns în ţara Abundenţa şi s-a luptat cu ei, într-atât, încât ei au început să se retragă înapoi către ţara lui Zarahemla.

30 Şi s-a întâmplat că Moroniha i-a întrecut pe ei în retragerea lor şi s-a luptat cu ei, într-atât, încât aceasta a devenit o bătălie peste măsură de sângeroasă; da, mulţi au fost ucişi, iar printre numărul celor care au fost ucişi a fost găsit, de asemenea, [a]Coriantumr.

31 Şi acum, iată, lamaniţii nu s-au putut retrage în nici o parte, nici la miazănoapte, nici la miazăzi, nici la răsărit, nici la

30*a* Hel. 1:15.

apus, căci ei erau înconjuraţi din toate părţile de către nefiţi.

32 Şi astfel i-a aruncat Coriantumr pe lamaniţi în mijlocul nefiţilor, într-atât, încât ei erau în puterea nefiţilor, iar el însuşi a fost ucis, iar lamaniţii s-au predat în mâinile nefiţilor.

33 Şi s-a întâmplat că Moroniha a pus iarăşi stăpânire pe oraşul lui Zarahemla şi a făcut ca lamaniţii care fuseseră luaţi prizonieri să plece din ţară în pace.

34 Şi astfel s-a terminat cel de-al patruzeci şi unulea an al domniei judecătorilor.

CAPITOLUL 2

Helaman, fiul lui Helaman, devine judecător-şef—Gadianton conduce ceata lui Chişcumen—Slujitorul lui Helaman îl ucide pe Chişcumen, iar ceata lui Gadianton fuge în pustiu. Circa 50–49 î.H.

Şi s-a întâmplat că în cel de-al patruzeci şi doilea an al domniei judecătorilor, după ce Moroniha stabilise iarăşi pacea între nefiţi şi lamaniţi, iată, nu era nimeni care să ocupe scaunul de judecată; de aceea, a început iarăşi să fie un conflict printre oameni despre cine trebuia să ocupe scaunul de judecată.

2 Şi s-a întâmplat că Helaman, care era fiul lui Helaman, a fost numit ca să ocupe scaunul de judecată, prin glasul poporului.

3 Dar iată, [a]Chişcumen, care-l ucisese pe Pahoran, a întins o capcană pentru ca să-l distrugă şi pe Helaman; şi el a fost susţinut de către ceata lui, care intrase într-un legământ ca nimeni să nu cunoască ticăloşia lui.

4 Căci era unul, [a]Gadianton, care era peste măsură de priceput în cuvinte, precum şi în măiestria lui, ca să înfăptuiască lucrarea secretă a crimei şi tâlhăriei; de aceea, el a devenit conducătorul bandei lui Chişcumen.

5 De aceea, el i-a linguşit pe ei, precum şi pe Chişcumen, spunând că, dacă ei îl vor înscăuna pe el în scaunul de judecată, atunci el le va înlesni acelora care făceau parte din banda lui să fie aduşi la putere şi autoritate printre oameni; de aceea, Chişcumen a căutat să-l distrugă pe Helaman.

6 Şi s-a întâmplat că în timp ce el se ducea către scaunul de judecată ca să-l distrugă pe Helaman, iată, unul dintre slujitorii lui Helaman, fiind afară în timpul nopţii, a aflat prin deghizare despre planurile făcute de această bandă ca să-l distrugă pe Helaman—

7 Şi s-a întâmplat că el l-a întâlnit pe Chişcumen şi i-a făcut un semn; de aceea, Chişcumen i-a făcut lui cunoscut obiectul dorinţei sale, dorind ca el să-l conducă pe el până la scaunul de judecată ca să-l poată ucide pe Helaman.

8 Şi atunci când slujitorul lui Helaman a cunoscut toată inima lui Chişcumen şi că scopul lui era să ucidă, precum şi că scopul tuturor acelora care fă-

2 3*a* Hel. 1:9. | 4*a* GS Tâlharii lui Gadianton.

ceau parte din banda lui era să ucidă şi să jefuiască şi să câştige putere (şi acesta era planul lor 8a secret şi combinaţia lor), slujitorul lui Helaman a spus către Chişcumen: Să mergem la scaunul de judecată.

9 Acum, aceasta l-a bucurat pe Chişcumen peste măsură, căci el a crezut că-şi va înfăptui planul; dar iată, slujitorul lui Helaman, cum mergeau ei către scaunul de judecată, l-a înjunghiat pe Chişcumen chiar în inimă, aşa încât a căzut mort fără un geamăt. Iar el a fugit şi i-a spus lui Helaman toate lucrurile pe care le văzuse, le auzise şi le făcuse.

10 Şi s-a întâmplat că Helaman a trimis ca această bandă secretă de tâlhari şi criminali să fie prinsă pentru ca ei să fie executaţi potrivit legii.

11 Dar iată, atunci când Gadianton a aflat de Chişcumen că nu s-a întors, el s-a temut să nu fie distrus; de aceea, a făcut ca banda lui să-l urmeze pe el. Iar ei au fugit din ţară pe un drum secret, în pustiu; şi astfel, atunci când Helaman a trimis ca să-i prindă pe ei, ei nu au putut fi găsiţi nicăieri.

12 Şi despre acest Gadianton se va mai vorbi mai încolo. Şi astfel s-a terminat cel de-al patruzeci şi doilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

13 Şi iată, la sfârşitul acestei cărţi veţi vedea voi că acest 8a Gadianton a fost pricina ruinii, da, aproape a distrugerii totale a poporului lui Nefi.

14 Iată, eu nu mă refer la sfârşitul cărţii lui Helaman, ci mă refer la sfârşitul cărţii lui Nefi, din care am luat toată relatarea pe care am scris-o.

CAPITOLUL 3

Mulţi nefiţi migrează către ţara de la nord—Ei construiesc case din ciment şi păstrează multe inscripţii—Zeci de mii sunt convertiţi şi botezaţi—Cuvântul lui Dumnezeu îi conduce pe oameni către salvare—Nefi, fiul lui Helaman, ocupă scaunul de judecată. Circa 49–39 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că în cel de-al patruzeci şi treilea an al domniei judecătorilor, nu a fost nici un conflict printre oamenii lui Nefi, în afară de o oarecare trufie care a fost în Biserică, care a pricinuit o oarecare neînţelegere printre oameni, care probleme au fost rezolvate la sfârşitul celui de-al patruzeci şi treilea an.

2 Şi nu a fost nici un conflict printre oameni în cel de-al patruzeci şi patrulea an; şi nici în cel de-al patruzeci şi cincilea an nu au fost multe conflicte.

3 Şi s-a întâmplat în cel de-al patruzeci şi şaselea an, da, atunci au fost multe conflicte şi multe neînţelegeri; şi din cauza aceasta, foarte mulţi au fost aceia care au plecat din ţara lui Zarahemla şi s-au dus în ţara de la 8a miazănoapte ca să moştenească pământul.

4 Şi ei au călătorit până la o

8 *a* 2 Ne. 10:15.
GS Combinaţii
secrete.
13 *a* Hel. 6:18;
4 Ne. 1:42.
3 3 *a* Alma 63:4.

distanţă nespus de mare, până când au ajuns la [a]mari întinderi de ape şi de râuri.

5 Da, şi ei chiar s-au împrăştiat în multe părţi ale ţării, oriunde ţara nu ajunsese pustie şi fără lemn de pădure din cauza multor locuitori care mai înainte moşteniseră ţara.

6 Şi acum, nici o parte din ţară nu era pustie, decât în ceea ce priveşte lemnul de pădure; dar din cauza [a]distrugerii mari făcute de poporul care mai înainte locuise ţara, aceasta era numită [b]pustie.

7 Şi acolo fiind numai puţin lemn de pădure pe toată întinderea ţării, oamenii care au ajuns acolo au devenit foarte pricepuţi în lucrul cimentului; de aceea, ei au construit case din ciment, în care au locuit.

8 Şi s-a întâmplat că ei s-au înmulţit şi s-au împrăştiat şi au înaintat de la ţara de la miazăzi până la ţara de la miazănoapte şi s-au împrăştiat atât de mult, încât au început să acopere faţa întregului pământ, de la marea de la miazăzi până la marea de la miazănoapte şi de la marea de la [a]apus până la marea de la răsărit.

9 Iar oamenii care erau în ţara de la miazănoapte au locuit în corturi şi în case din ciment; şi ei au avut grijă ca orice copac care răsărea pe faţa ţării să crească pentru ca peste un timp ei să poată avea lemn de pădure pentru a-şi construi casele lor, da, oraşele lor şi templele lor şi sinagogile lor şi sanctuarele lor şi tot felul de clădiri de-ale lor.

10 Şi s-a întâmplat că lemnul de pădure fiind foarte rar în ţara de la miazănoapte, ei au trimis mult pe calea [a]apelor.

11 Şi astfel au făcut posibil pentru oamenii din ţara de la miazănoapte ca şi ei să poată să-şi construiască multe oraşe, atât din lemn, cât şi din ciment.

12 Şi s-a întâmplat că au fost mulţi dintre [a]oamenii lui Amon, care erau lamaniţi prin naştere, care, de asemenea, s-au dus în această ţară.

13 Şi acum, sunt multe cronici păstrate despre faptele acestor oameni de către mulţi dintre aceşti oameni, care sunt importante şi foarte voluminose cu privire la ei.

14 Dar iată, a suta parte dintre faptele acestui popor, da, relatarea despre lamaniţi şi despre nefiţi, şi despre războaiele, şi conflictele, şi neînţelegerile, şi predicile lor, şi profeţiile lor, şi transporturile lor pe calea apelor şi construcţiile de corăbii, şi construcţiile lor de [a]temple şi de sinagogi şi de sanctuare, şi despre dreptatea lor şi ticăloşia lor, şi crimele lor şi furturile şi hoţiile lor şi tot felul de lucruri abominabile şi curvii, nu pot fi cuprinse în această lucrare.

15 Dar iată, sunt multe cărţi şi multe cronici de tot felul şi ele au fost păstrate de către nefiţi.

4*a* Mosia 8:8; Morm. 6:4.
6*a* Mosia 21:25–27.
b Alma 22:31.
8*a* Alma 22:27, 32.
10*a* Alma 63:5–8.
12*a* Alma 27:21–26.
14*a* 2 Ne. 5:16; Iacov 1:17; 3 Ne. 11:1.

16 Şi acestea au fost [a]trecute de la o generaţie la alta de către nefiţi, chiar până când ei au căzut în păcat şi au fost ucişi şi jefuiţi şi fugăriţi şi alungaţi şi măcelăriţi şi împrăştiaţi pe faţa pământului şi amestecaţi cu lamaniţii până când nici unul [b]nu a mai rămas să fie numit nefit, devenind păcătoşi şi sălbatici şi fioroşi, da, chiar devenind lamaniţi.

17 Şi acum, eu mă reîntorc, iarăşi, la relatarea mea; de aceea, ceea ce am vorbit s-a întâmplat după ce au fost multe conflicte şi tulburări şi războaie şi neînţelegeri printre oamenii lui Nefi.

18 Iar cel de-al patruzeci şi şaselea an al domniei judecătorilor s-a sfârşit;

19 Şi s-a întâmplat că încă mai era un mare conflict în ţară, da, chiar în cel de-al patruzeci şi şaptelea şi în cel de-al patruzeci şi optulea an.

20 Cu toate acestea, Helaman a ocupat scaunul de judecată cu dreptate şi echitate; da, el a avut grijă să păstreze statutele şi judecăţile şi poruncile lui Dumnezeu; şi el a făcut ceea ce era bun în ochii lui Dumnezeu, întotdeauna; şi a păşit pe urmele tatălui său, într-atât, încât el a prosperat mult în ţară.

21 Şi s-a întâmplat că el a avut doi fii. El i-a dat celui mai mare numele [a]Nefi, iar celui mai mic numele [b]Lehi. Şi ei au început să crească în Domnul.

22 Şi s-a întâmplat că războaiele şi conflictele au început să înceteze într-o mică măsură printre oamenii nefiţilor, către sfârşitul celui de-al patruzeci şi optulea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

23 Şi s-a întâmplat, că în cel de-al patruzeci şi nouălea an al domniei judecătorilor, a fost o pace continuă stabilită în ţară, în afară de combinaţiile secrete pe care [a]Gadianton, tâlharul, le întemeiase în părţile cele mai aşezate ale ţării, care la timpul acela nu erau cunoscute celor care erau la conducerea guvernului; de aceea, ei nu au fost nimiciţi în afara ţării.

24 Şi s-a întâmplat că în acelaşi an a fost o nespus de mare prosperitate în Biserică, într-atât, încât erau mii care s-au unit cu Biserica şi au fost botezaţi în pocăinţă.

25 Şi atât de mare a fost prosperitatea Bisericii şi atât de multe binecuvântări au venit peste popor, încât până şi preoţii cei mari şi învăţătorii erau ei înşişi uimiţi peste măsură.

26 Şi s-a întâmplat că lucrarea Domnului a prosperat pentru botezarea şi unirea cu Biserica lui Dumnezeu a multor suflete, da, chiar zeci de mii.

27 Astfel, noi putem să vedem că Domnul este plin de îndurare cu toţi aceia care, în sinceritatea inimilor lor, Îl vor chema după numele Lui cel sfânt.

28 Da, şi astfel noi vedem că [a]poarta cerului este deschisă

16*a* 1 Ne. 5:16–19; Alma 37:4.
b Alma 45:12–14.

21*a* GS Nefi, fiul lui Helaman.
b GS Lehi, misionar nefit.

23*a* Hel. 2:4.

28*a* 2 Ne. 31:9, 17.

[b]tuturor, şi anume acelora care vor crede în numele lui Isus Hristos, care este Fiul lui Dumnezeu.

29 Da, noi vedem că oricine vrea poate să pună stăpânire pe [a]cuvântul lui Dumnezeu, care este [b]iute şi puternic, care va sfărâma orice înşelătorii şi piedici şi comploturi ale diavolului şi îl va conduce pe omul lui Hristos pe un drum [c]strâmt şi îngust peste acea [d]prăpastie nepieritoare de chin care este pregătită să-i înghită pe cei păcătoşi—

30 Şi va aşeza sufletele lor, da, sufletele lor nemuritoare, de-a [a]dreapta lui Dumnezeu în Împărăţia cerului, ca să stea împreună cu Avraam şi cu Isaac şi cu Iacov şi cu toţi strămoşii noştri cei sfinţi, ca să nu mai plece de acolo.

31 Şi în acest an a fost o bucurie continuă în ţara lui Zarahemla şi în toate regiunile de jur-împrejur, chiar în toată ţara care era stăpânită de către nefiţi.

32 Şi s-a întâmplat că a fost pace şi nespus de mare bucurie în tot restul celui de-al patruzeci şi nouălea an; da, şi, de asemenea, a fost pace continuă şi mare bucurie în cel de-al cincizecilea an al domniei judecătorilor.

33 Iar în cel de-al cincizeci şi unulea an al domniei judecătorilor a fost, de asemenea, pace, în afară de trufia care a început să pătrundă în Biserică—nu în Biserica lui Dumnezeu, ci în inimile oamenilor care pretindeau cum că aparţineau de Biserica lui Dumnezeu—

34 Şi ei au fost înălţaţi în [a]trufie, chiar până la persecutarea multora dintre fraţii lor. Acum, acesta a fost un mare rău, care a făcut ca partea cea mai umilă a poporului să sufere mari persecuţii şi să treacă prin multe nenorociri.

35 Cu toate acestea, ei au [a]postit şi s-au [b]rugat adeseori şi au devenit din ce în ce mai puternici în [c]umilinţa lor şi din ce în ce mai întăriţi în credinţa în Hristos pentru umplerea sufletelor lor de bucurie şi consolare, da, chiar până la [d]purificarea şi [e]sfinţirea inimilor lor, care sfinţire vine datorită [f]supunerii inimilor lor în Dumnezeu.

36 Şi s-a întâmplat că cel de-al cincizeci şi doilea an, de asemenea, s-a încheiat în pace, în afară de trufia nespus de mare care intrase în inimile oamenilor; şi aceasta a fost din cauza [a]bogăţiilor lor nespus de mari şi a prosperităţii lor în ţară; şi aceasta a crescut într-înşii de la o zi la alta.

37 Şi s-a întâmplat că în cel de-al cincizeci şi treilea an al domniei judecătorilor, Helaman a murit, iar fiul lui cel mai mare, Nefi, a început să domnească în locul lui. Şi s-a întâmplat că el a ocupat scaunul de judecată cu dreptate şi echitate; da, el a

28*b* Fapte 10:28; Rom. 2:10–11.
29*a* GS Cuvântul lui Dumnezeu.
b Evr. 4:12; D&L 11:2.
c 2 Ne. 9:41; 33:9.
d 1 Ne. 15:28–30.
30*a* Mat. 25:33–34.
34*a* GS Mândrie.
35*a* GS (a) Posti, post.
b GS Rugăciune.
c GS Umil, umilinţă.
d GS Pur, puritate.
e GS Sfinţire.
f 2 Cron. 30:8; Mosia 3:19.
36*a* GS Bogăţii.

ţinut poruncile lui Dumnezeu şi a păşit pe urmele tatălui său.

CAPITOLUL 4

Disidenţii nefiţi şi lamaniţii îşi unesc forţele şi ocupă ţara lui Zarahemla—Înfrângerile nefiţilor au loc din cauza ticăloşiei lor—Biserica decade, iar poporul ajunge să fie slab ca şi lamaniţii. Circa 38–30 î.H.

Şi s-a întâmplat că în cel de-al cincizeci şi patrulea an au fost multe certuri în Biserică; şi, de asemenea, a fost o [a]neînţelegere în popor într-atât, încât a fost multă vărsare de sânge.

2 Iar cei rebeli au fost ucişi şi alungaţi afară din ţară, iar ei s-au dus la regele lamaniţilor.

3 Şi s-a întâmplat că ei s-au apucat să-i aţâţe pe lamaniţi la război împotriva nefiţilor; dar iată, lamaniţii au fost foarte înfricoşaţi, într-atât, încât nu au vrut să asculte de vorbele acelor disidenţi.

4 Dar s-a întâmplat că, în cel de-al cincizeci şi şaselea an al domniei judecătorilor, au fost unii [a]disidenţi care s-au dus de la nefiţi la lamaniţi; şi ei au reuşit ca, împreună cu ceilalţi, să-i aţâţe pe aceştia la mânie împotriva nefiţilor; şi în tot timpul acelui an s-au pregătit pentru război.

5 Iar în cel de-al cincizeci şi şaptelea an, ei au pornit în jos împotriva nefiţilor ca să se lupte; şi au început lucrarea morţii; da, într-atât de mult, încât în cel de-al cincizeci şi optulea an al domniei judecătorilor, ei au reuşit să obţină stăpânire peste ţara lui Zarahemla; da, precum şi peste toate ţinuturile, chiar şi peste ţinutul care era în vecinătatea ţinutului Abundenţei.

6 Iar nefiţii şi oştirile lui Moroniha au fost goniţi chiar până în ţara Abundenţei;

7 Iar acolo ei s-au fortificat împotriva lamaniţilor, de la marea de la apus şi chiar până la răsărit; aceasta fiind cam cât o călătorie de o zi pentru un nefit pe linia pe care ei o fortificaseră şi pe care îşi opriseră oştirile pentru ca să-şi apere ţara lor de la nord.

8 Şi astfel, acei disidenţi ai nefiţilor, cu ajutorul unei oştiri numeroase a lamaniţilor, au obţinut toată stăpânirea nefiţilor care era în ţinutul de la miazăzi. Şi toate acestea s-au întâmplat în cel de-al cincizeci şi optulea şi cincizeci şi nouălea an al domniei judecătorilor.

9 Şi s-a întâmplat că, în cel de-al şaizecilea an al domniei judecătorilor, Moroniha a reuşit ca împreună cu oştirile sale să obţină multe părţi din ţară; da, ei au recâştigat multe oraşe care căzuseră în mâinile lamaniţilor.

10 Şi s-a întâmplat că, în cel de-al şaizeci şi unulea an al domniei judecătorilor, ei au reuşit să recapete chiar jumătate din posesiunile lor.

11 Acum, această pierdere mare a nefiţilor şi marele măcel

4 1*a* 3 Ne. 11:29. 4*a* Hel. 5:17.

care a fost printre ei nu s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi fost ticăloşia şi lucrurile abominabile care erau printre ei; da, şi aceasta a fost, de asemenea, şi printre aceia care pretindeau că aparţineau de Biserica lui Dumnezeu.

12 Şi aceasta s-a întâmplat din cauza [a]mândriei inimilor lor, din cauza [b]bogăţiilor lor mari, da, aceasta s-a întâmplat din cauza asupririi celor [c]săraci de către ei, care nu au dat bucate celor flămânzi, care nu au dat haine celor goi şi care au lovit peste obraz pe fraţii lor cei umili, bătându-şi joc de ceea ce era sfânt, tăgăduind spiritul profeţiei şi al revelaţiei, ucigând, jefuind, minţind, furând, comiţând adulter, ridicându-se în mari rebeliuni şi dezertând în ţara lui Nefi printre lamaniţi.

13 Şi din cauza marii lor ticăloşii şi a [a]lăudăroşeniei lor despre puterea lor, ei au fost părăsiţi de puterea lor; de aceea, ei nu au prosperat, ci au fost loviţi şi pedepsiţi şi alungaţi dintre lamaniţi până când ei şi-au pierdut stăpânirea asupra aproape a tuturor ţinuturilor lor.

14 Dar iată, Moroniha predicase mult poporului din cauza nedreptăţilor lor şi, de asemenea, [a]Nefi şi Lehi, care erau fiii lui Helaman, au predicat şi ei multe lucruri poporului, da, şi le-au profeţit lor multe lucruri despre nedreptăţile lor şi despre ceea ce urma să vină peste ei dacă nu se pocăiau de păcatele lor.

15 Şi s-a întâmplat că ei s-au pocăit; şi în măsura în care s-au pocăit, ei au început să prospere.

16 Căci atunci când Moroniha a văzut că ei s-au pocăit, s-a aventurat ca să-i conducă pe ei tot înainte, dintr-un un loc în altul, şi dintr-un un oraş în altul chiar până când ei şi-au recăpătat jumătate din avuţia lor şi jumătate din ţinuturile lor.

17 Şi astfel s-a terminat cel de-al şaizeci şi unulea an al domniei judecătorilor.

18 Şi s-a întâmplat că, în cel de-al şaizeci şi doilea an al domniei judecătorilor, Moroniha nu a mai putut să capete alte posesiuni asupra lamaniţilor.

19 De aceea, ei şi-au abandonat planul de a obţine restul ţinuturilor lor, căci lamaniţii erau atât de numeroşi încât a fost peste putinţă pentru nefiţi să obţină mai multă putere asupra lor; de aceea, Moroniha a folosit toate oştirile sale ca să păstreze acele părţi pe care le luase.

20 Şi s-a întâmplat că din cauza numărului mare al lamaniţilor, nefiţii au fost mult înfricoşaţi ca să nu fie răsturnaţi, doborâţi, ucişi şi distruşi.

21 Da, ei au început să-şi aducă aminte de profeţiile lui Alma, precum şi de cuvintele lui Mosia; şi şi-au dat seama că fuseseră un popor încăpăţânat şi

12*a* Obad. 1:3–4; D&C 101:42.
b 1 Tim. 6:17; 2 Ne. 9:42.
c D&C 42:30–31.
13*a* GS Mândrie.
14*a* Hel. 3:21.

că nu puseseră nici un preţ pe poruncile lui Dumnezeu;

22 Şi că ei schimbaseră şi călcaseră în picioare [a]legile lui Mosia sau pe aceea pe care Domnul le poruncise s-o dea poporului; şi au văzut că legile lor deveniseră corupte şi că ei deveniseră un popor ticălos, într-atât, încât deveniseră tot atât de ticăloşi ca şi lamaniţii.

23 Şi din cauza nedreptăţii lor, Biserica începuse să [a]slăbească; şi ei au început să-şi piardă credinţa în spiritul profeţiei şi în spiritul revelaţiei; iar judecăţile lui Dumnezeu i-au privit pe ei drept în faţă.

24 Şi ei au văzut că deveniseră [a]slabi, la fel ca şi fraţii lor lamaniţii, şi că Spiritul Domnului nu-i mai apăra; da, Acesta s-a îndepărtat de ei pentru că [b]Spiritul Domnului nu trăieşte în temple [c]nesfinţite—

25 De aceea, Domnul a încetat să-i mai apere pe ei prin puterea Sa miraculoasă şi fără de egal, căci ei căzuseră într-o stare de [a]necredinţă şi de ticăloşie îngrozitoare; şi au văzut că lamaniţii erau cu mult mai numeroşi decât ei; şi că, dacă nu se [b]lipesc de Domnul Dumnezeul lor, atunci ei trebuia să piară fără de scăpare.

26 Căci iată, au văzut că puterea lamaniţilor era tot atât de mare ca şi puterea lor, chiar om pentru om. Şi astfel au căzut ei în acest mare păcat; da, astfel au devenit ei slabi, din cauza păcatului lor, în decursul [a]câtorva ani.

CAPITOLUL 5

Nefi şi Lehi se dedică propovăduirii—Numele lor îi îndeamnă pe ei să-şi croiască vieţile după modelul înaintaşilor lor—Hristos îi mântuieşte pe cei care se pocăiesc—Nefi şi Lehi îi convertesc pe mulţi şi sunt întemniţaţi, iar focul îi încercuieşte—Un nor de întuneric umbreşte trei sute de oameni—Pământul se cutremură, iar un glas le porunceşte oamenilor să se pocăiască—Nefi şi Lehi vorbesc cu îngeri, iar mulţimea este înconjurată de foc. Circa 30 î.H.

Şi s-a întâmplat că în acelaşi an, iată, [a]Nefi a cedat scaunul de judecată unui om al cărui nume era Cezoram.

2 Căci, după cum legile lor şi guvernele lor erau întemeiate prin [a]glasul poporului, iar cei care [b]aleseseră răul erau mai numeroşi decât cei care aleseseră binele, ei erau în pragul distrugerii, căci legile deveniseră corupte.

3 Da, şi aceasta nu era totul; ei erau un popor încăpăţânat într-atât, încât nu puteau să fie guvernaţi de către lege sau justiţie decât dacă era pentru distrugerea lor.

22*a* Alma 1:1.
23*a* GS Apostazie.
24*a* Mosia 1:13.
b GS Duhul Sfânt.
c Mosia 2:37; Alma 7:21; 34:36.
25*a* GS Necredinţă.
b Iacov 6:5.
26*a* Alma 46:8; Hel. 12:3–4.

5 1*a* Hel. 3:37.
2*a* Mosia 29:25–27.
b Alma 10:19.

4 Şi s-a întâmplat că Nefi obosise din cauza nedreptăţii lor; şi el a [a]cedat scaunul de judecată şi şi-a luat asupra sa să predice cuvântul lui Dumnezeu pentru tot restul vieţii sale; iar fratele lui, Lehi, de asemenea, pentru tot restul vieţii lui;

5 Căci şi-au adus aminte de cuvintele pe care tatăl lor, Helaman, le vorbise către ei. Şi acestea sunt cuvintele pe care el le-a vorbit:

6 Iată, fiii mei, eu doresc ca voi să vă aduceţi aminte să ţineţi poruncile lui Dumnezeu; şi eu doresc ca voi să vestiţi aceste cuvinte poporului. Iată, eu v-am dat vouă numele primilor [a]părinţi ai noştri care au venit din ţara Ierusalimului; şi am făcut aceasta pentru ca atunci când voi vă veţi aduce aminte de numele voastre, voi să vă aduceţi aminte de ei; iar atunci când voi vă aduceţi aminte de ei, voi vă aduceţi aminte de lucrările lor; şi atunci când vă aduceţi aminte de lucrările lor, atunci voi puteţi să ştiţi cum că a fost spus şi, de asemenea, scris că acestea erau [b]bune.

7 De aceea, fiii mei, aş dori ca voi să faceţi ceea ce este bun pentru ca să poată să fie spus despre voi şi, de asemenea, scris despre voi, tot aşa cum a fost spus şi scris despre ei.

8 Şi acum, fiii mei, iată, eu mai doresc încă ceva de la voi; care dorinţă este ca voi să nu faceţi aceste lucruri ca să vă făliţi, ci să faceţi astfel de lucruri ca să vă aşterneţi pentru voi o [a]comoară în ceruri; da, care este veşnică şi care nu se spulberă niciodată; da, pentru ca voi să puteţi avea acel dar [b]preţios al vieţii veşnice despre care noi avem motivul să credem că a fost dată strămoşilor noştri.

9 O, aduceţi-vă aminte, aduceţi-vă aminte, fiii mei, de [a]cuvintele pe care regele Beniamin le-a spus către poporul său; da, aduceţi-vă aminte că nu este nici o altă cale sau mijloc prin care omul să poată fi salvat, ci numai prin sângele [b]ispăşitor al lui Isus Hristos, Cel care va veni; da, aduceţi-vă aminte că El va veni ca să [c]mântuiască [d]lumea.

10 Şi, de asemenea, aduceţi-vă aminte de [a]cuvintele pe care Amulec le-a spus către Zeezrom în oraşul lui Amoniha; căci i-a spus el că Domnul cu siguranţă va veni să-şi mântuiască poporul, dar că El nu va veni ca să-i mântuiască pe ei în păcatele lor, ci să-i mântuiască pe ei de păcatele lor.

11 Şi El are putere, dată Lui de către Tatăl, pentru ca să-i mântuiască pe ei de păcatele lor datorită pocăinţei; de aceea, El i-a [a]trimis pe îngerii Săi ca să declare veştile despre condiţiile pocăirii, care duc la puterea

4*a* Alma 4:15–20.
6*a* 1 Ne. 1:1, 5.
b 2 Ne. 33.
8*a* 3 Ne. 13:19–21.
b D&L 14:7.
9*a* Mosia 2:9.
b Mosia 3:17–18.
GS Ispăşire, (a) ispăşi.
c GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
d GS Lume—Oameni care nu se supun poruncilor.
10*a* Alma 11:34.
11*a* Alma 13:24–25.

Mântuitorului pentru salvarea sufletelor lor.

12 Şi acum, fiii mei, aduceţi-vă aminte, aduceţi-vă aminte că pe [a]stânca Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiţi voi [b]temelia voastră ca, atunci când diavolul îşi va trimite vânturile lui puternice, da, săgeţile lui în vârtejuri, da, atunci când ploaia lui cu pietre şi [c]furtuna lui puternică vă va lovi, aceasta să nu aibă nici o putere asupra voastră ca să vă târască către adâncul nefericirii şi al suferinţei fără de sfârşit, datorită stâncii pe care voi sunteţi zidiţi, care este o temelie sigură, o temelie pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot să cadă.

13 Şi s-a întâmplat că acestea au fost cuvintele pe care Helaman le-a [a]propovăduit fiilor săi; da, el i-a învăţat pe ei multe lucruri care nu sunt scrise, precum şi, de asemenea, multe lucruri care sunt scrise.

14 Şi ei şi-au adus aminte de cuvintele lui; şi de aceea, au mers mai departe ţinând poruncile lui Dumnezeu pentru a propovădui cuvântul lui Dumnezeu printre tot poporul lui Nefi, începând cu oraşul Abundenţa;

15 Şi de acolo până la oraşul lui Ghid; şi de la oraşul lui Ghid până la oraşul lui Mulec;

16 Şi chiar de la un oraş la altul până când ei s-au dus tot înainte printre întreg poporul lui Nefi, care era în ţinutul de la miazăzi; şi de acolo, până în ţinutul lui Zarahemla, printre lamaniţi.

17 Şi s-a întâmplat că ei au propovăduit cu mare putere într-atât, încât i-au făcut de ruşine pe mulţi dintre acei [a]disidenţi care plecaseră de la nefiţi; într-atât, încât aceştia au venit şi şi-au mărturisit păcatele lor şi au fost botezaţi prin pocăinţă şi s-au întors imediat la nefiţi pentru ca să repare răul pe care-l făcuseră lor.

18 Şi s-a întâmplat că Nefi şi Lehi le-au predicat lamaniţilor cu atâta putere şi autoritate, căci ei aveau putere şi autoritate date lor pentru ca ei să poată [a]vorbi; şi lor, de asemenea, li se dăduse mesajul pe care trebuia să-l glăsuiască—

19 De aceea, ei au vorbit, spre marea uimire a lamaniţilor, [a]convingându-i pe ei într-atât, încât opt mii dintre lamaniţii care erau în ţara lui Zarahemla şi primprejur s-au botezat prin pocăinţă şi au fost convinşi de ticăloşia tradiţiilor strămoşilor lor.

20 Şi s-a întâmplat că Nefi şi Lehi au pornit de acolo ca să se ducă în ţara lui Nefi.

21 Şi s-a întâmplat că au fost capturaţi de o oştire de-a lamaniţilor şi au fost aruncaţi în [a]închisoare; da, chiar în aceeaşi închisoare în care Amon şi

12*a* Mat. 7:24–27; D&L 6:34; Moise 7:53. GS Piatra din capul unghiului; Stâncă.
b Isa. 28:16; Iacov 4:16.
c 3 Ne. 14:25, 27.
13*a* Mosia 1:4.
17*a* Hel. 4:4.
18*a* D&L 100:5–8. GS Profeţie, (a) profeţi.
19*a* GS Convertire, convertit; Munca misionară.
21*a* Mosia 7:6–7; 21:23.

fraţii lui fuseseră aruncaţi de către slujitorii lui Limhi.

22 Şi după ce ei au fost aruncaţi în închisoare pentru multe zile, fără mâncare, iată, ei s-au dus la ei la închisoare pentru ca să-i ia şi să-i poată ucide.

23 Şi s-a întâmplat că Nefi şi Lehi au fost înconjuraţi ca de [a]foc, într-atât, încât nu s-au încumetat să pună mâna pe ei de frică să nu se ardă. Cu toate acestea, Nefi şi Lehi nu au ars; şi ei au stat în mijlocul focului, dar nu au ars.

24 Şi atunci când au văzut că au fost înconjuraţi de o [a]coloană de foc şi că aceasta nu i-a ars, atunci inimile lor au prins curaj.

25 Căci au văzut că lamaniţii nu s-au încumetat să pună mâna pe ei; şi nici nu s-au încumetat să se apropie de ei, ci au stat ca şi cum ar fi fost trăsniţi de uimire.

26 Şi s-a întâmplat că Nefi şi Lehi s-au ridicat şi au început a vorbi către ei, spunând: Nu vă temeţi căci, iată, Dumnezeu este Acela care v-a arătat vouă acest lucru uimitor prin care vi se arată vouă că voi nu puteţi să puneţi mâna pe noi ca să ne ucideţi.

27 Şi iată, atunci când ei au spus aceste cuvinte, pământul s-a cutremurat foarte mult, iar pereţii închisorii s-au cutremurat ca şi cum ar fi fost să se prăbuşească la pământ; dar iată, aceştia nu s-au prăbuşit. Şi iată, cei care erau în închisoare erau lamaniţi şi nefiţi care erau disidenţi.

28 Şi s-a [a]întâmplat că ei erau umbriţi de un nor de întuneric; şi o frică mare a venit peste ei.

29 Şi s-a întâmplat că un [a]glas a venit ca şi cum ar fi fost deasupra norului de întuneric, zicând: Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă, şi nu mai căutaţi să-i distrugeţi pe slujitorii Mei pe care Eu i-am trimis la voi ca să anunţe veşti bune.

30 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au auzit acest glas şi au văzut că nu era glasul tunetului şi nici nu era acesta glasul unui zgomot tumultuos, ci iată, acesta era un glas [a]liniştit, de o blândeţe deplină, ca şi cum ar fi fost o şoptire care pătrundea chiar până în suflet—

31 Şi neţinând seama de blândeţea glasului, iată că pământul s-a cutremurat foarte tare, iar pereţii închisorii s-au cutremurat, iarăşi, ca şi cum ar fi fost să se dărâme la pământ; şi iată, norul de întuneric care îi umbrea nu s-a destrămat—

32 Şi iată, glasul a venit iarăşi, zicând: Pocăiţi-vă, pocăiţi-vă, căci Împărăţia cerului este aproape; şi nu mai căutaţi să-i distrugeţi pe slujitorii Mei. Şi s-a întâmplat că pământul s-a cutremurat iarăşi, iar pereţii s-au cutremurat.

33 Şi, de asemenea, iarăşi, pentru a treia oară, glasul a venit şi a spus către ei cuvinte

23*a* Ex. 3:2.
24*a* Ex. 14:24; 1 Ne. 1:6; D&L 29:12; JS—I 1:16.
28*a* Ex. 14:20.
29*a* 3 Ne. 11:3–14.
30*a* 1 Regi 19:12; D&L 85:6.

minunate care nu pot fi spuse de către om; iar pereţii s-au cutremurat iarăşi, iar pământul s-a cutremurat ca şi cum s-ar fi sfărâmat în bucăţi.

34 Şi s-a întâmplat că lamaniţii nu au putut fugi din cauza norului de întuneric care îi umbrea; da, şi, de asemenea, erau nemişcaţi din cauza spaimei care venise peste ei.

35 Acum, era unul printre ei care era nefit prin naştere, care aparţinuse, odată, de Biserica lui Dumnezeu, dar se despărţise de ei.

36 Şi s-a întâmplat că el s-a întors şi, iată, a văzut prin norul de întuneric faţa lui Nefi şi a lui Lehi; şi iată, ei [a]străluceau foarte mult, chiar ca feţele îngerilor. Şi a văzut că ei şi-au ridicat privirile lor către cer; şi arătau ca şi cum vorbeau sau îşi ridicau glasurile către o fiinţă pe care ei o vedeau.

37 Şi s-a întâmplat că acest om a strigat către mulţime că aceştia să se întoarcă şi să privească. Şi iată, lor li s-a dat putere pentru ca ei să se întoarcă şi să privească; şi ei au văzut faţa lui Nefi şi a lui Lehi.

38 Şi ei au spus către om: Iată, ce înseamnă toate aceste lucruri şi cine este acesta cu care aceşti oameni vorbesc?

39 Acum, numele omului acestuia era Aminadab. Iar Aminadab le-a spus: Ei vorbesc cu îngerii lui Dumnezeu.

40 Şi s-a întâmplat că lamaniţii i-au spus: [a]Ce putem noi să facem pentru ca acest nor de întuneric să poată fi înlăturat ca să nu ne mai umbrească?

41 Iar Aminadab le-a spus: Voi trebuie să vă [a]pocăiţi şi să imploraţi glasul chiar până când veţi avea [b]credinţă în Hristos, despre care voi aţi fost învăţaţi de către Alma şi de Amulec şi de Zeezrom; şi atunci când veţi face aceasta, norul de întuneric va fi înlăturat şi nu vă va mai umbri.

42 Şi s-a întâmplat că ei cu toţii au început să implore glasul Aceluia care cutremurase pământul; da, ei au implorat chiar până când norul de întuneric s-a spulberat.

43 Şi s-a întâmplat că, atunci când ei şi-au aruncat privirile împrejur şi au văzut că norul de întuneric era spulberat şi nu-i mai umbrea, iată, au văzut că erau [a]înconjuraţi, da, fiecare suflet, de către o coloană de foc.

44 Iar Nefi şi Lehi erau în mijlocul lor; da, ei erau înconjuraţi; da, erau ca în mijlocul unui foc înflăcărat; şi totuşi acesta nu le făcea nici un rău; şi, de asemenea, acesta nu cuprinsese nici zidurile închisorii; şi ei au fost umpluţi de acea [a]bucurie care este de nespus şi plină de slavă.

45 Şi iată, Spiritul [a]Sfânt al lui Dumnezeu s-a pogorât din

36*a* Ex. 34:29–35; Fapte 6:15.
40*a* Fapte 2:37–39.
41*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b GS Credinţă.
43*a* 3 Ne. 17:24; 19:14.
44*a* GS Bucurie.
45*a* 3 Ne. 9:20; Eter 12:14.

ceruri şi a pătruns în inimile lor şi ei erau ca şi umpluţi de foc şi puteau [b]glăsui cuvinte minunate.

46 Şi s-a întâmplat că un glas a venit către ei, da, un glas plăcut, ca şi cum ar fi fost o şoptire, zicând:

47 [a]Pace, pace fie între voi, datorită credinţei voastre în Preaiubitul Meu, care a fost de la începutul lumii.

48 Şi acum, când ei au auzit aceasta, şi-au aruncat ochii ca şi cum ar fi vrut să vadă din ce parte venea glasul; şi iată, au văzut cum [a]cerul s-a deschis; şi îngeri s-au pogorât din cer şi le-au slujit.

49 Şi erau cam trei sute de suflete care au văzut şi au auzit aceste lucruri; şi ei au fost îndemnaţi să meargă înainte şi să nu se minuneze şi nici să nu se îndoiască.

50 Şi s-a întâmplat că au mers înainte şi au slujit poporului, declarând în toate ţinuturile dimprejur despre toate lucrurile pe care le auziseră şi le văzuseră într-atât, încât cea mai mare parte a lamaniţilor a fost convinsă de acestea, datorită dovezilor măreţe pe care le primise.

51 Şi toţi cei care au fost [a]convinşi şi-au abandonat armele lor de război, precum şi ura lor şi tradiţiile strămoşilor lor.

52 Şi s-a întâmplat că ei au cedat nefiţilor pământurile din stăpânirea lor.

CAPITOLUL 6

Lamaniţii cei drepţi predică pentru nefiţii cei ticăloşi—Amândouă popoarele prosperă în timpul unei epoci de pace şi de belşug—Lucifer, autorul păcatului, aţâţă inimile ticăloşilor şi tâlharilor lui Gadianton la crimă şi la ticăloşie—Tâlharii acaparează guvernul nefiţilor. Circa 29–23 î.H.

Şi s-a întâmplat că atunci când cel de-al şaizeci şi doilea an al domniei judecătorilor s-a terminat, toate aceste lucruri s-au întâmplat, iar lamaniţii, cea mai mare parte dintre ei, au devenit un popor drept, într-atât, încât [a]dreptatea lor era mai mare decât aceea a nefiţilor, datorită credinţei lor ferme şi neclintite.

2 Căci iată, erau mulţi dintre nefiţi care deveniseră [a]duri şi fără pocăinţă şi foarte ticăloşi, într-atât, încât ei au respins cuvântul lui Dumnezeu şi toate predicile şi profeţiile care veniseră printre ei.

3 Cu toate acestea, poporul Bisericii a avut mare bucurie datorită schimbării lamaniţilor, da, datorită Bisericii lui Dumnezeu care fusese întemeiată printre ei. Şi ei s-au [a]întovărăşit şi s-au bucurat unul cu altul şi au avut mare bucurie.

4 Şi s-a întâmplat că mulţi dintre lamaniţi au venit jos în ţara lui Zarahemla şi au declarat către nefiţi despre [a]convertirea

45*b* GS Darurile spiritului.
47*a* GS Pace.
48*a* 1 Ne. 1:8.
51*a* Alma 31:5.
6 1*a* Hel. 13:1.
2*a* Rom. 1:28–32.
3*a* GS Tovărăşie.
4*a* GS Convertire, convertit.

lor şi i-au îndemnat pe aceştia la credinţă şi la pocăinţă.

5 Da, şi mulţi dintre ei au predicat cu multă putere şi autoritate până când au adus pe mulţi dintre ei până în adâncurile umilinţei pentru ca să fie urmaşi umili ai lui Dumnezeu şi ai Mielului.

6 Şi s-a întâmplat că mulţi dintre lamaniţi s-au dus în [a]ţara de la miazănoapte; şi, de asemenea, Nefi şi Lehi s-au dus în ţara de la miazănoapte ca să predice către popor. Şi astfel s-a terminat cel de-al şaizeci şi treilea an.

7 Şi iată, a fost pace în întreaga ţară, într-atât, încât nefiţii s-au dus în oricare parte a ţării au vrut, fie printre nefiţi, fie printre lamaniţi.

8 Şi s-a întâmplat că şi lamaniţii s-au dus orişiunde au vrut, fie că era printre lamaniţi sau printre nefiţi; şi astfel ei au avut legături libere unul cu altul ca să cumpere şi să vândă şi să obţină câştig după dorinţa lor.

9 Şi s-a întâmplat că au devenit foarte bogaţi, atât lamaniţii, cât şi nefiţii; şi au avut o mulţime de aur şi de argint şi de tot felul de metale preţioase, atât în ţara de la miazăzi, cât şi în ţara de la miazănoapte.

10 Acum, ţara de la miazăzi era numită Lehi, iar ţara de la miazănoapte era numită [a]Mulec, după fiul lui Zedechia; căci Domnul l-a adus pe Mulec în ţara de la miazănoapte, iar pe Lehi în ţara de la miazăzi.

11 Şi iată, era tot felul de aur în amândouă aceste ţări, precum şi argint şi minereuri preţioase de tot felul; şi, de asemenea, erau lucrători speciali care făceau tot felul de lucrări din minereuri şi le rafinau; şi astfel au devenit ei bogaţi.

12 Ei au cultivat grâne din abundenţă, atât la miazănoapte, cât şi la miazăzi; şi au prosperat foarte mult, atât la miazănoapte, cât şi la miazăzi. Şi s-au înmulţit şi au devenit foarte puternici în ţară. Şi au crescut multe turme şi cirezi, da, multe animale îngrăşate.

13 Iată, femeile lor au lucrat şi au tors şi au făcut tot felul de veşminte din bumbac fin şi veşminte de tot felul pentru ca să-şi acopere goliciunea. Şi astfel, cel de-al şaizeci şi patrulea an a trecut în pace.

14 Iar în cel de al şaizeci şi cincilea an ei, de asemenea, au avut mare bucurie şi pace, da, multe predici şi multe profeţii despre ceea ce era să vină. Şi astfel a trecut cel de-al şaizeci şi cincilea an.

15 Şi s-a întâmplat că în cel de-al şaizeci şi şaselea an al domniei judecătorilor, iată, [a]Cezoram a fost ucis de către o mână necunoscută în timp ce el se aşeza pe scaunul de judecată. Şi s-a întâmplat că în acelaşi an, fiul lui, care fusese numit de către popor în locul lui, a fost, de asemenea, ucis. Şi astfel s-a încheiat cel de-al şaizeci şi şaselea an.

16 Iar la începutul celui de-al

6*a* Alma 63:4–9; Hel. 3:11–12.

10*a* Mosia 25:2–4; Hel. 8:21.

15*a* Hel. 5:1.

şaizeci şi şaptelea an, poporul a început iarăşi să devină ticălos.

17 Căci iată, Domnul îi binecuvântase pe ei atât de mult cu bogăţiile lumii, încât ei nu fuseseră tulburaţi de mânie, de războaie şi nici de vărsări de sânge; de aceea, ei au început să-şi îndrepte inimile lor către bogăţii; da, au început să caute să obţină câştiguri pentru ca să se ridice unul deasupra altuia; de aceea, ei au început să ucidă în [a]ascuns şi să fure şi să jefuiască pentru ca să obţină câştiguri.

18 Şi acum, iată, acei criminali şi tâlhari erau o bandă care fusese formată de către Chişcumen şi [a]Gadianton. Şi acum, s-a întâmplat că erau mulţi din banda lui Gadianton printre nefiţi. Dar iată, ei erau mai numeroşi printre partea cea mai ticăloasă a lamaniţilor. Iar ei erau numiţi tâlharii şi ucigaşii lui Gadianton.

19 Şi aceştia erau cei care l-au ucis pe judecătorul-şef Cezoram şi pe fiul lui în timp ce erau în scaunul de judecată; şi iată, ei nu au fost găsiţi.

20 Şi acum s-a întâmplat că atunci când lamaniţii au aflat că erau tâlhari printre ei, au fost foarte supăraţi; şi au folosit orişice mijloace care erau în puterile lor pentru ca să-i distrugă pe ei de pe faţa pământului.

21 Dar iată, Satana a aţâţat inimile celei mai mari părţi a nefiţilor într-atât, încât aceştia s-au unit cu bandele acelea de tâlhari şi au făcut legăminte şi jurăminte că ei se vor proteja şi apăra unul pe altul în orişice împrejurări grele s-ar afla pentru ca ei să nu sufere pentru crimele lor şi pentru tâlhăriile lor şi pentru furturile lor.

22 Şi s-a întâmplat că au avut semnele lor, da, semnele lor [a]secrete şi cuvintele lor secrete; şi aceasta pentru ca ei să poată să deosebească pe un frate care intrase în legământ, pentru ca orişice ticăloşie fratele lui ar fi comis, el să nu fie vătămat de fratele său, nici de cei care făceau parte din banda lui, care făcuseră acest legământ.

23 Şi astfel, ei puteau să ucidă şi să jefuiască şi să fure şi să preacurvească şi să facă tot felul de ticăloşii împotriva legilor ţării lor şi a legilor lui Dumnezeu.

24 Şi oricare dintre cei ce aparţineau de banda lor ar fi divulgat lumii [a]ticăloşia şi lucrurile lor abominabile trebuia să fie judecat, nu potrivit legilor ţării lor, ci potrivit legilor ticăloşiei lor, care fuseseră date de către Gadianton şi Chişcumen.

25 Acum, iată, acestea erau jurămintele şi legămintele [a]secrete despre care Alma îi poruncise fiului său că nu trebuie să pătrundă în lume, căci altfel acestea ar fi un mijloc ca să tragă poporul în jos la distrugere.

26 Acum iată, aceste [a]jurăminte şi legăminte secrete nu au ajuns la Gadianton de la cronicile care fuseseră date lui

17*a* 3 Ne. 9:9.
18*a* Hel. 2:4, 12–13.
22*a* GS Combinaţii secrete.
24*a* GS Răutate, rău.
25*a* Alma 37:27–32.
26*a* Moise 5:29, 49–52.

Helaman; dar iată, ele au fost sădite în inima lui Gadianton de către [b]aceeaşi fiinţă care i-a îndemnat pe părinţii noştri dintâi să ia din fructul oprit—

27 Da, aceeaşi fiinţă care complotase cu [a]Cain că dacă acesta îl va ucide pe fratele său Abel, aceasta să nu fie făcut cunoscută lumii. Şi el a complotat cu Cain şi urmaşii lui de la acel timp încolo.

28 Şi, de asemenea, tot această fiinţă este aceea care a sădit în inimile oamenilor ideea să [a]zidească un turn destul de înalt pentru ca ei să poată ajunge la cer. Şi tot această fiinţă a fost aceea care a condus pe cei care au venit de la acel turn în ţara aceasta; care au răspândit lucrările întunericului şi ale lucrurilor abominabile pe toată faţa pământului până când ea a târât poporul în jos într-o distrugere [b]totală şi până la un iad veşnic.

29 Da, este aceeaşi fiinţă care a sădit în inima lui [a]Gadianton să continue lucrarea întunericului şi a uciderii secrete; şi ea a dat pe faţă acest lucru de la începutul omului şi până în timpul de acum.

30 Şi iată, ea este aceea care este [a]autoarea tuturor păcatelor. Şi iată, ea este aceea care conduce lucrările sale de întuneric şi de crime secrete şi care transmite planurile lor şi jurămintele lor şi legămintele lor şi planurile lor îngrozitor de ticăloase de la generaţie la generaţie, în măsura în care ea poate să acapareze inimile copiilor oamenilor.

31 Şi acum iată, ea a pus stăpânire pe inimile nefiţilor; da, într-atât, încât ei deveniseră foarte păcătoşi; da, cea mai mare parte a lor s-au îndepărtat din drumul dreptăţii şi au [a]călcat în picioare poruncile lui Dumnezeu; şi s-au întors către drumurile lor proprii şi şi-au zidit idoli din aurul şi argintul lor.

32 Şi s-a întâmplat că toate aceste nedreptăţi li s-au întâmplat lor în timp de numai [a]câţiva ani, într-atât, încât cea mai mare dintre ele li s-au întâmplat lor în cel de-al şaizeci şi şaptelea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

33 Şi ei, de asemenea, au crescut în nedreptăţile lor în cel de-al şaizeci şi optulea an, spre marea supărare şi tânguire a celor drepţi.

34 Şi astfel, noi vedem că nefiţii au început să rătăcească în necredinţă şi să crească în ticăloşie şi în lucruri abominabile, în timp ce lamaniţii au început să se întărească nespus de mult în cunoaşterea Dumnezeului lor; da, ei au început să ţină legile şi poruncile Lui şi să păşească în adevăr şi în dreptate în faţa Lui.

35 Şi astfel, noi vedem că Spiritul Domnului a început să se [a]retragă de la nefiţi, din cauza

26*b* 3 Ne. 6:28; Moise 4:6–12.
27*a* Moise 5:18–33.
28*a* Gen. 11:1–4; Eter 1:3.
b Eter 8:9, 15–25.
29*a* Hel. 2:4–13.
30*a* Alma 5:39–42; Moro. 7:12, 17; Moise 4:4.
31*a* 1 Ne. 19:7.
32*a* Alma 46:8.
35*a* Mosia 2:36; D&L 121:37.

ticăloşiei şi a împietririi inimilor lor.

36 Şi astfel, noi vedem că Domnul a început să-Şi verse Spiritul Său peste lamaniţi, datorită uşurinţei lor şi a dorinţei lor de a crede în cuvintele Lui.

37 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au fugărit banda de tâlhari ai lui Gadianton; şi ei au predicat cuvântul lui Dumnezeu printre cei mai slabi dintre ei, într-atât, încât această bandă de tâlhari a fost distrusă cu totul dintre lamaniţi.

38 Şi s-a întâmplat, pe de altă parte, că nefiţii i-au întărit şi i-au sprijinit, începând cu cei mai ticăloşi dintre ei, până când ei s-au răspândit peste toată ţara nefiţilor şi au cucerit cea mai mare parte dintre cei drepţi, până când ei au ajuns să creadă în lucrările lor şi să se împărtăşească din jafurile lor şi să se unească cu ei în crimele şi combinaţiile lor secrete.

39 Şi astfel, ei au obţinut întreaga conducere a guvernului, într-atât, încât au călcat în picioare şi au lovit şi au sfâşiat şi le-au întors spatele celor *săraci şi urmaşilor cei umili ai lui Dumnezeu.

40 Şi astfel, noi vedem că ei erau într-o stare îngrozitoare şi se *pregăteau pentru o distrugere veşnică.

41 Şi s-a întâmplat că astfel s-a încheiat cel de-al şaizeci şi optulea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

Profeţia lui Nefi, Fiul lui Helaman—Dumnezeu ameninţă poporul lui Nefi că El îl va vizita în mânia Sa pentru distrugerea lor totală, dacă nu renunţă la ticăloşia lor. Dumnezeu loveşte poporul lui Nefi cu o ciumă; ei se pocăiesc şi se întorc către El. Samuel, un lamanit, le profeţeşte nefiţilor.

Cuprinde capitolele 7 până la 16, inclusiv.

CAPITOLUL 7

Nefi este respins la miazănoapte şi se reîntoarce la Zarahemla—El se roagă în turnul din grădina sa şi cheamă poporul să se pocăiască sau să piară. Circa 23–21 î.H.

Iată, acum s-a întâmplat în cel de-al şaizeci şi nouălea an al domniei judecătorilor peste poporul nefiţilor că Nefi, fiul lui Helaman, s-a *reîntors în ţara lui Zarahemla, din ţara de la miazănoapte.

2 Căci el provenea din poporul care era din ţara de la miazănoapte şi a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu şi a profeţit multe lucruri;

3 Şi ei au respins toate cuvintele lui, într-atât, încât el nu a putut să rămână printre ei, ci s-a întors iarăşi în ţara lui de baştină.

4 Şi au văzut poporul într-o asemenea stare îngrozitoare de ticăloşie şi pe acei tâlhari ai lui

39*a* Ps. 109:16; Alma 5:54–56; D&L 56:16.
40*a* Hel. 5:2; 11:37; D&L 18:6.
7 1*a* Hel. 6:6.

Gadianton ocupând scaunele de judecată—după ce au uzurpat puterea şi autoritatea din ţară; dând deoparte poruncile lui Dumnezeu şi nefiind drepţi câtuşi de puţin în faţa Lui; nefăcând nici un fel de dreptate copiilor oamenilor;

5 Condamnând pe cei drepţi datorită dreptăţii lor; lăsând pe cei vinovaţi şi ticăloşi să meargă nepedepsiţi din cauza banilor lor; şi mai ales fiind ţinuţi în posturi din fruntea guvernului, ca să domnească şi să facă după dorinţa lor, pentru ca ei să poată căpăta câştiguri şi slava [a]lumii; şi mai ales, pentru ca ei să poată şi mai uşor să comită adulter, să fure şi să ucidă şi să facă după dorinţele lor proprii—

6 Acum, această mare nedreptate li se întâmplase nefiţilor timp de nu prea mulţi ani; şi atunci când Nefi a văzut aceasta, inima i s-a umplut de supărare în piept şi a exclamat în chinul sufletului său:

7 O, dacă aş fi putut să-mi trăiesc zilele mele în zilele când tatăl meu, Nefi, a plecat, la început, din ţara Ierusalimului, dacă aş fi putut să mă bucur împreună cu el în ţara făgăduită; atunci poporul lui se aşeza în implorare cu uşurinţă, era tare în ţinerea poruncilor lui Dumnezeu şi lent în a fi condus la nedreptate; şi el era iute în a asculta de Cuvintele Domnului—

8 Da, dacă zilele mele ar fi putut să fie în zilele acelea, atunci sufletul meu ar fi putut să aibă bucurie în dreptatea fraţilor mei.

9 Dar iată, mie mi-a fost dat să trăiesc în zilele acestea şi ca sufletul meu să fie plin de supărare din cauza ticăloşiei acesteia a fraţilor mei.

10 Şi iată, acum s-a întâmplat că aceasta s-a petrecut sus, într-un turn care era în grădina lui Nefi, care era lângă drumul mare care ducea la piaţa principală, care era în oraşul lui Zarahemla; de aceea, Nefi s-a închinat în turnul care era în grădina lui, care turn era, de asemenea, lângă poarta grădinii pe lângă care trecea drumul.

11 Şi s-a întâmplat că erau unii oameni care treceau pe acolo şi care l-au văzut pe Nefi cum îşi vărsa sufletul către Dumnezeu sus în turn; şi ei au alergat şi au spus poporului ceea ce văzuseră, iar poporul a venit laolaltă în mari mulţimi pentru ca să poată să afle cauza unei aşa de mari jeluiri pentru ticăloşia poporului.

12 Şi acum, când Nefi s-a ridicat, el a văzut mulţimile de oameni care erau adunate laolaltă.

13 Şi s-a întâmplat că el şi-a deschis gura şi le-a spus: Iată, [a]de ce v-aţi adunat laolaltă? Pentru ca eu să vă spun despre nedreptăţile voastre?

14 Da, căci m-am urcat în turnul meu ca să-mi pot vărsa sufletul către Dumnezeul meu, din cauza supărării foarte mari a inimii mele, care este din cauza nedreptăţilor voastre!

5*a* Mat. 13:22; 16:26.

13*a* Mat. 3:5–8.

15 Şi din cauza jeluirii şi a tânguirii mele voi v-aţi adunat laolaltă şi vă minunaţi; da, voi aveţi mare nevoie să vă minunaţi; da, voi ar trebui să vă minunaţi, căci i-aţi dat voie Satanei să acapareze într-o asemenea măsură inimile voastre.

16 Da, cum de aţi putut voi să vă lăsaţi seduşi de el, care caută să vă doboare sufletele în nefericire veşnică şi suferinţă fără de sfârşit?

17 O, pocăiţi-vă, pocăiţi-vă! [a]De ce să muriţi? Întoarceţi-vă, întoarceţi-vă către Domnul Dumnezeul vostru. De ce v-a părăsit El pe voi?

18 Aceasta este pentru că voi v-aţi împietrit inimile; da, voi nu ascultaţi de glasul Păstorului cel [a]bun; da, voi L-aţi [b]provocat pe El ca să se mânie împotriva voastră.

19 Şi iată, în loc să vă [a]adune, dacă nu vă pocăiţi, iată, El vă va împrăştia pentru ca voi să ajungeţi carne pentru câini şi pentru animalele sălbatice.

20 O, cum de L-aţi putut voi uita pe Dumnezeul vostru chiar în ziua când El v-a salvat?

21 Dar iată, aceasta este pentru ca să obţineţi câştiguri, pentru ca să fiţi lăudaţi de către oameni, da, şi pentru ca voi să puteţi obţine aur şi argint. Şi v-aţi îndreptat inimile către bogăţii şi către lucrurile deşarte ale acestei [a]lumi, pentru care voi faceţi crime şi tâlhării şi furturi; şi purtaţi mărturie [b]neadevărată împotriva vecinului vostru; şi faceţi tot felul de nedreptăţi.

22 Şi din cauza aceasta nenorocire va veni peste voi, dacă nu vă veţi pocăi. Căci, dacă nu vă veţi pocăi, iată, acest oraş mare, precum şi toate acele oraşe mari care se află de jur-împrejur, care sunt în ţara stăpânirilor voastre, vor fi luate de la voi pentru ca voi să nu aveţi nici un loc în ele; căci iată, Domnul nu vă va da vouă [a]putere, aşa cum El a făcut-o până acum ca să rezistaţi împotriva duşmanilor voştri.

23 Căci iată, astfel spune Domnul: Eu nu-i voi arăta puterea Mea celui ticălos, unuia mai mult decât altuia, decât numai acelora care se pocăiesc de păcatele lor şi ascultă de Cuvintele Mele. Acum, de aceea, eu aş vrea ca voi să vedeţi, fraţii mei, că va fi [a]mai bine de lamaniţi decât de voi, dacă nu vă pocăiţi.

24 Căci iată, ei sunt mai drepţi decât voi, căci ei nu au păcătuit împotriva acelei mari cunoaşteri pe care voi aţi obţinut-o; de aceea, Domnul va avea îndurare faţă de ei; da, El va [a]prelungi zilele lor şi va înmulţi seminţia lor, chiar atunci când voi veţi fi [b]distruşi cu totul, dacă nu vă veţi pocăi.

25 Da, nenorocire va veni peste voi din cauza acelor mari lu-

17a Ezec. 18:23, 31–32.
18a Ezec. 34:12; Ioan 10:14–16; Alma 5:38–41, 57–60. GS Păstorul cel bun.
b Iacov 1:8; Alma 12:36–37.
19a 3 Ne. 10:4–7.
21a GS Deşertăciune lumească.
b Ex. 20:16; Mat. 15:19–20.
22a Mosia 7:29.
23a Hel. 15:11–15.
24a Alma 9:16; D&L 5:33.
b Alma 9:19.

cruri abominabile care au venit printre voi; iar voi v-aţi unit unul cu altul pentru aceasta, da, în banda aceea [a]secretă care a fost întemeiată de către Gadianton!

26 Da, [a]nenorocire va veni peste voi din cauza acelei mândrii pe care aţi lăsat-o să intre în inimile voastre, care v-a ridicat dincolo de ceea ce este bun, din cauza [b]bogăţiilor voastre foarte mari!

27 Da, nenorocire va veni peste voi din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor voastre abominabile!

28 Şi dacă nu vă veţi pocăi, atunci veţi pieri; da, chiar şi pământurile voastre vor fi luate de la voi, iar voi veţi fi distruşi de pe faţa pământului.

29 Iată acum, eu nu spun de la mine că aceste lucruri se vor întâmpla, căci nu de la mine însumi [a]cunosc aceste lucruri; ci iată, eu ştiu că aceste lucruri sunt adevărate pentru că Domnul Dumnezeu mi le-a făcut mie cunoscute, de aceea, mărturisesc eu că acestea se vor întâmpla.

CAPITOLUL 8

Judecători corupţi caută să incite poporul împotriva lui Nefi—Avraam, Moise, Zenos, Zenoc, Ezias, Isaia, Ieremia, Lehi şi Nefi au depus cu toţii mărturie despre Hristos—Prin inspiraţie, Nefi anunţă uciderea judecătorului-şef. Circa 23–21 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că atunci când Nefi a vorbit aceste cuvinte, iată, erau oameni care erau judecători care, de asemenea, aparţineau de banda secretă a lui Gadianton; şi ei erau mânioşi şi îşi ridicau glasurile împotriva lui, zicând către popor: De ce nu-l prindeţi pe acest om şi nu-l aduceţi pentru ca el să poată fi condamnat după crima pe care a comis-o?

2 De ce vă uitaţi la acest om şi-l ascultaţi cum insultă poporul acesta şi legea noastră?

3 Căci iată, Nefi le-a vorbit despre corupţia legii lor; da, multe lucruri a vorbit Nefi care nu pot fi scrise; şi nimic n-a vorbit el care era împotriva poruncilor lui Dumnezeu.

4 Şi acei judecători erau mânioşi pe el pentru că a [a]vorbit limpede către ei despre lucrările lor tainice ale întunericului; cu toate acestea ei nu s-au încumetat să pună mâna pe el căci s-au temut de popor ca acesta să nu se plângă împotriva lor.

5 De aceea, ei au strigat către popor, zicând: De ce permiteţi voi ca acest om să ne insulte? Căci iată, el a condamnat tot acest popor chiar la distrugere; da, şi, de asemenea, ca aceste oraşe mari să fie luate de la noi pentru ca noi să nu avem nici un loc în ele.

6 Şi acum, noi ştim că aceasta este imposibil, căci iată, noi suntem puternici şi oraşele noastre sunt mari; de aceea, duşmanii noştri nu pot să aibă nici o putere asupra noastră.

7 Şi s-a întâmplat că astfel

25*a* Hel. 3:23.
26*a* Isa. 5:8–25.
b Iacov 2:13.
29*a* Alma 5:45–46.
8 4*a* 1 Ne. 16:2–3.

au aţâţat ei poporul la mânie împotriva lui Nefi şi au pricinuit conflicte printre ei; căci erau unii care au strigat: Lăsaţi-l pe acest om în pace, căci este un om bun, iar lucrurile pe care le-a spus cu siguranţă se vor întâmpla dacă noi nu ne pocăim.

8 Da, iată, toate judecăţile vor veni asupra noastră, despre care el ne-a depus mărturie; căci noi ştim că el ne-a depus mărturie dreaptă despre nedreptăţile noastre. Şi iată, acestea sunt multe; şi el, de asemenea, [a]cunoaşte toate lucrurile care ni se vor întâmpla nouă, după cum el cunoaşte nedreptăţile noastre;

9 Da, şi iată, dacă el nu ar fi fost un profet, nu ar fi putut să depună mărturie despre acele lucruri.

10 Şi s-a întâmplat că acei oameni care au căutat să-l distrugă pe Nefi erau forţaţi, din cauza fricii lor, să nu pună mâna pe el; de aceea, el a început iarăşi să vorbească către ei, văzând că el dobândise trecere în ochii unora într-atât, încât cei rămaşi dintre ei erau înfricoşaţi.

11 De aceea, el a fost forţat să le vorbească lor mai mult, zicând: Iată, fraţii mei, n-aţi citit voi că Dumnezeu a dat putere unui om şi anume, lui Moise, ca să lovească apele [a]Mării Roşii şi că acestea s-au despărţit încoace şi încolo într-atât, încât Israeliţii, care erau strămoşii noştri, au trecut printre ape pe pământ uscat, iar apele s-au închis peste oştirile Egiptenilor şi le-au înghiţit?

12 Şi acum iată, dacă Dumnezeu i-a dat acestui om asemenea putere, atunci de ce trebuie să vă certaţi între voi şi să spuneţi că el nu mi-a dat mie nici o putere ca să ştiu despre judecăţile care vor veni peste voi, dacă voi nu vă pocăiţi?

13 Dar iată, voi nu numai că tăgăduiţi cuvintele mele, dar tăgăduiţi şi toate cuvintele care au fost spuse de către strămoşii noştri, precum şi cuvintele care au fost spuse de către acest om, Moise, care avea puteri atât de mari date lui, da, cuvintele pe care el le-a spus despre venirea lui Mesia.

14 Da, nu a scris el că Fiul lui Dumnezeu va veni? Şi tot aşa cum el a [a]ridicat şarpele de aramă în pustiu, tot aşa va fi ridicat El, Cel care va veni.

15 Şi atâţia câţi vor privi la acel şarpe vor [a]trăi, şi anume atâţia câţi vor privi la Fiul lui Dumnezeu cu credinţă, având spiritul smerit, aceia vor putea să [b]trăiască, chiar acea viaţă care este veşnică.

16 Şi acum iată, nu numai Moise a depus mărturie despre aceste lucruri, ci tot aşa au făcut şi [a]toţi profeţii sfinţi din zilele lui şi până în zilele lui Avraam.

8*a* Hel. 7:29.
11*a* Ex. 14:16; 1 Ne. 17:26; Mosia 7:19; D&L 8:2–3; Moise 1:25.
14*a* Num. 21:6–9; 2 Ne. 25:20; Alma 33:19–22. GS Isus Hristos—Semne sau simboluri ale lui Hristos.
15*a* 1 Ne. 17:41; Alma 37:45–47; 3 Ne. 15:9.
b Ioan 11:25.
16*a* Iacov 4:4–5; 7:11.

17 Da, şi iată, [a]Avraam a văzut venirea Lui şi s-a umplut de veselie şi s-a bucurat.

18 Da, şi iată, vă spun vouă că nu numai Avraam ştia despre aceste lucruri, dar erau [a]mulţi înaintea zilelor lui Avraam care au fost chemaţi la [b]ordinul lui Dumnezeu; da, chiar la ordinul Fiului Lui; şi aceasta pentru ca să poată fi arătat poporului, multe mii de ani înainte de venirea Lui, că va veni la ei chiar mântuirea.

19 Şi acum, aş dori ca voi să ştiţi că încă din zilele lui Avraam au fost mulţi profeţi care au depus mărturie despre aceste lucruri; da, iată, profetul [a]Zenos a depus mărturie cu curaj; pentru aceasta el a fost ucis.

20 Şi iată, de asemenea, [a]Zenoc, şi, de asemenea, Ezias şi, de asemenea, [b]Isaia şi [c]Ieremia (Ieremia fiind acelaşi profet care a depus mărturie despre distrugerea [d]Ierusalimului) şi acum, noi ştim că Ierusalimul a fost distrus potrivit cuvintelor lui Ieremia. O, atunci de ce să nu vină Fiul lui Dumnezeu potrivit profeţiei lui?

21 Şi acum, veţi contesta voi faptul că [a]Ierusalimul a fost distrus? Veţi spune voi că [b]fiii lui Zedechia nu au fost ucişi cu toţii în afară de [c]Mulec? Da, şi nu vedeţi voi că cei din seminţia lui Zedechia sunt cu noi; şi că ei au fost alungaţi afară din ţara Ierusalimului? Dar iată, aceasta nu este totul—

22 Tatăl nostru, Lehi, a fost alungat din Ierusalim pentru că el a depus mărturie despre aceste lucruri. Nefi, de asemenea, a depus mărturie despre aceste lucruri, precum şi aproape toţi strămoşii noştri, chiar până în timpul acesta; da, ei au depus mărturie despre [a]venirea lui Hristos şi au aşteptat cu nerăbdare şi s-au bucurat de ziua Lui în care urmeaza să vină.

23 Şi iată, El este Dumnezeu; şi El este cu ei; şi El li S-a arătat lor, cum că ei erau mântuiţi de către El; şi ei I-au dat Lui slavă, datorită a ceea ce va urma să fie.

24 Şi acum, văzând că voi cunoaşteţi aceste lucruri şi nu le puteţi tăgădui decât dacă minţiţi, în aceasta aţi păcătuit voi, căci aţi respins toate aceste lucruri, neţinând seama de multele dovezi pe care le-aţi primit; da, voi chiar aţi primit [a]toate lucrurile, atât lucrurile din cer, precum şi toate lucrurile care sunt pe pământ ca o dovadă că ele sunt adevărate.

25 Dar iată, aţi respins adevărul şi v-aţi [a]răzvrătit împotriva

17*a* Gen. 22:8–14; Ioan 8:56.
18*a* Alma 13:19; D&L 84:6–16; 136:37.
b GS Preoţia lui Melhisedec.
19*a* Alma 34:7.
20*a* 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 10:15–16.
GS Scripturi—Scripturi pierdute.
b Isa. 53.
c 1 Ne. 5:13; 7:14.
d Ier. 26:18; 1 Ne. 1:4.
21*a* 2 Ne. 6:8; Omni 1:15.
b 2 Regi 25:7; Ier. 39:6; 52:10.
c Ezec. 17:22–23; Hel. 6:10.
22*a* GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
24*a* Alma 30:44; Moise 6:63.
25*a* Mosia 2:36–38; 3:12.

Dumnezeului vostru cel Sfânt; şi chiar şi în timpul de acum, în loc să vă aşterneţi [b]comori în cer pentru voi înşivă, unde nimic nu putrezeşte şi unde nimic care este necurat nu poate ajunge, voi adunaţi pentru voi înşivă mânie împotriva zilei de [c]judecată.

26 Da, chiar şi la timpul de acum voi vă desăvârşiţi în păcat din cauza crimelor voastre şi a [a]imoralităţii şi a ticăloşiei voastre pentru nimicire veşnică; da, dacă nu vă pocăiţi, aceasta va veni peste voi în curând.

27 Da, iată, acum aceasta este chiar la uşa voastră; da, duceţi-vă la scaunul de judecată şi cercetaţi; şi iată, judecătorul vostru este ucis; şi el [a]zace în sângele său; şi a fost ucis [b]de către fratele lui, care caută să se aşeze în scaunul de judecată.

28 Şi iată, ei amândoi aparţin de banda voastră secretă, al cărui [a]autor este Gadianton şi cel rău care caută să distrugă sufletele oamenilor.

CAPITOLUL 9

Mesagerii îl găsesc pe judecătorul-şef mort la scaunul de judecată—Ei sunt închişi, iar mai târziu eliberaţi—Prin inspiraţie, Nefi îl identifică pe Seantum ca fiind ucigaşul—Nefi este acceptat de către unii ca profet. Circa 23–21 î.H.

Iată, acum s-a întâmplat că atunci când Nefi a vorbit aceste cuvinte, unii oameni care erau printre ei au alergat la scaunul de judecată; da, şi anume cinci erau cei care s-au dus; şi în timp ce se duceau, ei au spus unul către altul:

2 Iată, acum noi vom afla cu siguranţă dacă acest om este profet şi dacă Dumnezeu i-a dat lui poruncă să ne profeţească nouă asemenea lucruri minunate. Iată, noi nu credem că el a făcut aceasta; da, nu credem că este profet; cu toate acestea, dacă lucrul acesta pe care l-a spus despre judecătorul-şef este adevărat, cum că el este mort, atunci noi vom crede că celelalte cuvinte pe care le-a vorbit sunt adevărate.

3 Şi s-a întâmplat că au alergat din toate puterile lor şi au ajuns la scaunul de judecată; şi iată, judecătorul-şef era căzut la pământ şi [a]zăcea în sângele său.

4 Şi acum, iată, când ei au văzut aceasta, au fost uimiţi peste măsură într-atât, încât au căzut la pământ; căci ei nu au crezut cuvintele pe care Nefi le spusese despre judecătorul-şef.

5 Dar acum, când au văzut, au crezut; şi frica a venit peste ei ca nu cumva toate judecăţile despre care Nefi vorbise să vină peste popor; de aceea, s-au cutremurat şi au căzut la pământ.

6 Acum, imediat după ce judecătorul fusese ucis—el fiind înjunghiat de către fratele lui deghizat, acesta a fugit, iar slujitorii au alergat şi au spus

25*b* Hel. 5:8; 3 Ne. 13:19–21.
c D&L 10:20–23; 121:23–25.
26*a* GS Imoralitate.
27*a* Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.
28*a* Hel. 6:26–30.
9 3*a* Hel. 8:27.

poporului, ridicând un strigăt de moarte printre ei;

7 Şi iată, poporul s-a adunat laolaltă la locul scaunului de judecată—şi iată, spre uimirea lor, ei i-au văzut pe acei cinci oameni care căzuseră la pământ.

8 Şi acum iată, poporul nu ştia nimic despre mulţimea care se adunase laolaltă în [a]grădina lui Nefi; de aceea, ei au spus unul către altul: Aceşti oameni sunt ei oare aceia care l-au ucis pe judecător, iar Dumnezeu i-a lovit pe ei ca să nu poată fugi de noi.

9 Şi s-a întâmplat că ei i-au prins şi i-au legat şi i-au aruncat în închisoare. Şi s-a trimis o veste peste graniţă spunând că judecătorul a fost ucis şi că ucigaşii au fost prinşi şi aruncaţi în închisoare.

10 Şi s-a întâmplat că în dimineaţa următoare poporul s-a adunat laolaltă ca să jelească şi să [a]postească la înmormântarea marelui judecător-şef care fusese ucis.

11 Şi astfel, de asemenea, acei judecători care erau în grădina lui Nefi şi care au auzit aceste cuvinte erau, de asemenea, adunaţi laolaltă la înmormântare.

12 Şi s-a întâmplat că ei au cercetat în popor, zicând: Unde sunt cei cinci care au fost trimişi să cerceteze despre judecătorul şef dacă el era mort? Iar ei au răspuns, zicând: Despre cei cinci pe care voi ziceţi că i-aţi trimis, noi nu ştim nimic; dar sunt cinci oameni care sunt ucigaşii, pe care noi i-am aruncat în închisoare.

13 Şi s-a întâmplat că judecătorii au cerut ca ei să fie aduşi; şi au fost aduşi; şi iată, erau cei cinci care fuseseră trimişi; şi iată, judecătorii au cerut de la ei să afle despre aceasta, iar ei le-au spus despre tot ceea ce făcuseră, zicând:

14 Noi am fugit şi am venit la locul scaunului de judecată; iar atunci când am văzut toate lucrurile chiar aşa cum Nefi depusese mărturie, noi am fost uimiţi într-atât, încât am căzut la pământ; şi atunci când ne-am revenit din uimire, iată, ei ne-au aruncat în închisoare.

15 Acum, cât despre uciderea acestui om, noi nu ştim cine a făcut-o; şi ştim numai atât; şi am fugit şi am venit aşa cum voi aţi dorit; şi iată, el era mort, aşa cum au fost cuvintele lui Nefi.

16 Şi acum s-a întâmplat că judecătorii au prezentat această problemă în faţa poporului şi au strigat împotriva lui Nefi, zicând: Iată, noi ştim că acest Nefi trebuie să se fi înţeles cu cineva ca să-l ucidă pe judecător şi apoi să poată să ne anunţe nouă aceasta pentru ca să poată să ne convertească la credinţa lui, ca să poată să se înalţe pe el însuşi ca să fie un om mare, ales al lui Dumnezeu şi profet.

17 Şi acum iată, noi îl vom descoperi pe acest om, iar el îşi va mărturisi greşeala şi ni-l va face cunoscut pe adevăratul ucigaş al acestui judecător.

8*a* Hel. 7:10.

10*a* GS (a) Posti, post.

18 Şi s-a întâmplat că cei cinci au fost eliberaţi în ziua înmormântării. Cu toate acestea, ei i-au mustrat pe judecători cu cuvintele pe care ei le-au vorbit împotriva lui Nefi şi s-au certat cu ei unul câte unul, într-atât, încât i-au amuţit.

19 Cu toate acestea, ei au făcut ca Nefi să fie luat şi legat şi adus în faţa mulţimii, şi ei au început să-l interogheze pe el în diferite feluri pentru ca să se contrazică, pentru ca ei să poată să-l condamne la moarte—

20 Zicând către el: Tu eşti un complice; cine este acest om care a făcut crima aceasta? Spune-ne nouă acum şi recunoaşte-ţi greşeala, zicând: Iată, aici sunt bani; şi, de asemenea, noi îţi vom da ţie viaţa dacă ne vei spune şi vei recunoaşte înţelegerea pe care tu ai făcut-o cu el.

21 Dar Nefi le-a spus: O, voi [a]nebunilor, voi cei împietrită la inimă, voi orbilor şi voi cei [b]încăpăţânaţi, ştiţi voi cât timp vă va permite Domnul Dumnezeul vostru să continuaţi în felul acesta păcătos?

22 O, voi ar trebui să începeţi să plângeţi şi să vă [a]tânguiţi din cauza distrugerii mari care în acest moment vă aşteaptă, dacă nu vă pocăiţi.

23 Iată, ziceţi voi că m-am înţeles cu un om ca el să-l ucidă pe Seezoram, judecătorul-şef al nostru. Dar iată, vă spun vouă că aceasta este din cauza că eu v-am depus vouă mărturie pentru ca voi să cunoaşteţi acest lucru; da, şi anume pentru mărturia către voi cum că eu am ştiut despre ticăloşia şi lucrurile abominabile care sunt printre voi.

24 Şi pentru că eu am făcut aceasta, voi ziceţi că m-am înţeles cu un om ca el să facă acest lucru; da, pentru că v-am arătat vouă acest semn, voi sunteţi mânioşi pe mine şi căutaţi să-mi distrugeţi viaţa.

25 Şi acum iată, vă voi arăta un alt semn şi voi vedea dacă în acest caz veţi căuta să mă distrugeţi.

26 Iată, vă zic vouă: Duceţi-vă la casa lui Seantum care este [a]fratele lui Seezoram şi spuneţi-i acestuia—

27 Nefi, care este profetul pretins, care profeţeşte atât de mult rău despre acest popor; s-a înţeles el cu tine ca tu să-l ucizi pe Seezoram care este fratele tău?

28 Şi iată, el vă va zice vouă: Nu.

29 Iar voi să-i spuneţi: L-ai ucis tu pe fratele tău?

30 Iar el va sta cu frică şi nu va şti ce să zică. Şi iată, el va tăgădui în faţa voastră; şi se va preface că este mirat; cu toate acestea, el vă va declara vouă că este nevinovat.

31 Dar iată, voi să-l cercetaţi pe el şi veţi găsi sânge la poalele pelerinei lui.

32 Şi atunci când veţi vedea aceasta să spuneţi: De unde vine acest sânge? Nu ştim noi că acesta este sângele fratelui tău?

33 Şi atunci el va tremura şi se

21*a* Fapte 7:51.
b GS Răzvrătire.
22*a* Mosia 7:24.
26*a* Hel. 8:27.

va face livid, chiar ca şi cum moartea ar veni asupra lui.

34 Şi atunci voi să ziceţi: Din cauza acestei frici şi a acestei palori care au venit peste faţa ta, iată, noi ştim că eşti vinovat.

35 Iar atunci o frică şi mai mare va veni peste el; şi atunci el vă va mărturisi şi nu va mai tăgădui că a făcut această crimă.

36 Iar apoi el vă va spune că eu, Nefi, nu ştiu nimic despre această întâmplare decât dacă mi-a fost comunicată mie prin puterea lui Dumnezeu. Şi atunci veţi şti voi că eu sunt un om cinstit şi că sunt trimis la voi de către Dumnezeu.

37 Şi s-a întâmplat că ei s-au dus şi au făcut chiar aşa cum Nefi le-a spus să facă. Şi iată, cuvintele pe care le-a spus au fost adevărate; căci în acord cu aceste cuvinte, el a tăgăduit; şi în acord cu aceste cuvinte, el a mărturisit.

38 Şi el a fost adus pentru a dovedi că el era adevăratul criminal într-atât, încât cei cinci au fost puşi în libertate; şi, de asemenea, Nefi a fost lăsat liber.

39 Şi au fost unii dintre nefiţi care au crezut în cuvintele lui Nefi; şi, de asemenea, au fost unii care au crezut datorită mărturiei celor cinci, căci ei fuseseră convertiţi în timp ce erau în închisoare.

40 Şi acum, erau unii din popor care au spus că Nefi era un profet.

41 Şi au fost alţii care au spus: Iată, el este un dumnezeu, căci dacă nu ar fi fost un dumnezeu el nu ar fi putut să ştie despre toate lucrurile. Căci iată, el ne-a spus nouă gândurile din inimile noastre; şi, de asemenea, ne-a spus nouă alte lucruri; şi chiar a adus la cunoştinţa noastră pe ucigaşul cel adevărat al judecătorului nostru şef.

CAPITOLUL 10

Domnul îi dă lui Nefi puterea de a pecetlui—El este împuternicit să lege şi să dezlege pe pământ şi în cer—El porunceşte poporului să se pocăiască sau să piară—Spiritul îl poartă pe el din mulţime în mulţime. Circa 21–20 î.H.

ŞI s-a întâmplat că a fost o dezbinare în popor, într-atât, încât ei s-au împrăştiat încoace şi încolo şi s-au dus în drumurile lor, lăsându-l pe Nefi singur, în timp ce el în mijlocul lor.

2 Şi s-a întâmplat că Nefi şi-a continuat drumul spre casă, [a]chibzuind asupra lucrurilor pe care i le arătase Domnul.

3 Şi s-a întâmplat că în timp ce se gândea în felul acesta—fiind mult supărat din cauza ticăloşiei poporului nefiţilor, a lucrărilor lor secrete ale întunericului şi a crimelor lor şi a tâlhăriilor lor şi a tot felul de nedreptăţi—şi s-a întâmplat că aşa cum se gândea el în inima lui, iată un glas a venit către el, zicând:

4 Binecuvântat eşti tu, Nefi, pentru lucrurile acelea pe care le-ai făcut; căci Eu am văzut

10 2*a* GS (a) Cugeta.

cum ai declarat [a]fără oboseală cuvântul pe care Eu ţi l-am dat ţie pentru acest popor. Iar tu nu te-ai temut de ei şi nu ţi-ai căutat de viaţa ta [b]proprie, ci ai căutat [c]voinţa Mea şi ai căutat să ţii poruncile Mele.

5 Şi acum, pentru că tu ai făcut aceasta cu asemenea neobosealã, iată, Eu te voi binecuvânta pe tine pentru veşnicie; şi te voi face puternic în cuvânt şi în faptă, în credinţă şi în lucruri; da, şi anume că [a]toate lucrurile îţi vor fi ţie date în acord cu [b]cuvântul tău, căci tu [c]nu vei cere ceea ce este împotriva voinţei Mele.

6 Iată, tu eşti Nefi, iar Eu sunt Dumnezeu. Iată, Eu îţi declar ţie în prezenţa îngerilor Mei că tu vei avea putere asupra acestui popor; şi vei lovi pământul cu [a]foamete şi cu boli şi cu distrugere, aşa după cum este ticăloşia acestui popor.

7 Iată, Eu îţi dau ţie puterea ca orice tu vei pecetlui pe pământ să fie [a]pecetluit în ceruri; şi orice tu vei dezlega pe pământ să fie dezlegat în ceruri; şi astfel vei avea tu putere printre acest popor.

8 Şi astfel, dacă tu vei zice către acest templu să se crape în două, atunci aşa va fi.

9 Şi dacă tu vei zice către acest [a]munte: Dărâmă-te şi fii una cu pământul, atunci aşa va fi.

10 Şi iată, dacă tu vei zice ca Dumnezeu să lovească acest popor, atunci aşa se va întâmpla.

11 Şi acum iată, Eu îţi dau ţie poruncă să te duci şi să vesteşti către acest popor că aşa spune Domnul Dumnezeu, care este Atotputernic: Dacă nu vă pocăiţi, veţi fi loviţi chiar până la [a]distrugere.

12 Şi iată, acum s-a întâmplat că atunci când Domnul a spus aceste cuvinte către Nefi, el s-a oprit şi nu s-a dus la casa lui, ci s-a reîntors la mulţimile care erau împrăştiate peste întinderea ţării şi a început să le vestească lor cuvântul Domnului care fusese vorbit către el, despre distrugerea lor dacă nu se vor pocăi.

13 Acum iată, în ciuda acelui mare miracol pe care Nefi l-a făcut spunându-le lor despre moartea judecătorului-şef, ei şi-au împietrit inimile şi nu au ascultat de Cuvintele Domnului.

14 De aceea, Nefi le-a vestit cuvântul Domnului, spunând: Dacă nu vă pocăiţi, aşa spune Domnul, atunci veţi fi loviţi chiar până la distrugere.

15 Şi s-a întâmplat că atunci când Nefi le-a vestit cuvântul, iată, ei tot şi-au împietrit inimile şi nu au vrut să asculte de cuvintele lui; de aceea, ei s-au ridicat împotriva lui şi au încercat să pună mâna pe el ca să poată să-l arunce pe el în temniţă.

16 Dar iată, puterea lui Dumnezeu a fost cu el; şi ei nu au putut să-l prindă şi să-l arunce

4*a* GS Sârguinţă.
b GS Sacrificiu.
c 3 Ne. 11:11.
5*a* 3 Ne. 18:20; D&L 88:63–65.
b Enos 1:12.
c 2 Ne. 4:35; D&L 46:30.
6*a* Hel. 11:4–18.
7*a* Mat. 16:19. GS (a) Pecetlui, pecetluire.
9*a* Mat. 17:20; Iacov 4:6; Morm. 8:24; Eter 12:30.
11*a* Hel. 5:2.

în temniţă, căci el a fost luat de Spirit şi dus departe din mijlocul lor.

17 Şi s-a întâmplat că astfel s-a dus el însoţit de Spirit, din mulţime în mulţime, vestind cuvântul lui Dumnezeu, chiar până când l-a vestit către ei toţi sau l-a trimis prin tot poporul.

18 Şi s-a întâmplat că ei nu au vrut să asculte de cuvintele lui; şi a început să fie vrajbă, într-atât, încât ei au fost iarăşi unul împotriva altuia şi au început să se ucidă unul pe altul cu sabia.

19 Şi astfel s-a terminat cel de-al şaptezeci şi unulea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

CAPITOLUL 11

Nefi L-a convins pe Domnul să înlocuiască războiul cu foamete—Mulţi oameni au pierit—Ei s-au pocăit, iar Nefi Îl strigă pe Domnul pentru ploaie—Nefi şi Lehi primesc multe revelaţii—Tâlharii lui Gadianton au venit peste ţară. Circa 20–6 î.H.

Şı acum s-a întâmplat că în cel de-al şaptezeci şi doilea an al domniei judecătorilor, conflictele s-au înmulţit într-atât, încât au fost războaie în toată ţara printre toţi oamenii lui Nefi.

2 Iar banda aceasta [a]secretă de tâlhari a fost aceea care a făcut aceste fapte de distrugere şi ticăloşie. Iar acest război a durat tot anul acela, precum şi în cel de-al şaptezeci şi treilea an.

3 Şi s-a întâmplat că în acest an Nefi L-a implorat pe Domnul, zicând:

4 O, Doamne, nu îngădui ca acest popor să fie distrus de către sabie; ci, o, Doamne, mai bine să fie [a]foamete în ţară, ca să-i aţâţe pe ei în amintirea Domnului, Dumnezeului lor şi atunci poate că ei se vor pocăi şi se vor întoarce către Tine.

5 Şi aşa s-a făcut, conform cuvintelor lui Nefi. Şi era foamete mare pe pământ şi printre oamenii lui Nefi. Şi astfel, în cel de-al şaptezeci şi patrulea an foametea a continuat şi distrugerea prin sabie a încetat, dar a devenit dureroasă prin foamete.

6 Iar această lucrare de distrugere a continuat, de asemenea, în cel de-al şaptezeci şi cincilea an. Căci pământul a fost lovit cu secetă şi nu a produs grâne în sezonul de grâne; şi întregul pământ a fost lovit, şi anume, printre lamaniţi ca şi printre nefiţi, aşa, încât ei au fost loviţi şi au pierit cu miile în părţile cele mai păcătoase ale ţării.

7 Şi s-a întâmplat că oamenii au văzut că ei erau cât pe ce să piară de foame; şi au început să-şi [a]aducă aminte de Domnul, Dumnezeul lor; şi au început să-şi aducă aminte de cuvintele lui Nefi.

8 Iar oamenii au început să pleda judecătorii-şefi şi conducătorii lor, pe lângă ca aceştia să-i spună lui Nefi: Iată, noi ştim

11 2*a* Hel. 6:18–24; 11:25–26.
4*a* 1 Regi 17:1; Hel. 10:6.
7*a* Hel. 12:3.

că tu eşti un om al lui Dumnezeu; şi de aceea, imploră-L pe Domnul Dumnezeul nostru ca El să îndepărteze de la noi foametea aceasta, căci altfel toate *cuvintele pe care tu le-ai vorbit despre distrugerea noastră se vor adeveri.

9 Şi s-a întâmplat că judecătorii i-au spus lui Nefi în acord cu cuvintele care au fost dorite. Şi s-a întâmplat că atunci când Nefi a văzut că poporul s-a pocăit şi s-a umilit îmbrăcându-se în pânză de sac, el L-a implorat iarăşi pe Domnul, zicând:

10 O, Doamne, iată aceşti oameni s-au pocăit; şi ei au alungat banda lui Gadianton dintre ei într-atât, încât aceştia au dispărut, iar planurile lor tainice au fost îngropate în pământ.

11 Acum, o, Doamne, din cauza umilinţei acesteia a lor, vrei Tu să-ţi întorci mânia Ta şi mânia Ta să fie potolită prin distrugerea acelor oameni ticăloşi pe care Tu deja i-ai distrus.

12 O, Doamne, vrei Tu să-ţi întorci mânia Ta, da, mânia Ta îngrozitoare; şi fă ca această foamete să înceteze în ţara aceasta.

13 O, Doamne, vrei Tu să mă asculţi şi să faci ca să se întâmple în acord cu vorbele mele; şi să trimiţi *ploaie pe faţa pământului pentru ca acesta să producă roadele sale şi grânele sale la vremea grânelor.

14 O, Doamne, Tu mi-ai ascultat *cuvintele atunci când am spus: Facă-se foamete pentru ca ciuma sabiei să înceteze; şi eu ştiu că Tu, chiar şi în momentul acesta, vei asculta de cuvintele mele căci Tu ai zis că: Dacă acest popor se va pocăi, atunci Eu îl voi salva.

15 Da, o, Doamne, şi Tu vezi că ei s-au pocăit din cauza foametei şi a ciumei şi a distrugerii care a venit peste ei.

16 Şi acum, o, Doamne, vrei Tu să-Ţi întorci mânia Ta şi să încerci, iarăşi, să vezi dacă ei Te vor sluji pe Tine? Şi dacă da, o, Doamne, atunci Tu poţi să-i binecuvântezi în acord cu cuvintele pe care le-ai spus.

17 Şi s-a întâmplat că în cel de-al şaptezeci şi şaselea an, Domnul şi-a întors mânia Sa de la popor şi a făcut ca *ploaia să cadă asupra pământului într-atât, încât acesta a adus roade la vremea roadelor. Şi s-a întâmplat că acesta a adus grâne la vremea grânelor.

18 Şi iată, poporul s-a bucurat şi L-a slăvit pe Dumnezeu; şi întreaga suprafaţă a ţării a fost umplută de bucurie; şi ei nu au mai încercat să-l distrugă pe Nefi, ci l-au respectat pe el ca pe un *mare profet şi ca pe un om al lui Dumnezeu, având mare putere şi autoritate date lui de către Dumnezeu.

19 Şi iată, Lehi, fratele lui, nu a fost mai *prejos de el în ceea ce priveşte lucrurile dreptăţii.

20 Şi astfel s-a întâmplat că poporul lui Nefi a început să prospere, iarăşi, în ţară şi a început să construiască locurile lor pustiite; şi a început să se

8*a* Hel. 10:11–14.
13*a* 1 Regi 18:1, 41–46.
14*a* Hel. 11:4.
17*a* Deut. 11:13–17.
18*a* Hel. 10:5–11.
19*a* Hel. 5:36–44.

înmulţească şi să se împrăştie chiar până când a acoperit întreaga faţă a ţării, atât înspre miazănoapte, cât şi înspre miazăzi, de la marea de la apus şi până la marea de la răsărit.

21 Şi s-a întâmplat că cel de-al şaptezeci şi şaselea an s-a terminat în pace. Iar cel de-al şaptezeci şi şaptelea an a început în pace; iar [a]Biserica s-a răspândit pe suprafaţa întregii ţări; iar cea mai mare parte a poporului, atât nefiţii, cât şi lamaniţii, a aparţinut de Biserică; şi ei au avut pace deplină în ţară; şi astfel s-a terminat cel de-al şaptezeci şi şaptelea an.

22 Şi, de asemenea, ei au avut pace în cel de-al şaptezeci şi optulea an, în afară de câteva neînţelegeri privind punctele doctrinei care fuseseră stabilite de către profeţi.

23 Iar în cel de-al şaptezeci şi nouălea an au început să fie multe dispute. Dar s-a întâmplat că Nefi şi Lehi, precum şi mulţi dintre fraţii lor care ştiau despre punctele adevărate ale doctrinei, având multe [a]revelaţii în fiecare zi, de aceea ei au predicat poporului într-atât, încât aceştia au pus capăt la disputele lor în acelaşi an.

24 Şi s-a întâmplat că în cel de-al optzecilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi a fost un anumit număr de disidenţi dintre poporul lui Nefi, care cu câţiva ani mai înainte fuseseră la lamaniţi şi îşi luaseră numele de lamaniţi, precum şi un anumit număr dintre ei care erau urmaşi adevăraţi de-ai lamaniţilor, fiind aţâţaţi la mânie de către ei, sau de către acei disidenţi, de aceea, au început un război cu fraţii lor.

25 Şi au făcut crime şi jafuri; iar apoi s-au retras în munţi şi în pustiuri şi în locuri tainice, ascunzându-se ca să nu fie descoperiţi, mărindu-şi în fiecare zi numărul lor, întrucât erau unii disidenţi care se duceau la ei.

26 Şi astfel, în timp, da, şi anume în timp de numai câţiva ani, ei au devenit o bandă foarte mare de tâlhari; şi au căutat toate planurile secrete ale lui Gadianton; şi astfel, ei au devenit tâlhari de-ai lui Gadianton.

27 Acum, iată, aceşti tâlhari au făcut mari ravagii, da, şi anume mare distrugere în poporul lui Nefi, precum şi în poporul lamaniţilor.

28 Şi s-a întâmplat că a fost potrivit ca să se pună capăt la această lucrare de distrugere; de aceea, ei au trimis o oştire de oameni puternici în pustiu şi în munţi ca să caute această bandă de tâlhari şi să-i distrugă.

29 Dar iată, s-a întâmplat că în acelaşi an ei au fost goniţi înapoi chiar în ţinuturile lor proprii. Şi astfel s-a terminat cel de-al optzecilea an al domniei judecătorilor peste poporul lui Nefi.

30 Şi s-a întâmplat că la începutul celui de-al optzeci şi unulea

21*a* GS Biserica lui Isus Hristos.

23*a* Alma 26:22; D&L 107:19.

an, s-au dus iarăşi împotriva acestei bande de tâlhari şi i-au distrus pe mulţi; şi, de asemenea, ei au fost pedepsiţi cu multă distrugere.

31 Şi ei au fost iarăşi forţaţi să se întoarcă în pustiu şi în munţi, în ţinuturile lor proprii, din cauza numărului foarte mare al acelor tâlhari care spurcaseră munţii şi pustiul.

32 Şi s-a întâmplat că astfel s-a încheiat acest an. Iar tâlharii au crescut şi mai mult şi au devenit şi mai puternici într-atât, încât au învins întregile oştiri ale nefiţilor, precum şi pe acelea ale lamaniţilor; şi au provocat ca o mare frică să vină peste popor, peste toată faţa ţării.

33 Da, căci ei au vizitat multe părţi din ţară şi au adus multă distrugere acolo; da, au ucis pe mulţi, iar pe alţii i-au dus prizonieri în pustiu; da, mai ales pe femeile lor şi pe copiii lor.

34 Acum, acest mare rău care a venit peste popor din cauza nedreptăţii lor i-a aţâţat iarăşi pe aceştia în amintirea Domnului, Dumnezeului lor.

35 Şi astfel s-a încheiat cel de-al optzeci şi unulea an al domniei judecătorilor.

36 Iar în cel de-al optzeci şi doilea an, ei iarăşi au început să-L [a]uite pe Domnul, Dumnezeul lor. Iar în cel de-al optzeci şi treilea an au început să crească în nedreptate. Şi în cel de-al optzeci şi patrulea an ei nu şi-au îndreptat căile.

37 Şi s-a întâmplat că în cel de-al optzeci şi cincilea an ei s-au întărit din ce în ce mai mult în mândria lor şi în ticăloşia lor; şi astfel, iarăşi se desăvârşeau pentru distrugere.

38 Şi astfel s-a încheiat cel de-al optzeci şi cincilea an.

CAPITOLUL 12

Oamenii sunt instabili şi nesăbuiţi şi iuţi în a face rău—Domnul îl dojeneşte pe poporul Său—Nimicnicia oamenilor este asemuită cu puterea lui Dumnezeu—În ziua judecăţii, oamenii vor câştiga viaţă veşnică sau condamnare veşnică. Circa 6 î.H.

Şi astfel, putem vedea noi cât de neadevărate şi de nestatornice erau inimile copiilor oamenilor; da, noi putem vedea că Domnul, în marea Lui bunătate nemărginită, îi binecuvântează şi-i face să [a]prospere pe cei care îşi pun [b]nădejdea în El.

2 Da, şi noi putem să vedem că exact în momentul în care El face ca poporul Său să prospere, da, în creşterea câmpurilor lor, a turmelor şi cirezilor lor, şi în aur, şi în argint, şi în tot felul de lucruri preţioase de orice fel şi soi; cruţându-le viaţa şi eliberându-i pe ei din mâinile duşmanilor lor, înmuind inimile duşmanilor lor pentru ca aceştia să nu declare război împotriva lor; da, în sfârşit, făcând tot felul de lucruri pentru bunăstarea şi fericirea poporului Său; da, atunci este momentul când ei îşi

36*a* Alma 46:8.
12 1*a* 2 Cron. 26:5; Ps. 1:2–3.
b Ps. 36:7–8; 2 Ne. 22:2; Mosia 4:6.
GS (a) se Încrede.

[a]întăresc inimile şi Îl uită pe Domnul, Dumnezeul lor şi-L [b]calcă în picioare pe Cel Sfânt — da, şi aceasta din cauza uşurinţei lor şi a marii lor prosperităţi.

3 Şi astfel vedem noi că, dacă Domnul nu-l [a]pedepseşte pe poporul Său cu multe nenorociri, da, dacă El nu se abate asupra lor cu moarte şi cu teroare şi cu foamete şi cu tot felul de boli, ei nu-şi vor [b]aduce aminte de El.

4 O, cât de nesăbuiţi şi de deşerţi şi de răi şi de diabolici, şi cât de [a]iuţi în a face nedreptăţi; şi cât de lenţi în a face bine sunt copiii oamenilor; da, cât de grăbiţi în a asculta de cuvintele celui rău şi în a-şi îndrepta [b]inimile lor înspre lucrurile deşarte ale lumii!

5 Da, cât de grăbiţi în a fi înălţaţi în [a]mândrie; da, cât de grăbiţi în a se înfumura şi a face tot felul de lucruri nedrepte; şi cât de lenţi sunt ei în a-şi aduce aminte de Domnul, Dumnezeul lor şi în a-şi îndrepta urechea la sfaturile Lui, da, cât de lenţi în a [b]păşi pe drumul înţelepciunii!

6 Iată, ei nu doresc ca Domnul, Dumnezeul lor, care i-a [a]făcut pe ei, să [b]domnească şi să împărăţească asupra lor; neţinând seama de marea Lui bunătate şi de îndurarea Lui pentru ei, ei nesocotesc sfaturile Lui şi nu vor ca El să fie călăuza lor.

7 O, cât de mare este [a]nimicnicia copiilor oamenilor; da, ei sunt mai nevrednici decât nisipul pământului.

8 Căci iată, nisipul pământului se mişcă încoace şi încolo şi se împrăştie la porunca Dumnezeului nostru cel Mare şi Veşnic.

9 Da, iată, la glasul Lui dealurile şi munţii tremură şi se [a]cutremură.

10 Şi prin [a]puterea glasului Lui ei se sfărâmă şi devin netezi, da, la fel ca o vale.

11 Da, prin [a]puterea glasului Lui, întregul pământ se cutremură;

12 Da, prin puterea glasului Lui, temeliile se mişcă, chiar până la centru.

13 Da, şi dacă El spună către pământ — Mişcă-te — atunci pământul se mişcă.

14 Da, dacă El spună către [a]pământ — [b]Întoarce-te înapoi pentru ca ziua să se [c]lungească cu mai multe ore — atunci aşa se întâmplă;

15 Şi astfel, după cuvântul Lui, pământul se întoarce înapoi, iar omului i se arată că soarele stă nemişcat; da, şi iată, asta chiar aşa este; căci desigur, pământul este acela care se mişcă şi nu soarele.

2*a* GS Apostazie.
b Alma 5:53; 3 Ne. 28:35.
3*a* Mosia 23:21; D&L 98:21; 101:8.
b Amos 4:6–11.
4*a* Ex. 32:8.
b Mat. 15:19; Evr. 3:12.
5*a* Prov. 29:23. GS Mândrie.
b GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
6*a* Isa. 45:9; D&L 58:30; Moise 7:32–33.
b D&L 60:4.
7*a* Isa. 40:15, 17; Mosia 4:19; Moise 1:10.
9*a* 3 Ne. 22:10.
10*a* 1 Ne. 17:46.
11*a* Morm. 5:23; Eter 4:9.
14*a* Ios. 10:12–14.
b Isa. 38:7–8.
c 2 Regi 20:8–11.

16 Şi iată, de asemenea, dacă El spună către [a]apele adâncurilor—[b]Uscaţi-vă—atunci aşa se întâmplă.

17 Iată, dacă El spună către muntele acesta—Ridică-te şi [a]vino deasupra oraşului acesta pentru ca el să fie îngropat—atunci iată, aşa se întâmplă.

18 Şi iată, dacă un om ar [a]ascunde o comoară în pământ, iar Domnul zice—[b]Blestemată să fie aceasta din cauza nedreptăţii aceluia care a ascuns-o—atunci iată, aceasta va fi blestemată.

19 Iar dacă Domnul va zice—Blestemată să fii tu, ca nici un om să nu te găsească de acum înainte şi până în veşnicie—iată, nici un om nu o găseşte, de acum înainte şi până în veşnicie.

20 Şi iată, dacă Domnul va zice către un om—Din cauza nedreptăţii tale vei fi blestemat pentru veşnicie—atunci aşa va fi.

21 Iar dacă Domnul va zice—Din cauza nedreptăţii tale vei fi alungat din prezenţa Mea—atunci El va face ca să se întâmple aşa.

22 Şi vai de acela către care El va glăsui aceasta, căci aceasta se va întâmpla celui care face nedreptăţi şi el nu poate fi salvat; de aceea, din această cauză, pentru ca oamenii să poată fi salvaţi pocăinţa a fost anunţată.

23 De aceea, binecuvântaţi sunt aceia care se vor pocăi şi care vor asculta de glasul Domnului Dumnezeului lor; căci aceştia sunt cei care vor fi [a]salvaţi.

24 Şi fie ca Dumnezeu, în marea Lui plenitudine, să facă aşa ca oamenii să fie aduşi la pocăinţă şi la lucrări bune pentru ca lor să li se poată restitui [a]har pentru har potrivit faptelor lor.

25 Şi eu aş vrea ca toţi oamenii să poată fi salvaţi. Dar noi citim că în ziua cea mare şi ultimă sunt unii care vor fi lăsaţi în afară, da, care vor fi alungaţi, da, care vor fi alungaţi din prezenţa Domnului;

26 Da, care vor fi osândiţi la o stare de nefericire fără de sfârşit, îndeplinind cuvintele care zic: Aceia care au făcut bine vor avea viaţă [a]veşnică; iar aceia care au făcut rău vor avea [b]condamnare veşnică. Şi aşa este. Amin.

Profeţia lui Samuel Lamanitul către nefiţi.

Cuprinde capitolele 13 până la 15, inclusiv.

CAPITOLUL 13

Samuel Lamanitul profeţeşte distrugerea nefiţilor, dacă ei nu se pocăiesc—Ei, împreună cu bogăţiile lor, sunt blestemaţi—Ei îi resping şi îi bat cu pietre pe profeţi, sunt încercuiţi de către demoni şi caută

16*a* Mat. 8:27.
b Isa. 44:27; 51:10.
17*a* 3 Ne. 8:10.
18*a* Morm. 1:18; Eter 14:1.
b Hel. 13:17.
23*a* GS Salvare.
24*a* GS Har.
26*a* Mat. 25:46; Ioan 5:28–29; Rom. 6:13.
b GS Condamnare.

fericire făcând nedreptăţi. Circa 6 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că, în cel de-al optzeci şi şaselea an nefiţii încă mai rămăseseră în ticăloşie, da, în mare ticăloşie, în timp ce [a]lamaniţii păstrau cu stricteţe poruncile lui Dumnezeu în acord cu legea lui Moise.

2 Şi s-a întâmplat că în acest an a fost unul, Samuel, un lamanit care a venit în ţara lui Zarahemla şi a început să predice către popor. Şi s-a întâmplat că el a predicat timp de multe zile pocăinţă către popor, iar ei l-au alungat şi el era cât pe ce să se întoarcă în ţara lui proprie.

3 Dar iată, glasul Domnului a venit către el, spunând că trebuia să se întoarcă iarăşi şi să propovăduiască poporului orice lucruri ar fi venit în [a]inima sa.

4 Şi s-a întâmplat că ei nu au permis ca el să intre în oraş; de aceea, el s-a dus şi s-a urcat pe zidul acestuia şi şi-a întins mâna şi a strigat cu un glas puternic şi a profeţit către popor orice lucruri a pus Domnul în inima sa.

5 Şi el le-a spus: Iată, eu, Samuel, un lamanit, vorbesc cuvintele Domnului pe care El le-a pus în inima mea; şi iată, El a pus în inima mea să spun acestui popor că [a]sabia dreptăţii atârnă deasupra acestui popor; şi patru sute de ani nu vor trece înainte ca sabia dreptăţii să cadă asupra acestui popor.

6 Da, o [a]distrugere grea îl aşteaptă pe acest popor; şi desigur aceasta va veni peste acest popor; şi nimic nu-l poate salva pe acest popor decât numai pocăinţa şi credinţa în Domnul Isus Hristos, care cu siguranţă va veni în lume şi va suferi multe lucruri şi va fi ucis pentru poporul Său.

7 Şi iată, un [a]înger al Domnului mi-a vestit mie şi el a adus veşti de [b]bucurie în sufletul meu. Şi iată, eu am fost trimis pentru ca să vestesc acest lucru către voi, de asemenea, pentru ca şi voi să aveţi veşti de bucurie; dar iată, voi nu vreţi să mă primiţi.

8 De aceea, astfel spune Domnul: Din cauza împietririi inimilor poporului nefiţilor, dacă nu se pocăiesc, Eu voi lua cuvântul Meu de la ei; şi voi [a]retrage Spiritul Meu de la ei; şi nu-i voi mai răbda pe ei; şi voi întoarce inimile fraţilor lor împotriva lor.

9 Şi nu vor trece [a]patru sute de ani înainte ca Eu să fac ca ei să fie loviţi; da, Eu voi veni la ei cu sabie şi cu foamete şi cu ciumă.

10 Da, Eu îi voi vizita în mânia Mea îngrozitoare, iar a [a]patra generaţie a duşmanilor voştri va vedea distrugerea totală a voastră; şi aceasta cu siguranţă se va întâmpla dacă voi nu vă veţi pocăi, zice Domnul; iar cei

13 1*a* Hel. 15:4–5.
3*a* D&L 100:5.
5*a* Alma 60:29; 3 Ne. 2:19.
6*a* Alma 45:10–14; Hel. 15:17.
7*a* Alma 13:26.
b Isa. 52:7.
8*a* Hel. 6:35.
9*a* Alma 45:10–12.
10*a* 1 Ne. 12:12; 2 Ne. 26:9; 3 Ne. 27:32.

din a patra generaţie vor vedea distrugerea voastră.

11 Dar dacă voi vă pocăiţi şi vă [a]întoarceţi la Domnul, Dumnezeul vostru, atunci Eu îmi voi îndepărta mânia Mea, spune Domnul; da, astfel spune Domnul, binecuvântaţi sunt cei care se pocăiesc şi se întorc spre Mine; dar vai de cei care nu se pocăiesc.

12 Da, [a]vai de acest mare oraş al lui Zarahemla; căci, iată, datorită celor drepţi este el salvat; da, vai de acest mare oraş căci Eu văd, spune Domnul, că mulţi sunt aceia, da, chiar cea mai mare parte a acestui oraş, care îşi vor împietri inimile împotriva Mea, spune Domnul.

13 Dar binecuvântaţi să fie aceia care se vor pocăi căci pe ei Eu îi voi cruţa. Dar iată, dacă nu ar fi pentru cei drepţi care sunt în acest mare oraş, iată, Eu aş face ca [a]focul să coboare din cer şi să-i distrugă.

14 Dar iată, de dragul celor drepţi este acesta cruţat. Dar iată, vine timpul, a spus Domnul, când, dacă voi îi veţi alunga pe cei drepţi dintre voi, atunci veţi fi desăvârşiţi pentru distrugere; da, vai de acest mare oraş din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor abominabile care se află în el.

15 Da, şi vai de oraşul lui Ghedeon, din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor lor abominabile care sunt în el.

16 Da, şi vai de toate oraşele care sunt în ţinutul dimprejur, care sunt stăpânite de nefiţi, din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor abominabile care se află în ele.

17 Şi iată, un [a]blestem va veni asupra ţării, spune Domnul oştirilor, din cauza oamenilor care sunt în ţară, da, din cauza ticăloşiei lor şi a lucrurilor lor abominabile.

18 Şi se va întâmpla, spune Domnul oştirilor, da, Dumnezeul nostru cel Mare şi Adevărat, că oricine va [a]ascunde comori în pământ nu le va mai găsi din cauza marelui blestem din ţară, decât dacă el ar fi un om drept şi le va ascunde pentru Domnul.

19 Căci Eu, spune Domnul, voi face ca ei să-şi ascundă comorile la Mine; şi blestemaţi să fie cei care nu-şi ascund comorile la Mine; căci nimeni nu-şi ascunde comorile la Mine decât dacă este drept; iar cel care nu-şi ascunde comorile la Mine, blestemat este el, la fel ca şi comoara; şi nimeni nu o va răscumpăra, din cauza blestemului ţării.

20 Şi va veni o zi când ei îşi vor ascunde comorile, căci ei şi-au îndreptat inimile către bogăţii; şi pentru că şi-au îndreptat inimile către bogăţii şi îşi vor ascunde comorile atunci când vor fugi de duşmanii lor; pentru că nu le vor ascunde pe acestea la Mine, blestemaţi să fie ei şi comorile lor; şi în ziua aceea ei vor fi loviţi, spune Domnul.

21 Priviţi, voi, poporul acestui mare oraş, şi ascultaţi de cuvintele mele; da, [a]ascultaţi de

11*a* 3 Ne. 10:5–7.
12*a* 3 Ne. 8:8, 24; 9:3.
13*a* Gen. 19:24; 2 Regi 1:9–16; 3 Ne. 9:11.
17*a* Hel. 12:18.
18*a* Morm. 1:18; Eter 14:1.
21*a* GS (a) Asculta.

cuvintele pe care Domnul le spune; căci iată, El spune că voi veţi fi blestemaţi din cauza bogăţiilor voastre; şi, de asemenea, bogăţiile voastre sunt blestemate pentru că voi v-aţi fixat inimile voastre pe ele şi nu aţi ascultat de cuvintele Lui, pe care vi le-a dat vouă.

22 Voi nu vă aduceţi aminte de Domnul, Dumnezeul vostru în lucrurile cu care El v-a binecuvântat pe voi, ci voi întotdeauna vă aduceţi aminte de [a]bogăţiile voastre şi nu-I mulţumiţi Domnului, Dumnezeului vostru pentru ele; da, inimile voastre nu sunt atrase către Domnul, ci ele se măresc de [b]mândrie în înfumurare şi în mare fălire, [c]invidie, conflicte, răutate, persecuţii şi crime şi tot felul de nedreptăţi.

23 Căci aşa a făcut Domnul Dumnezeu să fie, ca un blestem să vină peste ţară, precum şi peste bogăţiile voastre; şi aceasta din cauza nedreptăţii voastre.

24 Da, vai de acest popor din cauza acestui timp care a sosit, ca voi să-i [a]alungaţi pe profeţi şi să vă bateţi joc de ei şi să aruncaţi cu pietre în ei şi să-i ucideţi pe ei şi să le faceţi tot felul de nedreptăţi, tot aşa cum a fost făcut în timpul din vechime.

25 Şi acum, când vorbiţi, voi ziceţi: Dacă zilele noastre ar fi fost în zilele [a]părinţilor noştri din vechime, noi nu i-am fi ucis pe profeţii noştri; noi nu i-am fi bătut cu pietre şi nu i-am fi alungat.

26 Iată, voi sunteţi mai răi decât ei; căci tot aşa cum Domnul trăieşte, dacă un [a]profet vine printre voi şi vă declară vouă cuvântul Domnului, care aduce mărturie despre păcatele şi nedreptăţile voastre, atunci voi sunteţi [b]mânioşi pe el şi îl alungaţi şi căutaţi tot felul de mijloace ca să-l distrugeţi; da, voi veţi spune că el este un [c]profet neadevărat şi că este un păcătos şi că este al diavolului, pentru că el [d]depune mărturie că faptele voastre sunt rele.

27 Dar iată, dacă un om va veni printre voi şi va zice: Faceţi aceasta şi aceasta nu este nici o nedreptate; faceţi aceea şi voi nu veţi permite; da, el va zice: Umblaţi după mândria inimilor voastre; da, umblaţi după mândria ochilor voştri şi faceţi orice inima voastră doreşte—şi dacă un om va veni printre voi şi va spune aceasta, voi îl veţi primi şi veţi zice că el este un [a]profet.

28 Da, voi îl veţi înălţa pe el şi îi veţi da lui din bunurile voastre; îi veţi da lui din aurul vostru şi din argintul vostru; şi îl veţi înveşmânta cu haine scumpe; şi pentru că el vorbeşte către voi cuvinte [a]linguşitoare şi spune că totul este în ordine, de aceea, voi nu veţi găsi nimic rău în el.

29 O, voi generaţie păcătoasă

22*a* Luca 12:34.
GS Bogăţii; Deşertăciune lumească.
b GS Mândrie.
c GS Invidie.

24*a* 2 Cron. 36:15–16; 1 Ne. 1:20.
25*a* Fapte 7:51.
26*a* 2 Cron. 18:7; Luca 16:31.
b Isa. 30:9–10.
c Mat. 13:57.
d Gal. 4:16.
27*a* Mica 2:11.
GS Vicleşug preoţesc.
28*a* 1 Tim. 4:3–4.

şi stricată; voi cei împietriţi şi încăpăţânaţi , cât de mult veţi crede voi că Domnul vă va permite? Da, cât de mult va permite El ca voi să fiţi conduşi de conducători [a]nebuni şi [b]orbi? Da, cât de mult veţi [c]alege voi întunericul în loc de [d]lumină?

30 Da, iată, mânia Domnului este deja îndreptată asupra voastră; iată, El a blestemat ţara din cauza nedreptăţii voastre.

31 Şi iată, va veni timpul când El va blestema bogăţiile voastre pentru ca ele să devină [a]alunecoase, pentru ca voi să nu puteţi să le ţineţi; şi în zilele sărăciei voastre, voi să nu puteţi să le păstraţi.

32 Iar în zilele sărăciei voastre, voi Îl veţi implora pe Domnul; şi veţi implora în zadar, căci pustiirea voastră deja a venit peste voi şi distrugerea voastră este sigură; şi apoi, voi veţi plânge şi veţi urla în acea zi, spune Domnul oştirilor. Şi apoi vă veţi tângui şi veţi zice:

33 O, [a]dacă m-aş fi pocăit şi dacă nu i-aş fi [b]ucis pe profeţi şi nu i-aş fi lovit cu pietre şi nu i-aş fi alungat. Da, în acea zi veţi zice voi: O, dacă noi ne-am fi adus aminte de Domnul Dumnezeul nostru în ziua când El ne-a dat nouă bogăţiile noastre şi dacă apoi acestea nu ar fi devenit alunecoase pentru ca noi să le pierdem; căci iată, bogăţiile noastre sunt pierdute.

34 Iată, noi punem o unealtă aici, iar mâine ea este dispărută; şi iată, săbiile noastre au fost luate de la noi în ziua când le-am căutat pentru luptă.

35 Da, noi am ascuns comorile noastre, iar ele au alunecat de la noi din cauza blestemului ţării.

36 O, dacă ne-am fi pocăit în ziua când cuvântul Domnului a venit la noi; căci iată, ţara este blestemată şi toate lucrurile au devenit alunecoase şi noi nu putem să le păstrăm.

37 Iată, noi suntem înconjuraţi de demoni, da, suntem încercuiţi de îngerii lui care caută să ne distrugă sufletele. Iată, nedreptăţile noastre sunt mari. O, Doamne, nu poţi Tu să-ţi întorci mânia Ta de la noi? Şi aceasta va fi vorbirea voastră în acele zile.

38 Dar iată, [a]zilele voastre de încercare au trecut; voi aţi [b]amânat ziua salvării voastre până când este mult prea târziu şi distrugerea voastră este sigură; căci în toate zilele voastre aţi căutat ceea ce nu puteţi obţine; şi voi aţi căutat [c]fericire făcând nedreptate, care lucru este împotriva naturii acelei dreptăţi care este în Conducătorul nostru cel Mare şi Veşnic.

39 O, voi, popor al ţării, auziţi cuvintele mele! Şi eu mă rog ca mânia Domnului să se întoarcă de la voi şi ca voi să vă pocăiţi şi să fiţi salvaţi.

29*a* 2 Ne. 28:9.
b Mat. 15:14.
c Ioan 3:19.
d Iov 24:13.

31*a* Morm. 1:17–18.

33*a* Morm. 2:10–15.
b Mat. 23:37.

38*a* Morm. 2:15.
b Alma 34:33–34.
c Alma 41:10–11.

CAPITOLUL 14

Samuel prezice lumină în timpul nopţii şi o stea nouă la naşterea lui Hristos—Hristos îi mântuieşte pe oameni de la moartea vremelnică şi spirituală—Semnele morţii Lui includ trei zile de întuneric, distrugerea stâncilor şi mari calamităţi naturale. Circa 6 î.H.

Şi acum, s-a întâmplat că [a]Samuel, lamanitul, a profeţit o mulţime de lucruri care nu pot fi scrise.

2 Şi iată, el le-a spus: Iată, vă dau vouă un semn; vor mai trece încă cinci ani; şi iată, după aceea Fiul lui Dumnezeu va veni ca să-i mântuiască pe cei care vor crede în numele Lui.

3 Şi iată, eu vă voi da vouă aceasta ca un [a]semn la venirea Lui; căci iată, lumini mari vor fi în cer, într-atât, încât în noaptea dinaintea venirii Lui nu va fi deloc întuneric, în aşa măsură încât omului i se va părea că e zi.

4 De aceea, va fi o zi şi o noapte şi o zi, ca şi cum ar fi o zi şi nici o noapte; şi aceasta va fi pentru voi ca un semn; căci voi veţi cunoaşte răsăritul şi apusul soarelui; de aceea, ei vor cunoaşte cu siguranţă că vor fi două zile şi o noapte; cu toate acestea, noaptea nu va fi întunecoasă; şi aceasta va fi noaptea dinainte ca [a]El să se nască.

5 Şi iată, o nouă [a]stea va răsări, una cum voi nu aţi mai văzut niciodată; şi aceasta, de asemenea, va fi un semn pentru voi.

6 Şi iată, aceasta nu este totul, ci vor mai fi multe alte semne şi minuni în cer.

7 Şi se va întâmpla că voi toţi veţi fi uimiţi şi vă veţi minuna într-atât, încât veţi [a]cădea la pământ.

8 Şi se va întâmpla că oricine care va [a]crede în Fiul lui Dumnezeu, acela va avea viaţă veşnică.

9 Şi iată, aşa mi-a poruncit Domnul mie, prin îngerul Său, că trebuie să vin şi să vă spun vouă acest lucru; da, El mi-a poruncit mie ca să vă profeţesc vouă aceste lucruri; da, El mi-a spus: Strigă către acest popor: Pocăiţi-vă şi pregătiţi calea Domnului.

10 Şi acum, pentru că eu sunt un lamanit şi am vorbit către voi cuvintele pe care Domnul mi le-a poruncit, precum şi pentru că lucrul acesta a fost dur împotriva voastră, de aceea voi sunteţi mânioşi pe mine şi căutaţi să mă distrugeţi şi m-aţi [a]alungat din mijlocul vostru.

11 Iar voi veţi auzi cuvintele mele, căci de aceea m-am urcat eu pe zidurile acestui oraş pentru ca voi să auziţi şi să aflaţi despre judecăţile lui Dumnezeu, care vă aşteaptă din cauza nedreptăţilor voastre, precum şi pentru ca voi să aflaţi despre condiţiile pocăinţei;

12 Şi, de asemenea, pentru ca

14 1*a* Hel. 13:2.
3*a* 3 Ne. 1:15.
4*a* GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
5*a* Mat. 2:1–2; 3 Ne. 1:21.
7*a* 3 Ne. 1:16–17.
8*a* Ioan 3:16.
10*a* Hel. 13:2.

voi să puteţi afla despre venirea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, [a]Tatăl cerului şi al pământului, Creatorul tuturor lucrurilor de la început; şi pentru ca voi să puteţi afla despre semnele venirii Lui, pentru ca voi să puteţi crede în numele Lui.

13 Şi dacă voi [a]credeţi în numele Lui, atunci vă veţi pocăi de toate păcatele voastre pentru ca în felul acesta să obţineţi iertarea lor prin [b]meritele Lui.

14 Şi iată, iarăşi, eu vă mai dau vouă încă un semn, da, un semn al morţii Lui.

15 Căci iată, El cu siguranţă va trebui să moară pentru ca [a]Salvarea să poată veni; da, aceasta are nevoie de El şi trebuie ca El să moară pentru ca [b]învierea morţilor să aibă loc, pentru ca în felul acesta oamenii să poată fi aduşi în prezenţa Domnului.

16 Da, iată, această moarte face ca învierea să aibă loc şi [a]mântuieşte toată omenirea de prima moarte—acea moarte spirituală; căci toată omenirea, prin [b]căderea lui Adam, [c]alungată din prezenţa Domnului, este considerată ca fiind [d]moartă, atât în ceea ce priveşte lucrurile vremelnice, cât şi cele spirituale.

17 Dar iată, învierea lui Hristos [a]mântuieşte omenirea, da, şi anume toată omenirea, şi o aduce înapoi în prezenţa Domnului.

18 Da, şi face ca să aibă loc condiţia pocăinţei, astfel că oricine se va pocăi nu va fi doborât şi aruncat în foc; iar oricine nu se pocăieşte va fi doborât şi aruncat în foc; şi peste ei va veni iarăşi o moarte spirituală, da, cea de-a doua moarte, căci ei sunt alungaţi iarăşi de la lucrurile drepte.

19 De aceea, pocăiţi-vă, pocăiţi-vă, căci, dacă voi cunoaşteţi lucrurile acestea şi nu le faceţi, atunci veţi admite singuri ca să fiţi aduşi la condamnare şi să fiţi doborâţi în această a doua moarte.

20 Dar iată, aşa cum vă spun eu vouă despre un alt [a]semn, un semn despre moartea Lui, iată, în ziua aceea în care El va suferi moartea, soarele se va [b]întuneca şi va refuza să-şi trimită lumina către voi; şi tot aşa şi luna şi stelele; şi nu va fi nici o lumină pe faţa acestei ţări, începând chiar din momentul când El va suferi moartea timp de [c]trei zile până în momentul când El se va înălţa iarăşi dintre morţi.

21 Da, la timpul când El Îşi va da duhul, [a]tunete şi fulgere vor fi timp de mai multe ore şi pământul se va cutremura şi se va zdruncina; iar stâncile care sunt pe faţa acestui pământ, care sunt atât deasupra cât şi dedesubtul lui, despre care voi acum ştiţi că sunt solide sau cea mai mare

12*a* Mosia 3:8; 3 Ne. 9:15; Eter 4:7. GS Isus Hristos.
13*a* Fapte 16:30–31.
b D&L 19:16–20.
15*a* GS Salvator.
b Alma 42:23. GS Înviere.
16*a* GS Planul mântuirii.
b GS Căderea lui Adam şi a Evei.
c Alma 42:6–9.
d GS Moarte spirituală.
17*a* GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
20*a* 3 Ne. 8:5–25.
b Luca 23:44.
c Mosia 3:10.
21*a* 3 Ne. 8:6.

parte a lor este o singură masă solidă, se vor [b]sfărâma;

22 Da, ele se vor sfărâma, iar după aceea vor fi [a]găsite în crăpături şi în prăpăstii şi în sfărâmături pe faţa întregului pământ, da, atât deasupra pământului, cât şi sub el.

23 Şi iată, vor fi furtuni mari; şi mulţi munţi vor fi făcuţi mici, la fel ca o vale; iar multe locuri care acum sunt numite văi, vor deveni munţi, a căror înălţime este mare.

24 Şi multe drumuri largi vor fi distruse şi multe [a]oraşe vor fi părăsite.

25 Şi multe [a]morminte se vor deschide; şi mulţi morţi vor ieşi din ele; şi mulţi sfinţi vor apărea în faţa multora.

26 Şi iată, astfel a vorbit [a]îngerul către mine; căci el a spus către mine cum că vor fi tunete şi fulgere timp de multe ore.

27 Şi el mi-a spus spunand că în timpul tunetelor şi a fulgerelor şi a furtunii aceste lucruri se vor întâmpla şi că [a]întunericul va acoperi faţa întregului pământ timp de trei zile.

28 Şi îngerul a spus către mine că mulţi vor vedea lucruri şi mai mari decât acestea pentru ca ei să poată să creadă că [a]aceste semne şi aceste minuni se vor întâmpla pe întreaga faţă a acestei ţări pentru ca să nu fie nici un motiv de necredinţă printre copiii oamenilor—

29 Şi aceasta, pentru ca oricine va crede să poată fi salvat, iar oricine nu va crede, o [a]judecată dreaptă să poată veni asupra lui; şi, de asemenea, dacă ei sunt condamnaţi, ei singuri îşi aduc condamnarea asupra lor.

30 Şi acum, aduceţi-vă aminte, aduceţi-vă aminte, fraţii mei, că oricine piere, piere din cauza lui însuşi; iar oricine care face nedreptate, o face pentru el însuşi; căci iată, voi sunteţi [a]liberi; vouă vi se dă voie să acţionaţi pentru voi înşivă; căci iată, Dumnezeu v-a dat vouă [b]cunoaşterea; şi El v-a făcut pe voi liberi.

31 El v-a dat vouă ca voi să puteţi [a]deosebi binele de rău; şi El v-a dat vouă ca voi să puteţi [b]alege viaţa sau moartea; iar voi puteţi să faceţi bine şi să fiţi [c]restauraţi la ceea ce este bun sau să aveţi ceea ce este bun restaurat pentru voi; sau voi puteţi să faceţi rău şi să aveţi ceea ce este rău restaurat pentru voi.

CAPITOLUL 15

Domnul i-a dojenit pe nefiţi pentru că i-a iubit—Lamaniţii convertiţi sunt tari şi neclintiţi în credinţă—Domnul va fi milos cu lamaniţii în zilele din urmă. Circa 6 î.H.

ŞI acum, fraţii mei preaiubiţi, iată, vă vestesc vouă că, dacă

21*b* 3 Ne. 10:9.
22*a* 3 Ne. 8:18.
24*a* 3 Ne. 9:3–12.
25*a* Mat. 27:50–54; 3 Ne. 23:9–11.
26*a* Alma 13:26.
27*a* 1 Ne. 19:10; 3 Ne. 8:3.
28*a* 1 Ne. 12:4–5.
29*a* GS Judecată, ultima.
30*a* 2 Ne. 2:26–29; Moise 6:56. GS Libertatea de a alege.
b GS Cunoaştere.
31*a* Moro. 7:16.
b 2 Ne. 2:28–29; Alma 3:26–27.
c Alma 41:3–5.

nu vă pocăiţi, atunci casele voastre vor fi lăsate în [a]părăsire.

2 Da, dacă nu vă pocăiţi, atunci femeile voastre vor avea mare motiv să se jeluiască în ziua când ele vor alăpta; căci voi veţi încerca să fugiţi şi nu va fi nici un loc de refugiu; da, şi vai de acelea care vor fi [a]însărcinate, căci ele vor fi grele şi nu vor putea să fugă; de aceea, ele vor fi doborâte şi lăsate să piară.

3 Da, vai de acest popor, care este numit poporul lui Nefi, dacă el nu se va pocăi atunci când va vedea toate aceste semne şi minuni care îi vor fi arătate; căci iată, el a fost un popor ales al Domnului; da El a iubit poporul lui Nefi; şi, de asemenea, El l-a pedepsit; da, în zilele nedreptăţilor lui, El l-a [a]dojenit pentru că El l-a iubit.

4 Dar iată, fraţii mei, El i-a urât pe lamaniţi pentru că faptele lor erau rele tot timpul; şi aceasta din cauza nedreptăţii [a]tradiţiei părinţilor lor. Dar iată, salvarea a venit pentru ei prin rugăciunile nefiţilor; şi în acest scop le-a [b]prelungit Domnul zilele lor.

5 Şi aş dori ca voi să vedeţi că cea [a]mai mare parte dintre ei sunt pe drumul datoriei lor; şi ei calcă cu grijă înaintea lui Dumnezeu; şi au grijă să ţină poruncile Lui şi legile Lui şi judecăţile Lui în acord cu legea lui Moise.

6 Da, vă spun vouă, cum că cea mai mare parte dintre ei fac aceasta; şi ei se străduiesc cu o hărnicie neobosită ca să poată aduce pe ceilalţi fraţi ai lor la cunoaşterea adevărului; de aceea, sunt mulţi cei care li se alătură lor în fiecare zi.

7 Şi iată, ştiţi voi singuri, căci aţi fost martori la aceasta, că toţi cei care sunt aduşi la cunoaşterea adevărului şi la cunoaşterea tradiţiilor ticăloase şi odioase ale părinţilor lor; şi care sunt făcuţi să creadă în scripturile cele sfinte, da, profeţiile profeţilor celor sfinţi care sunt scrise, care i-au condus pe ei la credinţa în Domnul şi la pocăinţă, care credinţă şi pocăinţă aduc o [a]schimbare a inimii lor—

8 De aceea, toţi cei care au venit la aceasta, voi ştiţi singuri, sunt [a]fermi şi nestrămutaţi în credinţă şi în lucrul prin care ei au fost făcuţi liberi.

9 Şi voi ştiţi, de asemenea, că ei şi-au [a]îngropat armele de război şi se tem să pună mâna pe ele de frică să nu păcătuiască; da, voi puteţi vedea că ei se tem să nu păcătuiască căci iată, vor suferi să fie trântiţi pe jos şi ucişi de duşmanii lor şi nu-şi vor ridica săbiile împotriva lor; şi aceasta datorită credinţei lor în Hristos.

10 Şi acum, datorită neclintirii lor atunci când ei cred în lucrul în care ei cred, căci datorită

15 1*a* Mat. 23:37–38.
2*a* Mat. 24:19.
3*a* Prov. 3:12; Evr. 12:5–11; D&L 95:1.
4*a* GS Tradiţii.
b Alma 9:16.
5*a* Hel. 13:1.
7*a* GS Convertire, convertit.
8*a* Alma 23:6; 27:27; 3 Ne. 6:14.
9*a* Alma 24:17–19.

tăriei lor, o dată ce ei sunt luminaţi, iată, Domnul îi va binecuvânta pe ei şi le va prelungi zilele, neţinând seama de nedreptăţile lor—

11 Da, chiar dacă ei ar rătăci în necredinţă, Domnul va [a]prelungi zilele lor până când va veni timpul despre care au vorbit părinţii noştri, precum şi profetul [b]Zenos şi mulţi alţi profeţi despre [c]restaurarea din nou, a fraţilor noştri, lamaniţii, pentru cunoaşterea adevărului—

12 Da, adevărat vă spun vouă, că în timpul din urmă [a]făgăduinţele Domnului nostru au fost date şi fraţilor noştri, lamaniţii; şi în ciuda multor suferinţe pe care le vor avea şi în ciuda faptului că ei vor fi [b]alungaţi de ici-colo pe faţa pământului şi vor fi urmăriţi şi loviţi şi împrăştiaţi în pretutindeni, neavând nici un loc de refugiu, Domnul totuşi va fi plin [c]îndurare faţă de ei.

13 Şi aceasta este în acord cu profeţia, şi anume că ei vor fi iarăşi [a]aduşi la adevărata cunoaştere, care este cunoaşterea Mântuitorului lor şi a [b]Păstorului lor cel Mare şi Adevărat, şi că ei vor fi număraţi printre oile Lui.

14 De aceea, vă spun vouă, va fi [a]mai bine de ei decât de voi dacă nu vă veţi pocăi.

15 Căci iată, [a]dacă lucrurile măreţe care v-au fost arătate vouă ar fi fost arătate lor, da, lor, acelora care au rătăcit în necredinţă din cauza tradiţiei părinţilor lor, voi puteţi vedea pentru voi înşivă că ei niciodată nu ar fi rătăcit în necredinţă.

16 De aceea, spune Domnul: Eu nu îi voi distruge cu totul pe ei, ci voi face ca în ziua înţelepciunii Mele ei să se reîntoarcă iarăşi la Mine, a zis Domnul.

17 Şi acum iată, spune Domnul despre poporul nefiţilor: Dacă nu se vor pocăi şi nu vor asculta de voinţa Mea, atunci Eu îi voi [a]distruge pe ei cu totul, spune Domnul, din cauza necredinţei lor, neţinând seama de toate lucrările măreţe pe care Eu le-am făcut printre ei; şi tot aşa de sigur cum că Domnul trăieşte, tot aşa aceste lucruri se vor întâmpla, spune Domnul.

CAPITOLUL 16

Nefiţii care cred în Samuel sunt botezaţi de către Nefi—Samuel nu poate fi ucis cu săgeţile şi cu pietrele nefiţilor care nu se pocăesc—Unii îşi împietresc inimile, iar alţii văd îngeri—Cei necredincioşi spun că nu este înţelept să crezi în Hristos şi în venirea Lui la Ierusalim. Circa 6–1 î.H.

Şi acum s-a întâmplat că au fost mulţi care au auzit cuvintele lui Samuel Lamanitul, pe care

11*a* Alma 9:16.
b Hel. 8:19.
c 2 Ne. 30:5–8.
12*a* Enos 1:12–13.
b Morm. 5:15.
c 1 Ne. 13:31; 2 Ne. 10:18–19; Iacov 3:5–6.
13*a* 3 Ne. 16:12.
b GS Păstorul cel bun.
14*a* Hel. 7:23.
15*a* Mat. 11:20–23.
17*a* Hel. 13:6–10.

acesta le-a vorbit de pe zidurile oraşului. Şi toţi care au crezut în cuvântul lui, aceia au mers înainte şi l-au căutat pe Nefi; şi atunci când au mers înainte şi l-au găsit pe el, ei s-au spovedit de păcate în faţa lui şi nu le-au tăgăduit, dorind ca ei să poată să fie botezaţi în Domnul.

2 Dar toţi cei care nu au crezut în cuvintele lui Samuel, erau mânioşi pe el; şi ei au aruncat cu pietre asupra lui pe zid; şi, de asemenea, mulţi au aruncat săgeţi înspre el în timp ce el era pe zid; dar Spiritul Domnului a fost cu el într-atât, încât ei nu au putut să-l lovească cu pietrele lor şi nici cu săgeţile lor.

3 Acum, când au văzut ei că nu puteau să-l atingă pe el, mai mulţi au fost aceia care au crezut în cuvintele lui, într-atât, încât s-au dus la Nefi ca să fie botezaţi.

4 Căci iată, Nefi boteza şi profeţea şi predica, strigând pocăinţă către popor, arătând semne şi minuni, făcând [a]minacole în popor pentru ca oamenii să poată afla că Hristos va trebui să vină în [b]curând—

5 Spunându-le lor despre lucrurile care trebuia să vină în curând, pentru ca ei să poată să afle şi să-şi aducă aminte la timpul venirii acestora cum că acestea le-au fost făcute lor cunoscute dinainte cu scopul ca ei să poată crede; de aceea, toţi au crezut în cuvintele lui Samuel s-au dus la el ca să fie botezaţi, căci ei au venit pocăindu-se şi mărturisindu-şi păcatele.

6 Dar cea mai parte dintre ei nu au crezut în cuvintele lui Samuel; de aceea, atunci când au văzut că nu au putut să-l lovească pe el cu pietrele şi cu săgeţile lor, ei au strigat către căpitanii lor, zicând: Prindeţi-l pe acest om şi legaţi-l, căci iată, el îl are un diavol; şi din cauza puterii diavolului care este în el, noi nu putem să-l lovim cu pietrele şi cu săgeţile noastre; de aceea, luaţi-l şi legaţi-l şi duceţi-l de aici.

7 Şi în timp ce ei s-au dus ca să pună mâna pe el, iată, el s-a aruncat de pe zid şi a fugit afară din ţara lor, da, chiar în ţara lui proprie şi a început să predice şi să profeţească printre propriul său popor.

8 Şi iată, nu s-a mai auzit despre el printre nefiţi; şi astfel erau fost treburile poporului.

9 Şi astfel s-a încheiat cel de-al optzeci şi şaselea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

10 Şi astfel s-a încheiat, de asemenea, cel de-al optzeci şi şaptelea an al domniei judecătorilor, cea mai mare parte a poporului rămânând în mândria şi în ticăloşia lui, iar cea mai mică parte călcând cu mai multă grijă în faţa lui Dumnezeu.

11 Şi acestea au fost condiţiile, de asemenea, în cel de-al optzeci şi optulea an al domniei judecătorilor.

12 Şi a fost numai o mică

16 4*a* GS Minune. *b* Hel. 14:2.

schimbare în treburile poporului, în afară de faptul că poporul a început să se întărească şi mai mult în nedreptate şi să facă mai mult şi mai mult lucrurile care erau împotriva poruncilor lui Dumnezeu în cel de-al optzeci şi nouălea an al domniei judecătorilor.

13 Dar s-a întâmplat că în cel de-al optzeci şi nouălea an al domniei judecătorilor, au fost semne [a]mari date poporului şi minuni: şi cuvintele profetului au [b]început să fie împlinite.

14 Şi [a]îngeri au apărut în faţa oamenilor, în faţa oamenilor înţelepţi şi le-au anunţat lor veşti bune de mare bucurie; astfel, în acest an, scripturile au început să se înfăptuiască.

15 Cu toate acestea, oamenii au început să-şi împietrească inimile lor, toţi în afară de cei mai credincioşi dintre ei, atât dintre nefiţi cât şi, de asemenea, dintre lamaniţi; şi au început să se bazeze pe [a]propria tărie şi înţelepciune, zicând:

16 Dintre atât de multe lucruri, unele poate le-au ghicit ei bine; dar iată, noi ştim că aceste lucrări mari şi minunate despre care s-a vorbit nu se pot întâmpla.

17 Şi au început să se gândească şi să se certe între ei, zicând:

18 [a]Nu este normal ca o astfel de fiinţă ca Hristos să vină; dacă ar fi aşa şi dacă El ar fi Fiul lui Dumnezeu, Tatăl cerului şi al pământului, aşa cum s-a spus, de ce nu s-ar arăta El, de asemenea, în faţa noastră, tot aşa cum El se va arăta în faţa lor, a acelora care vor fi la Ierusalim?

19 Da, de ce să nu se arate El în această ţară, tot aşa ca şi în ţara Ierusalimului?

20 Dar iată, noi ştim că aceasta este o [a]tradiţie ticăloasă care a fost transmisă până la noi de către părinţii noştri ca să ne facă pe noi să credem într-un fel de lucru măreţ şi minunat care ar fi să se întâmple, dar nu printre noi, ci într-o ţară îndepărtată, o ţară pe care noi nu o cunoaştem; de aceea, ei ne pot ţine pe noi în ignoranţă, căci nu putem să [b]vedem cu ochii noştri că acestea sunt adevărate.

21 Şi ei, prin înşelăciunile şi vicleşugurile misterioase ale celui rău, vor face nişte minuni mari pe care noi nu le putem înţelege, care ne vor ţine pe noi în jos ca să fim slujitori ai cuvintelor lor, precum şi slujitori la ei, căci noi depindem de ei ca să ne înveţe cuvântul; şi astfel ne vor ţine pe noi în ignoranţă, dacă ne vom da pe mâna lor, în toate zilele vieţii noastre.

22 Şi încă mult mai multe lucruri, care erau nebuneşti şi [a]deşarte; şi-au închipuit oamenii în inimile lor; şi ei au fost tare tulburaţi, căci Satana i-a aţâţat pe ei ca să facă nedreptăţi tot timpul; da, el a mers peste tot, împrăştiind zvonuri şi certuri pe toată faţa ţării pentru ca să

13*a* 3 Ne. 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14*a* Alma 13:26.
15*a* Isa. 5:21.
18*a* Alma 30:12–13.
20*a* GS Tradiţii.
b Eter 12:5–6, 19.
22*a* GS Deşertăciune, deşert.

poată să împietrească inima poporului împotriva a ceea ce era bun şi împotriva a ceea ce urma să vină.

23 Şi în ciuda semnelor şi a minunilor care au fost făcute printre poporul Domnului, precum şi a miracolelor nenumărate pe care le-au făcut, Satana a pus stăpânire pe lui inimile poporului de pe toată faţa ţării.

24 Şi astfel s-a încheiat cel de-al nouăzecilea an al domniei judecătorilor asupra poporului lui Nefi.

25 Şi astfel s-a încheiat cartea lui Helaman, în acord cu scrierile lui Helaman şi ale fiilor lui.

Al Treilea Nefi
Cartea lui Nefi

FIUL LUI NEFI, CARE ERA FIUL LUI HELAMAN

Iar Helaman era fiul lui Helaman, care era fiul lui Alma, care era fiul lui Alma, fiind un descendent al lui Nefi, care era fiul lui Lehi, care a plecat de la Ierusalim în primul an al domniei lui Zedechia, regele Iudeii.

CAPITOLUL 1

Nefi, fiul lui Helaman, pleacă din ţară, iar fiul lui, Nefi, păstrează cronicile—Cu toate că semne şi minuni abundă, cei ticăloşi plănuiesc să-i ucidă pe cei drepţi—Noaptea naşterii lui Hristos soseşte—Semnul este dat şi o stea nouă răsare—Minciunile şi înşelătoriile se înmulţesc, iar tâlharii lui Gadianton îi ucid pe mulţi. Circa 1–4 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că cel de-al nouăzeci şi unulea an a trecut şi erau [a]şase sute de ani de la timpul când Lehi plecase din Ierusalim; şi a fost în anul când Laconeus era judecător-şef şi guvernator peste ţară.

2 Iar Nefi, fiul lui Helaman, plecase din ţara lui Zarahemla, dându-i în sarcină fiului său, [a]Nefi, care era fiul lui cel mai mare, în legătură cu [b]plăcile de aramă şi cu toate scrierile care fuseseră păstrate şi cu toate acele lucruri care fuseseră păstrate sfinte de la plecarea lui Lehi din Ierusalim.

3 Apoi el a plecat din ţară; şi [a]încotro s-a dus, nimeni nu ştie; iar fiul lui, Nefi, a păstrat cronicile în locul lui, da, cronica despre poporul său.

4 Şi s-a întâmplat că la începutul celui de-al nouăzeci şi doilea

[3 nefi]
1 1*a* 2 Ne. 25:19.
2*a* gs Nefi, fiul lui Nefi, fiul lui Helaman.
b Alma 37:3–5.
3*a* 3 Ne. 2:9.

an, iată, profeţiile profeţilor au început să se adeverească mai din plin; căci au început să fie semne mai mari şi minuni mai mari s-au întâmplat printre oameni.

5 Dar erau unii care au început să spună că trecuse timpul ca vorbele [a]spuse de Samuel Lamanitul să fie împlinite.

6 Şi ei au început să jubileze asupra fraţilor lor, zicând: Iată, timpul a trecut şi cuvintele lui Samuel nu s-au împlinit; de aceea, bucuria voastră şi credinţa voastră despre acest lucru au fost în zadar.

7 Şi s-a întâmplat că ei au făcut o mare tulburare prin ţară; iar oamenii care credeau au început să fie foarte supăraţi, de teamă că, printr-un mijloc san altul, acele lucruri care fuseseră spuse să nu se îndeplinească.

8 Dar iată, ei au aşteptat cu neclintire ziua aceea şi noaptea aceea; şi ziua aceea care trebuia să fie ca o zi, ca şi cum nu ar fi nici o noapte pentru ca ei să poată şti că nu a fost deşartă credinţa lor.

9 Acum s-a întâmplat că a fost rezervată de necredincioşi o zi în care toţi cei care credeau în acele tradiţii [a]să fie omorâţi, dacă nu se va întâmpla semnul acela care fusese dat de către Samuel, profetul.

10 Acum s-a întâmplat că atunci când Nefi, fiul lui Nefi, a văzut această ticăloşie a poporului său, inima lui a fost foarte supărată.

11 Şi s-a întâmplat că el s-a dus şi s-a plecat până la pământ şi L-a implorat cu putere pe Dumnezeul său, în numele poporului său, da, al acelora care erau să fie distruşi datorită credinţei lor în tradiţia părinţilor lor.

12 Şi s-a întâmplat că el L-a implorat cu putere pe Domnul [a]toată ziua aceea; şi iată, glasul Domnului a venit către el, zicând:

13 Ridică-ţi capul şi fii bucuros; căci iată, timpul este aproape; şi în noaptea aceasta semnul va fi dat, iar [a]mâine Eu voi veni în lume pentru ca să arăt lumii că Eu voi împlini tot ceea ce Eu am făcut să fie [b]spus de către gura profeţilor Mei sfinţi.

14 Iată, Eu [a]vin la ai Mei pentru ca să [b]îndeplinesc toate acele lucruri pe care Eu le-am făcut cunoscute copiilor oamenilor, de la [c]începutul lumii, şi ca să îndeplinesc [d]atât voinţa Tatălui, cât şi a Fiului—a Tatălui datorită Mie, iar a Fiului, datorită cărnii Mele. Şi iată, timpul este aproape; şi în noaptea aceasta semnul va fi dat.

15 Şi s-a întâmplat că vorbele care au venit la Nefi au fost împlinite aşa cum au fost ele spuse; căci iată, la apusul soarelui nu a fost [a]întuneric; iar oamenii au început să fie uimiţi pentru că

5*a* Hel. 14:2–4.
9*a* GS Martir, martiriu.
12*a* Enos 1:4; Alma 5:46.
13*a* Luca 2:10–11.
b GS Isus Hristos—Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos.
14*a* Ioan 1:11.
b Mat. 5:17–18.
c Alma 42:26.
d D&L 93:3–4.
15*a* Hel. 14:3.

nu era întuneric atunci când noaptea venise.

16 Şi au fost mulţi care nu crezuseră în cuvintele profeţilor care au [a]căzut la pământ şi au fost ca şi cum ar fi fost morţi, căci au ştiut că marele [b]plan al distrugerii, pe care ei l-au aşternut pentru aceia care credeau în cuvintele profeţilor, fusese dejucat; căci semnul care fusese dat era deja înfăptuit.

17 Şi ei au început să cunoască precum că Fiul lui Dumnezeu trebuia să apară în curând; da, în sfârşit, toţi oamenii de pe faţa întregului pământ, de la apus la răsărit, atât în ţara de la miazănoapte, cât şi în ţara de la miazăzi, erau atât de uimiţi, încât au căzut la pământ.

18 Căci ei ştiau că profeţii depuseseră mărturie despre aceste lucruri timp de mulţi ani şi că semnul care fusese dat era deja înfăptuit; şi au început să se teamă din cauza nedreptăţii şi a necredinţei lor.

19 Şi s-a întâmplat că nu a fost întuneric deloc în toată noaptea aceea, ci a fost tot atâta lumină ca şi cum ar fi fost mijlocul zilei. Şi s-a întâmplat că soarele a răsărit iarăşi dimineaţa, în acord cu ordinul lui; şi ei au ştiut că aceasta era ziua în care Domnul trebuia să Se [a]nască, datorită semnului care fusese dat.

20 Şi s-au întâmplat da, toate lucrurile, fiecare dintre ele, potrivit cuvintelor profeţilor.

21 Şi, de asemenea, s-a întâmplat că o nouă [a]stea a apărut, potrivit cuvântului.

22 Şi s-a întâmplat că din acel moment, minciuni au început să fie trimise printre popor de către Satana ca să le împietrească inimile pentru ca ei să nu creadă în acele semne şi minuni pe care le văzuseră; dar, în ciuda acestor minciuni şi înşelăciuni, cea mai mare parte a poporului a crezut şi s-a convertit în Domnul.

23 Şi s-a întâmplat că Nefi s-a dus printre popor, precum şi printre mulţi alţii, botezând spre pocăinţă, prin care a fost o mare [a]iertare a păcatelor. Şi astfel, poporul a început iarăşi să aibă pace în ţară.

24 Şi nu a fost nici un conflict în afară de câţiva care au început să predice, încercând să dovedească prin scripturi că nu mai era [a]potrivit ca legea lui Moise să fie respectată. Acum, în lucrul acesta au greşit pentru că ei nu au înţeles scripturile.

25 Dar s-a întâmplat că în curând s-au convertit şi s-au convins de greşeala lor, căci lor li s-a făcut cunoscut că legea nu a fost încă [a]împlinită şi că ea trebuie să fie împlinită în cele mai mici detalii; da, cuvântul a venit către ei arătând că legea trebuie să fie împlinită; da, că nici o iotă sau o frântură de slovă nu va fi lăsată deoparte, până când toată va fi împlinită; de aceea, în acelaşi an, li s-au adus

16*a* Hel. 14:7.
b 3 Ne. 1:9.
19*a* Luca 2:1–7.
21*a* Mat. 2:1–2; Hel. 14:5.
23*a* GS Iertarea păcatelor.
24*a* Alma 34:13.
25*a* Mat. 5:17–18.

la cunoştinţă greşelile lor şi ei şi-au [b]mărturisit greşelile.

26 Şi astfel a trecut cel de-al nouăzeci şi doilea an, aducând poporului veşti de bucurie datorită semnelor care se întâmplaseră în acord cu cuvintele profeţiei tuturor profeţilor celor sfinţi.

27 Şi s-a întâmplat că şi cel de-al nouăzeci şi treilea an a trecut în pace, în afară de tâlharii lui [a]Gadianton care trăiau în munţi şi împânziseră ţara; căci stăpânirile şi locurile lor tainice erau atât de puternice, încât poporul n-a putut să-i înfrângă; de aceea, ei au făcut multe crime şi multe măceluri printre popor.

28 Şi s-a întâmplat că în cel de-al nouăzeci şi patrulea an, ei au început să crească în mare măsură pentru că erau mulţi disidenţi de-ai nefiţilor care au fugit la ei, ceea ce a cauzat multă supărare nefiţilor care au rămas în ţară.

29 Şi a mai fost o pricină de mare supărare şi printre lamaniţi; căci iată, ei aveau mulţi copii care au crescut şi au început să devină mai tari cu anii, încât au devenit independenţi şi au fost ademeniţi de unii care erau [a]zoramiţi, de minciunile şi de cuvintele lor linguşitoare, ca să se unească cu acei tâlhari de-ai lui Gadianton.

30 Şi astfel, lamaniţii au fost, de asemenea, loviţi şi au început să scadă în credinţă şi dreptate din cauza ticăloşiei generaţiei care creştea.

CAPITOLUL 2

Ticăloşia şi lucrurile abominabile se înmulţesc printre popor—nefiţii şi lamaniţii se unesc ca să se apere împotriva tâlharilor lui Gadianton—Lamaniţii convertiţi devin albi şi sunt numiţi nefiţi. Circa 5–16 d.H.

Şi s-a întâmplat că astfel a trecut şi cel de al nouăzeci şi cincilea an, iar poporul a început să uite acele semne şi minuni despre care auzise; şi oamenii au început să fie din ce în ce mai puţin uimiţi de un semn sau de o minune din cer într-atât, încât au început să fie împietriţi în inimile lor şi orbi în minţile lor; şi au început să nu mai creadă în toate cele pe care le auziseră şi le văzuseră—

2 Închipuindu-şi unele lucruri deşarte în inimile lor, zicându-şi că acestea erau aduse de către oameni şi de către puterea diavolului pentru ca să rătăcească şi să [a]înşele inimile poporului; şi astfel a pus Satana iarăşi stăpânire pe inimile poporului, într-atât, încât el le-a orbit ochii şi i-a rătăcit ca să creadă că doctrina lui Hristos era un lucru nebunesc şi deşert.

3 Şi s-a întâmplat că poporul a început să se întărească în ticăloşie şi în lucruri abominabile; şi oamenii nu au crezut că trebuie să mai fie încă alte semne sau

25*b* Mosia 26:29.
27*a* GS Tâlharii lui Gadianton.
29*a* Alma 30:59.
2 2*a* GS Înşelare, (a) înşela, înşelăciune.

minuni date; iar Satana [a]umbla primprejur, ducând în rătăcire inimile poporului, ademenindu-i şi făcându-i să facă ticăloşii mari în ţară.

4 Şi astfel a trecut cel de-al nouăzeci şi şaselea an; şi, de asemenea, cel de-al nouăzeci şi şaptelea an; şi, de asemenea, cel de-al nouăzeci şi optulea an; şi, de asemenea, cel de-al nouăzeci şi nouălea an;

5 Şi, de asemenea, o sută de ani trecuseră de la zilele lui [a]Mosia, care era rege peste poporul nefiţilor.

6 Şi şase sute nouă ani trecuseră de când Lehi plecase din Ierusalim.

7 Şi nouă ani trecuseră din momentul când a fost dat semnul, despre care au vorbit profeţii cum că Hristos va veni în lume.

8 Acum, nefiţii au început să-şi măsoare timpul de la această perioadă când a fost dat semnul sau de la venirea lui Hristos; de aceea, nouă ani trecuseră.

9 Iar Nefi, care era tatăl lui Nefi, care avea răspunderea cronicilor, [a]nu s-a întors în ţara lui Zarahemla şi nu a putut să fie găsit nicăieri în toată ţara.

10 Şi s-a întâmplat că poporul încă mai era în ticăloşie, în ciuda multelor predici şi profeţii care fuseseră trimise printre el; iar astfel a trecut şi cel de-al zecelea an; iar cel de-al unsprezecelea an, de asemenea, a trecut în nedreptate.

11 Şi s-a întâmplat că în cel de-al treisprezecelea an au început să fie războaie şi conflicte prin toată ţara; căci tâlharii lui Gadianton deveniseră atât de numeroşi şi uciseseră atât de mulţi şi devastaseră atât de multe oraşe şi răspândiseră atât de multă moarte şi măcel prin toată ţara, încât devenise potrivit ca tot poporul, atât nefiţii, cât şi lamaniţii, să pună mâna pe arme împotriva lor.

12 De aceea, toţi lamaniţii care se convertiseră în Domnul s-au unit cu fraţii lor, nefiţii, şi au fost forţaţi pentru siguranţa vieţilor lor şi ale femeilor şi copiilor lor să pună mâna pe arme împotriva acelor tâlhari ai lui Gadianton, da, şi, de asemenea, să-şi menţină drepturile lor şi privilegiile Bisericii lor, şi ale credinţei lor, precum şi [a]libertatea şi [b]independenţa lor.

13 Şi s-a întâmplat că înainte ca acest al treisprezecelea an să treacă, nefiţii au fost ameninţaţi cu distrugere totală din cauza acestui război care a devenit nespus de grav.

14 Şi s-a întâmplat că acei lamaniţi, care se uniseră cu nefiţii, erau număraţi printre nefiţi;

15 Iar [a]blestemul lor a fost ridicat de pe ei, iar pielea lor a devenit [b]albă, la fel ca aceea a nefiţilor;

16 Iar tinerii lor bărbaţi şi fiicele lor au devenit nespus de frumoşi; şi ei au fost număraţi printre nefiţi şi au fost numiţi

3*a* D&L 10:27.
5*a* Mosia 29:46–47.
9*a* 3 Ne. 1:2–3.
12*a* GS Liber, libertate.
b GS Liber, libertate.
15*a* Alma 17:15; 23:18.
b 2 Ne. 5:21; 30:6; Iacov 3:8.

nefiţi. Şi astfel s-a încheiat cel de-al treisprezecelea an.

17 Şi s-a întâmplat că la începutul celui de-al paisprezecelea an, războiul dintre tâlhari şi poporul lui Nefi a continuat şi a devenit nespus de dureros; cu toate acestea, poporul lui Nefi a câştigat unele avantaje asupra tâlharilor, într-atât, încât ei i-au alungat pe aceştia înapoi afară din ţinuturile lor, în munţi şi în locurile lor secrete.

18 Şi astfel s-a încheiat cel de-al paisprezecelea an. Iar în cel de-al cincisprezecelea an, ei iarăşi s-au dus împotriva poporului lui Nefi; şi din cauza ticăloşiei poporului lui Nefi şi a numeroaselor lor conflicte şi certuri, tâlharii lui Gadianton au câştigat multe avantaje asupra lor.

19 Şi astfel s-a încheiat cel de-al cincisprezecelea an; şi astfel au fost oamenii într-o stare de mare suferinţă; iar [a]sabia distrugerii atârna deasupra lor într-atât, încât ei erau cât pe ce să fie doborâţi de aceasta; şi aceasta din cauza nedreptăţii lor.

CAPITOLUL 3

Ghidiani, conducătorul gadiantonilor, cere ca Laconeus şi nefiţii să se predea atât pe ei, cât şi pământurile lor—Laconeus îl numeşte pe Ghidghidoni căpitan-şef al oştirilor—Nefiţii se adună în Zarahemla şi în Abundenţa ca să se apere. Circa 16–18 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că în cel de-al şaisprezecelea an de la venirea lui Hristos, Laconeus, guvernatorul ţării, a primit o epistolă de la conducătorul şi guvernatorul acestei bande de tâlhari. Şi acestea au fost cuvintele care erau scrise, zicând:

2 Laconeus, guvernator-şef şi nobil al ţării, iată, eu scriu această epistolă către tine şi îţi aduc ţie laude nespuse datorită tăriei tale, precum şi a tăriei poporului tău, în păstrarea ceea ce credeţi voi că este dreptul şi libertatea voastră; da, voi sunteţi neclintiţi, ca şi cum aţi fi sprijiniţi de mâna unui Dumnezeu în apărarea libertăţii voastre şi a avuţiei voastre şi a ţării voastre ori a ceea ce voi numiţi astfel.

3 Şi mie îmi este milă de voi, prea nobile Laconeus, pentru că voi sunteţi atât de nesăbuiţi şi de încuiaţi încât să credeţi că aţi putea sta împotriva multor oameni atât de viteji care sunt sub comanda mea, care chiar în acest moment stau înarmaţi şi aşteaptă cu mare nerăbdare cuvântul—Duceţi-vă jos la nefiţi şi distrugeţi-i.

4 Iar eu, cunoscându-le spiritul de neînvins, pentru că eu i-am încercat pe ei pe câmpul de bătaie, şi cunoscându-le ura veşnică împotriva voastră din cauza multor nedreptăţi pe care le-aţi făcut împotriva lor, stiu că dacă ei s-ar năpusti asupra voastră v-ar distruge în întregime.

5 De aceea, am scris eu această

19*a* Alma 60:29.

epistolă, pecetluind-o cu propria-mi mână, fiind simţitor pentru bunăstarea voastră datorită neclintirii voastre în ceea ce voi credeţi că este drept şi a spiritului vostru nobil pe câmpul de bătaie.

6 De aceea, îţi scriu ţie dorind ca voi mai degrabă să cedaţi poporului acestuia al meu oraşele voastre, pământurile voastre şi posesiunile voastre, decât ca ei să vă lovească pe voi cu sabia şi ca o distrugere să vină asupra voastră.

7 Sau, cu alte cuvinte, supuneţi-vă nouă şi uniţi-vă cu noi şi aflaţi despre lucrările noastre [a]tainice şi deveniţi fraţii noştri pentru ca să puteţi să ajungeţi la fel ca noi—nu sclavii noştri, ci fraţii şi partenerii noştri în toate avuţiile noastre.

8 Şi iată, îţi [a]jur ţie, dacă voi veţi face aceasta, cu jurământ, atunci voi nu veţi fi distruşi; dar dacă voi nu veţi face aceasta, îţi jur ţie cu jurământ că în luna următoare eu voi da poruncă pentru ca oştirile mele să năvălească asupra voastră, iar ele nu îşi vor opri mâna şi nu vă vor cruţa, ci vă vor ucide şi vor lăsa sabia lor să cadă asupra voastră chiar până când veţi fi nimiciţi cu totul.

9 Şi iată, eu sunt Ghidiani; şi eu sunt guvernatorul acestei societăţi [a]secrete a lui Gadianton; care societate şi lucrările ei, eu ştiu că sunt [b]bune; şi acestea sunt [c]vechi şi ne-au fost transmise nouă.

10 Şi eu scriu această epistolă către tine, Laconeus; şi nădăjduiesc că tu vei ceda pământurile voastre şi avuţiile voastre fără vărsare de sânge pentru ca acest popor al meu să poată să-şi recapete drepturile şi guvernul, ei, cei care s-au despărţit de voi din cauza ticăloşiei voastre, pe care i-aţi împiedicat să-şi exercite dreptul de guvernare; şi dacă voi nu faceţi aceasta, atunci eu voi răzbuna nedreptăţile care i-au fost făcute. Eu sunt Ghidiani.

11 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Laconeus a primit această epistolă, a fost înmărmurit din cauza îndrăznelii lui Ghidiani de a cere posesiunile ţării nefiţilor, precum şi de ameninţările lui împotriva poporului ca să răzbune răul acelora împotriva cărora nu se făptuise nici un rău, în afară decât că ei înşişi [a]gresiseră prin dezertarea la acei ticăloşi şi odioşi tâlhari.

12 Acum iată, acest Laconeus, guvernatorul, era un om drept şi nu s-a înfricoşat de cererile şi ameninţările unui [a]tâlhar; de aceea, el nu a ascultat de epistola lui Ghidiani, guvernatorul tâlharilor, ci a făcut ca poporul lui să-L implore pe Domnul, cerând putere pentru timpul când tâlharii vor năvăli asupra lor.

13 Da, el a trimis o veste printre

3 7*a* Hel. 6:22–26.
8*a* Eter 8:13–14.
9*a* GS Combinaţii secrete.
b Alma 30:53.
c Hel. 6:26–30; Moise 5:29, 49–52.
11*a* Hel. 14:30.
12*a* Alma 54:5–11; 3 Ne. 4:7–10.

toţi oamenii, ca ei să-şi adune laolaltă femeile şi copiii lor, turmele şi cirezile lor şi toate avuţiile lor în afara pământurilor lor, într-un singur loc comun.

14 Şi el a făcut ca fortificaţii să fie zidite de jur-împrejurul lor şi tăria acestora trebuia să fie foarte mare. Şi el a făcut ca oştirile, atât cele ale nefiţilor, cât şi cele ale lamaniţilor sau ale tuturor acelora care erau număraţi printre nefiţi, să fie aşezate ca gărzi de jur-împrejur ca să-i apere şi să-i păzească pe ei de tâlhari zi şi noapte.

15 Da, el le-a spus: Aşa cum Domnul trăieşte, dacă voi nu vă pocăiţi de toate nedreptăţile voastre şi nu-L imploraţi pe Domnul, voi nu puteţi în nici un caz să fiţi salvaţi din mâinile acelor tâlhari ai lui Gadianton.

16 Iar cuvintele şi profeţiile lui Laconeus au fost atât de mari şi minunate încât ele au făcut ca frica să vină asupra întregului popor; şi oamenii au făcut toate eforturile ca să se poarte aşa cum ceruseră cuvintele lui Laconeus.

17 Şi s-a întâmplat că Laconeus a numit căpitani-şefi peste toate oştirile nefiţilor ca să-i conducă la timpul potrivit, dacă tâlharii ar năvăli din pustiu asupra lor.

18 Acum, cel mai mare şef printre toţi căpitanii-şefi şi marele conducător al tuturor oştirilor nefiţilor a fost desemnat, iar numele lui era [a]Ghidghidoni.

19 Acum, era un obicei printre nefiţi ca să numească drept căpitan-şef (în afară de perioada ticăloşiei lor) pe unul care avea spiritul revelaţiei şi al [a]profeţiei; de aceea acest Ghidghidoni era un mare profet printre ei şi, de asemenea, el era judecător-şef.

20 Acum, poporul a spus către Ghidghidoni: Roagă-te la Domnul şi lasă-ne pe noi să ne ducem sus în munţi şi în pustiu, pentru ca să putem să năvălim peste tâlhari şi să-i distrugem pe ei în propriile lor teritorii.

21 Dar Ghidghidoni le-a spus: Domnul nu [a]permite aceasta; căci dacă noi am merge împotriva lor, atunci Domnul ne-ar [b]da pe noi pe mâna lor; de aceea, ne vom pregăti în mijlocul teritoriilor noastre şi ne vom aduna laolaltă toate oştirile; şi nu ne vom duce împotriva lor, ci vom aştepta până când ei vor veni împotriva noastră; de aceea, aşa cum Domnul trăieşte, dacă noi facem aceasta, atunci El îi va da pe ei pe mâna noastră.

22 Şi s-a întâmplat că în cel de-al şaptesprezecilea an, către sfârşitul anului, vestea lui Laconeus ajunsese pe tot întinsul ţării; iar ei şi-au luat caii lor, şi căruţele lor, şi vacile lor şi toate turmele, şi cirezile lor, şi grânele lor, şi toate avuţiile lor şi s-au dus cu miile şi cu zecile de mii până când au ajuns la locul care fusese desemnat ca să se adune cu toţii laolaltă pentru ca să se apere împotriva duşmanilor lor.

23 Iar pământul care a fost desemnat era ţara lui Zarahemla,

18*a* 3 Ne. 6:6.
19*a* GS Profeţie, (a) profeţi.
21*a* Alma 48:14.
b 1 Sam. 14:12.

precum şi ţinutul care era între ţara lui Zarahemla şi ţara Abundenţa, da, până la graniţa care era între ţara Abundenţa şi ţara Pustiu.

24 Şi au fost multe mii de oameni care erau numiţi nefiţi, care s-au adunat laolaltă în acest ţinut. Acum, Laconeus a făcut ca ei să se adune laolaltă în ţinutul de la miazăzi din cauza marelui blestem care era asupra ţinutului de la [a]miazănoapte.

25 Şi ei s-au întărit împotriva duşmanilor lor; şi ei au locuit într-un singur ţinut, într-un singur grup; şi s-au temut de cuvintele care fuseseră spuse de către Laconeus într-atât, încât s-au pocăit de toate păcatele lor; şi şi-au înălţat rugăciunile lor către Domnul Dumnezeul lor pentru ca El să-i [a]salveze atunci când duşmanii ar veni asupra lor ca să se bată.

26 Şi au fost nespus de mâhniţi din cauza duşmanilor lor. Iar Ghidghidoni a făcut ca ei să-şi facă [a]arme de război de tot felul şi să fie puternici cu armuri, şi cu scuturi, şi cu apărători, după cum îi instruise el.

CAPITOLUL 4

Oştirile nefiţilor îi învinge pe tâlharii lui Gadianton—Ghidiani este ucis, iar urmaşul lui, Zemnariha, este spânzurat—Nefiţii Îl preamăresc pe Domnul pentru victoriile lor. Circa 19–22 d.H.

Şi s-a întâmplat că spre sfârşitul celui de-al optsprezecelea an, oştirile acelea ale tâlharilor s-au pregătit de bătălie şi au început să coboare şi să năvălească de pe dealuri şi din munţi şi pustiuri şi din fortificaţiile şi ascunzişurile lor şi au început să pună stăpânire pe pământuri, atât acelea care erau în ţinutul de la miazăzi, cât şi acelea din ţinutul de la miazănoapte şi au început să pună stăpânire pe toate pământurile care fuseseră [a]părăsite de către nefiţi şi pe oraşele care fuseseră lăsate în părăsire.

2 Dar iată, nu erau nici un fel de animale sau păsări sălbatice pe acele pământuri care fuseseră părăsite de către nefiţi; şi nu erau nici un fel de păsări pentru tâlhari, în afară de cele din pustiu.

3 Şi tâlharii nu au putut să supravieţuiască decât în pustiu, din cauza lipsei de mâncare; căci nefiţii lăsaseră pământurile lor deşarte şi îşi adunaseră turmele lor şi cirezile lor şi toate avuţiile lor, şi toate erau într-un singur loc.

4 De aceea, nu a fost nici o şansă pentru tâlhari ca să jefuiască şi să capete bucate decât dacă ar fi venit în bătălie deschisă împotriva nefiţilor; şi nefiţii erau într-un singur grup şi erau foarte numeroşi şi aveau provizii puse deoparte pentru ei, şi cai, şi vaci, şi turme de tot felul, pentru ca ei să supravieţuiască timp de şapte ani, în care timp au nădăj-

24*a* Alma 22:31.
25*a* GS (a) se Încrede.
26*a* 2 Ne. 5:14.
4 1*a* 3 Ne. 3:13–14, 22.

duiau să-i distrugă pe tâlharii de pe suprafaţa ţării; şi astfel a trecut cel de-al optsprezecelea an.

5 Şi s-a întâmplat că în cel de-al nouăsprezecelea an, Ghidiani a văzut că era potrivit ca să se ducă şi să lupte împotriva nefiţilor, căci nu era nici o posibilitate pentru ca ei să supravieţuiască decât dacă ar jefui şi fura şi ar ucide.

6 Şi ei nu îndrăzneau să se împrăştie pe faţa ţării, într-atât, încât să poată cultiva grâu, de teamă ca nefiţii să nu vină peste ei şi să-i ucidă; de aceea, Ghidiani a dat poruncă oştirilor sale ca în anul acesta ele să se ducă şi să lupte împotriva nefiţilor.

7 Şi s-a întâmplat că au venit să se bată; şi aceasta s-a întâmplat în cea de-a şasea lună; şi iată, mare şi îngrozitoare a fost ziua când ei au venit ca să lupte; şi erau încinşi după obiceiul tâlharilor; şi aveau piei de miel în jurul şalelor lor; şi erau vopsiţi cu sânge, iar capetele lor erau rase; şi ei aveau coifuri pe cap; şi măreaţă şi îngrozitoare era înfăţişarea oştirilor lui Ghidiani, din cauza armurii lor şi pentru că ei erau vopsiţi cu sânge.

8 Şi s-a întâmplat că oştirile nefiţilor, atunci când au văzut înfăţişarea oştirilor lui Ghidiani, au căzut cu toţii la pământ şi şi-au înălţat strigătele lor către Domnul, Dumnezeul lor pentru ca El să-i salveze pe ei din mâinile duşmanilor lor.

9 Şi s-a întâmplat că atunci când oştirile lui Ghidiani au văzut aceasta, au început să strige cu un glas puternic, datorită bucuriei lor, căci ei au crezut că nefiţii căzuseră de frică, din cauza terorii oştirilor lor.

10 Dar ei au fost dezamăgiţi de aceasta, căci nefiţii nu se temeau de ei; ci se [a]temeau de Dumnezeul lor şi L-au strigat pe El să-i apere; de aceea, atunci când oştirile lui Ghidiani au năvălit peste ei, erau pregătiţi să-i întâlnească; da, în puterea Domnului i-au primit pe ei.

11 Şi bătălia a început în cea de-a şasea lună; şi mare şi îngrozitoare a fost acea bătălie; da, mare şi îngrozitor a fost măcelul acela, într-atât, încât un asemenea măcel mare nu se mai conoscuse printre poporul lui Lehi de când plecase el din Ierusalim.

12 Şi în ciuda [a]ameninţărilor şi a jurămintelor pe care Ghidiani le făcuse, iată, nefiţii i-au învins într-atât, încât ei s-au retras din faţa lor.

13 Şi s-a întâmplat că [a]Ghidghidoni a poruncit ca oştirile sale să-i urmărească până departe la marginile pustiului şi să nu cruţe pe nici unul dintre ei care ar cădea în mâinile lor pe drum; şi astfel i-au urmărit ei şi i-au ucis până la marginile pustiului, chiar până când ei au împlinit poruncile lui Ghidghidoni.

14 Şi s-a întâmplat că Ghidiani, care se ridicase şi luptase cu vitejie, a fost urmărit în timp ce fugea; şi fiind obosit din cauza

10*a* GS Teamă.
12*a* 3 Ne. 3:1–10.
13*a* 3 Ne. 3:18.

luptelor îndelungate, el a fost prins şi ucis. Şi astfel a fost sfârşitul lui Ghidiani, tâlharul.

15 Şi s-a întâmplat că oştirile nefiţilor s-au întors iarăşi la locul lor de siguranţă. Şi s-a întâmplat că acest al nouăsprezecelea an a trecut, iar tâlharii nu au mai venit înapoi ca să se bată; şi nu au venit nici în cel de-al douăzecilea an.

16 Iar în cel de-al douăzeci şi unulea an, ei nu au venit ca să se bată, ci au venit din toate părţile ca să înconjoare de jur-împrejur poporul lui Nefi; căci au crezut că dacă ar alunga poporul nefiţilor de pe pământurile lor şi i-ar înconjura din toate părţile şi dacă i-ar separa pe ei de toate privilegiile lor dinafară, atunci i-ar forţa pe ei să se predea, aşa cum erau dorinţele lor.

17 Acum, ei numiseră un alt conducător, al cărui nume era Zemnariha; de aceea, Zemnariha a fost acela care a făcut ca asediul să aibă loc.

18 Dar iată, acesta era un avantaj pentru nefiţi; căci nu era cu putinţă pentru tâlhari să organizeze un asediu destul de îndelungat care să aibă vreun efect asupra nefiţilor, din cauza multelor provizii pe care aceştia le puseseră deoparte.

19 Şi din cauza lipsei de provizii printre tâlhari, căci iată, ei nu aveau nimic decât carne pentru supravieţuirea lor, carne pe care ei au obţinut-o din pustiu;

20 Şi s-a întâmplat că păsările [a]sălbatice deveniseră rare în pustiu într-atât, încât tâlharii erau cât pe ce să piară de foame.

21 Iar nefiţii mărşăluiau tot timpul, atât ziua, cât şi noaptea, atacând oştirile lor şi distrugându-i pe ei cu miile şi cu zecile de mii.

22 Şi astfel devenise dorinţa poporului lui Zemnariha ca să se retragă de la planurile lor, din cauza marii distrugeri care venise peste ei, atât noaptea, cât şi ziua.

23 Şi s-a întâmplat că Zemnariha i-a dat poruncă poporului său ca să se retragă de la asediu şi să se ducă până în părţile cele mai îndepărtate ale ţinutului de la miazănoapte.

24 Şi acum, Ghidghidoni, cunoscând planurile lor şi cunoscând slăbiciunile lor din cauza lipsei de mâncare, precum şi marele măcel care fusese înfăptuit printre ei, de aceea, a trimis oştirile sale în timpul nopţii şi i-a alungat din drumul lor de retragere şi şi-a pus oştirile în drumul retragerii lor.

25 Şi au făcut aceasta în timpul nopţii şi au mărşăluit în spatele tâlharilor, aşa încât în dimineaţa următoare, când tâlharii au pornit la drum, ei s-au întâlnit cu oştirile nefiţilor, atât în faţa, cât şi în spatele lor.

26 Iar tâlharii care erau la miazăzi au fost, de asemenea, alungaţi în locurile lor de retragere. Şi toate aceste lucruri au fost făcute la porunca lui Ghidghidoni.

20*a* 1 Ne. 18:25.

27 Şi au fost acolo multe mii care s-au predat ca prizonieri la nefiţi, iar cei rămaşi dintre ei au fost ucişi.

28 Iar conducătorul lor, Zemnariha, a fost prins şi spânzurat de un copac, da, chiar de vârful unui copac, până când a murit. Şi după ce ei l-au spânzurat pe el, iar el era mort, atunci au doborât copacul la pământ şi au strigat cu glas puternic, zicând:

29 Fie ca Domnul să păstreze poporul Său în dreptate şi în sfinţenia inimii, pentru ca ei să poată să facă aşa ca toţi cei care caută să-i ucidă pe ei din cauza puterii şi a combinaţiilor secrete să fie doborâţi la pământ, tot aşa cum acest om a fost doborât la pământ.

30 Şi ei s-au veselit şi au strigat iarăşi cu un singur glas, zicând: Fie ca [a]Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov să protejeze acest popor în dreptate atât timp cât ei vor [b]chema numele Dumnezeului lor pentru protecţie.

31 Şi s-a întâmplat că ei au izbucnit toţi ca unul singur, cântând şi [a]lăudând pe Dumnezeul lor pentru lucrul cel mare pe care El îl făcuse pentru ei, apărându-i pe ei de la căderea în mâinile duşmanilor lor.

32 Da, au strigat ei: [a]Osana pentru Dumnezeu Cel Prea Înalt. Şi au strigat ei: Binecuvântat fie numele Domnului Dumnezeului cel [b]Atotputernic, al Dumnezeului Celui Prea Înalt.

33 Şi inimile lor erau pline de bucurie până la lacrimi datorită marii bunătăţi a lui Dumnezeu în eliberarea lor din mâinile duşmanilor; şi ei ştiau că aceasta s-a întâmplat datorită pocăinţei lor şi a umilinţei lor, de aceea au fost ei eliberaţi de la distrugerea veşnică.

CAPITOLUL 5

Nefiţii se pocăiesc şi abandonează păcatele lor—Mormon scrie istoria poporului său şi le propovăduieşte cuvântul veşnic—Israel va fi adunat la un loc după împrăştierea lui. Circa 22–26 d.H.

Şi acum, iată, nu era nici un suflet viu printre toţi oamenii nefiţilor care să se fi îndoit cât de puţin de cuvintele tuturor profeţilor sfinţi care au vorbit; pentru că ei ştiau că toate vor trebui să fie împlinite.

2 Şi ei ştiau că era necesar ca Hristos să fi venit, din cauza multelor semne care fuseseră date în acord cu vorbele profeţilor; şi din cauza lucrurilor care se întâmplaseră deja, ei ştiau că toate lucrurile trebuie să se întâmple în acord cu ceea ce fusese spus.

3 De aceea ei au renunţat toate păcatele lor şi la lucrurile lor abominabile şi la curviile lor şi L-au slujit pe Dumnezeu cu tot devotamentul, zi şi noapte.

4 Şi acum s-a întâmplat că atunci când ei i-au luat prizo-

30*a* Alma 29:11.
b Eter 4:15.
31*a* Alma 26:8.
GS Recunoscător, recunoştinţă.
32*a* GS Osana.
b 1 Ne. 1:14.
GS Dumnezeu, divinitate.

nieri pe toţi hoţii, căci nici unul n-a scăpat dintre cei care nu fuseseră omorâţi, ei i-au aruncat pe prizonieri la închisoare şi au pus să le fie predicat cuvântul lui Dumnezeu; şi toţi ei care s-au pocăit de păcatele lor şi au făcut legământ că nu vor mai face crime au fost puşi în [a]libertate.

5 Dar cei care nu au făcut nici un legământ şi care încă au ţinut secret în inima lor crimele făcute, da, aceia care au fost găsiţi murmurând ameninţări împotriva fraţilor lor, au fost condamnaţi şi pedepsiţi în acord cu legea.

6 Şi astfel au pus ei capăt tuturor acelor păcătoase şi secrete şi ticăloase combinaţii în care era atâta ticăloşie şi se făceau atâtea crime.

7 Şi aşa a trecut şi cel de-al [a]douăzeci şi doilea an, la fel şi al douăzeci şi treilea, al douăzeci şi patrulea şi al douăzeci şi cincilea; şi aşa au trecut douăzeci şi cinci de ani.

8 Şi s-au întâmplat multe lucruri care, în ochii unora, ar fi fost mari şi minunate; cu toate acestea ele nu pot fi scrise toate în această carte; da, căci această carte nu poate conţine nici măcar a [a]suta parte din ce s-a petrecut cu toţi aceşti oameni în decursul a douăzeci şi cinci de ani;

9 Dar iată că sunt [a]cronici care conţin toate faptele acestor oameni; şi o relatare prescurtată şi adevărată a acestora a fost făcută de Nefi.

10 De aceea, eu am făcut cronica mea despre aceste lucruri după cronica lui Nefi, care era gravată pe plăcile care au fost numite plăcile lui Nefi.

11 Şi iată, fac cronica pe plăcile pe care le-am modelat cu mâinile mele proprii.

12 Şi iată, mă numesc [a]Mormon, fiind numit aşa după [b]ţara Mormon, ţara în care Alma a întemeiat Biserica printre oameni, da, prima Biserică a fost întemeiată între ei după ce au păcătuit.

13 Iată, eu sunt un ucenic al lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Am fost chemat de către El să duc printre oameni cuvântul Lui, ca să afle despre viaţa veşnică.

14 Şi a devenit necesar ca în acord cu voinţa lui Dumnezeu, pentru ca rugăciunile celor care s-au dus de atunci, care au fost cei sfinţi, să fie împlinite în acord cu credinţa lor, eu să fac o [a]cronică a acestor lucruri care s-au întâmplat—

15 Da, o cronică scurtă a tot ceea ce s-a întâmplat din momentul când Lehi a părăsit Ierusalimul, chiar până în zilele noastre.

16 De aceea, eu fac cronica mea din relatările ce mi s-au transmis de la cei dinaintea mea, până la începutul zilelor mele;

17 Şi, de asemenea, fac o [a]cronică a lucrurilor pe care le-am văzut cu ochii mei.

5 4*a* gs Liber, libertate.
7*a* 3 Ne. 2:8.
8*a* 3 Ne. 26:6–12.
9*a* Hel. 3:13–15.
12*a* Morm. 1:1–5.
b Mosia 18:4; Alma 5:3.
14*a* Enos 1:13–18; D&L 3:19–20.
17*a* Morm. 1:1.

18 Şi ştiu, cronica pe care o fac este o cronică dreaptă şi adevărată; dar totuşi mai sunt multe lucruri pe care, din cauza limbii noastre, nu le putem [a]scrie.

19 Iar acum pun sfârşit povestirii care este despre mine şi încep să relatez despre lucrurile care s-au petrecut înaintea mea.

20 Eu sunt Mormon, un urmaş direct al lui Lehi. Am motiv să binecuvântez pe Dumnezeul meu şi pe Salvatorul meu, Isus Hristos, pentru că i-a scos pe strămoşii noştri afară din Ierusalim (şi [a]nimeni n-a ştiut aceasta în afară de El şi cei pe care i-a scos din acea ţară) şi pentru faptul că ne-a dat mie şi poporului meu o mare cunoaştere pentru salvarea sufletelor noastre.

21 Cu siguranţă că El a binecuvântat [a]casa lui [b]Iacov şi a fost [c]milostiv cu seminţia lui Iosif.

22 Şi [a]atât timp cât copiii lui Lehi au ţinut poruncile Lui, El i-a binecuvântat şi au prosperat în acord cu cuvântul Lui.

23 Da, şi în mod sigur El va dezvălui celui [a]rămas din seminţia lui Iosif [b]cunoştinţele despre Domnul Dumnezeul lor.

24 Şi aşa de sigur cum Domnul trăieşte, El va [a]aduna din cele patru colţuri ale lumii pe toţi urmaşii seminţiei lui Iacov, care sunt împrăştiaţi printre străini pe toată faţa pământului.

25 Şi aşa cum El a făcut un legământ cu toată casa lui Iacov, tot aşa legământul făcut cu casa lui Iacov va fi împlinit la timpul ales de El, pentru [a]restaurarea întregii case a lui Iacov pentru cunoaşterea legământului pe care El l-a făcut cu ei.

26 Iar atunci ei Îl vor [a]cunoaşte pe Mântuitorul lor, care este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu; iar atunci ei vor fi adunaţi împreună din cele patru colţuri ale lumii pe pământul lor, de unde au fost ei împrăştiaţi; da, aşa cum Domnul trăieşte, chiar aşa va fi. Amin.

CAPITOLUL 6

Nefiţii prosperă—Mândria, bogăţia şi diferenţele de clasă cresc—Biserica este sfâşiată de neînţelegeri—Satana îi conduce pe oameni la răzvrătire deschisă—Mulţi profeţi strigă pocăinţă şi sunt ucişi—Ucigaşii lor complotează ca să pună mâna pe guvern. Circa 26–30 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că oamenii nefiţilor s-au reîntors cu toţii la pământurile lor în cel de-al douăzeci şi şaselea an, fiecare bărbat cu familia sa, cu turmele sale şi cirezile sale, cu caii şi vacile sale, precum şi cu toate lucrurile care îi aparţineau lui.

2 Şi s-a întâmplat că ei nu mâncaseră toate proviziile lor; de aceea, au luat cu ei tot ceea ce nu mâncaseră, din toate grânele lor de tot felul şi aurul lor

18*a* Eter 12:25.
20*a* 1 Ne. 4:36.
21*a* GS Israel.
b Gen. 32:28.
c Deut. 33:13–17.
22*a* 2 Ne. 1:20.
23*a* Alma 46:24.
b 2 Ne. 3:12.
24*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
25*a* 3 Ne. 16:5.
26*a* 2 Ne. 30:5–8; 3 Ne. 20:29–34.

şi argintul lor şi toate lucrurile lor preţioase şi s-au întors la pământurile lor şi la avuţiile lor, atât la nord, cât şi la sud, atât la miazănoapte, cât şi la miazăzi.

3 Şi au dat acelor tâlhari, care intraseră într-un legământ ca să păstreze pace în ţară, care doreau să rămână lamaniţi, pământ, în acord cu numărul lor pentru ca ei să poată avea, prin munca lor, tot ce le trebuia ca să supravieţuiască; şi astfel ei au stabilit pacea în toată ţara.

4 Şi au început iarăşi să prospere şi să crească; iar cel de-al douăzeci şi şaselea şi cel de al douăzeci şi şaptelea an au trecut; şi era mare ordine în ţară; şi ei şi-au făcut legile în acord cu dreptatea şi justiţia.

5 Şi acum, nu era nimic în ţară care să împiedice poporul de la prosperitate continuă decât dacă ar cădea în păcat.

6 Şi acum, cei care stabiliseră această mare pace în ţară erau Ghidghidoni şi judecătorul Laconeus, precum şi aceia care fuseseră numiţi conducători.

7 Şi s-a întâmplat că multe oraşe au fost construite din nou; şi multe oraşe vechi au fost reconstruite.

8 Şi multe drumuri largi au fost aşternute; şi multe drumuri au fost făcute, care duceau de la un oraş la altul şi de la un ţinut la altul şi de la un loc la altul.

9 Şi astfel a trecut cel de-al douăzeci şi optulea an, iar poporul a avut pace continuă.

10 Dar s-a întâmplat că în cel de-al douăzeci şi nouălea an au început să fie unele certuri printre popor; iar unii s-au înălţat în [a]mândrie şi înfumurare din cauza bogăţiilor lor foarte mari; da, chiar până la mari persecuţii.

11 Căci erau mulţi comercianţi în ţară, precum şi mulţi avocaţi şi mulţi ofiţeri.

12 Şi oamenii au început să se deosebească prin rang, după [a]bogăţiile lor şi după şansele lor de a se educa; da, unii erau ignoranţi din cauza sărăciei lor, iar alţii primiseră multă educaţie datorită bogăţiilor lor.

13 Unii fuseseră ridicaţi în mândrie, iar alţii erau nespus de umili; unii plăteau nedreptatea cu nedreptate, în timp ce alţii primeau nedreptatea şi [a]persecuţiile şi tot felul de suferinţe, dar nu se întorceau ca să se [b]răzbune, ci erau umili şi supuşi în faţa lui Dumnezeu.

14 Şi astfel a apărut o mare inegalitate în ţară, într-atât, încât Biserica a început să se distrugă; da, în aşa măsură, încât în cel de-al treizecilea an Biserica a fost distrusă în toată ţara în afară de câţiva lamaniţi care au fost convertiţi la credinţa cea dreaptă; şi ei nu s-au îndepărtat de aceasta, căci erau fermi şi neclintiţi şi nemişcaţi, dorind din tot [a]sufletul să ţină poruncile Domnului.

15 Acum, cauza acestei nedrep-

6 10*a* GS Mândrie.
12*a* 1 Tim. 6:17–19; Hel. 4:12.
13*a* GS (a) Persecuta, persecuţie.
b Mat. 5:39; 4 Ne. 1:34; D&L 98:23–25.
14*a* GS Sârguinţă.

tăţi era aceasta—Satana avea mare putere ca să agite poporul să facă tot felul de nedreptăţi, precum şi ca să-i înfumureze pe ei cu mândrie, ademenindu-i să caute putere şi autoritate şi bogăţii, precum şi lucrurile deşarte ale lumii.

16 Şi astfel a condus Satana în rătăcire inimile poporului ca să facă tot felul de nedreptăţi; de aceea, ei s-au bucurat de pace numai timp de câţiva ani.

17 Şi astfel, la începutul celui de-al treizecilea an—când poporul fusese eliberat pentru un timp îndelungat pentru ca să fie dus de [a]ispitele diavolului oriunde acesta dorea să-i ducă şi să facă orice nedreptăţi dorea el ca aceştia să facă—şi astfel, la începutul celui de-al treizecilea an, erau ei într-o stare de ticăloşie îngrozitoare.

18 Acum, ei nu păcătuiau ca nişte [a]neştiutori, căci cunoşteau voinţa lui Dumnezeu în legătură cu ei, căci fuseseră instruiţi cu privire la aceasta; de aceea, s-au [b]răzvrătit împotriva lui Dumnezeu cu bună-ştiinţă.

19 Şi acum, aceasta s-a întâmplat în zilele lui Laconeus, fiul lui Laconeus, căci Laconeus a ocupat scaunul tatălui său şi a guvernat în acel an asupra poporului.

20 Şi au început să apară oameni [a]inspiraţi din cer care au fost trimişi, stând în faţa poporului în toată ţara, predicând şi depunând mărturie cu curaj către ei despre mântuirea pe care Domnul o va aduce poporului Său sau, cu alte cuvinte, învierea lui Hristos; iar ei au depus mărturie cu curaj despre [b]moartea şi suferinţele Lui.

21 Acum, erau mulţi dintre oamenii care erau foarte mânioşi din cauza acelora care depuseseră mărturie despre aceste lucruri; şi aceia care erau mânioşi erau mai ales judecătorii-şefi, precum şi aceia care [a]fuseseră înalţi preoţi şi avocaţi; da, toţi cei care erau avocaţi erau mânioşi pe aceia care depuseseră mărturie despre aceste lucruri.

22 Acum, nu era nici un învăţător al legii sau judecător sau mare preot care putea să aibă puterea să condamne pe cineva la moarte, doar dacă condamnarea lor era iscălită de guvernatorul ţării.

23 Acum, erau mulţi dintre cei care depuseseră mărturie despre lucrurile în legătură cu Hristos, care depuseseră mărturie cu curaj, care au fost luaţi şi trimişi la moarte în taină de către judecători, a căror omorâre nu a ajuns la cunoştinţa guvernatorului ţării decât după moartea lor.

24 Acum iată, aceasta era împotriva legilor ţării ca orice om să nu fie trimis la moarte decât dacă era o împuternicire de la guvernatorul ţării—

25 De aceea, o plângere s-a ridicat în ţara lui Zarahemla către guvernatorul ţării împotriva acestor judecători care

17*a* GS Ispită, (a) ispiti.
18*a* Mosia 3:11.
b GS Răzvrătire.
20*a* GS Inspiraţie, a inspira; Profet.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi; Răstignire.
21*a* D&L 121:36–37.
GS Apostazie.

condamnaseră la moarte pe profeţii Domnului fără să ţină seama de lege.

26 Acum s-a întâmplat că ei au fost luaţi şi aduşi în faţa judecătorului ca să fie judecaţi pentru crima pe care o făcuseră, în acord cu [a]legea care fusese dată de către popor.

27 Acum s-a întâmplat că judecătorii aceia aveau mulţi prieteni şi neamuri; iar ceilalţi, da, aproape toţi învăţătorii legii şi marii preoţi s-au adunat laolaltă şi s-au unit cu neamurile acelor judecători care trebuia să fie judecaţi în acord cu legea.

28 Şi ei au intrat într-un [a]legământ unul cu altul, da, chiar acel legământ care le fusese dat lor din vechime, care legământ era dat şi administrat de către [b]diavol ca să comploteze împotriva a tot ceea ce era drept.

29 De aceea, ei au complotat împotriva poporului Domnului şi au intrat într-un legământ ca să-l distrugă pe el şi să-i elibereze pe cei care erau vinovaţi de crime din mâinile justiţiei care trebuia să fie administrată în acord cu legea.

30 Şi au defăimat legea şi drepturile ţării lor; şi au făcut un legământ unul cu altul ca să-l distrugă pe guvernator şi să instaureze un [a]rege peste ţară pentru ca ţara să nu mai fie liberă, ci să fie supusă regilor.

CAPITOLUL 7

Judecătorul-şef este ucis, guvernul este distrus, iar poporul se împarte în triburi—Iacov, un antihrist, devine regele unei combinaţii secrete—Nefi predică pocăire şi credinţă în Hristos—Îngeri îi slujesc lui în fiecare zi, şi el îl scoală pe fratele lui din moarte—Mulţi se pocăiesc şi sunt botezaţi. Circa 30–33 d.H.

Acum iată, îţi voi arăta ţie că ei nu au stabilit un rege peste ţară; dar în acelaşi an, da, în cel de-al treizecilea an, ei au distrus scaunul de judecată, da, l-au ucis pe judecătorul-şef al ţării.

2 Iar oamenii erau împărţiţi, unul împotriva altuia; şi ei s-au despărţit unul de altul în triburi, fiecare om după familia sa şi neamurile sale şi prietenii săi; şi astfel au distrus guvernul ţării.

3 Şi fiecare trib a numit un şef sau un conducător peste ei; şi astfel au devenit triburi şi conducători de triburi.

4 Acum iată, nu era nici un om printre ei care să nu aibă o familie mare şi o mulţime de neamuri şi prieteni; de aceea, triburile lor au devenit foarte mari.

5 Acum, toate acestea s-au întâmplat; şi până acum nu a fost nici un război printre ei; şi toată această nedreptate a venit peste oameni pentru că ei singuri s-au [a]supus puterii Satanei.

6 Şi regulile guvernului au fost distruse din cauza combi-

26*a* Mosia 29:25; Alma 1:14.
28*a* gs Combinaţii secrete.
b Hel. 6:26–30.
30*a* 1 Sam. 8:5–7; Alma 51:5.
7 5*a* Rom. 6:13–16; Alma 10:25.

naţiilor [a]secrete ale acelor neamuri şi prieteni ai acelora care îi uciseseră pe profeţi.

7 Şi ei au pricinuit un mare conflict în ţară, într-atât, încât cei mai drepţi din popor, aproape cu toţii, deveniseră păcătoşi; da, erau doar puţini oameni drepţi printre ei.

8 Şi astfel n-au trecut şase ani de când cea mai mare parte a poporului s-a întors de la dreptate, precum câinele la ce [a]vărsase ori ca scroafa care se întoarce la tăvălirea ei în mocirlă.

9 Acum, această combinaţie secretă, care adusese atât de multă nedreptate peste popor, i-a adunat pe ei laolaltă şi a pus în fruntea lor un om pe care ei l-au numit Iacov.

10 Şi l-au numit pe el regele lor; de aceea, el a devenit rege peste această bandă păcătoasă; şi era unul dintre şefii care-şi ridicase glasul împotriva profeţilor care depuseseră mărturie despre Isus.

11 Şi s-a întâmplat că ei nu erau la fel de numeroşi ca triburile de oameni care erau unite laolaltă, în afară de faptul că şefii lor întemeiaseră legile lor, fiecare în acord cu tribul său; cu toate acestea, ei erau duşmani; în ciuda faptului că nu erau oameni drepţi, cu toate acestea, erau uniţi în ura acelora care intraseră într-un legământ ca să distrugă guvernul.

12 De aceea Iacov, văzând că duşmanii lor erau mai numeroşi decât ei, el fiind regele bandei, de aceea el a poruncit poporului său ca ei să fugă înspre partea de la miazănoapte a ţării şi acolo să-şi construiască un [a]regat pentru ei înşişi până când lor li se vor alătura disidenţi (căci el i-a lăudat pe ei cum că vor fi mulţi disidenţi) şi ei vor deveni destul de puternici ca să se lupte cu triburile poporului; şi chiar aşa au făcut.

13 Iar marşul lor a fost atât de rapid, încât nu a putut să fie împiedicat până când s-au dus dincolo de graniţa unde poporul nu îi putea ajunge. Şi astfel s-a terminat cel de-al treizecilea an; şi astfel au fost treburile poporului lui Nefi.

14 Şi s-a întâmplat că în cel de-al treizeci şi unulea an, ei au fost despărţiţi în triburi, fiecare om după familia, neamurile şi prietenii lui; cu toate acestea, ei ajunseseră la o înţelegere ca să nu pornească la război unul împotriva altuia; dar nu erau uniţi după legile lor şi după felul lor de guvernământ, căci ei erau întemeiaţi după minţile celor care erau şefii lor şi conducătorii lor. Dar ei au stabilit legi foarte stricte ca un trib să nu invadeze pe altul, astfel că într-o anumită măsură ei au avut pace în ţară; cu toate acestea, inimile lor erau întoarse de la Domnul Dumnezeul lor; şi ei i-au bătut cu pietre pe profeţi şi i-au alungat dintre ei.

15 Şi s-a întâmplat că [a]Nefi—fiind vizitat de către îngeri, precum şi de glasul Domnului,

6*a* 2 Ne. 9:9.
8*a* Prov. 26:11; 2 Pet. 2:22.
12*a* 3 Ne. 6:30.
15*a* 3 Ne. 1:2.

de aceea, fiindcă el văzuse îngeri şi fiind un martor ocular şi având putere dată lui pentru ca el să cunoască despre slujirea lui Hristos; şi, de asemenea, fiind un martor ocular al întoarcerii lor rapide de la dreptate la ticăloşie şi la lucruri abominabile;

16 De aceea, fiind întristat din cauza împietririi inimilor lor şi de orbirea minţilor lor—s-a dus printre ei în acelaşi an şi a început să depună mărturie cu curaj despre pocăinţă şi despre iertarea păcatelor prin credinţa în Domnul Isus Hristos.

17 Şi a propovăduit multe lucruri către ei; şi toate acestea nu pot fi scrise, iar o parte dintre ele nu sunt suficiente, de aceea, acestea nu sunt scrise în această carte. Iar Nefi a slujit cu [a]putere şi cu mare autoritate.

18 Şi s-a întâmplat că ei erau mânioşi pe el şi anume pentru că el avea mai mare putere decât ei, căci nu era cu [a]putinţă ca ei să nu creadă în cuvintele lui, căci credinţa lui în Domnul Isus Hristos era atât de mare, încât îngerii îl slujeau în fiecare zi.

19 Şi în numele lui Isus a alungat el diavolii şi spiritele [a]necurate; şi chiar şi pe fratele său l-a sculat din morţi după ce acesta fusese bătut cu pietre şi ucis de către popor.

20 Iar poporul a văzut aceasta şi a fost martor la aceasta şi a fost mânios pe el din cauza puterii lui; şi, de asemenea, a făcut mai [a]multe minuni în văzul poporului, în numele lui Isus.

21 Şi s-a întâmplat că cel de-al treizeci şi unulea an a trecut; şi puţini au fost aceia care au fost convertiţi în Domnul; dar cei care s-au convertit au fost într-adevăr importanţi pentru popor, întrucât ei au fost vizitaţi de către puterea şi Spiritul lui Dumnezeu, care era în Isus Hristos, în care ei credeau.

22 Şi toţi cei din care diavolul a fost alungat şi care au fost vindecaţi de bolile lor şi de infirmităţile lor, ei într-adevăr au manifestat în faţa poporului că asupra lor a lucrat Spiritul lui Dumnezeu şi că au fost vindecaţi; şi ei, de asemenea, au arătat semne şi au făcut unele minuni în popor.

23 Astfel a trecut cel de al treizeci şi doilea an. Şi Nefi a strigat către popor la începutul celui de-al treizeci şi treilea an; şi el a predicat către ei pocăinţă şi iertarea păcatelor.

24 Acum, aş dori ca voi să vă aduceţi aminte, de asemenea, că nu era nici unul care a fost adus la pocăinţă care să nu fi fost [a]botezat cu apă.

25 De aceea, au fost rânduiţi de către Nefi oameni pentru această slujire, ca toţi cei care vor veni la ei să fie botezaţi cu apă; şi aceasta ca un martor şi ca o mărturie în faţa lui Dumnezeu şi în faţa poporului, cum că ei s-au pocăit şi au primit [a]iertarea păcatelor lor.

17*a* GS Putere.
18*a* 2 Ne. 33:1; Alma 4:19.
19*a* GS Spirit—Spirite rele.
20*a* 3 Ne. 8:1.
24*a* GS Botez, (a) boteza.
25*a* D&L 20:37. GS Iertarea păcatelor.

26 Şi mulţi au fost aceia care, la începutul acestui an, au fost botezaţi prin pocăinţă; şi astfel a trecut cea mai mare parte a anului.

CAPITOLUL 8

Furtuni, cutremure de pământ, focuri, vârtejuri şi calamităţi naturale dovedesc răstignirea lui Hristos—Mulţi oameni sunt distruşi—Întunericul acoperă pământul trei zile—Cei rămaşi îşi plâng soarta. Circa 33–34 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că, în acord cu cronica noastră, şi noi ştim, cronica noastră este adevărată, căci iată, un om drept a păstrat cronica—căci el într-adevăr a făcut multe [a]minuni în [b]numele lui Isus; şi nu era nici un om care să poată face minuni în numele lui Isus fără să fi fost curăţat cu totul de nedreptatea sa—

2 Şi acum s-a întâmplat că, dacă omul acesta al nostru nu a făcut vreo greşeală în măsurarea timpului, atunci cel de-al [a]treizeci şi treilea an a trecut;

3 Şi poporul a început să aştepte cu multă nerăbdare semnul care fusese dat de către profetul Samuel Lamanitul, da, despre timpul când trebuia să fie [a]întuneric trei zile pe faţa pământului.

4 Şi au început să fie mari îndoieli şi certuri printre popor, în ciuda atâtor [a]semne care fuseseră date.

5 Şi s-a întâmplat că în cel de-al treizeci şi patrulea an, în prima lună, în cea de a patra zi a lunii a început o furtună cum nu mai fusese alta cunoscută în toată ţara.

6 Şi, de asemenea, a fost o mare şi îngrozitoare furtună; şi a fost un [a]tunet îngrozitor într-atât, încât acesta a [b]cutremurat întregul pământ ca şi cum ar fi fost să se sfărâme în bucăţi.

7 Şi au fost fulgere foarte puternice, aşa cum nu mai fuseseră altele cunoscute în toată ţara.

8 Iar [a]oraşul lui Zarahemla a luat foc.

9 Iar oraşul lui Moroni s-a scufundat în adâncurile mării şi locuitorii lui s-au înecat.

10 Iar pământul a fost ridicat peste oraşul lui Moroniha în aşa fel încât în locul oraşului s-a făcut un munte mare.

11 Şi a fost o mare şi îngrozitoare distrugere în ţara de la miazăzi.

12 Dar iată, o distrugere şi mai mare a fost în ţara de la miazănoapte; căci iată, întreaga faţă a ţării s-a schimbat din cauza furtunii şi a vârtejurilor şi a tunetelor şi a fulgerelor şi a cutremurelor nespus de mari ale întregului pământ;

13 Şi [a]şoselele au fost distruse, iar drumurile cele drepte au

8 1*a* 3 Ne. 7:19–20; Morm. 9:18–19.
b Fapte 3:6; Iacov 4:6.
2*a* 3 Ne. 2:8.
3*a* 1 Ne. 19:10; Hel. 14:20, 27; 3 Ne. 10:9.
4*a* GS Răstignire.
6*a* 1 Ne. 19:11; Hel. 14:21.
b Mat. 27:45, 50–51.
8*a* 4 Ne. 1:7–8.
13*a* Hel. 14:24; 3 Ne. 6:8.

fost stricate, iar multe locuri plate au devenit abrupte.

14 Şi multe oraşe mari şi importante s-au [a]scufundat; şi multe au ars; şi multe au fost cutremurate până când clădirile de acolo s-au prăbuşit la pământ şi locuitorii de acolo au fost ucişi, iar locurile au fost lăsate în părăsire.

15 Şi au fost unele oraşe care au rămas; dar distrugerea de acolo a fost nespus de mare; şi mulţi au fost acolo care au fost ucişi.

16 Şi au fost unii care au fost luaţi de vârtejuri; şi unde au fost ei duşi nimeni nu ştie, ci se ştie numai că aceştia au fost duşi.

17 Şi astfel, faţa întregului pământ a fost schimbată din cauza furtunilor şi a tunetelor şi a fulgerelor şi a cutremurelor de pământ.

18 Şi iată, [a]stâncile au fost dărâmate şi sfărâmate în bucăţi; ele au fost sfărâmate pe faţa întregului pământ într-atât, încât ele au fost găsite sub formă de bucăţi rupte şi în crăpături şi în prăpăstii pe toată faţa pământului.

19 Şi s-a întâmplat că atunci când tunetele şi fulgerele şi furtuna şi cutremurele de pământ au încetat—căci iată, ele au durat cam [a]trei ore; şi unii au spus că timpul acesta a fost mai lung; cu toate acestea, toate aceste lucruri mari şi îngrozitoare s-au întâmplat cam în timp de trei ore—şi apoi iată, a fost întuneric pe faţa pământului.

20 Şi s-a întâmplat că a fost un întuneric gros pe faţa întregii ţări într-atât, încât locuitorii de acolo care nu căzuseră puteau să [a]simtă [b]aburii întunericului;

21 Şi nu a putut să fie lumină deloc din cauza întunericului; şi nici lumânări şi nici torţe; şi nici nu s-au putut face focuri cu lemnul lor bun şi foarte uscat aşa încât nu a putut să fie nici un fel de lumină, deloc;

22 Şi nu a fost văzută nici un fel de lumină şi nici foc şi nici o zare; nici soarele, nici luna, nici stelele; căci atât era de mare ceaţa întunericului care era pe faţa ţării.

23 Şi s-a întâmplat că aceasta a durat [a]trei zile că nu s-a văzut nici un pic de lumină; şi a fost mare jeluire şi plânsete şi bocete în popor, fără întrerupere; da, mare a fost jeluirea poporului din cauza întunericului şi a marii distrugeri care venise peste ei.

24 Şi într-un loc, ei au fost auziţi strigând, zicând: O, dacă noi ne-am fi pocăit înainte de această zi mare şi îngrozitoare, atunci fraţii noştri ar fi fost cruţaţi; şi ei nu ar fi fost arşi în acel mare oraş al lui [a]Zarahemla.

25 Şi în alt loc, ei au fost auziţi strigând şi jeluindu-se, zicând: O, dacă ne-am fi pocăit noi înainte de această mare şi îngrozitoare zi şi nu am fi ucis şi bătut cu pietre pe profeţii noştri şi nu i-am fi alungat pe ei; atunci mamele noastre şi fiicele noastre cele frumoase şi copiii

14*a* 1 Ne. 12:4.
18*a* Hel. 14:21–22.
19*a* Luca 23:44.
20*a* Ex. 10:21–22.
b 1 Ne. 12:5; 19:11.
23*a* 1 Ne. 19:10.
24*a* Hel. 13:12.

noştri ar fi fost cruţaţi şi nu ar fi fost îngropaţi în acel oraş mare al lui Moroniha. Aşa de mari şi de îngrozitoare au fost plângerile poporului.

CAPITOLUL 9

În întuneric, glasul lui Hristos proclamă distrugerea multor oameni şi oraşe din cauza ticăloşiei lor—El proclamă, de asemenea, divinitatea Sa, anunţă că legea lui Moise este împlinită şi îi invită pe oameni să vină la El şi să fie mântuiţi. Circa 34 d.H.

Şi s-a întâmplat că un [a]glas a fost auzit printre toţi locuitorii pământului, pe întreaga faţă a acestei ţări, strigând:

2 Vai, vai, vai de acest popor; [a]vai de locuitorii întregului pământ, dacă ei nu se pocăiesc; căci diavolul [b]râde, iar îngerii lui se bucură din cauza uciderii fiilor cei buni şi a fiicelor cele bune ale poporului Meu; şi din cauza nedreptăţii şi a lucrurilor lor abominabile au căzut ei.

3 Iată, Eu am ars cu foc oraşul acela mare, Zarahemla, precum şi pe locuitorii lui.

4 Şi iată, Eu am făcut ca acel oraş mare, Moroni, să se scufunde în adâncurile mării şi ca locuitorii lui să se înece.

5 Şi iată, Eu am acoperit acel oraş mare, Moroniha, cu ţărână, precum şi pe locuitorii lui pentru ca să ascund din faţa Mea nedreptăţile şi lucrurile lor abominabile, pentru ca sângele profeţilor şi al sfinţilor să nu mai vină asupră-Mi împotriva lor.

6 Şi iată, Eu am făcut ca oraşul lui Ghilgal să se scufunde, iar locuitorii lui să fie îngropaţi în adâncimile pământului;

7 Da, şi, de asemenea, oraşul lui Oniha şi locuitorii lui; şi oraşul lui Mocum şi locuitorii lui; şi oraşul Ierusalimului şi locuitorii lui; şi Eu am făcut ca [a]ape să vină în locul lor ca să ascundă din faţa Mea ticăloşia şi lucrurile lor abominabile, pentru ca sângele profeţilor şi al sfinţilor să nu mai vină asupră-Mi împotriva lor.

8 Şi iată, oraşul lui Gadiandi şi oraşul lui Gadiomna şi oraşul lui Iacov şi oraşul lui Ghimghimno, pe toate acestea le-am făcut Eu să fie scufundate; şi am făcut [a]dealuri şi văi în locul lor; iar pe locuitorii lor i-am îngropat Eu în adâncimile pământului pentru ca să ascund din faţa Mea ticăloşia şi lucrurile lor abominabile, pentru ca sângele profeţilor şi al sfinţilor să nu mai vină asupră-Mi împotriva lor.

9 Şi iată, acel mare oraş, Iacovugat, care era locuit de către poporul regelui Iacov, l-am făcut Eu să ardă în foc din cauza păcatelor şi a ticăloşiei lor, care erau mai presus decât toată ticăloşia întregului pământ din cauza crimelor şi a combinaţiilor lor [a]secrete; căci ei au fost

9 1*a* 1 Ne. 19:11; 3 Ne. 11:10.
2*a* Mat. 11:20–21.
b Moise 7:26.
7*a* Ezec. 26:19.
8*a* 1 Ne. 19:11.
9*a* Hel. 6:17–18, 21.

aceia care au distrus pacea poporului Meu şi guvernul ţării; de aceea, Eu am făcut ca ei să fie arşi pentru ca să-i [b]distrug din faţa Mea, pentru ca sângele profeţilor şi al sfinţilor să nu mai vină asupră-Mi împotriva lor.

10 Şi iată, Eu am făcut ca oraşul lui Laman şi oraşul lui Ioş şi oraşul lui Gad şi oraşul lui Chişcumen, precum şi locuitorii lor să fie arşi de foc din cauza ticăloşiei lor de a-i fi alungat pe profeţi şi de a-i fi bătut cu pietre pe aceia pe care Eu i-am trimis ca să le vestească lor despre ticăloşia şi despre lucrurile lor abominabile.

11 Şi pentru că ei i-au alungat pe toţi încât nu a mai rămas nici un om drept printre ei, Eu am trimis la ei [a]foc ca să-i distrugă pentru ca ticăloşia şi lucrurile lor abominabile să fie ascunse din faţa Mea, pentru ca sângele profeţilor şi al sfinţilor pe care Eu i-am trimis printre ei să nu poată să strige asupră-Mi [b]din pământ împotriva lor.

12 Şi [a]multe distrugeri mari am făcut Eu să vină peste această ţară şi peste acest popor din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor lor abominabile.

13 O, voi toţi cei care sunteţi [a]cruţaţi fiindcă aţi fost mai drepţi decât ei, nu vă veţi întoarce voi acum către Mine şi nu vă veţi pocăi voi de păcatele voastre şi nu vă veţi converti voi pentru ca Eu să vă pot [b]vindeca?

14 Da, adevărat vă spun Eu vouă că, dacă veţi [a]veni la Mine, atunci veţi avea viaţă [b]veşnică. Iată, [c]braţul milei Mele este întins către voi şi oricine va veni, pe acela Eu îl voi primi; şi binecuvântaţi sunt aceia care vin la Mine.

15 Iată, Eu sunt Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Eu am [a]făcut cerul şi pământul şi toate lucrurile care sunt în ele. Eu am fost împreună cu Tatăl de la început. [b]Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine; şi în Mine a slăvit Tatăl numele Său.

16 Eu am venit la ai Mei, iar ai Mei nu m-au [a]primit. Iar scripturile despre venirea Mea sunt împlinite.

17 Şi toţi cei care M-au primit, i-am [a]făcut Eu să devină fiii lui Dumnezeu; şi tot aşa le voi face Eu tuturor acelora care vor crede în numele Meu; căci iată, prin Mine vine [b]mântuirea şi în Mine este [c]legea lui Moise înfăptuită.

18 Eu sunt [a]lumina şi viaţa

9*b* Mosia 12:8.
11*a* 2 Regi 1:9–16; Hel. 13:13.
b Gen. 4:10.
12*a* 3 Ne. 8:8–10, 14.
13*a* 3 Ne. 10:12.
b Ier. 3:22; 3 Ne. 18:32.
14*a* 2 Ne. 26:24–28; Alma 5:33–36.
b Ioan 3:16.
c Alma 19:36.
15*a* Ioan 1:1–3; Col. 1:16; Hel. 14:12; Eter 4:7; D&L 14:9.
b Ioan 17:20–22; 3 Ne. 11:27; 19:23, 29.
16*a* Ioan 1:11; D&L 6:21.
17*a* Ioan 1:12. GS Om, oameni—Omul, posibilitatea de a deveni asemenători Tatălui Ceresc; Fii şi fiice ale lui Dumnezeu.
b GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
c 3 Ne. 12:19, 46–47; 15:2–9.
18*a* GS Lumină, lumina lui Hristos.

lumii. Eu sunt [b]Alfa şi [c]Omega, începutul şi sfârşitul.

19 Şi voi nu trebuie să [a]mai oferiţi pentru Mine vărsare de sânge; da, jertfele şi darurile voastre arse trebuie să înceteze, căci Eu nu voi mai primi nici un fel de jertfe şi de daruri arse.

20 Şi voi va trebui să-Mi oferiţi Mie ca [a]jertfă o inimă frântă şi un spirit smerit. Şi oricine va veni către Mine cu inima frântă şi cu spiritul smerit, pe acela îl voi [b]boteza Eu cu foc şi cu Duhul Sfânt, tot aşa cum lamaniţii, datorită credinţei lor în Mine la timpul convertirii lor, au fost botezaţi cu foc şi cu Duhul Sfânt, iar ei nu au ştiut aceasta.

21 Iată, Eu am venit în lume ca să aduc mântuire în lume, pentru ca să salvez lumea de la păcat.

22 De aceea, oricine se va [a]pocăi şi va veni la Mine ca un [b]copil mic, pe acela Eu îl voi primi, căci a lor este Împărăţia lui Dumnezeu. Iată, căci de aceea Mi-am [c]dat Eu viaţa şi Mi-am căpătat-o din nou; de aceea, pocăiţi-vă şi veniţi la Mine, voi de la marginile pământului şi fiţi salvaţi.

CAPITOLUL 10

Este linişte în ţară timp de multe ore—Glasul lui Hristos făgăduieşte să adune pe poporul Său aşa cum găina îşi adună puii—Cea mai dreaptă parte a poporului a fost cruţată. Circa 34–35 d.H.

Şi acum iată, s-a întâmplat că toţi oamenii din ţară au auzit acestea şi au depus mărturie despre ele. Şi după ce aceste cuvinte au fost spuse, a fost linişte în ţară timp de multe ore;

2 Căci atât de mare era uimirea poporului, încât a încetat să se mai plângă şi să jeluiască pierderea neamurilor lui care fuseseră ucise; de aceea, a fost linişte în toată ţara timp de multe ore.

3 Şi s-a întâmplat că iarăşi a venit un glas către popor şi tot poporul L-a auzit şi a depus mărturie despre aceasta, zicând:

4 O, voi, popor al acestor [a]mari oraşe care au căzut, care sunteţi urmaşii lui Iacov, da, care sunteţi din casa lui Israel, cât de des v-am adunat Eu pe voi aşa cum o găină îşi adună puii sub aripa sa şi v-am [b]hrănit.

5 Şi iarăşi, [a]cât de des v-am adunat Eu pe voi tot aşa cum o găină îşi adună puii sub aripă, da, o, tu, popor căzut al casei lui Israel; da, o, tu, popor al casei lui Israel, tu care locuieşti la Ierusalim şi, de asemenea, tu care ai căzut; da, cât de des v-am adunat Eu pe voi tot aşa cum găina îşi adună puii, iar voi n-aţi vrut să vă adunaţi.

6 O, tu, casă a lui Israel, pe

18*b* Apoc. 1:8.
GS Alfa.
c GS Omega.
19*a* Alma 34:13.
20*a* 3 Ne. 12:19; D&L 20:37.
b 2 Ne. 31:13–14.
22*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b Marcu 10:15; Mosia 3:19; 3 Ne. 11:37–38.
c Ioan 10:15–18.
10 4*a* 3 Ne. 8:14.
b 1 Ne. 17:3.
5*a* Mat. 23:37; D&L 43:24–25.

care Eu te-am [a]cruţat, cât de des te voi aduna Eu pe tine aşa cum găina îşi adună puii sub aripele ei, dacă tu te vei pocăi şi te vei [b]reîntoarce la mine cu toată dorinţa [c]inimii.

7 Dar dacă nu, atunci, o, casă a lui Israel, locurile sălaşurilor tale vor deveni pustii până la timpul împlinirii [a]legământului cu părinţii voştri.

8 Şi acum s-a întâmplat că după ce poporul a auzit aceste cuvinte, iată, ei au început iarăşi să plângă şi să bocească din cauza pierderii neamurilor şi prietenilor lor.

9 Şi s-a întâmplat că aşa au trecut cele trei zile. Şi a fost dimineaţă, şi [a]întunericul s-a împrăştiat de pe faţa ţării, şi pământul a încetat să se mai cutremure, şi stâncile au încetat să se mai sfărâme, şi mugetele îngrozitoare au încetat, şi toate zgomotele tumultuoase s-au îndepărtat.

10 Iar pământul s-a lipit la loc din nou, aşa că s-a întărit; şi plânsul, jeluirile şi bocetele oamenilor care fuseseră cruţaţi au încetat; iar jeluirile lor s-au transformat în bucurie, iar bocetele lor s-au transformat în preamărire şi în mulţumiri adresate Domnului Isus Hristos, Mântuitorul lor.

11 Şi până aici, scripturile care fuseseră spuse de către profeţi au fost [a]împlinite.

12 Şi cei [a]mai drepţi din popor au fost salvaţi; şi ei au fost aceia care i-au primit pe profeţi şi care nu i-au bătut pe ei cu pietre; şi ei au fost aceia care nu au vărsat sângele sfinţilor, care au fost cruţaţi—

13 Şi ei au fost cruţaţi şi nu au fost scufundaţi şi îngropaţi în pământ; şi nu au fost ei înecaţi în adâncurile mării; şi nu au fost arşi în foc şi nici nu au fost doborâţi şi striviţi până la moarte; şi nu au fost ei duşi de vârtejuri; şi nici nu au fost copleşiţi de aburul fumului şi al întunericului.

14 Şi acum, oricine va citi, fie ca el să înţeleagă; cel care are scripturile, fie ca el să le [a]cerceteze şi să vadă şi să observe dacă aceste morţi şi distrugeri prin foc şi prin fum şi prin furtuni şi prin vârtejuri şi prin [b]deschiderea pământului ca să-i primească nu sunt pentru împlinirea profeţiilor multora dintre profeţii cei sfinţi.

15 Iată, vă spun vouă, Da, mulţi au depus mărturie despre aceste lucruri la venirea lui Hristos şi au fost [a]ucişi pentru că au depus mărturie despre aceste lucruri.

16 Da, profetul [a]Zenos a depus mărturie despre aceste lucruri; şi, de asemenea, Zenoc a vorbit despre aceste lucruri, căci ei au depus mărturie mai ales despre

6*a* 3 Ne. 9:13.
b 1 Sam. 7:3; Hel. 13:11; 3 Ne. 24:7.
c Ezec. 36:26.
7*a* GS Legământ.
9*a* 3 Ne. 8:19.
11*a* Fapte 3:18–20.
12*a* 2 Ne. 26:8; 3 Ne. 9:13.
14*a* GS Scripturi—Valoarea scripturilor.
b 1 Ne. 19:11; 2 Ne. 26:5.
15*a* GS Martir, martiriu.
16*a* Hel. 8:19–20.

noi, care suntem cei rămaşi din seminţia lor.

17 Iată, tatăl nostru Iacov, de asemenea, a depus mărturie despre o [a]rămăşiţă a sământei lui Iosif. Şi iată, nu suntem noi o rămăşiţă a sământei lui Iosif? Şi aceste lucruri care depun mărturie despre noi, nu sunt ele scrise pe plăcile de aramă pe care tatăl nostru, Lehi, le-a scos din Ierusalim?

18 Şi s-a întâmplat că la sfârşitul celui de al treizeci şi patrulea an, iată, vă voi arăta vouă că poporul lui Nefi, care fusese cruţat, precum şi aceia care fuseseră numiţi lamaniţi, care fuseseră cruţaţi, au avut multe favoruri care le fuseseră arătate lor, precum şi mari binecuvântări vărsate peste capul lor într-atât, încât la scurt timp după [a]înălţarea la cer a lui Hristos, El într-adevăr li s-a arătat lor—

19 [a]Arătându-le lor trupul Său şi propovăduindu-le lor; şi o relatare a acestei slujiri va fi dată în cele ce urmează. De aceea, acum termin eu spusele mele.

Isus Hristos S-a arătat poporului lui Nefi în timp ce mulţimea era adunată laolaltă în ţara Abundenţa şi i-a propovăduit lui; şi astfel S-a arătat El poporului.

Cuprinde capitolele 11 până la 26, inclusiv.

CAPITOLUL 11

Tatăl depune mărturie despre Fiul Său Preaiubit—Hristos apare şi proclamă ispăşirea Sa—Oamenii simt semnele rănilor în mâinile Lui, în tălpile Lui şi în coasta Lui—Ei strigă Osana—El stabileşte felul în care să fie botezul—Spiritul de neînţelegere este de la diavol—Doctrina lui Hristos este ca oamenii să creadă şi să fie botezaţi şi să primească Duhul Sfânt. Circa 34 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că era o mare mulţime adunată laolaltă, a oamenilor lui Nefi, de jur-împrejurul templului care era în ţara Abundenţa; şi ei se minunau şi se uimeau unul şi altul şi arătau unul altuia schimbările cele [a]mari şi minunate care se întâmplaseră.

2 Şi ei, de asemenea, vorbeau despre acest Isus Hristos, despre moartea căruia fusese dat [a]semnul.

3 Şi s-a întâmplat că în timp ce ei vorbeau astfel unul cu altul, au auzit un [a]glas, ca şi cum ar fi venit din cer; şi şi-au aruncat ochii de jur-împrejur, căci nu au înţeles glasul pe care L-au auzit; şi nu era un glas aspru şi nici un glas puternic; cu toate acestea şi în ciuda faptului că era un glas [b]slab, Acesta i-a pătruns până în inimă pe cei care L-au auzit, într-atât, încât nu a fost nici o parte a trupului lor

17*a* 2 Ne. 3:4–5; Alma 46:24; 3 Ne. 5:23–24.
18*a* Fapte 1:9–11.
19*a* 3 Ne. 11:12–15.
11 1*a* 3 Ne. 8:11–14.
2*a* Hel. 14:20–27.
3*a* Deut. 4:33–36; Hel. 5:29–33.
b 1 Regi 19:11–13; D&L 85:6.

care să nu se fi cutremurat; da, i-a pătruns pe ei până în suflet şi a făcut ca inimile lor să ardă.

4 Şi s-a întâmplat că iarăşi ei au auzit un glas; şi ei nu L-au înţeles.

5 Şi iarăşi, pentru a treia oară, ei au auzit glasul şi şi-au deschis urechile ca să-L audă; iar ochii lor erau îndreptaţi către sunetul acela; şi ei s-au uitat neclintiţi către cer, de unde venise glasul.

6 Şi iată, a treia oară ei au înţeles glasul pe care L-au auzit; şi El le-a spus:

7 Iată-L pe Fiul Meu [a]Preaiubit, [b]de Care Eu sunt foarte mulţumit, în Care Eu Mi-am slăvit numele—ascultaţi-L pe El.

8 Şi s-a întâmplat că după cum au înţeles, ei şi-au aruncat ochii în sus înspre cer; şi iată, au [a]văzut un Om pogorându-se din cer; şi El era îmbrăcat într-o mantie albă; şi El a venit în jos şi a stat în mijlocul lor; iar ochii întregii mulţimi erau întorşi înspre El, iar ei n-au îndrăznit să-şi deschidă gurile, nici măcar unul către altul; şi nu au înţeles ce însemna aceasta, căci au crezut că un înger apăruse în faţa lor.

9 Şi s-a întâmplat că El Şi-a întins mâna şi a vorbit către popor, spunând:

10 Iată, Eu sunt Isus Hristos, despre care profeţii au depus mărturie că trebuia să vină pe pământ.

11 Şi iată, Eu sunt [a]lumina şi viaţa lumii; şi Eu am băut din [b]cupa aceea amară pe care Tatăl Mi-a dat-o; şi L-am slăvit pe Tatăl [c]luând asupra Mea păcatele lumii, prin care Eu am împlinit [d]voinţa Tatălui în toate lucrurile de la început.

12 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte, întreaga mulţime a căzut la pământ; căci ei şi-au adus aminte că fusese [a]profeţit printre ei că Hristos li Se va arăta lor după înălţarea Lui la cer.

13 Şi s-a întâmplat că Domnul a vorbit către ei, spunând:

14 Ridicaţi-vă şi veniţi către Mine ca să puteţi să [a]puneţi mâna în coasta Mea şi ca să puteţi să [b]simţiţi urmele cuielor în mâinile Mele şi în picioarele Mele, pentru ca să ştiţi că Eu sunt Dumnezeul lui Israel şi [c]Dumnezeul întregului [d]pământ; şi că Eu am fost ucis pentru păcatele lumii.

15 Şi s-a întâmplat că mulţimea a înaintat; şi ei şi-au pus mâinile în coasta Lui şi au simţit urmele cuielor în mâinile Lui şi în picioarele Lui; şi au făcut aceasta ducându-se unul câte unul până când ei s-au dus cu toţii şi au văzut cu ochii lor şi au simţit cu mâinile lor şi au ştiut cu siguranţă şi au depus mărturie că El

7 *a* Mat. 3:17; 17:5; JS—I 1:17.
b 3 Ne. 9:15.
8 *a* 1 Ne. 12:6; 2 Ne. 26:1.
11 *a* GS Lumină, lumina lui Hristos.
b Mat. 26:39, 42.
c Ioan 1:29; D&L 19:18–19.
d Marcu 14:36; Ioan 6:38; D&L 19:2.
12 *a* Alma 16:20.
14 *a* Ioan 20:27.
b Luca 24:36–39; D&L 129:2.
c Isa. 45:3; 3 Ne. 15:5.
d 1 Ne. 11:6.

[a]era Acela despre care s-a scris de către profeţi că va veni.

16 Şi atunci când ei toţi s-au dus şi au depus mărturie pentru ei înşişi, au strigat cu un singur glas, zicând:

17 Osana! Binecuvântat fie numele Dumnezeului Celui Prea Înalt! Şi ei au căzut la picioarele lui Isus şi L-au [a]preamărit pe El.

18 Şi s-a întâmplat că El a vorbit către [a]Nefi, căci Nefi era printre mulţime; şi El i-a dat poruncă să înainteze.

19 Iar Nefi s-a ridicat şi a înaintat şi s-a plecat în faţa Domnului şi I-a sărutat picioarele.

20 Iar Domnul i-a poruncit să se ridice. Iar el s-a ridicat şi a stat în faţa Lui.

21 Iar Domnul i-a spus: Eu îţi dau ţie [a]putere ca să-i [b]botezi pe aceşti oameni atunci când Eu Mă voi întoarce iarăşi în ceruri.

22 Şi iarăşi Domnul a chemat pe [a]alţii şi le-a spus în mod asemănător; şi le-a dat puterea de a boteza. Şi El le-a spus: În felul acesta va trebui să botezaţi voi; şi nu vor fi [b]nici un fel de certuri printre voi.

23 Adevărat vă spun Eu vouă, că oricine se va pocăi de păcatele sale prin [a]cuvintele voastre şi va [b]dori să fie botezat în numele Meu, pe acela îl veţi boteza voi în felul acesta—Iată, voi vă veţi duce şi veţi [c]sta în apă şi-i veţi boteza pe ei în numele Meu.

24 Şi acum iată, acestea sunt cuvintele pe care voi le veţi spune, chemându-le numele lor, zicând:

25 Având [a]autoritate dată mie de Isus Hristos, eu te botez în numele [b]Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt. Amin.

26 Şi apoi îi veţi [a]scufunda pe ei în apă şi iarăşi veţi ieşi voi din apă.

27 Şi în felul acesta îi veţi boteza pe ei în numele Meu; căci iată, adevărat vă spun Eu vouă, că Tatăl şi Fiul şi Duhul Sfânt sunt [a]una; iar Eu sunt în Tatăl şi Tatăl este în Mine, iar Tatăl şi Eu suntem una.

28 Şi în acord cu ceea ce Eu v-am poruncit vouă, aşa veţi boteza voi. Şi nu vor fi nici un fel de [a]certuri printre voi, aşa cum au fost până acum; şi nu vor fi nici certuri între voi despre punctele doctrinei Mele, aşa cum au fost până acum.

29 Căci adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, cel care are spiritul de [a]ceartă nu este de-al

15*a* GS Isus Hristos—Apariţii ale lui Hristos după moarte.
17*a* GS Preaslăvire.
18*a* 3 Ne. 1:2, 10.
21*a* GS Putere.
b GS Botez, (a) boteza.
22*a* 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 12:1.
b 3 Ne. 18:34.
23*a* 3 Ne. 12:2.
b GS Botez, (a) boteza—Condiţii pentru botez.
c 3 Ne. 19:10–13.
25*a* Mosia 18:13; D&C 20:73.
GS Botez, (a) boteza—Autoritate adecvată.
b GS Dumnezeu, divinitate.
26*a* GS Botez, (a) boteza—Botezul prin scufundare.
27*a* Ioan 17:20–22; 3 Ne. 28:10; Morm. 7:7; D&C 20:28.
28*a* 1 Cor. 1:10; Ef. 4:11–14; D&C 38:27.
29*a* 1 Tim. 2:23–24; Mosia 23:15.
GS Dispută.

Meu, ci este de-al [b]diavolului, care este tatăl certurilor; şi el agită inimile oamenilor ca să se certe cu mânie unul cu altul.

30 Iată, aceasta nu este doctrina Mea să aţâţe inimile oamenilor la mânie unul împotriva altuia; ci doctrina Mea este ca asemenea lucruri să se termine.

31 Iată, adevărat vă spun Eu vouă; Eu vă voi vesti [a]doctrina Mea.

32 Şi aceasta este [a]doctrina Mea; şi este doctrina pe care Tatăl Mi-a dat-o Mie; şi Eu depun [b]mărturie despre Tatăl; şi Tatăl depune mărturie despre Mine, iar Duhul [c]Sfânt depune mărturie despre Tatăl şi despre Mine; şi Eu depun mărturie cum că Tatăl porunceşte tuturor oamenilor de oriunde să se pocăiască şi să creadă în Mine.

33 Şi acela care crede în Mine şi care este [a]botezat, acela va fi [b]salvat; şi ei sunt aceia care vor [c]moşteni împărăţia lui Dumnezeu.

34 Iar cel care nu va crede în Mine şi care nu este botezat, acela va fi blestemat.

35 Adevărat vă spun Eu vouă cum că aceasta este doctrina Mea; şi Eu depun mărturie despre aceasta de la Tatăl; iar oricine va [a]crede în Mine, crede, de asemenea, în Tatăl; şi Tatălui Îi va depune mărturie despre Mine, căci El îl va vizita pe el [b]cu foc şi cu Duhul [c]Sfânt.

36 Şi astfel va depune Tatăl mărturie despre Mine, iar Duhul Sfânt va depune mărturie despre Tatăl şi despre Mine; căci Tatăl şi Eu şi Duhul Sfânt suntem una.

37 Şi iarăşi vă spun Eu vouă cum că trebuie să vă pocăiţi şi să [a]deveniţi ca nişte copii mici şi să fiţi botezaţi în numele Meu sau, dacă nu, atunci voi în nici un caz nu puteţi să primiţi aceste lucruri.

38 Şi iarăşi vă spun Eu vouă că trebuie să vă pocăiţi şi să fiţi botezaţi în numele Meu şi să deveniţi ca nişte prunci sau, dacă nu, atunci voi nu puteţi moşteni împărăţia lui Dumnezeu.

39 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că aceasta este doctrina Mea şi oricine [a]zideşte pe aceasta, zideşte pe stânca Mea, iar [b]porţile iadului nu vor birui împotriva lor.

40 Şi oricine va declara mai mult sau mai puţin decât aceasta şi o va stabili ca doctrină a Mea, aceasta vine de la rău şi nu este zidită pe stânca mea; ci el zideşte pe o temelie de [a]nisip, iar porţile iadului stau deschise ca să-i primească pe aceştia atunci când potopurile vin şi când vânturile îi doboară.

41 De aceea, duceţi-vă la acest

29*b* JST, Ef. 4:26; Mosia 2:32–33.
31*a* 2 Ne. 31:2–21.
32*a* GS Doctrina lui Hristos.
b 1 Ioan 5:7.
c 3 Ne. 28:11; Eter 5:4.
33*a* Marcu 16:16. GS Botez, (a) botezа—Esenţial.
b GS Salvare.
c GS Gloria celestială.
35*a* Eter 4:12.
b 3 Ne. 9:20; 12:2.
c GS Duhul Sfânt.
37*a* Marcu 10:15; Luca 18:17; Mosia 3:19; 3 Ne. 9:22.
39*a* Mat. 7:24–29; Hel. 5:12. GS Stâncă.
b 3 Ne. 18:12–13.
40*a* 3 Ne. 14:24–27.

popor şi declaraţi cuvintele pe care Eu le-am spus, până la marginile pământului.

CAPITOLUL 12

Isus îi cheamă şi îi împuterniceşte pe Cei Doisprezece—El le ţine nefiţilor o cuvântare asemănătoare cu Predica de pe Munte—El spune Fericirile—Învăţăturile Lui se ridică deasupra legii lui Moise şi o înlocuiesc—Oamenilor li se dă porunca să fie perfecţi, tot aşa cum El şi Tatăl Lui sunt perfecţi—Compară cu Matei 5. Circa 34 d.H.

Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte către Nefi şi către aceia care fuseseră chemaţi (acum, numărul celor care fuseseră chemaţi şi care au primit putere şi autoritate ca să boteze era [a]doisprezece) şi iată, El şi-a întins mâna către mulţime şi a strigat către ei, zicând: [b]Binecuvântaţi sunteţi voi dacă veţi da ascultare cuvintelor acestor doisprezece pe care Eu i-am [c]ales dintre voi ca să vă slujească vouă şi să fie slujitorii voştri; şi lor le-am dat Eu puterea ca să vă boteze pe voi cu apă; şi după ce voi sunteţi botezaţi cu apă, iată, Eu vă voi boteza pe voi cu foc şi cu Duhul Sfânt; de aceea, binecuvântaţi sunteţi voi dacă veţi crede în Mine şi veţi fi botezaţi după ce M-aţi văzut pe Mine şi ştiţi că Eu sunt.

2 Şi iarăşi, mai binecuvântaţi sunt aceia care vor [a]crede în cuvintele voastre, fiindcă voi veţi depune mărturie că M-aţi văzut pe Mine şi că voi ştiţi că Eu sunt. Da, binecuvântaţi sunt aceia care vor crede în cuvintele voastre şi care se [b]coboară până în adâncurile umilinţei ca să fie botezaţi, căci ei vor fi vizitaţi [c]cu foc şi cu Duhul Sfânt şi vor primi iertarea păcatelor lor.

3 Da, ferice de cei [a]săraci în spirit care [b]vin la Mine, căci a lor este împărăţia cerului.

4 Şi iarăşi, ferice de toţi aceia care plâng, căci ei vor fi mângâiaţi.

5 Şi ferice de cei [a]blânzi, căci ei vor [b]moşteni pământul.

6 Şi ferice de toţi cei [a]flămânzi şi [b]însetaţi după [c]dreptate, căci ei vor fi plini de Duhul Sfânt.

7 Şi ferice de cei [a]milostivi, căci ei vor avea parte de milă.

8 Şi ferice de cei cu inima [a]pură, căci ei Îl vor [b]vedea pe Dumnezeu.

9 Şi ferice de toţi cei [a]împăciuitori, căci ei vor fi chemaţi [b]fii ai lui Dumnezeu.

10 Şi ferice de toţi cei [a]prigoniţi

12 1*a* 3 Ne. 13:25.
b GS (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare.
c GS (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
2*a* D&L 46:13–14.
GS (a) Crede.
b Eter 4:13–15.
c 3 Ne. 11:35; 19:13.
3*a* D&L 56:17–18.
GS Umil, umilinţă.
b Mat. 11:28–30.
5*a* Rom. 12:16; Mosia 3:19.
GS Blând, blândeţe.
b GS Pământ.
6*a* 2 Ne. 9:51; Enos 1:4.
b Ier. 29:13.
c Prov. 21:21.
7*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
8*a* GS Pur, puritate.
b D&L 93:1.
9*a* GS Făcător de pace.
b GS Fii şi fiice ale lui Dumnezeu.
10*a* D&L 122:5–9.
GS (a) Persecuta, persecuţie.

de dragul numelui Meu, căci a lor este Împărăţia cerului.

11 Şi binecuvântaţi sunteţi voi atunci când oamenii vă vor insulta şi vă vor persecuta şi când vor spune cu falsitate tot felul de răutăţi împotriva voastră din pricina Mea;

12 Căci veţi avea mare bucurie şi veţi fi nespus de încântaţi, căci mare va fi [a]răsplata voastră în cer; căci aşa au persecutat ei pe profeţii care au fost înaintea voastră.

13 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, Eu fac ca voi să fiţi [a]sarea pământului; dar dacă sarea şi-ar pierde gustul, cum ar putea pământul să fie sărat? Sarea nu ar mai fi atunci bună de nimica ci numai să fie aruncată şi călcată în picioare de către oameni.

14 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă; Eu vă dau vouă să fiţi lumina acestui popor. Un oraş care este zidit pe un deal nu poate fi ascuns.

15 Iată, aprind oamenii o [a]candelă şi o pun sub o baniţă? Nu, ci ei o pun pe un postament, iar ea dă lumină tuturor acelora care se află în casă;

16 De aceea, lăsaţi [a]lumina voastră să lumineze în faţa acestui popor pentru ca ei să poată vedea lucrările voastre bune şi să-L slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.

17 Nu gândiţi că Eu am venit ca să distrug legea sau pe profeţi. Eu nu am venit ca să distrug, ci ca să împlinesc.

18 Căci adevărat vă spun Eu vouă, nici o iotă şi nici un dram din [a]lege nu s-a pierdut, ci prin Mine ea a fost împlinită.

19 Şi iată, Eu v-am dat vouă legea şi poruncile Tatălui Meu, cum că voi trebuie să credeţi în Mine şi că trebuie să vă pocăiţi de păcate şi să veniţi la Mine cu inima [a]frântă şi cu spiritul smerit. Iată, voi aveţi poruncile în faţa voastră şi [b]legea este împlinită.

20 De aceea, veniţi la Mine şi fiţi salvaţi; căci adevărat vă spun Eu vouă, cum că dacă nu veţi ţine poruncile Mele pe care Eu vi le-am poruncit acum, nu veţi intra în nici un caz în împărăţia cerului.

21 Voi aţi auzit că a fost spus de către cei din vechime şi, de asemenea, este scris în faţa voastră cum că voi nu trebuie să [a]omorâţi, iar cel care va omorî va fi în pericolul judecăţii lui Dumnezeu;

22 Dar vă spun Eu vouă că acela care este mânios pe fratele său, acela este în pericolul judecăţii Lui. Şi acela care îi va spune fratelui său, prostule, acela va fi în pericol în faţa consiliului; iar cel care va zice, tu, nebunule, acela va fi în pericolul focului din iad.

23 De aceea, dacă vei veni la Mine sau vei dori să vii la Mine şi îţi vei aduce aminte

12*a* Eter 12:4.
13*a* D&L 101:39–40.
GS Sare.
15*a* Luca 8:16.
16*a* 3 Ne. 18:24.
18*a* GS Legea lui Moise.
19*a* 3 Ne. 9:20.
GS Inimă frântă.
b 3 Ne. 9:17.
21*a* Ex. 20:13; Mosia 13:21; D&L 42:18.

că fratele tău are ceva împotriva ta—

24 Fă-ţi drum către fratele tău şi mai întâi [a]împacă-te cu fratele tău, şi vino apoi la Mine cu inima deschisă, şi Eu te voi primi.

25 Fii de acord cu duşmanul tău repede atunci când eşti pe cale cu el, ca nu cumva să te prindă în orice moment şi să te arunce în închisoare.

26 Adevărat, adevărat îţi spun Eu ţie că nu vei putea ieşi de acolo până când nu vei plăti până la ultima [a]senină. Şi în timp ce eşti în închisoare, poţi tu plăti măcar o senină? Adevărat, adevărat îţi spun Eu ţie: Nu.

27 Iată, este scris de către aceia din vechime că voi nu trebuie să comiteţi [a]adulter;

28 Dar Eu vă spun vouă că acela care se va uita la o femeie pentru a [a]pofti după ea, acela deja a comis adulter în inima lui.

29 Iată, Eu vă dau vouă o poruncă, şi anume ca voi să nu îngăduiţi ca vreuna dintre acestea să intre în [a]inima voastră;

30 Căci este mai bine ca voi să vă lepădaţi singuri de aceste lucruri atunci când vă veţi lua [a]crucea decât să fiţi aruncaţi în iad.

31 A fost scris că acela care îşi va alunga nevasta va trebui să-i dea acesteia o scriere de [a]divorţ.

32 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că acela care-şi va [a]alunga nevasta, dacă nu este din cauza [b]imoralităţii, va face ca ea să [c]comită adulter; iar acela care se va căsători cu cea care este divorţată, acela va comite adulter.

33 Şi iarăşi este scris cum că voi nu trebuie să juraţi strâmb, ci să împliniţi [a]jurămintele voastre către Domnul;

34 Dar adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, nu [a]juraţi deloc; nici pe cer, căci el este tronul lui Dumnezeu;

35 Nici pe pământ, căci acesta este aşternutul picioarelor Lui;

36 Nici să nu juraţi voi pe capul vostru, căci voi nu puteţi să faceţi nici un fir de păr să fie alb sau negru.

37 Ci faceţi comunicarea voastră ca să fie: Da, da; Nu, nu; căci orice ar fi mai mult decât aceasta este rău.

38 Şi iată, este scris, [a]ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte;

39 Dar vă spun Eu vouă cum că voi nu va trebui să [a]înfruntaţi răul, ci oricui vă va lovi peste obrazul vostru drept aceluia să-i [b]întoarceţi, de asemenea, şi celălalt obraz;

40 Şi dacă cineva vă va da în judecată după lege şi vă va lua haina, lăsaţi-l să vă ia şi mantia;

41 Şi dacă cineva vă va forţa să mergeţi cu el o milă, mergeţi cu el de două ori mai mult.

24*a* GS (a) Ierta.
26*a* Alma 11:3.
27*a* 2 Ne. 9:36; D&L 59:6.
28*a* D&L 42:23.
GS Poftă.
29*a* Fapte 8:22.
30*a* Mat. 10:38; 16:24; Luca 9:23.
31*a* GS Divorţ.
32*a* Marcu 10:11–12.
b GS Imoralitate.
c GS Adulter.
33*a* GS Jurământ.
34*a* GS Profanare.
38*a* Lev. 24:20.
39*a* 3 Ne. 6:13; 4 Ne. 1:34; D&L 98:23–32.
b GS Răbdare.

42 [a]Daţi-i celui ce vă cere şi nu-l abandonaţi pe acela care împrumută de la voi.

43 Şi iată, iarăşi este scris cum că voi trebuie să vă iubiţi aproapele şi să vă urâţi duşmanul;

44 Dar iată, vă spun Eu vouă, iubiţi-vă [a]duşmanii, binecuvântaţi-i pe aceia care vă blestemă, faceţi bine acelora care vă urăsc şi [b]rugaţi-vă pentru aceia care se folosesc de voi cu dispreţ şi vă persecută;

45 Pentru ca voi să puteţi să fiţi copiii Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face ca soarele Său să răsară peste cei răi şi peste cei buni.

46 De aceea, lucrurile acelea care au fost din vechime, care au fost sub lege, prin Mine sunt ele toate împlinite.

47 Lucrurile [a]vechi sunt terminate, iar toate lucrurile au devenit noi.

48 De aceea, aş dori să fiţi [a]perfecţi, tot aşa cum sunt Eu sau aşa cum Tatăl vostru care este în ceruri este perfect.

CAPITOLUL 13

Isus îi învaţă pe nefiţi rugăciunea Domnului—Ei trebuie să-şi aştearnă comori în ceruri—Celor doisprezece, în slujirea lor, li se dă porunca să nu se gândească deloc la lucrurile vremelnice—Compară cu Matei 6. Circa 34 d.H.

Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că Eu aş dori ca voi să faceţi [a]daruri celor săraci; dar aveţi grijă să nu faceţi daruri în faţa oamenilor ca să fiţi văzuţi de ei; căci altfel voi nu veţi primi nici o răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.

2 De aceea, atunci când veţi face daruri, nu sunaţi din trâmbiţă înaintea voastră, aşa cum fac ipocriţii în sinagogi şi pe străzi pentru ca ei să aibă [a]gloria oamenilor. Adevărat vă spun Eu vouă, ei îşi capătă răsplata.

3 Ci atunci când faceţi daruri, nu lăsaţi mâna stângă să ştie ce face mâna dreaptă;

4 Pentru ca darurile voastre să fie în ascuns; iar Tatăl vostru care vede în ascuns, El Însuşi vă va răsplăti pe faţă.

5 Iar atunci când voi vă [a]rugaţi, nu faceţi ca ipocriţii, căci lor le place să se roage stând în picioare în sinagogile lor şi în colţurile străzilor pentru ca ei să poată fi văzuţi de către oameni. Adevărat vă spun Eu vouă, ei îşi capătă răsplata.

6 Dar voi, atunci când vă rugaţi, intraţi în cămăruţa voastră, iar când aţi închis uşa, rugaţi-vă Tatălui vostru care este în ascuns; iar Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti pe faţă.

7 Iar atunci când vă rugaţi, nu folosiţi repetări deşarte, la fel ca păgânii, căci aceştia cred că

42*a* Iacov 2:17–19; Mosia 4:22–26.
44*a* Prov. 24:17; Alma 48:23.
b Fapte 7:59–60.
47*a* 3 Ne. 15:2, 7; D&L 22:1.
48*a* Mat. 5:48; 3 Ne. 27:27. GS Perfect.
13 1*a* GS Milostenie.
2*a* D&L 121:34–35.
5*a* GS Rugăciune.

ei vor fi auziţi din cauza vorbelor lor multe.

8 De aceea, voi să nu fiţi la fel cu ei, căci Tatăl vostru [a]ştie ce nevoi aveţi voi, chiar mai înainte de a I le cere Lui.

9 De aceea, în [a]felul acesta să vă [b]rugaţi voi: [c]Tatăl nostru care eşti în ceruri, sfinţit fie numele Tău;

10 Facă-se voia Ta, precum e în cer, aşa şi pe pământ.

11 Şi iartă-ne nouă greşelile noastre, tot aşa cum noi iertăm greşiţilor noştri.

12 Şi nu ne [a]duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte pe noi de cel rău.

13 Căci a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, în vecii vecilor. Amin.

14 Căci dacă voi [a]iertaţi oamenilor greşelile lor, atunci Tatăl vostru Ceresc, de asemenea, vă va ierta pe voi;

15 Dar dacă voi nu le iertaţi oamenilor greşelile lor, atunci nici Tatăl vostru nu vă va ierta greşelile voastre.

16 Mai mult, atunci când voi [a]postiţi, nu fiţi ca ipocriţii cu feţele încruntate, căci aceştia îşi desfigurează faţa pentru ca să apară în faţa oamenilor cum că ei postesc. Adevărat vă spun Eu vouă, ei îşi au răsplata lor.

17 Ci voi, atunci când postiţi, ungeţi-vă capul şi spălaţi-vă faţa;

18 Pentru ca voi să nu apăreţi în faţa oamenilor cum că voi postiţi, ci numai în faţa Tatălui vostru, care este în [a]ascuns; iar Tatăl vostru, care vede în ascuns, vă va răsplăti vouă pe faţă.

19 Nu vă aşterneţi comori pe pământ, unde moliile şi rugina le distrug şi hoţii pătrund şi le fură;

20 Ci aşterneţi-vă [a]comori în ceruri, unde nici moliile şi nici rugina nu le distrug; şi unde hoţii nu pătrund şi nici nu le fură.

21 Căci acolo unde sunt comorile voastre, tot acolo sunt şi inimile voastre.

22 [a]Lumina trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul vostru va fi sănătos, atunci trupul vostru întreg va fi plin de lumină.

23 Iar dacă ochiul vostru va fi rău, atunci trupul vostru întreg va fi plin de întuneric. De aceea, dacă lumina care este în trupul vostru va fi întuneric, cât de mare este acest întuneric!

24 Nici un om nu poate [a]sluji la doi stăpâni; căci el ori îl va iubi pe unul şi-l va urî pe celălalt ori, dacă nu, atunci el se va lega de unul şi-l va dispreţui pe celălalt. Voi nu-L puteţi sluji pe Dumnezeu şi pe Mamona.

25 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte, El a privit către cei doisprezece pe care El îi alesese şi le-a spus: Aduceţi-vă aminte de cuvintele pe care Eu le-am

8*a* D&L 84:83.
9*a* Mat. 6:9–13.
b GS Rugăciune.
c GS Dumnezeu, divinitate—Dumnezeu Tatăl.
12*a* JST, Mat. 6:14.
14*a* Mosia 26:30–31; D&L 64:9.
GS (a) Iertare.
16*a* Isa. 58:5–7.
GS (a) Post, postire.
18*a* D&L 38:7.
20*a* Hel. 5:8; 8:25.
22*a* D&L 88:67.
24*a* 1 Sam. 7:3.

spus. Căci iată, voi sunteţi aceia pe care Eu i-am ales ca să [a]slujească acestui popor. De aceea, vă spun Eu vouă, nu vă [b]gândiţi deloc la viaţa voastră, la ceea ce veţi mânca sau veţi bea; şi nici la trupul vostru, la ce veţi pune peste el. Nu este viaţa mai mult decât carnea, iar trupul mai mult decât veşmântul?

26 Priviţi la păsările cerului, căci ele nu seamănă şi nici nu culeg sau adună în grânare; şi totuşi, Tatăl vostru ceresc le hrăneşte pe ele. Nu sunteţi voi mult mai buni decât ele?

27 Care dintre voi frământându-se poate adăuga un cot la înălţimea sa?

28 Şi de ce să vă îngrijoraţi voi despre îmbrăcăminte? Gândiţi-vă cum cresc crinii de pe câmpie; ei nici nu torc şi nici nu ţes;

29 Şi totuşi, aşa vă spun Eu vouă că până şi Solomon în toată slava lui nu a fost înveşmântat la fel ca unul dintre aceşti crini.

30 De aceea, dacă Dumnezeu înveşmântează în felul acesta iarba câmpiei, care astăzi este, iar mâine este aruncată în cuptor, tot astfel vă va înveşmânta El pe voi, dacă voi nu sunteţi cu credinţa mică.

31 De aceea, nu fiţi îngrijoraţi, zicând, oare ce vom mânca noi sau, oare ce vom bea noi sau, cu ce ne vom îmbrăca noi?

32 Căci Tatăl vostru ceresc ştie că voi aveţi nevoie de toate aceste lucruri.

33 Dar căutaţi mai întâi [a]împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui şi toate aceste lucruri vă vor fi date vouă.

34 De aceea, nu fiţi îngrijoraţi pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine va avea singură grijă de aceste lucruri. Îi ajunge zilei necazul ei.

CAPITOLUL 14

Isus porunceşte: Nu judecaţi; întrebaţi-L pe Dumnezeu; feriţi-vă de profeţii neadevăraţi—El făgăduieşte salvarea acelora care fac aşa cum este voinţa Tatălui—Compară cu Matei 7. Circa 34 d.H.

Şi acum, s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El s-a întors iarăşi către mulţime şi şi-a deschis din nou gura către ei, zicând: Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, nu [a]judecaţi ca să nu fiţi judecaţi.

2 [a]Căci cu judecata cu care voi judecaţi, tot cu aceea voi veţi fi judecaţi; şi cu măsura cu care voi măsuraţi, tot cu aceea vi se va măsura.

3 Şi de ce vedeţi voi paiul care este în ochiul fratelui vostru, dar nu vedeţi bârna care este în propriul vostru ochi?

4 Sau cum veţi spune voi fratelui vostru: Lasă-mă să-ţi scot paiul din ochiul tău—şi iată, o bârnă este chiar în ochiul vostru?

25*a* GS (a) Sluji.
b Alma 31:37–38; D&C 84:79–85.

33*a* Luca 12:31.

14 1*a* JST, Mat. 7:1–2; Ioan 7:24.

2*a* Morm. 8:19.

5 Tu, ipocritule, aruncă-ţi mai întâi [a]bârna din ochiul tău; şi apoi vei vedea tu limpede cum să scoţi paiul din ochiul fratelui tău.

6 Nu daţi la câini ceea ce este [a]sfânt; şi nici nu vă aruncaţi mărgăritarele la porci ca ei să nu le calce în picioare şi apoi să se întoarcă la voi şi să vă sfâşie.

7 [a]Cere şi ţi se va da; caută şi vei găsi; bate şi ţi se va deschide.

8 Căci oricine va cere va primi; iar acela care va căuta va găsi; iar aceluia care va bate i se va deschide.

9 Sau ce fel de om este acela care, atunci când fiul lui îi cere pâine, el îi dă o piatră?

10 Sau dacă el îi cere un peşte, îi dă un şarpe?

11 Şi atunci, dacă voi care sunteţi răi ştiţi cum să daţi daruri copiilor voştri, cu cât mai mult va da Tatăl vostru care este în ceruri lucruri bune acelora care Îi cer Lui?

12 De aceea, toate lucrurile pe care voi doriţi ca oamenii să vi le facă vouă, tot aşa să le [a]faceţi voi lor, căci aceasta este legea şi scrierile profeţilor.

13 Intraţi prin poarta cea [a]strâmtă; căci largă este poarta şi [b]lată este calea care duce la distrugere; şi mulţi vor fi aceia care se vor duce într-acolo.

14 Căci strâmtă este [a]poarta şi [b]îngustă este calea care duce la viaţă; şi [c]puţini vor fi aceia care o găsesc.

15 Păziţi-vă de profeţii [a]neadevăraţi care vin la voi în veşminte de oaie, dar care înăuntrul lor sunt lupi răpitori.

16 Voi îi veţi cunoaşte pe ei după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini?

17 Tot astfel fiecare pom bun face fructe bune, iar pomul cel rău face fructe rele.

18 Un pom bun nu poate face fructe rele, iar un pom rău nu poate face fructe bune.

19 Fiecare pom care nu [a]aduce fructe bune este doborât şi aruncat în foc.

20 De aceea, după [a]roadele lor îi veţi cunoaşte voi pe ei.

21 Nu oricine care a Mi-a spus: Doamne, Doamne, va intra în Împărăţia cerului; ci acela care face voia Tatălui Meu care este în ceruri.

22 Mulţi vor [a]zice către Mine în ziua aceea: Doamne, Doamne, nu am profeţit noi în numele Tău; şi în numele Tău am alungat noi diavoli; şi în numele Tău am făcut noi fapte minunate?

23 Şi atunci le voi declara Eu lor: Eu nu v-am [a]cunoscut pe voi niciodată; [b]plecaţi de la Mine, voi cei care faceţi nedreptăţi.

24 De aceea, acela care va

5*a* Ioan 8:3–11.
6*a* GS Sfânt.
7*a* 3 Ne. 27:29.
GS Rugăciune.
12*a* GS Compasiune (compătimire).
13*a* Luca 13:24; 3 Ne. 27:33.
b D&L 132:25.
14*a* 2 Ne. 9:41; 31:9, 17–18; D&L 22:1–4.
b 1 Ne. 8:20.
c 1 Ne. 14:12.
15*a* Ier. 23:21–32; 2 Ne. 28:9, 12, 15.
19*a* Mat. 3:10; Alma 5:36–41; D&L 97:7.
20*a* Luca 6:43–45; Moro. 7:5.
22*a* Alma 5:17.
23*a* Mosia 5:13; 26:24–27.
b Luca 13:27.

asculta de aceste spuse ale Mele şi le va înfăptui, pe acela îl voi asemăna Eu cu un om înţelept care şi-a zidit casa pe o [a]stâncă—

25 Iar [a]ploaia a căzut şi potopurile au venit şi vânturile au suflat şi au lovit casa aceea; şi ea nu s-a [b]dărâmat, căci a fost zidită pe o stâncă.

26 Şi fiecare care va asculta de aceste spuse ale Mele şi care nu le va înfăptui, va fi asemănat cu un om nechibzuit care şi-a zidit casa pe [a]nisip—

27 Iar ploaia a căzut şi potopurile au venit şi vânturile au suflat şi au lovit casa aceea; şi ea a căzut; şi mare a fost căderea ei.

CAPITOLUL 15

Isus anunţă că legea lui Moise este împlinită în El—Nefiţii sunt celelalte oi despre care El a pomenit în Ierusalim—Din cauza nedreptăţii, poporul Domnului din Ierusalim nu cunoaşte despre oile împrăştiate ale Israelului. Circa 34 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat de spus acestea, El şi-a aruncat ochii de jur-împrejur peste mulţime şi a spus către ei: Iată, voi aţi auzit aceste lucruri pe care Eu le-am propovăduit înainte de a Mă înălţa la Tatăl Meu; de aceea, cel care îşi va aduce aminte de aceste lucruri spuse de Mine şi care le va [a]înfăptui, pe acela îl voi [b]înălţa Eu în ziua din urmă.

2 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a înţeles că erau unii printre ei care s-au minunat şi s-au întrebat ce voia El cu [a]legea lui Moise; căci ei nu au înţeles ceea ce El spusese că lucrurile vechi s-au terminat şi că toate lucrurile au devenit noi.

3 Şi El a spus către ei: Nu vă minunaţi că Eu v-am spus vouă că lucrurile vechi au trecut şi că toate lucrurile au devenit noi.

4 Iată, vă spun Eu vouă că [a]legea este împlinită, aceea care a fost dată lui Moise.

5 Iată, [a]Eu sunt Acela care a dat legea; şi Eu sunt Acela care am făcut un legământ cu poporul Meu Israel; de aceea, legea este împlinită în Mine, căci Eu am venit ca să [b]îndeplinesc legea; de aceea ea are un sfârşit.

6 Iată, Eu [a]nu îi distrug pe profeţi, căci toate acelea care nu au fost împlinite pentru Mine, adevărat vă spun Eu vouă, că toate se vor împlini.

7 Şi fiindcă Eu v-am spus vouă că lucrurile vechi s-au terminat, Eu nu distrug ceea ce a fost spus despre lucrurile care urmează să vină.

8 Căci iată, [a]legământul pe care Eu l-am făcut cu poporul Meu nu este împlinit în întregime; dar legea care a fost dată lui Moise are un sfârşit în Mine.

24*a* GS Stâncă.
25*a* Alma 26:6; Hel. 5:12.
b Prov. 12:7.
26*a* 3 Ne. 11:40.
15 1*a* Iac. 1:22.
b 1 Ne. 13:37; D&L 5:35.
2*a* GS Legea lui Moise.
4*a* Mosia 13:27–31; 3 Ne. 9:17–20.
5*a* 1 Cor. 10:1–4; 3 Ne. 11:14. GS Iehova.
b Alma 34:13.
6*a* 3 Ne. 23:1–5.
8*a* 3 Ne. 5:24–26.

9 Iată, Eu sunt [a]legea şi [b]lumina. Priviţi la Mine şi înduraţi până la capăt şi atunci voi veţi [c]trăi; căci aceluia care [d]îndură până la capăt îi voi da Eu viaţă veşnică.

10 Iată, Eu v-am dat vouă poruncile; de aceea, ţineţi [a]poruncile Mele. Şi acestea sunt legea şi profeţii, căci ei într-adevăr dau [b]mărturie despre Mine.

11 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a spus către cei doisprezece pe care El îi alesese:

12 Voi sunteţi ucenicii Mei; şi voi sunteţi o lumină pentru acest popor, care sunt urmaşi ai casei lui [a]Iosif.

13 Şi iată, aceasta este [a]ţara moştenirii voastre; şi Tatăl v-a dat-o vouă.

14 Şi niciodată nu Mi-a dat Mie Tatăl poruncă pentru ca Eu să [a]spun aceasta către fraţii voştri de la Ierusalim.

15 Şi niciodată nu Mi-a dat Mie Tatăl poruncă pentru ca Eu să le spun lor despre [a]celelalte triburi ale casei lui Israel, pe care Tatăl le-a condus afară din ţară.

16 Numai atât Mi-a dat Tatăl poruncă să le spun lor:

17 Cum că Eu am alte oi care nu sunt din stâna aceasta; pe ele, de asemenea, trebuie Eu să le aduc; şi ele Îmi vor auzi glasul; şi atunci va fi numai o stână şi un [a]Păstor.

18 Şi acum, din cauza încăpăţânării şi a necredinţei, ei nu au [a]înţeles cuvântul Meu; de aceea, Mie Mi s-a poruncit de către Tatăl să nu le mai spun nimic despre acest lucru.

19 Dar adevărat vă spun Eu vouă cum că Tatăl Mi-a dat Mie poruncă şi Eu vă spun vouă cum că aţi fost despărţiţi de ei din cauza nedreptăţii lor; de aceea, din cauza nedreptăţii lor, ei nu ştiu despre voi.

20 Şi iarăşi, adevărat vă spun Eu vouă cum că pe celelalte triburi le-a despărţit Tatăl de ei; şi din cauza nedreptăţii lor, ei nu ştiu despre ele.

21 Şi adevărat vă spun Eu vouă cum că voi sunteţi aceia despre care Eu am spus: [a]Alte oi am Eu care nu sunt din stâna aceasta; pe ele, de asemenea, trebuie Eu să le aduc, iar ele Îmi vor auzi glasul Meu; şi atunci va fi numai o stână şi un Păstor.

22 Iar ei nu M-au înţeles pe Mine, căci au crezut că erau [a]neamurile; căci nu au înţeles că neamurile trebuia să se [b]convertească prin predicile lor.

23 Şi ei nu M-au înţeles pe Mine când Eu am spus că Îmi vor auzi glasul; şi nu M-au înţeles pe Mine că [a]neamurile nu vor auzi niciodată glasul Meu—

9a 2 Ne. 26:1.
b GS Lumină, lumina lui Hristos.
c Ioan 11:25; D&L 84:44.
d GS (a) Îndura.
10a 3 Ne. 12:20.
b Mosia 13:33.
12a GS Iosif, fiul lui Iacov.
13a 1 Ne. 18:22–23.
14a 3 Ne. 5:20.
15a 3 Ne. 16:1–4. GS Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
17a GS Păstorul cel bun.
18a D&L 10:59.
21a Ioan 10:14–16.
22a GS Neamuri.
b Fapte 10:34–48.
23a Mat. 15:24.

că Eu nu Mă voi arăta lor, decât prin Duhul [b]Sfânt.

24 Dar iată, voi aţi şi auzit glasul [a]Meu şi M-aţi şi văzut pe Mine; şi voi sunteţi oile Mele; şi voi sunteţi număraţi printre cei pe care Tatăl Mi i-a [b]dat Mie.

CAPITOLUL 16

Isus va vizita celelalte oi pierdute ale lui Israel—În zilele din urmă Evanghelia va ajunge până la neamuri, iar apoi până la casa lui Israel—Poporul Domnului va vedea cu ochii săi când El va aduce înapoi Sionul. Circa 34 d.H.

Şi adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că Eu mai am şi [a]alte oi care nu sunt din ţara aceasta, şi nici din ţara Ierusalimului; şi nici din altă parte a ţării dimprejur unde Eu am fost ca să slujesc.

2 Căci aceia despre care Eu vă vorbesc sunt aceia care încă nu Mi-au auzit glasul; şi nici nu M-am arătat Eu lor vreodată.

3 Dar Eu am primit poruncă de la Tatăl ca să mă duc la [a]ei; iar ei Îmi vor auzi glasul şi vor fi număraţi printre oile Mele pentru ca să poată să fie numai o stână şi un Păstor; de aceea, Eu Mă duc ca să Mă arăt lor.

4 Şi Eu vă poruncesc vouă să scrieţi cele [a]spuse după ce Eu voi fi plecat pentru că, dacă se va întâmpla că poporul Meu de la Ierusalim, aceia care M-au văzut şi care au fost cu Mine în slujirea Mea, nu-L vor întreba pe Tatăl în numele Meu pentru ca să poată primi o cunoaştere despre voi prin Duhul Sfânt, precum şi despre celelalte triburi pe care ei nu le cunosc, pentru ca aceste spuse pe care voi le veţi scrie să fie păstrate şi să fie arătate [b]neamurilor, pentru ca prin plenitudinea neamurilor, rămăşiţa seminţiei lor, aceia care vor fi împrăştiaţi pe faţa pământului din cauza necredinţei lor să poată fi convinşi sau să poată fi aduşi la [c]cunoaşterea Mea, a Mântuitorului lor.

5 Iar apoi îi voi [a]aduna Eu pe ei din cele patru colţuri ale lumii; iar apoi Eu voi împlini [b]legământul pe care Tatăl l-a făcut cu tot poporul [c]casei lui Israel.

6 Şi binecuvântate sunt [a]neamurile datorită credinţei lor în Mine, în Duhul [b]Sfânt, care le poartă lor mărturie despre Mine şi despre Tatăl.

7 Iată, datorită credinţei lor în Mine, a zis Tatăl, şi din cauza necredinţei tale, o, casă a lui Israel, în ziua din [a]urmă adevărul va ajunge până la neamuri pen-

23 *b* 1 Ne. 10:11.
GS Duhul Sfânt.
24 *a* Alma 5:38; 3 Ne. 16:1–5.
b Ioan 6:37; D&L 27:14.
16 1 *a* 3 Ne. 15:15.
GS Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
3 *a* 3 Ne. 17:4.
4 *a* GS Scripturi.
b 1 Ne. 10:14; 3 Ne. 21:6.
c Ezec. 20:42–44; 3 Ne. 20:13.
5 *a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
b 3 Ne. 5:24–26.
c 1 Ne. 22:9; 3 Ne. 21:26–29.
6 *a* 1 Ne. 13:30–42; 2 Ne. 30:3.
b 2 Ne. 32:5; 3 Ne. 11:32, 35–36.
GS Duhul Sfânt.
7 *a* GS Restaurarea Evangheliei.

tru ca plenitudinea acestor lucruri să fie făcută cunoscută lor.

8 Dar vai, a zis Tatăl, de cei necredincioşi dintre neamuri—căci în ciuda faptului că ei au venit pe faţa acestei ţări şi au [a]împrăştiat poporul Meu, care este din casa lui Israel; iar poporul Meu, care este din casa lui Israel, a fost [b]alungat dintre ei şi a fost călcat în picioare de către ei;

9 Şi datorită îndurării Tatălui faţă de neamuri şi din cauza judecăţii Tatălui pentru poporul Meu, care este din casa lui Israel, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că, după toate acestea, şi Eu am făcut ca poporul Meu, care este din casa lui Israel, să fie pedepsit şi lovit şi [a]ucis şi alungat dintre ei şi să fie urât de către ei şi să devină o pricină de şuşoteli şi de batjocură printre ei—

10 Şi astfel a poruncit Tatăl ca Eu să vă spun vouă: Şi în ziua aceea când neamurile vor păcătui împotriva Evangheliei Mele şi vor respinge plenitudinea Evangheliei Mele şi se vor [a]înălţa în mândria inimilor lor deasupra tuturor naţiunilor şi deasupra tuturor oamenilor de pe întregul pământ, şi vor fi plini de tot felul de minciuni şi de înşelăciuni şi de răutăţi şi de tot felul de ipocrizie şi de crime şi de [b]vicleşuguri preoţeşti şi de curvie şi de lucruri abominabile secrete; şi dacă ei vor face toate aceste lucruri şi vor respinge plenitudinea Evangheliei Mele, iată, spune Tatăl, Eu voi lua plenitudinea Evangheliei Mele de la ei.

11 Iar apoi Îmi voi [a]aduce aminte de legământul pe care Eu l-am făcut cu poporul Meu, o, casă a lui Israel; şi voi aduce Eu Evanghelia Mea la el.

12 Şi Eu îţi voi arăta ţie, o, casă a lui Israel, că neamurile nu vor avea putere asupra ta; dar Eu Îmi voi aduce aminte de legământul pe care Eu l-am făcut cu tine, o, casă a lui Israel, şi voi veţi ajunge la [a]cunoaşterea plenitudinii Evangheliei Mele.

13 Dar dacă neamurile se vor pocăi şi se vor întoarce la Mine, spune Tatăl, iată, ele vor fi [a]numărate printre oamenii Mei, o, casă a lui Israel.

14 Iar Eu nu voi suferi ca poporul Meu, care este din casa lui Israel, să meargă printre ei şi să-i doboare, spune Tatăl.

15 Dar dacă ei nu se vor întoarce la Mine şi nu vor asculta de glasul Meu, atunci Eu voi suferi, da Eu voi suferi ca poporul Meu, o, casă a lui Israel, ca ei să meargă printre ei şi să-i [a]doboare; iar ei vor fi ca sarea care şi-a pierdut gustul, care nu este bună de nimic decât să fie aruncată şi să fie călcată în picioare de către poporul Meu, o, casă a lui Israel.

8*a* 1 Ne. 13:14; Morm. 5:9, 15.
b 3 Ne. 20:27–29.
9*a* Amos 9:1–4.
10*a* Morm. 8:35–41.
b 2 Ne. 26:29.
11*a* 3 Ne. 21:1–11; Morm. 5:20.
12*a* Hel. 15:12–13.
13*a* Gal. 3:7, 29; 1 Ne. 15:13–17; 2 Ne. 10:18; 3 Ne. 30:2; Avr. 2:9–11.
15*a* Mica 5:8–15; 3 Ne. 20:16–19; 21:12–21; D&L 87:5.

16 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, astfel Mi-a poruncit Mie Tatăl—ca Eu să dau acestui popor această ţară ca moştenire.

17 Iar apoi [a]cuvintele profetului Isaia vor fi împlinite, care spun:

18 [a]Străjile [b]tale îşi vor ridica glasul; cu glasurile laolaltă vor cânta ei, căci ei vor vedea cu ochii lor când Domnul va aduce înapoi Sionul.

19 Izbucniţi în bucurie, cântaţi împreună, voi, locuri părăsite ale Ierusalimului; căci Domnul a alinat poporul Său; El a mântuit Ierusalimul.

20 Domnul Şi-a dezvăluit braţul Său sfânt în faţa ochilor tuturor neamurilor; şi toate marginile pământului vor vedea Salvarea lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 17

Isus îi îndrumă pe oameni să se gândească la cuvintele Lui şi să se roage pentru înţelegere—El îi vindecă pe bolnavii lor—El se roagă pentru oameni, folosind o limbă care nu poate fi scrisă—Îngerii îi slujesc şi focul îi înconjoară pe cei mici. Circa 34 d.H.

Iată, acum s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit aceste cuvinte, El a privit iarăşi în jur în mulţime şi le-a spus: Iată, [a]timpul Meu este aproape.

2 Eu văd că voi sunteţi slabi, că nu puteţi [a]înţelege voi toate cuvintele Mele pe care Tatăl Mi-a poruncit să vi le vorbi la timpul acesta.

3 De aceea, duceţi-vă la casele voastre şi [a]gândiţi-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus; şi întrebaţi-L pe Tatăl, în numele Meu, pentru ca voi să puteţi înţelege şi să vă [b]pregătiţi minţile pentru ziua de [c]mâine; iar Eu voi veni iarăşi la voi.

4 Dar acum Eu mă [a]duc la Tatăl, precum şi ca să Mă [b]arăt triburilor cele [c]pierdute ale Israelului, căci ele nu sunt pierdute pentru Tatăl, căci El ştie încotro le-a îndreptat El pe ele.

5 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a vorbit astfel, El iarăşi Şi-a aruncat privirea în jur prin mulţime şi a văzut că ei erau în lacrimi şi priveau fix către El ca şi cum ar fi vrut să-L roage pe El să stea puţin mai mult cu ei.

6 Iar El le-a spus: Iată, din adâncurile inimii sunt plin de [a]îndurare pentru voi.

7 Aveţi pe vreunii dintre voi care sunt bolnavi? Aduceţi-i aici. Aveţi voi pe vreunii care sunt infirmi sau orbi sau şchiopi sau mutilaţi sau leproşi sau care sunt zbârciţi sau care sunt surzi sau care sunt în suferinţă de orice fel? Aduceţi-i pe ei aici şi Eu îi

17*a* 3 Ne. 20:11–12.
18*a* Isa. 52:8–10.
b Ezec. 33:1–7.
GS (a) Păzi, păzitori.
17 1*a* I.E. Timpul de a Mă întoarce la Tatăl. Vezi versetul 4.
2*a* Ioan 16:12; D&L 78:17–18.
3*a* GS (a) Cugeta.
b D&L 132:3.
c 3 Ne. 19:2.
4*a* 3 Ne. 18:39.
b 3 Ne. 16:1–3.
c GS Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
6*a* GS Compasiune (compătimire).

voi vindeca pe ei, căci Eu Mă îndur de voi; adâncurile inimii Mele sunt pline de îndurare.

8 Căci Eu văd că vreţi ca Eu să vă arăt ce le-am făcut fraţilor voştri la Ierusalim, căci Eu văd [a]credinţa voastră că este [b]destulă pentru ca Eu să vă vindec.

9 Şi s-a întâmplat că atunci când El a vorbit astfel, toată mulţimea, în acord, s-a dus cu bolnavii săi şi cu cei în suferinţă şi cu cei infirmi şi cu cei orbi şi cu cei muţi şi cu toţi cei care erau în suferinţă de orice fel; iar El i-a [a]vindecat pe aceştia, pe fiecare dintre ei, cum au fost aduşi unul câte unul la El.

10 Iar ei cu toţii, cei care au fost vindecaţi, precum şi cei care erau sănătoşi, s-au plecat la picioarele Lui şi L-au preamărit; şi atât de mulţi câţi au putut veni din mulţime I-au [a]sărutat picioarele, într-atât, încât ei I-au spălat picioarele Lui cu lacrimile lor.

11 Şi s-a întâmplat că El le-a poruncit să fie aduşi [a]pruncii lor.

12 Iar ei şi-au adus pruncii şi i-au aşezat jos pe pământ în jurul Lui şi Isus a stat în mijloc; şi mulţimea s-a dat deoparte până când toţi au fost aduşi la El.

13 Şi s-a întâmplat că atunci când toţi au fost aduşi, iar Isus a stat în mijloc, El a dat poruncă mulţimii să [a]îngenuncheze la pământ.

14 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au îngenuncheat la pământ, Isus a gemut în sinea Lui şi a zis: Tată, Eu sunt [a]tulburat din cauza ticăloşiei poporului din casa lui Israel.

15 Şi atunci când El a spus aceste cuvinte, El, de asemenea, a îngenuncheat la pământ; şi iată, El S-a rugat către Tatăl, iar lucrurile despre care El S-a rugat nu pot fi scrise, iar mulţimea care L-a auzit a depus mărturie.

16 Şi în felul acesta au depus ei mărturie: Niciodată mai înainte n-a văzut [a]ochiul şi n-a auzit urechea lucruri atât de mari şi minunate ca acelea pe care noi le-am văzut şi le-am auzit spuse de Isus către Tatăl;

17 Şi nici o [a]limbă nu poate vorbi; şi nici nu poate fi scris de nici un om; şi nici inimile oamenilor nu pot să conceapă lucruri atât de mari şi minunate ca acelea pe care noi le-am văzut şi le-am auzit spuse de Isus; şi nimeni nu poate concepe bucuria care ne-a umplut sufletele noastre la timpul când L-am auzit pe El rugându-se Tatălui pentru noi.

18 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat să Se roage Tatălui, El S-a ridicat; şi [a]bucuria mulţimii era atât de mare, încât ei erau copleşiţi.

19 Şi s-a întâmplat că Isus a vorbit către ei şi le-a cerut să se ridice.

8a Luca 18:42.
b 2 Ne. 27:23; Eter 12:12.
9a Mosia 3:5; 3 Ne. 26:15.
10a Luca 7:38.
11a Mat. 19:13–14; 3 Ne. 26:14, 16.
13a Luca 22:41; Fapte 20:36.
14a Moise 7:41.
16a Isa. 64:4; 1 Cor. 2:9; D&L 76:10, 114–119.
17a 2 Cor. 12:4.
18a GS Bucurie.

20 Şi ei s-au ridicat de la pământ; iar El le-a spus: Binecuvântaţi sunteţi voi datorită credinţei voastre. Şi acum iată, bucuria Mea este deplină.

21 Şi atunci când El a spus aceste cuvinte, El a [a]plâns, iar mulţimea a depus mărturie despre aceasta, iar El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, şi i-a [b]binecuvântat şi S-a rugat Tatălui pentru ei.

22 Şi atunci când El a făcut aceasta, El iarăşi a plâns;

23 Şi a spus mulţimii, zicându-le: Iată-i pe cei mici ai voştri.

24 Şi cum ei s-au uitat ca să vadă, ei şi-au aruncat ochii către cer şi au văzut cerul deschizându-se şi au văzut îngeri pogorându-se din cer ca şi cum ar fi fost în mijlocul focului; şi ei au coborât şi i-au [a]înconjurat pe cei mici şi erau înconjuraţi de foc; iar îngerii le-au slujit lor.

25 Iar mulţimea a văzut şi a auzit şi a depus mărturie; şi ei ştiu că mărturia lor este adevărată, căci ei toţi au văzut şi au auzit, fiecare om pentru el însuşi; şi ei erau în număr de aproape două mii cinci sute de suflete; care constau din bărbaţi, femei şi copii.

CAPITOLUL 18

Isus pune bazele împărtăşaniei printre nefiţi—Lor li se porunceşte să se roage întotdeauna în numele Lui—Cei care mănâncă din trupul Lui şi beau din sângele Lui în chip nedemn sunt blestemaţi—Ucenicilor li se dă puterea să dea Duhul Sfânt. Circa 34 d.H.

Şi s-a întâmplat că Isus a poruncit ucenicilor Săi să aducă la El nişte [a]pâine şi vin.

2 Şi în timp ce ei s-au dus după pâine şi vin, El a poruncit mulţimii să se aşeze jos pe pământ.

3 Iar atunci când ucenicii au venit cu [a]pâine şi cu vin, El a luat din pâine şi a rupt-o şi a binecuvântat-o; şi le-a dat ucenicilor şi le-a poruncit să mănânce.

4 Iar atunci când ei au mâncat şi au fost sătui, El a poruncit ca să le-o dea mulţimii.

5 Iar atunci când mulţimea a mâncat şi a fost sătulă, El a spus către ucenici: Iată, unul dintre voi va fi rânduit, iar lui îi voi da Eu puterea să [a]rupă pâinea şi să o binecuvânteze şi să o dea poporului Bisericii Mele, tuturor acelora care vor crede şi care se vor boteza în numele Meu.

6 Şi lucrul acesta trebuie să-l faceţi voi întotdeauna aşa precum am făcut Eu, aşa cum Eu am rupt pâinea şi am binecuvântat-o şi v-am dat-o vouă.

7 Şi aceasta o veţi face voi în [a]amintirea trupului Meu pe care Eu vi L-am arătat vouă. Şi aceasta va fi o mărturie către Tatăl, că voi vă aduceţi întotdeauna aminte de Mine. Şi dacă

21*a* Ioan 11:35.
b Marcu 10:14–16.
24*a* Hel. 5:23–24, 43–45.

18 1*a* Mat. 26:26–28.
3*a* GS Împărtăşanie.
5*a* Moro. 4.

7*a* Moro. 4:3.

voi vă veţi aduce aminte întotdeauna de Mine, atunci voi veţi avea Spiritul Meu cu voi.

8 Şi s-a întâmplat că atunci când El a spus aceste cuvinte, a poruncit ucenicilor Săi să ia din vinul din cupă şi să bea din el şi ca ei, de asemenea, să dea mulţimii să bea din el.

9 Şi s-a întâmplat că ei au făcut astfel şi au băut din el şi s-au săturat; şi au dat mulţimii, iar aceasta a băut şi s-a săturat.

10 Iar atunci când ucenicii au făcut aceasta, Isus le-a spus: Binecuvântaţi sunteţi voi pentru lucrul acesta pe care voi l-aţi făcut, căci aceasta împlineşte poruncile Mele; şi aceasta depune mărturie către Tatăl cum că voi vreţi să faceţi ceea ce Eu v-am poruncit.

11 Şi lucrul acesta va trebui să-l faceţi voi întotdeauna acelora care se pocăiesc şi care sunt botezaţi în numele Meu; şi va trebui să faceţi aceasta în amintirea sângelui Meu, pe care Eu L-am vărsat pentru voi, pentru ca voi să depuneţi mărturie Tatălui, că voi vă aduceţi aminte întotdeauna de Mine. Şi dacă vă veţi aduce aminte întotdeauna de Mine, atunci voi veţi avea cu voi Spiritul Meu.

12 Şi Eu vă dau vouă porunca să faceţi aceste lucruri. Şi dacă veţi face întotdeauna aceste lucruri, atunci binecuvântaţi sunteţi voi, căci sunteţi zidiţi pe [a]stânca Mea.

13 Dar aceia dintre voi care vor face mai mult sau mai puţin decât acestea, ei nu sunt zidiţi pe stânca Mea, ci sunt zidiţi pe o temelie de nisip; iar atunci când ploaia cade şi potopurile vin şi vânturile bat şi-i lovesc pe ei, atunci ei vor [a]cădea, iar [b]porţile iadului sunt gata deschise ca să-i primească.

14 De aceea, binecuvântaţi sunteţi voi dacă veţi ţine poruncile Mele pe care Tatăl Mi le-a poruncit Mie ca Eu să vi le dau vouă.

15 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, voi trebuie să vegheaţi şi să vă [a]rugaţi întotdeauna ca să nu fiţi ispitiţi de către diavol şi să nu fiţi înrobiţi de către el.

16 Şi tot aşa cum Eu M-am rugat printre voi, tot aşa voi trebuie să vă rugaţi în Biserica Mea, cu poporul Meu care se pocăieşte şi se botează în numele Meu. Iată, Eu sunt [a]lumina; Eu am dat un [b]exemplu pentru voi.

17 Şi s-a întâmplat că după ce Isus a spus aceste cuvinte către ucenici, El iarăşi s-a întors către mulţime şi le-a spus:

18 Iată, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, trebuie să vegheaţi şi să vă rugaţi întotdeauna, ca să nu fiţi duşi în ispită; căci [a]Satana doreşte să vă aibă

12*a* GS Stâncă.
13*a* GS Apostazie.
b 3 Ne. 11:39.
15*a* Alma 34:17–27. GS Rugăciune.
16*a* GS Lumină, lumina lui Hristos.
b GS Isus Hristos—Exemplul lui Isus Hristos.
18*a* Luca 22:31; 2 Ne. 2:17–18; D&L 10:22–27.

pe voi ca să vă cearnă ca pe făină.

19 De aceea, voi trebuie întotdeauna să vă rugaţi la Tatăl în numele Meu.

20 Şi [a]orice veţi cere voi de la Tatăl în numele Meu, care este drept, crezând că voi veţi primi, iată, lucrul acesta vă va fi dat vouă.

21 [a]Rugaţi-vă în familiile voastre la Tatăl, întotdeauna în numele Meu, pentru ca nevestele şi copiii voştri să poată fi binecuvântaţi.

22 Şi iată, voi trebuie să vă adunaţi laolaltă adeseori; şi nu trebuie să opriţi pe nimeni de a veni la voi atunci când vă adunaţi laolaltă, ci să-i lăsaţi pe ei să vină la voi şi să nu-i opriţi.

23 Iar voi trebuie să vă [a]rugaţi pentru ei şi să nu-i alungaţi; şi dacă se va întâmpla ca ei să vină la voi deseori, voi trebuie să vă rugaţi pentru ei către Tatăl, în numele Meu.

24 De aceea, ţineţi sus [a]lumina, pentru ca aceasta să lumineze lumea. Iată, Eu sunt [b]lumina pe care voi o veţi ţine înălţată—ceea ce voi M-aţi văzut pe Mine că fac. Iată, voi M-aţi văzut pe Mine cum Eu M-am rugat către Tatăl, iar voi aţi fost martori la aceasta.

25 Şi voi vedeţi că Eu am poruncit ca [a]nimeni dintre voi să nu plece, ci v-am poruncit ca să veniţi la Mine pentru ca să puteţi [b]simţi şi vedea; tot astfel trebuie să faceţi voi în lume; şi acela care va încălca această poruncă va suferi el însuşi să fie dus în ispită.

26 Şi acum s-a întâmplat că după ce Isus a vorbit aceste cuvinte, El iarăşi Şi-a întors privirea la ucenicii pe care El îi alesese şi a spus către ei:

27 Iată, adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, Eu vă dau vouă o altă poruncă, iar după aceea Eu trebuie să Mă duc la [a]Tatăl pentru ca să împlinesc [b]alte porunci pe care El Mi le-a dat Mie.

28 Şi acum iată, aceasta este porunca pe care Eu v-o dau vouă, ca voi să nu lăsaţi pe nimeni a se [a]împărtăşi cu ştiinţă din trupul Meu şi din sângele Meu fiind [b]nedemn, atunci când voi le veţi sluji pe acestea;

29 Căci acela care [a]nevrednic va mânca şi va bea din trupul şi din [b]sângele Meu, acela va mânca şi va bea osânda sufletului său; de aceea, dacă ştiţi că un om este nevrednic să mănânce şi să bea trupul şi sângele Meu, voi trebuie să-i interziceţi lui aceasta.

30 Cu toate acestea, nu trebuie să-l [a]alungaţi pe acesta dintre voi, ci să-i slujiţi lui şi să vă rugaţi pentru el la Tatăl, în numele Meu; iar dacă se va întâmpla ca el să se pocăiască şi să se boteze în numele Meu, atunci

20*a* Mat. 21:22; Hel. 10:5; Moro. 7:26; D&L 88:63–65.
21*a* Alma 34:21.
23*a* 3 Ne. 18:30.
24*a* Mat. 5:16.
b Mosia 16:9.
25*a* Alma 5:33.
b 3 Ne. 11:14–17.
27*a* GS Dumnezeu, divinitate—Dumnezeu Tatăl.
b 3 Ne. 16:1–3.
28*a* 1 Cor. 11:27–30.
b Morm. 9:29.
29*a* GS Sânge; Împărtăşanie.
b D&L 46:4.
30*a* D&L 46:3.

voi să-l primiţi şi să-i slujiţi lui din trupul şi sângele Meu.

31 Dar dacă nu se pocăieşte, atunci el să nu fie numărat printre poporul Meu pentru ca el să nu distrugă poporul Meu, căci iată, Eu Îmi cunosc oile [a]Mele şi ele sunt numărate.

32 Cu toate acestea, voi să nu-l alungaţi pe el afară din sinagogi sau din locurile voastre de rugăciune, căci unuia ca el trebuie să continuaţi voi să-i slujiţi; căci voi nu ştiţi dacă ei nu se vor întoarce şi se vor pocăi şi vor veni la Mine cu toată inima, iar Eu îi voi [a]tămădui; iar voi să fiţi mijlocul prin care Salvarea să le fie adusă lor.

33 De aceea, păstraţi aceste cuvinte pe care Eu vi le-am poruncit pentru ca voi să nu ajungeţi sub [a]condamnare; căci vai de acela pe care Tatăl îl condamnă.

34 Şi Eu vă dau vouă aceste porunci din cauza certurilor care au fost între voi. Şi binecuvântaţi sunteţi voi dacă nu aveţi [a]nici o ceartă între voi.

35 Şi acum, Eu Mă duc la Tatăl, căci este potrivit ca Eu să Mă duc la Tatăl [a]de dragul vostru.

36 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat de spus acestea, El i-a atins cu [a]mâna Sa pe [b]Ucenicii pe care El îi alesese, unul câte unul, chiar până când El i-a atins pe toţi; şi El le-a vorbit în timp ce-i atingea.

37 Iar mulţimea nu a auzit cuvintele pe care El le-a spus, de aceea, nu a depus mărturie; dar Ucenicii au depus mărturie cum că El le-a dat lor [a]putere ca să dea Duhul [b]Sfânt. Iar eu vă voi arăta vouă mai încolo cum că această mărturie este adevărată.

38 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a atins pe toţi, un [a]nor a venit şi i-a acoperit mulţimea încât ei nu au putut să-L vadă pe Isus.

39 Şi în timp ce erau acoperiţi, Isus a plecat de la ei şi S-a ridicat la ceruri. Iar Ucenicii au văzut şi au depus mărturie cum că El S-a ridicat iarăşi la ceruri.

CAPITOLUL 19

Cei doisprezece ucenici slujesc poporului şi se roagă pentru Duhul Sfânt—Ucenicii sunt botezaţi şi primesc Duhul Sfânt şi slujirea îngerilor—Isus Se roagă folosind cuvinte care nu pot fi scrise—El atestă credinţa nespus de mare a acestor nefiţi. Circa 34 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că atunci când Isus S-a înălţat la ceruri, mulţimea s-a împrăştiat; şi fiecare om şi-a luat nevasta şi copiii şi s-a întors la casa lui.

2 Şi s-a dus zvonul în popor imediat, chiar înainte de a se fi făcut întuneric, cum că mulţimea L-a văzut pe Isus şi că El le-a slujit lor şi că El Se va arăta

31*a* Ioan 10:14; Alma 5:38; 3 Ne. 15:24.
32*a* 3 Ne. 9:13–14; D&C 112:13.
33*a* GS (a) Condamna, condamnare.
34*a* 3 Ne. 11:28–30.
35*a* 1 Ioan 2:1; 2 Ne. 2:9; Moro. 7:27–28; D&C 29:5.
36*a* GS Mâini, aşezarea lor.
b 1 Ne. 12:7; 3 Ne. 19:4.
37*a* GS Putere.
b GS Darul Duhului Sfânt.
38*a* Ex. 19:9, 16.

iarăşi mulţimii în ziua următoare.

3 Da, şi chiar toată noaptea au umblat zvonuri despre Isus; şi acestea au umblat în popor atât de mult încât mulţi au fost aceia, da, un număr foarte mare, care au lucrat nespus de mult toată noaptea pentru ca să poată fi a doua zi în locul în care Isus trebuia să Se arate mulţimii.

4 Şi s-a întâmplat că în ziua următoare, când mulţimea era adunată laolaltă, iată, Nefi, şi fratele lui pe care El îl ridicase din morţi, al cărui nume era Timotei, precum şi, de asemenea, fiul lui, al cărui nume era Ionas, şi, de asemenea, Matoni şi Matoniha, fratele lui, şi Cumen şi Cumenonhi, şi Ieremia şi Şemnon şi Ionas şi Zedechia şi Isaia—acum acestea erau numele ucenicilor pe care Isus îi alesese—şi s-a întâmplat că ei au înaintat şi au stat în mijlocul mulţimii.

5 Şi iată, mulţimea era atât de mare încât ei au făcut ca aceasta să fie despărţită în douăsprezece grupuri.

6 Iar cei doisprezece au predicat mulţimii; şi iată, ei au făcut ca mulţimea să îngenuncheze pe faţa pământului şi să se roage Tatălui în numele lui Isus.

7 Iar ucenicii, de asemenea, s-au rugat Tatălui în numele lui Isus. Şi s-a întâmplat că ei s-au ridicat şi au slujit poporului.

8 Şi atunci când ei au slujit cu aceleaşi cuvinte pe care Isus le spusese—nimic nefiind diferit de cuvintele pe care Isus le spusese—iată, ei iarăşi au îngenuncheat şi s-au rugat Tatălui în numele lui Isus.

9 Şi ei s-au rugat pentru ceea ce doreau cel mai mult; şi ei au dorit ca Duhul [a]Sfânt să le fie dat lor.

10 Şi după ce s-au rugat astfel, ei s-au coborât la malul apei, iar mulţimea a mers după ei.

11 Şi s-a întâmplat că Nefi s-a coborât [a]în apă şi a fost botezat.

12 Şi el a ieşit din apă şi a început să boteze. Şi el i-a botezat pe toţi aceia pe care Isus îi alesese.

13 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au fost [a]botezaţi cu toţii şi au ieşit afară din apă, Duhul Sfânt s-a pogorât peste ei, iar ei au fost umpluţi cu Duh [b]Sfânt şi cu foc.

14 Şi iată, ei au fost [a]încercuiţi de jur-împrejur ca şi cum ar fi fost de foc; şi acesta s-a pogorât din ceruri, iar mulţimea a fost martoră la aceasta şi a depus mărturie; iar îngeri s-au pogorât din ceruri şi le-au slujit lor.

15 Şi s-a întâmplat că în timp ce îngerii le slujeau Ucenicilor, iată, Isus a venit şi a stat în mijlocul lor şi le-a slujit lor.

16 Şi s-a întâmplat că El a vorbit către toţi cei din mulţime şi le-a poruncit să îngenuncheze iarăşi la pământ, şi ucenicilor, de asemenea, să îngenuncheze la pământ.

17 Şi s-a întâmplat că atunci când ei toţi au îngenuncheat

19 9*a* 3 Ne. 9:20.
11*a* 3 Ne. 11:23.
13*a* GS Botez, (a) boteza.
b 3 Ne. 12:2; Morm. 7:10. GS Darul Duhului Sfânt.
14*a* Hel. 5:23–24, 43–45; 3 Ne. 17:24.

la pământ, El le-a poruncit ucenicilor să se roage.

18 Şi iată, ei au început să se roage; şi s-au rugat lui Isus, numindu-L pe El Domnul lor şi Dumnezeul lor.

19 Şi s-a întâmplat că Isus a plecat din mijlocul lor şi s-a dus ceva mai departe de ei şi s-a aplecat la pământ şi a spus:

20 Tată, Eu Îţi mulţumesc Ţie pentru că Tu ai dat Duhul Sfânt acestora pe care Eu i-am ales; şi datorită credinţei lor în Mine i-am ales Eu pe ei din lume.

21 Tată, Eu Te rog pe Tine ca Tu să dai Duhul Sfânt tuturor acelora care vor crede în cuvintele lor.

22 Tată, Tu le-ai dat lor Duhul Sfânt pentru că ei cred în Mine; şi Tu vezi că ei cred în Mine pentru că Tu îi auzi pe ei, iar ei se roagă la Mine; şi ei se roagă la Mine pentru că Eu sunt cu ei.

23 Şi acum, Tată, Eu Mă rog Ţie pentru ei, precum şi pentru toţi aceia care vor crede în cuvintele lor pentru ca ei să poată crede în Mine, pentru ca Eu să fiu în ei, tot [a]aşa cum Tu Tată, eşti în Mine, pentru ca Noi să putem să fim [b]unul.

24 Şi s-a întâmplat că după ce Isus s-a rugat astfel la Tatăl, El a venit la ucenici şi, iată, ei încă au continuat fără întrerupere să se roage la El; şi ei nu au spus [a]mai multe cuvinte, căci lor le fusese dat ca să se [b]roage şi ei au fost plini de dorinţă.

25 Şi s-a întâmplat că Isus i-a binecuvântat pe ei în timp ce se rugau la El; şi faţa Lui le-a zâmbit lor şi lumina [a]feţei Lui i-a luminat pe ei; şi iată, ei au fost tot atât de [b]albi ca şi faţa şi ca veşmintele lui Isus; şi iată, albul de acolo a întrecut orice alb, da, căci nu putea să existe nimic pe pământ atât de alb ca albul acela.

26 Şi Isus le-a spus: Continuaţi să vă rugaţi; cu toate acestea, ei nu încetaseră să se roage.

27 Şi El s-a întors iarăşi de la ei şi s-a dus ceva mai departe şi s-a plecat la pământ; şi El iarăşi s-a rugat la Tatăl, zicând:

28 Tată, Îţi mulţumesc Ţie pentru că Tu i-ai [a]purificat pe aceia pe care Eu i-am ales datorită credinţei lor; şi Eu Mă rog pentru ei, precum şi pentru aceia care vor crede în cuvintele lor, pentru ca ei să fie purificaţi în Mine prin credinţă în cuvintele lor, tot aşa cum ei sunt purificaţi în Mine.

29 Tată, Eu nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Tu Mi i-ai [a]dat Mie din lume datorită credinţei lor, pentru ca ei să fie purificaţi în Mine, pentru ca Eu să pot să fiu în ei, tot aşa cum Tu, Tată, eşti în Mine, pentru ca Noi să putem să fim unul, pentru ca Eu să fiu slăvit în ei.

23*a* 3 Ne. 9:15.
b Ioan 17:21–23.
GS Unitate.
24*a* Mat. 6:7.
b D&L 46:30.
25*a* Num. 6:23–27.
b GS Schimbarea la faţă—Fiinţe schimbate la faţă.
28*a* Moro. 7:48; D&L 50:28–29; 88:74–75.
GS Pur, puritate.
29*a* Ioan 17:6.

30 Iar atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a venit iarăşi la ucenicii Săi; şi iată, ei s-au rugat neclintiţi, fără întrerupere, la El; iar El iarăşi le-a zâmbit; şi iată, ei erau [a]albi la fel ca şi Isus.

31 Şi s-a întâmplat că El iarăşi s-a dus ceva mai departe şi s-a rugat la Tatăl;

32 Şi limba nu poate să spună cuvintele pe care El le-a spus atunci când s-a rugat; şi nici nu pot să fie [a]scrise de către om aceste cuvinte pe care El le-a spus atunci când s-a rugat.

33 Iar mulţimea a auzit şi a depus mărturie; iar inimile lor erau deschise şi ei au înţeles în inimile lor cuvintele pe care El le-a spus atunci când s-a rugat.

34 Cu toate acestea, atât de mari şi minunate erau cuvintele acelea pe care El le-a spus atunci când s-a rugat, încât ele nu pot fi scrise şi nici nu pot fi [a]rostite de către om.

35 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a terminat să se roage, El a venit iarăşi la ucenici şi a spus către ei: O atât de mare [a]credinţă n-am văzut Eu niciodată printre toţi iudeii; de aceea Eu nu am putut să le arăt lor minuni atât de mari, din cauza [b]necredinţei lor.

36 Adevărat vă spun Eu vouă, nu este nimeni printre ei care să fi văzut lucruri atât de mari ca acelea pe care voi le-aţi văzut; şi nici să fi auzit lucruri atât de mari ca acelea pe care voi le-aţi auzit.

CAPITOLUL 20

Isus îi aprovizionează în chip miraculos cu pâine şi cu vin şi dă iarăşi oamenilor împărtăşanie—Cei din rămăşiţa lui Iacov vor ajunge la cunoaşterea Domnului Dumnezeului lor şi vor moşteni Americile—Isus este profetul asemănător lui Moise, iar nefiţii sunt copiii profeţilor—Ceilalţi din poporul Domnului vor fi adunaţi în Ierusalim. Circa 34 d.H.

Şi s-a întâmplat că El a poruncit mulţimii să înceteze să se roage; şi, de asemenea, Ucenicilor Săi. Şi El le-a poruncit lor să nu înceteze să se [a]roage în inimile lor.

2 Şi El le-a poruncit să se ridice şi să stea în picioare. Iar ei s-au ridicat şi au stat în picioare.

3 Şi s-a întâmplat că El a rupt iarăşi pâinea şi a binecuvântat-o şi a dat-o Ucenicilor ca să mănânce.

4 Iar atunci când ei au mâncat, El le-a poruncit ca ei să rupă pâinea şi să o dea mulţimii.

5 Iar atunci când ei au dat mulţimii, El, de asemenea, le-a dat lor vin ca să bea şi le-a poruncit ca ei să dea mulţimii.

6 Acum, ucenicii, precum şi mulţimea nu aduseseră deloc nici [a]pâine şi nici vin;

7 Dar El cu adevărat le-a [a]dat

30*a* Mat. 17:2.
32*a* D&L 76:116.
34*a* 2 Cor. 12:4; 3 Ne. 17:17.
35*a* GS Credinţă.
b Mat. 13:58. GS Necredinţă.
20 1*a* 2 Ne. 32:9; Mosia 24:12.
6*a* Mat. 14:19–21.
7*a* Ioan 6:9–14.

lor pâine ca să mănânce şi vin ca să bea.

8 Şi El le-a spus: Cel care va [a]mânca din pâinea aceasta va mânca din trupul Meu pentru sufletul său; iar acela care va bea din vinul acesta va bea din sângele Meu pentru sufletul său; iar sufletul lui nu va flămânzi şi nu va înseta niciodată, ci va fi sătul.

9 Acum, când mulţimea a mâncat şi a băut, iată, ei au fost umpluţi de Spirit; şi au strigat într-un singur glas şi au adus laude lui Isus, pe care ei L-au văzut şi L-au auzit.

10 Şi s-a întâmplat că, atunci când au adus cu toţii laude lui Isus, El a spus către ei: Iată, Eu acum Îmi termin porunca pe care Tatăl Mi-a dat-o Mie în legătură cu acest popor care este o rămăşiţă a casei lui Israel.

11 Voi să vă aduceţi aminte că Eu v-am vorbit vouă şi că v-am spus că atunci când [a]cuvintele lui [b]Isaia se vor împlini—iată, ele sunt scrise, voi le aveţi în faţa voastră, de aceea cercetaţi-le—

12 Şi adevărat, adevărat vă spun Eu vouă că atunci când ele vor fi împlinite, atunci se va împlini [a]legământul pe care Tatăl l-a făcut cu poporul Său, o, casă a lui Israel.

13 Iar după aceea, cei [a]rămaşi care vor fi [b]împrăştiaţi pe toată faţa pământului se vor [c]aduna de la răsărit şi de la apus şi de la miazăzi şi de la miazănoapte; şi ei vor fi aduşi la [d]cunoaşterea Domnului Dumnezeului lor, Cel care i-a mântuit pe ei.

14 Iar Tatăl Mi-a poruncit Mie ca să vă dau vouă această [a]ţară ca s-o aveţi ca moştenire.

15 Şi vă spun Eu vouă că dacă neamurile nu se vor [a]pocăi după binecuvântarea pe care o vor primi după ce ele vor împrăştia pe poporul Meu—

16 Atunci voi, care sunteţi rămăşiţa casei lui Iacov, vă veţi duce printre ei, şi voi veţi fi în mijlocul lor, care vor fi mulţi; şi veţi fi printre ei ca un [a]leu printre animalele pădurii şi ca un leu tânăr printre turmele de oi, care dacă trece printre ele le [b]fugăreşte şi le sfâşie în bucăţi şi nimeni nu le poate salva.

17 Mâna ta se va ridica asupra duşmanilor tăi şi toţi duşmanii tăi vor fi alungaţi.

18 Iar Eu voi [a]aduna pe poporul Meu tot aşa cum omul îşi adună snopii de grâu pe pământ.

19 Căci Eu voi face [a]coarne de fier şi cizme de aramă poporului Meu cu care Domnul a făcut un legământ. Iar voi îi veţi sfărâma în bucăţi pe mulţi

8a Ioan 6:50–58; 3 Ne. 18:7. GS Împărtăşanie.
11a 3 Ne. 16:17–20; 23:1–3.
b 2 Ne. 25:1–5; Morm. 8:23.
12a 3 Ne. 15:7–8.
13a 3 Ne. 16:11–12; 21:2–7.
b GS Israel—Împrăştierea Israelului.
c GS Israel—Adunarea lui Israel.
d 3 Ne. 16:4–5.
14a GS Pământul făgăduinţei.
15a 3 Ne. 16:10–14.
16a Morm. 5:24; D&L 19:27.
b Mica 5:8–9; 3 Ne. 16:14–15; 21:12.
18a Mica 4:12.
19a Mica 4:13.

oameni; iar Eu voi sfinţi câştigurile lor pentru Domnul şi avuţiile lor pentru Domnul întregului pământ. Şi iată, Eu sunt Acela care va face lucrul acesta.

20 Şi se va întâmpla, spune Tatăl, că [a]sabia dreptăţii Mele va atârna asupra lor în ziua aceea; şi dacă ei nu se vor pocăi, atunci ea va cădea asupra lor, a spus Tatăl, da, chiar şi asupra tuturor popoarelor neamurilor.

21 Şi se va întâmpla că Eu voi întemeia [a]poporul Meu, o, casă a lui Israel.

22 Şi iată, Eu voi întemeia acest popor în ţara aceasta, pentru împlinirea [a]legământului pe care Eu l-am făcut cu Tatăl vostru, Iacov; şi acesta va fi un [b]Nou Ierusalim. Iar puterile cerului vor fi în mijlocul acestui popor; da, chiar şi [c]Eu voi fi în mijlocul vostru.

23 Iată, Eu sunt Acela despre care Moise a vorbit, spunând: [a]Un profet vă va înălţa vouă Domnul Dumnezeul vostru dintre fraţii voştri, un profet asemănător cu mine; pe El să-L ascultaţi voi în toate lucrurile pe care El vi le va spune vouă. Şi se va întâmpla că orice suflet care nu-l va auzi pe acel profet va fi alungat din mijlocul poporului.

24 Adevărat vă spun Eu vouă, da, şi [a]toţi profeţii de la Samuel şi aceia care au urmat după el, toţi aceia care au vorbit au adus mărturie despre Mine.

25 Şi iată, voi sunteţi copiii profeţilor; şi voi sunteţi din casa lui Israel; şi voi sunteţi aceia pentru care Tatăl a făcut un [a]legământ cu părinţii voştri, zicând către Avraam: Şi [b]în seminţia ta vor fi toate neamurile pământului binecuvântate.

26 Tatăl înălţându-Mă pe Mine în primul rând pentru voi, şi M-a trimis pe Mine ca să vă binecuvântez pe voi, [a]aducând înapoi pe fiecare dintre voi care a pornit pe drumul nedreptăţilor; şi aceasta pentru că voi sunteţi copiii legământului—

27 Şi după ce aţi fost binecuvântaţi, atunci Tatăl a împlinit legământul pe care El l-a făcut cu Avraam, zicând: [a]În seminţia ta vor fi toate neamurile pământului binecuvântate—prin vărsarea Duhului Sfânt prin Mine asupra neamurilor, care binecuvântare asupra [b]neamurilor îi va face pe aceştia puternici asupra tuturor pentru împrăştierea poporului Meu, o, casă a lui Israel.

28 Şi ei vor fi o [a]pacoste peste poporul acestei ţări. Cu toate acestea, atunci când ei vor fi primit plenitudinea Evangheliei Mele, atunci, dacă ei îşi vor

20*a* 3 Ne. 29:4.
21*a* 3 Ne. 16:8–15.
22*a* Gen. 49:22–26; D&L 57:2–3.
b Isa. 2:2–5; 3 Ne. 21:23–24; Eter 13:1–12; D&L 84:2–4. GS Noul Ierusalim.
c Isa. 59:20–21; Mal. 3:1; 3 Ne. 24:1.
23*a* Deut. 18:15–19; Fapte 3:22–23; 1 Ne. 22:20–21.
24*a* Fapte 3:24–26; 1 Ne. 10:5; Iacov 7:11.
25*a* GS Legământul avraamic.
b Gen. 12:1–3; 22:18.
26*a* Prov. 16:6.
27*a* Gal. 3:8; 2 Ne. 29:14; Avr. 2:9.
b 3 Ne. 16:6–7.
28*a* 3 Ne. 16:8–9.

împietri inimile împotriva Mea, Eu voi întoarce nedreptăţile lor asupra capului lor, a spus Tatăl.

29 Şi Eu Îmi voi [a]aduce aminte de legământul pe care l-am făcut cu poporul Meu; şi Eu M-am legat cu el cum că Eu îl voi [b]aduna pe el împreună la timpul ales de Mine; cum că Eu îi voi da iarăşi [c]ţara părinţilor lor ca moştenire, care este ţara [d]Ierusalimului, care este ţara făgăduinţei lor în vecii vecilor, spune Tatăl.

30 Şi se va întâmpla că acel timp va veni când plenitudinea Evangheliei Mele va fi predicată către ei;

31 Şi ei vor [a]crede în Mine cum că Eu sunt Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu şi se vor ruga Tatălui în numele Meu.

32 Iar apoi, [a]paznicii lor îşi vor ridica glasurile şi cu glasurile unite vor cânta; căci ei vor vedea cu ochii lor;

33 Iar apoi, Tatăl iarăşi îi va aduna pe ei cu toţii laolaltă şi le va da lor Ierusalimul ca ţara moştenirii lor.

34 Iar apoi ei vor izbucni în bucurie—[a]Cântaţi împreună, voi locuri deşarte ale Ierusalimului; căci Tatăl a mângâiat acest popor; El a mântuit Ierusalimul.

35 Tatăl Şi-a dezvăluit braţul Său cel Sfânt în faţa ochilor tuturor neamurilor; şi toate marginile pământului vor vedea Salvarea Tatălui; iar Tatăl şi cu Mine suntem Unul.

36 Iar apoi se va întâmpla ceea ce este scris: [a]Trezeşte-te, trezeşte-te din nou, îmbracă-ţi tăria, o, Sion; înveşmântează-te cu hainele tale cele frumoase, o, Ierusalim, oraş sfânt, căci de acum încolo nu vor mai veni la tine cei netăiaţi împrejur şi cei necuraţi.

37 Scuturã-te din praf; ridică-te, aşază-te, o, Ierusalim; eliberează-te din legăturile de la gâtul tău, o, fiică roabă a Sionului.

38 Căci astfel spune Domnul: Voi v-aţi vândut pe nimic şi veţi fi mântuiţi fără plată în bani.

39 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă cum că poporul Meu va cunoaşte numele Meu; da, în ziua aceea el va cunoaşte că Eu sunt Acela care vorbesc.

40 Iar apoi va spune: [a]Cât de frumoase, sus pe munte, sunt picioarele Aceluia care le aduce lor veşti bune, care [b]propovăduieşte pace; care aduce veşti bune celor buni, care propovăduieşte Salvare; care spune către Sion: Dumnezeul Tău domneşte!

41 Iar apoi un strigăt se va auzi: [a]Plecaţi, plecaţi, duceţi-vă departe de aici, nu atingeţi ceea ce este [b]necurat; plecaţi de aici, fiţi [c]curaţi aceia care purtaţi vasele Domnului.

29*a* Isa. 44:21; 3 Ne. 16:11–12.
b GS Israel—Adunarea lui Israel.
c Amos 9:14–15.
d GS Ierusalim.
31*a* 3 Ne. 5:21–26; 21:26–29.
32*a* Isa. 52:8; 3 Ne. 16:18–20. GS (a) Păzi, păzitori.
34*a* Isa. 52:9.
36*a* Isa. 52:1–3; D&L 113:7–10. GS Sion.
40*a* Isa. 52:7; Naum 1:15; Mosia 15:13–18; D&L 128:19.
b Marcu 13:10; 1 Ne. 13:37.
41*a* Isa. 52:11–15.
b GS Curat şi a nu fi curat.
c D&L 133:5.

42 Căci voi [a]nu veţi pleca în grabă sau în fugă; căci Domnul va merge înaintea voastră, iar Dumnezeul Israelului va fi răsplata voastră.

43 Iată, slujitorul Meu va acţiona cu prudenţă; el va fi înălţat şi exaltat şi va fi foarte înalt.

44 Cât de mulţi au fost uimiţi de Tine—faţa Lui era atât de desfigurată, mai mult decât a oricărui alt om, iar forma Lui era desfigurată mai mult decât aceea a fiilor oamenilor—

45 În felul acesta va [a]stropi El multe neamuri; regii îşi vor închide gura în faţa Lui, căci ceea ce nu fusese spus către ei vor vedea ei cu propriii lor ochi; iar ceea ce ei nu au auzit, vor înţelege.

46 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, toate aceste lucruri cu siguranţă vor veni, tot aşa cum Tatăl Mi-a poruncit Mie. Iar apoi, acest legământ pe care Tatăl l-a încheiat cu acest popor va fi împlinit; iar apoi, [a]Ierusalimul va fi iarăşi locuit de către poporul Meu; şi el va fi ţara moştenirii lor.

CAPITOLUL 21

Israelul va fi adunat atunci când Cartea lui Mormon va apărea—Neamurile vor fi întemeiate ca popor liber în America—Ei vor fi salvaţi de cred şi se supun; altfel, ei vor fi alungaţi şi distruşi—Israelul va zidi Noul Ierusalim, iar triburile pierdute se vor reîntoarce. Circa 34 d.H.

Şi adevărat vă spun Eu vouă, Eu vă dau vouă un semn pentru ca voi să puteţi cunoaşte [a]timpul când aceste lucruri vor fi aproape să se îndeplinească—când Eu voi aduna pe poporul Meu din rătăcirea lui îndelungată, o, casă a lui Israel, şi voi întemeia iarăşi Sionul Meu printre ei;

2 Şi iată, acesta este lucrul pe care Eu vi-l voi da vouă ca semn—căci adevărat vă spun Eu vouă că atunci când aceste lucruri pe care Eu vi le vestesc vouă şi care vor fi vestite de către Mine Însumi şi prin puterea Duhului Sfânt care vă va fi dată vouă de către Tatăl, vor fi făcute cunoscute neamurilor pentru ca ele să cunoască despre acest popor care este o rămăşiţă a casei lui Iacov şi în legătură cu acest popor al Meu care va fi împrăştiat de către ele;

3 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, atunci când [a]aceste lucruri vor fi făcute cunoscute lor de către Tatăl şi vor veni de la Tatăl, de la ei spre voi;

4 Căci înţelepciune este în Tatăl ca ei să fie stabiliţi în această ţară şi să fie aşezaţi ca un popor [a]liber prin puterea Tatălui, pentru ca aceste lucruri să poată veni de la ei spre o rămăşiţă a seminţiei voastre, pentru ca [b]legământul Tatălui să poată

42*a* 3 Ne. 21:29.
45*a* Isa. 52:15.
46*a* Eter 13:5, 11.
21 1*a* GS Ultimele zile, zilele din urmă.
3*a* Eter 4:17; JS—I 1:34–36.
4*a* 1 Ne. 13:17–19; D&L 101:77–80.
b Morm. 5:20. GS Legământul avraamic.

fi împlinit, acela pe care El l-a încheiat cu acest popor, o, casă a lui Israel;

5 De aceea, atunci când aceste lucrări, precum şi lucrările care vor fi făcute printre voi de atunci încolo vor veni [a]de la neamuri la [b]seminţia voastră care va fi rătăcită în necredinţă din cauza nedreptăţii;

6 Căci astfel e voia Tatălui, ca aceasta să vină de la [a]neamuri pentru ca El să poată să-şi arate puterea în faţa neamurilor, căci aceasta face ca neamurile, dacă nu-şi vor împietri inimile, să se poată pocăi şi să vină la Mine şi să fie botezate în numele Meu şi să cunoască punctele adevărate ale doctrinei Mele, pentru ca ele să poată fi [b]numărate printre poporul Meu, o, casă a lui Israel;

7 Şi atunci când aceste lucruri se vor întâmpla, că [a]seminţia voastră va începe să cunoască aceste lucruri—va fi un semn pentru ca ei să poată şti că lucrarea Tatălui deja a început pentru împlinirea legământului pe care El l-a făcut cu poporul care este din casa lui Israel.

8 Iar atunci când ziua aceea va veni, se va întâmpla că regii îşi vor închide gura; căci ceea ce nu le-a fost spus lor, ei vor vedea; iar ceea ce ei nu au auzit, vor înţelege.

9 Căci în ziua aceea, Tatăl va face o lucrare pentru Mine, care va fi o lucrare mare şi [a]minunată printre ei; şi vor fi printre ei aceia care nu o vor crede, cu toate că un om le va vesti aceasta.

10 Dar iată, viaţa slujitorului Meu va fi în mâna Mea; de aceea, ei nu-l vor lovi pe el, cu toate că el va fi [a]desfigurat din cauza lor. Cu toate acestea, Eu îl voi vindeca pe el, căci Eu le voi arăta lor că înţelepciunea [b]Mea este mai mare decât viclenia diavolului.

11 De aceea, se va întâmpla că oricine nu va crede în cuvintele Mele, care sunt Isus Hristos, pe care Tatăl [a]Îl va face să vină la neamuri şi Îi va da putere ca El să le aducă printre neamuri (aceasta se va întâmpla aşa cum a spus Moise), acela va fi [b]alungat din poporul Meu care este al legământului Meu.

12 Iar poporul Meu, care este o rămăşiţă a lui Iacov, va fi printre neamuri, da, în mijlocul lor ca un [a]leu printre fiarele pădurii, la fel ca un leu tânăr printre turmele de oi, care, dacă trece printre ele, le [b]calcă-n picioare şi le sfâşie în bucăţi şi nimeni nu le poate salva.

13 Mâna lor va fi ridicată împotriva duşmanilor lor, iar toţi duşmanii lor vor fi alungaţi.

14 Da, vai de neamuri dacă

5a 3 Ne. 26:8.
b 2 Ne. 30:4–5; Morm. 5:15; D&L 3:18–19.
6a 1 Ne. 10:14; Iacov 5:54; 3 Ne. 16:4–7.
b Gal. 3:7, 29; 3 Ne. 16:13; Avr. 2:9–11.
7a 3 Ne. 5:21–26.
9a Isa. 29:13; Fapte 13:41; 1 Ne. 22:8. GS Restaurarea Evangheliei.
10a D&L 135:1–3.
b D&L 10:43.
11a 2 Ne. 3:6–15; Morm. 8:16, 25.
b D&L 1:14.
12a Mica 5:8–15; 3 Ne. 20:16.
b 3 Ne. 16:13–15.

ele nu se [a]pocăiesc; căci se va întâmpla în ziua aceea, a spus Tatăl, că Eu voi alunga caii voştri de la voi şi voi distruge carele voastre;

15 Şi Eu voi îndepărta de la Mine oraşele ţării voastre şi voi dărâma toate întăriturile voastre;

16 Şi Eu voi alunga toate vrăjitoriile afară din ţara voastră; şi voi nu veţi mai avea ghicitori în semne;

17 Chipurile voastre [a]cioplite Eu le voi alunga, de asemenea, din mijlocul vostru, iar voi nu vă veţi mai închina la lucrările mâinilor voastre;

18 Şi Eu voi smulge toate crângurile din mijlocul vostru; aşa voi distruge Eu oraşele voastre.

19 Şi se va întâmpla că toate [a]minciunile şi înşelătoriile, invidiile şi conflictele, vicleşugurile preoţeşti şi curvia vor fi lichidate.

20 Căci se va întâmpla, a spus Tatăl, că în ziua aceea oricine nu se va pocăi şi nu va veni la Fiul Meu Cel Preaiubit, pe acela îl voi alunga Eu din mijlocul poporului Meu, o, casă a lui Israel;

21 Şi Eu voi aduce răzbunare şi mânie asupra lor, la fel ca şi asupra păgânilor, aşa cum ei nu au mai auzit până atunci.

22 Dar dacă ei se vor pocăi şi vor asculta de cuvintele Mele şi nu-şi vor împietri inimile, atunci Eu voi [a]întemeia Biserica Mea printre ei, iar ei vor veni în legământ şi vor fi [b]număraţi printre această rămăşiţă a lui Iacov, căreia Eu i-am dat această ţară ca moştenire;

23 Şi ei vor ajuta pe poporul Meu, rămăşiţa lui Iacov, precum şi pe toţi cei din casa lui Israel care vor veni, pentru ca ei să poată zidi un oraş care va fi numit [a]Noul Ierusalim.

24 Iar apoi vor ajuta ei pe poporul Meu pentru ca aceştia să se poată aduna acolo, aceia care sunt împrăştiaţi pe toată faţa pământului, în Noul Ierusalim.

25 Iar apoi, [a]puterea cerului se va pogorî printre ei; şi [b]Eu, de asemenea, voi fi în mijlocul lor.

26 Iar apoi, lucrarea Tatălui va începe în ziua aceea când Evanghelia va fi propovăduită rămăşiţei acestui popor. Adevărat vă spun Eu vouă, în ziua aceea va [a]începe lucrarea Tatălui printre toţi cei împrăştiaţi ai poporului Meu, da, chiar şi printre triburile care au fost [b]pierdute, pe care Tatăl le-a condus afară din Ierusalim.

27 Da, lucrarea va începe printre toţi cei [a]împrăştiaţi din poporul Meu, cu Tatăl pregătind drumul pentru ca ei să poată veni la Mine, pentru ca ei să poată chema pe Tatăl în numele Meu.

28 Da, şi apoi lucrarea va

14*a* 2 Ne. 10:18; 33:9.
17*a* Ex. 20:3–4; Mosia 13:12–13; D&L 1:16. GS Idolatrie.
19*a* 3 Ne. 30:2.
22*a* GS Dispensaţie.
b 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:13.
23*a* 3 Ne. 20:22; Eter 13:1–12. GS Noul Ierusalim.
25*a* 1 Ne. 13:37.
b Isa. 2:2–4; 3 Ne. 24:1.
26*a* 1 Ne. 14:17; 3 Ne. 21:6–7.
b GS Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
27*a* 3 Ne. 16:4–5.

începe cu Tatăl printre toate naţiunile, pregătind calea pentru ca poporul Său să poată să se [a]adune acasă în ţara moştenirii lor.

29 Şi ei se vor duce din toate naţiunile; şi ei nu se vor duce în [a]grabă şi nici în fugă, căci Eu voi merge în faţa lor, a spus Tatăl, şi Eu voi fi, de asemenea, păzitorul lor dinapoi.

CAPITOLUL 22

În zilele din urmă, Sionul şi ţăruşii lui vor fi întemeiaţi şi Israelul va fi adunat în milă şi simţire—Ei vor triumfa—Compară cu Isaia 54. Circa 34 d.H.

Şi atunci se va întâmpla ceea ce este scris: Cântă, O tu cea stearpă, tu care nu poţi să naşti; izbucneşte în [a]cântec şi strigă cu glas puternic, tu, cea care nu ai suferit durerile naşterii; căci mai mulţi sunt copiii celei părăsite decât copiii nevestei măritate, a spus Domnul.

2 Măreşte locul cortului tău şi lasă-i pe ei să întindă învelitorile locuinţelor tale; nu te opri, lungeşte-ţi funiile şi întăreşte-ţi [a]ţăruşii;

3 Căci tu te vei întinde la dreapta şi la stânga, iar seminţia ta va moşteni [a]neamurile şi va face ca oraşele cele părăsite să fie locuite.

4 Nu te teme, căci tu nu vei fi ruşinată; şi nici nu vei fi distrusă căci tu nu vei fi făcută de [a]ruşine; căci tu vei uita ruşinea tinereţii tale şi nu-ţi vei aduce aminte de reproşurile tinereţii tale; şi nu-ţi vei mai aduce aminte de ruşinea văduviei tale.

5 Căci Creatorul tău, Bărbatul tău, Domnul oştirilor este numele Lui; şi Mântuitorul tău, Cel Sfânt al lui Israel—Dumnezeul întregului pământ va fi El numit.

6 Căci Domnul te-a chemat pe tine ca pe o femeie părăsită şi îndurerată în spirit şi ca pe o nevastă din tinereţe, atunci când tu ai fost alungată, a spus Dumnezeul tău.

7 Căci pentru un timp scurt te-am părăsit Eu pe tine, dar cu mare îndurare te voi aduce Eu înapoi.

8 Într-o mânie scurtă Mi-am ascuns Eu faţa de la tine, dar cu bunătate veşnică Mă voi [a]îndura Eu de tine, a spus Domnul, Mântuitorul tău.

9 Şi [a]aceasta pentru Mine este ca şi [b]apele lui Noe; căci tot aşa cum Eu am jurat că apele lui Noe nu vor mai veni pe pământ, tot aşa am jurat Eu că nu voi mai fi mânios pe tine.

10 Căci [a]munţii se vor despărţi şi dealurile se vor clătina, dar bunătatea Mea nu se va [b]îndepărta de la tine; şi nici legământul Meu de pace nu va fi

28*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
29*a* Isa. 52:12; 3 Ne. 20:42.
22 1*a* GS (a) Cânta.
2*a* GS Ţăruş.
3*a* GS Neamuri.
4*a* 2 Ne. 6:7, 13.
8*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
9*a* Isa. 54:9.
b GS Potopul din timpul lui Noe.
10*a* Isa. 40:4.
b Ps. 94:14; D&L 35:25.

îndepărtat, a spus Domnul, care are milă de tine.

11 O, tu cea în suferinţă, lovită de furtună şi nemângâiată! Iată, Eu voi aşeza [a]pietrele cu culori minunate şi voi pune temeliile tale cu safire.

12 Şi voi face ferestrele tale din agate şi porţile tale din pietre preţioase şi toate graniţele tale din pietre nestemate.

13 Şi [a]toţi copiii tăi vor fi învăţaţi despre Domnul; şi mare va fi pacea copiilor tăi.

14 În [a]dreptate tu vei fi întemeiat; tu vei fi departe de oprimare, căci tu nu trebuie să te temi; şi departe de teroare, căci aceasta nu se va apropia de tine.

15 Iată, ei cu siguranţă se vor aduna împotriva ta, nu de către Mine; oricine care se va aduna împotriva ta va cădea din cauza ta.

16 Iată, Eu l-am creat pe fierarul care suflă cărbunii în foc şi care aduce o unealtă pentru lucrul său; şi tot Eu l-am creat pe nimicitor, ca s-o distrugă.

17 Nici o armă care va fi construită împotriva ta nu va prospera; şi orice limbă care va vorbi împotriva ta pentru judecată tu s-o osândeşti. Aceasta este moştenirea slujitorilor Domnului, iar dreptatea lor este de la Mine, a spus Domnul.

CAPITOLUL 23

Isus aprobă cuvintele lui Isaia—El porunceşte poporului să-i caute pe profeţi—Cuvintele lui Samuel Lamanitul despre înviere sunt adăugate la cronicile lor. Circa 34 d.H.

Şi acum iată, vă spun Eu vouă, cum că voi trebuie să [a]cercetaţi aceste lucruri. Da, Eu v-am dat vouă porunca să cercetaţi aceste lucruri cu sârguinţă; căci mari sunt cuvintele lui [b]Isaia.

2 Căci cu siguranţă el a vorbit cu simţire despre toate lucrurile care sunt legate de poporul Meu, care este din casa lui Israel; de aceea trebuie ca el, de asemenea, să le vorbească şi neamurilor.

3 Şi toate lucrurile despre care el a vorbit s-au întâmplat şi se [a]vor întâmpla, aşa după cuvintele pe care el le-a vorbit.

4 De aceea, daţi crezare cuvintelor Mele; scrieţi lucrurile pe care Eu vi le-am spus; şi în acord cu timpul şi cu voinţa Tatălui, ele se vor răspândi printre neamuri.

5 Şi oricine va asculta de cuvintele Mele şi se va pocăi şi va fi botezat, acela va fi salvat. Căutaţi-i pe [a]profeţi, căci mulţi vor fi aceia care vor avea mărturie despre aceste lucruri.

6 Şi acum, s-a întâmplat că după ce Isus a spus aceste cuvinte, El iarăşi a spus către ei, după ce le-a explicat toate scripturile acelea pe care ei le-au primit, El a spus către ei: Iată, Eu aş dori ca voi să scrieţi şi alte scripturi, pe care voi nu le aveţi.

7 Şi s-a întâmplat că El a spus

11*a* Apoc. 21:18–21.
13*a* Ier. 31:33–34.
14*a* GS Drept, dreptate.

23 1*a* GS Scripturi.
b 2 Ne. 25:1–5; Morm. 8:23.
GS Isaia.
3*a* 3 Ne. 20:11–12.
5*a* Luca 24:25–27.

către Nefi: Adu cronica pe care ai păstrat-o.

8 Iar atunci când Nefi a adus cronicile şi le-a pus în faţa Lui, El şi-a aruncat ochii asupra lor şi a zis:

9 Adevărat îţi spun Eu ţie, Eu i-am poruncit slujitorului Meu, [a]Samuel Lamanitul, ca el să mărturisească acestui popor că în ziua când Tatăl Îşi va slăvi numele Său prin Mine o să fie [b]mulţi [c]sfinţi care se vor [d]ridica dintre morţi şi se vor arăta multora şi le vor predica. Şi El a spus către ei: Nu a fost aşa?

10 Şi ucenicii Lui I-au răspuns, zicând: Da, Doamne, Samuel a profeţit în acord cu cuvintele Tale; şi acestea toate au fost împlinite.

11 Iar Isus a spus către ei: Cum de nu aţi scris voi acest lucru, cum că mulţi sfinţi s-au ridicat şi s-au arătat multora şi le-au predicat lor?

12 Şi s-a întâmplat că Nefi şi-a amintit că acest lucru nu a fost scris.

13 Şi s-a întâmplat că Isus a dat poruncă pentru ca acestea să fie scrise; de aceea, acestea au fost scrise aşa cum El a poruncit.

14 Şi acum s-a întâmplat că atunci când Isus a [a]prezentat toate scripturile într-una singură, pe care ei au scris-o, El le-a poruncit lor ca să propovăduiască lucrurile pe care El le prezentase lor.

CAPITOLUL 24

Trimisul Domnului va pregăti calea pentru cea de-a Doua Venire —Hristos va participa la judecată —Lui Israel i se porunceşte să plătească zeciuieli şi daruri—O carte de aduceri aminte este păstrată—Compară cu Maleahi 3. Circa 34 d.H.

Şi s-a întâmplat că El le-a poruncit să scrie cuvintele pe care Tatăl le dăduse lui Maleahi, pe care el trebuia să le spună lor. Şi s-a întâmplat că, după ce acestea au fost scrise, El le-a explicat. Şi acestea sunt cuvintele pe care El le-a spus către ei, zicând: Astfel a vorbit Tatăl către Maleahi—Iată, Eu îl voi trimite pe [a]solul Meu şi el va pregăti calea înaintea Mea, iar Domnul pe care voi Îl căutaţi va veni dintr-odată în acest templu, chiar solul legământului de care voi vă bucuraţi; iată, El va veni, spune Domnul oştirilor.

2 Dar cine va putea să [a]sufere ziua venirii Lui; şi cine va sta în picioare atunci când El se va arăta? Căci El este la fel ca focul [b]topitorului şi ca săpunul nălbitorului.

3 Şi El va şedea la fel ca un topitor şi un purificator de argint; şi El îi va purifica pe [a]fiii lui Levi şi-i va curăţi ca pe aur şi ca pe argint pentru ca ei să

9*a* Hel. 13:2.
b Hel. 14:25.
c GS Sfânt.
d Mat. 27:52–53.
GS Înviere.
14*a* Luca 24:44–46.

24 1*a* D&L 45:9.
2*a* 3 Ne. 25:1.
b Zah. 13:9; D&L 128:24.
GS Pământ—Curăţirea pământului; (a) Doua Venire a lui Isus Hristos.
3*a* Deut. 10:8; D&L 84:31–34.

poată [b]oferi Domnului un dar în dreptate.

4 Atunci darul lui Iuda şi al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, la fel ca în ziua din vechime şi la fel ca în anii de odinioară.

5 Iar Eu voi veni lângă voi pentru judecată; şi voi fi un martor neînduplecat împotriva vrăjitorilor şi a curvarilor şi împotriva acelora care jură strâmb şi împotriva acelora care-i asupresc pe simbriaşi în plata lor şi pe văduve şi pe [a]orfani şi care îi alungă pe străini şi nu se tem de Mine, spune Domnul oştirilor.

6 Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, fii ai lui Iacov, nu sunteţi nimiciţi.

7 Chiar din zilele părinţilor voştri v-aţi [a]îndepărtat de rânduielile Mele şi nu le-aţi ţinut. [b]Întoarceţi-vă la Mine şi Eu Mă voi întoarce la voi, spune Domnul oştirilor. Dar voi ziceţi: În ce trebuie să ne întoarcem?

8 Se cade ca un om să-L înşele pe Dumnezeu? Totuşi voi M-aţi înşelat pe Mine. Dar voi ziceţi: În ce Te-am înşelat noi pe Tine? În [a]zeciuieli şi [b]daruri.

9 Voi sunteţi blestemaţi cu un blestem, căci voi M-aţi jefuit pe Mine, chiar toată naţiunea acesta.

10 Aduceţi toate [a]zeciuielile în magazie pentru ca să fie carne în Casa Mea; şi puneţi-Mă acum la încercare, spune Domnul oştirilor, dacă nu vă voi deschide Eu ferestrele cerului şi dacă nu voi turna peste voi o [b]binecuvântare, încât nu va fi loc destul ca să o primiţi.

11 Şi Eu îl voi mustra pe mistuitor de dragul vostru; şi el nu va distruge roadele pământului vostru; şi nici via voastră nu-şi va pierde rodul în câmpuri înainte de vreme, spune Domnul oştirilor.

12 Şi toate naţiunile vă vor numi pe voi "cei binecuvântaţi", căci voi veţi fi o ţară plăcută, spune Domnul oştirilor.

13 Cuvintele voastre au fost puternice împotriva Mea, spune Domnul. Totuşi voi ziceţi: Ce am vorbit noi împotriva Ta?

14 Voi aţi spus: Este zadarnic să-L slujeşti pe Dumnezeu; şi la ce ne-a folosit nouă că am ţinut rânduielile Lui şi că am călcat cu tristeţe înaintea Domnului oştirilor?

15 Şi acum noi îi fericim pe cei trufaşi; da, cei care făptuiesc răutăţi sunt ridicaţi; da, cei care Îl ispitesc pe Dumnezeu sunt chiar scăpaţi.

16 Atunci şi aceia care s-au temut de Domnul au [a]vorbit adeseori unul cu altul şi Domnul a dat ascultare şi a auzit; şi o [b]carte de aducere-aminte a fost scrisă în faţa Lui pentru aceia care s-au temut de Domnul şi care au cinstit numele Lui.

3*b* D&L 13:1.
5*a* Iac. 1:27.
7*a* GS Apostazie.
b Hel. 13:11; 3 Ne. 10:6; Moro. 9:22.
8*a* GS Zeciuială.
b GS Ofrandă.
10*a* D&L 64:23; 119:1–7.
b GS (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare.
16*a* Moro. 6:5.
b D&L 85:9; Moise 6:5. GS Carte de aducere aminte.

17 Şi ei vor fi ai Mei, spune Domnul oştirilor, în ziua aceea în care Eu Îmi voi [a]aduna comorile; şi Eu îi voi cruţa aşa cum un om îl cruţă pe propriul său fiu care îl slujeşte.

18 Atunci vă veţi întoarce şi veţi [a]deosebi între cel drept şi cel rău, între cel care Îl slujeşte pe Dumnezeu şi cel care nu-L slujeşte.

CAPITOLUL 25

La cea de-a Doua Venire, cei mândri şi cei răi vor fi arşi ca mirişteа—Ilie se va reîntoarce înainte de acea zi mare şi înfricoşătoare—Compară cu Maleahi 4. Circa 34 d.H.

Căci iată, ziua aceea vine, care va [a]arde ca un cuptor; şi toţi cei [b]mândri, da, şi toţi cei care fac ticăloşii vor fi ca mirişteа; iar ziua care va veni îi va arde pe ei, a spus Domnul oştirilor, ca să nu mai rămână din ei nici rădăcina şi nici ramura.

2 Dar pentru voi, cei care vă temeţi de numele Meu, [a]Fiul Dreptăţii se va înălţa cu tămăduire în aripile Sale, iar voi veţi ieşi şi veţi [b]creşte ca [c]viţeii din grajd.

3 Şi voi îi veţi [a]călca în picioare pe cei răi; căci ei vor fi cenuşă sub tălpile picioarelor voastre în ziua când Eu voi face aceasta, spune Domnul oştirilor.

4 Aduceţi-vă aminte de legea lui Moise, slujitorul Meu, căruia Eu i-am poruncit în [a]Horeb pentru întregul Israel, cu rânduieli şi judecăţi.

5 Iată, Eu îl voi trimite la voi pe profetul [a]Ilie înaintea venirii [b]zilei celei mari şi înfricoşătoare a Domnului;

6 Iar el va [a]aîntoarce inima strămoşilor înspre copii, iar inima copiilor înspre strămoşii lor, ca nu cumva Eu să vin şi să lovesc pământul cu un blestem.

CAPITOLUL 26

Isus explică toate lucrurile de la început şi până la sfârşit—Pruncii şi copiii rostesc lucruri minunate care nu pot fi scrise—Cei din Biserica lui Hristos au toate lucrurile în comun între ei. Circa 34 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că după ce Isus a spus aceste lucruri, El le-a explicat către toţi cei din mulţime; şi El le-a explicat lor toate lucrurile, atât cele mari, cât şi cele mici.

2 Şi El a zis: [a]Aceste scripturi, pe care nu le-aţi avut cu voi,

17*a* D&L 101:3.
18*a* GS Discernământ, darul.
25 1*a* Isa. 24:6; 1 Ne. 22:15; 3 Ne. 24:2; D&L 29:9; 64:23–24; 133:64; JS—I 1:37. GS Pământ—Curăţirea pământului.
b 2 Ne. 20:33. GS Mândrie.
2*a* Eter 9:22.
b D&L 45:58.
c Amos 6:4; 1 Ne. 22:24.
3*a* 3 Ne. 21:12.
4*a* Ex. 3:1–6.
5*a* 2 Regi 2:1–2; D&L 2:1; 110:13–16; 128:17–18. GS Elias; Salvarea pentru morţi; (a) Pecetlui, pecetluire.
b GS (a) Doua Venire a lui Isus Hristos.
6*a* D&L 2:2.
26 2*a* I.E. Maleahi capitolele 3 şi 4, citate în 3 Nefi capitolele 24 şi 25.

Tatăl a poruncit ca Eu să vi le dau vouă; căci a fost înţelepciunea Lui ca ele să fie date generaţiilor viitoare.

3 Şi El a explicat toate lucrurile, chiar de la început şi până la timpul când El trebuia să vină în [a]slava Sa — da, şi anume toate lucrurile care trebuie să vină pe faţa pământului, chiar şi până când [b]elementele se vor topi cu mare căldură, iar pământul va fi [c]înfăşurat ca un sul, iar cerul şi pământul se vor sfârşi;

4 Şi chiar până la ziua cea [a]mare din urmă când toate popoarelor şi toate neamurilor, şi toate naţiunile şi toate limbile vor [b]sta în faţa lui Dumnezeu pentru ca să fie judecate după faptele lor, după cum ele au fost bune sau rele —

5 Dacă ele au fost bune, la [a]învierea vieţii fără de sfârşit; şi dacă au fost rele, pentru învierea în osândă, fiind în şiruri, unii de o parte, iar ceilalţi de partea cealaltă, după îndurarea şi [b]dreptatea şi sfinţenia care este în Hristos, care a fost [c]înainte ca lumea să fi început.

6 Şi acum, în cartea aceasta nu poate să fie scrisă nici măcar a [a]suta parte din lucrurile pe care Isus le-a propovăduit într-adevăr către popor;

7 Dar iată, [a]plăcile lui Nefi conţin cea mai mare parte a lucrurilor pe care El le-a propovăduit poporului;

8 Şi aceste lucruri eu le-am scris, care sunt o parte mai mică a acestor lucruri pe care El le-a propovăduit poporului; iar eu le-am scris cu intenţia ca ele să fie iarăşi aduse acestui popor [a]de la neamuri, în acord cu cuvintele pe care Isus le-a vorbit.

9 Şi atunci când ei vor primi aceasta, pe care este potrivit ca ei s-o aibă mai întâi, ca să-şi pună la încercare credinţa lor; şi dacă va fi ca ei să creadă aceste lucruri, atunci lucruri şi [a]mai mari le vor fi dezvăluite lor.

10 Şi dacă va fi ca ei să nu creadă aceste lucruri, atunci lucrurile cele mai mari vor fi [a]ascunse de ei pentru osândirea lor.

11 Iată, eu eram gata să scriu acestea, toate cele care au fost înscrise pe plăcile lui Nefi, dar Domnul mi-a interzis, zicând: Eu voi pune la [a]încercare credinţa poporului Meu.

12 De aceea eu, Mormon, scriu aceste lucruri care mi-au fost poruncite mie de către Domnul. Şi acum eu, Mormon, termin spusele mele şi încep să scriu lucrurile care mi-au fost poruncite mie.

3*a* GS Isus Hristos — Slava lui Isus Hristos.
b Amos 9:13; 2 Pet. 3:10, 12; Morm. 9:2. GS Pământ — Curăţirea pământului; Lume — Sfârşitul lumii.
c Morm. 5:23.
4*a* Hel. 12:25; 3 Ne. 28:31.
b Mosia 16:10–11. GS Judecată, ultima.
5*a* Dan. 12:2; Ioan 5:29.
b GS Dreptate.
c Eter 3:14. GS Isus Hristos — Existenţa premuritoare a lui Hristos.
6*a* Ioan 21:25; 3 Ne. 5:8.
7*a* GS Plăci.
8*a* 3 Ne. 21:5–6.
9*a* Eter 4:4–10.
10*a* Alma 12:9–11.
11*a* Eter 12:6.

13 De aceea, aş dori ca voi să vedeţi că Domnul într-adevăr a propovăduit poporului timp de trei zile; iar după aceea, El s-a [a]arătat lor deseori; şi a rupt [b]pâine deseori şi a binecuvântat-o şi le-a dat-o lor.

14 Şi s-a întâmplat că El i-a învăţat şi le-a slujit [a]copiilor mulţimii despre care s-a vorbit; şi El le-a [b]dezlegat limbile lor, iar ei au spus către taţii lor lucruri mari şi minunate, chiar mai mari decât cele pe care El le-a dezvăluit poporului; şi El le-a dezlegat limbile lor pentru ca ei să poată să vorbească.

15 Şi s-a întâmplat că după ce El s-a înălţat la ceruri—a doua oară când El li s-a arătat lor şi apoi s-a dus la Tatăl; după ce i-a [a]vindecat pe toţi bolnavii lor şi pe infirmii lor; şi după ce a deschis ochii orbilor lor şi a desfundat urechile surzilor; şi după ce a făcut tot felul de vindecări printre ei şi a ridicat pe un om din morţi şi le-a arătat lor puterea Sa şi s-a înălţat la Tatăl—

16 Iată, s-a întâmplat în ziua următoare că mulţimea s-a adunat laolaltă; şi ei i-au văzut şi i-au auzit pe aceşti copii; da, chiar şi [a]pruncii şi-au deschis gurile şi au rostit lucruri minunate; iar lucrurile pe care ei le-au rostit au fost interzise pentru ca nici un om să nu le scrie.

17 Şi s-a întâmplat că [a]ucenicii pe care Domnul îi alesese au început de atunci încolo să [b]boteze şi să-i înveţe pe toţi aceia care au venit la ei; şi toţi cei care au fost botezaţi în numele lui Isus au fost umpluţi de Duhul Sfânt.

18 Şi mulţi dintre ei au văzut şi au auzit lucruri care nu pot fi spuse, care [a]nu sunt îngăduite să fie scrise.

19 Şi ei au propovăduit şi au slujit unul altuia; şi ei au avut [a]toate lucrurile în [b]comun între ei, fiecare om fiind drept unul cu altul.

20 Şi s-a întâmplat că ei au făcut toate lucrurile chiar aşa cum Isus le poruncise.

21 Iar cei care au fost botezaţi în numele lui Isus au fost numiţi [a]Biserica lui Hristos.

CAPITOLUL 27

Isus le porunceşte să numească Biserica după numele Lui—Misiunea şi jertfa Lui ispăşitoare constituie Evanghelia Lui—Oamenilor li se porunceşte să se pocăiască şi să fie botezaţi pentru ca ei să poată fi sfinţiţi de Duhul Sfânt—Ei urmează să fie tot aşa cum Isus este. Circa 34–35 d.H.

Şi s-a întâmplat că în timp ce ucenicii lui Isus călătoreau şi propovăduiau lucrurile pe care ei le văzuseră şi le auziseră şi

13*a* Ioan 21:14.
b 3 Ne. 20:3–9.
GS Împărtăşanie.
14*a* 3 Ne. 17:11–12.
b Alma 32:23; 3 Ne. 26:16.
15*a* 3 Ne. 17:9.
GS (a) Tămădui, tămăduiri; Minune.
16*a* Mat. 11:25.
17*a* 3 Ne. 19:4–13.
b 4 Ne. 1:1.
18*a* 3 Ne. 26:11.
19*a* 4 Ne. 1:3.
b GS Consacra, legea consacrării.
21*a* Mosia 18:17.
GS Biserica lui Isus Hristos.

botezau în numele lui Isus, s-a întâmplat că ucenicii s-au adunat laolaltă şi s-au [a]unit în rugăciune puternică şi în [b]postire.

2 Şi Isus iarăşi li s-a [a]arătat lor, căci ei se rugau Tatălui în numele Lui; şi Isus a venit şi a stat în mijlocul lor şi le-a spus: Ce vreţi să vă dau Eu vouă?

3 Iar ei I-au spus: Doamne, noi vrem ca Tu să ne spui nouă cum să numim noi această Biserică; căci sunt certuri printre oameni despre acest lucru.

4 Iar Domnul le-a spus: Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, de ce să cârtească şi să se certe poporul despre lucrul acesta?

5 N-au citit ei scripturile care spun că voi trebuie să luaţi asupra voastră [a]numele lui Hristos care este numele Meu? Căci pe numele acesta veţi fi voi chemaţi în ziua din urmă;

6 Iar cel care îşi va lua numele Meu şi care va [a]îndura până la sfârşit, acela va fi salvat în ziua din urmă.

7 De aceea, orice veţi face, veţi face în numele Meu; de aceea voi veţi numi Biserica după numele Meu; şi voi veţi chema pe Tatăl în numele Meu pentru ca El să binecuvânteze Biserica de dragul Meu.

8 Şi cum ar putea această [a]Biserică să fie a [b]Mea dacă nu ar fi numită după numele Meu? Căci dacă o Biserică ar fi numită după numele lui Moise, atunci aceasta ar fi Biserica lui Moise; sau dacă ar fi numită după numele unui om, atunci aceasta ar fi Biserica unui om; dar dacă ar fi numită după numele Meu, atunci aceasta este Biserica Mea, cu condiţia ca aceasta să fie zidită pe Evanghelia Mea.

9 Adevărat vă spun Eu vouă că voi sunteţi zidiţi pe Evanghelia Mea; de aceea, voi veţi chema toate lucrurile, pe care voi le chemaţi, în numele Meu; de aceea, dacă voi Îl veţi chema pe Tatăl pentru Biserică, dacă va fi în numele Meu, atunci Tatăl vă va auzi;

10 Şi dacă va fi ca Biserica să fie zidită pe Evanghelia Mea, atunci Tatăl Îşi va arăta prin ea propriile Sale lucrări.

11 Dar dacă ea nu va fi zidită pe Evanghelia Mea, ci va fi zidită pe lucrările omului sau pe lucrările diavolului, atunci adevărat vă spun Eu vouă cum că ei vor avea bucurie în lucrările lor numai pentru un timp; şi încetul cu încetul sfârşitul va veni, iar ei vor fi [a]doborâţi şi aruncaţi într-un foc de unde nu este nici o întoarcere.

12 Căci faptele lor îi [a]urmăresc pe ei, căci din cauza faptelor lor vor fi ei doborâţi; de aceea, aduceţi-vă aminte de lucrurile pe care Eu vi le-am spus.

27 1*a* D&L 29:6.
b Alma 6:6.
GS (a) Posti, post.
2*a* 3 Ne. 26:13.
GS Isus Hristos—Apariţii ale lui Hristos după moarte.
5*a* GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
6*a* 3 Ne. 15:9.
8*a* GS Isus Hristos—Capul Bisericii.
b D&L 115:4.
11*a* Alma 5:52.
12*a* Apoc. 14:13; D&L 59:2.

13 Iată, Eu v-am dat vouă [a]Evanghelia Mea; şi aceasta este Evanghelia pe care Eu v-am dat-o vouă—cum că Eu am venit pe lume pentru ca să îndeplinesc [b]voinţa Tatălui Meu, căci Tatăl Meu M-a trimis pe Mine.

14 Iar Tatăl Meu M-a trimis pe Mine pentru ca Eu să pot fi [a]înălţat pe cruce; iar după ce Eu am fost înălţat pe cruce pentru ca să pot să-i [b]aduc pe toţi oamenii la Mine, pentru ca tot aşa cum Eu am fost înălţat de către oameni, tot astfel oamenii vor fi înălţaţi de către Tatăl, pentru ca să stea înaintea Mea ca să fie [c]judecaţi după faptele lor, fie că ele sunt bune sau rele—

15 Şi din cauza aceasta am fost Eu [a]înălţat; de aceea, în acord cu puterea Tatălui, Eu îi voi aduce pe toţi oamenii către Mine pentru ca ei să poată fi judecaţi după faptele lor.

16 Şi se va întâmpla că acela care se [a]pocăieşte şi este [b]botezat în numele Meu, acela va fi împlinit; şi dacă el [c]rabdă până la sfârşit, iată, pe el îl voi ţine Eu de nevinovat în faţa Tatălui Meu în ziua când Eu voi sta ca să judec lumea.

17 Iar cel care nu îndura până la sfârşit, acela este cel care va fi doborât şi aruncat în foc, de unde el nu se va mai putea întoarce din cauza [a]dreptăţii Tatălui.

18 Şi acesta este cuvântul pe care El l-a dat copiilor oamenilor. Şi din această cauză El a împlinit cuvintele pe care El le-a dat; şi El nu minte, ci îndeplineşte toate cuvintele Sale.

19 Şi [a]nici un lucru necurat nu poate intra în împărăţia Lui; de aceea, nimic nu va intra în [b]odihna Lui, în afară de aceia care şi-au [c]spălat veşmintele în sângele Meu datorită credinţei lor şi a pocăirii de toate păcatele lor şi a fidelităţii lor până la sfârşit.

20 Acum, aceasta este porunca: [a]Pocăiţi-vă, voi cei de la marginile pământului, şi veniţi la Mine şi fiţi [b]botezaţi în numele Meu pentru ca să puteţi fi [c]sfinţiţi prin primirea Duhului Sfânt, pentru ca să puteţi să staţi [d]fără de pată în faţa Mea în ziua din urmă.

21 Adevărat, adevărat vă spun Eu vouă, aceasta este Evanghelia Mea; iar voi cunoaşteţi lucrurile pe care trebuie să le faceţi în Biserica Mea; căci lucrurile pe care voi M-aţi văzut pe Mine că le fac, pe acelea trebuie să le faceţi şi voi; căci ceea ce voi

13*a* D&L 76:40–42.
GS Evanghelie.
b Ioan 6:38–39.
14*a* 1 Ne. 11:32–33; Moise 7:55.
b Ioan 6:44; 2 Ne. 9:5; D&L 27:18.
c GS Isus Hristos—Judecător.
15*a* GS Ispăşire, (a) ispăşi.
16*a* GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
b GS Botez, (a) boteza.
c 1 Ne. 13:37.
GS (a) Îndura.
17*a* GS Dreptate.
19*a* Alma 11:37.
b D&L 84:24.
GS Odihnă.
c Apoc. 1:5; 7:14; Alma 5:21, 27; 13:11–13.
20*a* Eter 4:18.
b GS Botez, (a) boteza—Esenţial.
c GS Sfinţire.
d D&L 4:2.

M-aţi văzut pe Mine că fac, tot aceea trebuie şi voi să faceţi;

22 De aceea, dacă voi faceţi aceste lucruri, binecuvântaţi veţi fi voi, căci veţi fi înălţaţi în ziua din urmă.

23 Scrieţi lucrurile pe care le-aţi văzut şi auzit, în afara acelora care sunt [a]interzise.

24 Scrieţi faptele acestui popor care va fi, aşa după cum a fost scris, despre ceea ce a fost.

25 Căci iată, după cărţile care au fost scrise şi care vor fi scrise va fi [a]judecat acest popor, căci prin ele vor fi [b]faptele lor cunoscute de către oameni.

26 Şi iată, toate lucrurile sunt [a]scrise de către Tatăl; de aceea, după cărţile care vor fi scrise va fi judecată lumea.

27 Şi să ştiţi că [a]voi veţi fi judecătorii acestui popor, în acord cu judecata pe care Eu o voi da vouă, care va fi dreaptă. De aceea, ce [b]fel de oameni trebui e să fiţi voi? Adevărat vă spun Eu vouă, tot aşa [c]cum sunt Eu.

28 Şi acum, Eu Mă [a]duc la Tatăl. Şi adevărat vă spun Eu vouă că tot ceea ce veţi cere Tatălui în numele Meu vă va fi dat vouă.

29 De aceea, [a]cereţi şi veţi primi; bateţi şi vi se va deschide; căci acela care cere primeşte; iar aceluia care bate i se va deschide.

30 Şi acum iată, bucuria Mea este mare, chiar deplină, datorită vouă şi, de asemenea, datorită acestei generaţii; da, şi chiar şi Tatăl se bucură precum şi toţi îngerii cei sfinţi, datorită vouă şi a acestei generaţii; căci [a]nici una dintre ele nu este pierdută.

31 Iată, Eu aş dori ca voi să înţelegeţi; căci Eu am grijă de cei care trăiesc [a]acum în [b]această generaţie; şi nici unul dintre ei nu este pierdut; şi în ei Eu am [c]bucurie deplină.

32 Dar iată, Mă întristez din cauza oamenilor celei de-a [a]patra generaţii de la această generaţie, căci ei sunt înrobiţi de el tot aşa cum a fost fiul pierzaniei; căci ei Mă vor vinde pe Mine pentru aur şi pentru argint şi pentru ceea ce [b]molia distruge şi pentru ceea ce hoţul sparge şi fură. Şi în ziua aceea Eu îi voi vizita pe ei, chiar întorcând faptele lor împotriva capului lor.

33 Şi s-a întâmplat că după ce Isus a terminat de spus aceste cuvinte, El a spus către ucenicii Săi: Intraţi prin poarta cea [a]îngustă; căci îngustă este poarta şi strâmtă este calea care duce la viaţă; şi puţini vor fi aceia care o vor găsi; dar lată este poarta şi largă este calea care

23*a* 3 Ne. 26:16.
25*a* 2 Ne. 33:10–15; C. lui M. 1:11.
b 1 Ne. 15:32–33.
26*a* 3 Ne. 24:16.
GS Cartea vieţii.
27*a* 1 Ne. 12:9–10; Morm. 3:19.
b GS Isus Hristos—Exemplul lui Isus Hristos.
c Mat. 5:48; 3 Ne. 12:48.
28*a* Ioan 20:17.
29*a* Mat. 7:7; 3 Ne. 14:7.
30*a* Ioan 17:12.
31*a* 3 Ne. 9:11–13; 10:12.
b 3 Ne. 28:23.
c GS Bucurie.
32*a* 2 Ne. 26:9–10; Alma 45:10, 12.
b Mat. 6:19–21; 3 Ne. 13:19–21.
33*a* Mat. 7:13–14; 3 Ne. 14:13–14; D&L 22:1–4.

duce la moarte; şi mulţi vor fi aceia care călătoresc pe ea până când noaptea va veni când nici un om nu poate lucra.

CAPITOLUL 28

Nouă dintre cei doisprezece doresc şi li se făgăduieşte o moştenire în împărăţia lui Hristos atunci când vor muri—Cei trei nefiţi doresc şi li se dă putere asupra morţii aşa ca ei să rămână pe pământ până când Isus va veni din nou—Ei sunt strămutaţi şi văd lucruri care nu sunt îngăduite să fie glăsuite şi ei acum slujesc printre oameni. Circa 34-35 d.H.

Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a spus către ucenicii Săi, unul câte unul, zicându-le: Ce doriţi voi de la Mine după ce Eu sunt dus la Tatăl?

2 Şi ei toţi au glăsuit, în afară de trei, zicând: Noi dorim ca, după ce am trăit până la vârsta omului, slujirea noastră la care Tu ne-ai chemat să se poată termina pentru ca noi să putem veni în grabă la Tine, în împărăţia Ta.

3 Iar El a spus către ei: Binecuvântaţi sunteţi voi pentru că voi doriţi acest lucru de la Mine; de aceea, după ce veţi fi în vârstă de şaptezeci şi doi de ani, voi veţi veni la Mine în împărăţia Mea; şi în Mine veţi găsi [a]odihna.

4 Şi după ce El a vorbit către ei, El s-a întors către cei trei şi a spus către ei: Ce vreţi voi ca Eu să fac pentru voi atunci când Eu sunt dus la Tatăl?

5 Şi ei s-au întristat în inimile lor, căci nu îndrăzneau să-I spună Lui ceea ce doreau.

6 Iar El a spus către ei: Iată, Eu [a]cunosc gândurile voastre, iar voi aţi dorit lucrul pe care [b]Ioan, cel iubit al Meu, care a fost cu mine în slujirea Mea, l-a dorit de la Mine, înainte ca Eu să fi fost ridicat de către iudei.

7 De aceea, mai binecuvântaţi sunteţi voi, căci nu veţi gusta [a]niciodată [b]moartea; ci veţi trăi ca să vedeţi toate lucrările Tatălui către copiii oamenilor chiar până când toate lucrurile vor fi împlinite în acord cu voinţa Tatălui, atunci când Eu voi veni în slava Mea cu [c]puterile cerului.

8 Şi voi nu veţi suferi niciodată durerile morţii; ci atunci când Eu voi veni în slava Mea, voi veţi fi transformaţi într-o clipă din [a]mortalitate la [b]nemurire; iar apoi, veţi fi binecuvântaţi în împărăţia Tatălui Meu.

9 Şi iarăşi, voi nu veţi avea durere atunci când veţi trăi în carne trupească şi nici supărare, decât pentru păcatele lumii; şi toate acestea le voi face Eu datorită lucrului pe care l-aţi dorit voi de la Mine, căci aţi

28 3*a* GS Odihnă.
6*a* Amos 4:13; Alma 18:32.
b Ioan 21:21–23; D&L 7:1–4.
7*a* 4 Ne. 1:14; Morm. 8:10–11; Eter 12:17.
b GS Fiinţe schimbate.
c 3 Ne. 20:22.
8*a* 3 Ne. 28:36–40. GS Muritor, viaţă muritoare.
b GS Nemuritor, nemurire.

dorit ca să puteţi [a]aduce sufletele oamenilor la Mine atât timp cât lumea va fi.

10 Şi pentru aceasta voi veţi avea bucurie [a]deplină; şi voi veţi fi aşezaţi în împărăţia Tatălui Meu; da, bucuria voastră va fi deplină, tot aşa cum Tatăl Mi-a dat Mie bucurie deplină; şi voi veţi fi tot aşa cum sunt Eu, iar Eu sunt aşa cum este Tatăl; iar Tatăl şi cu Mine suntem [b]una;

11 Iar Duhul [a]Sfânt depune mărturie despre Tatăl şi despre Mine; iar Tatăl va da Duhul Sfânt copiilor oamenilor datorită Mie.

12 Şi s-a întâmplat că atunci când Isus a spus aceste cuvinte, El a atins pe fiecare dintre ei cu degetul Său, în afară de cei trei care trebuia să rămână, iar apoi a plecat.

13 Şi iată, cerurile s-au deschis şi ei au fost [a]luaţi în cer şi au văzut şi auzit lucruri care nu pot fi spuse.

14 Şi lor li s-a [a]interzis să vorbească; şi nici nu li s-a dat lor voie să spună lucrurile pe care le-au văzut şi le-au auzit;

15 Şi ei nu puteau să spună dacă erau în trupul lor sau în afara trupului lor; căci li se părea că erau [a]schimbaţi la faţă, că erau transformaţi de la acest trup de carne la o stare nemuritoare şi că puteau să vadă lucrurile lui Dumnezeu.

16 Dar s-a întâmplat că iarăşi au slujit pe faţa pământului; cu toate acestea, ei nu au slujit despre lucrurile pe care le auziseră şi le văzuseră din cauza poruncii care le fusese dată lor în ceruri.

17 Şi acum, eu nu ştiu dacă ei erau muritori sau nemuritori începând cu ziua schimbării lor la faţă;

18 Dar eu atât ştiu, că în acord cu scrierile care au fost date—ei au mers pe faţa pământului şi au predicat întregului popor, unind cu Biserica pe oricât de mulţi voiau să creadă în predicile lor, botezându-i, iar toţi cei care au fost botezaţi au primit Duhul Sfânt.

19 Şi ei au fost aruncaţi în închisoare de către aceia care nu aparţineau de Biserică. Şi [a]închisorile nu puteau să-i ţină, căci ele se crăpau în două.

20 Şi ei au fost aruncaţi în pământ; dar ei au lovit pământul cu cuvântul lui Dumnezeu într-atât, încât prin [a]puterea Lui ei au fost eliberaţi din adâncurile pământului; şi de aceea, ei nu puteau săpa gropi destul de adânci ca să-i ţină pe ei.

21 Şi de trei ori au fost aruncaţi ei într-un [a]cuptor, dar nu au păţit nimic.

22 Şi de două ori au fost ei aruncaţi într-o [a]groapă cu fiare sălbatice; şi iată, ei s-au jucat cu fiarele aşa cum se joacă un copil

9*a* Filip. 1:23–24; D&L 7:5–6.
10*a* D&L 84:36–38.
b Ioan 17:20–23.
11*a* 2 Ne. 31:17–21; 3 Ne. 11:32.
13*a* 2 Cor. 12:2–4.
14*a* D&L 76:114–116.
15*a* Moise 1:11.
gs Schimbarea la faţă.
19*a* Fapte 16:26; Alma 14:26–28.
20*a* Morm. 8:24.
21*a* Dan. 3:22–27; 4 Ne. 1:32.
22*a* Dan. 6:16–23; 4 Ne. 1:33.

cu un miel nou-născut şi nu au păţit nimic.

23 Şi s-a întâmplat că în felul acesta s-au dus ei printre toţi oamenii lui Nefi şi au predicat [a]Evanghelia lui Hristos către toţi oamenii de pe faţa ţării; şi ei au fost convertiţi către Domnul şi s-au unit cu Biserica lui Hristos; şi astfel, oamenii [b]acelei generaţii au fost binecuvântaţi în acord cu cuvintul lui Isus.

24 Şi acum eu, Mormon, termin de vorbit despre aceste lucruri un timp.

25 Iată, eu eram gata să scriu [a]numele acelora care nu trebuia niciodată să guste moartea, dar Domnul mi-a interzis să fac aceasta; de aceea, nu le scriu, căci ele sunt ascunse de lume.

26 Dar iată, eu i-am văzut, iar ei mi-au slujit mie.

27 Şi iată, ei vor fi printre neamuri, iar neamurile nu-i vor cunoaşte.

28 Ei, de asemenea, vor fi printre iudei, iar iudeii nu-i vor cunoaşte.

29 Şi se va întâmpla, atunci când Domnul va găsi potrivit în înţelepciunea Sa, ca ei să slujească tuturor triburilor [a]împrăştiate ale lui Israel, precum şi tuturor naţiunilor, neamurilor, limbilor şi popoarelor; şi vor aduce către Isus multe suflete dintre ei pentru ca dorinţa lor să fie împlinită, precum şi datorită puterii de convingere a lui Dumnezeu care este în ei.

30 Şi ei sunt ca şi [a]îngerii lui Dumnezeu; şi dacă ei se vor ruga Tatălui în numele lui Isus, atunci ei vor putea să se arate oricărui om pe care ei îl vor socoti bun.

31 De aceea, mari şi minunate lucruri vor fi făcute de către ei înainte de ziua cea [a]mare a venirii, când toţi oamenii vor sta cu siguranţă în faţa scaunului de judecată al lui Hristos;

32 Da, chiar şi printre neamuri va fi o [a]mare şi minunată lucrare făcută de către ei înainte de acea zi de judecată.

33 Şi dacă aveţi scripturile care fac o relatare completă despre toate faptele minunate ale lui Hristos, atunci veţi şti, în acord cu cuvintele lui Hristos, că aceste lucruri cu siguranţă se vor întâmpla.

34 Şi vai de acela care [a]nu va asculta de cuvintele lui Isus şi ale [b]acelora pe care El i-a ales şi i-a trimis printre ei; căci oricine care nu va primi cuvintele lui Isus şi cuvintele acelora pe care El i-a trimis, nu-L va primi pe El; şi de aceea, El nu-l va primi pe el în ziua din urmă;

35 Şi ar fi mai bine pentru ei dacă nu s-ar fi născut. Căci credeţi voi că faceţi să înceteze dreptatea unui Dumnezeu mâniat, care a fost [a]călcat în

23*a* GS Evanghelie.
b 3 Ne. 27:30–31.
25*a* 3 Ne. 19:4.
29*a* GS Israel—Împrăştierea Israelului; Israel—Cele zece triburi pierdute ale lui Israel.
30*a* GS Îngeri.
31*a* Hel. 12:25; 3 Ne. 26:4–5.
32*a* 2 Ne. 25:17.
34*a* Eter 4:8–12.
b GS Profet.
35*a* Hel. 12:2.

picioare de oameni pentru ca prin aceasta salvarea să poată veni?

36 Şi acum iată, aşa cum eu am spus despre aceia pe care Domnul i-a ales, da, şi anume cei trei care au fost luaţi în ceruri, despre care eu nu ştiu dacă erau curăţaţi din mortalitate în nemurire—

37 Dar iată, de când eu am scris, L-am întrebat pe Domnul, iar El mi-a făcut cunoscut mie cum că trebuie să fie o schimbare a trupurilor lor sau altfel spus, ei ar trebui să guste moartea;

38 De aceea, pentru ca ei să nu guste moartea, o [a]schimbare a fost făcută asupra trupurilor lor pentru ca ei să nu sufere nici durere şi nici supărare, în afară de durerea şi supărarea pentru păcatele lumii.

39 Acum, această schimbare nu era la fel de mare ca aceea care se va întâmpla în ziua din urmă; dar a fost o schimbare făcută asupra lor, în aşa fel încât Satana să nu poată să aibă nici o putere asupra lor, pentru ca el să nu poată să-i [a]ispitească pe ei; iar ei au fost [b]sfinţiţi în carne pentru ca să fie [c]sfinţi şi pentru ca puterile pământului să nu poată să-i captureze.

40 Şi în starea aceasta trebuia ei să rămână până în ziua judecăţii lui Hristos; şi în ziua aceea, ei trebuia să primească o schimbare şi mai mare şi să fie primiţi în Împărăţia Tatălui din care să nu mai iasă, ci să locuiască cu Dumnezeu în ceruri în vecii vecilor.

CAPITOLUL 29

Apariţia Cărţii lui Mormon este un semn că Domnul a început să adune Israelul şi să îndeplinească legămintele Sale—Aceia care respping revelaţiile şi darurile Lui din zilele din urmă vor fi blestemaţi. Circa 34–35 d.H.

Şi acum iată, vă spun eu vouă că atunci când Domnul va găsi de cuviinţă, în înţelepciunea Sa, ca aceste spuse să [a]ajungă până la neamuri în acord cu cuvântul Său, atunci voi puteţi să aflaţi că [b]legământul, pe care Tatăl l-a făcut cu copiii lui Israel în legătură cu restaurarea lor în ţara moştenirii lor, a început deja să se înfăptuiască.

2 Şi voi puteţi afla despre cuvintele Domnului, care au fost spuse de către profeţii cei sfinţi, că vor fi toate împlinite; şi voi nu trebuie să spuneţi că Domnul Îşi [a]întârzie venirea la copiii lui Israel.

3 Şi voi nu trebuie să credeţi în inima voastră despre cuvintele care au fost spuse că sunt deşarte, căci iată, Domnul Îşi va aduce aminte de legământul pe care l-a făcut cu poporul Său din casa lui Israel.

4 Şi atunci când voi veţi vedea aceste spuse adeverindu-se printre voi, atunci voi nu va

38*a* GS Fiinţe schimbate.
39*a* GS Ispită, (a) ispiti.
b GS Sfinţire.
c GS Sfinţenie.
29 1*a* 2 Ne. 30:3–8.
b Morm. 5:14, 20.
2*a* Luca 12:45–48.

mai trebui să dispreţuiţi faptele Domnului, căci [a]sabia [b]dreptăţii Lui este în mâna Lui dreaptă; şi iată, în ziua aceea, dacă veţi dispreţui faptele Domnului, atunci El va face ca aceasta să vină asupra voastră.

5 [a]Vai de cel care [b]dispreţuieşte faptele Domnului; da, vai de cel care Îl va [c]tăgădui pe Hristos şi faptele Lui!

6 Da, [a]vai de cel care va tăgădui revelaţiile Domnului şi care va spune că Domnul nu mai lucrează prin revelaţii sau prin profeţie, sau prin [b]daruri sau prin limbi, sau prin tămăduiri sau prin puterea Duhului Sfânt!

7 Da, şi vai de cel care în ziua aceea va spune, pentru a primi [a]câştig, că nu poate să fie [b]nici o minune făcută de Isus Hristos; căci acela care face aceasta va ajunge ca [c]fiul pierzaniei, pentru care nu a fost nici o îndurare, în acord cu cuvântul lui Hristos!

8 Da, şi voi nu va trebui să mai [a]insultaţi sau să [b]dispreţuiţi, sau să vă bateţi joc de [c]iudei şi nici de urmaşii casei lui Israel; căci iată, Domnul Îşi va aduce aminte de legământul Său cu ei şi le va face lor aşa cum El a jurat.

9 De aceea, voi nu trebuie să credeţi că puteţi întoarce mâna cea dreaptă a Domnului către cea stângă pentru ca El să nu poată executa judecata pentru împlinirea legământului pe care El l-a făcut cu casa lui Israel.

CAPITOLUL 30

Neamurilor din zilele din urmă li se porunceşte să se pocăiască, să vină la Hristos şi să fie numărate împreună cu casa lui Israel. Circa 34–35 d.H.

Ascultaţi, o, voi neamuri, şi auziţi cuvintele lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu, cuvinte pe care El mi-a poruncit să le spun despre voi, căci iată, El mi-a [a]poruncit să scriu, zicând:

2 Întoarceţi-vă, voi toate [a]neamurile, de la căile voastre păcătoase; şi [b]pocăiţi-vă de faptele voastre rele, de minciunile voastre şi de înşelăciunile voastre, de curviile voastre şi de ororile voastre tăinuite, de idolatriile voastre şi de crimele voastre, de vicleşugurile voastre preoţeşti şi de invidiile voastre, de conflictele voastre şi de toate ticăloşiile voastre şi de lucrurilor voastre abominabile; şi veniţi la Mine şi fiţi botezaţi în numele Meu pentru ca să puteţi primi iertarea păcatelor voastre şi să fiţi umpluţi de Duhul Sfânt, pentru ca să puteţi fi [c]număraţi împreună cu poporul Meu, care este din casa lui Israel.

4 *a* 3 Ne. 20:20.
b GS Dreptate.
5 *a* 2 Ne. 28:15–16.
b Morm. 8:17; Eter 4:8–10.
c Mat. 10:32–33.
6 *a* Morm. 9:7–11, 15.
b GS Darurile spiritului.
7 *a* GS Vicleşug preoţesc.
b 2 Ne. 28:4–6; Morm. 9:15–26.
c GS Fiii pierzaniei.
8 *a* 1 Ne. 19:14.
b 2 Ne. 29:4–5.
c GS Iudei.
30 1 *a* 3 Ne. 5:12–13.
2 *a* GS Neamuri.
b GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
c Gal. 3:27–29; 2 Ne. 10:18–19; 3 Ne. 16:10–13; 21:22–25; Avr. 2:10.

Al Patrulea Nefi
Cartea lui Nefi

CARE ESTE FIUL LUI NEFI—UNUL DINTRE UCENICII LUI ISUS HRISTOS

O relatare a poporului lui Nefi, în acord cu cronica lui.

Nefiţii şi lamaniţii sunt cu toţii convertiţi în Domnul—Ei cu toţii au lucruri în comun, fac minuni şi prosperă în ţară—După două secole, au loc dezbinări, fapte rele, biserici neadevărate şi persecuţii—După trei sute de ani, atât nefiţii, cât şi lamaniţii sunt păcătoşi—Amaron ascunde cronicile sfinte. Circa 35–321 d.H.

ŞI s-a întâmplat că cel de-al treizeci şi patrulea an a trecut, precum şi cel de-al treizeci şi cincilea; şi iată că ucenicii lui Isus au format o Biserică a lui Hristos în toate ţările dimprejur. Şi toţi aceia care au venit la ei şi s-au pocăit de păcatele lor au fost botezaţi în numele lui Isus; şi ei, de asemenea, au primit Duhul Sfânt.

2 Şi s-a întâmplat că în cel de-al treizeci şi şaselea an, oamenii erau cu toţii convertiţi la Domnul, pe toată faţa ţării, atât nefiţii, cât şi lamaniţii; şi nu erau nici un fel de conflicte şi certuri între ei, iar fiecare om se purta cu dreptate faţă de celălalt.

3 Şi ei au avut [a]toate lucrurile în comun; de aceea, nu erau nici bogaţi şi nici săraci, nici subjugaţi şi nici liberi, ci cu toţii erau liberi şi părtaşi ai darului ceresc.

4 Şi s-a întâmplat că şi cel de-al treizeci şi şaptelea an a trecut, de asemenea, iar în ţară încă mai continua să fie pace.

5 Şi erau multe fapte mari şi minunate făcute de către ucenicii lui Isus, într-atât, încât ei au [a]vindecat pe bolnavi şi au înviat morţi şi i-au făcut pe cei schilozi să umble, iar pe cei orbi să-şi capete vederea, iar pe cei surzi să audă; şi ei au făcut tot felul de [b]minuni printre copiii oamenilor. Şi nu făceau minunile decât în numele lui Isus.

6 Şi astfel a trecut cel de-al treizeci şi optulea an, precum şi cel de-al treizeci şi nouălea şi cel de-al patruzeci şi unulea şi cel de-al patruzeci şi doilea; da, chiar până când au trecut patruzeci şi nouă de ani şi, de asemenea, al cincizeci şi unulea şi al cincizeci şi doilea; da, şi chiar până când cincizeci şi nouă de ani au trecut.

7 Şi Domnul a făcut ca ei să prospere foarte mult în ţară; da, într-atât, încât ei iarăşi au zidit oraşe acolo unde oraşele fuseseră arse.

[4 NEFI]
1 3*a* Fapte 4:32; 3 Ne. 26:19.

GS Consacra, legea consacrării.

5*a* GS (a) Tămăduiri.
b Ioan 14:12.
GS Minune.

8 Da, chiar şi [a]oraşul Zarahemla l-au zidit din nou.

9 Dar au fost multe oraşe care fuseseră [a]scufundate, iar apele veniseră peste ele; de aceea, aceste oraşe nu au putut să fie renovate.

10 Şi acum iată, s-a întâmplat că poporul lui Nefi a devenit puternic şi s-a înmulţit nespus de repede; şi a devenit un popor nespus de [a]frumos şi plăcut la înfăţişare.

11 Şi ei au fost căsătoriţi şi au fost daţi pentru căsătorie şi au fost binecuvântaţi în acord cu mulţimea făgăduielilor pe care Domnul le făcuse lor.

12 Şi ei nu au mai umblat după felul [a]ritualurilor şi rânduielilor [b]legii lui Moise; ci au umblat după poruncile pe care le primiseră de la Domnul Dumnezeul lor, continuând în [c]postire şi rugăciuni şi adunându-se laolaltă deseori ca să se roage şi să audă cuvântul Domnului.

13 Şi s-a întâmplat că nu a fost nici un conflict între oameni în toată ţara; ci s-au întâmplat mari minuni făcute de ucenicii lui Isus.

14 Şi s-a întâmplat că cel de-al şaptezeci şi unulea an a trecut, precum şi cel de-al şaptezeci şi doilea an, da, şi în sfârşit, până când cel de-al şaptezeci şi nouălea an a trecut; da, chiar şi o sută de ani au trecut, iar ucenicii lui Isus, pe care El îi alesese, se duseseră cu toţii în [a]paradisul lui Dumnezeu, în afară de cei [b]trei care trebuia să rămână; şi alţi [c]ucenici au fost [d]rânduiţi în locul lor; şi, de asemenea, mulţi din acea generaţie muriseră.

15 Şi s-a întâmplat că nu era [a]nici un conflict în ţară datorită dragostei lui Dumnezeu care trăieşte în inimile oamenilor.

16 Şi nu erau [a]nici invidie, nici certuri, nici tumulturi, nici curvii, nici minciuni, nici crime sau alte feluri de [b]necurăţenii; şi cu siguranţă nu a putut să fie nici un popor mai [c]fericit printre toate popoarele care au fost făcute de către mâna lui Dumnezeu.

17 Nu era nici un tâlhar sau ucigaş; şi, de asemenea, nu era nici un lamanit sau vreun fel de—iţi; ci ei cu toţii erau ca [a]unul singur, copiii lui Hristos şi moştenitorii împărăţiei lui Dumnezeu.

18 Şi cât erau ei de binecuvântaţi! Căci Domnul i-a binecuvântat pe ei în toate faptele lor; da, şi anume, au fost binecuvântaţi şi au prosperat până când o sută zece ani au trecut; iar cei din prima generaţie de după Hristos au murit, iar în ţară nu era nici un conflict.

19 Şi s-a întâmplat că Nefi, acela care a păstrat această

8*a* 3 Ne. 8:8.
9*a* 3 Ne. 9:4, 7.
10*a* Morm. 9:6.
12*a* 2 Ne. 25:30; 3 Ne. 15:2–8.
b GS Legea lui Moise.
c Moro. 6:5; D&L 88:76–77.
14*a* GS Paradis.
b 3 Ne. 28:3–9. GS Fiinţe schimbate.
c GS Ucenic.
d GS (a) Rândui, rânduire.
15*a* GS Pace.
16*a* GS Unitate.
b GS Poftă.
c Mosia 2:41; Alma 50:23. GS Bucurie.
17*a* Ioan 17:21. GS Sion.

cronică din urmă (şi el le-a păstrat pe [a]plăcile lui Nefi), a murit, iar fiul lui, Amos, le-a păstrat în locul lui; şi el le-a păstrat, de asemenea, pe plăcile lui Nefi.

20 Şi le-a păstrat timp de optzeci şi patru de ani şi încă mai era pace în ţară, în afară de o parte mică din popor care s-a revoltat din Biserică şi şi-a luat numele de lamaniţi; de aceea, au început iarăşi să fie lamaniţi în ţară.

21 Şi s-a întâmplat că şi Amos a murit (şi aceasta s-a întâmpla o sută nouăzeci şi patru de ani de la venirea lui Hristos), iar fiul lui, Amos, a păstrat cronica în locul lui; şi el, de asemenea, a păstrat-o pe plăcile lui Nefi; şi aceasta, de asemenea, a fost scrisă în cartea lui Nefi, care este această carte.

22 Şi s-a întâmplat că două sute de ani au trecut; iar din a doua generaţie au murit cu toţii, în afară de câţiva.

23 Şi acum eu, Mormon, aş dori ca voi să ştiţi că poporul s-a înmulţit într-atât, încât s-au răspândit pe toată faţa ţării şi că au devenit foarte bogaţi, datorită prosperităţii lor în Hristos.

24 Şi acum, în acest al două sute unulea an, au început să fie printre ei unii care erau înălţaţi în [a]mândrie, cum ar fi purtarea de veşminte scumpe şi a tot felul de perle fine, precum şi a tot felul de lucruri lumeşti.

25 Şi de la acel timp încolo, ei nu au mai avut bucatele şi avuţiile lor în [a]comun.

26 Şi ei au început să fie împărţiţi în clase; şi au început să zidească [a]biserici pentru ei înşişi pentru ca să capete [b]câştig; şi au început să tăgăduiască Biserica cea adevărată a lui Hristos.

27 Şi s-a întâmplat că atunci când două sute zece ani au trecut, au fost multe biserici în ţară; da, au fost multe biserici care pretindeau a-L cunoaşte pe Hristos şi totuşi [a]tăgăduiau cea mai mare parte a Evangheliei într-atât, încât ei au căpătat tot felul de ticăloşii şi au administrat ceea ce era sfânt acelora cărora le era [b]interzis pentru că erau nevrednici.

28 Şi această [a]Biserică s-a înmulţit nespus de mult din cauza nedreptăţii şi din cauza puterii lui Satana care pusese stăpânire pe inimile lor.

29 Şi iarăşi, mai era încă o altă Biserică care L-a tăgăduit pe Hristos; şi ei au [a]persecutat Biserica cea adevărată a lui Hristos din cauza umilinţei şi a credinţei sale în Hristos; şi i-au dispreţuit pe ei din cauza multor minuni care erau făcute printre ei.

30 De aceea, au exercitat putere şi autoritate asupra ucenicilor lui Isus care rămăseseră cu ei şi i-au aruncat pe ei în [a]închisoare; dar, prin puterea cuvântului

19*a* GS Plăci.
24*a* GS Mândrie.
25*a* 4 Ne. 1:3.
26*a* 1 Ne. 22:23; 2 Ne. 28:3; Morm. 8:32–38.
b D&L 10:56. GS Vicleşug preoţesc.
27*a* GS Apostazie.
b 3 Ne. 18:28–29.
28*a* GS Diavol—Biserica diavolului.
29*a* GS (a) Persecuta, persecuţie.
30*a* 3 Ne. 28:19–20.

lui Dumnezeu care era într-înşii, închisorile s-au crăpat în două, iar ei au mers şi au făcut multe minuni mari printre ei.

31 Cu toate acestea şi în ciuda tuturor acestor minuni, oamenii şi-au împietrit inimile şi au căutat să-i ucidă pe ei, tot aşa cum iudeii din Ierusalim au căutat să-L ucidă pe Isus, în acord cu cuvântul Lui.

32 Şi ei i-au aruncat pe ei în [a]cuptoarele de [b]foc, iar ei au ieşit afară fără să fi fost atinşi.

33 Şi ei, de asemenea, i-au aruncat pe ei în [a]gropile fiarelor sălbatice, iar ei s-au jucat cu fiarele sălbatice tot aşa cum se joacă un copil cu un miel; şi ei au ieşit dintre fiare fără să fi fost atinşi.

34 Cu toate acestea, oamenii şi-au împietrit inimile, căci erau conduşi de către mulţi preoţi şi profeţi neadevăraţi ca să zidească multe biserici şi să facă multe feluri de nedreptăţi. Şi ei i-au [a]lovit pe oamenii lui Isus; dar poporul lui Isus nu a lovit înapoi. Şi astfel ei au rătăcit în necredinţă şi ticăloşie, de la an la an, chiar până când cel de-al două sute treizecilea an a trecut.

35 Şi acum s-a întâmplat că în acest an, în cel de-al două sute treizeci şi unulea an, a fost o mare separare în popor.

36 Şi s-a întâmplat că în acest an un popor s-a ridicat, care se numea nefiţi, iar oamenii lui erau credincioşi adevăraţi în Hristos; iar printre ei erau cei care fuseseră numiţi de către lamaniţi—iacoviţii şi iosefiţii şi zoramiţii;

37 De aceea, credincioşii cei adevăraţi în Hristos, precum şi cei care-L preamăreau cu adevărat pe Hristos (printre care erau cei [a]trei ucenici ai lui Isus care trebuia să rămână) au fost numiţi nefiţi şi iacoviţi şi iosefiţi şi zoramiţi.

38 Şi s-a întâmplat că aceia care au respins Evanghelia, au fost numiţi lamaniţi şi lemueliţi şi ismaeliţi; şi ei nu au rătăcit în necredinţă, dar s-au [a]revoltat cu bună ştire împotriva Evangheliei lui Hristos; şi i-au învăţat pe copiii lor cum că nu trebuie să creadă, tot aşa cum strămoşii lor de la început se rătăciseră.

39 Şi aceasta s-a întâmplat din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor abominabile ale taţilor lor, aşa cum s-a întâmplat la început. Şi ei au fost [a]învăţaţi să-i urască pe copiii lui Dumnezeu, tot aşa cum lamaniţii au fost învăţaţi să-i urască pe copiii nefiţilor de la început.

40 Şi s-a întâmplat că două sute patruzeci şi patru de ani au trecut şi astfel au fost treburile poporului. Iar partea cea mai ticăloasă a poporului a devenit foarte puternică şi a devenit cu mult mai numeroasă decât poporul lui Dumnezeu.

41 Şi ei încă au mai continuat să zidească biserici pentru ei înşişi şi să le împodobească cu tot felul de lucruri preţioase. Şi astfel au

32*a* 3 Ne. 28:21.
b Dan. 3:26–27.
33*a* 3 Ne. 28:22.
34*a* 3 Ne. 12:39; D&L 98:23–27.
37*a* 3 Ne. 28:6–7; Morm. 8:10–11.
38*a* GS Răzvrătire.
39*a* Mosia 10:17.

trecut două sute cincizeci de ani şi, de asemenea, două sute şaizeci de ani.

42 Şi s-a întâmplat că partea cea ticăloasă a poporului a început iarăşi să organizeze jurămintele şi [a]combinaţiile secrete ale lui Gadianton.

43 Şi, de asemenea, oamenii care erau numiţi poporul lui Nefi au început să fie trufaşi în inimile lor din cauza bogăţiilor lor nespus de mari şi să devină răi la fel ca şi fraţii lor, lamaniţii.

44 Şi începând de la acest timp, Ucenicii au început să sufere pentru [a]păcatele lumii.

45 Şi s-a întâmplat că atunci când trei sute de ani au trecut, atât poporul nefiţilor, cât şi lamaniţii deveniseră foarte ticăloşi, unul la fel ca celălalt.

46 Şi s-a întâmplat că tâlharii lui Gadianton s-au răspândit peste toată faţa ţării; şi nimeni nu era drept, în afară de ucenicii lui Isus. Şi ei au depozitat aur şi argint din abundenţă şi au făcut tot felul de negoţuri.

47 Şi s-a întâmplat că, după ce trei sute cinci ani au trecut (iar poporul încă mai rămăsese în ticăloşie), Amos a murit; iar fratele său, Amaron, a păstrat cronica în locul lui.

48 Şi s-a întâmplat că, atunci când trei sute douăzeci de ani au trecut, Amaron, fiind constrâns de Duhul Sfânt, a ascuns [a]cronicile sfinte—da, şi anume toate cronicile sfinte care fuseseră transmise din generaţie în generaţie, care erau sfinte—chiar până în cel de-al trei sute douăzecilea an de la venirea lui Hristos.

49 Şi el le-a ascuns la Domnul, pentru ca ele să [a]apară iarăşi acelora care sunt urmaşii casei lui Iacov, în acord cu profeţiile şi făgăduielile Domnului. Şi astfel este sfârşitul cronicii lui Amaron.

Cartea lui Mormon

CAPITOLUL 1

Amaron îl instruieşte pe Mormon despre cronicile sfinte—Un război începe între nefiţi şi lamaniţi—Cei trei nefiţi sunt luaţi—Ticăloşia, necredinţa, farmecele şi vrăjitoria predomină. Circa 321–326 d.H.

Şi acum eu, [a]Mormon, fac o [b]cronică a lucrurilor pe care eu le-am văzut şi auzit şi o numesc Cartea lui Mormon.

2 Şi cam la timpul când [a]Amaron a ascuns cronicile pentru Domnul, el a venit la mine (vârsta mea fiind cam de zece

42*a* GS Combinaţii secrete.
44*a* 3 Ne. 28:9.
48*a* Hel. 3:13, 15–16.
49*a* Enos 1:13.
[MORMON]
1 1*a* GS Mormon, profet nefit.
b 3 Ne. 5:11–18.
2*a* 4 Ne. 1:47–49.

ani, şi eu am început să fiu [b]învăţat întrucâtva după felul învăţăturii poporului meu), iar Amaron a spus către mine: Eu văd că tu eşti un copil serios şi iute în a observa;

3 De aceea, atunci când vei fi cam de douăzeci şi patru de ani, aş dori ca tu să-ţi aduci aminte de lucrurile pe care le-ai observat despre acest popor; şi când vei fi la vârsta aceea, du-te în ţara Antum, la dealul care va fi numit [a]Şim; şi acolo am pus eu în Domnul toate inscripţiile sfinte despre acest popor.

4 Şi iată, tu să iei [a]plăcile lui Nefi la tine, iar pe celelalte să le laşi în locul în care sunt; şi tu să înscrii pe plăcile lui Nefi toate lucrurile pe care le-ai observat despre acest popor.

5 Iar eu, Mormon, fiind un urmaş al lui [a]Nefi (şi numele tatălui meu a fost Mormon), îmi aduc aminte de lucrurile pe care Amaron mi le-a poruncit.

6 Şi s-a întâmplat că eu având unsprezece ani, am fost dus de către tatăl meu în ţara de la miazăzi şi anume în ţara lui Zarahemla.

7 Toată faţa ţării fusese acoperită de clădiri, iar poporul era aproape tot atât de numeros ca nisipul mării.

8 Şi s-a întâmplat că în acel an a început un război între nefiţi, care îi cuprindeau pe nefiţi şi iacoviţi, şi iosefiţi şi zoramiţi; iar acest război era între nefiţi şi lamaniţi, lemueliţi şi ismaeliţi.

9 Acum, lamaniţii şi lemueliţii şi ismaeliţii erau numiţi lamaniţi, iar cele două tabere erau nefiţii şi lamaniţii.

10 Şi s-a întâmplat că războiul a început să fie între ei la graniţele Zarahemlei, lângă apele lui Sidon.

11 Şi s-a întâmplat că nefiţii adunaseră laolaltă un mare număr de oameni, chiar mai mulţi de treizeci de mii. Şi s-a întâmplat că ei au avut în acelaşi an un număr de bătălii în care nefiţii i-au bătut pe lamaniţi şi au ucis pe mulţi dintre ei.

12 Şi s-a întâmplat că lamaniţii şi-au abandonat planul; şi pacea a fost instaurată în ţară; iar pacea a durat timp de aproape patru ani, când nu a fost nici o vărsare de sânge.

13 Dar ticăloşia a predominat pe faţa întregii ţări, într-atât, încât Domnul i-a luat pe ucenicii Săi [a]preaiubiţi, iar faptele de minuni şi vindecări au încetat din cauza nedreptăţii poporului.

14 Şi nu au mai fost nici un fel de [a]daruri de la Domnul şi Duhul [b]Sfânt nu s-a mai pogorât asupra nimănui din cauza ticăloşiei şi [c]necredinţei lor.

15 Iar eu, fiind de cincisprezece ani şi fiind serios de felul meu, de aceea, am fost eu vizitat de către Domnul şi am gustat şi am cunoscut bunătatea lui Isus.

16 Şi m-am apucat să predic spre popor, dar gura mi-a fost închisă şi mi s-a interzis să le

2*b* Mosia 1:3–5.
3*a* Eter 9:3.
4*a* C. lui M. 1:1, 11.
GS Plăci.
5*a* 3 Ne. 5:12, 20.
13*a* 3 Ne. 28:2, 12.
14*a* Moro. 10:8–18, 24.
b GS Duhul Sfânt.
c GS Necredinţă.

predic lor; căci iată, ei s-au [a]răzvrătit cu bunăvoie împotriva Dumnezeului lor; şi Ucenicii cei iubiţi au fost [b]luaţi de acolo din ţară din cauza nedreptăţii lor.

17 Dar eu am rămas printre ei, însă mi s-a interzis să le predic lor din cauza împietririi inimilor lor; şi din cauza împietririi inimilor lor ţara a fost [a]blestemată din cauza lor.

18 Şi aceşti tâlhari de-ai lui Gadianton, care erau printre lamaniţi, au împânzit ţara într-atât, încât locuitorii ei au început să-şi ascundă [a]comorile în pământ; şi ele au devenit alunecoase pentru că Domnul blestemase ţara; iar ei n-au putut nici să le ţină şi nici să le capete iară.

19 Şi s-a întâmplat că au fost vrăjitorii şi farmece şi magii; şi puterea celui rău a lucrat pe toată faţa ţării chiar până la îndeplinirea tuturor cuvintelor lui Abinadi, precum şi ale lui Samuel Lamanitul.

CAPITOLUL 2

Mormon conduce oştirile nefiţilor —Sânge şi măcel mătură ţara— Nefiţii se plâng şi jelesc cu întristarea celor blestemaţi—Ziua lor de har a trecut—Mormon obţine plăcile lui Nefi—Războaiele continuă. Circa 327–350 d.H.

Şi s-a întâmplat că în acelaşi an a început iarăşi un război între nefiţi şi lamaniţi. Şi în ciuda faptului că eu eram tânăr, eram înalt la statură; de aceea, poporul lui Nefi m-a ales pe mine ca să fiu conducătorul lor sau conducătorul oştirilor lor.

2 De aceea, s-a întâmplat că în cel de-al şaisprezecelea an al vieţii mele, am pornit eu în fruntea unei oştiri a nefiţilor împotriva lamaniţilor; aşadar, trei sute şi douăzeci şi şase de ani trecuseră.

3 Şi s-a întâmplat că în cel de-al trei sute douăzeci şi şaptelea an, lamaniţii au venit asupra noastră cu putere foarte mare, într-atât, încât ei au înspăimântat oştirile mele; de aceea, ei nu au vrut să se lupte şi au început să se retragă către ţinuturile de la miazănoapte.

4 Şi s-a întâmplat că noi am mers în oraşul Angola şi am pus stăpânire pe oraş şi am făcut pregătiri să ne apărăm împotriva lamaniţilor. Şi s-a întâmplat că noi am fortificat oraşul cu toată puterea noastră; dar cu toate fortificaţiile noastre, lamaniţii au tăbărât asupra noastră şi ne-au alungat din oraş.

5 Şi ei, de asemenea, ne-au alungat pe noi din ţara lui David.

6 Şi noi am mers şi am ajuns în ţara lui Ioşua, care era la graniţa de la apus, lângă malul mării.

7 Şi s-a întâmplat că noi am adunat laolaltă pe oamenii noştri cât de repede a fost posibil pentru ca să fie cu toţii într-un singur grup.

8 Dar iată, ţara era plină de tâlhari şi de lamaniţi; şi cu toată

16*a* gs Răzvrătire.
b Morm. 8:10.

17*a* 2 Ne. 1:7; Alma 45:10–14, 16.

18*a* Hel. 13:18–20; Eter 14:1–2.

distrugerea care atârna peste poporul meu, ei nu s-au pocăit de faptele lor rele; de aceea, a fost sânge şi măcel răspândit pe toată faţa ţării, atât în partea nefiţilor, cât şi în partea lamaniţilor; şi a fost o revoluţie completă peste tot, pe toată faţa ţării.

9 Şi acum, lamaniţii aveau un rege, iar numele lui era Aaron; şi el a venit împotriva noastră cu o oştire de patruzeci şi patru de mii. Şi iată, eu i-am stat împotrivă cu patruzeci şi două de mii. Şi s-a întâmplat că eu l-am bătut pe el cu oştirea mea încât el a fugit din faţa mea. Şi iată, toate acestea s-au întâmplat; şi trei sute şi treizeci de ani au trecut.

10 Şi s-a întâmplat că nefiţii au început să se pocăiască de nedreptatea lor şi au început să strige chiar aşa cum a fost profeţit de către Samuel, profetul; căci iată, nici un om nu a putut să păstreze ceea ce era al său, din cauza hoţilor şi a tâlharilor şi ucigaşilor, precum şi a magiei şi vrăjitoriei care erau în ţară.

11 Astfel au început să fie jeluiri şi plângeri în toată ţara din cauza acestor lucruri şi mai ales printre poporul lui Nefi.

12 Şi s-a întâmplat că atunci când eu, Mormon, am văzut jeluirile şi plângerile lor şi supărarea lor în faţa Domnului, inima mea a început să se bucure în sinea mea, cunoscând îndurarea şi suferinţele îndelungate ale Domnului, crezând de aceea că El va fi îndurator cu ei pentru ca ei să devină iarăşi un popor drept.

13 Dar iată, bucuria aceasta a mea a fost deşartă, căci [a]întristarea lor nu era pentru pocăinţă datorită bunătăţii lui Dumnezeu; ci era mai degrabă întristarea celui [b]osândit, pentru că Domnul nu permitea întotdeauna ca ei să ia [c]fericirea în păcat.

14 Şi ei nu au venit la Isus cu [a]inimile frânte şi cu spiritele smerite, ci L-au [b]blestemat pe Dumnezeu şi au dorit să moară. Cu toate acestea, ei erau gata să se lupte cu săbiile pentru vieţile lor.

15 Şi s-a întâmplat că întristarea mea s-a întors iarăşi către mine şi eu am văzut că [a]ziua [b]harului [c]trecuse pentru ei, atât în ceea ce priveşte timpul, cât şi spiritul; căci eu am văzut pe mii dintre ei doborâţi la pământ în răzvrătire deschisă împotriva Dumnezeului lor şi adunaţi în movile ca balega pe toată faţa ţării. Şi astfel au trecut trei sute şi patruzeci şi patru de ani.

16 Şi s-a întâmplat că în cel de-al trei sute patruzeci şi cincilea an, nefiţii au început să fugă din faţa lamaniţilor; şi ei au fost urmăriţi chiar până când au ajuns în ţara lui Iaşon, înainte ca să fi fost posibil să fie opriţi în retragerea lor.

17 Iar acum, oraşul lui Iaşon era aproape de [a]ţara unde Amaron depozitase cronicile

2 13*a* 2 Cor. 7:10; Alma 42:29.
b GS Condamnare.
c Alma 41:10.
14*a* GS Inimă frântă.
b GS Blasfemie.
15*a* Hel. 13:38.
b GS Har.
c Ier. 8:20; D&L 56:16.
17*a* Morm. 1:1–4.

potrivit spuselor Domnul ui pentru ca ele să nu poată fi distruse. Şi iată, eu m-am dus în acord cu cuvântul lui Amaron şi am luat plăcile lui Nefi şi am făcut o cronică în acord cu cuvintele lui Amaron.

18 Şi am făcut o relatare completă pe plăcile lui Nefi despre toate ticăloşiile şi lucrurile abominabile; dar eu am interzis ca pe aceste *a*plăci să se facă o relatare completă despre ticăloşia şi lucrurile lor abominabile căci iată, în faţa ochilor mei era o scenă continuă de ticăloşie şi de lucruri abominabile, chiar din timpul când eu am fost îndeajuns de matur ca să mă port ca un bărbat.

19 Şi vai mie din cauza ticăloşiei lor; căci inima mea a fost umplută de întristare din cauza ticăloşiei lor în toate zilele mele; cu toate acestea, eu ştiu că voi fi *a*înălţat în ziua din urmă.

20 Şi s-a întâmplat că în acest an, poporul lui Nefi a fost iarăşi fugărit şi alungat. Şi s-a întâmplat că noi am fost alungaţi până când am ajuns în ţara de la miazănoapte care se numea Sem.

21 Şi s-a întâmplat că noi am fortificat oraşul Sem şi am adunat în el atât de mulţi oameni cât a fost posibil pentru ca poate să-i putem salva pe ei de la distrugere.

22 Şi s-a întâmplat că în cel de-al trei sute patruzeci şi şaselea an, ei au început să năvălească iarăşi peste noi.

23 Şi s-a întâmplat că eu am vorbit poporului meu şi i-am îndemnat pe ei cu multă energie să stea cu curaj înaintea lamaniţilor şi să *a*lupte pentru nevestele lor şi pentru copiii lor, pentru casele lor şi pentru căminele lor.

24 Iar cuvintele mele i-au întărit pe ei întrucâtva în curaj, într-atât, încât nu au fugit din faţa lamaniţilor, ci au stat cu curaj împotriva lor.

25 Şi s-a întâmplat că noi ne-am luptat cu o oştire de treizeci de mii împotriva unei oştiri de cincizeci de mii. Şi s-a întâmplat că noi am stat în faţa lor cu o asemenea tărie încât ei au fugit din faţa noastră.

26 Şi s-a întâmplat că, atunci când ei au fugit, noi i-am urmărit cu oştirile noastre şi i-am înfruntat iarăşi şi i-am bătut; cu toate acestea, puterea Domnului nu a fost cu noi; da, noi am fost lăsaţi singuri, căci Spiritul Domnului nu a trăit în noi; de aceea, noi am devenit slabi la fel ca şi fraţii noştri.

27 Iar inima mea s-a întristat din cauza acestei mari calamităţi a poporului meu, din cauza ticăloşiei şi a lucrurilor lor abominabile. Dar iată, noi am mers împotriva lamaniţilor şi a tâlharilor lui Gadianton până când am pus iarăşi stăpânire pe pământurile moştenirii noastre.

28 Şi cel de-al trei sute patruzeci şi nouălea an a trecut. Iar în cel de-al trei sute cincizecilea an, noi am încheiat un tratat cu lamaniţii şi cu tâlharii lui Gadianton, prin care

18*a* GS Plăci.
19*a* Mosia 23:22; Eter 4:19.
23*a* Mosia 20:11; Alma 43:45.

pământurile moştenirii noastre au fost împărţite.

29 Şi lamaniţii ne-au dat nouă ţinutul de la miazănoapte, da, şi anume trecerea cea *a* îngustă care ducea la ţinutul de la miazăzi. Iar noi le-am dat lamaniţilor tot ţinutul de la miazăzi.

CAPITOLUL 3

Mormon strigă pocăinţă către nefiţi — Ei câştigă o mare biruinţă şi se mândresc cu puterea lor — Mormon refuză să-i conducă şi rugăciunile lui pentru ei sunt fără credinţă — Cartea lui Mormon invită pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel să creadă în Evanghelie. Circa 360–362 D.H.

Şi s-a întâmplat că lamaniţii nu au mai venit să se lupte iarăşi până când alţi zece ani au trecut. Şi iată, eu i-am folosit pe oamenii mei, nefiţii, ca să pregătească ţinuturile lor şi oştirile lor pentru timpul de bătălie.

2 Şi s-a întâmplat că Domnul mi-a spus: Strigă acestui popor — Pocăiţi-vă şi veniţi la Mine şi fiţi botezaţi şi zidiţi iarăşi Biserica Mea şi atunci voi veţi fi cruţaţi.

3 Iar eu am strigat către acest popor, dar a fost în zadar; şi ei nu şi-au dat seama că Domnul îi cruţase pe ei şi le dăduse lor o şansă să se pocăiască. Şi iată, ei şi-au întărit inimile împotriva Domnului Dumnezeul lor.

4 Şi s-a întâmplat că, după ce acest al zecelea an a trecut, făcând în total trei sute şaizeci de ani de la venirea lui Hristos, regele lamaniţilor mi-a trimis mie o epistolă care m-a anunţat cum că ei se pregăteau iarăşi să se lupte împotriva noastră.

5 Şi s-a întâmplat că eu am făcut ca poporul meu să se adune laolaltă în ţara Pustiu, într-un oraş care era la graniţele de lângă trecătoarea cea îngustă care ducea către ţinutul de la miazăzi.

6 Şi acolo ne-am instalat noi oştirile noastre pentru ca să putem să oprim oştirile lamaniţilor, pentru ca ei să nu poată să pună stăpânire pe nici unul dintre pământurile noastre; de aceea noi ne-am fortificat împotriva lor cu toată puterea.

7 Şi s-a întâmplat că în cel de-al trei sute şaizeci şi unulea an, lamaniţii au năvălit asupra oraşului Pustiu ca să se lupte împotriva noastră; şi s-a întâmplat că în anul acela noi i-am bătut pe ei, într-atât, încât ei s-au întors iarăşi în ţinuturile lor.

8 Şi în cel de-al trei sute şaizeci şi doilea an, ei au năvălit iarăşi ca să se lupte. Iar noi i-am învins iarăşi şi am ucis un număr mare dintre ei, iar morţii lor au fost aruncaţi în mare.

9 Iar acum, din cauza acestui lucru mare pe care nefiţii, poporul meu, l-au făcut, ei au început să se *a* mândrească cu puterea lor şi să jure în faţa cerurilor cum că ei se vor răzbuna pentru sângele fraţilor

29*a* Alma 22:32.

3 9*a* 2 Ne. 4:34.

lor care fuseseră uciși de către dușmanii lor.

10 Și ei au jurat pe ceruri, precum și pe tronul lui Dumnezeu că se [a]vor duce la luptă împotriva dușmanilor lor și că îi vor distruge pe ei de pe fața pământului.

11 Și s-a întâmplat că eu, Mormon, am refuzat cu străşnicie de la acest timp încolo să mai fiu comandantul și conducătorul acestui popor din cauza ticăloșiei și a lucrurilor sale abominabile.

12 Iată, eu i-am condus pe ei; fără a ține seama de ticăloșia lor i-am condus eu pe ei de multe ori în lupte și i-am iubit în acord cu [a]iubirea lui Dumnezeu care era în mine, cu toată inima mea; iar sufletul meu fusese vărsat în rugăciune către Dumnezeul meu pentru ei cât era ziua de lungă; și totuși, aceasta a fost [b]fără credință, din cauza împietririi inimilor lor.

13 Și de trei ori i-am eliberat eu pe ei din mâinile dușmanilor lor, iar ei nu s-au pocăit de păcatele lor.

14 Și atunci când ei au jurat pe tot ceea ce le fusese lor [a]interzis de către Domnul și Salvatorul nostru Isus Hristos că se vor duce să se lupte cu dușmanii lor și să se răzbune pentru sângele fraților lor, iată, glasul Domnului a venit către mine, zicând:

15 [a]Răzbunarea este a Mea, și Eu voi [b]răsplăti; și pentru că acest popor nu s-a pocăit după ce Eu l-am eliberat, el va fi alungat de pe fața pământului.

16 Și s-a întâmplat că eu am refuzat cu străşnicie să mă ridic împotriva dușmanilor mei; și am făcut chiar așa cum îmi poruncise Domnul; și am stat ca un martor nemișcat ca să arăt lumii întregi lucrurile pe care eu le-am văzut și auzit, în acord cu manifestările Spiritului care dăduse mărturie despre lucrurile care vor veni.

17 De aceea, eu vă scriu [a]vouă, neamurilor, precum și ție, casă a lui Israel, că atunci când lucrarea va începe, voi va trebui să fiți gata să vă pregătiți să vă întoarceți în țara moștenirii voastre;

18 Da, iată, eu scriu către toate marginile pământului; da, către voi, cele douăsprezece triburi ale lui Israel, care veți fi [a]judecate după faptele voastre de către cei doisprezece pe care Isus i-a ales ca să fie Ucenicii Săi în țara Ierusalimului.

19 Și eu scriu, de asemenea, către rămășița acestui popor, care, de asemenea, va fi judecată de către cei [a]doisprezece pe care Isus i-a ales în țara aceasta; și ei vor fi judecați de către ceilalți doisprezece pe care Isus i-a ales în țara Ierusalimului.

20 Și aceste lucruri mi le-a arătat mie Spiritul; de aceea,

10*a* 3 Ne. 3:20–21; Morm. 4:4.
12*a* GS Dragoste.
b Morm. 5:2.
14*a* 3 Ne. 12:34–37.
15*a* GS Răzbunare.
b D&L 82:23.
17*a* 2 Ne. 30:3–8; 3 Ne. 29:1.
18*a* Mat. 19:28; Luca 22:29–30; D&L 29:12.
19*a* 1 Ne. 12:9–10.

vă scriu eu vouă tuturor. Şi din cauza aceasta vă scriu eu vouă pentru ca să ştiţi că voi cu toţii va trebui să staţi în faţa scaunului de [a]judecată al lui Hristos, da, fiecare suflet care aparţine întregii [b]familii omeneşti a lui Adam; şi voi trebuie să staţi şi să fiţi judecaţi după faptele voastre, fie că ele sunt bune sau rele;

21 Şi, de asemenea, pentru ca voi să puteţi [a]crede în Evanghelia lui Isus Hristos pe care-o veţi avea printre voi; şi, de asemenea, pentru ca [b]Iudeii, poporul legământului Domnului, să aibă altă [c]mărturie, în afară de Acela pe care ei L-au văzut şi L-au auzit, cum că Isus pe care ei L-au ucis a fost [d]chiar Hristos şi chiar Dumnezeu.

22 Şi eu aş dori să pot să conving [a]toate marginile pământului să se pocăiască şi să se pregătească să stea în faţa scaunului de judecată al lui Hristos.

CAPITOLUL 4

Războiul şi măcelul continuă—Ticăloşii îi pedepsesc pe cei ticăloşi—O ticăloşie mai mare decât oricare dinainte predomină în tot Israelul—Femei şi copii sunt jertfiţi idolilor—Lamaniţii încep să-i mănânce pe nefiţi din faţa lor. Circa 363–375 d.H.

Şi acum s-a întâmplat că în cel de-al trei sute şaizeci şi treilea an, nefiţii s-au ridicat cu oştirile lor ca să se lupte împotriva lamaniţilor în afara ţării Pustiu.

2 Şi s-a întâmplat că oştirile nefiţilor au fost mânate iarăşi înapoi în ţara Pustiu. Şi în timp ce ei mai erau încă obosiţi, o oştire proaspătă a lamaniţilor a venit peste ei; şi au avut o bătălie aprinsă, într-atât, încât lamaniţii au pus stăpânire pe oraşul Pustiu şi au ucis pe mulţi dintre nefiţi şi au luat mulţi prizonieri.

3 Şi cei rămaşi au fugit şi s-au unit cu locuitorii oraşului Teancum. Acum, oraşul Teancum era la graniţele de lângă malul mării; şi era, de asemenea, aproape de oraşul Pustiu.

4 Şi aceasta a fost [a]pentru că oştirile nefiţilor s-au dus peste lamaniţi încât ei au început să fie loviţi; căci dacă nu ar fi fost pentru aceasta, lamaniţii nu ar fi putut să aibă nici o putere asupra lor.

5 Dar iată, judecăţile lui Dumnezeu îi vor copleşi pe cei păcătoşi; iar cei păcătoşi de către păcătoşi sunt [a]pedepsiţi; căci păcătoşii sunt aceia care aţâţă inimile copiilor oamenilor la vărsare de sânge.

6 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au făcut pregătiri ca să vină împotriva oraşului Teancum.

7 Şi s-a întâmplat că în cel de-al trei sute şaizeci şi patrulea an, lamaniţii au venit împotriva oraşului Teancum pentru ca ei să poată pune stăpânire şi pe oraşul Teancum.

20*a* GS Judecată, ultima.
b D&L 27:11.
21*a* D&L 3:20.
b GS Iudei.
c 2 Ne. 25:18.
d 2 Ne. 26:12; Mosia 7:27.
22*a* Alma 29:1.
4 4*a* Morm. 3:10.
5*a* D&L 63:33.

8 Şi s-a întâmplat că ei au fost respinşi şi goniţi înapoi de către nefiţi. Iar atunci când nefiţii au văzut că ei îi respinseseră pe lamaniţi, iarăşi s-au înfumurat din cauza puterii lor; şi au mers în puterea lor şi au pus iarăşi stăpânire pe oraşul Pustiu.

9 Şi acum, toate aceste lucruri fuseseră împlinite; şi mii din amândouă părţile au fost ucişi, atât din partea nefiţilor, cât şi din partea lamaniţilor.

10 Şi s-a întâmplat că cel de-al trei sute şaizeci şi şaselea an a trecut, iar lamaniţii au venit iarăşi peste nefiţi ca să se lupte; şi totuşi nefiţii nu s-au pocăit de răul pe care-l făcuseră, ci au persistat în continuare în ticăloşia lor.

11 Şi nu este posibil ca limba să descrie sau ca omul să scrie o descriere perfectă a scenei oribile a sângelui şi măcelului care a fost printre oameni, atât nefiţi, cât şi lamaniţi; şi fiecare inimă a fost împietrită aşa încât ei s-au bucurat în continuare în vărsarea de sânge.

12 Şi niciodată nu mai fusese o [a]ticăloşie atât de mare printre toţi copiii lui Lehi, nici printre toţi cei din casa lui Israel, în acord cu cuvintele Domnului, aşa cum a fost printre acest popor.

13 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au pus stăpânire pe oraşul Pustiu şi aceasta pentru că numărul lor întrecea [a]numărul nefiţilor.

14 Şi ei, de asemenea, au mărşăluit împotriva oraşului Teancum şi i-au alungat pe locuitorii lui afară din el şi au luat mulţi prizonieri, atât femei cât şi copii, şi i-au oferit pe ei ca jertfe [a]idolilor-zei ai lor.

15 Şi s-a întâmplat că în cel de-al trei sute şaizeci şi şaptelea an, nefiţii fiind mânioşi pentru că lamaniţii au jertfit pe femeile şi copiii lor, s-au dus împotriva lamaniţilor cu o furie foarte mare, într-atât, încât ei iarăşi i-au bătut pe lamaniţi şi i-au alungat afară din ţinuturile lor.

16 Iar lamaniţii nu au mai venit iarăşi peste nefiţi până în cel de-al trei sute şaptezeci şi cincilea an.

17 Şi în acest an iarăşi au năvălit ei asupra nefiţilor cu toate puterile lor; şi nu au fost număraţi din cauza numărului lor mare.

18 Şi [a]de la acest timp înainte, nefiţii nu au mai câştigat putere asupra lamaniţilor, ci au început să fie măturaţi de aceştia la fel ca roua înainte de răsăritul soarelui.

19 Şi s-a întâmplat că lamaniţii iarăşi au năvălit asupra oraşului Pustiu; şi a fost o bătălie foarte cumplită în ţara Pustiu, în care ei i-au învins pe nefiţi.

20 Şi ei iarăşi au fugit din faţa lor şi au venit în oraşul Boaz; iar acolo, s-au ridicat împotriva lamaniţilor cu curaj foarte mare într-atât, încât lamaniţii nu i-au învins pe ei până când ei au venit iarăşi pentru a doua oară.

21 Iar atunci când au venit pentru a doua oară, nefiţii au fost alungaţi şi măcelăriţi

12*a* Gen. 6:5; 3 Ne. 9:9.
13*a* Morm. 5:6.
14*a* GS Idolatrie.
18*a* Morm. 3:3.

într-un măcel foarte mare; femeile şi copiii lor iarăşi au fost jertfiţi idolilor.

22 Şi s-a întâmplat că nefiţii iarăşi au fugit din faţa lor, luând cu ei pe toţi locuitorii, atât pe cei din oraşe, cât şi pe cei de la sate.

23 Şi acum eu, Mormon, văzând că lamaniţii erau cât pe ce să răstoarne ţara, de aceea, eu m-am dus la dealul [a]Şim şi am luat toate scrierile pe care Amaron le ascunsese în Domnul.

CAPITOLUL 5

Mormon conduce iarăşi oştirile nefiţilor în bătălii de sânge şi măcel —Cartea lui Mormon va fi dezvăluită pentru ca să convingă întregul Israel că Isus este Hristosul —Din cauza necredinţei lor, lamaniţii vor fi împrăştiaţi, iar Spiritul va înceta să trăiască cu ei—Ei vor primi Evanghelia de la neamuri, în zilele din urmă. Circa 375–384 D.H.

Şi s-a întâmplat că eu am mers printre nefiţi şi m-am pocăit pentru [a]jurământul pe care-l făcusem că nu-i voi mai ajuta; şi ei iarăşi mi-au dat comanda oştirilor lor, căci se uitau la mine ca şi cum eu puteam să-i salvez de la suferinţele lor.

2 Dar iată, am fost [a]fără speranţă, căci eu am ştiut de judecăţile Domnului care trebuia să vină asupra lor; căci ei nu s-au pocăit de nedreptăţile lor, ci s-au luptat pentru vieţile lor fără ca să cheme numele Aceluia care i-a făcut pe ei.

3 Şi s-a întâmplat că lamaniţii au venit asupra noastră în timp ce noi fugeam către oraşul Iordanului; dar iată, ei au fost alungaţi înapoi încât ei nu au ocupat oraşul la data aceea.

4 Şi s-a întâmplat că ei iarăşi au venit asupra noastră, iar noi am păstrat oraşul. Şi au mai fost, de asemenea, şi alte oraşe care au fost păstrate de către nefiţi, care rezistenţă i-a ţinut pe ei în afară încât nu au putut să pătrundă în ţara care se întindea în faţa noastră ca să-i distrugă pe locuitorii ţării noastre.

5 Dar s-a întâmplat că, prin toate ţinuturile prin care am trecut, locuitorii de acolo nu erau adunaţi înăuntru; ei fuseseră distruşi de către lamaniţi, iar oraşele lor şi satele lor şi cetăţile lor fuseseră arse de foc; şi astfel au trecut trei sute şaptezeci şi nouă de ani.

6 Şi s-a întâmplat că în cel de-al trei sute optzecilea an, lamaniţii iarăşi au venit peste noi ca să se lupte, iar noi am stat împotriva lor cu curaj; dar totul a fost în zadar, căci numărul lor era atât de mare, încât ei au călcat poporul nefiţilor sub picioarele lor.

7 Şi s-a întâmplat că noi iarăşi am fugit, iar cei a căror fugă a fost mai iute decât a lamaniţilor au scăpat, iar aceia a căror fugă nu a întrecut pe cea a lamaniţilor au fost călcaţi în picioare şi distruşi.

23*a* Morm. 1:3.

5 1*a* Morm. 3:11.

2*a* Morm. 3:12.

8 Şi acum iată eu, Mormon, nu doresc să sfâşii sufletele oamenilor aruncându-le în faţă o scenă atât de îngrozitoare de sânge şi măcel ca aceea care a fost aşternută în faţa ochilor mei; dar eu, ştiind că lucrurile acestea trebuie să fie făcute cunoscute şi că toate lucrurile ascunse trebuie să fie [a]dezvăluite pe acoperişul caselor—

9 Şi, de asemenea, că o cunoaştere a acestor lucruri trebuie să [a]vină la rămăşiţa acestui popor, precum şi către neamuri, despre care Domnul a spus că trebuia să [b]împrăştie acest popor, iar acest popor trebuia să fie socotit ca nimica toată în faţa lor—de aceea, eu scriu o [c]prescurtare, neîndrăznind să fac o relatare completă a lucrurilor pe care le-am văzut din cauza poruncii pe care am primit-o, precum şi pentru ca voi să nu aveţi o supărare prea mare din cauza ticăloşiei acestui popor.

10 Şi acum iată, eu spun aceasta către seminţia lor, precum şi către neamurile care au grijă de casa lui Israel, care îşi dau seama şi ştiu de unde vin binecuvântările lor.

11 Căci eu ştiu că asemenea lucru va aduce întristare din cauza suferinţei casei lui Israel; da, ei se vor întrista din cauza distrugerii acestui popor; se vor întrista pentru că acest popor nu s-a pocăit pentru ca să poată fi primit în braţele lui Isus.

12 Acum, [a]aceste lucruri sunt scrise către [b]rămăşiţa casei lui Iacov; şi ele sunt scrise în felul acesta pentru că este ştiut de Dumnezeu că ticăloşia nu poate să le aducă lor pe acestea; şi ele trebuie să fie [c]ascunse în Domnul pentru ca să poată fi descoperite la timpul ales de El.

13 Şi aceasta este porunca pe care am primit-o eu; şi iată, ele vor fi descoperite în acord cu porunca Domnului, atunci când El va găsi de cuviinţă în înţelepciunea Sa.

14 Şi iată, ele vor ajunge până la cei necredincioşi dintre [a]iudei; şi în scopul acesta vor ajunge ele—pentru ca ei să poată fi [b]convinşi că Isus este Hristos, Fiul Dumnezeului celui Viu; că Tatăl va îndeplini prin Fiul Său Preaiubit scopul Său cel mare şi veşnic, restaurându-i pe iudei sau întreaga casă a lui Israel în ţara moştenirii lor, pe care Domnul Dumnezeul lor le-a dat-o lor pentru înfăptuirea [c]legământului Său.

15 Şi, de asemenea, pentru ca seminţia [a]acestui popor să poată să creadă mai cu convingere în Evanghelia Lui, care va [b]ajunge până la ei de la neamuri; căci acest popor va fi [c]împrăştiat

8a Luca 12:2–3; 2 Ne. 27:11; D&L 1:3.
9a 4 Ne. 1:49.
b 3 Ne. 16:8.
c Morm. 1:1.
12a Enos 1:16; Hel. 15:11–13.
GS Cartea lui Mormon.
b D&L 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14; Moro. 10:1–2.
14a 2 Ne. 29:13; 30:7–8.
GS Iudei.
b 2 Ne. 25:16–17.
c 3 Ne. 29:1–3.
15a 3 Ne. 21:3–7, 24–26.
b 1 Ne. 13:20–29, 38; Morm. 7:8–9.
c 1 Ne. 10:12–14; 3 Ne. 16:8.

şi va [d]deveni un popor negru, murdar şi scârbos, dincolo de orice descriere a ceea ce a fost vreodată printre noi, da, şi chiar şi a ceea ce a fost printre lamaniţi; şi aceasta din cauza necredinţei şi a idolatriei lor.

16 Căci iată, Spiritul Domnului a încetat deja să se mai [a]lupte cu strămoşii lor; şi ei sunt fără de Hristos şi fără de Dumnezeu în lume; şi ei sunt mânaţi ca [b]pleava spulberată de vânt.

17 Ei au fost odată un popor plăcut şi L-au avut pe Hristos ca [a]păstor; da, ei au fost conduşi chiar de către Dumnezeu Tatăl.

18 Dar acum iată, ei sunt [a]conduşi de către Satana, tot aşa cum pleava este dusă de vânt sau tot aşa cum o corabie este mânată de valuri, fără pânză şi ancoră sau fără nimic care s-o conducă; şi aşa cum este ea, tot aşa sunt ei.

19 Şi iată, Domnul a rezervat binecuvântările Lui pe care ei le-ar fi putut primi în ţară pentru [a]neamurile care vor avea stăpânire peste ţară.

20 Dar iată, se va întâmpla că ei vor fi mânaţi şi împrăştiaţi de către neamuri; şi după ce ei vor fi mânaţi şi împrăştiaţi de către neamuri, iată, atunci Domnul îşi va [a]aduce aminte de [b]legământul pe care El l-a făcut cu Avraam şi cu toţi cei din casa lui Israel.

21 Şi Domnul, de asemenea, îşi va aduce aminte de [a]rugăciunile celor drepţi, care au fost făcute către El pentru ei.

22 Iar apoi, o, voi neamurilor, cum de puteţi voi să staţi în faţa puterii lui Dumnezeu dacă nu vă pocăiţi şi nu vă întoarceţi de pe căile voastre păcătoase?

23 Nu ştiţi voi că sunteţi în mâinile lui Dumnezeu? Nu ştiţi voi că El are toată puterea şi că la [a]porunca Lui cea mare pământul va fi [b]răsucit ca un sul?

24 De aceea, pocăiţi-vă şi umiliţi-vă în faţa Lui, de teamă ca El să nu vină cu dreptate împotriva voastră—de teamă ca o rămăşiţă a seminţiei lui Iacov să nu umble printre voi ca un [a]leu şi să vă sfâşie în bucăţi şi atunci nu va fi nimeni ca să vă elibereze.

CAPITOLUL 6

Nefiţii se adună în ţara Cumora pentru ultimele bătălii—Mormon ascunde cronicile sfinte în Dealul Cumora—Lamaniţii sunt victorioşi şi neamul nefiţilor este distrus—Sute de mii sunt ucişi de sabie. Circa 385 d.H.

Şi acum, eu termin cronica mea despre [a]distrugerea poporului meu, nefiţii. Şi s-a întâmplat că noi am înaintat în marş înaintea lamaniţilor.

2 Iar eu, Mormon, am scris o epistolă către regele lamaniţilor

15*d* 2 Ne. 26:33.
16*a* Gen. 6:3; Eter 2:15.
b Ps. 1:4.
17*a* GS Păstorul cel bun.
18*a* 2 Ne. 28:21.
19*a* 3 Ne. 20:27–28.
20*a* 3 Ne. 16:8–12.
b GS Legământul avraamic.
21*a* Enos 1:12–18; Morm. 9:36–37.
23*a* Hel. 12:8–17.
b 3 Ne. 26:3.
24*a* Mica 5:8; 3 Ne. 20:15–16.
6 1*a* 1 Ne. 12:19; Iarom 1:10; Alma 45:9–14; Hel. 13:5–11.

şi i-am cerut să ne acorde dreptul ca să ne adunăm poporul nostru în [a]ţara Cumora, lângă un deal care era numit Cumora, iar acolo să ne batem.

3 Şi s-a întâmplat că regele lamaniţilor mi-a acordat ceea ce am dorit.

4 Şi s-a întâmplat că noi am înaintat în marş până în ţara Cumora şi ne-am instalat corturile de jur-împrejurul dealului Cumora; şi acesta era un ţinut cu multe ape şi râuri şi cascade; şi aici am avut noi nădejdea să câştigăm avantaj asupra lamaniţilor.

5 Şi când trei sute optzeci şi patru de ani au trecut, noi adunaserăm pe toţi cei rămaşi din poporul nostru în ţara Cumora.

6 Şi s-a întâmplat că, atunci când noi adunaserăm tot poporul nostru într-un singur grup în ţara Cumora, iată eu, Mormon, am început să îmbătrânesc; şi ştiind că aceasta avea să fie ultima bătălie a poporului meu şi având poruncă de la Domnul ca să nu las cronicile care fuseseră înmânate de strămoşii noştri, şi care erau sfinte, să cadă în mâna lamaniţilor (căci lamaniţii le-ar fi distrus), de aceea, eu am făcut [a]această cronică pe plăcile lui Nefi şi am [b]ascuns în dealul Cumora toate cronicile care îmi fuseseră încredinţate mie de către mâna Domnului, în afară de [c]aceste câteva plăci pe care eu le-am dat fiului meu, [d]Moroni.

7 Şi s-a întâmplat că poporul meu împreună cu nevestele lor şi cu copiii lor au văzut acum [a]oştirile lamaniţilor înaintând în marş către ei; şi cu frica aceea îngrozitoare de moarte, care umple piepturile tuturor celor slabi, au aşteptat ei ca să-i întâmpine.

8 Şi s-a întâmplat că ei au venit ca să se lupte împotriva noastră, iar fiecare suflet era umplut de groază din cauza numărului lor mare.

9 Şi s-a întâmplat că ei au tăbărât asupra poporului meu cu săbiile şi cu arcurile, cu săgeţile şi cu topoarele şi cu tot felul de arme de război.

10 Şi s-a întâmplat că oamenii mei au fost doborâţi la pământ, da, şi anume cei zece mii care erau cu mine şi eu am căzut rănit în mijlocul lor; şi ei au trecut pe lângă mine şi nu au pus capăt vieţii mele.

11 Şi atunci când ei au trecut printre noi şi au doborât pe [a]toţi oamenii mei în afară de douăzeci şi patru dintre noi (printre care era şi fiul meu Moroni) şi noi supravieţuisem celor morţi din poporul nostru, am văzut în ziua următoare, atunci când lamaniţii se întorseseră în taberele lor, de pe vârful dealului Cumora, pe cei zece mii din poporul meu care fuseseră doborâţi, fiind conduşi de mine în fruntea lor.

12 Şi noi, de asemenea, i-am văzut pe cei zece mii din po-

2 *a* Eter 9:3.
6 *a* GS Plăci.
b Eter 15:11.
c C. lui M. 1:2.
d Morm. 8:1.
7 *a* 1 Ne. 12:15.
11 *a* 1 Ne. 12:19–20; Hel. 15:17.

porul meu care fuseseră conduşi de către fiul meu, Moroni.

13 Şi iată, cei zece mii ai lui Ghidghidona căzuseră, iar el, de asemenea, căzuse în mijlocul lor.

14 Şi Lama căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Ghilgal căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Limha căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Ieneum căzuse împreună cu cei zece mii ai săi; iar Cumeniha şi Moroniha şi Antionum şi Şiblom şi Sem şi Ioş căzuseră împreună cu cei zece mii ai fiecăruia dintre ei.

15 Şi s-a întâmplat că au mai fost încă zece care au căzut de sabie, împreună cu cei zece mii ai fiecăruia dintre ei; da, şi anume [a]toţi oamenii mei căzuseră în afară de cei douăzeci şi patru care fuseseră împreună cu mine, precum şi câţiva care scăpaseră în ţinuturile de la miazăzi şi câţiva care dezertaseră la lamaniţi; iar carnea lor şi oasele lor şi sângele lor erau împrăştiate pe faţa pământului, fiind părăsiţi acolo de mâinile acelora care-i uciseseră ca să se facă ţărână şi să putrezească şi să se întoarcă în pământul-mamă.

16 Iar sufletul meu a fost sfâşiat de groază din cauza măcelăririi poporului meu; şi eu am strigat:

17 O, voi cei cinstiţi, cum de aţi putut voi să vă îndepărtaţi de căile Domnului! O, voi cei cinstiţi, cum de aţi putut voi să-L respingeţi pe Isus care a stat cu braţele deschise ca să vă primească!

18 Iată, dacă voi nu aţi fi făcut aceasta, voi nu aţi fi căzut. Dar iată, voi aţi căzut, iar eu jelesc pierderea voastră.

19 O, voi fii şi fiice cinstite, voi taţi şi mame, voi bărbaţi şi neveste, voi cei cinstiţi, cum de s-a întâmplat ca voi să cădeţi!

20 Dar iată, voi sunteţi duşi, iar întristarea mea nu poate să vă aducă înapoi.

21 Şi în curând va veni ziua când mortalitatea voastră trebuie să se schimbe în nemurire, iar aceste trupuri care acum putrezesc în corupţie trebuie în curând să devină trupuri [a]incoruptibile; iar apoi voi va trebui să staţi în faţa scaunului de judecată al lui Hristos ca să fiţi judecaţi după faptele voastre; şi dacă va fi ca voi să fiţi drepţi, atunci voi sunteţi binecuvântaţi împreună cu strămoşii voştri care s-au dus înaintea voastră.

22 O, dacă voi v-aţi fi pocăit înainte ca această mare distrugere să fi venit asupra voastră. Dar iată, voi v-aţi dus, iar Tatăl, da, Tatăl cel Veşnic din ceruri cunoaşte starea voastră; şi El face cu voi aşa după cum este [a]dreptatea şi [b]îndurarea Lui.

CAPITOLUL 7

Mormon îi invită pe lamaniţii din zilele din urmă să creadă în Hristos, să accepte Evanghelia Lui şi să fie salvaţi — Toţi aceia care cred în Biblie vor crede şi în Cartea lui Mormon. Circa 385 d.H.

15*a* Alma 9:24.
21*a* 1 Cor. 15:53–54.
22*a* GS Dreptate.
b GS Milostiv, milostenie, milă.

Şi acum iată, eu aş dori să vorbesc întrucâtva către cei [a]rămaşi din acest popor care sunt cruţaţi, dacă va fi ca Dumnezeu să le dea lor cuvintele mele pentru ca ei să poată cunoaşte lucrurile strămoşilor lor; da, eu vă spun vouă, voi, rămăşiţa casei lui Israel; şi acestea sunt cuvintele pe care eu le spun:

2 Voi să ştiţi că sunteţi din [a]casa lui Israel.

3 Voi să ştiţi că trebuie să veniţi la pocăinţă, căci altfel nu puteţi fi salvaţi.

4 Voi să ştiţi că trebuie să vă puneţi jos armele voastre de război şi să nu vă mai desfătaţi în vărsarea de sânge şi să nu mai puneţi mâna pe ele, decât dacă Dumnezeu vă va porunci.

5 Voi să ştiţi că trebuie să ajungeţi la [a]cunoaşterea strămoşilor voştri şi să vă pocăiţi de toate păcatele şi nedreptăţile voastre şi să [b]credeţi în Isus Hristos, că El este Fiul lui Dumnezeu şi că El a fost ucis de către Iudei şi că prin puterea Tatălui, El a înviat din nou, prin care El a câştigat [c]victorie asupra mormântului; şi prin El, de asemenea, muşcătura morţii este înghiţită.

6 Şi El va face [a]învierea morţilor prin care omul trebuie să se ridice şi să stea în faţa [b]scaunului Lui de judecată.

7 Şi El a înfăptuit [a]mântuirea lumii prin care aceluia care este găsit [b]nevinovat în faţa Lui în ziua judecăţii i se dă să [c]locuiască în prezenţa lui Dumnezeu în împărăţia Lui, să cânte neîncetat împreună cu [d]corurile de sus cântece de preamărire pentru Tatăl şi pentru Fiul şi pentru Duhul Sfânt, care sunt [e]un Dumnezeu, într-o stare de [f]fericire fără de sfârşit.

8 De aceea, pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi în numele lui Isus şi ţineţi-vă strâns de [a]Evanghelia lui Hristos care va fi pusă în faţa voastră, nu numai în această cronică, ci şi în [b]cronica ce va veni la neamuri [c]de la Iudei, care cronică va veni de la neamuri [d]la voi.

9 Căci iată, [a]aceasta s-a scris cu scopul ca voi să [b]credeţi în aceasta; şi dacă voi credeţi aceea, atunci voi veţi crede aceasta, de asemenea; şi dacă voi credeţi aceasta, atunci voi veţi cunoaşte despre strămoşii voştri, precum şi despre faptele minunate care au fost făcute printre ei de către puterea lui Dumnezeu.

10 Şi voi, de asemenea, veţi cunoaşte că sunteţi o rămăşiţă a seminţiei lui Iacov; de aceea, voi

7 1*a* Hel. 15:11–13.
2*a* Alma 10:3.
5*a* 2 Ne. 3:12.
b GS (a) Crede; Credinţă.
c Isa. 25:8; Mosia 16:7–8.
6*a* GS Înviere.
b GS Isus Hristos—Judecător; Judecată, ultima.
7*a* GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
b GS Neprihănire, neprihănit.
c 1 Ne. 10:21; D&L 76:62; Moise 6:57.
d Mosia 2:28.
e D&L 20:28.
GS Dumnezeu, divinitate.
f GS Bucurie.
8*a* GS Evanghelie.
b GS Biblie.
c 2 Ne. 29:4–13.
d 1 Ne. 13:38.
9*a* GS Cartea lui Mormon.
b 1 Ne. 13:38–41.

sunteţi număraţi în poporul întâiului legământ; şi dacă va fi ca voi să credeţi în Hristos şi să fiţi botezaţi, mai întâi prin apă, iar apoi prin foc şi prin Duhul Sfânt, urmând [a]exemplul Salvatorului nostru, în acord cu ceea ce El ne-a poruncit nouă, atunci va fi bine de voi în ziua judecăţii. Amin.

CAPITOLUL 8

Lamaniţii îi caută şi-i distrug pe nefiţi—Cartea lui Mormon va fi dezvăluită prin puterea lui Dumnezeu—Blesteme sunt aruncate asupra acelora care respiră mânie şi se împotrivesc lucrărilor Domnului—Cronica nefiţilor se va dezvălui într-o zi de ticăloşie, degenerare şi apostazie. Circa 400–421 D.H.

IATĂ eu, [a]Moroni, termin [b]cronica tatălui meu, Mormon. Iată, eu am numai puţine lucruri de scris, care lucruri mi-au fost poruncite de către tatăl meu.

2 Şi acum s-a întâmplat că, după bătălia cea [a]mare şi înfricoşătoare de la Cumora, iată, nefiţii care scăpaseră în ţara de la miazăzi au fost fugăriţi de către [b]lamaniţi până când au fost distruşi cu toţii.

3 Şi tatăl meu, de asemenea, a fost ucis de ei, iar eu chiar rămân [a]singur ca să scriu povestea tristă a distrugerii poporului meu. Dar iată, ei sunt duşi, iar eu îndeplinesc porunca tatălui meu. Şi dacă ei mă vor ucide pe mine sau nu, eu nu ştiu.

4 De aceea, voi scrie şi voi ascunde cronicile în pământ; şi încotro mă duc, nu are nici o importanţă.

5 Iată, tatăl meu a făcut [a]această cronică şi a scris scopul ei. Şi iată, eu aş dori să scriu, de asemenea, dacă aş avea loc pe [b]plăci, dar nu am; şi nici metal nu am, căci sunt singur. Tatăl meu a fost ucis în bătălie, precum şi toate neamurile mele, iar eu nu am nici prieteni şi nici unde să mă duc; şi cât timp va dori Domnul ca eu să mai trăiesc, eu nu ştiu.

6 Iată, patru [a]sute de ani au trecut de la venirea Domnului şi Salvatorului nostru.

7 Şi iată, lamaniţii au fugărit poporul meu, nefiţii, din oraş în oraş şi din loc în loc chiar până când nici unul dintre ei nu a mai rămas; şi mare a fost [a]căderea lor; da, mare şi uimitoare este distrugerea poporului meu, nefiţii.

8 Şi iată, mâna Domnului este aceea care a făcut aceasta. Şi iată, de asemenea, că lamaniţii sunt în [a]război unul cu altul; şi întreaga faţă a acestei ţări este un cerc continuu de ucideri şi vărsare de sânge; şi nimeni nu cunoaşte sfârşitul războiului.

9 Şi acum iată, eu nu mai spun nimic despre ei, căci nu mai

10*a* 2 Ne. 31:5–9.
8 1*a* GS Moroni, fiul lui Mormon.
b GS Plăci.
2*a* Morm. 6:2–15.
b D&L 3:18.
3*a* Moro. 9:22.
5*a* Morm. 2:17–18.
b Morm. 6:6.
6*a* Alma 45:10.
7*a* 1 Ne. 12:2–3.
8*a* 1 Ne. 12:20–23.

este nimeni, decât lamaniţii şi [a]tâlharii care sunt pe faţa ţării.

10 Şi nu mai este nimeni care să-L cunoască pe adevăratul Dumnezeu, în afară de [a]Ucenicii lui Isus care rămăseseră în ţară până când ticăloşia poporului a fost atât de mare, încât Domnul nu i-a suferit pe ei ca să [b]rămână cu poporul; şi dacă ei încă mai sunt pe faţa pământului, nimeni nu ştie.

11 Dar iată, [a]tatăl meu şi cu mine i-am văzut pe ei, iar ei ne-au slujit nouă.

12 Şi oricine va primi această cronică şi nu o va condamna din cauza imperfecţiunilor care sunt în ea, tot acela va cunoaşte lucruri încă şi [a]mai mari decât acestea. Iată, eu sunt Moroni; şi dacă ar fi cu putinţă, eu aş dori să vă fac vouă cunoscute toate lucrurile.

13 Iată, eu termin să vă spun despre acest popor. Eu sunt fiul lui Mormon, iar tatăl meu a fost un [a]urmaş al lui Nefi.

14 Şi tot eu sunt acela care a [a]ascuns această cronică în Domnul; plăcile acelea nu sunt de nici o valoare din cauza poruncii Domnului. Căci El într-adevăr a spus că nimeni nu le va avea ca să [b]capete câştig; dar cronica de pe ele este de mare valoare; iar acela care le va aduce la lumină, pe el Domnul îl va binecuvânta.

15 Căci nimeni nu poate avea puterea de a o aduce la lumină, decât dacă lucrul acesta îi va fi dat lui de către Dumnezeu; căci Dumnezeu doreşte ca aceasta să fie făcută cu [a]ochiul îndreptat numai către slava Lui sau la bunăstarea poporului de legământ al Domnului din vechime şi îndelung împrăştiat.

16 Şi binecuvântat să fie [a]acela care va aduce acest lucru la lumină; căci acesta va fi [b]adus afară din întuneric la lumină, potrivit cuvântului lui Dumnezeu; da, el va fi adus afară din pământ şi va străluci cu putere din întuneric şi va fi adus la cunoştinţa poporului; şi lucrul acesta va fi făcut prin puterea lui Dumnezeu.

17 Şi dacă vor fi [a]greşeli, acestea vor fi greşelile unui om. Dar iată, noi nu cunoaştem nici o greşeală; cu toate acestea, Dumnezeu cunoaşte toate lucrurile; de aceea, acela care [b]osândeşte, el să ştie că va fi în pericol să ajungă în focul iadului.

18 Iar acela care spune: Arată-mi sau vei fi lovit—acela să ştie să se păzească să nu poruncească ceea ce este interzis de către Domnul.

19 Căci iată, acelaşi care [a]judecă cu grăbire va fi judecat cu grăbire; căci plata lui va fi după faptele lui; de aceea, acela care loveşte va fi lovit de către Domnul.

20 Iată ce spune Scriptura—

9*a* Morm. 2:8.
10*a* 3 Ne. 28:7; Eter 12:17. GS Trei ucenici nefiţi.
b Morm. 1:16.
11*a* 3 Ne. 28:24–26.
12*a* 3 Ne. 26:6–11.
13*a* 3 Ne. 5:20.
14*a* Moro. 10:1–2.
b JS—I 1:46.
15*a* D&L 4:5.
16*a* 2 Ne. 3:6–7, 11, 13–14.
b Isa. 29:18; 2 Ne. 27:29.
17*a* Morm. 9:31, 33; Eter 12:23–28.
b 3 Ne. 29:5; Eter 4:8.
19*a* JST, Mat. 7:1–2; 3 Ne. 14:1–2; Moro. 7:14.

omul nu trebuie să lovească şi nici să judece; căci judecata este a Mea, spune Domnul, iar răzbunarea, de asemenea, este a Mea; şi Eu voi plăti înapoi.

21 Iar acela care va sufla mânie şi lupte împotriva lucrării Domnului, precum şi împotriva poporului de legământ al Domnului, care este casa lui Israel, şi care va zice: Noi vom distruge lucrarea Domnului, iar Domnul nu-Şi va aduce aminte de legământul Său pe care l-a făcut cu casa lui Israel — tot acela este în pericol să fie doborât la pământ şi aruncat în foc;

22 Căci [a]scopuri veşnice al Domnului vor continua până când toate făgăduinţele Lui vor fi împlinite.

23 Cercetaţi profeţiile lui [a]Isaia. Iată, eu nu pot să le scriu. Da, iată, vă spun eu vouă, cum că acei sfinţi care au plecat înaintea mea, care au avut stăpânire asupra acestei ţări, vor [b]implora, da, chiar din ţărână Îl vor implora ei pe Domnul; şi aşa cum Domnul trăieşte, tot aşa îşi va aduce El aminte de legământul pe care l-a făcut cu ei.

24 Şi El cunoaşte [a]rugăciunile lor, cum că ele erau din partea fraţilor lor. Şi El cunoaşte credinţa lor, căci în numele Lui puteau ei să mişte [b]munţi; şi în numele Lui puteau ei să facă pământul să se cutremure; şi prin puterea cuvântului Lui au făcut ei [c]închisori să se dărâme la pământ; da, chiar şi cele mai înspăimântătoare cuptoare nu au putut să le facă lor nici un rău, precum nici animalele sălbatice sau şerpii veninoşi, datorită puterii cuvântului Lui.

25 Şi iată, [a]rugăciunile lor erau, de asemenea, din partea aceluia pe care Domnul îl va lăsa să aducă aceste lucruri la lumină.

26 Şi nimeni nu trebuie să spună că acestea nu se vor întâmpla, căci cu siguranţă ele se vor întâmpla, căci aşa a spus Domnul; căci [a]din pământ vor veni ele, prin mâna Domnului; şi nimeni nu va putea să oprească aceasta; şi aceasta se va întâmpla într-o zi când se va spune că [b]miracole nu mai sunt; şi se va întâmpla ca şi cum cineva ar vorbi [c]din morţi.

27 Şi se va întâmpla într-o zi când [a]sângele sfinţilor Îl va implora pe Domnul din cauza combinaţiilor [b]secrete şi a lucrărilor întunericului.

28 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când puterea lui Dumnezeu va fi tăgăduită şi [a]bisericile vor fi corupte şi înălţate în trufia inimilor lor; da, şi anume, într-o zi când conducătorii bisericilor şi învăţătorii se vor înălţa în îngâmfarea inimilor

22*a* D&L 3:3.
23*a* 3 Ne. 20:11; 23:1.
b Isa. 29:4; 2 Ne. 3:19–20; 26:16.
24*a* Enos 1:12–18; Morm. 9:36; D&L 10:46.
b Iacov 4:6; Hel. 10:9.
c Alma 14:27–29.
25*a* Morm. 5:21.
26*a* Isa. 29:4; 2 Ne. 33:13.
b Morm. 9:15–26; Moro. 7:27–29, 33–37.
c 2 Ne. 26:15–16; Morm. 9:30; Moro. 10:27.
27*a* Eter 8:22–24; D&L 87:6–7.
b GS Combinaţii secrete.
28*a* 1 Tim. 3:1–7; 1 Ne. 14:9–10; 2 Ne. 28:3–32; D&L 33:4.

lor chiar în invidia acelora care aparţin de bisericile lor.

29 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când [a]se va auzi despre focuri şi furtuni şi [b]nori de fum în ţări străine.

30 Şi, de asemenea, se va auzi despre [a]războaie, zvonuri de războaie şi cutremure de pământ în diferite locuri.

31 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când va fi o mare spurcăciune pe faţa pământului; vor fi crime şi furturi, minciuni şi înşelăciuni, curvie şi tot felul de lucruri abominabile; când mulţi vor fi aceia care vor spune fă asta sau fă cealaltă şi nu va [a]avea nici o importanţă, căci Domnul va [b]opri toate acestea în ziua din urmă. Dar vai de aceia, căci ei sunt în [c]fierea amărăciunii şi prinşi în legăturile nedreptăţii.

32 Da, aceasta se va întâmpla într-o zi când se vor zidi unele biserici, care vor spune: Vino la mine şi pentru banii tăi vei fi iertat de păcatele tale.

33 O, voi oameni ticăloşi şi stricaţi şi încăpăţânaţi, de ce aţi zidit voi biserici pentru voi înşivă ca să căpătaţi [a]câştig? De ce aţi [b]pocit voi cuvântul sfânt al lui Dumnezeu ca să puteţi aduce [c]blestem asupra sufletelor voastre? Iată, uitaţi-vă la revelaţiile lui Dumnezeu; căci iată, timpul va veni în ziua aceea când toate aceste lucruri vor trebui împlinite.

34 Iată, Domnul mi-a arătat mie lucruri mari şi minunate despre ceea ce va trebui să se întâmple în curând, în ziua aceea când aceste lucruri se vor întâmpla printre voi.

35 Iată, eu vorbesc către voi ca şi cum voi aţi fi prezenţi; şi totuşi voi nu sunteţi. Dar iată, Isus Hristos mi-a arătat mie, iar eu cunosc faptele voastre.

36 Şi eu ştiu că voi [a]păşiţi în trufia inimilor voastre; şi nu este nimeni, în afară de câţiva, care nu se [b]înalţă pe ei înşişi în trufia inimilor lor, purtând veşminte [c]foarte fine, invidiind şi luptându-se şi dovedind răutate şi persecuţii şi tot felul de nedreptăţi; iar bisericile voastre, da, chiar şi fiecare dintre ele, au devenit spurcate din cauza trufiei din inimile voastre.

37 Căci iată, voi iubiţi [a]banii şi averea voastră şi veşmintele voastre fine şi podoabele bisericilor voastre mai mult decât voi îi iubiţi pe cei săraci şi pe cei în nevoie, pe cei bolnavi şi pe cei în suferinţă.

38 O, voi cei spurcaţi, voi cei făţarnici, voi învăţătorilor care vă vindeţi pe voi înşivă pentru aceea care va corupe, de ce aţi spurcat voi Biserica cea sfântă a lui Dumnezeu? De ce vă este [a]ruşine să luaţi asupra voastră

29*a* Ioel 2:28–32; 2 Ne. 27:2–3.
b 1 Ne. 19:11; D&L 45:39–42.
30*a* Mat. 24:6; 1 Ne. 14:15–17.
31*a* 2 Ne. 28:21–22.
b 2 Ne. 28:8.
c Alma 41:11.
33*a* GS Vicleşug preoţesc.
b 1 Ne. 13:26–29.
c GS Condamnare.
36*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
b Iacov 2:13.
c Alma 5:53.
37*a* 2 Ne. 28:9–16.
38*a* Rom. 1:16; 1 Tim. 1:8; 1 Ne. 8:25–28; Alma 46:21.

numele lui Hristos? De ce nu vă gândiţi voi că mai mare este valoarea unei fericiri veşnice decât acea [b]nefericire care nu moare niciodată — din cauza [c]laudelor lumii?

39 De ce vă împodobiţi pe voi înşivă cu ceea ce nu are nici o viaţă şi totuşi suferiţi ca cei flămânzi şi cei în nevoie şi cei goi şi cei bolnavi şi cei în suferinţă să treacă pe lângă voi şi voi să nu-i vedeţi?

40 Da, de ce vă consolidaţi voi lucrurile voastre [a]abominabile secrete ca să căpătaţi câştig şi să faceţi ca văduve să jelească în faţa Domnului, precum şi orfani să jelească în faţa Domnului, precum şi sângele taţilor şi al bărbaţilor lor să-L implore pe Domnul din pământ pentru răzbunare asupra capului vostru?

41 Iată, sabia răzbunării atârnă asupra voastră; şi în curând va veni timpul când El va [a]răzbuna sângele sfinţilor asupra voastră, căci El nu va mai suferi strigătele lor.

CAPITOLUL 9

Moroni îi cheamă pe cei care nu cred în Hristos să se pocăiască — El vesteşte un Dumnezeu al miracolelor care dă revelaţii şi care revărsă daruri şi semne asupra celor credincioşi — Miracolele încetează din cauza necredinţei — Semne îi urmează pe cei care cred — Oamenii sunt chemaţi să fie înţelepţi şi să ţină poruncile. Circa 401–421 d.H.

Şi acum eu vorbesc, de asemenea, despre aceia care nu cred în Hristos.

2 Iată, veţi crede voi în ziua vizitării voastre — iată, când Domnul va veni, da, anume în ziua aceea [a]mare când [b]pământul va fi răsucit ca un sul şi elementele se vor [c]topi cu mare căldură, da, în ziua aceea mare când voi veţi fi aduşi ca să staţi înaintea Mielului lui Dumnezeu — veţi spune voi atunci că nu este Dumnezeu?

3 Atunci Îl veţi mai tăgădui voi pe Hristos sau veţi putea voi să-L priviţi pe Mielul lui Dumnezeu? Credeţi voi că veţi locui cu El cu conştiinţa vinovăţiei voastre? Credeţi voi că veţi putea să fiţi fericiţi să locuiţi cu acea Fiinţă Sfântă când sufletele voastre sunt chinuite de conştiinţa vinovăţiei că voi aţi ponegrit legile Lui?

4 Iată, vă zic eu vouă că aţi fi mai nenorociţi să locuiţi cu un Dumnezeu sfânt şi drept, cu conştiinţa spurcăciunii voastre înaintea Lui, decât dacă aţi locui împreună cu sufletele [a]osândite în [b]iad.

5 Căci iată, atunci când voi veţi fi aduşi ca să vă vedeţi [a]goliciunea în faţa lui Dumnezeu, precum şi slava lui Dumnezeu şi sfinţia lui Isus Hristos, o fla-

38 *b* Mosia 3:25.
c 1 Ne. 13:9.
40 *a* GS Combinaţii secrete.
41 *a* 1 Ne. 22:14.

9 2 *a* Mal. 4:5; 3 Ne. 28:31.
b Morm. 5:23; D&L 63:20–21. GS Lume — Sfârşitul lumii.
c Amos 9:13; 3 Ne. 26:3.
4 *a* GS Condamnare.
b GS Iad.
5 *a* 2 Ne. 9:14.

cără de nestins se va aprinde peste voi.

6 O, atunci, voi cei [a]necredincioşi, [b]întoarceţi-vă către Domnul; imploraţi cu putere pe Tatăl în numele lui Isus pentru ca voi să puteţi să fiţi găsiţi neprihăniţi, [c]puri, frumoşi şi albi, fiind curăţaţi de sângele [d]Mielului în ziua aceea mare din urmă.

7 Şi iarăşi vă spun eu vouă, aceia care [a]tăgăduiţi revelaţiile lui Dumnezeu şi ziceţi că ele au încetat să mai fie, că nu este nici o revelaţie sau profeţie, sau dar sau vindecare, sau vorbire în limbi şi în [b]tălmăciri de limbi;

8 Iată, vă spun eu vouă, cum că acela care tăgăduieşte aceste lucruri nu cunoaşte [a]Evanghelia lui Hristos; da, el nu a citit scripturile; iar dacă le-a citit, atunci el nu le [b]înţelege.

9 Căci nu citim noi că Dumnezeu este [a]acelaşi ieri, astăzi şi în vecii vecilor, iar în El nu este nici o schimbare sau o umbră de schimbare?

10 Şi acum, dacă voi v-aţi închipuit pentru voi înşivă un Dumnezeu care se schimbă şi în care este o umbră de schimbare, atunci voi v-aţi închipuit pentru voi înşivă un Dumnezeu care nu este un Dumnezeu al minunilor.

11 Dar iată, eu vă voi arăta vouă un Dumnezeu al minunilor, şi anume Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov; şi acesta este acelaşi [a]Dumnezeu care a creat cerul şi pământul şi toate lucrurile care sunt în ele.

12 Iată, El l-a făcut pe Adam, iar prin [a]Adam a venit [b]căderea omului. Şi din cauza căderii omului a venit Isus Hristos, chiar Tatăl şi Fiul; şi datorită lui Isus Hristos a venit [c]mântuirea omului.

13 Şi datorită mântuirii omului, care a venit prin Isus Hristos, ei sunt aduşi înapoi în prezenţa Domnului; da, asta înseamnă că toţi oamenii sunt mântuiţi datorită faptului că moartea lui Hristos înfăptuieşte [a]învierea, care înfăptuieşte o mântuire de la un [b]somn veşnic, din care somn toţi oamenii vor fi treziţi de către puterea lui Dumnezeu atunci când trâmbiţa va suna; şi ei vor veni, atât cei mici, cât şi cei mari; şi ei cu toţii vor sta în faţa scaunului Lui de judecată, fiind mântuiţi şi eliberaţi din această [c]legătură veşnică a morţii, care moarte este o moarte vremelnică.

14 Iar apoi va veni [a]judecata Celui Sfânt asupra lor; iar apoi va veni timpul când cel [b]întinat

6a GS Necredinţă.
b Ezec. 18:23, 32; D&L 98:47.
c GS Pur, puritate.
d GS Mielul lui Dumnezeu.
7a 3 Ne. 29:6–7.
b 1 Cor. 12:7–10; A. de C. 1:7.
8a GS Evanghelie.
b Mat. 22:29.
9a Evr. 13:8; 1 Ne. 10:18–19; Alma 7:20; Moro. 8:18; D&L 20:12.
11a Gen. 1:1; Mosia 4:2; D&L 76:20–24. GS Isus Hristos.
12a Mosia 3:26.
b GS Căderea lui Adam şi a Evei.
c GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
13a Hel. 14:15–18.
b D&L 43:18.
c D&L 138:16.
14a GS Judecată, ultima.
b Alma 7:21; D&L 88:35.

va fi încă întinat; iar acela care este drept va fi încă drept; acela care este fericit va fi încă fericit; iar acela care este nefericit va fi încă nefericit.

15 Şi acum, o, voi toţi aceia care v-aţi închipuit pentru voi înşivă un Dumnezeu care nu poate face [a]nici o minune, aş dori să vă întreb pe voi, este adevărat că toate aceste lucruri despre care eu am vorbit s-au întâmplat? A venit deja sfârşitul? Iată, vă spun eu vouă, nu; iar Dumnezeu nu a încetat să fie un Dumnezeu al miracolelor.

16 Iată, nu sunt lucrurile înfăptuite de Dumnezeu minunate în ochii voştri? Da, şi cine poate înţelege [a]lucrările minunate ale lui Dumnezeu?

17 Cine va spune că nu a fost o minune că prin [a]cuvântul Lui cerul şi pământul au apărut; şi prin puterea cuvântului Lui omul a fost [b]făcut din [c]ţărâna pământului; şi prin puterea cuvântului Lui miracole au fost înfăptuite?

18 Şi cine va spune că Isus Hristos nu a făcut multe [a]minuni măreţe? Şi au fost multe minuni măreţe făcute de mâinile apostolilor.

19 Şi dacă atunci [a]minuni au fost făcute, de ce a încetat Dumnezeu să fie un Dumnezeu al minunilor şi totuşi să fie o Fiinţă neschimbătoare? Şi iată, vă spun eu vouă, El nu S-a schimbat; căci dacă ar fi aşa, atunci El ar înceta să fie Dumnezeu; şi El nu a încetat să fie Dumnezeu şi este un Dumnezeu al minunilor.

20 Iar pricina pentru care El încetează să mai facă [a]minuni printre copiii omului este pentru că ei rătăcesc în necredinţă şi se abat de la drumul drept şi nu-L cunosc pe Dumnezeul în care ei trebuie să [b]creadă.

21 Iată, vă spun eu vouă că acela care crede în Hristos, neîndoindu-se de nimic, lui îi va fi dat [a]orice el Îi va cere Tatălui în numele lui Hristos; iar făgăduiala aceasta este pentru toţi, chiar şi până la marginile pământului.

22 Căci iată, astfel a spus Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, către ucenicii Săi care trebuia să rămână, da, precum şi către toţi ucenicii Săi în auzul mulţimii: [a]Duceţi-vă în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură;

23 Şi acela care crede şi care este botezat va fi salvat, dar acela care nu crede va fi [a]osândit;

24 Şi aceste [a]semne îi vor urma pe aceia care cred — în numele Meu ei vor alunga [b]diavolii; ei vor cuvânta în limbi noi; ei vor apuca şerpi; şi dacă ei vor bea orice lucru ucigător, acesta nu-i

15*a* Moro. 7:35–37; D&L 35:8. GS Minune.
16*a* Ps. 40:5; D&L 76:114; Moise 1:3–5.
17*a* Iacov 4:9.
b GS (a) Crea, creaţie.
c Gen. 2:7; Mosia 2:25.
18*a* Ioan 6:14.
19*a* D&L 63:7–10.
20*a* Jud. 6:11–13; Eter 12:12–18; Moro. 7:35–37.
b GS (a) se Încrede.
21*a* Mat. 21:22; 3 Ne. 18:20.
22*a* Marcu 16:15–16. GS Munca misionară.
23*a* GS Condamnare.
24*a* Marcu 16:17–18. GS Semn.
b Fapte 16:16–18.

va vătăma pe ei; ei îşi vor pune [c]mâinile pe bolnavi, iar aceştia se vor vindeca;

25 Şi oricine va crede în numele Meu, neîndoindu-se de nimic, lui îi voi [a]confirma Eu toate cuvintele Mele, chiar şi până la marginile pământului.

26 Şi acum, iată, cine poate să se împotrivească lucrărilor Domnului? [a]Cine poate să tăgăduiască spusele Lui? Cine se va ridica împotriva puterii atotputernice a Domnului? Cine va [b]dispreţui lucrările Domnului? Cine-i va dispreţui pe copiii lui Hristos? Iată, voi toţi aceia care sunteţi dispreţuitori ai lucrărilor Domnului vă veţi minuna şi veţi pieri.

27 O, atunci, nu dispreţuiţi şi nu vă minunaţi, ci ascultaţi de cuvintele Domnului şi întrebaţi-L pe Tatăl, în numele lui Isus, pe ce lucruri să vă sprijiniţi la nevoie. Nu vă îndoiţi, ci fiţi credincioşi şi începeţi ca în timpurile din vechime şi [a]veniţi la Domnul cu toată [b]inima voastră şi [c]duceţi la bun sfârşit propria voastră salvare cu frică şi cutremurare înaintea Lui.

28 Fiţi [a]înţelepţi în zilele încercărilor voastre; lepădaţi-vă de orice necurăţenie; nu cereţi ceva ca să risipiţi în [b]poftele voastre trupeşti, ci cereţi cu o tărie neclintită să nu cedaţi la nici o ispită, ci să-L slujiţi pe Dumnezeul cel Adevărat şi [c]Viu.

29 Vedeţi să nu fiţi botezaţi în mod [a]nedemn; vedeţi să nu luaţi împărtăşania lui Hristos în mod [b]nedemn; ci vedeţi să faceţi toate lucrurile cu [c]demnitate şi să le faceţi în numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel Viu; şi dacă voi veţi face aceasta şi veţi răbda până la sfârşit, atunci în nici un caz voi nu veţi fi alungaţi.

30 Iată, eu vă vorbesc vouă ca şi cum aş [a]vorbi din morţi; căci eu ştiu că voi veţi avea cuvintele mele.

31 Nu mă osândiţi pe mine din cauza [a]imperfecţiunii mele, şi nici pe tatăl meu din cauza imperfecţiunii lui, precum şi nici pe aceia care au scris înaintea lui; ci mai degrabă aduceţi mulţumiri lui Dumnezeu pentru că El a făcut ca voi să vedeţi imperfecţiunile noastre, pentru ca voi să învăţaţi să fiţi şi mai înţelepţi decât am fost noi.

32 Şi acum, iată, noi am scris această cronică după cunoştinţa noastră, cu literele care printre noi sunt numite litere egiptene [a]reformate, fiind transmise şi modificate de către noi după felul nostru de vorbire.

33 Şi dacă plăcile noastre ar fi fost destul de mari, noi am fi scris în ebraică; dar ebraica a

24*c* GS Slujirea bolnavilor.
25*a* GS Revelaţie; Mărturie.
26*a* 3 Ne. 29:4–7.
b Prov. 13:13.
27*a* Moro. 10:30–32.
b Ios. 22:5; D&L 64:22, 34.
GS Inimă.
c Filip. 2:12.
28*a* Iacov 6:12.
b GS Poftă.
c Alma 5:13.
29*a* GS Botez, (a) boteza—Condiţii pentru botez.
b 1 Cor. 11:27–30; 3 Ne. 18:28–32.
c GS Demn, demnitate.
30*a* Morm. 8:26; Moro. 10:27.
31*a* Morm. 8:17; Eter 12:22–28, 35.
32*a* 1 Ne. 1:2; Mosia 1:4.

fost, de asemenea, modificată de către noi; şi dacă noi am fi putut scrie în ebraică, iată, voi nu aţi fi avut nici o imperfecţiune în cronica noastră.

34 Dar Domnul cunoaşte lucrurile pe care noi le-am scris, precum şi că nici un alt popor nu cunoaşte limba noastră; şi pentru că nici un alt popor nu cunoaşte limba noastră, de aceea, El a pregătit [a]mijloace pentru interpretarea ei.

35 Şi aceste lucruri sunt scrise pentru ca noi să ne putem curăţa veşmintele de sângele fraţilor noştri care s-au rătăcit în [a]necredinţă.

36 Şi iată, aceste lucruri pe care noi le-am [a]dorit în legătură cu fraţii noştri, da, şi anume restaurarea lor pentru cunoaşterea lui Hristos, sunt în acord cu rugăciunile tuturor sfinţilor care au trăit în ţară.

37 Şi fie ca Domnul Isus Hristos să facă în aşa fel ca rugăciunile lor să fie răsplătite în acord cu credinţa lor; şi fie ca Dumnezeu Tatăl să-şi aducă aminte de legământul pe care El l-a făcut cu casa lui Israel; şi fie ca El să-i binecuvânteze pe ei în vecii vecilor, prin credinţă în numele lui Isus Hristos. Amin.

CARTEA LUI ETER

Cronica iarediţilor, luată de pe cele douăzeci şi patru de plăci găsite de către poporul lui Limhi în zilele regelui Mosia.

CAPITOLUL 1

Moroni prescurtează scrierile lui Eter—Genealogia lui Eter este stabilită—Limba iarediţilor nu este încurcată la Turnul lui Babel—Domnul făgăduieşte să-i conducă într-o o ţară aleasă şi să-i facă un mare neam.

ŞI acum eu, [a]Moroni, încep să fac o relatare a acelor locuitori din vechime care fuseseră distruşi de către [b]mâna Domnului de pe faţa acestei ţări de la miazănoapte.

2 Şi eu iau relatarea mea de pe cele [a]douăzeci şi patru de plăci care au fost găsite de către poporul lui Limhi, care este cunoscută ca fiind Cartea lui Eter.

3 Şi cum eu cred că prima parte a acestei cronici, care vorbeşte despre crearea lumii şi despre Adam, precum şi o relatare din acel timp chiar şi despre [a]turnul

34*a* Mosia 8:13–18; Eter 3:23, 28; D&L 17:1.
35*a* 2 Ne. 26:15.
36*a* Morm. 8:24–26; D&L 10:46–49.

[ETER]
1 1*a* GS Moroni, fiul lui Mormon.
b Morm. 5:23; D&L 87:6–7.
2*a* Alma 37:21; Eter 15:33.
3*a* Omni 1:22; Mosia 28:17; Hel. 6:28.

acela mare şi despre orice alte lucruri care s-au întâmplat printre copiii oamenilor până în acel timp, se află printre Iudei—

4 De aceea, eu nu scriu acele lucruri care s-au întâmplat din zilele lui [a]Adam până în timpul acela; căci ele sunt pe plăci; şi oricine care le va găsi, acela va avea puterea să facă o relatare completă.

5 Dar iată, eu nu redau o relatare completă, ci numai o parte a relatării mele, începând de la turn şi până când ei au fost distruşi.

6 Şi în felul acesta redau eu relatarea mea. Acela care a scris această cronică a fost [a]Eter, iar el a fost un urmaş al lui Coriantor.

7 Coriantor a fost fiul lui Moron.

8 Iar Moron a fost fiul lui Etem.

9 Iar Etem a fost fiul lui Ahah.

10 Iar Ahah a fost fiul lui Set.

11 Iar Set a fost fiul lui Şiblon.

12 Iar Şiblon a fost fiul lui Com.

13 Iar Com a fost fiul lui Coriantum.

14 Iar Coriantum a fost fiul lui Amnigada.

15 Iar Amnigada a fost fiul lui Aaron.

16 Iar Aaron a fost un urmaş al lui Het, care a fost fiul lui Hartom.

17 Iar Hartom a fost fiul lui Lib.

18 Iar Lib a fost fiul lui Chiş.

19 Iar Chiş a fost fiul lui Corom.

20 Iar Corom a fost fiul lui Levi.

21 Iar Levi a fost fiul lui Chim.

22 Iar Chim a fost fiul lui Morianton.

23 Iar Morianton a fost un urmaş al lui Riplachiş.

24 Iar Riplachiş a fost fiul lui Şez.

25 Iar Şez a fost fiul lui Het.

26 Iar Het a fost fiul lui Com.

27 Iar Com a fost fiul lui Coriantum.

28 Iar Coriantum a fost fiul lui Emer.

29 Iar Emer a fost fiul lui Omer.

30 Iar Omer a fost fiul lui Şul.

31 Iar Şul a fost fiul lui Chib.

32 Iar Chib a fost fiul lui Oriha, care a fost fiul lui Iared;

33 Care [a]Iared a venit împreună cu fratele său şi cu familiile lor şi cu alte familii de la turnul cel mare în timpul când Domnul a [b]încurcat limbile oamenilor şi a blestemat în mânia Lui cum că ei să fie împrăştiaţi pe toată [c]faţa pământului; şi în acord cu cuvântul Domnului, oamenii au fost împrăştiaţi.

34 Iar [a]fratele lui Iared fiind un om mare şi puternic, precum şi un om mult favorizat de către Domnul, Iared, fratele lui a spus către el: Imploră-L pe Domnul ca El să nu ne încurce, încât să nu înţelegem cuvintele noastre.

35 Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Domnul, iar Domnul a avut milă de Iared; de aceea, El nu a încurcat

4*a* I.E. acoperă aceeaşi perioadă ca Genesa, capitolele 1–10.

6*a* Eter 12:2; 15:34.

33*a* GS Iared.
b Gen. 11:6–9.
c Mosia 28:17.

34*a* GS Iared, fratele lui.

limba lui Iared; iar Iared şi fratele lui nu au fost încurcaţi.

36 Apoi Iared a spus către fratele său: Imploră-L iarăşi pe Domnul şi poate că El îşi va întoarce mânia Sa de la aceia care sunt prietenii noştri şi nu le va încurca limbile.

37 Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Domnul, iar Domnul a avut milă de prietenii lor şi de familiile lor, iar ei nu au fost încurcaţi.

38 Şi s-a întâmplat că Iared a spus iarăşi către fratele său, zicând: Du-te şi întreabă-L pe Domnul dacă ne va alunga pe noi afară din ţară, şi dacă ne va alunga, imploră-L pe El încotro trebuie să ne ducem. Şi cine ştie, poate că Domnul ne va conduce pe noi către o ţară care este [a]aleasă mai presus de tot pământul? Şi dacă aşa va fi, atunci să fim credincioşi în Domnul, ca să primim aceasta ca o moştenire a noastră.

39 Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Domnul în acord cu ceea ce fusese spus de gura lui Iared.

40 Şi s-a întâmplat că Domnul l-a auzit pe fratele lui Iared şi a avut milă de el şi a spus către el:

41 Du-te şi adună-ţi turmele tale de tot felul, atât de parte bărbătească, cât şi de parte femeiască; şi, de asemenea, tot felul de seminţe ale pământului; precum şi pe [a]familiile tale; precum şi pe Iared, fratele tău, şi familia lui; şi, de asemenea, pe [b]prietenii tăi şi familiile lor şi pe prietenii lui Iared şi familiile lor.

42 Iar după ce tu ai făcut aceasta, să [a]mergi în fruntea lor până la o vale care este în partea de la miazănoapte. Iar acolo te voi întâlni Eu pe tine şi voi merge în [b]fruntea ta până într-o ţară care este [c]aleasă mai presus decât toate ţările pământului.

43 Şi acolo te voi binecuvânta Eu pe tine şi seminţia ta şi voi creşte pentru Mine din seminţia ta şi din seminţia fratelui tău şi a acelora care vor merge cu tine un mare neam. Şi nici un altul nu va fi mai mare decât neamul pe care Eu îl voi ridica pentru Mine din seminţia ta pe toată faţa pământului. Şi astfel voi face Eu pentru tine datorită acestui îndelungat timp când tu M-ai implorat pe Mine.

CAPITOLUL 2

Iarediţii se pregătesc pentru călătoria lor către ţara făgăduită—Aceasta este o ţară aleasă în care oamenii trebuie să-L slujească pe Hristos sau să fie distruşi—Domnul îi vorbeşte fratelui lui Iared timp de trei ore—Iarediţii construiesc corăbii—Domnul îi cere fratelui lui Iared să propună cum să fie luminate corăbiile.

Şi s-a întâmplat că Iared şi fratele lui şi familiile lor şi, de asemenea, prietenii lui Iared şi ai fratelui lui şi familiile lor s-au

38*a* GS Pământul făgăduinţei.
41*a* Eter 6:20.
b Eter 6:16.
42*a* 1 Ne. 2:1–2; Avr. 2:3.
b D&L 84:88.
c 1 Ne. 13:30.

dus jos în valea care era la miazănoapte (iar numele văii era [a]Nimrod, fiind numită după vânătorul cel puternic) împreună cu turmele lor de tot felul pe care ei le adunaseră laolaltă, atât de parte bărbătească, cât şi de parte femeiască.

2 Şi ei, de asemenea, au întins capcane şi au prins păsările cerului; şi ei, de asemenea, au pregătit un vas în care au luat cu ei peştii apelor.

3 Şi ei, de asemenea, au luat cu ei deseret, care tălmăcit înseamnă un fel de albină care face miere; şi astfel ei au luat cu ei roiuri de albine şi tot felul de lucruri care erau pe faţa pământului adică, seminţe de tot felul.

4 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au ajuns în valea lui Nimrod, Domnul S-a pogorât şi a spus către fratele lui Iared; şi El era într-un [a]nor, iar fratele lui Iared nu L-a văzut pe El.

5 Şi s-a întâmplat că Domnul le-a poruncit lor să se ducă în pustiu, da, în partea aceea în care nici un om nu mai fusese niciodată. Şi s-a întâmplat că Domnul a mers în fruntea lor şi a spus către ei, aşa cum era El într-un [a]nor, şi le-a dat îndrumări încotro să călătorească.

6 Şi s-a întâmplat că ei au călătorit în pustiu şi au construit corăbii cu care ei au trecut multe ape, fiind îndrumaţi tot timpul de mâna Domnului.

7 Iar Domnul nu suferea ca ei să se oprească dincolo de mare, în pustiu, ci dorea ca ei să meargă înainte chiar până în [a]ţara făgăduinţei, care era mai aleasă decât toate celelalte ţări pe care Domnul Dumnezeu o păstrase pentru un popor drept.

8 Şi El a jurat, în mânia Sa, către fratele lui Iared, că acela care va avea stăpânire peste această ţară a făgăduinţei de la acel timp încolo şi până în vecii vecilor va trebui să-L [a]slujească pe El, Dumnezeul cel adevărat şi unic sau, dacă nu, atunci el va fi [b]distrus când întreaga Sa mânie va veni asupra lui.

9 Şi acum, noi putem să vedem hotărârile lui Dumnezeu în legătură cu această ţară, cum că este o ţară a făgăduinţei; şi orice neam va avea stăpânire asupra ei va trebui să-L slujească pe Dumnezeu sau, dacă nu, atunci ei vor fi distruşi când întreaga mânie a lui Dumnezeu va veni asupra lor. Şi întreaga Sa mânie vine, atunci când ei vor fi copţi în nedreptate.

10 Căci iată, aceasta este o ţară care este aleasă mai presus decât toate celelalte ţări; de aceea, cel care va avea stăpânire asupra ei va trebui să-L slujească pe Dumnezeu sau va fi distrus; căci aceasta este hotărârea veşnică a lui Dumnezeu. Şi numai atunci când nedreptatea printre

2 1*a* Gen. 10:8.
4*a* Num. 11:25; D&L 34:7–9; JS—I 1:68.
5*a* Ex. 13:21–22.
7*a* 1 Ne. 4:14.
GS Pământul făgăduinţei.
8*a* Eter 13:2.
b Iarom 1:3, 10; Alma 37:28; Eter 9:20.

copiii ţării va fi [a]deplină ei vor fi [b]distruşi.

11 Şi astfel vă este vouă dat, o, voi [a]neamurilor, ca voi să puteţi cunoaşte hotărârile lui Dumnezeu—pentru ca voi să vă puteţi pocăi şi să nu continuaţi în nedreptăţile voastre până când toată plenitudinea se va înfăptui, pentru ca voi să nu puteţi să aduceţi întreaga mânie a lui Dumnezeu asupra voastră, aşa cum locuitorii ţării au făcut până acum.

12 Iată, aceasta este o ţară aleasă şi orice neam care va avea stăpânire asupra ei va fi [a]liber de sclavie şi de robie şi de orice alte neamuri de sub cer, dacă ei Îl vor [b]sluji pe Dumnezeul ţării, care este Isus Hristos, care S-a manifestat prin lucrurile pe care noi le-am scris.

13 Şi acum, eu îmi continui cronica; căci iată, s-a întâmplat că Domnul l-a adus pe Iared şi pe fraţii lui chiar până la marea aceea mare care desparte pământurile. Iar când ei au ajuns la mare, ei şi-au pus corturile; şi ei au pus numele acelui loc Moriancumer; şi ei au locuit în corturi şi au locuit în corturile de la malul mării timp de patru ani.

14 Şi s-a întâmplat că la sfârşitul celor patru ani, Domnul a venit iarăşi la fratele lui Iared şi a stat într-un nor şi a vorbit cu el. Şi timp de trei ore a vorbit Domnul cu fratele lui Iared şi l-a [a]dojenit pe el pentru că el nu şi-a adus aminte să [b]cheme numele Domnului.

15 Iar fratele lui Iared s-a pocăit de răul pe care-l făcuse şi a chemat numele Domnului pentru fraţii lui care erau cu el. Iar Domnul i-a spus: Eu vă voi ierta pe tine şi pe fraţii tăi de păcatele voastre; dar voi nu trebuie să mai păcătuiţi, căci voi trebuie să vă aduceţi aminte că [a]Spiritul Meu nu se va [b]strădui întotdeauna cu omul; de aceea, dacă voi veţi păcătui până când veţi fi copţi, atunci voi veţi fi alungaţi din prezenţa Domnului. Şi acestea sunt gândurile Mele despre ţara pe care Eu vă voi da vouă ca moştenire; căci va fi o ţară [c]aleasă mai presus de toate celelalte ţări.

16 Iar Domnul a spus: Duceţi-vă la lucru şi construiţi după felul corăbiilor pe care voi le-aţi construit până acum. Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared s-a dus la lucru, precum şi fraţii lui; şi ei au construit corăbii după felul în care ei construiseră mai înainte, după [a]îndrumările Domnului. Şi ele erau mici şi uşoare pe apă, la fel ca uşurimea unei păsări pe apă.

17 Şi ele erau construite în aşa fel încât erau foarte [a]etanşe, şi anume rezistau la apă ca o farfurie şi fundul lor era etanş ca o farfurie, iar capetele lor

10*a* 2 Ne. 28:16.
b 1 Ne. 17:37–38.
11*a* 2 Ne. 28:32.
12*a* GS Liber, libertate.
b Isa. 60:12.
14*a* GS (a) Mustra, mustrare.
b GS Rugăciune.
15*a* Eter 15:19.
b Gen. 6:3; 2 Ne. 26:11; Morm. 5:16.
c Eter 9:20.
16*a* 1 Ne. 17:50–51.
17*a* Eter 6:7.

erau ascuţite; iar marginea lor era etanşă ca a unei farfurii; iar lungimea lor era cât lungimea unui copac; iar uşa lor, atunci când era închisă, era etanşă la fel ca o farfurie.

18 Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared L-a implorat pe Domnul, zicând: O, Doamne, eu am făcut lucrarea pe care Tu mi-ai poruncit-o şi am construit corăbiile aşa cum Tu mi-ai indicat.

19 Şi iată, o, Doamne, în ele nu este nici o lumină; încotro trebuie noi să cârmim? Şi, de asemenea, noi vom pieri, căci în ele noi nu putem să respirăm, în afară de aerul care este în ele; de aceea, vom pieri.

20 Iar Domnul a spus către fratele lui Iared: Iată, tu să faci o gaură în partea de sus, precum şi una în partea de jos; iar atunci când voi veţi suferi din cauza aerului, atunci tu să desfunzi gaura şi voi veţi primi aer. Şi dacă va fi ca apa să vină peste voi, iată, tu să astupi gaura, pentru ca voi să nu pieriţi din cauza inundaţiei.

21 Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared a făcut aşa după cum Domnul i-a poruncit lui.

22 Şi el iarăşi L-a implorat pe Domnul, zicând: O, Doamne, iată eu am făcut aşa după cum Tu mi-ai poruncit mie; şi eu am pregătit corăbiile pentru poporul meu şi, iată, nu este nici o lumină în ele. Iată, o, Doamne, ne vei lăsa Tu ca să trecem această apă în întuneric?

23 Iar Domnul a spus către Iared: Ce vrei tu să fac Eu pentru ca voi să aveţi lumină în corăbiile voastre? Căci iată, voi nu puteţi să aveţi ferestre, căci ele ar fi sfărâmate în bucăţi; şi nici nu trebuie să luaţi foc cu voi, căci voi nu trebuie să călătoriţi după lumina focului.

24 Căci iată, voi veţi fi la fel ca o balenă în mijlocul mării; căci valuri ca muntele vor veni peste voi. Cu toate acestea, Eu vă voi aduce pe voi iarăşi afară din adâncurile mării; căci [a]vânturile au fost suflate din gura Mea şi, de asemenea, [b]ploile şi inundaţiile tot Eu le-am trimis.

25 Şi iată, Eu vă pregătesc pe voi împotriva acestor lucruri; căci voi nu puteţi să treceţi peste aceste adâncuri mari dacă Eu nu vă pregătesc împotriva valurilor mării şi a vânturilor care s-au înteţit şi a inundaţiilor care vor veni. De aceea, ce vreţi voi să pregătesc Eu pentru voi pentru ca voi să aveţi lumină atunci când sunteţi înghiţiţi în adâncurile mării?

CAPITOLUL 3

Fratele lui Iared vede degetul Domnului în timp ce El atinge şaisprezece pietre—Hristos Îşi arată trupul Său spiritual fratelui lui Iared—Cei care au o cunoaştere perfectă nu pot fi ţinuţi după văl—Tălmăcitori sunt daţi ca să aducă la lumină cronica iarediţilor.

Şi s-a întâmplat că fratele lui Iared (acum, numărul corăbiilor

24*a* Eter 6:5. *b* Ps. 148:8.

care fuseseră pregătite era opt) s-a dus la muntele pe care ei îl numeau muntele Şelem, din cauza înălţimii lui nespus de mari şi a topit dintr-o stâncă şaisprezece pietre mici; şi ele erau albe şi clare, şi anume la fel ca sticla transparentă; şi el le-a dus în ţara de pe vârful muntelui şi iarăşi L-a implorat pe Domnul, zicând:

2 O, Doamne, Tu ai spus că noi va trebui să fim înconjuraţi de inundaţii. Acum iată, o, Doamne, şi nu fi mânios pe slujitorul Tău din cauza slăbiciunii lui în faţa Ta; căci noi ştim că Tu eşti sfânt şi că locuieşti în ceruri şi că noi suntem nevrednici în faţa Ta; din cauza [a]căderii, [b]firile noastre au devenit rele fără întrerupere; cu toate acestea, o, Doamne, Tu ne-ai dat nouă o poruncă cum că noi trebuie să Te chemăm pe Tine pentru ca de la Tine să primim în acord cu dorinţele noastre.

3 Iată, o, Doamne, Tu ne-ai lovit pe noi din cauza nedreptăţii noastre şi ne-ai alungat şi în toţi aceşti ani mulţi noi am fost în pustiu; cu toate acestea, Tu ai fost [a]îndurător cu noi. O, Doamne, priveşte către mine cu îndurare şi întoarce-Ţi mânia Ta de la acest popor şi nu lăsa ca să se ducă peste aceste adâncuri furioase în întuneric; ci priveşte aceste lucruri pe care eu le-am topit din stâncă.

4 Şi eu ştiu, o, Doamne, că Tu ai toată [a]puterea şi că poţi să faci orice vrei pentru binele omului; de aceea, atinge aceste pietre, o, Doamne, cu degetul Tău şi pregăteşte-le pentru ca ele să lumineze în întuneric; şi ele ne vor lumina pe noi în corăbiile pe care noi le-am pregătit pentru ca noi să avem lumină în timp ce vom traversa marea.

5 Iată, o, Doamne, Tu poţi să faci aceasta. Noi ştim că Tu eşti în stare să arăţi putere mare, care [a]pare mică pentru înţelegerea oamenilor.

6 Şi s-a întâmplat că atunci când fratele lui Iared a grăit aceste cuvinte, iată, [a]Domnul Şi-a întins mâna Sa şi a atins pietrele, una câte una, cu degetul Său. Iar [b]vălul a fost ridicat de pe ochii fratelui lui Iared; iar el a văzut degetul Domnului; şi acesta era asemănător cu degetul unui om, din carne şi sânge; iar fratele lui Iared a căzut jos în faţa Domnului, căci el a fost lovit de spaimă.

7 Iar Domnul a văzut că fratele lui Iared a căzut la pământ; iar Domnul i-a spus: Ridică-te, de ce ai căzut?

8 Iar el a spus către Domnul: Eu am văzut degetul Domnului şi m-am temut să nu mă lovească pe mine; căci eu nu am ştiut că Domnul are carne şi sânge.

9 Iar Domnul i-a spus: Datorită credinţei tale, tu ai văzut că Eu iau asupra Mea [a]carne şi sânge; şi niciodată nu a venit

3 2*a* GS Căderea lui Adam şi a Evei.
b Mosia 3:19.
3*a* Eter 1:34–43.
4*a* GS Putere.
5*a* Isa. 55:8–9; 1 Ne. 16:29.
6*a* GS Isus Hristos.
b Eter 12:19, 21.
9*a* GS Carne; Isus Hristos; Muritor, viaţă muritoare.

un om în faţa Mea cu o asemenea credinţă nespus de mare cum ai tu; căci dacă nu ar fi fost aşa, atunci tu nu ai fi putut vedea degetul Meu. Ai văzut tu mai mult decât atât?

10 Iar el a răspuns: Nu; Doamne, arată-Te mie.

11 Iar Domnul i-a spus: Crezi tu cuvintele pe care Eu le voi spune?

12 Iar el a răspuns: Da, Doamne, eu ştiu că Tu spui adevărul, căci Tu eşti un Dumnezeu al adevărului şi [a]nu poţi să minţi.

13 Iar atunci când el a spus aceste cuvinte, iată, Domnul S-a [a]arătat lui şi a zis: [b]Pentru că tu cunoşti aceste lucruri, tu eşti mântuit de la cădere; de aceea, tu eşti adus înapoi în prezenţa Mea; de aceea, Eu Mă [c]arăt ţie.

14 Iată, Eu sunt Acela care am fost pregătit de la crearea lumii să [a]mântuiesc poporul Meu. Iată, Eu sunt Isus Hristos. Eu sunt [b]Tatăl şi Fiul. În Mine întreaga omenire va avea [c]viaţă şi aceasta în vecii vecilor, şi anume aceia care vor crede în numele Meu; şi ei vor deveni [d]fiii Mei şi fiicele Mele.

15 Şi niciodată nu M-am arătat Eu unui om pe care Eu l-am creat, căci niciodată nu a [a]crezut vreun om în Mine aşa ca tine. Vezi tu că tu eşti creat după propria-Mi [b]asemănare? Da, chiar şi toţi oamenii au fost creaţi după asemănarea Mea.

16 Iată, acest trup, pe care tu acum Îl priveşti, este trupul [a]Spiritului Meu; iar pe om l-am creat Eu după trupul Spiritului Meu; şi tot aşa după cum Eu îţi apar ţie în Spirit, tot aşa voi apărea Eu poporului Meu în carne.

17 Şi acum, după cum eu, Moroni, am spus că nu pot să dau o relatare completă a acestor lucruri care sunt scrise, de aceea este destul pentru mine să spun că Isus S-a arătat pe El Însuşi acestui om în Spirit, chiar în felul şi în asemănarea aceluiaşi trup în care El li S-a [a]arătat nefiţilor.

18 Şi El i-a slujit lui la fel cum le slujise nefiţilor; şi toate acestea pentru ca acest om să poată cunoaşte că El era Dumnezeu datorită multor fapte mari pe care Domnul i le arătase lui.

19 Şi datorită cunoştinţei acestui om, el nu a putut fi ţinut să nu vadă de după [a]văl; şi el a văzut degetul lui Isus pe care, atunci când L-a văzut, L-a simţit cu spaimă; căci el a ştiut că acesta era degetul Domnului; iar el nu a mai avut credinţă, căci el a ştiut, fără să se îndoiască de nimic.

20 De aceea, având această cunoaştere perfectă a lui Dumnezeu, el [a]nu a putut fi ţinut

12*a* Evr. 6:18.
13*a* D&L 67:10–11.
b Enos 1:6–8.
c GS Isus Hristos—Existenţa premuritoare a lui Hristos.
14*a* GS Mântuire, (a) mântui, mântuit; Mântuitor.
b Mosia 15:1–4.
c Mosia 16:9.
d GS Fii şi fiice ale lui Dumnezeu.
15*a* GS (a) Crede.
b Gen. 1:26–27; Mosia 7:27; D&L 20:17–18.
16*a* GS Spirit.
17*a* 3 Ne. 11:8–10.
19*a* GS Văl.
20*a* Eter 12:19–21.

după văl; de aceea, el L-a văzut pe Isus; şi El l-a slujit.

21 Şi s-a întâmplat că Domnul a spus către fratele lui Iared: Iată, tu să nu laşi ca aceste lucruri pe care tu le-ai văzut şi auzit să se ducă în lume până când nu va veni [a]timpul ca Eu să-Mi slăvesc numele în carne; de aceea, tu să preţuieşti lucrurile pe care le-ai văzut şi auzit şi să nu le arăţi la nici un om.

22 Şi iată, atunci când tu vei veni la Mine, tu să le scrii şi să le pecetluieşti pentru ca nimeni să nu le poată tălmăci; ca tu să le scrii într-o limbă pe care ei nu o pot citi.

23 Şi iată, aceste [a]două pietre ţi le voi da Eu ţie, iar tu să le pecetluieşti, de asemenea, împreună cu lucrurile pe care le vei scrie.

24 Căci iată, limba în care tu vei scrie Eu am încurcat-o; de aceea, voi face ca la timpul ales de Mine aceste pietre să mărească în ochii oamenilor aceste lucruri pe care tu le vei scrie.

25 Iar atunci când Domnul a spus aceste cuvinte, El a arătat fratelui lui Iared pe [a]toţi locuitorii pământului care fuseseră, precum şi pe aceia care vor fi; şi El nu i-a ascuns pe aceştia de la vederea lui, chiar şi până la marginile pământului.

26 Căci El îi spusese lui la timpurile dinainte că, [a]dacă el ar [b]crede în El, atunci El i-ar arăta lui [c]toate lucrurile—atunci aceasta îi va fi arătată lui. De aceea, Domnul nu a putut să ţină ascuns nimic de el, căci el a ştiut că Domnul putea să-i arate lui toate lucrurile.

27 Şi Domnul i-a spus: Scrie aceste lucruri şi [a]pecetluieşte-le; iar Eu le voi dezvălui copiilor oamenilor la timpul ales de Mine.

28 Şi s-a întâmplat că Domnul i-a poruncit să pecetluiască cele [a]două pietre pe care el le primise şi să nu le arate până când Domnul le va arăta copiilor oamenilor.

CAPITOLUL 4

Lui Moroni i se porunceşte să pecetluiască scrierile fratelui lui Iared—Ele nu vor fi dezvăluite până când oamenii nu vor avea credinţă tot atât cât şi fratele lui Iared—Hristos le porunceşte oamenilor să creadă în cuvintele Lui şi în acelea ale Ucenicilor Lui—Oamenilor li se porunceşte să se pocăiască, să creadă în Evanghelie şi să fie salvaţi.

Şi Domnul i-a poruncit fratelui lui Iared să coboare de pe munte, din prezenţa Domnului şi să [a]scrie lucrurile pe care le-a văzut; şi era interzis ca acestea să ajungă până la copiii oamenilor [b]până când El va fi ridicat pe cruce; şi din cauza aceasta, regele Mosia le-a păstrat, pentru ca ele să nu ajungă în lume până

21*a* Eter 4:1.
23*a* GS Urim şi Tumim.
25*a* Moise 1:8.
26*a* Eter 3:11–13.
b GS (a) Crede.
c Eter 4:4.
27*a* 2 Ne. 27:6–8.
28*a* D&L 17:1.
4 1*a* Eter 12:24.
GS Scripturi.
b Eter 3:21.

când Hristos se va înfăţişa poporului Său.

2 Iar după ce Hristos într-adevăr s-a înfăţişat poporului Său, El a poruncit ca acestea să fie făcute cunoscute.

3 Şi acum, după aceasta, ei cu toţii s-au rătăcit în necredinţă; şi nimeni nu a mai rămas, în afară de lamaniţi, iar ei au respins Evanghelia lui Hristos; de aceea, mie mi s-a poruncit ca eu iarăşi să le [a]ascund în pământ.

4 Iată, eu am scris pe aceste plăci chiar acele lucruri pe care fratele lui Iared le-a văzut; şi niciodată nu au fost făcute cunoscute lucruri mai mari decât acelea care au fost făcute cunoscute fratelui lui Iared.

5 De aceea, Domnul mi-a poruncit mie să le scriu; iar eu le-am scris. Iar El mi-a poruncit să le [a]pecetluiesc; El, de asemenea, mi-a poruncit să pecetluiesc tălmăcirea lor; de aceea, eu am pecetluit [b]pietrele de tălmăcire, în acord cu porunca Domnului.

6 Căci Domnul mi-a spus: Ele să nu ajungă până la neamuri, până în ziua când ele se vor pocăi de nedreptatea lor şi vor deveni curate în faţa Domnului.

7 Şi în ziua aceea oamenii vor avea credinţă în Mine, a zis Domnul, la fel ca şi fratele lui Iared, pentru ca ei să devină [a]sfinţiţi pentru Mine, şi atunci Eu le voi dezvălui lucrurile pe care fratele lui Iared le-a văzut, chiar până la dezvăluirea către ei a tuturor revelaţiilor Mele, a zis Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, [b]Tatăl cerului şi al pământului şi al tuturor lucrurilor care sunt în ele.

8 Iar acela care se va [a]ridica împotriva cuvântului Domnului să fie blestemat; iar acela care va [b]tăgădui aceste lucruri să fie blestemat; căci Eu [c]nu le voi arăta lor lucruri mari, a zis Isus Hristos; căci Eu sunt Acela care vorbeşte.

9 Şi la porunca Mea cerurile se deschid şi se[a] închid; şi la cuvântul Meu [b]pământul se va cutremura; şi la porunca Mea locuitorii de acolo vor muri, ca şi cum ar fi prin foc.

10 Iar acela care nu crede în cuvintele Mele, acela nu crede în ucenicii Mei; şi dacă se va întâmpla ca Eu să nu vorbesc, judecaţi; căci voi veţi şti că Eu sunt Acela care va vorbi în [a]ultima zi.

11 Dar acela care [a]crede aceste lucruri despre care Eu am vorbit, pe el îl voi vizita Eu prin manifestările Spiritului Meu, iar el va şti şi va aduce mărturie. Căci datorită Spiritului Meu, el va [b]cunoaşte că aceste lucruri sunt [c]adevărate; căci acesta îi va convinge pe oameni să facă bine.

3*a* Morm. 8:14.
5*a* Eter 5:1.
b D&L 17:1; JS—I 1:52. GS Urim şi Tumim.
7*a* GS Sfinţire.
b Mosia 3:8.
8*a* 3 Ne. 29:5–6; Morm. 8:17.
b 2 Ne. 27:14; 28:29–30.
c Alma 12:10–11; 3 Ne. 26:9–10.
9*a* 1 Regi 8:35; D&L 77:8.
b Hel. 12:8–18; Morm. 5:23.
10*a* 2 Ne. 33:10–15.
11*a* D&L 5:16.
b GS Mărturie.
c Eter 5:3–4; Moro. 10:4–5.

12 Şi orice lucru care îi convinge pe oameni să facă bine este de la Mine; căci [a]binele nu vine de la nimeni decât de la Mine. Eu sunt Acelaşi care îi va conduce pe oameni către tot ceea ce este bine; acela care [b]nu va crede în cuvintele Mele nu va crede în Mine—cum că Eu sunt; iar acela care nu Mă va crede pe Mine nu-L va crede pe Tatăl care M-a trimis pe Mine. Căci iată, Eu sunt Tatăl, Eu sunt [c]lumina şi [d]viaţa şi adevărul lumii.

13 [a]Veniţi la Mine, o, voi neamurilor, iar Eu vă voi arăta vouă lucrurile cele mai mari, cunoaşterea cărora este ascunsă din cauza necredinţei.

14 Veniţi la Mine, o, voi casă a lui Israel şi vouă vi se vor [a]dezvălui cât de mari lucruri Tatăl a pregătit pentru voi de la facerea lumii; şi acestea nu au ajuns la voi din cauza necredinţei.

15 Iată, atunci când voi vă veţi sfâşia vălul acela de necredinţă care vă face pe voi să rămâneţi într-o stare îngrozitoare de ticăloşie şi de împietrire a inimii şi de orbire a minţii, atunci lucrurile cele mari şi minunate care au fost [a]ascunse de voi de la crearea lumii—da, atunci când voi Îl veţi chema pe Tatăl în numele Meu, cu inima frântă şi cu spiritul smerit, atunci veţi cunoaşte voi că Tatăl şi-a adus aminte de legământul pe care El l-a făcut cu strămoşii voştri, o, casă a lui Israel.

16 Iar apoi, [a]revelaţiile Mele, pe care Eu le-am făcut să fie scrise de către slujitorul Meu, Ioan, vor fi dezvăluite în faţa ochilor tuturor oamenilor. Aduceţi-vă aminte, atunci când voi vedeţi aceste lucruri, voi veţi şti că timpul este aproape când ele vor fi dezvăluite în întregime.

17 De aceea, atunci [a]când voi veţi primi această cronică, voi veţi şti că lucrarea Tatălui a început pe toată faţa pământului.

18 De aceea [a]pocăiţi-vă, voi toţi din toate marginile pământului, şi veniţi la Mine şi credeţi în Evanghelie şi fiţi [b]botezaţi în numele Meu; căci acela care crede şi este botezat va fi salvat; iar acela care nu crede va fi blestemat; şi [c]semne îi vor urma pe cei care cred în numele Meu.

19 Şi binecuvântat este acela care este găsit [a]credincios în numele Meu în ultima zi, căci el va fi înălţat ca să locuiască în împărăţia pregătită pentru el [b]de la crearea lumii. Şi iată, Eu sunt Acela care am vorbit aceasta. Amin.

12*a* Alma 5:40; Moro. 7:16–17.
b 3 Ne. 28:34.
c GS Lumină, lumina lui Hristos.
d Ioan 8:12; Alma 38:9.
13*a* 3 Ne. 12:2–3.
14*a* D&L 121:26–29.
15*a* 2 Ne. 27:10.
16*a* Apoc. 1:1; 1 Ne. 14:18–27.
17*a* 3 Ne. 21:1–9, 28.
18*a* 3 Ne. 27:20; Moro. 7:34.
b Ioan 3:3–5. GS Botez, (a) boteza—Esenţial.
c GS Darurile spiritului.
19*a* Mosia 2:41; D&L 6:13. GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
b 2 Ne. 9:18.

CAPITOLUL 5

Trei martori şi lucrarea însăşi vor fi o mărturie a adevărului Cărţii lui Mormon.

ŞI acum eu, Moroni, am scris cuvintele care mi-au fost poruncite mie, în acord cu memoria mea; şi v-am spus vouă lucrurile pe care eu le-am [a]pecetluit; de aceea, nu le atingeţi ca să le tălmăciţi; căci lucrul acela vă este interzis vouă până când încetul cu încetul va fi înţelepciune în Dumnezeu.

2 Şi iată, voi veţi fi privilegiaţi să arătaţi plăcile [a]acelora care vor da ajutor ca să se dezvăluie această lucrare;

3 Şi [a]acestea vor fi dezvăluite la trei oameni prin puterea lui Dumnezeu; de aceea, ei vor [b]şti cu siguranţă că aceste lucruri sunt [c]adevărate.

4 Şi în gurile a trei [a]martori vor fi aceste lucruri întemeiate; iar mărturia celor trei, precum şi această lucrare, prin care puterea lui Dumnezeu şi cuvântul Lui vor fi demonstrate, despre care Tatăl şi Fiul şi Duhul Sfânt depun mărturie—şi toate acestea vor fi o mărturie împotriva lumii în ultima zi.

5 Şi dacă va fi ca ei să se pocăiască şi să [a]vină la Tatăl în numele lui Isus, atunci ei vor fi primiţi în împărăţia lui Dumnezeu.

6 Şi acum, judecaţi dacă Eu am vreo autoritate în aceste lucruri; căci voi veţi şti că Eu am autoritate atunci când voi Mă veţi vedea pe Mine şi noi vom sta înaintea lui Dumnezeu în ultima zi. Amin.

CAPITOLUL 6

Corăbiile iarediţilor sunt mânate de vânt înspre ţara făgăduită—Poporul Îl laudă pe Domnul pentru bunătatea Lui—Oriha este numit rege peste ei—Iared şi fratele lui mor.

ŞI acum eu, Moroni, încep să redau cronica lui Iared şi a fratelui lui.

2 Căci s-a întâmplat că după ce Domnul a pregătit [a]pietrele pe care fratele lui Iared le-a dus sus pe munte, fratele lui Iared a venit jos de pe munte şi a pus pietrele în vasele care fuseseră pregătite, una în fiecare dintre ele; şi iată, ele au luminat corăbiile.

3 Şi astfel, Domnul a făcut ca pietrele să lumineze în întuneric ca să le dea lumină bărbaţilor, femeilor şi copiilor, pentru ca ei să nu treacă apele cele mari în întuneric.

4 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au pregătit tot felul de

5 1*a* 2 Ne. 27:7–8, 21; Eter 4:4–7.
2*a* 2 Ne. 27:12–14; D&L 5:9–15.
3*a* 2 Ne. 11:3; 27:12.
b D&L 5:25.
c Eter 4:11.
4*a* Vezi D&L 17 în titlu şi în versetele 1–3; vezi, de asemenea, Mărturia a trei martori din paginile de început ale Cărţii lui Mormon.
5*a* Morm. 9:27; Moro. 10:30–32.
6 2*a* Eter 3:3–6.

bucate ca să poată să supravieţuiască pe apă, precum şi mâncare pentru turmele şi cirezile lor şi orice fel de animale şi păsări pe care ei trebuia să le ia cu ei—şi s-a întâmplat că atunci când au făcut toate aceste lucruri, ei s-au urcat în corăbiile sau bărcile lor şi au pornit-o pe mare, dedicându-se pe ei înşişi Domnului Dumnezeului lor.

5 Şi s-a întâmplat că Domnul Dumnezeu a făcut ca un vânt [a]furios să sufle pe faţa apelor înspre ţara făgăduită; şi astfel, ei au fost împinşi pe valurile mării înaintea vântului.

6 Şi s-a întâmplat că au fost de multe ori îngropaţi în adâncimile mării, din cauza valurilor ca munţii care s-au spart peste ei, precum şi din cauza marilor şi îngrozitoarelor furtuni care erau stârnite de vântul cel înspăimântător.

7 Şi s-a întâmplat că, atunci când ei au fost îngropaţi în adâncuri, nu era apă deloc ca să le facă vreun rău, vasele lor fiind [a]etanşe ca o farfurie; şi ele, de asemenea, erau etanşe la fel ca [b]arca lui Noe; de aceea, atunci când ei au fost înconjuraţi de multe ape, ei L-au implorat pe Domnul şi El i-a adus pe ei iarăşi la suprafaţa apelor.

8 Şi s-a întâmplat că vântul niciodată n-a încetat să bată înspre ţara făgăduită în timp ce ei erau pe ape; şi astfel au fost ei mânaţi înaintea vântului.

9 Şi ei au [a]cântat laude pentru Domnul; da, fratele lui Iared a cântat laude către Domnul şi el I-a [b]mulţumit şi L-a preamărit pe Domnul cât era ziua de lungă; iar când noaptea cădea, ei nu se opreau să-L preamărească pe Domnul.

10 Şi astfel au fost ei mânaţi înainte; şi nici o lighioană a mării nu a putut să-i rupă pe ei şi nici o balenă nu le-a adus nici o stricăciune; şi ei au avut lumină tot timpul, fie că era pe apă sau sub apă.

11 Şi astfel au fost ei mânaţi înainte pe ape timp de trei sute patruzeci şi patru de zile.

12 Şi ei au debarcat la ţărmul ţării făgăduite. Iar atunci când ei au pus piciorul pe malul ţării făgăduite, ei au făcut plecăciuni la pământ şi s-au umilit înaintea Domnului şi au vărsat lacrimi de bucurie înaintea Domnului, datorită nenumăratelor milostiviri blânde ale Lui asupra lor.

13 Şi s-a întâmplat că ei s-au dus pe faţa ţării şi au început să cultive pământul.

14 Iar Iared avea patru fii; şi ei erau numiţi Iacom şi Ghilga, Maha şi Oriha.

15 Iar fratele lui Iared, de asemenea, a zămislit fii şi fiice.

16 Iar [a]prietenii lui Iared şi ai fratelui lui erau în număr de vreo douăzeci şi două de suflete; şi ei, de asemenea, au zămislit fii şi fiice înainte de a fi ajuns în ţara făgăduită; şi de aceea, ei au început să fie mulţi la număr.

17 Şi ei au fost învăţaţi să

5*a* Eter 2:24–25.
7*a* Eter 2:17.
b Gen. 6:14; Moise 7:43.
9*a* GS (a) Cânta.
b 1 Cron. 16:7–9; Alma 37:37; D&L 46:32.
16*a* Eter 1:41.

umble cu [a]umilinţă înaintea Domnului; şi ei, de asemenea, au fost [b]învăţaţi de sus.

18 Şi s-a întâmplat că ei au început să se îmbogăţească şi să se înmulţească şi să cultive pământul; şi ei au devenit puternici în ţară.

19 Iar fratele lui Iared a început să îmbătrânească şi a văzut că în curând trebuia să se ducă în mormânt; de aceea, el a spus către Iared: Să adunăm poporul nostru ca să putem să-i numărăm, pentru ca să aflăm de la ei ce anume ar dori ei de la noi înainte ca noi să ne ducem în mormânt.

20 Şi în acord cu aceasta, poporul a fost adunat laolaltă. Acum, numărul fiilor şi fiicelor fratelui lui Iared era douăzeci şi două de suflete şi numărul fiilor şi fiicelor lui Iared era doisprezece, el având patru fii.

21 Şi s-a întâmplat că ei şi-au numărat oamenii; şi după ce i-au numărat, au vrut de la ei lucrurile pe care le doreau să le facă înainte de a se duce în mormânt.

22 Şi s-a întâmplat că poporul a dorit de la ei ca să-l [a]ungă pe unul dintre fiii lor ca să fie rege peste ei.

23 Şi acum iată, aceasta i-a întristat pe ei. Iar fratele lui Iared a spus către ei: Cu siguranţă lucrul acesta ar [a]duce la robie.

24 Dar Iared a spus către fratele său: Lasă-i pe ei ca să aibă un rege. Şi de aceea, el le-a spus: Alegeţi voi ca rege pe unul dintre fiii noştri, chiar pe oricare voi vreţi.

25 Şi s-a întâmplat că ei l-au ales chiar pe primul născut al fratelui lui Iared; iar numele lui era Pagag. Şi s-a întâmplat că el a refuzat şi nu a vrut să fie regele lor. Iar poporul a cerut ca tatăl lui să-l constrângă pe el, dar tatăl lui nu a vrut; şi el le-a poruncit lor să nu constrângă pe nimeni ca să fie regele lor.

26 Şi s-a întâmplat că ei au ales pe toţi fraţii lui Pagag, dar ei nu au vrut.

27 Şi s-a întâmplat că nici fiii lui Iared nu au vrut, chiar toţi în afară de unul; iar Oriha a fost uns să fie rege peste popor.

28 Şi el a început să domnească, iar poporul a început să prospere; şi ei au devenit nespus de bogaţi.

29 Şi s-a întâmplat că Iared a murit şi, de asemenea, fratele lui.

30 Şi s-a întâmplat că Oriha a călcat cu umilinţă înaintea Domnului şi şi-a adus aminte ce lucruri mari făcuse Domnul pentru tatăl său; şi el, de asemenea, a învăţat pe poporul său ce lucruri mari făcuse Domnul pentru strămoşii lor.

CAPITOLUL 7

Oriha domneşte în dreptate—În uzurpare şi lupte, regatele rivale ale lui Şul şi Cohor sunt stabilite—Profeţii condamnă ticăloşia şi

17*a* GS (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu.
b GS Revelaţie.
22*a* GS (a) Unge.
23*a* 1 Sam. 8:10–18; Mosia 29:16–23.

idolatria poporului, iar atunci acesta se pocăieşte.

Şi s-a întâmplat că Oriha a judecat cu dreptate în ţară în toate zilele sale, care zile au fost nespus de numeroase.

2 Şi el a zămislit fii şi fiice; da, el a zămislit treizeci şi unu, printre care erau douăzeci şi trei de fii.

3 Şi s-a întâmplat că el, de asemenea, l-a zămislit pe Chib în zilele bătrâneţii lui. Şi s-a întâmplat că Chib a domnit în locul lui; iar Chib l-a zămislit pe Corihor.

4 Iar atunci când Corihor a avut treizeci şi doi de ani, el s-a răzvrătit împotriva tatălui său şi a plecat şi a locuit în ţara lui Nehor; iar el a zămislit fii şi fiice şi aceştia au fost foarte frumoşi; de aceea, Corihor a atras pe mulţi oameni după el.

5 Şi atunci când el a adunat laolaltă o oştire, el a năvălit peste ţara lui Moron în care domnea regele şi l-a luat prizonier pe acesta, ceea ce a adeverit "spusele fratelui lui Iared cum că ei vor fi aduşi în robie.

6 Acum, ţara lui Moron unde regele domnea, era lângă ţara care era numită Pustiu de către nefiţi.

7 Şi s-a întâmplat că Chib a trăit în robie, iar poporul lui sub Corihor, fiul lui, până când acesta a fost foarte bătrân; cu toate acestea, Chib l-a zămislit pe Şul în zilele bătrâneţii lui în timp ce el era încă în robie.

8 Şi s-a întâmplat că Şul a fost mânios pe fratele său; iar Şul s-a făcut puternic şi a devenit tare, comparat cu puterea unui bărbat; şi el, de asemenea, era puternic în judecată.

9 De aceea, el s-a dus la dealul Efraim şi a topit din munte şi a făcut săbii din oţel pentru aceia pe care el îi luase cu el; şi după ce i-a înarmat pe ei cu săbii, s-a întors la oraşul lui Nehor şi a avut o bătălie cu fratele său Corihor, după care el a căpătat regatul şi l-a restituit tatălui său, Chib.

10 Şi acum, din cauza lucrului pe care Şul îl făcuse, tatăl lui i-a dat lui regatul; de aceea el a început să domnească în locul tatălui lui.

11 Şi s-a întâmplat că el a judecat în dreptate; şi el şi-a întins regatul pe toată faţa ţării, căci poporul devenise foarte numeros.

12 Şi s-a întâmplat că Şul, de asemenea, a zămislit mulţi fii şi fiice.

13 Iar Corihor s-a pocăit de multe rele pe care el le făcuse; de aceea, Şul i-a dat lui putere în regatul său.

14 Şi s-a întâmplat că Corihor a avut mulţi fii şi fiice. Iar printre fiii lui Corihor era unul al cărui nume era Noe.

15 Şi s-a întâmplat că Noe s-a răzvrătit împotriva lui Şul, regele, precum şi împotriva tatălui său Corihor şi l-a ademenit pe Cohor, fratele său, şi, de asemenea, pe toţi fraţii săi şi pe mulţi oameni.

7 5*a* Eter 6:23.

16 Şi el s-a bătut cu Şul, regele, prin care el a căpătat ţara primei lor moşteniri; şi el a devenit rege peste acea parte a ţării.

17 Şi s-a întâmplat că el iarăşi s-a bătut cu Şul, regele; şi el l-a luat pe Şul, regele, şi l-a dus rob la Moron.

18 Şi s-a întâmplat că în timp ce el era cât pe ce să-l omoare pe el, fiii lui Şul s-au strecurat în casa lui Noe în timpul nopţii şi l-au ucis pe el şi au spart uşa închisorii şi l-au luat pe tatăl lor şi l-au pus pe tronul lui în propriul lui regat.

19 De aceea, fiul lui Noe a ridicat regatul lui în locul lui; cu toate acestea, ei nu au mai câştigat putere asupra lui Şul, regele, iar poporul care era sub domnia lui Şul, regele, a prosperat nespus de mult şi a devenit puternic.

20 Iar ţara era împărţită; şi erau două regate, regatul lui Şul şi regatul lui Cohor, fiul lui Noe.

21 Iar Cohor, fiul lui Noe, a făcut ca poporul lui să se bată cu Şul, în care bătălie Şul l-a învins şi l-a ucis pe Cohor.

22 Şi acum Cohor a avut un fiu care a fost numit Nimrod; iar Nimrod i-a cedat lui Şul regatul lui Cohor şi astfel a dobândit trecere în ochii lui Şul; de aceea, Şul i-a dat lui favoruri mari şi el a făcut tot ce a poftit în regatul lui Şul.

23 Şi, de asemenea, în regatul lui Şul au venit profeţi printre popor, care erau trimişi de către Domnul, profeţind că ticăloşia şi [a]idolatria poporului aducea un blestem asupra ţării şi că ei vor fi distruşi dacă nu se pocăiau.

24 Şi s-a întâmplat că oamenii i-au insultat pe profeţi şi şi-au bătut joc de ei. Şi s-a întâmplat că regele Şul i-a judecat pe toţi aceia care îi insultaseră pe profeţi.

25 Şi el a dat o lege peste toată ţara care a dat putere profeţilor să se ducă oriunde ar fi vrut ei; şi prin aceasta, poporul a fost adus la pocăinţă.

26 Şi pentru că oamenii s-au pocăit de nedreptăţile şi de idolatriile lor, Domnul i-a cruţat pe ei şi ei au început iarăşi să prospere în ţară. Şi s-a întâmplat că Şul a zămislit fii şi fiice în zilele bătrâneţii lui.

27 Şi nu au mai fost războaie în zilele lui Şul; şi el şi-a adus aminte de lucrurile mari pe care Domnul le făcuse pentru strămoşii săi, aducându-i pe ei [a]peste adâncul cel mare, în ţara făgăduită; de aceea, el a judecat cu dreptate în toate zilele sale.

CAPITOLUL 8

Lupte şi neînţelegeri sunt peste tot în regat—Achiş formează o combinaţie secretă legată prin jurământ ca să-l ucidă pe rege—Combinaţiile secrete sunt ale diavolului şi au ca rezultat distrugerea popoarelor—Neamurile moderne

23*a* GS Idolatrie.

27*a* Eter 6:4, 12.

sunt avertizate împotriva combinaţiei secrete care va căuta să distrugă libertatea tuturor pământurilor, popoarelor şi ţărilor.

Şi s-a întâmplat că el l-a zămislit pe Omer, iar Omer a domnit în locul lui. Şi Omer l-a zămislit pe Iared; iar Iared a zămislit fii şi fiice.

2 Iar Iared s-a revoltat împotriva tatălui său şi a venit şi a locuit în ţara lui Het. Şi s-a întâmplat că el a linguşit pe mulţi, din cauza cuvintelor lui înşelătoare, până când a câştigat jumătate din regat.

3 Şi atunci când el a câştigat o jumătate din regat, el a venit cu bătălie împotriva tatălui său şi l-a luat pe tatăl său în robie şi l-a pus să slujească în robie;

4 Şi acum, în zilele domniei lui Omer, el a fost în robie timp de jumătate din zilele sale. Şi s-a întâmplat că el a zămislit fii şi fiice, printre care erau Esrom şi Coriantumr;

5 Şi ei au fost nespus de mânioşi din cauza faptelor lui Iared, fratele lor, într-atât, încât ei au ridicat o oştire şi s-au bătut cu Iared. Şi s-a întâmplat că ei s-au bătut cu el pe timp de noapte.

6 Şi s-a întâmplat că atunci când ei au ucis oştirea lui Iared, ei erau cât pe ce să-l ucidă şi pe el; iar el s-a rugat de ei ca să nu-l ucidă şi că el va renunţa la regat în favoarea tatălui său. Şi s-a întâmplat că ei i-au cruţat viaţa.

7 Şi acum, Iared a devenit nespus de supărat din cauza pierderii regatului, căci el îşi pusese inima pe regat şi pe slava lumii.

8 Acum, fiica lui Iared fiind foarte pricepută şi văzând supărarea tatălui său, s-a gândit să facă un plan prin care să salveze regatul pentru tatăl ei.

9 Acum, fiica lui Iared era nespus de frumoasă. Şi s-a întâmplat că ea a vorbit cu tatăl ei şi l-a spus: De ce este tatăl meu atât de supărat? Nu a citit el cronica pe care strămoşii noştri au adus-o peste marile adâncuri? Iată, nu este aceasta o relatare despre cei de demult, cum că ei prin planurile lor "secrete au căpătat regate şi mare slavă?

10 Şi acum, de aceea, tatăl meu să trimită după Achiş, fiul lui Chimnor, şi iată, eu sunt frumoasă şi am să "dansez în faţa lui şi o să-i fac plăcere, încât el va dori să fiu nevasta lui; de aceea, dacă el va dori ca tu să mă dai lui de nevastă, atunci tu să zici: Ţi-o dau dacă tu îmi vei aduce capul tatălui meu, regele.

11 Şi acum, Omer era un prieten de-al lui Achiş; de aceea, atunci când Iared a trimis după Achiş, fiica lui Iared a dansat în faţa lui şi i-a făcut plăcere într-atât, încât el a dorit-o pe ea de nevastă. Şi s-a întâmplat că el a spus către Iared: Dă-mi-o mie de nevastă.

12 Iar Iared i-a spus: Eu ţi-o dau ţie pe ea, dacă tu îmi vei aduce capul tatălui meu, regele.

13 Şi s-a întâmplat că Achiş a

8 9*a* 3 Ne. 6:28; Hel. 6:26–30; Moise 5:51–52. 10*a* Marcu 6:22–28.

adunat în casa lui Iared toate neamurile lui şi a vorbit către ei: Vreţi voi să-mi juraţi că îmi veţi fi credincioşi în legătură cu lucrul pe care eu îl doresc de la voi?

14 Şi s-a întâmplat că ei toţi au [a]jurat pe Dumnezeul din cer şi pe ceruri şi pe pământ şi pe capul lor că cel care se va abate de la ajutorul pe care Achiş l-a cerut de la ei îşi va pierde capul; iar cel care va divulga orice secret pe care Achiş l-a încredinţat, acela îşi va pierde viaţa.

15 Şi s-a întâmplat că astfel ei s-au înţeles cu Achiş. Iar Achiş le-a arătat lor [a]jurămintele care le fuseseră transmise de la cei din vechime care, de asemenea, au căutat putere, jurăminte care fuseseră transmise încă din timpul lui [b]Cain, care de la începuturi era un ucigaş.

16 Şi ei au fost ajutaţi de puterea diavolului ca să arate aceste jurăminte poporului, ca să-i păstreze pe aceştia în întuneric, ca să-i ajute pe cei care căutau putere să capete putere şi să ucidă şi să jefuiască şi să mintă şi să făptuiască tot felul de ticăloşii şi preacurvie.

17 Iar fiica lui Iared a fost aceea care a pus în inima lui ideea să caute aceste lucruri din vechime; şi Iared a pus aceasta în inima lui Achiş; de aceea Achiş a prezentat această idee neamurilor şi prietenilor săi, conducându-i pe ei cu făgăduieli neadevărate ca să facă orice lucru a dorit.

18 Şi s-a întâmplat că ei au format o [a]combinaţie secretă, la fel ca şi cei din vechime; care combinaţie este odioasă şi ticăloasă mai presus decât toate, în ochii lui Dumnezeu;

19 Căci Domnul nu lucrează prin combinaţii secrete şi El nici nu doreşte ca omul să verse sânge, ci în toate cele a interzis El aceasta, de la începutul omului.

20 Iar acum eu, Moroni, nu scriu despre felul de combinaţii şi de jurăminte, căci mie mi-a fost făcut cunoscut cum că acestea sunt cunoscute printre toţi oamenii şi, de asemenea, şi printre lamaniţi.

21 Şi ei au pricinuit [a]distrugerea acestui popor, despre care eu acum vorbesc, precum şi distrugerea poporului lui Nefi.

22 Şi orice neam care va păstra aceste combinaţii secrete pentru ca să capete putere şi câştig până când ele se vor răspândi peste neam, iată, acesta va fi distrus; căci Domnul nu va lăsa ca [a]sângele sfinţilor Săi, care va fi vărsat de către el, să-L implore din pământ întotdeauna pe El pentru [b]răzbunare împotriva lor şi totuşi El să nu-i răzbune.

23 De aceea, o, voi, neamurilor, înţelepciunea lui Dumnezeu este ca aceste lucruri să vă fie arătate vouă pentru ca astfel voi să vă pocăiţi de păcatele voastre şi să nu lăsaţi ca aceste combinaţii ucigătoare să vină asupra

14*a* GS Blasfemie.
15*a* GS Jurământ.
b Gen. 4:7–8; Moise 5:28–30.
18*a* GS Combinaţii secrete.
21*a* Hel. 6:28.
22*a* Morm. 8:27, 40–41.
b GS Răzbunare.

voastră, care sunt construite ca să aducă [a]putere şi câştig—iar lucrarea, da, chiar lucrarea distrugerii să vină asupra voastră, da, şi anume sabia dreptăţii Dumnezeului celui Veşnic va cădea asupra voastră pentru răsturnarea şi distrugerea voastră, dacă voi veţi lăsa ca aceste lucruri să se întâmple.

24 De aceea, Domnul vă porunceşte ca atunci când voi veţi vedea că aceste lucruri vin asupra voastră, voi să vă treziţi la înţelegerea situaţiei voastre îngrozitoare din cauza acestei combinaţii secrete care va fi printre voi; sau, vai de aceasta, din cauza sângelui acelora care au fost ucişi; căci ei imploră din ţărână pentru răzbunare împotriva acesteia şi a acelora care au înfiinţat-o.

25 Căci se va întâmpla că acela care o va înfiinţa va căuta să răstoarne [a]libertatea tuturor pământurilor, neamurilor şi ţărilor; şi aceasta va aduce distrugerea tuturor oamenilor, căci aceasta este construită de către diavol, care este tatăl tuturor minciunilor; şi anume acelaşi mincinos care i-a [b]înşelat pe primii noştri părinţi, da, şi anume acelaşi mincinos care l-a făcut pe om să facă crime de la începuturi; care a împietrit inimile oamenilor într-atât, încât ei i-au ucis pe profeţi şi i-au bătut cu pietre şi i-au alungat de la începuturi.

26 De aceea eu, Moroni, am dat poruncă ca să se scrie aceste lucruri, pentru ca răul să fie înlăturat şi ca timpul să poată veni când Satana să nu mai aibă [a]nici o putere asupra inimilor copiilor oamenilor, ci ca ei să poată să fie [b]convinşi să facă bine tot timpul, pentru ca ei să vină la fântâna tuturor dreptăţilor şi să fie salvaţi.

CAPITOLUL 9

Regatul trece de la unul la altul prin moştenire, intrigă şi omor—Emer L-a văzut pe Fiul Dreptăţii—Mulţi profeţi strigă pocăinţă—Foametе şi şerpi veninoşi chinuie poporul.

ŞI acum eu, Moroni, continui cronica mea. De aceea, iată, s-a întâmplat că din cauza combinaţiilor [a]secrete ale lui Achiş şi ale prietenilor lui, iată, ei au răsturnat regatul lui Omer.

2 Cu toate acestea, Domnul s-a îndurat de Omer, precum şi de fiii lui şi de fiicele lui care nu au căutat să-L distrugă.

3 Şi Domnul l-a avertizat pe Omer într-un vis cum că el trebuia să plece din ţară; de aceea, Omer a plecat din ţară împreună cu familia lui şi a călătorit timp de multe zile şi a trecut de partea cealaltă şi a mers pe lângă dealul lui [a]Şim şi a venit pe la locul [b]unde nefiţii fuseseră distruşi şi de acolo către răsărit şi

23*a* 1 Ne. 22:22–23; Moise 6:15.
25*a* GS Liber, libertate.
b Gen. 3:1–13; 2 Ne. 9:9; Mosia 16:3; Moise 4:5–19.
26*a* 1 Ne. 22:26.
b 2 Ne. 33:4; Moro. 7:12–17.
9 1*a* Eter 8:13–17.
3*a* Morm. 1:3; 4:23.
b Morm. 6:1–15.

a ajuns la un loc care era numit Ablom, lângă malul mării, iar acolo şi-a pus el cortul său, precum şi fiii săi şi fiicele sale şi întreaga lui familie, în afară de Iared şi de familia lui.

4 Şi s-a întâmplat că Iared a fost uns rege peste popor de către mâna ticăloşiei; şi el i-a dat lui Achiş pe fiica sa de nevastă.

5 Şi s-a întâmplat că Achiş a căutat viaţa socrului său; şi el s-a adresat acelora cărora el le jurase după legământul strămoşilor şi ei au căpătat capul socrului lui în timp ce el stătea pe tronul său, dând ascultare poporului său.

6 Căci atât de mare era răspândirea acestei societăţi păcătoase şi secrete, încât ea corupsese inimile tuturor oamenilor; de aceea Iared a fost ucis pe tronul său, iar Achiş a domnit în locul lui.

7 Şi s-a întâmplat că Achiş a început să fie gelos pe fiul său, de aceea, el l-a închis pe el în închisoare şi l-a ţinut acolo cu puţină mâncare sau fără mâncare deloc până când a murit.

8 Iar acum, fratele celui care a murit (iar numele lui era Nimra) a fost mânios pe tatăl său din cauza a ceea ce tatăl lui îi făcuse fratelui lui.

9 Şi s-a întâmplat că Nimra a adunat laolaltă o ceată mică de oameni şi a fugit din ţară şi a venit de partea cealaltă şi a locuit împreună cu Omer.

10 Şi s-a întâmplat că Achiş a zămislit alţi fii, iar ei au câştigat inima poporului, în ciuda faptului că poporul îi jurase să facă tot felul de nedreptăţi în acord cu ceea ce el dorea.

11 Acum, poporul lui Achiş iarăşi dorea câştig, tot aşa cum Achiş dorea putere; de aceea, fiii lui Achiş le-au oferit lor bani prin care ei au atras după ei cea mai mare parte a poporului.

12 Şi a început să fie un război între fiii lui Achiş şi Achiş, care a durat mulţi ani, da, pentru distrugerea aproape a întregului popor al regatului, da, şi anume a tuturor, în afară de treizeci de suflete şi de aceia care fugiseră împreună cu cei din casa lui Omer.

13 De aceea, Omer a fost iarăşi aşezat în ţara moştenirii lui.

14 Şi s-a întâmplat că Omer a început să îmbătrânească; cu toate acestea, în zilele bătrâneţii sale, el l-a zămislit pe Emer; iar el l-a uns pe Emer să fie rege şi să domnească în locul lui.

15 Şi după ce el l-a uns pe Emer să fie rege, el a văzut pace în ţară timp de doi ani, iar apoi a murit după ce văzuse nespus de multe zile care fuseseră pline de supărare. Şi s-a întâmplat că Emer a domnit în locul lui şi a călcat pe urmele tatălui său.

16 Şi Domnul a început iarăşi să ridice blestemul de pe ţară şi casa lui Emer a prosperat nespus de mult sub domnia lui Emer; şi timp de şaizeci şi doi de ani ei au devenit foarte puternici, într-atât, încât ei au devenit foarte bogaţi—

17 Având tot felul de roade şi de grâne şi de mătăsuri şi de ţesături fine şi de aur şi de argint şi de lucruri preţioase;

18 Şi, de asemenea, tot felul de vite şi de boi şi vaci şi oi şi porci şi capre şi, de asemenea, multe alte feluri de animale care erau folositoare pentru hrana omului.

19 Şi ei, de asemenea, au avut [a]cai şi măgari; şi erau şi elefanţi şi curelomi şi cumomi, toţi fiind folositori omului, în special elefanţii şi curelomii şi cumomii.

20 Şi astfel, Domnul a revărsat binecuvântările Sale asupra acestei ţări, care era [a]aleasă mai presus decât toate celelalte ţări; şi El a poruncit ca oricine care va avea stăpânire asupra ţării să o stăpânească în Domnul sau altfel ei să fie [b]distruşi atunci când ei s-ar coace în nedreptate; căci astfel spune Domnul: Eu voi revărsa toată mânia Mea.

21 Iar Emer a judecat cu dreptate tot timpul zilelor sale; şi el a zămislit mulţi fii şi fiice; şi el l-a zămislit pe Coriantum şi l-a uns pe Coriantum ca să domnească în locul său.

22 Iar după ce el l-a uns pe Coriantum ca să domnească în locul său, el a mai trăit patru ani şi a văzut pace în ţară; da, şi el L-a văzut chiar şi pe [a]Fiul Dreptăţii şi s-a bucurat şi s-a mândrit în zilele sale; şi el a murit în pace.

23 Şi s-a întâmplat că Coriantum a călcat pe urmele tatălui său şi a zidit multe oraşe măreţe şi toată viaţa sa el a făcut pentru poporul său ceea ce era bun. Şi s-a întâmplat că el nu a avut nici un copil chiar până când el a fost nespus de bătrân.

24 Şi s-a întâmplat că nevasta lui a murit, fiind bătrână de o sută şi doi ani. Şi s-a întâmplat că Coriantum a luat de nevastă în zilele bătrâneţii lui pe o fată tânără şi a zămislit fii şi fiice; şi el a trăit până când a ajuns de o sută şi patruzeci şi doi de ani.

25 Şi s-a întâmplat că el l-a zămislit pe Com, iar Com a domnit în locul lui; şi el a domnit timp de patruzeci şi nouă de ani; şi el l-a zămislit pe Het; şi el a mai zămislit şi alţi fii şi fiice.

26 Şi poporul iarăşi s-a răspândit pe toată faţa ţării; şi iarăşi a început să fie o mare ticăloşie pe faţa ţării, iar Het a început iarăşi să îmbrăţişeze planurile secrete din vechime ca să-l distrugă pe tatăl său.

27 Şi s-a întâmplat că el l-a detronat pe tatăl său, căci el l-a ucis pe el cu propria sa sabie; şi el a domnit în locul lui.

28 Şi în ţară iarăşi au venit profeţi strigând pocăinţă către ei—pentru că ei trebuia, să pregătească calea Domnului căci dacă nu, atunci un blestem va veni asupra feţei ţării; da, şi anume va fi o foamete mare în care ei vor fi distruşi dacă nu se pocăiau.

29 Dar oamenii nu au crezut cuvintele profeţilor, ci i-au alungat pe ei; iar pe unii dintre ei i-au aruncat în gropi şi i-au lăsat să piară. Şi s-a întâmplat că ei au făcut toate aceste lucruri după poruncile regelui Het.

19*a* 1 Ne. 18:25.
20*a* Eter 2:15.
b Eter 2:8–11.
22*a* 3 Ne. 25:2.

30 Şi s-a întâmplat că a început să fie o mare lipsă în ţară, iar locuitorii au început să fie distruşi nespus de repede din cauza lipsurilor, căci nu era deloc ploaie pe toată faţa pământului.

31 Şi au venit şerpi veninoşi, de asemenea, pe toată întinderea ţării şi au otrăvit pe mulţi oameni. Şi s-a întâmplat că turmele lor au început să fugă din faţa şerpilor veninoşi înspre ţara de la miazăzi, care era numită de către nefiţi [a]Zarahemla.

32 Şi s-a întâmplat că multe dintre ele au pierit pe drum; cu toate acestea, unele dintre ele au fugit în ţara de la miazăzi.

33 Şi s-a întâmplat că Domnul a făcut ca [a]şerpii să nu le mai urmărească, ci să blocheze calea pentru ca oamenii să nu poată să treacă, pentru ca oricine care încerca să treacă să cadă din cauza şerpilor veninoşi.

34 Şi s-a întâmplat că oamenii au urmat calea animalelor şi au devorat trupurile lor care căzuseră pe drum până când le-au devorat pe toate. Acum, când oamenii au văzut că trebuia să piară, au început să se [a]pocăiască de nedreptăţile lor şi să-L implore pe Domnul.

35 Şi s-a întâmplat că atunci când ei s-au [a]umilit destul de mult înaintea Domnului, El a trimis ploaie pe faţa pământului; iar poporul a început iarăşi să se refacă; şi iarăşi au fost roade în ţinuturile de la miazănoapte şi în toate ţinuturile dimprejur. Şi Domnul le-a arătat oamenilor puterea Sa, cruţându-i pe ei de la foamete.

CAPITOLUL 10

Un rege îl urmează pe celălalt—Unii dintre regi sunt drepţi, iar alţii sunt ticăloşi—Atunci când dreptatea predomină, poporul este binecuvântat şi prosperă în Domnul.

ŞI s-a întâmplat că Şez, care era un urmaş al lui Het—căci Het pierise de foame, la fel ca şi toată casa lui, în afară de Şez—de aceea Şez a început să reconstruiască iarăşi un popor distrus.

2 Şi s-a întâmplat că Şez şi-a adus aminte de distrugerea strămoşilor săi; şi el a construit un regat drept; căci el şi-a adus aminte de ceea ce Domnul făcuse, aducându-l pe Iared şi pe fratele lui [a]peste adâncuri; şi el a călcat pe căile Domnului; şi el a zămislit fii şi fiice.

3 Şi fiul lui cel mai mare, al cărui nume era Şez, s-a răzvrătit împotriva lui; cu toate acestea, Şez a fost lovit de mâna unui tâlhar din cauza bogăţiilor lui foarte mari, ceea ce iarăşi i-a adus pace tatălui lui.

4 Şi s-a întâmplat că tatăl lui a zidit multe oraşe pe întinderea ţării, iar poporul a început iarăşi să se împrăştie pe toată faţa ţării. Iar Şez a trăit până la o vârstă nespus de înaintată; şi el l-a zămislit pe Riplachiş. Şi el a murit, iar Riplachiş a domnit în locul lui.

31*a* Omni 1:13.
33*a* Num. 21:6–9.
34*a* Alma 34:34; D&L 101:8.
35*a* D&L 5:24.
10 2*a* Eter 6:1–12.

5 Şi s-a întâmplat că Riplachiş nu a făcut ceea ce era drept în ochii Domnului, căci el a avut multe neveste şi [a]concubine şi a pus pe umerii oamenilor ceea ce era greu de dus; da, el a luat de la ei biruri grele; iar cu aceste biruri el a zidit multe clădiri spaţioase.

6 Şi şi-a ridicat un tron foarte frumos; şi a zidit multe temniţe şi cel care refuza să plătească birurile era aruncat în temniţă; şi pe acela care nu era în stare să plătească birurile l-a aruncat el în temniţă; şi a făcut ca aceştia să muncească fără întrerupere pentru întreţinerea lor; şi pe aceia care refuzau să muncească el i-a trimis la moarte.

7 De aceea, el a înfăptuit toate lucrările lui frumoase, da, chiar şi aurul lui fin el a făcut să fie purificat în temniţe; şi tot felul de meşteşuguri fine a pus el să fie făcute în temniţe. Şi s-a întâmplat că el a îndurerat poporul cu curviile şi cu lucrurile lui abominabile.

8 Iar după ce el a domnit timp de patruzeci şi doi de ani, poporul s-a ridicat în răzvrătire împotriva lui; şi iarăşi a început să fie război în ţară, într-atât, încât Riplachiş a fost ucis, iar urmaşii lui au fost alungaţi afară din ţară.

9 Şi s-a întâmplat că după mulţi ani, Morianton (el fiind un urmaş al lui Riplachiş) a adunat laolaltă o oştire de exilaţi şi s-a dus şi a avut o bătălie cu poporul; şi el a câştigat putere peste multe oraşe; şi războiul a devenit foarte dureros şi a durat mulţi ani; şi el a câştigat putere peste toată ţara şi s-a instaurat rege peste toată ţara.

10 Şi după ce el s-a instaurat rege, el a uşurat suferinţa poporului, prin care el a câştigat favoruri în ochii poporului, iar ei l-au uns pe el ca să fie regele lor.

11 Şi el a făcut dreptate poporului, dar nu şi lui însuşi, din cauza multelor sale curvii; de aceea el a fost alungat din prezenţa Domnului.

12 Şi s-a întâmplat că Morianton a zidit multe oraşe, iar poporul a devenit nespus de bogat sub domnia lui, atât în ceea ce priveşte clădirile, cât şi aurul şi argintul şi cultivarea de grâne, creşterea de turme şi cirezi şi astfel de lucruri care le-au fost date lor.

13 Iar Morianton a trăit până la o vârstă foarte înaintată şi apoi el l-a zămislit pe Chim; iar Chim a domnit în locul tatălui său; şi el a domnit timp de opt ani, iar tatăl lui a murit. Şi s-a întâmplat că Chim nu a domnit în dreptate, din care cauză el nu a fost favorizat de către Domnul.

14 Iar fratele lui s-a ridicat în răzvrătire împotriva lui, după care l-a luat pe el în robie; iar el a rămas în robie până la sfârşitul zilelor sale; şi el a zămislit fii şi fiice în robie, iar la bătrâneţe l-a zămislit pe Levi; şi apoi a murit.

15 Şi s-a întâmplat că Levi a slujit în robie după moartea tatălui său timp de patruzeci şi

5*a* Iacov 3:5; Mosia 11:2.

doi de ani. Şi el a purtat război împotriva regelui ţării, în urma căruia a căpătat regatul pentru el însuşi.

16 Şi după ce a căpătat regatul pentru el însuşi, el a făcut ceea ce era drept în ochii Domnului; iar poporul a prosperat în ţară; iar el a trăit până la o vârstă înaintată şi a zămislit fii şi fiice; şi el, de asemenea, l-a zămislit pe Corom, pe care l-a uns rege în locul său.

17 Şi s-a întâmplat că şi Corom a făcut ceea ce era bun în ochii Domnului în toate zilele sale; şi el a zămislit mulţi fii şi fiice; şi după ce a văzut multe zile, el s-a dus, la fel ca restul pământului; iar Chiş a domnit în locul lui.

18 Şi s-a întâmplat că şi Chiş, de asemenea, a murit, iar Lib a domnit în locul lui.

19 Şi s-a întâmplat că Lib, de asemenea, a făcut ceea ce era bun în ochii Domnului. Şi în zilele lui Lib şerpii cei [a]veninoşi au fost distruşi. De aceea, ei s-au dus în ţara de la miazăzi ca să vâneze mâncare pentru poporul ţării, căci ţara era acoperită de animale de-ale pădurii. Şi Lib însuşi a devenit, de asemenea, un mare vânător.

20 Şi ei au zidit un oraş mare lângă partea cea îngustă a ţării, lângă locul unde marea desparte ţara.

21 Şi ei au păstrat ţara de la miazăzi ca un loc sălbatic ca să aibă vânat. Şi întreaga întindere a ţării de la miazănoapte a fost acoperită de locuitori.

22 Şi ei au fost nespus de harnici; şi ei au vândut şi au cumpărat şi au făcut negoţ unul cu altul pentru ca să capete câştig.

23 Şi ei au lucrat din tot felul de minereuri şi au făcut aur şi argint şi [a]fier şi aramă şi tot felul de metale; şi ei le-au săpat din pământ; de aceea, ei au făcut movile mari de pământ ca să capete minereuri de aur şi de argint, de fier şi de cupru. Şi ei au făcut tot felul de lucrări frumoase.

24 Şi ei au avut mătăsuri şi ţesături fine; şi ei au făcut tot felul de veşminte ca să-şi acopere goliciunea.

25 Şi ei au făcut tot felul de unelte ca să cultive pământul, atât ca să are, cât şi ca să semene şi să culeagă şi să plivească, precum şi, de asemenea, să treiere.

26 Şi ei au făcut tot felul de unelte cu care au făcut animalele lor să muncească.

27 Şi ei au făcut tot felul de arme de război. Şi ei au lucrat tot felul de lucruri de o lucrătură foarte neobişnuită.

28 Şi niciodată nu a putut vreun popor să fie mai binecuvântat decât erau ei şi mai prosper prin mâna Domnului. Şi ei au fost într-o ţară care era aleasă mai presus decât toate ţările, căci aşa spusese Domnul.

29 Şi s-a întâmplat că Lib a trăit mulţi ani şi a zămislit fii şi fiice; şi el, de asemenea, l-a zămislit pe Hartom.

30 Şi s-a întâmplat că Hartom a domnit în locul tatălui său. Şi

19*a* Eter 9:31.

23*a* 2 Ne. 5:15.

după ce Hartom a domnit douăzeci şi patru de ani, iată, regatul i-a fost luat. Şi el a slujit mulţi ani în robie, da, şi anume tot restul zilelor sale.

31 Şi el l-a zămislit pe Het, iar Het a trăit în robie toate zilele sale. Şi Het l-a zămislit pe Aaron, iar Aaron a trăit în robie toate zilele sale; iar el l-a zămislit pe Amnigada, iar Amnigada, de asemenea, a trăit în robie toate zilele sale; şi el l-a zămislit pe Coriantum şi Coriantum a trăit în robie toate zilele sale; şi el l-a zămislit pe Com.

32 Şi s-a întâmplat că Com a alungat jumătate din regat; iar el a domnit peste jumătate din regat timp de patruzeci şi doi de ani; şi el s-a dus să se bată împotriva regelui Amghid; şi ei s-au bătut timp de mulţi ani, timp în care Com a căpătat putere asupra lui Amghid şi a căpătat putere asupra restului regatului.

33 Iar în zilele lui Com au început să fie tâlhari prin ţară; şi ei au adoptat planurile vechi şi au făcut „jurăminte după felul celor din vechime şi au căutat iarăşi să distrugă regatul.

34 Acum Com a luptat mult împotriva lor; cu toate acestea, el nu a dominat asupra lor.

CAPITOLUL 11

Război, neînţelegeri şi ticăloşie domină viaţa iarediţilor—Profeţi prezic distrugerea totală a iarediţilor dacă ei nu se pocăiesc—Poporul respinge cuvintele profeţilor.

Şi în zilele lui Com au venit, de asemenea, mulţi profeţi şi ei au profeţit despre distrugerea acelui popor mare, dacă ei nu se pocăiesc şi nu se întorc la Domnul şi nu se lasă de crimele şi ticăloşia lor.

2 Şi s-a întâmplat că profeţii au fost respinşi de către popor; şi ei au fugit la Com pentru protecţie, căci oamenii au căutat să-i distrugă pe ei.

3 Şi ei au profeţit către Com despre multe lucruri; iar el a fost binecuvântat în tot restul zilelor sale.

4 Şi el a trăit până la o vârstă înaintată şi l-a zămislit pe Şiblom; iar Şiblom a domnit în locul lui. Iar fratele lui Şiblom s-a răzvrătit împotriva lui şi a început să fie un mare război în toată ţara.

5 Şi s-a întâmplat că fratele lui Şiblom a făcut ca toţi profeţii care au profeţit despre distrugerea poporului să fie duşi la moarte;

6 Şi a fost o mare calamitate în toată ţara, căci ei au adus mărturie cum că un mare blestem urma să vină asupra ţării, precum şi asupra poporului şi că urma să fie o mare distrugere printre ei, aşa cum nu mai fusese niciodată pe faţa pământului, iar oasele lor urmau să devină ca „movilele de pământ, dacă ei nu se pocăiau de ticăloşia lor.

33*a* GS Jurământ; Combinaţii secrete.

11 6*a* Omni 1:22; Eter 14:21.

7 Şi ei nu au ascultat de glasul Domnului din cauza combinaţiilor lor ticăloase; de aceea, au început să fie războaie şi conflicte în toată ţara, precum şi multă foamete şi epidemii într-atât, încât a fost o mare distrugere, aşa cum nu mai fusese nici una cunoscută pe faţa pământului; şi toate acestea s-au întâmplat în zilele lui Şiblom.

8 Şi oamenii au început să se pocăiască de nedreptăţile lor; şi în măsura în care ei au făcut aceasta, Domnul s-a [a]îndurat.

9 Şi s-a întâmplat că Şiblom a fost ucis, iar Set a fost adus în robie şi a trăit în robie toate zilele sale.

10 Şi s-a întâmplat că Aha, fiul lui, a căpătat regatul; şi el a domnit peste popor toate zilele sale. Şi el a făcut tot felul de nedreptăţi în zilele sale, prin care el a pricinuit multă vărsare de sânge; iar zilele lui au fost puţine.

11 Şi Etem, fiind un urmaş al lui Aha, a căpătat regatul; şi el, de asemenea, a făcut ticăloşii în zilele sale.

12 Şi s-a întâmplat că în zilele lui Etem, au venit mulţi profeţi şi au profeţit iarăşi către popor; da, ei au profeţit cum că Domnul îi va distruge pe ei cu totul de pe faţa pământului, dacă ei nu se pocăiesc de nedreptăţile lor.

13 Şi s-a întâmplat că oamenii şi-au împietrit inimile şi nu au vrut să [a]asculte de cuvintele lor; şi profeţii au jelit şi s-au retras din mijlocul poporului.

14 Şi s-a întâmplat că Etem a judecat cu răutate în tot timpul zilelor sale; şi el l-a zămislit pe Moron. Şi s-a întâmplat că Moron a domnit în locul lui; iar Moron a făcut ceea ce era ticălos în faţa Domnului.

15 Şi s-a întâmplat că s-a ridicat o [a]răzvrătire din popor din cauza acelei combinaţii secrete care a fost făcută ca să capete putere şi câştig; şi un om puternic s-a ridicat dintre ei în nedreptate şi s-a bătut cu Moron, în care bătălie el a răsturnat jumătate din regat; şi el a păstrat jumătate din regat mulţi ani.

16 Şi s-a întâmplat că Moron l-a răsturnat pe el şi a recăpătat regatul.

17 Şi s-a întâmplat că un alt om puternic s-a ridicat; şi el a fost un urmaş al fratelui lui Iared.

18 Şi s-a întâmplat că el l-a răsturnat pe Moron şi a căpătat regatul; de aceea Moron a trăit în robie tot restul zilelor sale; şi el l-a zămislit pe Coriantor.

19 Şi s-a întâmplat că şi Coriantor a trăit în robie toate zilele sale.

20 Şi în zilele lui Coriantor, de asemenea, au venit mulţi profeţi şi au profeţit despre lucruri mari şi măreţe şi au strigat pocăinţă către popor şi că dacă ei nu se vor pocăi, atunci Domnul Dumnezeu va face [a]judecată împotriva lor pentru distrugerea lor totală;

21 Şi că Domnul Dumnezeu

8*a* GS Milostiv, milostenie, milă.
13*a* Mosia 16:2.
15*a* GS Răzvrătire.
20*a* GS (a) Judeca, judecată.

va trimite sau va aduce un [a]alt popor cu puterea Sa ca să stăpânească ţara, în felul în care El i-a adus pe strămoşii lor.

22 Şi ei au respins toate cuvintele profeţilor din cauza societăţii lor secrete şi a lucrurilor lor abominabile şi ticăloase.

23 Şi s-a întâmplat că Coriantor l-a zămislit pe [a]Eter, iar el a murit după ce a trăit în robie toate zilele sale.

CAPITOLUL 12

Profetul Eter îndeamnă poporul să creadă în Dumnezeu—Moroni povesteşte miracolele şi minunile făcute de credinţă—Credinţa l-a făcut pe fratele lui Iared să-L vadă pe Hristos—Domnul le dă oamenilor slăbiciune pentru ca ei să fie umili—Fratele lui Iared a mutat muntele Zerin prin credinţă—Credinţa, speranţa şi caritatea sunt esenţiale pentru salvare—Moroni L-a văzut pe Isus faţă în faţă.

ŞI s-a întâmplat că zilele lui Eter au fost în zilele lui Coriantumr; iar [a]Coriantumr a fost rege peste toată ţara.

2 Iar [a]Eter a fost un profet al Domnului; deci, Eter a venit în zilele lui Coriantumr şi a început să profeţească poporului, căci el nu putea fi [b]oprit datorită Spiritului Domnului care era în el.

3 Căci el a [a]strigat de dimineaţă chiar până la apusul soarelui, îndemnând poporul să creadă în Dumnezeu pentru pocăinţă, căci altfel ei vor fi [b]distruşi, zicându-le lor că prin [c]credinţă toate lucrurile sunt împlinite—

4 De aceea, acela care crede în Dumnezeu cu siguranţă va putea să [a]nădăjduiască într-o lume mai bună, da, şi anume un loc la dreapta lui Dumnezeu, care nădejde vine de la credinţă, [b]ancorează în sufletul oamenilor, ceea ce-i face pe ei să fie siguri şi neclintiţi, întotdeauna abundând în fapte [c]bune, fiind conduşi să-L [d]slăvească pe Dumnezeu.

5 Şi s-a întâmplat că Eter a profeţit lucruri mari şi minunate poporului, lucruri pe care ei nu le-au crezut pentru că ei nu le-au văzut.

6 Şi acum eu, Moroni, aş vrea să vorbesc întrucâtva despre aceste lucruri; eu aş vrea să arăt lumii că [a]credinţa înseamnă lucruri care sunt [b]nădăjduite, dar [c]nevăzute; de aceea nu vă certaţi pentru că nu vedeţi, căci voi nu veţi primi nici o mărturie decât după [d]încercarea credinţei voastre.

7 Căci a fost prin credinţă că Hristos S-a arătat pe El Însuşi strămoşilor noştri după ce El S-a ridicat din morţi; şi El nu li S-a arătat lor până când ei nu au avut credinţă în El; de aceea

21*a* Eter 13:20–21.
23*a* Eter 1:6; 15:33–34.
12 1*a* Eter 13:13–31.
2*a* GS Eter.
b Ier. 20:9; Enos 1:26; Alma 43:1.
3*a* D&L 112:5.
b Eter 11:12, 20–22.
c GS Credinţă.
4*a* GS Speranţă.
b Evr. 6:19.
c 1 Cor. 15:58.
d 3 Ne. 12:16.
6*a* Evr. 11:1.
b Rom. 8:24–25.
c Alma 32:21.
d 3 Ne. 26:11; D&L 105:19; 121:7–8.

trebuie că unii au avut credinţă în El, căci El nu S-a arătat lumii.

8 Dar, datorită credinţei oamenilor, El S-a arătat lumii şi a slăvit numele Tatălui şi a pregătit calea pentru ca alţii să se împărtăşească din darul ceresc pentru ca ei să poată nădăjdui pentru acele lucruri pe care ei nu le-au văzut.

9 De aceea, voi, de asemenea, puteţi să aveţi nădejde şi să vă împărtăşiţi din dar, dacă voi veţi avea credinţă.

10 Iată, prin credinţă au fost cei din vechime [a]chemaţi după ordinul cel sfânt al lui Dumnezeu.

11 De aceea, prin credinţă a fost dată legea lui Moise. Iar prin darul Fiului Său a pregătit Dumnezeu o cale cu [a]mult mai bună; şi prin credinţă a fost aceasta înfăptuită.

12 Căci dacă nu ar fi deloc [a]credinţă printre copiii oamenilor, Dumnezeu nu poate face nici o [b]minune printre ei; de aceea El nu S-a arătat decât după credinţa lor.

13 Iată, credinţa lui Alma şi Amulec a făcut ca [a]temniţa să se prăbuşească la pământ.

14 Iată, credinţa lui Nefi şi Lehi a adus [a]schimbarea lamaniţilor pentru ca ei să fie botezaţi cu foc şi cu Duhul [b]Sfânt.

15 Iată, credinţa lui [a]Amon şi a fraţilor lui a [b]făcut un miracol atât de mare printre lamaniţi.

16 Da, şi chiar şi toţi aceia care au făcut [a]miracole le-au făcut prin [b]credinţă, şi anume aceia care au fost înainte de Hristos, precum şi aceia care au fost după El.

17 Şi prin credinţă cei trei ucenici au obţinut făgăduiala că ei [a]nu vor gusta moartea; şi ei nu au obţinut făgăduiala decât după credinţa lor.

18 Şi nimeni, niciodată, nu a făcut nici un miracol decât după credinţa lui; de aceea, ei mai întâi au crezut în Fiul lui Dumnezeu.

19 Şi au fost mulţi a căror credinţă era nespus de puternică, chiar mai [a]înainte de a fi venit Hristos, cei care nu au putut să fie ţinuţi dincolo de [b]văl, ci într-adevăr au văzut cu ochii lor lucrurile pe care ei le văzuseră cu ochiul credinţei şi ei au fost bucuroşi.

20 Şi iată, noi am văzut în această cronică faptul că unul dintre aceştia era fratele lui Iared; căci atât de mare a fost credinţa lui în Dumnezeu încât, atunci când Dumnezeu Şi-a întins [a]degetul, El nu a putut

10*a* Alma 13:3–4.
GS (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
11*a* 1 Cor. 12:31.
12*a* 2 Ne. 27:23; Mosia 8:18; Moro. 7:37; D&L 35:8–11.
b Mat. 13:58; Morm. 9:20.
13*a* Alma 14:26–29.
14*a* Hel. 5:50–52.
b Hel. 5:45; 3 Ne. 9:20.
15*a* Alma 17:29–39.
b I.E. aşa cum s-a menţionat în Alma, capitolele 17–26.
16*a* GS Minune.
b Evr. 11:7–40.
17*a* 3 Ne. 28:7; Morm. 8:10–12.
19*a* 2 Ne. 11:1–4; Iacov 4:4–5; Iarom 1:11; Alma 25:15–16.
b Eter 3:6.
GS Văl.
20*a* Eter 3:4.

să-L ascundă de vederea fratelui lui Iared datorită cuvântului pe care El îl vorbise către el, care cuvânt el îl obţinuse prin credinţă.

21 Iar după ce fratele lui Iared a văzut degetul Domnului, datorită [a]făgăduielii pe care fratele lui Iared o obţinuse prin credinţă, Domnul nu a putut să ascundă nimic de vederea lui; de aceea, El i-a arătat lui toate lucrurile, căci el nu a mai putut să fie ţinut fără de [b]văl.

22 Şi prin credinţă strămoşii mei au obţinut [a]făgăduiala că aceste lucruri urmau să vină la fraţii lor prin neamuri; de aceea Domnul mi-a dat mie poruncă, da, chiar Isus Hristos.

23 Iar eu am spus către El: Doamne, neamurile îşi vor bate joc de aceste lucruri din cauza [a]slăbiciunii noastre în a scrie; căci Tu Doamne ne-ai făcut pe noi [b]puternici în cuvânt prin credinţă, dar nu ne-ai făcut pe noi puternici în a scrie; căci Tu i-ai făcut pe toţi aceşti oameni ca să poată să spună mult, datorită Duhului Sfânt pe care Tu L-ai dat lor;

24 Şi Tu ne-ai făcut pe noi ca să nu putem scrie decât puţin, din cauza stângăciei mâinilor noastre. Iată, Tu nu ne-ai făcut pe noi puternici la [a]scris ca pe fratele lui Iared, căci Tu l-ai făcut pe el pentru ca lucrurile pe care el le-a scris să fie puternice tot aşa cum eşti Tu, pentru copleşirea oamenilor ca să le citească.

25 Tu, de asemenea, ai făcut cuvintele noastre puternice şi mari, chiar dacă noi nu putem să le scriem; de aceea, atunci când noi scriem, noi vedem micimea noastră şi ne împiedicăm din cauza aşezării cuvintelor; şi eu mă tem că neamurile îşi vor [a]bate joc de cuvintele noastre.

26 Iar atunci când eu am spus acestea, Domnul mi-a spus, spunând: Nebunii îşi [a]bat joc, dar ei se vor căi; iar harul Meu este destul pentru cei slabi pentru ca ei să nu aibă nici un avantaj din slăbiciunea voastră;

27 Şi dacă oamenii vin la Mine, Eu le voi arăta [a]slăbiciunea lor. Eu le [b]dau oamenilor slăbiciune pentru ca ei să fie umili; iar [c]harul Meu este destul pentru toţi oamenii care se [d]umilesc în faţa Mea; căci dacă ei se umilesc în faţa Mea şi au credinţă în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile [e]slabe să devină puternice pentru ei.

28 Iată, Eu le voi arăta neamurilor slăbiciunea lor şi le voi arăta că [a]credinţa, speranţa şi caritatea duc spre Mine—fântâna tuturor dreptăţilor.

29 Iar eu, Moroni, auzind aceste cuvinte, m-am consolat şi am zis: O, Doamne, facă-se voia Ta

21*a* Eter 3:25–26.
b Eter 3:20; D&L 67:10–13.
22*a* Enos 1:13.
23*a* Morm. 8:17; 9:33.
b 2 Ne. 33:1.
24*a* GS Limbaj.
25*a* 1 Cor. 2:14.
26*a* Gal. 6:7.
27*a* Iacov 4:7.
b Ex. 4:11; 1 Cor. 1:27.
c GS Har.
d Luca 18:10–14; D&L 1:28. GS Umil, umilinţă.
e Luca 9:46–48; 2 Cor. 12:9.
28*a* 1 Cor. 13:1–13; Moro. 7:39–47.

cea dreaptă, căci eu ştiu că Tu lucrezi pentru copiii oamenilor după credinţa lor;

30 Căci fratele lui Iared a zis către muntele Zerin: [a]Mută-te— şi s-a mutat. Şi dacă el nu ar fi avut credinţă, atunci acesta nu s-ar fi mutat; de aceea, Tu lucrezi după câtă credinţă au oamenii.

31 Căci astfel Te-ai arătat ucenicilor Tăi; după [a]credinţa pe care ei au avut-o şi după cât au vorbit ei în numele Tău, Tu Te-ai arătat lor în mare putere.

32 Şi eu, de asemenea, îmi aduc aminte că Tu ai spus că ai pregătit o casă pentru om, da, chiar printre [a]locaşurile Tatălui Tău, în care omul poate să aibă o [b]speranţă mai mare; de aceea, omul trebuie să spere sau el nu poate să primească o moştenire în locul pe care Tu l-ai pregătit.

33 Şi iarăşi, eu îmi aduc aminte că Tu ai zis că ai [a]iubit lumea, într-atât, încât Tu Ţi-ai dat viaţa pentru lume, pentru ca să poţi s-o iei din nou ca să pregăteşti un loc pentru copiii oamenilor.

34 Şi acum, eu ştiu că această [a]dragoste pe care Tu ai avut-o pentru copiii oamenilor este caritate; de aceea, dacă oamenii nu vor avea îndurare, ei nu vor putea moşteni locul acela pe care Tu l-ai pregătit în locaşurile Tatălui Tău.

35 De aceea, eu ştiu după lucrul acesta pe care Tu l-ai spus, că, dacă neamurile nu au caritate, din cauza slăbiciunii noastre, că Tu le vei pune pe ele la încercare şi vei lua de la ele [a]talentul lor, da, chiar pe acela pe care l-au primit, şi-l vei da acelora care au mai din abundenţă.

36 Şi s-a întâmplat că eu m-am rugat Domnului ca El să le dea neamurilor [a]har, pentru ca ei să poată avea caritate.

37 Şi s-a întâmplat că Domnul mi-a spus: Dacă ei nu au caritate, nu are importanţă pentru tine, tu ai fost credincios; de aceea, veşmintele tale vor fi [a]curăţate. Şi, deoarece tu ai văzut [b]slăbiciunile tale, tu vei fi întărit într-atât, încât tu vei sta jos în locul pe care l-am pregătit în locaşurile Tatălui Meu.

38 Şi acum, eu, Moroni, îmi iau rămas bun de la neamuri; da, şi, de asemenea, de la fraţii mei pe care îi iubesc, până când ne vom întâlni înaintea [a]scaunului de judecată al lui Hristos, unde toţi oamenii vor şti că [b]veşmintele mele nu sunt pătate cu sângele vostru.

39 Iar apoi, ei vor afla că eu L-am [a]văzut pe Isus şi că El a vorbit cu mine [b]faţă în faţă şi că El mi-a spus mie în umilinţă făţişă, tot aşa cum un om vorbeşte

30*a* Mat. 17:20; Iacov 4:6; Hel. 10:6, 9.
GS Putere.
31*a* GS Credinţă.
32*a* Ioan 14:2; Enos 1:27; D&L 72:4; 98:18.
b GS Speranţă.
33*a* Ioan 3:16–17.
34*a* Moro. 7:47.
GS Caritate; Dragoste.
35*a* Mat. 25:14–30.
GS Dar; Talant.
36*a* GS Har.
37*a* D&L 38:42; 88:74–75; 135:4–5.
b Eter 12:27.
38*a* GS Isus Hristos—Judecător.
b Iacov 1:19.
39*a* GS Isus Hristos—Apariţii ale lui Hristos după moarte.
b Gen. 32:30; Ex. 33:11.

cu altul, în limba mea proprie, în legătură cu aceste lucruri;

40 Şi numai pe puţine dintre ele le-am scris eu, din cauza slăbiciunii mele în a scrie.

41 Şi acum, eu v-aş sfătui pe voi să-L [a]căutaţi pe acest Isus despre care profeţii şi Apostolii au scris, pentru ca harul lui Dumnezeu Tatăl, precum şi Domnul Isus Hristos şi Duhul Sfânt care depune [b]mărturie despre Ei, să poată să fie şi să trăiască în voi în vecii vecilor. Amin.

CAPITOLUL 13

Eter vorbeşte despre un nou Ierusalim care va fi construit în America de către seminţia lui Iosif—El profeţeşte, este alungat, scrie istoria iarediţilor şi prezice distrugerea iarediţilor—Războiul face ravagii în toată ţara.

IAR acum eu, Moroni, termin cronica mea despre distrugerea poporului despre care am scris.

2 Căci iată, ei au respins toate cuvintele lui Eter; căci el într-adevăr le-a spus lor tot felul de lucruri, de la începutul omului; şi că după ce apele s-au [a]retras de pe faţa acestei ţări, aceasta a devenit o ţară aleasă mai presus decât toate celelalte ţări, o ţară aleasă a Domnului; de aceea, Domnul vrea ca toţi oamenii care trăiesc în ea să-L [b]slujească pe El;

3 Şi că acesta era locul [a]Noului Ierusalim, care trebuia să se [b]pogoare din cer, sanctuarul cel sfânt al Domnului.

4 Iată, Eter a văzut zilele lui Hristos şi el a vorbit despre un [a]nou Ierusalim în această ţară.

5 Şi el a vorbit, de asemenea, despre casa lui Israel şi despre [a]Ierusalimul de unde [b]Lehi urma să vină—după ce acesta va fi distrus, el va trebui să fie rezidit, un oraş [c]sfânt pentru Domnul; de aceea, acesta nu putea să fie un nou Ierusalim, căci a fost în timpul din vechime; dar va trebui să fie rezidit şi să devină un oraş sfânt al Domnului; şi va trebui să fie zidit pentru casa lui Israel—

6 Şi că un [a]nou Ierusalim va fi zidit în ţara aceasta pentru rămăşiţa seminţiei lui [b]Iosif, pentru care lucrurile de acolo au fost un [c]model.

7 Căci după cum Iosif l-a scos pe tatăl său din ţara [a]Egiptului şi el a murit chiar acolo; de aceea Domnul a scos o rămăşiţă a seminţiei lui Iosif afară din ţara Ierusalimului pentru ca El să fie îndurător cu seminţia lui Iosif, pentru ca ei să nu [b]piară, tot aşa cum El a fost îndurător cu tatăl lui Iosif pentru ca el să nu piară.

8 De aceea, rămăşiţa casei lui

41*a* D&L 88:63; 101:38.
b 3 Ne. 11:32.
13 2*a* Gen. 7:11–24; 8:3.
b Eter 2:8.
3*a* 3 Ne. 20:22; 21:23–24.
GS Noul Ierusalim.
b Apoc. 3:12; 21:2.
4*a* GS Sion.
5*a* GS Ierusalim.
b 1 Ne. 1:18–20.
c Apoc. 21:10; 3 Ne. 20:29–36.
6*a* D&L 42:9; 45:66–67; 84:2–5; A. de C. 1:10.
b GS Iosif, fiul lui Iacov.
c Alma 46:24.
GS Simbolism.
7*a* Gen. 46:2–7; 47:6.
b 2 Ne. 3:5.

Iosif va fi stabilită în această [a]ţară; şi aceasta va fi o ţară a moştenirii lor; iar ei vor zidi un oraş sfânt pentru Domnul, la fel ca Ierusalimul din vechime; şi ei [b]nu vor mai fi amestecaţi până când sfârşitul va veni când pământul va fi distrus.

9 Şi va fi un nou cer şi un [a]nou pământ; iar ei vor fi la fel ca cei din vechime, numai că cei din vechime s-au dus, iar toate lucrurile vechi au devenit noi.

10 Iar apoi va veni un nou Ierusalim; şi binecuvântaţi sunt cei care locuiesc acolo, căci ei sunt aceia ale căror veşminte sunt [a]albe prin sângele Mielului; şi ei sunt aceia care sunt număraţi printre rămăşiţa seminţiei lui Iosif, care erau din casa lui Israel.

11 Iar apoi, de asemenea, va veni Ierusalimul cel din vechime; iar locuitorii de acolo, binecuvântaţi să fie ei, căci ei au fost spălaţi în sângele Mielului; şi ei sunt aceia care au fost împrăştiaţi şi [a]adunaţi din cele patru colţuri ale pământului şi de la ţările de la [b]miazănoapte şi sunt părtaşii înfăptuirii legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu tatăl lor, [c]Avraam.

12 Iar atunci când aceste lucruri vor veni, se va adeveri scriptura care spune că cei [a]dintâi vor fi cei de pe urmă, iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

13 Iar eu eram cât pe ce să scriu mai mult, dar mie mi s-a interzis aceasta; dar mari şi minunate au fost profeţiile lui Eter; dar ei l-au preţuit pe el ca pe un nimic şi l-au alungat; iar el s-a ascuns în peştera unei stânci în timpul zilei, iar în timpul nopţii el s-a dus şi a văzut lucrurile care trebuia să vină asupra poporului.

14 Şi în timp ce el a trăit în peştera unei stânci, el a făcut restul scrierii acesteia, văzând în timpul nopţii distrugerile care au venit asupra poporului.

15 Şi s-a întâmplat că în acelaşi an în care el a fost alungat dintre oameni, a început să fie un mare război în popor, căci erau mulţi care s-au ridicat, care erau oameni puternici şi au căutat să-l distrugă pe Coriantumr prin planurile lor secrete de ticăloşii, despre care s-a vorbit.

16 Şi acum Coriantumr, fiind el însuşi învăţat în toate meşteşugurile războiului şi în toate înşelătoriile lumii, de aceea el s-a bătut cu aceia care căutau să-l distrugă pe el.

17 Dar el nu s-a pocăit şi nici fiii şi fiicele frumoase ale lui Cohor; şi nici fiii şi fiicele frumoase ale lui Corihor; şi în sfârşit, nici unul dintre fiii şi fiicele frumoase de pe faţa întregului pământ nu s-au pocăit de păcatele lor.

18 De aceea s-a întâmplat că în primul an în care Eter a locuit în peştera unei stânci, mulţi oameni au fost ucişi de către

8*a* GS Pământul făgăduinţei.
b Moro. 10:31.
9*a* 2 Pet. 3:10–13; Apoc. 21:1; 3 Ne. 26:3; D&L 101:23–25.
10*a* Apoc. 7:14; 1 Ne. 12:10–11; Alma 5:27.
11*a* GS Israel—Adunarea lui Israel.
b D&L 133:26–35.
c GS Legământul avraamic.
12*a* Marcu 10:31; 1 Ne. 13:42; Iacov 5:63; D&L 90:9.

sabia acelor combinaţii [a]secrete, luptându-se împotriva lui Coriantumr pentru ca să capete regatul.

19 Şi s-a întâmplat că fiii lui Coriantumr s-au luptat mult şi au sângerat mult.

20 Şi în cel de al doilea an, cuvântul Domnului a venit către Eter, cum că el trebuia să se ducă şi să-i profeţească lui [a]Coriantumr că dacă el se va pocăi, precum şi întreaga lui casă, atunci Domnul îi va da lui regatul şi va cruţa poporul—

21 Altfel ei vor fi distruşi, precum şi toată casa lui, în afară de el. Iar el va trebui să trăiască numai ca să vadă împlinirea profeţiilor care fuseseră făcute despre un [a]alt popor care va primi ţara ca moştenire; iar Coriantumr va fi îngropat de către ei; iar fiecare suflet va fi distrus, în afară de [b]Coriantumr.

22 Şi s-a întâmplat că Coriantumr nu s-a pocăit, şi nici casa lui, şi nici poporul; iar războaiele nu au încetat; iar ei au căutat să-l omoare pe Eter, dar el a fugit din faţa lor şi s-a ascuns iarăşi în peştera din stâncă.

23 Şi s-a întâmplat că Şared s-a ridicat şi s-a bătut cu Coriantumr; şi el l-a învins pe acesta, într-atât, încât în cel de-al treilea an el l-a adus pe el în robie.

24 Iar fiii lui Coriantumr, în cel de-al patrulea an, l-au învins pe Şared şi au căpătat iarăşi regatul pentru tatăl lor.

25 Acum, a început să fie un război pe toată faţa ţării, fiecare om cu ceata lui luptându-se pentru ceea ce dorea el.

26 Şi au fost tâlhari şi, în sfârşit, tot felul de ticăloşii pe toată faţa ţării.

27 Şi s-a întâmplat că Coriantumr a fost nespus de mânios pe Şared şi s-a dus împotriva lui cu oştirile sale ca să se bată; şi ei s-au întâlnit cu mare mânie; şi ei s-au întâlnit în valea lui Ghilgal; iar bătălia a fost nespus de dureroasă.

28 Şi s-a întâmplat că Şared s-a luptat împotriva lui timp de trei zile. Şi s-a întâmplat că Coriantumr l-a învins pe el şi l-a urmărit pe el până când a ajuns în câmpiile lui Heşlon.

29 Şi s-a întâmplat că Şared iarăşi s-a bătut cu el pe câmpie; şi iată, el l-a învins pe Coriantumr şi iarăşi l-a respins pe el până în valea lui Ghilgal.

30 Iar Coriantumr iarăşi s-a bătut cu Şared în valea lui Ghilgal, în care el l-a învins şi l-a ucis pe Şared.

31 Iar Şared l-a rănit pe Coriantumr în şale, încât acesta nu s-a mai dus iarăşi la bătălie timp de doi ani, în care timp toţi oamenii de pe faţa ţării au vărsat sânge şi nu era nimeni care să-i oprească.

CAPITOLUL 14

Nedreptatea poporului aduce un blestem asupra ţării—Coriantumr se amestecă în război împotriva lui Galaad, apoi împotriva lui Lib

18*a* Eter 8:9–26.
20*a* Eter 12:1–2.
21*a* Omni 1:19–21; Eter 11:21.
b Eter 15:29–32.

şi apoi împotriva lui Şiz—Sânge şi măcel acoperă ţara.

Şi acum a început să fie un mare [a]blestem peste toată ţara din cauza nedreptăţii poporului, în care dacă un om îşi lăsa unealta sau sabia pe raftul său sau în locul unde el o păstra, iată, în ziua următoare el nu putea s-o găsească, atât de mare era blestemul peste ţară.

2 De aceea, fiecare om se lipea de ceea ce avea şi nu voia nici să împrumute şi nici să dea cu împrumut; şi fiecare om ţinea mânerul sabiei sale în mâna dreaptă pentru apărarea proprietăţii sale şi a vieţii sale şi a femeilor sale şi a copiilor săi.

3 Şi acum, după doi ani şi după moartea lui Şared, iată, fratele lui Şared s-a ridicat şi a dus bătălie cu Coriantumr, în care Coriantumr l-a învins şi l-a urmărit până în pustiul lui Achiş.

4 Şi s-a întâmplat că fratele lui Şared s-a bătut cu el în pustiul lui Achiş; şi bătălia a fost nespus de dureroasă şi multe mii au căzut de sabie.

5 Şi s-a întâmplat că Coriantumr i-a asediat în pustiu; iar fratele lui Şared a înaintat în marş afară din pustiu în timpul nopţii şi a ucis o parte din oştirea lui Coriantumr în timp ce ei erau beţi.

6 Şi el a înaintat până în ţara lui Moron şi s-a aşezat pe tronul lui Coriantumr.

7 Şi s-a întâmplat că Coriantumr a locuit împreună cu oştirea sa în pustiu timp de doi ani, în care timp el a primit mari întăriri pentru oştirea sa.

8 Acum, fratele lui Şared, al cărui nume era Galaad, de asemenea, a primit mari întăriri pentru oştirea sa, din cauza combinaţiilor secrete.

9 Şi s-a întâmplat că marele lui preot l-a ucis pe el în timp ce el stătea pe tronul său.

10 Şi s-a întâmplat că unul dintre cei cu combinaţii secrete l-a ucis pe el într-o trecătoare secretă şi a căpătat regatul pentru el însuşi; iar numele lui a fost Lib; iar Lib a fost un om de mare statură, mai mare decât oricare alt om printre toţi oamenii.

11 Şi s-a întâmplat că în primul an al lui Lib, Coriantumr a venit în ţara lui Moron şi s-a bătut cu Lib.

12 Şi s-a întâmplat că el s-a bătut cu Lib, în care bătălie Lib l-a lovit pe el în braţ şi el a fost rănit; cu toate acestea, oştirea lui Coriantumr l-a atacat pe Lib, încât acesta a fugit până la graniţele de lângă malul mării.

13 Şi s-a întâmplat că Coriantumr l-a urmărit pe el; iar Lib s-a bătut cu el la malul mării.

14 Şi s-a întâmplat că Lib a lovit oştirea lui Coriantumr încât aceasta a fugit iarăşi în pustiul lui Achiş.

15 Şi s-a întâmplat că Lib l-a urmărit pe el până când el a ajuns la câmpiile lui Agoş. Şi Coriantumr luase cu el pe toţi oamenii, fugind înaintea lui Lib

14 1*a* Hel. 12:18; 13:17–23; Morm. 1:17–18; 2:10–14.

în colţul acela de ţară unde el a fugit.

16 Şi când el a ajuns la câmpiile lui Agoş, el s-a bătut cu Lib şi l-a lovit pe acesta până când el a murit; cu toate acestea, fratele lui Lib a venit împotriva lui Coriantumr în locul lui, iar bătălia a fost foarte dureroasă, în care Coriantumr iarăşi a fugit dinaintea oştirii fratelui lui Lib.

17 Acum, numele fratelui lui Lib a fost Şiz. Şi s-a întâmplat că Şiz l-a urmărit pe Coriantumr şi a doborât multe oraşe şi a ucis atât femei, cât şi copii şi a dat foc oraşelor.

18 Şi spaima de Şiz s-a întins în toată ţara; da, un strigăt s-a auzit prin toată ţara—Cine putea să stea înaintea oştirii lui Şiz? Iată, el mătură pământul înaintea sa!

19 Şi s-a întâmplat că poporul a început să se adune laolaltă în oştiri pe toată întinderea ţării.

20 Şi ei erau împărţiţi; şi o parte dintre ei a fugit la oştirea lui Şiz, iar o parte dintre ei a fugit la oştirea lui Coriantumr.

21 Şi războiul a fost atât de îndelungat şi de mare, iar locul vărsării de sânge şi al măcelului a fost atât de întins, încât întreaga întindere a ţării a fost acoperită cu [a]trupurile celor morţi.

22 Şi războiul a fost atât de înteţit şi de rapid, încât nimeni nu a fost lăsat ca să-i îngroape pe morţi, ci ei s-au dus tot înainte, de la vărsare de sânge la vărsare de sânge, lăsând trupurile bărbaţilor, femeilor şi copiilor răspândite pe toată faţa ţării ca să devină pradă pentru [a]viermii cărnii.

23 Iar putoarea lor s-a răspândit pe faţa ţării, chiar pe toată faţa ţării; de aceea poporul a devenit îngrijorat atât ziua, cât şi noaptea din cauza putorii aceleia.

24 Cu toate acestea, Şiz nu a încetat să-l urmărească pe Coriantumr; căci el jurase să se răzbune pe Coriantumr pentru sângele fratelui său, care fusese ucis, şi pentru cuvântul Domnului care a ajuns până la Eter cum că Coriantumr nu va cădea de sabie.

25 Şi astfel, noi vedem că Domnul i-a pedepsit pe ei plin de mânie şi ticăloşia şi lucrurile lor abominabile au pregătit o cale pentru distrugerea lor veşnică.

26 Şi s-a întâmplat că Şiz l-a urmărit pe Coriantumr către răsărit şi anume până la graniţele de lângă malul mării, iar acolo el s-a bătut în bătălie cu Şiz timp de trei zile.

27 Şi atât de îngrozitoare a fost distrugerea armatelor lui Şiz încât oamenii au început să fie înfricoşaţi şi au început să fugă dinaintea oştirilor lui Coriantumr; şi ei au fugit în ţara lui Corihor şi au alungat pe locuitori dinaintea lor, pe toţi aceia care nu au vrut să se unească cu ei.

28 Şi ei şi-au pus corturile în valea lui Corihor; iar Corian-

21*a* Eter 11:6.

22*a* Isa. 14:9–11.

tumr şi-a pus corturile în valea lui Şur. Acum, valea lui Şur era lângă dealul Comnor; de aceea, Coriantumr şi-a adunat oştirile laolaltă pe dealul Comnor şi a sunat din trâmbiţă înspre oştirile lui Şiz ca să-i cheme pe ei la bătălie.

29 Şi s-a întâmplat că ei au venit, dar au fost iarăşi alungaţi; şi ei au venit pentru a doua oară şi iarăşi au fost alungaţi pentru a doua oară. Şi s-a întâmplat că ei au venit iarăşi pentru a treia oară, iar bătălia a fost foarte dureroasă.

30 Şi s-a întâmplat că Şiz l-a lovit pe Coriantumr încât i-a pricinuit lui multe răni adânci; şi Coriantumr, pierzându-şi sângele, a leşinat şi a fost dus de acolo ca şi cum ar fi fost mort.

31 Acum, pierderea de bărbaţi, femei şi copii de amândouă părţile a fost atât de mare, încât Şiz a poruncit oamenilor săi ca să nu mai urmărească oştirile lui Coriantumr; de aceea ei s-au întors la tabăra lor.

CAPITOLUL 15

Milioane de iarediţi sunt ucişi în luptă—Şiz şi Coriantumr adună întregul popor la o bătălie mortală—Spiritul Domnului încetează să se străduie cu ei—Neamul iarediţilor este complet distrus—Numai Coriantumr rămâne.

Şi s-a întâmplat că atunci când Coriantumr s-a vindecat de rănile sale, el a început să-şi aducă aminte de [a]cuvintele pe care Eter le vorbise către el.

2 El a văzut că aproape două milioane de oameni fuseseră deja ucişi de sabie şi a început să jelească în inima sa; da, două milioane de oameni puternici fuseseră ucişi, precum şi nevestele şi copiii lor.

3 El a început să se pocăiască de răul pe care îl făcuse; el a început să-şi aducă aminte de cuvintele care fuseseră spuse de gurile tuturor profeţilor şi le-a văzut pe acelea care se adeveriseră în toate punctele până atunci; iar sufletul lui a jelit şi a refuzat să fie alinat.

4 Şi s-a întâmplat că el a scris o epistolă către Şiz, cerându-i să-i cruţe pe oameni, iar el va renunţa la regat de dragul vieţilor oamenilor.

5 Şi s-a întâmplat că atunci când Şiz a primit această epistolă, el a scris o epistolă către Coriantumr cum că, dacă el se va preda singur pentru ca el să-l ucidă cu sabia lui, atunci el va cruţa vieţile oamenilor.

6 Şi s-a întâmplat că oamenii nu s-au pocăit de nedreptatea lor; iar oamenii lui Coriantumr au fost aţâţaţi în mânie împotriva oamenilor lui Şiz; iar oamenii lui Şiz au fost aţâţaţi în mânie împotriva oamenilor lui Coriantumr; de aceea, oamenii lui Şiz s-au bătut cu oamenii lui Coriantumr.

7 Şi atunci când Coriantumr a văzut că el era aproape să

15 1*a* Eter 13:20–21.

cadă, el a fugit iarăşi dinaintea oamenilor lui Şiz.

8 Şi s-a întâmplat că el a ajuns la apele lui Ripliancum care, prin interpretare, este mare sau mai mare decât toate; de aceea, atunci când ei au ajuns la aceste ape, ei şi-au pus acolo corturile; iar Şiz, de asemenea, şi-a pus corturile aproape de ei; şi de aceea, în dimineaţa următoare, ei s-au dus la bătălie.

9 Şi s-a întâmplat că ei s-au bătut într-o bătălie foarte dureroasă în care Coriantumr a fost iarăşi rănit şi a leşinat din cauza pierderii de sânge.

10 Şi s-a întâmplat că oştirile lui Coriantumr au împins oştirile lui Şiz ca să le bată, încât le-au făcut pe acestea să fugă dinaintea lor; şi acestea au fugit către miazăzi şi şi-au pus corturile într-un loc care se numea Ogat.

11 Şi s-a întâmplat că oştirea lui Coriantumr şi-a pus corturile lângă dealul Rama; şi acesta era acelaşi deal unde tatăl meu, Mormon, a [a]ascuns cronicile sfinte în Domnul.

12 Şi s-a întâmplat că ei au adunat laolaltă pe toţi oamenii de pe toată faţa ţării, care nu fuseseră ucişi, în afară de Eter.

13 Şi s-a întâmplat că Eter a văzut toate faptele oamenilor; şi el a văzut că oamenii care erau de partea lui Coriantumr erau adunaţi laolaltă cu oştirea lui Coriantumr; şi oamenii care erau de partea lui Şiz erau adunaţi laolaltă cu oştirea lui Şiz.

14 De aceea, timp de patru ani ei au tot adunat laolaltă oameni pentru ca să poată să-i adune pe toţi care erau pe faţa ţării şi ca să poată să capete toată întărirea care era posibil s-o capete.

15 Şi s-a întâmplat că atunci când ei s-au adunat cu toţii laolaltă, fiecare dintre ei la oştirea pe care a vrut-o, împreună cu nevestele şi copiii lor—atât bărbaţii, cât şi femeile şi copiii fiind înarmaţi cu arme de război, având scuturi şi [a]platoşe şi coifuri şi fiind îmbrăcaţi ca pentru război—ei au înaintat unul către altul ca să se bată; şi ei s-au bătut toată ziua aceea şi nu au învins.

16 Şi s-a întâmplat că atunci când a căzut noaptea, ei au fost obosiţi şi s-au retras în taberele lor; iar după ce ei s-au retras în taberele lor, au început să bocească şi să se jeluiască pentru pierderea oamenilor lor care fuseseră ucişi; şi atât de mari erau strigătele şi bocetele şi jeluirile lor încât ei au sfâşiat aerul nespus de mult.

17 Şi s-a întâmplat că în dimineaţa următoare ei iarăşi s-au dus la bătălie; şi mare şi îngrozitoare a fost ziua aceea; cu toate acestea, ei nu au biruit, iar atunci când noaptea a venit iarăşi, ei au sfâşiat aerul cu strigătele şi bocetele şi jeluirile lor pentru pierderea celor ucişi dintre oamenii lor.

18 Şi s-a întâmplat că Coriantumr iarăşi a scris o epistolă către Şiz, cerându-i să nu mai vină să se bată, ci mai degrabă

11*a* Morm. 6:6.

15*a* Mosia 8:7–10.

să ia regatul şi să cruţe vieţile oamenilor.

19 Dar iată, Spiritul Domnului a încetat să se mai străduie cu ei, iar *a*Satana a avut întreaga putere asupra inimilor poporului; căci ei au fost abandonaţi împietririi inimilor lor şi orbirii minţilor lor pentru ca să fie distruşi; de aceea, ei s-au dus iarăşi la bătălie.

20 Şi s-a întâmplat că ei s-au bătut toată ziua aceea, iar atunci când noaptea a venit, ei au dormit pe săbiile lor.

21 Iar în dimineaţa următoare ei s-au bătut chiar până la căderea nopţii.

22 Iar atunci când noaptea a căzut, ei erau *a*îmbătaţi de mânie, la fel ca un om care este îmbătat de vin; şi ei iarăşi au dormit pe săbiile lor.

23 Iar în dimineaţa următoare ei iarăşi s-au bătut; iar atunci când noaptea a căzut, ei cu toţii căzuseră sub sabie, în afară de cincizeci şi doi din oştirea lui Coriantumr şi şaizeci şi nouă dintre oamenii lui Şiz.

24 Şi s-a întâmplat că ei au dormit pe săbiile lor în noaptea aceea, iar în ziua următoare ei iarăşi s-au bătut şi s-au confruntat cu toată puterea lor cu săbiile şi cu scuturile lor toată ziua aceea.

25 Iar atunci când noaptea a venit, erau treizeci şi doi dintre oamenii lui Şiz şi douăzeci şi şapte dintre oamenii lui Coriantumr.

26 Şi s-a întâmplat că ei au mâncat şi au dormit şi s-au pregătit pentru moarte în ziua următoare. Şi ei erau oameni mari şi puternici în ceea ce priveşte forţa bărbătească.

27 Şi s-a întâmplat că ei s-au bătut timp de trei ore şi au leşinat din cauza pierderii de sânge.

28 Şi s-a întâmplat că atunci când oamenii lui Coriantumr au căpătat destulă putere ca să poată merge, ei erau gata să fugă ca să-şi salveze vieţile; dar iată, Şiz s-a ridicat, precum şi oamenii lui, şi el a jurat în mânia sa că îl va ucide pe Coriantumr sau el însuşi va pieri sub sabie.

29 De aceea, el i-a urmărit pe ei, iar în ziua următoare el i-a învins pe ei; şi ei iarăşi s-au bătut cu sabia. Şi s-a întâmplat că atunci când ei cu *a*toţii au căzut sub sabie, în afară de Coriantumr şi de Şiz, iată că Şiz a leşinat din cauza pierderii de sânge.

30 Şi s-a întâmplat că atunci când Coriantumr s-a plecat asupra sabiei sale ca să se odihnească pentru un moment, el a retezat capul lui Şiz.

31 Şi s-a întâmplat că după ce el a retezat capul lui Şiz, Şiz s-a ridicat pe mâinile sale şi a căzut; iar după ce el s-a luptat ca să respire, a murit.

32 Şi s-a întâmplat că a căzut la pământ *a*Coriantumr ca şi cum nu ar fi avut viaţă deloc.

33 Iar Domnul a spus către Eter şi a zis către el: Du-te. Iar el s-a dus şi a văzut cuvintele

19*a* GS Diavol.
22*a* Moro. 9:23.
29*a* Eter 13:20–21.
32*a* Omni 1:20–22.

Domnului că fuseseră cu totul înfăptuite; şi el a terminat [a]cronica lui; (şi eu nu am scris nici cea de a suta parte) şi el le-a ascuns în aşa fel încât oamenii lui Limhi le-au găsit.

34 Acum, ultimele cuvinte pe care [a]Eter le-a scris sunt acestea: Dacă Domnul vrea ca eu să fiu înălţat sau să sufăr voinţa Domnului în carne, asta nu are nici o importanţă, dacă va fi ca eu să fiu salvat în Împărăţia lui Dumnezeu. Amin.

Cartea lui Moroni

CAPITOLUL 1

Moroni scrie în folosul lamaniţilor—Nefiţii care nu-L vor tăgădui pe Hristos vor fi omorâţi. Circa 401–421 d.H.

ACUM eu, [a]Moroni, după ce am terminat de redat o prescurtare a relatării despre poporul lui Iared, am crezut că nu voi mai scrie, dar eu încă nu am pierit; şi nu mă voi face cunoscut lamaniţilor pentru ca ei să nu mă distrugă.

2 Căci iată, [a]războaiele lor între ei sunt îngrozitor de feroce; şi din cauza urii lor, ei [b]omoară pe orice nefit care nu-L tăgăduie pe Hristos.

3 Iar eu, Moroni, nu-L voi [a]tăgădui pe Hristos; de aceea eu rătăcesc oriunde pot pentru siguranţa propriei mele vieţi.

4 Prin urmare, eu mai scriu câteva lucruri, contrar cu ceea ce eu am crezut; căci eu am crezut că nu voi mai scrie; dar eu mai scriu câteva lucruri care poate vor fi de vreo valoare pentru fraţii mei, lamaniţii, într-o oarecare zi din viitor, potrivit voinţei Domnului.

CAPITOLUL 2

Isus le-a dat celor doisprezece ucenici nefiţi puterea să confere darul Duhului Sfânt. Circa 401–421 d.H.

Cuvintele lui Hristos, pe care El le-a spus către [a]ucenicii Săi, către cei doisprezece pe care El i-a ales, în timp ce El Şi-a pus mâna pe ei—

2 Şi El i-a chemat pe ei pe numele lor, zicând: Voi să-L chemaţi pe Tatăl în numele Meu în rugăciune aprinsă; şi după ce aţi făcut aceasta, voi veţi avea [a]puterea ca să daţi Duhul Sfânt celui pe care voi veţi pune [b]mâinile; şi în numele Meu [c]voi Îl veţi da, căci aşa fac apostolii Mei.

33*a* Mosia 8:9; Alma 37:21–31; Eter 1:1–5.
34*a* Eter 12:2.
[moroni]

1 1*a* gs Moroni, fiul lui Mormon.
2*a* 1 Ne. 12:20–23.
b Alma 45:14.
3*a* Mat. 10:32–33; 3 Ne. 29:5.
2 1*a* 3 Ne. 13:25.
2*a* gs Putere.
b gs Mâini, aşezarea lor.
c 3 Ne. 18:37.

3 Acum, Hristos a spus aceste cuvinte către ei în timpul primei Lui înfăţişări; iar mulţimea nu a auzit, dar ucenicii au auzit; şi pe toţi aceia pe care ei şi-au [a]pus mâinile Duhul Sfânt s-a pogorât.

CAPITOLUL 3

Vârstnicii rânduiesc preoţi şi învăţători prin aşezarea mâinilor. Circa 401–421 d.H.

Felul în care ucenicii, care au fost numiţi [a]vârstnici de către Biserică, au [b]rânduit preoţi şi învăţători—

2 După ce ei s-au rugat Tatălui în numele lui Hristos, şi-au pus mâinile pe ei şi au zis:

3 În numele lui Isus Hristos te rânduiesc pe tine să fii preot (sau pentru învăţător, te rânduiesc pe tine să fii învăţător) să predici pocăinţă şi [a]iertarea păcatelor prin Isus Hristos, prin răbdarea credinţei în numele Lui, până la capăt. Amin.

4 Şi în felul acesta au [a]rânduit preoţi şi învăţători, în acord cu [b]darurile şi chemările lui Dumnezeu către oameni; şi ei i-au rânduit prin [c]puterea Duhului Sfânt care era în ei.

CAPITOLUL 4

Este explicat cum slujesc pâinea la împărtăşanie vârstnicii şi preoţii. Circa 401–421 d.H.

[a]Felul în care [b]vârstnicii şi preoţii lor au slujit trupul şi sângele lui Hristos în Biserică; şi ei au [c]slujit potrivit poruncilor lui Hristos; de aceea, noi ştim că felul acesta este adevărat; şi vârstnicul şi preotul erau aceia care slujeau acestea—

2 Şi ei au îngenuncheat cu Biserica şi s-au rugat Tatălui în numele lui Hristos, zicând:

3 O, Dumnezeule, Tată Veşnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecuvântezi şi să sfinţeşti această [a]pâine pentru sufletele tuturor acelora care se împărtăşesc din ea; pentru ca ei să mănânce în [b]amintirea trupului Fiului Tău şi să-Ţi mărturisească Ţie, o, Dumnezeule, Tată Veşnic, că ei doresc cu adevărat să ia asupra lor [c]numele Fiului Tău şi să-şi amintească totdeauna de El şi să ţină poruncile pe care El le-a dat lor, pentru ca ei să poată avea totdeauna [d]Spiritul Său cu ei. Amin.

3*a* Fapte 19:6.
3 1*a* Alma 6:1.
GS Vârstnic.
b GS (a) Rândui, rânduire.
3*a* GS Iertarea păcatelor.
4*a* D&L 18:32; 20:60.
b GS Dar.
c 1 Ne. 13:37; Moro. 6:9.
4 1*a* 3 Ne. 18:1–7.
b GS Vârstnic.
c D&L 20:76–77.
3*a* GS Împărtăşanie.
b Luca 22:19; 1 Cor. 11:23–24; 3 Ne. 18:7.
c GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
d GS Duhul Sfânt.

CAPITOLUL 5

Se stabileşte modul de slujire a vinului la împărtăşanie. Circa 401–421 D.H.

[a]MODUL de slujire a vinului—Iată, ei au luat cana şi au zis:

2 O, Dumnezeule, Tată Veşnic, noi Te rugăm, în numele Fiului Tău, Isus Hristos, să binecuvântezi şi să sfinţeşti acest [a]vin pentru sufletele tuturor acelora care beau din el, pentru ca ei să facă aceasta în [b]amintirea sângelui Fiului Tău, care a fost vărsat pentru ei; pentru ca ei să-Ţi mărturisească Ţie, o, Dumnezeule, Tată Veşnic, că ei îşi amintesc totdeauna de El, pentru ca ei să poată avea Spiritul Său cu ei. Amin.

CAPITOLUL 6

Persoanele care se pocăiesc sunt botezate şi devin membri—Membrii Bisericii care se pocăiesc sunt iertaţi—Adunările sunt conduse prin puterea Duhului Sfânt. Circa 401–421 D.H.

ŞI acum eu vorbesc despre [a]botez. Iată, vârstnici, preoţi şi învăţători au fost botezaţi; şi ei nu au fost botezaţi decât dacă aduceau roade ca să arate că erau [b]demni de acesta.

2 Şi, de asemenea, ei nu erau botezaţi decât dacă veneau cu inima [a]frântă şi cu spiritul smerit şi depuneau mărturie în faţa Bisericii cum că într-adevăr s-au pocăit de toate păcatele lor.

3 Şi nimeni nu a fost primit pentru botez decât dacă [a]lua asupra lui numele lui Hristos, având hotărârea să-L slujească până la capăt.

4 Şi după ce ei au fost primiţi pentru botez şi au fost influenţaţi şi [a]curăţaţi prin puterea Duhului Sfânt, ei au fost număraţi printre oamenii Bisericii lui Hristos; iar [b]numele lor au fost luate pentru ca ei să poată fi ţinuţi minte şi hrăniţi de cuvântul cel bun al lui Dumnezeu, pentru ca să-i păstreze pe ei pe calea cea bună, pentru ca să-i păstreze pe ei [c]atenţi tot timpul în rugăciune, [d]sprijinindu-se numai pe meritele lui Hristos, care era [e]Căpetenia şi Desăvârşirea credinţei lor.

5 Iar [a]Biserica s-a adunat laolaltă [b]deseori ca să [c]postească şi să se roage şi să vorbească unul cu altul despre bunăstarea sufletelor lor.

6 Şi ei s-au întâlnit laolaltă deseori ca să se împărtăşească din pâine şi din vin, în amintirea Domnului Isus.

7 Şi ei erau severi în grija de a nu fi nici o [a]nedreptate între ei;

5 1*a* 3 Ne. 18:8–11; D&L 20:78–79.
2*a* D&L 27:2–4. GS Împărtăşanie.
b Luca 22:19–20; 1 Cor. 11:25.
6 1*a* GS Botez, (a) boteza.
b GS Demn, demnitate.
2*a* GS Inimă frântă.
3*a* GS Isus Hristos—A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră.
4*a* GS Pur, puritate.
b D&L 20:82.
c Alma 34:39; 3 Ne. 18:15–18.
d 2 Ne. 31:19; D&L 3:20.
e Evr. 12:2.
5*a* GS Biserica lui Isus Hristos.
b 3 Ne. 18:22; 4 Ne. 1:12; D&L 88:76.
c GS (a) Posti, post.
7*a* D&L 20:54.

şi cei ce erau găsiţi că au comis vreo nedreptate, [b]trei martori de-ai Bisericii îi condamnau pe ei în faţa [c]vârstnicilor şi dacă ei nu se pocăiau şi nu se [d]spovedeau, atunci numele lor erau [e]şterse şi ei nu mai erau număraţi printre oamenii lui Hristos.

8 Dar [a]ori de câte ori ei s-au pocăit şi au căutat iertare cu intenţii adevărate, au fost [b]iertaţi.

9 Iar adunările lor au fost [a]conduse de către Biserică după felul şi lucrările Spiritului şi prin puterea Duhului [b]Sfânt; căci după cum puterea Duhului Sfânt i-a condus pe ei cum să predice sau să sfătuiască, sau să se roage, sau să implore, sau să cânte, chiar aşa s-a făcut.

CAPITOLUL 7

O invitaţie este dată pentru intrarea în odihna Domnului—Roagă-te cu intenţii serioase—Spiritul lui Hristos le dă oamenilor posibilitatea să cunoască ceea ce este bun de ceea ce este rău—Satana îi convinge pe oameni să-L tăgăduiască pe Hristos şi să facă lucruri rele—Profeţii vestesc venirea lui Hristos—Prin credinţă se înfăptuiesc miracole şi îngerii slujesc—Oamenii trebuie să aibă nădejde în viaţa veşnică şi să se lipească de caritate. Circa 401–421 d.H.

Şi acum eu, Moroni, scriu câteva dintre cuvintele tatălui meu, Mormon, pe care el le-a vorbit despre [a]credinţă, nădejde şi caritate; căci în felul acesta a vorbit el către popor, învăţându-i pe ei în sinagoga pe care ei o construiseră ca un loc de rugăciune.

2 Şi acum eu, Mormon, vă vorbesc vouă, fraţii mei preaiubiţi; şi prin harul lui Dumnezeu Tatăl şi al Domnului nostru Isus Hristos şi a voinţei Lui sfinte, din cauza darului [a]chemării Lui către mine mi se dă mie voie să vă vorbesc eu vouă la timpul acesta.

3 De aceea, eu aş dori să vorbesc către voi, cei care faceţi parte din Biserică, care-L urmaţi în pace pe Hristos şi care aţi căpătat destulă nădejde prin care voi veţi putea intra în [a]odihna Domnului de la timpul acesta înainte, până când voi vă veţi odihni împreună cu El în ceruri.

4 Şi acum, fraţii mei, eu judec lucrurile voastre în felul acesta datorită [a]trăirii voastre în pace împreună cu copiii oamenilor.

5 Căci eu îmi aduc aminte de cuvântul lui Dumnezeu care spune că prin faptele lor îi veţi [a]cunoaşte pe ei; căci dacă faptele lor sunt bune, atunci şi ei sunt buni.

6 Căci iată, Dumnezeu a zis că

7 *b* D&L 42:80–81.
GS Martor.
c Alma 6:1.
GS Vârstnic.
d GS Mărturisire, (a) mărturisi.
e Ex. 32:33; D&L 20:83.
GS Excomunicare.
8 *a* Mosia 26:30–31.
b GS (a) Iertă.
9 *a* D&L 20:45; 46:2.
b GS Duhul Sfânt.
7 1 *a* 1 Cor. 13:1–13; Eter 12:3–22, 27–37; Moro. 8:14; 10:20–23.
2 *a* GS (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare.
3 *a* GS Odihnă.
4 *a* 1 Ioan 2:6; D&L 19:23.
5 *a* 3 Ne. 14:15–20.

un om [a]rău nu poate să facă ceea ce este bun; căci dacă el oferă un dar sau se [b]roagă la Dumnezeu, el nu va profita de nimic dacă nu va face aceasta cu intenţii adevărate.

7 Căci iată, acest lucru nu este socotit pentru el în dreptate.

8 Căci iată, dacă un om [a]rău oferă un dar, el face aceasta [b]împotriva inimii sale; de aceea, acest lucru este socotit pentru el ca şi cum nu ar fi dat darul; de aceea, el este considerat rău în faţa lui Dumnezeu.

9 Şi tot aşa, de asemenea, un astfel de lucru este socotit rău pentru un om dacă el se va ruga fără intenţie [a]adevărată în inimă; da, şi el nu va profita de nimic, căci Dumnezeu nu primeşte un asemenea lucru.

10 De aceea, un om rău nu poate face ceea ce este bun; şi nici nu va oferi un dar bun.

11 Căci iată, o [a]fântână amară nu poate da apă bună; nici o fântână bună nu poate da apă amară; de aceea, un om care este slujitorul diavolului nu poate să-L urmeze pe Hristos; iar dacă el Îl [b]urmează pe Hristos, atunci el nu poate fi slujitorul diavolului.

12 De aceea, toate lucrurile care sunt [a]bune vin de la Dumnezeu; iar ceea ce este [b]rău vine de la diavol; căci diavolul este duşmanul lui Dumnezeu şi se luptă împotriva Lui continuu şi invită şi îndeamnă la [c]păcat şi la ceea ce este rău continuu.

13 Dar iată, ceea ce este de la Dumnezeu invită şi [a]îndeamnă la lucru bun continuu; de aceea, fiecare lucru care invită şi îndeamnă la a face bine şi la a-L iubi pe Dumnezeu şi a-L sluji pe El este [b]inspirat de către Dumnezeu.

14 De aceea, luaţi seama, fraţii mei preaiubiţi, să nu judecaţi ceea ce este [a]rău ca fiind de la Dumnezeu sau ceea ce este bun şi de la Dumnezeu ca fiind de la diavol.

15 Căci iată, fraţii mei, vă este dat să [a]judecaţi, pentru ca să deosebiţi binele de rău; iar felul de judecată, pentru ca voi să cunoaşteţi cu o cunoaştere perfectă, este la fel de clar cum lumina zilei este diferită de noaptea întunecoasă.

16 Căci iată, [a]Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru ca el să poată [b]deosebi binele de rău; de aceea, eu vă arăt vouă felul de a judeca; căci fiecare lucru care te invită la a face bine şi la a te convinge să crezi în Hristos este trimis de către pu-

6a Mat. 7:15–18.
b Alma 34:28.
GS Rugăciune.
8a Prov. 15:8.
b D&L 64:34.
9a Iac. 1:6–7; 5:16; Moro. 10:4.
11a Iac. 3:11–12.
b Mat. 6:24; 2 Ne. 31:10–13; D&L 56:2.
12a Iac. 1:17; 1 Ioan 4:1–2; Eter 4:12.
b Alma 5:39–42.
c Hel. 6:30.
GS Păcat.
13a 2 Ne. 33:4; Eter 8:26.
b GS Inspiraţie, a inspira.
14a Isa. 5:20; 2 Ne. 15:20.
15a GS Discernământ, darul.
16a GS Conştiinţă; Lumină, lumina lui Hristos.
b Gen. 3:5; 2 Ne. 2:5, 18, 26; Mosia 16:3; Alma 29:5; Hel. 14:31.

terea şi darul lui Hristos; prin urmare, voi veţi putea cunoaşte cu o cunoaştere perfectă că aceasta este de la Dumnezeu.

17 Dar tot ceea ce îi convinge pe oameni să facă [a]rău şi să nu creadă în Hristos şi să-L tăgăduie şi să nu-L slujească pe Dumnezeu, atunci voi veţi putea cunoaşte cu o cunoaştere perfectă că aceasta este de la diavol; căci în felul acesta lucrează diavolul, căci el nu convinge pe nici un om să facă bine, nu, pe nici unul; şi nici îngerii lui nu fac aceasta şi nici cei care se supun lui.

18 Şi acum, fraţii mei, văzând că voi cunoaşteţi lumina prin care să judecaţi, care lumină este [a]lumina lui Hristos, vedeţi să nu judecaţi greşit; căci cu aceeaşi [b]judecată cu care voi judecaţi, voi, de asemenea, veţi fi judecaţi.

19 De aceea, eu vă rog fierbinte, fraţilor, să căutaţi cu hărnicie în [a]lumina lui Hristos ca să puteţi deosebi binele de rău; şi dacă veţi pune mâna pe fiecare lucru bun şi nu-l veţi condamna, atunci voi cu siguranţă veţi fi un [b]copil al lui Hristos.

20 Şi acum, fraţii mei, cum este cu putinţă ca voi să puneţi mâna pe fiecare lucru bun?

21 Şi acum eu ajung la acea credinţă despre care eu am spus că voi vorbi; şi vă voi spune vouă felul în care voi veţi putea pune mâna pe fiecare lucru bun.

22 Căci iată, Dumnezeu [a]cunoscând toate lucrurile, fiind de la veşnicie la veşnicie, iată, El a trimis [b]îngeri ca să le slujească copiilor oamenilor, ca să arate lucrurile despre venirea lui Hristos; şi prin Hristos va veni fiecare lucru bun.

23 Şi Dumnezeu, de asemenea, a declarat profeţilor cu gura Sa proprie cum că Hristos va veni.

24 Şi iată, au fost diferite feluri în care El a manifestat lucruri către copiii oamenilor, care sunt bune; şi toate lucrurile care sunt bune vin de la Hristos; altfel, oamenii sunt [a]căzuţi şi nici un lucru bun nu poate veni de la ei.

25 De aceea, prin slujirea [a]îngerilor şi prin fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, oamenii au început să aibă credinţă în Hristos; şi astfel prin credinţă au pus ei mâna pe fiecare lucru bun; şi astfel a fost până la venirea lui Hristos.

26 Şi după ce El a venit, oamenii, de asemenea, au fost salvaţi prin credinţă în numele Lui; şi prin credinţă au devenit ei fiii lui Dumnezeu. Şi tot aşa de sigur cum că Hristos trăieşte, tot aşa de sigur este că El a vorbit aceste cuvinte către strămoşii noştri, zicând: [a]Orice lucru voi veţi cere Tatălui în numele Meu, care este bun, în credinţă,

17*a* GS Păcat.
18*a* Mosia 16:9; D&L 50:24; 88:7–13. GS Lumină, lumina lui Hristos.
b JST, Mat. 7:1–2; Luca 6:37; Ioan 7:24.
19*a* D&L 84:45–46.
b Mosia 15:10–12; 27:25. GS Fii şi fiice ale lui Dumnezeu.
22*a* GS Dumnezeu, divinitate.
b Moise 5:58. GS Îngeri.
24*a* 2 Ne. 2:5.
25*a* Alma 12:28–30.
26*a* 3 Ne. 18:20. GS Rugăciune.

crezând că voi veţi primi, iată, acest lucru vă va fi dat vouă.

27 De aceea, fraţii mei preaiubiţi, au încetat [a]miracolele pentru că Hristos S-a înălţat la ceruri şi s-a aşezat la dreapta lui Dumnezeu ca să-I [b]ceară Tatălui dreptul Lui la îndurare pe care El a arătat-o copiilor oamenilor?

28 Căci El a răspuns la cerinţele legii şi îi revendică pe toţi aceia care au credinţă în El; şi cei care au credinţă în El se vor [a]lipi de orice lucru bun; prin urmare, El [b]apără cauza copiilor oamenilor; şi El trăieşte în ceruri pentru veşnicie.

29 Şi pentru că El a făcut aceasta, fraţii mei preaiubiţi, au încetat miracolele? Iată, vă spun eu vouă: Nu; şi nici îngerii nu au încetat să slujească copiilor oamenilor.

30 Căci iată, ei sunt slujitorii Lui ca să slujească conform cuvântului poruncii Lui, arătându-se acelora cu mare credinţă şi cu minte nestrămutată în fiecare fel de dumnezeire.

31 Şi misiunea slujirii lor este să-i cheme pe oameni la pocăinţă şi să îndeplinească şi să facă lucrarea legămintelor Tatălui, pe care El le-a făcut cu copiii oamenilor, pentru a pregăti calea printre copiii oamenilor, vestind cuvântul lui Hristos către vasele cele alese ale Domnului pentru ca ei să poată să depună mărturie despre El.

32 Şi făcând astfel, Domnul Dumnezeu pregăteşte calea pentru ca rămăşiţa oamenilor să aibă [a]credinţă în Hristos, pentru ca Duhul Sfânt să aibă loc în inima lor în acord cu puterea Sa; şi în felul acesta face Tatăl să se îndeplinească legămintele pe care El le-a făcut cu copiii oamenilor.

33 Iar Hristos a zis: [a]Dacă voi veţi avea credinţă în Mine, atunci veţi avea puterea să faceţi orice lucru care este [b]potrivit cu Mine.

34 Şi El a zis: [a]Pocăiţi-vă, voi din toate marginile pământului, şi veniţi la Mine şi fiţi botezaţi în numele Meu şi aveţi credinţă în Mine pentru ca să puteţi fi salvaţi.

35 Şi acum, fraţii mei preaiubiţi, dacă va fi aşa, că aceste lucruri sunt adevărate, despre care eu v-am vorbit vouă, şi Dumnezeu vă va arăta vouă, cu [a]putere şi cu mare slavă în [b]ultima zi că ele sunt adevărate; şi dacă ele sunt adevărate, a încetat ziua miracolelor?

36 Sau au încetat îngerii să apară în faţa copiilor oamenilor? Sau a [a]retras El puterea Duhului Sfânt de la ei? Sau va face El aceasta atât timp cât timpul va fi sau cât pământul va dura sau cât va fi vreun om pe faţa pământului ca să fie salvat?

27*a* gs Minune.
b Isa. 53:12; Mosia 14:12.
28*a* Rom. 12:9; D&L 98:11.
b 1 Ioan 2:1; 2 Ne. 2:9. gs Avocat.
32*a* gs Credinţă.
33*a* Mat. 17:20.
b D&L 88:64–65.
34*a* 3 Ne. 27:20; Eter 4:18.
35*a* 2 Ne. 33:11.
b D&L 35:8.
36*a* Moro. 10:4–5, 7, 19.

37 Iată, vă spun eu vouă: Nu, căci prin credinţă se fac [a]miracolele; şi prin credinţă apar îngerii şi le slujesc oamenilor; de aceea, dacă aceste lucruri au încetat, vai de copiii oamenilor, căci aceasta este din cauza [b]necredinţei şi totul este în zadar.

38 Căci nici un om nu poate fi salvat, potrivit cuvintelor lui Hristos, dacă ei nu vor avea credinţă în numele Lui; de aceea, dacă aceste lucruri au încetat, atunci a încetat şi credinţa; şi îngrozitoare este starea omului, căci ei sunt ca şi cum nici o mântuire nu s-ar fi înfăptuit.

39 Dar iată, fraţii mei preaiubiţi, eu cred lucruri mai bune despre voi, căci eu cred că voi aveţi credinţă în Hristos datorită blândeţii voastre; căci dacă voi nu aveţi credinţă în El, atunci voi nu sunteţi [a]demni de a fi număraţi printre oamenii Bisericii Lui.

40 Şi iarăşi, fraţii mei preaiubiţi, eu aş dori să vorbesc către voi despre [a]nădejde. Cum se poate ca voi să aveţi credinţă dacă nu aveţi nădejde?

41 Şi ce este aceea pentru care voi aveţi [a]nădejde? Iată, vă spun eu vouă că voi trebuie să aveţi [b]nădejde prin ispăşirea lui Hristos şi prin puterea învierii Lui ca să fiţi înălţaţi la [c]viaţă veşnică şi aceasta datorită credinţei voastre în El în acord cu făgăduinţa.

42 De aceea, dacă un om are [a]credinţă, el [b]trebuie să aibă nădejde, căci fără credinţă nici o nădejde nu poate să fie.

43 Şi iarăşi, iată vă spun eu vouă că nimeni nu poate să aibă credinţă şi nădejde dacă nu are [a]blândeţe şi inima smerită.

44 Dacă este aşa, atunci [a]credinţa şi nădejdea lui sunt zadarnice, nici unul nu este primit înaintea lui Dumnezeu în afară de cel blând şi cu inima smerită; şi dacă un om este blând şi cu inima smerită şi [b]mărturiseşte prin puterea Duhului Sfânt că Isus este Hristosul, atunci el trebuie să aibă caritate; căci dacă el nu are caritate, atunci el este un nimic; de aceea el trebuie să aibă caritate.

45 Iar [a]caritatea suferă îndelung şi este binevoitoare şi nu [b]invidiază şi nu este îngâmfată şi nu caută nimic pentru sine, nu este provocată cu uşurinţă, nu se gândeşte la rău şi nu se bucură în nedreptate, ci se bucură în adevăr, suportă toate lucrurile, crede toate lucrurile, nădăjduieşte toate lucrurile, rabdă toate lucrurile.

46 De aceea, fraţii mei preaiubiţi, dacă voi nu aveţi caritate, atunci voi sunteţi de nimic, căci caritatea niciodată nu piere. De

37*a* Mat. 13:58; Morm. 9:20; Eter 12:12–18.
b Moro. 10:19–24.
39*a* GS Demn, demnitate.
40*a* Eter 12:4. GS Speranţă.
41*a* D&L 138:14.
b Tit 1:2; Iacov 4:4; Alma 25:16; Moro. 9:25.
c GS Viaţă veşnică.
42*a* GS Credinţă.
b Moro. 10:20.
43*a* GS Blând, blândeţe.
44*a* Alma 7:24; Eter 12:28–34.
b Luca 12:8–9. GS Mărturisire, (a) mărturisi; Mărturie.
45*a* 1 Cor. 13:1–13.
b GS Invidie.

aceea, lipeşte-te de caritate care este cea mai mare dintre toate, căci toate lucrurile trebuie să piară—

47 Dar [a]caritatea este [b]dragostea pură a lui Hristos şi ea rabdă în vecii vecilor; şi acela care este găsit că o are în ziua din urmă bine va fi de el.

48 De aceea, fraţii mei preaiubiţi, [a]rugaţi-vă la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca voi să fiţi plini de dragostea Lui pe care El a dăruit-o tuturor acelora care Îl [b]urmează cu adevărat pe Fiul Său, Isus Hristos; pentru ca voi să deveniţi fiii lui Dumnezeu; pentru ca atunci când El va veni, noi să [c]fim la fel ca El, căci noi Îl vom vedea pe El aşa cum El este; pentru ca noi să putem să avem această nădejde; pentru ca noi să fim [d]purificaţi tot aşa cum El este pur. Amin.

CAPITOLUL 8

Botezarea pruncilor este un lucru rău şi abominabil—Pruncii sunt în viaţă în Hristos datorită Ispăşirii—Credinţa, pocăinţa, umilinţa şi inima smerită, acceptarea Duhului Sfânt şi îndurarea până la sfârşit duc la Salvare. Circa 401–421 D.H.

O EPISTOLĂ a [a]tatălui meu, Mormon, scrisă către mine, Moroni; şi a fost scrisă către mine la scurt timp după chemarea mea la slujire. Şi în felul acesta mi-a scris el mie, zicând:

2 Fiul meu preaiubit, Moroni, eu mă bucur nespus că Domnul nostru Isus Hristos s-a îndurat de tine şi te-a chemat pe tine la slujirea Sa şi la lucrarea Sa cea sfântă.

3 Eu mă gândesc la tine întotdeauna în rugăciunile mele, rugându-mă continuu către Dumnezeu Tatăl în numele Copilului Lui cel Sfânt, Isus, pentru ca El, în [a]bunătatea şi [b]harul Său infinit, să te păstreze pe tine îndurând credinţa în numele Său până la capăt.

4 Şi acum, fiul meu, eu îţi vorbesc ţie despre ceea ce mă supără pe mine nespus de mult; căci mă supără pe mine faptul că sunt [a]certuri printre voi.

5 Căci, dacă eu am aflat adevărul, au fost certuri printre voi în legătură cu botezarea pruncilor voştri.

6 Şi acum, fiul meu, eu doresc ca tu să lucrezi cu hărnicie pentru ca această greşeală grosolană să fie înlăturată dintre voi; căci în scopul acesta am scris eu epistola aceasta.

7 Căci imediat după ce eu am aflat aceste lucruri despre voi, L-am întrebat pe Domnul despre problema aceasta. Şi [a]cuvântul Domnului a venit la

47*a* 2 Ne. 26:30.
GS Caritate.
b Ios. 22:5.
GS Dragoste.
48*a* GS Rugăciune.
b GS Isus Hristos—Exemplul lui Isus Hristos; Supunere, supus, (a) se supune.
c 1 Ioan 3:1–3; 3 Ne. 27:27.
d 3 Ne. 19:28–29.
GS Pur, puritate.

8 1*a* C. lui M. 1:1.
3*a* Mosia 4:11.
b GS Har.
4*a* 3 Ne. 11:22, 28; 18:34.
7*a* GS Cuvântul lui Dumnezeu.

mine prin puterea Duhului Sfânt, zicând:

8 Ascultaţi de cuvintele lui Hristos, Mântuitorul vostru, Domnul şi Dumnezeul vostru. Iată, Eu am venit pe lume nu ca să-i chem pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, la pocăinţă; cei [a]întregi nu au nevoie de doctor, ci numai cei bolnavi; de aceea, [b]pruncii sunt [c]întregi, căci ei nu sunt în stare să [d]păcătuiască; de aceea blestemul lui [e]Adam este luat de pe ei prin Mine aşa încât acesta nu are nici o putere asupra lor; iar legea [f]tăierii împrejur este înlăturată de Mine.

9 Şi în felul acesta Duhul Sfânt a arătat cuvântul lui Dumnezeu către mine; de aceea, fiul meu preaiubit, eu ştiu că este bătaie de joc în faţa lui Dumnezeu ca voi să botezaţi pruncii.

10 Iată, îţi spun eu ţie că voi trebuie să propovăduiţi lucrul acesta—pocăinţă şi botez pentru aceia care sunt [a]responsabili şi capabili să păcătuiască; da, învăţaţi-i pe părinţi cum că ei trebuie să se pocăiască şi să fie botezaţi şi să se umilească la fel ca şi [b]pruncii lor şi atunci ei cu toţii vor fi salvaţi împreună cu pruncii lor.

11 Şi [a]pruncii lor nu au nevoie de nici o pocăinţă şi nici de botez. Iată, botezul este pentru pocăinţă, pentru înfăptuirea poruncilor, pentru [b]iertarea păcatelor.

12 Dar [a]pruncii sunt vii în Hristos, chiar de la crearea lumii; dacă nu ar fi aşa, atunci Dumnezeu este un Dumnezeu părtinitor şi, de asemenea, un Dumnezeu schimbător şi un [b]părtinitor al oamenilor; căci, cât de mulţi prunci nu au murit fără să fi fost botezaţi!

13 De aceea, dacă pruncii nu pot fi salvaţi fără botez, atunci înseamnă că ei s-au dus la un iad fără de sfârşit.

14 Iată, îţi spun eu ţie că acela care crede că şi pruncii au nevoie de botez este în fierea amărăciunii şi în lanţurile nedreptăţii; căci el nu are nici [a]credinţă, nici nădejde, nici caritate; de aceea, dacă el ar trebui alungat când gândeşte lucrurile acestea, atunci el s-ar duce jos în iad.

15 Căci îngrozitoare este ticăloşia de a crede că Dumnezeu îl salvează pe un copil datorită botezului, iar altul trebuie să piară pentru că nu a fost botezat.

16 Vai de aceia care vor strica căile Domnului în felul acesta, căci ei vor pieri dacă nu se pocăiesc. Iată, eu spun cu curaj,

8*a* Marcu 2:17.
b Marcu 10:13–16.
c Mosia 3:16; D&C 74:7.
d GS Păcat.
e 2 Ne. 2:25–27. GS Căderea lui Adam şi a Evei.
f Gen. 17:10–11. GS Circumcizie.

10*a* GS Răspunzător, (a fi) răspunzător.
b GS Copil, copii; Umil, umilinţă.

11*a* GS Botez, (a) boteza—Condiţii pentru botez; Copil, copii.
b GS Iertarea păcatelor.

12*a* D&C 29:46–47; 93:38.
b Ef. 6:9; 2 Ne. 26:33; D&C 38:16.

14*a* 1 Cor. 13:1–13; Eter 12:6; Moro. 7:25–28; 10:20–23.

având [a]autoritate de la Dumnezeu; şi eu nu mă tem de ceea ce omul poate să facă; căci [b]dragostea perfectă [c]alungă orice teamă.

17 Şi eu sunt plin de [a]caritate, care este iubire veşnică; de aceea, toţi copiii sunt la fel cu mine; de aceea eu îi iubesc pe [b]prunci cu o dragoste perfectă; şi ei sunt cu toţii la fel unul cu altul şi sunt părtaşi ai salvării.

18 Căci eu ştiu că Dumnezeu nu este un Dumnezeu părtinitor şi nici o fiinţă schimbătoare; ci El este [a]neschimbător în [b]vecii vecilor.

19 [a]Pruncii nu se pot pocăi; de aceea este o ticăloşie îngrozitoare să li se refuze mila cea pură a lui Dumnezeu, căci ei sunt în viaţă în El datorită [b]îndurării Lui.

20 Iar acela care va zice că şi pruncii au nevoie de botez tăgăduie îndurările lui Hristos şi socoteşte ca pe nimic [a]Ispăşirea Lui şi puterea mântuirii Lui.

21 Vai de aceia, căci ei sunt în pericol de moarte, [a]iad şi chinuri [b]veşnice. Eu spun aceasta cu îndrăzneală; Dumnezeu mi-a poruncit aceasta. Ascultaţi-i şi băgaţi de seamă, de nu, ei se vor ridica împotriva voastră la scaunul de [c]judecată al lui Hristos.

22 Căci iată că toţi pruncii sunt [a]vii în Hristos, precum şi toţi aceia care sunt în neştiinţa [b]legii. Căci puterea [c]mântuirii vine asupra tuturor acelora care nu au ştiinţă de lege; de aceea, acela care nu este osândit sau acela care nu este sub nici o osândire nu poate să se pocăiască; şi pentru unul ca acesta, botezul nu are nici o valoare—

23 Dar este o batjocură în faţa lui Dumnezeu ca să tăgăduieşti îndurările lui Hristos şi puterea Spiritului Sfânt şi să pui valoare în lucrări [a]moarte.

24 Iată, fiul meu, lucrul acesta nu trebuie să se întâmple; căci [a]pocăinţa este pentru aceia care sunt sub osândire şi sub blestemul unei legi încălcate.

25 Şi primele roade ale [a]pocăinţei sunt [b]botezul; iar botezul vine prin credinţă în îndeplinirea poruncilor; iar îndeplinirea poruncilor aduce [c]iertarea păcatelor;

26 Şi iertarea păcatelor aduce [a]umilinţă şi smerenia inimii; şi datorită umilinţei şi a smereniei inimii vine vizitarea de

16a GS Autoritate.
b GS Dragoste.
c 1 Ioan 4:18.
17a GS Caritate.
b Mosia 3:16–19.
18a Alma 7:20; Morm. 9:9. GS Dumnezeu, divinitate.
b Moro. 7:22.
19a Luca 18:15–17.
b GS Milostiv, milostenie, milă.
20a GS Ispăşire, (a) ispăşi; Planul mântuirii.
21a GS Iad.
b Iacov 6:10; Mosia 28:3; D&L 19:10–12.
c GS Isus Hristos—Judecător.
22a GS Salvare—Salvarea copiilor.
b Fapte 17:30; D&L 76:71–72.
c GS Mântuire, (a) mântui, mântuit.
23a D&L 22:2.
24a GS Pocăinţă, (a) se pocăi.
25a GS Botez, (a) boteza—Condiţii pentru botez.
b Moise 6:58–60.
c D&L 76:52. GS Iertarea păcatelor.
26a GS Blând, blândeţe.

către Duhul [b]Sfânt, care [c]Mângâietor umple cu [d]nădejde şi cu [e]iubire perfectă, care dragoste rabdă prin [f]hărnicie în [g]rugăciune până când sfârşitul va veni, când toţi [h]sfinţii vor trăi alături de Dumnezeu.

27 Iată, fiul meu, eu îţi voi scrie ţie iarăşi, dacă nu mă duc în curând împotriva lamaniţilor. Iată, [a]mândria acestui neam sau a poporului nefiţilor s-a dovedit să fie distrugerea lor, dacă ei nu se vor pocăi.

28 Roagă-te pentru ei, fiul meu, pentru ca pocăinţa să vină la ei. Dar iată, eu mă tem ca Spiritul să nu fi încetat să se mai [a]străduiască cu ei; şi în partea aceasta a ţării ei, de asemenea, încearcă să doboare toată puterea şi autoritatea care vin de la Dumnezeu; şi ei [b]tăgăduiesc Duhul Sfânt.

29 Şi după ce au tăgăduit o cunoaştere atât de măreaţă, fiul meu, ei trebuie să piară în curând pentru împlinirea profeţiilor care au fost spuse de către profeţi, precum şi a cuvintelor Salvatorului Însuşi.

30 Rămâi cu bine, fiul meu, până când eu îţi voi scrie sau te voi întâlni iarăşi. Amin.

A doua epistolă a lui Mormon către fiul său, Moroni.

Cuprinde capitolul 9.

CAPITOLUL 9

Atât nefiţii, cât şi lamaniţii sunt depravaţi şi degeneraţi—Ei se chinuie şi se ucid unii pe alţii—Mormon se roagă ca harul şi bunătatea să fie asupra lui Moroni pentru totdeauna. Circa 401–421 d.H.

Fiul meu preaiubit, eu îţi scriu ţie iarăşi pentru ca tu să ştii că eu încă mai sunt în viaţă; dar eu scriu despre ceva care este întrucâtva supărător.

2 Căci iată, eu am avut o bătălie dureroasă cu lamaniţii, în care noi nu am biruit; iar Arheantus a căzut sub sabie, precum şi Luram şi Emron; da, şi noi am pierdut un număr mare dintre oamenii noştri aleşi.

3 Şi acum iată, fiul meu, eu mă tem că lamaniţii vor distruge acest popor; căci ei nu se pocăiesc, iar Satana îi aţâţă pe ei fără oprire la mânie unul împotriva celuilalt.

4 Iată, eu lucrez cu ei fără oprire; şi atunci când eu spun cuvântul lui Dumnezeu cu un ton [a]ascuţit, ei tremură şi se mânie pe mine; iar atunci când eu nu folosesc un ton ascuţit, ei îşi împietresc inimile împotriva acestuia; de aceea, eu mă tem ca Spiritul Domnului să nu fi încetat să se mai [b]străduiască cu ei.

5 Căci ei se mânie atât de mult, încât mie mi se pare că ei

26*b* GS Duhul Sfânt.
c GS Mângâietor.
d GS Speranţă.
e 1 Pet. 1:22; 1 Ne. 11:22–25.
f GS Sârguinţă.
g GS Rugăciune.
h GS Sfânt.
27*a* D&L 38:39.
GS Mândrie.
28*a* Morm. 5:16.
b Alma 39:6.
GS Păcat de neiertat.
9 4*a* 2 Ne. 1:26–27; D&L 121:41–43.
b D&L 1:33.

nu se tem de moarte; şi ei şi-au pierdut iubirea unul faţă de altul; şi ei sunt [a]însetaţi tot timpul de sânge şi de răzbunare.

6 Şi acum, fiul meu preaiubit, în ciuda împietririi lor, să lucrăm cu [a]sârguinţă; căci dacă noi încetăm să [b]lucrăm, atunci noi suntem aduşi la osândă; căci noi avem de făcut o lucrare în timp ce locuim în acest tabernacol de lut pentru ca să învingem duşmanul a tot ce-i drept şi să ne odihnim sufletele în împărăţia lui Dumnezeu.

7 Şi acum, eu scriu câte ceva despre suferinţele acestui popor. Căci, potrivit cunoaşterii pe care eu am primit-o de la Amoron, iată, lamaniţii au mulţi prizonieri pe care ei i-au luat din turnul de la Şeriza; şi acolo erau bărbaţi, femei şi copii.

8 Şi ei i-au ucis pe bărbaţii şi pe taţii acelor femei şi copii; şi ei le-au hrănit pe femei cu carnea bărbaţilor lor, iar pe copii cu carnea taţilor lor; şi nu le-au dat lor apă decât foarte puţină.

9 Şi în ciuda acestor mari lucruri abominabile ale lamaniţilor, aceasta nu este mai mare decât aceea a poporului nostru în Moriantum. Căci iată, pe multe dintre fiicele lamaniţilor le-au luat ei prizoniere; şi după ce le-au deposedat pe ele de ceea ce era mai drag şi mai preţios deasupra tuturor lucrurilor, care sunt [a]castitatea şi [b]virtutea—

10 Şi după ce ei au făcut lucrul acesta, ei le-au ucis pe ele în felul cel mai crud, torturându-le trupurile lor chiar până la moarte; şi după ce ei au făcut aceasta, ei au devorat carnea lor la fel ca fiarele sălbatice din cauza împietririi inimilor lor; şi ei fac aceasta ca un semn de vitejie.

11 O, fiul meu preaiubit, cum poate un popor ca acesta care este fără civilizaţie—

12 (Şi numai câţiva ani au trecut, iar ei au fost un popor civilizat şi plăcut)

13 Dar, o, fiul meu, cum poate un popor ca acesta, a cărui plăcere este într-un asemenea lucru abominabil—

14 Cum putem noi aştepta ca Dumnezeu să-şi [a]oprească mâna Sa din judecata împotriva noastră?

15 Iată, inima mea strigă: Vai de acest popor. Vino pentru judecată, o, Dumnezeule, şi ascunde păcatele lor şi ticăloşia lor şi lucrurile lor abominabile dinaintea feţei Tale.

16 Şi iarăşi, fiul meu, sunt multe [a]văduve şi fiicele lor care rămân în Şeriza; iar partea aceea a proviziilor pe care lamaniţii nu au cărat-o cu ei, iată, oştirea lui Zenefi a luat-o; şi le-au lăsat ca să rătăcească încotro ar putea să găsească mâncare; iar multe femei bătrâne leşină pe drum şi mor.

17 Iar oştirea care este cu mine este slabă; iar oştirile lamaniţilor sunt între Şeriza şi mine; iar toţi aceia care au fugit la oştirea

5*a* Morm. 4:11–12.
6*a* gs Sârguinţă.
b Iacov 1:19; Enos 1:20.
gs Datorie.
9*a* gs Castitate.
b gs Virtute.
14*a* Alma 10:23.
16*a* gs Văduvă.

lui [a]Aaron au căzut victime ale brutalităţii lor îngrozitoare.

18 O, poporul meu decăzut! Ei sunt fără de ordine şi fără de milă. Iată, eu sunt doar un om şi nu am decât puterea unui om şi nu pot să-mi mai impun poruncile mele.

19 Iar ei s-au întărit în stricăciunea lor; şi ei sunt, de asemenea, brutali, necruţând pe nimeni, nici bătrân şi nici tânăr; şi ei se bucură în orice în afară de ceea ce este bun; iar suferinţa femeilor noastre şi a copiilor noştri pe faţa acestei ţări depăşeşte orice; da, limba nu poate să spună şi nici nu poate aceasta să fie scrisă.

20 Şi acum, fiul meu, eu nu mai zăbovesc asupra acestei scene oribile. Iată, tu cunoşti ticăloşia acestui popor; tu cunoşti că ei sunt fără de principii şi simţiri trecute; iar ticăloşia lor o [a]întrece pe aceea a lamaniţilor.

21 Iată, fiul meu, eu nu pot să-i recomand pe ei lui Dumnezeu de teamă ca El să nu mă lovească pe mine.

22 Dar iată, fiul meu, eu te recomand pe tine lui Dumnezeu şi am încredere în Hristos că tu vei fi salvat; şi eu mă rog la Dumnezeu ca El să-ţi [a]cruţe viaţa pentru ca tu să aduci mărturie despre reîntoarcerea poporului Lui către El sau distrugerea lor completă; căci eu ştiu că ei trebuie să piară dacă nu se [b]pocăiesc şi nu se întorc la El.

23 Iar dacă ei pier, atunci aceasta va fi la fel ca şi cu iarediţii, din [a]cauza dorinţei inimilor lor, căutând sânge şi [b]răzbunare.

24 Şi dacă va fi ca ei să piară, noi ştim că mulţi dintre fraţii noştri au [a]dezertat la lamaniţi şi încă şi mai mulţi, de asemenea, vor dezerta la ei; de aceea tu să scrii ceva, despre câteva lucruri, dacă tu vei fi cruţat şi dacă eu voi pieri şi nu te voi vedea pe tine; dar eu am încredere că voi putea să te văd în curând; căci eu am cronici sfinte pe care vreau să ţi le [b]dau.

25 Fiul meu, fii credincios în Hristos; şi fie ca lucrurile pe care eu le-am scris să nu te întristeze şi să nu te doboare în moarte; ci fie ca Hristos să te înalţe pe tine; şi fie ca [a]suferinţele Lui şi moartea Lui şi apariţia trupului Lui în faţa strămoşilor noştri şi îndurarea Lui şi suferinţa Lui îndelungată şi nădejdea slavei Lui şi aceea a vieţii [b]veşnice să trăiască în [c]mintea ta pentru totdeauna.

26 Şi fie ca harul lui Dumnezeu, al cărui tron este sus în ceruri, precum şi Domnul nostru Isus Hristos care stă la [a]dreapta puterii Lui până când toate lucrurile vor fi dăruite Lui, să fie cu tine şi să rămână cu tine în vecii vecilor. Amin.

17*a* Morm. 2:9.
20*a* Hel. 6:34–35.
22*a* Morm. 8:3.
b Mal. 3:7; Hel. 13:11; 3 Ne. 10:6; 24:7.
23*a* Morm. 4:11–12.
b Eter 15:15–31.
24*a* Alma 45:14.
b Morm. 6:6.
25*a* GS Ispăşire, (a) ispăşi.
b GS Viaţă veşnică.
c GS Minte.
26*a* Luca 22:69; Fapte 7:55–56; Mosia 5:9; Alma 28:12.

CAPITOLUL 10

O mărturie despre Cartea lui Mormon vine prin puterea Duhului Sfânt —Darurile Spiritului sunt dăruite celor credincioşi— Darurile spirituale însoţesc întotdeauna credinţa—Cuvintele lui Moroni vorbesc din ţărână—Veniţi către Hristos, perfecţionaţi-vă în El şi sfinţiţi-vă sufletele. Circa 421 D.H.

ACUM eu, Moroni, scriu ceva care mie mi se pare că este bun; şi eu scriu către fraţii mei, [a]lamaniţii; şi eu aş dori ca ei să ştie că mai mult de patru sute douăzeci de ani au trecut de când semnul a fost dat despre venirea lui Hristos.

2 Şi eu [a]pecetluiesc aceste cronici după ce am spus câteva cuvinte de îndemn către voi.

3 Iată, eu doresc să vă îndemn pe voi ca atunci când veţi citi aceste lucruri, dacă înţelepciunea lui Dumnezeu va fi ca voi să le citiţi, voi să vă aduceţi aminte cât de bun a fost Domnul cu copiii oamenilor de la crearea lui Adam şi chiar până la timpul când voi veţi primi aceste lucruri şi să le [a]cântăriţi în [b]inimile voastre.

4 Iar atunci când voi veţi primi aceste lucruri, eu vă îndemn pe voi să-L [a]întrebaţi pe Dumnezeu, Tatăl Veşnic, în numele lui Hristos, dacă aceste lucruri [b]nu sunt adevărate; şi dacă voi veţi întreba cu inima [c]sinceră, cu intenţie [d]adevărată, având [e]credinţă în Hristos, El vă va [f]arăta [g]adevărul prin puterea Duhului Sfânt.

5 Şi prin puterea Duhului Sfânt veţi putea voi [a]cunoaşte [b]adevărul tuturor lucrurilor.

6 Şi orice lucru care este bun este drept şi adevărat; de aceea, nimic care este bun nu Îl tăgăduieşte pe Hristos, ci recunoaşte că El este.

7 Şi voi veţi şti că El este prin puterea Duhului Sfânt; de aceea, eu aş dori să vă sfătuiesc să nu tăgăduiţi puterea lui Dumnezeu; căci El lucrează prin puterea Sa, [a]potrivit cu credinţa copiilor oamenilor, la fel astăzi şi mâine şi în vecii vecilor.

8 Şi iarăşi vă sfătuiesc eu pe voi, fraţii mei, să nu tăgăduiţi [a]darurile lui Dumnezeu, căci ele sunt multe; şi ele vin de la acelaşi Dumnezeu. Şi sunt [b]diferite feluri în care aceste daruri sunt date; dar este acelaşi Dumnezeu care lucrează toate în toate cele; şi ele sunt date prin manifestarea Spiritului lui

10 1*a* D&L 10:48.
2*a* Morm. 8:4, 13–14. GS Scripturi—Scripturile au fost profeţite că vor apare.
3*a* Deut. 11:18–19. GS (a) Cugeta.
b Deut. 6:6–7.
4*a* GS Rugăciune.
b 1 Ne. 13:39; 14:30; Mosia 1:6; Eter 4:10–11; 5:3.
c GS Cinstit, cinste.
d Iac. 1:5–7; Moro. 7:9.
e GS Credinţă.
f GS Revelaţie.
g GS Adevăr.
5*a* D&L 35:19. GS Discernământ, darul; Mărturie.
b Ioan 8:32.
7*a* 1 Ne. 10:17–19.
8*a* GS Darurile spiritului.
b D&L 46:15.

Dumnezeu către oameni, spre binele lor;

9 Căci iată, [a]unora le este dat prin Spiritul lui Dumnezeu ca să [b]predice cuvântul de înţelepciune;

10 Iar altuia îi este dat să predice cuvântul cunoaşterii prin acelaşi Spirit;

11 Iar altuia, nespus de mare [a]credinţă; iar altuia, darul [b]vindecării prin acelaşi Spirit;

12 Şi iarăşi, altuia, ca el să poată să facă [a]minuni măreţe.

13 Şi iarăşi, altuia, ca el să profeţească despre toate lucrurile;

14 Şi iarăşi, altuia, ca să vadă îngerii şi spiritele care îi slujesc;

15 Şi iarăşi, altuia, tot felul de limbi.

16 Şi iarăşi, altuia, tălmăcirea limbilor şi a tot felul de [a]limbi.

17 Şi toate aceste daruri vin prin Spiritul lui Hristos; şi ele vin la fiecare om separat, în acord cu voinţa Lui.

18 Şi eu aş vrea să vă sfătuiesc pe voi, fraţii mei preaiubiţi, să vă aduceţi aminte că [a]fiecare dar bun vine de la Hristos.

19 Şi eu aş vrea să vă sfătuiesc pe voi, fraţii mei preaiubiţi, să vă aduceţi aminte că El este [a]acelaşi ieri, astăzi şi în vecii vecilor, şi că toate aceste daruri despre care eu am vorbit, care sunt spirituale, nu vor înceta niciodată atât timp cât lumea va fi, decât în măsura [b]necredinţei copiilor oamenilor.

20 De aceea, trebuie să fie [a]credinţă; şi dacă trebuie să fie credinţă, trebuie să fie şi nădejde; şi dacă trebuie să fie nădejde, trebuie să fie şi caritate.

21 Şi dacă voi nu aveţi [a]caritate, atunci în nici un caz nu puteţi să fiţi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu; şi nici nu puteţi să fiţi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu dacă nu aveţi credinţă; şi nici dacă nu aveţi nădejde.

22 Şi dacă voi nu aveţi nici o nădejde, atunci voi trebuie să fiţi disperaţi; şi disperarea vine din cauza nedreptăţii.

23 Iar Hristos cu adevărat a spus către strămoşii noştri: [a]Dacă voi aveţi credinţă, atunci voi puteţi face toate lucrurile care sunt potrivite pentru Mine.

24 Şi acum, eu vorbesc către toate marginile pământului—că dacă ziua aceea va veni când puterea şi darurile lui Dumnezeu se vor sfârşi printre voi, aceasta va fi [a]din cauza [b]necredinţei.

25 Şi vai de copiii oamenilor dacă aceasta se va întâmpla; căci nu va mai fi nimeni printre voi care să facă bine, [a]nici măcar unul. Căci dacă printre voi ar fi unul care ar face bine, atunci el ar lucra prin puterea şi darurile lui Dumnezeu.

9*a* 1 Cor. 12:8–11; D&L 46:8–29.
b D&L 88:77–79, 118.
11*a* GS Credinţă.
b GS (a) Tămădui, tămăduiri.
12*a* GS Minune.
16*a* GS Limbi, darul de a vorbi în alte limbi.
18*a* Iac. 1:17.
19*a* Evr. 13:8.
b Moro. 7:37.
20*a* Eter 12:3–37.
21*a* 1 Cor. 13:1–13; Moro. 7:1, 42–48. GS Caritate.
23*a* Moro. 7:33.
24*a* Moro. 7:37.
b GS Necredinţă.
25*a* JST, Ps. 14:1–7; Rom. 3:10–12.

26 Şi vai de aceia care vor face ca aceste lucruri să piară şi care vor muri, căci ei [a]mor în [b]păcatele lor şi nu pot fi salvaţi în Împărăţia lui Dumnezeu; şi eu vorbesc aceasta în acord cu cuvintele lui Hristos; şi eu nu mint.

27 Şi eu vă sfătuiesc să vă aduceţi aminte de aceste lucruri; căci timpul va veni cu repeziciune când voi veţi şti că eu nu mint, căci voi mă veţi vedea pe mine la scaunul de judecată al lui Dumnezeu; iar Domnul Dumnezeu va grăi către voi: Nu am vestit Eu [a]cuvintele Mele către voi, care au fost scrise de către acest om, la fel ca şi unul [b]strigând dintre morţi, da, chiar la fel ca şi unul grăind din [c]ţărână?

28 Eu declar aceste lucruri pentru împlinirea profeţiilor. Şi iată, acestea vor ieşi din gura Dumnezeului Veşnic; iar cuvântul Lui va [a]răsuna din generaţie în generaţie.

29 Şi Dumnezeu vă va arăta vouă că ceea ce eu am scris este adevărat.

30 Şi iarăşi, eu aş dori să vă sfătuiesc pe voi să [a]veniţi la Hristos şi să puneţi mâna pe fiecare dar bun şi să nu [b]atingeţi nici un dar rău şi nici un lucru necurat.

31 Şi [a]trezeşte-te şi ridică-te din ţărână, o, tu Ierusalime; da, şi îmbracă-ţi veşmintele tale cele frumoase, o, fiică a [b]Sionului; şi [c]întăreşte-ţi [d]ţăruşii şi lărgeşte-ţi graniţele pentru totdeauna, pentru ca tu să [e]nu mai fii amestecat niciodată, pentru ca legămintele Tatălui Veşnic pe care El le-a făcut cu tine, o, casă a lui Israel, să poată fi înfăptuite.

32 Da, [a]veniţi la Hristos şi [b]perfecţionaţi-vă pentru El şi lepădaţi-vă de orice necredinţă; şi dacă voi vă veţi lepăda de orice necredinţă şi-L veţi [c]iubi pe Dumnezeu cu toată puterea, mintea şi tăria voastră, atunci harul Lui este destul pentru voi pentru ca prin harul Lui voi să puteţi să fiţi perfecţi în Hristos; şi dacă prin [d]harul lui Dumnezeu voi sunteţi perfecţi în Hristos, atunci voi în nici un caz nu puteţi să tăgăduiţi puterea lui Dumnezeu.

33 Şi iarăşi, dacă voi prin harul lui Dumnezeu sunteţi perfecţi în Hristos şi nu tăgăduiţi puterea Lui, atunci voi sunteţi [a]sfinţiţi în Hristos prin harul lui Dumnezeu, prin vărsarea [b]sângelui lui Hristos, care este în legământul Tatălui pentru [c]iertarea păcatelor voastre, pentru ca voi să deveniţi [d]sfinţi, fără de pată.

26*a* Ezec. 18:26–27; 1 Ne. 15:32–33; Mosia 15:26.
b Ioan 8:21.
27*a* 2 Ne. 33:10–11.
b 2 Ne. 3:19–20; 27:13; 33:13; Morm. 9:30.
c Isa. 29:4.
28*a* 2 Ne. 29:2.
30*a* 1 Ne. 6:4; Morm. 9:27; Eter 5:5.
b Alma 5:57.
31*a* Isa. 52:1–2.
b GS Sion.
c Isa. 54:2.
d GS Ţăruş.
e Eter 13:8.
32*a* Mat. 11:28; 2 Ne. 26:33; Iacov 1:7; Omni 1:26.
b Mat. 5:48; 3 Ne. 12:48. GS Perfect.
c D&L 4:2; 59:5–6.
d 2 Ne. 25:23.
33*a* GS Sfinţire.
b GS Ispăşire, (a) ispăşi.
c GS Iertarea păcatelor.
d GS Sfinţenie.

34 Şi acum eu vă zic vouă tuturor rămas bun. Eu în curând mă duc să mă [a]odihnesc în [b]paradisul lui Dumnezeu până când [c]spiritul şi trupul meu se vor [d]reuni iarăşi şi eu voi fi adus triumfător prin [e]aer ca să vă întâlnesc pe voi înaintea scaunului [f]plăcut de judecată al marelui [g]Iehova, [h]Judecătorul Veşnic al celor vii, precum şi al celor morţi. Amin.

34*a* GS Odihnă.
b GS Paradis.
c GS Spirit.
d GS Înviere.
e 1 Tes. 4:17.
f Iacov 6:13.
g GS Iehova.
h GS Isus Hristos—Judecător.

SFÂRŞIT

Ghid pentru Scripturi

INTRODUCERE

LISTA ALFABETICĂ A TEMELOR

INTRODUCERE

Lista alfabetică a temelor în Ghidul pentru scripturi defineşte o selecţie de doctrine, principii, oameni şi locuri care se găsesc în Sfânta Biblie, în Cartea lui Mormon, în Doctrină şi Legăminte şi în Perla de Mare Preţ. De asemenea, ghidul prevede referinţe la scripturi de bază pentru studiul fiecărei teme în parte. Acest ghid vă poate ajuta în studiul scripturilor, personal sau cu familia. El vă poate ajuta să răspundeţi la întrebările privind Evanghelia, să studiaţi subiectele din scripturi, să pregătiţi cuvântările şi lecţiile şi să vă îmbogăţiţi cunoştinţele şi mărturia despre Evanghelie.

Pentru a vă ajuta mai mult în studiul scripturilor, Ghidul conţine alte câteva elemente ajutătoare. De exemplu, dacă veţi căuta tema „Isus Hristos" veţi găsi o listă cuprinzătoare a tuturor rubricilor din Ghid care oferă informaţii legate direct de Salvator şi de slujirea Lui. Aceasta este singura temă din Ghid cu o listă atât de vastă, ceea ce subliniază importanţa lui Hristos pentru întreaga omenire. În plus, la tema „Cronologie", sunt menţionate unele dintre cele mai importante evenimente din timpurile la care se referă Biblia şi Cartea lui Mormon împreună cu datele aproximative la care au avut loc. Tema „Evanghelii" prezintă o paralelă a Evangheliilor. Prin această paralelă sunt comparate învăţăturile Salvatorului aşa cum se găsesc ele în Matei, Marcu, Luca, Ioan şi în revelaţiile din zilele din urmă.

În ghid sunt folosite următoarele abrevieri pentru cărţile din scripturi:

Vechiul Testament		Ioel	Ioel
Genesa (Facerea)	Gen.	Amos	Amos
Exodul (Ieşirea)	Ex.	Obadia	Obad.
Leviticul	Lev.	Iona	Iona
Numeri	Num.	Mica	Mica
Deuteronomul	Deut.	Naum	Naum
Iosua	Ios.	Habacuc	Hab.
Judecătorii	Jud.	Ţefania	Ţef.
Rut	Rut	Hagai	Hag.
1 Samuel	1 Sam.	Zaharia	Zah.
2 Samuel	2 Sam.	Maleahi	Mal.
1 Împăraţi (1 Regi)	1 Regi		
2 Împăraţi (2 Regi)	2 Regi	**Noul Testament**	
1 Cronici	1 Cron.	Matei	Mat.
2 Cronici	2 Cron.	Marcu	Marcu
Ezra	Ezra	Luca	Luca
Neemia	Nee.	Ioan	Ioan
Estera	Est.	Faptele Apostolilor	Fapte
Iov	Iov	Romani	Rom.
Psalmii	Ps.	1 Corinteni	1 Cor.
Proverbele (Pildele)	Prov.	2 Corinteni	2 Cor.
Eclesiastul	Ecl.	Galateni	Gal.
Cântarea cântărilor	Cânt.	Efeseni	Ef.
Isaia	Isa.	Filipeni	Filip.
Ieremia	Ier.	Coloseni	Col.
Plângerile lui Ieremia	Plâng.	1 Tesaloniceni	1 Tes.
Ezechiel	Ezec.	2 Tesaloniceni	2 Tes.
Daniel	Dan.	1 Timotei	1 Tim.
Osea	Osea	2 Timotei	2 Tim.

Tit	Tit
Filimon	Filim.
Evrei	Evr.
Iac.	Iac.
1 Petru	1 Pet.
2 Petru	2 Pet.
1 Ioan	1 Ioan
2 Ioan	2 Ioan
3 Ioan	3 Ioan
Iuda	Iuda
Apocalipsa	Apoc.
Cartea lui Mormon	
1 Nefi	1 Ne.
2 Nefi	2 Ne.
Iac.	Iac.
Enos	Enos
Iarom	Iarom
Omni	Omni
Cuvintele lui Mormon	C. lui M.
Mosia	Mosia
Alma	Alma
Helaman	Hel.
3 Nefi	3 Ne.
4 Nefi	4 Ne.
Mormon	Morm.
Eter	Eter
Moroni	Moro.
Doctrină şi Legăminte	D&L
Declaraţia oficială—1	DO—1
Declaraţia oficială—2	DO—2
Perla de Mare Preţ	
Moise	Moise
Avraam	Avr.
Joseph Smith—Matei	JS—M
Joseph Smith—Istorie	JS—I
Articolele de Credinţă	A. de C.
Traducerea lui Joseph Smith	TJS

LISTA ALFABETICĂ A TEMELOR

Modul de folosire. Ghidul scripturilor este o listă alfabetică a temelor şi a termenilor din Evanghelie. Sunt date o scurtă definiţie pentru fiecare temă şi fiecare termen şi cele mai semnificative referinţe la scripturi despre acestea. Fiecare referinţă este precedată de un scurt citat sau de un rezumat al scripturii. Referirile la scripturi apar în următoarea ordine: Vechiul Testament, Noul Testament, Cartea lui Mormon, Doctrină şi Legăminte şi Perla de Mare Preţ. Următoarea diagramă explică modul de tratare al unei teme:

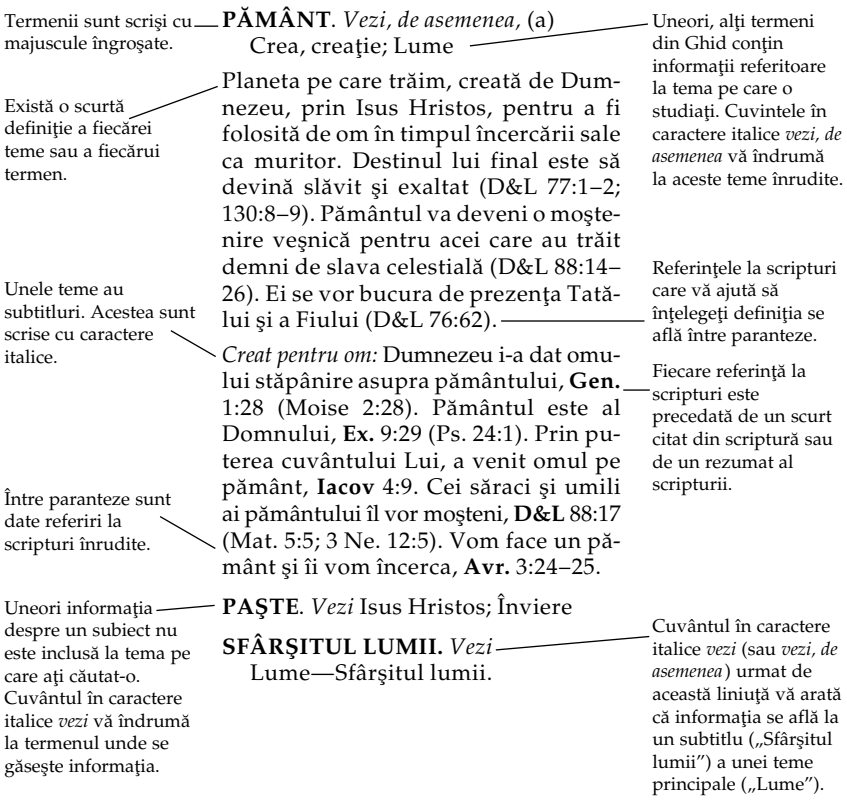
Termenii sunt scrişi cu majuscule îngroşate.
PĂMÂNT. Vezi, de asemenea, (a) Crea, creaţie; Lume
Uneori, alţi termeni din Ghid conţin informaţii referitoare la tema pe care o studiaţi. Cuvintele în caractere italice vezi, de asemenea vă îndrumă la aceste teme înrudite.
Există o scurtă definiţie a fiecărei teme sau a fiecărui termen.
Planeta pe care trăim, creată de Dumnezeu, prin Isus Hristos, pentru a fi folosită de om în timpul încercării sale ca muritor. Destinul lui final este să devină slăvit şi exaltat (D&L 77:1–2; 130:8–9). Pământul va deveni o moştenire veşnică pentru acei care au trăit demni de slava celestială (D&L 88:14–26). Ei se vor bucura de prezenţa Tatălui şi a Fiului (D&L 76:62).
Referinţele la scripturi care vă ajută să înţelegeţi definiţia se află între paranteze.
Unele teme au subtitluri. Acestea sunt scrise cu caractere italice.
Creat pentru om: Dumnezeu i-a dat omului stăpânire asupra pământului, **Gen.** 1:28 (Moise 2:28). Pământul este al Domnului, **Ex.** 9:29 (Ps. 24:1). Prin puterea cuvântului Lui, a venit omul pe pământ, **Iacov** 4:9. Cei săraci şi umili ai pământului îl vor moşteni, **D&L** 88:17 (Mat. 5:5; 3 Ne. 12:5). Vom face un pământ şi îi vom încerca, **Avr.** 3:24–25.
Fiecare referinţă la scripturi este precedată de un scurt citat din scriptură sau de un rezumat al scripturii.
Între paranteze sunt date referiri la scripturi înrudite.
Uneori informaţia despre un subiect nu este inclusă la tema pe care aţi căutat-o. Cuvântul în caractere italice vezi vă îndrumă la termenul unde se găseşte informaţia.
PAŞTE. *Vezi* Isus Hristos; Înviere
SFÂRŞITUL LUMII. *Vezi* Lume—Sfârşitul lumii.
Cuvântul în caractere italice vezi (sau vezi, de asemenea) urmat de această liniuţă vă arată că informaţia se află la un subtitlu („Sfârşitul lumii") a unei teme principale („Lume").

AARON, FIUL LUI MOSIA. *Vezi, de asemenea,* Mosia, fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin

În Cartea lui Mormon, unul dintre fiii Regelui Mosia. Aaron a slujit ca misionar, eforturile lui sârguincioase ajutând la convertirea multor suflete la Hristos.

A fost un necredincios care a căutat să distrugă Biserica, **Mosia** 27:8–10, 34. Un înger le-a apărut, lui şi însoţitorilor lui, **Mosia** 27:11. El s-a căit şi a început să predice cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 27:32–28:8. A refuzat să fie numit rege, în schimb a mers în ţinutul lamaniţilor să predice cuvântul lui Dumnezeu, **Alma** 17:6–9. A postit şi s-a rugat pentru îndrumare, **Alma** 17:8–11. L-a învăţat pe tatăl regelui Lamoni, **Alma** 22:1–26. A mers să predice zoramiţilor, **Alma** 31:6–7.

AARON, FRATELE LUI MOISE. *Vezi, de asemenea,* Moise; Preoţia aaronică

Personaj din Vechiul Testament - un fiu al lui Amram şi Iochebed, din tribul lui Levi (Ex. 6:16–20); fratele mai mare al lui Moise (Ex. 7:7).

A fost desemnat de Domnul să-l ajute pe Moise să-i scoată pe copiii lui Israel din Egipt şi să fie purtătorul lui de cuvânt, **Ex.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Pe Muntele Sinai, Moise a primit instrucţiuni privind numirea lui Aaron şi a celor patru fii ai lui în Preoţia lui Aaron, **Ex.** 28:1–4. A făcut un viţel de aur la cererea poporului, **Ex.** 32:1–6, 21, 24, 35. A murit pe Muntele Hor la vârsta de 123 ani, **Num.** 20:22–29 (Num. 33:38–39). Domnul a confirmat o preoţie şi asupra lui Aaron şi seminţiei lui, **D&L** 84:18, 26–27, 30. Aceia care măresc chemările preoţiei devin fiii lui Moise şi Aaron, **D&L** 84:33–34. Domnul va justifica faptele bune ale acelora care sunt chemaţi de Tatăl aşa cum a fost Aaron, **D&L** 132:59.

ABED-NEGO. *Vezi, de asemenea,* Daniel

În Vechiul Testament, Şadrac, Meşac şi Abed-Nego erau trei tineri israeliţi care, împreună cu Daniel, au fost aduşi la palatul lui Nebucadneţar, regele Babilonului. Numele evreiesc al lui Abed-Nego era Azaria. Cei patru tineri au refuzat să se pângărească luând din carnea şi vinul regelui (Dan. 1). Şadrac, Meşac şi Abed-Nego au fost aruncaţi de către rege într-un cuptor aprins, dar au fost scăpaţi de Fiul lui Dumnezeu (Dan. 3).

ABEL. *Vezi, de asemenea,* Adam; Cain

Personaj din Vechiul Testament - un fiu al lui Adam şi al Evei.

A oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât fratele lui, Cain, **Gen.** 4:4–5 (Evrei 11:4; Moise 5:16–21). A fost ucis de către Cain, **Gen.** 4:8 (Moise 5:32). A primit preoţia de la Adam, **D&L** 84:16. Satana a uneltit cu Cain să-l ucidă pe Abel, **Moise** 5:28–31 (Hel. 6:27).

ABINADI. *Vezi, de asemenea,* Martir, martiriu

Un profet nefit din Cartea lui Mormon.

A profeţit că Dumnezeu îi va pedepsi pe oamenii din poporul regelui Noe cel ticălos dacă nu se vor pocăi, **Mosia** 11:20–25. A fost întemniţat pentru că a profeţit distrugerea regelui Noe şi a poporului lui, **Mosia** 12:1–17. I-a învăţat pe preoţii ticăloşi ai regelui Noe despre legea lui Moise şi a lui Hristos, **Mosia** 12–16. Alma cel Vârstnic a crezut şi a scris cuvintele lui, **Mosia** 17:2–4. A fost ars de viu de către regele Noe, **Mosia** 17:20.

ADAM. *Vezi, de asemenea,* Adam-ondi-Ahman; Arhanghel; Căderea lui Adam şi a Evei; Eden; Eva; Mihail

Primul om creat pe pământ.

Adam este tatăl şi patriarhul rasei umane pe pământ. Greşeala lui din Grădina Edenului (Gen. 3; D&L 29:40–42; Moise 4) l-a făcut să „cadă" şi să devină muritor, un pas necesar pentru ca omenirea să progreseze pe acest pământ (2 Ne. 2:14–29; Alma 12:21–26). De aceea, Adam şi Eva trebuie slăviţi

pentru rolul lor de a face posibilă creşterea noastră veşnică. Adam este cel îmbătrânit de zile şi mai este cunoscut sub numele de Mihail (Dan. 7; D&L 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). El este arhanghelul şi va veni din nou pe pământ ca patriarhul familiei umane, pregătitorul celei de-a Doua Veniri a lui Isus Hristos (D&L 29:26).

Dumnezeu l-a creat pe om după înfăţişarea Lui, **Gen.** 1:26–28 (Moise 2:26–28; Avr. 4:26–28). Dumnezeu i-a dat omului stăpânire asupra tuturor lucrurilor şi i-a poruncit să se înmulţească şi să umple pământul, **Gen.** 1:28–31 (Moise 2:28–31; Avr. 4:28–31). Dumnezeu i-a pus pe Adam şi pe Eva în Grădina Edenului şi le-a interzis să mănânce din copacul cunoaşterii binelui şi a răului, **Gen.** 2:7–9, 15–17 (Moise 3:7–9, 15–17; Avr. 5:7–13). Adam a dat nume tuturor vieţuitoarelor, **Gen.** 2:19–20 (Moise 3:19–20; Avr. 5:20–21). Adam şi Eva au fost căsătoriţi de Dumnezeu, **Gen.** 2:18–25 (Moise 3:18–25; Avr. 5:14–21). Adam şi Eva au fost ispitiţi de Satana, au luat din fructul oprit şi au fost alungaţi din Grădina Edenului, **Gen.** 3 (Moise 4). Adam a avut 930 de ani când a murit, **Gen.** 5:5 (Moise 6:12). Adam a fost primul bărbat, **D&L** 84:16. Înainte de a muri Adam şi-a chemat pe toţi urmaşii de drept la Adam-ondi-Ahman şi i-a binecuvântat, **D&L** 107:53–57. Adam a adus ofrande, **Moise** 5:4–8. Adam a fost botezat, a primit Duhul Sfânt şi a fost rânduit la preoţie, **Moise** 6:51–68.

ADAM-ONDI-AHMAN. *Vezi, de asemenea,* Adam

Locul în care Adam i-a binecuvântat pe urmaşii lui drepţi cu trei ani înainte de a muri (D&L 107:53–56) şi locul unde el va veni înainte de a Doua Venire (D&L 116).

ADEVĂR. *Vezi, de asemenea,* Cunoaştere; Inteligenţă, inteligenţe; Lumină, lumina lui Hristos

Cunoaşterea lucrurilor aşa cum sunt ele, cum au fost şi cum vor fi (D&L 93:24). Adevărul se referă, de asemenea, la lumina şi la revelaţia din cer.

Adevărul va răsări din pământ, **Ps.** 85:11 (Moise 7:62). Veţi cunoaşte adevărul şi adevărul vă va face liberi, **Ioan** 8:32. Eu sunt calea, adevărul şi viaţa, **Ioan** 14:6. Dacă spunem că nu avem nici un păcat, adevărul nu este în noi, **1 Ioan** 1:8. Vinovaţilor li se pare adevărul greu de suportat, **1 Ne.** 16:2. Cei drepţi iubesc adevărul, **2 Ne.** 9:40. Spiritul vorbeşte adevăr şi nu minte, **Iacov** 4:13. Tu eşti un Dumnezeu al adevărului şi nu poţi minţi, **Eter** 3:12. Prin puterea Duhului Sfânt puteţi cunoaşte adevărul tuturor lucrurilor, **Moro.** 10:5. Adevărul rămâne în veci de veci, **D&L** 1:39. Ai fost luminat de Spiritul adevărului, **D&L** 6:15. Cartea lui Mormon conţine adevărul şi cuvântul lui Dumnezeu, **D&L** 19:26. Mângâietorul a fost trimis să propovăduiască adevărul, **D&L** 50:14. Acela care primeşte cuvântul prin Spiritul adevărului, îl primeşte aşa cum este el propovăduit de către Spiritul adevărului, **D&L** 50:17–22. Vestiţi adevărul potrivit cu revelaţiile pe care vi le-am dat, **D&L** 75:3–4. Orice este adevăr, este lumină, **D&L** 84:45. Lumina lui Hristos este lumina adevărului, **D&L** 88:6–7, 40. Spiritul Meu este adevăr, **D&L** 88:66. Inteligenţa, sau lumina adevărului, nu a fost creată, **D&L** 93:29. Gloria lui Dumnezeu este inteligenţă sau lumină şi adevăr, **D&L** 93:36. V-am poruncit să vă creşteţi copiii în lumină şi adevăr, **D&L** 93:40. Singurul Meu Născut este plin de har şi de adevăr, **Moise** 1:6.

ADMINISTRATOR, ADMINISTRAŢIE. *Vezi, de asemenea,* A chema, chemat de Dumnezeu, chemare

Persoană care se îngrijeşte de treburile sau de proprietatea altcuiva. Obiectul îngrijirii unui administrator se numeşte administraţie. Toate lucrurile de pe pământ aparţin Domnului; noi suntem administratorii Lui. Noi suntem răspunzători faţă de Domnul, dar

putem raporta despre administrarea noastră reprezentanţilor autorizaţi ai lui Dumnezeu. Când primim o chemare de slujire de la Domnul sau de la slujitorii Lui autorizaţi, acea administrare poate include atât treburi spirituale, cât şi temporale (D&L 29:34).

Ai fost credincios în puţine lucruri, te voi pune peste multe lucruri, **Mat.** 25:14–23. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult, **Luca** 12:48 (D&L 82:3). Isus dă parabola administratorului nedrept, **Luca** 16:1–8. Cel ce este găsit administrator credincios va intra în bucuria Domnului său, **D&L** 51:19. Fiece om trebuie să dea socoteală de administrarea lui, **D&L** 72:3–5. Cel ce este administrator credincios şi înţelept va moşteni toate lucrurile, **D&L** 78:22. Domnul va face pe fiece om răspunzător ca administrator peste binecuvântările lumeşti, **D&L** 104:11–17 (D&L 42:32). Fii sârguincios, pentru a putea fi administrator înţelept, **D&L** 136:27.

(A) ADUCE LA VIAŢĂ. *Vezi, de asemenea,* Înviere

A face să trăiască, a învia sau a schimba o persoană, astfel încât aceasta să poată fi în prezenţa lui Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a adus la viaţă împreună cu Hristos, **Ef.** 2:4–5 (Col. 2:6, 12–13). Hristos a suferit moartea în trup, dar a fost înviat de către Spirit, **1 Pet.** 3:18 (D&L 138:7). Nici un om nu L-a văzut pe Dumnezeu, decât însufleţit de către Spirit, **D&L** 67:11. Mântuirea este prin acela care însufleţeşte toate lucrurile, **D&L** 88:16–17. Sfinţii vor fi însufleţiţi şi înălţaţi să-L întâlnească pe Hristos, **D&L** 88:96. Adam a fost însufleţit în omul dinăuntru, **Moise** 6:65.

ADULTER. *Vezi, de asemenea,* Castitate; Homosexualitate; Imoralitate; Imoralitate sexuală; Senzual, senzualitate

Relaţie sexuală nelegală dintre bărbaţi şi femei. Deşi adulterul se referă, în general, la relaţii sexuale între o persoană căsătorită şi altcineva în afară de soţ sau soţie, în scripturi el poate să se refere şi la cei necăsătoriţi.

Uneori adulterul este folosit ca un simbol pentru apostazia unei naţiuni sau a unui întreg popor în raport cu căile Domnului (Num. 25:1–3; Ezec. 16:15–59; Ier. 3:6–10; Osea 4).

Iosif nu avea să înfăptuiască această mare ticăloşie şi să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu, **Gen.** 39:7–12. Să nu comiţi adulter, **Ex.** 20:14. Oricine priveşte o femeie poftind-o, a comis adulter în inima lui, **Mat.** 5:28. Nici curvarii, nici adulterii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:9–10. Dumnezeu îi va judeca pe toţi ticăloşii şi adulterii, **Evr.** 13:4. Adulterul este cel mai urâcios dintre toate păcatele în afară de vărsarea de sânge nevinovat şi lepădarea de Duhul Sfânt, **Alma** 39:3–5. Cel ce comite adulter şi nu se pocăieşte va fi alungat, **D&L** 42:23–26. Dacă cineva comite adulter în inima lui, atunci nu va avea Spiritul, **D&L** 63:14–16.

ADUNAREA LUI ISRAEL. *Vezi* Israel—Adunarea lui Israel

ADVERSAR. *Vezi* Diavol

ADVERSITATE. *Vezi, de asemenea,* (a) Ispiti, ispită; (a) Îndura; (a) Mustra, mustrare; (a) Persecuta, persecuţie

Prin adversitate—încercări, necazuri şi supărări—omul poate avea multe experienţe care duc spre creşterea spirituală şi progresul veşnic, întorcându-se spre Domnul.

Dumnezeu Însuşi v-a salvat de toate relele şi de toate suferinţele voastre, **1 Sam.** 10:19. În necazul lor ei au strigat către Domnul, **Ps.** 107:6, 13, 19, 28. Deşi Domnul vă va da pâinea în necaz, totuşi învăţătorii nu se vor mai ascunde, **Isa.** 30:20–21. Este nevoie să fie o opoziţie în toate lucrurile, **2 Ne.** 2:11. Dacă n-ar avea niciodată ceea ce este amar, nu ar cunoaşte ce este dulce, **D&L** 29:39. Adversităţile şi suferinţele tale vor fi pentru scurt timp, **D&L**

121:7–8. Toate aceste lucruri îţi vor aduce experienţă şi vor fi spre binele tău, **D&L** 122:5–8. Ei gustă amarul ca să preţuiască binele, **Moise** 6:55.

AGAR. *Vezi, de asemenea,* Avraam; Ismael, fiul lui Avraam

Personaj din Vechiul Testament - slujnica egipteană a Sarei. Ea a devenit soţia lui Avraam şi mama lui Ismael (Gen. 16:1–16; 25:12; D&L 132:34, 65). Domnul i-a promis lui Agar că un neam mare se va trage din fiul ei (Gen. 21:9–21).

AGRIPA. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Personaj din Noul Testament - fiul lui Irod Agripa Întâiul şi frate cu Berenic şi cu Drusila. El a fost rege în Calcis, localitate în Liban. El l-a ascultat pe Apostolul Pavel şi a fost aproape convins să devină creştin (Fapte 25–26; JS—I 1:24).

AHAB. *Vezi, de asemenea,* Izabela

Personaj din Vechiul Testament - unul dintre cei mai răi şi mai puternici regi ai Israelului de nord. El s-a căsătorit cu Izabela, o prinţesă din Sidon, prin influenţa căreia s-a instaurat în Israel preaslăvirea lui Baal şi a Astarteei (1 Regi 16:29–33; 2 Regi 3:2) şi s-a încercat îndepărtarea profeţilor şi a preaslăvirii lui Iehova (1 Regi 18:13).

A domnit douăzeci şi doi de ani peste Israel în Samaria, **1 Regi** 16:29 (1 Regi 16–22). A făptuit rele în faţa Domnului, cu mult mai multe decât cei dinaintea lui, **1 Regi** 16:30. A fost omorât în luptă, **1 Regi** 22:29–40.

ALCOOL. *Vezi* Cuvântul de Înţelepciune

(A) ALEGE, ALES (verb). *Vezi, de asemenea,* Chemat, chemat de Dumnezeu, chemare; Liber, libertate; Libertatea de a alege

Când Domnul selectează sau alege o persoană sau un grup, de obicei, El îi cheamă, de asemenea, să slujească.

Alege în astă zi pe cine vei sluji, **Ios.** 24:15 (Alma 30:8; Moise 6:33). Te-am ales în cuptorul urgiei, **Isa.** 48:10 (1 Ne. 20:10). Nu voi M-aţi ales, ci Eu v-am ales pe voi, **Ioan** 15:16. Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de ruşine pe cele înţelepte, **1 Cor.** 1:27. El ne-a ales înainte de întemeierea lumii, **Ef.** 1:4. Suntem liberi să alegem libertatea şi viaţa veşnică sau robia şi moartea, **2 Ne.** 2:27. Cei nobili şi măreţi au fost aleşi de la începuturi, **D&L** 138:55–56. Israel a fost ales de Dumnezeu, **Moise** 1:26. Avraam a fost ales înainte de a se naşte, **Avr.** 3:23.

ALEGERE. *Vezi* (a) Alege, ales; Libertatea de a alege

ALEGERE. *Vezi, de asemenea,* Chemare şi alegere

Pe baza meritelor din viaţa premuritoare, Dumnezeu i-a ales pe aceia care să fie seminţia lui Avraam şi casa lui Israel şi care să devină poporul de legământ (Deut. 32:7–9; Avr. 2:9–11). Acestor oameni le sunt date binecuvântări şi îndatoriri deosebite pentru ca ei să poată binecuvânta toate popoarele lumii (Rom. 11:5–7; 1 Pet. 1:2; Alma 13:1–5; D&L 84:99). Cu toate acestea, chiar şi cei aleşi trebuie să fie chemaţi şi aleşi în această viaţă pentru a obţine salvarea.

ALES (adjectiv sau substantiv). *Vezi, de asemenea,* Chemat, chemat de Dumnezeu, chemare

Acei aleşi de Dumnezeu pentru responsabilităţi deosebite.

Am făcut legământul cu alesul Meu, **Ps.** 89:3. Mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi, **Mat.** 22:14 (Mat. 20:16; D&L 95:5; 121:34, 40). Sfinţii sunt o seminţie aleasă, o preoţie împărătească, **1 Pet.** 2:9. Hristos a fost Prea-Iubitul şi Alesul lui Dumnezeu de la început, **Moise** 4:2.

(CEI) ALEŞI

Aleşii sunt aceia care Îl iubesc pe Dumnezeu din toată inima şi care îşi trăiesc viaţa aşa cum îi place Lui.

Aceia care trăiesc astfel de viaţă de ucenic vor fi într-o zi aleşi de Domnul pentru a fi printre copiii Lui.

Dacă ar fi cu putinţă ei ar înşela chiar şi pe cei aleşi, **Mat.** 24:24. Ioan s-a bucurat fiindcă acei copii ai alesei Doamne erau sinceri şi credincioşi, **2 Ioan** 1. Păcatele tale îţi sunt iertate şi tu eşti o doamnă aleasă, **D&L** 25:3. Aleşii Mei aud glasul Meu şi nu îşi împietresc inimile, **D&L** 29:7. Şi la fel, Eu îi voi aduna pe aleşii Mei din cele patru colţuri ale lumii, **D&L** 33:6. Scripturile vor fi date pentru salvarea aleşilor Mei, **D&L** 35:20–21. Aceia care măresc chemările preoţiei devin aleşii lui Dumnezeu, **D&L** 84:33–34. De dragul celor aleşi, zilele năpăstuirii vor fi scurtate, **JS—M** 1:20.

ALINĂTOR. *Vezi* Mângâietor

ALFA ŞI OMEGA. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Alfa este prima literă din alfabetul grecesc; omega este ultima. De asemenea, ele sunt nume date lui Isus Hristos şi sunt folosite ca simboluri pentru a arăta că Isus este începutul şi sfârşitul întregii creaţii (Apoc. 1:8; D&L 19:1).

ALMA CEL VÂRSTNIC

Un profet nefit din Cartea lui Mormon care a organizat Biserica în zilele Regelui Noe cel rău.

A fost un preot al Regelui Noe cel rău şi un urmaş al lui Nefi, **Mosia** 17:1–2. După ce l-a ascultat şi l-a crezut pe Abinadi, a fost alungat de către rege. El a fugit, s-a ascuns şi a scris cuvintele lui Abinadi, **Mosia** 17:3–4. El s-a pocăit şi a propovăduit cuvintele lui Abinadi, **Mosia** 18:1. A botezat în apele lui Mormon, **Mosia** 18:12–16. A organizat Biserica, **Mosia** 18:17–29. A sosit cu oamenii lui în Zarahemla, **Mosia** 24:25. I s-a dat autoritate asupra Bisericii, **Mosia** 26:8. A judecat şi a condus Biserica, **Mosia** 26:34–39. I-a conferit funcţia de mare preot fiului lui, **Alma** 4:4 (Mosia 29:42; Alma 5:3).

ALMA, FIUL LUI ALMA. *Vezi, de asemenea,* Alma cel Vârstnic; Amulec; Mosia, fiii lui

Personaj din Cartea lui Mormon - primul judecător şef şi profet al poporului nefit. În tinereţe, el a încercat să distrugă Biserica (Mosia 27:8–10). Cu toate acestea, un înger i s-a înfăţişat şi el a fost convertit la Evanghelie (Mosia 27:8–24; Alma 36:6–27). Mai târziu el a renunţat la funcţia lui de judecător şef pentru a-i învăţa pe oameni (Alma 4:11–20).

Cartea lui Alma: O carte separată din Cartea lui Mormon, cuprinzând un sumar al relatărilor profeţilor Alma, fiul lui Alma, şi a fiului său, Helaman. Evenimentele descrise în această carte s-au petrecut aproximativ între anii 91 şi 52 î.H. Cartea cuprinde 63 de capitole. Capitolele 1–4 descriu revolta acelora care îi urmau pe Nehor şi Amlici împotriva nefiţilor. Războaiele care au rezultat au fost dintre cele mai distrugătoare din istoria nefită de până atunci. Capitolele 5–16 conţin relatări despre primele călătorii misionare ale lui Alma, inclusiv predica lui despre Păstorul cel Bun (Alma 5) şi predicile ţinute împreună cu Amulec în oraşul Amoniha. Capitolele 17–27 conţin relatările fiilor lui Mosia şi a slujirii lor printre lamaniţi. Capitolele 28–44 conţin câteva dintre cele mai importante predici ale lui Alma. În capitolul 32, Alma compară cuvântul cu o sămânţă; în capitolul 36, el relatează istoria convertirii sale, fiului său Helaman. Capitolele 39–42 consemnează sfatul lui Alma către fiul său Corianton, care se implicase în păcate morale; această predică importantă explică ce este dreptatea, milostenia, învierea şi ispăşirea. Capitolele 45–63 descriu războaiele nefite din acea vreme şi migraţiile sub conducerea lui Hagot. Marii conducători, cum au fost Căpitanul Moroni, Teancum şi Lehi, au ajutat la salvarea nefiţilor prin faptele lor curajoase şi oportune.

ALTAR. *Vezi, de asemenea,* Sacrificiu

Construcţie folosită pentru jertfe, ofrande şi preaslăvire.

Noe a zidit un altar pentru Domnul şi a adus ofrande prin arderi de tot, **Gen.** 8:20. Avram a zidit un altar Domnului, **Gen.** 12:7–8. Avraam l-a legat pe fiul său, Isaac, şi l-a pus pe altar, **Gen.** 22:9 (Gen. 22:1–13). Iacov a zidit acolo un altar şi a numit locul „El-Betel", **Gen.** 35:6–7. Ilie a zidit un altar şi i-a pus la încercare pe preoţii lui Baal, **1 Regi** 18:17–40. Dacă îţi aduci darul la altar, mai întâi împacă-te cu fratele tău, **Mat.** 5:23–24. Am văzut sub altar sufletele celor care fuseseră înjunghiaţi pentru cuvântul lui Dumnezeu, **Apoc.** 6:9 (D&L 135:7). Lehi a construit un altar din pietre şi a mulţumit Domnului, **1 Ne.** 2:7. Avraam a fost salvat de la moarte pe altarul lui Elkenah, **Avr.** 1:8–20.

AMALECIŢI (Cartea lui Mormon)

Un grup de nefiţi apostaţi care i-au condus pe lamaniţi în lupta contra nefiţilor (Alma 21–24, 43).

AMALECIŢI (Vechiul Testament)

Un trib arab care trăia în deşertul Paran dintre Araba şi Mediterană. Au fost în permanenţă în război cu evreii, de pe vremea lui Moise (Ex. 17:8) până în vremurile lui Saul şi David (1 Sam. 15; 27:8; 30; 2 Sam. 8:11–12).

AMALICHIA

Personaj din Cartea lui Mormon - un trădător nefit care a obţinut putere în rândul lamaniţilor şi i-a condus împotriva nefiţilor (Alma 46–51).

AMIN. *Vezi, de asemenea,* Rugăciune

Înseamnă „aşa să fie" sau „aşa este". Se spune *Amin* pentru a se arăta acceptul şi acordul din toată inima sau în mod solemn (Deut. 27:14–26) sau că un lucru este adevărat (1 Regi 1:36). Astăzi, la încheierea rugăciunilor, a mărturiilor şi a discursurilor, aceia care au auzit rugăciunea sau mesajul rostesc cu glas tare *amin* pentru a-şi arăta acordul şi acceptul.

Personaj din Vechiul Testament - o persoană trebuia să spună *amin* atunci când făcea un jurământ (1 Cron. 16:7, 35–36; Nee. 5:13; 8:2–6). Hristos este numit „Amin, Martorul cel credincios şi adevărat" (Apoc. 3:14). *Amin* a slujit de asemenea ca semn de legământ în şcoala profeţilor (D&L 88:133–135).

AMLICI, AMLICIŢI

Un bărbat din Cartea lui Mormon, care a condus un grup de nefiţi ce doreau un rege în timpul stăpânirii judecătorilor. Aceşti nefiţi, numiţi amliciţi, s-au răsculat făţiş împotriva lui Dumnezeu, fapt pentru care au fost blestemaţi (Alma 2–3).

AMON, FIUL LUI MOSIA. *Vezi, de asemenea,* Anti-nefi-lehiţi; Mosia, fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin

Personaj din Cartea lui Mormon - fiu al Regelui Mosia. Amon a slujit ca misionar, iar eforturile lui pline de sârguinţă au ajutat la convertirea multor suflete la Hristos.

A fost un necredincios care a căutat să distrugă Biserica, **Mosia** 27:8–10, 34. Un înger le-a apărut lui şi tovarăşilor lui, **Mosia** 27:11. S-a pocăit şi a început să predice cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 27:32–28:8. A refuzat să fie numit rege şi a mers, în schimb, în ţinutul lamaniţilor pentru a predica cuvântul lui Dumnezeu, **Alma** 17:6–9. A postit şi s-a rugat pentru îndrumare, **Alma** 17:8–11. A fost prins de Regele Lamoni, **Alma** 17:20–21. A scăpat turmele lui Lamoni, **Alma** 17:26–39. I-a predicat lui Lamoni, **Alma** 18:1–19:13. I-a mulţumit lui Dumnezeu şi a fost cuprins de bucurie, **Alma** 19:14. Cei pe care el i-a convertit nu au mai decăzut niciodată, **Alma** 23:6. S-a bucurat că este o unealtă în mâinile lui Dumnezeu pentru a aduce cu miile la adevăr, **Alma** 26:1–8 (Alma 26:1–37). A condus poporul anti-nefi-lehiţilor în siguranţă, **Alma** 27. A simţit o mare bucurie să se întâlnească cu fraţii lui, **Alma** 27:16–18.

AMON, URMAŞ AL LUI ZARAHEMLA. *Vezi, de asemenea*, Limhi

Personaj din Cartea lui Mormon - un bărbat mare şi puternic care a condus o expediţie din Zarahemla în ţara lui Lehi-Nefi (Mosia 7:1–16). Lui i-au fost arătate cronicile din vechime şi el a explicat ce înseamnă un văzător (Mosia 8:5–18). Mai târziu, el a ajutat la eliberarea regelui Limhi şi a poporului său de sub lamaniţi şi i-a adus înapoi în Zarahemla (Mosia 22).

AMOS

Un profet din Vechiul Testament care a profeţit aproximativ între anii 792 şi 740 î.H., în zilele lui Ozia, rege al Iudeii, şi ale lui Ieroboam, rege al Israelului.

Cartea lui Amos. O carte din Vechiul Testament. Multe dintre profeţiile lui Amos atenţionau Israelul şi popoarele învecinate să se întoarcă la dreptate.

Capitolele 1–5 cheamă Israelul şi popoarele învecinate la pocăinţă. Capitolul 3 explică faptul că Domnul îşi dezvăluie tainele profeţilor şi că, din cauza încălcării legii, Israelul va fi nimicit de un duşman. Capitolele 6–8 profetizează căderea Israelului cu mulţi ani înainte de invazia asiriană. Capitolul 9 profetizează că Israelul va fi restaurat în propria sa ţară.

AMULEC. *Vezi, de asemenea*, Alma, fiul lui Alma

Personaj din Cartea lui Mormon - un tovarăş misionar al lui Alma, fiul lui Alma.

I s-a arătat un înger, **Alma** 8:20; 10:7. L-a primit pe Alma în casa lui, **Alma** 8:21–27. A propovăduit cu tărie oamenilor din Amoniha, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. A fost urmaş al lui Nefi, Lehi şi Manase, **Alma** 10:2–3. A dat mărturie de adevăr, **Alma** 10:4–11. A chemat oamenii la pocăinţă, dar a fost respins, **Alma** 10:12–32. A avut o dispută cu Zeezrom, **Alma** 11:20–40. A propovăduit despre înviere, judecată şi restaurare, **Alma** 11:41–45. A vrut să oprească martirizarea credincioşilor, **Alma** 14:9–10. A fost întemniţat împreună cu Alma, **Alma** 14:14–23. A scăpat de lanţurile temniţei prin credinţă, **Alma** 14:24–29. A mărturisit despre ispăşire, milostenie şi dreptate, **Alma** 34:8–16. A propovăduit despre rugăciune, **Alma** 34:17–28. I-a încurajat pe oameni să nu amâne pocăinţa, **Alma** 34:30–41. Credinţa lui Alma şi a lui Amulec a făcut ca temniţa să se prăbuşească la pământ, **Eter** 12:13.

ANA (Profetesă)

Personaj din Noul Testament - profetesă a tribului Aşer. La vremea naşterii lui Isus, ea era o văduvă vârstnică. Ea L-a văzut pe pruncul Isus la prezentarea Lui în templu şi L-a recunoscut ca fiind Mântuitorul (Luca 2:36–38).

ANA (Preot)**.** *Vezi, de asemenea,* Caiafa

Personaj din Noul Testament - un bărbat cu mare influenţă în sanhedrin. Isus, când a fost prins, a fost adus mai întâi la el (Ioan 18:13); de asemenea, el a avut un rol conducător în judecarea Apostolilor (Fapte 4:3–6).

ANA (Vechiul Testament)**.** *Vezi, de asemenea,* Samuel, profet în Vechiul Testament

Mama lui Samuel, profet din Vechiul Testament. Domnul i l-a dat Anei pe Samuel ca răspuns la rugăciunile ei (1 Sam. 1:11, 20–28). Ana l-a încredinţat pe Samuel Domnului. Cântul ei de mulţumire poate fi comparat cu acela al Mariei, mama lui Isus (1 Sam. 2:1–10; Luca 1:46–55).

ANANIA DIN DAMASC. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Un ucenic creştin din Damasc care l-a botezat pe Pavel (Fapte 9:10–18; 22:12).

ANANIA DIN IERUSALIM

Personaj din Noul Testament - el şi soţia lui Safira, L-au minţit pe Domnul reţinând o parte din banii pe care îi destinaseră Domnului. Petru i-a confruntat, iar cei doi au căzut la pământ şi au murit (Fapte 5:1–11).

ANDREI

Personaj din Noul Testament, frate cu Simon Petru şi unul dintre cei doisprezece Apostoli chemaţi de către Isus în timpul slujirii Lui pe pământ (Mat. 4:18–19; Marcu 1:16–18, 29).

ANTIHRIST. *Vezi, de asemenea,* Diavol

Oricine sau orice denaturează sau deformează adevăratul plan de salvare al Evangheliei şi care se opune lui Hristos, făţiş sau în secret. Ioan Revelatorul descrie antihristul ca pe un amăgitor (1 Ioan 2:18–22; 4:3–6; 2 Ioan 1:7). Marele antihrist este Lucifer, dar el are multe ajutoare, atât fiinţe spirituale, cât şi muritori.

Fiul pierzaniei se opune şi se înalţă pe el însuşi deasupra a tot ceea ce este numit Dumnezeu, **2 Tes.** 2:1–12. El îi înşeală pe cei ce se află pe pământ prin mijlocirea minunilor, **Apoc.** 13:13–17. Şerem L-a negat pe Hristos şi i-a înşelat pe mulţi, **Iacov** 7:1–23. Nehor a propovăduit doctrine false, a întemeiat o biserică şi a introdus vicleşugul preoţesc, **Alma** 1:2–16. Corihor şi-a râs de Hristos, de ispăşire şi de spiritul profeţiei, **Alma** 30:6–60.

ANTI-NEFI-LEHIŢI. *Vezi, de asemenea,* Amon, fiul lui Mosia; Helaman, fiii lui; Mosia, fiii lui

În Cartea lui Mormon, nume dat lamaniţilor care au fost convertiţi de către fiii lui Mosia. După convertire, aceşti oameni, care se mai numeau poporul lui Amon, au rămas credincioşi toată viaţa lor (Alma 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Ei şi-au luat numele de anti-nefi-lehiţi, **Alma** 23:16–17; 24:1. Ei au refuzat să facă vărsare de sânge şi şi-au îngropat armele, Alma 24:6–19. Fiii lor s-au pregătit de război şi l-au ales pe Helaman drept conducător, **Alma** 53:16–19; 56–58 (fiii aceştia mai erau cunoscuţi sub numele de cei 2000 de tineri războinici).

APĂ VIE. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Simbol pentru Domnul Isus Hristos şi învăţăturile Sale. Aşa cum apa este esenţială pentru întreţinerea vieţii fizice, Salvatorul şi învăţăturile Sale (apa vie) sunt esenţiale pentru viaţa veşnică.

Veţi scoate apă cu bucurie din izvoarele salvării, **Isa.** 12:3. M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, **Ier.** 2:13. Oricine va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete, **Ioan** 4:6–15. Dacă însetează cineva, să vină la Mine şi să bea, **Ioan** 7:37. Bara de fier ducea la izvorul apelor vieţii, **1 Ne.** 11:25. Ei pot să ia apa vieţii fără plată, **D&L** 10:66. Poruncile mele vor fi un izvor de apă vie, **D&L** 63:23.

APOCALIPSA LUI IOAN. *Vezi, de asemenea,* Ioan fiul lui Zebedei

Ultima carte din Noul Testament, constând din revelaţia dată Apostolului Ioan. Lui i s-a permis să vadă istoria lumii, îndeosebi ultimele zile (Apoc. 1:1–2; 1 Ne. 14:18–27; D&L 77).

Cuvântul apocalipsă poate însemna, de asemenea, orice revelaţie deosebită; de la cuvântul grecesc care înseamnă „revelat" sau „dezvăluit".

Ioan a primit această revelaţie de ziua Domnului pe insula Patmos (Apoc. 1:9–10), în largul litoralului Asiei, nu departe de Efes. Data exactă a Apocalipsei nu este cunoscută.

Cheile înţelegerii cărţii sunt cuprinse în 1 Nefi 14:18–27 şi D&L 77 (Eter 4:15–16).

Capitolele 1–3 cuprind o introducere a cărţii şi scrisori către şapte biserici din Asia. Ioan a scris scrisorile pentru a-i ajuta pe sfinţi să rezolve anumite probleme. Capitolele 4–5 consemnează viziuni pe care le-a primit Ioan, arătând puterea dreaptă şi măreaţă a lui Dumnezeu şi a lui Hristos. În capitolele 6–9, 11, Ioan consemnează că a văzut o carte pecetluită cu şapte peceţi, fiecare pecete reprezentând o mie de ani din istoria temporală a pământului. Capitolele acestea se ocupă mai ales de evenimentele aflate în cea de a şaptea pecete (vezi Apoc. 8–9, 11:1–15). Capitolul 10 descrie o carte pe care Ioan a

mâncat-o. Cartea reprezintă o misiune viitoare pe care el o va împlini. Capitolul 12 consemnează o viziune a răului care a început în ceruri, atunci când Satana s-a răzvrătit şi a fost alungat. Războiul care a început, acolo, continuă să fie purtat pe pământ. În capitolele 13, 17–19, Ioan descrie împărăţiile pământeşti rele aflate sub controlul Satanei şi consemnează soarta lor, inclusiv distrugerea finală a răului. Capitolele 14–16 descriu neprihănirea sfinţilor în mijlocul răului, chiar înainte de a Doua Venire a lui Hristos. Capitolele 20–22 descriu Mileniul, frumosul oraş al Noului Ierusalim şi ultimele evenimente din istoria pământului.

APOCRIFĂ. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Scripturi

Cărţi sfinte ale poporului iudeu care nu au fost incluse în Biblia ebraică, dar care se găsesc în unele biblii ale unor biserici creştine. Aceste cărţi sunt adesea valoroase pentru legătura dintre Vechiul şi Noul Testament şi sunt considerate de Biserică o lectură utilă.

Apocrifele sunt traduse, în cea mai mare parte, corect, dar conţin multe interpolări incorecte, **D&L** 91:1–3. Apocrifele pot aduce beneficii celor luminaţi de către Spirit, **D&L** 91:4–6.

APOSTAZIE. *Vezi, de asemenea,* Restaurarea Evangheliei; Răzvrătire

Abaterea de la adevăr a unor persoane, a Bisericii sau a unor naţiuni întregi.

Apostazia generală: Israel trebuia să-şi ferească inimile pentru a nu se întoarce de la Domnul, **Deut.** 29:18. Când nu există viziuni, poporul piere, **Prov.** 29:18. Ei rupeau legământul nepieritor, **Isa.** 24:5. Vânturile s-au abătut asupra acelei case şi ea s-a prăbuşit, **Mat.** 7:27. Mă mir că treceţi aşa de repede la o altă Evanghelie, **Gal.** 1:6. Ei au pornit pe cărarea cea bună, dar s-au rătăcit în negură, **1 Ne.** 8:23 (1 Ne. 12:17). După ce au gustat din rod, au pornit pe căi nepermise, **1 Ne.** 8:28. Apostazia nefită a constituit o piatră de încercare pentru necredincioşi, **Alma** 4:6–12. Mulţi membri ai Bisericii au devenit mândri şi i-au persecutat pe alţi membri, **Hel.** 3:33–34 (Hel. 4:11–13; 5:2–3). Când Domnul aduce prosperitate oamenilor din poporul Lui, uneori ei îşi înăspresc inimile şi Îl uită, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefiţii şi-au înăsprit inimile şi au căzut în puterea Satanei, **3 Ne.** 2:1–3. Moroni a profeţit despre apostazia zilelor din urmă, **Morm.** 8:28, 31–41. Apostazia va precede a Doua Venire, **D&L** 1:13–16.

Apostazia bisericii creştine timpurii: Acest popor se apropie de mine cu gura, **Isa.** 29:10, 13. Întunericul va acoperi pământul, **Isa.** 60:2. Domnul va trimite o foamete de auzirea cuvintelor Domnului, **Amos** 8:11. Se vor ridica Hristoşi mincinoşi şi profeţi mincinoşi, **Mat.** 24:24. Lupi răpitori se vor vârî între voi, **Fapte** 20:29. Mă mir că treceţi aşa de repede de la El, **Gal.** 1:6. Va fi o cădere înainte de cea de a Doua Venire, **2 Tes.** 2:3. Unii oameni păcătuiesc în privinţa adevărului, **2 Tim.** 2:18. Unii oameni posedă o formă de evlavie, dar îi neagă puterea, **2 Tim.** 3:5. Va veni vremea când nu vor suporta învăţătura sănătoasă, **2 Tim.** 4:3–4. Vor fi profeţi şi învăţători mincinoşi printre oameni, **2 Pet.** 2:1. Anumiţi oameni s-au strecurat negând pe singurul Domn Dumnezeu, **Iuda** 1:4. Unii oameni au spus că sunt Apostoli, şi nu erau, **Apoc.** 2:2. Nefi a văzut formarea unei biserici mari şi odioase, **1 Ne.** 13:26. Neamurile s-au poticnit şi au zidit multe biserici, **2 Ne.** 26:20. Ei s-au abătut de la rânduielile Mele şi au rupt legământul Meu nepieritor, **D&L** 1:15. Întunericul acoperă pământul şi întuneric mare este în mintea oamenilor, **D&L** 112:23. Lui Joseph i s-a spus că bisericile erau toate greşite; inimile lor erau departe de Dumnezeu, **JS—I** 1:19.

APOSTOL. *Vezi, de asemenea,* Ucenic; Revelaţie

În limba greacă *apostol* înseamnă „unul trimis înainte". A fost numele pe care Isus l-a dat celor Doisprezece pe care îi

alesese şi îi rânduise să-I fie cei mai apropiaţi ucenici şi ajutoare în timpul slujirii Sale pe pământ (Luca 6:13; Ioan 15:16). El i-a trimis înainte să-L reprezinte şi să slujească pentru El, după ce se va înălţa în cer. Atât în vechime, cât şi în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli din Biserica restaurată de astăzi, Apostolul este un martor special al lui Isus Hristos în întreaga lume, care mărturiseşte despre divinitatea Sa şi despre învierea Lui din morţi (Fapte 1:22; D&L 107:23).

Biserica lui Hristos este zidită pe temelia Apostolilor şi a profeţilor, **Ef.** 2:20; 4:11. Lehi şi Nefi i-au văzut pe cei doisprezece Apostoli urmându-L pe Isus, **1 Ne.** 1:10; 11:34. Apostolii urmează să judece casa lui Israel, **Morm.** 3:18. Aceia care nu urmează cuvintele profeţilor şi Apostolilor vor fi alungaţi, **D&L** 1:14 (3 Ne. 12:1). Chemarea şi misiunea celor Doisprezece au fost revelate, **D&L** 18:26–36. Joseph Smith a fost rânduit Apostol, **D&L** 20:2; 21:1. Apostolii sunt martori speciali ai numelui lui Hristos şi deţin cheile slujirii, **D&L** 27:12 (D&L 112:30–32). Doisprezece Apostoli formează un cvorum egal în autoritate cu Prima Preşedinţie, **D&L** 107:23–24. Cei Doisprezece sunt Înaltul Consiliu Prezidenţial care călătoreşte şi prezidează, **D&L** 107:33. Apostolii deţin cheile muncii misionare, **D&L** 107:35. Sunt descrise câteva din îndatoririle Apostolilor, **D&L** 107:58. Eu spun tuturor celor Doisprezece: urmaţi-Mă şi hrăniţi oile Mele, **D&L** 112:14–15. Noi credem în Apostoli, **A de C** 1:6.

Alegerea Apostolilor: Apostolii sunt aleşi de Domnul, (Ioan 6:70; 15:16).

Dintre ucenici, Isus a ales doisprezece Apostoli, **Luca** 6:13–16. Matia a fost ales să fie Apostol, **Fapte** 1:21–26. Lui Oliver Cowdery şi lui David Whitmer li s-a poruncit să-i afle pe cei Doisprezece, **D&L** 18:37–39.

ARCĂ. *Vezi, de asemenea,* Curcubeu; Noe, patriarh biblic; Potopul din timpul lui Noe

În Vechiul Testament, corabia construită de Noe pentru a salva viaţa în timpul marelui potop.

Fă-ţi o corabie din lemn de gofer, **Gen.** 6:14. Corabia s-a oprit pe Munţii Ararat, **Gen.** 8:4. Vasele iaredite erau etanşe, ca arca lui Noe, **Eter** 6:7.

ARHANGHEL. *Vezi, de asemenea,* Adam; Mihail

Mihail sau Adam este arhanghelul sau îngerul conducător.

Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu glasul arhanghelului, **1 Tes.** 4:16. Mihail este arhanghelul, **Iuda** 1:9 (D&L 29:26; 88:112; 128:20–21).

ARMAGHEDON. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Gog; Magog

Numele *Armaghedon* provine din ebraicul *Har Meghidon*, însemnând „muntele lui Meghidon". Valea Meghidonului este în partea vestică a câmpiei Esdraelon, la optzeci de km nord de Ierusalim şi este locul mai multor bătălii importante din vremea Vechiului Testament. Un ultim mare conflict care va avea loc aproape de a Doua Venire a Domnului, este numit bătălia de la Armaghedon, pentru că va începe în acest loc. (Vezi Ezec. 39:11; Zah. 12–14, mai ales 12:11; Apoc. 16:14–21).

ARMURĂ

Îmbrăcăminte purtată pentru a proteja trupul de loviturile şi împunsăturile armelor. Cuvântul mai este folosit pentru a desemna însuşiri spirituale care apără o persoană de ispită şi de rău.

Îmbrăcaţi-vă cu toată armura lui Dumnezeu, **Ef.** 6:10–18 (D&L 27:15–18).

ARTICOLELE DE CREDINŢĂ. *Vezi, de asemenea,* Perla de Mare Preţ; Smith, Joseph, fiul.

Treisprezece puncte de credinţă de bază la care subscriu membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă.

Joseph Smith le-a scris mai întâi într-o scrisoare către John Wentworth,

redactor la *Chicago Democrat*, ca răspuns la cererea acestuia de a cunoaşte ce cred membrii Bisericii. Scrisoarea a ajuns să fie cunoscută ca scrisoarea lui Wentworth şi a fost publicată pentru prima oară în *Times and Seasons* în martie 1842. La 10 octombrie 1880, Articolele de Credinţă au fost acceptate oficial ca scriptură prin votul membrilor Bisericii şi au fost incluse în Perla de Mare Preţ.

ASA

Personaj din Vechiul Testament - al treilea rege al Iudeii. Scripturile consemnează că „inima lui a fost în totul a Domnului" (1 Regi 15:14). În timpul domniei, el a ridicat armata la un nivel eficient, a aruncat jugul etiopian, a îndepărtat idolii falşi şi i-a îndemnat pe oameni să facă legământul de a-L căuta pe Iehova (1 Regi 15–16; 2 Cron. 14–16). Cu toate acestea, când s-a îmbolnăvit de picioare, el nu a căutat ajutorul Domnului şi a murit (1 Regi 15:23–24; 2 Cron. 16:12–13).

(A) ASCULTA. *Vezi, de asemenea,* Supunere, supus, (a) se supune; Ureche

A auzi şi a se supune glasului sau învăţăturilor Domnului.

Domnul va ridica un profet ca El şi voi să-L ascultaţi, **Deut.** 18:15. Ascultarea face mai mult decât jertfele, **1 Sam.** 15:20–23. N-am ascultat pe slujitorii Domnului, profeţii, **Dan.** 9:6. Cei drepţi care ascultă cuvintele profeţilor nu vor pieri, **2 Ne.** 26:8. Dacă nu veţi asculta glasul Păstorului cel Bun, nu veţi fi oile Lui, **Alma** 5:38 (Hel. 7:18). Ia aminte, o, tu popor al Bisericii Mele, **D&L** 1:1. Cei care ascultă glasul Spiritului sunt luminaţi şi vin la Tatăl, **D&L** 84:46–47. Ei nu s-au grăbit să asculte de Domnul; de aceea El nu se grăbeşte să le asculte rugăciunile, **D&L** 101:7–9. Cei care nu ascultă poruncile sunt pedepsiţi, **D&L** 103:4 (Moise 4:4).

ASIRIA

Un imperiu străvechi care, împreună cu rivalul său Babilon, a dominat multe dintre vechile state ale Siriei şi Palestinei de-a lungul unei bune perioade de timp din Vechiul Testament. Deşi asirienii au fost o mare putere încă de la jumătatea secolului 12 î.H. până spre sfârşitul secolului 7 î.H., ei nu au reuşit niciodată să-şi construiască o structură politică stabilă. Ei au stăpânit prin teroare, zdrobindu-şi duşmanii prin foc şi sabie sau slăbindu-i prin deportări masive de populaţie spre alte părţi ale imperiului. Supuşii lor nu au încetat niciodată să le fie duşmani şi întreaga istorie a imperiului a fost marcată de neîncetate revolte (vezi 2 Regi 18–19; 2 Cron. 32; Isa. 7:17–20; 10; 19; 37).

AŞER. *Vezi, de asemenea,* Iacov, Fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Iacov şi al lui Zilpa, roaba Leii (Gen. 30:12–13).

Tribul lui Aşer: Iacov l-a binecuvântat pe Aşer (Gen. 49:20), iar Moise i-a binecuvântat pe urmaşii lui Aşer (Deut. 33:1, 24–29). Aceşti urmaşi au fost numiţi „oameni aleşi şi viteji" (1 Cron. 7:40).

AŞEZAREA MÂINILOR. *Vezi* Mâini, aşezarea lor

ATOTCUNOSCĂTOR. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Caracteristica divină de a avea toată cunoaşterea (Mat. 6:8; 2 Ne. 2:24).

ATOTPUTERNIC. *Vezi, de asemenea*, Dumnezeu, Dumnezeire

Caracteristica divină de a avea toată puterea (Gen. 18:14; Alma 26:35; D&L 19:1–3).

AUTORITATE. *Vezi, de asemenea,* Cheile preoţiei; (a) Chema, chemat de Dumnezeu, chemare; Putere; Preoţie; (a) Rândui, rânduire

Permisiune oferită oamenilor de pe pământ chemaţi sau rânduiţi să acţioneze pentru şi în numele lui Dumnezeu Tatăl sau al lui Isus Hristos în realizarea lucrării lui Dumnezeu.

Eu te-am trimis, **Ex.** 3:12–15. Tu vei spune tot ce-ţi voi porunci Eu, **Ex.** 7:2. El le-a dat putere celor doisprezece ucenici, **Mat.** 10:1. Nu voi M-aţi ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi şi v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Nefi şi Lehi au predicat cu multă autoritate, **Hel.** 5:18. Nefi, fiul lui Helaman, era un om al lui Dumnezeu, având mare putere şi autoritate date lui de către Dumnezeu, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17). Isus a dat putere şi autoritate unui număr de doisprezece nefiţi, **3 Ne.** 12:1–2. Joseph Smith a fost chemat de Dumnezeu şi rânduit, **D&L** 20:2. Nimeni nu va predica Evanghelia Mea şi nu va zidi Biserica Mea dacă nu este cunoscut de către Biserică faptul că el are autoritate, **D&L** 42:11. Vârstnicii vor predica Evanghelia, acţionând cu autoritate, **D&L** 68:8. Preoţia lui Melhisedec are autoritatea de a administra lucrurile spirituale, **D&L** 107:8, 18–19. Ceea ce este înfăptuit de autoritatea divină devine lege, **D&L** 128:9. Oricine predică sau slujeşte pentru Dumnezeu, trebuie să fie chemat de Dumnezeu prin acei care deţin autoritatea, **A de C** 1:5.

AUTORITĂŢILE GENERALE. *Vezi* Apostol; Episcop care prezidează; Prima Preşedinţie; (cei) Şaptezeci

AVERE. *Vezi* Bogăţii

(A) AVERTIZA, AVERTIZARE. *Vezi, de asemenea,* (a) Păzi, păzitori

A atrage atenţia sau a preveni. Profeţii, conducătorii şi părinţii îi previn şi îi învaţă pe ceilalţi să fie supuşi Domnului şi învăţăturilor Sale.

Iacov a avertizat poporul lui Nefi despre tot felul de păcate, **Iacov** 3:12. Glasul de avertizare este îndreptat către toţi oamenii, **D&L** 1:4. Predica voastră să fie glasul de avertizare, **D&L** 38:41. Aceasta este o zi de avertizare, **D&L** 63:58. Fiecare om care a fost avertizat trebuie să-şi prevină aproapele, **D&L** 88:81. V-am avertizat şi vă previn, dându-vă acest Cuvânt de înţelepciune, **D&L** 89:4.

AVOCAT. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Isus Hristos este avocatul nostru pe lângă Tatăl (Moro. 7:28) şi apără cauza noastră în faţa Lui.

Avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, **1 Ioan** 2:1 (D&L 110:4). Isus va mijloci pentru toţi, **2 Ne.** 2:9 (Evr. 7:25). Isus a câştigat victoria asupra morţii, ceea ce I-a dat putere să mijlocească pentru copiii oamenilor, **Mosia** 15:8. Eu sunt avocatul vostru la Tatăl, **D&L** 29:5. Isus Hristos pledează cauza voastră, **D&L** 45:3–5.

AVRAAM. *Vezi, de asemenea,* Legământul lui Avraam

Un fiu al lui Terah, născut în Ur în Haldea (Gen. 11:26, 31; 17:5). Un profet al Domnului, cu care Domnul a făcut legăminte veşnice, prin care sunt binecuvântate toate naţiunile pământului. Avraam s-a numit mai întâi Avram.

A migrat în Haran, unde a murit Terah, **Gen.** 11:31–32 (Avr. 2:1–5). A fost chemat de Dumnezeu să călătorească la Canaan şi să primească un legământ divin, **Gen.** 12:1–8 (Avr. 2:4, 15–17). A călătorit în Egipt, **Gen.** 12:9–20 (Avr. 2:21–25). S-a stabilit la Hebron, **Gen.** 13:18. L-a salvat pe Lot, **Gen.** 14:1–16. S-a întâlnit cu Melhisedec, **Gen.** 14:18–20. Hagar l-a născut pe fiul lui, Ismael, **Gen.** 16:15–16. Numele i-a fost schimbat în Avraam, **Gen.** 17:5. Domnul le-a spus lui Avraam şi Sarei că vor avea un fiu, **Gen.** 17:15–22; 18:1–14. Sara l-a născut pe fiul lui, Isaac, **Gen.** 21:2–3. I s-a poruncit să îl jertfească pe Isaac, **Gen.** 22:1–18. Sara a murit şi a fost înmormântată, **Gen.** 23:1–2, 19. Avraam a murit şi a fost înmormântat, **Gen.** 25:8–10. Acceptarea lui Avraam de a-l oferi pe Isaac a fost asemenea lui Dumnezeu şi a Singurului Său Fiu Născut, **Iacov** 4:5. A plătit zeciuielile lui Melhisedec, **Alma** 13:15. A prezis şi a dat mărturie de venirea lui Hristos, **Hel.** 8:16–17. A primit preoţia de la Melhisedec, **D&L** 84:14. Cei credincioşi devin sămânţa lui Avraam, **D&L** 84:33–

34 (Gal. 3:27–29). A primit toate lucrurile prin revelaţie, **D&L** 132:29. A primit exaltarea lui, **D&L** 132:29. A căutat binecuvântările strămoşilor şi numirea în preoţie, **Avr.** 1:1–4. A fost prigonit de preoţii falşi din Haldea, **Avr.** 1:5–15. A fost salvat de Domnul, **Avr.** 1:16–20. A propovăduit despre soare, lună şi stele, **Avr.** 3:1–14. A propovăduit despre viaţa pre-pământeană şi despre Creare, **Avr.** 3:22–28.

Cartea lui Avraam: Cronici vechi, scrise de Avraam, care au ajuns în posesia Bisericii în 1835. Cronicile şi unele mumii au fost descoperite în catacombele egiptene de către Antonio Lebolo, care le-a încredinţat lui Michael Chandler. Chandler le-a expus în Statele Unite în 1835. Prieteni de-ai lui Joseph Smith le-au cumpărat de la Chandler şi le-au dat profetului, care le-a tradus. Câteva dintre aceste înscrisuri se găsesc, acum, în Perla de Mare Preţ.

Capitolul 1 consemnează experienţele lui Avraam în Ur din Haldea, unde preoţi ticăloşi au încercat să-l sacrifice. Capitolul 2 povesteşte călătoria lui în Canaan. Domnul i s-a înfăţişat şi a făcut legăminte cu el. Capitolul 3 relatează că Avraam a văzut universul şi a observat legăturile dintre corpurile cereşti. Capitolele 4–5 sunt o altă relatare despre Creaţie.

Seminţia lui Avraam: Oamenii care, prin supunere faţă de legile şi rânduielile Evangheliei lui Isus Hristos, primesc promisiunile şi legămintele făcute de Dumnezeu lui Avraam. Bărbaţi şi femei pot primi aceste binecuvântări dacă sunt efectiv descendenţi ai lui Avraam sau dacă sunt adoptaţi în familia lui, îmbrăţişând Evanghelia şi fiind botezaţi (Gal. 3:26–29; 4:1–7; D&L 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Avr. 2:9–11). Descendenţii legali ai lui Avraam îşi pot pierde binecuvântările prin nesupunere (Rom. 4:13; 9:6–8).

AVRAM. *Vezi* Avraam

BAAL. *Vezi, de asemenea,* Idolatrie

Zeitate de parte bărbătească a soarelui, preaslăvită mai ales în Fenicia (1 Regi 16:31), însă preaslăvită şi în diferite moduri în diverse locuri: de către moabiţi ca Baal-Peor (Num. 25:1–3), la Sihem ca Baal-Berit (Jud. 8:33; 9:4), la Ecron ca Baal-Zebub (2 Regi 1:2). Baal poate fi acelaşi cu Bel al Babilonului sau Zeus al Greciei. Cuvântul *Baal* exprimă legătura dintre un stăpân şi sclavul lui. Simbolul obişnuit pentru Baal era un taur. Astartea era zeiţa preaslăvită, în general, împreună cu Baal.

Baal era uneori combinat cu un alt nume sau cuvânt pentru a indica o legătura cu Baal, cum ar fi un loc unde el era preaslăvit sau o persoană cu însuşiri asemănătoare lui Baal. Mai târziu, pentru că *Baal* a ajuns să aibă semnificaţii foarte rele, cuvântul *Boset* l-a înlocuit în numele compuse. *Boset* înseamnă „ruşine".

BABEL, BABILON. *Vezi, de asemenea,* Nebucadneţar; Lume

Capitala Babiloniei.

Babel a fost întemeiat de către Nimrod şi a fost unul dintre cele mai vechi oraşe din ţinutul Mesopotamiei sau Sinar (Gen. 10:8–10). Domnul a încurcat graiurile pe vremea când oamenii construiau Turnul din Babel (Gen. 11:1–9; Eter 1:3–5, 33–35). Babilon a devenit, mai târziu, capitala lui Nebucadneţar. El a construit un oraş imens ale cărui ruine mai există şi astăzi. Babilon a devenit un oraş foarte rău şi, de atunci, el simbolizează răutatea lumii.

Fugiţi din Babilon, **Ier.** 51:6. Babilon va fi întemeiat şi va cădea, **Apoc.** 17–18. Babilonul va fi nimicit, **2 Ne.** 25:15. Babilonul va cădea, **D&L** 1:16. Nu voi ierta pe nimeni care rămâne în Babilon, **D&L** 64:24. Ieşiţi din Babilon, **D&L** 133:5, 7, 14.

BALAAM

Un profet din Vechiul Testament care a vrut să blesteme Israelul pentru bani. Domnul i-a poruncit să nu blesteme Israelul (Num. 22–24).

Măgarul lui Balaam a refuzat să înain-

teze pentru că un înger îi stătea în cale, **Num.** 22:22–35.

BANI. *Vezi, de asemenea,* Bogăţii; Deşertăciune lumească; Milostenie, pomană; Zeciuială

Monede, bancnote, certificate sau orice folosesc oamenii ca plată pentru bunuri şi servicii. Uneori este un simbol al materialismului.

Veţi fi mântuiţi fără bani, **Isa.** 52:3. Celor Doisprezece li s-a spus să nu ia nimic pentru călătorie, nici traistă, nici pâine, nici bani, **Marcu** 6:8. Petru i-a spus lui Simon vraciul că banii lui vor pieri odată cu el, **Fapte** 8:20. Dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor, **1 Tim.** 6:10. Nu cheltui bani pe ceea ce este fără de valoare, **2 Ne.** 9:50–51 (Isa. 55:1–2; 2 Ne. 26:25–27). Dacă ei trudesc pentru bani, vor pieri, **2 Ne.** 26:31. Înainte de a căuta bogăţii, căutaţi împărăţia lui Dumnezeu, **Iacov** 2:18–19. Bisericile vă vor spune că pentru bani vi se vor ierta păcatele, **Morm.** 8:32, 37. Cel care îşi dă banii pentru cauza Sionului, în nici un fel nu îşi va pierde răsplata, **D&L** 84:89–90.

BARABA

Numele unui bărbat eliberat în locul lui Isus în momentul răstignirii. Baraba era un rebel, un criminal şi un hoţ (Mat. 27:16–26; Marcu 15:6–15; Luca 23:18–25; Ioan 18:40).

BARNABA

Nume dat lui Iosif, un levit din Cipru, care şi-a vândut pământul şi a dat câştigul Apostolilor (Fapte 4:36–37). Deşi nu a fost unul dintre primii doisprezece Apostoli, el a devenit Apostol (Fapte 14:4, 14) şi a slujit în mai multe călătorii misionare (Fapte 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Cor. 9:6; Gal. 2:1, 9; Col. 4:10).

BARTOLOMEU. *Vezi, de asemenea,* Natanael

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii doisprezece Apostoli ai lui Isus Hristos (Mat. 10:2–4).

BAT-ŞEBA. *Vezi, de asemenea,* David

Soţia lui Urie; mai târziu soţia lui David şi mama lui Solomon. Regele David a comis adulter cu ea. De asemenea, el a pus la cale omorârea soţului ei în luptă (2 Sam. 11), păcat care a avut urmări veşnice pentru David (D&L 132:39).

BÂRFĂ. *Vezi* A vorbi de rău

(A) BÂRFI. *Vezi, de asemenea,* (a) vorbi de rău; Zvon

A împărtăşi fapte sau informaţii personale despre altcineva fără a avea încuviinţarea acelei persoane.

Oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit, **Mat.** 12:36. Sfinţii sunt sfătuiţi să nu fie limbuţi şi iscoditori, vorbind ceea ce nu trebuie, **1 Tim.** 5:11–14. Să nu vorbeşti de rău pe vecinul tău, **D&L** 42:27. Fereşte-i pe fraţii tăi în toate discuţiile, **D&L** 108:7.

(A) BEA, BEAT. *Vezi* Cuvânt de Înţelepciune

BELŞAŢAR. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon

Personaj din Vechiul Testament - ultimul rege al Babilonului, care a domnit înainte ca Cir să cucerească Babilonul; fiul şi urmaşul lui Nebucadneţar (Dan. 5:1–2).

BENIAMIN, FIUL LUI IACOV. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - al doilea fiu al lui Iacov şi al Raşelei (Gen. 35:16–20).

Tribul lui Beniamin: Iacov l-a binecuvântat pe Beniamin (Gen. 49:27). Urmaşii lui Beniamin au fost un neam războinic. Doi beniamiţi importanţi au fost Saul, primul rege israelit (1 Sam. 9:1–2), şi Pavel, Apostolul din Noul Testament (Rom. 11:1).

BENIAMIN, TATĂL LUI MOSIA. *Vezi, de asemenea,* Mosia, fiul lui Beniamin

Profet şi rege în Cartea lui Mormon (Mosia 1–6).

A avut probleme serioase în stabilirea păcii în ţinut, **Omni** 1:23–25 (C. lui M. 1:12–18). I-a învăţat pe fiii lui, **Mosia** 1:1–8. I-a dat împărăţia fiului său Mosia, **Mosia** 1:9–18. Poporul lui s-a adunat să asculte ultimul lui discurs, **Mosia** 2:1–8. A vorbit poporului lui, **Mosia** 2:9–4:30. Poporul lui a făcut un legământ cu Domnul, **Mosia** 5–6.

BETANIA

Satul în care a stat Isus Hristos în timpul ultimei săptămâni a vieţii Lui muritoare (Mat. 21:17; Marcu 11:11). Situat pe versantul de sud-est al Muntelui Măslinilor, Betania era satul lui Lazăr, al Mariei şi al Martei (Ioan 11:1–46; 12:1).

BETEL

În ebraică înseamnă „casa lui Dumnezeu" şi este unul dintre cele mai sfinte locuri în Israel. Este situat cam la 16 km nord de Ierusalim. Aici şi-a construit Avraam altarul atunci când a sosit prima oară în Canaan (Gen. 12:8; 13:3). Aici a văzut Iacov, într-o viziune, o scară care ajungea până la cer (Gen. 28:10–19). A fost un loc sfânt şi în zilele lui Samuel (1 Sam. 7:16; 10:3).

BETLEEM

Un oraş mic situat cam la 8 km sud de Ierusalim. În ebraică, Betleem înseamnă „casa pâinii"; i se mai spune Efrat, însemnând „roditor". Isus Hristos s-a născut în Betleem (Mica 5:2; Mat. 2:1–8). Este locul de înmormântare al Raşelei (Gen. 35:19; 48:7).

Rut şi Boaz au trăit acolo, **Rut** 1:22. Acolo Samuel l-a uns pe David, **1 Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28. Acolo Irod a pus să fie ucişi copiii, **Mat.** 2:16.

BIBLIE. *Vezi, de asemenea,* Apocrifă; Canon; Efraim—Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif; Iuda—Toiagul lui Iuda; Noul Testament; Scripturi; Vechiul Testament

O culegere de scrieri evreieşti şi creştine care conţin revelaţii divine. Cuvântul *biblie* înseamnă „cărţile". Biblia este opera mai multor profeţi şi scriitori inspiraţi care au acţionat sub influenţa Spiritului Sfânt (2 Pet. 1:21).

Biblia creştină are două părţi, de obicei cunoscute ca Vechiul şi Noul Testament. Vechiul Testament conţine cărţile de scripturi folosite printre iudeii din Palestina în timpul slujirii muritoare a Domnului. Noul Testament conţine scrieri ale epocii Apostolice şi este privit ca fiind la fel de sfânt şi având aceeaşi autoritate ca şi scripturile iudeilor. Cărţile Vechiului Testament provin dintr-o literatură naţională care se extinde pe mai multe secole şi au fost scrise aproape în întregime în ebraică, în timp ce cărţile Noului Testament sunt opera unei singure generaţii şi au fost scrise în principal în limba greacă.

În Vechiul Testament, cuvântul *testament* reprezintă un cuvânt ebraic care înseamnă „legământ". Vechiul Legământ este legea care a fost dată lui Moise atunci când Israelul a respins plenitudinea Evangheliei deţinută de poporul lui Dumnezeu de la începutul vieţii muritoare. Noul Legământ este Evanghelia aşa cum a fost propovăduită de Isus Hristos.

În Biblia iudaică (Vechiul Testament) cărţile au fost împărţite în trei grupe: Legea, Profeţii şi Scrierile. Biblia folosită de lumea creştină clasifică aceste cărţi după subiectul tratat, cum ar fi: istoric, poetic sau profetic.

Cărţile Noului Testament sunt în general în această ordine: cele patru Evanghelii şi Faptele Apostolilor; epistolele lui Pavel; epistolele generale ale lui Iacov, Petru, Ioan şi Iuda; şi Apocalipsa lui Ioan.

Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă cinsteşte şi respectă Biblia şi mai afirmă că Domnul continuă să ofere revelaţii în plus prin intermediul profeţilor Săi în zilele din urmă,

care susţin şi verifică relatarea biblică a relaţiilor lui Dumnezeu cu omenirea.

Lemnul lui Iuda (Biblia) şi lemnul lui Iosif (Cartea lui Mormon) vor deveni una în mâna Domnului, **Ezec.** 37:15–20. Adevărul Bibliei va fi stabilit prin scripturile zilelor din urmă, **1 Ne.** 13:38–40. Cartea lui Mormon va fi alăturată Bibliei, pentru a doborî doctrina falsă, **2 Ne.** 3:12. O Biblie! O Biblie! Avem o Biblie, **2 Ne.** 29:3–10. Toţi cei care cred în Biblie vor crede şi în Cartea lui Mormon, **Morm.** 7:8–10. Vârstnicii trebuie să propovăduiască principiile Evangheliei Mele, care se află în Biblie şi în Cartea lui Mormon, **D&L** 42:12. Credem că Biblia este cuvântul lui Dumnezeu în măsura în care este tradusă corect, **A de C** 1:8.

BIBLIE, TRADUCEREA LUI JOSEPH SMITH (TJS). *Vezi* Traducerea lui Joseph Smith (TJS)

(A) BINECUVÂNTA, BINECUVÂNTAT, BINECUVÂNTARE. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Har; Lege; Recunoscător, mulţumiri, recunoştinţă; Slujirea bolnavilor

A acorda o favoare divină cuiva. Orice contribuie la adevărata fericire, la bunăstare sau la prosperitate este o binecuvântare.

Toate binecuvântările se bazează pe legi veşnice (D&L 130:20–21). Dumnezeu, dorind copiilor Lui ca aceştia să afle bucurie în viaţă (2 Ne. 2:25), le acordă binecuvântări ca urmare a supunerii lor faţă de poruncile Lui (D&L 82:10), ca răspuns la o rugăciune sau la o rânduială a preoţiei (D&L 19:38; 107:65–67) sau prin harul Său (2 Ne. 25:23).

O binecunoscută listă de afirmaţii referitoare la binecuvântare o constituie Fericirile (Mat. 5:1–12; 3 Ne. 12:1–12).

Generalităţi: Voi face din tine un neam mare şi te voi binecuvânta, **Gen.** 12:2–3 (1 Ne. 15:18; Avr. 2:9–11). Pe capul celor neprihăniţi sunt binecuvântări, **Prov.** 10:6. Un om credincios va fi năpădit de binecuvântări, **Prov.** 28:20. Domnul va deschide zăgazurile cerului şi va revărsa peste voi o binecuvântare, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10). Fericirile promit binecuvântări, **Mat.** 5:1–12 (3 Ne. 12:1–12). Ferice de cei chemaţi la ospăţul nunţii Mielului, **Apoc.** 19:9. Cel ce este drept are bunăvoinţa lui Dumnezeu, **1 Ne.** 17:35 (Mosia 10:13). De veţi asculta, vă voi lăsa o binecuvântare, **2 Ne.** 1:28. Vă las vouă aceeaşi binecuvântare, **2 Ne.** 4:9. El vă va binecuvânta imediat, **Mosia** 2:24. Domnul îi binecuvântează şi îi face prosperi pe aceia care îşi pun nădejdea în El, **Hel.** 12:1. Ajutaţi la înfăptuirea lucrării Mele şi veţi fi binecuvântaţi, **D&L** 6:9. Roagă-te întotdeauna, şi mare va fi binecuvântarea ta, **D&L** 19:38. Boteazăte şi vei primi Spiritul Meu, şi o binecuvântare aşa de mare, cum n-ai cunoscut niciodată, **D&L** 39:10. După multă suferinţă vin binecuvântările, **D&L** 58:4. Oamenii nu se supun; Eu revoc şi ei nu mai primesc binecuvântarea, **D&L** 58:32. Nu aţi înţeles încă ce mari sunt binecuvântările pe care Tatăl le-a pregătit pentru voi, **D&L** 78:17. De la Înalta Preoţie vin administrarea rânduielilor şi binecuvântările asupra Bisericii, **D&L** 107:65–67. Este o lege pe care se bazează toate binecuvântările, **D&L** 130:20. Toţi aceia care vor avea o binecuvântare din mâinile Mele trebuie să trăiască, **D&L** 132:5. Binecuvântările sunt ţinute în rezervă pentru aceia care-L iubesc pe Domnul, **D&L** 138:52. Avraam a căutat binecuvântările strămoşilor şi dreptul pentru a le administra pe acestea, **Avr.** 1:2.

Binecuvântarea copiilor: El i-a luat în braţe şi i-a binecuvântat, **Marcu** 10:16. El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, şi i-a binecuvântat, **3 Ne.** 17:21. Vârstnicii trebuie să binecuvânteze copiii în numele lui Isus Hristos, **D&L** 20:70.

BINECUVÂNTĂRI PATRIARHALE. *Vezi, de asemenea,* Evanghelist; Patriarh, patriarhal; Tată muritor

Binecuvântări date membrilor demni ai Bisericii de către patriarhi rânduiţi. O binecuvântare patriarhală conţine

sfatul Domnului pentru persoana care primeşte binecuvântarea şi declară descendenţa acelei persoane din casa lui Israel. Taţii pot da binecuvântări speciale ca patriarhi ai familiilor lor, dar astfel de binecuvântări nu sunt înregistrate sau păstrate de Biserică.

Israel şi-a întins mâna dreaptă şi a pus-o pe capul lui Efraim, **Gen.** 48:14. Iacov i-a binecuvântat pe fiii lui şi seminţia lor, **Gen.** 49. Lehi i-a binecuvântat pe urmaşii lui, **2 Ne.** 4:3–11.

BISERICA LUI ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă; Biserică, numele ei; Biserică, semne ale aceleia adevărate; Împărăţia lui Dumnezeu sau Împărăţia Cerului; Restaurarea Evangheliei; Sfânt

Un grup organizat de credincioşi care şi-au luat asupra lor numele lui Isus Hristos prin botez şi confirmare. Pentru a fi o biserică adevărată, trebuie să fie Biserica Domnului; trebuie să aibă autoritatea, învăţăturile, legile, rânduielile şi numele Lui; şi trebuie să fie condusă de El prin reprezentanţii pe care El i-a numit.

Domnul adaugă bisericii în fiecare zi, **Fapte** 2:47. Noi, care suntem mulţi, alcătuim un singur trup în Hristos, **Rom.** 12:5. Noi toţi am fost botezaţi de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, **1 Cor.** 12:13. Biserica este zidită pe temelia Apostolilor şi profeţilor, **Ef.** 2:19–20. Apostolii şi profeţii sunt esenţiali bisericii, **Ef.** 4:11–16. Hristos este capul Bisericii **Ef.** 5:23. Cu toate că erau multe biserici, ei erau toţi o singură Biserică, **Mosia** 25:19–22. Biserica a fost curăţită şi pusă în ordine, **Alma** 6:1–6. Biserica lui Hristos trebuie să fie numită după numele Lui, **3 Ne.** 27:8. Biserica s-a adunat laolaltă, deseori, ca să postească, să se roage şi să vorbească, **Moro.** 6:5. Aceasta este singura Biserica adevărată şi vie, **D&L** 1:30. Biserica lui Hristos s-a înălţat în aceste zile din urmă, **D&L** 20:1. Domnul îi cheamă pe slujitorii Lui să-I zidească Biserica, **D&L** 39:13. Pentru că aşa va fi chemată Biserica Mea în ultimele zile, **D&L** 115:4.

BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINŢILOR DIN ZILELE DIN URMĂ. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserică, numele ei; Biserică, semne ale aceleia adevărate; Restaurarea Evangheliei

Numele dat Bisericii lui Hristos în zilele din urmă pentru a o deosebi de Biserica din alte dispensaţii (D&L 115:3–4).

Domnul va revărsa cunoaştere asupra sfinţilor din zilele din urmă, **D&L** 121:33. Joseph Smith este profetul şi văzătorul Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă, **D&L** 127:12. Ziua măreaţă a Domnului este aproape pentru sfinţii zilelor din urmă, **D&L** 128:21, 24. Joseph Smith a ajutat la adunarea sfinţilor din zilele din urmă, **D&L** 135:3. Companii de sfinţi ai zilelor din urmă vor fi organizate pentru călătoria spre ţinutul de vest al Statelor Unite, **D&L** 136:2. Sunt lămurite legile căsătoriei pentru sfinţii zilelor din urmă, **D&L** DO—1. Preoţia este dată tuturor membrilor de parte bărbătească demni ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă, **D&L** DO—2. Relatarea Primei Viziuni pentru toţi sfinţii din zilele din urmă, **JS—I** 1:1.

BISERICĂ, NUMELE EI. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă; Mormon(i)

În Cartea lui Mormon, când Isus Hristos i-a vizitat pe nefiţii cei drepţi la scurt timp după Învierea Sa, El a spus că Biserica Lui trebuie să poarte numele Său (3 Ne. 27:3–8). În vremurile moderne Domnul a revelat că numele Bisericii este „Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă" (D&L 115:4).

BISERICĂ ODIOASĂ. *Vezi* Diavol—Biserica Diavolului

BISERICA, SEMNE ALE ACELEIA ADEVĂRATE. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă; Semn

Doctrinele şi operele unei Biserici care dovedesc că ea este încuviinţată de Dumnezeu şi că este mijlocul, stabilit de Domnul, prin care copiii Lui să obţină plenitudinea binecuvântărilor Lui. Unele dintre semnele adevăratei Biserici sunt după cum urmează:

Înţelegerea corectă a Dumnezeirii: Dumnezeu a creat omul după chipul şi asemănarea Lui, **Gen.** 1:26–27. Domnul vorbea cu Moise faţă în faţă, **Ex.** 33:11. Viaţa veşnică înseamnă a cunoaşte pe Dumnezeu Tatăl şi pe Isus Hristos, **Ioan** 17:3. Tatăl şi Fiul au trupuri din carne şi oase, **D&L** 130:22–23. Tatăl şi Fiul i-au apărut lui Joseph Smith, **JS—I** 1:15–20. Noi credem în Dumnezeu, Tatăl Etern, **A de C** 1:1.

Primele principii şi rânduieli: Dacă un om nu se naşte din apă şi din Duh, **Ioan** 3:3–5. Pocăiţi-vă şi fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Hristos, **Fapte** 2:38. Apoi au pus mâinile peste ei şi aceia au primit Duhul Sfânt, **Fapte** 8:14–17. Deveniţi copii ai lui Dumnezeu prin credinţă în Isus Hristos, **Gal.** 3:26–27. Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi în numele Fiului Meu Preaiubit, **2 Ne.** 31:11–21. Cei care au crezut au fost botezaţi şi au primit pe Duhul Sfânt prin aşezarea mâinilor, **D&L** 76:50–53. Este necesară o anume preoţie pentru a boteza şi a conferi darul Duhului Sfânt, **JS—I** 1:70–72. Sunt descrise primele principii şi rânduieli ale Evangheliei, **A de C** 1:4.

Revelaţie: Unde nu există viziuni, poporul piere, **Prov.** 29:18. Domnul dezvăluie tainele Lui profeţilor Lui, **Amos** 3:7. Biserica este zidită pe piatra revelaţiei, **Mat.** 16:17–18 (D&L 33:13). Vai de cel care va spune că Domnul nu mai lucrează prin revelaţie, **3 Ne.** 29:6. Revelaţiile şi poruncile vin doar prin cel numit, **D&L** 43:2–7. Credem tot ceea ce revelează Dumnezeu, **A de C** 1:9.

Profeţi: Biserica este zidită pe temelia Apostolilor şi profeţilor, **Ef.** 2:19–20. Apostolii şi profeţii sunt esenţiali Bisericii, **Ef.** 4:11–16. Joseph Smith a fost chemat să fie văzător, profet şi Apostol, **D&L** 21:1–3. Credem în profeţi, **A de C** 1:6.

Autoritate: Isus le-a dat ucenicilor putere şi autoritate, **Luca** 9:1–2 (Ioan 15:16). Nefi, fiul lui Helaman, avea mare autoritate de la Dumnezeu, **Hel.** 11:18 (3 Ne. 7:17). Profetul va primi poruncile pentru Biserică, **D&L** 21:4–5. Nimeni nu poate predica Evanghelia sau zidi Biserica dacă nu este rânduit de către cineva care are autoritate, **D&L** 42:11. Vârstnicii vor predica Evanghelia, acţionând cu autoritate, **D&L** 68:8. Oricine predică sau slujeşte pentru Dumnezeu trebuie să fie chemat de Dumnezeu prin cei care au autoritatea, **A de C** 1:5.

Scripturi suplimentare care vor apare: Toiagul lui Iuda va fi alăturat toiagului lui Iosif, **Ezec.** 37:15–20. Apariţia scripturilor din zilele din urmă a fost prezisă, **1 Ne.** 13:38–41. Noi credem că Dumnezeu va mai revela încă multe lucruri măreţe şi importante, **A de C** 1:9.

Organizarea Bisericii: Biserica este zidită pe temelia Apostolilor şi profeţilor, **Ef.** 2:19–20. Apostolii şi profeţii sunt esenţiali Bisericii, **Ef.** 4:11–16. Hristos este capul Bisericii, **Ef.** 5:23. Biserica lui Hristos trebuie să fie numită după numele Lui, **3 Ne.** 27:8. Noi credem în aceeaşi organizare care exista în Biserica din vechime, **A de C** 1:6.

Munca misionară: Mergeţi deci şi învăţaţi toate popoarele, **Mat.** 28:19–20. Şaptezeci au fost chemaţi să predice Evanghelia, **Luca** 10:1. Ei doreau ca salvarea să fie vestită fiecărei fiinţe, **Mosia** 28:3. Vârstnicii vor merge, predicând Evanghelia Mea, doi câte doi, **D&L** 42:6. Evanghelia trebuie predicată fiecărei fărpturi, **D&L** 58:64.

Daruri spirituale: Au început să vorbească în alte limbi, **Fapte** 2:4. Vârstnicii trebuie să-i tămăduiască pe cei

bolnavi, **Iac.** 5:14. Nu tăgăduiţi darurile lui Dumnezeu, **Moro.** 10:8. Sunt înşirate darurile spirituale, **D&L** 46:13–26 (1 Cor. 12:1–11; Moro. 10:9–18).

Temple: Voi încheia un legământ şi voi pune lăcaşul Meu cel sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna, **Ezec.** 37:26–27. Domnul va intra deodată în Templul Său, **Mal.** 3:1. Nefi a construit un templu, **2 Ne.** 5:16. Sfinţii au fost mustraţi pentru că nu au reuşit să construiască casa Domnului, **D&L** 95 (D&L 88:119). Poporul Domnului a construit întotdeauna temple pentru realizarea rânduielilor sfinte, **D&L** 124:37–44. Construirea templelor şi realizarea rânduielilor fac parte din marea lucrare din zilele din urmă, **D&L** 138:53–54.

BLASFEMIE. *Vezi, de asemenea,* Păcat de neiertat; Profanare

Lipsă de respect şi veneraţie faţă de Dumnezeu sau de lucrurile sfinte.

Isus a fost acuzat de mai multe ori de către iudei că rosteşte blasfemii pentru că Îşi asuma dreptul de a ierta păcate (Mat. 9:2–3; Luca 5:20–21), pentru că El se numea Fiul lui Dumnezeu (Ioan 10:22–36; 19:7) şi pentru că spunea că Îl vor vedea şezând de-a dreapta puterii şi venind pe norii cerului (Mat. 26:64–65). Aceste acuzaţii ar fi fost adevărate, dacă El nu ar fi fost într-adevăr tot ceea ce spunea că este. Vina care I s-a adus prin mărturii false la judecata de dinaintea sinedriului (Mat. 26:59–61) era de blasfemie împotriva templului lui Dumnezeu. Blasfemia împotriva Duhului Sfânt, care înseamnă negarea de bună voie a lui Hristos după ce s-a primit o cunoaştere deplină despre El, este păcatul de neiertat (Mat. 12:31–32; Marcu 3:28–29; D&L 132:27).

Acela care huleşte numele Domnului va fi condamnat la moarte, **Lev.** 24:11–16. Duşmanii Domnului nu vor fi lăsaţi să batjocorească numele Său, **D&L** 105:15. Răzbunarea va veni asupra acelora care hulesc numele Domnului, **D&L** 112:24–26.

BLÂND, BLÂNDEŢE. *Vezi, de asemenea,* Inimă zdrobită; Răbdare; Umil, Umilinţă

Cu frică de Dumnezeu, drept, umil, ascultător şi răbdător în suferinţă. Cei care sunt blânzi sunt dornici să urmeze învăţăturile Evangheliei.

Moise era foarte blând, **Num.** 12:3. Cei blânzi moştenesc pământul, **Ps.** 37:11 (Mat. 5:5; 3 Ne. 12:5; D&L 88:17). Căutaţi pe Domnul, toţi cei smeriţi; căutaţi dreptatea, căutaţi smerenia, **Ţef.** 2:3 (1 Tim. 6:11). Învăţaţi de la Mine, pentru că Eu sunt blând şi smerit cu inima, **Mat.** 11:29. Blândeţea este rodul Spiritului, **Gal.** 5:22–23. Robul Domnului trebuie să fie blând, în stare să înveţe, răbdător, să îndrepte cu blândeţe pe potrivnici, **2 Tim.** 2:24–25. Un spirit blând şi liniştit este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu, **1 Pet.** 3:4. Înlătură omul firesc şi devine blând, **Mosia** 3:19 (Alma 13:27–28). Dumnezeu i-a poruncit lui Helaman să îi înveţe pe oameni să fie blajini, **Alma** 37:33. Harul Domnului este de ajuns pentru cei slabi, **Eter** 12:26. Aveţi credinţă în Hristos datorită smereniei voastre, **Moro.** 7:39. Nici unul nu este primit înaintea lui Dumnezeu în afară de cel blând şi cu inima smerită, **Moro.** 7:44. Iertarea păcatelor aduce smerenie, iar datorită smereniei vine vizitarea de către Duhul Sfânt, **Moro.** 8:26. Umblă în umilinţa ce vine din Spiritul Meu, **D&L** 19:23. Guvernează în casa ta cu blândeţe, **D&L** 31:9. Puterea şi influenţa preoţiei pot fi menţinute prin blândeţe şi bunătate, **D&L** 121:41.

(A) BLESTEMA, BLESTEM. *Vezi, de asemenea*, Condamnare; Profanare

În scripturi, un blestem reprezintă aplicarea unei legi divine care are drept urmare o condamnare, cu consecinţe asupra unui lucru, unei persoane sau mai multor oameni, datorită, în special, nedreptăţii. Blestemele sunt o manifestare a dragostei lui Dumnezeu şi a dreptăţii Sale divine. Ele pot fi invocate, direct, de Dumnezeu sau

pronunţate prin slujitorii Săi autorizaţi. Uneori, motivele reale ale blestemelor sunt cunoscute numai de Dumnezeu. În plus, sunt blestemaţi aceia care, ei singuri, renunţă la Spiritul Domnului.

Domnul poate îndepărta blestemul ca urmare a credinţei unei persoane sau a oamenilor în Isus Hristos şi a supunerii faţă de legile şi rânduielile Evangheliei (Alma 23:16–18, 3 Ne. 2:14–16; A de C 1:3).

Dumnezeu l-a blestemat pe şarpe pentru că i-a amăgit pe Adam şi pe Eva, **Gen**. 3:13–15 (Moise 4:19–21). Pământul a fost blestemat din cauza lui Adam şi a Evei, **Gen**. 3:17–19 (Moise 4:23–25). Domnul l-a blestemat pe Cain pentru că acesta îl omorâse pe Abel, **Gen**. 4:11–16 (Moise 5:22–41). Domnul l-a blestemat pe Canaan şi pe urmaşii acestuia, **Gen.** 9:25–27 (Moise 7:6–8; Abr. 1:21–27). Israelul va fi binecuvântat dacă va fi supus faţă de Dumnezeu şi va fi blestemat dacă nu va fi supus, **Deut**. 28:1–68 (Deut. 29:18–28). Ghehazi şi urmaşii lui au fost blestemaţi cu lepra lui Naaman, **2 Regi**. 5:20–27. Domnul a blestemat naţiunea străveche a lui Israel pentru că nu a plătit zeciuiala şi nu a dat darurile de mâncare, **Mal.** 3:6–10. Isus a blestemat smochinul şi acesta s-a uscat, **Marcu** 11:11–14, 20–21. Isus a blestemat cetăţile Horazin, Betsaida şi Capernaum, **Luca** 10:10–15. Pentru că lamaniţii nu L-au ascultat pe Domnul, ei au fost alungaţi din prezenţa Domnului şi au fost blestemaţi, **2 Ne**. 5:20–24. Toţi sunt chemaţi să vină la Dumnezeu, **2 Ne**. 26:33. Domnul îi va blestema pe aceia care comit ticăloşii, **Iacov,** 2:31–33. Nefiţii vor primi un blestem mai mare decât lamaniţii, dacă nu se pocăiesc, **Iacov**, 3:3–5. Blestemul a căzut asupra oamenilor răzvrătiţi, **Alma** 3:18–19 (Deut. 11:26–28). Corihor a fost blestemat pentru că i-a dus pe oameni departe de Dumnezeu, **Alma** 30:43–60. Domnul a blestemat ţara şi bogăţiile nefiţilor din cauza ticăloşiei oamenilor, **Hel**. 13:22–23 (2 Ne. 1:7; Alma 37:31). Domnul i-a blestemat pe iarediţii ticăloşi, **Eter** 9:28–35. Blestemul lui Adam a fost luat de pe copiii mici prin ispăşirea lui Hristos, **Moro**. 8:8–12. Aceia care nu-L ascultă pe Domnul sunt blestemaţi, **D&L** 41:1. Pământul va fi lovit de un blestem, exceptând cazul în care există o legătură sudată între părinţi şi copii, **D&L** 128:18 (Mal. 4:5–6).

Profanare: A blestema înseamnă, de asemenea, folosirea unui limbaj care profanează, care ilustrează lipsa de respect faţă de Dumnezeu sau care este dispreţuitor.

Să nu blestemi pe tatăl tău sau pe mama ta, **Ex**. 21; 17 (Matei 15:4). Să nu blestemi pe mai marele poporului tău, **Ex**. 22:28 (Ecl. 10:20). Nimeni să nu blesteme pe Dumnezeu, **Lev**. 24; 13–16. Petru s-a blestemat când s-a lepădat de Isus, **Matei**, 26:69–74. Nefiţii răi L-au blestemat pe Dumnezeu şi au dorit să moară, **Morm**. 2:14.

BOAZ. *Vezi, de asemenea,* Rut

Soţul lui Rut (Rut 4:9–10); străbunic al lui David, regele Israelului (Rut 4:13–17) şi strămoş al lui Hristos, Împăratul Împăraţilor (Luca 3:32).

BOGĂŢII. *Vezi, de asemenea,* Bani; Mândrie

Avere sau abundenţă. Domnul îi sfătuieşte pe sfinţi să nu caute bogăţiile lumeşti decât pentru a face bine. Sfinţii nu trebuie să aşeze obţinerea bogăţiilor lumeşti înaintea căutării împărăţiei lui Dumnezeu, care deţine bogăţiile veşniciei (Iacov 2:18–19).

Când cresc bogăţiile, nu vă lipiţi inima de ele, **Ps.** 62:10. În ziua mâniei, bogăţia nu slujeşte la nimic, **Prov.** 11:4. Cel ce se încrede în bogăţiile lui va cădea, **Prov**. 11:28. Un nume bun este mai de dorit decât o bogăţie mare, **Prov.** 22:1. Cât de anevoie vor intra în împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii, **Marcu** 10:23 (Luca 18:24–25). Iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor, **1 Tim.** 6:10. Vai de cei bogaţi care îi dispreţuiesc pe săraci şi a căror avere este Dumnezeul lor, **2 Ne.** 9:30. Cei drepţi

nu şi-au lipit inimile de bogăţii, ci le-au împărţit cu toţi, **Alma** 1:30. Oamenii au început să fie mândri din cauza bogăţiilor, **Alma** 4:6–8. Oamenii se deosebeau prin ranguri, după bogăţiile lor, **3 Ne.** 6:12. Nu căutaţi bogăţii, ci înţelepciune, **D&L** 6:7 (Alma 39:14; D&L 11:7). Bogăţiile pământului sunt date de la Dumnezeu, dar păziţi-vă de mândrie, **D&L** 38:39.

Bogăţiile veşniciei: Adunaţi-vă comori în ceruri, **Mat.** 6:19–21. De câte ori v-am chemat Eu cu bogăţiile vieţii veşnice, **D&L** 43:25. Bogăţiile eternităţii Îmi aparţin şi Eu sunt Acela care le dau, **D&L** 67:2 (D&L 78:18).

BOLNAV, BOALĂ

A avea o maladie sau indispoziţie. În scripturi, boala fizică sluje şte uneori ca simbol pentru a defini lipsa unei bune stări spirituale (Isa. 1:4–7; 33:24).

Ţi-am auzit rugăciunea, ţi-am văzut lacrimile; iată, te voi face sănătos, **2 Regi** 20:1–5 (2 Cron. 32:24; Isa. 38:1–5). Isus străbătea ţinutul, tămăduind orice boală şi orice neputinţă, **Mat.** 4:23–24 (1 Ne. 11:31; Mosia 3:5–6). Nu cei sănătoşi au nevoie de doctor, ci cei care sunt bolnavi, **Mat.** 9:10–13 (Marcu 2:14–17; Luca 5:27–32). Este vreunul dintre voi bolnav? Să cheme pe vârstnici, **Iac.** 5:14–15. Hristos va lua asupra Lui durerile şi bolile poporului Său, **Alma** 7:10–12. Isus i-a tămăduit pe toţi cei bolnavi dintre nefiţi, **3 Ne.** 26:15. Hrăniţi-i pe cei bolnavi cu blândeţe, cu ierburi şi cu hrană uşoară, **D&L** 42:43 (Alma 46:40). Amintiţi-vă în toate lucrurile de cei bolnavi şi năpăstuiţi, **D&L** 52:40. Aşezaţi-vă mâinile pe bolnavi şi ei se vor vindeca, **D&L** 66:9.

BOTEZ, (A) BOTEZA. *Vezi, de asemenea,* Botezul pruncilor; Duhul Sfânt; Născut din nou, născut din Dumnezeu; Rânduieli

De la un cuvânt grecesc însemnând „a afunda" sau „a scufunda". Botezul prin scufundare în apă de către cineva care are autoritate este prima rânduială a Evangheliei şi este necesară pentru a deveni membru al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă. El este precedat de credinţa în Isus Hristos şi de pocăinţă. Pentru a fi complet trebuie să fie urmat de primirea darului Duhului Sfânt (2 Ne. 31:13–14). Botezul prin apă şi Spirit este necesar înainte ca o persoană să poată intra în împărăţia celestială. Adam a fost primul botezat (Moise 6:64–65). Şi Isus a fost botezat pentru a împlini tot ceea ce este drept şi pentru a arăta calea pentru întreaga omenire (Mat. 3:13–17; 2 Ne. 31:5–12).

Pentru că nu toţi de pe pământ au ocazia să accepte Evanghelia în timpul vieţii muritoare, Domnul a autorizat botezurile realizate prin împuternicire pentru morţi. De aceea, aceia care acceptă Evanghelia în lumea spiritelor se pot califica pentru a intra în împărăţia lui Dumnezeu.

Esenţial: Lasă-Mă acum, căci aşa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit, **Mat.** 3:15. Isus a venit şi a fost botezat de Ioan, **Marcu** 1:9. Fariseii şi învăţătorii legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu, neprimind botezul, **Luca** 7:30. Dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în împărăţia lui Dumnezeu, **Ioan** 3:5. Pocăiţi-vă şi fiecare dintre voi să fie botezat, **Fapte** 2:38. El porunceşte tuturor oamenilor să fie botezaţi în Numele Lui, **2 Ne.** 9:23–24. Oamenii trebuie să-L urmeze pe Hristos, să fie botezaţi, să-L primească pe Duhul Sfânt şi să îndure până la sfârşit pentru a fi salvaţi, **2 Ne.** 31. Doctrina lui Hristos este că oamenii trebuie să creadă şi să fie botezaţi, **3 Ne.** 11:20–40. Aceia care nu cred în cuvintele voastre şi nu sunt botezaţi în apă în numele Meu, vor fi blestemaţi, **D&L** 84:74. Dumnezeu i-a explicat lui Adam de ce sunt necesare pocăinţa şi botezul, **Moise** 6:52–60.

Botezul prin scufundare: De îndată ce a fost botezat, Isus a ieşit afară din apă, **Mat.** 3:16 (Marcu 1:10). Ioan boteza pentru că acolo erau multe ape, **Ioan** 3:23. Filip şi famenul au intrat în apă,

Fapte 8:38. Am fost îngropaţi împreună cu El prin botez, **Rom.** 6:4 (Col. 2:12). Urmaţi-L pe Domnul şi Salvatorul vostru în apă, **2 Ne.** 31:13. Alma, Helam şi alţii au fost scufundaţi în apă, **Mosia** 18:12–16. Şi apoi îi veţi scufunda pe ei în apă, **3 Ne.** 11:25–26. Este explicată metoda adecvată de botez, **D&L** 20:72–74. Ei au fost botezaţi după felul îngropării Sale, fiind îngropaţi în apă în numele Lui, **D&L** 76:50–51. Adam a fost scufundat în apă şi scos afară din apă, **Moise** 6:64. Botezul prin scufundare pentru iertarea păcatelor, **A de C** 1:4.

Botezul pentru iertarea păcatelor: Înalţă-te, primeşte botezul şi fii spălat de păcatele tale, **Fapte** 22:16. După botez vine iertarea păcatelor voastre prin foc şi prin Duhul Sfânt, **2 Ne.** 31:17. Veniţi şi vă botezaţi spre pocăinţă ca voi să fiţi spălaţi de păcatele voastre, **Alma** 7:14. Binecuvântaţi sunt aceia care vor crede şi vor fi botezaţi, pentru că ei vor primi iertarea păcatelor lor, **3 Ne.** 12:1–2. Vei propovădui pocăinţa şi credinţa în Salvator şi iertarea păcatelor prin botez, **D&L** 19:31. Noi credem în botezul prin scufundare pentru iertarea păcatelor, **A de C** 1:4.

Autoritate adecvată: Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui şi al Fiului şi al Duhului Sfânt, **Mat.** 28:19 (D&L 68:8). Limhi şi mulţi dintre oamenii lui voiau să fie botezaţi, dar nu era nimeni în ţară care să aibă autoritate de la Dumnezeu, **Mosia** 21:33. Eu îţi dau ţie putere ca să botezi, **3 Ne.** 11:19–21. Preoţia lui Aaron deţine cheile botezului prin scufundare pentru iertarea păcatelor, **D&L** 13:1. Ei sunt aceia care sunt rânduiţi de Mine să boteze în numele Meu, **D&L** 18:29. Ioan Botezătorul le-a dat lui Joseph Smith şi Oliver Cowdery autoritatea de a boteza, **JS—I** 1:68–69.

Condiţii pentru botez: Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi în numele Fiului Meu Iubit, **2 Ne.** 31:11. Trebuie să vă pocăiţi şi să vă năşteţi din nou, **Alma** 7:14. Vedeţi să nu fiţi botezaţi în mod nedemn, **Morm.** 9:29. Învăţaţi-i pe părinţi că ei trebuie să se pocăiască, să fie botezaţi şi să se umilească, **Moro.** 8:10. Sunt expuse condiţii pe care trebuie să le îndeplinească cei care doresc botezul, **D&L** 20:37. Copiii vor fi botezaţi pentru iertarea păcatelor lor la vârsta de opt ani, **D&L** 68:25, 27.

Legăminte făcute prin botez: Aţi intrat într-un legământ cu El că Îl veţi sluji şi veţi ţine poruncile Lui, **Mosia** 18:8–10, 13. Aceia care se pocăiesc iau asupra lor numele lui Hristos şi voiesc să-L slujească vor fi primiţi prin botez, **D&L** 20:37.

Botez pentru cei morţi: Ce ar face cei care se botează pentru morţi? **1 Cor.** 15:29. Botezurile pentru cei morţi sunt înfăptuite pentru iertarea păcatelor, **D&L** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Botezul nu este pentru prunci: Este mare batjocură în faţă lui Dumnezeu ca voi să botezaţi pruncii, **Moro.** 8:4–23. Copiii vor fi botezaţi la vârsta de opt ani, **D&L** 68:27. Toţi copiii care au murit înainte de a ajunge la vârsta responsabilităţii sunt salvaţi în împărăţia celestială, **D&L** 137:10.

BOTEZĂTOR. *Vezi* Ioan Botezătorul

BOTEZUL PRUNCILOR. *Vezi, de asemenea,* Botez, a boteza—Botezul nu este pentru prunci; Copil, copii; Răspundere, răspunzător, responsabilitate; Salvare—salvarea copiilor

Practică inutilă de a boteza pruncii şi copiii care nu au vârsta răspunderii, care este de opt ani. Domnul condamnă botezul pruncilor (Moro. 8:10–21). Copiii se nasc nevinovaţi şi fără de păcat. Satana nu are putere să-i ispitească pe copii până ce ei nu devin răspunzători (D&L 29:46–47), astfel că ei nu au nevoie să se pocăiască sau să fie botezaţi. Copiii trebuie botezaţi la vârsta de opt ani (D&L 68:25–27).

BUCURIE. *Vezi, de asemenea,* Supunere, supus, (a) se supune

Stare de mare fericire provenind dintr-un trai drept. Scopul vieţii muri-

toare este ca toţi oamenii să aibă bucurie (2 Ne. 2:22–25). O bucurie deplină va veni numai prin Isus Hristos (Ioan 15:11; D&L 93:33–34; 101:36).

Cei nenorociţi se vor bucura tot mai mult în Domnul, **Isa.** 29:19 (2 Ne. 27:30). Vă aduc o veste bună care va fi o mare bucurie, **Luca** 2:10. Nimeni nu vă va răpi bucuria voastră, **Ioan** 16:22. Rodul Spiritului este: dragoste, bucurie, pace, **Gal.** 5:22. Rodul acela îmi umplea sufletul de o bucurie foarte mare, **1 Ne.** 8:12. Oamenii există ca să poată avea bucurie, **2 Ne.** 2:25. Bucuria celor drepţi va fi deplină în vecii vecilor, **2 Ne.** 9:18. Ei pot sta cu Dumnezeu într-o stare de fericire fără de sfârşit, **Mosia** 2:41. Voi renunţa la toate averile mele ca să pot primi această mare bucurie, **Alma** 22:15. Poate, eu voi fi o unealtă în mâinile lui Dumnezeu ca să aduc un suflet la pocăinţă şi aceasta este bucuria mea, **Alma** 29:9. Ce bucurie şi ce minunată lumină am văzut, **Alma** 36:20. Spiritul meu îţi va umple sufletul tău cu bucurie, **D&L** 11:13. Ce mare va fi bucuria noastră cu el în împărăţia Tatălui Meu, **D&L** 18:15–16. Bucuria voastră nu este deplină în această lume, dar în Mine bucuria voastră este deplină, **D&L** 101:36. În viaţa aceasta voi avea bucurie, **Moise** 5:10–11.

BUNĂSTARE. *Vezi, de asemenea,* Milostenie; Ofrandă; Pomană; Post, a posti; Sărac; Slujire

Procedeu şi mijloacele de a se îngriji de nevoile spirituale şi temporale ale oamenilor.

Să-ţi deschizi mâna faţă de fratele tău, faţă de sărac şi faţă de cel lipsit din ţara ta, **Deut.** 15:11. Cine dă săracului, nu duce lipsă, **Prov.** 28:27. Iată postul plăcut mie: împarte-ţi pâinea cu cel flămând, adu-i în casa ta pe nenorociţii fără adăpost, **Isa.** 58:6–7. Am fost flămând şi Mi-aţi dat de mâncare; am fost străin şi M-aţi primit. Ori de câte ori aţi făcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei, Mie Mi le-aţi făcut, **Mat.** 25:35–40. Veţi dărui din lucrurile voastre celor care sunt la nevoie, **Mosia** 4:16–26. Ei au împărţit unul cu altul atât lucruri materiale, cât şi spirituale, după nevoile lor, **Mosia** 4:16–29. Li s-a cerut să se unească în post şi în rugăciune pentru binele acelora care nu Îl cunoşteau pe Dumnezeu, **Alma** 6:6. Rugaţi-vă pentru binele vostru şi pentru binele acelora care sunt în jurul vostru, **Alma** 34:27–28. Ei aveau toate lucrurile în comun, **4 Ne.** 1:3. Amintiţi-vă de cei săraci, **D&L** 42:30–31. Vizitaţi-i pe cei săraci şi pe cei nevoiaşi, **D&L** 44:6. Amintiţi-vă în toate lucrurile de săraci şi de cei nevoiaşi, **D&L** 52:40. Vai de voi, bogaţilor, care nu daţi din bunurile voastre celor săraci, şi vai de voi, săracilor care nu sunteţi mulţumiţi, care sunteţi lacomi şi nu vreţi să munciţi, **D&L** 56:16–17. În Sion nu existau săraci printre ei, **Moise** 7:18.

CAIAFA. *Vezi, de asemenea,* Ana; Saduchei

Personaj din Noul Testament - înalt preot şi ginere al lui Ana. Caiafa a luat parte activă la împotrivirea faţă de Isus şi ucenicii Lui (Mat. 26:3–4; Ioan 11:47–51; 18:13–14).

CAIN. *Vezi, de asemenea,* Abel; Adam; Combinaţii secrete; (a) omorî

Un fiu al lui Adam şi al Evei care l-a ucis pe fratele lui mai mic, Abel (Gen. 4:1–16).

Jertfa lui a fost respinsă de Domnul, **Gen.** 4:3–7 (Moise 5:5–8, 18–26). L-a omorât pe fratele lui, Abel, **Gen.** 4:8–14 (Moise 5:32–37). Domnul a hotărât un blestem şi un semn pentru el, **Gen.** 4:15 (Moise 5:37–41). Adam şi Eva au avut mulţi fii şi fiice înainte de a se naşte el, **Moise** 5:1–3, 16–17. L-a iubit mai mult pe Satana decât pe Dumnezeu, **Moise** 5:13, 18. A intrat într-un legământ păcătos cu Satana, **Moise** 5:29–31.

CALE. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; (a) Merge, a merge cu Dumnezeu

Cărarea sau drumul pe care îl urmează

o persoană. Isus a spus că El este calea (Ioan 14:4–6).

Să păzeşti poruncile Domnului, ca să umbli pe căile Lui, **Deut.** 8:6. Învaţă-l pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, **Prov.** 22:6 (2 Ne. 4:5). Domnul a spus: căile Sale sunt mai presus decât căile noastre, **Isa.** 55:8–9. Strâmtă este poarta şi îngustă este calea care duce la viaţă, **Mat.** 7:13–14 (3 Ne. 14:13–14; 3 Ne. 27:33; D&L 132:22, 25). Dumnezeu va face o cale ca voi să scăpaţi de ispită, **1 Cor.** 10:13. Domnul nu dă nici o poruncă fără să pregătească o cale prin care copiii Săi să o ţină, **1 Ne.** 3:7 (1 Ne. 9:6; 17:3, 13). Nu există nici o altă cale decât prin poartă, **2 Ne.** 9:41. Sunteţi liberi să acţionaţi pentru voi înşivă, să alegeţi calea morţii nepieritoare sau calea vieţii veşnice, **2 Ne.** 10:23. Aceasta este calea, şi nu există nici o altă cale şi nici un alt nume, **2 Ne.** 31:21 (Mosia 3:17; Alma 38:9; Hel. 5:9). Prin darul Fiului Său, Dumnezeu a pregătit o cale cu mult mai bună, **Eter** 12:11 (1 Cor. 12:31). Fiecare merge pe drumul său, **D&L** 1:16. Trebuie făcut după cum doresc Eu, **D&L** 104:16.

CALEB

Unul dintre cei trimişi de Moise să caute ţara Canaanului în al doilea an de după exod. Doar el şi Iosua s-au înapoiat cu o relatare adevărată despre acel ţinut (Num. 13:6, 30; 14:6–38). Doar ei dintre toţi care părăsiseră Egiptul au supravieţuit celor 40 de ani în pustietate (Num. 26:65; 32:12; Deut. 1:36) şi au intrat în Canaan (Ios. 14:6–14; 15:13–19).

CALOMNIE. *Vezi* (a) Vorbi de rău

CALVAR. *Vezi* Golgota

CANAAN, CANANIT

Personaj din Vechiul Testament - al patrulea fiu al lui Ham (Gen. 9:22; 10:1, 6) şi nepot al lui Noe. Cananit se referă la o persoană din ţinutul unde a trăit la început Canaan şi la urmaşii lui. Cananit era, de asemenea, denumirea oamenilor care locuiau în ţinutul situat de-a lungul coastei mediteraneene a Palestinei. Această denumire era folosită uneori pentru a descrie pe toţi locuitorii care nu erau evrei din ţinutul situat în vestul Iordanului, pe care grecii îi numeau fenicieni.

CANON. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Cartea lui Mormon; Doctrină şi Legăminte; Perla de Mare Preţ; Scripturi

O culegere recunoscută, autorizată, de cărţi sfinte. În Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă lucrările canonice includ Vechiul şi Noul Testament, Cartea lui Mormon, Doctrină şi Legăminte şi Perla de Mare Preţ.

CARNAL. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam şi a Evei; Omul firesc; Senzual, senzualitate

Ceva ce nu este spiritual; cuvântul poate fi folosit anume pentru a arăta fie ceea ce este muritor şi temporal (D&L 67:10), fie ceva lumesc, trupesc şi senzual (Mosia 16:10–12).

A umbla după lucrurile pământeşti înseamnă moarte, **2 Ne.** 9:39. Diavolul potoleşte omul în siguranţa trupească, **2 Ne.** 28:21. S-au văzut pe ei înşişi în starea carnală, **Mosia** 4:2. Cel care persistă în starea lui carnală rămâne în starea lui decăzută, **Mosia** 16:5. Toţi trebuie să se nască din Dumnezeu, să se schimbe din starea lor carnală şi decăzută, **Mosia** 27:25. Omenirea a devenit carnală, senzuală şi diabolică, **Alma** 42:10. Cel care urmează propria lui dorinţă şi poftele lui trebuie să cadă, **D&L** 3:4. Omul nu Îl poate vedea pe Dumnezeu cu mintea firii pământeşti, **D&L** 67:10–12. Oamenii au început să fie carnali, senzuali şi diabolici, **Moise** 5:13; 6:49.

CARNE. *Vezi, de asemenea,* Carnal; Muritor, viaţă muritoare; Omul firesc; Trup

Carne are mai multe înţelesuri: (1) ţesutul moale care formează trupul oamenilor, animalelor, păsărilor sau peştilor; (2) viaţa muritoare; sau (3) natura fizică sau trupească a omului.

Ţesutul trupului: Animalele vor fi hrană pentru tine, **Gen.** 9:3. Animalele nu trebuie ucise inutil, **TJS, Gen.** 9:10–11 (D&L 49:21). Animalele şi păsările sunt rânduite pentru a fi folosite de om ca hrană şi ca îmbrăcăminte, **D&L** 49:18–19 (D&L 59:16–20). Trebuie să mâncăm carne cumpătat, **D&L** 89:12–15.

Viaţă muritoare: Isus este singurul născut al Tatălui în viaţa muritoare, **Ioan** 1:14 (Mosia 15:1–3). Adam a devenit prima făptură în carne, **Moise** 3:7.

Firea pământească a omului: Blestemat fie omul care se sprijină pe un muritor, **Ier.** 17:5. Duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios, **Marcu** 14:38. Pofta firii pământeşti nu este de la Tatăl, **1 Ioan** 2:16. Nefi era întristat din pricina trupului lui şi a nedreptăţilor, **2 Ne.** 4:17–18, 34. Nu vă împăcaţi cu diavolul şi cu trupul, **2 Ne.** 10:24.

CARITATE. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Compasiune (compătimire); Dragoste; Slujire

Dragostea curată a lui Hristos (Moro. 7:47); dragostea pe care Hristos o are pentru copiii oamenilor şi pe care trebuie să o aibă copiii oamenilor unul pentru celălalt (2 Ne. 26:30; 33:7–9; Eter 12:33–34); este cea mai înaltă, cea mai nobilă şi cea mai puternică dragoste, nu doar afecţiune.

Cunoaşterea îngâmfă, dar milostenia zideşte, **1 Cor.** 8:1. Milostenia, dragostea curată, depăşeşte şi întrece aproape orice, **1 Cor.** 13. Ţinta poruncii este dragostea unei inimi curate, **1 Tim.** 1:5. Adăugaţi bunătăţii frăţeşti milostenia, **2 Pet.** 1:7. Domnul le-a poruncit tuturor oamenilor să aibă milostenie, **2 Ne.** 26:30 (Moro. 7:44–47). Îngrijiţi-vă să aveţi credinţă, speranţă şi milostenie, **Alma** 7:24. Dragostea pe care o are Domnul pentru oameni este milostenie, **Eter** 12:33–34. Fără milostenie oamenii nu pot moşteni acel loc pregătit în locaşurile Tatălui, **Eter** 12:34 (Moro. 10:20–21). Moroni a scris cuvintele lui Mormon despre credinţă, speranţă şi milostenie, **Moro.** 7. Milostenia îndreptăţeşte oamenii la lucrarea Domnului, **D&L** 4:5–6 (D&L 12:8). Îmbrăcaţi-vă precum cu o mantie, cu legătura caritătii, **D&L** 88:125. Inima ta să fie plină de caritate, **D&L** 121:45.

CARTE DE ADUCERE AMINTE. *Vezi, de asemenea,* Cartea Vieţii; Genealogie

O carte începută de Adam în care sunt înregistrate faptele urmaşilor lui; de asemenea, orice consemnare asemănătoare ţinută de profeţi şi membrii credincioşi începând cu acea vreme. Adam şi copiii lui au ţinut o carte de aducere aminte, în care au scris prin spiritul inspiraţiei, şi o carte a generaţiilor, care conţine o genealogie (Moise 6:5, 8). Astfel de consemnări pot avea importanţă în stabilirea judecăţii noastre finale.

O carte de aducere aminte a fost scrisă **Mal.** 3:16–18 (3 Ne. 24:13–26). Toţi aceia care nu vor fi găsiţi în cartea de aducere aminte nu vor găsi moşteniri în acea zi, **D&L** 85:9. Morţii au fost judecaţi după acele fapte care erau înscrise în cărţi, **D&L** 128:7. Să prezentăm o carte conţinând înregistrările pentru morţii noştri, **D&L** 128:24. O carte de aducere aminte a fost ţinută, **Moise** 6:5–8. O carte de aducere aminte s-a scris, **Moise** 6:46. Avraam s-a străduit să scrie o cronică pentru urmaşii lui, **Avr.** 1:31.

CARTEA LUI MORMON. *Vezi, de asemenea,* Canon; Efraim—Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif; Martori ai Cărţii lui Mormon; Mormon, profet nefit; Plăci; Plăcile de aur; Scripturi; Smith, Joseph, fiul

Unul dintre cele patru volume ale scripturilor acceptate de Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă. Este un rezumat al scrierilor vechilor locuitori ai Americilor făcut de către un profet străvechi numit Mormon. A fost scrisă pentru a mărturisi că Isus este Hristosul. Referitor la aceste consemnări, profetul Joseph Smith, care le-a tradus prin darul şi

puterea lui Dumnezeu, spunea: „Le-am spus fraţilor că această Carte a lui Mormon este cea mai corectă carte dintre cărţile de pe pământ şi cheia de boltă a religiei noastre şi că omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învăţăturilor ei, decât ale oricărei alte cărţi" (vezi introducerea de la începutul Cărţii lui Mormon).

Cartea lui Mormon este istoria religioasă a trei grupuri de oameni care au migrat din Lumea Veche către continentele americane. Aceste grupuri au fost conduse de profeţi care au consemnat istoriile religioase şi seculare pe plăci metalice. Cartea lui Mormon consemnează vizita lui Isus Hristos în rândul oamenilor din Americi după învierea Sa. O perioadă de două sute de ani de pace a urmat după această vizită a lui Hristos.

Moroni, ultimul profet-istoric nefit, a pecetluit rezumatul consemnărilor acestor popoare şi l-a ascuns în jurul anului 421 d.H. În 1823, Moroni înviat l-a vizitat pe Joseph Smith, şi, mai târziu, i-a încredinţat aceste consemnări străvechi şi sfinte pentru a fi traduse şi aduse la cunoştinţa lumii ca un nou testament al lui Isus Hristos.

Iosif este vlăstarul unui pom roditor ale cărui ramuri se înalţă deasupra zidului, **Gen.** 49:22–26. Adevărul va răsări din pământ, **Ps.** 85:11 (Morm. 8:16; Moise 7:62). Domnul va ridica un steag popoarelor şi le va fluiera, **Isa.** 5:26. Un glas va vorbi din ţărână, **Isa.** 29:4 (2 Ne. 26:14–17). Toată descoperirea dumnezeiască a ajuns ca vorbele unei cărţi pecetluite, **Isa.** 29:11 (Isa. 29:9–18; 2 Ne. 27:6–26). Toiegele lui Iosif şi al lui Iuda vor fi unul singur în mâna Domnului, **Ezec.** 37:15–20. Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta, **Ioan** 10:16 (3 Ne. 15:16–24). Cartea lui Mormon şi Biblia vor creşte împreună, **2 Ne.** 3:12–21. Cuvintele Domnului vor şuiera până la capătul pământului, **2 Ne.** 29:2. Domnul a făcut legământ cu Enos să le transmită lamaniţilor Cartea lui Mormon, **Enos** 1:15–16. Cartea lui Mormon a fost scrisă cu intenţia ca noi să credem Biblia, **Morm.** 7:9. Cartea lui Mormon va fi o mărturie în faţa lumii, **Eter** 5:4. Întrebaţi-L pe Dumnezeu dacă aceste lucruri nu sunt adevărate, **Moro.** 10:4. Hristos a mărturisit despre Cartea lui Mormon că este adevărată, **D&L** 17:6. Cartea lui Mormon conţine plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos, **D&L** 20:9 (D&L 20:8–12; 42:12). Noi credem despre Cartea lui Mormon că este cuvântul lui Dumnezeu, **A de C** 1:8.

CARTEA PORUNCILOR. *Vezi, de asemenea,* Doctrină şi Legăminte; Revelaţie

În 1833, un număr de revelaţii primite de profetul Joseph Smith au fost pregătite pentru a fi publicate sub titlul: O carte de porunci pentru conducerea Bisericii lui Hristos. Domnul a continuat să comunice cu slujitorii Lui şi o culegere lărgită de revelaţii a fost publicată doi ani mai târziu, sub titlul: Doctrină şi Legăminte.

D&L 1 este prefaţa Domnului la cartea poruncilor Lui, **D&L** 1:6. Domnul l-a provocat pe cel mai înţelept să facă un alt exemplar din cele mai puţin importante revelaţii ale Sale în Cartea Poruncilor, **D&L** 67:4–9. Au fost numiţi cei însărcinaţi să publice revelaţiile, **D&L** 70:1–5.

CARTEA VIEŢII. *Vezi, de asemenea,* Carte de Aducere Aminte

Într-un sens Cartea Vieţii este totalul gândurilor şi faptelor unei persoane—înregistrarea vieţii sale. Totuşi, scripturile mai arată că există o înregistrare cerească a celor credincioşi, incluzând numele lor şi relatarea faptelor lor drepte.

Domnul îi va şterge pe cei păcătoşi din cartea Sa, **Ex.** 32:33. Cel care va birui nu va fi şters din cartea vieţii, **Apoc.** 3:5. Şi a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieţii, **Apoc.** 20:12 (D&L 128:6–7). Numele celor drepţi vor fi scrise în cartea vieţii, **Alma** 5:58. Rugăciunile voastre sunt înregistrate în cartea numelor celor sfinţiţi, **D&L** 88:2.

CASA DOMNULUI. *Vezi* Templu, Casa Domnului

CASA LUI ISRAEL. *Vezi* Israel

CASTITATE. *Vezi, de asemenea,* Adulter; Imoralitate; Senzual, senzualitate; Virtute

Puritatea sexuală a bărbaţilor şi femeilor.

Iosif a rezistat avansurilor soţiei lui Potifar, **Gen.** 39:7–21 (D&L 42:24; 59:6). Să nu comiţi adulter, **Ex.** 20:14. O femeie cinstită este cununa bărbatului, **Prov.** 12:4 (Prov. 31:10). Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt? **1 Cor.** 6:18–19. Fii o pildă în curăţenie, **1 Tim.** 4:12. Nici un lucru necurat nu poate sălăşlui cu Dumnezeu, **1 Ne.** 10:21. Pentru că Eu, Domnul Dumnezeu, Mă bucur de castitatea femeilor, **Iacov** 2:28. Păcatul sexual este o urâciune, **Alma** 39:1–13. Castitatea şi virtutea sunt cele mai îndrăgite şi preţioase dintre toate lucrurile, **Moro** 9:9. Noi credem în a fi cast, **A de C** 1:13.

CĂDEREA LUI ADAM ŞI A EVEI. *Vezi, de asemenea,* Adam; Eva; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Mântuire, a mântui, mântuit; Moarte fizică; Moarte spirituală; Muritor, viaţa muritoare; Omul firesc; Planul Mântuirii

Procesul prin care omenirea a devenit muritoare pe acest pământ. Când Adam şi Eva au mâncat din fructul oprit, ei au devenit muritori, adică supuşi păcatului şi morţii. Adam a devenit „prima făptură în carne" pe pământ (Moise 3:7). Revelaţia zilelor din urmă arată clar cum Căderea este o binecuvântare şi că Adam şi Eva trebuie cinstiţi ca primii părinţi ai omenirii.

Căderea a fost un pas necesar în progresul omului. Pentru că Dumnezeu a ştiut că va interveni căderea, El plănuise în viaţa premuritoare un Salvator. Isus Hristos a venit la jumătatea timpului pentru a ispăşi pentru Căderea lui Adam şi pentru păcatele personale ale omului cu condiţia pocăinţei omului. În ziua în care vei mânca din el vei muri negreşit, **Gen.** 2:17 (Moise 3:17). Ea a luat din rodul lui şi a mâncat, **Gen.** 3:6 (Moise 4:12). Şi după cum toţi mor în Adam, tot aşa toţi vor învia în Hristos, **1 Cor.** 15:22. Toată omenirea era într-o stare de pierzanie, **1 Ne.** 10:6. Calea este pregătită de la căderea omului, **2 Ne.** 2:4. După ce Adam şi Eva au luat din rodul oprit, ei au fost alungaţi din Grădina Edenului, **2 Ne.** 2:19. Adam a căzut ca oamenii să poată exista, **2 Ne.** 2:15–26. Omul prin firea lui este un duşman al lui Dumnezeu şi aşa a fost de la căderea lui Adam, **Mosia** 3:19. Aaron l-a învăţat pe tatăl lui Lamoni despre cădere, **Alma** 22:12–14. O ispăşire trebuie înfăptuită sau altfel omenirea va cădea şi va fi pierdută, **Alma** 34:9. Primii noştri părinţi au fost îndepărtaţi temporal şi spiritual din prezenţa Domnului, **Alma** 42:2–15 (Hel. 14:16). Din cauza căderii, firile noastre au devenit rele, **Eter** 3:2. Prin încălcarea acestor legi sfinte, omul a devenit un om decăzut, **D&L** 20:20 (D&L 29:34–44). Aşa cum ai căzut vei putea fi mântuit, **Moise** 5:9–12. Din cauza încălcării a venit căderea, **Moise** 6:59. Oamenii vor fi pedepsiţi pentru propriile lor păcate, **A de C** 1:2.

CĂMIN. *Vezi, de asemenea,* Familie

Căminul trebuie să fie centrul Evangheliei şi al activităţilor de familie.

Bărbatul trebuie să fie liber pentru a fi acasă să înveselească nevasta pe care şi-a luat-o, **Deut.** 24:5. El l-a trimis acasă, **Marcu** 8:26. Copiii să se deprindă să fie evlavioşi întâi faţă de cei din casa lor, **1 Tim.** 5:4. Femeile să fie cumpătate, cu viaţa curată, să-şi vadă de treburile casei, **Tit.** 2:5. Duceţi-vă la casele voastre şi gândiţi-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am grăit, **3 Ne.** 17:2–3. I-am îndemnat să lupte pentru nevestele lor, pentru copiii lor, pentru casele şi pentru adăposturile lor, **Morm.** 2:23. Taţilor li se porunceşte să fie harnici şi preocupaţi de căminele lor, **D&L** 93:43–44, 48–50.

CĂRTURAR

Vechiul şi Noul Testament folosesc termenul într-un fel puţin diferit:1. În Vechiul Testament prima răspundere a cărturarului era să copieze scripturile (Ier. 8:8). 2. Cărturarii sunt deseori menţionaţi în Noul Testament şi, uneori, sunt numiţi avocaţi sau doctori ai legii. Ei au dezvoltat legea în detaliu şi au aplicat-o la împrejurările timpurilor lor (Mat. 13:52; Marcu 2:16–17; 11:17–18; Luca 11:44–53; 20:46–47).

CĂSĂTORIA ÎN TEMPLU. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători

CĂSĂTORIE, (A) SE CĂSĂTORI. *Vezi, de asemenea,* Divorţ; Familie

Legământ sau contract juridic între un bărbat şi o femeie prin care ei devin soţ şi soţie. Dumnezeu a rânduit căsătoria (D&L 49:15).

Nu este bine ca omul să fie singur, **Gen.** 2:18 (Moise 3:18). Omul se va lipi de nevasta sa şi se vor face un singur trup, **Gen.** 2:24 (Mat. 19:5; Avr. 5:18). Ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă, **Mat.** 19:6 (Marcu 10:9). În zilele din urmă unii se vor îndepărta de credinţă, oprind căsătoria, **1 Tim.** 4:1–3. Căsătoria să fie ţinută în toată cinstea, **Evr.** 13:4. Domnul le-a poruncit fiilor lui Lehi să se căsătorească cu fiicele lui Ismael, **1 Ne.** 7:1, 5 (1 Ne. 16:7–8). Dumnezeu i-a creat pe Adam şi Eva să fie bărbat şi nevastă, **Moise** 3:7, 18, 21–25.

Noul şi nepieritorul legământ al căsătoriei: Căsătoria înfăptuită în legea Evangheliei şi a sfintei preoţii este pentru viaţa muritoare şi pentru veşnicie. Bărbaţii şi femeile demni, astfel pecetluiţi în templu în căsătorie pot continua să fie soţ şi soţie toată veşnicia.

Isus a explicat legea căsătoriei, **Luca** 20:27–36. În Domnul, nici bărbatul nu este fără femeie, **1 Cor.** 11:11. Bărbatul şi nevasta vor moşteni împreună harul vieţii, **1 Pet.** 3:7. Orice vei pecetlui pe pământ să fie pecetluit în cer, **Hel.** 10:7 (Mat. 16:19). Pentru a obţine cel mai înalt grad al împărăţiei celeste, omul trebuie să intre în noul şi nepieritorul legământ al căsătoriei, **D&L** 131:1–4. Dacă un om nu se căsătoreşte cu o femeie prin Mine, legământul şi căsătoria lor nu au efect când ei sunt morţi, **D&L** 132:15. Dacă un bărbat se căsătoreşte cu o femeie prin cuvântul Meu şi prin noul şi nepieritorul legământ şi el este pecetluit prin Spiritul Sfânt al făgăduinţei, ea va fi în întregime valabilă când ei nu vor mai fi în lume, **D&L** 132:19.

Căsătorie între confesiuni: Căsătorie între un bărbat şi o femeie de credinţe şi practici religioase diferite.

Să nu iei fiului meu o nevastă dintre fiicele cananiţilor, **Gen.** 24:3. Dacă Iacov va lua o nevastă dintre fetele lui Het, la ce-mi mai este bună viaţa? **Gen.** 27:46 (Gen. 28:1–2). Israel nu se va căsători cu cananiţi, **Deut.** 7:3–4. Israel s-a încuscrit cu cananiţii, a preaslăvit dumnezei falşi şi a fost blestemat, **Jud.** 3:1–8. Soţiile lui Solomon i-au întors inima către preaslăvirea dumnezeilor falşi, **1 Regi** 11:1–6. Nu le dăm pe fetele noastre după popoarele ţării şi nu luăm pe fetele lor de neveste pentru fiii noştri, **Nee.** 10:30. Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi, **2 Cor.** 6:14. Domnul a pus un semn pe lamaniţi astfel încât nefiţii să nu se amestece şi să nu creadă în tradiţii incorecte, **Alma** 3:6–10. Dacă un om nu se căsătoreşte cu o femeie prin Mine, legământul şi căsătoria lor nu au efect când ei sunt morţi, **D&L** 132:15. Fiii oamenilor şi-au luat neveste după alegerea lor, **Moise** 8:13–15.

Căsătorie pluralistă: Căsătoria unui soţ cu două sau mai multe soţii în viaţă. Este drept ca un bărbat să aibă o singură soţie, numai dacă Domnul nu-i porunceşte altfel prin revelaţie (Iacov 2:27–30). Prin revelaţie, poligamia s-a practicat în vremea Vechiului Testament şi în perioada timpurie a Bisericii restaurate, prin îndrumarea profetului care deţinea cheile preoţiei (D&L 132:34–40, 45). Nu se mai practică în

Biserică (D&L DO—1); astăzi, a avea mai mult de o soţie este un fapt incompatibil cu calitatea de membru în Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă.

Sara i-a dat-o pe Agar lui Avram de nevastă, **Gen.** 16:1–11. Iacov le-a primit pe Lea şi Rahela şi pe slujnicele lor de soţii, **Gen.** 29:21–28 (Gen. 30:4, 9, 26). Dacă un bărbat va lua o altă nevastă, el nu va scădea din avutul primei soţii, **Ex.** 21:10. David şi cele două neveste ale sale s-au suit la Hebron, **2 Sam.** 2:1–2. Avraam, Isaac şi Iacov au făcut ceea ce li s-a poruncit în primirea mai multor soţii, **D&L** 132:37. David şi Solomon nu au păcătuit cu nimic decât în acele lucruri pe care nu le-au primit de la Domnul, **D&L** 132:38–39.

CĂSĂTORIE PLURALISTĂ. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători—Căsătorie pluralistă

CÂMP. *Vezi, de asemenea,* Lume; Via Domnului

În scripturi, teren deschis folosit pentru culturi sau păşunat. Simbolizează adesea lumea şi oamenii ei.

Ţarina este lumea, **Mat.** 13:38. Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o ţară, **Mat.** 13:44. Am văzut o câmpie largă şi întinsă, **1 Ne**. 8:9, 20. Câmpul a fost copt, **Alma** 26:5. Câmpul este alb, gata pentru seceriş, **D&L** 4:4 (D&L 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Câmpul era lumea, **D&L** 86:1–2. Voi compara aceste împărăţii cu un om care are un câmp, **D&L** 88:51.

(A) CÂNTA. *Vezi, de asemenea,* Imn; Muzică

A preaslăvi şi a preamări pe Dumnezeu prin cântec şi versuri muzicale.

Cântaţi Domnului, **1 Cron.** 16:23–36 (Ps. 96). Cântaţi Domnului şi daţi mulţumiri, **Ps.** 30:4. Strigaţi de bucurie către Domnul, **Ps.** 100:1. După ce au cântat cântarea, au ieşit în Muntele Măslinilor, **Mat.** 26:30. Duhul Sfânt i-a condus să cânte, **Moro.** 6:9. Cântecul celor drepţi este o rugăciune pentru Mine, **D&L** 25:12. Dacă eşti vesel, laudă-L pe Domnul cântând, **D&L** 136:28.

CÂNTAREA LUI SOLOMON

Carte în Vechiul Testament. Profetul Joseph Smith ne-a învăţat că această Cântare a lui Solomon nu este o scriere inspirată.

CEARTĂ. *Vezi* Dispută

CELIBAT. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători

CER. *Vezi, de asemenea,* Glorie celestială; Împărăţia lui Dumnezeu sau Împărăţia Cerului; Paradis

Termenul *cer* are două înţelesuri de bază în scripturi. (1) Este locul unde trăieşte Dumnezeu şi este viitorul cămin al Sfinţilor (Gen. 28:12; Ps. 11:4; Mat. 6:9). (2) Întinderea din jurul pământului (Gen. 1:1, 17; Ex. 24:10). În mod clar, cerul nu este *paradisul* care este locul vremelnic pentru spiritele credincioase ale acelora care au trăit şi au murit pe acest pământ. Isus a vizitat paradisul după moartea lui pe cruce, dar, în a treia zi, El i-a spus Mariei că nu fusese încă la Tatăl (Luca 23:39–44; Ioan 20:17; D&L 138:11–37).

Privesc cerurile—lucrarea mâinilor Tale, **Ps.** 8:3. Cerurile au fost făcute prin cuvântul Domnului, **Ps.** 33:6. Cum ai căzut din cer, Luceafăr! **Isa.** 14:12 (2 Ne. 24:12). Cerurile sunt făcute sul ca o carte, **Isa.** 34:4. Eu fac ceruri noi şi un pământ nou, **Isa.** 65:17. Dumnezeu va deschide zăgazurile cerului, **Mal**. 3:10. Tatăl nostru care eşti în ceruri, sfinţească-se Numele Tău, **Mat.** 6:9 (3 Ne. 13:9). Pavel a fost răpit până în al treilea cer, **2 Cor.** 12:2. S-a făcut în cer tăcere, **Apoc.** 8:1 (D&L 88:95–98). Dacă ei se ţin cu credinţă până la sfârşit, atunci sunt primiţi în cer, **Mosia** 2:41. Să puteţi să fiţi copiii Tatălui vostru care este în ceruri, **3 Ne.** 12:45. Voi veni în norii cerului, **D&L** 45:16. Ilie a fost înălţat în cer fără să guste moartea, **D&L** 110:13. Drepturile preoţiei sunt legate de puterile cerului, **D&L** 121:36. Există, în

cer, două feluri de personaje, **D&L** 129:1. Sionul a fost luat în cer, **Moise** 7:23.

(A) CERE. *Vezi, de asemenea,* Rugăciune

A solicita, a întreba sau a ruga pe Dumnezeu pentru o favoare deosebită.

Cereţi şi vi se va da, **Mat.** 7:7. Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, **Iac.** 1:5 (JS—I 1:7–20). Cu credinţă Mă veţi întreba, **1 Ne.** 15:11. Dacă nu puteţi înţelege aceste cuvinte, înseamnă că nu întrebaţi, **2 Ne.** 32:4. Cere cu inima sinceră, **Mosia** 4:10. Dumnezeu vă dă tot ceea ce doriţi care este drept şi în credinţă, **Mosia** 4:21. Să-L întrebaţi pe Dumnezeu dacă aceste lucruri nu sunt adevărate, **Moro.** 10:4. Ei iubesc întunericul mai mult decât lumina, de aceea ei nu vor cere de la Mine, **D&L** 10:21. Vi s-a poruncit în toate lucrurile să-I cereţi lui Dumnezeu, **D&L** 46:7.

CEZAR

În Noul Testament, titlul prin care erau recunoscuţi unii împăraţi romani. Este folosit în scripturi ca simbol al guvernării sau puterii lumeşti.

Daţi Cezarului ce este al Cezarului, **Mat.** 22:21 (Marcu 12:17; Luca 20:25; D&L 63:26).

CHEILE PREOŢIEI. *Vezi, de asemenea,* Dispensaţie; Preoţie; Prima Preşedinţie

Cheile sunt drepturile preşedinţiei sau puterea dată omului de către Dumnezeu de a îndruma, controla şi conduce preoţia lui Dumnezeu pe pământ. Deţinătorii preoţiei chemaţi în funcţiile preşedinţiei primesc cheile de la aceia care au autoritate asupra lor. Deţinătorii preoţiei folosesc preoţia doar în limitele stabilite de aceia care deţin cheile. Preşedintele Bisericii deţine toate cheile preoţiei (D&L 107:65–67, 91–92; 132:7).

Petru a primit cheile Împărăţiei, **Mat.** 16:19. Mihail (Adam) a primit cheile salvării sub îndrumarea lui Isus Hristos, **D&L** 78:16. Cheile împărăţiei aparţin totdeauna Primei Preşedinţii, **D&L** 81:2. Preoţia lui Melhisedec deţine cheile tainelor cunoaşterii lui Dumnezeu, **D&L** 84:19. Joseph Smith şi Oliver Cowdery au primit cheile pentru adunarea Israelului, pentru Evanghelia lui Avraam şi pentru puterile de pecetluire, **D&L** 110:11–16. Chei speciale sunt deţinute de Cei Doisprezece Apostoli, **D&L** 112:16. Prima Preşedinţie şi Cei Doisprezece deţin cheile dispensaţiei plenitudinii timpului, **D&L** 112:30–34. Oficianţii din preoţie deţin chei, **D&L** 124:123. Acela care are cheile poate obţine cunoaşterea, **D&L** 128:11. Preoţia lui Aaron deţine cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei pocăinţei şi ale botezului, **JS—I** 1:69 (D&L 13).

(A) CHEMA, CHEMAT DE DUMNEZEU, CHEMARE. *Vezi, de asemenea,* Administrator, administraţie; Autoritate; (a) Alege, ales (verb); Ales (adj. sau subst.); (a) Rândui, rânduire

A fi chemat de Dumnezeu înseamnă a primi o numire sau o invitaţie de la El sau de la conducătorii Bisericii care au acest drept pentru a-L sluji într-un anume fel.

Şi-a pus mâinile peste el şi i-a dat porunci, **Num.** 27:23. Te făcusem profet, **Ier.** 1:5. Eu v-am ales pe voi şi v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Pavel a fost chemat să fie Apostol, **Rom.** 1:1. Nimeni nu-şi ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu, **Evr**. 5:4. Isus a fost numit de Dumnezeu după rânduiala lui Melhisedec, **Evr.** 5:10. Am fost chemat să predic cuvântul lui Dumnezeu în spiritul revelaţiei şi al profeţiei, **Alma** 8:24. Preoţii au fost chemaţi şi pregătiţi încă de la facerea lumii, **Alma** 13:3. De aceea, dacă doriţi să-L slujiţi pe Dumnezeu, voi sunteţi chemaţi, **D&L** 4:3. Rămâi neclintit în lucrarea în care te-am chemat, **D&L** 9:14. Nu trebuie să crezi că eşti chemat să predici până ce nu eşti chemat, **D&L** 11:15. Vârstnicii sunt chemaţi să înfăptuiască adunarea aleşilor, **D&L** 29:7. Nimeni

nu va predica Evanghelia Mea şi nu va zidi Biserica Mea, dacă nu este rânduit, **D&L** 42:11. Sunt mulţi chemaţi, dar puţini sunt aleşi, **D&L** 121:34. Omul trebuie să fie numit de Dumnezeu, **A de C** 1:5.

CHEMARE ŞI ALEGERE. *Vezi, de asemenea,* Alegere

Cei drepţi care Îl urmează pe Hristos pot fi număraţi printre cei aleşi care vor obţine siguranţa exaltării. Această chemare şi alegere începe prin pocăinţă şi botez. Ea devine completă când ei „înaintează ospătându-se din cuvântul lui Hristos şi îndură până la sfârşit" (2 Ne. 31:19–20). Scripturile numesc acest proces întărirea chemării şi alegerii noastre (2 Pet. 1:4–11; D&L 131:5–6).

Îmi veţi fi o împărăţie de preoţi, **Ex.** 19:5–6 (Apoc. 1:6). Dumnezeu i-a ales de la început pentru mântuire, **2 Tes.** 2:13. Căutaţi cu atât mai mult să vă întăriţi chemarea şi alegerea, **2 Pet.** 1:10. Domnul să vă poată pecetlui ca ai Lui, **Mosia** 5:15. Am făcut legământ cu tine ca tu să ai viaţă veşnică, **Mosia** 26:20. Deţinătorii credincioşi ai preoţiei devin Biserica, şi împărăţia, şi aleşii lui Dumnezeu, **D&L** 84:33–34. Cuvântul cel mai sigur al profeţiei îl reprezintă faptul că un om cunoaşte că este pecetluit pentru viaţa veşnică, **D&L** 131:5–6. Îţi pecetluiesc exaltarea, **D&L** 132:49.

CHIŞCUMEN. *Vezi, de asemenea,* Tâlharii lui Gadianton

Personaj din Cartea lui Mormon - conducătorul unui grup de oameni răi, cunoscuţi mai târziu ca tâlharii lui Gadianton (Hel. 1:9–12; 2).

CHIVOTUL LEGĂMÂNTULUI. *Vezi, de asemenea,* Tabernacol

Cunoscut, de asemenea, sub numele de Chivotul lui Iehova şi Chivotul Mărturiei, Chivotul Legământului era un cufăr dreptunghiular făcut din lemn şi acoperit cu aur. Era cel mai vechi şi cel mai sfânt dintre simbolurile religioase ale israeliţilor. Capacul ispăşirii, care forma acoperişul chivotului, era privit ca reşedinţa pământeană a lui Iehova (Ex. 25:22). La terminarea tabernacolului, chivotul a fost pus în Sfânta Sfintelor, cel mai sfânt loc al construcţiei (1 Regi 8:1–8).

Moise a făcut chivotul la porunca lui Dumnezeu, **Ex.** 25. Copiii lui Levi au fost însărcinaţi să poarte de grijă chivotului, **Num.** 3:15, 31. Chivotul legământului a pornit înaintea lor, **Num.** 10:33. Luaţi această carte a legii şi puneţi-o în chivotul legământului, **Deut.** 31:24–26. Apele Iordanului s-au despărţit înaintea chivotului legământului, **Ios.** 3:13–17; 4:1–7. Preoţii au folosit chivotul legământului în cucerirea Ierihonului, **Ios.** 6:6–20. Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, **1 Sam.** 5. Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom din pricina chivotului lui Dumnezeu, **2 Sam.** 6:11–12. Uza a fost ucis de Domnul pentru că, nesupunându-se, a încercat să sprijine chivotul, **1 Cron.** 13:9–12 (D&L 85:8). Zidiţi sfântul locaş al Domnului Dumnezeu, ca să aduceţi chivotul legământului, **1 Cron.** 22:19. Este descris conţinutul chivotului legământului, **Evr.** 9:4.

CINA CEA DE TAINĂ. *Vezi, de asemenea,* Împărtăşanie; Paşte

Potrivit Noului Testament, ultima dată când Isus a mâncat înainte de arestarea şi răstignirea Sa (Luca 22:14–18). El şi cei doisprezece Apostoli au luat această cină în timpul Paştelui (Mat. 26:17–30; Marcu 14:12–18; Luca 22:7–13).

Salvatorul a binecuvântat pâinea şi vinul şi le-a dat Apostolilor, **Mat.** 26:26–29 (Marcu 14:22–25; Luca 22:7–20). Isus a spălat picioarele Apostolilor, **Ioan** 13. Iuda a fost numit trădătorul lui Isus, **Ioan** 13:21–26 (Mat. 26:20–25).

CINA DOMNULUI. *Vezi* Împărtăşanie

(ZIUA) CINCIZECIMII. *Vezi, de asemenea,* Legea lui Moise

Ca parte a legii lui Moise, sărbătoarea Cincizecimii sau a primelor roade se

ţinea la cincizeci de zile după sărbătoarea Paştelor (Lev. 23:16). Ziua Cincizecimii se ţinea pentru a sărbători secerişul şi, în Vechiul Testament, este denumită sărbătoarea secerişului sau sărbătoarea săptămânilor. Aceasta era sărbătoarea care se ţinea când, în Ierusalim, Apostolii au fost umpluţi de Duhul Sfânt şi au vorbit în alte limbi (Fapte 2; D&L 109:36–37).

(A) CINSTI. *Vezi, de asemenea,* (a) Preţui; Reverenţă

Folosit de obicei în scripturi pentru a arăta respect şi reverenţă faţă de cineva sau faţă de un lucru.

Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta, **Ex.** 20:12 (1 Ne. 17:55; Mosia 13:20). Cinsteşte pe Domnul cu averile tale, **Prov.** 3:9. Dacă Îmi slujeşte cineva, Tatăl îl va cinsti, **Ioan** 12:26. Bărbaţii să dea cinste femeilor lor, **1 Pet.** 3:7. Ei Îl cinstesc pe Domnul doar cu buzele lor, **2 Ne.** 27:25 (Isa. 29:13). Eu nu caut onoarea lumii, **Alma** 60:36. Diavolul s-a răzvrătit împotriva Mea, spunând: Dă-mi onoarea Ta care este puterea Mea, **D&L** 29:36. Cei credincioşi vor fi încoronaţi cu onoare, **D&L** 75:5 (D&L 124:55). Domnul se desfată să-i cinstească pe aceia care Îl slujesc, **D&L** 76:5. Ei nu sunt aleşi pentru că aspiră la onorurile oamenilor, **D&L** 121:34–35. Noi credem în respectarea şi susţinerea legii, **A de C** 1:12 (D&L 134:6).

CINSTIT, CINSTE. *Vezi, de asemenea,* Integritate

A fi sincer, corect, fără înşelătorie.

Cei ce lucrează cu adevăr Îi sunt plăcuţi Domnului, **Prov.** 12:22. Împlineşte ceea ce ai jurat, **Ecl.** 5:4–5. Am lepădat meşteşugurile ascunse, **2 Cor**. 4:1–2. Să aveţi o purtare bună, **1 Pet.** 2:12. Vai de cel mincinos, pentru că va fi aruncat în iad, **2 Ne.** 9:34. Spiritul grăieşte şi nu minte, **Iacov** 4:13. Oricine împrumută de la vecinul lui trebuie să dea înapoi ceea ce a împrumutat, **Mosia** 4:28 (D&L 136:25). Acţionează just, judecă drept şi fă bine, **Alma** 41:14. Fiecare om trebuie să acţioneze cinstit, **D&L** 51:9. Toţi aceia care ştiu că inima lor este cinstită sunt acceptaţi de Mine, **D&L** 97:8. Oamenii cinstiţi, înţelepţi şi buni trebuie căutaţi pentru funcţii politice, **D&L** 98:4–10. Trebuie să cercetezi cu sârguinţă până când poţi restitui ce a pierdut aproapele tău, **D&L** 136:26. Noi credem în a fi cinstiţi, **A de C** 1:13.

CIR

Personaj din Vechiul Testament - regele Persiei care a îndeplinit profeţia lui Isaia (2 Cron. 36:22–23; Isa. 44:28; 45:1) permiţându-le iudeilor să se întoarcă în Ierusalim pentru a reconstrui templul, astfel încheind parţial înrobirea babiloniană. Profeţia lui Isaia a fost făcută cu cca. 180 de ani înainte de fapta regelui.

CIRCUMCIZIE. *Vezi, de asemenea,* Legământul lui Avraam

Semn al legământului lui Avraam pentru iudeii de parte bărbătească în timpul dispensaţiilor Vechiului Testament (Gen. 17:10–11, 23–27; TJS, Gen. 17:11). Circumcizia era făcută prin tăierea „pielii prepuţului" la pruncii şi adulţii de parte bărbătească. Aceia care primeau aceasta se bucurau de privilegiile legământului şi acceptau responsabilităţile acestuia. Circumcizia, ca semn al legământului, a fost îndepărtată prin misiunea lui Hristos (Moro. 8:8; D&L 74:3–7).

COLOSENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

O carte în Noul Testament. La origine a fost o scrisoare pe care a scris-o Apostolul Pavel către coloseni după ce a fost vizitat de Epafras, evanghelistul Bisericii din Colose (Col. 1:7–8). Epafras i-a spus lui Pavel că cei din Colose cădeau în mare greşeală—ei credeau că sunt mai buni decât alţi oameni pentru că îndeplineau cu grijă anumite rânduieli exterioare (Col. 2:16), îşi refuzau anumite dorinţe fizice şi îi preaslăveau pe îngeri (Col. 2:18). Aceste practici îi făceau pe coloseni să se creadă

sfinţiţi. Ei mai credeau că înţeleg tainele universului mai bine decât oricare alţi membri ai Bisericii. În scrisoarea lui, Pavel îi îndrumă învăţându-i că mântuirea vine doar prin Hristos şi că trebuie să fim înţelepţi şi să-L slujim.

Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel către coloseni. Capitolele 2–3 sunt doctrinale şi conţin declaraţii despre Isus ca Mântuitor, despre pericolul falsei preaslăviri şi despre importanţa învierii. Capitolul 4 propovăduieşte că Sfinţii trebuie să fie înţelepţi în toate lucrurile.

COMBINAŢII. *Vezi* Combinaţii secrete

COMBINAŢII SECRETE. *Vezi, de asemenea,* Cain; Tâlharii lui Gadianton

Organizaţie de oameni legaţi între ei prin jurăminte de a duce la îndeplinire scopurile rele ale grupului.

Tatăl minciunilor stârneşte pe copiii oamenilor la combinaţii secrete, **2 Ne.** 9:9. Trebuie neapărat să distrug lucrările secrete ale întunericului, **2 Ne.** 10:15. Judecăţile lui Dumnezeu au venit asupra acestor lucrători ai combinaţiilor secrete, **Alma** 37:30. Gadianton a fost pricina distrugerii totale a poporului lui Nefi, **Hel.** 2:4–13. Satana a aţâţat inimile oamenilor să facă jurăminte şi legăminte tainice, **Hel.** 6:21–31. Domnul nu lucrează prin combinaţii secrete, **Eter** 8:19. Naţiunile care susţin combinaţiile secrete vor fi distruse, **Eter** 8:22–23. Ei au respins toate cuvintele profeţilor, din cauza societăţii lor secrete, **Eter** 11:22. Din zilele lui Cain a existat o combinaţie secretă, **Moise** 5:51.

COMPASIUNE (COMPĂTIMIRE). *Vezi, de asemenea,* Caritate; Dragoste; Milostiv, milă

În scripturi, compasiune (compătimire) înseamnă literal „a suferi împreună cu". Mai înseamnă a arăta milă şi îndurare pentru celălalt.

Domnul Şi-a chemat poporul să arate compătimire, **Zah.** 7:8–10. Lui Isus I s-a făcut milă, a fost cuprins de compătimire, **Mat.** 9:36 (Mat. 20:34; Marcu 1:41; Luca 7:13). Unui samaritean i s-a făcut milă de el, **Luca** 10:33. Fiţi miloşi unul cu altul, **1 Pet.** 3:8. Hristos este plin de milă pentru copiii oamenilor, **Mosia** 15:9. Adâncurile inimii Mele sunt pline de milă pentru voi, **3 Ne.** 17:6. Joseph Smith s-a rugat pentru mila Domnului, **D&L** 121:3–5.

COMUNIUNE. *Vezi* Împărtăşanie

(A) CONDAMNA, CONDAMNARE. *Vezi, de asemenea,* (a) Judeca, judecată; Judecată, ultima

A considera pe cineva vinovat sau a fi considerat vinovat de către Dumnezeu.

Dumnezeu va osândi pe omul plin de răutate, **Prov.** 12:2. Suntem mustraţi de Domnul, pentru a nu fi osândiţi cu lumea, **1 Cor.** 11:32. Cuvintele, faptele şi gândurile noastre ne vor condamna, **Alma** 12:14. Cunoscând lucrurile şi neînfăptuindu-le, oamenii cad sub condamnare, **Hel.** 14:19. Dacă vom înceta să trudim, vom cădea sub osândă, **Moro.** 9:6. Acela care nu iartă fratelui lui greşelile lui este condamnat înaintea Domnului, **D&L** 64:9. Acela care păcătuieşte împotriva luminii mai mari va primi o condamnare mai mare, **D&L** 82:3. Întreaga Biserică se află sub condamnare până ce se vor pocăi şi îşi vor aminti de Cartea lui Mormon, **D&L** 84:54–57.

CONDAMNARE. *Vezi, de asemenea,* Diavol; Fiii pierzaniei; Iad; Moarte spirituală

Faptul de a opri pe cineva în progresul său propriu şi de a-i nega accesul la prezenţa lui Dumnezeu şi la slava Sa. Condamnarea există în diverse grade. Toţi cei care nu obţin deplinătatea exaltării celeste vor fi limitaţi într-un anume grad în progresul şi privilegiile lor şi ei vor fi condamnaţi în acea măsură.

Vai de voi făţarnicilor! Voi veţi primi mai mare osândă, **Mat.** 23:14. Cel care va huli împotriva Duhului Sfânt este

vinovat de un păcat veşnic, **Marcu** 3:29. Cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată, **Ioan** 5:29 (3 Ne. 26:5). Cel ce mănâncă şi bea nedemn, mănâncă şi bea osânda lui, **1 Cor.** 11:29 (3 Ne. 18:28–29). Acela care nu se pocăieşte, nu este botezat şi nu rabdă până la sfârşit, acela trebuie blestemat, **2 Ne**. 9:24 (Marcu 16:16; Eter 4:18; D&L 68:9; 84:74). Cei ticăloşi vor fi mai nenorociţi în prezenţa lui Dumnezeu decât alături de sufletele osândite în iad, **Morm**. 9:4. Acela care nu face nimic până nu i se porunceşte, acela este blestemat, **D&L** 58:29. Cel ce primeşte plenitudinea slavei Mele trebuie să trăiască legea sau va fi blestemat, **D&L** 132:6.

CONFIRMARE. *Vezi* Mâini, aşezarea lor

(A) CONSACRA, LEGEA CONSACRĂRII. *Vezi, de asemenea,* Împărăţia lui Dumnezeu sau Împărăţia Cerului; Ordinul Unit

A dedica, a sfinţi sau a deveni drept. Legea consacrării este un principiu divin prin care bărbaţi şi femei îşi dedică în mod voluntar timpul, talentele şi bunăstarea materială stabilirii şi zidirii împărăţiei lui Dumnezeu.

Predaţi-vă azi în slujba Domnului, **Ex.** 32:29. Toţi cei ce credeau aveau toate de obşte, **Fapte** 2:44–45. Au avut toate lucrurile în comun, de aceea nu erau nici bogaţi şi nici săraci, **4 Ne.** 1:3. Domnul a explicat principiile consacrării, **D&L** 42:30–39 (D&L 51:2–19; 58:35–36). Nu este dat ca un om să aibă mai mult decât altul, **D&L** 49:20. Fiecărei persoane i s-a dat parte egală după familia sa, **D&L** 51:3. S-a stabilit o regulă ca sfinţii să fie egali în legăturile lucrurilor pământeşti, **D&L** 78:4–5. Fiecare om trebuia să aibă drepturi egale după nevoile şi necesităţile lui, **D&L** 82:17–19. Sionul nu poate fi clădit decât pe principiile legii celestiale, **D&L** 105:5. Poporul lui Enoh era într-o singură inimă şi într-un singur gând şi trăia în dreptate; şi nu existau săraci printre ei, **Moise** 7:18.

CONSILIU ÎN CER. *Vezi, de asemenea*, Planul mântuirii; Război în cer; Viaţă premuritoare

Ocazie din viaţa premuritoare, în care Tatăl a prezentat planul Său copiilor Lui de spirit care urmau să vină pe acest pământ.

Fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de bucurie, **Iov**. 38:7. Îmi voi ridica scaunul de domnie mai sus de stelele lui Dumnezeu, **Isa**. 14:12–13. A fost un război în cer, **Apoc**. 12:7–11. Înainte de a se naşte, ei au primit primele lecţii în lumea spiritelor, **D&L** 138:56. Satana s-a revoltat în viaţa premuritoare, **Moise** 4:1–4. Inteligenţele au fost organizate înainte de a fi creată lumea, **Avr**. 3:22. Dumnezeii s-au sfătuit între Ei, **Avr**. 4:26. Dumnezeii au terminat lucrarea pe care S-au sfătuit să o facă, **Avr**. 5:2.

CONSILIUL CELOR DOISPREZECE. *Vezi* Apostol

CONSIMŢĂMÂNT COMUN. *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Susţinerea conducătorilor Bisericii

Principiul în virtutea căruia membrii Bisericii îi susţin pe cei chemaţi să slujească în Biserică sau susţin alte hotărâri ale Bisericii care necesită susţinerea lor; de obicei se manifestă prin ridicarea mâinii drepte.

Isus Hristos este capul Bisericii Sale. Prin inspiraţia Duhului Sfânt, El îi îndrumă pe conducătorii Bisericii în acţiunile şi deciziile importante. Totuşi, toţi membrii Bisericii au dreptul şi privilegiul de a susţine sau nu acţiunile şi deciziile conducătorilor lor.

Tot poporul a răspuns într-un glas, **Ex.** 24:3 (Num. 27:18–19). Apostolii şi vârstnicii s-au adunat într-un gând, **Fapte** 15:25. Nici o persoană nu trebuie să fie rânduită fără votul Bisericii, **D&L** 20:65–66. Toate lucrurile trebuie făcute prin consimţământ comun, **D&L** 26:2 (D&L 28:13). Toate lucrurile să fie făcute potrivit consimţământului unit, **D&L** 104:21.

CONSTITUŢIE. *Vezi, de asemenea,* Domnie; Lege

În Doctrină şi Legăminte „Constituţia" se referă la Constituţia Statelor Unite ale Americii, care a avut o inspiraţie divină pentru a pregăti calea restaurării Evangheliei.

Legea constituţională trebuie sprijinită, **D&L** 98:5–6. Domnul a stabilit Constituţia prin mâna oamenilor, **D&L** 101:77, 80.

(A) CONSTRÂNGE, CONSTRÂNS. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

A fi puternic îndemnat de a face sau de a nu face ceva, îndeosebi prin influenţa şi puterea Duhului Sfânt.

Îmi dă ghes duhul înlăuntrul meu, **Iov** 32:18. Dragostea lui Hristos ne strânge, **2 Cor.** 5:14. Am fost silit de către Spirit ca să-L ucid pe Laban, **1 Ne.** 4:10. Spiritul mă forţează, **Alma** 14:11. Sunt forţat în acord cu legământul, **Alma** 60:34. Ammaron, fiind constrâns de Duhul Sfânt, a ascuns cronicile, **4 Ne.** 1:48. Ceea ce vine de sus trebuie spus cu aprobarea Spiritului, **D&L** 63:64.

CONŞTIINŢĂ. *Vezi, de asemenea,* Lumină, Lumina lui Hristos

Simţul interior al binelui şi al răului, venind de la Lumina lui Hristos în toţi oamenii (Moro. 7:16). Ne năştem cu însuşirea naturală de a distinge între bine şi rău datorită Luminii lui Hristos, care este dată fiecărei persoane (D&L 84:46). Această însuşire se numeşte conştiinţă. Faptul că o avem face din noi fiinţe responsabile. Ca şi alte însuşiri, conştiinţa noastră poate fi distrusă prin păcat sau printr-o folosire greşită.

Scribii şi fariseii s-au simţit mustraţi de cugetul lor, **Ioan** 8:9. Despre aceasta mărturiseşte cugetul lor, **Rom.** 2:14–15. Cei în apostazie sunt însemnaţi cu fierul roşu în însuşi cugetul lor, **1 Tim.** 4:2. Oamenii sunt instruiţi îndeajuns ca să cunoască binele de rău, **2 Ne.** 2:5. Regele Beniamin avea conştiinţa curată înaintea lui Dumnezeu, **Mosia** 2:15. Nefiţii au fost umpluţi de bucurie, având pace în conştiinţă, **Mosia** 4:3. Zeezrom a fost tulburat sub conştiinţa propriei sale vinovăţii, **Alma** 14:6. După dorinţele noastre avem bucurie sau remuşcare în conştiinţă, **Alma** 29:5. Pedeapsa şi legea dreaptă aduc remuşcarea în conştiinţă, **Alma** 42:18. Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru ca el să poată deosebi binele de rău, **Moro.** 7:16. Fiecare persoană trebuie să îşi exercite liber conştiinţa, **D&L** 134:2. Am conştiinţa liberă de păcat, **D&L** 135:4. Noi afirmăm că avem dreptul de a preaslăvi pe Dumnezeu aşa cum ne îndeamnă propria conştiinţă, **A de C** 1:11.

CONTROLUL NATALITĂŢII. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, Căsători; Familie

Controlul numărului de copii născuţi dintr-un cuplu prin prevenirea concepţiei.

Creşteţi, înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul, **Gen.** 1:28 (Moise 2:28). Fiii sunt o moştenire de la Domnul, **Ps.** 127:3–5. Familia lui Lehi urma să crească sămânţa lor în Domnul, **1 Ne.** 7:1. Dumnezeu a dat căsătoria pentru om, **D&L** 49:15–17. Cei exaltaţi vor primi o plenitudine şi o continuare a seminţiei în vecii vecilor, **D&L** 132:19, 63.

CONVERTIRE, CONVERTIT. *Vezi, de asemenea,* Născut din nou, născut din Dumnezeu; Ucenic

Schimbarea credinţei, a inimii şi a vieţii cuiva pentru a accepta şi a se conforma voinţei lui Dumnezeu (Fapte 3:19).

Convertirea implică decizia conştientă a cuiva de a renunţa la obiceiurile anterioare şi de a se schimba pentru a deveni un ucenic al lui Hristos. Pocăinţa, botezul pentru iertarea păcatelor şi primirea Duhului Sfânt prin aşezarea mâinilor şi credinţa continuă în Domnul Isus Hristos completează convertirea. Omul firesc va fi schimbat într-o persoană nouă, sfinţită şi purificată, născută din nou în Isus Hristos (2 Cor. 5:17; Mosia 3:19).

Oamenii se vor întoarce la Dumnezeu şi se vor face ca nişte copilaşi, **Mat.** 18:3 (Mosia 3:19). După ce te vei întoarce la Dumnezeu, întăreşte-i pe fraţii tăi, **Luca** 22:32. Cei care au primit propovăduirea lui au fost botezaţi, **Fapte** 2:37–41. Întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, **Iac.** 5:20. Enos a fost convertit, **Enos** 1:2–5. Cuvintele regelui Beniamin au lucrat o schimbare mare în oameni, **Mosia** 5:2 (Alma 5:12–14). Toată omenirea trebuie să se nască din nou, da, să se nască din Dumnezeu, **Mosia** 27:25. Alma şi fiii lui Mosia au fost convertiţi, **Mosia** 27:33–35. Tatăl lui Lamoni a fost convertit, **Alma** 22:15–18. Datorită puterii şi a cuvântului lui Dumnezeu, ei fuseseră convertiţi la Domnul, **Alma** 53:10. Pocăinţa aduce o schimbare a inimii, **Hel.** 15:7. Cei care s-au convertit au fost vizitaţi de către puterea şi Spiritul lui Dumnezeu, **3 Ne.** 7:21. Datorită credinţei lor în Hristos în timpul convertirii lor, ei au fost botezaţi cu foc şi cu Duhul Sfânt, **3 Ne.** 9:20. Ei se vor duce înainte să predice pocăinţa, şi mulţi vor fi convertiţi, **D&L** 44:3–4.

COPII AI LUI DUMNEZEU. *Vezi* Fii şi fiice ale lui Dumnezeu; Om, oameni

COPIII LUI HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Fii şi fiice ale lui Dumnezeu; Isus Hristos; Născut din nou, născut din Dumnezeu

Aceia care au primit Evanghelia lui Isus Hristos.

Oricine se va smeri ca un copil va fi cel mai mare, **Mat.** 18:1–4. Credeţi în lumină ca să fiţi copii ai luminii, **Ioan** 12:36. Să înlăture omul firesc şi să devină ca un copil, **Mosia** 3:19; 27:25–26. Datorită legământului veţi fi numiţi copiii lui Hristos, **Mosia** 5:7. Dacă veţi pune mâna pe fiecare lucru bun, atunci cu siguranţă veţi fi un copil al lui Hristos, **Moro.** 7:19. Tuturor celor care M-au primit le-am dat putere să devină fiii Mei, **D&L** 39:4. Nu vă temeţi, copii mici, pentru că sunteţi ai Mei, **D&L** 50:40–41. Tu eşti unul cu mine, un fiu al lui Dumnezeu, **Moise** 6:68.

COPIII LUI ISRAEL. *Vezi* Israel

COPIL, COPII. *Vezi, de asemenea,* (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare—Binecuvântarea Copiilor; Botezul pruncilor; Familie; Ispăşire, (a) ispăşi; Răspundere, răspunzător, responsabilitate; Salvare—Salvarea Copiilor

Persoană tânără, care nu a ajuns încă la pubertate. Taţii şi mamele trebuie să îşi înveţe copiii să se supună voinţei lui Dumnezeu. Copiii sunt fără păcat până ce ajung la vârsta răspunderii (Moro. 8:22; D&L 68:27).

Fiii sunt o moştenire de la Domnul, **Ps.** 127:3–5. Învaţă-l pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, **Prov.** 22:6. Lăsaţi copilaşii să vină la Mine şi nu îi opriţi, **Mat.** 19:14. Ascultaţi de părinţii voştri, **Ef.** 6:1–3 (Col. 3:20). Fără căderе, Adam şi Eva nu ar fi putut avea copii, **2 Ne.** 2:22–23. Îi veţi învăţa pe copii să meargă pe căile adevărului şi a sobrietăţii, **Mosia** 4:14–15. Pruncii au viaţă veşnică, **Mosia** 15:25. Isus i-a luat pe copilaşi şi i-a binecuvântat, **3 Ne.** 17:21. Toţi copiii tăi vor fi învăţaţi despre Domnul, şi mare va fi pacea copiilor tăi, **3 Ne.** 22:13 (Isa. 54:13). Copiii mici nu au nevoie de pocăinţă şi de botez, **Moro.** 8:8–24. Copiii mici sunt mântuiţi de la întemeierea lumii prin Singurul Meu Născut, **D&L** 29:46–47. Părinţii trebuie să-i înveţe pe copii principiile şi practicile Evangheliei, **D&L** 68:25, 27–28. Copiii mici sunt sfinţi prin Ispăşirea lui Hristos, **D&L** 74:7. Părinţilor li se porunceşte să-şi crească copiii în lumină şi adevăr, **D&L** 93:40. Copiii care au murit înainte de vârsta responsabilităţii sunt salvaţi în împărăţia celestială, **D&L** 137:10.

CORIANTON. *Vezi, de asemenea,* Alma, fiul lui Alma

În Cartea lui Mormon, fiul lui Alma cel tânăr.

A mers la zoramiţi, **Alma** 31:7. A părăsit slujirea pentru a urma o curvă, **Alma** 39:3. Alma l-a învăţat despre starea de existenţă de după moarte, despre înviere şi ispăşire, **Alma** 39–42. A fost din nou chemat să predice, **Alma** 42:31. A plecat către ţara de la miazănoapte într-o corabie, **Alma** 63:10.

CORIANTUMR. *Vezi, de asemenea*, Iarediţi

În Cartea lui Mormon, rege al iarediţilor şi ultimul supravieţuitor al poporului iaredit.

A fost descoperit de către poporul lui din Zarahemla, **Omni** 1:21. A fost rege peste toată ţara, **Eter** 12:1–2. A fost dus în robie de Şared şi eliberat de către fiii lui, **Eter** 13:23–24. S-a luptat cu diverşi duşmani, **Eter** 13:28–14:31. S-a pocăit, **Eter** 15:3. A dat ultima bătălie cu Şiz, **Eter** 15:15–32.

CORIHOR. *Vezi, de asemenea,* Antihrist

Un antihrist în Cartea lui Mormon, care a cerut un semn ca dovadă a puterii lui Dumnezeu; Domnul l-a făcut pe Corihor să devină mut (Alma 30:6–60).

CORINTENI, EPISTOLE CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

Două cărţi în Noul Testament. Ele au fost la origine scrisori pe care Pavel le-a scris sfinţilor din Corint pentru a îndrepta neregulile dintre ei. Corintenii trăiau într-o societate degradată din punct de vedere moral.

1 Corinteni: Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel şi un mesaj de mulţumire. Capitolele 2–6 cuprind corecţiile pe care Pavel le aduce greşelilor sfinţilor corinteni. Capitolele 7–12 conţin răspunsurile lui Pavel la anumite întrebări. Capitolele 13–15 se ocupă de caritate, de daruri spirituale şi de înviere. Capitolul 16 conţine sfatul lui Pavel de a sta puternici în credinţă.

2 Corinteni: Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel şi un mesaj de mulţumire. Capitolul 2 conţine sfaturi personale pentru Tit. Capitolele 3–7 se ocupă de puterea Evangheliei în vieţile sfinţilor şi ale conducătorilor lor. În capitolele 8–9, sfinţii sunt sfătuiţi să dea cu bucurie săracilor. Capitolele 10–12 afirmă poziţia lui Pavel ca Apostol. Capitolul 13 îndeamnă la perfecţiune.

CORNELIUS. *Vezi, de asemenea,* Neamuri; Petru; Sutaş (centurion)

Un sutaş (centurion) din Cesarea, botezat de Petru (Fapte 10). A fost probabil primul dintre gentili (neamuri) care s-a alăturat Bisericii fără a fi mai întâi convertit la iudaism. Botezul lui Cornelius şi al familiei lui a marcat deschiderea drumului ca Evanghelia să fie predicată neamurilor. Petru, principalul Apostol, care deţinea cheile împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ la acea vreme, a îndrumat această predicare.

COROANĂ. *Vezi, de asemenea,* Viaţă veşnică

Podoabă circulară purtată pe cap de conducători. Poate fi simbolul puterii, al stăpânirii şi al slăvirii celeste. Aceia care îndură până la capăt ţinând toate poruncile lui Dumnezeu vor primi o coroană a vieţii veşnice. (Vezi D&L 20:14; Moise 7:56; JS—M 1:1).

Mă aşteaptă cununa neprihănirii, **2 Tim.** 4:8. Veţi căpăta cununa, care nu se poate veşteji, a slavei, **1 Pet.** 5:4. Morţii care au murit în Domnul vor primi o cunună a neprihănirii, **D&L** 29:13. Ei vor primi o coroană în locaşurile Tatălui Meu, **D&L** 59:2. Domnul îi pregăteşte pe sfinţi pentru a se ridica până la coroana pregătită pentru ei, **D&L** 78:15. Domnul a promis sfinţilor Lui o coroană de slavă la dreapta Lui, **D&L** 104:7.

COT

Măsură de lungime obişnuită la evrei—la origine distanţa dintre cot şi vârful degetelor.

COWDERY, OLIVER

Al doilea vârstnic în Biserica restaurată şi unul dintre cei trei martori despre originea divină şi despre veridicitatea

Cărţii lui Mormon. El a funcţionat în calitate de copist în timp ce Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon de pe plăcile de aur (JS—I 1:66–68).

A primit mărturie despre adevărul traducerii Cărţii lui Mormon, **D&L** 6:17, 22–24. A fost rânduit de Ioan Botezătorul, **D&L** 13 (D&L 27:8; JS—I 1:68–73, vezi notă la versetul 71). După ce aţi obţinut credinţa şi le-aţi văzut cu ochii voştri, veţi mărturisi că le-aţi văzut, **D&L** 17:3, 5. Ţi-am dovedit ţie, prin Spiritul Meu, că lucrurile pe care le-ai scris sunt adevărate, **D&L** 18:2. A fost numit şi rânduit unul dintre administratori peste revelaţii, **D&L** 70:3. A primit cheile preoţiei împreună cu Joseph Smith, **D&L** 110.

CRÂNG SFÂNT. *Vezi* Prima Viziune

(A) CREA, CREAŢIE. *Vezi, de asemenea,* Creaţie spirituală; Isus Hristos; Început; Pământ; Ziua de Sabat

A organiza. Dumnezeu, lucrând prin Fiul Lui, Isus Hristos, a organizat elementele în natură pentru a forma pământul. Tatăl Ceresc şi Isus au creat omul după asemănarea Lor (Moise 2:26–27).

La început Dumnezeu a făcut cerurile şi pământul, **Gen.** 1:1. Să facem om după chipul Nostru, **Gen.** 1:26 (Moise 2:26–27; Avr. 4:26). Toate lucrurile au fost făcute prin El, **Ioan** 1:3, 10. Prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri, **Col.** 1:16 (Mosia 3:8; Hel. 14:12). Dumnezeu a făcut lumile prin Fiul Lui, **Evr.** 1:2. Omul a fost făcut la început, **Mosia** 7:27. Eu am făcut cerul şi pământul şi toate lucrurile, **3 Ne.** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Toţi oamenii au fost făcuţi la începuturi după asemănarea Mea, **Eter** 3:15. Isus Hristos a creat cerurile şi pământul, **D&L** 14:9. El a făcut omul, parte bărbătească şi parte femeiască după chipul Său, **D&L** 20:18. Lumi fără număr am creat Eu, **Moise** 1:33. Prin Singurul Meu Fiu Născut Eu am creat cerul, **Moise** 2:1. Eu, Domnul Dumnezeu, am creat, spiritual, toate lucrurile spirituale înainte ca ele să fie pe faţa pământului, **Moise** 3:5. Milioane de pământuri ca acesta nu ar fi fost începutul numărului creaţiilor Tale, **Moise** 7:30. Dumnezeii au organizat şi au format cerurile, **Avr.** 4:1.

CREATOR. *Vezi* (a) Crea, creaţie; Isus Hristos

CREAŢIE SPIRITUALĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creaţie; Om, oameni

Domnul a creat spiritual toate lucrurile, înainte de a le crea fizic (Moise 3:5).

Domnul a făcut fiece plantă, înainte să fie în pământ, **Gen.** 2:4–6 (Avr. 5:5). Prin puterea Spiritului Meu am creat Eu toate lucrurile - în primul rând spirituale, în al doilea rând temporale, **D&L** 29:31–32. Ceea ce este temporal având înfăţişarea a ceea ce este spiritual, **D&L** 77:2. Eu am făcut lumea şi oamenii înainte ca ei să fie în carne, **Moise** 6:51.

(A) CREDE. *Vezi, de asemenea,* Credinţă; Isus Hristos; Încredere; Necredinţă

A avea credinţă în cineva sau a accepta ceva ca fiind adevărat. O persoană trebuie să se pocăiască şi să creadă în Isus Hristos pentru a fi salvată în împărăţia lui Dumnezeu (D&L 20:29).

Încredeţi-vă în Domnul, Dumnezeul vostru; încredeţi-vă în profeţii Lui, **2 Cron.** 20:20. Daniel n-a fost rănit în cuşca leilor pentru că avusese încredere în Dumnezeu, **Dan.** 6:23. Să ţi se facă ţie după cum ai crezut, **Mat.** 8:13. Tot ceea ce veţi cere cu credinţă, prin rugăciune, veţi primi, **Mat.** 21:22. Nu te teme, crede numai, **Marcu** 5:36. Toate lucrurile sunt cu putinţă celui care crede, **Marcu** 9:23–24. Cine va crede şi se va boteza va fi mântuit, **Marcu** 16:16 (2 Ne. 2:9; 3 Ne. 11:33–35). Oricine crede în Fiul are viaţă veşnică, **Ioan** 3:16, 18, 36 (Ioan 5:24; D&L 10:50). Noi credem şi suntem convinşi că tu eşti Hristosul, **Ioan** 6:69. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi, **Ioan**

11:25–26. Fiindcă am crezut intrăm în odihnă, **Evr.** 4:3. Să credem în Isus Hristos şi să ne iubim unii pe alţii, **1 Ioan** 3:23. Mesia nu va distruge pe nici unul care va crede în El, **2 Ne.** 6:14. Evreii vor fi persecutaţi până când ei vor fi convinşi să creadă în Hristos, **2 Ne.** 25:16. Dacă voi credeţi aceste lucruri, aveţi grijă să le faceţi, **Mosia** 4:10. Fiul va lua asupra Lui păcatele acelora care cred în Numele Său, **Alma** 11:40. Binecuvântat este acela care crede în cuvântul lui Dumnezeu fără să fie forţat, **Alma** 32:16. Dacă doriţi să credeţi, lăsaţi această dorinţă să lucreze în voi, **Alma** 32:27. Dacă voi credeţi în Numele lui Hristos, atunci vă veţi pocăi, **Hel.** 14:13. Oricine crede în Hristos, crede şi în Tatăl, **3 Ne.** 11:35. Niciodată nu a crezut vreun om în Dumnezeu asemeni fratelui lui Iared, **Eter** 3:15. Fiecare lucru care te convinge să crezi în Hristos este trimis de puterea lui Hristos, **Moro.** 7:16–17. Toţi aceia care cred cuvintele Domnului vor fi vizitaţi prin manifestările Spiritului Său, **D&L** 5:16. Aceia care cred în numele Domnului vor deveni fiii lui Dumnezeu, **D&L** 11:30 (Ioan 1:12). Altora le este dat să creadă în cuvintele celorlalţi, **D&L** 46:14. Semnele vor însoţi pe aceia care cred, **D&L** 58:64 (D&L 63:7–12). Aceia care cred, se pocăiesc şi sunt botezaţi vor primi Duhul Sfânt, **Moise** 6:52.

CREDINŢĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Crede; Isus Hristos; Încredere; Speranţă

Încredere în ceva sau cineva. În sensul folosit cel mai adesea în scripturi, credinţa înseamnă încrederea în Isus Hristos care conduce o persoană la supunere faţă de El. Credinţa trebuie centrată asupra lui Isus Hristos pentru ca ea să ducă pe cineva la salvare. Sfinţii din zilele din urmă au, de asemenea, credinţă în Dumnezeu Tatăl, în Duhul Sfânt, în puterea preoţiei şi în alte aspecte importante ale Evangheliei restaurate.

Credinţa implică speranţă pentru lucruri care nu se văd dar care sunt adevărate (Evr. 11:1; Alma 32:21; Eter 12:6). Credinţa se aprinde ascultând Evanghelia predicată de slujitorii autorizaţi trimişi de Dumnezeu (Rom. 10:14–17). Minunile nu duc la credinţă, însă credinţa puternică se dezvoltă prin supunere faţă de Evanghelia lui Isus Hristos. Cu alte cuvinte, credinţa vine prin dreptate (Alma 32:40–43; Eter 12:4, 6, 12; D&L 63:9–12).

Adevărata credinţă aduce minuni, viziuni, vise, tămăduiri şi toate darurile lui Dumnezeu pe care El le dă sfinţilor Săi. Prin credinţă cineva poate obţine iertarea păcatelor şi, mai târziu, poate să stea în prezenţa lui Dumnezeu. Lipsa credinţei duce la disperare, care vine datorită nedreptăţii (Moro. 10:22).

Cel neprihănit va trăi prin credinţă, **Hab.** 2:4. Credinţa ta te-a tămăduit, **Mat.** 9:22 (Marcu 5:34; Luca 7:50). Facă-vi-se după credinţa voastră, **Mat.** 9:29. Dacă aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, nimic nu v-ar fi cu neputinţă, **Mat.** 17:20 (Luca 17:6). M-am rugat pentru tine ca să nu piară credinţa ta, **Luca** 22:32. Credinţa în Numele lui Hristos l-a întărit pe omul acesta, **Fapte** 3:16. Credinţa vine în urma auzirii cuvântului lui Dumnezeu, **Rom.** 10:17. Dacă Hristos n-a înviat, atunci zadarnică este credinţa voastră, **1 Cor.** 15:14. Credinţa lucrează prin dragoste, **Gal.** 5:6. Prin har aţi fost mântuiţi, prin credinţă, **Ef.** 2:8 (2 Ne. 25:23). Luaţi scutul credinţei, **Ef.** 6:16 (D&L 27:17). Mi-am isprăvit alergarea, am păzit credinţa, **2 Tim.** 4:7. Credinţa este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, **Evr.** 11:1. Fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui, **Evr.** 11:6. Credinţa, dacă n-are fapte, este moartă, **Iac.** 2:17–18, 22. Mă voi duce să fac lucrurile pe care mi le-a poruncit Domnul, **1 Ne.** 3:7. Domnul este în putere să facă toate lucrurile pentru copiii oamenilor, de va fi ca ei să dovedească credinţă în El, **1 Ne.** 7:12. Săgeţile din Liahona funcţionau după credinţă, **1 Ne.** 16:28. Să se pocăiască

şi să fie botezaţi în Numele Lui, având credinţă desăvârşită în Cel Sfânt, **2 Ne.** 9:23. Hristos face miracole minunate pentru copiii oamenilor după credinţa lor, **2 Ne.** 26:13 (Eter 12:12; Moro. 7:27–29, 34–38). Păcatele lui Enos au fost iertate datorită credinţei lui în Hristos, **Enos** 1:3–8. Salvarea nu vine la nimeni decât prin credinţă în Domnul Isus Hristos, **Mosia** 32:12. Inimile sunt schimbate prin credinţă în Numele Lui, **Mosia** 5:7. Rugăciunile slujitorilor lui Dumnezeu sunt satisfăcute după credinţa lor, **Mosia** 27:14. Dă-ne nouă putere după credinţa noastră în Hristos, **Alma** 14:26. Vei striga Numele lui Dumnezeu în credinţă, **Alma** 22:16. Credinţa nu înseamnă să ai o cunoaştere desăvârşită despre lucruri, **Alma** 32:21 (Eter 12:6). Când începe să se mărească, să-l îngrijiţi prin credinţă, **Alma** 33:23 (Alma 32:28). Supravieţuirea lor s-a datorat puterii miraculoase a lui Dumnezeu din cauza credinţei lor nespus de mari, **Alma** 57:25–27. Atâţia câţi vor privi la Fiul lui Dumnezeu cu credinţă vor putea să trăiască, **Hel.** 8:15. Eu văd că este suficientă credinţa voastră pentru ca Eu să vă vindec, **3 Ne.** 17:8. Credinţa înseamnă lucruri care sunt nădăjduite, dar nevăzute, **Eter** 12:6. Toţi aceia care au făcut miracole le-au făcut prin credinţă, **Eter** 12:12–18. Dacă ei au credinţă în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei, **Eter** 12:27–28, 37. Mormon a propovăduit despre credinţă, nădejde şi milostenie, **Moro.** 7. Orice veţi cere Tatălui în Numele Meu, care este bun, în credinţă, crezând că voi veţi primi, iată acest lucru vă va fi dat vouă, **Moro.** 7:26. Cei care au credinţă în Hristos se vor lipi de orice lucru bun, **Moro.** 7:28. Dacă vei întreba, având credinţă în Hristos, El îţi va arăta adevărul, **Moro.** 10:4. Fără credinţă nu poţi să faci nimic; de aceea cere în credinţă, **D&L** 8:10. Le va fi acordat potrivit cu credinţa din rugăciunile lor, **D&L** 10:47, 52. Toţi oamenii trebuie să rabde în credinţă, în numele Lui, până la sfârşit, **D&L** 20:25, 29. Hotărârea de iertare prin harul lui Hristos este dreaptă şi adevărată, **D&L** 20:30. Spiritul vă va fi dat vouă prin rugăciune făcută cu credinţă, **D&L** 42:14. Credinţa nu vine prin semne, ci semnele îi urmează pe aceia care cred, **D&L** 63:9–12. Părinţii trebuie să-i înveţe pe copii credinţa în Hristos, **D&L** 68:25. Căutaţi să învăţaţi, chiar prin studiu şi prin credinţă, **D&L** 88:118. Credinţa în Domnul Isus Hristos este primul principiu al Evangheliei, **A de C** 1:4.

CREŞTINI. *Vezi, de asemenea,* Sfânt; Ucenic

Nume dat acelora care cred în Isus Hristos.

Deşi acest termen este folosit în mod obişnuit în întreaga lume, Domnul i-a denumit pe cei ce Îl urmează cu adevărat pe Hristos, sfinţi (Fapte 9:13, 32, 41; 1 Cor. 1:2; D&L 115:4).

Ucenicilor li s-a dat numele de creştini, **Fapte** 11:26. Oricine suferă pentru că este creştin, să nu-i fie ruşine, **1 Pet.** 4:16. Datorită legământului veţi fi numiţi copiii lui Hristos, **Mosia** 5:7. Adevăraţii credincioşi au fost numiţi creştini de către cei care nu erau membri ai Bisericii, **Alma** 46:13–16.

CRONICI

Două cărţi din Vechiul Testament. Ele oferă istorisirea pe scurt a evenimentelor de la Creaţie până la proclamaţia lui Cir care permitea evreilor să se întoarcă în Ierusalim.

Cartea întâi a cronicilor: Capitolele 1–9 prezintă genealogiile de la Adam la Saul. Capitolul 10 înregistrează moartea lui Saul. Capitolele 11–22 arată evenimentele legate de domnia lui David. Capitolele 23–27 explică cum Solomon a fost făcut rege şi leviţii au primit slujbele lor. Capitolul 28 arată cum David i-a poruncit lui Solomon să construiască un templu. Capitolul 29 redă moartea lui David.

A doua carte a cronicilor: Capitolele 1–9 urmăresc evenimentele legate de

domnia lui Solomon. Capitolele 10–12 povestesc domnia fiului lui Solomon, Roboam, în timpul căreia Regatul Unit al Israelului a fost împărţit în Regatul de Nord şi Regatul de Sud. Capitolele 13–36 descriu domniile diverşilor regi până la înrobirea regatului Iudeii de către Nebucadneţar. Cartea se încheie cu decretul lui Cir prin care copiii înrobiţi ai lui Iuda se puteau întoarce în Ierusalim.

CRONOLOGIE

Următoarea cronologie sau listă a evenimentelor nu este atotcuprinzătoare şi are ca scop să ofere cititorului o idee despre ordinea evenimentelor din timpurile Bibliei şi ale Cărţii lui Mormon.

Evenimente din zilele primilor patriarhi: (datorită dificultăţilor în datarea exactă a evenimentelor din această secţiune, nu se dau date).

î.H. (sau î. e. n.—Înaintea erei noastre)

4000 Căderea lui Adam.
Slujirea lui Enoh.
Slujirea lui Noe; potopul.
S-a construit Turnul din Babel; iarediţii călătoresc spre pământul făgăduinţei.
Slujirea lui Melhisedec.
Moartea lui Noe.
Naşterea lui Avram (Avraam).
Naşterea lui Isaac.
Naşterea lui Iacov.
Naşterea lui Iosif.
Iosif este vândut în Egipt.
Iosif apare înaintea Faraonului.
Iacov (Israel) şi familia lui merg în Egipt.
Moartea lui Iacov (Israel).
Moartea lui Iosif.
Naşterea lui Moise.
Moise îi eliberează pe copiii lui Israel din Egipt (Exodul).
Înălţarea lui Moise.
Moartea lui Iosua.
După moartea lui Iosua, începe perioada judecătorilor, primul judecător fiind Otniel, iar ultimul Samuel; ordinea şi datele celorlalţi sunt foarte incerte.
Saul este uns rege.

Evenimente din Regatul Unit al Israelului:

1095 Începe domnia lui Saul.
1063 David este uns rege de către Samuel.
1055 David devine rege în Hebron.
1047 David devine rege în Ierusalim; Natan şi Gad profetizează.
1015 Solomon devine rege al întregului Israel.
991 Templul este terminat.
975 Moare Solomon; cele zece triburi din nord se răscoală împotriva lui Roboam, fiul lui Solomon, iar Israelul este împărţit.

Evenimente din Israel:	*Evenimente din Regatul lui Iuda:*	*Evenimente din istoria Cărţii lui Mormon:*
975 Ieroboam era rege al Israelului.		
875 Ahab domneşte în Samaria peste Israelul de Nord; Ilie profetizează.	949 Şişac, rege al Egiptului, pradă Ierusalimul.	
851 Elisei făptuieşte mari minuni.		
792 Amos profetizează.		
790 Iona şi Osea profetizează.		
	740 Isaia începe să profetizeze. (Este întemeiată Roma; în 747, Nabonasar era rege în Babilon; Tiglat-Pileser III a fost rege în Asiria din 747 până în 734).	
	728 Ezechia a fost rege în regatul lui Iuda. (Salmaneser IV era rege în Asiria).	
721 Regatul de Nord este distrus; cele zece triburi sunt luate în robie; Mica profetizează.		
	642 Naum profetizează.	
	628 Ieremia şi Ţefania profetizează.	
	609 Obadia profetizează; Daniel este luat în robie în Babilon. (Nineve a căzut în 606; Nebucadneţar a fost rege în Babilon din 604 în 561).	
	598 Ezechiel profetizează în Babilon; Habacuc profetizează; Zedechia a fost rege în regatul lui Iuda.	600 Lehi părăseşte Ierusalimul.
	587 Nebucadneţar înrobeşte Ierusalimul.	588 Mulec pleacă din Ierusalim înspre ţara făgăduită.
		588 Nefiţii se separă de lamaniţi (între 588 şi 570).

Evenimente din istoria iudeilor:	*Evenimente din istoria Cărţii lui Mormon:*
537 Cir decretează că iudeii se pot întoarce din Babilon.	
520 Hagai şi Zaharia profetizează.	
486 A trăit Estera.	

Evenimente din istoria iudeilor:

458 Ezra a fost însărcinat să facă reforme.
444 Neemia a fost numit guvernator al Iudeii.
432 Maleahi profetizează.

332 Alexandru cel Mare a cucerit Siria şi Egiptul.
323 Moare Alexandru.
277 S-a început Septuagintul, traducerea scripturilor evreieşti în limba greacă.
167 Matatia Macabeul, se răscoală împotriva Siriei.
166 Iuda Macabeu devine conducător al iudeilor.
165 Templul este curăţat şi dedicat din nou; este iniţiată Hanuca (sărbătoarea luminii).
161 Moare Iuda Macabeu.

63 Pompei cucereşte Ierusalimul şi încetează domnia Macabeilor în Israel.
51 A domnit Cleopatra.
41 Irod şi Fasael au fost făcuţi tetrarhi reuniţi ai Iudeii.
37 Irod devine conducătorul Ierusalimului.
31 Se dă lupta de la Actium; Augustus a fost împărat al Romei din anul 31 î.H. până în anul 14 D.H.
30 Moare Cleopatra.
17 Irod restaurează templul.

Evenimente din istoria Cărţii lui Mormon:

400 Iarom primeşte plăcile.
360 Omni primeşte plăcile.

148 Abinadi este martirizat; Alma restabileşte Biserica printre nefiţi.
124 Beniamin ţine ultimul său discurs nefiţilor.
100 Alma cel Tânăr şi fiii lui Mosia îşi încep lucrarea.
91 Domnia judecătorilor începe printre nefiţi.

6 Samuel Lamanitul profetizează despre naşterea lui Hristos.

Evenimente din istoria creştinătăţii:

d.H. (sau e. n.—Era Noastră)
Naşterea lui Isus Hristos
30 Începe slujirea lui Hristos.
33 Hristos a fost răstignit.

35 Pavel este convertit.
45 Pavel face prima călătorie misionară.
58 Pavel este trimis la Roma.
61 Se încheie istoria Faptelor Apostolilor.
62 Arde Roma; creştinii sunt persecutaţi sub Nero.
70 Creştinii se retrag la Pella; Ierusalimul este atacat şi capturat.
95 Creştinii sunt persecutaţi de Domiţian.

Evenimente din istoria Cărţii lui Mormon:

d.H. sau e. n.

34 sau
35 Isus înviat apare în America.

385 Naţiunea nefită este nimicită.
421 Moroni ascunde plăcile.

CRUCE. *Vezi, de asemenea,* Golgota; Ispăşire, (a) ispăşi; Împărtăşanie; Isus Hristos; Răstignire

Structura din lemn pe care a fost răstignit Isus Hristos (Marcu 15:20–26). Astăzi, în lume, mulţi se gândesc la ea ca la un simbol al răstignirii lui Hristos şi al sacrificiului ispăşitor; cu toate acestea, Domnul a hotărât propriile lui simboluri pentru răstignirea şi sacrificiul Său—pâinea şi apa împărtăşaniei (Mat. 26:26–28; D&L 20:40, 75–79). În scripturi, aceia care îşi poartă crucea sunt cei care Îl iubesc pe Isus Hristos atât de mult încât ei resping orice necinstire a lui Dumnezeu şi orice poftă lumească şi ţin poruncile Lui (TJS, Mat. 16:25–26).

Ia-ţi crucea şi urmează-Mă, **Marcu** 10:21 (3 Ne. 12:30; D&L 23:6). Isus a suferit crucea şi şade de-a dreapta scaunului de domnie a lui Dumnezeu, **Evr.** 12:2. El a fost răstignit pe cruce şi ucis pentru păcatele lumii, **1 Ne.** 11:33. Cei care au îndurat crucile lumii vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu, **2 Ne.** 9:18. Tatăl Meu M-a trimis pe Mine ca Eu să pot fi ridicat pe cruce, **3 Ne.** 27:14–15. Acela care nu îşi va lua crucea şi nu Mă va urma şi nu va ţine poruncile Mele, nu va fi salvat, **D&L** 56:2. Priveşte pe Fiul Omului ridicat pe cruce, **Moise** 7:55.

(A) CUGETA. *Vezi, de asemenea,* Revelaţie; Rugăciune

A medita şi a gândi profund, deseori, asupra scripturilor sau asupra altor lucruri ale lui Dumnezeu. În asociere cu rugăciunea, cugetarea asupra lucrurilor lui Dumnezeu poate aduce revelaţie şi înţelegere.

Maria se gândea la aceste lucruri în inima ei, **Luca** 2:19. Cum stăteam cumpănind în inima mea, am fost purtat, **1 Ne.** 11:1. Inima mea cântăreşte scripturile, **2 Ne.** 4:15. Nefi şi-a continuat drumul spre casă chibzuind asupra lucrurilor pe care i le arătase Domnul, **Hel.** 10:2–3. Duceţi-vă la casele voastre şi gândiţi-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus, **3 Ne.** 17:3. Să vă aduceţi aminte cât de milostiv a fost Domnul

şi să cântăriţi în inimile voastre, **Moro.** 10:3. Să cugeţi asupra lucrurilor pe care le-ai primit, **D&L** 30:3. În timp ce meditam la aceste lucruri, Domnul ne-a luminat ochii înţelegerii noastre, **D&L** 76:19. Stăteam în camera mea, meditând la scripturi, **D&L** 138:1–11. Am meditat iar şi iar asupra lui, **JS—I** 1:12.

CUMORA, DEALUL. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Moroni, Fiul lui Mormon; Smith, Joseph, fiul.

Un mic deal aflat în vestul New York-ului, Statele Unite ale Americii. Aici, un profet străvechi, pe nume Moroni, a ascuns plăcile de aur conţinând câteva dintre înregistrările popoarelor nefit şi iaredit. Joseph Smith a fost îndrumat la acest deal în 1827 prin Moroni cel înviat pentru a lua aceste plăci şi pentru a traduce o parte din ele. Această traducere este Cartea lui Mormon.

Nefiţii s-au adunat la Cumora, **Morm.** 6:2–4. Cumora era într-un ţinut cu multe ape, **Morm.** 6:4. Mormon a ascuns cronicile în dealul Cumora, **Morm.** 6:6. Toţi nefiţii, în afară de douăzeci şi patru, au fost ucişi la Cumora, **Morm.** 6:11. Veşti bune din Cumora, **D&L** 128:20. Joseph Smith a luat plăcile de pe Dealul Cumora, **JS—I** 1:42, 50–54, 59.

CUNOAŞTERE. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Înţelegere; Înţelepciune

Înţelegere, mai ales a adevărului, aşa cum este el explicat sau confirmat de către Spirit.

Domnul este un Dumnezeu al cunoaşterii, **1 Sam.** 2:3. Domnul este desăvârşit în cunoaştere, **Iov.** 37:16. Teama de Domnul este începutul cunoaşterii, **Prov.** 1:7. Cine are cunoaştere îşi înfrânează vorbele, **Prov**. 17:27. Pământul va fi plin de cunoaşterea Domnului, **Isa.** 11:9 (2 Ne. 21:9; 30:15). Voi aţi luat cheia cunoaşterii, **Luca** 11:52. Dragostea de Hristos întrece cunoaşterea, **Ef.** 3:19. Adăugaţi credinţei virtute, iar virtuţii cunoaştere, **2 Pet.** 1:5. Nefi a avut o mare cunoaştere despre bunătatea lui Dumnezeu, **1 Ne.** 1:1. Ei vor ajunge să-L cunoască pe Mântuitorul lor, **2 Ne.** 6:11. Cei drepţi vor avea o cunoaştere desăvârşită despre dreptatea lor, **2 Ne.** 9:14. Spiritul dă cunoaştere, **Alma** 18:35. Cunoaşterea voastră este perfectă în acel lucru, **Alma** 32:34. Lamaniţii vor fi aduşi la adevărata cunoaştere a Mântuitorului lor, **Hel.** 15:13. Veţi putea cunoaşte cu o cunoaştere perfectă că aceasta este de la Dumnezeu, **Moro.** 7:15–17. Sfinţii vor găsi mari comori de cunoştinţe, **D&L** 89:19. Cunoaşterea pură lărgeşte considerabil sufletul, **D&L** 121:42. Acela care are cheile sfintei preoţii nu are nici o dificultate în obţinerea cunoaşterii faptelor, **D&L** 128:11. Dacă o persoană câştigă cunoaştere în această viaţă, ea va fi avantajată în lumea care va veni, **D&L** 130:19. Este imposibil să fii salvat în ignoranţă, **D&L** 131:6.

CUNUNĂ. *Vezi* Coroană

CURAJ, CURAJOS. *Vezi, de asemenea,* Credinţă; Teamă

A nu avea teamă, mai ales de a face ceea ce este drept.

Întăriţi-vă şi îmbărbătaţi-vă, **Deut.** 31:6 (Ios. 1:6–7). Fiţi curajoşi ca să ţineţi şi să împliniţi tot ceea ce este scris, **Ios.** 23:6. Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, **2 Tim.** 1:7. Când a auzit, inima lui a început să prindă curaj, **Alma** 15:4 (Alma 62:1). Fiii lui Helaman erau nespus de curajoşi, **Alma** 53:20–21. Niciodată nu am văzut un curaj atât de mare, **Alma** 56:45. Curaj, fraţilor, şi înainte, înainte spre victorie, **D&L** 128:22.

CURAT ŞI A NU FI CURAT. *Vezi, de asemenea,* Legea lui Moise; Murdărie; Pur, puritate

În Vechiul Testament, Domnul le-a revelat lui Moise şi vechilor israeliţi că doar anumite mâncăruri sunt considerate curate sau, cu alte cuvinte, bune de mâncat. Deosebirea pe care au făcut-o israeliţii între mâncărurile curate şi cele care nu sunt curate a avut un mare efect

în viaţa lor religioasă şi socială. Anumite soiuri de animale, păsări şi peşti erau considerate curate şi acceptate ca hrană, în timp ce celelalte erau considerate că nu sunt curate şi erau interzise (Lev. 11; Deut. 14:3–20). Şi unele persoane bolnave erau considerate ca nefiind curate.

În sens spiritual, a fi curat înseamnă a fi liber de păcat şi de dorinţe păcătoase. În acest sens cuvântul este folosit pentru a descrie o persoană care este virtuoasă şi are o inimă pură (Ps. 24:4). Poporul de legământ al lui Dumnezeu a avut întotdeauna îndrumări deosebite pentru a fi curat (3 Ne. 20:41; D&L 38:42; 133:5).

Cel ce are mâinile curate şi inima pură se va urca pe muntele Domnului, **Ps.** 24:3–5. Să nu numeşti pe nici un om spurcat sau necurat, **Fapte** 10:11–28. Să priviţi în sus către Dumnezeu, în ziua aceea, cu o inimă pură şi cu mâinile curate, **Alma** 5:19. Domnul va dojeni Sionul până când va fi curat, **D&L** 90:36. Fiţi curaţi, voi care purtaţi vasele Domnului, **D&L** 133:4–5, 14 (Isa. 52:11).

CURCUBEU. *Vezi, de asemenea,* Arcă; Noe, patriarh biblic; Potopul din timpul lui Noe

Semn sau dovadă a legământului lui Dumnezeu cu Noe (Gen. 9:13–17). TJS Gen. 9:21–25 explică faptul că legământul include promisiunile că pământul nu va mai fi niciodată inundat cu potop de apă, că Sionul lui Enoh se va întoarce şi că Domnul va veni din nou să locuiască pe pământ.

CUVÂNT. *Vezi* Isus Hristos—Existenţa premuritoare a lui Hristos

CUVÂNT DE ÎNŢELEPCIUNE

Lege a sănătăţii dezvăluită de către Domnul, pentru folosul fizic şi spiritual al sfinţilor (D&L 89). Despre aceasta se vorbeşte în mod obişnuit ca fiind Cuvântul de Înţelepciune. Domnul i-a învăţat, totdeauna, pe ucenicii Săi principiile sănătăţii. Domnul i-a dezvăluit lui Joseph Smith ce fel de alimente să se mănânce şi care să fie evitate, împreună cu o promisiune de binecuvântări temporale şi spirituale pentru supunerea faţă de Cuvântul de Înţelepciune.

Să nu beţi vin, nici băuturi tari, **Lev.** 10:9. Vinul este batjocoritor, iar băuturile tari sunt gălăgioase, **Prov.** 20:1. Băuturile tari vor fi amare pentru cei ce le beau, **Isa.** 24:9. Daniel nu a vrut să se spurce cu bucatele şi vinul împăratului, **Dan.** 1:8. Dacă un om pângăreşte Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu, **1 Cor.** 3:16–17. Beţivii nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:10 (Gal. 5:21). Oricine interzice întrebuinţarea cărnii, pentru ca omul să nu o mănânce, nu este aprobat de Dumnezeu, **D&L** 49:18–21. Toate lucrurile care vin din pământ să fie folosite cu judecată, nu din belşug, **D&L** 59:20. Domnul i-a sfătuit pe sfinţi să nu folosească vin, băuturi tari, tutun şi băuturi fierbinţi, **D&L** 89:1–9. Ierburile, fructele, carnea şi cerealele sunt rânduite pentru folosinţa omului şi a animalelor, **D&L** 89:10–17. Supunerea faţă de Cuvântul de Înţelepciune aduce binecuvântări temporale şi spirituale, **D&L** 89:18–21.

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Poruncile lui Dumnezeu; Revelaţie; Scripturi

Instrucţiuni, porunci sau mesaj de la Dumnezeu. Copiii lui Dumnezeu pot primi cuvântul Lui direct prin revelaţie de la Spirit sau prin slujitorii Lui aleşi (D&L 1:38).

Prin fiecare cuvânt care iese din gura Domnului trăieşte omul, **Deut.** 8:3 (Mat. 4:4; D&L 84:43–44). Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele Mele şi o lumină pe cărarea Mea, **Ps.** 119:105. Toţi au fost plini de Duhul Sfânt şi au vestit cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală, **Fapte** 4:31–33. Bara de fier era cuvântul lui Dumnezeu care ducea la pomul vieţii, **1 Ne.** 11:25 (1 Ne. 15:23–25). Eraţi lipsiţi de sentimente, aşa încât nu aţi putut să simţiţi cuvintele Lui, **1 Ne.** 17:45–46. Vai de acela

care respinge cuvântul lui Dumnezeu! **2 Ne.** 27:14 (2 Ne. 28:29; Eter 4:8). Înaintaţi, ospătându-vă din cuvântul lui Hristos, **2 Ne.** 31:20 (2 Ne. 32:3). Din cauza necredinţei lor, ei nu puteau înţelege cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 26:3 (Alma 12:10). Ei cercetaseră scripturile cu sârguinţă, pentru ca să poată cunoaşte cuvântul lui Dumnezeu, **Alma** 17:2. Să fie pusă la încercare virtutea cuvântului lui Dumnezeu, **Alma** 31:5. Alma a asemuit cuvântul lui Dumnezeu cu o sămânţă, **Alma** 32:28–43. Tot ceea ce vor spune atunci când sunt inspiraţi de Duhul Sfânt, va fi cuvântul Domnului, **D&L** 68:4. Veţi trăi prin fiecare cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu, **D&L** 84:44–45. Cine va păstra ca pe o comoară cuvântul Meu nu va fi înşelat, **JS—M** 1:37.

CVORUM. *Vezi, de asemenea,* Preoţie

Cuvântul *cvorum* poate fi folosit în două feluri: (1) Un anumit grup de bărbaţi care deţin acelaşi oficiu al preoţiei; (2) O majoritate sau numărul minim de membri dintr-un grup al preoţiei care trebuie să fie prezenţi la o întrunire pentru a se ocupa de treburile Bisericii (D&L 107:28).

Cvorumurile Primei Preşedinţii, al Celor Doisprezece şi al Celor Şaptezeci şi relaţiile dintre ele, sunt descrise în **D&L** 107:22–26, 33–34 (D&L 124:126–128). Fiecare decizie luată de aceste cvorumuri trebuie să fie prin unanimitate, **D&L** 107:27. Deciziile unui cvorum trebuie luate cu toată dreptatea, **D&L** 107:30–32. Sunt descrise îndatoririle preşedinţilor cvorumurilor preoţeşti, **D&L** 107:85–96. Cvorumul vârstnicilor este instituit pentru slujitorii permanenţi, **D&L** 124:137.

DALILA. *Vezi, de asemenea,* Filisteni

O filistină din Vechiul Testament care l-a înşelat şi l-a trădat pe Samson (Jud. 16).

DAMASC

Oraş străvechi din Siria.

Damascul se află pe o câmpie bogată, la marginea deşertului şi este scăldat bine de râul Barada. Este adesea menţionat în scripturi (începând cu Gen. 15:2). Pavel era în drum spre Damasc când i s-a înfăţişat Domnul înviat (Fapte 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20; 2 Cor. 11:32–33).

DAN. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Iacov şi al Bilhei, slujnica Rahelei (Gen. 30:5–6).

Tribul lui Dan: Pentru binecuvântarea lui Iacov asupra lui Dan, vezi Gen. 49:16–18. Pentru binecuvântarea lui Moise asupra tribului lui Dan, vezi Deut. 33:22. După ce s-a stabilit în Canaan, tribul lui Dan a primit o bucată de pământ mică, dar foarte fertilă (Ios. 19:40–48). Ei au avut multe greutăţi în apărarea ei împotriva amoriţilor (Jud. 1:34) şi împotriva filistenilor (Jud. 13:2, 25; 18:1). Drept urmare, daniţii s-au mutat la nord de Palestina (Jud. 18), în preajma Laisului şi au schimbat numele acestui oraş, numindu-l Dan. Acest oraş este bine cunoscut ca fiind limita de nord a Palestinei, care se întindea „de la Dan chiar până în Beer-Şeba".

DANIEL

Principalul personaj din cartea lui Daniel din Vechiul Testament; un profet al lui Dumnezeu şi un om cu mare credinţă.

Nu se cunoaşte nimic despre părinţii lui, deşi el părea să fi fost de obârşie regească (Dan. 1:3). El a fost luat în captivitate în Babilon, unde a primit numele de Beltşaţar (Dan. 1:6–7). Daniel şi alţi trei captivi au refuzat mâncarea regelui din motive religioase (Dan. 1:8–16).

Daniel a câştigat favorurile lui Nebucadneţar şi ale lui Dariu prin puterea sa de a interpreta visele (Dan. 2; 4). De asemenea, el a citit şi a interpretat scrierea de pe zid (Dan. 5). Duşmanii au complotat împotriva lui şi el a fost aruncat într-o cuşcă cu lei, dar Domnul i-a salvat viaţa (Dan. 6).

Cartea lui Daniel: Cartea are două părţi: capitolele 1–6 sunt povestiri despre Daniel şi cei trei tovarăşi ai lui; capitolele 7–12 sunt viziuni profetice ale lui Daniel. Cartea ne învaţă importanţa de a fi credincios lui Dumnezeu şi ilustrează cum îi binecuvântează Domnul pe cei credincioşi.

O contribuţie deosebită a cărţii constă în interpretarea visului regelui Nebucadneţar. În vis, împărăţia lui Dumnezeu din ultimile zile este descrisă ca o piatră desprinsă din munte. Piatra se va rostogoli până ce va umple întreg pământul (Dan. 2; vezi, de asemenea, D&L 65:2).

DAR. *Vezi, de asemenea,* Darul Duhului Sfânt; Darurile Spiritului

Dumnezeu dă multe binecuvântări şi daruri omului.

Există multe daruri spirituale, **1 Cor.** 12:4–10. Umblaţi după darurile cele mai bune, **1 Cor.** 12:31. Orice dar desăvârşit este de la Dumnezeu, **Iac.** 1:17. Puterea Duhului Sfânt este darul lui Dumnezeu, **1 Ne.** 10:17. Aceia care spun că nu există daruri, nu cunosc Evanghelia lui Hristos, **Morm.** 9:7–8. Fiecare dar bun vine de la Hristos, **Moro**. 10:8–18. Viaţa veşnică este cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu, **D&L** 14:7 (1 Ne. 15:36). Darurile sunt date acelora care Îl iubesc pe Domnul, **D&L** 46:8–11. Nu tuturor le este dat fiecare dar, **D&L** 46:11–29.

DARIU. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon

Personaj din Vechiul Testament - rege al mezilor, care a domnit în Babilon după moartea lui Belşaţar (Dan. 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

DARUL DUHULUI SFÂNT. *Vezi, de asemenea,* Dar; Darurile Spiritului; Duhul Sfânt; Dumnezeu, Dumnezeire

Este dreptul fiecărui membru botezat şi demn al Bisericii de a avea influenţa permanentă a Duhului Sfânt. După botezul unei persoane în adevărata Biserică a lui Isus Hristos, aceasta primeşte Darul Duhului Sfânt prin aşezarea mâinilor de către o persoană care are autoritatea cuvenită (Fapte 8:12–25; Moro. 2:1–3; D&L 39:23). Despre primirea darului Duhului Sfânt se vorbeşte adesea ca fiind botezul prin foc (Mat. 3:11; D&L 19:31).

Oamenilor li se porunceşte să se pocăiască, să fie botezaţi şi să primească darul Duhului Sfânt, **Fapte** 2:38. Petru şi Ioan au acordat darul Duhului Sfânt prin aşezarea mâinilor, **Fapte** 8:14–22. Duhul Sfânt se dă prin aşezarea mâinilor, **Fapte** 19:2–6. Iertarea păcatelor vine prin foc şi prin Duhul Sfânt, **2 Ne.** 31:17. Noi credem în aşezarea mâinilor pentru darul Duhului Sfânt, **A de C** 1:4.

DARURILE SPIRITULUI. *Vezi, de asemenea,* Dar

Binecuvântări spirituale, speciale, acordate de Domnul celor demni pentru folosul lor şi pentru a le folosi spre binecuvântarea altora. Pentru descrierea darurilor Spiritului, studiaţi D&L 46:11–33; 1 Cor. 12:1–12; Moro. 10:8–18.

Umblaţi după darurile cele mai bune, **1 Cor.** 12:31 (1 Cor. 14:1). Nefiţilor li s-au dat multe daruri ale Spiritului, **Alma** 9:21. Vai de cel care va spune că Domnul nu mai lucrează prin daruri sau prin puterea Duhului Sfânt, **3 Ne.** 29:6. Dumnezeu dă daruri celor credincioşi, **Morm.** 9:7. Darurile vin prin Spiritul lui Hristos, **Moro.** 10:17. Există multe daruri şi fiecărui om îi este dat un dar prin Spirit, **D&L** 46:11. Conducătorilor Bisericii li se dă capacitatea de a discerne toate darurile Spiritului, **D&L** 46:27. Preşedintele Bisericii are toate darurile lui Dumnezeu, **D&L** 107:92.

DATORIE. *Vezi, de asemenea,* (a) Iertа

Potrivit sensului folosit în scripturi, banii sau bunurile datorate altuia fac ca datornicul să se afle într-o formă de robie. În alt sens, Isus ne-a învăţat că trebuie să Îl rugăm pe Tatăl să ne ierte nouă datoriile sau să ne elibereze de plata preţului păcatelor noastre—prin ispăşirea lui Isus Hristos—după ce noi

i-am iertat pe ceilalţi pentru greşelile lor faţă de noi, (Mat. 6:12; 3 Ne. 13:11).

Cel rău împrumută şi nu dă înapoi, **Ps.** 37:21. Datornicul este robul celui care i-a dat cu împrumut, **Prov.** 22:7. Ţi-am iertat ţie întreaga datorie, nu trebuia să ai şi tu milă de tovarăşul tău? **Mat.** 18:23–35. Să nu datoraţi nimănui nimic, ci doar să vă iubiţi unii pe alţii, **Rom.** 13:8. Voi sunteţi îndatoraţi pe vecie Tatălui vostru Ceresc, **Mosia** 2:21–24, 34. Oricine împrumută de la vecinul lui, trebuie să dea înapoi ceea ce a împrumutat, **Mosia** 4:28. Plăteşte datoria şi eliberează-te din robie, **D&L** 19:35. Este interzis să vă îndatoraţi la duşmanii voştri, **D&L** 64:27. Să plătiţi toate datoriile voastre, **D&L** 104:78. Să nu intri în datorii pentru construcţia casei Domnului, **D&L** 115:13.

DATORIE. *Vezi, de asemenea*, Supunere, supus, (a) se supune

În scripturi, sensul este de sarcină, numire sau responsabilitate, dată adesea de Domnul sau de slujitorii Lui.

Ţineţi poruncile Lui, pentru că aceasta este datoria oricărui om, **Ecl.** 12:13. Ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, **Mica** 6:8. Trebuie să ne supunem mai mult lui Dumnezeu decât oamenilor, **Fapte** 5:29. Au fost loviţi cu suferinţe ca să-i aţâţe la amintirea datoriei lor, **Mosia** 1:17. Sunt descrise datoriile vârstnicilor, preoţilor, învăţătorilor şi diaconilor, **D&L** 20:38–67. Deţinătorii preoţiei trebuie să participe la toate îndatoririle din familie, **D&L** 20:47, 51. Sunt descrise îndatoririle membrilor după botez, **D&L** 20:68–69. Vârstnicii Mei trebuie să aştepte puţin ca oamenii Mei să-şi cunoască mai bine îndatoririle, **D&L** 105:10. Fie ca orice om să-şi înveţe îndatorirea, **D&L** 107:99–100.

DAVID. *Vezi, de asemenea,* Bat-Şeba; Psalm

Rege al Israelului din Vechiul Testament.

David era fiul lui Isai din tribul lui Iuda. El era un tânăr curajos care a ucis un leu, un urs şi pe uriaşul filistean Goliat (1 Sam. 17). David a fost ales şi uns să fie rege al Israelului. Ca şi Saul, în perioada maturităţii el s-a făcut vinovat de crime grave, dar, spre deosebire de Saul, el a fost capabil de pocăinţă adevărată. De aceea el a putut afla iertarea, cu excepţia uciderii lui Urie (D&L 132:39). Viaţa lui poate fi împărţită în patru părţi: (1) la Betleem, unde a fost păstor (1 Sam. 16–17); (2) la curtea Regelui Saul (1 Sam. 18–19:18); (3) ca fugar (1 Sam. 19:18–2 Sam. 1:27); (4) ca rege peste Iuda şi Hebron (2 Sam. 2–4) şi mai târziu ca rege peste întreg Israelul (2 Sam. 5–1 Regi 2:11).

Păcatul de adulter al lui David cu Bat-Şeba a fost urmat de o serie de nenorociri care i-au amărât ultimii douăzeci de ani din viaţă. Poporul în ansamblu a fost prosper în timpul domniei lui, dar David a suferit urmările păcatelor lui. Erau permanente dispute între familii, care, în cazul lui Absalom şi Adoniah, s-au încheiat prin revoltă deschisă. Aceste incidente împlinesc declaraţia profetului Natan împotriva lui David din cauza păcatului său (2 Sam. 12:7–13).

În ciuda acestor dezastre, domnia lui David a fost cea mai strălucită din istoria israelită, pentru că: (1) el a unit triburile într-o singură naţiune, (2) a asigurat integritatea ţării, (3) şi-a bazat guvernarea pe adevărata religie, astfel încât voinţa lui Dumnezeu era legea Israelului. Pentru aceste motive, domnia lui David a fost considerată mai târziu ca epoca de aur a naţiunii şi simbolul celei mai glorioase ere în care va veni Mesia (Isa. 16:5; Ier. 23:5; Ezec. 37:24–28).

Viaţa lui David ilustrează nevoia ca toţi indivizii să îndure în dreptate până la sfârşit. Tânăr fiind, se spunea că el este un om după „inima" Domnului (1 Sam. 13:14); ca bărbat, el a vorbit prin Spirit şi a avut multe revelaţii. Dar a plătit un preţ greu pentru nesupunerea faţă de poruncile lui Dumnezeu (D&L 132:39).

DEBORA

Personaj din Vechiul Testament - profetesă care a judecat Israelul şi l-a încurajat pe Barac împotriva cananiţilor (Jud. 4). Cântul lui Debora şi Barac sărbătoreşte eliberarea Israelului din robie (Jud. 5).

DECLARAŢIA OFICIALĂ—1. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, (a) se căsători—Căsătorie pluralistă; Manifest; Woodruff, Wilford

Tipărită în ultimele pagini din Doctrină şi Legăminte, prima parte a Declaraţiei Oficiale—1 este cunoscută şi sub numele de Manifestul. Ea a fost dată de Preşedintele Wilford Woodruff şi prezentată membrilor Bisericii la o conferinţă generală din 6 octombrie 1890. Începând cu 1862, diferite legi date pentru următorii 25 de ani au stipulat că, în Statele Unite, căsătoriile pluraliste sunt ilegale. Prin viziune şi revelaţie Domnul i-a arătat lui Wilford Woodruff ce se va întâmpla dacă sfinţii nu vor înceta practicarea căsătoriilor pluraliste. Manifestul anunţa oficial că nu se mai înfăptuiau căsătorii pluraliste.

DECLARAŢIA OFICIALĂ—2. *Vezi, de asemenea,* Kimball, Spencer W.; Preoţie

Declaraţie doctrinală cu privire la aceia care pot deţine preoţia lui Dumnezeu, acum tipărită în ultimele pagini din Doctrină şi Legăminte. La începutul lunii iunie 1978, Domnul i-a revelat preşedintelui Spencer W. Kimball că preoţia trebuie dată tuturor membrilor de parte bărbătească, demni, din Biserică. Aceasta a făcut ca preoţia să fie posibilă pentru toţi bărbaţii demni şi binecuvântările templului să fie posibile pentru toţi membrii demni, indiferent de rasă sau culoare. Pe 30 septembrie 1978, această declaraţie a fost prezentată la conferinţa generală a Bisericii şi a fost acceptată în unanimitate.

DEMN, DEMNITATE. *Vezi, de asemenea,* Drept, dreptate

A fi personal drept şi a fi încuviinţat în faţa lui Dumnezeu şi a conducătorilor Săi numiţi.

Cine nu-şi ia crucea lui nu este vrednic de Mine, **Mat.** 10:38. Lucrătorul este vrednic de plata sa, **Luca** 10:7 (D&L 31:5). Vedeţi de faceţi toate lucrurile cu demnitate, **Morm.** 9:29. Ei n-au fost botezaţi decât dacă erau demni, **Moro.** 6:1. Leneşii nu vor fi număraţi demni să stea, **D&L** 107:100. Acela care nu suportă pedeapsa, nu este demn de împărăţia Mea, **D&L** 136:31. Preoţia a fost extinsă la toţi membrii demni de parte bărbătească, **D&L** DO—2.

DESĂVÂRŞIT. *Vezi* Perfect

DESERET. *Vezi, de asemenea,* Iarediţi

În Cartea lui Mormon, cuvânt iaredit însemnând „albină" (Eter 2:3).

DEŞERTĂCIUNE, DEŞERT. *Vezi, de asemenea,* Deşertăciune lumească; Mândrie

Falsitate sau înşelăciune; mândrie; vanitate. *Deşertăciune* sau *deşert* mai poate însemna goliciune sau fără de valoare.

Cel ce nu şi-a înălţat sufletul în deşertăciune va sta în locul sfânt al Domnului, **Ps.** 24:3–4. Când vă rugaţi, nu folosiţi aceleaşi vorbe deşarte, **Mat.** 6:7. Clădirea mare şi spaţioasă înseamnă închipuirea deşartă şi mândria, **1 Ne.** 12:18. Veţi stărui voi în obiceiul de a vă fixa inimile pe lucrurile deşarte ale lumii? **Alma** 5:53. Nu căutaţi lucrurile deşarte ale acestei lumi, pentru că nu le puteţi lua cu voi, **Alma** 39:14. Vanitatea şi necredinţa au adus Biserica sub condamnare, **D&L** 84:54–55. Când încercăm să ne satisfacem ambiţia inutilă, cerurile se retrag, **D&L** 121:37.

DEŞERTĂCIUNE LUMEASCĂ. *Vezi, de asemenea,* Bani; Bogăţii; Deşert, deşertăciune; Mândrie

Dorinţe şi eforturi nedrepte pentru bogăţii lumeşti şi bunuri materiale, abandonând lucrurile spirituale.

Şi ce ar folosi unui om să câştige toată lumea, dacă şi-ar pierde sufletul? **Mat.** 16:26. Ei şi-au îndreptat inima către

lucrurile lumeşti, deşarte, **Alma** 4:8 (Alma 31:27). Trebuie să laşi la o parte lucrurile acestei lumi, **D&L** 25:10. Inimile oamenilor sunt îndreptate aşa de mult spre lucrurile acestei lumi, **D&L** 121:35.

DEUTERONOMUL. *Vezi, de asemenea,* Pentateuh

Înseamnă „repetarea legii" şi este a cincea carte din Vechiul Testament.

Deuteronomul conţine ultimele trei discursuri ale lui Moise, pe care le-a ţinut pe câmpiile Moabului chiar înainte de a fi înălţat. Primul discurs (capitolele 1–4) este introductiv. Al doilea discurs (capitolele 5–26) constă din două părţi: (1) capitolele 5–11—Cele zece Porunci şi o explicaţie practică a lor; şi (2) capitolele 12–26—un cod de legi, care formează nucleul întregii cărţi. Al treilea discurs (capitolele 27–30) conţine o reînnoire solemnă a legământului dintre Israel şi Dumnezeu şi anunţarea binecuvântărilor care urmează supunerii şi a blestemelor care urmează nesupunerii. Capitolele 31–34 descriu predarea legii leviţilor, cântul lui Moise, ultima binecuvântare şi plecarea lui Moise.

DIACON. *Vezi, de asemenea,* Preoţia aaronică

Chemare în slujirea Bisericii pe vremea Apostolului Pavel (Filip 1:1; 1 Tim. 3:8–13) şi funcţie în Preoţia lui Aaron (D&L 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

DIAVOL. *Vezi, de asemenea,* Antihrist; Fiii Pierzaniei; Iad; Lucifer; Nimicitor; Spirit—Spirite rele

Satana. Diavolul este duşmanul dreptăţii şi al acelora care caută să împlinească voinţa lui Dumnezeu. El este literalmente un fiu spiritual al lui Dumnezeu şi a fost, odată, un înger cu autoritate în prezenţa lui Dumnezeu (Isaia 14:12; 2 Ne. 2:17). Totuşi, el s-a răzvrătit în viaţa premuritoare şi a convins a treia parte a copiilor de spirit ai Tatălui să se răscoale împreună cu el (D&L 29:36; Moise 4:1–4; Avr. 3:27–28). Ei au fost alungaţi din cer, li s-a luat şansa de a obţine trupuri muritoare şi de a trece prin viaţa muritoare şi vor fi osândiţi veşnic. De când a fost alungat din cer, diavolul a căutat permanent să-i înşele pe toţi bărbaţii şi pe toate femeile şi să-i îndepărteze de la lucrarea lui Dumnezeu, pentru a face întreaga omenire la fel de nenorocită cum este el (Apoc. 12:9; 2 Ne. 2:27; 9:8–9).

Isus a certat dracul, **Mat.** 17:18. Focul veşnic este pregătit pentru diavol şi îngerii lui, **Mat.** 25:41. Împotriviţi-vă diavolului şi el va fugi de la voi, **Iac.** 4:7. Cei ticăloşi vor fi duşi în robia diavolului, **1 Ne.** 14:7. Diavolul este tatăl tuturor minciunilor, **2 Ne.** 2:18 (Moise 4:4). Diavolul caută ca toţi oamenii să fie nenorociţi la fel ca el însuşi, **2 Ne.** 2:27. Dacă trupul ar trebui să nu se mai ridice, atunci spiritele noastre ar trebui să se supună diavolului, **2 Ne.** 9:8–9. Diavolul va aţâţa în mânie, va potoli şi va linguşi, **2 Ne.** 28:20–23. Ceea ce este rău vine de la diavol, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moro. 7:12, 17). Feriţi-vă, ca nu cumva să apară vrajbă între voi şi să vă supuneţi spiritului rău, **Mosia** 2:32. Dacă nu sunteţi oile Păstorului Bun, atunci diavolul este păstorul vostru, **Alma** 5:38–39. Diavolul nu-i va scăpa pe copiii lui, **Alma** 30:60. Rugaţi-vă fără răgaz ca să nu fiţi duşi în ră tăcire de ispitele diavolului, **Alma** 34:39 (3 Ne. 18:15, 18). Să vă clădiţi temelia pe Mântuitor, ca furtuna puternică a diavolului să nu aibă putere asupra voastră, **Hel.** 5:12. Diavolul este autorul tuturor păcatelor, **Hel.** 6:26–31. Diavolul s-a gândit să întocmească un plan viclean, **D&L** 10:12. Este de trebuinţă ca diavolul să-i ispitească pe copiii oamenilor, altfel ei nu vor putea avea libertatea de a alege, **D&L** 29:39. Adam a devenit subjugat voinţei diavolului deoarece el a cedat ispitei, **D&L** 29:40. Fiii pierzaniei vor domni cu diavolul şi cu îngerii lui în vecie, **D&L** 76:33, 44. Diavolul va fi legat timp de o mie de ani, **D&L** 88:110 (Apoc. 20:2). Cel rău ia lumina şi adevărul, **D&L** 93:39. Satana nu şi-a păstrat prima lui stare, **Avr.** 3:28.

Biserica diavolului: Orice organizaţie lumească şi rea de pe pământ care perverteşte Evanghelia pură şi perfectă şi luptă împotriva Mielului lui Dumnezeu.

Diavolul şi-a întemeiat această biserică mare şi odioasă, **1 Ne.** 13:6 (1 Ne. 14:9). Există numai două biserici: una este a Mielului lui Dumnezeu, iar cealaltă a diavolului, **1 Ne.** 14:10 (Alma 5:39). Nu vă luptaţi împotriva nici unei biserici, cu excepţia bisericii diavolului, **D&L** 18:20. Marea şi odioasa biserică va fi alungată, **D&L** 29:21.

DISCERNĂMÂNT, DARUL. *Vezi, de asemenea,* Darurile Spiritului

A înţelege sau a cunoaşte ceva prin puterea Spiritului. Darul discernământului este unul dintre darurile Spiritului. Datorită lui se percepe adevăratul caracter al oamenilor şi sursa şi înţelesul manifestărilor spirituale.

Omul priveşte înfăţişarea exterioară, dar Domnul priveşte în inimă, **1 Sam.** 16:7. Vai de cei care numesc răul bine, **Isa** 5:20 (2 Ne. 15:20). Lucrurile lui Dumnezeu sunt judecate spiritual, **1 Cor.** 2:14. Unora le este dat darul să discearnă spiritele, **1 Cor.** 12:10. Amon putea să ghicească gândurile, **Alma** 18:18, 32. Glasul slab i-a pătruns până în inimă pe cei care L-au auzit, **3 Ne.** 11:3. Ca să nu fiţi înşelaţi, căutaţi darurile cele mai bune, **D&L** 46:8, 23. Conducătorilor Bisericii le este dată capacitatea de a discerne darurile Spiritului, **D&L** 46:27. Trupul care este plin de lumină înţelege toate lucrurile, **D&L** 88:67. Moise a văzut pământul, recunoscându-l prin Spiritul lui Dumnezeu, **Moise** 1:27.

DISCIPOLI NEFIŢI. *Vezi* Trei discipoli nefiţi

DISPENSAŢIE. *Vezi, de asemenea,* Cheile preoţiei; Evanghelie; Preoţie; Restaurarea Evangheliei

O dispensaţie a Evangheliei este o perioadă de timp în care Domnul are cel puţin un slujitor autorizat pe pământ care deţine cheile sfintei preoţii.

Adam, Enoh, Noe, Avraam, Moise, Isus Hristos, Joseph Smith şi alţii au început fiecare dintre ei o nouă dispensaţie a Evangheliei. Când Domnul organizează o dispensaţie, Evanghelia este din nou dezvăluită, astfel încât oamenii din acea dispensaţie să nu aibă nevoie să depindă de dispensaţiile trecute pentru a cunoaşte planul salvării. Dispensaţia începută de Joseph Smith este cunoscută ca „dispensaţia plenitudinii timpurilor".

Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăţie, **Dan.** 2:44 (D&L 65). În zilele din urmă voi revărsa din Spiritul Meu asupra oricărei făpturi, **Fapte** 2:17 (Ioel 2:28). Cerul trebuie să-L primească pe Hristos până la vremea aşezării din nou a tuturor lucrurilor, **Fapte** 3:21. La plinirea vremurilor, Dumnezeu va uni în Hristos toate lucrurile, **Ef.** 1:10. Voi întemeia Biserica Mea printre ei, **3 Ne.** 21:22. Domnul a încredinţat cheile Împărăţiei Lui şi o dispensaţie a Evangheliei pentru zilele din urmă, **D&L** 27:13. Cheile acestei dispensaţii sunt încredinţate în mâinile voastre, **D&L** 110:12–16. Toate cheile dispensaţiilor trecute au fost restabilite în dispensaţia plenitudinii timpurilor, **D&L** 128:18–21.

DISPERSARE. *Vezi* Israel—Împrăştierea Israelului

(A) DISPREŢUI. *Vezi* (a) Urî, ură

DISPUTA. *Vezi, de asemenea*, Răzvrătire

Neînţelegere, argumentaţie, dispută. Cearta, mai ales între membrii Bisericii Domnului sau între membrii familiei, este neplăcută Domnului.

Să nu fie ceartă între mine şi tine, **Gen.** 13:8. Mândria duce la dispută, **Prov.** 13:10. Dacă cineva se ceartă cu altcineva, să ierte aşa cum a iertat Hristos, **Col.** 3:13. Fereşte-te de certuri şi ciorovăieli, **Tit** 3:9. Domnul porunceşte oamenilor să nu se certe unul cu altul, **2 Ne.** 26:32. Şi nu veţi îngădui copiilor voştri să se bată şi să se certe unul cu altul, **Mosia** 4:14. Alma a poruncit să nu existe nici un conflict între membrii Bisericii,

Mosia 18:21. Satana împrăştie zvonuri şi certuri, **Hel.** 16:22. Diavolul este tatăl certurilor şi el îi agită pe oameni să se certe unul cu altul, **3 Ne.** 11:29 (Mosia 23:15). Stabiliţi Evanghelia Mea, ca să nu mai fie aşa multă ceartă, **D&L** 10:62–64. Încetaţi de a vă certa unul cu altul, **D&L** 136:23.

DIVINITATE. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire

DIVORŢ. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, (a) se căsători

Terminarea unei căsătorii prin puterea legii civile sau ecleziastice. Potrivit Noului Testament, Dumnezeu a permis divorţul în anumite condiţii din cauza asprimii inimilor oamenilor; cu toate acestea, aşa cum a explicat Isus, „la început nu a fost aşa" (Mat. 19:3–12). Scripturile sfătuiesc, în general, împotriva divorţului şi îndeamnă soţul şi soţia să se iubească unul pe celălalt în dreptate (1 Cor. 7:10–12; D&L 42:22).

DOCTRINA LUI HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; Planul Mântuirii

Principiile şi învăţăturile Evangheliei lui Isus Hristos.

Învăţăturile Mele să curgă ca ploaia, **Deut.** 32:2. Cei care au cârtit vor lua învăţătură, **Isa.** 29:24. Oamenii au fost uimiţi de învăţătura Lui, **Mat.** 7:28. Învăţătura Mea nu este a Mea, ci a Celui care M-a trimis, **Ioan** 7:16. Toată scriptura este de folos ca să înveţe, **2 Tim.** 3:16. Aceasta este doctrina lui Hristos, singura şi adevărata doctrină a Tatălui, **2 Ne.** 31:21 (2 Ne. 32:6). Să nu fie nici un fel de certuri între voi despre punctele doctrinei Mele, **3 Ne.** 11:28, 32, 35, 39–40. Satana întărâtă inimile oamenilor la ceartă cu privire la punctele doctrinei Mele, **D&L** 10:62–63, 67. Învăţaţi-i pe copii doctrina pocăinţei, a credinţei în Hristos, a botezului şi a darului Duhului Sfânt, **D&L** 68:25. Învăţaţi-vă unul pe altul doctrina împărăţiei, **D&L** 88:77–78. Doctrina preoţiei va picura deasupra sufletului tău, **D&L** 121:45.

DOCTRINĂ ŞI LEGĂMINTE. *Vezi, de asemenea,* Canon; Cartea Poruncilor; Scripturi; Smith, Joseph, Jr.

O culegere de revelaţii divine şi de declaraţii inspirate din zilele din urmă. Domnul i le-a dat lui Joseph Smith şi altor urmaşi ai lui pentru stabilirea şi reglementarea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ în ultimele zile. Doctrină şi Legăminte este una dintre lucrările canonice ale scripturii în Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă, în paralel cu Biblia, Cartea lui Mormon şi Perla de Mare Preţ. Cu toate acestea, Doctrină şi Legăminte este unică pentru că nu este tradusă din documente vechi; Domnul a dat aceste revelaţii profeţilor Lui aleşi, din zilele noastre, pentru a restaura împărăţia Lui. În revelaţii, se aude glasul încet, dar clar, al Domnului Isus Hristos (D&L 18:35–36).

Profetul Joseph Smith a spus că Doctrină şi Legăminte a fost temelia Bisericii în aceste zile din urmă şi de mare folos lumii (D&L 70:titlu). Revelaţiile din ea iniţiază lucrarea de pregătire a căii pentru cea de a Doua Venire a Domnului, în împlinirea tuturor cuvintelor spuse de profeţi de la începutul lumii.

DOISPREZECE, CVORUMUL CELOR. *Vezi* Apostol

DOMNIE. *Vezi, de asemenea,* Constituţie

Când Isus Hristos se va întoarce, El va întemeia domnia dreptăţii.

Domnia va fi pe umerii Lui, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Daţi Cezarului ce este al Cezarului, **Mat.** 22:21 (D&L 63:26). Fiţi supuşi stăpânirilor celor mai înalte, **Rom**. 13:1. Rugaţi-vă pentru împăraţi şi pentru toţi aceia care sunt înălţaţi în dregătorii, **1 Tim.** 2:1–2. Fiţi supuşi stăpânirilor şi dregătorilor şi ascultaţi-i, **Tit.** 3:1. Fiţi supuşi oricărei stăpâniri omeneşti pentru Domnul, **1 Pet.** 2:13–14. Isus Hristos va fi ultimul stăpânitor al pământului, **Apoc.** 11:15. Să aveţi oameni drepţi să fie regii voştri, **Mosia**

23:8. Rezolvaţi problemele voastre după glasul poporului, **Mosia** 29:26. Când va veni, Hristos va fi conducătorul vostru, **D&L** 41:4. Acela care respectă legile lui Dumnezeu nu are nevoie să încalce legea ţării, **D&L** 58:21. Când răul stăpâneşte, poporul geme, **D&L** 98:9–10. Guvernele au fost instituite de Dumnezeu în folosul omului, **D&L** 134:1–5. Oamenii sunt obligaţi să susţină guvernele, **D&L** 134:5. Noi credem că trebuie să ne supunem regilor, preşedinţilor, conducătorilor şi magistraţilor, **A de C** 1:12.

DOMNUL. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire; Isus Hristos

Titlu de adânc respect şi cinstire pentru Dumnezeu, Tatăl, şi Salvatorul Isus Hristos. Titlul se referă la poziţiile Lor de stăpâni supremi şi iubitori peste creaţiile Lor.

Nimic nu este prea greu pentru Domnul, **Gen.** 18:14. Domnul vorbea cu Moise faţă în faţă, **Ex.** 33:11. Să-L iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, **Deut.** 6:5 (Mat. 22:37; Marcu 12:30). Cât despre mine, eu şi casa mea vom sluji Domnului, **Ios.** 24:15. Domnul este păstorul meu, **Ps.** 23:1. Domnul este tare şi puternic, viteaz în luptă, **Ps.** 24:8. Domnul Iehova este tăria mea, **Isa.** 12:2 (2 Ne. 22:2). Eu, Domnul, sunt Salvatorul şi Mântuitorul tău, **Isa.** 60:16. Să te închini Domnului Dumnezeului tău, **Mat.** 4:10 (Luca 4:8). Ce lucruri măreţe a făcut Domnul, **Marcu** 5:19. Există un singur Domn, Isus Hristos, **1 Cor.** 8:6. Există un singur Domn, o singură credinţă, un singur botez, **Ef.** 4:5. Domnul însuşi se va pogorî din cer, **1 Tes.** 4:16. Mă voi duce şi voi face lucrurile pe care mi le-a poruncit Domnul, **1 Ne.** 3:7. Cu dreptate va judeca Domnul pe cei săraci, **2 Ne.** 30:9. Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam a eliberat Israelul din robie, **Alma** 29:11. Nimic nu poate salva poporul decât numai pocăinţa şi credinţa în Domnul, **Hel.** 13:6 (Mosia 3:12). Ascultă cuvintele lui Isus Hristos, Domnul tău, **D&L** 15:1. Căutaţi întotdeauna faţa Domnului, **D&L** 101:38. Îmbrăcămintea Domnului va fi roşie la a Doua Venire, **D&L** 133:48 (Isa. 63:1–4). Avraam a vorbit cu Domnul faţă-n faţă, **Avr.** 3:11. Noi credem că primul principiu al Evangheliei este credinţa în Domnul Isus Hristos, **A de C** 1:4.

DOMNUL OŞTIRILOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Un alt nume pentru Isus Hristos. El domneşte peste oştirile cerului şi ale pământului şi îi conduce pe cei drepţi împotriva răului (D&L 29:9; 121:23).

Domnul oştirilor este Împăratul slavei, **Ps.** 24:10. Dumnezeul Israelului este Domnul oştirilor, **1 Ne.** 20:2. Spiritul Meu nu se va lupta întotdeauna cu omul, spune Domnul oştirilor, **D&L** 1:33.

(A) DOUA STARE. *Vezi* Muritor, viaţă muritoare

(A) DOUA VENIRE A LUI ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Armaghedon; Gog; Isus Hristos; Magog; Semnele vremurilor

La începutul erei milenare, Hristos se va întoarce pe pământ. Acest eveniment va marca sfârşitul încercărilor muritorilor pe acest pământ. Cei răi vor fi îndepărtaţi de pe pământ, iar cei drepţi vor fi ridicaţi într-un nor în timp ce pământul va fi curăţat. Cu toate că nici un om nu ştie exact când va veni Hristos pentru a doua oară, El ne-a dat semne pe care să le urmărim, care indică faptul că momentul se apropie (Mat. 24; JS—M 1).

Ştiu că Mântuitorul meu va sta în ziua cea din urmă pe pământ, **Iov** 19:25. Orice genunchi se va pleca înaintea Mea, orice limbă va jura, **Isa.** 45:23 (D&L 88:104). Fiul Omului a venit pe norii cerului, **Dan.** 7:13 (Mat. 26:64; Luca 21:25–28). Îşi vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns, **Zah.** 12:10. Cineva va spune: Ce sunt aceste răni în mâinile Tale? **Zah.** 13:6 (D&L 45:51). Cine va putea să sufere ziua venirii Lui? Pentru că El este ca

focul topitorului, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; D&L 128:24). Fiul Omului va veni în slava Tatălui Său, **Mat.** 16:27 (Mat. 25:31). Despre ziua aceea şi despre ceasul acela nu ştie nici un om, ci numai Tatăl, **Mat.** 24:36 (D&L 49:7; JS—M 1:38–48). Acelaşi Isus va veni aşa cum L-aţi văzut mergând la cer, **Fapte** 1:11. Domnul însuşi va coborî din cer, **1 Tes.** 4:16. Ziua Domnului va veni ca un hoţ noaptea, **2 Pet.** 3:10. Domnul vine cu zecile de mii de sfinţi ai Săi, **Iuda** 1:14. El vine pe nori; şi orice ochi Îl va vedea, **Apoc.** 1:7. Isus va sta să judece lumea, **3 Ne.** 27:14–18. Pregătiţi-vă, pregătiţi-vă, pentru că Domnul este aproape, **D&L** 1:12. Mă voi arăta din cer cu putere şi voi locui pe pământ o mie de ani, **D&L** 29:9–12. Înălţaţi-vă vocile şi strigaţi pocăinţă pregătind calea Domnului pentru a Doua Venire a Lui, **D&L** 34:5–12. Eu sunt Isus Hristos, şi voi veni pe neaşteptate la templul Meu, **D&L** 36:8 (D&L 133:2). Curând va veni ziua în care Mă veţi vedea şi veţi şti că sunt Eu, **D&L** 38:8. Cel ce se teme de Mine va căuta semnele venirii Fiului Omului, **D&L** 45:39. Faţa Domnului va fi dezvăluită, **D&L** 88:95. Măreaţa şi îngrozitoarea zi a Domnului este aproape, **D&L** 110:16. Când Salvatorul va apărea, Îl vom vedea aşa cum este, **D&L** 130:1. Salvatorul va sta în mijlocul poporului Său şi va domni, **D&L** 133:25. Cine este acela care coboară de la Dumnezeu din cer cu veşminte vopsite, **D&L** 133:46 (Isa 63:1).

(CELE) DOUĂSPREZECE TRIBURI ALE LUI ISRAEL. *Vezi* Israel—Cele douăsprezece triburi ale lui Israel

DRAGOSTE. *Vezi, de asemenea,* Caritate; Compasiune (compătimire); Duşmănie

Devotament şi afecţiune profundă. Dragostea faţă de Dumnezeu include devotament, adoraţie, respect, tandreţe, milostenie, iertare, compasiune, graţie, slujire, recunoştinţă, bunătate. Cel mai mare exemplu al dragostei lui Dumnezeu pentru copiii Săi se găseşte în ispăşirea infinită a lui Isus Hristos.

Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi, **Lev.** 19:18 (Mat. 5:43–44; Mat. 22:37–40; Rom. 13:9; Gal. 5:14; Iac. 2:8; Mosia 23:15; D&L 59:6). Să-L iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, **Deut.** 6:5 (Moro. 10:32; D&L 59:5). Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să ştie dacă Îl iubiţi pe Domnul, Dumnezeul vostru, **Deut.** 13:3. Domnul mustră pe cine iubeşte, **Prov.** 3:12. Prietenul iubeşte oricând, **Prov.** 17:17. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Lui Fiu, **Ioan** 3:16 (D&L 138:3). Să vă iubiţi unii pe alţii, cum v-am iubit Eu, **Ioan** 13:34 (Ioan 15:12, 17; Moise 7:33). Dacă Mă iubiţi, veţi păzi poruncile Mele, **Ioan** 14:15 (D&L 42:29). Nu este mai mare dragoste decât să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi, **Ioan** 15:13. Petru, Mă iubeşti tu mai mult decât aceştia? Paşte mieluşeii Mei, **Ioan** 21:15–17. Nimic nu ne va despărţi de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos, **Rom.** 8:35–39. Ochiul n-a văzut lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc, **1 Cor.** 2:9. Slujiţi-vă unii altora în dragoste, **Gal.** 5:13. Bărbaţi, iubiţi-vă nevestele, **Ef.** 5:25 (Col. 3:19). Nu iubiţi lumea, **1 Ioan** 2:15. Dumnezeu este dragoste, **1 Ioan** 4:8. Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi, **1 Ioan** 4:19. Hristos rabdă datorită bunătăţii Lui iubitoare faţă de oameni, **1 Ne.** 19:9. Să înaintaţi cu iubire de Dumnezeu şi de toţi oamenii, **2 Ne.** 31:20. Învăţaţi-vă copiii să se iubească şi să se slujească unul pe altul, **Mosia** 4:15. Dacă aţi simţit dorinţa să cântaţi cântul iubirii mântuitoare, simţiţi astfel acum? **Alma** 5:26. Fiţi conduşi de Spiritul Sfânt, devenind răbdători, plini de dragoste, **Alma** 13:28. Pune frâu tuturor pasiunilor tale pentru ca să fii plin de dragoste, **Alma** 38:12. Nu era nici un conflict datorită dragostei lui Dumnezeu care sălăşluia în inimile oamenilor, **4 Ne.** 1:15. Fiecare lucru care invită la a-L iubi pe Dumnezeu este inspirat de către Dumnezeu, **Moro.** 7:13–

16. Milostenia este dragostea pură a lui Hristos, **Moro.** 7:47. Dragostea perfectă alungă orice teamă, **Moro.** 8:16 (1 Ioan 4:18). Dragostea îi califică pe oameni pentru lucrarea lui Dumnezeu, **D&L** 4:5 (D&L 12:8). Sfinţirea vine la toţi aceia care Îl iubesc şi Îl slujesc pe Dumnezeu, **D&L** 20:31. Dacă Mă iubeşti, Mă vei iubi şi vei ţine toate poruncile Mele, **D&L** 42:29 (Ioan 14:15). Arătaţi dragoste sporită aceluia pe care l-aţi corectat sau l-aţi mustrat, **D&L** 121:43. Oamenii l-au iubit mai mult pe Satana decât pe Dumnezeu, **Moise** 5:13, 18, 28.

DRAPELUL LIBERTĂŢII. *Vezi, de asemenea,* Moroni, Căpitanul

Drapel înălţat de către Moroni, comandant şef al armatelor nefite în Cartea lui Mormon. Moroni a făcut drapelul pentru a inspira poporul nefit în apărarea religiei lor, a libertăţii, a păcii şi a familiilor lor.

Moroni a făcut un drapel al libertăţii din haina sa sfâşiată, **Alma** 46:12–13. Aceia care au vrut să păstreze drapelul au intrat într-un legământ, **Alma** 46:20–22. Moroni a făcut ca drapelul să fie ridicat pe fiecare turn, **Alma** 46:36 (Alma 51:20).

DREPT, DREPTATE. *Vezi, de asemenea,* Integritate; (a) Merge, a merge cu Dumnezeu; Nedrept, nedreptate; Poruncile lui Dumnezeu; Vrednic, vrednicie

A fi drept, sfânt, virtuos, integru; a acţiona cu supunere faţă de poruncile lui Dumnezeu; a evita păcatul.

Domnul îi va binecuvânta pe cei neprihăniţi, **Ps.** 5:12. Ochii Domnului sunt asupra celor fără prihană, **Ps.** 34:15, 17 (1 Pet. 3:12). Când stăpâneşte cel bun, poporul se bucură, **Prov.** 29:2 (D&L 98:9–10). Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire, **Mat.** 5:6 (3 Ne. 12:6). Căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, **Mat.** 6:33. Cei neprihăniţi vor merge în viaţa veşnică, **Mat.** 25:46. Rugăciunea fierbinte a celui neprihănit are mare putere, **Iac.** 5:16. Cel care este drept are bunăvoinţa lui Dumnezeu, **1 Ne.** 17:35. El îi va apăra pe cei drepţi; ei nu trebuie să se teamă, **1 Ne.** 22:17, 22. Datorită neprihănirii poporului Domnului, Satana nu va avea nici o putere, **1 Ne.** 22:26. Dacă nu există dreptate, nu există nici fericire, **2 Ne.** 2:13. Cei drepţi vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu, **2 Ne.** 9:18. Cei drepţi nu se tem de cuvintele adevărului, **2 Ne.** 9:40. Toţi oamenii trebuie să se schimbe la o stare de dreptate, **Mosia** 27:25–26. Numele celor drepţi vor fi scrise în cartea vieţii, **Alma** 5:58. Aţi căutat fericirea făcând nedreptate, lucru care este împotriva naturii dreptăţii, **Hel.** 13:38. Cântecul drepţilor este o rugăciune pentru Mine, **D&L** 25:12. Staţi gata, fiind îmbrăcaţi în platoşa neprihănirii, **D&L** 27:16 (Ef. 6:14). Moartea celor neprihăniţi este dulce pentru ei, **D&L** 42:46. Cei drepţi vor fi adunaţi dintre toate naţiunile, **D&L** 45:71. Oamenii trebuie să facă multă dreptate de bunăvoie, **D&L** 58:27. Acela care face lucrările dreptăţii va primi pace în această lume şi viaţă veşnică în lumea care va veni, **D&L** 59:23. La a Doua Venire, se va produce o separare completă între cei drepţi şi cei răi, **D&L** 63:54. Puterile cerului pot fi controlate numai în acord cu principiile dreptăţii, **D&L** 121:36. Printre drepţi era pace, **D&L** 138:22. Poporul Sionului trăia în dreptate, **Moise** 7:18. Avraam a fost un discipol al dreptăţii, **Avr.** 1:2.

DREPTATE. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Milostiv, milă

Consecinţă sigură a binecuvântărilor primite pentru gândurile şi faptele drepte, şi a pedepsei pentru păcatul pentru care persoana nu s-a pocăit. Dreptatea este o lege veşnică prin care se cere o pedeapsă de fiecare dată când este încălcată o lege a lui Dumnezeu (Alma 42:13–24). Păcătosul trebuie să plătească pedeapsa, dacă nu se pocăieşte (Mosia 2:38–39; D&L 19:17). Dacă se pocăieşte, Salvatorul plăteşte pedeapsa prin ispăşire, invocând milostenia (Alma 34:16).

Sufletul care păcătuieşte va muri, **Ezec.** 18:4. Ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate? **Mica** 6:8. Isus va fi drept şi va ierta păcatele noastre, **1 Ioan** 1:9. Dreptatea lui Dumnezeu îi despărţea pe păcătoşi de cei drepţi, **1 Ne.** 15:30. Ispăşirea satisface cerinţele dreptăţii Lui, **2 Ne.** 9:26. Întreaga omenire a fost decăzută şi prinsă în strânsoarea dreptăţii, **Alma** 42:14. Ispăşirea satisface cerinţele dreptăţii, **Alma** 42:15. Presupuneţi voi că mila poate să jefuiască dreptatea? **Alma** 42:25. Dreptatea lui Dumnezeu atârnă asupra voastră dacă voi nu vă pocăiţi, **Alma** 54:6. Justiţia şi judecata sunt pedeapsa care este ataşată legii Mele, **D&L** 82:4. Justiţia îşi continuă calea şi reclamă ceea ce îi aparţine, **D&L** 88:40. Nimeni nu va fi scutit de justiţie şi de legile lui Dumnezeu, **D&L** 107:84.

DREPTUL PRIMULUI NĂSCUT. *Vezi, de asemenea,* Legământ; Primul născut

Drept de moştenire aparţinând primului născut. În sens mai larg, dreptul prin naştere include oricare sau toate drepturile sau moştenirea transmisă într-o familie sau într-o cultură unei persoane atunci când se naşte.

Vinde-mi astăzi dreptul tău de întâi născut, **Gen.** 25:29–34 (Gen. 27:36). Întâiul născut s-a aşezat după dreptul lui de întâi născut, **Gen.** 43:33. El l-a aşezat pe Efraim înaintea lui Manase, **Gen.** 48:14–20 (Ier. 31:9). Dreptul de întâi născut este al lui Iosif, **1 Cron.** 5:2. Esau şi-a vândut dreptul de întâi născut, **Evr.** 12:16. Sunteţi moştenitori legitimi, **D&L** 86:9. Sionul are drept la preoţie prin obârşie, **D&L** 113:8 (Avr. 2:9–11).

DUHUL SFÂNT. *Vezi, de asemenea,* Botez, a boteza; Darul Duhului Sfânt; Dumnezeu, Dumnezeire; Inspiraţie, a inspira; Mângâietor; Păcat de neiertat; Porumbel, semnul; Revelaţie; Spiritul Sfânt al făgăduinţei

Cel de al treilea membru al Dumnezeirii (1 Ioan 5:7; D&L 20:28). El este un personaj de Spirit, care nu are un trup din carne şi din oase (D&L 130:22). Duhul Sfânt este adesea denumit Spiritul, sau Spiritul lui Dumnezeu.

Duhul Sfânt îndeplineşte mai multe roluri vitale în Planul Salvării. (1) El mărturiseşte despre Tatăl şi despre Fiul (1 Cor. 12:3; 3 Ne. 28:11; Eter 12:41). (2) El dezvăluie adevărul tuturor lucrurilor (Ioan 14:26; 16:13; Moro. 10:5; D&L 39:6). (3) El sfinţeşte pe aceia care s-au pocăit şi sunt botezaţi (Ioan 3:5; 3 Ne. 27:20; Moise 6:64–68). (4) El este Spiritul Sfânt al făgăduinţei (D&L 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Puterea Duhului Sfânt poate veni asupra unei persoane înaintea botezului şi poate mărturisi că Evanghelia este adevărată. Dar dreptul de a avea tovărăşia continuă a Duhului Sfânt, atunci când cineva este demn, este un dar care poate fi primit numai prin aşezarea mâinilor unui deţinător al Preoţiei lui Melhisedec, după botezul autorizat în adevărata Biserică a lui Isus Hristos.

Isus ne-a învăţat că toate păcatele pot fi iertate, cu excepţia blasfemiei împotriva Duhului Sfânt (Mat. 12:31–32; Marcu 3:28–29; Luca 12:10; Evr. 6:4–8; D&L 76:34–35).

Spiritul îi face pe oameni să meargă după poruncile lui Dumnezeu, **Ezec.** 36:27. Apostolii au fost însărcinaţi să boteze în numele Tatălui, al Fiului şi al Duhului Sfânt, **Mat.** 28:19. Duhul Sfânt vă va învăţa toate lucrurile, **Ioan** 14:26. Oamenii sfinţi vorbesc după cum sunt mânaţi de Duhul Sfânt, **2 Pet.** 1:21. Nefi a fost condus de Spirit, **1 Ne.** 4:6. Tainele lui Dumnezeu le vor fi dezvăluite prin puterea Duhului Sfânt, **1 Ne.** 10:17–19. Duhul Sfânt vă arată toate lucrurile pe care trebuie să le faceţi, **2 Ne.** 32:5. Prin puterea Duhului Sfânt puteţi cunoaşte adevărul tuturor lucrurilor, **Moro.** 10:5. Duhul Sfânt vă va spune în mintea şi în inima voastră, **D&L** 8:2. Spiritul te conduce să faci bine, **D&L** 11:12. Duhul Sfânt cunoaşte toate lucrurile, **D&L** 35:19. Duhul Sfânt învaţă lucrurile paşnice ale împărăţiei,

D&L 36:2 (D&L 39:6). Dacă nu primiţi Spiritul, să nu învăţaţi pe alţii, **D&L** 42:14. Duhul Sfânt dă mărturie de Tatăl şi de Fiul, **D&L** 42:17 (1 Cor. 12:3; 3 Ne. 11:32, 35–36). Unora le este dat de către Duhul Sfânt să ştie că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, **D&L** 46:13. Orice vor rosti ei mânaţi de către Duhul Sfânt va fi scriptură, **D&L** 68:4. Duhul Sfânt va fi trimis să dea mărturie de toate lucrurile pe care le veţi rosti, **D&L** 100:8. Duhul Sfânt îţi va fi tovarăş permanent, **D&L** 121:45–46.

DUMINICĂ. *Vezi* Ziua de Sabat

DUMNEZEIRE. *Vezi* Exaltare; Om, oameni—Omul, posibilitatea de a deveni asemănător Tatălui Ceresc; Viaţa veşnică

DUMNEZEU, DIVINITATE. *Vezi, de asemenea,* Domnul; Duhul Sfânt; Isus Hristos; Tatăl din Cer

Există trei persoane separate în Divinitate: Dumnezeu, Tatăl Veşnic, Fiul Său, Isus Hristos, şi Duhul Sfânt. Noi credem în fiecare dintre Ei (A de C 1:1). Din revelaţia zilelor din urmă aflăm că Tatăl şi Fiul au trupuri materiale din carne şi oase, şi că Duhul Sfânt este un personaj de spirit şi nu are un trup din carne şi oase (D&L 130:22–23). Aceste trei persoane sunt una în unitate şi în armonie perfectă a scopului şi a doctrinei (Ioan 17:21–23; 2 Ne. 31:21; 3 Ne. 11:27, 36).

Dumnezeu Tatăl: În general Tatălui sau lui Elohim I se dă titlul de Dumnezeu. El este numit Tatăl pentru că El este tatăl spiritelor noastre (Mal. 2:10; Num. 16:22; 27:16; Mat. 6:9; Ef. 4:6; Evr. 12:9). Dumnezeu, Tatăl, este conducătorul suprem al universului. El este atotputernic (Gen. 18:14; Alma 26:35; D&L 19:1–3), atotcunoscător (Mat. 6:8; 2 Ne. 2:24) şi prezent pretutindeni prin Spiritul Lui (Ps. 139:7–12; D&L 88:7–13, 41). Omenirea are o legătură specială cu Dumnezeu care îl deosebeşte pe om de toate celelalte lucruri create; bărbaţii şi femeile sunt copiii spirituali ai lui Dumnezeu (Ps. 82:6; 1 Ioan 3:1–3; D&L 20:17–18).

Sunt consemnate câteva ocazii în care Dumnezeu Tatăl a apărut sau a vorbit omului. Scripturile spun că El le-a vorbit lui Adam şi Evei (Moise 4:14–31) şi L-a prezentat pe Isus Hristos în mai multe rânduri (Mat. 3:17; 17:5; Ioan 12:28–29; 3 Ne. 11:3–7). El le-a apărut lui Ştefan (Fapte 7:55–56) şi lui Joseph Smith (JS—I 1:17). Mai târziu El le-a apărut atât lui Joseph Smith, cât şi lui Sidney Rigdon (D&L 76:20, 23). Acelora care Îl iubesc pe Dumnezeu şi se purifică înaintea Lui, Dumnezeu le acordă uneori privilegiul de a-L vedea sau de a cunoaşte personal că El este Dumnezeu (Mat. 5:8; 3 Ne. 12:8; D&L 76:116–118; 93:1).

Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? **Marcu** 15:34. Aceştia sunt slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, **Fapte** 16:17. Noi suntem din neamul lui Dumnezeu, **Fapte** 17:28–29. Vei oferi sacramentele Celui Prea Înalt, **D&L** 59:10–12. Enoh a văzut spiritele pe care Dumnezeu le-a creat, **Moise** 6:36. Omul Sfinţeniei este numele Lui, **Moise** 6:57.

Dumnezeu Fiul: Dumnezeu cunoscut ca Iehova este Fiul, Isus Hristos (Isa. 12:2; 43:11; 49:26; 1 Cor. 10:1–4; 1 Tim. 1:1; Apoc. 1:8; 2 Ne. 22:2). Isus lucrează sub îndrumarea Tatălui şi este în armonie completă cu El. Toţi oamenii sunt fraţii şi surorile Lui, pentru că El este cel mai mare dintre copiii de spirit ai lui Elohim. Unele scripturi se referă la El cu cuvântul *Dumnezeu.* De exemplu, scripturile spun că „Dumnezeu a creat cerul şi pământul" (Gen. 1:1), dar, de fapt, Isus Hristos a fost creatorul sub îndrumarea lui Dumnezeu Tatăl (Ioan 1:1–3, 10, 14; Evr. 1:1–2).

Domnul s-a prezentat prin EU SUNT, **Ex.** 3:13–16. Eu sunt Domnul [Iehova] şi în afară de Mine nu este nici un Mântuitor, **Isa.** 43:11 (Isa. 45:23). Eu sunt Lumina lumii, **Ioan** 8:12. Mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu, **Ioan** 8:58. Domnul va sluji printre oameni într-un tabernacol de lut, **Mosia** 3:5–10. Abinadi a explicat cum este Hristos

Tatăl şi Fiul, **Mosia** 15:1–4 (Eter 3:14). Domnul i-a apărut fratelui lui Iared, **Eter** 3. Ascultaţi cuvintele lui Hristos, Domnul şi Dumnezeul vostru, **Moro.** 8:8. Iehova este Judecătorul celor vii şi celor morţi, **Moro.** 10:34. Isus le-a apărut lui Joseph Smith şi lui Sidney Rigdon, **D&L** 76:20, 23. Domnul Iehova a apărut în Templul din Kirtland, **D&L** 110:1–4. Iehova i-a vorbit lui Avraam, **Avr.** 1:16–19. Isus i-a apărut lui Joseph Smith, **JS—I** 1:17.

Dumnezeu Duhul Sfânt: Duhul Sfânt este şi El un Dumnezeu este numit Spiritul Sfânt, Spiritul şi Spiritul lui Dumnezeu printre alte nume şi titluri. Cu ajutorul Duhului Sfânt, omul poate să cunoască voinţa lui Dumnezeu Tatăl şi să ştie că Isus este Hristosul (1 Cor. 12:3).

Duhul Sfânt vă va învăţa ce să vorbiţi, **Luca** 12:12. Duhul Sfânt este Mângâietorul, **Ioan** 14:26 (Ioan 16:7–15). Isus a dat porunci Apostolilor prin Duhul Sfânt, **Fapte** 1:2. Duhul Sfânt mărturiseşte despre Dumnezeu şi despre Hristos, **Fapte** 5:29–32 (1 Cor. 12:3). Duhul Sfânt ne adevereşte lucruri, **Evr.** 10:10–17. Prin puterea Duhului Sfânt puteţi cunoaşte adevărul tuturor lucrurilor, **Moro.** 10:5. Duhul Sfânt este spiritul revelaţiei, **D&L** 8:2–3 (D&L 68:4).

DUŞMĂNIE. *Vezi, de asemenea,* Dragoste; Invidie; Răzbunare

În scripturi, antagonism, ostilitate şi ură.

Vrăjmăşie voi pune între tine şi femeie, **Gen.** 3:15 (Moise 4:21). A umbla după lucrurile firii pământeşti este vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu, **Rom.** 8:7. Prietenia lumii înseamnă vrăjmăşie cu Dumnezeu, **Iac.** 4:4. În acea zi duşmănia va înceta înaintea feţii Mele, **D&L** 101:26.

EBRAICA. *Vezi, de asemenea,* Israel

Limbă semită vorbită de copiii lui Israel.

Ebraica a fost vorbită de israeliţi până la întoarcerea lor din robia babiloniană, când limba aramaică a devenit limba de zi cu zi. Pe vremea lui Isus, ebraica era limba celor învăţaţi, a legii şi a literaturii religioase.

ECLESIASTUL

O carte în Vechiul Testament conţinând reflecţii asupra unora dintre cele mai profunde probleme ale vieţii.

Predicatorul, autorul cărţii, scrie mare parte a cărţii din perspectiva acelora care nu au înţelegerea Evangheliei. El scrie potrivit sentimentelor popoarelor lumii—adică aceia care sunt „sub soare" (Ecl. 1:9). Cea mai mare parte din carte pare negativă şi pesimistă (Ecl. 9:5, 10). Nu aşa ar dori Domnul să privim viaţa, dar, mai degrabă, acesta este felul în care predicatorul a observat că apar lucrurile pentru oamenii neluminaţi de pe pământ. Partea cea mai spirituală a cărţii se află în capitolele 11 şi 12, în care autorul încheie prin concluzia că singurul lucru cu o valoare durabilă este supunerea faţă de poruncile lui Dumnezeu.

EDEN. *Vezi, de asemenea,* Adam; Eva

Casa primilor noştri părinţi, Adam şi Eva, (Gen. 2:8–3:24; 4:16; 2 Ne. 2:19–25; Moise 3, 4; Avr. 5) descrisă ca o grădină, în partea de est în Eden. Adam şi Eva au fost alungaţi din Eden după ce au mâncat din fructul oprit şi au devenit muritori (Moise 4:29). Revelaţiile zilelor din urmă confirmă relatarea biblică despre Grădina Edenului. Ele adaugă informaţia importantă că grădina era localizată pe ceea ce se numeşte acum continentul nord american (D&L 116; 117:8).

EFESENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

O epistolă din Noul Testament, scrisă de Apostolul Pavel sfinţilor din Efes. Epistola are o mare importanţă deoarece conţine învăţăturile lui Pavel despre Biserica lui Hristos.

Capitolul 1 conţine obişnuitul salut. Capitolele 2–3 explică schimbarea care intervine în oameni atunci când devin

membri ai Bisericii—ei devin concetăţeni cu sfinţii, cu neamurile (păgânii) şi evreii uniţi într-o singură Biserică. Capitolele 4–6 explică rolurile Apostolilor şi ale profeţilor, nevoia de unitate şi nevoia de a îmbrăca întreaga armură a lui Dumnezeu.

EFRAIM. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Iosif, fiul lui Iacov; Israel; Manase

Personaj din Vechiul Testament - al doilea fiu al lui Iosif şi Asnat (Gen. 41:50–52; 46:20). Contrar obiceiului tradiţional, Efraim a primit binecuvântarea de drept a primului născut în locul lui Manase, care era fiul mai mare (Gen. 48:17–20). Efraim a devenit tatăl tribului lui Efraim.

Tribul lui Efraim: Lui Efraim i s-a dat dreptul primului născut în Israel, (1 Cron. 5:1–2; Ier. 31:9). În ultimele zile privilegiul şi răspunderea oamenilor din tribul lui Efraim este de a deţine preoţia, de a duce lumii mesajul Evangheliei restaurate şi de a înălţa un steag pentru a aduna Israelul împrăştiat (Isa. 11:12–13; 2 Ne. 21:12–13). Copiii lui Efraim vor încununa cu glorie pe aceia din ţările de nord care, în ultimele zile, se vor întoarce (D&L 133:26–34).

Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif: Înregistrarea unui grup din tribul lui Efraim care a fost condus din Ierusalim în America în jurul anului 600 î.H. Înregistrarea acestui grup se numeşte toiagul lui Efraim sau al lui Iosif sau Cartea lui Mormon. Ea şi toiagul lui Iuda (Biblia) formează mărturia unită despre Domnul Isus Hristos, despre învierea Lui şi despre lucrarea Lui divină printre aceste două segmente ale casei lui Israel.

O ramură a lui Efraim va fi ruptă şi va scrie o altă mărturie despre Hristos, **TJS, Gen.** 50:24–26, 30–31. Toiagul lui Iuda şi toiagul lui Iosif vor deveni una, **Ezec**. 37:15–19. Scrierile lui Iuda şi ale lui Iosif vor creşte împreună, **2 Ne.** 3:12. Domnul vorbeşte multor naţiuni, **2 Ne.** 29. Cheile cronicii lemnului lui Efraim au fost încredinţate lui Moroni, **D&L** 27:5.

EFRON

Oraş străvechi în Iuda, la 32 km sud de Ierusalim. Locul de înmormântare al lui Avraam şi al familiei lui (Gen. 49:29–32). A fost capitala lui David în timpul primei perioade a domniei lui (2 Sam. 5:3–5).

EGIPT

O ţară în partea de nord-est a Africii. Mare parte din Egipt este arid şi pustiu. Majoritatea locuitorilor trăiesc pe Valea Nilului, care se întinde pe vreo 890 kilometri.

Vechiul Egipt era bogat şi prosper. S-au realizat mari lucrări publice, inclusiv canale de irigaţie, puternice cetăţi de apărare şi monumente regale, în special piramidele—morminte şi temple—care se numără încă printre minunile lumii. Un timp, conducerea Egiptului a fost o imitaţie a ordinului patriarhal al preoţiei (Avr. 1:21–27).

Avraam şi Iosif au fost conduşi în Egipt pentru a-şi salva familiile de la foamete, **Gen**. 12:10 (Gen. 37:28). Iosif a fost vândut în Egipt, **Gen**. 45:4–5 (1 Ne. 5:14–15). Iacov a fost condus în Egipt, **Gen**. 46:1–7. Moise i-a scos pe copiii lui Israel din Egipt, **Ex**. 3:7–10; 13:14 (Evr. 11:27; 1 Ne. 17:40; Moise 1:25–26). Egiptul simboliza răul, **Ezec**. 29:14–15 (Osea 9:3–7; Avr. 1:6, 8, 11–12, 23). Un înger i-a spus lui Iosif să fugă cu Maria şi Isus în Egipt, **Mat**. 2:13 (Osea 11:1).

EGIPTUS

Numele soţiei şi al fiicei lui Ham, fiul lui Noe. În caldee numele înseamnă Egipt sau ceea ce este interzis (Avr. 1:23–25).

ELI. *Vezi, de asemenea,* Samuel, profet din Vechiul Testament

Un înalt preot şi judecător din Vechiul Testament în perioada în care Domnul l-a chemat pe Samuel să fie profet (1 Sam. 3). Domnul l-a mustrat pentru

că a îngăduit răutatea fiilor lui (1 Sam. 2:22–36; 3:13).

ELIAS. *Vezi, de asemenea,* Ilie

Sunt mai multe utilizări ale numelui sau titlului *Elias* în scripturi.

Elias: Elias este în Noul Testament (grec) omonimul lui Ilie (evreu) ca în Mat. 17:3–4, Luca 4:25–26 şi Iac. 5–17. În aceste situaţii Elias era vechiul profet Ilie a cărui slujire este înregistrată în Regi 1 şi 2.

Vestitor: Elias este, de asemenea, apelativul cuiva care este vestitor. De exemplu, Ioan Botezătorul a fost un Elias pentru că el a fost trimis pentru a pregăti calea pentru Isus (Mat. 17:12–13).

Restaurator: Apelativul Elias a mai fost folosit şi pentru alţii care au avut anumite misiuni de îndeplinit, cum ar fi Ioan Botezătorul (D&L 77:14) şi Gavril (Luca 1:11–20; D&L 27:6–7; 110:12).

Un bărbat în dispensaţia lui Avraam: Un profet numit Esaia sau Elias care se pare că a trăit în zilele lui Avraam (D&L 84:11–13; 110:12).

ELIBERATOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Isus Hristos este Eliberatorul omenirii pentru că El îi scapă pe toţi din robia morţii, iar pe cei ce se căiesc, de pedeapsa păcatului.

Domnul este stânca mea şi Izbăvitorul meu, **2 Sam.** 22:2 (Ps. 18:2; 144:2). Tu eşti ajutorul şi Izbăvitorul meu, **Ps.** 40:17 (Ps. 70:5). Izbăvitorul va veni din Sion, **Rom.** 11:26. Sfinţii L-au recunoscut pe Fiul lui Dumnezeu ca fiind Mântuitorul şi Eliberatorul lor, **D&L** 138:23.

ELISABETA. *Vezi, de asemenea,* Ioan Botezătorul

Personaj din Noul Testament - soţia lui Zaharia, mama lui Ioan Botezătorul şi rudă cu Maria (Luca 1:5–60).

ELISEI

Personaj din Vechiul Testament - profet din Regatul de Nord al Israelului şi sfătuitor de încredere al mai multor regi din ţinut.

Elisei avea o fire blândă şi afectuoasă, fără a avea zelul înfocat care îl caracteriza pe învăţătorul lui, Ilie. Minunile lui deosebite (2 Regi 2–5; 8) mărturisesc că el a primit cu adevărat puterea lui Ilie, când l-a urmat ca profet (2 Regi 2:9–12). De exemplu, el a tămăduit apele unui izvor amar, a despărţit apele râului Iordan, a înmulţit uleiul văduvei, a înviat un băiat din morţi, a tămăduit un om de lepră, a făcut să plutească un topor din fier şi i-a lovit pe sirieni cu orbirea (2 Regi 2–6). Slujirea lui a durat mai mult de 50 de ani în timpul domniilor regilor Ioram, Iehu, Ioahaz şi Ioas.

A primit mantia lui Ilie, **2 Regi** 2:13. A înmulţit uleiul văduvei, **2 Regi** 4:1–7. L-a înviat din morţi pe fiul femeii sunamite, **2 Regi** 4:18–37. L-a tămăduit pe Naaman sirianul, **2 Regi** 5:1–14. I-a orbit pe soldaţii sirieni, iar ochii slujitorului său s-au deschis, **2 Regi** 6:8–23.

ELOHIM. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Tatăl din Cer

EMANUEL. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Unul dintre numele lui Isus Hristos. Provine din cuvinte din ebraică însemnând „Dumnezeu cu noi".

Emanuel este un nume-generic dat ca semn al izbăvirii lui Dumnezeu (Isa. 7:14). Referirea lui Isaia la Emanuel este identificată în mod deosebit de Matei ca fiind profeţia naşterii lui Isus în viaţa muritoare (Mat. 1:18–25). Numele mai apare şi în scripturile din zilele din urmă (2 Ne. 17:14; 2 Ne. 18:8; D&L 128:22).

ENOH. *Vezi, de asemenea,* Sion

Profet care a condus poporul cetăţii Sionului. Despre slujirea lui se vorbeşte atât în Vechiul Testament, cât şi în Perla de Mare Preţ. El a fost al şaptelea patriarh după Adam. El a fost fiul lui Iared şi tatăl lui Metusala (Gen. 5:18–24; Luca 3:37).

Enoh a fost un mare om şi a avut o slujire mai importantă decât o arată scurta descriere din Biblie. Biblia arată că el a fost înălţat (Evr. 11:5), dar nu se dă nici un amănunt despre slujirea lui. Iuda 1:14 conţine un citat dintr-o profeţie făcută de el. Revelaţia zilelor din urmă explică mult mai multe despre Enoh, în special despre propovăduirea lui, despre oraşul lui numit Sion, despre viziunile şi profeţiile lui (D&L 107:48–57; Moise 6–7). Sionul a fost luat în cer datorită dreptăţii acelora care trăiau în el (Moise 7:69).

Însuşi Dumnezeu i-a apărut lui Enoh, **Moise** 6:26–37. Enoh a propovăduit Evanghelia, **Moise** 6:37–68. Enoh i-a învăţat pe oameni şi a întemeiat Sionul, **Moise** 7:1–21. Enoh a văzut viitorul până la a Doua Venire a lui Hristos, **Moise** 7:23–68.

ENOS, FIUL LUI IACOV

Profet şi păstrător de însemnări nefit din Cartea lui Mormon, care s-a rugat şi a primit iertarea păcatelor lui prin credinţa lui în Hristos (Enos 1:1–8). Domnul a făcut legământ cu Enos să dezvăluie Cartea lui Mormon lamaniţilor (Enos 1:15–17).

Cartea lui Enos: O carte din Cartea lui Mormon care povesteşte despre rugăciunea prin care Enos Îi cere iertare Domnului şi se roagă pentru poporul lui şi pentru alţii. Cu privire la Cartea lui Mormon, Domnul îi promite că ea va fi păstrată şi va fi pusă la dispoziţia lamaniţilor în viitor. Deşi cartea cuprinde un singur capitol, ea consemnează puternica istorie a unui om care L-a căutat pe Dumnezeul lui în rugăciune, care a trăit în supunere faţă de poruncile lui Dumnezeu şi care, înainte de a muri, s-a bucurat să aibă cunoştinţă despre Mântuitor.

EPISCOP. *Vezi, de asemenea,* Preoţia aaronică

Înseamnă „supraveghetor", un oficiu sau o funcţie de răspundere. Episcopul este un oficiu rânduit în Preoţia aaronică (D&L 20:67; 107:87–88), iar un episcop este un judecător general în Israel (D&L 107:72, 74).

Duhul Sfânt v-a făcut episcopi, **Fapte** 20:28. Sunt arătate cerinţele pentru episcopi, **1 Tim.** 3:1–7 (Tit 1:7). Episcopul trebuie rânduit, **D&L** 20:67. Edward Partridge avea să slujească ca episcop în Biserică, **D&L** 41:9. Episcopul trebuie să discernă darurile spirituale, **D&L** 46:27, 29. Un înalt preot poate oficia în oficiul de episcop, **D&L** 68:14, 19 (D&L 107:17). Episcopul este numit de Domnul, **D&L** 72:1–26. Episcopul trebuie să se îngrijească de cei săraci, **D&L** 84:112. Episcopul trebuie să administreze toate lucrurile temporale, **D&L** 107:68. Episcopul este preşedintele Preoţiei lui Aaron, **D&L** 107:87–88.

EPISCOP CARE PREZIDEAZĂ

O Autoritate Generală în cadrul Bisericii. El are răspunderea generală asupra bunăstării temporale a Bisericii (D&L 107:68). Episcopul care prezidează şi consilierii lui, care sunt de asemenea Autorităţi Generale, prezidează peste Preoţia aaronică a Bisericii (D&L 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge să fie rânduit episcop, **D&L** 41:9. Episcopii să fie chemaţi şi puşi deoparte de către Prima Preşedinţie, **D&L** 68:14–15. Descendenţii adevăraţi ai lui Aaron, care sunt primii născuţi, au dreptul să prezideze dacă sunt chemaţi, puşi deoparte şi rânduiţi de către Prima Preşedinţie, **D&L** 68:16, 18–20. Pot fi judecaţi doar înaintea Primei Preşedinţii, **D&L** 68:22–24 (D&L 107:82).

EPISTOLELE LUI PAVEL. *Vezi, de asemenea,* Pavel; titlurile epistolelor individuale

Patrusprezece cărţi din Noul Testament care au fost la origine scrisori scrise de Apostolul Pavel către membrii Bisericii. Ele pot fi împărţite în grupe după cum urmează:

*1 şi 2 Tesaloniceni (*D.H. *50–51)*

Pavel a scris epistolele către Tesalonicenii din Corint în timpul celei de a

doua călătorii misionare. Lucrarea lui în Tesalonic este descrisă în Fapte 17. A vrut să se întoarcă în Tesalonic, dar nu a putut (1 Tes. 2:18). De aceea, l-a trimis pe Timotei să-i îmbărbăteze pe convertiţi şi să-i aducă veşti despre ceea ce fac ei. Prima epistolă este rezultatul recunoştinţei sale la întoarcerea lui Timotei. A doua epistolă a fost scrisă puţin mai târziu.

*1 şi 2 Corinteni, Galateni, Romani (*D.H. *55–57)*

Pavel a scris epistolele către Corinteni în timpul celei de a treia călătorii misionare pentru a răspunde la întrebări şi a îndrepta tulburările dintre sfinţii din Corint.

Epistola către galateni a fost poate scrisă către *multe* unităţi ale Bisericii din Galatia întreagă. Unii membrii ai Bisericii abandonau Evanghelia în favoarea legii iudaice. În această scrisoare Pavel explică scopul legii lui Moise şi valoarea unei religii spirituale.

Pavel a scris epistola către romanii din Corint, în parte, pentru a-i pregăti pe sfinţii romani pentru o vizită pe care spera să le-o facă. Această scrisoare reafirmă, de asemenea, doctrinele care fuseseră combătute de anumiţi iudei care se convertiseră la creştinism.

*Filipeni, Coloseni, Efeseni, Filimon, Evrei (*D.H. *60–62)*

Pavel a scris aceste epistole în timp ce se afla pentru prima dată în temniţă la Roma.

Pavel a scris epistola către filipeni în principal pentru a-şi exprima recunoştinţa şi afecţiunea faţă de sfinţii filipeni şi pentru a-i îmbărbăta în dezamăgirea cauzată de îndelungata lui întemniţare.

Pavel a scris epistola către coloseni după ce a aflat că sfinţii coloseni cădeau într-o greşeală gravă. Ei credeau că desăvârşirea vine prin respectarea cu grijă a rânduielilor exterioare mai de grabă decât prin dezvoltarea unui caracter creştin.

Epistola către efeseni este de mare importanţă, deoarece conţine învăţăturile lui Pavel despre Biserica lui Hristos.

Epistola către Filimon este o scrisoare particulară despre Onisim, un rob care îşi jefuise stăpânul, pe Filimon, şi fugise la Roma. Pavel l-a trimis pe Onisim înapoi la stăpânul lui cu scrisoarea în care cerea ca Onisim să fie iertat.

Pavel a scris epistola către evrei, membrilor iudei ai Bisericii pentru a-i convinge că legea lui Moise fusese împlinită în Hristos şi că ea fusese înlocuită de legea Evangheliei lui Hristos.

*1 şi 2 Timotei, Tit (*D.H. *64–65)*

Pavel a scris aceste epistole după ce a fost eliberat prima dată din temniţa din Roma.

Pavel a călătorit la Efes, unde l-a lăsat pe Timotei ca să oprească creşterea unor forme de speculaţie, intenţionând ca după aceea să se întoarcă. A scris prima epistolă către Timotei, probabil din Macedonia, ca să-l sfătuiască şi să-l încurajeze în împlinirea datoriei lui.

Pavel a scris epistola către Tit într-o perioadă în care era în libertate. Probabil că a vizitat Creta, unde slujea Tit. În scrisoare vorbeşte mai ales despre traiul drept şi disciplina din cadrul Bisericii.

Pavel a scris cea de a doua epistolă către Timotei aflându-se pentru a doua oară în temniţă, cu puţin timp înainte de martiriul lui. Epistola conţine ultimele cuvinte ale lui Pavel şi arată curajul deosebit şi încrederea cu care el a înfruntat moartea.

ESAIA

Forma din Noul Testament (în greacă) a numelui Isaia (Luca 4:17). Esaia a fost, de asemenea, un profet care a trăit în zilele lui Avraam (D&L 76:100; 84:11).

ESAU. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Isaac

Personaj din Vechiul Testament - fiul lui Isaac şi al Rebecăi şi frate geamăn cu Iacov. Cei doi fraţi au fost rivali de la naştere (Gen. 25:19–26). Urmaşii lui Esau, edomiţii, şi urmaşii lui Iacov,

israeliţii, au devenit naţiuni rivale (Gen. 25:23).

Esau şi-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov, **Gen.** 25:33 (Evr. 12:16–17). Esau şi-a luat soţii hitite, spre regretul părinţilor lui, **Gen.** 26:34–35. Iacov şi Esau s-au împăcat, **Gen.** 33.

ESTERA

O femeie de mare credinţă şi personajul principal din cartea Esterei.

Cartea Esterei: O carte în Vechiul Testament care conţine povestea marelui curaj al Reginei Estera de a-şi salva poporul de la nimicire.

Capitolele 1–2 povestesc cum Estera, o evreică şi fiica adoptivă a unui evreu numit Mordecai, a fost aleasă regină a Persiei datorită frumuseţii ei. Capitolul 3 explică cum Haman, dregător la curtea regelui, îl ura pe Mordecai şi a obţinut un decret prin care toţi evreii erau osândiţi la moarte. Capitolele 4–10 povestesc cum Estera, riscând foarte mult, şi-a dezvăluit naţionalitatea regelui şi a obţinut revenirea asupra decretului.

ETER. *Vezi, de asemenea,* Iarediţi

Ultimul profet iaredit din Cartea lui Mormon (Eter 12:1–2).

Cartea lui Eter: O carte în Cartea lui Mormon care conţine părţi din înregistrările iarediţilor. Iarediţii erau un grup de oameni care au trăit în emisfera de vest cu multe secole înaintea poporului lui Lehi. Cartea lui Eter a fost luată de pe două zeci şi patru de plăci găsite de către oamenii lui Limhi (Mosia 8:8–9).

Capitolele 1–2 povestesc cum şi-au părăsit iarediţii căminele, pe vremea Turnului din Babel, şi şi-au început călătoria spre ceea ce este cunoscut acum ca fiind continentul american. Capitolele 3–6 explică cum L-a văzut fratele lui Iared pe Salvator în stare premuritoare şi cum au călătorit iarediţii în opt butoaie. Capitolele 7–11 conţin istoria răutăţii care a dominat o mare parte a istoriei iaredite. Moroni, care a scris mai târziu însemnările lui Eter, a scris în capitolele 12–13 despre minunile înfăptuite prin credinţă, despre Hristos şi despre Noul Ierusalim ce avea să vină. Capitolele 14–15 povestesc cum iarediţii au devenit un popor puternic, dar care a fost nimicit prin război civil datorită răutăţii.

EU SUNT. *Vezi, de asemenea,* Iehova; Isus Hristos

Unul dintre numele Domnului Isus Hristos.

Dumnezeu i-a spus lui Moise: EU SUNT CEL CE SUNT, **Ex.** 3:14–15. Eu sunt Domnul, **Ex.** 6:2–3. Mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu, **Ioan** 8:56–59. Ascultaţi glasul lui Isus Hristos, Marele Eu Sunt, **D&L** 29:1 (D&L 38:1; 39:1).

EVA. *Vezi, de asemenea,* Adam; Căderea lui Adam şi a Evei; Eden

Prima femeie care a trăit pe acest pământ (Gen. 2:21–25; 3:20). Ea a fost soţia lui Adam. În ebraică numele înseamnă „viaţă" şi arată că Eva a fost prima mamă de pe pământ (Moise 4:26). Ea şi Adam, primul bărbat, vor avea glorie veşnică pentru rolul lor care a făcut posibil progresul veşnic al întregii omeniri.

Eva a fost ispitită şi a luat din fructul oprit, **Gen.** 3 (2 Ne. 15–20; Moise 4). Eva a recunoscut necesitatea Căderii şi bucuriile Mântuirii, **Moise** 5:11–12. Preşedintele Joseph F. Smith a văzut-o pe Eva în viziunea lui despre lumea spiritelor, **D&L** 138:39.

EVANGHELIE. *Vezi, de asemenea,* Dispensaţie; Doctrina lui Hristos; Planul mântuirii

Planul salvării al lui Dumnezeu, posibil de realizat prin Ispăşirea lui Isus Hristos. Evanghelia cuprinde adevărurile sau legile veşnice şi rânduielile necesare pentru ca omenirea să se întoarcă în prezenţa lui Dumnezeu. Dumnezeu a restaurat plenitudinea Evangheliei pe pământ în secolul al nouăsprezecelea prin profetul Joseph Smith.

Duceţi-vă în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia, **Marcu** 16:15. Părţile clare şi preţioase ale Evangheliei Mielului au fost ascunse, **1 Ne.** 13:32. Aceasta este Evanghelia Mea, **3 Ne.** 27:13–21 (D&L 39:6). Cartea lui Mormon conţine plenitudinea Evangheliei, **D&L** 20:8–9 (D&L 42:12). Aceasta este Evanghelia, **D&L** 76:40–43. Preoţia lui Melhisedec administrează Evanghelia, **D&L** 84:19. Fiecare om va auzi plenitudinea Evangheliei în propria lui limbă, **D&L** 90:11. Fiul a predicat Evanghelia spiritelor celor morţi, **D&L** 138:18–21, 28–37. Evanghelia a fost predicată de la început, **Moise** 5:58. Sunt descrise primele principii şi rânduieli ale Evangheliei, **A de C** 1:4.

EVANGHELIE, RESTAURARE. *Vezi* Restaurarea Evangheliei

EVANGHELII. *Vezi, de asemenea,* Ioan, fiul lui Zebedei; Luca; Marcu; Matei

Patru însemnări sau mărturii despre viaţa muritoare a lui Isus şi despre evenimentele referitoare la slujirea Lui, cuprinse în primele patru cărţi ale Noului Testament. Scrise de Matei, Marcu, Luca şi Ioan, ele sunt mărturii scrise despre viaţa lui Hristos. Cartea 3 Nefi din Cartea lui Mormon este asemănătoare din multe puncte de vedere cu aceste patru Evanghelii din Noul Testament.

Cărţile Noului Testament au fost scrise la origine în greacă. Cuvântul grecesc *Evanghelie* înseamnă „veste bună". Vestea bună este că Isus Hristos a împlinit o ispăşire care va mântui întreaga omenire de moarte şi va răsplăti pe fiecare individ după faptele lui (Ioan 3:16; Rom. 5:10–11; 2 Ne. 9:26; Alma 34:9; D&L 76:69).

Paralelă între Evanghelii: Învăţăturile Mântuitorului din Matei, Marcu, Luca şi Ioan pot fi comparate între ele şi cu revelaţiile zilelor din urmă în felul următor:

PARALELĂ ÎNTRE EVANGHELII

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelaţiile zilelor din urmă
Genealogia lui Isus	1:2–17		3:23–38		
Naşterea lui Ioan Botezătorul			1:5–25, 57–58		
Naşterea lui Isus	2:1–15		2:6–7		1 Ne. 11:18–20; 2 Ne. 17:14; Mosia 3:5–8; Alma 7:10; Hel. 14:5–12; 3 Ne. 1:4–22
Profeţiile lui Simion şi ale Anei			2:25–39		
Vizita la templu (Paşte)			2:41–50		
Începutul slujirii lui Ioan	3:1, 5–6	1:4	3:1–3	1:6–14	

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelaţiile zilelor din urmă
Botezul lui Isus	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:32–34	1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4–21
Ispitirea lui Isus	4:1–11		4:1–13		
Mărturia lui Ioan Botezătorul				1:15–36	D&L 93:6–18, 26
Nunta din Cana (prima minune a lui Isus)				2:1–11	
Prima curăţire a templului				2:14–17	
Întâlnirea cu Nicodim				3:1–10	
Femeia samariteană la fântână				4:1–42	
Isus părăseşte Nazaretul	4:13–16		4:16–30		
Pescari chemaţi să fie pescari de oameni	4:18–22	1:16–20			
Umplerea miraculoasă a năvoadelor			5:1–11		
Învierea fiicei lui Iair	9:18–19, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Tămăduirea femeii care avea o scurgere de sânge	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Chemarea celor Doisprezece	10:1–42	3:13–19; 6:7–13	6:12–16; 9:1–2; 12:2–12, 49–53		1 Ne. 13:24–26, 39–41; D&L 95:4
Învierea fiului văduvei			7:11–15		

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelaţiile zilelor din urmă
Ungerea picioarelor lui Hristos			7:36–50	12:2–8	
Potolirea furtunii		4:36–41	8:22–25		
Chemarea celor Şaptezeci			10:1		D&L 107:25, 34, 93–97
Alungarea legiunii de diavoli în porci		5:1–20			
Predica de pe Munte	5–7		6:17–49		3 Ne. 12–14
Pildele lui Isus sunt scurte povestiri care compară un obiect sau o împrejurare obişnuită cu un adevăr. Isus se folosea adesea de ele pentru a propovădui adevăruri spirituale.					
Semănătorul:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Neghina:	13:24–30, 36–43				D&L 86:1–7
Sămânţa de muştar:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Aluatul:	13:33		13:20–21		
Comoara de pe câmp:	13:44				
Perla de mare preţ:	13:45–46				
Năvodul pescarului:	13:47–50				
Gospodarul:	13:51–52				
Oaia pierdută:	18:12–14		15:1–7		
Moneda pierdută:			15:8–10		
Fiul rătăcitor:			15:11–32		

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelaţiile zilelor din urmă
Sluga nerecunoscătoare:	18:23–35				
Bunul samaritean:			10:25–37		
Ispravnicul necredincios:			16:1–8		
Lazăr şi bogatul:			16:14–15, 19–31		
Judecătorul nedrept:			18:1–8		
Păstorul cel bun:				10:1–21	3 Ne. 15:17–24
Lucrătorii la vie:	20:1–16	10:31			
Polii:			19:11–27		
Cei doi fii:	21:28–32				
Vierii:	21:33–46	12:1–12	20:9–20		
Nunta fiului de împărat:	22:1–14		14:7–24		
Cele zece fecioare:	25:1–13		12:35–36		D&L 45:56–59
Talanţii:	25:14–30				
Oile, caprele:	25:31–46				
Hrănirea celor cinci mii	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Isus umblă pe mare	14:22–33	6:45–52		6:16–21	
Mărturia lui Petru despre Hristos:	16:13–16	8:27–29	9:18–20		

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelaţiile zilelor din urmă
Cheile împărăţiei promise lui Petru	16:19				
Predica despre Pâinea vieţii				6:22–71	
Tămăduirea orbului în ziua de Sabat				9:1–41	
Schimbarea la faţă; încredinţarea cheilor preoţiei	17:1–13	9:2–13	9:28–36		D&L 63:20–21; 110:11–13
Binecuvântarea copiilor	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Rugăciunea Domnului	6:5–15		11:1–4		
Învierea lui Lazăr				11:1–45	
Intrarea triumfală	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Schimbătorii de bani alungaţi din templu	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Banul văduvei		12:41–44	21:1–4		
Cuvântare despre cea de a Doua Venire	24:1–51	13:1–37	12:37–48; 17:20–37; 21:5–38		D&L 45:16–60; JS—M 1:1–55
Tămăduirea a zece leproşi			17:12–14		
Ultimul Paşte al lui Isus; instituirea împărtăşaniei; îndrumări pentru cei Doisprezece; spălarea picioarelor ucenicilor	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	

Eveniment	Matei	Marcu	Luca	Ioan	Revelaţiile zilelor din urmă
Suferinţele lui Isus în Ghetsimani	26:36–46	14:32–42	22:40–46		2 Ne. 9:21–22; Mosia 3:5–12; D&L 19:1–24
Isus este via				15:1–8	
Trădarea lui Iuda	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Înfăţişarea înaintea lui Caiafa	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Înfăţişarea înaintea lui Pilat	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Înfăţişarea înaintea lui Irod			23:7–10		
Isus biciuit şi batjocorit	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Răstignirea	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3 Ne. 8:5–22; 10:9
Învierea	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Apariţia lui Isus în faţa ucenicilor		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Apariţia lui Isus în faţa lui Toma				20:24–29	
Înălţarea		16:19–20	24:50–53		

EVANGHELIST. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Patriarh, patriarhal

Acela care deţine sau proclamă vestea cea bună a Evangheliei lui Isus Hristos. Joseph Smith ne-a învăţat că evanghelistul era un patriarh. Patriarhii sunt chemaţi şi rânduiţi sub îndrumarea Celor Doisprezece Apostoli pentru a da binecuvântări speciale numite binecuvântări patriarhale.

Domnul îi cheamă pe unii să fie Apostoli, pe alţii, profeţi şi pe alţii, evanghelişti, **Ef.** 4:11. Faceţi lucrarea unui evanghelist, **2 Tim.** 4:5. Noi credem în Apostoli, profeţi, preoţi, învăţători, evanghelişti, **A de C** 1:6.

EVREI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

O carte în Noul Testament. Pavel a scris această scrisoare membrilor evrei

ai Bisericii pentru a-i convinge că aspectele semnificative ale legii lui Moise fuseseră împlinite în Hristos şi că aceasta fusese înlocuită de legea mai înaltă a Evangheliei lui Hristos. Când Pavel s-a întors în Ierusalim la sfârşitul celei de a treia misiuni a lui (cca. 60 D.H.), el a aflat că mulţi membri evrei ai Bisericii erau încă supuşi legii lui Moise (Fapte 21:20). Aceasta se întâmpla la cel puţin zece ani de la o întrunire a Bisericii la Ierusalim care stabilise că anumite rânduieli ale legii lui Moise nu erau necesare pentru salvarea creştinilor păgâni. În mod vădit, curând după aceasta, Pavel a scris evreilor pentru a le demonstra prin propria lor scriptură şi prin judecată logică de ce nu trebuie să mai practice legea lui Moise.

Capitolele 1 şi 2 explică cum Isus este mai mare decât îngerii. Capitolele 3–7 compară pe Isus cu Moise şi cu legea lui Moise şi mărturisesc că El este mai mare decât amândoi. De asemenea, ele ne învaţă că Preoţia lui Melhisedec este mai mare decât cea a lui Aaron. Capitolele 8–9 descriu cum i-au pregătit pe oameni rânduielile mozaice pentru slujirea lui Hristos şi cum este Hristos mijlocitorul noului legământ (Alma 37:38–45; D&L 84:21–24). Capitolul 10 este un îndemn la sârguinţă şi credinţă. Capitolul 11 este un discurs despre credinţă. Capitolul 12 conţine sfaturi şi salutări. Capitolul 13 face legătura între natura cinstită a căsătoriei şi importanţa supunerii.

EXALTARE. *Vezi, de asemenea,* Coroană; Gloria Celestială; Ispăşire, (a) ispăşi; Om, oameni—Omul, posibilitatea de a deveni asemănător Tatălui Ceresc; Viaţă veşnică

Starea cea mai înaltă de fericire şi de slavă în Împărăţia Celestială.

Înaintea Feţei Tale sunt bucurii nespuse, **Ps.** 16:11. Ei sunt dumnezei, chiar fiii lui Dumnezeu—de aceea toate lucrurile sunt ale lor, **D&L** 76:58–59. Sfinţii vor primi moştenirea lor şi vor fi făcuţi egali cu El, **D&L** 88:107. Aceşti îngeri nu au trăit conform legii Mele; de aceea ei vor rămâne separaţi şi singuri, fără exaltare, **D&L** 132:17. Bărbaţii şi femeile trebuie să se căsătorească potrivit legii lui Dumnezeu pentru a obţine exaltarea, **D&L** 132:19–20. Strâmtă este poarta şi îngustă este calea care duce la exaltare, **D&L** 132:22–23. Avraam, Isaac şi Iacov au intrat în exaltarea lor, **D&L** 132:29, 37. Eu îţi pecetluiesc exaltarea ta, **D&L** 132:49.

EXCOMUNICARE. *Vezi, de asemenea,* Apostazie; Răzvrătire

Procesul de excludere a unei persoane din Biserică şi de îndepărtare a tuturor drepturilor şi a privilegiilor calităţii de membru. Autorităţile Bisericii excomunică o persoană numai atunci când aceasta a ales să trăiască opunându-se poruncilor lui Dumnezeu, nemaifiind astfel calificată să fie membră a Bisericii.

Inimile multora erau împietrite, iar numele lor erau şterse, **Alma** 1:24 (Alma 6:3). Dacă nu se pocăieşte, el nu va fi numărat printre poporul Meu, **3 Ne.** 18:31 (Mosia 26). Acela care comite adulter şi nu se pocăieşte va fi alungat, **D&L** 42:24. Acela care păcătuieşte şi nu se pocăieşte va fi alungat, **D&L** 42:28. Se arată procedurile de rezolvare a unor dificultăţi importante în Biserică, **D&L** 102 (D&L 42:80–93). Episcopul este numit pentru a fi judecător în Israel, **D&L** 107:72. Societăţile religioase au dreptul de a se ocupa de conduita necorespunzătoare a membrilor, **D&L** 134:10.

EXODUL. *Vezi, de asemenea,* Pentateuh

O carte scrisă de Moise în Vechiul Testament care descrie ieşirea israeliţilor din Egipt. Istoria timpurie a Israelului, aşa cum este ea consemnată în Exodul, poate fi împărţită în trei părţi: (1) sclavia poporului în Egipt, (2) plecarea lui din Egipt sub conducerea lui Moise şi (3) dedicarea lui pentru slujirea lui Dumnezeu în viaţa religioasă şi politică.

Prima parte, capitolele 1–15, explică asuprirea Israelului în Egipt; istoria timpurie şi chemarea lui Moise; Exodul şi instituirea Paştelui; marşul către Marea Roşie, distrugerea armatei Faraonului şi cântul de victorie al lui Moise.

A doua parte, capitolele 15–18, povesteşte despre mântuirea Israelului şi evenimentele de pe parcursul călătoriei de la Marea Roşie la Sinai; apele amare ale Marahului, oferirea prepeliţelor şi a manei, păstrarea Sabatului, darul miraculos de apă la Refidim şi lupta de acolo cu amalechiţii; sosirea lui Ietro în tabără şi sfatul lui privind guvernarea civilă a poporului.

A treia parte, capitolele 19–40, se ocupă de dedicarea Israelului slujirii lui Dumnezeu în timpul evenimentelor solemne din Sinai. Domnul pune deoparte poporul, ca o împărăţie de preoţi şi o naţiune sfântă; el a dat Cele Zece Porunci şi dat îndrumări privind tabernacolul, utilarea lui şi preaslăvirea în cadrul lui. După aceea, urmează relatarea despre păcatul oamenilor de a preaslăvi un viţel de aur şi, în final, relatarea despre construirea templului şi dispoziţii pentru serviciile ţinute în el.

EZECHIA

Un rege drept al lui Iuda în Vechiul Testament. El a domnit 29 de ani, timp în care Isaia a fost profet în Iuda (2 Regi 18–20; 2 Cron. 29–32; Isa. 36–39). Isaia l-a ajutat atât în reformarea Bisericii, cât şi a statului. El a suprimat idolatria şi a reinstaurat slujirea în templu. Viaţa lui Ezechia a fost prelungită cu 15 ani prin rugăciune şi credinţă (2 Regi 20:1–7). Prima parte a domniei lui a fost prosperă, dar revolta lui împotriva regelui Asiriei (2 Regi 18:7) a avut ca urmare două invazii asiriene: prima este descrisă în Isa. 10:24–32, a doua în 2 Regi 18:13–19:7. În cursul celei de doua invazii, Ierusalimul a fost salvat de un înger al Domnului (2 Regi 19:35).

EZECHIEL

Profetul care a scris cartea lui Ezechiel din Vechiul Testament. El era un preot din familia lui Zadoc şi unul dintre robii iudei luaţi de Nebucadneţar. El s-a stabilit împreună cu iudeii exilaţi în Babilon şi a profeţit timp de 22 de ani, de la 592 până în 570 î.H.

Cartea lui Ezechiel: Cartea lui Ezechiel poate fi împărţită în patru părţi. Capitolele 1–3 vorbesc despre o viziune de la Dumnezeu şi despre chemarea lui Ezechiel de a sluji; capitolele 4–24 vorbesc despre judecăţile asupra Ierusalimului şi de ce au fost ele date; capitolele 25–32 proclamă judecăţile asupra popoarelor şi capitolele 33–48 consemnează viziuni despre Israelul zilelor din urmă.

EZRA

Preot şi cărturar în Vechiul Testament care i-a adus pe câţiva iudei înapoi în Ierusalim din înrobirea babiloniană (Ezra 7–10; Nee. 8, 12). În anul 458 î.H. el a obţinut permisiunea de la Artaxerxes, regele Persiei, să-i ducă în Ierusalim pe toţi iudeii exilaţi care doreau să meargă (Ezra 7:12–26).

Înainte de perioada lui Ezra, preoţii aveau control, aproape, total asupra citirii culegerii de scripturi scrise, numite „legea". Ezra a ajutat ca scripturile să fie la îndemâna oricărui iudeu. Libertatea citirii „cărţii legii" a devenit mai târziu centrul vieţii naţionale evreieşti. Poate că cea mai importantă învăţătură a lui Ezra provine din exemplul personal de a-şi pregăti inima pentru a căuta legea Domnului, pentru a i se supune şi a-i învăţa şi pe ceilalţi (Ezra 7:10).

Cartea lui Ezra: Capitolele 1–6 descriu evenimente care s-au petrecut cu 60 - 80 de ani înainte ca Ezra să sosească în Ierusalim—decretul lui Cir din 537 î.H. şi întoarcerea iudeilor sub Zerubabel. Capitolele 7–10 arată cum a mers Ezra în Ierusalim. El şi tovarăşii lui au postit şi s-au rugat pentru protecţie. La Ierusalim ei au găsit mulţi iudei care veniseră în Ierusalim mai devreme, sub Zerubabel, şi se căsătoriseră cu femei în afara legământului,

astfel pângărindu-se. Ezra s-a rugat pentru ei şi i-a pus sub legământul de a divorţa de acele soţii. Povestea de mai târziu a lui Ezra se află în cartea lui Neemia.

(A) FACE. *Vezi,* Supunere, supus, (a) se supune

FACERE. *Vezi* (a) Crea, creaţie

FAMILIE. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, (a) se căsători; Copil, copii; Mamă; Tată Muritor

Aşa cum se foloseşte în scripturi, familia este compusă din soţ şi soţie, copii şi uneori alte rude în viaţă care locuiesc în aceeaşi casă sau au acelaşi cap de familie. Familia poate fi şi un părinte singur cu copii, soţ şi soţie fără copii sau chiar o persoană care trăieşte singură.

În general: Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine, **Gen.** 12:3 (Gen. 28:14; Avr. 2:11). Eu voi fi Dumnezeul tuturor seminţiilor lui Israel, **Ier.** 31:1. Toate familiile din cer şi de pe pământ îşi trag numele din Tatăl, **Ef.** 3:14–15. Adam şi Eva au adus familia pe întreg pământul, **2 Ne.** 2:20. Slava ta va fi o continuare a seminţiei pentru totdeauna, **D&L** 132:19. Lui îi voi da coroane de vieţi veşnice în lumi eterne, **D&L** 132:55. Pecetluirea copiilor cu părinţii face parte din marea lucrare a plenitudinii timpului, **D&L** 138:48. Bărbat şi femeie i-am creat şi le-am spus: Creşteţi şi înmulţiţi-vă, **Moise** 2:27–28. Nu este bine ca omul să fie singur, **Moise** 3:18. Adam şi Eva au trudit împreună, **Moise** 5:1.

Răspunderile părinţilor: Avraam le va porunci copiilor lui să ţină calea Domnului, **Gen.** 18:17–19. Să-i înveţi cu sârguinţă aceste cuvinte pe copiii tăi, **Deut.** 6:7 (Deut. 11:19). Acela care îşi iubeşte fiul îl pedepseşte, **Prov.** 13:24 (Prov. 23:13). Învaţă-l pe copil calea pe care trebuie să o urmeze, **Prov.** 22:6. Trăieşte în bucurie cu nevasta pe care o iubeşti, **Ecl.** 9:9. Toţi copiii tăi vor învăţa despre Domnul, **Isa.** 54:13 (3 Ne. 22:13). Creşte-i în învăţătura Domnului, **Ef.** 6:1–4 (Enos 1:1). Dacă cineva nu se îngrijeşte de ai lui, atunci el s-a lepădat de credinţă, **1 Tim.** 5:8. El i-a îndemnat cu toată simţirea unui părinte iubitor, **1 Ne.** 8:37. Vorbim de Hristos pentru ca să ştie copiii noştri încotro să se uite, **2 Ne.** 25:26. Bărbaţii şi nevestele lor îşi iubesc copiii, **Iacov** 3:7. Învaţă-i să se iubească unul pe altul şi să se slujească unul pe altul, **Mosia** 4:14–15. Să vă apăraţi familiile chiar şi până la vărsare de sânge, **Alma** 43:47. Rugaţi-vă în familie pentru ca nevestele şi copiii voştri să fie binecuvântaţi, **3 Ne.** 18:21. Părinţii trebuie să-i înveţe pe copiii lor Evanghelia, **D&L** 68:25. Fiecare om este obligat să aibă grijă de familia lui, **D&L** 75:28. Toţi copiii au dreptul la sprijin din partea părinţilor, **D&L** 83:4. Creşteţi-vă copiii în lumină şi adevăr, **D&L** 93:40. Pune-ţi în ordine casa ta, **D&L** 93:43–44, 50. Deţinătorii preoţiei trebuie să-i influenţeze pe ceilalţi prin dragoste neştirbită, **D&L** 121:41. Adam şi Eva le-au făcut cunoscute copiilor lor toate lucrurile, **Moise** 5:12.

Răspunderile copilului: Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta, **Ex.** 20:12. Fiul meu, ascultă îndrumarea tatălui tău, **Prov.** 1:8 (Prov. 13:1; 23:22). Isus s-a supus părinţilor Lui, **Luca** 2:51. Isus a îndeplinit voia Tatălui Lui, **Ioan** 6:38 (3 Ne. 27:13). Supune-te părinţilor tăi în Domnul, **Ef.** 6:1 (Col. 3:20). Dacă copiii se pocăiesc, indignarea voastră va înceta, **D&L** 98:45–48. Fiicele credincioase ale Evei au preaslăvit pe Dumnezeu Cel adevărat şi viu, **D&L** 138:38–39.

Familia veşnică: Doctrină şi Legăminte arată natura veşnică a legăturii căsătoriei şi a familiei. Căsătoria celestială şi continuarea unităţii familiei fac ca soţii şi soţiile să devină dumnezei (D&L 132:15–20).

FAPTE

Acţiunile cuiva, fie ele bune sau rele. Fiecare persoană va fi judecată pentru propriile fapte.

Domnul va răsplăti fiecăruia după faptele lui, **Prov.** 24:12. Fie ca lumina

voastră să lumineze înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, **Mat.** 5:16 (3 Ne. 12:16). Cel ce face voia Tatălui Meu va intra în împărăţia cerului, **Mat.** 7:21. Credinţa fără fapte este moartă, **Iac.** 2:14–26. Ei trebuie judecaţi pentru faptele lor, **1 Ne.** 15:32 (Mosia 3:24). Noi ştim că, după ce am făcut tot posibilul, numai prin har suntem salvaţi, **2 Ne.** 25:23. Învaţă-i să nu obosească niciodată în fapte bune, **Alma** 37:34. Este necesar ca oamenii să fie judecaţi după faptele lor, **Alma** 41:3. Prin faptele lor îi veţi cunoaşte, **Moro.** 7:5 (D&L 18:38). Eu, Domnul, voi judeca toţi oamenii după faptele lor, **D&L** 137:9.

FAPTELE APOSTOLILOR. *Vezi, de asemenea,* Luca

Această carte este a doua dintr-o lucrare în două părţi scrisă de Luca către Teofil. Prima parte este cunoscută ca Evanghelia după Luca. Capitolele 1–12 consemnează câteva dintre activităţile misionare cele mai importante ale celor doisprezece Apostoli sub îndrumarea lui Petru, imediat după moartea şi învierea Salvatorului. Capitolele 13–28 evidenţiază câteva dintre călătoriile şi munca misionară ale Apostolului Pavel.

FARAON. *Vezi, de asemenea,* Egipt; Egiptus

Cel mai mare fiu al lui Egiptus, fiica lui Ham (Avr. 1:25). De asemenea, titlu dat împăraţilor egipteni (Avr. 1:27).

FARISEI. *Vezi, de asemenea,* Evrei

În Noul Testament, un grup religios printre evrei, al cărui nume sugerează a fi separat sau aparte. Fariseii se mândreau cu faptul că ei se supuneau cu stricteţe legii lui Moise, evitând orice asociere cu neamurile. Ei credeau în viaţa de după moarte, în înviere şi în existenţa îngerilor şi a spiritelor. Ei credeau că legea orală şi tradiţia erau la fel de importante ca şi legile scrise. Învăţăturile lor reduceau religia la respectarea regulilor şi încurajau mândria spirituală. Ei au făcut ca mulţi evrei să se îndoiască de Hristos şi de Evanghelia Lui. Domnul i-a denunţat pe farisei şi faptele lor în Mat. 23; Marcu 7:1–23; şi Luca 11:37–44.

FAYETTE, NEW YORK (SUA)

Locul unde se afla ferma lui Peter Whitmer, tatăl, şi unde i-au fost date multe revelaţii profetului Joseph Smith, fiul. Aici a fost organizată Biserica la 6 aprilie 1830 şi s-a auzit glasul Domnului (D&L 128:20).

FĂCĂTOR DE PACE. *Vezi, de asemenea,* Pace

O persoană care aduce sau promovează pacea (Mat. 5:9; 3 Ne. 12:9). Făcător de pace mai poate fi şi cineva care vesteşte Evanghelia, (Mosia 15:11–18).

FĂRĂ DE SFÂRŞIT. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Unul dintre numele lui Dumnezeu, arătând natura lui veşnică (D&L 19:10–12; Moise 1:3; 7:35).

FECIOARA MARIA. *Vezi* Maria, mama lui Isus

FECIOR-FECIOARĂ. *Vezi, de asemenea,* Maria, mama lui Isus

Bărbat sau femeie de vârsta căsătoriei, care nu au avut niciodată relaţii sexuale. În scripturi, o fecioară poate reprezenta pe cineva care este curat din punct de vedere moral (Apoc. 14:4).

Fecioara va rămâne însărcinată şi va naşte un fiu, **Isa.** 7:14 (Mat. 1:23; 2 Ne. 17:14). Împărăţia cerului este asemănată cu zece fecioare, **Mat.** 25:1–13. În oraşul Nazaret, am văzut o fecioară, care era mama Fiului lui Dumnezeu, **1 Ne.** 11:13–18. Maria era o fecioară, un vas ales şi de preţ, **Alma** 7:10.

FEMEIE, FEMEI. *Vezi, de asemenea,* Om, oameni

O persoană adultă de parte femeiască, o fiică a lui Dumnezeu. Termenul femeie este folosit, uneori, în scripturi pentru a indica respectul (Ioan 19:26; Alma 19:10).

Dumnezeu a făcut parte bărbătească şi parte femeiască, **Gen.** 1:27 (Moise 2:27; 6:9; Avr. 4:27). O femeie cinstită este mai de preţ decât mărgăritarele, **Prov.** 31:10–31. Femeia este gloria bărbatului, 1 **Cor**. 11:7. Nici bărbatul nu este fără de femeie, nici femeia fără de bărbat, în Domnul, **1 Cor.** 11:11. Femeile să se împodobească în chip cuviincios, **1 Tim.** 2:9–10. Eu, Domnul Dumnezeu, Mă bucur de castitatea femeilor, **Iacov** 2:28. Păcatele îţi sunt iertate, iar tu eşti o femeie aleasă, **D&L** 25. Femeile sunt în drept să aibă de la bărbaţii lor întreţinere, **D&L** 83:2.

FERICIRI. *Vezi, de asemenea,* Predica de pe munte

O serie de învăţături pe care le-a dat Isus în predica de pe munte, care descriu un caracter spiritual şi purificat (Mat. 5:3–12; Luca 6:20–23). Fericirile sunt astfel întocmite încât fiecare afirmaţie este construită pe cea precedentă. O relatare mai clară şi mai exactă a Fericirilor se găseşte în 3 Ne. 12.

FERICIT, FERICIRE. *Vezi* Bucurie

FII ŞI FIICE ALE LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Copiii lui Hristos; Ispăşire, (a) ispăşi; Născut din nou, născut din Dumnezeu; (a) Naşte; Om, oameni

Scripturile folosesc aceşti termeni în două feluri. Într-un sens, cu toţii suntem efectiv copiii de spirit ai Tatălui nostru Ceresc. În alt sens, fiii şi fiicele lui Dumnezeu sunt aceia care s-au născut din nou prin Ispăşirea lui Hristos.

Copii de spirit ai Tatălui: Sunteţi dumnezei, copii ai Celui Prea Înalt, **Ps.** 82:6. Suntem de neam din Dumnezeu, **Fapte** 17:29. Să ne supunem Tatălui spiritelor, **Evr.** 12:9. Eu sunt un fiu al lui Dumnezeu, **Moise** 1:13.

Copii născuţi din nou prin Ispăşire: Tuturor celor ce L-au primit le-a dat puterea să devină copii ai lui Dumnezeu, **Ioan** 1:12 (Rom. 8:14; 3 Ne. 9:17; D&L 11:30). Acum suntem noi fiii lui Dumnezeu, **1 Ioan** 3:1–2. Vă veţi numi copiii lui Hristos, fiii şi fiicele Lui, **Mosia** 5:7. Toţi oamenii trebuie să se nască din nou devenind fiii şi fiicele Lui, **Mosia** 27:25. Ei vor deveni fiii Mei şi fiicele Mele **Eter** 3:14. Cu siguranţă veţi fi un copil al lui Hristos, **Moro.** 7:19. Toţi acei care primesc Evanghelia Mea sunt fii şi fiice, **D&L** 25:1. Ei sunt dumnezei, chiar fiii lui Dumnezeu, **D&L** 76:58. Astfel toţi pot deveni fiii Mei, **Moise** 6:68. Mulţi au crezut şi au devenit fiii lui Dumnezeu, **Moise** 7:1.

FIII LUI HELAMAN. *Vezi* Helaman, fiii lui

FIII LUI MOSIA. *Vezi* Mosia, fiii lui

FIII PIERZANIEI. *Vezi, de asemenea,* Blestem; Diavol; Iad; Moarte Spirituală; Păcat de neiertat

Cei care îl urmează pe Satana şi care vor suferi cu el în veşnicie. Fiii pierzaniei îi includ: (1) pe aceia care l-au urmat pe Satana şi au fost alungaţi din cer pentru răzvrătire în timpul vieţii premuritoare şi (2) pe aceia cărora li s-a permis să se nască pe această lume cu trupuri fizice şi care apoi l-au slujit pe Satana şi s-au întors cu totul împotriva lui Dumnezeu. Cei din cel de al doilea grup vor învia din morţi, dar nu vor fi mântuiţi de la a doua moarte (spirituală) şi nu pot sta în împărăţia de glorie (D&L 88:32, 35).

Nici unul din ei nu este pierdut, afară de fiul pierzaniei, **Ioan** 17:12. Este cu neputinţă să fie înnoiţi iarăşi şi aduşi la pocăinţă, **Evr.** 6:4–6 (Evr. 10:26–29). Mila nu îl ajunge pa acel om şi osânda lui de pe urmă este să rabde un chin fără de sfârşit, **Mosia** 2:36–39. El este ca şi cum nu ar fi nici o mântuire, **Mosia** 16:5. Aceia care neagă minunile lui Hristos pentru a obţine câştig sunt asemeni fiului pierzaniei, **3 Ne.** 29:7. Ei nu vor primi iertare în această lume sau în cea viitoare, **D&L** 76:30–34 (D&L 84:41; 132:27). Ei sunt singurii care nu vor fi mântuiţi de la a doua moarte, **D&L** 76:34–48. Fiii pierzaniei Îl neagă pe Spiritul Sfânt după ce L-au primit, **D&L** 76:35. Fiii pierzaniei Îl neagă

pe Fiul după ce Tatăl L-a revelat, **D&L** 76:43. Cain se va numi Pierzanie, **Moise** 5:22–26.

FIINŢE SCHIMBATE

Persoane care sunt schimbate astfel încât să nu aibă experienţa durerii sau a morţii, până la învierea lor în viaţa nemuritoare.

Enoh a mers cu Dumnezeu şi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu, **Gen.** 5:24 (Evr. 11:5; D&L 107:48–49). Nici un om nu a cunoscut mormântul lui Moise până în ziua de azi, **Deut.** 34:5–6 (Alma 45:19). Ilie s-a înălţat la cer într-un vârtej de vânt, **2 Regi** 2:11. Dacă Eu vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie? **Ioan** 21:22–23 (D&L 7:1–3). Nu vei gusta niciodată moartea, **3 Ne.** 28:7. A fost o schimbare lucrată asupra trupurilor lor, ca ei să nu guste moartea, **3 Ne.** 28:38 (4 Ne. 1:14; Morm. 8:10–11). Ioan cel Preaiubit va trăi până ce va veni Domnul, **D&L** 7. Am luat Sionul lui Enoh la pieptul meu, **D&L** 38:4 (Moise 7:21, 31, 69). Enoh şi fraţii lui sunt un oraş păstrat până într-o zi a dreptăţii, **D&L** 45:12. Ilie a fost luat la cer, fără să guste moartea, **D&L** 110:13. Duhul Sfânt s-a lăsat asupra multora şi ei au fost ridicaţi în Sion, **Moise** 7:27.

FILIMON. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Un creştin din Noul Testament care îl avea ca rob pe Onisim, care a fugit şi s-a alăturat lui Pavel. Pavel l-a trimis pe Onisim înapoi la Filimon cu o scrisoare în care îl ruga pe Filimon să-l ierte pe rob.

FILIMON, EPISTOLA CĂTRE.
Vezi, de asemenea, Epistolele lui Pavel; Pavel

Carte în Noul Testament, luată dintr-o scrisoare scrisă de Pavel. Scrisoarea lui Pavel către Filimon este o scrisoare particulară despre Onisim, un rob care îşi jefuise stăpânul, pe Filimon, şi fugise la Roma. Pavel l-a trimis înapoi la stăpânul lui, la Colose, în compania lui Tihic, purtătorul scrisorii lui Pavel către Coloseni. Pavel a cerut ca Onisim să fie iertat şi primit înapoi ca un frate creştin. Pavel a scris această scrisoare în timp ce era pentru prima dată în temniţă, la Roma.

FILIP

Personaj din Noul Testament - Filip din Betsaida a fost unul dintre primii doisprezece Apostoli ai Salvatorului (Mat. 10:2–4; Ioan 1:43–45).

Alt Filip a fost unul dintre cei şapte aleşi să-i ajute pe cei doisprezece Apostoli (Fapte 6:2–6). El a propovăduit în Samaria şi unui famen etiopian (Fapte 8).

FILIPENI, EPISTOLA CĂTRE.
Vezi, de asemenea, Epistolele lui Pavel; Pavel

Scrisoare pe care Pavel a scris-o sfinţilor din Filipe, în timp ce era pentru prima dată în temniţă, la Roma. Acum, ea este Cartea Filipenilor din Noul Testament.

Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel şi îndrumările lui despre unitate, umilinţă şi perseverenţă. Capitolul 2 subliniază că toţi se vor pleca înaintea lui Hristos şi că fiecare trebuie să lucreze pentru propria salvare. În capitolul 3 Pavel explică faptul că el a sacrificat totul pentru Hristos. În capitolul 4 Pavel mulţumeşte sfinţilor filipeni pentru ajutor.

FILISTENI

În Vechiul Testament, un trib originar din Caftor (Amos 9:7), care a ocupat bogatul ţinut de jos de pe coasta mediteraneană de la Iopa până la deşertul egiptean, înainte de zilele lui Avraam (Gen. 21:32). Timp de mulţi ani au existat lupte armate militare între filisteni şi israeliţi. Mai târziu, Palestina, numele teritoriului filistean, a devenit o denumire obişnuită pentru toţi cei din Pământul Sfânt.

Israelul a fost în robia filistenilor timp de 40 de ani, **Jud.** 13:1. Samson a luptat cu filistenii, **Jud.** 13–16. Goliat era un

filistean din Gat, **1 Sam.** 17. David i-a înfrânt pe filisteni, **1 Sam.** 19:8.

FIUL LUI DUMNEZEU. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Isus Hristos

FIUL OMULUI. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire; Isus Hristos

Denumire pe care Isus Hristos a folosit-o vorbind despre Sine (Luca 9:22; 21:36). Însemna Fiul Omului Sfinţeniei. Omul Sfinţeniei este unul dintre numele lui Dumnezeu Tatăl. Când Isus Hristos s-a numit pe Sine Fiul Omului, aceasta a fost o declarare făţişă a legăturii Sale divine cu Tatăl. Acest titlu se găseşte frecvent în Evanghelii. Revelaţiile zilelor din urmă confirmă sensul special şi sfinţenia acestui nume al Salvatorului (D&L 45:39; 49:6, 22; 58:65; Moise 6:57).

FOC. *Vezi, de asemenea,* Botez, (a) boteza; Iad; Duhul Sfânt; Pământ—Curăţarea pământului

Simbol pentru curăţire, purificare şi sfinţire. Focul mai slujeşte ca simbol al prezenţei lui Dumnezeu.

Dumnezeul tău este un foc mistuitor, **Deut.** 4:24. Domnul îi face pe slujitorii Lui din flăcări de foc, **Ps.** 104:4. Domnul Oştirilor va veni la ei cu flacăra unui foc mistuitor, **Isa.** 29:6 (2 Ne. 27:2). Domnul va veni cu foc, **Isa.** 66:15. El este ca focul topitorului, **Mal.** 3:2 (3 Ne. 24:2; D&L 128:24). El te va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc, **Mat.** 3:11 (Luca 3:16). Cei drepţi vor fi cruţaţi prin foc, **1 Ne.** 22:17. Cei ticăloşi vor fi nimiciţi prin foc, **2 Ne.** 30:10. Nefi a explicat cum primim botezul focului şi pe Duhul Sfânt, **2 Ne.** 31:13–14 (3 Ne. 9:20; 12:1; 19:13; Eter 12:14; D&L 33:11). Vei vesti iertarea păcatelor prin botez şi prin foc, **D&L** 19:31. Biserica cea mare şi odioasă va fi alungată prin foc nimicitor, **D&L** 29:21. Pământul se va trece ca prin foc, **D&L** 43:32. Prezenţa Domnului va fi ca focul ce topeşte, **D&L** 133:41. Adam a fost botezat cu foc şi cu Duhul Sfânt, **Moise** 6:66.

FRATE, FRAŢI. *Vezi, de asemenea,* Om, oameni; Soră

Fiind copii ai Tatălui nostru Ceresc, toţi bărbaţii şi toate femeile sunt în mod spiritual fraţi şi surori. În Biserică, membrii şi prietenii Bisericii de parte bărbătească sunt numiţi, deseori, fraţi.

După ce te vei întoarce la Dumnezeu să întăreşti pe fraţii tăi, **Luca** 22:32. Cine nu iubeşte pe fratele său, rămâne în moarte, **1 Ioan** 3:10–17. Gândiţi-vă la confraţii voştri la fel ca la voi înşivă, **Iacov** 2:17. Fie ca fiecare om să-şi respecte fratele ca pe sine însuşi, **D&L** 38:24–25. Întăreşte pe fraţii tăi în toate discuţiile, **D&L** 108:7.

FRICĂ. *Vezi* Teamă

FRUCTUL OPRIT. *Vezi* Căderea lui Adam şi a Evei; Eden

(A) FURA, FURT

A lua ceva de la cineva în mod necinstit sau ilegal. Domnul a poruncit totdeauna copiilor Lui să nu fure (Ex. 20:15; Mat. 19:18; 2 Ne. 26:32; Mosia 13:22; D&L 59:6).

Adunaţi-vă comori în cer unde hoţii nu pătrund şi nici nu fură, **Mat.** 6:19–21. Înfrângerile nefiţilor au venit din cauza mândriei, bogăţiilor, jafului, hoţiei, **Hel.** 4:12. Acela care fură şi nu se pocăieşte, va fi alungat, **D&L** 42:20. Aceia care fură vor fi predaţi potrivit legii ţării, **D&L** 42:8–85.

FURIE. *Vezi* Mânie

GAD, FIUL LUI IACOV. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - fiul lui Iacov şi al Zilpei (Gen. 30:10–11). Urmaşii lui au devenit un trib al Israelului.

Tribul lui Gad: Pentru binecuvântarea lui Iacov pentru fiul lui Gad, vezi Genesa. 49:19. Pentru binecuvântarea lui Moise asupra tribului lui Gad, vezi Deuteronom 33:20–21. Potrivit acestor

binecuvântări, urmaşii lui Gad aveau să fie un neam războinic. Pământurile date lor în ţinutul Canaanului se aflau la est de râul Iordan şi aveau păşuni bune, cu apă din abundenţă.

GAD, VĂZĂTORUL. *Vezi, de asemenea,* Scripturi—Scripturi pierdute

Profet, prieten credincios şi sfătuitor al lui David în Vechiul Testament (1 Sam. 22:5; 2 Sam. 24:11–19). El a scris o carte cu faptele lui David, care a devenit scriptură pierdută (1 Cron. 29:29).

GALATENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

O carte în Noul Testament. A fost la origine o scrisoare a Apostolului Pavel către sfinţii care trăiau în Galatia. Tema acestei scrisori este că adevărata libertate poate fi aflată numai trăind Evanghelia lui Isus Hristos. Dacă sfinţii adoptau învăţăturile creştinilor evrei care insistau asupra respectării legii lui Moise, ei aveau să limiteze sau să distrugă libertatea pe care o aflaseră în Hristos. În epistolă, Pavel a lămurit poziţia lui de Apostol, a explicat doctrina dreptăţii prin credinţă şi a afirmat valoarea unei religii spirituale.

În capitolele 1 şi 2 Pavel îşi exprimă regretul la aflarea veştii despre apostazia galatenilor şi lămureşte poziţia lui printre Apostoli. Capitolele 3 şi 4 pun în discuţie doctrinele credinţei şi faptele. Capitolele 5 şi 6 conţin o predică asupra rezultatelor practice ale doctrinei credinţei.

GALILEA

În vremurile străvechi şi moderne, zona cea mai de nord a Israelului, la vest de Râul Iordan şi de Marea Galileii. Galilea are o lungime de 97 km şi o lăţime de 48 km. În vechime, aici se găseau cel mai bun pământ şi cele mai aglomerate oraşe din Israel. Drumuri importante care duceau la Damasc, Egipt şi în estul Israelului treceau prin Galilea. Climatul excelent şi solul fertil produceau mari recolte de măsline, grâu, orz şi struguri. Pescăriile de la Marea Galileii asigurau un bogat export, fiind o mare sursă de bunăstare. Salvatorul a petrecut în Galilea o mare parte din timpul Său.

O mare lumină se va înălţa în Galilea, **Isa**. 9:1–3 (2 Ne. 19:1–3). Isus a mers în toată Galilea, propovăduind, învăţând şi tămăduind, **Mat.** 4:23. După ce a înviat, Isus a apărut în Galilea, **Marcu** 14:28 (Ioan 21:1–14). Faima lui Isus s-a răspândit în toată Galilea, **Luca** 4:14. Isus şi-a început minunile la Cana în Galilea, **Ioan** 2:11.

Marea Galileii: Marea Galileii se află în nordul Israelului. Ea se mai numea Marea Chineretului în Vechiul Testament şi Lacul Ghenezaretului sau Tiberia în Noul Testament. Isus a ţinut aici câteva predici (Mat. 13:2). Marea este în formă de pară, având 20 km lungime şi 12 km lăţimea cea mai mare. Se află la 207 m sub nivelul mării, ceea ce face ca de multe ori aerul înconjurător să fie foarte cald. Aerul rece care coboară de pe dealuri întâlnind aerul fierbinte de la suprafaţa apei provoacă, deseori, furtuni neaşteptate (Luca 8:22–24).

GAMALIEL. *Vezi, de asemenea,* Farisei

Un renumit fariseu din Noul Testament care cunoştea şi preda legea evreiască. Apostolul Pavel a fost instruit de el (Fapte 22:3). El avea mare influenţă în Sinedriu (Fapte 5:34–40).

GAVRIL. *Vezi, de asemenea,* Îngeri; Maria, mama lui Isus; Noe, patriarh biblic

Îngerul trimis lui Daniel (Dan. 8:16; 9:21), lui Zaharia (Luca 1:11–19; D&L 27:7), Mariei (Luca 1:26–38) şi altora (D&L 128:21). Profetul Joseph Smith a arătat că Gavril este profetul Noe din Vechiul Testament.

GÂNDURI. *Vezi, de asemenea,* (a) Cugeta; Libertatea de a alege

Idei, concepţii şi imagini din mintea unei persoane. Puterea de a gândi este

un dar de la Dumnezeu, iar noi suntem liberi să alegem cum să ne folosim puterea de a gândi. Felul în care gândim ne afectează în mare măsură atitudinile şi comportamentul, precum şi poziţia noastră de după această viaţă. Gândurile drepte conduc spre salvare; gândurile rele conduc spre condamnare.

Domnul înţelege toate închipuirile gândurilor, **1 Cron.** 28:9. Aşa cum gândeşte în inima lui, aşa este el, **Prov.** 23:7. Gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, **Isa.** 55:7–9. Isus a cunoscut gândurile lor, **Mat.** 12:25 (Luca 5:22; 6:8). Dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, **Marcu** 7:20–23. Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos, **2 Cor.** 10:5. Orice lucruri care sunt adevărate, cinstite, curate sau încântătoare, gândiţi-vă la ele, **Filip.** 4:8. Amintiţi-vă, a umbla după lucrurile pământeşti înseamnă moarte, dar a umbla după lucrurile spirituale înseamnă viaţă veşnică, **2 Ne.** 9:39. Dacă nu vă păziţi pe voi şi gândurile voastre, trebuie să pieriţi, **Mosia** 4:30. Gândurile noastre ne vor condamna, **Alma** 12:14. Numai Dumnezeu cunoaşte gândurile şi intenţiile inimii tale, **D&L** 6:16 (D&L 33:1). Întoarce-te către Mine în fiecare gând, **D&L** 6:36. Păstraţi continuu în inima voastră, ca pe o comoară, cuvintele vieţii, **D&L** 84:85. Alungaţi gândurile voastre cele nefolositoare, **D&L** 88:69. Gândurile inimilor oamenilor vor fi dezvăluite, **D&L** 88:109. Virtutea să-ţi împodobească gândurile neîncetat, **D&L** 121:45. Gândurile fiecărui om erau mereu rele, **Moise** 8:22.

GELOS, GELOZIE. *Vezi, de asemenea,* Invidie

Aşa cum este folosit în scripturi, cuvântul *gelos* are două înţelesuri: (1) a fi înflăcărat şi a avea sentimente puternice şi profunde pentru cineva sau pentru ceva, şi (2) a fi invidios pe cineva sau temător de faptul că un altul va avea unele avantaje.

A avea simţăminte înflăcărate: Eu, Domnul, sunt un Dumnezeu gelos, **Ex.** 20:5 (Deut. 5:9; 6:15; Mosia 11:22). Voi fi gelos de Numele Meu cel sfânt, **Ezec.** 39:25. Sunt gelos pentru Ierusalim şi pentru Sion, **Zah.** 1:14.

A fi invidios sau bănuitor: Gelozia înfurie pe un bărbat, **Prov.** 6:32–35. Achiş a început să fie gelos pe fiul lui, **Eter** 9:7. Eliberaţi-vă de invidie şi de teamă, **D&L** 67:10.

GENEALOGIE. *Vezi, de asemenea,* Botez, (a) boteza—Botez pentru morţi; Cartea de aducere aminte; Familie; Rânduieli—rânduieli în numele cuiva; Salvare; Salvarea pentru morţi

Înregistrare care arată linia descendenţei într-o familie. Atunci când oficiile preoţiei sau anumite binecuvântări se refereau strict la o anume familie, genealogiile din scripturi erau foarte importante (Gen. 5; 10; 25; 46; 1 Cron. 1–9; Ezra 2:61–62; Nee. 7:63–64; Mat. 1:1–17; Luca 3:23–38; 1 Ne. 3:1–4; 5:14–19; Iarom 1:1–2). În Biserica restaurată de astăzi, membrii Bisericii continuă să urmărească linia descendenţei familiilor lor, printre altele pentru a-i identifica corect pe strămoşii decedaţi, astfel încât să poată îndeplini rânduielile salvării în numele lor. Aceste rânduieli sunt valabile pentru decedaţii care acceptă Evanghelia lui Isus Hristos în lumea spiritelor (D&L 127, 128).

GENESA. *Vezi* Pentateuh

Cuvânt grecesc însemnând „origine" sau „început". Cartea Genesei este prima carte din Vechiul Testament şi a fost scrisă de profetul Moise. Ea relatează despre multe începuturi, cum ar fi crearea pământului, aşezarea animalelor şi a omului pe pământ, Căderea lui Adam şi a Evei, revelaţia Evangheliei către Adam, începutul triburilor şi a neamurilor, originea diferitelor limbi în Babel şi începutul familiei lui Avraam care duce la întemeierea casei lui Israel. În Genesă este subliniat rolul lui Iosif ca protectorul Israelului.

Revelaţia zilelor din urmă verifică şi

clarifică textul Genezei (1 Ne. 5; Eter 1; Moise 1–8; Avr. 1–5).

În cartea Genesei, capitolele 1–4 relatează despre crearea lumii şi despre dezvoltarea familiei lui Adam. Capitolele 5–10 consemnează istoria lui Noe. Capitolele 11–20 povestesc despre Avraam şi familia lui până în vremea lui Isaac. Capitolele 21–35 urmăresc familia lui Isaac. Capitolul 36 povesteşte despre Esau şi despre familia sa. Capitolele 37–50 povestesc despre familia lui Iacov şi relatează vânzarea lui Iosif în Egipt şi rolul lui în salvarea casei lui Israel.

GHEDEON (Cartea lui Mormon)

Un conducător nefit credincios.

A fost un bărbat puternic şi un duşman al Regelui Noe, **Mosia** 19:4–8. S-a sfătuit cu Regele Limhi, **Mosia** 20:17–22. A propus un plan pentru eliberarea din robia lamanită, **Mosia** 22:3–9. A fost ucis de Nehor, **Alma** 1:8–10.

GHEDEON (Vechiul testament)

Un conducător care a scăpat Israelul de madianiţi (Jud. 6:11–40; 7–8).

GHETSIMANI. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Muntele Măslinilor

Grădină menţionată în Noul Testament ca aflându-se în apropiere de Muntele Măslinilor. În aramaică, cuvântul *ghetsimani* înseamnă „teasc de măsline". Isus a mers în grădină în noaptea în care l-a trădat Iuda. În Ghetsimani, El s-a rugat şi a suferit pentru păcatele omenirii (Mat. 26:36, 39; Marcu 14:32; Ioan 18:1; Alma 21:9; D&L 19:15–19).

GLAS. *Vezi, de asemenea,* Revelaţie

Aşa cum este folosit în scripturi, este uneori un mesaj care se poate auzi, rostit de către Dumnezeu sau de către mesagerii Săi. Glasul Spiritului poate, de asemenea, să fie neauzit şi îndreptat către inimă sau minte.

Adam şi Eva au auzit glasul Domnului Dumnezeu, **Gen.** 3:8 (Moise 4:14). Domnul i-a vorbit lui Ilie, cu un glas blând şi uşor, **1 Regi** 19:11–13. Cei drepţi urmează glasul Păstorului cel Bun, **Ioan** 10:1–16. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu, **Ioan** 18:37. Eu m-am supus vocii Spiritului, **1 Ne.** 4:6–18. Un glas a venit la mine, zicând: Enos, păcatele tale sunt iertate, **Enos** 1:5. Era un glas uşor de o blândeţe desăvârşită şi el pătrundea chiar până în suflet, **Hel.** 5:29–33 (3 Ne. 11:3–7). Fie prin propriul Meu glas, fie prin glasul slujitorilor Mei, la fel este, **D&L** 1:38. Tot ceea ce vor spune atunci când sunt inspiraţi de Duhul Sfânt va fi glasul Domnului, **D&L** 68:2–4. Fiecare suflet care se supune glasului Meu va vedea faţa Mea şi va şti că Eu sunt, **D&L** 93:1.

GLORIA CELESTIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Exaltare; Gradele de glorie; Viaţă Veşnică

Cel mai înalt dintre cele trei grade de glorie la care poate ajunge o persoană după această viaţă. Aici, cei drepţi se vor afla în prezenţa lui Dumnezeu Tatăl şi a Fiului Său, Isus Hristos.

Gloria celestială este una, **1 Cor.** 15:40 (D&L 76:96). Pavel a fost înălţat până la al treilea cer, **2 Cor.** 12:2. Gloria celestială a fost arătată într-o viziune, **D&L** 76:50–70. Dacă sfinţii doresc un loc în lumea celestială, trebuie să se pregătească, **D&L** 78:7. Cel care nu este în stare să se conformeze legii celeste nu poate îndura gloria celestială, **D&L** 88:15–22. În gloria celestială există trei grade; sunt arătate condiţiile pentru a atinge pe cel mai înalt, **D&L** 131:1–2. Copiii care mor înainte de vârsta responsabilităţii sunt salvaţi în împărăţia celestială, **D&L** 137:10.

GLORIA TELESTIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Gradele de glorie

Cel mai mic dintre cele trei grade de glorie în care vor locui oamenii după judecata finală.

Pavel a văzut o glorie a stelelor, **1 Cor.** 15:40–41. Joseph Smith şi Sidney Rigdon au văzut gloria telestială, **D&L** 76:81–90. Locuitorii lumii telestiale erau la fel de numeroşi ca stelele, **D&L** 76:109–112. Cel care nu poate

îndura legea unei împărăţii telestiale, nu poate îndura o glorie telestială, **D&L** 88:24, 31, 38.

GLORIA TERESTRIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Gradele de glorie

Al doilea dintre cele trei grade de glorie în care vor locui oamenii după judecata finală.

Pavel a văzut gloria terestrială, asemănătoare cu gloria lunii, **1 Cor.** 15:40–41. Joseph Smith şi Sidney Rigdon au văzut gloria terestrială, **D&L** 76:71–80. Gloria terestrială o întrece pe cea telestială, **D&L** 76:91. Aceia care nu pot îndura legea unei împărăţii terestre nu pot îndura o glorie terestrială, **D&L** 88:23, 30, 38.

GLORIE. *Vezi* Slavă

GOG. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Magog

Rege în Magog. Ezechiel a profeţit că Gog va cotropi Israelul la vremea celei de a Doua Veniri a Domnului (Ezec. 38–39). O altă bătălie, numită bătălia lui Gog şi a lui Magog, va avea loc la sfârşitul Mileniului (Apoc. 20:7–9; D&L 88:111–116).

GOLGOTA. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Răstignire

Golgota înseamnă în aramaică „ţeastă". Este numele locului unde a fost răstignit Isus Hristos (Mat. 27:33; Marcu 15:22; Ioan 19:17). Numele latin al locului este *Calvar* (Căpăţână) (Luca 23:33).

GOLIAT. *Vezi, de asemenea,* David

Personaj din Vechiul Testament - un uriaş filistean care a înfruntat armatele israelite. David a acceptat înfruntarea şi l-a ucis cu ajutorul Domnului (1 Sam. 17).

GOMORA. *Vezi, de asemenea,* Sodoma

În Vechiul Testament, un oraş rău care a fost nimicit de Domnul (Gen. 19:12–29).

GRADELE DE GLORIE. *Vezi, de asemenea,* Gloria celestială; Gloria telestială; Gloria terestrială

Diferitele împărăţii în cer. La judecata finală, fiecare persoană va fi desemnată unui lăcaş veşnic într-o anume împărăţie de glorie, cu excepţia acelora care sunt fiii pierzaniei.

Isus a spus, în casa Tatălui Meu sunt mai multe locaşuri, **Ioan** 14:2 (Eter 12:32). Există o glorie a soarelui, şi o alta a lunii, şi o alta a stelelor, **1 Cor.** 15:40–41. Pavel a fost dus în al treilea cer, **2 Cor.** 12:2. Există un loc fără de glorie şi cu osândă nepieritoare, **D&L** 76:30–38, 43–45. Există trei grade de glorie, **D&L** 76:50–113; 88:20–32.

GRATITUDINE. *Vezi* Recunoscător, recunoştinţă

GRĂDINA EDENULUI. *Vezi* Eden

GRĂDINA GHETSIMANI. *Vezi* Ghetsimani

HABACUC

Personaj din Vechiul Testament - profet în Iudea care a vorbit despre păcătoşenia oamenilor, probabil în perioada domniei lui Iaochin (600 î.H.).

Cartea lui Habacuc: Capitolul 1 este o discuţie dintre Domnul şi profetul Lui, asemănătoare acelora din Ieremia 12 şi D&L 121. Habacuc era neliniştit pentru că cei răi păreau să prospere. În capitolul 2 Domnul îl sfătuieşte pe Habacuc să fie răbdător—cei drepţi trebuie să înveţe să trăiască prin credinţă. Capitolul 3 consemnează rugăciunea lui Habacuc în care el recunoaşte dreptatea lui Dumnezeu.

HAGAI

Profet din Vechiul Testament care a profeţit în Ierusalim în jurul anului 520 î.H., curând după ce poporul iudeu s-a reîntors din exilul în Babilonia (Ezra 5:1; 6:14). El a vorbit despre reclădirea templului Domnului în Ierusalim şi i-a mustrat pe oameni pentru că nu l-au isprăvit. El a scris, de asemenea, despre templul milenar şi despre domnia Salvatorului.

Cartea lui Hagai: În capitolul 1 Domnul îi mustră pe oameni pentru că trăiesc

în casele lor terminate, în timp ce templul a rămas neclădit. Capitolul 2 consemnează profeţia lui Hagai, şi anume, că Domnul va aduce pace în templul Lui.

HAGOT

Un constructor de corăbii nefit din Cartea lui Mormon (Alma 63:5–7).

HAM. *Vezi, de asemenea,* Noe, patriarh biblic

Personaj din Vechiul Testament - al treilea fiu al lui Noe (Gen. 5:32; 6:10; Moise 8:12, 27).

Noe, fiii lui şi familiile lor au intrat în arcă, **Gen.** 7:13. Canaan, fiul lui Ham, a fost blestemat, **Gen.** 9:18–25. Cârmuirea lui Ham a fost patriarhală şi a fost binecuvântată în ce priveşte lucrurile pământeşti şi înţelepciunea, dar nu în ce priveşte preoţia, **Avr.** 1:21–27. Soţia lui Ham, Egyptus, era o urmaşă a lui Cain; fiii fiicei lor, Egyptus, s-au stabilit în Egipt, **Avr.** 1:23, 25 (Ps. 105:23; 106:21–22).

HAR. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Milostiv, milă; Salvare

Putere dată de Dumnezeu care permite bărbaţilor şi femeilor să obţină binecuvântări în această viaţă şi să dobândească viaţa veşnică şi exaltarea după ce au fost credincioşi, s-au pocăit şi s-au străduit din răsputeri să ţină poruncile. Astfel de ajutor sau tărie divină este dată prin milostenia şi dragostea lui Dumnezeu. Fiecare muritor are nevoie de harul divin din cauza Căderii lui Adam şi din cauza slăbiciunilor omului.

Harul şi adevărul au venit prin Isus Hristos, **Ioan** 1:17. Prin harul lui Hristos, noi vom fi salvaţi, **Fapte** 15:11 (Rom. 3:23–24; D&L 138:14). Putem ajunge prin credinţă la harul Lui, **Rom.** 5:2. Prin har sunteţi salvaţi prin credinţă, **Ef.** 2:8. Harul lui Dumnezeu aduce salvarea, **Tit** 2:11. Apropiaţi-vă încrezători de scaunul harului, **Evr.** 4:16. Dumnezeu dă har celor umili, **1 Pet.** 5:5. Nimeni nu poate sta în prezenţa lui Dumnezeu decât prin meritele, mila şi harul lui Mesia cel Sfânt, **2 Ne.** 2:8. Doar în şi prin harul lui Dumnezeu sunt salvaţi oamenii, **2 Ne.** 10:24. Suntem salvaţi prin har, după toate câte le putem face noi, **2 Ne.** 25:23. Prin har avem puterea să facem aceste lucruri, **Iacov** 4:7. Oamenii pot fi întorşi la har prin har, potrivit cu faptele lor, **Hel.** 12:24. Harul Meu este îndeajuns pentru cei umili şi pentru toţi acei care se smeresc, **Eter** 12:26–27. Moroni s-a rugat ca neamurilor să le fie dat har ca să poată avea milostenie, **Eter** 12:36, 41. Prin harul lui Dumnezeu sunteţi voi perfecţi în Hristos, **Moro.** 10:32–33. Isus a primit har pentru har, **D&L** 93:12–13, 20.

HARRIS, MARTIN. *Vezi, de asemenea,* Martori ai Cărţii lui Mormon

Unul dintre cei Trei Martori ai originii divine şi ai veridicităţii Cărţii lui Mormon. El a ajutat financiar Biserica şi pe Joseph Smith. Domnul i-a cerut lui Martin Harris să-şi vândă proprietatea şi să dea fondurile sale pentru a plăti publicarea Cărţii lui Mormon (D&L 19:26–27, 34–35); să fie un exemplu în Biserică (D&L 58:35); şi să contribuie la plata costurilor slujirii (D&L 104:26).

Martin Harris a fost excomunicat din Biserică, dar a revenit mai târziu ca membru deplin. Până la sfârşitul vieţii el a mărturisit că l-a văzut pe îngerul Moroni şi plăcile de aur de pe care Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon.

HELAMAN, FIII LUI. *Vezi, de asemenea,* Anti-nefi-lehiţi; Helaman, fiul lui Alma

În Cartea lui Mormon, fiii lamaniţilor convertiţi, cunoscuţi ca amoniţi, care au devenit războinici sub conducerea lui Helaman (Alma 53:16–22).

Helaman i-a considerat demni de a fi numiţi fiii lui, **Alma** 56:10. Mamele lor îi învăţaseră să nu se îndoiască de putinţa Domnului de a-i scăpa, **Alma** 56:47. Ei i-au învins pe lamaniţi şi au

fost scăpaţi prin credinţa lor, într-atât încât nici unul nu a fost ucis, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

HELAMAN, FIUL LUI ALMA. *Vezi, de asemenea,* Alma, fiul lui Alma; Anti-nefi-lehiţi; Helaman, fiii lui

Personaj din Cartea lui Mormon - fiul cel mai mare al lui Alma, fiul lui Alma (Alma 31:7). Helaman a fost un profet şi un conducător militar.

Alma i-a încredinţat fiului lui, Helaman, cronicile poporului lui şi plăcile iarediţilor, **Alma** 37:1–2, 21. Alma i-a poruncit lui Helaman să continue scrierea istoriei poporului lui, **Alma** 45–62. Helaman a restabilit Biserica, **Alma** 45:22–23. Două mii de tineri războinici amoniţi au dorit ca Helaman să le fie conducător, **Alma** 53:19, 22. Helaman şi tinerii amoniţi s-au luptat cu lamaniţii şi au fost scăpaţi prin credinţă, **Alma** 57:19–27.

HELAMAN, FIUL LUI HELAMAN

Profet şi istoric din Cartea lui Mormon, care l-a instruit pe poporul nefit. El a fost nepotul lui Alma cel Tânăr şi tatăl lui Nefi căruia i s-a dat putere asupra tuturor elementelor (Hel. 5–10). Împreună cu fiul lui, Nefi, Helaman a scris cartea lui Helaman.

Cartea lui Helaman: Capitolele 1–2 descriu o perioadă de mari tulburări politice. Capitolele 3–4 consemnează cum Helaman şi Moroniha, căpitanul şef al armatelor nefite, au putut, în sfârşit, să aducă pacea pentru o vreme. Totuşi, în ciuda conducerii acestor oameni buni, oamenii deveneau tot mai răi. În capitolele 5–6 Nefi renunţă la scaunul judecătoresc, aşa cum făcuse şi bunicul lui, Alma, pentru a-i învăţa pe oameni. Pentru o vreme oamenii s-au pocăit. Totuşi, în capitolele 6–12 poporul nefit devine rău. Capitolele finale, 13–16, conţin relatarea extraordinară despre un profet numit Samuel Lamanitul care a prezis naşterea şi răstignirea Salvatorului şi semnele care vor marca aceste evenimente.

HELAMAN, FIUL REGELUI BENIAMIN. *Vezi, de asemenea,* Beniamin, tatăl lui Mosia

Personaj din Cartea lui Mormon - unul dintre cei trei fii ai Regelui Beniamin (Mosia 1:2–8).

HERUVIM

Figuri reprezentând creaturi cereşti, forma exactă nefiind cunoscută. Heruvimii au fost chemaţi să păzească locurile sacre.

Domnul a pus heruvimi pentru a păzi drumul spre pomul vieţii, **Gen.** 3:24 (Alma 12:21–29; 42:2–3; Moise 4:31). Reprezentanţi simbolici ai heruvimilor au fost puşi pe capacul ispăşirii, **Ex.** 25:18, 22 (1 Regi 6:23–28; Evr. 9:5). Heruvimii sunt menţionaţi în viziunile lui Ezechiel, **Ezec.** 10; 11:22.

HIMNI. *Vezi, de asemenea,* Mosia, fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin

Un fiu al Regelui Mosia din Cartea lui Mormon. Himni a mers cu fraţii lui să predice lamaniţilor (Mosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

HOMOSEXUALITATE. *Vezi, de asemenea,* Adulter; Senzual, senzualitate

Asociere sexuală a indivizilor de acelaşi gen. Dumnezeu interzice activitatea sexuală de acest fel.

Scoate-i afară la noi, ca să ne împreunăm cu ei, **Gen.** 19:1–11 (Moise 5:51–53). Să nu te culci cu un bărbat cum se culcă cineva cu o femeie. Este o urâciune, **Lev.** 18:22 (Lev. 20:13). Să nu fie nici un sodomit din fiii lui Israel, **Deut.** 23:17. Îşi dau pe faţă nelegiuirea de sodomiţi, fără să o ascundă, **Isa.** 3:9 (2 Ne. 13:9). Bărbaţii s-au aprins în poftele lor unii pentru alţii, **Rom.** 1:27. Cei ce abuzează de ei înşişi cu bărbaţii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:9–10. Legea nu este făcută pentru cel neprihănit, ci pentru cei care se pângăresc cu bărbaţii, **1 Tim.** 1:9–10. Cei care au poftit după trupul altuia ne

stau înainte ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veşnic, **Iuda** 1:7.

HRISTOS. *Vezi* Isus Hristos

HYDE, ORSON

Membru al primului Cvorum al Celor Doisprezece Apostoli numit în această dispensaţie (D&L 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). El a îndeplinit multe misiuni pentru Biserică, inclusiv aceea de dedicare a Pământului Sfânt în 1841 pentru întoarcerea poporului evreu.

IACOV, FIUL LUI ALFEU

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli aleşi de Isus în timpul slujirii Lui muritoare (Mat. 10:3; Marcu 3:18; Luca 6:15; Fapte 1:13).

IACOV, FIUL LUI ISAAC. *Vezi, de asemenea,* Esau; Isaac; Israel

Patriarh şi profet în Vechiul Testament; cel mai mic dintre cei doi fii gemeni ai lui Isaac şi ai Rebecăi (Gen. 25:19–26). Iacov a obţinut dreptul primului născut în locul fratelui său Esau. Aceasta s-a datorat meritelor şi căsătoriei în legământ ale lui Iacov, în timp ce Esau şi-a dispreţuit dreptul primului născut şi s-a căsătorit în afara legământului (Gen. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Evr. 12:16).

Rebeca a aflat de la Domnul că Esau îl va sluji pe Iacov, **Gen.** 25:23. A obţinut dreptul primului născut de la Esau, **Gen.** 25:29–34. A visat o scară la cer, **Gen.** 28. S-a căsătorit cu Lea şi Rahela, **Gen.** 29:1–30. A avut doisprezece fii şi o fiică, **Gen.** 29:31–30:24; 35:16–20. S-a căsătorit cu Bilha şi Zilpa, **Gen.** 30:3–4, 9. Numele i-a fost schimbat în Israel, **Gen.** 32:28. L-a văzut pe Dumnezeu la faţă, **Gen.** 32:30. L-a favorizat pe Iosif, **Gen.** 37:3. A plecat în Egipt cu familia lui, **Gen.** 46:1–7. I-a binecuvântat pe fiii lui şi pe urmaşii lor, **Gen.** 49. A murit, **Gen.** 49:33. A ţinut poruncile şi este astăzi exaltat pe un tron în cer, alături de Avraam şi Isaac, **D&L** 132:37.

IACOV, FIUL LUI LEHI. *Vezi, de asemenea,* Lehi, Tatăl lui Nefi

Profet în Cartea lui Mormon şi autorul mai multor predici din cărţile 2 Nefi şi Iacov (2 Ne. 6–11; Iacov 1–7).

Cartea lui Iacov: A treia carte din Cartea lui Mormon. Capitolul 1 relatează că Nefi i-a dat însemnările lui Iacov şi, după aceea, i-a sfinţit pe Iacov şi pe fratele lui, Iosif, să fie preoţi şi învăţători ai oamenilor. Capitolele 2–4 sunt predici care îi avertizează pe oameni să fie curaţi moral. De asemenea, Iacov îi învaţă despre venirea unui Mesia mântuitor şi dă motivele pentru care unii din Israel nu-L vor accepta la venirea Sa. Capitolele 5–6 conţin mărturia lui Iacov şi o alegorie profetică despre istoria şi misiunea poporului lui Israel. Capitolul 7 conţine o relatare despre un rebel învăţat, pe nume Şerem, care a fost copleşit de mărturia divină a lui Iacov.

IACOV, FIUL LUI ZEBEDEU

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli aleşi de Isus în timpul slujirii lui muritoare. El era fratele lui Ioan. El a fost unul dintre cei trei Apostoli aleşi să fie cu Isus la anumite ocazii deosebite: la învierea fiicei lui Iair (Marcu 5:37), la Schimbarea la Faţă (Mat. 17:1; Marcu 9:2; Luca 9:28) şi la Ghetsimani (Mat. 26:37; Marcu 14:33). Împreună cu Petru şi Ioan, el a restaurat Preoţia lui Melhisedec pe pământ rânduindu-l pe Joseph Smith (D&L 27:12; 128:20; JS—I 1:72).

IACOV, FRATELE DOMNULUI

Personaj din Noul Testament - un frate al Domnului (Gal. 1:19) şi al lui Iosis, Simion, Iuda şi al câtorva surori (Mat. 13:55–56; Marcu 6:3; Iuda 1:1). El mai era cunoscut ca Iacov cel Drept şi a deţinut o poziţie importantă în Biserica din Ierusalim (Fapte 12:17; 15:13; 1 Cor. 15:7; Gal. 2:9–12). A scris probabil epistola lui Iacov.

Epistola lui Iacov: O carte din Noul Testament. La origine a fost o scrisoare adresată celor douăsprezece triburi ale Israelului împrăştiate în alte ţări şi a fost scrisă probabil în Ierusalim. Epistola conţine câteva idei clar enunţate privind religia practică, incluzând

sfatul important din capitolul 1 şi anume că dacă cuiva îi lipseşte înţelepciune, să-i ceară ajutorul lui Dumnezeu (Iac. 1:5–6; JS—I 1:9–20). Capitolul 2 se referă la credinţă şi fapte. Capitolele 3–4 vorbesc despre nevoia de a controla limbajul şi îi sfătuieşte pe sfinţi să nu vorbească de rău unul despre celălalt. Capitolul 5 îi încurajează pe sfinţi să aibă răbdare şi să îi cheme pe vârstnici pentru binecuvântare când sunt bolnavi; de asemenea, îi învaţă despre binecuvântările de ajutor pentru convertirea altora.

IAD. *Vezi, de asemenea,* Condamnare; Moarte Spirituală; Diavol; Fiii pierzaniei

Revelaţiile zilelor din urmă vorbesc de iad în cel puţin două sensuri. Mai întâi, este lăcaşul vremelnic al lumii spirituale pentru cei care au fost nesupuşi în viaţa muritoare. În acest sens, iadul are un sfârşit. Acolo spiritele vor fi învăţate Evanghelia şi, la un moment dat, după pocăinţa lor, ele vor fi înviate la un grad de slavă de care sunt demne. Aceia care nu se vor pocăi, dar care nu sunt totuşi fii ai pierzaniei, vor rămâne în iad de-a lungul Mileniului. După această mie de ani de chin, ei vor fi înviaţi într-o glorie telestială (D&L 76:81–86; 88:100–101).

În al doilea rând, este locul permanent pentru acei care nu sunt mântuiţi prin Ispăşirea lui Hristos. În acest sens, iadul este permanent. El este pentru aceia care sunt găsiţi „întinaţi" (D&L 88:35, 102). Acesta este locul în care Satana, îngerii lui şi fiii pierzaniei—aceia care L-au negat pe Fiul după ce Tatăl L-a dezvăluit—vor rămâne veşnic (D&L 76:43–46).

Uneori scripturile se referă la iad ca la întunericul de afară.

Sufletul lui David nu va fi lăsat în iad, **Ps.** 16:10 (Ps. 86:13). Mergi în iad, în focul care nu se stinge, **Marcu** 9:43 (Mosia 2:38). Bogatul în iad îşi ridică ochii, fiind în chinuri, **Luca** 16:22–23 (D&L 104:18). Moartea şi iadul i-au slobozit pe cei morţi, **Apoc.** 20:13. Există un loc pregătit, da, chiar iadul cel înfricoşător, **1 Ne.** 15:35. Voinţa cărnii dă spiritului diavolului putere să ne ducă în iad, **2 Ne.** 2:29. Hristos a pregătit calea pentru scăparea noastră din moarte şi iad, **2 Ne.** 9:10–12. Aceia care rămân necuraţi vor merge în chinurile veşnice, **2 Ne.** 9:16. Diavolul le înşeală sufletele şi îi conduce cu grijă jos în iad, **2 Ne.** 28:21. Isus mi-a mântuit sufletul din iad, **2 Ne.** 33:6. Depărtaţi-vă de chinurile iadului, **Iacov** 3:11. A fi înrobit de diavol şi condus de voinţa lui spre nimicire înseamnă lanţurile iadului, **Alma** 12:11. Cei ticăloşi sunt aruncaţi în întunericul din afară până la vremea învierii lor, **Alma** 40:13–14. Cei necuraţi vor fi mai nenorociţi să stea alături de Dumnezeu decât să stea în iad, **Morm.** 9:4. Osânda dată din mâna Mea este osândă veşnică, **D&L** 19:10–12. Iadul este un loc pregătit pentru diavol şi pentru îngerii lui, **D&L** 29:37–38. Aceia care Îl recunosc pe Dumnezeu scapă de moarte şi de lanţurile iadului, **D&L** 138:23.

IAFET. *Vezi, de asemenea,* Noe, Patriarh biblic

Fiul cel mai mare al lui Noe, profet din Vechiul Testament (Moise 8:12).

Noe l-a avut pe Iafet, **Gen.** 5:32 (Gen. 6:10; Moise 8:12). Iafet şi soţia lui au intrat în arca lui Noe, **Gen.** 7:13. Iafet a ieşit din arcă, **Gen.** 9:18. Dumnezeu să lărgească locurile stăpânite de Iafet, **Gen.** 9:27.

IARED. *Vezi, de asemenea,* Iared, fratele lui; Iarediţi

Conducător în Cartea lui Mormon care, împreună cu fratele lui, a condus o colonie de oameni din Turnul lui Babel spre pământul făgăduinţei în emisfera de vest (Eter 1:33–2:1).

Iared i-a cerut fratelui lui să se roage ca Domnul să nu încurce graiul familiilor şi prietenilor lor, **Eter** 1:34–37. A călătorit spre mare şi a stat acolo patru ani, **Eter** 2:13. A navigat spre pământul făgăduinţei, **Eter** 6:4–12.

IARED, FRATELE LUI. *Vezi, de asemenea,* Iared; Iarediţi

Profet din Cartea lui Mormon. El şi fratele lui au întemeiat neamul iaredit când au condus o colonie de oameni din Turnul lui Babel spre un pământ făgăduit în emisfera vestică (Eter 1–6). Credinţa lui era atât de mare încât a vorbit cu Domnul faţă în faţă (D&L 17:1). Povestirea lui este consemnată în cartea lui Eter.

Fratele lui Iared era un om mare şi puternic şi mult favorizat de către Domnul, **Eter** 1:34. Datorită credinţei lui, fratele lui Iared a văzut degetul Domnului, **Eter** 3:6–9 (Eter 12:20). Hristos şi-a arătat trupul spiritual fratelui lui Iared, **Eter** 3:13–20. Nicicând nu au fost dezvăluite lucruri mai măreţe decât cele dezvăluite fratelui lui Iared, **Eter** 4:4. Fratele lui Iared a prevenit poporul lui împotriva monarhiei, **Eter** 6:22–23. Domnul a arătat toate lucrurile fratelui lui Iared, **Eter** 12:21. Fratele lui Iared era puternic la scris, **Eter** 12:24. Prin credinţă, fratele lui Iared a mutat muntele Zerin, **Eter** 12:30.

IAREDIŢI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Iared; Iared, fratele lui

Popor din Cartea lui Mormon care era format din urmaşii lui Iared, ai fratelui său şi ai prietenilor lor (Eter 1:33–41). Ei au fost conduşi de Dumnezeu din Turnul lui Babel în America, pământul făgăduinţei, (Eter 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Deşi neamul lor avea la un moment dat milioane de oameni, ei au fost cu toţii nimiciţi de războiul civil cauzat de răutate (Eter 14–15).

IAROM

Personaj din Cartea lui Mormon - un fiu al lui Enos şi strănepot al lui Lehi. El a ţinut însemnările nefiţilor timp de 60 de ani, 420–361 î.H. (Enos 1:25; Iarom 1:13). El a fost un bărbat credincios care a crezut de cuviinţă să nu scrie prea mult în însemnarea istorică (Iarom 1:2).

Cartea lui Iarom: Sunt doar 15 versete în această carte din Cartea lui Mormon. Iarom a consemnat că nefiţii au continuat să trăiască legea lui Moise şi să aştepte venirea lui Hristos. Ei au fost conduşi de regi care erau bărbaţi cu mare credinţă. Ei au prosperat ascultând de profeţii, preoţii şi învăţătorii lor.

IDOLATRIE

Preaslăvirea idolilor ori ataşamentul sau devotamentul excesiv faţă de orice.

Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine, **Ex.** 20:3 (Mosia 12:35; 13:12–13). Dacă veţi merge după alţi dumnezei, cu siguranţă că veţi pieri, **Deut.** 8:19. Împotrivirea este ca neascultarea şi idolatria, **1 Sam.** 15:23. Te-ai descoperit altuia decât Mie, **Isa.** 57:8. Ai lăudat pe dumnezeii de argint şi aur, **Dan.** 5:23. Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona, **Mat.** 6:24. Pofta rea este închinare la idoli, **Col.** 3:5. Copilaşilor, păziţi-vă de idoli, **1 Ioan** 5:21. Vai de acei care preaslăvesc idoli, **2 Ne.** 9:37. Închinarea la idoli a poporului lui Nefi i-a adus asupra-i războaie şi distrugere, **Alma** 50:21. Fiece om merge după imaginea propriului lui dumnezeu, **D&L** 1:16. Fie ca ei să trudească cu mâinile lor ca să nu fie nici o închinare la idoli, **D&L** 52:39. Tatăl lui Avraam a fost ispitit prin închinarea la idoli, **Avr.** 1:27.

IEHOVA. *Vezi, de asemenea,* Eu Sunt; Isus Hristos

Numele propriu sau de legământ al Dumnezeului lui Israel. El denumeşte „veşnicul EU SUNT" (Ex. 3:14; Ioan 8:58). Iehova este Isus Hristos din viaţa premuritoare şi a venit pe pământ ca fiul Mariei (Mosia 3:8; 15:1; 3 Ne. 15:1–5). De obicei, când apare cuvântul *Domnul* în Vechiul Testament, el înseamnă Iehova.

Iehova este Hristos: Iehova era cunoscut profeţilor străvechi (Ex. 6:3; Avr. 1:16). Apostolul Pavel ne-a învăţat că Hristos este Iehova din Vechiul Testament (Ex. 17:6; 1 Cor. 10:1–4). Fratele lui Iared din Cartea lui Mormon L-a văzut pe Hristos Cel din viaţa premuritoare şi L-a preaslăvit (Eter 3:13–15). Şi Moroni L-a numit

pe Hristos Iehova (Moro. 10:34). La Templul din Kirtland, Joseph Smith şi Oliver Cowdery L-au văzut pe Iehova cel Înviat (D&L 110:3–4).

IEREMIA. *Vezi, de asemenea*, Plângerile

Profet în Vechiul Testament care s-a născut într-o familie de preoţi şi a profeţit în Iuda între 626–586 î.H. El a trăit aproape de vremea altor mari profeţi: Lehi, Ezechiel, Osea şi Daniel.

Ieremia a fost rânduit să fie profet în viaţa premuritoare (Ier. 1:4–5). Ca profet, În timpul celor aproximativ patruzeci de ani, el a propovăduit poporului evreu împotriva idolatriei şi a imoralităţii (Ier. 3:1–5; 7:8–10). El a trebuit să facă faţă insultelor şi opoziţiei continue (Ier. 20:2; 36:18–19; 38:4). După căderea Ierusalimului, iudeii care au scăpat în Egipt l-au luat pe Ieremia cu ei (Ier. 43:5–6) şi acolo, conform legendei, l-au omorât cu pietre.

Cartea lui Ieremia: Capitolele 1–6 conţin profeţii făcute în timpul domniei lui Iosia. Capitolele 7–20 sunt profeţii din timpul domniei lui Ioiachim. Capitolele 21–38 se ocupă de domnia lui Zedechia. Capitolele 39–44 conţin profeţii şi descriu evenimentele istorice de după căderea Ierusalimului. Capitolul 45 conţine o promisiune pentru Baruc, scribul lui, şi anume că viaţa lui Baruc va fi păstrată. În final, capitolele 46–51 sunt profeţii împotriva neamurilor străine. Capitolul 52 este o concluzie istorică. Unele dintre profeţiile lui Ieremia erau cuprinse în plăcile de aramă ale lui Laban, salvate de Nefi (1 Ne. 5:10–13). Ieremia mai este menţionat de două ori în Cartea lui Mormon (1 Ne. 7:14; Hel. 8:20).

Cartea lui Ieremia mai include o confirmare a existenţei premuritoare a omului şi a predestinării lui Ieremia (Ier. 1:4–5), o profeţie despre întoarcerea lui Israel din starea sa de împrăştiere, adunând unul dintr-un oraş şi doi dintr-o familie, în Sion, un loc plăcut unde Israel şi Iuda pot sta în siguranţă şi în pace (Ier. 3:12–19) şi o profeţie despre adunarea de către Domnul a Israelului din ţările de nord prin trimiterea multor „pescari" şi „vânători" pentru a-i găsi (Ier. 16:14–21). Acest eveniment din zilele din urmă va fi mai amplu ca proporţii chiar decât scoaterea Israelului din Egipt de către Moise (Ier. 16:13–15; 23:8).

IERIHON

Oraş cetate în valea Iordanului, la 245 m sub nivelul mării. Ierihon se află aproape de locul unde israeliţii au traversat râul când au intrat prima dată pe pământul făgăduinţei (Ios. 2:1–3; 3:16; 6).

Israeliţii au dat o bătălie la Ierihon, **Ios.** 6:1–20. Iosua a dat un blestem asupra Ierihonului, **Ios.** 6:26 (1 Regi 16:34). Ierihon se află în teritoriul atribuit lui Beniamin, **Ios.** 18:11–12, 21. Domnul a vizitat Ierihonul în ultima lui călătorie la Ierusalim, **Marcu** 10:46 (Luca 18:35; 19:1).

IEROBOAM

Personaj din Vechiul Testament - Ieroboam a fost primul rege al părţii de nord a Israelului împărţit. El era membru al tribului lui Efraim. Ieroboam cel ticălos a condus o revoltă împotriva casei lui Iuda şi a familiei lui David.

Ieroboam a înălţat idoli pe care poporul să-i preaslăvească, în Dan şi Betel, **1 Regi** 12:28–29. Ahia îl dojeneşte pe Ieroboam, **1 Regi** 14:6–16. De Ieroboam se aminteşte pentru că el a adus un păcat cumplit Israelului, **1 Regi** 15:34 (1 Regi 12:30).

(A) IERTA. *Vezi, de asemenea,* Iertarea Păcatelor; Ispăşire, (a) ispăşi; Mărturisire, (a) mărturisi; Pocăinţă, (a) se pocăi

Aşa cum este folosit în scripturi, a ierta înseamnă în general unul dintre următoarele două lucruri: (1) Când Dumnezeu îi iartă pe oameni, El anulează sau îndepărtează pedeapsa cerută pentru păcat. Prin ispăşirea lui Hristos, iertarea păcatelor este posibilă pentru toţi aceia care se pocăiesc, în

afara acelora vinovaţi de crimă sau de păcatul de neiertat împotriva Duhului Sfânt. (2) Dacă oamenii se iartă unul pe celălalt, ei se poartă cu dragoste creştinească unul faţă de celălalt şi nu au sentimente rele faţă de aceia care i-au ofensat (Mat. 5:43–45; 6:12–15; Luca 17:3–4; 1 Ne. 7:19–21).

Domnul este încet la mânie şi bogat în bunătate, iartă fărădelegea şi răzvrătirea, **Num.** 14:18. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada, **Isa.** 1:18. Iartă-ne nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri, **Mat.** 6:12 (Luca 11:4; 3 Ne. 13:11). Fiul Omului are putere să ierte păcatele, **Mat.** 9:6 (Mat. 18:35; Marcu 2:10; Luca 5:20–24). De câte ori va mai greşi fratele meu faţă de mine, iar eu îl voi ierta? **Mat.** 18:21–22 (D&L 98:40). Cel care huleşte împotriva Duhului Sfânt, nu va afla iertare niciodată, **Marcu** 3:29 (Alma 39:6). Dacă fratele tău te nedreptăţeşte şi se pocăieşte, iartă-l, **Luca** 17:3. Iartă-i Tată, pentru că nu ştiu ce fac, **Luca** 23:34. Rugaţi-vă pentru iertare, **1 Ne.** 7:21. Folosiţi sângele ispăşitor al lui Hristos ca să primim iertarea păcatelor noastre, **Mosia** 4:2. Acela care mărturiseşte păcatele lui înaintea ta şi a Mea, şi se pocăieşte, acela va fi iertat, **Mosia** 26:29–31. Acela care se pocăieşte şi îndeplineşte poruncile va fi iertat, **D&L** 1:32. Împlântă secera ta, iar păcatele îţi sunt iertate, **D&L** 31:5 (D&L 84:61). Acela care s-a pocăit de păcatele lui este iertat şi Eu, Domnul, nu-Mi mai amintesc de ele, **D&L** 58:42. Eu, Domnul, voi ierta pe cine vreau Eu să iert, dar vouă vi se cere să iertaţi toţii oamenii, **D&L** 64:10. În măsura în care aţi iertat unul altuia greşelile voastre, tot aşa, Eu, Domnul, vă iert pe voi, **D&L** 82:1. Aceia pe care îi iubesc, îi dojenesc pentru ca păcatele lor să le fie iertate, **D&L** 95:1. Ţi-am iertat încălcarea ta, **Moise** 6:53.

IERTAREA PĂCATELOR. *Vezi, de asemenea,* (a) Ierta; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Pocăinţă, (a) se pocăi

Iertarea unei fapte rele cu condiţia pocăinţei. Iertarea păcatelor a fost făcută posibilă prin Ispăşirea lui Isus Hristos. O persoană obţine iertarea păcatelor ei dacă are credinţă în Hristos, dacă se pocăieşte de păcate, dacă primeşte rânduielile botezului şi aşezării mâinilor pentru darul Duhului Sfânt şi se supune poruncilor lui Dumnezeu (A de C 1:3–4).

De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada, **Isa.** 1:16–18. Acesta este sângele Meu care se varsă pentru mulţi, spre iertarea păcatelor, **Mat.** 26:28 (Evr. 9:22–28; D&L 27:2). Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi pentru iertarea păcatelor, **Fapte** 2:38 (Luca 3:3; D&L 107:20). Aceia care cred în Isus vor primi iertarea păcatelor, **Fapte** 10:43 (Mosia 3:13). Hristos este izvorul la care pot privi pentru iertarea păcatelor, **2 Ne.** 25:26. Pentru a menţine iertarea păcatelor noastre, trebuie să ne îngrijim de cei săraci şi nevoiaşi, **Mosia** 4:11–12, 26. Oricine se pocăieşte va avea drept la milă pentru iertarea păcatelor lui, **Alma** 12:34. Împlinirea poruncilor aduce iertarea păcatelor, **Moro.** 8:25. Preoţia lui Aaron deţine cheile botezului prin scufundare pentru iertarea păcatelor, **D&L** 13:1 (D&L 84:64, 74; A de C 1:4). Eu, Domnul, nu îmi mai amintesc păcatele lor, **D&L** 58:42–43 (Ezec. 18:21–22). Aceştia au fost învăţaţi despre botezul indirect pentru iertarea păcatelor, **D&L** 138:33.

IERUBAAL. *Vezi, de asemenea,* Ghedeon (Vechiul Testament)

Nume dat lui Ghedeon în Vechiul Testament, după ce a distrus altarul lui Baal (Jud. 6:32; 7:1; 9; 1 Sam. 12:11).

IERUSALIM

Oraş aflat în Israelul modern. Este cel mai important oraş din istoria biblică. Câteva dintre cele mai sacre locuri pentru creştini, evrei şi musulmani se află în acest oraş şi sunt vizitate în mod regulat de mulţi credincioşi. Se face de multe ori referinţă la el ca fiind oraşul sfânt.

Cunoscut odinioară ca Salem (Gen. 14:18; Ps. 76:2), Ierusalimul a fost o cetate iebusită până când a fost cucerit de David (Ios. 10:1; 15:8; 2 Sam. 5:6–7), care l-a făcut capitala lui. Până atunci slujise mai ales drept fortăreaţă montană, la cca. 800 m peste nivelul mării. Este împrejmuit de văi adânci în toate părţile, cu excepţia nordului.

În timpul domniei regelui David în Ierusalim, el a ocupat un palat de lemn. Totuşi, în timpul domniei lui Solomon, oamenii au construit multe lucruri frumoase în oraş, inclusiv palatul regelui şi templul.

După ce s-au despărţit regatul lui Iuda şi al lui Israel, Ierusalimul a rămas capitala Iudei. Era adesea atacat de oştiri invadatoare (1 Regi 14:25; 2 Regi 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Sub Ezechia, Ierusalimul a devenit centrul preaslăvirii religioase, dar a fost distrus parţial în 320 î.H., 168 î.H. şi 65 î.H. Irod a reconstruit zidurile şi templul, dar în anul 70 D.H. romanii l-au distrus în întregime.

Melhisedec era rege în Salem, **Gen.** 14:18 (Evr. 7:2). Isaia a chemat Ierusalimul să-şi pună straie frumoase, **Isa.** 52:1. Cuvântul Domnului avea să vină de la Ierusalim, **Mica** 4:2. Hristos a deplâns soarta Ierusalimului, **Mat.** 23:37–39 (Luca 13:34). Ierusalimul este cetatea Dumnezeului cel viu, **Evr.** 12:22. Ierusalimul avea să fie distrus, dacă nu se pocăia, **1 Ne.** 1:4, 13, 18 (2 Ne. 1:4; Hel. 8:20). Ierusalimul va fi locuit din nou după distrugere, **3 Ne.** 20:46. Ierusalimul va fi clădit din nou, **Eter** 13:5. Hristos i-a prevenit pe Sfinţii Zilelor din Urmă aşa cum a prevenit şi poporul Ierusalimului, **D&L** 5:20. Cei ai lui Iuda să fugă la Ierusalim, **D&L** 133:13. Domnul va vorbi de la Ierusalim, **D&L** 133:21.

IETRO. *Vezi, de asemenea*, Moise

Personaj din Vechiul Testament - prinţ şi preot al Madianului care i-a dat lui Moise o casă după ce Moise a fugit din Egipt. El se mai numea Reuel (Ex. 2:18). Mai târziu, Moise s-a căsătorit cu fiica lui Ietro, Sefora (Ex. 3:1; 4:18; 18:1–12). Ietro l-a învăţat pe Moise să conducă (Ex. 18:13–27). Moise a primit Preoţia lui Melhisedec de la Ietro (D&L 84:6–7).

ILIE. *Vezi, de asemenea*, Elias; Pecetluire, (a) pecetlui; Salvare

Un profet din Vechiul Testament care s-a întors în zilele din urmă pentru a conferi cheile puterii de pecetluire lui Joseph Smith şi lui Oliver Cowdery. În zilele lui, Ilie, a slujit în Regatul de Nord al Israelului (1 Regi 17–2 Regi 2). El avea mare credinţă în Domnul şi este cunoscut pentru multe minuni. El a împiedicat să cadă ploaia trei ani şi jumătate. El a înviat un băiat din morţi şi a chemat focul din cer (1 Regi 17–18). Evreii încă îl mai aşteaptă pe Ilie să se întoarcă aşa cum a profeţit Maleahi (Mal. 4:5). El rămâne un oaspete invitat la sărbătoarea paştelui evreiesc, unde îl aşteaptă mereu uşa deschisă şi un loc liber.

Profetul Joseph Smith a spus că Ilie deţinea puterea de pecetluire a Preoţiei lui Melhisedec şi că a fost ultimul profet care a deţinut-o înainte de vremea lui Isus Hristos. El a apărut pe Muntele Schimbării la Faţă, împreună cu Moise, şi a conferit cheile preoţiei lui Petru, Iacov şi Ioan (Mat. 17:3). El a apărut din nou împreună cu Moise şi cu alţii, la 3 Aprilie 1836, în Templul din Kirtland, Ohio şi a conferit aceleaşi chei lui Joseph Smith şi lui Oliver Cowdery (D&L 110:13–16). Toate acestea au fost în vederea pregătirii celei de a Doua Veniri a Domnului, aşa cum se spune în Maleahi 4:5–6.

Puterea lui Ilie este puterea de pecetluire a preoţiei prin care lucrurile sunt legate sau dezlegate pe pământ şi legate sau dezlegate în cer (D&L 128:8–18). Astăzi, slujitorii aleşi ai Domnului pe pământ au această putere de pecetluire şi îndeplinesc rânduielile sfinte ale Evangheliei pentru cei vii şi cei morţi (D&L 128:8).

A pecetluit cerurile şi a fost hrănit de corbi, **1 Regi** 17:1–7. El a poruncit ca făina şi untdelemnul văduvei să nu se împuţineze, **1 Regi** 17:8–16. L-a înviat pe fiul văduvei dintre morţi, **1 Regi** 17:17–24. I-a învins pe profeţii lui Baal, **1 Regi** 18:21–39. Glasul blând i-a vorbit, **1 Regi** 19:11–12. S-a înălţat la cer într-o caleaşcă de foc, **2 Regi** 2:11. Maleahi a profeţit întoarcerea lui în zilele din urmă, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5). A apărut în Templul din Kirtland, Ohio în 1836, **D&L** 110:13–16.

IMN. *Vezi, de asemenea,* (a) Cânta; Muzică

Cântec de preaslăvire a lui Dumnezeu.

Înainte ca Domnul să se retragă la Ghetsimani, cei Doisprezece Apostoli au cântat un imn, **Mat.** 26:30. Domnul a chemat-o pe Emma Smith să facă o culegere de imnuri sacre, **D&L** 25:11. Cântecul celor drepţi este o rugăciune pentru Mine, şi i se va răspunde cu o binecuvântare asupra capetelor lor, **D&L** 25:12. Laudă-L pe Domnul prin cântec şi muzică, **D&L** 136:28.

IMORALITATE. *Vezi, de asemenea,* Adulter; Castitate; Imoralitate sexuală; Răutate, rău; Senzual, senzualitate

Relaţie sexuală între doi oameni necăsătoriţi unul cu celălalt. În scripturi este folosit ocazional ca simbol pentru apostazie.

Nu mă necinsti, pentru că nu se face aşa, **2 Sam.** 13:12. Fereşte-te de imoralitate, **Fapte** 15:20. Trupul nu este pentru imoralitate, el este pentru Domnul, **1 Cor.** 6:13–18. Pentru a împiedica imoralitatea, fiecare bărbat să-şi aibă nevasta lui, **1 Cor.** 7:2–3. Voia lui Dumnezeu: să vă feriţi de imoralitate, **1 Tes.** 4:3. Iacov a avertizat poporul lui Nefi împotriva imoralităţii, **Iacov** 3:12. Sunteţi gata pentru nimicire, din cauza crimelor voastre şi a imoralităţii, **Hel.** 8:26. Cel care este vinovat de imoralitate trebuie să se pocăiască pentru a se alătura Bisericii, **D&L** 42:74–78.

IMORALITATE SEXUALĂ. *Vezi, de asemenea,* Adulter; Imoralitate; Senzual, senzualitate

Participare de bunăvoie la adulter, imoralitate, homosexualitate, lesbianism, incest sau orice altă activitate sexuală nesfântă, nenaturală sau impură.

Să-l facem pe tatăl nostru să bea vin şi ne vom culca cu el, **Gen.** 19:30–36. Ruben s-a dus şi s-a culcat cu Bilha, concubina tatălui său, **Gen.** 35:22 (Gen. 49:4; 1 Cron. 5:1). Homosexualitatea şi alte perversiuni sexuale sunt o urâciune, **Lev.** 18:22–23. Dacă un bărbat forţează o femeie să se culce cu el, numai bărbatul este vinovat de păcat, **Deut.** 22:25–27. Oricine priveşte o femeie, ca s-o poftească a şi săvârşit adulter cu ea în inima lui, **Mat.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Curvia, necurăţia, patima sunt idolatrie, **Col.** 3:5. În zilele din urmă, oamenii vor fi fără dragoste firească, **2 Tim.** 3:1–3. Păcatul sexual este o urâciune, **Alma** 39:3–5.

IMPERIUL ROMAN. *Vezi, de asemenea,* Roma

Imperiul vechii Rome. În epoca Apostolică, Imperiul Roman era cea mai mare putere a lumii. El includea tot ce era cuprins între Eufrat, Dunăre, Rin, Atlantic şi deşertul Saharei. Palestina i-a devenit satelit în anul 63 î.H. când Pompei a cucerit Ierusalimul. Deşi romanii au acordat evreilor multe privilegii, evreii urau conducerea romană şi erau în permanentă revoltă.

Pavel, cetăţean roman, a folosit greaca, limba cea mai folosită a imperiului, pentru a răspândi Evanghelia pe cuprinsul imperiului.

Daţi Cezarului ce este al Cezarului, **Mat.** 22:17–22. Pavel şi-a cerut drepturile de cetăţean roman, **Fapte** 16:37–39 (Fapte 22:25–29).

INDIRECT. *Vezi* Rânduieli—Rânduială indirect; Salvarea pentru morţi

INIMĂ. *Vezi, de asemenea,* Inimă frântă; Născut din nou, născut din Dumnezeu

Simbol al minţii şi voinţei omului şi sursa figurativă a tuturor emoţiilor şi a tuturor sentimentelor.

Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, **Deut.** 6:5 (Deut. 6:3–7; Mat. 22:37; Luca 10:27; D&L 59:5). Domnul cercetează omul după inima lui, **1 Sam.** 13:14. Omul se uită la înfăţişarea din afară, dar Domnul se uită la inimă, **1 Sam.** 16:7. Cel ce are mâinile curate şi inima neprihănită va urca pe dealul Domnului şi va fi binecuvântat, **Ps.** 24:3–5 (2 Ne. 25:16). Omul este aşa cum gândeşte în inima lui, **Prov.** 23:7. Ilie, va întoarce inimile părinţilor către copii, şi inimile copiilor către părinţi, **Mal.** 4:5–6 (Luca 1:17; D&L 2:2; 110:14–15; 138:47; JS—I 1:39). Binecuvântaţi cei cu inima neprihănită, **Mat.** 5:8 (3 Ne. 12:8). Omul vorbeşte după binele sau răul din inima lui, **Luca** 6:45. Urmaţi-L pe Fiu din toată inima, **2 Ne.** 31:13. V-aţi născut voi spiritual din Dumnezeu şi aţi primit voi imaginea Lui în înfăţişarea voastră? **Alma** 5:14. Oferiţi ca jertfă Domnului o inimă frântă şi un spirit smerit, **3 Ne.** 9:20 (3 Ne. 12:19; Eter 4:15; Moro. 6:2). Eu îţi voi spune în inima şi în mintea ta prin Duhul Sfânt, **D&L** 8:2.

INIMĂ FRÂNTĂ. *Vezi, de asemenea,* Inimă; Pocăinţă, (a) se pocăi; Sacrificiu; Supus, supunere; Umil, umilinţă

Avea o inimă frântă înseamnă a fi umil, plin de remuşcare şi de pocăinţă şi milostiv, adică receptiv la voinţa lui Dumnezeu.

Sunt alături de omul zdrobit şi smerit, **Isa.** 57:15. Hristos s-a oferit pentru acei care au o inimă frântă şi spiritul smerit, **2 Ne.** 2:7. Oferiţi ca jertfă Domnului o inimă frântă şi spiritul umil, **3 Ne.** 9:20 (D&L 59:8). Doar acei cu inimi frânte şi spiritul smerit sunt primiţi la botez, **Moro.** 6:2. Isus a fost răstignit pentru iertarea păcatelor inimii smerite, **D&L** 21:9. Cel al cărui spirit este smerit este acceptat, **D&L** 52:15. Spiritul Sfânt este promis acelora care sunt smeriţi, **D&L** 55:3. Spiritul Meu este trimis înainte în lume pentru a-i lumina pe cei umili şi smeriţi, **D&L** 136:33.

INIMĂ SMERITĂ. *Vezi* Inimă frântă

INSPIRAŢIE, (A) INSPIRA. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt; Revelaţie

Îndrumare divină dată omului de către Dumnezeu. Adesea, inspiraţia vine prin Spirit în diferite feluri către mintea sau inima cuiva.

După foc, a venit un susur blând, **1 Regi** 19:12. Duhul Sfânt vă va învăţa toate lucrurile şi vă va aduce aminte de tot, **Ioan** 14:26. Spiritul Adevărului are să vă călăuzească în tot adevărul, **Ioan** 16:13. Am fost condus de Spirit, fără să ştiu dinainte lucrurile pe care trebuia să le fac, **1 Ne.** 4:6. Glasul Domnului a venit în mintea mea, **Enos** 1:10. Orice te cheamă şi te îndeamnă să faci bine este inspiraţie de la Dumnezeu, **Moro.** 7:13–16. Nu ţi-am transmis Eu pace în mintea ta? **D&L** 6:23. Îţi voi spune în inima şi în mintea ta, **D&L** 8:2. Spiritul Meu îţi va lumina mintea, care îţi va umple sufletul de bucurie, **D&L** 11:13. Îţi va fi dat chiar în ceasul acela ceea ce vei avea de spus şi de scris, **D&L** 24:6 (D&L 84:85). Glasul slab şi liniştit care şopteşte şi pătrunde toate lucrurile, **D&L** 85:6.

INTEGRITATE. *Vezi, de asemenea,* Cinstit, cinste; Drept, dreptate

Drept, cinstit şi sincer.

Până la cea din urmă suflare îmi voi apăra nevinovăţia, **Iov** 27:5. Omul drept merge în neprihănirea lui, **Prov.** 20:7. Ei erau oameni adevăraţi oricând, în orice lucru li se încredinţa, **Alma** 53:20. Domnul l-a iubit pe Hyrum Smith pentru integritatea inimii lui, **D&L** 124:15.

INTELIGENŢA, INTELIGENŢE. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Lumină, Lumina lui Hristos; Spirit

Inteligenţa are mai multe semnificaţii,

trei dintre ele fiind: (1) Este lumina adevărului care dă viaţă şi lumină tuturor lucrurilor din univers. Ea a existat dintotdeauna. (2) Cuvântul *inteligenţe* se poate referi, de asemenea, la copiii de spirit ai lui Dumnezeu. (3) Scripturile mai vorbesc de inteligenţă când se referă la elementul spiritual care a existat înainte de a fi fost noi plăsmuiţi copii spirituali.

Inteligenţa este atrasă de inteligenţă, **D&L** 88:40. Inteligenţa nu a fost creată sau făcută, **D&L** 93:29. Tot adevărul este independent în sfera în care Dumnezeu l-a plasat, **D&L** 93:30. Slava lui Dumnezeu este inteligenţa, **D&L** 93:36–37. Înţelegerea acumulată în această viaţă se înalţă cu noi în înviere, **D&L** 130:18–19. Domnul domneşte peste toate inteligenţele, **Avr.** 3:21. Domnul i-a arătat lui Avraam inteligenţele care au fost organizate înainte să existe lumea, **Avr.** 3:22.

INVIDIE. *Vezi, de asemenea,* Gelos, gelozie; (a) Râvni

Potrivit scripturilor, este greşit a dori ceva ce aparţine altuia.

Patriarhii, cuprinşi de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt, **Fapte** 7:9. Dragostea nu invidiază, **1 Cor.** 13:4 (Moro. 7:45). Invidia vine din mândrie, **1 Tim.** 6:4. Acolo unde există invidie, există tulburare şi tot felul de fapte rele, **Iac.** 3:16. Domnul a poruncit oamenilor să nu invidieze, **2 Ne.** 26:32. Nu există invidie printre oamenii lui Nefi, **4 Ne.** 1:15–18. Invidia şi mânia omului au fost condiţiile mele obişnuite în toate zilele vieţii mele, **D&L** 127:2.

IOAN BOTEZĂTORUL. *Vezi, de asemenea,* Eli; Preoţia aaronică

Fiul lui Zaharia şi al Elisabetei din Noul Testament. Ioan a fost trimis să pregătească oamenii pentru a-L primi pe Mesia (Ioan 1:19–27). El a deţinut cheile Preoţiei aaronice şi L-a botezat pe Isus Hristos.

Isaia şi alţii au profeţit despre misiunea lui Ioan, **Isa.** 40:3 (Mal. 3:1; 1 Ne. 10:7–10; 2 Ne. 31:4). A fost întemniţat şi decapitat, **Mat.** 14:3–12 (Marcu 6:17–29). Gavril i-a anunţat lui Zaharia naşterea şi rostul lui Ioan, **Luca** 1:5–25. Isus ne-a învăţat că Ioan Botezătorul a fost un mare profet, **Luca** 7:24–28. L-a recunoscut pe Isus ca fiind Fiul lui Dumnezeu, **Ioan** 1:29–34. Discipolii lui Ioan au devenit discipolii lui Isus, **Ioan** 1:25–29, 35–42 (Fapte 1:21–22). N-a făcut nici o minune, **Ioan** 10:41. Ca fiinţă înviată, a fost trimis să-i rânduiască în Preoţia lui Aaron pe Joseph Smith şi Oliver Cowdery, **D&L** 13 (D&L 27:7–8; JS—I 1:68–72). A fost rânduit de un înger pe când avea opt zile, **D&L** 84:28.

IOAN, FIUL LUI ZEBEDEI. *Vezi, de asemenea,* Apostol; Evanghelii; Fiinţe schimbate; Preoţia lui Melhisedec; Revelaţia lui Ioan

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli din Noul Testament, fiu al lui Zebedei şi frate cu Iacov. În tinereţe a fost pescar (Marcu 1:17–20). Este probabil ucenicul nenumit al lui Ioan Botezătorul menţionat în Ioan 1:40. Mai târziu el a primit chemarea de a fi ucenic al lui Isus Hristos (Mat. 4:21–22; Luca 5:1–11). El a scris Evanghelia lui Ioan, trei epistole, şi Cartea Apocalipsei. El a fost unul dintre cei trei care L-au însoţit pe Domnul la învierea fiicei lui Iair (Marcu 5:35–42), la Muntele Schimbării la Faţă (Mat. 17:1–9) şi la Ghetsimani (Mat. 26:36–46). În scrierile lui el se referă la persoana sa ca la ucenicul pe care Îl iubea Isus (Ioan 13:23; 21:20) şi ca la „alt ucenic" (Ioan 20:2–8). Isus i-a mai numit pe el şi pe fratele lui, Boanerghes, „fiii tunetului" (Marcu 3:17). Există dese referiri la el în relatările despre răstignire şi înviere (Luca 22:8; Ioan 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Ioan a fost mai târziu exilat la Patmos, unde a scris cartea Apocalipsei (Apoc. 1:9).

Ioan este menţionat adesea în revelaţiile zilelor din urmă (1 Ne. 14:18–27; 3 Ne. 28:6; Eter 4:16; D&L 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Aceste pasaje confirmă relatarea biblică a lui Ioan şi, de asemenea, oferă o aprofundare a măreţiei şi importanţei lucrării pe care

Domnul i-a dat-o să o îndeplinească pe pământ în vremurile Noului Testament şi în ultimele zile. Scripturile zilelor din urmă arată clar că Ioan nu a murit, lui fiindu-i permis să rămână pe pământ ca slujitor până la vremea celei de a Doua Veniri a Domnului (Ioan 21:20–23; 3 Ne. 28:6–7; D&L 7).

Epistolele lui Ioan: Deşi autorul acestor trei epistole nu face menţiunea numelui lui, limbajul se aseamănă atât de mult cu cel al Apostolului Ioan încât se presupune că el le-a scris pe toate trei.

1 Ioan 1 îi îndeamnă pe sfinţi să se alăture lui Dumnezeu. Capitolul 2 subliniază că sfinţii Îl cunosc pe Dumnezeu prin supunere şi îi îndeamnă să nu iubească lucrurile lumeşti. Capitolul 3 îi cheamă pe toţi să devină copiii lui Dumnezeu şi să se iubească unul pe celălalt. În capitolul 4 se explică cum Dumnezeu înseamnă dragoste şi locuieşte în aceia care Îl iubesc. Capitolul 5 arată cum se nasc sfinţii din Dumnezeu prin credinţă în Hristos.

2 Ioan se aseamănă cu 1 Ioan. Ioan se bucură pentru credinţa copiilor „doamnei alese".

3 Ioan laudă pe cineva pe nume Gaiu pentru credinţa lui şi ajutorul dat acelora care iubesc adevărul.

Evanghelia lui Ioan: În această carte din Noul Testament, Apostolul Ioan dă mărturie că: (1) Isus este Hristosul sau Mesia şi (2) că Isus este Fiul lui Dumnezeu (Ioan 20:31). Scenele din viaţa lui Isus pe care le descrie el sunt alese cu grijă şi aranjate având în vedere acest scop. Cartea începe cu o declaraţie despre situaţia lui Hristos în existenţa premuritoare: El era cu Dumnezeu, El era Dumnezeu şi a fost Creatorul tuturor lucrurilor. El s-a născut în trup ca Singurul Fiu Născut al Tatălui. Ioan trasează cursul slujirii lui Isus subliniind în special divinitatea Lui şi învierea Lui din morţi. El afirmă clar că Isus este Fiul Lui Dumnezeu, atestat prin minuni, prin mărturii, prin profeţi şi prin chiar glasul lui Hristos. Ioan predică punând în contrast lumina şi întunericul, adevărul şi greşeala, binele şi răul şi pe Dumnezeu cu diavolul. Poate că în nici o altă însemnare nu sunt arătate atât de clar sfinţenia lui Isus şi lipsa de credinţă a conducătorilor iudei.

Ioan a scris, mai ales, despre slujirea lui Hristos în Iudea, îndeosebi despre ultima săptămână a slujirii Lui muritoare, în vreme ce Matei, Marcu şi Luca au scris mai ales despre slujirea Lui în Galilea. Mai multe aspecte din această Evanghelie au fost lămurite prin revelaţiile zilelor din urmă (D&L 7 şi D&L 88:138–141).

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evanghelii".

Cartea Apocalipsei: Vezi Apocalipsa lui Ioan

IOEL

Profet din ţinutul Iudei în Vechiul Testament. Perioada vieţii lui este nesigură, se pare că a trăit cam între domnia lui Ioas, înainte de 850 î.H., şi întoarcerea tribului lui Iuda din robia Babilonului.

Cartea lui Ioel: Cartea este centrată pe profeţia pe care Ioel a făcut-o după ce ţinutul Iudei a fost lovit de o mare secetă şi de lăcuste (Ioel 1:4–20). Ioel a asigurat oamenii că prin pocăinţă vor primi din nou binecuvântările lui Dumnezeu (Ioel 2:12–14).

Capitolul 1 este o chemare pentru o adunare solemnă în casa Domnului. Capitolul 2 vorbeşte de războiul şi pustiirea care vor precede Mileniul. Capitolul 3 vorbeşte despre zilele din urmă şi afirmă că toate naţiunile se vor afla în război, dar că, în final, Domnul va locui în Sion.

Petru a citat profeţia lui Ioel despre revărsarea Spiritului în ziua Cincizecimii (Ioel 2:28–32; Fapte 2:16–21). Îngerul Moroni de asemenea i-a citat acest pasaj lui Joseph Smith (JS—I 1:41).

IONA. *Vezi, de asemenea,* Ninive

Profet în Vechiul Testament, care a fost chemat de Domnul să predice pocăinţa în oraşul Ninive (Iona 1:1–2).

Cartea lui Iona: O carte din Vechiul Testament care povesteşte o experienţă din viaţa lui Iona. Probabil că Iona nu a scris el însuşi cartea. Ideea principală a cărţii lui Iona este că Iehova domneşte pretutindeni şi nu îşi restrânge dragostea la un singur neam sau popor.

În capitolul 1, Domnul îl cheamă pe Iona să predice în Ninive. În loc să facă aşa cum i-a poruncit Domnul, Iona a fugit cu barca şi a fost înghiţit de un peşte mare. În capitolul 2, Iona se roagă Domnului, iar peştele îl varsă pe uscat. Capitolul 3 consemnează cum Iona a mers în Ninive şi a profeţit căderea sa. Însă oamenii s-au pocăit. În capitolul 4 Domnul îl mustră pe Iona pentru că s-a supărat pentru că Domnul i-a salvat pe oameni.

Isus ne-a învăţat că faptul că Iona a fost înghiţit de un peşte slujeşte drept prevestire a morţii şi a învierii lui Isus (Mat. 12:39–40; 16:4; Luca 11:29–30).

IONATAN. *Vezi, de asemenea,* David; Saul, rege al Israelului

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Saul, rege al Israelului. Ionatan i-a fost prieten apropiat lui David (1 Sam. 13–23, 31).

IOSAFAT

Personaj din Vechiul Testament - un rege credincios care a domnit peste Iuda (1 Regi 15:24; 22).

IOSIA

Rege drept al Iudei între anii 641–610 î.H. (2 Regi 22–24; 2 Cron. 34–35). În timpul domniei lui s-a găsit cartea legii în casa Domnului (2 Regi 22:8–13).

IOSIF DIN ARIMATEA

Iosif din Arimatea era membru al Sinedriului, ucenic al lui Hristos şi un israelit bogat şi credincios care nu a luat parte la condamnarea Domnului nostru. După răstignire, Iosif a pus să se învelească trupul Salvatorului în pânză curată şi l-a depus în propriul său mormânt (Mat. 27:57–60; Marcu 15:43–46; Luca 23:50–53; Ioan 19:38–42).

IOSIF, FIUL LUI IACOV. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament - primul născut al lui Iacov şi al Rahelei (Gen. 30:22–24; 37:3).

Iosif a obţinut dreptul întâiului născut în Israel pentru că Ruben, întâiul născut al lui Iacov cu prima soţie, pierduse acest privilegiu prin păcat (1 Cron. 5:1–2). Fiind demn, Iosif, ca primul născut al lui Iacov cu cea de a doua soţie, era următorul în linie pentru această binecuvântare. Iosif a mai primit o binecuvântare de la tatăl lui, puţin timp înainte ca Iacov să moară (Gen. 49:22–26).

Iosif era un bărbat de mare caracter, un om „priceput şi înţelept" (Gen. 41:39). Faptul că el a respins-o pe soţia lui Potifar este un exemplu de credinţă, castitate şi integritate personală (Gen. 39:7–12). În Egipt, când Iosif şi-a dezvăluit adevărata identitate fraţilor lui, el le-a mulţumit în loc să-i învinuiască pentru felul cum l-au tratat. El credea că faptele lor au ajutat la împlinirea voinţei divine a lui Dumnezeu (Gen. 45:4–15).

Revelaţiile zilelor din urmă dezvăluie misiunea mai amplă a familiei lui Iosif în ultimele zile (2 Ne. 3:3–24; 3 Ne. 20:25–27; TJS Gen. 50).

Iacov îl iubea pe Iosif foarte mult şi i-a dat o haină în multe culori, **Gen.** 37:3. Din cauza geloziei, fraţii lui Iosif au început să-l urască şi au complotat să-l omoare, dar, în cele din urmă, l-au vândut unor negustori, care se aflau în drum spre Egipt, **Gen.** 37:5–36. În Egipt, Domnul a făcut ca Iosif să prospere şi el a devenit conducătorul casei lui Potifar, **Gen.** 39:1–4. Soţia lui Potifar a minţit spunând că Iosif a încercat să o seducă; Iosif a fost condamnat şi întemniţat pe nedrept, **Gen.** 39:7–20. Iosif a tălmăcit visurile paharnicului şi ale pitarului lui Faraon, **Gen.** 40. Faraon a început să-l favorizeze pe Iosif pentru că Iosif tălmăcise unul din visurile Faraonului; el l-a făcut pe Iosif conducător peste Egipt, **Gen.** 41:14–45. Se

nasc Efraim şi Manase, **Gen.** 41:50–52. Iosif se regăseşte cu tatăl şi fraţii lui, **Gen.** 45–46. Iosif moare în Egipt la vârsta de 110 ani, **Gen.** 50:22–26.

IOSIF, SOŢUL MARIEI. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Maria, mama lui Isus

Soţul Mariei, mama lui Isus. Iosif era urmaş al lui David (Mat. 1:1–16; Luca 3:23–38) şi a trăit în Nazaret. El s-a căsătorit cu Maria. Chiar înaintea căsătoriei lor, Maria a primit vizita îngerului Gavril, care a anunţat că ea a fost aleasă să fie mama Salvatorului (Luca 1:26–35). Iosif a primit, de asemenea, revelaţia acestei naşteri divine (Mat. 1:20–25).

Maria a fost singurul părinte pământesc al lui Isus pentru că Dumnezeu Tatăl era tatăl lui Isus. Dar iudeii l-au crezut pe Iosif tatăl lui Isus şi Isus se purta cu el ca fiind astfel (Luca 2:48, 51). Prevenit prin visuri cereşti, Iosif a scăpat viaţa pruncului Isus fugind în Egipt (Mat. 2:13–14). După moartea lui Irod, un înger l-a îndrumat pe Iosif să-L ducă pe copilul Hristos înapoi în Israel (Mat. 2:19–23).

IOSIF, TOIAGUL LUI. *Vezi* Cartea lui Mormon; Efraim—Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif

IOSUA. *Vezi, de asemenea,* Ierihon

Profet şi conducător din Vechiul Testament, urmaşul lui Moise. El s-a născut în Egipt înainte de plecarea copiilor lui Israel (Num. 14:26–31). El şi Caleb au fost printre cei 12 spioni trimişi în Canaan. Numai ei au dat un raport bun despre ţinut (Num. 13:8; 17–14:10). El a murit la vârsta de 110 ani (Ios. 24:29). Iosua a fost un mare exemplu de profet-războinic devotat.

Cartea lui Iosua: Această carte poartă numele lui Iosua pentru că el este principalul personaj din ea, şi nu pentru că el este autorul. Potrivit tradiţiei evreieşti, Ieremia a scris Cartea lui Iosua, care are la bază cronicile din vechime. Capitolele 1–12 descriu cucerirea Canaanului; capitolele 13–24 vorbesc despre cum au împărţit ţinutul triburile Israelului şi despre ultimile sfaturi ale lui Iosua.

Două versete notabile din cartea lui Iosua sunt porunca Domnului către el de a medita asupra scripturilor (Ios. 1:8) şi chemarea lui Iosua către popor pentru a fi credincios Domnului (Ios. 24:15).

IOV

Personaj din Vechiul Testament - un om drept care a îndurat nenorociri cumplite, dar a rămas totuşi fidel credinţei lui în Dumnezeu. Povestirea lui se află în cartea lui Iov.

Cartea lui Iov: Deşi cartea vorbeşte despre suferinţele lui Iov, ea nu răspunde pe de-a-întregul întrebării de ce Iov (sau oricine altcineva) suferă durerea şi pierderea familiei şi a bunurilor lui. Cartea clarifică că a avea nenorociri nu înseamnă neapărat că acea persoană a păcătuit. Domnul se poate folosi de nenorociri pentru experienţă, disciplină şi instruire la fel de bine ca şi pentru a pedepsi (D&L 122).

Cartea poate fi împărţită în patru părţi. Capitolele 1–2 sunt un prolog la povestire. Capitolele 3–31 relatează o serie de discuţii între Iov şi trei prieteni. Capitolele 32–37 conţin discursurile lui Elihu, un al patrulea prieten, care îl condamnă pe Iov pentru alte motive decât acelea ale primilor trei prieteni. Capitolele 38–42 încheie cartea asigurându-l pe Iov că drumul lui în viaţă a fost bun de la început.

Cartea lui Iov ne învaţă că, dacă cineva are o cunoaştere corectă a lui Dumnezeu şi trăieşte o viaţă pe placul lui Dumnezeu, el va fi în stare să îndure mai bine încercările la care este supus. Credinţa de nezdruncinat a lui Iov este caracterizată prin exclamaţii cum ar fi: „Domnul a dat, şi Domnul a luat, binecuvântat fie numele Domnului" (Iov 1:21). Iov mai este menţionat în Ezechiel 14:14; Iac. 5:11; Doctrină şi Legăminte 121:10.

IROD

Familie de conducători în Iudea aproape de vremea lui Isus Hristos. Ei au fost personaje importante în multe dintre evenimentele din Noul Testament. Vezi schema de alături.

IRODIADA

Sora lui Irod Agrippa din Noul Testament. Ea s-a căsătorit cu unchiul ei, Irod Filip, de la care a avut o fiică, pe Salomeea. Ea şi Salomeea au conspirat pentru decapitarea lui Ioan Botezătorul (Mat. 14:3–11).

ISAAC. *Vezi, de asemenea,* Avraam

Patriarh din Vechiul Testament. Naşterea lui, când Avraam şi Sara erau bătrâni, a fost o minune (Gen. 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Consimţirea lui Avraam de a-l oferi pe Isaac a fost o asemănare cu Dumnezeu şi Singurul Lui Fiu Născut (Iacov 4:5). Isaac a fost moştenitorul promisiunilor legământului lui Avraam (Gen. 21:9–12; 1 Ne. 17:40; D&L 27:10).

Se naşte Isaac, **Gen.** 21:1–7. Trebuia să fie jertfit pe Muntele Moria, **Gen.** 22:1–19 (D&L 101:4). S-a căsătorit, **Gen.** 24. S-a ocupat de fiii lui, **Gen.** 27:1–28:9. A primit exaltarea împreună cu Avraam si Iacov, **D&L** 132:37 (Mat. 8:11).

ISAHAR. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Un fiu al lui Iacov şi al Leii în Vechiul Testament (Gen. 30:17–18; 35:23; 46:13). Urmaşii lui au devenit unul dintre cele douăsprezece triburi ale Israelului.

Tribul lui Isahar: Binecuvântarea lui Iacov către Isahar se află în Genesa 49:14–15. După aşezarea în Canaan, tribul a primit parte din pământurile cele mai bogate din Palestina, inclusiv câmpia Esraelonului. Între hotarele Isaharului se aflau mai multe locuri importante din istoria iudaică, de exemplu: Carmel, Meghidou, Dotan, Ghilboa, Izreel, Tabor şi Nazaret (Ios. 19:17–23).

ISAI. *Vezi, de asemenea,* David

Personaj din Vechiul Testament - tatăl

Irod, regele (Mat. 2:3)
Prin Mariamne, prinţesa macabeană
Prin Mariamne, fiica lui Simion, înaltul preot
Prin Maltace, un samaritean
Prin Cleopatra
Aristobul
Irod Filip (Mat. 14:3; Marcu 6:17)
Irod Antipa, cârmuitorul (Mat. 14:1; Luca 9:7; Marcu 6:14, regele Irod)
Arhelau (Mat. 2:22)
Filip, cârmuitor al Iturieei (Luca 3:1)
Irod Agrippa 1 (Fapte 12:1–23)
Irodiada (Mat. 14:3; Marcu 6:17)
Berenice (Fapte 25:13)
Drusila, soţia lui Felix (Fapte 24:24)
Irod Agrippa II (Fapte 25:13)

lui David şi strămoş al lui Hristos şi al tuturor regilor Iudei.

Fiul lui Rut, Obed, a fost tatăl lui Isai, **Rut** 4:17, 22. Strămoşii lui Isai se numără până la Iuda, **1 Cron.** 2:5–12 (Mat. 1:5–6).

ISAIA

Profet din Vechiul Testament care a profeţit între anii 740–701 î.H. Ca principal sfătuitor al Regelui Ezechia, Isaia a avut o mare influenţă religioasă şi politică.

Isus l-a citat pe Isaia mai des decât pe oricare alt profet. Isaia mai este citat frecvent de Petru, Ioan şi Pavel în Noul Testament. Cartea lui Mormon şi Doctrină şi Legăminte conţin mai multe citate din Isaia decât din orice alt profet şi oferă mare ajutor în interpretarea lui Isaia. Nefi a propovăduit poporului său din scrierile lui Isaia (2 Ne. 12–24; Isa. 2–14). Domnul le-a spus nefiţilor: „mari sunt cuvintele lui Isaia" şi a adăugat că toate lucrurile pe care le-a profeţit Isaia se vor îndeplini (3 Ne. 23:1–3).

Cartea lui Isaia: Carte în Vechiul Testament. Multe din profeţiile lui Isaia se ocupă de venirea Mântuitorului, atât în slujirea lui pământească (Isa. 9:6), cât şi ca Marele Împărat din ultima zi (Isa. 63). De asemenea, el a profeţit mult despre viitorul Israelului.

Capitolul 1 este prolog la restul cărţii. Isaia 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53:1–12; şi 61:1–3 vestesc misiunea Salvatorului. Capitolele 2, 11, 12 şi 35 se ocupă de evenimentele din zilele din urmă, când Evanghelia va fi restaurată, Israelul va fi adunat, iar pământul însetat va înflori ca trandafirul. Capitolul 29 conţine o profeţie despre apariţia Cărţii lui Mormon (2 Ne. 27). Capitolele 40–46 anunţă superioritatea lui Iehova ca adevăratul Dumnezeu peste dumnezeii idoli ai credincioşilor păgâni. Restul capitolelor, 47–66, se ocupă de evenimentele restaurării finale a Israelului şi a întemeierii Sionului, când Domnul va locui printre oamenii Săi.

ISMAEL, FIUL LUI AVRAAM. *Vezi, de asemenea,* Agar; Avraam

Personaj din Vechiul Testament - fiu al lui Avraam şi al lui Agar, slujnica egipteancă a Sarei (Gen. 16:11–16). Domnul le-a promis lui Avraam şi lui Agar că Ismael va deveni părintele unei mari naţiuni (Gen. 21:8–21).

Legământul a venit mai degrabă prin Isaac decât prin Ismael, **Gen.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Dumnezeu l-a binecuvântat pe Ismael ca să se înmulţească, **Gen.** 17:20. Ismael a ajutat la înmormântarea lui Avraam, **Gen.** 25:8–9. Sunt numiţi cei doisprezece fii ai lui Ismael, **Gen.** 25:12–16. Moare Ismael, **Gen.** 25:17–18. Esau a luat-o pe fiica lui Ismael, Mahalat, de nevastă, **Gen.** 28:9.

ISMAEL, SOCRUL LUI NEFI. *Vezi, de asemenea*, Lehi, tatăl lui Nefi

Personaj din Cartea lui Mormon, care, cu familia lui, s-a alăturat familiei lui Lehi în călătoria acesteia spre pământul făgăduinţei.

Nefi şi fraţii lui s-au întors la Ierusalim şi i-au convins pe Ismael şi pe familia lui să-i însoţească pe Lehi şi pe familia acestuia spre pământul făgăduinţei, **1 Ne**. 7:2–5. Cele două familii s-au căsătorit între ele, **1 Ne**. 16:7. Ismael a murit în pustietate, **1 Ne**. 16:34.

ISPĂŞIRE, (A) ISPĂŞI. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam şi a Evei; Copiii lui Hristos; Cruce; Fii şi fiice ale lui Dumnezeu; Ghetsimani; Har; (a) Ierta; Iertarea păcatelor; Împărtăşanie; Înviere; Îndreptăţire, (a) îndreptăţi; Isus Hristos; Mântuire, (a)mântui, mântuit; Milostiv, Milă; Nemuritor, nemurire; Planul mântuirii; Pocăinţă, (a) se pocăi; Răstignire; Sacrificiu; Salvare; Sânge; Sfinţire

Împăcarea omului cu Dumnezeu.

Aşa cum este folosit în scripturi, cuvântul „a ispăşi" înseamnă a suferi pedeapsa pentru un act de vinovăţie, îndepărtând, astfel, efectele păcatului

de la păcătosul care se pocăieşte, permiţându-i să se reîmpace cu Dumnezeu. Isus Hristos a fost singurul în stare să îndeplinească ispăşirea desăvârşită pentru întreaga omenire. El a putut să facă aceasta datorită alegerii şi a predestinării Sale în Marele Consiliu înainte de crearea lumii (Eter 3:14; Moise 4:1–2; Avr. 3:27), datorită obârşiei Lui divine şi a vieţii Lui fără păcat. Ispăşirea Lui a inclus suferinţele Lui pentru păcatele omenirii din Grădina Ghetsimani, vărsarea sângelui Său şi moartea Sa urmată de învierea Lui din mormânt (Isa. 53:3–12; Mosia 3:5–11; Alma 7:10–13). Datorită Ispăşirii, toţi oamenii se vor înălţa din moarte cu trupuri nemuritoare (1 Cor. 15:22). Ispăşirea ne asigură, de asemenea, calea de a ni se ierta păcatele şi de a trăi pentru totdeauna împreună cu Dumnezeu. Dar acela care a ajuns la vârsta responsabilităţii şi a primit legea, poate primi aceste binecuvântări, doar dacă are credinţă în Isus Hristos, se pocăieşte de păcatele lui, primeşte rânduielile salvării şi se supune poruncilor lui Dumnezeu. Aceia care nu ajung la vârsta responsabilităţii şi aceia care nu cunosc legea, sunt mântuiţi prin Ispăşire (Mosia 15:24–25; Moro. 8:22). Scripturile ne învaţă clar că, dacă Hristos nu ar fi ispăşit pentru păcatele noastre, nici o lege, nici o rânduială, nici o jertfă nu ar fi putut satisface cerinţele de dreptate, iar omul nu ar fi putut să se afle niciodată din nou în prezenţa lui Dumnezeu (2 Ne. 2:9).

Acesta este sângele Meu, care se varsă pentru cei mulţi pentru iertarea păcatelor, **Mat.** 26:28. Sudoarea Lui era ca mari picături de sânge, **Luca** 22:39–44. Eu îmi voi da trupul pentru viaţa lumii, **Ioan** 6:51. Eu sunt învierea şi viaţa, **Ioan** 11:25. Hristos este autorul salvării veşnice pentru toţi acei care se supun, **Evr.** 5:9. Suntem sfinţiţi prin vărsarea sângelui lui Hristos, **Evr.** 9; 10:1–10. Şi Hristos a suferit o dată pentru păcate, **1 Pet.** 3:18. Sângele lui Isus Hristos ne curăţă de orice păcat, **1 Ioan** 1:7. El a fost răstignit pe cruce şi a fost ucis pentru păcatele lumii, Mântuirea vine acelora care au o inimă frântă şi un spirit smerit, **2 Ne.** 2:3–10; 25–27. El s-a oferit ca jertfă pentru păcat, **2 Ne.** 2:7. Ispăşirea îi răscumpără pe oameni din Cădere şi îi salvează de moarte şi iad, **2 Ne.** 9:5–24. Trebuie să existe o ispăşire nesfârşită, **2 Ne.** 9:7. Împăcaţi-vă întru Dumnezeu prin ispăşirea lui Hristos, **Iacov** 4:11. Sângele Lui ispăşeşte pentru păcatele acelora care au păcătuit fără ştiinţă, **Mosia** 3:11–18. Omul a primit salvarea prin Ispăşire, **Mosia** 4:6–8. De nu ar fi Ispăşirea, ei ar trebui neîndoielnic să piară, **Mosia** 13:27–32. El va ispăşi pentru păcatele lumii, **Alma** 34:8–16. Dumnezeu însuşi ispăşeşte pentru păcatele lumii, pentru a îndeplini planul milosteniei, **Alma** 42:11–30. Eu sunt Dumnezeul întregului pământ, ucis pentru păcatele lumii, **3 Ne.** 11:14. Eu, Dumnezeu, am suferit aceste lucruri pentru toţi, **D&L** 19:16. Copiii mici sunt mântuiţi prin Singurul Meu Născut, **D&L** 29:46–47. Iată suferinţele şi moartea Celui care nu a păcătuit, **D&L** 45:3–5. Acest lucru este asemenea jertfei Singurului Născut, **Moise** 5:7. Prin Ispăşirea lui Hristos, toţi oamenii pot fi salvaţi, **A de C** 1:3.

ISPITĂ, (A) ISPITI. *Vezi, de asemenea,* Diavol; (a) Îndura; Libertatea de a Alege

Încercare a capacităţii unei persoane de a alege binele în locul răului; ademenire pentru a păcătui şi pentru a-l urma pe Satana în loc de a-L urma pe Dumnezeu.

Nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău, **Mat.** 6:13 (3 Ne. 13:12). Dumnezeu nu va îndura ca voi să fiţi ispitiţi mai mult decât puteţi suporta, **1 Cor.** 10:13. Hristos a fost ispitit aşa cum suntem şi noi, **Evr.** 4:14–15. Binecuvântat este omul care rabdă ispita, **Iac.** 1:12–14. Ispitele potrivnicului nu pot izbândi asupra acelora care ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, **1 Ne.** 15:24 (Hel. 5:12). Omul nu putea acţiona pentru el însuşi, decât îndemnat de unul sau de celălalt, **2 Ne.** 2:11–16.

Păziţi-vă şi rugaţi-vă continuu, ca să nu fiţi ispitiţi mai mult decât puteţi îndura, **Alma** 13:28. Învăţaţi-i să reziste oricărei ispite a diavolului, cu credinţa lor în Domnul Isus Hristos, **Alma** 37:33. Rugaţi-vă întotdeauna ca să nu cădeţi în ispită, **3 Ne.** 18:15, 18 (D&L 20:33; 31:12; 61:39). Feriţi-vă de mândrie, ca să nu cădeţi în ispită, **D&L** 23:1. Adam a devenit supus voinţei diavolului, pentru că a cedat ispitei, **D&L** 29:39–40. Am fost lăsat la tot felul de ispite, **JS—I** 1:28.

ISRAEL. *Vezi, de asemenea,* Avraam—Seminţia lui Avraam; Iacov, fiul lui Isaac; Înfiere

Domnul i-a dat numele de Israel lui Iacov, fiul lui Isaac şi nepotul lui Avraam din Vechiul Testament (Gen. 32:28; 35:10). Numele Israel se poate referi la Iacov însuşi, la urmaşii lui sau la împărăţia pe care acei urmaşi au avut-o în vremea Vechiului Testament (2 Sam. 1:24; 23:3). După ce Moise i-a condus pe copiii lui Israel afară din robia egipteană (Ex. 3–14), ei au fost conduşi de judecători mai bine de trei sute de ani. Începând cu Regele Saul, regii au domnit peste Israelul unit până la moartea lui Solomon, când zece triburi s-au răsculat împotriva lui Roboam pentru a forma un neam separat. După ce s-a împărţit împărăţia lui Israel, triburile de nord, fiind cele mai numeroase, au păstrat numele de Israel, în timp ce regatul de sud s-a numit Iuda. Ţinutul Canaanului este numit, astăzi, Israel. În alt sens, Israel desemnează pe cineva care crede cu adevărat în Hristos (Rom. 10:1; 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Cele douăsprezece triburi ale lui Israel: Nepotul lui Avraam, Iacov, al cărui nume a fost schimbat în Israel, a avut doisprezece fii. Urmaşii lor au fost cunoscuţi ca cele douăsprezece triburi ale lui Israel sau copiii lui Israel. Cele douăsprezece triburi sunt următoarele: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar şi Zabulon (fiii lui Iacov şi ai Leii); Dan şi Neftali (fii lui Iacov şi ai Bilhei); Gad şi Aşer (fiii lui Iacov şi ai Zilpei); Iosif şi Beniamin (fiii lui Iacov şi ai Rahelei) (Gen. 29:32–30:24; 35:16–18).

Înaintea morţii lui, Iacov a dat fiecărui conducător de trib o binecuvântare (Gen. 49:1–28). Pentru informaţii suplimentare, vezi numele fiecărui fiu al lui Iacov.

Ruben, primul născut cu prima soţie a lui Iacov, Lea, şi-a pierdut binecuvântarea de drept a primului născut şi o parte dublă din moştenire datorită imoralităţii (Gen. 49:3–4). Dreptul primului născut i s-a dat lui Iosif, care era primul născut cu cea de a doua soţie a lui Iacov, Rahela (1 Cron. 5:1–2). Levi, al cărui trib Domnul l-a ales pentru a-I sluji drept slujitori preoţeşti, nu a primit moştenire datorită chemării speciale de a sluji pentru toate triburile. Aceasta a permis ca partea dublă a lui Iosif să fie împărţită de fiii lui Iosif, Efraim şi Manase (1 Cron. 5:1; Ier. 31:9), care au fost număraţi ca triburi separate ale lui Israel (TJS, Gen. 48:5–6).

Membrii tribului lui Iuda urmau să fie conducători până la venirea lui Mesia (Gen. 49:10; TJS, Gen. 50:24). În ultimele zile, tribul lui Efraim are privilegiul de a purta mesajul restaurării Evangheliei în lume şi de a aduna Israelul împrăştiat (Deut. 33:13–17). Va veni vremea când, prin Evanghelia lui Isus Hristos, Efraim va avea rolul conducător în unirea tuturor triburilor Israelului (Isa. 11:12–13; D&L 133:26–34).

Împrăştierea Israelului: Domnul a împrăştiat şi a lovit cele douăsprezece triburi ale Israelului datorită nedreptăţii şi a revoltei lor. Totuşi, Domnul s-a folosit, de asemenea, de împrăştierea poporului Său ales printre neamurile lumii pentru a binecuvânta aceste neamuri.

Vă voi împrăştia printre neamuri, **Lev.** 26:33. Domnul te va împrăştia printre toate neamurile, **Deut.** 28:25, 37, 64. Îi voi izgoni printre toate neamurile pământului, **Ier.** 29:18–19. Voi vântura casa lui Israel între toate neamurile,

Amos 9:9 (Zah. 10:9). Isus a fost trimis la oile pierdute ale casei lui Israel, **Mat.** 15:24. Mai am şi alte oi care nu sunt din staulul acesta, **Ioan** 10:16. Israel va fi împrăştiat pe toată faţa pământului, **1 Ne.** 22:3–8. Iacov arată alegoria lui Zenos despre măslinul sălbatic şi cel de cultură, **Iacov** 5–6. Lucrarea Tatălui va începe printre triburile pierdute, **3 Ne.** 21:26.

Adunarea lui Israel: Casa lui Israel va fi adunată în ultimele zile înainte de venirea lui Hristos (A de C 1:10). Domnul adună poporul lui Israel, când el Îl acceptă şi ţine poruncile Lui.

El va ridica un steag şi ele vor veni, **Isa.** 5:26. Cu mare dragoste te voi primi înapoi, **Isa.** 54:7. Israel şi Iuda vor fi aduşi înapoi, în ţara lor, **Ier.** 30:3. Domnul va strânge casa lui Israel din mijlocul popoarelor la care este risipită, **Ezec.** 28:25. La vremea împlinirii vremilor El va uni într-unul toate lucrurile în Hristos, **Ef.** 1:10. După ce va fi împrăştiat, Israelul va fi adunat, **1 Ne.** 15:12–17. Domnul va aduna toate neamurile casei lui Israel, **1 Ne.** 19:16 (3 Ne. 16:5). Ei vor fi scoşi din întuneric şi vor cunoaşte că Domnul este Salvatorul lor, **1 Ne.** 22:12. Dumnezeu Îşi adună şi Îşi numără copiii, **1 Ne.** 22:25. Popoarele neamurilor păgâne vor duce Israelul în ţările moştenirii lor, **2 Ne.** 10:8 (3 Ne. 16:4). Poporul şi cuvântul Meu vor fi adunate într-unul, **2 Ne.** 29:13–14. Vârstnicii sunt chemaţi să-i adune pe cei aleşi, **D&L** 29:7 (D&L 39:11). Îi voi aduna pe aleşii Mei, **D&L** 33:6. Adunaţi-vă ca să vă dau legea Mea şi ca să fiţi înzestraţi, **D&L** 38:31–33. Îmi voi aduce înapoi poporul, cei care sunt din casa lui Israel, **D&L** 39:11. Sfinţii vor veni, **D&L** 45:46. Moise a predat cheile adunării, **D&L** 110:11. Dreptatea şi adevărul vor mătura pământul şi vor aduna pe aleşii Domnului, **Moise** 7:62. Adunarea este comparată cu adunarea vulturilor în jurul unui stârv, **JS—M** 1:27.

Cele zece triburi pierdute ale lui Israel: Cele zece triburi ale Israelului au format regatul de nord al Israelului şi au fost duse în robie în Asiria în anul 721 î.H. Atunci ele au mers în „ţările de nord" şi s-au pierdut de celelalte. În ultimele zile ele se vor întoarce.

Voi zice miază-noaptei, dă încoace, **Isa.** 43:6. Iată-i că vin de la miază-noapte, **Isa.** 49:12 (1 Ne. 21:12). Iuda şi Israel vor veni împreună de la miază-noapte, **Ier.** 3:18. Viu este Domnul care a scos pe copiii lui Israel din ţara de la miază-noapte, **Ier.** 16:14–16. Îi aduc înapoi din ţara de la miază-noapte, **Ier.** 31:8. Nefiţii şi evreii vor avea cuvintele triburilor pierdute ale Israelului, **2 Ne.** 29:12–13. Merg să mă arăt triburilor pierdute ale Israelului, **3 Ne.** 17:4. Când Evanghelia va fi propovăduită rămăşiţei casei lui Israel, triburile rătăcite vor fi aduse înapoi acasă pe pământul moştenirii lor, **3 Ne.** 21:26–29. Moise a încredinţat cheile adunării Israelului lui Joseph Smith şi Oliver Cowdery, **D&L** 110:11. Cei care sunt în ţările de nord vor veni în amintire înaintea Domnului, **D&L** 133:26–32. Credem în adunarea adevărată a lui Israel, **A de C** 1:10.

ISTORIA FAMILIEI. *Vezi* Genealogie; Salvarea pentru morţi

ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Alfa; Apa vie; Avocat; Cale; Căderea lui Adam şi a Evei; Conştiinţă; (a) Crea, creaţie; Credinţă; Cruce; Dumnezeu, Dumnezeire; Domnul; (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Emanuel; Eu Sunt; Evanghelii; Fără de Sfârşit; Fiul Omului; Golgota; Har; Iehova; Iertarea păcatelor; Ispăşire, (a) ispăşi; Izbăvitor; Împărtăşanie; Înălţare; Început; Înviere; Lumină, Lumina lui Hristos; Maria, mama lui Isus; Mângâietorul; Mântuire, (a) mântui; mântuit; Mântuitor; Mielul lui Dumnezeu; Mijlocitorul; Mire; Mesia; (a) Naşte; Omega; Păstorul cel Bun; Pâinea vieţii; Piatra din capul unghiului; Planul mântuirii; Pocăinţă, (a) se pocăi; Primul Născut; Răstignire;

Salvator; Sacrificiu; Sânge; Schimbarea la faţă—Schimbarea la faţă a lui Hristos; Slujba de pe Munte; Stâncă; Şarpe de aramă; Unsul

Hristos (cuvânt grecesc) şi *Mesia* (cuvânt ebraic) înseamnă „cel uns". Isus Hristos este Primul Născut al Tatălui în spirit (Evr. 1:6; D&L 93:21). El este Singurul Fiu Născut al Tatălui în carne (Ioan 1:14; 3:16). El este Iehova şi a fost predestinat pentru măreaţa Lui chemare înainte de întemeierea lumii (D&L 110:3–4). Sub îndrumarea Tatălui, Isus a creat pământul şi tot ceea ce se află pe el (Ioan 1:3, 14; Moise 1:31–33). El s-a născut la Betleem din Maria, a trăit o viaţă fără păcat şi a împlinit o ispăşire desăvârşită pentru păcatele întregii omeniri, vărsându-Şi sângele şi dându-Şi viaţa pe cruce (Mat. 2:1; 1 Ne. 11:13–33; 3 Ne. 27:13–16; D&L 76:40–42). El s-a înălţat din morţi, asigurând astfel învierea finală a întregii omeniri. Prin Ispăşirea şi Învierea lui Isus Hristos, aceia care se pocăiesc de păcatele lor şi se supun poruncilor lui Dumnezeu pot locui veşnic în prezenţa lui Isus şi a Tatălui (2 Ne. 9:10–12; 21–22; D&L 76:50–53, 62).

Isus Hristos este cea mai măreaţă fiinţă născută pe acest pământ. Viaţa Lui este un exemplu desăvârşit de cum trebuie să trăiască întreaga omenire. Toate rugăciunile, binecuvântările şi rânduielile preoţeşti trebuie făcute în numele Lui. El este Domnul domnilor, Împăratul împăraţilor, Creatorul, Salvatorul şi Dumnezeul întregului pământ.

Isus Hristos va veni din nou în putere şi slavă pentru a domni pe pământ în timpul Mileniului. În ultima zi, El va judeca întreaga omenire (Alma 11:40–41; JS—M 1).

Rezumat cronologic al vieţii Sale: Naşterea şi misiunea lui Hristos au fost prezise, **Luca** 1:26–38 (Isa. 7:14; 9:6–7; 1 Ne. 11). S-a născut, **Luca** 2:1–7 (Mat. 1:18–25). A fost circumcis, **Luca** 2:21. A fost dus la templu, **Luca** 2:22–38. A fost văzut de magi, **Mat.** 2:1–12. Iosif şi Maria au fugit cu El în Egipt, **Mat.** 2:13–18. A fost adus la Nazaret, **Mat.** 2:19–23. A mers la templu la doisprezece ani, **Luca** 2:41–50. A avut fraţi şi surori, **Mat.** 13:55–56 (Marcu 6:3). A fost botezat, **Mat.** 3:13–17 (Marcu 1:9–11; Luca 3:21–22). A fost ispitit de diavol, **Mat.** 4:1–11 (Marcu 1:12–13; Luca 4:1–13). Şi-a chemat discipolii, **Mat.** 4:18–22 (Mat. 9:9; Marcu 1:16–20; 2:13–14; Luca 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Ioan 1:35–51). I-a numit pe cei doisprezece, **Mat.** 10:1–4 (Marcu 3:13–19; Luca 6:12–16). A rostit cuvântarea de pe munte, **Mat.** 5–7. Şi-a prezis moartea şi învierea, **Mat.** 16:21 (Mat. 17:22–23; 20:17–19; Marcu 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Luca 9:22; 18:31–34). S-a schimbat la faţă, **Mat.** 17:1–9 (Marcu 9:2–8; Luca 9:28–36). I-a trimis pe cei şaptezeci, **Luca** 10:1–20. Şi-a făcut intrarea triumfală în Ierusalim, **Mat.** 21:1–11 (Marcu 11:1–11; Luca 19:29–40; Ioan 12:12–15). A introdus împărăţia, **Mat.** 26:26–29 (Marcu 14:22–25; Luca 22:19–20). A suferit şi s-a rugat în Ghetsimani, **Mat.** 26:36–46 (Marcu 14:32–42; Luca 22:39–46). A fost trădat, prins şi abandonat, **Mat.** 26:47–56 (Marcu 14:43–53; Luca 22:47–54; Ioan 18:2–13). A fost răstignit, **Mat.** 27:31–54 (Marcu 15:20–41; Luca 23:26–28, 32–49; Ioan 19:16–30). A înviat, **Mat.** 28:1–8 (Marcu 16:1–8; Luca 24:1–12; Ioan 20:1–10). A apărut după înviere, **Mat.** 28:9–20 (Marcu 16:9–18; Luca 24:13–48; Ioan 20:11–31; Fapte 1:3–8; 1 Cor. 15:5–8). S-a înălţat la cer, **Marcu** 16:19–20 (Luca 24:51–53; Fapte 1:9–12). Le-a apărut nefiţilor, **3 Ne.** 11:1–17 (3 Ne. 11–26). I-a apărut lui Joseph Smith, **JS—I** 1:15–20.

Autoritate: Domnia va fi pe umărul Lui, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Isus îi învăţa ca unul ce avea putere, **Mat.** 7:28–29 (Marcu 1:22). Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, **Mat.** 9:6. Isus a poruncit spiritelor necurate cu autoritate şi ele I s-au supus, **Marcu** 1:27 (Luca 4:33–36). Isus a rânduit doisprezece care să aibă putere, **Marcu** 3:14–15. Cuvântul lui Isus era cu putere, **Luca**

4:32. Tatăl a dat toată judecata Fiului, **Ioan** 5:22, 27. Dumnezeu L-a uns pe Isus cu Duhul Sfânt şi cu putere, **Fapte** 10:38. Hristos a fost predestinat dinainte de întemeierea lumii, **1 Pet.** 1:20 (Eter 3:14). Isus are cheile iadului şi ale morţii, **Apoc.** 1:18. Toţi oamenii devin supuşi lui Hristos, **2 Ne.** 9:5. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este Tatăl cerului şi al pământului de la început, **Hel.** 14:12. Hristos a venit din voinţa Tatălui pentru a înfăptui voinţa Lui, **D&L** 19:24. Isus a primit din plenitudinea slavei Tatălui şi a primit toată puterea, **D&L** 93:3–4, 16–17 (Ioan 3:35–36).

Exemplul lui Isus Hristos: V-am dat o pildă, **Ioan** 13:15. Eu sunt calea, adevărul şi viaţa, **Ioan** 14:6. Şi Hristos a suferit pentru noi şi ne-a lăsat o pildă, ca să călcăm pe urmele Lui, **1 Pet.** 2:21. Dacă un om nu urmează exemplul Fiului Dumnezeului cel Viu, el nu poate fi salvat, **2 Ne.** 31:16. Vreau să fiţi perfecţi, aşa cum sunt Eu, **3 Ne.** 12:48. Să aveţi grijă, să faceţi mereu, aşa cum am făcut Eu, **3 Ne.** 18:6. Eu v-am dat un exemplu, **3 Ne.** 18:16. Faptele pe care M-aţi văzut că le fac Eu, acelea să le faceţi şi voi, **3 Ne.** 27:21, 27. Cei care Îl urmează cu adevărat pe Isus Hristos vor fi ca El, **Moro.** 7:48.

Slava lui Isus Hristos: Slava Domnului a umplut tabernacolul, **Ex.** 40:34–38. Pământul întreg este plin de slava Lui, **Isa.** 6:3 (2 Ne. 16:3). Slava Domnului s-a înălţat asupra ta, **Isa.** 60:1–2. Fiul omului va veni în slava Tatălui Său, **Mat.** 16:27. Proslăveşte-Mă la Tine însuţi cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea, **Ioan** 17:5. Cel Sfânt al Israelului trebuie să domnească în mare slavă, **1 Ne.** 22:24. Am avut speranţă în slava Lui, **Iacov** 4:4. Fiul lui Dumnezeu vine în slava Lui, **Alma** 5:50. El a explicat toate lucrurile, de la început şi până când avea să vină El în slavă, **3 Ne.** 26:3. Apostolii Mei vor sta înveşmântaţi în slavă ca şi Mine, **D&L** 29:12 (D&L 45:44). Am văzut slava Fiului de-a dreapta Tatălui, **D&L** 76:19–23. Ioan a văzut şi a dat mărturie de deplinătatea slavei Mele, **D&L** 93:6 (Ioan 1:14). Înfăţişarea Lui strălucea mai presus de strălucirea soarelui, **D&L** 110:3. Slava Lui era asupra mea şi I-am văzut faţa, **Moise** 1:1–11. Aceasta este lucrarea şi slava Mea, **Moise** 1:39.

Capul Bisericii: Hristos este capul Bisericii, **Ef.** 5:23 (Ef. 1:22; 4:15). El este capul trupului, al Bisericii, **Col.** 1:18. Aceasta este Biserica Mea, **Mosia** 26:22 (Mosia 27:13). Hristos a fost Căpetenia şi Desăvârşirea credinţei lor, **Moro.** 6:1–4. Această Biserică am întemeiat-o Eu, **D&L** 33:5 (3 Ne. 27:3–8).

Judecător: El judecă lumea cu dreptate, **Ps.** 9:8 (3 Ne. 27:16). El vine să judece pământul, **Ps.** 96:13. Dumnezeu va judeca şi pe cel bun şi pe cel rău, **Ecl.** 3:17. El va fi judecătorul neamurilor, **Isa.** 2:4 (Mica 4:3; 2 Ne. 12:4). Cu dreptate va judeca El pe cei săraci, **Isa.** 11:2–4. Tatăl a dat toată judecata Fiului, **Ioan** 5:22. Dacă judec Eu, judecata Mea este adevărată, **Ioan** 8:16. El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii şi al celor morţi, **Fapte** 10:42 (2 Tim. 4:1). Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Hristos, **Rom.** 2:16. Cu toţii vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, **Rom.** 14:10 (2 Cor. 5:10; Alma 12:12; Morm. 3:20; 7:6; Eter 12:38; D&L 135:5). Toţi oamenii vin la Dumnezeu să fie judecaţi de El potrivit adevărului şi sfinţeniei care se află în El, **2 Ne.** 2:10. Staţi înaintea lui Dumnezeu ca să fiţi judecaţi potrivit faptelor, **Alma** 5:15 (Alma 12:15; 33:22; 3 Ne. 27:14). Dumnezeu şi Hristos sunt judecătorii tuturor, **D&L** 76:68.

Domnia milenară a lui Hristos: Domnia va fi pe umărul Lui, **Isa.** 9:6 (2 Ne. 19:6). Voi fi în mijlocul vostru, spune Domnul, **Zah.** 2:10–12 (Zah. 14:9). Dumnezeu Îi va da lui Isus tronul tatălui Său, David, **Luca** 1:30–33. Hristos va împărăţi în vecii vecilor, **Apoc.** 11:15. Sfinţii vor domni împreună cu Hristos o mie de ani, **Apoc.** 20:4 (D&L 76:63). Datorită neprihănirii poporului Său, Satana nu va avea nici o putere, **1 Ne.** 22:26 (Apoc. 20:1–3). Voi trăi în neprihănire

cu oamenii pe pământ o mie de ani, **D&L** 29:11 (D&L 43:29–30). Fiţi supuşi puterilor care există până când domneşte Cel care are dreptul să domnească, **D&L** 58:22 (1 Cor. 15:25). Hristos va domni în persoană pe pământ, **A de C** 1:10 (Isa. 32:1).

Apariţii ale lui Hristos după moarte: După ce s-a înălţat, Isus i-a apărut mai întâi Mariei, **Marcu** 16:9 (Ioan 20:11–18). Isus a mers şi a vorbit cu doi dintre discipoli pe drumul spre Emaus, **Luca** 24:13–34. Isus le-a apărut Apostolilor care i-au pipăit mâinile şi picioarele, **Luca** 24:36–43 (Ioan 20:19–20). Isus i-a apărut lui Toma, **Ioan** 20:24–29. Isus le-a apărut ucenicilor la marea Tiberiadei, **Ioan** 21:1–14. Isus a slujit patruzeci de zile după înviere, **Fapte** 1:2–3. Ştefan L-a văzut pe Isus stând de-a dreapta lui Dumnezeu, **Fapte** 7:55–56. Isus i-a apărut lui Saul, **Fapte** 9:1–8 (TJS, Fapte 9:7; Fapte 26:9–17). Isus a fost văzut de mai bine de 500 de oameni, **1 Cor.** 15:3–8. Isus Hristos s-a arătat poporului lui Nefi, **3 Ne.** 17:1–17. 2.500 de oameni L-au văzut şi L-au auzit pe Isus, **3 Ne.** 17:16–25. Mormon a fost vizitat de Domnul, **Morm.** 1:15. Joseph Smith şi Sidney Rigdon L-au văzut pe Isus de-a dreapta lui Dumnezeu, **D&L** 76:22–23. Joseph Smith şi Oliver Cowdery L-au văzut pe Domnul la Templul din Kirtland, **D&L** 110:1–4. Joseph Smith L-a văzut pe Isus, **JS—I** 1:15–17.

Existenţa premuritoare a lui Hristos: Domnul i-a apărut lui Avram, **Gen.** 12:7 (Gen. 17:1; 18:1; Avr. 2:6–8). Domnul i-a vorbit lui Moise faţă în faţă, **Ex.** 33:11 (Deut. 34:10; Moise 1:1–2). L-am văzut pe Domnul stând pe altar, **Amos** 9:1. La început Cuvântul a fost cu Dumnezeu. Şi Cuvântul s-a făcut trup şi a locuit printre noi, **Ioan** 1:1, 14 (1 Ioan 1:1–3). Înainte să fie Avraam, am fost Eu, **Ioan** 8:58. Proslăveşte-Mă la Tine însuţi cu slava, pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea, **Ioan** 17:5. Isaia L-a văzut cu adevărat pe Mântuitorul meu, tot aşa cum L-am văzut eu şi fratele meu Iacov, **2 Ne.** 11:2–3. Mâine Eu voi veni în lume, **3 Ne.** 1:12–14. Hristos a fost înainte să înceapă lumea, **3 Ne.** 26:5 (Ioan 6:62). Aşa cum Mă arăt ţie, tot aşa Mă voi arăta poporului Meu în carne, **Eter** 3:14–17. Enoh L-a văzut pe Domnul şi a mers cu El, **D&L** 107:48–49. Fiul Meu iubit care a fost de la început Preaiubitul şi Alesul, **Moise** 4:2. Domnul a spus: Pe cine să trimit? Şi unul a răspuns la fel ca Fiul Omului: Aici sunt, trimite-mă, **Avr.** 3:27.

Profeţii despre naşterea şi moartea lui Isus Hristos: O fecioară va rămânea însărcinată şi va naşte un fiu, **Isa.** 7:14 (1 Ne. 11:13–20). Din Betleem va ieşi un conducător în Israel, **Mica** 5:2. Samuel Lamanitul a profeţit o zi, o noapte şi o zi de lumină; o nouă stea; şi alte semne, **Hel.** 14:2–6. Samuel Lamanitul a profeţit întuneric, tunete şi fulgere şi cutremur de pământ, **Hel.** 14:20–27. Semnele naşterii lui Isus s-au împlinit, **3 Ne.** 1:15–21. Semnele morţii lui Isus s-au împlinit, **3 Ne.** 8:5–23.

A lua numele lui Isus Hristos asupra noastră: Nu există alt nume prin care trebuie să fim salvaţi, **Fapte** 4:12 (2 Ne. 31:21). Apostolii s-au bucurat că ei au fost număraţi demni să îndure ruşinea pentru Numele Lui, **Fapte** 5:38–42. Aceasta este porunca, să credeţi în numele Fiului Lui, Isus Hristos, **1 Ioan** 3:23. Daţi mărturie că sunteţi dornici să luaţi asupra voastră numele lui Hristos prin botez, **2 Ne.** 31:13. Vreau să luaţi asupra voastră numele lui Hristos, **Mosia** 5:6–12 (Mosia 1:11). Aceia care voiau să ia asupra lor numele lui Hristos s-au unit cu bisericile lui Dumnezeu, **Mosia** 25:23. Toţi aceia care erau credincioşi adevăraţi în Hristos au luat asupra lor numele lui Hristos, **Alma** 46:15. Poarta cerului este deschisă acelora care vor crede în numele lui Isus Hristos, **Hel.** 3:28. Binecuvântat este acela care este găsit credincios numelui Meu în ziua din urmă, **Eter** 4:19. Ei doresc să ia asupra lor numele Fiului, **Moro.** 4:3 (D&L 20:77). Luaţi asupra voastră numele lui Hristos, **D&L** 18:21–25.

Mărturii date despre Isus Hristos: Pavel a dat mărturie că Isus este Hristosul, **Fapte** 18:5. Chiar şi spiritele rele dau mărturie că Îl cunosc pe Isus, **Fapte** 19:15. Nimeni nu poate spune că Isus este Domnul decât prin Duhul Sfânt, **1 Cor.** 12:3. Fiece genunchi se va îndoi şi fiecare limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul, **Filip.** 2:10–11. Vorbim despre Hristos, ne bucurăm în Hristos, predicăm despre Hristos, profeţim despre Hristos, **2 Ne.** 25:26. Cartea lui Mormon există pentru a-i convinge pe evrei şi pe neamuri că Isus este Hristos, **2 Ne.** 26:12 (Titlu în Cartea lui Mormon). Profeţii şi scripturile mărturisesc despre Hristos, **Iacov** 7:11, 19. Căutaţi pe acest Isus despre care au scris profeţii şi Apostolii, **Eter** 12:41. L-am văzut şi i-am auzit glasul depunând mărturie că El este Singurul Fiu Născut, **D&L** 76:20–24. Aceasta înseamnă vieţi veşnice: a cunoaşte pe Dumnezeu şi pe Isus Hristos, **D&L** 132:24. Noi credem în Dumnezeu, Tatăl Etern, şi în Fiul Său, Isus Hristos, **A de C** 1:1. Noi credem că Hristos va domni în persoană pe pământ, **A de C** 1:10.

Semne sau simboluri ale lui Hristos: Abel a oferit primii născuţi ai turmei lui, **Gen.** 4:4 (Moise 5:20). Ia-l pe singurul tău fiu, Isaac, şi oferă-Mi-l ca jertfă, **Gen.** 22:1–13 (Iacov 4:5). Domnul a poruncit copiilor lui Israel să jertfească miei fără de pată, **Ex.** 12:5, 21, 46 (Num. 9:12; Ioan 1:29; 19:33; 1 Pet. 1:19; Apoc. 5:6). Aceasta este pâinea pe care Domnul ţi-a dat-o s-o mănânci, **Ex.** 16:2–15 (Ioan 6:51). Loveşte piatra, şi din ea va ieşi apă ca poporul să poată bea, **Ex.** 17:6 (Ioan 4:6–14; 1 Cor. 10:1–4). Ţapul va duce asupra lui toate fărădelegile lor, **Lev.** 16:20–22 (Isa. 53:11; Mosia 14:11; 15:6–9). Moise a ridicat şarpele de aramă ca să-i salveze pe acei care îl priveau, **Num.** 21:8–9 (Ioan 3:14–15; Alma 33:19; Hel. 8:14–15). Iona a stat în pântecul peştelui trei zile, **Iona** 1:17 (Mat. 12:40). Acest lucru este o reprezentare a sacrificiului Singurului Născut al Tatălui, **Moise** 5:4–8.

IUDA

Personaj din Noul Testament - unul dintre fraţii lui Isus şi probabil autor al epistolei lui Iuda (Mat. 13:55; Iuda 1:1).

Epistola lui Iuda: Această carte constă într-o scrisoare a lui Iuda către anumiţi sfinţi care slăbiseră în credinţă. Ei erau slăbiţi de aceia dintre ei care pretindeau că sunt creştini, dar care practicau o preaslăvire păgână, imorală şi susţineau că sunt scutiţi de supunere faţă de legile morale. Iuda dorea să-i trezească pe sfinţi pentru a simţi pericolul spiritual în care se găseau şi să-i încurajeze să rămână credincioşi.

Câteva pasaje notabile din Iuda sunt versetul 6, care povesteşte despre războiul din cer şi alungarea lui Lucifer şi a îngerilor lui din acea stare premuritoare (Avr. 3:26–28) şi versetele 14–15 care citează o profeţie făcută de Enoh.

IUDA. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Israel; Iudei

Personaj din Vechiul Testament - al patrulea fiu al lui Iacov şi al Leii (Gen. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Iacov l-a binecuvântat pe Iuda să fie conducător natural printre fiii lui Iacov şi ca Şilo (Isus Hristos) să îi fie urmaş (Gen. 49:10).

Tribul lui Iuda: Tribul lui Iuda a luat conducerea după stabilirea în Canaan. Principalul rival era tribul lui Efraim. Moise a binecuvântat tribul lui Iuda (Deut. 33:7). După domnia lui Solomon, tribul lui Iuda a devenit regatul lui Iuda.

Regatul lui Iuda: Sub domnia lui Roboam, stăpânirile lui Solomon s-au împărţit în două regate separate, în principal datorită geloziei dintre triburile lui Efraim şi Iuda. Regatul de Sud, sau Regatul lui Iuda, includea tribul lui Iuda şi cea mai mare parte a lui Beniamin. Capitala lui era Ierusalimul. În ansamblu, el a rămas mai credincios preaslăvirii lui Iehova decât a făcut-o Regatul de Nord. Iuda a fost mai puţin expus atacurilor din nord şi din est, iar puterea supremă a rămas în mâinile

familiei lui David până la înrobirea babiloniană. Regatul lui Iuda a reuşit să existe timp de 135 de ani după căderea celui mai populat şi puternic regat al Israelului.

Toiagul lui Iuda: Se referă la Biblie ca fiind însemnările casei lui Iuda (Ezec. 37:15–19). În ultimele zile, când diferitele ramuri ale casei lui Israel vor fi adunate, însemnările lor sacre vor fi, de asemenea, adunate. Aceste însemnări scripturale se completează una pe cealaltă şi formează o mărturie unită că Isus este Hristosul, Dumnezeul Israelului şi Dumnezeul întregului pământ (2 Ne. 3; 29; TJS Gen. 50:24–36).

IUDA, FRATELE LUI IACOV

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii Doisprezece Apostoli ai lui Isus Hristos (Luca 6:13–16). El a mai fost, probabil, cunoscut ca Levi Tadeu (Mat. 10:2–4).

IUDA ISCARIOTEANUL

Unul dintre cei Doisprezece Apostoli ai lui Isus în Noul Testament (Mat. 10:4; Marcu 14:10; Ioan 6:71; 12:4). Porecla lui însemna „omul din Cariot". El era din tribul lui Iuda şi era singurul Apostol care nu era galilean. Iuda L-a trădat pe Domnul.

A primit treizeci de bani de argint ca să-L dea pe Hristos unuia dintre preoţii conducători, **Mat.** 26:14–16 (Zah. 11:12–13). L-a trădat pe Domnul cu un sărut, **Mat.** 26:47–50 (Marcu 14:43–45; Luca 22:47–48; Ioan 18:2–5). S-a spânzurat, **Mat.** 27:5. Satana a intrat în Iuda, **Luca** 22:3 (Ioan 13:2, 26–30). David a vorbit de trădarea lui Isus de către Iuda, **Fapte** 1:16 (Ps. 41:9).

IUDEI. *Vezi, de asemenea,* Israel; Iuda;

Iudei pot fi, fie: (1) urmaşii lui Iuda, unul dintre cei doisprezece fii ai lui Iacov, fie: (2) popor din vechiul regat de sud al Iudeii, sau: (3) poporul care practică religia, felul de viaţă şi tradiţiile iudaismului, fiind sau nu iudei prin naştere. A devenit o obişnuinţă folosirea cuvântului *iudeu* pentru a indica toţi urmaşii lui Iacov, dar este o greşeală. El trebuie limitat la aceia din regatul Iudeii, sau, mai ales astăzi, la aceia din tribul lui Iuda şi al tovarăşilor lui.

Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda până va veni Şilo, **Gen.** 49:10. Evanghelia lui Hristos este puterea lui Dumnezeu de mântuire, mai întâi a iudeului, **Rom.** 1:16. Domnul va înălţa un profet printre iudei—pe Însuşi Mesia, **1 Ne.** 10:4. Când cartea ieşea din gura iudeilor, lucrurile erau clare şi pure, **1 Ne.** 14:23. Iudeii vor fi împrăştiaţi printre toate neamurile, **2 Ne.** 25:15. Iudeii sunt vechiul Meu popor de legământ, **2 Ne.** 29:4. Iudeii care sunt împrăştiaţi vor începe să creadă în Hristos, **2 Ne.** 30:7. Iudeii vor respinge piatra pe care să zidească, **Iacov** 4:14–16. Iudeii vor avea altă mărturie că Isus a fost chiar Hristosul, **Morm.** 3:20–21. Doi profeţi vor fi înălţaţi în ultimele zile pentru naţiunea iudaică, **D&L** 77:15. Chemaţi toate naţiunile, întâi neamurile şi după aceea pe iudei, **D&L** 133:8. În acele zile, va fi mare necaz asupra iudeilor, **JS—M** 1:18.

IZABELA. *Vezi, de asemenea,* Ahab

Personaj din Vechiul Testament - o femeie rea din ţinutul Feniciei. Ea a fost soţia lui Ahab (1 Regi 16:30–31), rege al Israelului care a domnit pe vremea profetului Ilie.

Mai mult decât oricare alt eveniment, căsătoria lui Ahab cu Izabela a cauzat căderea Regatului de Nord al Israelului; Izabela a introdus în Israel cele mai rele forme de preaslăvire a idolilor din ţinutul ei, în locul preaslăvirii lui Iehova (1 Regi 18:13, 19).

Izabela a omorât pe mulţi dintre profeţii lui Dumnezeu, **1 Regi** 18:4. Izabela l-a condamnat la moarte pe Ilie, **1 Regi** 19:1–3. Ticăloşia Izabelei s-a sfârşit odată cu moartea ei groaznică, **2 Regi** 9:30–37.

IZBĂVITOR. *Vezi* Eliberator

ÎMBĂTRÂNIT DE ZILE. *Vezi* Adam

ÎMPĂRĂŢIA LUI DUMNEZEU SAU ÎMPĂRĂŢIA CERULUI. *Vezi, de asemenea,* Gloria Celestială; Biserica lui Isus Hristos

Împărăţia lui Dumnezeu pe pământ este Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă (D&L 65). Scopul Bisericii este să-i pregătească pe membrii ei să trăiască veşnic în împărăţia celestială sau în împărăţia cerului. Cu toate acestea, scripturile numesc uneori Biserica împărăţia cerului, însemnând că Biserica este împărăţia cerului pe pământ.

Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă este împărăţia lui Dumnezeu pe pământ, dar este în prezent limitată la o împărăţie ecleziastică. În timpul Mileniului, împărăţia lui Dumnezeu va fi şi politică şi ecleziastică.

Domnul este Împărat în veci de veci, **Ps.** 10:16 (Ps. 11:4). Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăţie care nu va fi nimicită niciodată, **Dan.** 2:44 (D&L 138:44). Pocăiţi-vă, pentru că împărăţia cerurilor este aproape, **Mat.** 3:2 (Mat. 4:17). Vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta pe pământ, **Mat.** 6:10. Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu, **Mat.** 6:33 (3 Ne. 13:33). Îţi voi da cheile împărăţiei, **Mat.** 16:19. Veniţi de moşteniţi împărăţia care v-a fost pregătită, **Mat.** 25:34. Când voi lua din împărtăşanie cu voi în împărăţia Tatălui meu, **Mat.** 26:26–29. Veţi vedea pe toţi profeţii în împărăţia lui Dumnezeu, **Luca** 13:28. Cei nedrepţi nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:9. Carnea şi sângele nu pot moşteni împărăţia lui Dumnezeu, **1 Cor.** 15:50. Înainte de a căuta bogăţii, căutaţi împărăţia lui Dumnezeu, **Iacov** 2:18. Nici un lucru necurat nu poate moşteni împărăţia cerului, **Alma** 11:37. Veţi putea odihni cu ei în împărăţia Tatălui meu, **D&L** 15:6. Vouă vi s-a dat împărăţia sau cheile Bisericii, **D&L** 42:69 (D&L 65:2). Fie ca împărăţia lui Dumnezeu să meargă înainte, ca să vină împărăţia cerurilor, **D&L** 65:5–6. Cheile acestei împărăţii nu-ţi vor fi luate niciodată, **D&L** 90:3. Oricine te primeşte ca pe un copilaş, primeşte împărăţia mea, **D&L** 99:3. Aşa va fi chemată Biserica Mea în ultimele zile, chiar Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă, **D&L** 115:4. Cerurile s-au deschis şi eu am văzut împărăţia celestială a lui Dumnezeu, **D&L** 137:1–4.

ÎMPĂRTĂŞANIE. *Vezi, de asemenea,* Apa vie; Botez, (a) boteza; Cina cea de taină; Cruce; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Pâinea vieţii; Sacrificiu

Pentru Sfinţii din Zilele din Urmă, *împărtăşania* se referă la rânduiala de a lua din pâine şi apă în amintirea sacrificiului ispăşitor al lui Hristos. Pâinea frântă reprezintă trupul Lui frânt; apa reprezintă sângele pe care El l-a vărsat ca să ispăşească pentru păcatele noastre (1 Cor. 11:23–25; D&L 27:2). Când membrii demni ai Bisericii iau împărtăşania, ei promit să ia asupra lor numele lui Hristos, să-şi amintească întotdeauna de El şi să ţină poruncile Lui. Prin această rânduială, membrii Bisericii reînnoiesc legămintele făcute la botez.

La Cina cea de taină, Isus a explicat rânduiala împărtăşaniei când a mâncat cu cei Doisprezece Apostoli (Mat. 26:17–28; Luca 22:1–20).

Isus a luat o pâine şi a binecuvântat-o; şi a luat un pahar şi a dat mulţumiri, **Mat.** 26:26–28 (Marcu 14:22–24; Luca 22:19–20). Oricine mănâncă trupul Meu şi bea sângele Meu are viaţa veşnică, **Ioan** 6:54. Acela care mănâncă şi bea, nedemn, mănâncă şi bea condamnarea sufletului său, **1 Cor.** 11:29 (3 Ne. 18:29). Isus i-a învăţat pe cei doisprezece Apostoli nefiţi despre împărtăşanie, **3 Ne.** 18:1–11. Isus i-a învăţat pe ucenicii Lui să interzică oamenilor nedemni să ia din împărtăşanie, **3 Ne.** 18:28–29 (Morm. 9:29). Sunt date rugăciunile de împărtăşanie, **Moro.** 4–5 (D&L 20:75–79). Împărtăşania trebuie administrată de către un preot sau de către un vârstnic, **D&L** 20:46, 76. Învăţătorii şi

diaconii nu au autoritate să binecuvânteze împărtăşania, **D&L** 20:58. Lichide altele decât vinul pot fi folosite pentru împărtăşanie, **D&L** 27:1–4.

ÎMPRĂŞTIEREA ISRAELULUI. *Vezi* Israel—Împrăştierea Israelului

ÎNALT PREOT. *Vezi, de asemenea,* Preoţia aaronică; Preoţia lui Melhisedec

Oficiu al preoţiei. Scripturile vorbesc de „înalt preot" în două înţelesuri: (1) un oficiu în preoţia lui Melhisedec şi (2) sub legea lui Moise, oficiant al Preoţiei aaronice care prezidează.

Primul înţeles se aplică lui Isus Hristos ca marele Înalt Preot. Adam şi toţi patriarhii au fost de asemenea înalţi preoţi. Astăzi, trei înalţi preoţi conducători alcătuiesc Preşedinţia Bisericii şi conduc peste toţi ceilalţi deţinători ai preoţiei şi membri ai Bisericii. În plus, bărbaţii demni sunt rânduiţi înalţi preoţi, aşa cum se cuvine, în întreaga Biserică astăzi. Înalţii preoţi pot fi chemaţi, puşi deoparte şi rânduiţi ca episcopi (D&L 68:19; 107:69–71).

În al doilea înţeles, sub legea lui Moise, oficiantul în Preoţia aaronică care prezida se numea înalt preot. Oficiul era ereditar şi se transmitea primului născut din familia lui Aaron, Aaron însuşi fiind primul înalt preot din ordinul aaronic (Ex. 28; 29; Lev. 8; D&L 84:18).

Melhisedec a fost un preot al lui Dumnezeu Cel Prea Înalt, **Gen.** 14:18 (Alma 13:14). Înalţii preoţi au fost chemaţi şi pregătiţi de la facerea lumii, **Alma** 13:1–10. Înalţii preoţi au slujit în lucrurile spirituale, **D&L** 107:10, 12, 17.

ÎNALTA PREOŢIE. *Vezi* Preoţia lui Melhisedec

ÎNALTUL CONSILIU

Un consiliu format din doisprezece înalţi preoţi.

În zilele timpurii ale Bisericii restaurate termenul de *înalt consiliu* se referea la două organisme diferite de guvernare: (1) Cvorumul celor Doisprezece Apostoli ai Bisericii (D&L 107:33, 38); şi (2) înaltul consiliu ce slujeşte în fiecare stâlp (D&L 102; 107:36).

ÎNALŢARE. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Isus Hristos

Plecarea formală a Salvatorului de pe pământ la patruzeci de zile după învierea Sa. Înălţarea a avut loc pe Muntele Măslinilor în prezenţa ucenicilor (Marcu 16:19; Luca 24:51). La acea vreme doi îngeri din cer au mărturisit că în viitor Domnul se va întoarce „în acelaşi fel" (Fapte 1:9–12).

ÎNCEPUT. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creaţie; Isus Hristos; Viaţă premuritoare

Se referă în general la timpul de dinaintea acestei vieţi muritoare—adică viaţa premuritoare. Uneori se vorbeşte de Isus Hristos ca de început.

La început Dumnezeu a făcut cerul şi pământul, **Gen.** 1:1 (Moise 2:1). La început a fost Cuvântul, **Ioan** 1:1. Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul, **3 Ne.** 9:18. Hristos este începutul şi sfârşitul, **D&L** 19:1. Noul şi nepieritorul legământ de la începuturi, **D&L** 22:1. Omul a fost la început cu Dumnezeu, **D&L** 93:23, 29. Spirite măreţe şi nobile au fost alese la început să fie conducători, **D&L** 138:55. Singurul Meu Născut care a fost cu mine de la început, **Moise** 2:26.

ÎNCHISOAREA CARTHAGE (SUA). *Vezi, de asemenea,* Smith, Hyrum; Smith, Joseph, Jr.

Joseph şi Hyrum Smith au fost ucişi de către răufăcători la 27 Iunie 1844 în închisoarea din Carthage, Illinois, Statele Unite ale Americii (D&L 135).

ÎNCHISOAREA LIBERTY, MISSOURI (SUA). *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

Mică închisoare în care profetul Joseph Smith şi alţii au fost închişi, pe nedrept, din noiembrie 1833 până în aprilie 1839.

În timp ce se afla în aceste condiţii grele, Joseph a primit anumite revelaţii, a făcut profeţii şi a fost inspirat să scrie o scrisoare importantă sfinţilor; din acestea, unele extrase se află în D&L 121–123.

ÎNCHISOAREA SPIRITELOR. *Vezi* Iad

(A SE) ÎNCREDE. *Vezi, de asemenea,* Credinţă; Încredere

A se bizui sau a pune bază pe cineva sau pe ceva. În probleme spirituale, încrederea implică a se bizui pe Dumnezeu şi pe Spiritul Său.

De mă va ucide, eu tot mă voi încrede în El, **Iov.** 13:15. Încrede-te în Domnul cu toată inima ta, **Prov.** 3:5. Dumnezeu a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, **Dan.** 3:19–28. Mă voi încrede în Tine întotdeauna, **2 Ne.** 4:34. Bucuraţi-vă şi încredeţi-vă în Dumnezeu, **Mosia** 7:19. Cine se încrede în Dumnezeu va fi înălţat în ziua cea din urmă, **Mosia** 23:22. Cine se va încrede în Dumnezeu va fi sprijinit în încercările sale, **Alma** 36:3, 27. Nu vă încredeţi în braţul din carne, **D&L** 1:19. Încrede-te în acel Spirit care conduce spre a face bine, **D&L** 11:12. El să se încreadă în mine şi nu va fi distrus, **D&L** 84:116.

ÎNCREDERE. *Vezi, de asemenea,* (a) Crede; Credinţă; (a) se Încrede

A avea siguranţă, încredere sau credinţă în ceva, în special în Dumnezeu şi în Isus Hristos.

Este mai bine să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în om, **Ps.** 118:8. Domnul să fie speranţa ta, **Prov.** 3:26. Când se va arăta Hristos, putem avea încredere, **1 Ioan** 2:28. Nefiţii cei ticăloşi şi-au pierdut încrederea copiilor lor, **Iacov** 2:35. Atunci încrederea ta va creşte puternic în prezenţa lui Dumnezeu, **D&L** 121:45.

(A) ÎNDURA. *Vezi, de asemenea,* Adversitate; (a) Ispiti, ispită; Răbdare

A rămâne ferm în promisiunea de a fi credincios poruncilor lui Dumnezeu, în ciuda ispitei, opoziţiei şi potrivniciei.

Acela care îndură până la sfârşit va fi salvat, **Mat.** 10:22 (Marcu 13:13). Ei nu au rădăcini, de aceea îndură doar pentru un timp, **Marcu** 4:17. Dragostea îndură toate lucrurile, **1 Cor.** 13:7. După ce a îndurat cu răbdare, Avraam a obţinut promisiunea, **Evr.** 6:15. Dacă vor îndura până la sfârşit, ei vor fi înălţaţi în ziua din urmă, **1 Ne.** 13:37. Dacă veţi fi supuşi poruncilor şi veţi îndura până la sfârşit, veţi fi salvaţi, **1 Ne.** 22:31 (Alma 5:13). Dacă înaintaţi, ospătându-vă din cuvântul lui Hristos, şi răbdaţi până la sfârşit, veţi avea viaţă veşnică, **2 Ne.** 31:20 (3 Ne. 15:9; D&L 14:7). Acela care îşi ia asupra lui numele Meu şi care îndură până la sfârşit, acela va fi salvat, **3 Ne.** 27:6. Acela care îndură în Biserica Mea până la sfârşit, pe acela îl voi stabili pe stânca Mea, **D&L** 10:69. Acela care îndură în credinţă va birui lumea, **D&L** 63:20, 47. Toate tronurile şi stăpânirile vor fi revelate acelora care au îndurat cu curaj pentru Evanghelia lui Isus Hristos, **D&L** 121:29.

ÎNFĂŢIŞARE

Aspectul feţei cuiva, care reflectă adesea atitudinea sau starea de spirit.

Înfăţişarea feţei lor mărturisea împotriva lor, **Isa.** 3:9. Înfăţişarea regelui era schimbată, iar gândurile îl nelinişteau, **Dan.** 5:6. Înfăţişarea lui era ca fulgerul, **Mat.** 28:3. Faţa lui era ca soarele, **Apoc.** 1:16. Aţi primit voi imaginea lui Dumnezeu în înfăţişarea voastră? **Alma** 5:14, 19. Amon a văzut că faţa regelui era schimbată, **Alma** 18:12. Postiţi şi rugaţi-vă cu inima bucuroasă şi cu faţa veselă, **D&L** 59:14–15. Înfăţişarea Sa era mai strălucitoare decât soarele, **D&L** 110:3.

ÎNFIERE. *Vezi, de asemenea,* Avraam—Seminţia lui Avraam; Copiii lui Hristos; Fii şi fiice ale lui Dumnezeu; Israel

Scripturile vorbesc de două feluri de înfiere.

(1) O persoană care nu este din obârşia israelită devine membră a familiei lui Avraam şi a casei lui Israel având credinţă în Isus Hristos, pocăindu-se, fiind botezată prin scufundare şi primindu-l pe Duhul Sfânt (2 Ne. 31:17–18; D&L 84:73–74; Avr. 2:6, 11).

(2) Toţi cei care au primit rânduielile salvării din Evanghelie devin fii şi fiice ale lui Isus Hristos prin supunere continuă faţă de poruncile Lui (Rom. 8:15–17; Gal. 3:24–29; 4:5–7; Mosia 5:7–8).

ÎNFRĂŢIRE. *Vezi* Tovărăşie

ÎNGERI

Există două feluri de fiinţe în ceruri care se numesc îngeri: cei care sunt spirite şi cei care au trupuri din carne şi din oase. Îngerii care sunt spirite nu şi-au dobândit încă un trup de carne şi oase sau sunt spirite care au avut odinioară un trup muritor şi aşteaptă învierea. Îngerii care au trupuri de carne şi oase au fost fie înviaţi din morţi, fie înălţaţi.

În scriptură există multe referinţe la faptele îngerilor. Uneori îngerii vorbesc cu un glas ca de tunet atunci când aduc mesajele lui Dumnezeu (Mosia 27:11–16). Oamenii muritori drepţi, de asemenea, pot fi numiţi îngeri (TJS, Gen. 19:15). Unii îngeri slujesc în preajma tronului lui Dumnezeu în cer (Alma 36:22).

Scripturile vorbesc, de asemenea, de îngerii diavolului. Aceştia sunt acele spirite care l-au urmat pe Lucifer şi au fost alungaţi din prezenţa lui Dumnezeu în viaţa premuritoare, şi trimişi pe pământ (Apoc. 12:1–9; 2 Ne. 9:9, 16; D&L 29:36–37).

Iacov a văzut îngerii lui Dumnezeu coborând şi înălţându-se, **Gen.** 28:12. Îngeri ai lui Dumnezeu s-au întâlnit cu Iacov, **Gen.** 32:1–2. Ghedeon a stat faţă în faţă cu un înger al Domnului, **Jud.** 6:22. Un înger şi-a întins mâna asupra Ierusalimului ca să-l nimicească, **2 Sam.** 24:16. Un înger l-a atins pe Ilie, şi i-a spus: Ridică-te şi mănâncă, **1 Regi** 19:5–7. Daniel l-a văzut pe îngerul Gavril într-o viziune, **Dan.** 8:15–16. Îngerul Mihail l-a ajutat pe Daniel, **Dan.** 10:13. Îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu, **Luca** 1:19, 26–27. Îngerii diavolului vor fi puşi în lanţuri pentru judecată, **Iuda** 1:6 (2 Pet. 2:4). Oamenii au văzut îngeri coborând din cer, **3 Ne.** 17:24. Moroni a scris despre slujirea îngerilor, **Moroni** 7:25–32. Preoţia lui Aaron deţine cheile slujirii îngerilor, **D&L** 13. Moroni, Ioan Botezătorul, Petru, Iacov, Ioan, Moise, Ilie şi Ilie, cu toţii i-au slujit lui Joseph Smith ca îngeri, **D&L** 27:5–12. Voi nu puteţi să suportaţi slujirea îngerilor, **D&L** 67:13. Mihail, arhanghelul, este Adam, **D&L** 107:54. Îngerii sunt persoane înviate, având trupuri de carne şi oase, **D&L** 129. Nu sunt îngeri care slujesc pe acest pământ în afară de aceia care îi aparţin, **D&L** 130:5. Bărbaţii care nu se supun legii lui Dumnezeu privind căsătoria veşnică, nici nu se căsătoresc, nici nu sunt căsătoriţi; dar ei sunt desemnaţi ca îngeri în cer, **D&L** 132:16–17.

ÎNGERI SLUJITORI. *Vezi* Îngeri

ÎNŞELARE, (A) ÎNŞELA, ÎNŞELĂCIUNE. *Vezi, de asemenea,* Minciună; Viclenie

În scripturi, a înşela înseamnă a face pe cineva să creadă ceva ce nu este adevărat.

Cel ce nu a jurat strâmb va urca la muntele Domnului, **Ps.** 24:4. Scapă-mă de înşelăciune, **Ps.** 43:1. Vai de cei ce numesc răul bine, şi binele rău, **Isa.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Nici un om să nu se înşele pe el însuşi, **1 Cor.** 3:18. Nici un om să nu vă înşele cu vorbe deşarte, **Ef.** 5:6. Oamenii cei răi vor înşela şi vor fi înşelaţi, **2 Tim.** 3:13. Satana, care a înşelat întreaga lume, a fost alungat, **Apoc.** 12:9. Satana a fost legat ca să nu mai înşele popoarele, **Apoc.** 20:1–3. Domnul nu poate fi înşelat, **2 Ne.** 9:41. Dacă Îl urmaţi pe Fiul, fără să făptuiţi vreo înşelăciune înaintea lui Dumnezeu, veţi primi Spiritul Sfânt, **2 Ne.** 31:13. Şerem a mărturisit că a fost înşelat de puterea diavolului, **Iacov** 7:18. Poporul

Regelui Noe a fost înşelat de cuvinte linguşitoare, **Mosia** 11:7. Cei înţeleptţi au primit îndrumare de la Spirit Sânt, şi nu au fost înşelaţi, **D&L** 45:57. Vai de cei înşelători, **D&L** 50:6. El a devenit Satana, tatăl tuturor minciunilor, pentru a înşela şi a minţi oamenii, **Moise** 4:4.

ÎNTUNECIME SPIRITUALĂ. *Vezi, de asemenea,* Răutate, rău

Răutate sau ignoranţă asupra lucrurilor spirituale.

Vai de cei care spun că întunericul este lumină, **Isa.** 5:20 (2 Ne. 15:20). Întunericul va acoperi pământul şi negura mare popoarele, **Isa.** 60:2. Isus va da lumină acelora care stau în întuneric, **Luca** 1:79. Lumina străluceşte în întuneric, iar întunericul n-a biruit-o, **Ioan** 1:5 (D&L 45:7). Să ne dezbrăcăm de faptele întunericului şi să ne îmbrăcăm cu armele luminii, **Rom.** 13:12. Nu te întovărăşi cu lucrările neroditoare ale întunericului, **Ef.** 5:8–11. Pentru că nu cereţi, nu sunteţi aduşi la lumină, ci trebuie să pieriţi în întuneric, **2 Ne.** 32:4. Satana răspândeşte lucrările întunericului, **Hel.** 6:28–31. Puterea întunericului predomină pe pământ, **D&L** 38:8, 11–12. Lumea întreagă suspină sub întuneric şi păcat, **D&L** 84:49–54. Dacă aveţi ochiul îndreptat numai către slava Mea, nu va fi întuneric în voi, **D&L** 88:67. Lucrările întunericului au început să triumfe printre copiii oamenilor, **Moise** 5:55.

ÎNTUNECIMEA DIN AFARĂ. *Vezi* Diavol; Iad; Fiii pierzaniei; Moarte spirituală

ÎNŢELEGERE. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Cunoaştere; Înţelepciune

A obţine cunoaştere sau a percepe înţelesul unui adevăr, inclusiv aplicarea lui în viaţă.

Nu te bizui pe înţelepciunea ta, **Prov.** 3:5. Cu tot ce ai, dobândeşte priceperea, **Prov.** 4:7. Isus a vorbit în parabole şi unii nu au înţeles, **Mat.** 13:12–17. Domnul le-a deschis înţelegerea, **Luca** 24:45. Dacă nu puteţi înţelege aceste cuvinte, este pentru că nu întrebaţi, **2 Ne.** 32:4 (3 Ne. 17:3). Însemnările au fost păstrate, ca noi să citim şi să înţelegem, **Mosia** 1:2–5. Din pricina necredinţei lor, ei nu puteau înţelege cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 26:3. Ei erau oameni cu bună înţelegere, **Alma** 17:2–3. Cuvântul începe să-mi lumineze înţelegerea, **Alma** 32:28. Să judecăm împreună, ca să puteţi înţelege, **D&L** 50:10–12, 19–23. Părinţii trebuie să-şi înveţe copiii, ca ei să înţeleagă, **D&L** 68:25. Lucrările şi tainele Domnului nu pot fi înţelese decât prin Spiritul Sfânt, **D&L** 76:114–116. Satana caută să întoarcă inimile oamenilor de la adevăr, **D&L** 78:10. Lumina lui Hristos însufleţeşte înţelegerea voastră, **D&L** 88:11.

ÎNŢELEPCIUNE. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Cunoaştere; Înţelegere

Capacitatea sau darul de la Dumnezeu de a judeca corect. O persoană dobândeşte înţelepciune prin experienţă, prin studiu şi urmând sfatul lui Dumnezeu. Fără ajutorul lui Dumnezeu, omul nu are înţelepciune adevărată (2 Ne. 9:28; 27:26).

Dumnezeu i-a dat înţelepciune lui Solomon, **1 Regi** 4:29–30. Înţelepciunea este lucrul principal, dobândiţi dar înţelepciune, **Prov.** 4:7. Acela care dobândeşte înţelepciune îşi iubeşte sufletul, **Prov.** 19:8. Isus creştea în înţelepciune, **Luca** 2:40, 52. Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, **Iac.** 1:5 (D&L 42:68; JS—I 1:11). Vă spun aceste lucruri ca să puteţi învăţa înţelepciune, **Mosia** 2:17. Învaţă înţelepciune în tinereţe, **Alma** 37:35. Sfinţii vor găsi înţelepciune şi mari comori de cunoştinţe, **D&L** 89:19. Cel ignorant să înveţe înţelepciunea dând dovadă de umilinţă şi chemându-L pe Domnul, **D&L** 136:32.

(A) ÎNVĂŢA, ÎNVĂŢĂTOR. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

A oferi cunoştinţe altora, mai ales despre adevărurile Evangheliei şi a-i îndruma către dreptate. Aceia care predau

Evanghelia trebuie să fie îndrumaţi de către Spirit. Toţi părinţii sunt învăţători în cadrul familiilor lor. Sfinţii trebuie să caute şi să accepte de bunăvoie instrucţiunile de la Domnul şi de la conducătorii Lui.

Fă-le cunoscute copiilor tăi, **Deut.** 4:8–9. Cu sârguinţă îi vei învăţa de acestea pe copiii tăi, **Deut.** 6:7 (Deut. 11:18–19). Învaţă-l pe copil calea pe care trebuie să meargă, **Prov.** 22:6. Toţi copiii tăi să fie învăţaţi despre Domnul, **Isa.** 54:13 (3 Ne. 22:13). Ştim că eşti un învăţător venit de la Dumnezeu, **Ioan** 3:2. Tu care-i înveţi pe alţii, pe tine însuţi nu te înveţi? **Rom.** 2:21. Am fost instruit întrucâtva în toate învăţăturile tatălui meu, **1 Ne.** 1:1 (Enos 1:1). Preoţii şi învăţătorii trebuie să predea cu sârguinţă, sau vor răspunde cu capetele lor de păcatele oamenilor, **Iacov** 1:18–19. Ascultaţi-mă şi deschideţi-vă urechile, **Mosia** 2:9. Îi veţi învăţa pe copiii voştri să se iubească şi să se slujească unul pe celălalt, **Mosia** 4:15. Să nu aveţi încredere în nimeni să fie învăţătorul vostru, decât dacă este un om al lui Dumnezeu, **Mosia** 23:14. Domnul Şi-a revărsat Spiritul asupra întregului ţinut, ca să le pregătească inimile pentru a primi cuvântul, **Alma** 16:16. Ei propovăduiau cu puterea şi autoritatea lui Dumnezeu, **Alma** 17:2–3. Ei fuseseră învăţaţi de către mamele lor, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). În măsura în care ei au căutat înţelepciune, să poată fi instruiţi, **D&L** 1:26. Învăţaţi-vă unii pe alţii potrivit oficiului în care Eu v-am numit, **D&L** 38:23. Propovăduiţi principiile Evangheliei Mele, care sunt în Biblie şi în Cartea lui Mormon, **D&L** 42:12. Trebuie să fiţi învăţaţi de sus, **D&L** 43:15–16. Părinţii să-şi înveţe copiii, **D&L** 68:25–28. Învăţaţi-vă unul pe altul doctrina împărăţiei, **D&L** 88:77–78, 118. Numiţi dintre voi un învăţător, **D&L** 88:122. Nu i-ai învăţat pe copiii tăi lumina şi adevărul şi aceasta este cauza suferinţei tale, **D&L** 93:39–42. Învaţă-i aceste lucruri din plin pe copiii tăi, **Moise** 6:57–61.

A preda cu Spiritul: Nu voi vorbiţi, ci Spiritul vorbeşte în voi, **Mat.** 10:19–20. Nu ne ardea inima în noi, când El ne deschidea scripturile? **Luca** 24:32. Evanghelia este propovăduită prin puterea Spiritului, **1 Cor.** 2:1–14. El a vorbit cu putere şi autoritate de la Dumnezeu, **Mosia** 13:5–9 (Alma 17:3; Hel. 5:17). Vei avea Spiritul Meu pentru a convinge oamenii, **D&L** 11:21. Vei fi ascultat în toate lucrurile pe care tu îi vei învăţa prin Mângâietor, **D&L** 28:1 (D&L 52:9). Dacă nu primiţi Spiritul, nu veţi propovădui, **D&L** 42:14 (D&L 42:6). Învăţaţi-i pe copiii oamenilor lucrurile prin puterea Spiritului Meu, **D&L** 43:15. Vârstnicii vor propovădui Evanghelia prin Spirit, **D&L** 50:13–22. Vă va fi dat chiar în ceasul acela ceea ce va trebui să spuneţi, **D&L** 84:85 (D&L 100:5–8).

ÎNVĂŢĂTOR, PREOŢIA AARONICĂ. *Vezi, de asemenea,* Preoţia aaronică

Oficiu în Preoţia aaronică.

Datoria învăţătorului este de a veghea asupra Bisericii, **D&L** 20:53–60. Oficiul de învăţător este o anexă aparţinând preoţiei celei mai mici, **D&L** 84:30, 111. Preşedintele unui cvorum al învăţătorilor prezidează peste douăzeci şi patru de învăţători, **D&L** 107:86.

ÎNVIERE. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Moarte fizică; Nemuritor, nemurire; Spirit; Trup

Reunirea trupului spiritual cu trupul fizic din carne şi oase, după moarte. După înviere, spiritul şi trupul nu vor mai fi niciodată despărţite şi persoana va deveni nemuritoare. Fiecare persoană născută pe pământ va fi înviată, pentru că Isus Hristos a învins moartea (1 Cor. 15:20–22).

Isus Hristos a fost prima persoană înviată pe acest pământ (Fapte 26:23; Col. 1:18; Apoc. 1:5). Noul Testament dă dovezi ample privind înălţarea lui Isus cu trupul Lui fizic: mormântul Lui era gol, El a mâncat peşte şi miere, El avea un trup în carne şi oase, oame-

nii L-au atins şi îngerii au spus că El S-a înălţat (Marcu 16:1–6; Luca 24:1–12, 36–43; Ioan 20:1–18). Revelaţiile zilelor din urmă confirmă realitatea învierii lui Hristos şi a întregii omeniri (Alma 11:40–45, 40; 3 Ne. 11:1–17; D&L 76; Moise 7:62).

Nu toţi oamenii vor fi înviaţi în aceeaşi glorie (1 Cor. 15:39–42; D&L 76:89–98), şi nici nu vor fi toţi înviaţi în acelaşi timp (1 Cor. 15:22–23; Alma 40:8; D&L 76:64–65, 85). Mulţi sfinţi au fost înviaţi după învierea lui Hristos (Mat. 27:52). Cei drepţi vor fi înviaţi înaintea celor păcătoşi şi vor veni înainte în prima înviere (1 Tes. 4:16); păcătoşii care nu s-au pocăit vor veni în ultima înviere (Apoc. 20:5–13; D&L 76:85).

Chiar dacă acest trup va fi distrus, totuşi, în carne, Îl voi vedea pe Dumnezeu, **Iov.** 19:26 (Moise 5:10). Voi deschide mormintele voastre şi vă voi scoate din morminte, **Ezec.** 37:12. Mormintele s-au deschis şi multe trupuri au înviat, **Mat.** 27:52–53 (3 Ne. 33:9). Domnul a înviat, **Luca** 24:34. Spiritul nu are nici carne, nici oase, cum am Eu, **Luca** 24:39. Eu sunt învierea şi viaţa, **Ioan** 11:25. Cei doisprezece Apostoli au învăţat că Isus S-a înălţat, **Fapte** 1:21–22 (Fapte 2:32; 3:15; 4:33). Toţi vor fi făcuţi vii în Hristos, **1 Cor.** 15:1–22. Întâi vor învia cei morţi în Hristos, **1 Tes.** 4:16. Fericiţi şi sfinţi sunt acei care au parte de întâia înviere, **Apoc.** 20:6. Hristos Îşi dă viaţa şi o recapătă ca să aducă învierea celor morţi, **2 Ne.** 2:8 (Mosia 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Fără înviere am deveni supuşi Satanei, **2 Ne.** 9:6–9. Învierea va veni tuturor oamenilor, **2 Ne.** 9:22. Abinadi a învăţat despre prima înviere, **Mosia** 15:21–26. Cei ticăloşi rămân ca şi când nu s-ar fi făcut Mântuirea, cu excepţia dezlegării legăturilor morţii, **Alma** 11:41–45. Alma a explicat starea sufletelor între moarte şi înviere, **Alma** 40:6, 11–24. La venirea Domnului, cei morţi care au murit în Hristos vor ieşi afară, **D&L** 29:13 (D&L 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Plângeţi mai ales pentru acei care nu au speranţa unei învieri glorioase, **D&L** 42:45. Cei ce nu au cunoscut legea vor lua parte la prima înviere, **D&L** 45:54. Ei vor învia dintre morţi şi nu vor muri după aceea, **D&L** 63:49. Învierea dintre cei morţi este mântuirea sufletului, **D&L** 88:14–16. Spiritul şi elementele, inseparabil legate, primesc o plenitudine de bucurie, **D&L** 93:33. Îngerii care sunt personaje înviate au trupuri din carne şi oase, **D&L** 129:1. Oricare ar fi gradul de inteligenţă pe care îl atingem în această viaţă acesta va rămâne cu noi la înviere, **D&L** 130:18–19.

ÎNZESTRARE. *Vezi, de asemenea,* Templu, Casa Domnului

În sens general, un dar de putere de la Dumnezeu. Membrii demni ai Bisericii pot primi un dar de putere prin rânduielile din templu, care le dau îndrumarea şi legămintele Sfintei Preoţii de care au nevoie pentru a ajunge la exaltare. Înzestrarea include îndrumarea privind planul salvării.

Acolo vei fi înzestrat cu putere de sus, **D&L** 38:32, 38 (Luca 24:49; D&L 43:16). Ziditi o casă, în care casă Eu plănuiesc să-i înzestrez pe aceia pe care i-am ales, **D&L** 95:8. Am pregătit o mare înzestrare şi binecuvântare, **D&L** 105:12, 18, 33. Mulţi se vor bucura datorită înzestrării cu care slujitorii Mei au fost înzestraţi, **D&L** 110:9. Gloria, cinstirea şi înzestrarea sunt rânduite prin rânduiala sfintei Mele case, **D&L** 124:39. Aceia chemaţi de Tatăl, aşa cum a fost Aaron, sunt înzestraţi cu cheile preoţiei, **D&L** 132:59.

JERTFĂ. *Vezi* Sacrificiu

(A) JIGNI. *Vezi* (a) Ofensa

JOSEPH SMITH, JR. *Vezi* Smith, Joseph, Jr.

(A) JUDECA, JUDECATĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Condamna, condamnare; Isus Hristos—Judecător; Judecată, ultima

A evalua comportamentul în funcţie

de principiile Evangheliei; a decide; a deosebi binele de rău.

Moise s-a aşezat să judece poporul, **Ex.** 18:13. În dreptate să-ţi judeci aproapele, **Lev.** 19:15. Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi, **Mat.** 7:1 (TJS Mat. 7:1–2; Luca 6:37; 3 Ne. 14:1). Toţi aceia care au păcătuit având lege, vor fi judecaţi după lege, **Rom.** 2:12. Sfinţii vor judeca lumea, **1 Cor.** 6:2–3. Fiul Dumnezeului cel nepieritor era judecat de către lume, **1 Ne.** 11:32. Cei doisprezece Apostoli ai Mielului vor judeca cele douăsprezece triburi ale lui Israel, **1 Ne.** 12:9 (D&L 29:12). Moartea, iadul, diavolul şi toţi cei cuprinşi acolo trebuie judecaţi, **2 Ne.** 28:23 (1 Ne. 15:33). Dacă judecaţi pe omul care vă cere din averea voastră, cu atât mai dreaptă va fi condamnarea voastră pentru că nu împărţiţi din averea voastră, **Mosia** 4:22. Oamenii vor fi judecaţi potrivit cu faptele lor, **Alma** 41:3. Judecă drept şi vei avea dreptatea restaurată iarăşi pentru tine, **Alma** 41:14. Din cărţile care se vor scrie va fi judecată lumea, **3 Ne.** 27:23–26 (Apoc. 20:12). Rămăşiţa acestui popor va fi judecată de către cei doisprezece pe care Isus i-a ales în această ţară, **Morm.** 3:18–20. Mormon a explicat calea de a judeca binele de rău, **Moro.** 7:14–18. Încrede-te în acel Spirit care te conduce să judeci drept, **D&L** 11:12. Trebuie să vă spuneţi în inima voastră: Dumnezeu să judece între mine şi tine, **D&L** 64:11. Biserica Domnului va judeca naţiunile, **D&L** 64:37–38. Fiul a vizitat spiritele din temniţă ca ele să poată fi judecate după cum sunt oamenii în trup, **D&L** 76:73 (1 Pet. 4:6). Un episcop va fi judecătorul obişnuit, **D&L** 107:72–74. Domnul va judeca pe toţi oamenii după lucrările lor, potrivit dorinţei inimilor lor, **D&L** 137:9.

JUDECATĂ, ULTIMA. *Vezi, de asemenea,* (a) Condamna, condamnare; Isus Hristos—Judecător; Judecată

Ultima judecată care va avea loc după înviere. Dumnezeu, prin Isus Hristos, va judeca pe fiecare persoană pentru a stabili gloria veşnică pe care o va primi. Această judecată se va baza pe supunerea fiecăruia faţă de poruncile lui Dumnezeu, inclusiv acceptarea sacrificiului ispăşitor al lui Isus Hristos.

Tatăl a dat toată judecata Fiului, **Ioan** 5:22. Cu toţii vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, **Rom.** 14:10. Cei morţi au fost judecaţi după cele care erau scrise, **Apoc.** 20:12 (D&L 128:6–7). Pentru toate faptele tale vei fi adus la judecată, **1 Ne.** 10:20. Cei doisprezece Apostoli şi cei doisprezece ucenici nefiţi vor judeca Israelul, **1 Ne.** 12:9 (D&L 29:12). Cu toţii trebuie să apară în faţa scaunului de judecată al Celui Sfânt, **2 Ne.** 9:15. Pregătiţi-vă sufletele pentru acea zi glorioasă, **2 Ne.** 9:46. Puteţi voi să vă imaginaţi înaintea judecăţii lui Dumnezeu? **Alma** 5:17–25. Isus Hristos va sta să judece lumea, **3 Ne.** 27:16. Domnul se va coborî cu blestem să judece pe cei nelegiuţi, **D&L** 133:2.

JUDECĂTORI, CARTEA LOR

Carte în Vechiul Testament. Cartea Judecătorilor se ocupă de israeliţi de la moartea lui Iosua şi până la naşterea lui Samuel.

Capitolele 1–3 sunt o prefaţă la întreaga carte a Judecătorilor. Ele arată că deoarece israeliţii nu şi-au alungat duşmanii (Jud. 1:16–35), ei trebuie să sufere urmările: pierderea credinţei, căsătorii cu necredincioşi şi idolatrie. Capitolele 4–5 se referă la experienţele Deborei şi ale lui Barac, care au scăpat Israelul de cananiţi. Capitolele 6–8 sunt experienţele promotoare de credinţă ale lui Ghedeon, pe care Domnul l-a binecuvântat să elibereze Israelul de madianiţi. În capitolele 9–12 diferiţi bărbaţi slujesc ca judecători în Israel, în mare parte în apostazie şi în oprimare. Capitolele 13–16 vorbesc de ascensiunea şi decăderea ultimului judecător, Samson. Ultimele capitole, 17–21, pot fi descrise ca un adaos care dezvăluie profunzimile păcatelor Israelului.

JUG. *Vezi, de asemenea,* Ucenic

Dispozitiv pus în jurul gâtului animalelor sau al oamenilor pentru a-i înhăma laolaltă. Jugul lui Hristos este simbol pentru calitatea de ucenic, în timp ce jugul robiei este simbol pentru asuprire.

Jugul Meu este bun şi sarcina Mea este uşoară, **Mat.** 11:29–30. Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi, **2 Cor.** 6:14. Nu vă plecaţi sub jugul robiei, **Gal.** 5:1. Nici nu dorim să aducem pe vreunul sub jugul sclaviei, **Alma** 44:2. Suferinţele sfinţilor sunt un jug de fier, o legătură puternică şi lanţurile iadului, **D&L** 123:1–3, 7–8.

(A) JURA. *Vezi* Blasfemie; Jurământ; Profanare

JURĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Jurământul şi legământul preoţiei; Legământ

Aşa cum este folosit în scripturi, de obicei un legământ sau promisiune sacră. Cu toate acestea, persoanele rele, inclusiv Satana şi îngerii lui, fac de asemenea jurăminte pentru a-şi atinge scopurile rele. În Vechiul Testament, jurămintele erau acceptabile; cu toate acestea, Isus ne-a învăţat că oamenii nu trebuie să jure în numele lui Dumnezeu sau al creaţiilor Sale. (Mat. 5:33–37).

Voi ţine jurământul pe care l-am făcut lui Avraam, **Gen.** 26:3. Când un om va face un jurământ prin care îşi va lega sufletul, să nu îl încalce, **Num.** 30:2. Ei au intrat într-un legământ să meargă în legea lui Dumnezeu, **Nee.** 10:29. Să împlineşti faţă de Domnul jurămintele tale, **Mat.** 5:33 (Ecl. 5:1–2; 3 Ne. 12:33). Dumnezeu jură cu jurământ că cei credincioşi vor fi salvaţi, **Evr.** 6:13–18. Când Zoram s-a legat cu jurământ, temerile noastre au încetat, **1 Ne.** 4:37. Poporul lui Amon a făcut jurământ să nu facă niciodată vărsare de sânge, **Alma** 53:11. Nefiţii cei ticăloşi au făcut jurăminte şi legăminte tainice cu Satana, **Hel.** 6:21–30. Bărbaţii obţin viaţa veşnică prin jurământul şi legământul preoţiei, **D&L** 84:33–42. Toate legămintele, contractele, legăturile, obligaţiile, jurămintele, promisiunile, faptele, uniunile, care nu sunt pecetluite de Spiritul Sfânt al făgăduinţei, se sfârşesc atunci când oamenii mor, **D&L** 132:7.

JURĂMÂNTUL ŞI LEGĂMÂNTUL PREOŢIEI. *Vezi, de asemenea,* Legământ; Jurământ; Preoţie

Un jurământ este o afirmaţie solemnă de a fi loial şi credincios promisiunilor făcute. Un legământ este o promisiune solemnă între două părţi. Preoţia lui Aaron este primită doar prin legământ. Deţinătorii Preoţiei lui Melhisedec primesc preoţia prin jurământ nerostit, ca şi prin legământ. În măsura în care deţinătorii preoţiei sunt credincioşi şi îşi măresc chemările aşa cum îi îndrumă Dumnezeu, El îi binecuvântează. Aceia care sunt credincioşi până la sfârşit şi fac tot ceea ce le cere El, vor primi tot ceea ce are Tatăl (D&L 84:33–39).

Domnul a făcut un legământ cu Avraam, iar Avraam s-a supus, **Gen.** 15:18; 17:1; 22:16–18. Preoţii din vremea lui Ezechiel nu hrăneau turma, **Ezec.** 34:2–3. Preoţii din vremea lui Maleahi au corupt legământul, **Mal.** 1–2.

KIMBALL, SPENCER W. *Vezi, de asemenea,* Declaraţia Oficială—2

Cel de al doisprezecelea preşedinte al Bisericii de la întemeierea ei în 1830. Spencer W. Kimball a slujit ca preşedinte din decembrie 1973 până în noiembrie 1985. El s-a născut în 1895 şi a murit în 1985 la vârsta de 90 de ani.

În iunie 1978, Prima Preşedinţie a anunţat că preşedintele Kimball a primit o revelaţie privind extinderea binecuvântărilor preoţiei şi ale templului către toţi membrii bărbaţi, demni. **D&L** DO—2.

KOLOB

Steaua cea mai apropiată de tronul lui Dumnezeu (Avr. 3:2–3, 9).

Avraam a văzut steaua Kolob şi stelele, **Avr.** 3:2–18. Timpul Domnului este socotit după timpul lui Kolob, **Avr.** 3:4, 9 (Avr. 5:13).

LABAN, FRATELE REBECĂI. *Vezi, de asemenea,* Rebeca

Personaj din Vechiul Testament, frate al Rebecăi şi tatăl Leii şi al Rahelei, soţiile lui Iacov (Gen. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–55).

LABAN, PĂSTRĂTORUL PLĂCILOR DE ARAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Plăcile de aramă

În Cartea lui Mormon, bărbatul care ţinea plăcile de aramă în Ierusalim pe vremea familiei lui Lehi. Laban i-a jefuit şi a încercat să-i omoare pe Nefi şi pe fraţii lui (1 Ne. 3:1–27). Spiritul l-a condus pe Nefi să-l omoare pe Laban pentru a obţine plăcile (1 Ne. 4:1–26).

LAMAN. *Vezi, de asemenea,* Lamaniţi; Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, cel mai mare fiu al lui Lehi şi al Sariei şi fratele mai mare al lui Nefi (1 Ne. 2:5). În general, Laman prefera să facă rău, în loc de bine.

Laman a protestat împotriva tatălui lui, **1 Ne.** 2:11–12. S-a răsculat împotriva fratelui lui drept, Nefi, **1 Ne.** 7:6 (1 Ne. 3:28–29). Nu au luat din rodul copacului vieţii din viziunea lui Lehi, **1 Ne.** 8:35–36. Blestem a căzut asupra lui Laman şi a tovarăşilor lui, **2 Ne.** 5:21 (Alma 3:7).

LAMANIŢI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Laman; Nefiţi

Un grup de oameni din Cartea lui Mormon, mulţi dintre ei fiind urmaşi ai lui Laman, cel mai mare fiu al lui Lehi. Ei se simţeau nedreptăţiţi de Nefi şi de urmaşii lui (Mosia 10:11–17). Ca urmare, ei s-au răsculat împotriva nefiţilor şi au respins, adesea, învăţăturile Evangheliei. Cu toate acestea, cu puţin timp înainte de naşterea lui Isus Hristos, lamaniţii au acceptat Evanghelia şi au fost mai drepţi decât nefiţii (Hel. 6:34–36). La două sute de ani după ce Hristos a vizitat America, atât lamaniţii cât şi nefiţii s-au înrăit şi au început să poarte războaie unii împotriva celorlalţi. În jurul anului 400 D.H. lamaniţii au nimicit complet neamul nefit.

Lamaniţii au învins sămânţa lui Nefi, **1 Ne.** 12:19–20. Lamaniţii îi urau pe nefiţi, **2 Ne.** 5:14. Lamaniţii vor fi osândă pentru nefiţi, **2 Ne.** 5:25. Cartea lui Mormon va restabili lamaniţilor cunoaşterea strămoşilor lor şi a Evangheliei lui Isus Hristos, **2 Ne.** 30:3–6 (pagina de titlu a Cărţii lui Mormon). Lamaniţii sunt o rămăşiţă a iudeilor, **D&L** 19:27. Lamaniţii vor înflori ca trandafirul înaintea venirii Domnului, **D&L** 49:24.

LAMONI. *Vezi, de asemenea,* Amon, fiul lui Mosia

În Cartea lui Mormon, rege lamanit care a fost convertit de către Spiritul Domnului şi de către munca şi învăţăturile inspirate ale lui Amon (Alma 17–19).

LAUDĂ. *Vezi*; Recunoscător, mulţumiri, recunoştinţă; Slavă

LAUDĂROŞENIE. *Vezi* Mândrie

LAZĂR. *Vezi, de asemenea,* Maria din Betania; Marta

Personaj din Noul Testament - fratele Martei şi al Mariei. Isus l-a înviat din morţi (Ioan 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Acesta nu este acelaşi Lazăr cu cerşetorul din parabola spusă de Isus (Luca 16:19–31).

LEA. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Laban, fratele Rebecăi

Personaj din Vechiul Testament, cea mai mare fiică a lui Laban şi una dintre soţiile lui Iacov (Gen. 29). Lea a devenit mamă a şase fii şi a unei fiice (Gen. 29:31–35; 30:17–21).

LEACUL DIN GALAAD

O răşină aromată sau o mirodenie folosită pentru vindecarea rănilor (Gen. 43:11; Ier. 8:22; 46:11; 51:8). O tufă care produce răşina din care se făcea leacul era atât de mult cultivată în Galaad în vremea Vechiului Testament, încât leacul a ajuns să fie cunoscut ca „leacul din Galaad" (Gen. 37:25; Ezec. 27:17).

LEGĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Jurământ; Jurământul şi legământul preoţiei; Legământul avraamic; Noul şi nepieritorul legământ

O înţelegere între Dumnezeu şi om, ei neacţionând de la egal la egal în acest legământ. Dumnezeu dă condiţiile pentru un legământ, iar oamenii sunt de acord să facă ceea ce le cere El. Dumnezeu le promite oamenilor anumite binecuvântări pentru supunerea lor.

Principiile şi rânduielile sunt primite prin legământ. Membrii Bisericii care fac astfel de legăminte promit să le cinstească. De exemplu, membrii fac legământ cu Domnul la botez şi reînnoiesc aceste legăminte luând parte la împărtăşanie. Ei fac, în continuare, legăminte la templu. Poporul Domnului este un popor de legământ şi este binecuvântat, dacă îşi ţine legămintele făcute cu Domnul.

Cu tine fac un legământ, **Gen.** 6:18. Ţineţi legământul Meu; atunci veţi fi o preţioasă comoară, **Ex.** 19:5. Să nu faceţi legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor, **Ex.** 23:32. Păziţi Sabatul ca legământ continuu, **Ex.** 31:16. Niciodată nu voi încălca legământul Meu cu voi, **Jud.** 2:1. Sfinţii Mei au făcut un legământ cu Mine prin jertfă, **Ps.** 50:5 (D&L 97:8). El îşi aduce aminte de legământul Lui cel sfânt, **Luca** 1:72 (D&L 90:24). Puterea lui Dumnezeu coboară asupra poporului prin legământ al Domnului, **1 Ne.** 14:14. Legământul făcut lui Avraam va fi împlinit în zilele din urmă, **1 Ne.** 15:18 (3 Ne. 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Poporul lui Beniamin era dornic să intre în legământ cu Dumnezeu pentru a face după voia Lui, **Mosia** 5:5. Botezul este o mărturie că omul a intrat într-un legământ cu Dumnezeu pentru a face după voia Lui, **Mosia** 18:13. Voi sunteţi copiii legământului, **3 Ne.** 20:25–26. Îngerii îndeplinesc şi fac lucrarea legămintelor Tatălui, **Moro.** 7:31. Vărsarea sângelui lui Hristos este legământul, **Moro.** 10:33. Fiecare persoană care aparţine acestei Biserici a lui Hristos trebuie să împlinească toate legămintele, **D&L** 42:78. Binecuvântaţi sunt aceia care au ţinut legământul, **D&L** 54:6. Cel care încalcă acest legământ îşi va pierde oficiul şi poziţia în Biserică, **D&L** 78:11–12. Toţi acei care primesc preoţia primesc acest jurământ şi legământ, **D&L** 84:39–40. Ei sunt dornici să respecte legămintele prin sacrificiu, **D&L** 97:8. Legământul căsătoriei poate fi veşnic, **D&L** 132. Acesta va fi legământul nostru, că vom merge în toate rânduielile, **D&L** 136:4.

LEGĂMÂNTUL AVRAAMIC. *Vezi, de asemenea,* Avraam; Circumcizie; Legământ

Avraam a primit Evanghelia, a fost rânduit în preoţia cea mai mare (D&L 84:14; Avr. 2:11) şi a intrat în căsătoria celestială, care este legământul de exaltare (D&L 131:1–4; 132:19, 29). Avraam a primit o promisiune că toate binecuvântările acestor legăminte vor fi oferite posterităţii muritoare (D&L 132:29–31; Avr. 2:11). Împreună, aceste legăminte şi promisiuni, sunt denumite legământul Avraamic. Restaurarea acestui legământ a însemnat restaurarea Evangheliei în ultimele zile, pentru că prin el toate naţiunile pământului sunt binecuvântate (Gal. 3:8–9, 29; D&L 110:12; 124:58; Avr. 2:10–11).

LEGĂMÂNTUL NEPIERITOR. *Vezi* Legământ; Noul şi nepieritorul legământ

LEGE. *Vezi, de asemenea,* (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare; Legea lui Moise; Poruncile lui Dumnezeu; Supunere, supus, (a) se supune

Poruncile sau regulile lui Dumnezeu pe care se bazează toate binecuvântările şi pedepsele, atât în cer cât şi pe pământ. Aceia care se supun legilor lui Dumnezeu primesc binecuvântările promise. Profetul Joseph Smith ne-a învăţat, de asemenea, că oamenii trebuie să se supună, să cinstească şi să susţină legea ţării (A de C 1:12).

Legea lui Moise a fost o lege pregătitoare pentru a-i aduce pe bărbaţi şi pe femei la Hristos. Era o lege de restricţii, prescripţii şi rânduieli. Astăzi, legea lui Hristos, care împlineşte legea lui Moise, este plenitudinea Evangheliei sau „legea desăvârşită a libertăţii" (Iac. 1:25).

Dumnezeu i-a dat porunci lui Adam, **Gen.** 1:28; 2:16–17. Dumnezeu i-a dat legi lui Noe, **Gen.** 9:1. Legea Domnului este desăvârşită şi înviorează sufletul, **Ps.** 19:7. Domnul este judecătorul nostru, **Isa.** 33:22. Există un singur judecător, **Iac.** 4:12. Unde nu există lege, nu există nici pedeapsă, **2 Ne.** 9:2. Există o lege dată, **Alma** 42:17–22. Oamenii vor fi judecaţi potrivit legii, **Alma** 42:23. Hristos este legea, **3 Ne.** 15:9. Toate legile sunt spirituale, **D&L** 29:34. Joseph Smith a primit legea Bisericii prin revelaţie, **D&L** 42. Acela care respectă legile lui Dumnezeu nu are nevoie să încalce legea ţării, **D&L** 58:21. Lumina lui Hristos este legea prin care sunt conduse toate lucrurile, **D&L** 88:7–13. El a dat o lege pentru toate lucrurile, **D&L** 88:42–43. Oamenii trebuie să se supună legii ţării, **D&L** 98:4–5. Când obţinem o binecuvântare de la Dumnezeu, aceasta este rezultatul supunerii faţă de acea lege, **D&L** 130:20–21. Biserica îşi declară convingerile privind legile civile, **D&L** 134. Omenirea este salvată prin supunere faţă de legile şi rânduielile Evangheliei, **A de C** 1:3.

LEGEA LUI MOISE. *Vezi, de asemenea,* Curat şi a nu fi curat; Lege; Moise; Preoţia lui Aaron

Dumnezeu a dat legi casei lui Israel, prin Moise, pentru a înlocui legea mai înaltă la care nu se supuseseră (Ex. 34; TJS Ex. 34:1–2; TJS Deut. 10:2). Legea lui Moise consta din multe principii, reguli, ceremonii, ritualuri şi simboluri care să amintească oamenilor de datoriile şi răspunderile lor. Ea includea o lege de porunci şi acţiuni morale, etice, religioase şi fizice, inclusiv sacrificiile (Lev. 1–7)—care erau menite să le amintească de Dumnezeu şi de datoria lor faţă de El (Mosia 13:30). Credinţa, pocăinţa, botezul în apă şi iertarea păcatelor făceau parte din lege, aşa cum făceau şi cele Zece Porunci şi multe alte porunci de înaltă valoare etică şi morală. Mare parte din legea ceremonială a fost împlinită la moartea şi învierea lui Isus Hristos, care a încheiat jertfele prin vărsare de sânge (Alma 34:13–14). Legea a fost administrată sub Preoţia lui Aaron şi a fost o Evanghelie pregătitoare pentru a-i aduce pe adepţii ei la Hristos.

Le voi da lor o lege ca la început, dar va fi după legea poruncii trupeşti, **TJS, Ex.** 34:1–2. Legea ne-a fost învăţător să ne aducă la Hristos, **Gal.** 3:19–24. Noi ţinem legea lui Moise şi-L aşteptăm neclintiţi pe Hristos, **2 Ne.** 25:24–30. Salvarea nu vine doar prin legea lui Moise, **Mosia** 12:27–13:32. În Mine s-a împlinit legea lui Moise, **3 Ne.** 9:17. Legea care i-a fost dată lui Moise se sfârşeşte în Mine, **3 Ne.** 15:1–10. Din cauza nesupunerii, Domnul l-a luat pe Moise şi Sfânta Preoţie din mijlocul copiilor lui Israel, lăsând legea poruncilor pământeşti, **D&L** 84:23–27.

LEHI, COMANDANT MILITAR NEFIT

În Cartea lui Mormon, comandant militar nefit (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

LEHI, MISIONAR NEFIT. *Vezi, de asemenea,* Helaman, fiul lui Helaman

În Cartea lui Mormon, un fiu al lui Helaman, care era fiul lui Helaman. Lehi a fost un mare misionar (Hel. 3:21; 4:14).

I s-a dat numele Lehi ca să-i amintească de strămoşul lui, **Hel.** 5:4–6. Împreună cu Nefi i-a convertit pe mulţi, a fost întemniţat, a fost încercuit de foc şi a vorbit cu îngerii, **Hel.** 5:14–48. A primit zilnic multe revelaţii, **Hel.** 11:23.

LEHI, TATĂL LUI NEFI

În Cartea lui Mormon, profet evreu care şi-a condus familia şi pe cei care

l-au urmat din Ierusalim spre un pământ făgăduit în emisfera de vest prin anul 600 î.H. Lehi a fost primul profet din rândul poporului său în Cartea lui Mormon.

Lehi a fugit din Ierusalim împreună cu familia lui la porunca Domnului (1 Ne. 2:1–4). El era urmaş al lui Iosif care a fost vândut în Egipt (1 Ne. 5:14). Domnul i-a dat viziunea copacului vieţii (1 Ne. 8:2–35). Lehi şi fiii lui au construit o corabie şi au navigat spre emisfera de vest (1 Ne. 17–18). El şi urmaşii lui s-au stabilit într-o ţară nouă (1 Ne. 18:23–25). Înainte de a muri, Lehi i-a binecuvântat pe fiii lui şi i-a învăţat despre Hristos şi despre apariţia Cărţii lui Mormon în zilele din urmă (2 Ne. 1–3, 4:1–12).

Cartea lui Lehi: Când a tradus Cartea lui Mormon, Joseph Smith a început cu Cartea lui Lehi. Era o înregistrare pe care Mormon o prescurtase de pe plăcile lui Lehi. După ce a avut 116 pagini de manuscris, pe care le tradusese din această carte, Joseph i-a dat manuscrisul lui Martin Harris, care îi slujise pentru scurt timp drept copist în traducerea Cărţii lui Mormon. Atunci, paginile s-au pierdut. Joseph nu a retradus cartea lui Lehi pentru a înlocui manuscrisul pierdut, dar, în schimb, a tradus alte relatări de pe plăcile de aur cu referire la aceasta (vezi introducerea la D&L 3, 10). Aceste alte relatări sunt acum primele şase cărţi din Cartea lui Mormon.

LEMUEL. *Vezi, de asemenea,* Laman; Lamaniţi; Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, al doilea fiu al lui Lehi şi unul dintre fraţii mai mari ai lui Nefi. El s-a alăturat lui Laman împotriva lui Nefi.

Lehi îl dojeneşte pe Lemuel să fie neclintit ca o vale, **1 Ne**. 2:10. S-a supărat pe Nefi şi l-a ascultat pe Laman, **1 Ne**. 3:28. Lemueliţii au fost incluşi printre lamaniţi, **Iacov** 1:13–14 (Alma 47:35).

LENEŞ, LENEVIE

Inactiv şi neimplicat în fapte drepte. Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce, **2 Tes.** 3:10. Ei au devenit un popor leneş, plin de răutate, **2 Ne.** 5:24. Abţine-te de la lenevie, **Alma** 38:12. Acela care este leneş nu va mânca pâinea lucrătorului care trudeşte, **D&L** 42:42. Vai de voi cei care nu veţi lucra cu propriile mâini, **D&L** 56:17. Implică-te de bunăvoie într-o cauză bună, **D&L** 58:27. Încetaţi să mai fiţi leneşi, **D&L** 88:124.

LEPRĂ

Boală contagioasă despre care se vorbeşte adesea în Vechiul şi Noul Testament. Mulţi oameni de seamă din Biblie au fost afectaţi de ea la un moment dat, inclusiv Moise (Ex. 4:6–7), sora lui, Miriam (Num. 12:10), Naaman (2 Regi 5) şi Regele Ozia (2 Cron. 26:19–21).

Isus a vindecat de lepră pe mai mulţi oameni, **Mat.** 8:2–4 (Marcu 1:40–45; Luca 5:12–15; 3 Ne. 17:7–9). Isus a vindecat zece leproşi, **Luca** 17:11–19.

LEVI. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, al treilea fiu al lui Iacov şi al Leii (Gen. 29:34; 35:23). Levi a devenit tatăl unuia dintre triburile lui Israel.

Tribul lui Levi: Iacov l-a binecuvântat pe Levi şi pe urmaşii lui (Gen. 49:5–7). Urmaşi ai lui Levi au slujit în sanctuarele lui Israel (Num. 1:47–54). Aaron a fost un levit, iar urmaşii lui au fost preoţi (Ex. 6:16–20; 28:1–4; 29). Leviţii îi asistau pe preoţi, fiii lui Aaron (Num. 3:5–10; 1 Regi 8:4). Uneori ei erau cântăreţi (1 Cron. 15:16; Nee. 11:22); ajutau la uciderea jertfelor (2 Cron. 29:34; Ezra 6:20) şi ajutau, în general, la templu (Nee. 11:16). Leviţii erau dedicaţi slujirii Domnului pentru a executa rânduielile pentru copiii lui Israel. Leviţii erau ei înşişi oferiţi spre folosul copiilor lui Israel (Num. 8:11–22); ei au devenit astfel proprietatea exclusivă a lui Dumnezeu, dăruiţi Lui în locul primului născut (Num. 8:16). Ei nu erau sfinţiţi, erau însă curăţaţi pentru oficiul lor (Num. 8:7–16). Ei nu aveau

pământ ca moştenire în Canaan (Num. 18:23–24), dar primeau zeciuiala (Num. 18:21), 48 de oraşe (Num. 35:6) şi dreptul de a primi milosteniile oamenilor în timpul postului (Deut. 12:18–19; 14:27–29).

LEVITICUL. *Vezi, de asemenea,* Pentateuh

O carte din Vechiul Testament care descrie îndatoririle preoţeşti în Israel. Ea subliniază sfinţenia lui Dumnezeu şi codul potrivit căruia poporul Său putea trăi pentru a deveni sfânt. Scopul ei este de a propovădui preceptele morale şi adevărurile religioase ale legii lui Moise prin intermediul ritualului. Cartea Leviticului a fost scrisă de Moise.

Capitolele 1–7 explică rânduielile de sacrificiu. Capitolele 8–10 descriu ritualul necesar în sfinţirea preoţilor. Capitolul 11 explică ce se poate şi ce nu se poate mânca şi ce este curat şi ce nu este curat. Capitolul 12 vorbeşte de femei după naştere. Capitolele 13–15 sunt legi referitoare la necurăţirea ceremonială. Capitolul 16 conţine ritualul pentru Ziua Ispăşirii. Capitolele 17–26 conţin un cod de legi referitoare la ceremoniile religioase şi sociale. Capitolul 27 explică faptul că Domnul a poruncit lui Israel să-şi închine recoltele, turmele şi cirezile Domnului.

LIAHONA

În Cartea lui Mormon, o sferă de aramă cu două ace care dădea direcţia, asemenea unei busole, precum şi îndrumare spirituală lui Lehi şi acelora care îl urmau atunci când erau drepţi. Domnul a dat Liahona şi îndrumări prin intermediul ei.

Lehi a găsit un glob rotund de aramă cu două săgeţi care arătau calea pe care să meargă Lehi şi familia lui, **1 Ne.** 16:10. Globul funcţiona potrivit credinţei şi sârguinţei, **1 Ne.** 16:28–29 (Alma 37:40). Beniamin i-a dat globul lui Mosia, **Mosia** 1:16. Sfera sau îndrumătorul s-a numit Liahona, **Alma** 37:38. Liahona s-a asemănat cu cuvântul lui Hristos, **Alma** 37:43–45. Cei trei martori ai Cărţii lui Mormon trebuie să vadă dispozitivele de direcţie date lui Lehi, **D&L** 17:1.

LIBER, LIBERTATE. *Vezi, de asemenea,* Libertatea de a alege; Robie

Puterea sau capacitatea de a alege personal, fără constrângere. În sens spiritual, cineva care se pocăieşte şi se supune voinţei lui Dumnezeu este liber de robia păcatului prin Ispăşirea lui Isus Hristos (Mosia 5:8). De asemenea, starea sau condiţia de a fi în stare de a acţiona şi de a gândi liber. Supunerea faţă de principiile Evangheliei eliberează o persoană de robia spirituală a păcatului (Ioan 8:31–36).

Voi umbla în loc larg, căci caut poruncile Tale, **Ps.** 119:45. Adevărul vă va face liberi, **Ioan** 8:32. Aceia care se eliberează de păcat primesc viaţă veşnică, **Rom.** 6:19–23. Unde este Spiritul Domnului, acolo este libertate, **2 Cor.** 3:17. Staţi tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi, **Gal.** 5:1 (D&L 88:86). Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea şi viaţa veşnică, **2 Ne.** 2:27. Această ţară va fi o ţară a libertăţii, **2 Ne.** 10:11. O ramură dreaptă a casei lui Israel va fi scoasă din robie pentru libertate, **2 Ne.** 3:5. Ei L-au implorat pe Domnul pentru libertate, **Alma** 43:48–50. Moroni a ridicat drapelul libertăţii printre nefiţi, **Alma** 46:36. Moroni s-a bucurat de libertatea ţării lui, **Alma** 48:11. Spiritul lui Dumnezeu este spiritul libertăţii, **Alma** 61:15. Veniţi după Mine şi veţi fi un popor liber, **D&L** 38:22. Domnul şi slujitorii Lui anunţă libertatea spiritelor captive, **D&L** 138:18, 31, 42.

LIBERTATEA DE A ALEGE. *Vezi, de asemenea,* Liber, libertate; Răspunzător, (a fi) răspunzător, responsabilitate

Abilitatea şi privilegiul pe care Dumnezeu îl dă oamenilor de a alege să acţioneze pentru ei înşişi.

Din orice pom poţi mânca după plăcere, **Gen.** 2:16. Omul nu poate acţiona pen-

tru el însuşi dacă este ademenit, **2 Ne.** 2:15–16. Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea şi viaţa veşnică, sau robia şi moartea, **2 Ne.** 2:27. Sunteţi liberi, puteţi acţiona pentru voi înşivă, **Hel.** 14:30. El a abătut a treia parte din oştirile cerului din cauza liberei lor alegeri, **D&L** 29:36. Trebuie ca diavolul să-i ispitească pe copiii oamenilor, altfel ei nu vor putea avea libertatea de a alege, **D&L** 29:39. Fiecare om să aleagă pentru el însuşi, **D&L** 37:4. Fiecare om poate acţiona potrivit libertăţii morale de a alege pe care i-am dat-o, **D&L** 101:78. Satana a căutat să distrugă libera alegere a omului, **Moise** 4:3. Domnul i-a dat omului libertatea de a alege, **Moise** 7:32.

LIMBAJ

Cuvinte, scrise sau vorbite, grupate într-un mod care să permită comunicarea de informaţii, de gânduri sau de idei. Felul în care folosim limbajul arată ceea ce simţim faţă de Dumnezeu şi de alţi oameni. La a Doua Venire a lui Isus Hristos, Domnul va da întregii omeniri o limbă curată (Zah. 3:8–9).

Tot pământul avea o singură limbă, **Gen.** 11:1. Domnul a încurcat graiul tuturor de pe pământ, **Gen.** 11:4–9. Fiece om i-a auzit vorbind în limba lui, **Fapte** 2:1–6. Domnul vorbeşte oamenilor după limba lor, **2 Ne.** 31:3 (D&L 1:24). Beniamin i-a învăţat pe fiii lui, limba părinţilor lui, ca ei să poată deveni oameni cu înţelegere, **Mosia** 1:2–5. Cel a cărui vorbire este smerită şi zideşte este de la Dumnezeu, dacă se supune rânduielilor Mele, **D&L** 52:16. Familiarizaţi-vă cu graiuri, limbi şi oameni, **D&L** 90:15. Adam şi copiii lui aveau o limbă care era curată şi nepângărită, **Moise** 6:5–6, 46. Dumnezeu i-a dat lui Enoh mare putere a graiului, **Moise** 7:13.

LIMBĂ. *Vezi, de asemenea,* Limbi, darul de a vorbi în alte limbi

Simbol pentru vorbire. Sfinţii trebuie să-şi controleze limba, aceasta însemnând că ei trebuie să-şi controleze felul de a vorbi. De asemenea, limba se referă la limbaje şi popoare. În cele din urmă, orice genunchi se va pleca şi orice limbă va mărturisi lui Dumnezeu (Isa. 45:23; Rom. 14:11).

Fereşte-ţi limba de rău, **Ps.** 34:13 (1 Pet. 3:10). Cine îşi păzeşte gura şi limba, îşi scuteşte sufletul de necazuri, **Prov.** 21:23. Dacă vreun om nu-şi înfrânează limba, religia acestui om este zadarnică, **Iac.** 1:26. Dacă un om nu ofensează prin cuvânt, acela este un om desăvârşit, **Iac.** 3:1–13. Evanghelia va fi vestită oricărui neam, oricărei seminţii, oricărei limbi şi oricărui norod, **Apoc.** 14:6–7 (2 Ne. 26:13; Mosia 3:13, 20; D&L 88:103; 112:1). Domnul îngăduie tuturor neamurilor, după neamul şi limba lor, să înveţe cuvântul Lui, **Alma** 29:8. Aceste plăci se vor răspândi în fiecare neam, seminţie, limbă şi norod, **Alma** 37:4. Obţine cuvântul Meu şi atunci limba ta va fi dezlegată, **D&L** 11:21. Fiecare om să audă plenitudinea Evangheliei în propria lui limbă, **D&L** 90:11.

LIMBI, DARUL DE A VORBI ÎN ALTE LIMBI. *Vezi, de asemenea,* Darurile Spiritului; Limbă

Un dar de la Duhul Sfânt, care permite persoanelor inspirate să vorbească, să înţeleagă sau să interpreteze limbi necunoscute. Noi credem în darul de a vorbi în alte limbi (A de C 1:7).

Toţi s-au umplut de Duhul Sfânt şi au început să vorbească în alte limbi, **Fapte** 2:4. Acela care vorbeşte într-o limbă necunoscută, nu vorbeşte către oameni, ci către Dumnezeu, **1 Cor.** 14:1–5, 27–28. Limbile sunt un semn pentru aceia care nu cred, **1 Cor.** 14:22–28. Apoi vine botezul focului şi al Spiritului Sfânt; şi apoi puteţi să vorbiţi pe limba îngerilor, **2 Ne.** 31:13–14. Amalechi i-a îndemnat pe toţi oamenii să creadă în darul vorbirii limbilor, **Omni** 1:25. Unora le este dat să vorbească în alte limbi; iar altora să interpreteze limbile, **D&L** 46:24–25 (1 Cor. 12:10; Moro. 10:8, 15–16). Darul de a vorbi în alte limbi să fie revărsat, **D&L** 109:36.

LIMHI. *Vezi, de asemenea,* Noe, Fiul lui Zenif

În Cartea lui Mormon, rege drept al nefiţilor din ţinutul lui Nefi; el era fiul Regelui Noe (Mosia 7:7–9). Regele Limhi a intrat într-un legământ să-L slujească pe Dumnezeu (Mosia 21:32). El şi-a condus poporul afară din robia lamanită şi s-a întors în Zarahemla (Mosia 22).

LOT. *Vezi, de asemenea,* Avraam

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Haran şi nepot al lui Avraam (Gen. 11:27, 31; Avr. 2:4). Haran a murit din cauza foametei din Ur (Avr. 2:1). Lot a plecat din Ur cu Avraam şi Sara şi a călătorit cu ei la Canaan (Gen. 12:4–5). Lot a ales să trăiască în Sodoma. Domnul a trimis mesageri să-l prevină pe Lot să fugă din Sodoma, înainte ca Domnul să-l nimicească datorită ticăloşiei oamenilor (Gen. 13:8–13; 19:1, 13, 15); cu toate acestea, soţia lui Lot a privit înapoi la distrugere şi s-a prefăcut într-un stâlp de sare (Gen. 19:26). Noul Testament conţine referiri la Lot (Luca 17:29; 2 Pet. 2:6–7). Viaţa lui după despărţirea de Avraam este descrisă în Gen. 13, 14 si 19.

LUCA. *Vezi, de asemenea,* Faptele Apostolilor; Evanghelii

Autorul Evangheliei lui Luca şi al cărţii Faptele Apostolilor din Noul Testament şi misionar care l-a însoţit pe Pavel. El s-a născut din părinţi greci şi a practicat medicina (Col. 4:14). Luca era un om cultivat. Luca s-a identificat ca însoţitorul Apostolului Pavel când i s-a alăturat lui Pavel la Troa (Fapte 16:10–11). De asemenea, Luca era împreună cu Pavel la Filipi, în ultima călătorie a lui Pavel la Ierusalim (Fapte 20:6), iar cei doi au fost împreună până la sosirea lor în Roma. Luca a mai fost cu Pavel în timpul celei de a doua întemniţări romane (2 Tim. 4:11). Tradiţia spune că el a murit ca martir.

Evanghelia lui Luca: Relatare pe care a scris-o Luca despre Isus Hristos şi slujirea Lui muritoare. Cartea Faptelor Apostolilor este o continuare a Evangheliei lui Luca. Luca a lăsat o relatare bine scrisă despre slujirea lui Isus, prezentându-L pe Isus ca Salvator al evreilor şi al neamurilor. El a scris multe despre învăţăturile şi faptele lui Isus. În Luca avem singurele istorisiri despre apariţiile lui Gavril în faţa lui Zaharia şi a Mariei (Luca 1); vizita păstorilor la pruncul Isus (Luca 2:8–18); Isus la templu la vârsta de 12 ani (Luca 2:41–52); trimiterea celor şaptezeci cu însărcinări (Luca 10:1–24); Isus transpirând sânge (Luca 22:44); discuţia lui Isus cu tâlharul de pe cruce (Luca 23:39–43); şi Isus mâncând peşte şi miere după înviere (Luca 24:42–43).

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evanghelii".

LUCIFER. *Vezi, de asemenea,* Anticrist; Diavol; Fiii pierzaniei; Iad; Nimicitor

Numele înseamnă cel ce străluceşte sau strălucitorul. Mai este cunoscut ca fiul zorilor. Lucifer a fost un fiu spiritual al Tatălui Ceresc şi a condus revolta din viaţa premuritoare. Numele de Lucifer apare doar o singură dată în Biblie (Isa. 14:12). Revelaţiile zilelor din urmă oferă mai multe detalii despre căderea lui Lucifer (D&L 76:25–29).

Lucifer a căzut în existenţa premuritoare, **Isa.** 14:12 (Luca 10:18; 2 Ne. 24:12). După cădere el a devenit Satana şi diavolul, **D&L** 76:25–29 (Moise 4:1–4).

LUCRĂRI STANDARD. *Vezi* Canon

LUCRURI ABOMINABILE. *Vezi, de asemenea,* Păcat

În scripturi, ceva ce cauzează dezgust şi ură celor drepţi şi curaţi.

Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, **Prov.** 12:22. Mândria este o urâciune în faţa Domnului, **Iacov** 2:13–22. Cei ticăloşi sunt supuşi să-şi vadă propriile urâciuni, **Mosia** 3:25. Lipsa castităţii este cel mai urât dintre toate păcatele, în afara omorului şi a lepădării de Duhul Sfânt, **Alma** 39:3–5. Mânia

Domnului se aprinde împotriva faptelor abominabile, **D&L** 97:24.

LUME. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon; Muritor, viaţă muritoare; Pământ

Pământul; loc de încercare pentru oamenii muritori. La figurat, acei oameni care nu se supun poruncilor lui Dumnezeu.

Existenţa muritoare: În lume veţi avea necazuri, **Ioan** 16:33. Nu vă temeţi de moarte, căci în această lume bucuria voastră nu este deplină, **D&L** 101:36.

Oameni care nu se supun poruncilor: voi pedepsi lumea pentru răutatea ei, **Isa.** 13:11 (2 Ne. 23:11). Dacă lumea vă urăşte, voi ştiţi că pe Mine m-a urât înainte, **Ioan** 15:18–19. Clădirea cea mare şi spaţioasă era mândria lumii, **1 Ne.** 11:36. Lumea devine plină de nedreptate, **D&L** 18:6. Păstrează-te mai neîntinat de lume, **D&L** 59:9. Acela care este credincios şi îndură, va birui lumea, **D&L** 63:47. Să nu trăiţi după felul lumii, **D&L** 95:13.

Sfârşitul lumii: Eu fac un pământ nou, iar de cel vechi nimeni nu-şi va mai aduce aminte, **Isa.** 65:17 (Apoc. 21:1; A de C 1:10). La sfârşitul acestei lumi, neghina va fi adunată şi arsă în foc, **Mat.** 13:40, 49 (Mal. 4:1; Iacov 6:3). Voi face ca via mea să ardă cu foc, **Iacov** 5:77 (D&L 64:23–24). Domnul îl va distruge pe Satana şi lucrările lui la sfârşitul lumii, **D&L** 19:3. Pământul va muri, dar va fi însufleţit din nou, **D&L** 88:25–26. Domnul i-a arătat lui Enoh sfârşitul lumii, **Moise** 7:67.

LUMEA SPIRITELOR. *Vezi* Iad; Paradis; Viaţă premuritoare

LUMINĂ, LUMINA LUI HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Adevăr; Conştiinţă; Duhul Sfânt; Inteligenţă, inteligenţe; Isus Hristos

Energie, putere sau influenţă divină care emană de la Dumnezeu prin Hristos şi dă viaţă şi lumină tuturor lucrurilor. Este legea prin care sunt guvernate toate lucrurile în cer şi pe pământ (D&L 88:6–13). De asemenea, ea îi ajută pe oameni să înţeleagă adevărurile Evangheliei şi îi ajută să meargă pe cărarea Evangheliei care duce spre salvare (Ioan 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; 32:35; D&L 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Lumina lui Hristos nu trebuie confundată cu Duhul Sfânt. Lumina lui Hristos nu este o persoană. Este o influenţă care vine de la Dumnezeu şi pregăteşte pe cineva să-l primească pe Duhul Sfânt. Este o influenţă benefică în vieţile oamenilor (Ioan 1:9; D&L 84:46–47).

O manifestare a luminii lui Hristos este conştiinţa, care ajută pe cineva să aleagă între bine şi rău (Moro. 7:16). Pe măsură ce oamenii află mai multe despre Evanghelie, conştiinţele lor devin mai sensibile (Moro. 7:12–19). Oamenii care ascultă de lumina lui Hristos sunt conduşi către Evanghelia lui Isus Hristos (D&L 84:46–48).

Domnul este lumina mea, **Ps.** 27:1. Să umblăm în lumina Domnului, **Isa.** 2:5 (2 Ne. 12:5). Domnul va fi o lumină nepieritoare, **Isa.** 60:19. Adevărata Lumină luminează pe fiecare om care vine pe lume, **Ioan** 1:4–9 (Ioan 3:19; D&L 6:21; 34:1–3). Eu sunt Lumina lumii, **Ioan** 8:12 (Ioan 9:5; D&L 11:28). Orice este lumină este bun, **Alma** 32:35. Hristos este viaţa şi lumina lumii, **Alma** 38:9 (3 Ne. 9:18; 11:11; Eter 4:12). Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om ca el să poată deosebi binele de rău, **Moro.** 7:15–19. Ceea ce este de la Dumnezeu este lumină şi devine din ce în ce mai strălucitoare, crescând mereu până în miezul zilei, **D&L** 50:24. Spiritul dă lumină fiecărui om, **D&L** 84:45–48 (D&L 93:1–2). Acela care ţine poruncile Lui primeşte lumină şi adevăr, **D&L** 93:27–28. Lumina şi adevărul îl abandonează pe cel rău, **D&L** 93:37.

MAGAZIE. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare

Locul în care episcopul primeşte, ţine în păstrare şi distribuie săracilor ofrandele consacrate de către sfinţii zilelor

din urmă. Mărimea fiecărui depozit poate fi în funcţie de împrejurări. Sfinţii credincioşi oferă talent, îndemânare, materiale şi mijloace financiare episcopului pentru a se îngriji de cei săraci atunci când au nevoie. De aceea, magazia poate include o listă de servicii disponibile, bani, alimente şi alte facilităţi. Episcopul este reprezentantul depozitului şi el distribuie bunurile şi serviciile în funcţie de nevoi şi aşa cum este îndrumat de către Spiritul Domnului (D&L 42:29–36; 82:14–19).

Să strângă bucate care vor fi provizii pentru cei şapte ani de foamete, **Gen.** 41:34–36, 46–57. Aduceţi toate zeciuielile la casa vistieriei, **Mal.** 3:10 (3 Ne. 24:10). Episcopul va stabili o magazie pentru această biserică, **D&L** 51:13. Bunurile suplimentare se vor da în magazia Mea, **D&L** 70:7–8. Sfinţii trebuie să organizeze şi să înfiinţeze o magazie, **D&L** 78:1–4. Copiii au dreptul la magazia Domnului, dacă părinţii lor nu au, **D&L** 83:5.

MAGOG. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Gog

În Biblie, ţară şi popor în apropierea Mării Negre. Regele lor, Gog, va conduce oştile lui Magog în ultima mare bătălie înainte de a Doua Venire a lui Hristos (Ezec. 38:2; 39:6). Scripturile vorbesc de o altă mare bătălie a lui Gog şi a lui Magog la sfârşitul Mileniului între forţele lui Dumnezeu şi forţele răului (Apoc. 29:7–9; D&L 88:111–116).

MALEAHI

Profet în Vechiul Testament, care a scris şi a profeţit în jurul anului 430 î.H.

Cartea lui Maleahi: Cartea sau profeţia lui Maleahi este ultima carte din Vechiul Testament. Ea pare să urmeze patru teme majore: (1) păcatele Israelului—Maleahi 1:6–2:17; 3:8–9; (2) judecăţile care vor veni asupra Israelului din cauza nesupunerii lui—Maleahi 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) promisiunile pentru supunere—Maleahi 3:10–12, 16–18; 4:2–3 şi (4) profeţii privind Israelul—Maleahi 3:1–5; 4:1, 5–6 (D&L 2; 128:17; JS—I 1:37–39).

În prorocirile lui, Maleahi a scris despre Ioan Botezătorul (Mal. 3:1; Mat. 11:10), legea zeciuielii (Mal. 3:7–12), a Doua Venire a Domnului (Mal. 4:5) şi întoarcerea lui Ilie (Mal. 4:5–6; D&L 2; 128:17; JS—I 1:37–39). Salvatorul a citat în întregime capitolele 3 şi 4 din Maleahi nefiţilor (3 Ne. 24–25).

MAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Eva; Familie; Părinţi

Denumire sacră privind o femeie care naşte sau adoptă copii. Mamele ajută planul lui Dumnezeu oferind trupuri muritoare pentru copiii spirituali ai lui Dumnezeu.

Adam a numit-o pe soţia lui Eva, pentru că ea a fost mama tuturor celor vii, **Gen.** 3:20 (Moise 4:26). Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta, **Ex.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Mosia 13:20). Nu lepăda îndrumările mamei tale, **Prov.** 1:8. Un om nesocotit dispreţuieşte pe mama lui, **Prov.** 15:20 (Prov. 10:1). Nu o nesocoti pe mamă când este bătrână, **Prov.** 23:22. Fiii şi soţul ei se ridică şi o numesc fericită şi bărbatul ei se ridică şi-i aduce laude, **Prov.** 31:28. Mama lui Isus a stat lângă cruce, **Ioan** 19:25–27. Două mii de războinici lamaniţi au fost învăţaţi de mamele lor, **Alma** 56:47 (Alma 57:21). Slăvita noastră mamă, Eva, a fost printre cei mari şi puternici pe care Domnul i-a instruit în lumea spiritelor, **D&L** 138:38–39.

MAMONA. *Vezi, de asemenea*, Bani

Cuvânt aramaic însemnând „bogăţii" (Mat. 6:24; Luca 16:9; D&L 82:22).

MANĂ. *Vezi, de asemenea,* Exodul; Pâinea vieţii

Substanţă alimentară măruntă, ca grăunţele, având gustul unei prăjituri cu miere (Ex. 16:14–31) sau a unei turte cu ulei (Num. 11:8). Domnul a oferit-o pentru a-i hrăni pe copiii lui Israel în timpul celor patruzeci de ani în pustiu (Ex. 16:4–5, 14–30, 35; Ios. 5:12; 1 Ne. 17:28).

Copiii lui Israel au numit-o mană (sau man-hu în ebraică)—ceea ce însemnă „Ce este?"—pentru că nu ştiau ce era (Ex. 16:15). Mai era numită „mâncarea îngerilor" şi „pâinea din cer" (Ps. 78:24–25; Ioan 6:31). Era un simbol pentru Hristos, care avea să fie Pâinea Vieţii (Ioan 6:31–35).

MANASE. *Vezi, de asemenea,* Efraim; Iosif, fiul lui Iacov; Israel

Personaj din Vechiul Testament, cel mai mare fiu al Asnatei şi al lui Iosif care a fost vândut în Egipt (Gen. 41:50–51). El şi fratele lui, Efraim, au fost nepoţii lui Iacov (Israel), dar au fost adoptaţi şi binecuvântaţi de el ca şi când ar fi fost proprii lui fii (Gen. 48:1–20).

Tribul lui Manase: Urmaşii lui Manase au fost număraţi printre triburile Israelului (Num. 1:34–35; Ios. 13:29–31). Binecuvântarea lui Moise asupra tribului lui Iosif, care a fost dată şi lui Efraim şi Manase, este consemnată în Deut. 33:13–17. Pământul acordat lor era parţial la vest de Iordan şi vecin cu cel al lui Efraim. Ei mai aveau colonii şi la est de Iordan în păşunile bogate ale Başanului şi ale Galaadului. În ultimele zile, tribul lui Manase va ajuta tribul lui Efraim în adunarea Israelului împrăştiat (Deut. 33:13–17). Profetul Lehi din Cartea lui Mormon a fost un urmaş al lui Manase (Alma 10:3).

MANIFEST. *Vezi, de asemenea,* Căsătorie, (a) se căsători—căsătorie pluralistă; Woodruff, Wilford

Declaraţie oficială a preşedintelui Wilford Woodruff făcută în 1890, care anunţa limpede că Biserica şi membrii ei s-au supus legii ţării şi nu au mai încheiat căsătorii pluraliste (D&L DO—1). Preşedintele Woodruff a enunţat Manifestul ca urmare a unei viziuni şi a unei revelaţii de la Dumnezeu.

MARCU. *Vezi, de asemenea,* Evanghelii

Personaj din Noul Testament - Ioan Marcu era fiul Mariei care trăia în Ierusalim (Fapte 12:12); s-ar fi putut să fie şi vărul (sau nepotul) lui Barnaba (Col. 4:10). El a plecat cu Pavel şi Barnaba de la Ierusalim în prima lor călătorie misionară şi i-a părăsit la Perga (Fapte 12:25; 13:5, 13). Mai târziu, el l-a însoţit pe Barnaba în Cipru (Fapte 15:37–39). El a mers cu Pavel la Roma (Col. 4:10; Filimon 1:24); şi a fost cu Petru la Babilon (probabil la Roma) (1 Pet. 5:13). În final, el a mers cu Timotei la Efes (2 Tim. 4:11).

Evanghelia lui Marcu: A doua carte din Noul Testament. Evanghelia lui Marcu a fost scrisă, probabil, sub îndrumarea lui Petru. Scopul lui a fost să descrie pe Domnul ca Fiul lui Dumnezeu cel viu acţionând printre oameni. Marcu descrie, energic şi cu umilinţă, impresia pe care Isus o făcea celor care Îl ascultau. Tradiţia afirmă că după moartea lui Petru, Marcu a vizitat Egiptul, a organizat Biserica în Alexandria şi a murit martirizat.

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evanghelii".

MAREA MOARTĂ

Marea sărată de la extremitatea de sud a Văii Iordanului. Era cunoscută, de asemenea, ca Marea Sărată. Suprafaţa ei este cu cca 915 metri sub nivelul Mării Mediterane. Oraşele Sodoma, Gomora şi Ţoar sau Bela se aflau în apropierea ţărmurilor ei (Gen. 14:2–3).

În împlinirea profeţiei şi ca unul dintre semnele celei de a Doua Veniri a Salvatorului, apele Mării Moarte se vor face sănătoase, iar viaţa va înflori acolo (Ezec. 47:8–9).

MAREA ROŞIE. *Vezi, de asemenea,* Moise

Întinderea de apă dintre Egipt şi Arabia. Cele două golfuri din nordul ei formează coasta Peninsulei Sinai. Domnul a despărţit prin minune Marea Roşie pentru ca israeliţii, sub conducerea lui Moise, să poată trece pe uscat (Ex. 14:13–31; Evr. 11:29). Despărţirea mării de către Moise este confirmată şi în revelaţiile zilelor din urmă (1 Ne. 4:2; Hel. 8:11; D&L 8:3; Moise 1:25).

MARIA DIN BETANIA. *Vezi, de asemenea,* Lazăr; Marta

Personaj din Noul Testament - sora lui Lazăr şi a Martei.

Maria a stat şi a ascultat la picioarele lui Isus, **Luca** 10:39, 42. Maria şi sora ei Marta au trimis după Isus, **Ioan** 11:1–45. Ea a uns cu ulei picioarele lui Isus, **Ioan** 12:3–8.

MARIA MAGDALENA

O femeie din Noul Testament care a devenit discipol devotat al lui Isus Hristos. Magdalena se referă la Magdala, locul de unde venea această Marie. Este situat pe coasta de vest a Mării Galileii.

Ea se afla în apropierea crucii, **Mat.** 27:56 (Marcu 15:40; Ioan 19:25). Ea a fost la înmormântarea lui Hristos, **Mat.** 27:61 (Marcu 15:47). Ea a fost la mormânt în dimineaţa învierii, **Mat.** 28:1 (Marcu 16:1; Luca 24:10; Ioan 20:1, 11). Isus i-a apărut mai întâi ei după înviere, **Marcu** 16:9 (Ioan 20:14–18). Şapte draci au ieşit din ea, **Luca** 8:2.

MARIA, MAMA LUI ISUS. *Vezi, de asemenea,* Iosif, soţul Mariei; Isus Hristos

Personaj din Noul Testament - fecioara aleasă de Dumnezeu Tatăl pentru a fi mama Fiului Lui în trup. După naşterea lui Isus, Maria a avut şi alţi copii (Marcu 6:3).

Ea a fost logodită cu Iosif, **Mat.** 1:18 (Luca 1:27). Lui Iosif i s-a spus să nu se despartă de Maria şi să nu renunţe la logodnă, **Mat.** 1:18–25. Magii au venit la Maria, **Mat.** 2:11. Maria şi Iosif au fugit cu pruncul Isus în Egipt, **Mat.** 2:13–14. După moartea lui Irod, familia s-a întors la Nazaret, **Mat.** 2:19–23. Îngerul Gavril a venit la ea, **Luca** 1:26–38. Ea a venit la Elisaveta, verişoara ei, **Luca** 1:36, 40–45. Maria L-a mărit pe Domnul, **Luca** 1:46–55. Maria a mers la Betleem cu Iosif, **Luca** 2:4–5. Maria L-a născut pe Isus şi L-a culcat într-o iesle, **Luca** 2:7. Păstorii au mers la Betleem să vadă pe pruncul Hristos, **Luca** 2:16–20. Maria şi Iosif L-au dus pe Isus la templu în Ierusalim, **Luca** 2:21–38. Maria şi Iosif L-au dus pe Isus la sărbătoarea Paştelor, **Luca** 2:41–52. Maria a fost la nunta din Cana, **Ioan** 2:2–5. Salvatorul, pe când se afla pe cruce, i-a cerut lui Ioan să aibă grijă de mama Lui, **Ioan** 19:25–27. Maria era împreună cu Apostolii când Hristos S-a înălţat la cer, **Fapte** 1:14. Maria a fost o fecioară foarte frumoasă şi pură, mai presus de toate celelalte fecioare, **1 Ne.** 11:13–20. Mama lui Hristos avea să se cheme Maria, **Mosia** 3:8. Maria va fi o fecioară aleasă şi preţioasă, **Alma** 7:10.

MARIA, MAMA LUI MARCU. *Vezi, de asemenea,* Marcu

Personaj din Noul Testament - mama lui Ioan Marcu, cel care a scris Evanghelia lui Marcu (Fapte 12:12).

MARIA, SORA LUI MOISE. *Vezi, de asemenea,* Moise

Personaj din Vechiul Testament, sora lui Moise (Num. 26:59).

A pândit sicriaşul din papură, **Ex.** 2:1–8. A condus femeile cu timpane, **Ex.** 15:20–21. A vorbit împotriva lui Moise şi a fost lovită de lepră, apoi a fost tămăduită, **Num.** 12:1–15 (Deut. 24:9).

MARSH, THOMAS B.

Primul preşedinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli după restaurarea Bisericii în 1830. El a deţinut cheile împărăţiei cu privire la Cei Doisprezece (D&L 112:16) şi, în 1838, a primit poruncă prin revelaţie de a publica cuvântul Domnului (D&L 118:2). Capitolul 31 din Doctrină şi Legăminte îi este adresat lui. Marsh a fost excomunicat din Biserică în 1839, însă a fost rebotezat în iulie 1857.

MARTA. *Vezi, de asemenea,* Lazăr; Maria din Betania

Sora lui Lazăr şi a Mariei din Noul Testament (Luca 10:38–42; Ioan 11:1–46; 12:2).

MARTIR, MARTIRIU

O persoană care mai degrabă îşi dă

viaţa decât să se lepede de Hristos, de Evanghelie sau de credinţa şi principiile Lui drepte.

Tot sângele neprihănit de la Abel la Zaharia va da mărturie împotriva celor ticăloşi, **Mat.** 23:35 (Luca 11:50). Oricine îşi va da viaţa de dragul lui Hristos şi al Evangheliei, o va găsi din nou, **Marcu** 8:35 (D&L 98:13). Şi ei au aruncat cu pietre în Ştefan, **Fapte** 7:59 (Fapte 22:20). Acolo unde este un testament, trebuie să aibă loc moartea celui ce l-a făcut, **Evr.** 9:16–17. Abinadi a căzut, murind prin foc, **Mosia** 17:20. Amoniahiţii convertiţi au fost aruncaţi în foc, **Alma** 14:8–11. Mulţi au fost ucişi pentru că au dat mărturie de aceste lucruri, **3 Ne.** 10:15. Oricine îşi dă viaţa din cauza Mea va afla viaţă veşnică, **D&L** 98:13–14. Joseph Smith şi Hyrum Smith au fost martiri pentru restaurarea Evangheliei, **D&L** 135. Joseph Smith şi-a pecetluit mărturia cu sângele lui, **D&L** 136:39.

MARTOR. *Vezi, de asemenea,* Mărturie

Persoană care face o declaraţie sau dovedeşte printr-o probă că un lucru este adevărat; persoană care depune mărturie bazându-se pe cunoaştere personală.

Să nu mărturiseşti strâmb, **Ex.** 20:16. Evanghelia va fi propovăduită în întreaga lume, ca martoră pentru toate neamurile, **Mat.** 24:14 (JS—M 1:31). Voi Îmi veţi fi martori, **Fapte** 1:8. Spiritul însuşi dă mărturie împreună cu spiritul nostru, **Rom.** 8:16 (1 Ioan 5:6). Sunteţi dornici să staţi ca martori ai lui Dumnezeu în toate timpurile, **Mosia** 18:8–9. Noi luăm din împărtăşanie pentru a mărturisi Tatălui că vom ţine poruncile şi ne vom aminti întotdeauna de Isus, **3 Ne.** 18:10–11 (Moro. 4, 5; D&L 20:77–79). Nu veţi primi nici o mărturie, decât după încercarea credinţei voastre, **Eter** 12:6. Legea martorilor: din gura a doi sau a trei martori se va stabili fiece cuvânt, **D&L** 6:28 (Deut. 17:6; Mat. 18:16; 2 Cor. 13:1; Eter 5:4; D&L 128:3). V-am confirmat să fiţi Apostoli şi martori speciali ai numelui Meu, **D&L** 27:12 (D&L 107:23). Cei Şaptezeci sunt chemaţi să fie martori speciali pentru neamuri şi în toată lumea, **D&L** 107:25. Să fie unul care să înregistreze, iar el să fie martor ocular al botezurilor voastre, **D&L** 127:6 (D&L 128:2–4).

MARTORI AI CĂRŢII LUI MORMON. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Martor

Domnul a poruncit şi altora în afară de profetul Joseph Smith să mărturisească despre originea divină a Cărţii lui Mormon (D&L 17; 128:20). Vezi mărturiile acestor martori în „Introducerea" de la începutul Cărţii lui Mormon.

Prin cuvintele a trei oameni voi întemeia cuvântul Meu, **2 Ne.** 11:3. Martorii să dea mărturie de cuvântul Lui copiilor oamenilor, **2 Ne.** 27:12–13. Din gura a trei martori vor fi aceste lucruri întemeiate, **Eter** 5:4. Prin credinţă cei trei martori vor vedea plăcile, **D&L** 17.

MATEI. *Vezi, de asemenea,* Evanghelii

Apostol al lui Isus Hristos şi autor al primei cărţi din Noul Testament. Matei, un iudeu care era vameş pentru romani la Capernaum, era probabil în slujba lui Irod Antipa. Înainte de convertirea lui era cunoscut ca Levi, fiul lui Alfeu (Marcu 2:14). Curând după chemarea de a deveni ucenicul lui Isus, el a dat o masă la care a fost prezent şi Domnul (Mat. 9:9–13; Marcu 2:14–17; Luca 5:27–32). Matei a avut probabil o amplă cunoaştere a scripturilor Vechiului Testament şi a putut vedea împlinirea detaliată a profeţiilor în viaţa Domnului. Despre viaţa de mai târziu a Apostolului se cunoaşte foarte puţin. O tradiţie afirmă că el a murit ca un martir.

Evanghelia după Matei: Prima carte din Noul Testament. Evanghelia după Matei a fost probabil scrisă iniţial pentru folosul iudeilor din Palestina. Ea foloseşte multe citate din Vechiul Testament. Principalul scop al lui Matei a fost să arate că Isus a fost Mesia despre

care vorbeau profeţii din Vechiul Testament. De asemenea, el a subliniat că Isus este Împărat şi Judecător oamenilor.

Pentru sumarul capitolelor, vezi „Evanghelii".

MATIA. *Vezi, de asemenea,* Apostol—alegerea Apostolilor

Persoană aleasă să-l înlocuiască pe Iuda Iscarioteanul ca membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli (Fapte 1:15–26). El a fost ucenic în tot timpul slujirii muritoare a lui Isus (Fapte 1:21–22).

MĂRTURIE. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt; (a) Mărturisi; Martor; Mărturisire

Cunoaştere şi dovadă spirituală dată de către Duhul Sfânt. De asemenea, mărturia poate fi o declaraţie oficială sau legală despre ceea ce o persoană percepe ca fiind adevărat (D&L 102:26).

Eu ştiu că Mântuitorul meu trăieşte. **Iov.** 19:25–26. Să nu-ţi fie ruşine de mărturia Domnului nostru, **2 Tim.** 1:8. Mărturia despre Isus este spiritul profeţiei, **Apoc.** 19:10. Staţi ca martori ai lui Dumnezeu în toate timpurile, **Mosia** 18:9. Nu era altă cale de a salva oamenii decât depunând mărturie pură împotriva lor, **Alma** 4:19–20. Am toate lucrurile ca mărturie că aceste lucruri sunt adevărate, **Alma** 30:41–44. Nu veţi primi nici o mărturie decât după încercarea credinţei voastre, **Eter** 12:6. Nu ţi-am transmis Eu pace în sufletul tău? Ce mărturie mai mare decât aceea de la Dumnezeu? **D&L** 6:22–23. Şi acum, după numeroasele mărturii care au fost date despre El, aceasta este mărturia pe care o dăm noi despre El, **D&L** 76:22–24. V-a trimis să mărturisiţi şi să avertizaţi oamenii, **D&L** 88:81–82. Testatorii sunt acum morţi şi testamentul lor este în putere, **D&L** 135:4–5. Enoh a văzut îngeri depunând mărturie despre Tată şi Fiu, **Moise** 7:27. Cu toate că eram urât şi persecutat pentru că spuneam că am avut o viziune, totuşi aceasta era adevărată, **JS—I** 1:24–25.

(A) MĂRTURISI. *Vezi, de asemenea,* Mărturie

A depune o mărturie prin puterea Duhului Sfânt; a face o declaraţie solemnă bazată pe cunoaştere sau credinţă personală că ceva este adevărat.

Mângâietorul va mărturisi despre Mine, **Ioan** 15:26. El ne-a poruncit să propovăduim şi să mărturisim, **Fapte** 10:42. Trei martori vor mărturisi de adevăr, **2 Ne.** 27:12. Puterea Duhului Sfânt o poartă spre inimile copiilor oamenilor, **2 Ne.** 33:1. Scripturile mărturisesc despre Hristos, **Iacob** 7:10–11 (Ioan 5:39). Vă mărturisesc vouă că lucrurile despre care v-am vorbit sunt adevărate, **Alma** 5:45 (Alma 38:8). Le veţi mărturisi prin puterea lui Dumnezeu, **D&L** 17:3–5. Ceea ce vă mărturiseşte Spiritul, aceea să faceţi, **D&L** 46:7. V-am trimis să mărturisiţi şi să avertizaţi, **D&L** 88:81.

MĂRTURISIRE, (A) MĂRTURISI. *Vezi, de asemenea,* (a) Iertă; Pocăinţă, (a) se pocăi

Scripturile folosesc *mărturisire* în cel puţin două feluri. Într-un sens, a mărturisi înseamnă a-şi declara credinţa în ceva, cum ar fi a mărturisi că Isus este Hristosul (Mat. 10:32; Rom. 10:9; 1 Ioan 4:1–3; D&L 88:104).

În alt sens, a mărturisi înseamnă a a-şi recunoaşte vina ca în mărturisirea păcatelor. Este datoria tuturor de a-şi mărturisi Domnului toate păcatele şi de a obţine iertarea Lui (D&L 58:42–43). Când este cazul, păcatele trebuie mărturisite persoanei sau persoanelor împotriva cărora s-a păcătuit. Păcatele grave trebuie mărturisite oficialităţilor Bisericii (în cele mai multe cazuri episcopului).

Să mărturisească că a păcătuit, **Lev.** 5:5. Să-şi mărturisească nedreptatea, **Lev.** 26:40–42. Adu slavă Domnului, Dumnezeului lui Israel, şi mărturiseşte, **Ios.** 7:19. Oamenii au fost botezaţi de el în Iordan, mărturisindu-şi păcatele, **Mat.** 3:5–6. Păcătosul care îşi mărturiseşte păcatele va fi iertat,

Mosia 26:29. Mărturisiţi-vă păcatele, ca să nu îndura]i pedepsele, **D&L** 19:20. Cei ce se pocăiesc vor mărturisi şi se vor lepăda de păcatele lor, **D&L** 58:43. Domnul este milostiv cu aceia care îşi mărturisesc păcatele cu inimile umile, **D&L** 61:2. Domnul iartă păcatele acelora care mărturisesc şi cer iertare, **D&L** 64:7.

MĂSLIN. *Vezi, de asemenea,* Israel; Ulei

Arbore obişnuit în Israel şi importantă resursă agrară în ţinuturile biblice. Este cultivat pentru lemnul său, fructele sale şi uleiul lui. Măslinul este folosit cel mai adesea în scripturi pentru a simboliza casa lui Israel.

Casa lui Israel este comparată cu un măslin ale cărui ramuri sunt rupte şi împrăştiate, **1 Ne.** 10:12 (1 Ne. 15:12). Domnul a comparat casa lui Israel cu un măslin cultivat, **Iacov** 5–6. Joseph Smith a numit revelaţia din capitolul 88 frunza de măslin, **D&L** 88:titlu. Un nobil le-a spus slujitorilor lui să meargă în vie şi să planteze doisprezece măslini, **D&L** 101:43–62.

MĂSLINILOR, MUNTELE. *Vezi, de asemenea,* Ghetsimani

Deal la estul văii Chedronului, la est de Ierusalim. Pe versantul dinspre vest, în partea de jos, se află grădina Ghetsimani. Betfaghe şi Betania sunt localizate în vârf şi pe versantul estic. Acest munte a fost locul multor evenimente biblice (Mat. 24:3) şi va fi mereu un loc important în evenimentele zilelor din urmă (Zah. 14:3–5; D&L 45:48–54; 133:20).

MÂINI, AŞEZAREA LOR. *Vezi, de asemenea,* Darul Duhului Sfânt; (a) Rândui, rânduire; Punere deoparte; Slujirea bolnavilor

Acţiunea de a pune mâinile pe capul unei persoane ca parte a unei rânduieli a preoţiei. Multe rânduieli ale preoţiei sunt îndeplinite prin aşezarea mâinilor, cum ar fi: rânduirile, binecuvântările, slujirea celor bolnavi, confirmarea ca membru al Bisericii şi conferirea Duhului Sfânt.

Moise şi-a aşezat mâinile pe creştetul lui Iosua, aşa cum a poruncit Domnul, **Num.** 27:18, 22–23 (Deut. 34:9). Isus şi-a aşezat mâinile asupra câtorva bolnavi şi i-a tămăduit, **Marcu** 6:5 (Morm. 9:24). Apostolii şi-au aşezat mâinile pe cei şapte care aveau să-i ajute, **Fapte** 6:5–6. Duhul Sfânt a fost dat prin aşezarea mâinilor, **Fapte** 8:14–17. Anania şi-a aşezat mâinile pe Saul şi i-a redat vederea, **Fapte** 9:12, 17–18. Pavel şi-a aşezat mâinile pe el şi l-a tămăduit, **Fapte** 28:8. Pavel a învăţat doctrina botezului şi a aşezării mâinilor, **Evr.** 6:2. Alma a rânduit preoţi şi vârstnici prin aşezarea mâinilor, **Alma** 6:1. Isus a dat Apostolilor lui puterea de a-l conferi pe Duhul Sfânt prin aşezarea mâinilor, **3 Ne.** 18:36–37. Aceluia asupra căruia vă veţi aşeza mâinile, îi veţi da pe Duhul Sfânt, **Moro.** 2:2. Vârstnicii trebuie să-şi aşeze mâinile asupra copiilor pentru binecuvântare, **D&L** 20:70. Ei îl vor primi pe Duhul Sfânt prin aşezarea mâinilor, **D&L** 35:6 (A de C 1:4). Vârstnicii îşi vor aşeza mâinile asupra celor bolnavi, **D&L** 42:44 (D&L 66:9). Copiii vor primi aşezarea mâinilor după botez, **D&L** 68:27. Preoţia se primeşte prin aşezarea mâinilor, **D&L** 84:6–16.

MÂNDRIE. *Vezi, de asemenea,* Bani; Bogăţii; Deşertăciune, deşert; Deşertăciune lumească; Umil, Umilinţă;

Lipsa sau absenţa umilinţei sau a docilităţii. Mândria îi pune pe oameni în opoziţie unul faţă de celălalt şi faţă de Dumnezeu. O persoană mândră se situează deasupra celor din jurul ei şi urmează mai degrabă propria voinţă, decât voinţa lui Dumnezeu. Trufia, invidia, înăsprirea inimii şi aroganţa sunt, de asemenea, tipice pentru o persoană mândră.

Păziţi-vă să nu uitaţi de Domnul ca să nu vi se umple inimile, **Deut.** 8:11–14. Trufia şi mândria le urăsc eu, **Prov.** 8:13 (Prov. 6:16–17). Mândria merge

înaintea distrugerii, **Prov.** 16:18. Ziua Domnului va fi asupra celor mândri, **Isa.** 2:11–12 (2 Ne. 12:11–12). Mândria inimii tale te-a înşelat, **Obad.** 1:3. Toţi cei mândri vor fi ca miriştea, **Mal.** 4:1 (1 Ne. 22:15; 3 Ne. 25:1; D&L 29:9). Oricine se va înălţa, va fi smerit, **Mat.** 23:12 (D&L 101:42). Dumnezeu se împotriveşte celor mândri, **1 Pet.** 5:5. Clădirea cea măreaţă şi spaţioasă era mândria lumii, **1 Ne.** 11:36 (1 Ne. 12:18). Dacă sunt învăţaţi, ei se cred înţelepţi, **2 Ne.** 9:28–29. Aţi crescut în mândria inimilor voastre, **Iacov** 2:13, 16 (Alma 4:8–12). V-aţi lepădat de mândrie? **Alma** 5:28. Nemaiîntâlnit de multă mândrie intrase în inimile oamenilor, **Hel.** 3:33–36. Cu câtă iuţeală se înalţă copiii oamenilor în mândrie, **Hel.** 12:4–5. Mândria acestui neam s-a dovedit să fie distrugerea lor, **Moro.** 8:27. Păziţi-vă de mândrie, ca să nu deveniţi asemeni nefiţilor, **D&L** 38:39. Încetaţi cu mândria şi frivolităţile voastre, **D&L** 88:121.

MÂNGÂIETOR. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt; Isus Hristos

Scripturile vorbesc de doi Mângâietori. Primul este Duhul Sfânt (Ioan 14:26–27; Moro. 8:26; D&L 21:9; 42:17; 90:11). Al Doilea Mângâietor este Domnul Isus Hristos (Ioan 14:18, 21, 23). Când cineva Îl dobândeşte pe cel de-al Doilea Mângâietor, Isus Hristos îi va apare din când în când, Îl va dezvălui pe Tatăl şi îl va învăţa El însuşi (D&L 130:3).

(AL DOILEA) MÂNGÂIETOR. *Vezi* Mângâietor

MÂNIE. *Vezi, de asemenea,* Iubire; A Urî, ură

Mânia este o manifestare a supărării. Domnul i-a avertizat pe sfinţii Săi să-şi controleze mânia (Mat. 5:22). Nici părintele şi nici copilul nu trebuie să abuzeze de ceilalţi din familie. În scripturi, mânia este adesea figurativ reprezentată prin imaginea focului (2 Ne. 15:25; D&L 1:13).

Şi Cain s-a mâniat tare, şi i s-a posomorât faţa, **Gen.** 4:5. Domnul este îndelung răbdător şi plin de bunătate, **Ps.** 145:8. Un răspuns blând potoleşte mânia, **Prov.** 15:1. Un om iute la mânie stârneşte certuri, dar cine este încet la mânie potoleşte neînţelegerile, **Prov.** 15:18 (Prov. 14:29). Din pricina Numelui Meu, sunt îndelung răbdător, **Isa.** 48:9. Mi-am întins mâinile spre un popor care nu conteneşte să Mă mânie, **Isa.** 65:2–3. Oricui te loveşte peste obrazul drept, întoarce-i şi pe celălalt, **Mat.** 5:39. Voi părinţilor, nu întărâtaţi la mânie pe copiii voştri, **Ef.** 6:4. Pentru că v-am grăit adevărul, voi sunteţi mânioşi pe mine, **Mosia** 13:4. Am să vă arăt mânia Mea, **Alma** 8:29. Împotriva nimănui nu este aprinsă mânia Sa, decât împotriva acelora care nu mărturisesc mâna Lui în toate lucrurile, **D&L** 59:21. Eu, Domnul, sunt mâniat împotriva celor răi, **D&L** 63:32.

MÂNTUIRE, (A) MÂNTUI, MÂNTUIT. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam şi a Evei; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Moarte fizică; Moarte spirituală; Salvare

A elibera, a cumpăra sau a răscumpăra, ca de exemplu a elibera pe cineva din robie prin plată. *Mântuirea* se referă la Ispăşirea lui Isus Hristos şi la eliberarea de păcat. Ispăşirea lui Isus mântuieşte întreaga omenire de moartea fizică. Prin Ispăşirea Lui, aceia care au credinţă în El şi se pocăiesc sunt mântuiţi şi de moartea spirituală.

Te-am mântuit, **Isa.** 44:22. Îi voi mântui din moarte, **Os.** 13:14 (Ps. 49:15). Avem mântuire prin sângele lui Hristos, **Ef.** 1:7, 14 (Evr. 9:11–15; 1 Pet. 1:18–19; Alma 5:21; Hel. 5:9–12). Domnul mi-a mântuit sufletul din iad, **2 Ne.** 1:15. Mântuirea vine în şi prin Mesia cel Sfânt, **2 Ne.** 2:6–7, 26 (Mosia 15:26–27; 26:26). Ei au cântat iubirea mântuitoare, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). Cei ticăloşi rămân ca şi când n-ar fi fost făcută nici o mântuire, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16, 42:13; Hel. 14:16–18). Isus Hristos a adus la împlinire mântuirea lumii, **Morm.** 7:5–7. Puterea mântuirii

vine pentru toţi cei ce nu au ştiinţă de lege, **Moro.** 8:22 (D&L 45:54). Cei care nu cred nu pot fi mântuiţi din căderea lor spirituală, **D&L** 29:44. Copiii mici sunt mântuiţi de la întemeierea lumii, **D&L** 29:46. Domnul şi-a mântuit poporul, **D&L** 84:99. Joseph F. Smith a văzut în viziune mântuirea celor morţi, **D&L** 138. Adam şi Eva s-au bucurat în mântuirea lor, **Moise** 5:9–11.

MÂNTUIRE, PLANUL EI. *Vezi* Planul Mântuirii

MÂNTUITOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Salvator

Isus Hristos este marele Mântuitor al omenirii deoarece El, prin ispăşirea Lui, a plătit preţul pentru păcatele omenirii şi a făcut posibilă învierea tuturor oamenilor.

Eu ştiu că Mântuitorul meu trăieşte, **Iov.** 19:25. Te voi ajuta, spune Mântuitorul tău, Cel Sfânt al Israelului, **Isa.** 41:14 (Isa. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Eu Domnul sunt Salvatorul şi Mântuitorul tău, **Isa.** 49:26 (Isa. 60:16). Pune-I numele Isus, căci El va salva poporul Lui de păcatele lor, **Mat.** 1:21. Fiul omului a venit să-Şi dea viaţa ca răscumpărare pentru cei mulţi, **Mat.** 20:28 (1 Tim. 2:5–6). Domnul, Dumnezeul lui Israel, a cercetat printre ei şi a mântuit poporul Lui, **Luca** 1:68. Ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, **Rom.** 5:10. Isus Hristos s-a dat pe Sine însuşi pentru noi, ca să ne poată mântui de toate nedreptăţile, **Tit** 2:13–14. Isus Hristos ne-a spălat de păcate cu sângele Lui, **Apoc.** 1:5. Mântuirea vine în şi prin Sfântul Mesia, **2 Ne.** 2:6–7, 26. Fiul a luat asupra Sa nedreptatea şi greşelile oamenilor, i-a mântuit şi a împlinit cerinţele dreptăţii, **Mosia** 15:6–9, 18–27. Hristos a venit să-i mântuiască pe toţi acei care vor fi botezaţi pentru pocăinţă, **Alma** 9:26–27. El va veni pe lume să-i mântuiască pe poporul Lui, **Alma** 11:40–41. Mântuirea vine prin pocăinţă, **Alma** 42:13–26. Isus Hristos va veni să mântuie lumea, **Hel.** 5:9–12. Hristos a mântuit omenirea de moartea fizică şi spirituală, **Hel.** 14:12–17. Mântuirea vine prin Hristos, **3 Ne.** 9:17. Eu sunt acela care a fost pregătit de la întemeierea lumii pentru a mântui pe poporul Meu, **Eter** 3:14. Domnul, Mântuitorul vostru, a suferit moartea fizică, **D&L** 18:11. Hristos a suferit pentru toţi, dacă ei se pocăiesc, **D&L** 19:1, 16–20. Copiii mici sunt mântuiţi prin Singurul Născut, **D&L** 29:46. L-am trimis pe Singurul Meu Fiu Născut în lume, pentru mântuirea oamenilor, **D&L** 49:5. Hristos este lumina şi Mântuitorul lumii, **D&L** 93:8–9. Joseph F. Smith a avut o viziune despre mântuirea celor morţi, **D&L** 138. Noi credem că, prin Ispăşirea lui Hristos, toţi oamenii pot fi salvaţi, **A de C** 1:3.

MEDITA. *Vezi* (a) Cugeta

MELHISEDEC. *Vezi, de asemenea,* Preoţia lui Melhisedec; Salem

Personaj din Vechiul Testament, un mare înalt preot, profet şi conducător care a trăit după potop şi pe vremea lui Avraam. El se numea regele Salemului (Ierusalim), rege al păcii, rege al dreptăţii (care este înţelesul ebraic pentru Melhisedec) şi preot al lui Dumnezeu cel prea înalt.

Avraam îi plătea zeciuiala lui Melhisedec, **Gen.** 14:18–20. Poporul lui Melhisedec a trudit în dreptate şi a dobândit cerul, **TJS Gen.** 14:25–40. Hristos era înalt preot în ordinul lui Melhisedec, **Evr.** 5:6. Melhisedec era regele Salemului, preot al lui Dumnezeu Prea Înalt, **Evr.** 7:1–3. Nimeni nu era mai mare decât Melhisedec, **Alma** 13:14–19. Avraam a primit preoţia de la Melhisedec, **D&L** 84:14. Din respect pentru numele Domnului, Biserica din timpurile străvechi a numit preoţia mai înaltă Preoţia lui Melhisedec, **D&L** 107:1–4.

(A) MERGE, (A) MERGE CU DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Cale; Drept, dreptate; Supunere, supus, (a) se supune

A fi în armonie cu învăţăturile lui

Dumnezeu şi a trăi aşa cum ar dori Dumnezeu ca să trăiască poporul său; a fi receptiv şi supus faţă de îndemnurile Duhului Sfânt.

Să îl pun la încercare dacă va umbla sau nu după legea Mea, **Ex.** 16:4. Nici un lucru bun nu le va lipsi celor ce merg în cinste, **Ps.** 84:11. Aceia care merg în legile Mele şi ţin rânduielile Mele, vor fi poporul Meu, **Ezec.** 11:20–21 (Deut. 8:6). Ce alta cere Domnul de la tine, decât să umbli smerit cu Dumnezeu? **Mica** 6:8 (D&L 11:12). Mergeţi în lumină, după cum Dumnezeu este în lumină, **1 Ioan** 1:7 (2 Ioan 1:6; 4 Ne. 1:12; 3 Ioan 1:4). Mergeţi pe cărarea dreaptă care duce la viaţă, **2 Ne.** 33:9. Regele Beniamin a mers cu o conştiinţă curată înaintea lui Dumnezeu, **Mosia** 2:27. Datoria voastră este să mergeţi fără greşeală după sfânta ordine a lui Dumnezeu, **Alma** 7:22. Membrii Bisericii să arate evlavie în umblet şi conversaţie, **D&L** 20:69. Luaţi în seamă profetul şi mergeţi cu toată sfinţenia înaintea Domnului, **D&L** 21:4. Învăţaţi copiii să se roage şi să meargă în cinste înaintea Domnului, **D&L** 68:28. Rămâi în Mine şi Eu în tine, de aceea mergi cu Mine, **Moise** 6:34.

MESIA. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Unsul

Formă a unui cuvânt aramaic şi ebraic însemnând „unsul". În Noul Testament, Isus este numit Hristosul, care este echivalentul în greacă al lui *Mesia.* Înseamnă Profetul, Preotul, Regele şi Eliberatorul uns a cărui venire iudeii o aşteptau cu nerăbdare.

Mulţi iudei aşteptau doar pe cineva care să-i elibereze de puterea romană şi să le aducă o mai mare prosperitate naţională; astfel, când a venit Mesia, conducătorii şi mulţi alţii L-au respins. Doar cei umili şi credincioşi au putut să vadă în Isus din Nazaret pe adevăratul Hristos (Isa. 53; Mat. 16:16; Ioan 4:25–26).

Mesia va avea Spiritul, va propovădui Evanghelia şi va proclama izbăvirea, **Isa.** 61:1–3 (Luca 4:18–21). Noi am găsit pe Mesia, care tălmăcit înseamnă Hristos, **Ioan** 1:41 (Ioan 4:25–26). Dumnezeu va înălţa printre evrei un Mesia sau, cu alte cuvinte, un Salvator, **1 Ne.** 10:4. Fiul lui Dumnezeu era Mesia care trebuia să vină, **1 Ne.** 10:17. Mântuirea vine în şi prin sfântul Mesia, **2 Ne.** 2:6. Mesia vine la timpul potrivit, **2 Ne.** 2:26. Mesia se va ridica din morţi, **2 Ne.** 25:14. În numele lui Mesia eu vă confer Preoţia lui Aaron, **D&L** 13:1. Domnul a spus, Eu sunt Mesia, Regele Sionului, **Moise** 7:53.

MEŞAC. *Vezi, de asemenea,* Daniel

Personaj din Vechiul Testament, Şadrac, Meşac şi Abed-Nego erau trei tineri israeliţi care, împreună cu Daniel, au fost aduşi în palatul lui Nebucadneţar, regele Babilonului. În limba ebraică, numele lui Meşac era Mişael. Cei patru tineri au refuzat să se spurce luând din carnea şi vinul regelui (Dan. 1). Şadrac, Meşac şi Abed-Nego au fost aruncaţi într-un cuptor încins de către rege şi au fost apăraţi de Fiul lui Dumnezeu (Daniel 3).

METUSALA. *Vezi, de asemenea,* Enoh

Personaj din Vechiul Testament; fiul lui Enoh. Metusala a trăit 969 de ani (Gen. 5:21–27; Luca 3:37; Moise 8:7). El a fost un profet drept care a fost lăsat pe pământ când a fost luat la cer oraşul lui Enoh. El a rămas pe pământ pentru a asigura posteritatea prin care va veni Noe (Moise 8:3–4).

MICA

Profet în Vechiul Testament. El era de baştină din Moreşet Gat, în câmpia ţării lui Iuda, şi a profeţit pe când Ezechia era rege (Mica 1:1–2).

Cartea lui Mica: Mica este singura carte din Vechiul Testament care numeşte Betleemul ca locul unde se va naşte Mesia (Mica 5:2). În carte, Domnul s-a sfătuit cu poporul Lui şi le aminteşte bunătatea Lui din trecut faţă de ei; El a pretins de la ei dreptate, milă şi umilinţă (Mica 6:8).

MIELUL LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Paşte

Nume al Salvatorului care se referă la Isus ca ofrandă de sacrificiu făcută pentru binele nostru.

El e adus ca mielul la tăiere, **Isa.** 53:7 (Mosia 14:7). Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii, **Ioan** 1:29 (Alma 7:14). Sunteţi mântuiţi prin sângele de preţ al lui Hristos, ca al unui miel fără de pată, **1 Pet.** 1:18–20. Vrednic este Mielul care a fost junghiat, **Apoc.** 5:12. Noi biruim Satana prin sângele Mielului, **Apoc.** 12:11. Acestea sunt albite de sângele Mielului, datorită credinţei lor în El, **1 Ne.** 12:11. Mielul lui Dumnezeu este Fiul Tatălui cel Veşnic şi Salvatorul lumii, **1 Ne.** 13:40 (1 Ne. 11:21). Implorați cu putere pe Tatăl în numele lui Isus Hristos, că poate veţi fi curăţaţi de sângele Mielului, **Morm.** 9:6 (Apoc. 7:14; Alma 34:36). Fiul Omului este Mielul ucis de la crearea lumii, **Moise** 7:47.

MIHAIL. *Vezi, de asemenea,* Adam; Arhanghel

Numele prin care era cunoscut Adam în viaţa premuritoare. El este numit Arhanghelul. În ebraică numele înseamnă „Cel care este asemănător cu Dumnezeu".

Mihail, unul dintre prinţii cei mai de seamă, a venit să-l ajute pe Daniel, **Dan.** 10:13, 21 (D&L 78:16). În ultimele zile se va ridica Mihail, marele prinţ, **Dan.** 12:1. Mihail Arhanghelul s-a certat cu diavolul, **Iuda** 1:9. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul, **Apoc.** 12:7 (Dan. 7). Mihail este Adam, **D&L** 27:11 (D&L 107:53–57; 128:21). Mihail, arhanghelul Domnului, va suna din trâmbiţa lui, **D&L** 29:26. Mihail îşi va aduna oştirile şi va lupta cu Satana, **D&L** 88:112–115. Glasul lui Mihail s-a auzit descoperind diavolul, **D&L** 128:20.

MIJLOCITOR. *Vezi, de asemenea,* Avocat; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos

Mediator sau intermediar. Isus Hristos este mijlocitorul dintre Dumnezeu şi om. Ispăşirea lui a făcut posibilă o cale ca oamenii să se pocăiască de păcatele lor şi să se împace cu Dumnezeu.

Nici un om nu vine la Tatăl decât prin Isus Hristos, **Ioan** 14:6. Există un singur mijlocitor între Dumnezeu şi oameni, **1 Tim.** 2:5. Hristos este mijlocitorul unui legământ mai bun, **Evr.** 8:6 (Evr. 9:15; 12:24; D&L 107:19). Sfântul Mesia va face intermedierea pentru toţi copiii oamenilor, **2 Ne.** 2:9 (Isa. 53:12; Mosia 14:12). Priviţi către marele Mijlocitor, **2 Ne.** 2:27–28. Suntem făcuţi desăvârşiţi prin Isus, Mijlocitorul noului legământ, **D&L** 76:69.

MILENIU. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Iad

Perioada de pace de o mie de ani care va începe când Hristos se va întoarce să domnească personal pe pământ (A de C 1:10).

Nici un popor nu va mai ridica sabia şi nu va mai învăţa războiul, **Isa.** 2:4 (2 Ne. 12:4; Mica 4:3). Ţara aceasta pustiită a ajuns ca o grădină a Edenului, **Ezec.** 36:35. Ei au înviat şi au domnit cu Hristos o mie de ani, **Apoc.** 20:4. Din cauza neprihănirii, Satana nu are nici o putere, **1 Ne.** 22:26. Voi trăi în neprihănire cu oamenii o mie de ani, **D&L** 29:11. Când se vor împlini cei o mie de ani, voi cruţa pământul pentru o vreme, **D&L** 29:22. Marele Mileniu va veni, **D&L** 43:30. Copiii celor drepţi vor creşte fără de păcat, **D&L** 45:58. Copiii vor creşte până ce vor îmbătrâni; oamenii se vor schimba cât ai clipi din ochi, **D&L** 63:51. La începutul celui de-al şaptelea mileniu, Domnul va sfinţi pământul, **D&L** 77:12. Ei nu vor trăi din nou până la încheierea celor o mie de ani, **D&L** 88:101. Satana va fi legat pentru o mie de ani, **D&L** 88:110. Este descris mileniul, **D&L** 101:23–34. Timp de o mie de ani, pământul se va odihni, **Moise** 7:64.

MILOSTENIE. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Caritate; Milostiv, milostenie, milă; Ofrandă; (a) Posti, post; Sărac

Ofrande pentru a-i ajuta pe cei săraci.

Să nu faceţi pomană în faţa oamenilor, **Mat.** 6:1–4 (3 Ne. 13:1–4). Această văduvă săracă a oferit mai mult decât toţi ceilalţi, **Marcu** 12:41–44. Este o mai mare binecuvântare să dai decât să primeşti, **Fapte** 20:33–35. Aş dori să oferiţi din averea voastră săracilor, **Mosia** 4:26. Oamenii Bisericii trebuie să ofere din avutul lor, fiecare potrivit cu ceea ce are, **Mosia** 18:27.

MILOSTIV, MILOSTENIE, MILĂ. *Vezi, de asemenea,* Dreptate; Har; (a) Ierta; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos

Spiritul de compasiune, blândeţe şi iertare. Milostenia este una dintre însuşirile lui Dumnezeu. Isus Hristos ne oferă milostenie prin sacrificiul Lui ispăşitor.

Domnul este milostiv şi plin de îndurare, **Ex.** 34:6 (Deut. 4:31). Îndurarea Lui ţine în veac, **1 Cron.** 16:34. Fericirea şi îndurarea mă vor însoţi, **Ps.** 23:6. Cel ce are milă de cei săraci este fericit, **Prov.** 14:21. Bunătatea voiesc, nu jertfe, **Osea** 6:6. Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă, **Mat.** 5:7 (3 Ne. 12:7). Vai de cei făţarnici care dau zeciuiala şi lasă nefăcute cele mai însemnate lucruri din lege: dreptatea, mila şi credinţa, **Mat.** 23:23. Fiţi dar milostivi, cum şi Tatăl vostru este milostiv, **Luca** 6:36. Nu pentru faptele făcute în dreptate, ci potrivit milostivirii Lui ne-a salvat El, **Tit.** 3:5. Mila blândă a Domnului este asupra tuturor, **1 Ne.** 1:20. Mila nu îl va ajunge pe acel om care nu se pocăieşte, **Mosia** 2:38–39. Dumnezeu este milos cu toţi aceia care cred în numele Lui, **Alma** 32:22. Mila poate satisface cerinţele dreptăţii, **Alma** 34:16. Presupuneţi voi că mila poate să jefuiască dreptatea? **Alma** 42:25 (Alma 42:13–25). Pruncii sunt în viaţă în Hristos datorită milei Lui, **Moro.** 8:19–20 (D&L 29:46). Braţul milostiv al lui Isus Hristos a ispăşit pentru păcatele voastre, **D&L** 29:1. Prin virtutea sângelui pe care l-am vărsat am pledat Eu înaintea Tatălui pentru aceia care cred în numele Meu, **D&L** 38:4. Aceia care au ţinut legământul vor afla milă, **D&L** 54:6. Eu, Domnul, iert păcatele şi sunt milostiv cu aceia care îşi mărturisesc păcatele cu inimile umile, **D&L** 61:2. Eu, Domnul, arăt milostenie faţă de toţi aceia care sunt umili, **D&L** 97:2. Şi cine te primeşte ca un copilaş, primeşte împărăţia Mea, căci acela va obţine milostenie, **D&L** 99:3. Milostenia va merge înaintea feţei Tale, **Moise** 7:31.

MINCIUNĂ. *Vezi, de asemenea,* Cinstit, cinste; Înşelare, a înşela, înşelăciune; (a) Vorbi de rău

Orice comunicare falsă sau neadevărată în scopul înşelării.

Să nu furaţi şi să nu mînţiţi, nici să nu vă înşelaţi unii pe alţii, **Lev.** 19:11. Urăsc şi nu pot suferi minciuna, **Ps.** 119:163. Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, **Prov.** 12:22. Ei sunt poporul Meu care nu va mînţi, **Isa.** 63:8. Diavolul este un mincinos şi tatăl minciunilor, **Ioan** 8:44 (2 Ne. 2:18; Eter 8:25; Moise 4:4). N-ai mînţit pe oameni, ci pe Dumnezeu, **Fapte** 5:4 (Alma 12:3). Dacă zice cineva: Eu iubesc pe Dumnezeu, şi urăşte pe fratele său, este un mincinos, **1 Ioan** 4:20. Toţi mincinoşii au partea lor în a doua moarte, **Apoc.** 21:8 (D&L 63:17). Vai de cel mincinos, căci el va fi aruncat în iad, **2 Ne.** 9:34. Mulţi vor învăţa doctrină falsă spunând: mînţiţi puţin şi nu este nici un rău în aceasta, **2 Ne.** 28:8–9 (D&L 10:25). Vă imaginaţi voi că aţi putea mînţi în faţa Domnului? **Alma** 5:17. Tu eşti un Dumnezeu al adevărului şi nu poţi să mînţi, **Eter** 3:12 (Num. 23:19; 1 Sam. 15:29; Tit. 1:2; Evr. 6:18; Enos 1:6). Acela care minte şi nu se va pocăi va fi alungat, **D&L** 42:21. Mincinoşii moştenesc gloria telestială, **D&L** 76:81, 103–106. Noi credem că trebuie să fim cinstiţi, **A de C** 1:13.

MINTE

Facultăţile mentale; puterea conştientă a gândului.

Slujeşte-I cu toată inima şi cu un suflet binevoitor, **1 Cron.** 28:9. Iubeşte pe Domnul Dumnezeul tău cu tot cugetul tău, **Mat.** 22:37. A umbla după lucrurile pământeşti înseamnă moarte; dar a umbla după lucrurile spirituale înseamnă viaţă veşnică, **2 Ne.** 9:39. Glasul Domnului a venit în mintea mea, **Enos** 1:10. Cuvântul a avut un efect mai puternic asupra minţii poporului decât sabia, **Alma** 31:5. Îţi voi spune în mintea ta, **D&L** 8:2. Studiază profund în mintea ta, **D&L** 9:8. Fie ca ceremonialele veşniciei să poposească în mintea voastră, **D&L** 43:34. În timpurile trecute, mintea voastră a fost întunecată, **D&L** 84:54. Mergeţi în paturile voastre devreme, treziţi-vă devreme, ca trupurile şi mintea voastră să poată fi fortificate, **D&L** 88:124. Satana n-a cunoscut ce era în mintea lui Dumnezeu, **Moise** 4:6. Domnul l-a numit pe poporul Său Sion, pentru că era într-o singură inimă şi într-un singur gând, **Moise** 7:18.

MINUNE. *Vezi, de asemenea,* Credinţă; Semne

Eveniment extraordinar determinat de puterea lui Dumnezeu. Minunile sunt un element important în lucrarea lui Isus Hristos. Ele includ: tămăduiri, aducerea celor morţi la viaţă şi învierea. Minunile sunt parte a Evangheliei lui Isus Hristos. Credinţa este necesară pentru ca minunile să se manifeste (Marcu 6:5–6; Morm. 9:10–20; Eter 12:12).

Când Faraon va vorbi, faceţi o minune, **Ex.** 7:9. Nu este nici un om care să facă minuni în Numele Meu şi să Mă vorbească de rău cu uşurinţă, **Marcu** 9:39. Cana a fost locul unde Isus a înfăptuit prima Lui minune, **Ioan** 2:11. Eu sunt un Dumnezeu al miracolelor, **2 Ne.** 27:23. Puterea lui Dumnezeu face miracole, **Alma** 23:6. Hristos a putut arăta minuni mai mari celor de pe continentul american pentru că ei aveau mare credinţă, **3 Ne.** 19:35. Dumnezeu n-a încetat să fie un Dumnezeu al miracolelor, **Morm.** 9:15. Nu cereţi miracole decât dacă vă porunceşte Domnul, **D&L** 24:13–14. Unora le este dată posibilitatea de a face miracole, **D&L** 46:21 (Moro. 10:12).

MIRACOL. *Vezi* Minune

MIRE. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Isus Hristos este prezentat simbolic în scripturi ca Mire. Simbolic, Biserica este mireasa Lui.

Zece fecioare au mers înainte să-l întâmpine pe mire, **Mat.** 25:1–13. Cel ce are mireasa este mirele, **Ioan** 3:27–30. Binecuvântaţi sunt acei care sunt chemaţi la cina de căsătorie a Mielului, **Apoc.** 19:5–10. Fiţi pregătiţi la venirea Mirelui, **D&L** 33:17. Pregătiţi-vă pentru Mire, **D&L** 65:3.

MISSOURI. *Vezi* Noul Ierusalim

MOAB. *Vezi, de asemenea,* Lot

Ţară în vremurile Vechiului Testament, la est de Marea Moartă. Moabiţii erau urmaşi ai lui Lot şi erau înrudiţi cu israeliţii. Ei vorbeau o limbă asemănătoare cu ebraica. Între moabiţi şi israeliţi era mereu război (Jud. 3:12–30; 11:17; 2 Sam. 8:2; 2 Regi 3:6–27; 2 Cron. 20:1–25; Isa. 15).

MOARTE, A DOUA. *Vezi* Moarte spirituală

MOARTE FIZICĂ. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam şi a Evei; Înviere; Muritor, viaţă muritoare; Salvare.

Separarea trupului şi spiritului. Căderea a adus viaţa muritoare şi moartea pe pământ (2 Ne. 2:22; Moise 6:48). Ispăşirea lui Isus Hristos a învins moartea, astfel încât toţi pot fi înviaţi (1 Cor. 15:21–23). Învierea este un dar liber pentru toţi oamenii indiferent dacă au făcut bine sau rău în această viaţă (Alma 11:42–44). Fiecare individ îndură o singură dată moartea fizică,

deoarece după ce înviem o dată, trupurile noastre nu mai pot muri (Alma 11:45).

Tot ce este carne ar pieri şi omul s-ar întoarce în ţărână, **Iov** 34:15. Preţioasă este în faţa Domnului moartea celor iubiţi de El, **Ps.** 116:15. Ţărâna se va întoarce pământului şi spiritul se va întoarce la Dumnezeu, **Ecl.** 12:7. Prin om a venit moartea, **1 Cor.** 15:21. Salvatorul deţine cheile iadului şi ale morţii, **Apoc.** 1:18. Nu va mai fi moarte, nici tristeţe, **Apoc.** 21:4. Moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, **2 Ne.** 9:6, 11 (Alma 12:24). Ei nu au privit niciodată moartea cu groază, **Alma** 27:28. Alma a explicat starea sufletului între moarte şi înviere, **Alma** 40:11. Aceia care mor pentru Mine, nu vor gusta moartea, **D&L** 42:46. Acela care nu este osândit la moarte va fi vindecat, **D&L** 42:48. Vă voi încerca în toate lucrurile chiar până la moarte, **D&L** 98:14. În ţărână te vei întoarce, **Moise** 4:25. Adam a căzut şi prin căderea lui a venit moartea, **Moise** 6:48.

MOARTE SPIRITUALĂ. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam şi a Evei; Condamnare; Diavol; Fiii pierzaniei; Iad; Salvare

Separarea de Dumnezeu şi de influenţele Lui; a muri în ceea ce priveşte lucrurile ţinând de dreptate. Lucifer şi o a treia parte din oştirile cerului au îndurat moartea spirituală când au fost alungaţi din ceruri (D&L 29:36–37).

Moartea spirituală a fost introdusă în lume prin căderea lui Adam (Moise 6:48). Muritorii cu gânduri, cuvinte şi fapte rele sunt morţi spiritual în timp ce sunt încă vii pe pământ (1 Tim. 5:6). Prin ispăşirea lui Isus Hristos şi prin supunere faţă de principiile şi rânduielile Evangheliei, bărbaţii şi femeile se pot curăţa de păcat şi pot depăşi moartea spirituală.

Moartea spirituală intervine, de asemenea, în urma morţii trupului muritor. Atât fiinţele înviate cât şi diavolul şi îngerii lui vor fi judecaţi. Aceia care s-au răsculat de bună voie împotriva luminii şi a adevărului Evangheliei vor îndura moartea spirituală. Această moarte este adesea numită o a doua moarte (Alma 12:16; Hel. 14:16–19; D&L 76:36–38).

Cei răi vor fi nimiciţi, **Ps.** 37:9. A umbla după lucrurile firii pământeşti este moarte, **Rom.** 8:6 (2 Ne. 9:39). Poftele cufundă oamenii în prăpăd şi în pierzanie, **1 Tim.** 6:9. Păcatul aduce moartea, **Iac.** 1:15. Acela care va birui nu va îndura a doua moarte, **Apoc.** 2:11. Asupra acestora a doua moarte nu are putere, **Apoc.** 20:6, 12–14. Cei ticăloşi vor avea locul lor în apa care arde cu foc şi pucioasă: care este a doua moarte, **Apoc.** 21:8 (D&L 63:17–18). Oamenii sunt slobozi să aleagă libertatea şi viaţa veşnică sau robia şi moartea, **2 Ne.** 2:27 (2 Ne. 10:23; Alma 29:5; Hel. 14:30–31). Dumnezeu a pregătit o cale pentru ca noi să scăpăm de moarte şi de iad, **2 Ne.** 9:10. Îndepărtaţi-vă de durerile iadului ca să nu înduraţi a doua moarte, **Iacov** 3:11. Omul firii este duşman lui Dumnezeu, **Mosia** 3:19. Fie ca Domnul să vă acorde pocăinţa ca să nu înduraţi a doua moarte, **Alma** 13:30. Alma a fost înlănţuit de nepieritoarele lanţuri ale morţii, **Alma** 36:18. Ticăloşii mor pentru cele ce ţin de dreptate, **Alma** 40:26 (Alma 12:16). Căderea a adus asupra omenirii o moarte spirituală, **Alma** 42:9 (Hel. 14:16–18). Când Adam a căzut, el a devenit mort spiritual, **D&L** 29:40–41, 44.

MODEL

Program pe care îl poate urma cineva pentru a obţine anumite rezultate. În scripturi, *model* înseamnă de obicei un exemplu fie pentru un anumit mod de viaţă, fie pentru a construi ceva.

Domnul a poruncit Israelului să construiască un tabernacol după modelul arătat lui Moise, **Ex.** 25. David i-a dat lui Solomon modelul de construire a templului, **1 Cron.** 28:11–13. În mine Isus Hristos poate arăta un model pentru acei care ar crede în El, **1 Tim.** 1:16. Vă voi da un model în toate lu-

crurile pentru ca să nu fiţi înşelaţi, **D&L** 52:14.

MODESTIE. *Vezi, de asemenea,* Umil, umilinţă

Comportament sau înfăţişare umilă, potrivită şi decentă. O persoană modestă evită excesele şi pretenţiile.

Dumnezeu a făcut haine de piele şi i-a îmbrăcat pe Adam şi Eva, **Gen.** 3:21 (Moise 4:27). Femeile se împodobesc în chip cuviincios, **1 Tim.** 2:9. Fiţi cumpătate, cu viaţa curată, îngrijiţi-vă de casă, **Tit** 2:5. Mulţi se înalţă cu mândrie din cauza înfăţişării lor scumpe, **Iacov** 2:13. Toate veşmintele tale să fie simple, **D&L** 42:40. Credem în a fi fideli şi virtuoşi, **A de C** 1:13.

MOISE. *Vezi, de asemenea,* Aaron, fratele lui Moise; Legea lui Moise; Pentateuh; Porunci, cele zece; Schimbarea la Faţă—Schimbarea la faţă a lui Hristos

Profet din Vechiul Testament care i-a scos pe israeliţi din robia egipteană şi le-a dat un ansamblu de legi religioase, sociale şi de regim alimentar, aşa cum i-au fost revelate de către Dumnezeu.

Slujirea lui Moise s-a extins dincolo de limitele propriei sale vieţi muritoare. Joseph Smith ne-a învăţat că, împreună cu Ilie, el a venit la Muntele Schimbării la Faţă şi a conferit cheile preoţiei lui Petru, Iacov şi Ioan (Mat. 17:3–4; Marcu 9:4–9; Luca 9:30; D&L 63:21).

Moise le-a apărut lui Joseph Smith şi Oliver Cowdery pe 3 aprilie 1836 în Templul din Kirtland, Ohio, şi le-a conferit cheile adunării Israelului (D&L 110:11).

Revelaţiile zilelor din urmă spun multe referitor la Moise. El este deseori menţionat în Cartea lui Mormon, iar în Doctrină şi Legăminte aflăm despre slujirea lui (D&L 84:20–26) şi despre faptul că el a primit preoţia de la Ietro, socrul lui (D&L 84:6).

Revelaţiile zilelor din urmă confirmă de asemenea relatarea biblică a slujirii lui printre copiii lui Israel şi reafirmă că el a fost autorul celor cinci cărţi cu care începe Vechiul Testament (1 Ne. 5:11; Moise 1:40–41).

A fost salvat de fiica lui Faraon, **Ex.** 2:1–10. A fugit la Midian, **Ex.** 2:11–22. Îngerul Domnului i-a apărut într-un rug aprins, **Ex.** 3:1–15. A anunţat urgiile care vor veni asupra egiptenilor, **Ex.** 7–11. Domnul stabileşte Paştele, **Ex.** 12:1–30. I-a condus pe copiii lui Israel peste Marea Roşie, **Ex.** 14:5–31. Domnul a trimis mana în deşert, **Ex.** 16. A lovit stânca la Horeb şi din ea a ţâşnit apă, **Ex.** 17:1–7. Aaron şi Hur au ridicat mâinile lui Iosua ca să-l înfrângă pe Amulec, **Ex.** 17:8–16. Ietro l-a sfătuit, **Ex.** 18:13–26. I-a pregătit pe oameni pentru apariţia Domnului pe Muntele Sinai, **Ex.** 19. Domnul i-a revelat Cele Zece Porunci, **Ex.** 20:1–17. El şi şaptezeci de vârstnici L-au văzut pe Dumnezeu, **Ex.** 24:9–11. A spart tablele de mărturie şi a distrus viţelul de aur, **Ex.** 32:19–20. A vorbit cu Dumnezeu faţă în faţă, **Ex.** 33:9–11. A apărut când Isus s-a schimbat la faţă, **Mat.** 17:1–13 (Marcu 9:2–13; Luca 9:28–36). Să fim puternici ca şi Moise, **1 Ne.** 4:2. Hristos este profetul asemeni lui Moise pe care Domnul Îl va ridica, **1 Ne.** 22:20–21 (3 Ne. 20:23; Deut. 18:15). A condus Israelul prin revelaţie, **D&L** 8:3. A fost văzut printre spiritele nobile, **D&L** 138:41. L-a văzut pe Dumnezeu faţă în faţă, **Moise** 1:2, 31. A fost asemenea Singurului Născut, **Moise** 1:6, 13. Avea să scrie lucrurile revelate lui privind crearea, **Moise** 2:1.

Cartea lui Moise: Carte în Perla de Mare Preţ care conţine traducerea inspirată a lui Joseph Smith a primelor şapte capitole din Geneză.

Capitolul 1 consemnează o viziune în care Moise L-a văzut pe Dumnezeu, care i-a dezvăluit întregul plan al salvării. Capitolele 2–5 sunt o descriere a creării şi căderii omului. Capitolele 6–7 conţin o viziune despre Enoh şi slujirea lui pe pământ. Capitolul 8 conţine o viziune despre Noe şi marele potop.

Cele cinci cărţi ale lui Moise: Vezi Geneza; Exodul; Leviticul; Numeri; Deuteronom

Primele cinci cărţi din Vechiul

Testament sunt cunoscute ca fiind cărţile lui Moise. Plăcile de aramă pe care le-a luat Nefi de la Laban conţineau cărţile lui Moise (1 Ne. 5:11).

Nefi a citit multe lucruri scrise în cărţile lui Moise, **1 Ne.** 19:23

MORALITATE. *Vezi* Adulter; Castitate; Imoralitate; Imoralitate sexuală

MORMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Înviere

Loc de înmormântare a trupului muritor. Datorită Ispăşirii, toată lumea va învia din mormânt.

După învierea lui Hristos, mormintele s-au deschis şi multe trupuri au înviat, **Mat.** 27:52–53 (3 Ne. 23:9–13). Unde îţi este biruinţa, moarte? **1 Cor.** 15:55. Mormintele trebuie să-şi elibereze morţii, **2 Ne.** 9:11–13. Aceia care au dormit în morminte vor ieşi înainte, **D&L** 88:97–98. Bazinul pentru botez este un simbol al mormântului, **D&L** 128:12–13.

MORMON, CARTEA LUI. *Vezi* Cartea lui Mormon

MORMON, PROFET NEFIT. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon

Un profet nefit, general militar şi păstrător de cronici din Cartea lui Mormon. Mormon a trăit cam între 311–385 D.H. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Începând de la vârsta de 15 ani, el a fost un conducător militar cea mai mare parte a vieţii lui (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Amaron l-a instruit pe Mormon să se pregătească pentru a lua în sarcina sa cronicile şi păstrarea acestora (Morm. 1:2–5; 2:17–18). După înregistrarea istoriei propriei sale vieţi, Mormon a rezumat plăcile mari ale lui Nefi pe plăcile lui Mormon. Mai târziu, el a predat această cronică sfântă fiului său Moroni. Aceste plăci au făcut parte din înregistrările de pe care Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon.

Cuvintele lui Mormon: O scurtă carte din Cartea lui Mormon, inserată de Mormon, editorul tuturor cronicilor, între ultimele cuvinte ale lui Amalechi din Cartea lui Omni şi primele cuvinte din Cartea lui Mosia (vezi „O scurtă explicaţie despre Cartea lui Mormon" de la începutul Cărţii lui Mormon).

Cartea lui Mormon: O carte separată din volumul de scripturi cunoscut sub numele de Cartea lui Mormon. Capitolele 1–2 povestesc cum Amaron, un profet al nefiţilor, l-a instruit pe Mormon când şi de unde să obţină plăcile. De asemenea, se prezintă începutul marilor războaie, precum şi îndepărtarea celor trei nefiţi din cauza răutăţii poporului. Capitolele 3–4 povestesc cum a chemat Mormon oamenii la pocăinţă; dar ei pierduseră orice sentimente şi răutatea era mai mare decât fusese vreodată în Israel. Capitolele 5–6 consemnează ultimele bătălii dintre nefiţi şi lamaniţi. Mormon a fost ucis împreună cu majoritatea poporului nefit. În Capitolul 7, înainte de moartea lui, Mormon i-a chemat pe oameni să se pocăiască, atunci şi în viitor. Capitolele 8–9 consemnează că la sfârşit a rămas numai fiul lui Mormon, Moroni. El a consemnat ultimele scene de moarte şi măcel, inclusiv sfârşitul poporului nefit, şi a scris un mesaj pentru generaţiile viitoare şi pentru cititorii acestor consemnări.

MORMON(I). *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă

Porecla de *Mormon* a fost creată de oamenii care nu erau membri ai Bisericii pentru a-i numi pe membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă. Numele provine din sfânta carte de scriptură alcătuită de străvechiul profet Mormon şi intitulată Cartea lui Mormon. Numele dat de Domnul după care sunt cunoscuţi membrii Bisericii este: „sfinţi". Numele corect al Bisericii este Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă.

MORONI, CĂPITANUL. *Vezi, de asemenea,* Drapelul libertăţii

În Cartea lui Mormon, un comandant militar nefit, drept, care a trăit în jurul anului 100 î.H.

Moroni a fost numit căpitan şef al tuturor oştirilor nefite, **Alma** 43:16–17. I-a inspirat pe soldaţii nefiţi să lupte pentru libertatea lor, **Alma** 43:48–50. A făcut Drapelul libertăţii dintr-o bucată din veşmântul lui, **Alma** 46:12–13. A fost un om al lui Dumnezeu, **Alma** 48:11–18. S-a supărat pe guvern din cauza indiferenţei sale faţă de libertatea ţării, **Alma** 59:13.

MORONI, FIUL LUI MORMON. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Mormon, profet nefit

Ultimul profet nefit din Cartea lui Mormon (D.H. 421). Chiar înainte de moartea lui, Mormon a predat însemnările istorice numite plăcile lui Mormon, fiului său Moroni (C lui M 1:1). Moroni a încheiat compilarea plăcilor lui Mormon. El a adăugat capitolele 8 şi 9 la cartea lui Mormon (Morm. 8:1). El a scurtat şi inclus cartea lui Eter (Eter 1:1–2) şi a adăugat propria lui carte, numită Cartea lui Moroni (Moro. 1:1–4). Moroni a pecetluit plăcile şi le-a ascuns în dealul Cumora (Morm. 8:14; Moro. 10:2). În 1823, Moroni a fost trimis ca fiinţă înviată să reveleze Cartea lui Mormon lui Joseph Smith (JS—I 1:30–42, 45; D&L 27:5). El l-a instruit pe tânărul profet în fiecare an, din 1823 până în 1827 (JS—I 1:54) şi, în final, i-a predat plăcile în 1827 (JS—I 1:59). După încheierea traducerii, Joseph Smith i-a înapoiat plăcile lui Moroni.

Cartea lui Moroni: Ultima carte din Cartea lui Mormon. A fost scrisă de Moroni, ultimul profet nefit. Capitolele 1–3 povestesc de distrugerea finală a nefiţilor, dând îndrumări privind conferirea Duhului Sfânt şi a preoţiei. Capitolele 4–5 explică în amănunt modul exact de administrare a împărtăşaniei. Capitolul 6 face rezumatul lucrării Bisericii. Capitolele 7–8 sunt predici asupra primelor principii ale Evangheliei, inclusiv învăţăturile lui Mormon despre credinţă, speranţă şi caritate şi despre modul de a discerne binele şi răul (Moro. 7), precum şi explicaţia lui Mormon legată de copiii mici care sunt vii în Hristos şi nu au nevoie de botez (Moro. 8). Capitolul 9 descrie decăderea poporului nefit. Capitolul 10 este mesajul final al lui Moroni şi arată cum se poate cunoaşte adevărul despre Cartea lui Mormon (Moro. 10:3–5).

MORONIHA, FIUL CĂPITANULUI MORONI

Un comandant nefit, drept, din Cartea lui Mormon (cca. 60 î.H.).

Moroni a încredinţat oştirile fiului său Moroniha, **Alma** 62:43. A recucerit cetatea Zarahemla, **Hel.** 1:33. I-a adus pe lamaniţi la pocăinţă şi a recâştigat controlul asupra ţinutului, **Hel.** 4:14–20.

MORŢI, SALVAREA PENTRU. *Vezi* Salvarea pentru morţi

MOSIA, FIII LUI. *Vezi, de asemenea,* Aaron, fiul lui Mosia; Amon, fiul lui Mosia; Himni; Mosia, fiul lui Beniamin; Omner

În Cartea lui Mormon, patru fii ai Regelui Mosia care au fost convertiţi după ce le-a apărut un înger care i-a chemat la pocăinţă. Numele lor sunt: Amon, Aaron, Omner şi Himni (Mosia 27:34). Ei au petrecut 14 ani propovăduind, cu succes, lamaniţilor Evanghelia. O consemnare a slujirii lor printre lamaniţi este dată în Cartea lui Alma capitolele 17–26.

Mai înainte ei au fost necredincioşi care au încercat să distrugă Biserica, **Mosia** 27:8–10 (Alma 36:6). Ei au fost mustraţi de un înger şi s-au pocăit, **Mosia** 27:11–12, 18–20. Ei au obţinut permisiunea de a propovădui lamaniţilor, **Mosia** 28:1–7.

MOSIA, FIUL LUI BENIAMIN. *Vezi, de asemenea,* Beniamin, tatăl lui Mosia; Mosia, fiii lui

Un rege şi profet nefit, drept, din Cartea

lui Mormon. Mosia a urmat exemplul drept al tatălui lui, (Mosia 6:4–7). El a tradus cele douăzeci şi patru plăci de aur conţinând consemnările iarediţilor (Mosia 28:17).

Cartea lui Mosia: O carte din Cartea lui Mormon. Capitolele 1–6 conţin puternica predică rostită de regele Beniamin pentru poporul lui. Spiritul Domnului le-a atins inimile, iar oamenii au fost convertiţi şi nu au mai simţit dorinţa de a face rău. Capitolele 7–8 povestesc despre un grup de nefiţi care a plecat să trăiască printre lamaniţi. A fost trimisă o trupă de cercetaşi pentru a-i găsi. Amon, conducătorul trupei de cercetaşi, i-a găsit şi a aflat povestea încercărilor lor sub prigoana lamanită. Capitolele 9–24 descriu această prigoană şi felul în care conducătorii lor, Zenif, Noe şi Limhi, au trăit sub lamaniţi. Este, de asemenea, consemnat martiriul unui profet pe nume Abinadi. Alma a fost convertit în timpul judecării lui Abinadi. Capitolele 25–28 cuprind povestiri despre cum s-au convertit fiii lui Alma şi patru fii ai regelui Mosia. În capitolul 29 regele Mosia recomandă ca un sistem de judecători să-i înlocuiască pe regi. Alma, fiul lui Alma, a fost ales primul judecător şef.

MOSIA, TATĂL LUI BENIAMIN. *Vezi, de asemenea,* Beniamin, tatăl lui Mosia; Zarahemla

Un profet nefit din Cartea lui Mormon, care a fost făcut rege peste popor în Zarahemla.

Mosia a fost prevenit să fugă din ţinutul lui Nefi, **Omni** 1:12. El a descoperit poporul lui Zarahemla, **Omni** 1:14–15. El a făcut ca oamenii din Zarahemla să fie învăţaţi în limba lui, **Omni** 1:18. A fost numit rege peste popoarele unite, **Omni** 1:19. Beniamin, fiul lui, a domnit după moartea lui, **Omni** 1:23.

MOŞTENITOR

O persoană îndreptăţită să moştenească daruri fizice sau spirituale. În scripturi, celor drepţi li se promite că vor deveni moştenitori a tot ceea ce are Dumnezeu. Avraam şi-a dorit un moştenitor, **Gen.** 15:2–5. Avraam a devenit moştenitorul lumii prin dreptatea credinţei, **Rom.** 4:13. Noi suntem copii ai lui Dumnezeu şi, dacă suntem copii, suntem şi moştenitori: moştenitori ai lui Dumnezeu şi, împreună, moştenitori cu Hristos, **Rom.** 8:16–17 (D&L 84:38). Tu eşti fiul şi moştenitorul lui Dumnezeu, prin Hristos, **Gal.** 4:7. Dumnezeu Şi-a numit Fiul moştenitor al tuturor lucrurilor, **Evr.** 1:2. Aceia care privesc înainte spre iertarea păcatelor lor sunt moştenitori ai împărăţiei lui Dumnezeu, **Mosia** 15:11. Oamenii au devenit copii ai lui Hristos şi moştenitori ai împărăţiei lui Dumnezeu, **4 Ne.** 1:17. Aceia care au murit fără o cunoaştere a Evangheliei pot deveni moştenitori ai împărăţiei celeste, **D&L** 137:7–8. Cei morţi care se pocăiesc sunt moştenitori ai salvării, **D&L** 138:59. Avraam a devenit moştenitor legitim prin dreptatea lui, **Avr.** 1:2.

MULEC. *Vezi, de asemenea,* Zedechia

Fiu al regelui Zedechia din Vechiul Testament (cca. 589 î.H.). Biblia consemnează că toţi fiii lui Zedechia au fost ucişi (2 Regi 25:7), dar Cartea lui Mormon lămureşte că Mulec a supravieţuit (Hel. 8:21).

Zarahemla a fost un urmaş al lui Mulec, **Mosia** 25:2. Poporul lui Mulec s-a alăturat Nefiţilor, **Mosia** 25:13. Domnul l-a adus pe Mulec în ţara de la miazănoapte, **Hel.** 6:10. Toţi fiii lui Zedechia au fost ucişi cu excepţia lui Mulec, **Hel.** 8:21.

MULŢUMIRI. *Vezi* Recunoscător, recunoştinţă

MUNCA MISIONARĂ. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; (a) Propovădui

A împărtăşi Evanghelia lui Isus Hristos prin cuvânt şi exemplu.

Ce frumoase sunt pe munţi picioarele celui ce aduce vestea salvării, **Isa.** 52:7. Mă voi îngriji de oile Mele şi le voi cerceta, **Ezec.** 34:11. Propovăduiţi Evanghelia la orice făptură, **Marcu**

16:15 (Morm. 9:22). Holdele sunt albe, gata pentru seceriş, **Ioan** 4:35. Şi cum vor propovădui, dacă nu sunt trimişi, **Rom.** 10:15. Învăţaţi-i cuvântul lui Dumnezeu cu toată sârguinţa, **Iacov** 1:19. Domnul îngăduie tuturor neamurilor să predice cuvântul Lui, **Alma** 29:8. Evanghelia poate fi propovăduită de cei slabi şi simpli, **D&L** 1:23. O minunată lucrare va veni foarte curând, **D&L** 4:1. Dacă lucraţi în toate zilele voastre şi aduceţi măcar un suflet la Mine, ce mare va fi bucuria voastră, **D&L** 18:15. Aleşii Mei aud glasul Meu şi nu îşi împietresc inimile, **D&L** 29:7. Mergeţi înainte predicând Evanghelia Mea, doi câte doi, **D&L** 42:6. Sunetul trebuie să se răspândească din acest loc, **D&L** 58:64. Deschideţi gura pentru a proclama Evanghelia Mea, **D&L** 71:1. Proclamaţi adevărul potrivit revelaţiilor şi poruncilor, **D&L** 75:4. Fiecare om care a fost prevenit trebuie să avertizeze pe aproapele său, **D&L** 88:81 (D&L 38:40–41). Domnul se va îngriji de familiile acelora care propovăduiesc Evanghelia, **D&L** 118:3. Slujitorii lui Dumnezeu vor merge înainte, **D&L** 133:38. Vârstnicii credincioşi, când părăsesc viaţa muritoare, continuă munca lor, **D&L** 138:57.

MUNTELE MĂSLINILOR. *Vezi* Măslini, Muntele

MURDĂRIE, NECURĂŢENIE. *Vezi, de asemenea,* Curat şi a nu fi curat; Necuvios; Nedrept, nedreptate; Păcat; Rău, răutate

Necurăţenie spirituală datorită nesupunerii voite faţă de Dumnezeu.

Domnul va spăla toată murdăria fiicelor Sionului, **Isa.** 4:4 (2 Ne. 14:4). Împărăţia lui Dumnezeu nu este murdară, **1 Ne.** 15:34 (Alma 7:21). Cei murdari vor continua să fie murdari, **2 Ne.** 9:16 (Morm. 9:14). Cum s-ar simţi oricare dintre voi stând înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu, având veşmintele pătate de murdărie? **Alma** 5:22. Ei trebuie să rămână întinaţi, **D&L** 88:35. Când mă voi odihni şi voi fi curăţată de murdărie? **Moise** 7:48.

MURITOR, VIAŢĂ MURITOARE. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam şi a Evei; Lume; Moarte fizică; Trup

Timpul de la naştere până la moartea fizică. Este uneori denumită ca a doua stare.

În ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit, **Gen.** 2:16–17 (Moise 3:16–17). La moarte, spiritul se va întoarce la Dumnezeu şi trupul la ţărâna pământului, **Ecl.** 12:7 (Gen. 3:19; Moise 4:25). Nu lăsaţi păcatul să domnească în trupul vostru muritor, **Rom.** 6:12. Trupul acesta muritor trebuie să se îmbrace în nemurire, **1 Cor.** 15:53 (Enos 1:27; Mosia 16:10; Morm. 6:21). Starea omului a devenit o stare de încercare, **2 Ne.** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Adam a căzut pentru ca oamenii să poată fi, **2 Ne.** 2:25. Vă uitaţi voi şi vedeţi acest trup înălţat în nemurire? **Alma** 5:15. Această viaţă este timpul de pregătire pentru a-L întâlni pe Dumnezeu, **Alma** 34:32. Nu vă temeţi chiar dacă muriţi, căci bucuria voastră nu este deplină în această lume, **D&L** 101:36. Aceia care îşi păstrează cea de a doua lor stare vor avea glorie, **Avr.** 3:26.

(A) MURMURA. *Vezi, de asemenea,* Răzvrătire

A bodogăni sau a se plânge împotriva scopurilor, planurilor sau slujitorilor lui Dumnezeu.

Adunarea copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise, **Ex.** 15:23–16:3. Iudeii cârteau împotriva lui Isus, **Ioan** 6:41. Laman şi Lemuel au cârtit pentru multe lucruri, **1 Ne.** 2:11–12 (1 Ne. 3:31; 17:17). Nu murmura din cauza lucrurilor pe care tu nu le-ai văzut, **D&L** 25:4.

(A) MUSTRA, MUSTRARE. *Vezi, de asemenea*, Adversitate

Corecţie sau disciplinare dată persoanelor sau grupurilor pentru a le ajuta să devină mai bune sau mai puternice.

Nu dispreţui mustrarea Celui Atotputernic, **Iov** 5:17 (Prov. 3:11). Ferice de

omul pe care îl pedepseşti Tu, Doamne, **Ps.** 94:12. Toată scriptura este dată ca să mustre, să îndrepte, **2 Tim.** 3:16. Domnul îi mustră pe acei pe care îi iubeşte, **Evr.** 12:5–11. Domnul găseşte potrivit să pedepsească poporul Său, **Mosia** 23:21–22. Dacă Domnul nu Îşi mustră poporul, el nu îşi va aminti de El, **Hel.** 12:3. Domnul a vorbit cu fratele lui Iared şi l-a mustrat, **Eter** 2:14. Ei au fost mustraţi pentru a se putea pocăi, **D&L** 1:27. Pe cei pe care îi iubesc îi şi dojenesc pentru ca păcatele lor să fie iertate, **D&L** 95:1. Toţi cei care nu vor suporta mustrarea nu pot fi sfinţiţi, **D&L** 101:2–5. Poporul Meu trebuie neapărat mustrat până ce va învăţa supunerea, **D&L** 105:6. Cel ce nu îndură mustrarea nu este demn de împărăţia Mea, **D&L** 136:31.

MUZICĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Cânta; Imnuri

Melodii şi ritmuri cântate şi interpretate încă de la începutul vremurilor biblice pentru a exprima bucurie, preţuire şi slăvire (2 Sam. 6:5). Poate fi o formă de rugăciune. Psalmii au fost probabil cântaţi pe melodii simple şi acompaniaţi la instrumente.

Maria, sora lui Aaron şi a lui Moise, a luat o timpană şi ea şi femeile au dansat, **Ex.** 15:20. Leviţii, care erau cântăreţi, aveau chimvale şi harfe, şi o sută două zeci de preoţi au sunat din trâmbiţe, **2 Cron.** 5:12. Isus şi cei Doisprezece au cântat un imn după Cina cea de Taină, **Mat.** 26:30. Învăţaţi-vă şi sfătuiţi-vă unul pe celălalt în psalmi şi imnuri şi cântece spirituale, **Col.** 3:16. Aţi simţit dorinţă să cântaţi cântecul iubirii mântuitoare? **Alma** 5:26. Sufletul lui Dumnezeu se bucură în cântecul inimii; da, cântecul celor drepţi este o rugăciune, **D&L** 25:12. Lăuda-L pe Domnul cântând, cu muzică şi cu dans, **D&L** 136:28.

NAAMAN. *Vezi, de asemenea,* Elisei

Personaj din Vechiul Testament, căpitanul armatei unui rege sirian. El a fost şi lepros. Prin credinţa unei slujnice israelite, el a mers în ţara lui Israel să-l vadă pe profetul Elisei. El a fost vindecat de lepră umilindu-se şi scăldându-se de şapte ori în râul Iordan, după cum l-a îndrumat profetul Elisei (2 Regi 5:1–19; Luca 4:27).

NAOMI. *Vezi, de asemenea,* Rut

Personaj din Vechiul Testament, o femeie dreaptă şi soţia lui Elimelec (Rut 1–4). Elimelec şi Naomi şi-au dus familia la Moab pentru a scăpa de foamete. După ce Elimelec şi cei doi fii ai săi au murit, Naomi s-a întors la Betleem împreună cu nora ei, Rut.

(A) NAŞTE. *Vezi, de asemenea,* Copii ai lui Hristos; Fii şi fiice ale lui Dumnezeu; Născut din nou, născut din Dumnezeu; Singurul Născut

A fi născut. Înseamnă a da naştere, a procrea sau a da viaţă. În scripturi aceste cuvinte sunt adesea folosite cu înţelesul de a se naşte din Dumnezeu. Deşi Isus Hristos este Singurul Fiu născut al Tatălui în viaţa muritoare, toţi oamenii pot fi spiritual născuţi din Hristos acceptându-L, supunându-se poruncilor Lui şi devenind persoane noi prin puterea Duhului Sfânt.

Astăzi te-am născut, **Ps.** 2:7 (Fapte 13:33; Evr. 1:5–6; 5:5). Slava Lui a fost ca slava singurului născut din Tatăl, **Ioan** 1:14 (2 Ne. 25:12; Alma 12:33–34; D&L 76:23). Dumnezeu a iubit atât de mult lumea încât, L-a dat pe singurul Lui Fiu, **Ioan** 3:16 (D&L 20:21). Hristos i-a născut spiritual pe oamenii Lui, **Mosia** 5:7. Cei care se nasc prin Domnul sunt Biserica Primului Născut, **D&L** 93:22.

NATAN. *Vezi, de asemenea,* David

Profet în Vechiul Testament, pe vremea regelui David. Când David s-a oferit să construiască un templu pentru Domnul, Domnul l-a instruit pe Natan să-i spună lui David că nu trebuie să-l construiască. De asemenea, Natan l-a mustrat pe David pentru că a pricinuit moartea lui Urie, unul dintre războinicii lui, şi pentru că a luat-o pe Bat-Şeba, soţia lui Urie (2 Sam. 12:1–15; D&L 132:38–39).

Zadoc, împreună cu Natan, l-a uns rege pe Solomon, fiul lui David (1 Regi 1:38–39, 45).

NATANAEL. *Vezi, de asemenea,* Bartolomeu

Un Apostol al lui Hristos şi prieten cu Filip din Noul Testament (Ioan 1:45–51). El venea din Cana Galileii (Ioan 21:2). Hristos a spus că Natanael era un israelit fără vicleşug (Ioan 1:47). El şi Bartolomeu sunt, în general, consideraţi una şi aceeaşi persoană (Mat. 10:3; Marcu 3:18; Luca 6:14; Ioan 1:43–45).

NAUM

Profet al Galileii din Vechiul Testament, care şi-a consemnat profeţiile aproximativ între anii 642 şi 606 î.H.

Cartea lui Naum: Capitolul 1 vorbeşte despre arderea pământului la a Doua Venire şi despre mila şi puterea Domnului. Capitolul 2 vorbeşte despre distrugerea Ninivei, ceea ce este o prevestire a celor ce vor veni în zilele din urmă. Capitolul 3 continuă prevestirea distrugerii mizerabile a Ninivei.

NAUVOO, ILLINOIS (SUA)

Oraş întemeiat, în 1839, de sfinţii zilelor din urmă în statul Illinois. Este localizat pe râul Mississippi la aproape 322 de kilometri în amonte de St. Louis.

Din cauza persecuţiilor din statul Missouri, sfinţii s-au mutat cam 322 de kilometri spre nord, peste Râul Mississippi, în Illinois, unde au găsit condiţii mai favorabile. Mai târziu, sfinţii au cumpărat pământ lângă oraşul nedezvoltat Commerce. Acest pământ era de fapt mlăştinos şi sălbatic, cu doar câteva clădiri simple. Sfinţii au drenat pământul şi au întemeiat cămine. Joseph Smith şi-a mutat familia într-o casă mică din bârne. Numele Commerce al oraşului a fost schimbat în Nauvoo, după cuvântul ebraic însemnând „frumos".

Câteva secţiuni din Doctrină şi Legăminte au fost înregistrate în Nauvoo (D&L 124–129, 132, 135). Sfinţilor li s-a spus să construiască un templu în Nauvoo (D&L 124:26–27). Ei au construit templul şi au organizat stâlpi ai Sionului înainte de a fi alungaţi din căminele lor în 1846. Ca urmare a acestei persecuţii, sfinţii au părăsit zona şi s-au îndreptat către vest.

NAZARET. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Un sat între dealuri, la vest de Marea Galileii. În Nazaret, a fost la început, căminul lui Isus (Mat. 2:23). Isus a predat în sinagoga din Nazaret şi a declarat că El a împlinit profeţia din Isaia 61:1–2 (Mat. 13 54–58; Marcu 6:1–6; Luca 4:16–30).

NĂSCUT DIN NOU, NĂSCUT DIN DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Botez, a boteza; Convertire, convertit; Copiii lui Hristos; Fii şi fiice ale lui Dumnezeu; (a) Naşte; Omul firesc

Faptul de a avea Spiritul Domnului determină o mare schimbare în inima unei persoane, astfel încât acea persoană nu mai are nici o dorinţă de a face rău, ci mai degrabă doreşte să caute lucrurile lui Dumnezeu.

Voi pune un nou spirit în voi, **Ezec.** 11:19. (Ezec. 18:31; 36:26). Aceia care cred în numele lui Hristos s-au născut nu din sânge, ci din Dumnezeu, **Ioan** 1:12–13. Dacă un om nu se naşte din apă şi din Spirit, el nu poate intra în împărăţia lui Dumnezeu, **Ioan** 3:3–7. Ne putem naşte din nou prin cuvântul lui Dumnezeu, **1 Pet.** 1:3–23. Oricine se naşte din Dumnezeu nu continuă în păcat, **TJS, 1 Ioan** 3:9. Căci oricine este născut din Dumnezeu biruieşte lumea, **1 Ioan** 5:4. Aceia care sunt născuţi din legământul lui Hristos cu Dumnezeu, **Mosia** 3:19; 5:2–7. Toţi oamenii trebuie să se nască din nou; da, să se nască din Dumnezeu, **Mosia** 27:25–26 (Alma 5:49). V-aţi născut spiritual din Dumnezeu? **Alma** 5:12–19. Dacă nu ne năştem din nou, nu putem moşteni împărăţia cerului, **Alma** 7:14. Oricine crede cuvintele Mele se va

naşte din Mine, chiar din apă şi din Spirit, **D&L** 5:16. Trebuie să vă năşteţi din nou în împărăţia cerului, **Moise** 6:59.

NEAMURI

Aşa cum este folosit în scripturi, cuvântul *neamuri* are mai multe înţelesuri. Uneori denumeşte oameni de obârşie neisraelită, alteori persoane care nu sunt de obârşie evreiască şi, uneori, popoare care sunt fără Evanghelie, chiar dacă ar putea exista sânge israelit printre ei. Acest înţeles din urmă este îndeosebi caracteristic pentru cuvânt, aşa cum este folosit în Cartea lui Mormon şi în Doctrină şi Legăminte.

Israeliţii nu trebuiau să se căsătorească cu cei care nu erau israeliţi (neamuri), **Deut.** 7:1–3. Domnul va veni ca lumină pentru neamuri, **Isa.** 42:6. Lui Petru i s-a poruncit să ducă Evanghelia neamurilor, **Fapte** 10:9–48. Dumnezeu a acordat pocăinţă şi neamurilor, **Fapte** 11:18. Suntem botezaţi în singura biserică, fie că suntem iudei sau neamuri, **1 Cor.** 12:13. Neamurile trebuie să îi urmeze lui Hristos prin Evanghelie, **Ef.** 3:6. Cartea lui Mormon a fost scrisă pentru neamuri, **pagina de titlu din Cartea lui Mormon** (Morm. 3:17). Un om dintre neamuri a mers pe ape, **1 Ne.** 13:12. Alte cărţi au venit de la neamuri, **1 Ne.** 13:39. Plenitudinea Evangheliei va ajunge la neamuri, **1 Ne.** 15:13 (3 Ne. 16:7; D&L 20:9). Această ţară va fi o ţară a libertăţii pentru neamuri, **2 Ne.** 10:11. Neamurile sunt asemenea unui măslin sălbatic, **Iacov** 5. Evanghelia va apare în vremurile neamurilor, **D&L** 45:28 (D&L 19:27). Cuvântul va înainta până la marginile pământului, mai întâi la neamuri şi, apoi, la evrei, **D&L** 90:8–10. Cei Şaptezeci vor fi martori speciali pentru neamuri, **D&L** 107:25. Trimiteţi vârstnicii Bisericii Mele către toate naţiunile, întâi la neamuri şi, apoi, la evrei, **D&L** 133:8.

NEBUCADNEŢAR. *Vezi, de asemenea,* Babel, Babilon; Daniel

Personaj din Vechiul Testament, rege al Babilonului (604–561 î.H.) care a supus Iuda (2 Regi 24:1–4) şi a asediat Ierusalimul (2 Regi 24:10–11). Profetului Lehi i s-a poruncit să părăsească Ierusalimul aproximativ în anul 600 î.H. pentru a evita să fie luat rob în Babilon (1 Ne. 1:4–13), când Nebucadneţar i-a luat pe Zedechia şi poporul său (2 Regi 25:1, 8–16, 20–22). Daniel a interpretat visurile lui Nebucadneţar (Dan. 2; 4).

NECHIBZUINŢĂ. *Vezi, de asemenea*, (a) Vorbi de rău

A trata cu uşurinţă lucrurile sfinte (D&L 84:54).

Sfinţii nu trebuie să aibă gânduri fără rost, nici râs excesiv, **D&L** 88:69. Începeţi cu mândria şi frivolităţile voastre, **D&L** 88:121.

NECREDINŢĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Crede

Lipsa credinţei în Dumnezeu şi în Evanghelia Sa.

El nu a făcut multe minuni acolo, din pricina necredinţei lor, **Mat.** 13:58. Din pricina necredinţei lor, ucenicii lui Isus nu au putut alunga un diavol, **Mat.** 17:14–21. Ajută necredinţei mele, **Marcu** 9:23–24. Isus i-a mustrat pe Apostolii Lui pentru necredinţa şi împietrirea inimii lor, **Marcu** 16:14. Necredinţa lor va nimici ea credincioşia lui Dumnezeu? **Rom.** 3:3. Este mai bine să piară un om, decât să se piardă şi să piară în necredinţă un neam, **1 Ne.** 4:13. Când va veni vremea ca ei să se piardă în necredinţă, El îi va împrăştia şi îi va nimici, **2 Ne.** 1:10–11 (D&L 3:18). Din pricina necredinţei lor, ei nu puteau înţelege cuvântul lui Dumnezeu, **Mosia** 26:1–5. N-am putut arăta iudeilor minuni atât de mari din cauza necredinţei lor, **3 Ne.** 19:35. În timpurile trecute, minţile voastre au fost întunecate datorită necredinţei, **D&L** 84:54–58.

NECURAT. *Vezi* Curat şi a nu fi curat

NECUVIOS. *Vezi, de asemenea,* Murdărie, necurăţenie; Nedrept, nedreptate; Păcat; Rău, răutate

Cineva sau ceva ce nu este în concor-

danţă cu voinţa sau poruncile lui Dumnezeu; rău sau nesfânt.

Calea păcătoşilor duce la pieire, **Ps.** 1:6. Dacă cel neprihănit scapă cu greu, ce se va face cel păcătos? **1 Pet.** 4:18. Lepădaţi-vă de orice necredinţă, **Moro.** 10:32. Răzbunarea vine repede asupra celor necuvioşi, **D&L** 97:22. Printre cei necuvioşi, glasul Salvatorului nu s-a înălţat, **D&L** 138:20.

NEDREPT, NEDREPTATE. *Vezi, de asemenea,* Murdărie, necurăţenie; Drept, dreptate; Păcat; Necuvios; Rău, răutate

Rău, necredincios; oameni care nu Îl iubesc pe Dumnezeu sau lucrurile lui Dumnezeu şi care nu susţin cauza Sa.

Cei nedrepţi nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu, **1 Cor.** 6:9–10. Aceia care îşi află plăcerea în nedreptate sunt condamnaţi, **2 Tes.** 2:12. Isus Hristos ne poate curăţi de orice nedreptate, **1 Ioan** 1:9. Un rege nedrept strâmbă căile tuturor celor drepţi, **Mosia** 29:23. Temelia distrugerii este pusă de către nedreptatea învăţătorilor legii şi a judecătorilor, **Alma** 10:27. Vă trimit să mustraţi lumea pentru faptele nedrepte, **D&L** 84:87. Sufletul trebuie să fie sfinţit de toate nedreptăţile, **D&L** 88:17–18. Începerea exercitării unei autorităţi nedrepte este în predispoziţia oamenilor, **D&L** 121:39.

NEEMIA

Personaj din Vechiul Testament, nobil israelit din Babilon (fie levit, fie din tribul lui Iuda) care a deţinut funcţia de paharnic la curtea lui Artaxerxes, de la care a obţinut împuternicirea regală care îl autoriza să reclădească zidurile Ierusalimului.

Cartea lui Neemia: Această carte este o continuare a cărţii lui Ezra. Ea conţine descrierea progresului şi greutăţilor lucrărilor de la Ierusalim ca urmare a întoarcerii iudeilor din robia babiloniană. Capitolele 1–7 vorbesc despre prima vizită a lui Neemia la Ierusalim şi reclădirea zidurilor oraşului, în ciuda marii împotriviri. Capitolele 8–10 descriu reformele religioase şi sociale pe care a încercat să le introducă Neemia. Capitolele 11–13 dau o listă a numelor celor demni şi oferă o descriere a dedicării zidului. Versetele 4–31 din capitolul 13 consemnează o a doua vizită a lui Neemia la Ierusalim după ce fusese plecat timp de 12 ani.

NEFI, FIUL LUI HELAMAN. *Vezi, de asemenea,* Helaman, fiul lui Helaman; Lehi, misionar nefit

În Cartea lui Mormon, un mare profet şi misionar nefit.

Era fiul mai mare al lui Helaman, **Hel.** 3:21. A fost numit judecător şef, **Hel.** 3:37. El şi fratele său Lehi au convertit mulţi lamaniţi la Evanghelie, **Hel.** 5:18–19. A fost încercuit cu foc şi eliberat din temniţă, **Hel.** 5:20–52. S-a rugat în turnul grădinii lui, **Hel.** 7:6–10. A dezvăluit crima judecătorului şef, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. I s-a dat mare putere de la Domnul, **Hel.** 10:3–11. A cerut Domnului o foamete şi apoi încheierea foametei, **Hel.** 11:3–18.

NEFI, FIUL LUI LEHI. *Vezi, de asemenea,* Lehi, tatăl lui Nefi; Nefiţi

În Cartea lui Mormon, un fiu drept al lui Lehi şi al Sariei (1 Ne. 1:1–4; 2:5). Nefi a avut credinţă puternică în cuvântul lui Dumnezeu (1 Ne. 3:7) şi a devenit un mare profet, păstrător de consemnări şi conducător al poporului său.

A fost ascultător şi s-a rugat în credinţă, **1 Ne.** 2:16. S-a întors la Ierusalim să ia plăcile de aramă, **1 Ne.** 3–4. S-a întors la Ierusalim să aducă familia lui Ismael în pustietate, **1 Ne.** 7. A primit aceeaşi viziune pe care a primit-o Lehi, **1 Ne.** 10:17–22; 11. A văzut în viziune viitorul poporului lui şi restaurarea Evangheliei, **1 Ne.** 12–13. A interpretat viziunea copacului vieţii, **1 Ne.** 15:21–36. Şi-a rupt arcul, dar prin credinţă a putut obţine hrană, **1 Ne.** 16:18–32. A construit o corabie şi a călătorit către pământul făgăduit, **1 Ne.** 17–18. Nefiţii şi lamaniţii s-au despărţit, **2 Ne.** 5. A dat ultima mărturie, **2 Ne.** 33.

Cartea 1 Nefi: Capitolele 1 până la 18:8 se ocupă mai ales de profetul Lehi şi de familia sa care pleacă din Ierusalim. Ei au călătorit prin deşerturi pustii până ce au ajuns la mare. 1 Nefi 18:9–23 vorbeşte despre călătoria lor către pământul făgăduinţei, îndrumaţi de către Domnul, în ciuda răzvrătirii lui Laman şi a lui Lemuel. Capitolele 19–22 vorbesc despre scopul lui Nefi de a păstra înregistrările (1 Ne. 6:1–6; 19:18)—pentru a-i convinge pe toţi să-şi amintească de Domnul, Mântuitorul lor. El l-a citat pe Isaia (1 Ne. 20–21) şi a interpretat mesajele lui Isaia, cu speranţa că toţi vor ajunge să-L cunoască pe Isus Hristos ca Salvatorul şi Mântuitorul lor (1 Ne. 22:12).

Cartea 2 Nefi: Capitolele 1–4 conţin câteva dintre ultimele învăţături şi profeţii ale lui Lehi înainte de a muri, inclusiv binecuvântările asupra fiilor lui şi asupra urmaşilor lor. Capitolul 5 explică de ce s-au despărţit nefiţii de lamaniţi. Nefiţii au construit un templu, au învăţat legea lui Moise şi au ţinut înregistrări. Capitolele 6–10 conţin cuvintele lui Iacov, fratele mai mic al lui Nefi. Iacov a revăzut istoria lui Iuda şi a prorocit despre Mesia, parte din acestea fiind luate din scrierile profetului Isaia. În capitolele 11–33, Nefi consemnează mărturia lui despre zilele din urmă şi câteva capitole din cartea lui Isaia din Vechiul Testament.

Plăcile lui Nefi: Vezi Plăci

NEFI, FIUL LUI NEFI, FIUL LUI HELAMAN. *Vezi, de asemenea,* Nefi, fiul lui Helaman; Ucenic;

Personaj din Cartea lui Mormon, unul dintre cei doisprezece ucenici nefiţi aleşi de către Isus Hristos înviat (3 Ne. 1:2–3; 19:4). Acest profet s-a rugat cu tărie Domnului în favoarea poporului său. Nefi a auzit glasul Domnului (3 Ne. 1:11–14). De asemenea, Nefi a fost vizitat de îngeri, a alungat diavoli, l-a ridicat pe fratele lui din morţi şi a depus o mărturie care nu putea să nu fie crezută (3 Ne. 7:15–19; 19:4). Nefi a ţinut înregistrările scripturale (3 Ne. 1:2–3).

Cartea 3 Nefi: O carte, din Cartea lui Mormon, scrisă de către Nefi, fiul lui Nefi. Capitolele 1–10 arată împlinirea profeţiilor despre venirea Domnului. A fost dat semnul naşterii lui Hristos; oamenii s-au pocăit, dar apoi s-au întors la răutate. În final, furtuni, cutremure, uragane puternice şi mare distrugere au semnalat moartea lui Hristos. Capitolele 11–28 consemnează venirea lui Hristos în America. Aceasta este partea centrală a cărţii 3 Nefi. Multe dintre cuvintele lui Hristos sunt asemănătoare predicilor consemnate în Biblie (de exemplu Mat. 5–7 si 3 Ne. 12–14). Capitolele 29–30 sunt cuvintele lui Mormon către neamurile din zilele din urmă.

Cartea 4 Nefi: Această carte are doar 49 versete, toate într-un singur capitol, cu toate acestea acoperă o perioadă de aproape 300 de ani din istoria nefită (34–321 d.H.). La această consemnare au contribuit mai multe generaţii de scriitori, inclusiv Nefi. Versetele 1–19 povestesc cum, după vizita lui Hristos înviat, toţi nefiţii şi lamaniţii au fost convertiţi la Evanghelie. Pacea, dragostea şi armonia domneau. Cei trei discipoli nefiţi, cărora Hristos le-a permis să rămână pe pământ până la a Doua Lui Venire (3 Ne. 28:4–9) au slujit oamenilor. Nefi a lăsat înregistrarea fiului său Amos. Versetele 19–47 sunt consemnarea slujirii lui Amos (84 de ani) şi a fiului său Amos (112 ani). În anul 201 d.H., mândria a început să pricinuiască necazuri printre oameni, care s-au despărţit în clase şi au creat biserici false pentru a obţine câştiguri (4 Ne. 1:24–34).

Versetele finale din 4 Nefi arată cum oamenii s-au întors din nou în răutate (4 Ne. 1:35–49). În anul 305 d.H., a murit Amos, fiul lui Amos, iar fratele său, Amaron, a ascuns înregistrările sfinte pentru a le păstra în siguranţă. Mai târziu, Amaron a încredinţat înregistrările lui Mormon, care a consemnat multe evenimente din propria lui viaţă, iar apoi le-a rezumat (Morm. 1:2–4).

NEFIŢI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Lamaniţi; Nefi, fiul lui Lehi

Un grup de oameni din Cartea lui Mormon, dintre care mulţi erau urmaşi ai profetului Nefi, fiul lui Lehi. Ei s-au despărţit de lamaniţi şi au fost, în general, mai drepţi decât lamaniţii. Cu toate acestea, mai târziu ei au fost nimiciţi de lamaniţi din cauza răutăţii.

Nefiţii s-au despărţit de lamaniţi, **2 Ne.** 5:5–17. Toţi aceia care nu erau lamaniţi, erau nefiţi, **Iacov** 1:13. Nefiţii au fost inspiraţi de o cauză mai bună, **Alma** 43:6–9, 45. Nefiţii n-au fost nicicând mai fericiţi decât în zilele lui Moroni, **Alma** 50:23. Nefiţii au fost salvaţi datorită rugăciunilor celor drepţi, **Alma** 62:40. Nefiţii au început să se rătăcească în necredinţă, **Hel.** 6:34–35. Isus a predicat şi a slujit printre nefiţi, **3 Ne.** 11:1–28:12. Toţi au fost convertiţi la Domnul şi au avut toate lucrurile în comun, **4 Ne.** 1:2–3. Nu exista nici o nemulţumire, dragostea lui Dumnezeu sălăşluia în inimile lor, iar ei erau cei mai fericiţi dintre oameni, **4 Ne.** 1:15–16. Nefiţii au început să fie mândri şi răi, **4 Ne.** 1:43. Sângele şi măcelul s-au răspândit pe toată faţa ţării, **Morm.** 2:8. Nefiţii au crescut în ticăloşie, iar Mormon a refuzat să-i conducă, **Morm.** 3:9–11. Toţi nefiţii, în afară de douăzeci şi patru, au fost ucişi, **Morm.** 6:7–15. Fiece nefit care nu a vrut să-L nege pe Hristos a fost omorât, **Moro.** 1:2. Nefiţii au fost nimiciţi din cauza nedreptăţilor şi ticăloşiilor lor, **D&L** 3:18. Păziţi-vă de mândrie, de teamă să nu deveniţi asemeni nefiţilor, **D&L** 38:39.

NEFTALI. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Al cincilea dintre cei doisprezece fii ai lui Iacov şi al doilea copil al Bilhei, slujnica Rahelei (Gen. 30:7–8). Neftali a avut patru fii (1 Cron. 7:13).

Tribul lui Neftali: Binecuvântarea lui Iacov către Neftali este consemnată în Genesa 49:21. Binecuvântarea lui Moise asupra tribului este consemnată în Deuteronom 33:23.

NEGHINĂ

Iarbă sau buruiană otrăvitoare, care se aseamănă ca aspect cu grâul. Nu poate fi deosebită de grâu decât ajunsă la maturitate (Mat. 13:24–30; D&L 86:1–7).

NEHOR. *Vezi, de asemenea,* Antihrist; Vicleşug preoţesc

Un om rău din Cartea lui Mormon. Nehor a fost unul dintre primii care au practicat vicleşuguri preoţeşti printre nefiţi. După ce a predat doctrină falsă şi l-a omorât pe Ghedeon, Nehor a fost executat pentru crimele sale (Alma 1). Tovarăşii lui Nehor au continuat practicile şi învăţăturile lui rele mult timp după ce Nehor a murit.

Alma şi Amulec au fost întemniţaţi de un judecător după ordinul lui Nehor, **Alma** 14:14–18. Cei ce au fost ucişi au fost din credinţa lui Nehor, **Alma** 16:11. Mulţi erau după ordinul nehorilor, **Alma** 21:4. Cel mai mare număr dintre acei care îşi ucideau fraţii erau din ordinul nehorilor **Alma** 24:28.

NEMURITOR, NEMURIRE. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Înviere; Muritor, viaţă muritoare; Salvare

Condiţia de a trăi pentru totdeauna în starea de înviere, nesupus morţii fizice.

A înviat, **Marcu** 16:6. Tot aşa, toţi vor învia în Hristos, **1 Cor.** 15:22. Moartea este înghiţită atunci când trupul muritor se va îmbrăca în nemurire, **1 Cor.** 15:53–54. Hristos a nimicit moartea şi a adus nemurirea, **2 Tim.** 1:10. Nemurirea este reîntregirea spiritului şi a trupului, **2 Ne.** 9:13. Spiritele unite cu trupurile lor devin nemuritoare şi nu vor mai muri niciodată, **Alma** 11:45. Cei credincioşi vor fi încoronaţi cu nemurire şi viaţă veşnică, **D&L** 75:5. Pământul va fi sfinţit şi nemuritor, **D&L** 77:1 (D&L 130:9). Lucrarea şi slava lui Dumnezeu este să aducă nemurirea şi viaţa veşnică omului, **Moise** 1:39.

NEPRIHĂNIRE, NEPRIHĂNIT. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Sfinţire

A fi iertat de pedeapsa pentru păcat şi declarat fără de vină. O persoană este făcută neprihănită prin harul Salvatorului, prin credinţă în El. Această credinţă este demonstrată prin pocăinţă şi supunere faţă de legile şi rânduielile Evangheliei. Ispăşirea lui Isus Hristos face posibil ca omenirea să se pocăiască şi să fie făcută neprihănită sau să fie iertată de pedeapsa pe care altfel ar fi primit-o.

În Domnul va fi făcut neprihănit întreg Israelul, **Isa.** 45:25. Nu cei ce aud, ci cei ce împlinesc legea sunt neprihăniţi, **Rom.** 2:13. Omul este făcut neprihănit prin sângele lui Hristos, **Rom.** 5:1–2, 9. Sunteţi socotiţi neprihăniţi în numele lui Isus Hristos, **1 Cor.** 6:11. Socotiţi neprihăniţi prin harul Lui, vom fi făcuţi moştenitori, **Tit.** 3:7. N-a fost Avraam, tatăl nostru, socotit neprihănit prin fapte? **Iac.** 2:21. Prin fapte este omul socotit neprihănit şi nu doar prin credinţă, **Iac.** 2:14–26. Prin lege nici un trup nu este nevinovat, **2 Ne.** 2:5. Slujitorul Meu cel drept pe mulţi îi va face neprihăniţi, căci El va purta fărădelegile lor, **Mosia** 14:11 (Isa. 53:11). Puteţi spune voi că veşmintele v-au fost curăţate prin Hristos? **Alma** 5:27. Neprihănirea prin harul lui Isus Hristos este adevărată, **D&L** 20:30–31 (D&L 88:39). Prin Spirit sunteţi socotiţi neprihăniţi, **Moise** 6:60.

NESFÂNT. *Vezi* Necuvios

NEVINOVĂŢIE, NEVINOVAT

Fără vină sau fără păcat.

Înainte de cădere, Adam şi Eva se aflau într-o stare de nevinovăţie, **2 Ne.** 2:23. Sângele celor nevinovaţi va sta ca martor, **Alma** 14:11. Fiecare spirit al omului era inocent la început, **D&L** 93:38. Cei nevinovaţi nu vor fi condamnaţi cu cei nedrepţi, **D&L** 104:7. Joseph şi Hyrum Smith erau nevinovaţi de orice crimă, **D&L** 135:6–7. Copiii sunt puri de la crearea lumii, de la întemeierea lumii, **Moise** 6:54.

NICODIM. *Vezi, de asemenea,* Farisei

Personaj din Noul Testament - un conducător drept al iudeilor (probabil din Sinedriu) şi un fariseu (Ioan 3:1).

El a vorbit cu Isus noaptea, **Ioan** 3:1–21. El L-a apărat pe Hristos în faţa fariseilor, **Ioan** 7:50–53. El a adus miresme la înmormântarea lui Isus, **Ioan** 19:39–40.

NIMICITOR. *Vezi, de asemenea,* Diavol

Satana este nimicitorul.

Domnul nu va lăsa ca nimicitorul să vină în casele voastre, **Ex.** 12:23. Nimicitorul călăreşte pe suprafaţa apelor, **D&L** 61:19. Santinela ar fi putut salva via mea din mâinile nimicitorului, **D&L** 101:51–54.

NINIVE. *Vezi, de asemenea,* Asiria; Iona

În Vechiul Testament, capitala Asiriei, şi, vreme de mai bine de 200 de ani, un mare centru comercial pe ţărmul de est al râului Tigru. A căzut odată cu imperiul asirian, în anul 606 î.H.

Sanherib, împăratul Asiriei, a locuit la Ninive, **2 Regi** 19:36. Iona a fost trimis să cheme oraşul la pocăinţă, **Iona** 1:1–2 (Iona 3:1–4). Oamenii din Ninive s-au pocăit, **Iona** 3:5–10. Hristos a folosit Ninive ca exemplu de pocăinţă pentru Evrei, **Mat.** 12:41.

NOE, FIUL LUI ZENIF

Un rege rău din Cartea lui Mormon. El a domnit peste un grup de nefiţi în ţara lui Nefi.

Noe a comis multe păcate, **Mosia** 11:1–15. El a poruncit să fie ucis profetul Abinadi, **Mosia** 13:1 (Mosia 17:1, 5–20). Noe a murit prin foc, **Mosia** 19:20.

NOE, PATRIARH BIBLIC. *Vezi, de asemenea,* Arca; Curcubeu; Gavril; Potopul lui Noe

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Lameh şi cel de al zecelea patriarh de

la Adam (Gen. 5:29–32). El a mărturisit despre Hristos şi a propovăduit pocăinţa către o generaţie ticăloasă. Când oamenii au respins mesajul lui, Dumnezeu i-a poruncit să construiască o arcă pentru a-şi adăposti familia şi toate animalele, când pământul avea să fie distrus de potop pentru a-i nimici pe cei răi (Gen. 6:13–22; Moise 8:16–30). Profetul Joseph Smith ne-a învăţat că Noe este îngerul Gavril şi stă alături de Adam în deţinerea cheilor salvării.

El şi fiii lui, Iafet, Şem şi Ham, şi soţiile lor au fost salvaţi, când au construit o arcă la porunca lui Dumnezeu, **Gen.** 6–8 (Evr. 11:7; 1 Pet. 3:20). Domnul a reînnoit cu Noe legământul pe care îl făcuse cu Enoh, **Gen.** 9:1–17 (Moise 7:49–52; TJS, Gen. 9:15, 21–25). Noe a fost rânduit în preoţie când avea zece ani de către Matusala, **D&L** 107:52. Oamenii au încercat să-i ia viaţa, dar l-a salvat puterea lui Dumnezeu, **Moise** 8:18. El a devenit predicator al dreptăţii şi a predicat Evanghelia lui Isus Hristos, **Moise** 8:19, 23–24 (2 Pet. 2:5).

NOUL IERUSALIM.

Un loc în care se vor aduna sfinţii şi Hristos va domni personal cu ei în timpul Mileniului. Sionul (Noul Ierusalim) va fi construit pe continentul american şi pământul va fi reînnoit şi va primi gloria paradisului (A de C 1:10). Se mai referă la un oraş sfânt care va coborî din cer la începutul Mileniului.

Legea va înainta din Sion, **Mica** 4:2. Numele cetăţii Dumnezeului meu este Noul Ierusalim, **Apoc.** 3:12. Ioan a văzut oraşul sfânt, Noul Ierusalim, **Apoc.** 21:1–5. Eu voi întemeia acest popor în ţara aceasta şi el va fi un Nou Ierusalim, **3 Ne.** 20:22. Un Nou Ierusalim va fi clădit în America, **Eter** 13:3–6, 10. Oraşul Noului Ierusalim va fi pregătit, **D&L** 42:9, 35, 62–69. Sfinţii să se adune şi să construiască Noul Ierusalim, **D&L** 45:63–75. Noul Ierusalim are să fie construit în Missouri, **D&L** 84:1–5 (D&L 57:1–3). Mielul va sta pe Muntele Sion şi deasupra sfintei cetăţi, Noul Ierusalim, **D&L** 133:56. Tabernacolul Meu va fi numit Sion, un Nou Ierusalim, **Moise** 7:62.

NOUL ŞI NEPIERITORUL LEGĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* Legământ

Reprezintă plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos (D&L 66:2). Este nou de fiecare dată când este iarăşi dezvăluit după o perioadă de apostazie. Este nepieritor în sensul că este legământul lui Dumnezeu şi el a adus bucurie în timpul fiecărei dispensaţii a Evangheliei în care oamenii au fost dornici să-l primească. Noul şi nepieritorul legământ a fost din nou revelat oamenilor pe pământ de către Isus Hristos prin profetul Joseph Smith. El conţine rânduieli sacre administrate prin autoritatea preoţiei—cum ar fi botezul şi căsătoria în templu—care asigură salvarea, nemurirea şi viaţa veşnică pentru om. Când oamenii acceptă Evanghelia şi promit să ţină poruncile lui Dumnezeu, Dumnezeu face legământ pentru a le da binecuvântările noului şi nepieritorului Său legământ.

Voi stabili legământul Meu între Mine şi tine, **Gen.** 17:7. El va avea legământul unei preoţii nepieritoare, **Num.** 25:13. Oamenii au schimbat rânduielile şi au încălcat legământul nepieritor, **Isa.** 24:5 (D&L 1:15). Voi face un legământ nepieritor cu tine, **Isa.** 55:3 (Ier. 32:40). Va fi un legământ nepieritor, **Ezec.** 37:26. Domnul a făcut un legământ nou, iar cel vechi a trecut, **Evr.** 8:13. Isus este mijlocitorul noului legământ, **Evr.** 12:24 (D&L 76:69). Acesta este noul şi nepieritorul legământ, **D&L** 22:1. Am trimis în lume nepieritorul Meu legământ, **D&L** 45:9 (D&L 49:9). Domnul a trimis deplinătatea Evangheliei Lui, legământul Lui nepieritor, **D&L** 66:2 (D&L 133:57). Pentru a obţine cel mai înalt grad în împărăţia celestială, un bărbat trebuie să intre în noul şi nepieritorul legământ al căsătoriei, **D&L** 131:1–2. Noul şi nepieritorul legământ a fost instituit pentru plenitudinea slavei Domnului, **D&L** 132:6, 19.

NOUL TESTAMENT. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Scripturi

O culegere de scrieri inspirate (originale în limba greacă) despre viaţa şi slujirea lui Isus Hristos, a Apostolilor şi a altor discipoli ai lui Isus Hristos. În mod obişnuit, Noul Testament este împărţit în: Evanghelii, Fapte, epistolele lui Pavel, epistolele generale şi cartea Apocalipsei.

Cele patru Evanghelii—cărţile lui Mat., Marcu, Luca şi Ioan—sunt relatări despre viaţa lui Hristos. Cartea Faptelor Apostolilor consemnează istoria Bisericii şi a Apostolilor, mai ales călătoriile misionare ale lui Pavel, după moartea lui Hristos. Scrisorile lui Pavel dau instrucţiuni conducătorilor şi membrilor Bisericii. Celelalte scrisori au fost scrise de alţi Apostoli şi ele dau sfaturi suplimentare sfinţilor din vechime. Cartea Apocalipsei, care a fost scrisă de către Apostolul Ioan, conţine mai ales profeţii referitoare la ultimele zile.

NUMELE BISERICII. *Vezi* Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă; Biserica, Numele ei

NUMERI. *Vezi, de asemenea,* Pentateuh

A patra carte din Vechiul Testament. Moise a scris cartea Numeri. Cartea Numeri relatează istoria călătoriei lui Israel de la Muntele Sinai la câmpiile Moabului, pe marginea Canaanului. Una dintre cele mai importante lecţii pe care le dă este aceea în care se arată că poporul lui Dumnezeu trebuie să meargă în credinţă, încrezându-se în promisiunile Lui pentru a continua cu succes. Ea relatează despre pedeapsa lui Dumnezeu asupra Israelului pentru nesupunere şi oferă informaţii despre legile israelite. Numele cărţii vine de la numărătoarea pe care o implică un recensământ (Num. 1–2, 26).

Capitolele 1–10 povestesc pregătirea israeliţilor de a pleca din Sinai. Capitolele 11–14 descriu marşul în sine, trimiterea iscoadelor în Canaan şi refuzul Israelului de a intra în pământul făgăduinţei. Capitolele 15–19 menţionează diferite legi şi evenimente istorice. Capitolele 20–36 sunt istoria ultimului an al poporului în pustietate.

OAMENI. *Vezi* Om, oameni

OBADIA

Profet în Vechiul Testament care a prezis osândirea Edomului. El a profeţit, probabil, în timpul domniei lui Iehoram (848–844 î.H.) sau în timpul invaziei babiloniene din 586 î.H.

Cartea lui Obadia: Carte în Vechiul Testament. Are doar un singur capitol. În acesta, Obadia a scris despre căderea Edomului şi a profeţit că pe Muntele Sion vor sta salvatori.

OBED. *Vezi, de asemenea,* Boaz; Rut

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Boaz şi Rut şi tatăl lui Isai, care a devenit tatăl regelui David (Rut 4:13–17, 21–22).

OCHIUL, OCHI

În scripturi, ochiul este adesea folosit ca simbol al abilităţii unei persoane de a primi lumina lui Dumnezeu. Simbolic, ochiul unei persoane arată condiţia spirituală şi o înţelegere a lucrurilor lui Dumnezeu.

Porunca Domnului este curată, luminând ochiul, **Ps.** 19:8. Cel fără minte are ochi şi nu vede, **Ier.** 5:21 (Marcu 8:18). Lumina trupului este ochiul, **Mat.** 6:22 (Luca 11:34; 3 Ne. 13:22; D&L 88:67). Binecuvântaţi sunt ochii voştri, căci ei văd, **Mat.** 13:16. Ochii înţelegerii voastre vor fi luminaţi, **Ef.** 1:17–18. Vai de cei înţelepţi în proprii lor ochi, **2 Ne.** 15:21 (Isa. 5:21). Ei au început să postească şi să se roage ca să se deschidă ochii poporului, **Mosia** 27:22. Satana le-a orbit ochii, **3 Ne.** 2:2. Nimeni nu are putere să dezvăluie Cartea lui Mormon, decât dacă are ochiul îndreptat numai către slava lui Dumnezeu, **Morm** 8:15. Prin puterea Spiritului ochii ne-au fost deschişi şi înţelegerea noastră luminată, **D&L** 76:12. Lumina vine prin intermediul Aceluia care vă luminează ochii, **D&L** 88:11. Dacă ochiul vă este

îndreptat către slava Mea, trupurile voastre se vor umple în întregime cu lumină, **D&L** 88:67.

ODIHNĂ. *Vezi, de asemenea*, Pace; Ziua de Sabat

Mulţumirea dată de pace şi de eliberarea de griji şi necazuri. Domnul a promis o astfel de odihnă în această viaţă celor ce Îl urmează cu credinţă. De asemenea, El a pregătit un loc de odihnă pentru ei în viaţa viitoare.

Voi merge cu tine şi îţi voi da odihnă, **Ex.** 33:14. Veniţi la Mine toţi cei trudiţi şi împovăraţi şi Eu vă voi da odihnă, **Mat.** 11:28–29. Am trudit ca ei să poată intra în odihna Lui, **Iacov** 1:7 (Evr. 4:1–11). Oricine se va pocăi va intra în odihna Mea, **Alma** 12:34. Au fost nespus de mulţi cei care au fost făcuţi puri şi au intrat în odihna Domnului, **Alma** 13:12–16. Paradisul este o stare de odihnă, **Alma** 40:12 (Alma 60:13). Nimic nu va intra în odihna Lui, în afară de aceia care şi-au spălat veşmintele în sângele Meu, **3 Ne.** 27:19. Predicaţi pocăinţa acestor oameni, ca să vă puteţi odihni cu ei în împărăţia Tatălui Meu, **D&L** 15:6 (D&L 16:6). Aceia care mor se vor odihni după toate muncile lor, **D&L** 59:2 (Apoc. 14:13). Odihna Domnului este plenitudinea gloriei Lui, **D&L** 84:24.

(A) OFENSA

A încălca o lege divină, a păcătui sau a pricinui neplăcere sau injurie; de asemenea, a nu face pe plac sau a supăra.

Fraţii nedreptăţiţi sunt mai greu de câştigat decât o cetate înstărită, **Prov.** 18:19. Dacă ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l, **Mat.** 5:29. Oricine va face să păcătuiască pe oricare dintre aceşti micuţi care cred în Mine, era mai bine să se fi înecat în mare, **Mat.** 18:6 (D&L 121:19–22). Dacă fratele sau sora ta te ofensează şi recunoaşte, te vei împăca, **D&L** 42:88. Cu nimic nu îl supără omul pe Dumnezeu sau împotriva nimănui nu este aprinsă mânia Sa decât împotriva acelora care nu recunosc mâna Lui şi nu se supun poruncilor Lui, **D&L** 59:21.

OFICIU, OFICIANT. *Vezi, de asemenea*, Preoţie; (a) Rândui, rânduire

Poziţie de autoritate sau de răspundere într-o organizaţie, folosită adesea în scripturi pentru a desemna o funcţie de autoritate preoţească; poate desemna, de asemenea, îndatoririle încredinţate poziţiei sau persoanei care deţine poziţia.

Nu toate mădularele au aceeaşi slujbă, **Rom.** 12:4. Ne-am mărit slujba noastră faţă de Domnul, **Iacov** 1:19. Melhisedec a primit oficiul marii preoţii, **Alma** 13:18. Oficiul slujirii îngerilor este să cheme oamenii la pocăinţă, **Moro.** 7:31. Nici o persoană nu trebuie să fie rânduită într-un oficiu în această Biserică fără votul Bisericii, **D&L** 20:65. Fiecare să-şi îndeplinească oficiul lui, **D&L** 84:109. Există preşedinţi sau oficianţi care prezidează numiţi dintre aceia care au fost rânduiţi în oficii în aceste două preoţii, **D&L** 107:21. Sunt descrise îndatoririle acelora care prezidează peste oficiile cvorumurilor preoţiei, **D&L** 107:85–98. Fiecare om să-şi înveţe îndatorirea sa în oficiul în care este numit, **D&L** 107:99–100. Vă dau vouă oficianţii aparţinând preoţiei Mele, **D&L** 124:123.

OFRANDĂ. *Vezi, de asemenea*, Bunăstare; Jertfă; Milostenie, pomană; (a) Posti, post; Zeciuială

Dar pentru Domnul. Vechiul Testament a folosit adesea cuvântul referindu-se la jertfe sau arderi. Astăzi, Biserica foloseşte ofrandele de post şi alte daruri făcute de bunăvoie (inclusiv timp, talente, bunuri) pentru a-i ajuta pe cei săraci şi pentru alte cauze demne.

M-aţi înşelat de zeciuielile şi darurile de mâncare, **Mal.** 3:8–10. Du-te mai întâi de împacă-te cu fratele tău si apoi adu-ţi darul, **Mat.** 5:23–24. Oferiţi-i sufletele voastre în întregime ca o jertfă lui Hristos, **Omni** 1:26. Dacă un om oferă un dar fără adevărată intenţie,

atunci nu va profita de nimic, **Moro.** 7:6. Cheile preoţiei nu vor mai fi luate niciodată, până ce fiii lui Levi nu vor oferi din nou ofrandă Domnului în neprihănire, **D&L** 13:1. În acea zi, în ziua Domnului, vei oferi Celui Prea Înalt ofrandele şi sacramentele, **D&L** 59:12. Să-i aducem Domnului, ca Biserică şi ca oameni o ofrandă în dreptate, **D&L** 128:24.

OM, OAMENI. *Vezi, de asemenea,* Crearea spirituală; Dumnezeu, Dumnezeire; Fii şi fiice ale lui Dumnezeu; Spirit

Se referă la întreaga omenire, atât la bărbaţi, cât şi la femei. Toţi bărbaţii şi femeile sunt adevăratele odrasle spirituale ale Tatălui Ceresc. Când se nasc în viaţa muritoare, ei primesc trupuri fizice, muritoare. Aceste trupuri au fost create după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu (Gen. 1:26–27). Bărbaţii şi femeile care sunt credincioşi în primirea rânduielilor necesare, care ţin legămintele lor şi se supun poruncilor lui Dumnezeu vor intra în exaltarea lor şi vor deveni asemănători lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul şi asemănarea Lui, **Gen.** 1:27 (Mosia 7:27; D&L 20:17–18). Ce este omul ca să Te gândeşti la el? **Ps.** 8:4–5. Blestemat să fie omul care se încrede în om şi se sprijină pe un muritor, **Ier.** 17:5 (2 Ne. 4:34; 28:26, 31). Când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc, **1 Cor.** 13:11. Oamenii sunt ca să poată avea bucurie, **2 Ne.** 2:25. Omul prin firea lui este duşman al lui Dumnezeu, **Mosia** 3:19. Ce fel de oameni ar trebui să fiţi voi? **3 Ne.** 27:27. Nu lucrarea lui Dumnezeu este împiedicată de a fi împlinită, ci lucrarea oamenilor, **D&L** 3:3. Nu trebuia să-ţi fie frică mai mult de om decât de Dumnezeu, **D&L** 3:7 (D&L 30:11; 122:9). Toate lucrurile sunt făcute pentru beneficiul omului, **D&L** 59:18. Eu ştiu că omul nu este nimic, **Moise** 1:10. Aceasta este lucrarea şi slava lui Dumnezeu—să realizeze nemurirea şi viaţa veşnică a omului, **Moise** 1:39.

Omul, copil de spirit al Tatălui Ceresc: Ei au căzut cu feţele la pământ şi au zis: Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor oricărui trup, **Num.** 16:22 (Num. 27:16). Voi sunteţi copiii Domnului Dumnezeului vostru, **Deut.** 14:1. Sunteţi dumnezei, toţi sunteţi fii ai Celui Prea Înalt, **Ps.** 82:6. Copiii Dumnezeului Celui viu, **Osea** 1:10. Nu avem noi toţi un singur Tată? Nu ne-a făcut un singur Dumnezeu? **Mal.** 2:10. Suntem de neam din Dumnezeu, **Fapte** 17:29. Însuşi Spiritul adevereşte că noi suntem copii ai lui Dumnezeu, **Rom.** 8:16. Să ne supunem Tatălui spiritelor, **Evr.** 12:9. Spiritele tuturor oamenilor sunt luate acasă la acel Dumnezeu care le-a dat lor viaţă, **Alma** 40:11. Locuitorii lumilor sunt născuţi ca fii şi fiice ale lui Dumnezeu, **D&L** 76:24. Omul era la început cu Tatăl, **D&L** 93:23, 29. Dumnezeu a creat toţi oamenii spiritual, înainte ca ei să se afle pe faţa pământului, **Moise** 3:5–7. Eu sunt Dumnezeu; Eu am făcut lumea şi oamenii înainte ca ei să fie în carne, **Moise** 6:51.

Omul, posibilitatea de a deveni asemănători Tatălui Ceresc: Fiţi dar desăvârşiţi ca Tatăl vostru, **Mat.** 5:48 (3 Ne. 12:48). Nu este scris în legea voastră că sunteţi dumnezei? **Ioan** 10:34 (D&L 76:58). Putem deveni moştenitori ai lui Dumnezeu şi împreună moştenitori cu Hristos, **Rom.** 8:17. Tu eşti fiu şi, dacă eşti fiu, eşti şi moştenitor al lui Dumnezeu prin Hristos, **Gal.** 4:7. Când Se va arăta El, vom fi ca El, **1 Ioan** 3:2. Celui ce va birui, îi voi da să şadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, **Apoc.** 3:21. I-am făcut să devină fiii lui Dumnezeu, **3 Ne.** 9:17. Aceia care moştenesc împărăţia celestială sunt dumnezei, chiar fiii lui Dumnezeu, **D&L** 76:50, 58. Atunci vor fi ei dumnezei, deoarece au toată puterea, **D&L** 132:20.

OMEGA. *Vezi* Alfa şi Omega; Isus Hristos

OMNER. *Vezi, de asemenea,* Mosia, Fiii lui; Mosia, fiul lui Beniamin;

În Cartea lui Mormon, un fiu al Regelui

Mosia. Omner a mers împreună cu fraţii lui pentru a predica lamaniţilor (Mosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

OMNI

Păstrător de însemnări, nefit, din Cartea lui Mormon, care a scris aproximativ în 361 î.H. (Iarom 1:15; Omni 1:1–3).

Cartea lui Omni: O carte tradusă de pe plăcile mici ale lui Nefi în Cartea lui Mormon. Cartea are doar un singur capitol care conţine o relatare despre războaiele dintre nefiţi şi lamaniţi. Omni a scris doar primele trei versete din carte. Plăcile au fost apoi trecute, pe rând, lui Amaron, Semis, Abinadom şi, în final, lui Amalechi. Amalechi a predat plăcile regelui Beniamin, rege în Zarahemla.

OMNIPOTENT. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Caracteristică divină de a avea toată puterea (Gen. 18:14; Alma 26:35; D&L 19:1–3).

OMNIPREZENT. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Capacitatea lui Dumnezeu de a fi prezent peste tot prin Spiritul Său (Ps. 139:7–12; D&L 88:7–13, 41).

(A) OMORÎ. *Vezi, de asemenea,* Cain; Pedeapsă capitală

A omorî o persoană în mod nelegiuit şi intenţionat. Omorul este un păcat condamnat din cele mai vechi timpuri (Gen. 4:1–12; Moise 5:18–41).

Dacă varsă cineva sângele omului, şi sângele lui să fie vărsat de om, **Gen.** 9:6 (TJS, Gen. 9:12–13; Ex. 21:12; Alma 34:12). Să nu ucizi, **Ex.** 20:13 (Deut. 5:17; Mat. 5:21–22; Mosia 13:21; D&L 59:6). Isus a spus: să nu ucizi, **Mat.** 19:18. Ucigaşii vor avea partea lor la a doua moarte, **Apoc.** 21:8. Sunteţi ucigaşi în inimile voastre, **1 Ne.** 17:44. Vai de cel criminal care ucide cu bună-ştiinţă, **2 Ne.** 9:35. Dumnezeu a poruncit ca oamenii să nu ucidă, **2 Ne.** 26:32. Omorul este o urâciune pentru Domnul, **Alma** 39:5–6. Cel care ucide nu va avea iertare, **D&L** 42:18. Orice persoană care ucide va fi predată legilor ţinutului, **D&L** 42:79.

OMUL FIRESC. *Vezi, de asemenea,* Carnal; Căderea lui Adam şi a Evei; Născut din nou, născut din Dumnezeu

O persoană care alege să fie influenţată de pasiuni, dorinţe, pofte şi simţurile cărnii mai mult decât de îndemnurile Spiritului Sfânt. O astfel de persoană poate înţelege lucrurile fizice, dar nu lucrurile spirituale. Toţi oamenii sunt carnali, sau muritori, datorită căderii lui Adam şi a Evei. Fiecare persoană trebuie să se nască din nou prin Ispăşirea lui Isus Hristos pentru a înceta să fie om firesc.

Omul firesc nu primeşte lucrurile Duhului, **1 Cor.** 2:14. Omul firesc este potrivnic lui Dumnezeu şi trebuie dat deoparte, **Mosia** 3:19. Acela care persistă în starea lui carnală rămâne în starea decăzută, **Mosia** 16:5 (Alma 42:7–24; D&L 20:20). Ce om prin firea lui cunoaşte aceste lucruri? **Alma** 26:19–22. Oamenii care sunt într-o stare a firii sau într-o stare carnală sunt fără Dumnezeu în lume, **Alma** 41:11. Din cauza păcatului său, omul a devenit mort din punct de vedere spiritual, **D&L** 29:41. Nici un om prin firea lui nu poate suporta prezenţa lui Dumnezeu, **D&L** 67:12. Şi omul a început să fie carnal, senzual şi diabolic, **Moise** 5:13 (Moise 6:49).

OMUL SFINŢENIEI. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire; Fiul Omului; Tatăl din Cer

Alt nume dat lui Dumnezeu Tatăl (Moise 6:57).

(A) ONORA. *Vezi* (a) Cinsti

OPOZIŢIE. *Vezi* Adversitate

ORDINUL UNIT. *Vezi, de asemenea,* (a) Consacra, legea consacrării

Organizaţie prin care sfinţii din zilele timpurii ale Bisericii restaurate căutau să trăiască legea consacrării. Oamenii

împărţeau între ei proprietatea, bunurile şi profiturile, primind aceste lucruri potrivit cu nevoile şi necesităţile lor (D&L 51:3; 78:1–15; 104).

În lucrurile temporale voi trebuie să fiţi egali, **D&L** 70:14. Sfinţii aveau să fie organizaţi ca să fie egali în toate lucrurile, **D&L** 78:3–11 (D&L 82:17–20). Domnul a dat ordinului unit o revelaţie şi o poruncă, **D&L** 92:1. John Johnson trebuie să devină membru al ordinului unit, **D&L** 96:6–9. Domnul a dat instrucţiuni generale pentru funcţionarea ordinului unit, **D&L** 104. Poporul Meu nu este unit potrivit unirii cerute de împărăţia celestială, **D&L** 105:1–13.

OSANA

Cuvânt din ebraică având înţelesul de „te rugăm, salvează-ne"; este folosit în preamărire şi în rugăciune.

La Sărbătoarea Tabernacolelor, care celebra mântuirea Israelului de către Domnul spre pământul făgăduit, oamenii intonau cuvintele Psalmului 118 şi fluturau ramuri de palmier.

La intrarea triumfătoare a Domnului în Ierusalim, mulţimile au strigat „Osana" şi au aruncat ramuri de palmier pentru ca Isus să păşească pe ele, demonstrând astfel că înţelegeau că Isus era acelaşi Domn care mântuise Israelul în vechime (Ps. 118:25–26; Mat. 21:9, 15; Marcu 11:9–10; Ioan 12:13). Aceşti oameni au recunoscut în Hristos pe mult aşteptatul Mesia. Cuvântul *osana* a devenit o sărbătorire a lui Mesia în toate timpurile (1 Ne. 11:6; 3 Ne. 11:14–17). Strigătul osana a fost inclus în dedicarea Templului de la Kirtland (D&L 109:79) şi, acum, face parte din dedicarea templelor moderne.

OSÂNDĂ. *Vezi* Condamnare

OSEA

Profet din Vechiul Testament care a profeţit în regatul de nord al Israelului în timpul ultimei părţi a domniei lui Ieroboam II. El a trăit într-o perioadă de declin şi ruină naţională ca urmare a păcatelor lui Israel.

Cartea lui Osea: Tema de bază a cărţii este dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Lui. Toate pedepsele Lui erau date din dragoste, iar restaurarea Israelului se va datora dragostei Lui (Osea 2:19; 14:4). Prin contrast, Osea arată trădarea şi necredinţa lui Israel. Cu toate acestea Dumnezeu poate aştepta mântuirea finală a lui Israel (Osea 11:12–14:9).

PACE. *Vezi, de asemenea,* Făcător de pace; Mileniu; Odihnă

În scripturi, pace poate însemna fie eliberarea de orice conflict sau tulburare, fie calmul interior şi alinarea născute din Spirit, pe care Dumnezeu le dă Sfinţilor Săi credincioşi.

Eliberarea de orice conflict sau tulburare: El face să înceteze războaiele **Ps.** 46:9. Nici nu vor mai învăţa ce e războiul, **Isa.** 2:4. Trăiţi în pace cu toţi oamenii; nu vă răzbunaţi, **Rom.** 12:18–21. Mai era încă pace în ţară, **4 Ne.** 1:4, 15–20. Renunţaţi la război şi proclamaţi pace, **D&L** 98:16. Înălţaţi un steag de pace, **D&L** 105:39.

Pace de la Dumnezeu pentru cei supuşi: Salvatorul va fi numit Prinţul Păcii, **Isa.** 9:6. Nu există pace pentru cei ticăloşi, **Isa.** 48:22. Era o oaste cerească lăudând pe Dumnezeu şi zicând: Glorie lui Dumnezeu din înalturi şi pace pe pământ, **Luca** 2:13–14. Vă las pacea, **Ioan** 14:27. Pacea lui Dumnezeu întrece orice înţelegere, **Filip.** 4:7. Poporul regelui Beniamin a primit pacea conştiinţei, **Mosia** 4:3. Cât de frumoase sunt în munţi picioarele acelora care vestesc pace, **Mosia** 15:14–18 (Isa. 52:7). Alma L-a implorat pe Domnul şi a aflat pacea, **Alma** 38:8. Spiritele celor drepţi sunt primite într-o stare de pace, **Alma** 40:12. Nu ţi-am transmis Eu pace în sufletul tău cu privire la acest subiect? **D&L** 6:23. Umblă în umilinţa ce vine din Spiritul Meu, şi vei avea pacea în Mine, **D&L** 19:23. Cel ce face faptele dreptăţii va primi pace, **D&L** 59:23. Îmbrăcaţi-vă cu legătura caritătii, care este legătura perfecţiunii şi a păcii,

D&L 88:125. Fiul Meu, pacea să fie în sufletul tău, **D&L** 121:7. Găsind mai multă pace, am căutat binecuvântările strămoşilor, **Avr.** 1:2.

PAHORAN

Al treilea şef judecător nefit din Cartea lui Mormon (Alma 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

PARABOLĂ. *Vezi, de asemenea,* Evanghelii—Paralela Evangheliilor

O povestire simplă folosită pentru a ilustra sau a preda un principiu sau un adevăr spiritual. Parabola se bazează pe compararea unui obiect sau eveniment obişnuit cu un adevăr, iar înţelesul sau mesajul anume al unei parabole este deseori ascuns ascultătorilor care nu sunt pregătiţi spiritual să-l primească (Mat. 13:10–17).

Isus predica adesea prin parabole. Pentru lista parabolelor cheie ale lui Isus, vezi „Evanghelii".

PARADIS. *Vezi, de asemenea*, Cer

Acea parte din lumea spiritelor în care spiritele drepte care au plecat din această viaţă aşteaptă învierea trupului. Este o stare de fericire şi de pace.

Paradisul mai este folosit în scripturi cu semnificaţia de lume a spiritelor (Luca 23:43), împărăţia celestială (2 Cor. 12:4) sau starea glorioasă a pământului în timpul Mileniului (A de C 1:10).

Celui care va birui îi voi da să mănânce din pomul vieţii, care este în raiul lui Dumnezeu, **Apoc.** 2:7. Paradisul lui Dumnezeu trebuie să elibereze spiritele celor drepţi, **2 Ne.** 9:13. Spiritele celor drepţi sunt primite într-o stare de fericire, care este numită paradis, **Alma** 40:11–12. Toţi ucenicii lui Isus se duseseră în paradisul lui Dumnezeu, în afară de trei, **4 Ne.** 1:14. Curând voi merge să mă odihnesc în paradisul lui Dumnezeu, **Moro.** 10:34. Hristos a slujit spiritelor drepte în paradis, **D&L** 138.

PARTRIDGE, EDWARD

Membru şi conducător din vremurile timpurii ale Bisericii după restaurarea ei în epoca modernă. Edward Partridge a slujit ca primul episcop al Bisericii (D&L 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

PAŞTE. *Vezi, de asemenea,* Cina cea de taină; Mielul lui Dumnezeu

Sărbătoarea Paştelui a fost instituită pentru a-i ajuta pe copiii lui Israel să-şi amintească de vremea când îngerul distrugător a trecut peste casele lor şi i-a scăpat de egipteni (Ex. 12:21–28; 13:14–15). Mieii fără de pată, al căror sânge era folosit ca semn de salvare a Israelului în vechime, îl simbolizează pe Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, a cărui jertfă a mântuit întreaga omenire.

Aceasta este rânduiala Paştelui, **Ex.** 12:43. Isus şi Apostolii Lui au ţinut Paştele la Cina cea de taină, **Mat.** 26:17–29 (Marcu 14:12–25). Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, **Ioan** 1:29, 36. Hristos, Paştele nostru, este jertfit pentru noi, **1 Cor.** 5:7. Suntem mântuiţi prin sângele lui Hristos, ca de al unui miel fără de pată, **1 Pet.** 1:18–19. Aveţi credinţă în Mielul lui Dumnezeu care ia păcatele lumii, **Alma** 7:14. Sfinţii care trăiesc după Cuvântul de Înţelepciune să fie păstraţi, aşa cum au fost copiii Israelului, **D&L** 89:21. Mielul este ucis de la întemeierea lumii, **Moise** 7:47.

PAŞTE. *Vezi* Isus Hristos; Înviere

PATRIARH, PATRIARHAL. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Evanghelist; Preoţia lui Melhisedec; Tată Muritor

Scripturile vorbesc de două feluri de patriarhi: (1) un oficiu rânduit în Preoţia lui Melhisedec, uneori numit evanghelist; (2) taţi de familie. Patriarhii rânduiţi dau binecuvântări speciale membrilor demni ai Bisericii.

Patriarhi rânduiţi: El a dat pe unii profeţi, pe alţii evanghelişti, **Ef.** 4:11 (A de C 1:6). Este de datoria celor Doisprezece să rânduiască Slujirile Evangheliei,

D&L 107:39. Hyrum poate prelua oficiul preoţiei şi al patriarhului, **D&L** 124:91–92, 124; 135:1.

Taţi: Iacov i-a binecuvântat pe fiii lui şi pe urmaşii lor, **Gen.** 49:11–28. Să vă vorbesc fără sfială despre patriarhul David, **Fapte** 2:29. Lehi şi-a sfătuit şi binecuvântat urmaşii, **2 Ne.** 4:3–11. Am devenit moştenitor legitim, deţinând dreptul care aparţine strămoşilor, **Avr.** 1:2–4.

PATTEN, DAVID W.

Membru în primul Cvorum al celor Doisprezece Apostoli aleşi în zilele din urmă. David Patten a fost primul martir al Bisericii restaurate, fiind ucis în lupta de la Crooked River din Missouri, în 1838.

Chemat să-şi pună treburile în ordine şi să îndeplinească o misiune, **D&L** 114:1. A fost luat la Domnul, **D&L** 124:19, 130.

PAVEL. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel

Apostol din Noul Testament. Numele ebraic al lui Pavel a fost Saul, şi el a fost cunoscut sub acest nume până la începutul misiunii lui printre neamuri. El persecutase, înainte, Biserica, dar a fost convertit la adevărul ei după ce a avut o viziune cu Isus Hristos. Pavel a mers în trei călătorii misionare importante şi a scris multe scrisori către sfinţi. Patrusprezece dintre aceste scrisori formează o parte din Noul Testament de astăzi. În final, el a fost luat prizonier la Roma şi a fost ucis, probabil, în primăvara anului 65 D.H.

A consimţit la uciderea cu pietre a lui Ştefan, **Fapte** 7:57–8:1. I-a persecutat pe sfinţi, **Fapte** 8:3. Călătorea la Damasc când i-a apărut Isus, **Fapte** 9:1–9. A fost botezat de Anania, **Fapte** 9:10–18. După ce s-a retras în Arabia, s-a întors să propovăduiască la Damasc, **Fapte** 9:19–25 (Gal. 1:17). La trei ani după convertire s-a întors în Ierusalim, **Fapte** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). A mers în trei călătorii misionare, propovăduind Evanghelia şi organizând ramuri ale bisericii în diferite părţi ale Imperiului Roman, **Fapte** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Când s-a întors în Ierusalim, după cea de a treia misiune, a fost arestat şi trimis la Cezarea, **Fapte** 21:7–23:35. A rămas prizonier în Cezarea timp de doi ani, **Fapte** 24:1–26:32. A fost trimis la Roma pentru judecată şi a îndurat un naufragiu pe drum, **Fapte** 27:1–28:11.

PĂCAT. *Vezi, de asemenea,* Lucruri abominabile; Murdărie, necurăţenie; Necuvios; Nedrept, nedreptate; (a) Ofensa; Rău, răutate; Răzvrătire-

Nesupunere voită faţă de poruncile lui Dumnezeu.

Cel ce îşi ascunde păcatele, nu va prospera, **Prov.** 28:13. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada, **Isa.** 1:18. Păcătoşii vor muri, iar cei drepţi vor fi salvaţi, **Ezec.** 18. Mielul lui Dumnezeu îndepărtează păcatele lumii, **Ioan** 1:29. Primeşte botezul şi fii spălat de păcate, **Fapte** 22:16. Plata păcatului este moartea, **Rom.** 6:23. Cine ştie să facă bine şi nu face, săvârşeşte un păcat, **Iac.** 4:17. Fă-mă să mă cutremur în faţa păcatului, **2 Ne.** 4:31. Vai de toţi acei care mor în păcatele lor, **2 Ne.** 9:38. Ei nu puteau privi păcatul decât cu silă, **Alma** 13:12. Să nu credeţi că veţi fi restauraţi de la păcat la fericire, **Alma** 41:9–10. Domnul nu poate privi păcatul nici cu cea mai mică îngăduinţă, **Alma** 45:16 (D&L 1:31). Copiii mici nu sunt în stare să comită păcate, **Moro.** 8:8. Pentru a se pocăi, oamenii trebuie să mărturisească şi să se lepede de păcatele lor, **D&L** 58:42–43. Mai mare păcat rămâne la acel care nu iartă, **D&L** 64:9. Acela care păcătuieşte împotriva luminii mai mari, va primi condamnare mai mare, **D&L** 82:3. La acel suflet care păcătuieşte se vor întoarce păcatele de mai înainte, **D&L** 82:7. Când încercăm să ne acoperim păcatele, cerurile se retrag, **D&L** 121:37.

PĂCAT DE NEIERTAT. *Vezi, de asemenea,* Blasfemie; Duhul Sfânt; Fiii pierzaniei; (a) Omorî

Păcatul de a-L nega pe Duhul Sfânt, un păcat care nu poate fi iertat.

Blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor, **Mat.** 12:31–32 (Marcu 3:29; Luca 12:10). Este cu neputinţă pentru aceia care s-au făcut părtaşi Duhului Sfânt şi totuşi au căzut să fie înnoiţi iarăşi şi aduşi la pocăinţă, **Evr.** 6:4–6. Dacă păcătuim de bunăvoie, după ce am primit cunoaşterea adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, **Evr.** 10:26. Dacă Îl tăgădui pe Duhul Sfânt şi ştii că Îl tăgădui, acesta este un păcat care este de neiertat, **Alma** 39:5–6 (Iacov 7:19). Ei nu au nici o iertare, pentru că L-au negat pe Singurul Fiu Născut, pentru că L-au răstignit pentru ei înşişi, **D&L** 76:30–35. Blasfemia împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată, ceea ce înseamnă vărsare de sânge nevinovat după ce aţi primit noul şi nepieritorul Meu legământ, **D&L** 132:26–27.

PĂMÂNT. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creaţie; Lume

Planeta pe care trăim, creată de Dumnezeu prin Isus Hristos pentru a fi folosită de om în timpul încercării lui muritoare. Destinul lui final este să devină slăvit şi exaltat (D&L 77:1–2; 130:8–9). Pământul va deveni o moştenire veşnică pentru acei care au trăit demni de gloria celestială (D&L 88:14–26). Ei se vor bucura de prezenţa Tatălui şi a Fiului (D&L 76:62).

Creat pentru om: Dumnezeu i-a dat omului stăpânire asupra pământului, **Gen.** 1:28 (Moise 2:28). Pământul este al Domnului, **Ex.** 9:29 (Ps. 24:1). Domnul a dat pământul copiilor oamenilor, **Ps.** 115:16. Eu am făcut pământul şi l-am făcut pe om pe el **Isa.** 45:12. Prin puterea cuvântului Lui a venit omul pe pământ, **Iacov** 4:9. Pământul va fi dat acelora care şi-au luat ca îndrumător pe Spiritul Sfânt, **D&L** 45:56–58 (D&L 103:7). Aceia care s-au supus Evangheliei sunt răsplătiţi cu lucrurile bune ale pământului, **D&L** 59:3. Cei săraci şi umili ai pământului îl vor moşteni, **D&L** 88:17 (Mat. 5:5; 3 Ne. 12:5). Vom face un pământ şi îi vom pune la probă, **Avr.** 3:24–25.

O entitate vie: Pământul rămâne veşnic, **Ecl.** 1:4. Marea de sticlă este pământul în starea lui sfinţită, nemuritoare şi veşnică, **D&L** 77:1. Pământul trebuie sfinţit şi pregătit pentru gloria celestială, **D&L** 88:18–19. Pământul a jelit cu putere, **Moise** 7:48.

Despărţirea pământului: Apele să fie adunate împreună într-un singur loc, **Gen.** 1:9. În zilele lui Peleg s-a împărţit pământul, **Gen.** 10:25. După ce apele s-au retras, a devenit un pământ ales, **Et.** 13:2. Pământul va fi aşa cum era înainte de a fi divizat, **D&L** 133:24.

Curăţirea pământului: Ploaia a căzut pe pământ timp de patruzeci de zile, **Gen.** 7:4. Pământul este păstrat pentru focul din ziua judecăţii, **2 Pet.** 3:7. După ziua de azi vine arderea, **D&L** 64:24. Pământul doreşte să fie curăţat de murdărie, **Moise** 7:48.

Starea finală a pământului: Pământul va fi înfăşurat la un loc ca un sul şi va trece, **3 Ne.** 26:3 (D&L 29:23). Vor fi un nou cer şi un nou pământ, **Eter** 13:9 (D&L 29:23). Marea de sticlă este pământul în starea lui sfinţită, nemuritoare şi veşnică, **D&L** 77:1. Pământul trebuie sfinţit şi pregătit pentru gloria celestială, **D&L** 88:18–19. Acest pământ va fi făcut precum cristalul şi va fi un Urim şi Tumim, **D&L** 130:8–9. Pentru o mie de ani se va odihni pământul, **Moise** 7:64. Pământul va fi înnoit, **A de C** 1:10.

PĂMÂNTUL FĂGĂDUINŢEI

Pământuri pe care Domnul le-a făgăduit ca moştenire acelora care Îl urmează cu credinţă şi, adesea, de asemenea, urmaşilor lor. Există mai multe pământuri făgăduite. Deseori, în Cartea lui Mormon, pământul făgăduit despre care se vorbeşte sunt Americile.

Seminţiei tale voi da această ţară, **Gen.** 12:7 (Avr. 2:19). Îţi voi da ţie şi seminţiei tale pământul Canaanului, **Gen.** 17:8 (Gen. 28:13). Moise a specificat graniţele pământului pentru Israel în Canaan, **Num.** 34:1–12 (Num. 27:12). Veţi fi conduşi către un pământ al făgăduinţei **1 Ne.** 2:20 (1 Ne. 5:5). Domnul îi conduce pe cei drepţi spre ţinuturi bogate, **1 Ne.** 17:38. Dacă urmaşii lui Lehi vor ţine poruncile lui Dumnezeu, ei vor prospera pe pământul făgăduinţei, **2 Ne.** 1:5–9. Israel se va întoarce la pământurile lor făgăduite, **2 Ne.** 24:1–2 (Isa. 14:1–2). Orice neam va poseda acest pământ făgăduit, să-L slujească pe Dumnezeu, altfel va fi nimicit, **Eter** 2:9–12. Acesta este pământul făgăduinţei şi locul pentru cetatea Sionului, **D&L** 57:2. Iuda poate începe să se întoarcă pe pământurile lui Avraam, **D&L** 109:64. Noul Ierusalim va fi construit pe continentul american, **A de C** 1:10.

PĂRINŢI. *Vezi, de asemenea,* Mamă; Tată muritor

Taţi şi mame. Soţii şi soţiile demni, care au fost pecetluiţi în căsătorie aşa cum se cuvine, într-un templu al lui Dumnezeu, îşi pot îndeplini rolul de părinţi în toată veşnicia.

Copii, ascultaţi-i pe părinţii voştri, **Ef.** 6:1–3 (Colo. 3:20). Adam şi Eva au fost primii noştri părinţi, **1 Ne.** 5:11. Blestemul poate fi asupra capetelor părinţilor voştri, **2 Ne.** 4:6. Învăţaţi-i pe părinţi că trebuie să se pocăiască şi să fie botezaţi, **Moro.** 8:10. Părinţilor li se porunceşte să-i înveţe pe copiii lor Evanghelia, **D&L** 68:25. Toţi copiii au dreptul la sprijin din partea părinţilor lor, **D&L** 83:4. De păcatele părinţilor nu pot da socoteală copiii, **Moise** 6:54.

PĂSTOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Păstorul cel Bun

Simbolic, o persoană care se îngrijeşte de copiii Domnului.

Domnul este păstorul meu, **Ps.** 23:1. Păstorii trebuie să hrănească turma, **Ezec.** 34:2–3.

PĂSTORUL CEL BUN. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Isus Hristos este Păstorul cel Bun. În mod simbolic, urmaşii Lui sunt asemănători oilor asupra cărora veghează Isus.

Domnul este păstorul meu, **Ps.** 23:1. El Îşi va hrăni turma ca un păstor, **Isa.** 40:11. Aşa voi cerceta Eu oile Mele, **Ezec.** 34:12. Eu sunt Păstorul cel bun, **Ioan** 10:14–15, Isus este marele Păstor al oilor, **Evr.** 13:20. El Îşi numără oile şi ele Îl cunosc, **1 Ne.** 22:25. Păstorul cel bun vă cheamă în numele Lui, care este Hristos. **Alma** 5:38, 60. Va fi o singură turmă şi un singur Păstor, **3 Ne.** 15:21 (Ioan 10:16).

(A) PĂZI, PĂZITORI. *Vezi, de asemenea,* (a) Preveni, prevenire

A fi vigilent, a apăra. O persoană care păzeşte şi se supune, este gata şi pregătită. Păzitorii sunt conducători chemaţi de către reprezentanţii Domnului pentru a avea anumite răspunderi pentru bunăstarea celorlalţi. Aceia chemaţi să fie conducători au o răspundere deosebită de a fi, de asemenea, păzitori pentru restul lumii.

Te-am făcut păzitor, **Ezec.** 3:17–21. Păzitorii care ridică glasul prevenitor îşi salvează propriile suflete, **Ezec.** 33:7–9. Vegheaţi dar, pentru că nu ştiţi ceasul când va veni Domnul, **Mat.** 24:42–43 (Mat. 25:13; Marcu 13:35–37; D&L 133:10–11). Vegheaţi şi rugaţi-vă, ca să nu intraţi în ispită, **Mat.** 26:41 (3 Ne. 18:15, 18). Dacă nu vă păziţi pe voi, gândurile voastre, cuvintele voastre, faptele voastre, trebuie să pieriţi, **Mosia** 4:30. Alma a rânduit preoţi şi vârstnici care să conducă şi să vegheze peste Biserică, **Alma** 6:1. Acela care nu veghează pentru Salvator va fi alungat, **D&L** 45:44. Episcopul şi alţii sunt chemaţi şi rânduiţi de Dumnezeu să vegheze asupra Bisericii, **D&L** 46:27. Domnul a pus păzitori peste vie, **D&L** 101:44–58.

PÂINEA VIEŢII. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Împărtăşanie

Isus Hristos este Pâinea Vieţii. Pâinea împărtăşaniei reprezintă simbolic trupul lui Hristos.

Eu sunt pâinea vieţii, **Ioan** 6:33–58. Mâncaţi şi beţi din pâinea şi apa vieţii, **Alma** 5:34. Pâinea este în amintirea trupului lui Hristos, **3 Ne.** 18:5–7. Pâinea este simbol al cărnii lui Hristos, **D&L** 20:40, 77 (Moro. 4:1–3).

(A) PECETLUI, PECETLUIRE. *Vezi, de asemenea,* Ilie; Preoţie; Rânduieli

A face să fie acceptate în ceruri rânduielile înfăptuite prin autoritatea preoţiei pe pământ. Rânduielile sunt pecetluite atunci când primesc încuviinţarea Spiritului Sfânt al Promisiunii, care este Duhul Sfânt.

Orice vei lega pe pământ, va fi legat şi în ceruri, **Mat.** 16:19 (Mat. 18:18; D&L 124:93; 132:46). Aţi fost pecetluiţi cu acel Spirit Sfânt care fusese făgăduit, **Ef.** 1:13. Vă dau putere ca orice veţi pecetlui pe pământ, să fie pecetluit în cer, **Hel.** 10:7. Lor le este dată putere să pecetluiască atât pe pământ, cât şi în cer, **D&L** 1:8. Aceia din gloria celestială sunt pecetluiţi de Spiritul Sfânt al făgăduinţei, **D&L** 76:50–70. Ilie încredinţează cheile puterii de pecetluire în mâinile lui Joseph Smith, **D&L** 110:13–16. Aceasta este puterea pecetluirii şi unirii **D&L** 128:14. Cel mai sigur cuvânt de profeţie înseamnă a cunoaşte că cineva este pecetluit pentru viaţa veşnică, **D&L** 131:5. Toate legămintele care nu sunt pecetluite de Spiritul Sfânt al făgăduinţei încetează când oamenii mor, **D&L** 132:7. Măreaţa lucrare ce este de făcut în temple include pecetluirea copiilor cu părinţii lor, **D&L** 136:47–48.

PEDEAPSĂ CAPITALĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Omorî

Pedeapsa cu moartea pentru comiterea unei nelegiuri, mai ales asociată cu pedeapsa pentru omor.

Dacă varsă cineva sângele omului şi sângele lui să fie vărsat de om, **Gen.** 9:6 (TJS, Gen. 9:12–13). Ucigaşul va fi sigur pedepsit cu moartea, **Num.** 35:16. Ucigaşii care omoară intenţionat vor muri, **2 Ne.** 9:35. Eşti osândit să mori potrivit legii, **Alma** 1:13–14. Cel care a ucis a fost pedepsit cu moartea, **Alma** 1:18. Legea cere viaţa aceluia care a ucis, **Alma** 34:12. Cel care ucide va muri, **D&L** 42:19.

PELEG

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Eber şi stră-strănepot al lui Sem. Pe vremea lui s-a despărţit pământul (Gen. 10:22–25).

PENTATEUH. *Vezi, de asemenea,* Deuteronom; Exodul; Genesa; Leviticul; Moise; Numeri; Vechiul Testament

Nume dat primelor cinci cărţi din Vechiul Testament: Geneza, Exodul, Leviticul, Numeri şi Deuteronomul. Evreii se referă la aceste cărţi ca fiind Torah-ul sau legea lui Israel. Ele au fost scrise de Moise (1 Ne. 5:10–11).

PERFECT

Complet, deplin şi pe de-a întregul dezvoltat; drept în totalitate. Perfect mai poate însemna fără de păcat sau fără răutate. Numai Hristos a fost perfect în totalitate. Cei care Îl urmează cu adevărat pe Hristos pot deveni perfecţi prin harul şi ispăşirea Lui.

Inima voastră să fie cu desăvârşire a Domnului, **1 Regi** 8:61. Fiţi, dar, desăvârşiţi, aşa cum este Tatăl vostru Ceresc, **Mat.** 5:48 (3 Ne. 12:48). Dacă nu greşeşte cineva în vorbire, este un om desăvârşit, **Iac.** 3:2. Credinţa nu înseamnă să ai o cunoaştere perfectă despre lucruri, **Alma** 32:21, 26. Ispăşirea s-a făcut pentru ca Dumnezeu să fie un Dumnezeu perfect, **Alma** 42:15. Moroni era un om cu o înţelegere perfectă, **Alma** 48:11–13, 17–18. Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru a judeca şi a cunoaşte cu o cunoaştere perfectă că aceasta este de la Dumnezeu

sau de la diavol, **Moro.** 7:15–17. Veniţi la Hristos şi fiţi perfecţi în El, **Moro.** 10:32. Continuaţi cu răbdare până când veţi deveni perfecţi, **D&L** 67:13. Aceştia sunt aceia care sunt oameni drepţi făcuţi desăvârşiţi prin Hristos, **D&L** 76:69. Oficiile din Biserică sunt pentru perfecţionarea sfinţilor, **D&L** 124:143 (Ef. 4:11–13). Cei vii nu sunt perfecţi fără morţii lor, **D&L** 128:15, 18. Noe a fost un om drept şi perfect în generaţia sa, **Moise** 8:27.

PERLA DE MARE PREŢ. *Vezi, de asemenea,* Canon; Scripturi; Smith, Joseph, Jr.

Împărăţia lui Dumnezeu pe pământ este asemuită cu „o perlă de mare preţ" (Mat. 13:45–46).

Perla de Mare Preţ este şi numele dat unuia din cele patru volume de scripturi denumite „lucrări canonice" ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă. Prima ediţie a Perlei de Mare Preţ a fost publicată în 1851 şi conţinea câteva materiale care se află acum în Doctrină şi Legăminte. Ediţiile publicate începând cu 1902 conţin: (1) extrase din traducerea lui Joseph Smith a Genesei, numită Cartea lui Moise, şi a lui Mat. 24, numită Joseph Smith—Matei; (2) traducerea lui Joseph Smith a unor papirusuri egiptene pe care el le-a obţinut în 1835, denumită Cartea lui Avraam; (3) extras din istoria Bisericii scrisă de Joseph Smith în 1838, denumită Joseph Smith—Istorie şi (4) Articolele de Credinţă, treisprezece declaraţii de credinţă şi de doctrină.

(A) PERSECUTA, PERSECUŢIE. *Vezi, de asemenea,* Adversitate

A cauza suferinţă şi durere altora din cauza credinţei sau statutului lor social; a oprima sau a prigoni.

Binecuvântaţi cei ce sunt prigoniţi din cauza dreptăţii, **Mat.** 5:10 (3 Ne. 12:10). Rugaţi-vă pentru cei ce vă folosesc cu dispreţ şi vă asupresc, **Mat.** 5:44 (3 Ne. 12:44). Pentru că sunt bogaţi, ei îi persecută pe cei umili, **2 Ne.** 9:30 (2 Ne. 28:12–13). Cei drepţi care privesc înainte spre Hristos, în pofida tuturor persecuţiilor, nu vor pieri, **2 Ne.** 26:8. Toate aceste lucruri vă vor da experienţă, **D&L** 122:7.

PETRU

Personaj din Noul Testament - Petru a fost iniţial cunoscut ca Simeon sau Simon (2 Pet. 1:1), un pescar din Betsaida, care trăia la Capernaum împreună cu soţia sa. Isus a vindecat-o pe mama soţiei lui Petru (Marcu 1:29–31). Petru a fost chemat împreună cu fratele lui, Andrei, să fie ucenicul lui Isus Hristos (Mat. 4:18–22; Marcu 1:16–18; Luca 5:1–11). Numele lui aramaic, Chifa, însemnând văzător sau „piatră", i-a fost dat de Domnul (Ioan 1:40–42; TJS, Ioan 1:42). Menţionând unele din slăbiciunile muritoare ale lui Petru, Noul Testament ilustrează, de asemenea, faptul că el le-a biruit şi s-a întărit prin credinţa lui în Isus Hristos.

Petru a mărturisit că Isus este Hristosul şi Fiul lui Dumnezeu (Ioan 6:68–69), iar Domnul l-a ales pe el să ţină cheile împărăţiei pe pământ (Mat. 16:13–18). Pe Muntele Schimbării la faţă, Petru L-a văzut pe Salvator schimbat la faţă, ca şi pe Moise şi pe Ilie (Mat. 17:1–9).

Petru era conducătorul Apostolilor din vremea lui. După moartea, învierea şi înălţarea Salvatorului, el a chemat Biserica laolaltă şi a îndrumat numirea unui Apostol care să-l înlocuiască pe Iuda Iscariotul (Fapte 1:15–26). Petru şi Ioan au vindecat un om care era schilod din naştere (Fapte 3:1–16) şi au fost eliberaţi în mod miraculos din temniţă (Fapte 5:11–29; 12:1–19). Prin slujirea lui Petru, a fost deschisă Evanghelia către neamuri (Fapte 10–11). În zilele din urmă, Petru, împreună cu Iacov şi Ioan, au venit din cer şi au conferit Preoţia lui Melhisedec şi cheile acesteia lui Joseph Smith şi lui Oliver Cowdery (D&L 27:12–13; 128:20).

Prima epistolă a lui Petru: Prima epistolă a fost scrisă din „Babilon" (probabil Roma) şi a fost trimisă sfinţilor din

zona care se numeşte acum Asia Mică, curând după ce Nero a început persecutarea creştinilor.

Capitolul 1 vorbeşte de rolul predestinat al lui Hristos ca Mântuitor. Capitolele 2–3 explică faptul că Hristos este piatra din capul unghiului al Bisericii, că sfinţii deţin o preoţie împărătească şi că Hristos a predicat spiritelor din temniţă. Capitolele 4–5 explică de ce este propovăduită Evanghelia celor morţi şi de ce trebuie ca vârstnicii să hrănească turma.

A doua epistolă a lui Petru: Capitolul 1 îi îndeamnă pe sfinţi să-şi asigure chemarea şi alegerea. Capitolul 2 îi avertizează împotriva învăţătorilor falşi. Capitolul 3 vorbeşte despre zilele din urmă şi despre a Doua Venire a lui Hristos.

PHELPS, WILLIAM W.

Membru şi conducător în Biserică, după ce aceasta a fost restaurată în 1830. Domnul l-a chemat pe William Phelps să fie tipograf pentru Biserică (D&L 57:11; 58:40; 70:1).

PIATRA DIN CAPUL UNGHIULUI. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Principala piatră care formează unghiul la temelia unei clădiri. Isus Hristos este denumit piatra din capul unghiului (Ef. 2:20).

Piatra pe care au refuzat-o zidarii a devenit piatra din capul unghiului, **Ps.** 118:22 (Mat. 21:42–44; Marcu 12:10; Luca 10:17; Fapte 4:10–12). Evreii au respins piatra din capul unghiului, **Iacov** 4:15–17.

PIERZANIE. *Vezi* Fiii pierzaniei

PILAT DIN PONT

Conducător roman din Iudeea, anii 26–36 D.H. (Luca 3:1). El îi ura pe evrei şi religia lor şi a condamnat la moarte cel puţin câţiva galileeni (Luca 13:1). Isus a fost acuzat şi a fost condamnat la răstignire înaintea lui Pilat (Mat. 27:2, 11–26, 58–66; Marcu 15; Luca 23; Ioan 18:28–19:38).

PLANUL MÂNTUIRII. *Vezi, de asemenea,* Căderea lui Adam şi a Evei; Evanghelie; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Salvare

Plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos, menită să aducă omului nemurirea şi viaţa veşnică. El include Crearea, Căderea şi Ispăşirea, împreună cu toate legile, rânduielile şi doctrinele care au fost date de Dumnezeu. Acest plan face posibil ca toţi oamenii să fie exaltaţi şi să trăiască pentru totdeauna lângă Dumnezeu (2 Ne. 2, 9). Scripturile se referă, de asemenea, la acest plan ca la planul salvării, planul fericirii şi planul milosteniei.

El a fost zdrobit pentru greşelile noastre, **Isa.** 53:5 (Mosia 14:5). Nu există nici un alt nume sub cer prin care omul să poată fi salvat, **Fapte** 4:12. Aşa cum toţi mor în Adam, tot astfel vor fi toţi făcuţi vii în Hristos, **1 Cor.** 15:22. Prin har suntem salvaţi, prin credinţă, **Ef.** 2:8 (2 Ne. 26:23). Dumnezeu a promis viaţă veşnică înainte să înceapă lumea, **Tit** 1:2. Isus este autorul salvării veşnice, **Evr.** 5:8–9. Planul mântuirii a fost acordat şi celor morţi, **1 Pet.** 3:18–20; 4:6 (D&L 138). Moartea împlineşte planul milostiv al marelui Creator, **2 Ne.** 9:6. Cât de măreţ este planul Dumnezeului nostru! **2 Ne.** 9:13. Planul mântuirii aduce în faptă învierea şi iertarea păcatelor, **Alma** 12:25–34. Aaron l-a învăţat planul mântuirii pe tatăl lui Lamoni, **Alma** 22:12–14. Amulec a explicat planul salvării, **Alma** 34:8–16. Alma a explicat planul salvării, **Alma** 42:5–26, 31. Doctrinele creaţiei, căderii, ispăşirii şi botezului sunt afirmate în revelaţiile moderne, **D&L** 20:17–29. Planul a fost rânduit înaintea lumii, **D&L** 128:22. Lucrarea şi gloria Mea este să aduc nemurirea şi viaţa veşnică omului, **Moise** 1:39. Aceasta este planul salvării tuturor oamenilor, **Moise** 6:52–62. Îi vom încerca prin aceasta, **Avr.** 3:22–26.

PLANUL SALVĂRII. *Vezi* Planul mântuirii

PLATOŞĂ. *Vezi, de asemenea,* Urim şi Tumim

Scripturile menţionează două feluri de platoşe: (1) Partea din faţă a îmbrăcăminţii protectoare a soldatului sau armura. În sens simbolic, sfinţii trebuie să poarte platoşele dreptăţii pentru a se apăra de rău (Isa. 59:17; Ef. 6:14); (2) articol de îmbrăcăminte purtat de înaltul preot în legea lui Moise (Ex. 28:13–30; 39:8–21). Era făcută din pânză şi purta 12 pietre preţioase. Uneori se face referinţă la ea în legătură cu Urimul şi Tumimul (D&L 17:1; JS—I 1:35, 42, 52).

PLĂCI. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Plăcile de Aur

În vechime, în unele culturi, istoria şi consemnările lor se scriau pe plăci metalice, cum a fost cazul Cărţii lui Mormon. Pentru mai multe informaţii, vezi „O scurtă explicaţie despre Cartea lui Mormon" în paginile introductive ale Cărţii lui Mormon.

PLĂCI DE AUR. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Plăci

Înregistrare scrisă pe plăci de aur. Povesteşte istoria a două mari civilizaţii de pe continentele americane. Joseph Smith a tradus şi a publicat o parte din aceste plăci. Această traducere este numita Cartea lui Mormon. (Pentru mai multe informaţii, vezi „Introducere" şi „Mărturia profetului Joseph Smith" de la începutul Cărţii lui Mormon).

PLĂCILE DE ARAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Plăci

Înregistrare a iudeilor de la începuturi până în anul 600 î.H. conţinând multe scrieri ale profeţilor (1 Ne. 5:10–16). Această înregistrare era păstrată de Laban, unul dintre vârstnicii iudei din Ierusalim. Pe când Lehi şi familia lui erau în pustietate, Lehi i-a trimis pe fiii lui înapoi în Ierusalim ca să obţină această înregistrare (1 Ne. 3–4). (Pentru mai multe informaţii, vezi „O scurtă explicaţie despre Cartea lui Mormon" care se află în Cartea lui Mormon).

PLÂNGERI, CARTEA LOR

Carte în Vechiul Testament scrisă de Ieremia. Este o culegere de poeme sau de cântece de durere din cauza căderii Ierusalimului şi a neamului israelit. Cartea a fost scrisă după căderea oraşului, aproximativ anul 586 î.H.

POCĂINŢĂ, (A) SE POCĂI. *Vezi, de asemenea,* (a) Ierta; Iertarea păcatelor; Inimă frântă; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Mărturisire, (a) mărturisi

Transformare în minte şi în inimă care aduce o nouă atitudine faţă de Dumnezeu, faţă de sine însuşi şi faţă de viaţă în general. Pocăinţa implică îndepărtarea unei persoane de la rău şi întoarcerea inimii şi a voinţei către Dumnezeu, prin supunere faţă de poruncile şi dorinţele lui Dumnezeu şi prin lepădarea de păcate. Adevărata pocăinţă vine din dragostea pentru Dumnezeu şi din dorinţa sinceră de a se supune poruncilor Lui. Toate persoanele responsabile au păcătuit şi trebuie să se pocăiască pentru a progresa spre salvare. Numai prin Ispăşirea lui Isus Hristos pocăinţa noastră poate deveni efectivă şi acceptată de către Dumnezeu.

Mărturiseşte-te Domnului, **Ezra** 10:11. Îndepărtează răul din faptele tale; încetează să faci rău, **Isa.** 1:16. Pocăiţi-vă şi întoarceţi-vă de la toate greşelile voastre, **Ezec.** 18:30–31. Pocăiţi-vă, căci împărăţia cerului este aproape, **Mat.** 3:2. E bucurie în cer şi pentru un singur păcătos care se pocăieşte, **Luca** 15:7. Dumnezeu porunceşte tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, **Fapte** 17:30 (2 Ne. 9:23; 3 Ne. 11:31–40; D&L 133:16). Întristarea evlavioasă aduce pocăinţă pentru salvare, **2 Cor.** 7:10. Spiritul Domnului Atotputernic a lucrat o mare schimbare în inimile noastre, încât nu mai avem înclinare să facem rău, **Mosia** 5:2. Dacă îşi mărturiseşte păcatele şi se pocăieşte, să îl ierţi, **Mosia** 26:29. După ce le-a propovăduit Alma, mulţi oameni au început

să se pocăiască, **Alma** 14:1. Nu amânaţi ziua pocăinţei voastre, **Alma** 34:33. Alma l-a învăţat pe Helaman despre pocăinţă şi convertire, **Alma** 36 (Mosia 27:8–32). Pocăinţa nu putea veni oamenilor decât dacă exista o pedeapsă, **Alma** 42:16. Păcatele voastre să vă tulbure, cu acea tulburare care vă va trage înspre pocăinţă, **Alma** 42:29. Să-Mi oferiţi ca jertfă o inimă zdrobită şi un spirit smerit, **3 Ne.** 9:20. Acela care se pocăieşte şi vine la Mine ca un copilaş, pe acela îl voi primi, **3 Ne.** 9:22. Pocăiţi-vă, voi toţi din toate colţurile lumii, **3 Ne.** 27:20. Ori de câte ori s-au pocăit, ei au fost iertaţi, **Moro.** 6:8. Nu spuneţi altceva decât pocăinţă acestei generaţii, **D&L** 6:9 (D&L 11:9). Cât de mare este bucuria Lui pentru sufletul care se pocăieşte! **D&L** 18:13. Fiecare om trebuie să se pocăiască, sau să sufere, **D&L** 19:4. Acela care păcătuieşte şi nu se pocăieşte va fi alungat, **D&L** 42:28. Acela care mărturiseşte şi abandonează păcatele lui este iertat, **D&L** 58:42–43. Cei morţi care se pocăiesc vor fi mântuiţi, **D&L** 138:58. Noi credem în pocăinţă, **A de C** 1:4.

POFTĂ. *Vezi, de asemenea,* Senzual, senzualitate

A avea o dorinţă puternică şi nepotrivită pentru ceva.

Nu pofti după frumuseţea ei în inima ta, **Prov.** 6:25. Oricine se uită la o femeie ca s-o poftească a şi comis adulter cu ea în inima lui, **Mat.** 5:28 (3 Ne. 12:28). Bărbaţii s-au aprins în poftele lor unii pentru alţii, **Rom.** 1:27. Îşi vor da învăţători după poftele lor, **2 Tim.** 4:3–4. Laban a văzut avuţiile noastre şi le-a dorit, **1 Ne.** 3:25. Nu vă mai luaţi după poftele ochilor voştri, **Alma** 39:3–4, 9. Cel ce priveşte o femeie poftind-o va nega credinţa, **D&L** 42:23. Opriţi-vă de la dorinţele voastre pofticioase, **D&L** 88:121.

POLIGAMIE. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători—Căsătorie pluralistă

POMANĂ. *Vezi* Milostenie

POMUL VIEŢII. *Vezi, de asemenea,* Eden

Pom din Grădina Edenului şi din paradisul lui Dumnezeu (Gen. 2:9; Apoc. 2:7). În visul lui Lehi, pomul vieţii reprezintă dragostea lui Dumnezeu şi despre el se vorbeşte ca fiind cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu (1 Ne. 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Heruvim şi o sabie învăpăiată păzesc drumul care duce la pomul vieţii, **Gen.** 3:24 (Alma 12:21–23; 42:2–6). Ioan a văzut pomul vieţii, iar frunzele aveau putere tămăduitoare pentru naţiuni, **Apoc.** 22:2. Lehi a văzut pomul vieţii, **1 Ne.** 8:10–35. Nefi a văzut pomul pe care l-a văzut tatăl său, **1 Ne.** 11:8–9. Bara de fier conduce la pomul vieţii, **1 Ne.** 11:25 (1 Ne. 15:22–24). O prăpastie îngrozitoare desparte pe cei ticăloşi de pomul vieţii, **1 Ne.** 15:28, 36. Trebuia neapărat să existe un fruct oprit în opoziţie cu pomul vieţii, **2 Ne.** 2:15. Veniţi la Domnul şi luaţi din fructul pomului vieţii, **Alma** 5:34, 62. Dacă primii noştri părinţi ar fi luat din pomul vieţii, ei ar fi fost nenorociţi pentru totdeauna, **Alma** 12:26. Dacă nu veţi hrăni cuvântul, nu veţi putea niciodată culege din fructul pomului vieţii, **Alma** 32:40. Domnul a sădit pomul vieţii în mijlocul grădinii, **Moise** 3:9 (Avr. 5:9). Dumnezeu l-a alungat pe Adam din Eden, ca să nu ia din pomul vieţii şi să trăiască în vecie, **Moise** 4:28–31.

PORNOGRAFIE. *Vezi* Adulter; Castitate; Imoralitate

PORUMBEL, SEMNUL. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

Un semn dinainte stabilit prin care Ioan Botezătorul Îl va recunoaşte pe Mesia (Ioan 1:32–34). Joseph Smith ne-a învăţat că semnul porumbelului a fost stabilit înainte de facerea lumii ca mărturie pentru Duhul Sfânt; de aceea diavolul nu poate veni sub semnul unui porumbel.

Spiritul lui Dumnezeu s-a coborât ca un porumbel, **Mat.** 3:16. După ce Isus

a fost botezat, Duhul Sfânt s-a pogorât sub forma unui porumbel, **1 Ne.** 11:27. Eu, Ioan, dau mărturie şi, iată, cerurile s-au deschis şi Duhul Sfânt s-a pogorât asupra lui sub forma unui porumbel, **D&L** 93:15.

PORUNCI, CELE ZECE. *Vezi, de asemenea,* Moise; Poruncile lui Dumnezeu

Legile date de Dumnezeu prin profetul Moise pentru a guverna comportamentul moral.

Numele ebraic pentru acestea este „Zece cuvinte". Mai sunt numite Legământul (Deut. 9:9) sau Mărturia (Ex. 25:21; 32:15). Faptul că Dumnezeu a dat Cele Zece Porunci lui Moise, şi prin el lui Israel, este descris în Ex. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Poruncile au fost gravate pe două plăci de piatră, care au fost puse în Chivot; de aceea Chivotul este denumit Chivotul Legământului (Num. 10:33). Domnul, citând din Deut. 6:4–5 şi din Lev. 19:18, a făcut un sumar al Celor Zece Porunci în „două mari porunci" (Mat. 22:37–39).

Cele Zece Porunci au fost repetate în revelaţia zilelor din urmă (Mosia 12:32–37; 13:12–24; D&L 42:18–28; 59:5–13; TJS Ex. 34:1–2).

PORUNCILE LUI DUMNEZEU. *Vezi, de asemenea,* Cuvântul lui Dumnezeu; Lege; Păcat; Porunci, cele zece; Supunere, supus, (a) se supune

Legile şi cerinţele pe care Dumnezeu le dă omenirii, fie personal, fie în colectiv. Ţinerea poruncilor va aduce binecuvântări ale Domnului pentru cei supuşi (D&L 130:21).

Noe a făcut întocmai cu tot ce i-a poruncit Dumnezeu, **Gen.** 6:22. Urmaţi calea Mea şi ţineţi poruncile Mele, **Lev.** 26:3. Tineţi poruncile Mele şi trăiţi, **Prov.** 4:4 (Prov. 7:2). Dacă Mă iubiţi, ţineţi poruncile Mele, **Ioan** 14:15 (D&L 42:29). Orice vom cere vom primi de la El, pentru că ţinem poruncile Lui, **1 Ioan** 3:22. Poruncile Lui nu sunt grele, **1 Ioan** 5:3. Fiţi neclintiţi în ţinerea poruncilor, **1 Ne.** 2:10. Domnul nu dă vreo poruncă fără să pregătească o cale, **1 Ne.** 3:7. Trebuie să fac după poruncile stricte ale lui Dumnezeu, **Iacov** 2:10. În măsura în care veţi ţine poruncile Mele vă va merge bine în ţinut, **Iarom** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Învăţaţi din tinereţe să ţineţi poruncile lui Dumnezeu, **Alma** 37:35. Aceste porunci sunt de la Mine, **D&L** 1:24. Cercetaţi aceste porunci, **D&L** 1:37. Cei ce nu ţin poruncile nu pot fi salvaţi, **D&L** 18:46 (D&L 25:15; 56:2). Poruncile Mele sunt spirituale; ele nu sunt naturale sau temporale, **D&L** 29:35. Poruncile sunt date ca să înţelegem voinţa Domnului, **D&L** 82:8. Eu nu ştiu decât că Domnul mi-a poruncit, **Moise** 5:6. Domnul îi va încerca pe oameni să vadă dacă ei vor face ceea ce le porunceşte El, **Avr.** 3:25.

(A) POSTI, POST. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Milostenie; Ofrandă; Săraci

Reţinere voită de la mâncare şi băutură cu scopul de a se apropia de Domnul şi de a-I cere binecuvântările. Când persoane sau grupuri postesc, ele trebuie, de asemenea, să se roage pentru a înţelege voinţa lui Dumnezeu şi pentru a dezvolta o putere spirituală mai mare. Postul a fost întotdeauna practicat de adevăraţii credincioşi.

Astăzi, în Biserică, o zi de Sabat din fiecare lună este rezervată pentru post. În timpul postului, membrii Bisericii nu mănâncă şi nu beau apă timp de 24 de ore. Apoi, contribuie la fondurile Bisericii cu banii pe care i-ar fi cheltuit cu acele mese. Aceşti bani se numesc dar de post. Biserica foloseşte darurile de post pentru a-i ajuta pe cei săraci şi nevoiaşi.

Am postit şi L-am chemat pe Dumnezeul nostru, **Ezra** 8:21–23, 31. Am postit şi m-am rugat înaintea Dumnezeului din cer, **Neh.** 1:4. Postiţi pentru Mine şi nici nu mâncaţi, nici nu beţi timp de trei zile, **Estera** 4:16. Mi-am umilit sufletul prin post, **Ps.** 35:13. Nu este acesta postul pe care l-am ales?

Isa 58:3–12. Mi-am întors faţa către Domnul Dumnezeu, să caut prin rugăciune şi post, **Dan.** 9:3. Întoarceţi-vă la Mine cu toată inima, postind, **Ioel** 2:12. Ninive a crezut în Dumnezeu şi a vestit un post, **Iona** 3:5. Isus a postit timp de patruzeci de zile, **Mat.** 4:2 (Ex. 34:28; 1 Regi 19:8; Luca 4:1–2). Nu vă arătaţi oamenilor că postiţi, **Mat.** 6:18 (3 Ne. 13:16). Acest soi nu iese afară decât cu rugăciune şi post, **Mat.** 17:21. Continuaţi postul şi rugăciunea, **Omni** 1:26 (4 Ne. 1:12). Ei au început să postească şi să se roage Domnului Dumnezeului lor, **Mosia** 27:22. Am postit şi m-am rugat multe zile ca să cunosc aceste lucruri, **Alma** 5:46. Copiii lui Dumnezeu s-au unit în post şi rugăciuni puternice, **Alma** 6:6. Fiii lui Mosia se dăruiseră rugăciunii şi postului, **Alma** 17:3, 9. După moartea multor nefiţi a urmat un timp de post şi de rugăciune, **Alma** 28:5–6. Ei au postit şi s-au rugat mult, **Alma** 45:1 (Hel. 3:35). Fie ca hrana ta să fie pregătită cu inima sinceră pentru ca postul tău să fie desăvârşit, **D&L** 59:13–14. Voi veţi continua în post şi rugăciune, **D&L** 88:76.

POTOPUL DIN TIMPUL LUI NOE. *Vezi, de asemenea,* Arcă; Curcubeu; Noe, patriarh biblic

În timpul lui Noe pământul a fost complet acoperit de ape. Acesta a fost botezul pământului şi a simbolizat o curăţire (1 Pet. 3:20–21).

Dumnezeu va aduce potop de ape pe pământ pentru a nimici toată carnea, **Gen**. 6:17 (Moise 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Pământul era acoperit de apele potopului, **Gen**. 7:10. Dumnezeu a aşezat un curcubeu în nor ca dovadă a legământului, **Gen**. 9:9–17. După ce apele s-au retras, pământul Americii a devenit un pământ ales, **Eter** 13:2. Cei răi vor pieri în potop, **Moise** 7:38; 8:24.

PRATT, ORSON

Unul dintre primii Doisprezece Apostoli, chemaţi după restaurarea Bisericii în epoca modernă (D&L 124:128–129). El era membru al Bisericii de numai şase săptămâni, când Domnul i-a dat o revelaţie prin Joseph Smith (D&L 34). De asemenea, Orson Pratt a fost misionar pentru Biserică (D&L 52:26; 75:14) şi a slujit ca istoric al Bisericii timp de câţiva ani.

PRATT, PARLEY PARKER

Fratele mai mare al lui Orson Pratt şi unul dintre primii Doisprezece Apostoli, chemaţi după restaurarea Bisericii în epoca modernă (D&L 124:128–129). Parley Pratt a fost chemat să participe la prima dintr-o serie de activităţi misionare care au urmat, când Domnul i-a dat o revelaţie prin Joseph Smith în octombrie 1830 (D&L 32; 50:37).

PREASLĂVIRE. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Dragoste, reverenţă, slujire şi devotament faţă de Dumnezeu (D&L 20:19). Preaslăvirea include rugăciune, post, slujire în Biserică, participarea la rânduielile Evangheliei şi alte practici care demonstrează devotamentul şi dragostea faţă de Dumnezeu.

Să nu ai alţi dumnezei înaintea Mea, **Ex.** 20:3 (Ex. 32:1–8, 19–35; Ps. 81:9). Preaslăveşte pe Tatăl în spirit şi în adevăr, **Ioan** 4:23. Preaslăveşte pe Acela care a făcut cerul şi pământul, **Apoc.** 14:7 (D&L 133:38–39). Preaslăveşte-L cu toată puterea, mintea şi tăria ta, **2 Ne.** 25:29. Ei au crezut în Hristos şi L-au preaslăvit pe Tatăl în numele Lui, **Iacov** 4:5. Zenos a predicat că oamenii trebuie să se roage şi să preaslăvească în toate locurile, **Alma** 33:3–11. Preaslăviţi pe Dumnezeu în orice loc v-aţi afla, în spirit şi în adevăr, **Alma** 34:38. Oamenii au căzut la picioarele lui Isus şi L-au preaslăvit, **3 Ne.** 11:17. Toţi oamenii trebuie să se pocăiască, să creadă în Isus Hristos şi să-L preaslăvească pe Tatăl în numele Lui, **D&L** 20:29. Vă dau aceste spuse, ca să înţelegeţi şi să ştiţi cum să preaslăviţi, şi ce să preaslăviţi, **D&L** 93:19. Numai pe acest Dumnezeu Îl voi preaslăvi, **Moise** 1:12–20.

Noi pretindem privilegiul de a preaslăvi pe Dumnezeu Atotputernicul, **A de C** 1:11.

PREDESTINARE. *Vezi* Prerânduire

(A) PREDICA. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; Muncă misionară

A da un mesaj care asigură o mai bună înţelegere a unui principiu sau a unei doctrine din Evanghelie.

Domnul m-a uns să propovăduiesc veşti bune celor năpăstuiţi, **Isa.** 61:1 (Luca 4:16–21). Ridică-te, mergi la Ninive şi propovăduieşte acolo, **Iona** 3:2–10. De atunci a început Isus să propovăduiască, **Mat.** 4:17. Mergeţi în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia fiecărei făpturi, **Marcu** 16:15. Noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, **1 Cor.** 1:22–24. El a mers şi a propovăduit spiritelor în temniţă, **1 Pet.** 3:19. Nimic nu era, decât predică şi îndemn care să-i ţină permanent în teamă de Domnul, **Enos** 1:23. El le-a poruncit să nu predice altceva decât pocăinţă şi credinţă în Domnul, **Mosia** 18:20. Predicarea cuvântului a avut mare aplecare să conducă oamenii să facă ceea ce este drept, **Alma** 31:5. Să nu credeţi că sunteţi chemaţi să predicaţi până ce nu veţi fi chemaţi, **D&L** 11:15. Nu îi va fi dat oricui să meargă înainte să predice, decât dacă este rânduit, **D&L** 42:11. Această Evanghelie va fi predicată tuturor neamurilor, **D&L** 133:37. Evanghelia a început să fie predicată de la începuturi, **Moise** 5:58.

PREDICA DE PE MUNTE. *Vezi, de asemenea,* Fericiri; Isus Hristos

Discurs al Domnului Isus Hristos către ucenicii Lui care urmau să fie trimişi în misiuni (Mat. 5–7; Luca 6:20–49). Domnul a ţinut predica la puţin timp după chemarea celor Doisprezece.

Predica este lămurită prin traducerea Bibliei de către Joseph Smith şi printr-o predică asemănătoare consemnată în 3 Ne. 12–14, care arată că părţi importante ale predicii s-au pierdut din relatarea lui Mat.

PREOT, PREOŢIA AARONICĂ. *Vezi, de asemenea,* Aaron, fratele lui Moise; Înalt preot; Preoţia aaronică

Oficiu în Preoţia lui Aaron. În vechime, cel mai înalt oficiu în Preoţia levitică era deţinut numai de Aaron şi urmaşii lui. Când Hristos a împlinit legea lui Moise, a fost îndepărtată această restricţie.

Îndatoririle unui preot în Biserica restaurată sunt descrise, **D&L** 20:46–52.

PREOT, PREOŢIA LUI MELHISEDEC. *Vezi, de asemenea,* Înalt Preot; Preoţia lui Melhisedec

Persoană care realizează ritualuri religioase pentru ceilalţi, adresate lui Dumnezeu. Deseori, în scripturi, preoţii sunt de fapt înalţi preoţi după ordinul lui Melhisedec (Alma 13:2). Aceia care primesc plenitudinea slavei lui Dumnezeu după înviere, devin preoţi şi regi în lumea celestială.

Melhisedec a fost un preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt, **Gen**. 14:18. Tu eşti preot pentru totdeauna după ordinul lui Melhisedec, **Ps**. 110:4 (Evr. 5:6; 7:17, 21). Hristos ne-a făcut regi şi preoţi pentru Dumnezeu, Tatăl Său, **Apoc**. 1:6 (Apoc. 5:10; 20:6). Amintiţi-vă că Domnul Dumnezeu a rânduit preoţi după sfântul Său ordin, **Alma** 13:1–20. Aceia care vor ieşi afară în învierea drepţilor sunt preoţi şi regi, **D&L** 76:50, 55–60.

PREOŢIA AARONICĂ. *Vezi, de asemenea,* Aaron, fratele lui Moise; Legea lui Moise; Preoţie

Preoţia mică (Evr. 7:11–12; D&L 107:13–14). Oficiile ei sunt: episcop, preot, învăţător şi diacon (D&L 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). În vechime, sub legea lui Moise, erau: înalţi preoţi, preoţi şi leviţi. Preoţia aaronică i-a fost revelată lui Moise pentru că vechii israeliţi se răsculaseră împotriva lui Dumnezeu. Ei au refuzat să fie sfinţiţi şi să primească preoţia lui Melhisedec şi rânduielile ei (D&L 84:23–25). Preoţia aaronică se ocupă de rânduielile

vremelnice şi vizibile ale legii şi ale Evangheliei (1 Cron. 23:27–32; D&L 84:26–27; 107:20). Ea deţine cheile slujirii îngerilor, ale Evangheliei pocăinţei şi ale botezului (D&L 13). Preoţia aaronică a fost restaurată pe pământ în această dispensaţie la 15 mai 1829. Ioan Botezătorul le-a conferit-o lui Joseph Smith şi Oliver Cowdery pe malurile Râului Susquehanna, lângă Harmony, Pennsylvania (D&L 13; JS—I 1:68–73).

Şi el va avea legământul unei preoţii nepieritoare, **Num.** 25:13. Domnul îi va curăţi pe fiii lui Levi şi îi va purifica, **Mal.** 3:3 (3 Ne. 24:3). Nici un om nu îşi ia singur această cinste asupra lui, **Evr.** 5:4. Desăvârşirea nu vine prin Preoţia levitică, **Evr.** 7:11. Această preoţie nu va fi niciodată luată de pe pământ, până ce fiii lui Levi nu vor oferi o ofrandă, **D&L** 13:1. Joseph Smith şi Oliver Cowdery au fost rânduiţi în Preoţia lui Aaron, **D&L** 27:8. Preoţia inferioară deţine cheile slujirii îngerilor, **D&L** 84:26 (D&L 13:1). Există două preoţii, şi anume a lui Melhisedec şi a lui Aaron, **D&L** 107:1. A doua preoţie se numeşte Preoţia lui Aaron, **D&L** 107:13.

PREOŢIA LEVITICĂ. *Vezi* Preoţia aaronică

PREOŢIA LUI MELHISEDEC. *Vezi, de asemenea,* Melhisedec; Preoţie; Vârstnic

Preoţia lui Melhisedec este preoţia mai înaltă sau mai mare; Preoţia aaronică este preoţia mai mică. Preoţia lui Melhisedec include cheile binecuvântărilor spirituale ale Bisericii. Prin rânduielile preoţiei mai înalte, puterea dumnezeiască este arătată omului (D&L 84:18–25; 107:18–21).

Mai întâi, Dumnezeu a dezvăluit această preoţie mai înaltă lui Adam. Patriarhii şi profeţii din fiecare dispensaţie au avut această autoritate (D&L 84:6–17). Ea s-a numit mai întâi Sfânta Preoţie, după Ordinul Fiului lui Dumnezeu. Mai târziu, a devenit cunoscută ca Preoţia lui Melhisedec (D&L 107:2–4).

Când copiii lui Israel nu au mai trăit la înălţimea privilegiilor şi legămintelor Preoţiei lui Melhisedec, Domnul le-a luat legea mai înaltă şi le-a dat o preoţie mai mică şi o lege mai mică (D&L 84:23–26). Acestea s-au numit Preoţia aaronică şi legea lui Moise. Când a venit pe pământ, Isus a restaurat Preoţia lui Melhisedec pentru evrei şi a început să zidească Biserica printre ei. Cu toate acestea, preoţia şi Biserica s-au pierdut din nou prin apostazie. Mai târziu, ele au fost restaurate prin Joseph Smith, Jr. (D&L 27:12–13; 128:20; JS—I 1:73).

În cadrul Preoţiei lui Melhisedec există oficiile de vârstnic, înalt preot, patriarh, oficiul celor şaptezeci şi oficiul de Apostol (D&L 107). Preoţia lui Melhisedec va face întotdeauna parte din împărăţia lui Dumnezeu pe pământ.

Preşedintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă este preşedintele înaltei preoţii sau al Preoţiei lui Melhisedec şi deţine toate cheile destinate împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ. Chemarea de preşedinte este deţinută într-o perioadă de un singur bărbat şi el este singura persoană de pe pământ autorizată să folosească toate cheile preoţiei (D&L 107:64–67; D&L 132:7).

Hristos va fi pentru totdeauna preot după ordinul lui Melhisedec, **Ps.** 110:4 (Evr. 5:6, 10; 7:11). Preoţia lui Melhisedec administrează Evanghelia, **Evr.** 7 (D&L 84:18–25). Melhisedec a arătat mare credinţă şi a primit oficiul înaltei preoţii, **Alma** 13:18. Preoţia lui Melhisedec le-a fost acordată lui Joseph Smith şi Oliver Cowdery, **D&L** 27:12–13 (JS—I 1:72). Preoţia aceasta primită prin jurământ şi legământ, **D&L** 84:33–42. Există două împărţiri sau capete mari, Preoţia lui Melhisedec şi a lui Aaron, **D&L** 107:6. Preoţia lui Melhisedec deţine drepturile de a administra toate binecuvântările spirituale, **D&L** 107:8–18. Moise, Ilie şi Ilie, au dat cheile preoţiei lui Joseph Smith

şi Oliver Cowdery, **D&L** 110:11–16. Şi acum vă dau vouă, oficianţi aparţinând Preoţiei Mele, ca voi să deţineţi cheile ei, **D&L** 124:123.

PREOŢIE. *Vezi, de asemenea,* Autoritate; Cheile Preoţiei; Jurământul şi legământul Preoţiei; Preoţia lui Aaron; Preoţia lui Melhisedec; (a) Rândui, rânduire; Putere

Autoritatea şi puterea pe care Dumnezeu le dă omului pentru a acţiona în toate lucrurile pentru salvarea omului (D&L 50:26–27). Membrii de parte bărbătească ai Bisericii care deţin preoţia, sunt organizaţi în cvorumuri şi sunt autorizaţi să îndeplinească rânduieli şi anumite funcţii administrative în Biserică.

Unşii lor vor fi cu siguranţă o preoţie nemuritoare, **Ex.** 40:15 (Num. 25:13). Eu v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Sunteţi zidiţi să fiţi o casă spirituală, o preoţie sfântă, **1 Pet.** 2:5. Sunteţi o generaţie aleasă, o preoţie împărătească, **1 Pet.** 2:9 (Ex. 19:6). Bărbaţii sunt chemaţi ca mari preoţi datorită credinţei lor deosebite şi a faptelor lor bune, **Alma** 13:1–12. Vă dau vouă putere să botezaţi, **3 Ne.** 11:21. Veţi avea putere să daţi Duhul Sfânt, **Moro.** 2:2. Îţi voi dezvălui ţie preoţia prin mâna lui Ilie, **D&L** 2:1 (JS—I 1:38). Domnul a confirmat o preoţie şi asupra lui Aaron şi a seminţiei lui, **D&L** 84:18. Preoţia mai mare administrează Evanghelia, **D&L** 84:19. L-a luat pe Moise din mijlocul lor, şi Sfânta Preoţie, **D&L** 84:25. Sunt descrise jurământul şi legământul preoţiei, **D&L** 84:33–42. Preoţia a continuat prin obârşia strămoşilor voştri, **D&L** 86:8. Există în Biserică două preoţii, **D&L** 107:1. Prima preoţie este Sfânta Preoţie, după ordinul Fiului lui Dumnezeu, **D&L** 107:2–4. Drepturile preoţiei sunt inseparabil legate de puterile cerului, **D&L** 121:36. Nici o putere sau influenţă nu poate sau nu trebuie menţinută decât prin virtutea preoţiei, **D&L** 121:41. Fiecare membru al Bisericii de parte bărbătească, credincios şi demn, poate primi preoţia, **D&L** DO—2. Credem că bărbatul trebuie să fie chemat de Dumnezeu, **A de C** 1:5.

PREOŢIE, CHEILE EI. *Vezi* Cheile Preoţiei

PRERÂNDUIRE. *Vezi, de asemenea,* Viaţă premuritoare

Rânduirea în viaţa premuritoare de către Dumnezeu a copiilor de spirit vrednici de a înfăptui anumite misiuni pe parcursul vieţilor lor muritoare.

Dumnezeu a pus hotarele popoarelor, **Deut.** 32:8. Înainte de a te zămisli în pântece, te-am rânduit profet, **Ier.** 1:5. Dumnezeu a rânduit vremile dinainte, **Fapte** 17:26. Pe acei pe care i-a cunoscut dinainte i-a şi hotărât dinainte, **Rom.** 8:28–30. El ne-a ales înainte de întemeierea lumii, **Ef.** 1:3–4. Isus Hristos a fost ales dinainte să fie Mântuitorul, **1 Pet.** 1:19–20 (Apoc. 13:8). Ei au fost chemaţi şi pregătiţi de la întemeierea lumii, **Alma** 13:1–9. I-am observat pe cei nobili şi măreţi care au fost aleşi de la început, **D&L** 138:55–56. Fiul Meu Preaiubit a fost ales de la început, **Moise** 4:2. Avraam a fost ales înainte de a se naşte, **Avr.** 3:23.

PREŞEDINTE. *Vezi, de asemenea,* Prima Preşedinţie; Profet

Titlu pentru cel ce se află în funcţia prezidenţială a unei organizaţii. Preşedintele Bisericii este profet, văzător şi revelator (D&L 21:1; 107:91–92), iar membrii Bisericii trebuie să-l numească pe profetul Bisericii cu titlul de „preşedinte" (D&L 107:65). El este singura persoană de pe pământ autorizată să folosească toate cheile preoţiei.

Conducătorii cvorumurilor preoţiei şi ale altor organizaţii ale Bisericii pot avea de asemenea titlul de preşedinte.

Domnul a dat cheile împărăţiei, lui Joseph Smith, **D&L** 81:1–2. Trei preşedinţi formează un cvorum al Preşedinţiei Bisericii, **D&L** 107:21–24. Preşedinţii au fost rânduiţi după ordinul lui Melhisedec, **D&L** 107:29. Sunt descrise

îndatoririle preşedinţilor peste diaconi, învăţători, preoţi şi vârstnici, **D&L** 107:85–89 (D&L 124:136–38, 142). Sunt şapte preşedinţi peste toţi ceilalţi Şaptezeci, **D&L** 107:93–95. Au fost numiţi preşedinţii de stâlpi, **D&L** 124:133–135.

PREŞEDINŢIE. *Vezi* Prima Preşedinţie

(A) PREŢUI. *Vezi, de asemenea,* (a) Onora; Reverenţă

A privi pe cineva sau ceva ca fiind vrednic şi de valoare, mai ales în împrejurări evanghelice.

El era dispreţuit, şi noi nu L-am luat în seamă, **Isa** 53:3–4. Ceea ce este la mare preţ printre oameni este o urâciune în ochii lui Dumnezeu, **Luca** 16:15. Fiecare să-i preţuiască pe ceilalţi mai mult decât pe sine însuşi, **Filip** 2:3. Domnul preţuieşte tot ce este trupesc în întregime, **1 Ne**. 17:35. Fiecare om trebuie să-şi preţuiască aproapele ca pe sine însuşi, **Mosia** 27:4 (D&L 38:24–25). În ziua păcii lor ei au luat cu uşurinţă sfatul Meu, **D&L** 101:8.

(A) PREVENI, PREVENIRE *Vezi* (a) Avertiza, avertizare

PRIMA PREŞEDINŢIE. *Vezi, de asemenea,* Cheile preoţiei; Preşedinte; Revelaţie

Preşedintele Bisericii şi consilierii lui. Ei formează un cvorum din trei înalţi preoţi şi conduc întreaga Biserică. Prima Preşedinţie deţine toate cheile preoţiei.

Cheile împărăţiei vor aparţine întotdeauna Preşedinţiei Înaltei Preoţii, **D&L** 81:2. Preşedinţia Înaltei Preoţii are dreptul de a oficia în toate oficiile, **D&L** 107:9, 22. Oricine Mă primeşte pe Mine, primeşte şi Prima Preşedinţie, **D&L** 112:20, 30. Prima Preşedinţie va primi oracolele, (revelaţiile) pentru întreaga Biserică, **D&L** 124:126.

PRIMA VIZIUNE. *Vezi, de asemenea,* Restaurarea Evangheliei; Smith, Joseph Jr.

Apariţia lui Dumnezeu Tatăl şi a Fiului Său, Isus Hristos, Profetului Joseph Smith într-o dumbravă.

În primăvara anului 1820, Joseph Smith Jr. avea cincisprezece ani. El locuia împreună cu familia lui în oraşul Palmyra, New York. La mică distanţă, la vest de căminul familiei era o pădure cu copaci mari. Joseph a mers în acest loc pentru a se ruga lui Dumnezeu ca să afle care biserică era dreaptă. El fusese impresionat, în timp ce citea Biblia, de faptul că trebuia să caute răspuns la Dumnezeu (Iac. 1:5–6). Ca răspuns la rugăciunea lui, i-au apărut Tatăl şi Fiul care i-au spus să nu se alăture nici unei biserici existente, atunci, pe pământ, căci toate erau greşite (JS—I 1:15–20). Această experienţă sfântă a fost începutul unei serii de evenimente care aveau să ducă la restaurarea Evangheliei şi a adevăratei Biserici a lui Hristos.

PRIMELE PRINCIPII ALE EVANGHELIEI. *Vezi* Botez, a boteza; Credinţă; Duhul Sfânt; Pocăinţă, (a) se pocăi

PRIMELE ROADE

Primele recolte ale anului. Pe vremea Vechiului Testament, ele erau oferite Domnului (Lev. 23:9–20). Aceia care primesc Evanghelia şi îndură până la sfârşit în credinţă sunt într-un mod simbolic primele roade, pentru că ei aparţin lui Dumnezeu.

Aceia care Îl urmează pe Miel oriunde va merge, sunt primul rod pentru Dumnezeu, **Apoc.** 14:4. Primul rod sunt aceia care vor coborî mai întâi cu Hristos, **D&L** 88:98.

PRIMUL NĂSCUT. *Vezi, de asemenea,* Dreptul primului născut; Isus Hristos

Pe vremea vechilor patriarhi, primul născut primea dreptul primului născut (Gen. 43:33) moştenind astfel conducerea familiei la moartea tatălui. Primul născut trebuia să fie vrednic de a-şi asuma această răspundere (1 Cron.

5:1–2) şi îşi putea pierde dreptul primului născut prin nedreptate.

Sub legea lui Moise, primul fiu născut era considerat ca aparţinând lui Dumnezeu. Primul născut primea o parte dublă din averea tatălui (Deut. 21:17). După moartea tatălui lui, el era răspunzător de îngrijirea mamei şi surorilor lui.

Primul mascul născut al animalelor aparţinea de asemenea lui Dumnezeu. Animalele neîntinate erau folosite pentru jertfe, în timp ce animalele întinate puteau fi mântuite sau vândute sau omorâte (Ex. 13:2, 11–13; 34:19–20; Lev. 27:11–13, 26–27).

Primul născut simboliza pe Isus Hristos şi slujirea lui pământească, amintind oamenilor că marele Mesia va veni (Moise 5:4–8; 6:63).

Isus a fost primul născut dintre copiii spirituali ai Tatălui nostru Ceresc, Singurul Născut din Tatăl în carne şi primul care s-a înălţat din morţi prin înviere (Col. 1:13–18). Sfinţii credincioşi devin membri ai Bisericii Primului Născut pentru veşnicie (D&L 93:21–22).

Întâiul născut dintre fiii tăi Mi-l vei da Mie, **Ex**. 22:29. Mi-am închinat pentru Mine pe toţi întâii născuţi din Israel, **Num**. 3:13. El să fie întâiul născut dintre mai mulţi fraţi, **Rom**. 8:29. El aduce pe lume pe întâiul născut, **Evr**. 1:6. Ei sunt aceia care sunt Biserica Primului Născut, **D&L** 76:54, 94. Mi-a fost rânduit de la părinţi chiar dreptul primului născut, **Avr**. 1:3.

PRINCIPIU. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie

Doctrină, adevăr sau lege de bază. Primele principii ale Evangheliei sunt credinţa în Domnul Isus Hristos şi pocăinţa (A de C 1:4).

Fără a părăsi principiile doctrinei lui Hristos, să continuăm întru desăvârşire, **Evr.** 6:1–3. Vârstnicii, preoţii şi învăţătorii vor predica principiile Evangheliei Mele, care se află în scripturi, **D&L** 42:12. Instruiţi-vă şi mai bine în principii, în doctrină şi în toate lucrurile, **D&L** 88:78 (D&L 97:14). Fiecare om poate acţiona în doctrină şi principii, potrivit cu libertatea morală de a alege pe care i-am dat-o, **D&L** 101:78. Orice grad de inteligenţă pe care îl obţinem în această viaţă, se va înălţa cu noi în înviere, **D&L** 130:18–19.

PROFANARE. *Vezi, de asemenea,* Blasfemie

Lipsă de respect sau dispreţ faţă de lucrurile sacre, mai ales necuviinţă faţă de numele lui Dumnezeu.

Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert, **Ex.** 20:7 (2 Ne. 26:32; Mosia 13:15; D&L 136:21). De ce pângărim legământul părinţilor noştri? **Mal.** 2:10. Pentru orice cuvânt nelalocul lui rostit, oamenii vor da socoteală la judecată, **Mat.** 12:34–37. Din aceeaşi gură pornesc binecuvântarea şi blestemul, care nu ar trebui să fie, **Iac.** 3:10. Cuvintele noastre ne vor condamna, **Alma** 12:14 (Mosia 4:30). Toţi oamenii să ia seama cum iau numele Meu pe buzele lor, **D&L** 63:61–62.

PROFET. *Vezi, de asemenea,* Preşedinte; Profeţie, (a) profeţi; Revelaţie; Văzător

Persoană care a fost chemată şi care vorbeşte în numele lui Dumnezeu. Ca mesager al lui Dumnezeu, profetul primeşte porunci, profeţii şi revelaţii de la Dumnezeu. Responsabilitatea lui este de a face cunoscute omenirii voinţa lui Dumnezeu şi adevărata Sa natură şi de a arăta semnificaţia relaţiilor lui cu El. Un profet denunţă păcatul şi prevede consecinţele lui. El este un propovăduitor al dreptăţii. Ocazional, profeţii pot fi inspiraţi să prevadă viitorul, spre binele omenirii. Cu toate acestea, prima lui responsabilitate este să mărturisească despre Hristos. Astăzi, preşedintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă este profetul lui Dumnezeu pe pământ. Membrii Primei Preşedinţii şi cei Doisprezece Apostoli sunt susţinuţi ca profeţi, văzători şi revelatori.

Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din profeţi, **Num.** 11:29. Când va fi printre voi un profet, Eu, Domnul, Mă voi face cunoscut lui într-o viziune, **Num.** 12:6. Domnul mărturiseşte împotriva Israelului prin toţi profeţii Lui, **2 Regi** 17:13 (2 Cron. 36:15–16; Ier. 7:25). Te-am rânduit pe tine profet al neamurilor, **Ier.** 1:5, 7. El Îşi dezvăluie taina slujitorilor Lui, profeţii, **Amos** 3:7. El a vorbit prin gura sfinţilor Lui profeţi, **Luca** 1:70 (Fapte 3:21). Toţi profeţii dau mărturie despre Hristos, **Fapte** 10:43. Dumnezeu a dat profeţi în biserică, **1 Cor.** 12:28 (Ef. 4:11). Biserica este zidită pe temelia Apostolilor şi a profeţilor, **Ef.** 2:19–20. Oamenii au respins cuvintele profeţilor, **1 Ne.** 3:17–18 (2 Ne. 26:3). Prin Spirit toate lucrurile sunt făcute cunoscute profeţilor, **1 Ne.** 22:1–2. Hristos a venit la nefiţi pentru a împlini tot ceea ce spusese prin gurile sfinţilor Lui profeţi, **3 Ne.** 1:13 (D&L 42:39). Cei ce nu vor da ascultare cuvintelor profeţilor, vor fi nimiciţi, **D&L** 1:14. Cei care cred cuvintele profeţilor vor avea viaţă veşnică, **D&L** 20:26. Veţi primi cuvântul profetului, ca şi când ar veni din gura Mea, **D&L** 21:4–6. Revelaţiile şi poruncile pentru Biserică vin doar prin cel numit, **D&L** 43:1–7. Datoria Preşedintelui este să prezideze asupra întregii Biserici şi să fie asemeni lui Moise, să fie profet, **D&L** 107:91–92. Noi credem în profeţi, **A de C** 1:6.

PROFETESĂ. *Vezi, de asemenea,* Profeţie, a profeţi

O femeie care a primit mărturie despre Isus Hristos şi care se bucură de spiritul revelaţiei. Profetesa nu deţine preoţia sau cheile ei. Deşi în scripturi doar câteva femei sunt numite profetese, multe au profeţit, aşa cum au făcut: Rebeca, Hanah, Elisabeta şi Maria.

Miriam a fost chemată ca profetesă, **Ex.** 15:20. Debora a fost chemată ca profetesă, **Jud.** 4:4. Hulda a fost chemată ca profetesă, **2 Regi** 22:14 (2 Cron. 34:22). Ana a fost chemată ca profetesă, **Luca** 2:36.

PROFEŢIE, (A) PROFEŢI. *Vezi, de asemenea,* Profet; Profetesă; Revelaţie; Văzător

Profeţia constă în cuvinte sau scrieri de inspiraţie divină, pe care le primeşte cineva prin revelaţie de la Duhul Sfânt. Mărturia lui Isus este spiritul profeţiei (Apoc. 19:10). O profeţie se poate referi la trecut, la prezent sau la viitor. Când profetizează cineva, acesta vorbeşte sau scrie ceea ce doreşte Dumnezeu ca el să cunoască, pentru binele său sau pentru binele celorlalţi. Oamenii pot primi profeţii sau revelaţii privind propriile lor vieţi.

Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din profeţi, **Num.** 11:29. Fiii şi fiicele voastre vor profeţi, **Ioel** 2:28 (Fapte 2:17–18). El Îşi dezvăluie taina slujitorilor Lui, profeţii, **Amos** 3:7. Nici o profeţie din scripturi nu este după interpretare proprie, **2 Pet.** 1:20. Nefiţii au avut multe revelaţii şi spiritul profeţiei, **Iacov** 4:6, 13. Alma şi Amulec au cunoscut intenţiile inimii lui Zeezrom prin spiritul profeţiei, **Alma** 12:7. Vai de cel care spune că Domnul nu mai lucrează prin profeţie, **3 Ne.** 29:6. Căutaţi profeţiile lui Isaia, **Morm.** 8:23. Profeţiile vor fi toate împlinite, **D&L** 1:37–38. Omul trebuie să fie numit de Dumnezeu prin profeţie, **A de C** 1:5.

(A) PROPOVĂDUI. Vezi (a) Predica

PROVERB

Zicală sau scurt sfat moral.

Cartea Proverbelor: Carte în Vechiul Testament care conţine multe parabole, zicale şi poeme, unele dintre ele fiind scrise de Solomon. Cartea Proverbelor este deseori citată în Noul Testament.

Capitolele 1–9 conţin o explicaţie a adevăratei înţelepciuni. Capitolele 10–24 conţin o culegere de zicale despre lucrurile bune şi rele ale vieţii. Capitolele 25–29 conţin proverbele lui Solomon pe care le-au consemnat oamenii lui Ezechia, regele Iudei. Capitolele 30–31 includ o descriere a unei femei virtuoase.

PSALM. *Vezi, de asemenea,* David; Muzică

Poem sau imn inspirat.

Cartea Psalmilor: Carte în Vechiul Testament care conţine o culegere de psalmi, dintre care mulţi sunt despre Hristos. Cartea Psalmilor este adesea citată în Noul Testament.

David a scris mulţi dintre psalmi. Psalmii au fost scrişi ca laudă lui Dumnezeu. Mulţi au fost puşi pe muzică.

(A) PUNE DEOPARTE. *Vezi, de asemenea,* Chemat, chemat de Dumnezeu, chemare; Mâini, aşezarea lor

A fi ales şi sfinţit pentru scopuri sfinte. Această numire este pentru o slujire anume în cadrul organizării Bisericii, prin aşezarea mâinilor de către cineva care are autoritatea cerută. Numai aceia care prezidează asupra cvorumurilor preoţiei primesc cheile când sunt puşi deoparte. Oamenii puşi deoparte pentru alte funcţii decât cele de preşedinţi ai cvorumurilor preoţiei pot primi o binecuvântare a preoţiei, dar cu acea binecuvântare nu se dau nici un fel de chei.

Puneţi-Mi deoparte pe Barnaba şi pe Saul pentru lucrare, **Fapte** 13:2–3. Alţi episcopi să fie puşi deoparte, **D&L** 68:14. Episcopul, un judecător general, va fi pus deoparte pentru această slujire, **D&L** 107:17, 74. Un om trebuie să fie chemat de Dumnezeu prin profeţie şi prin aşezarea mâinilor, **A de C** 1:5.

PUR, PURITATE. *Vezi, de asemenea,* Curat şi a nu fi curat; Sfinţire

Liber de păcat sau de vină; fără de pată. O persoană devine pură atunci când gândurile şi faptele ei sunt curate din toate punctele de vedere. O persoană care a păcătuit poate deveni pură prin credinţă în Isus Hristos, prin pocăinţă şi prin primirea rânduielilor Evangheliei.

Acela care are mâinile curate şi o inimă pură va primi binecuvântările Domnului, **Ps.** 24:3–5. Fiţi curaţi, voi cei ce purtaţi vasele Domnului, **Isa.** 52:11 (D&L 133:4–5). Binecuvântaţi cei cu inima curată, **Mat.** 5:8 (3 Ne. 12:8). Orice lucruri sunt curate, gândiţi-vă la aceste lucruri, **Filip.** 4:8 (A de C 1:13). Voi toţi care sunteţi cu inima curată, ridicaţi-vă capetele şi primiţi cuvântul cel plăcut lui Dumnezeu, **Iacov** 3:2–3. Vă puteţi voi înălţa privirea la Dumnezeu în acea zi, cu inima pură şi cu mâinile curate? **Alma** 5:19. Fiind puri şi nepătaţi înaintea lui Dumnezeu, ei nu puteau privi păcatul decât cu groază, **Alma** 13:12. Purificaţi-vă aşa cum şi Hristos este pur, **Moro.** 7:48 (Morm. 9:6). Hristos Îşi va păstra un popor pur, **D&L** 43:14. Domnul a poruncit să se construiască în Sion o casă în care cei puri Îl vor vedea pe Dumnezeu, **D&L** 97:10–17. Asta înseamnă Sion–cei care au inima pură, **D&L** 97:21.

PUTERE. *Vezi, de asemenea,* Autoritate; Preoţie

Capacitatea de a face ceva. A avea putere asupra cuiva sau asupra unui lucru înseamnă a avea capacitatea de a controla sau de a porunci persoanei sau lucrului respectiv. În scripturi, puterea este deseori în legătură cu puterea lui Dumnezeu sau cu puterea cerului. Este adesea strâns legată de autoritatea preoţiei, care înseamnă permisiunea sau dreptul de a acţiona pentru Dumnezeu.

Te-am lăsat să rămâi în picioare ca să vezi puterea Mea, **Ex.** 9:16. Dumnezeu este cetăţuia mea cea tare, **2 Sam.** 22:33. Nu refuza binele, când stă în puterea mâinii tale să îl faci, **Prov.** 3:27. Cu adevărat sunt plin de putere, plin de Spiritul Domnului, **Mica** 3:8. Mie Îmi este dată toată puterea, în cer şi pe pământ, **Mat.** 28:18. Ei erau uimiţi de învăţătura Lui, pentru că vorbea cu putere, **Luca** 4:32. Rămâneţi în cetate până ce veţi fi înzestraţi cu putere de sus, **Luca** 24:49. Tuturor celor ce L-au primit, El le-a dat putere să devină fiii lui Dumnezeu, **Ioan** 1:12 (D&L 11:30). Veţi primi o putere când se va pogorî Duhul Sfânt asupra voastră, **Fapte** 1:8.

Nu este altă putere decât de la Dumnezeu, **Rom.** 13:1. Sunteţi păziţi de puterea lui Dumnezeu, prin credinţa întru salvare, **1 Pet.** 1:3–5. Sunt plin de puterea lui Dumnezeu, **1 Ne.** 17:48. Mi s-a arătat prin puterea Duhului Sfânt, **Iacov** 7:12. Omul poate avea mare putere dată lui de la Dumnezeu, **Mosia** 8:16. Ei au propovăduit cu putere şi autoritate de la Dumnezeu, **Alma** 17:2–3. Nefi a slujit cu putere şi mare autoritate, **3 Ne.** 7:15–20 (3 Ne. 11:19–22). Cu toate că un om poate avea putere să facă fapte mari, dacă se laudă în tăria lui, el trebuie să cadă, **D&L** 3:4. Puterea de a face bine există în fiecare om, **D&L** 58:27–28. În rânduielile Preoţiei lui Melhisedec se arată puterea dumnezeirii, **D&L** 84:19–22. Drepturile preoţiei sunt inseparabil legate de puterile cerului, **D&L** 121:34–46. Am să te conduc cu mâna Mea, iar puterea Mea va fi asupra ta, **Avr.** 1:18.

RAFAEL. *Vezi, de asemenea,* Îngeri

Un înger al Domnului care a luat parte la restaurarea tuturor lucrurilor (D&L 128:21).

RAHELA. *Vezi, de asemenea,* Iacov, Fiul lui Isaac

Personaj din Vechiul Testament, soţie a lui Iacov (Gen. 29–31, 35). De asemenea, ea a fost mama lui Iosif şi a lui Beniamin.

RAMEUMPTOM

În Cartea lui Mormon, un loc înalt pentru stat în picioare, zidit în mijlocul sinagogii, unde zoramiţii, nefiţi apostazici, se rugau (Alma 31:8–14).

RĂBDARE. *Vezi, de asemenea,* Blând, blândeţe; (a) Îndura

A îndura cu calm; capacitatea de a îndura necazuri, insulte, răniri, fără a se plânge sau a se răzbuna.

Odihneşte-te în Domnul şi aşteaptă-L cu răbdare, **Ps.** 37:7–8. Cine este încet la mânie are multă pricepere, **Prov.** 14:29. Prin răbdarea voastră vă veţi câştiga sufletele voastre, **Luca** 21:19. Avem speranţă prin răbdare şi mângâierea pe care o dau scripturile, **Rom.** 15:4. Urmaţi-i pe acei care prin credinţă şi răbdare moştenesc promisiunile, **Evr.** 6:12–15. Lăsaţi răbdarea să-şi facă desăvârşit lucrarea pentru ca să fiţi desăvârşiţi şi întregi, **Iacov** 1:2–4. Aţi auzit despre răbdarea lui Iov, **Iacov** 5:11. Ei s-au supus cu voioşie şi cu răbdare la tot ce a fost voia Domnului, **Mosia** 24:15. Ai suportat toate aceste lucruri cu răbdare, pentru că Domnul a fost cu tine, **Alma** 38:4–5. Continuaţi în răbdare până ce sunteţi desăvârşiţi, **D&L** 67:13.

RĂSPUNZĂTOR, (A FI) RĂSPUNZĂTOR. *Vezi, de asemenea,* Libertatea de a alege

Domnul a spus că toţi oamenii sunt răspunzători de propriile lor motive, atitudini, dorinţe şi fapte.

Vârsta responsabilităţii este vârsta la care copiii sunt consideraţi responsabili de faptele lor şi sunt în stare să păcătuiască şi să se pocăiască.

Voi judeca pe fiecare după căile lui, **Ezec.** 18:30. Ei vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, **Mat.** 12:36. Să dai socoteală de felul cum ai condus, **Luca** 16:2. Fiecare dintre noi va da socoteală de sine însuşi faţă de Dumnezeu, **Rom.** 14:12. Cei morţi vor fi judecaţi potrivit cu faptele lor, **Apoc.** 20:12. Cuvintele noastre, faptele şi gândurile ne vor condamna, **Alma** 12:14. Suntem proprii noştri judecători, dacă făptuim bine sau rău, **Alma** 41:7. Vă este îngăduit să acţionaţi pentru voi înşivă, **Hel.** 14:29–31. Acest lucru să-l propovăduiţi voi—pocăinţa şi botezul pentru aceia care sunt responsabili, **Moro.** 8:10. Toţi cei care au ajuns la vârsta responsabilităţii trebuie să se pocăiască şi să fie botezaţi, **D&L** 18:42. Satana nu îi poate ispiti pe copiii mici, până când ei nu vor fi responsabili în faţa Mea, **D&L** 29:46–47. Copiii vor fi botezaţi la vârsta de opt ani, **D&L** 68:27. Fiecare om va fi răspunzător de propriile lui păcate în ziua judecăţii, **D&L** 101:78. Le este dat oamenilor să

discearnă binele de rău; de aceea ei pot acţiona pentru ei înşişi, **Moise** 6:56. Oamenii vor fi pedepsiţi pentru propriile lor păcate, **A de C** 1:2.

RĂSPUNDERE, VÂRSTA RĂSPUNDERII. *Vezi* Botez, a boteza—botezul nu se face pentru prunci; Botezul pruncilor; Copil, copii; Răspunzător, a fi răspunzător

RĂSTIGNIRE. *Vezi, de asemenea,* Cruce; Golgota; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos

Procedeu roman de execuţie, obişnuit în timpul Noului Testament, prin care o persoană era omorâtă legându-i-se sau bătându-i-se în cuie mâinile şi picioarele pe cruce. Se practica de obicei doar pentru sclavi şi pentru cei mai de rând răufăcători. Răstignirea era adesea precedată de biciuire sau bătaie (Marcu 15:15). Persoana care era răstignită era pusă de obicei să-şi poarte crucea către locul execuţiei (Ioan 19:16–17). Îmbrăcămintea îi era luată de obicei de către soldaţii care executau sentinţa (Mat. 27:35). Crucea era înfiptă în pământ astfel că picioarele persoanei în cauză erau la numai câţiva centimetri deasupra pământului. Crucea era supravegheată de soldaţi până ce murea persoana de pe cruce, fapt care uneori dura trei zile (Ioan 19:31–37).

Isus Hristos a fost răstignit pentru că un grup de necredincioşi L-au acuzat pe nedrept de răzvrătire împotriva lui Cezar şi de blasfemie pentru că spunea că este Fiul lui Dumnezeu. O mantie purpurie (Ioan 19:2), o coroană de spini şi alte insulte I-au fost aduse lui Isus (Mat. 26:67; Marcu 14:65).

Cei nelegiuţi vor străpunge mâinile şi picioarele lui Mesia, **Ps.** 22:11–18. Hristos va merge ca un miel la tăiere, **Isa.** 53:7. Isus a prevăzut răstignirea Sa, **Mat.** 20:18–19. Este descrisă răstignirea lui Hristos, **Mat.** 27:22–50 (Marcu 15:22–37; Luca 23:26–46; Ioan 19:17–30). Nefi a văzut într-o viziune răstignirea Mielului lui Dumnezeu, **1 Ne.** 11:33. Nefi a vorbit despre suferinţele şi răstignirea lui Hristos, **1 Ne.** 19:9–14. Iacov a vorbit despre slujirea şi răstignirea Celui Sfânt al Israelului, **2 Ne.** 6:9. Furtuni, cutremure, incendii şi uragane au dovedit în America răstignirea lui Hristos în Ierusalim, **3 Ne.** 8. Eu sunt Isus care a fost răstignit, **D&L** 45:51–52. Slujirea lui Hristos printre spiritele din captivitate s-a limitat la perioada dintre moartea şi învierea Sa, **D&L** 138:27.

RĂUTATE, RĂU. *Vezi, de asemenea,* Întunecime spirituală; Murdărie, necurăţenie; Necuvios; Nedrept, nedreptate; Păcat

Nedrept, ticălos; a fi nesupus faţă de poruncile lui Dumnezeu.

Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu? **Gen.** 39:7–9. Domnul este departe de cei răi, dar ascultă rugăciunea celor drepţi, **Prov.** 15:29. Când domnesc cei ticăloşi, poporul jeleşte, **Prov.** 29:2 (D&L 98:9). Daţi afară din mijlocul vostru pe ticălosul acela, **1 Cor.** 5:13. Noi avem de luptat împotriva răutăţii spirituale din locurile înalte, **Ef.** 6:12. Plecaţi dintre cei ticăloşi şi nu vă atingeţi de lucrurile lor necurate, **Alma** 5:56–57 (D&L 38:42). Aceasta este ultima stare a celor ticăloşi, **Alma** 34:35 (Alma 40:13–14). Ticăloşia nu a însemnat niciodată fericire, **Alma** 41:10. Cei ticăloşi sunt pedepsiţi chiar prin cei ticăloşi, **Morm.** 4:5 (D&L 63:33). În acel ceas vine o separare întreagă între cei drepţi şi cei ticăloşi, **D&L** 63:54. Astfel vine sfârşitul ticălosului **JS—M** 1:55.

RĂZBOI. *Vezi, de asemenea,* Pace

Bătălie sau conflict armat; luptă cu arme. Domnul încuviinţează războiul numai ca ultim mijloc pentru ca sfinţii Lui să-şi apere familiile, proprietatea, drepturile, privilegiile şi libertăţile (Alma 43:9, 45–47).

Moroni a căutat să-şi apere poporul, drepturile, ţara şi religia, **Alma** 48:10–17. Joseph Smith a primit o revelaţie şi o profeţie despre război, **D&L** 87.

Renunţaţi la război şi vestiţi pacea, **D&L** 98:16, 34–46. Noi credem că oamenii sunt îndreptăţiţi să se apere pe ei înşişi, pe prietenii lor, proprietatea lor şi guvernul, **D&L** 134:11. Noi credem în supunerea, onorarea şi susţinerea legii, **A de C** 1:12.

RĂZBOI ÎN CER. *Vezi, de asemenea,* Consiliu în Cer; Viaţă premuritoare

Conflictul care a avut loc în viaţa premuritoare între copiii de spirit ai lui Dumnezeu.

Satana a fost alungat din cer pe pământ, **Apoc.** 12:4, 7–9. Diavolul şi o treime din cer au fost alungaţi, **D&L** 29:36–37. Lucifer s-a răzvrătit împotriva Singurului Fiu Născut, **D&L** 76:25–26. Satana a căutat gloria Tatălui şi să distrugă libertatea de a alege a omului, **Moise** 4:1–4 (Isa. 14:12–15; Avr. 3:27–28). Aceia care L-au urmat pe Dumnezeu şi-au păstrat prima stare, au venit pe pământ şi au primit trupuri, **Avr.** 3:26.

RĂZBUNARE. *Vezi, de asemenea,* Duşmănie

Revanşă sau represalii pentru o injurie sau o ofensă.

Dumnezeul vostru va veni cu răzbunare, **Isa.** 35:4. Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti, **Rom.** 12:19 (Morm. 3:15; 8:20). Sabia răzbunării stă deasupra voastră, **Morm**. 8:40–41. Mă voi răzbuna pe cei ticăloşi, căci ei nu vor să se pocăiască, **D&L** 29:17. Salvatorul a venit în zilele de ticăloşie şi răzbunare, **Moise** 7:45–46.

RĂZVRĂTIRE. *Vezi, de asemenea,* Apostazie; Cărti; Diavol; Păcat

A se opune sau a se împotrivi Domnului, inclusiv refuzul de a-i urma pe conducătorii Lui aleşi şi de a se supune de bunăvoie poruncilor Lui.

Nu vă răzvrătiţi împotriva Domnului, **Num.** 14:9. Un om rău caută doar răzvrătire, **Prov.** 17:11. Vai de copiii ce se răzvrătesc, **Isa.** 30:1. Domnul nu mântuie pe nici unul din acei care se răzvrătesc împotriva Lui şi mor în păcatele lor, **Mosia** 15:26. Amaliciţii au venit pe faţă în răzvrătire împotriva lui Dumnezeu, **Alma** 3:18–19. Cei care se răzvrătesc vor fi pătrunşi de multă supărare, **D&L** 1:3. Furia Domnului este îndreptată împotriva răzvrătiţilor, **D&L** 56:1 (D&L 63:1–6). Satana s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, **Moise** 4:3.

(A) RÂNDUI, RÂNDUIRE. *Vezi, de asemenea,* Autoritate; Mâini, aşezarea lor; Oficiu, oficiant; Preoţie

A numi sau a conferi autoritate sau un oficiu. Pentru a folosi autoritatea în Biserica Domnului, o persoană trebuie să fie chemată de Dumnezeu, prin profeţie şi prin aşezarea mâinilor acelora care au autoritate (A de C 1:5). Deşi o persoană poate primi autoritate prin rânduire, ea o foloseşte sub îndrumarea acelora care deţin cheile specifice pentru acea autoritate.

Te-am rânduit profet al neamurilor, **Ier.** 1:5. Nu voi M-aţi ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi şi v-am rânduit, **Ioan** 15:16. Având autoritate de la Dumnezeu, Alma a rânduit preoţi, **Mosia** 18:18. Bărbaţii sunt rânduiţi la înalta preoţie cu o rânduială sfântă, **Alma** 13:1–9. Isus a chemat şi a rânduit doisprezece ucenici, **3 Ne.** 12:1. Vârstnicii rânduiesc preoţi şi învăţători prin aşezarea mâinilor, **Moro.** 3:1–4. Mai aşteaptă încă puţin, căci nu eşti încă rânduit, **D&L** 5:17. Joseph Smith a fost rânduit Apostol al lui Isus Hristos, **D&L** 20:2 (D&L 27:12). Nimeni nu va fi rânduit fără votul Bisericii, **D&L** 20:65. Nimănui nu îi va fi dat să propovăduiască Evanghelia Mea, decât dacă este rânduit de cineva care are autoritate, **D&L** 42:11. Vârstnicii sunt rânduiţi să propovăduiască Evanghelia Mea, **D&L** 50:13–18. Este datoria celor Doisprezece să rânduiască şi să pună în ordine celelalte oficii ale Bisericii, **D&L** 107:58. Am căutat binecuvântările părinţilor şi dreptul prin care să fiu rânduit, **Avr.** 1:2. Joseph Smith şi Oliver Cowdery s-au rânduit unul pe celălalt în Preoţia lui Aaron, **JS—I** 1:68–72.

RÂNDUIELI. *Vezi, de asemenea,* Genealogie; Salvare; Pecetluire, a pecetlui; Salvarea pentru morţi; Templu, Casa Domnului

Ritualuri şi ceremonii sacre. Rânduielile sunt acţiuni cu semnificaţii spirituale. Rânduielile mai pot însemna legile şi statutele lui Dumnezeu.

Rânduielile din Biserică includ slujirea bolnavilor (Iac. 5:14–15), binecuvântarea împărtăşaniei (D&L 20:77, 79), botezul prin scufundare (Mat. 3:16; D&L 20:72–74), binecuvântarea copiilor (D&L 20:70), conferirea Duhului Sfânt (D&L 20:68; 33:15), conferirea preoţiei (D&L 84:6–16; 107:41–52), rânduielile templului (D&L 124:39) şi căsătoria în noul şi nepieritorul legământ (D&L 132:19–20).

Învaţă-i poruncile şi legile, **Ex.** 18:20. Ca să urmeze poruncile Mele şi să păzească legile Mele, **Ezec.** 11:20. Oamenii urmăreau cu stricteţe rânduielile lui Dumnezeu, **Alma** 30:3. Ce folos că am ţinut rânduielile Lui? **3 Ne.** 24:13–14. Cel care se roagă şi este smerit este primit de Mine dacă se supune rânduielilor Mele, **D&L** 52:14–19. Toţi oamenii pot fi salvaţi prin supunere faţă de legile şi rânduielile Evangheliei, **A de C** 1:3.

Rânduială indirectă: O rânduială religioasă înfăptuită de o persoană în viaţă pentru o persoană moartă. Aceste rânduieli au efect numai dacă aceia pentru care sunt înfăptuite rânduielile le acceptă, ţin legămintele ce le însoţesc şi devin pecetluiţi de către Spiritul Sfânt al făgăduinţei. Astfel de rânduieli se înfăptuiesc astăzi în temple.

Ce ar face cei ce se botează pentru cei morţi, dacă nu înviază morţii nicidecum? **1 Cor.** 15:29. Botezurile pentru cei morţi se vor înfăptui în temple, **D&L** 124:29–36. Spiritele din lumea spiritelor au fost învăţate botezul în numele altora pentru iertarea păcatelor, **D&L** 138:29–34.

RÂNDUIRE LA PREOŢIE. *Vezi* (a) Rândui, rânduire

RÂUL IORDAN

Râul Iordan curge de la Marea Galileii la Marea Moartă. Râul are o lungime de 160 de km şi este format din unirea a mai multor izvoare care vin de pe Muntele Hermon. Este cel mai important râu din Israel.

Două evenimente importante legate de acest râu sunt: despărţirea râului de către Domnul pentru trecerea Israelului (Ios. 3:14–17) şi botezul lui Isus Hristos (Mat. 3:13–17; 1 Ne. 10:9).

RÂVNI. *Vezi, de asemenea,* Invidie

Aşa cum este folosit în scripturi, a râvni înseamnă a invidia pe cineva sau a dori foarte mult ceva.

Să nu râvneşti, **Ex.** 20:17 (Deut. 5:21; Mosia 13:24; D&L 19:25). Cel ce urăşte pofta îşi va înmulţi zilele, **Prov.** 28:16. Ei au râvnit lanuri şi le-au luat, **Mica** 2:2. Păzeşte-te de poftă, **Luca** 12:15. Legea spune: să nu râvneşti, **Rom.** 7:7. În ultimele zile oameni vor râvni, **2 Tim.** 3:1–2. Când Laban a văzut avuţiile noastre, el le-a dorit, **1 Ne.** 3:25. Să nu pofteşti propria ta proprietate, **D&L** 19:26. Încetaţi de a mai fi lacomi, **D&L** 88:123. Nu poftiţi la ceea ce aparţine fratelui vostru, **D&L** 136:20.

REBECA. *Vezi, de asemenea,* Isaac

Soţia lui Isaac, patriarh din Vechiul Testament (Gen. 24–27). Rebeca a fost mama lui Esau şi a lui Iacov (Gen. 25:23–26).

RECUNOSCĂTOR, RECUNOŞTINŢĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare; Preaslăvire

Recunoştinţă pentru binecuvântările primite de la Dumnezeu. Când se exprimă recunoştinţa Dumnezeu este mulţumit; adevărata preaslăvire include mulţumiri faţă de El. Trebuie să-I aducem mulţumiri Domnului pentru toate lucrurile.

Este frumos să lăudăm pe Domnul, **Ps.** 92:1. Veniţi înaintea Lui cu laude, **Ps.** 95:1–2. Fiţi recunoscători Lui şi

binecuvântaţi Numele Său, **Ps.** 100:1–5. Nu încetaţi să aduceţi mulţumiri, **Ef.** 1:15–16. Fiţi recunoscători, **Col.** 3:15. A Dumnezeului nostru să fie binecuvântarea şi gloria şi recunoştinţa şi cinstirea, **Apoc.** 7:12. O, cum trebuie să-I mulţumiţi Regelui vostru ceresc, **Mosia** 2:19–21. Trăiţi în recunoştinţă zilnic, **Alma** 34:38. Când te scoli dimineaţa, inima ta să fie plină de mulţumiri către Dumnezeu, **Alma** 37:37. Toate lucrurile să le faceţi cu rugăciune şi recunoştinţă, **D&L** 46:7. Trebuie să aduceţi mulţumiri lui Dumnezeu, **D&L** 46:32. Faceţi aceste lucruri cu recunoştinţă, **D&L** 59:15–21. Primeşte această binecuvântare din mâna Domnului cu o inimă recunoscătoare, **D&L** 62:7. Acela care primeşte toate lucrurile cu recunoştinţă va fi făcut glorios, **D&L** 78:19. În orice lucru aduceţi mulţumiri, **D&L** 98:1 (1 Tes. 5:18). Lăudaţi pe Domnul cu o rugăciune de laudă şi recunoştinţă, **D&L** 136:28.

REGALIŞTI

În Cartea lui Mormon, un grup care a vrut să răstoarne conducerea nefiţilor (Alma 51:1–8).

REGI (ÎMPĂRAŢI). *Vezi, de asemenea,* Cronologie

Două cărţi în Vechiul Testament. Aceste cărţi povestesc istoria lui Israel de la răscoala lui Adonia, al patrulea fiu al regelui David (cca. 1015 î.H.) până la înrobirea finală a lui Iuda (cca. 586 î.H.) Ele includ întreaga istorie a regatului de nord (cele zece triburi ale Israelului) de la despărţire până când asirienii i-au dus robi în ţările de nord.

1 Regi: Capitolul 1 descrie ultimele zile din viaţa regelui David. Capitolele 2–11 consemnează viaţa lui Solomon. Capitolele 12–16 povestesc despre urmaşii imediaţi ai lui Solomon, Reoboam şi Ieroboam. Ieroboam a pricinuit despărţirea regatului lui Israel. Mai sunt menţionaţi şi alţi regi. Capitolele 17–21 relatează părţi din slujirea lui Ilie când l-a dojenit pe Ahab, regele lui Israel. Capitolul 22 relatează războiul împotriva Siriei pentru care Ahab şi Ieosofat, regele Iudei, şi-au unit forţele. Profetul Mica profetizează împotriva regilor.

2 Regi: Capitolul 1–2:11 continuă viaţa lui Ilie, inclusiv înălţarea lui Ilie la cer într-o căruţă de foc. Capitolele 2–9 relatează slujirea în credinţă şi cu mare putere a lui Elisei. Capitolul 10 povesteşte de Iehu, regele, şi cum i-a nimicit el casa lui Ahab şi pe preoţii lui Baal. Capitolele 11–13 relatează domnia dreaptă a lui Ioas şi moartea lui Elisei. Capitolele 14–17 povestesc despre diferiţi regi care au domnit în Israel şi în Iuda, adesea în răutate. Capitolul 15 consemnează robia asiriană asupra celor zece triburi ale lui Israel. Capitolele 18–20 consemnează viaţa dreaptă a lui Ezechia, regele lui Iuda şi a lui Isaia. Capitolele 21–23 vorbesc despre regii Manase şi Iosia. Potrivit tradiţiei, Manase a fost responsabil de martiriul lui Isaia. Iosia a fost un rege drept care a restabilit legea printre evrei. Capitolele 24–25 consemnează robia babiloniană.

RESPONSABILITATE. *Vezi* Răspunzător, (a fi) răspunzător.

RESTAURAREA EVANGHELIEI. *Vezi, de asemenea,* Apostazie; Dispensaţie; Evanghelie; Smith, Joseph, Jr.

Restabilirea prin Dumnezeu a adevărurilor şi rânduielilor Evangheliei Lui printre oameni pe pământ. Evanghelia lui Isus Hristos s-a pierdut pe pământ prin apostazia care a urmat slujirii pământeşti a Apostolilor lui Hristos. Acea apostazie a făcut necesară restaurarea Evangheliei. Prin viziuni, prin slujirea îngerilor şi prin revelaţii date oamenilor pe pământ, Dumnezeu a restaurat Evanghelia. Restaurarea a început cu Profetul Joseph Smith (JS—I 1:1–75; D&L 128:20–21) şi a continuat până în prezent prin lucrarea profeţilor în viaţă ai Domnului.

Casa Domnului va fi întemeiată pe vârful munţilor, **Isa.** 2:2 (Mica 4:2; 2 Ne. 12:2). Dumnezeu va face o lucrare

minunată şi un miracol, **Isa.** 29:14 (2 Ne. 25:17–18; D&L 4:1). Dumnezeu va ridica o împărăţie care nu va fi distrusă niciodată, **Dan.** 2:44. Ilie va veni şi va restaura toate lucrurile, **Mat.** 17:11 (Marcu 9:12; D&L 77:14). Vor veni vremurile de restaurare a tuturor lucrurilor, **Fapte** 3:21 (D&L 27:6). În dispensaţia deplinătăţii timpurilor, Dumnezeu va aduna laolaltă într-unul toate lucrurile, **Ef.** 1:10. Am văzut un alt înger având Evanghelia nepieritoare pentru a o vesti, **Apoc.** 14:6. Plenitudinea Evangheliei va veni la neamuri, **1 Ne.** 15:13–18. Iudeii se vor întoarce la adevăra Biserică, **2 Ne.** 9:2. În zilele din urmă va veni adevărul, **3 Ne.** 16:7. Ţie îţi confer Preoţia lui Aaron, **D&L** 13:1 (JS—I 1:69). Am încredinţat cheile împărăţiei pentru ultimele vremi, **D&L** 27:6, 13–14 (D&L 128:19–21). Adunaţi laolaltă triburile lui Israel şi restauraţi toate lucrurile, **D&L** 77:9. Sunt încredinţate cheile acestei dispensaţii, **D&L** 110:16 (D&L 65:2). Preoţia este dată în dispensaţia deplinătăţii timpurilor, **D&L** 112:30. Am văzut două Personaje, **JS—I** 1:17. Ţie îţi voi dezvălui preoţia prin mâna lui Ilie, **JS—I** 1:38 (Mal. 4:5–6).

RESTITUIRE, RESTAURARE.
Vezi, de asemenea, Restaurarea Evangheliei

Întoarcerea unui lucru sau a unei stări care a fost luată sau a fost pierdută.

Spiritul şi trupul vor fi reunite în forma lor desăvârşită, **Alma** 11:43–44. Restaurarea înseamnă a aduce înapoi rău pentru rău, drept pentru ceea ce este drept, **Alma** 41:10–15. Noi credem în restaurarea celor zece triburi şi că pământul va fi înnoit şi va primi gloria paradisului, **A de C** 1:10 (D&L 133:23–24).

REUEL. *Vezi* Ietro

REVELAŢIE. *Vezi, de asemenea,* Cuvântul lui Dumnezeu; Duhul Sfânt; Inspiraţie, a inspira; Lumină, Lumina lui Hristos; (a) Profeţi, profeţie; Vis; Viziune; Glas

Comunicare de la Dumnezeu către copiii Lui de pe pământ. Revelaţia poate veni prin Lumina lui Hristos şi prin Duhul Sfânt, prin intermediul inspiraţiei, a viziunilor, a viselor sau a vizitelor îngerilor. Revelaţia oferă îndrumarea care îi poate conduce pe cei credincioşi spre salvarea veşnică, în împărăţia celestială.

Domnul Îşi dezvăluie lucrarea profeţilor Lui şi confirmă acelor care cred că revelaţiile profeţilor sunt adevărate (Amos 3:7). Prin revelaţie, Domnul asigură îndrumarea personală pentru fiecare persoană care o caută, care are credinţă, care se pocăieşte şi se supune Evangheliei lui Isus Hristos. „Duhul Sfânt este un revelator", a spus Joseph Smith, şi „nici un om nu-l poate primi pe Duhul Sfânt fără a primi revelaţii".

În Biserica Domnului, în Prima Preşedinţie şi în Cvorumul celor Doisprezece Apostoli sunt profeţi, văzători şi revelatori pentru Biserică şi pentru lume. Preşedintele Bisericii este singurul pe care l-a autorizat Domnul să primească revelaţii pentru Biserică (D&L 28:2–7). Fiecare persoană poate primi revelaţii personale pentru folosul propriu.

Cu orice lucru care iese din gura Domnului trăieşte omul, **Deut.** 8:3 (Mat. 4:4; D&L 98:11). Domnul vorbeşte cu glas uşor, **1 Regi** 19:12. Unde nu există viziune, oamenii pier, **Prov.** 29:18. Cu siguranţă Domnul Dumnezeu nu va face nimic fără să dezvăluie taina Lui slujitorilor Săi, profeţii, **Amos** 3:7. Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea şi sângele ţi-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, **Mat.** 16:15–19. Spiritul adevărului vă va îndruma către tot adevărul şi vă va arăta lucrurile ce vor veni, **Ioan** 16:13. Dacă unuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, **Iac.** 1:5. Toate lucrurile vor fi dezvăluite, **2 Ne.** 27:11. Voi da copiilor oamenilor rând după rând, **2 Ne.** 28:30. Nu este nici o taină care nu va fi dezvăluită, **2 Ne.** 30:17. Duhul Sfânt vă va arăta toate lucrurile, **2 Ne.** 32:5. Nici un om nu cunoaşte căile lui Dumnezeu, decât dacă îi sunt dezvăluite, **Iacov** 4:8. Alma a postit şi

s-a rugat pentru revelaţie, **Alma** 5:46. Lucruri niciodată dezvăluite, vor fi dezvăluite celor credincioşi, **Alma** 26:22. Aceia care neagă revelaţia nu cunosc Evanghelia lui Isus Hristos şi nu înţeleg scripturile, **Morm.** 9:7–8. Nu vei primi mărturie, decât după încercarea credinţei tale, **Eter** 12:6. Cuvântul Meu va fi îndeplinit în întregime, **D&L** 1:38. Nu ţi-am transmis Eu pace în sufletul tău cu privire la acest subiect? **D&L** 6:22–23. Îţi voi spune în mintea şi în inima ta, **D&L** 8:2–3. Dacă este drept voi face ca pieptul tău să ardă, **D&L** 9:8. Nu negaţi spiritul revelaţiei, **D&L** 11:25. Aceia care cer, vor primi revelaţie după revelaţie, **D&L** 42:61. Tot ceea ce vor spune atunci când sunt inspiraţi de voinţa Duhului Sfânt va fi voinţa Domnului, **D&L** 68:4. Dumnezeu vă va da cunoaştere, **D&L** 121:26. Joseph Smith I-a văzut pe Tatăl şi pe Fiul, **JS—I** 1:17. Noi credem tot ceea ce a revelat şi va revela încă Dumnezeu, **A de C** 1:7, 9.

REVERENŢĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Onora; Teamă

Respect profund (preaslăvire) pentru lucrurile sfinte.

Domnul i-a poruncit lui Moise să îşi scoată încălţările pentru că stătea pe pământ sfânt, **Ex.** 3:4–5. Dumnezeu este de temut şi de respectat, **Ps.** 89:7. Slujiţi-L bine pe Dumnezeu, cu evlavie şi cu frică, **Evr.** 12:28. Moroni s-a plecat până la pământ şi s-a rugat cu putere, **Alma** 46:13. Mulţimea a căzut la pământ şi L-a preamărit pe Hristos, **3 Ne.** 11:12–19. Pleacă-te înaintea Mea, **D&L** 5:24. Toate lucrurile se apleacă cu respect umil înaintea tronului lui Dumnezeu, **D&L** 76:93. Minţile voastre au fost întunecate pentru că aţi tratat uşor lucrurile pe care le-aţi primit, **D&L** 84:54–57. Fiece genunchi trebuie să se plece şi orice limbă să mărturisească, **D&L** 88:104. Din respect sau veneraţie faţă de Numele Fiinţei Supreme, Biserica a numit acea preoţie după Melhisedec, **D&L** 107:4. Binecuvântările se vor revărsa asupra acelora care vor preaslăvi pe Domnul în casa Lui, **D&L** 109:21.

RIGDON, SIDNEY

Unul dintre primii convertiţi şi conducător în Biserica restaurată în anii 1830 şi începutul anilor 1840. Sidney Rigdon a slujit o vreme ca primul consilier al lui Joseph Smith în Prima Preşedinţie a Bisericii (D&L 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Mai târziu, el a decăzut şi a fost excomunicat, în septembrie 1844.

ROBIE. *Vezi, de asemenea,* Liber, libertate

A fi în robie fizică sau spirituală.

Casa lui Israel a mers în robie din cauza nedreptăţii lor, **Ezec.** 39:23. Cel care ia în robie, va merge şi el în robie, **Apoc.** 13:10. Cei ticăloşi vor fi aduşi în robia diavolului, **1 Ne.** 14:4, 7. Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea şi viaţa veşnică sau robia şi moartea, **2 Ne.** 2:27. Voinţa trupului dă spiritului diavolului putere să înrobească, **2 Ne.** 2:29. Aţi păstrat îndeajuns în amintire robia părinţilor voştri? **Alma** 5:5–6. Cei care îşi împietresc inimile sunt luaţi în robie de diavol, **Alma** 12:11. Vegheaţi şi vă rugaţi ca să nu fiţi ademeniţi de diavol şi să nu fiţi înrobiţi de el, **3 Ne.** 18:15.

ROBOAM. *Vezi, de asemenea,* Solomon

Personaj din Vechiul Testament, fiul Regelui Solomon. El i-a urmat tatălui său şi a domnit timp de 17 ani în Ierusalim (1 Regi 11:43; 14:21, 31). În timpul domniei lui Roboam, regatul a fost împărţit în Regatul lui Israel, în nord, şi în Regatul lui Iuda, în sud (1 Regi 11:31–36; 12:19–20). Roboam a domnit peste regatul lui Iuda.

ROMA. *Vezi, de asemenea,* Imperiul Roman

În Noul Testament, capitala Imperiului Roman, situată pe râul Tibru în Italia (Fapte 18:2; 19:21; 23:11). Pavel a predicat Evanghelia în Roma pe când era

prizonier al guvernului roman (Rom. 1:7, 15–16; Fapte 28:14–31).

ROMANI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel

În Noul Testament, scrisoare pe care a scris-o Pavel către sfinţii din Roma. El plănuia o vizită în Ierusalim, care cu siguranţă avea să fie periculoasă. Dacă scăpa cu viaţă, spera ca după aceea să viziteze Roma. Scrisoarea a fost menită în parte să pregătească Biserica de acolo să-l primească atunci când avea să vină. De asemenea, se poate considera că ea conţine afirmarea anumitor doctrine care fuseseră disputate şi pe care Pavel le privea acum ca fiind în sfârşit stabilite.

Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel către romani. Capitolele 2–11 includ câteva declaraţii despre doctrina credinţei, despre fapte şi despre har. Capitolele 12–16 conţin învăţături practice despre dragoste, datorie şi sfinţenie.

RUBEN. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, fiul mai mare al lui Iacov şi al Leii (Gen. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Deşi Ruben a fost primul născut, el şi-a pierdut dreptul primului născut din cauza păcatului (Gen. 35:22; 49:3–4).

Tribul lui Ruben: Binecuvântarea lui Iacov către Ruben se află în Genesa 49:3 şi Deuteronom 33:6. Numărul oamenilor din trib a scăzut treptat şi, cu toate că tribul a continuat să existe, el a devenit mai puţin important din punct de vedere politic. Dreptul de primul născut al lui Ruben a revenit lui Iosif şi fiilor lui, pentru că Iosif a fost primul născut al celei de a doua soţii a lui Iacov, Rahela (1 Cron. 5:1–2).

RUGĂCIUNE. *Vezi, de asemenea,* Amin; (a) Cere; (a) Cugeta; Preaslăvire

Comunicare plină de pioşenie cu Dumnezeu, în timpul căreia se oferă mulţumiri şi se cer binecuvântări. Rugăciunile sunt adresate Tatălui nostru Ceresc în numele lui Isus Hristos. Rugăciunile pot fi rostite cu glas tare sau făcute în tăcere. Şi gândurile cuiva pot fi o rugăciune, dacă ele sunt îndreptate către Dumnezeu. Cântecul celor drepţi poate fi o rugăciune pentru Dumnezeu (D&L 25:12).

Scopul rugăciunii nu este de a schimba voinţa lui Dumnezeu, ci de a ne asigura nouă şi celorlalţi binecuvântările pe care Dumnezeu este deja dornic să ni le ofere, doar că trebuie să le cerem pentru a le obţine.

Ne rugăm Tatălui în numele lui Hristos (Ioan 14:13–14; 16:23–24). Suntem cu adevărat în stare să ne rugăm în numele lui Hristos, atunci când dorinţele noastre sunt dorinţele lui Hristos (Ioan 15:7; D&L 46:30). Atunci cerem lucruri care sunt drepte, astfel încât Dumnezeu poate să ni le ofere (3 Ne. 18:20). Unele rugăciuni rămân fără răspuns, pentru că ele nu reprezintă, în nici un fel, dorinţa lui Hristos, ci izvorăsc din egoismul omului (Iac. 4:3; D&L 46:9). Într-adevăr, dacă Îi cerem lui Dumnezeu lucruri nedrepte, aceasta se va întoarce împotriva noastră (D&L 88:65).

Atunci au început oamenii să cheme numele Domnului, **Gen.** 4:26. Pe locul altarului, Avraam a chemat numele Domnului, **Gen.** 13:4. Slujitorul lui Avraam s-a rugat pentru ajutor, să găsească soţie pentru Isaac, **Gen.** 24:10–19. Departe de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi, **1 Sam.** 12:23. Domnul aude rugăciunile celor drepţi, **Prov.** 15:29. Mă vei afla, când Mă vei căuta cu toată inima, **Ier.** 29:12–13. Rugaţi-vă pentru cei ce vă asupresc şi vă prigonesc cu dispreţ, **Mat.** 5:44 (Luca 6:28; 3 Ne. 12:44). Roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns, **Mat.** 6:5–8 (3 Ne. 13:5–8). Iată, dar, cum să vă rugaţi, **Mat.** 6:9–13 (Luca 11:2; 3 Ne. 13:9). Cere şi ţi se va da, **Mat.** 7:7 (3 Ne. 14:7; D&L 4:7; 6:5; 66:9). Isus s-a urcat pe un munte la o parte să se roage, **Mat.** 14:23. Vegheaţi

şi rugaţi-vă ca să nu cădeţi în ispită, **Mat.** 26:41 (Marcu 14:38; 3 Ne. 18:15–18; D&L 31:12). Să ceară cu credinţă, fără să se îndoiască, **Iac.** 1:5–6 (D&L 42:68; 46:7). Rugăciunea fierbinte a unui om drept e de mare folos, **Iac.** 5:16. Ascultaţi de Spirit, care învaţă omul să se roage, **2 Ne.** 32:8–9. Mi-am înălţat glasul către El în rugăciune fierbinte, **Enos** 1:4. Am postit şi m-am rugat multe zile, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). S-au dedicat la multă rugăciune şi post, **Alma** 17:3. Vă amintiţi ce a spus Zenos privind rugăciunea sau preaslăvirea? **Alma** 33:3. Umiliţi-vă şi continuaţi în rugăciune, **Alma** 34:18–27. Sfătuieşte-te cu Domnul în toate faptele tale, **Alma** 37:37. Trebuie să vă rugaţi întotdeauna la Tatăl, în numele Meu, **3 Ne.** 18:19–20. Rugaţi-vă în familiile voastre, **3 Ne.** 18:21. Isus S-a rugat la Tatăl, **3 Ne.** 19:31–34 (Ioan 17; 3 Ne. 18:16). El le-a poruncit să nu înceteze să se roage în inimile lor, **3 Ne.** 20:1. Dacă se va ruga fără adevărată intenţie a inimii, nu va avea nici un folos, **Moro.** 7:6–9. Nu cereţi ceea ce nu ar trebui, **D&L** 8:10. Rugaţi-vă întotdeauna, ca să izbândiţi, **D&L** 10:5. Îţi poruncesc ţie să te rogi, şi cu glas tare, şi în inima ta, **D&L** 19:28. Spiritul vă va fi dat prin rugăciune în credinţă, **D&L** 42:14. Mergeţi în casa de rugăciune şi oferiţi-vă sacramentele, **D&L** 59:9 (Mat. 21:13). Părinţii să-şi înveţe copiii să se roage, **D&L** 68:28. Domnul Dumnezeul lor nu se grăbeşte să asculte rugăciunile lor, **D&L** 101:7–8 (Mosia 21:15). Fiţi umili, şi Domnul Dumnezeul vostru vă va da răspuns la rugăciunile voastre, **D&L** 112:10. Lui Adam i s-a poruncit să cheme pe Dumnezeu în numele Fiului, **Moise** 5:8. Tatăl şi Fiul i-au apărut lui Joseph Smith ca răspuns la rugăciunea lui **JS—I** 1:11–20.

RUGĂCIUNEA DOMNULUI. *Vezi, de asemenea,* Rugăciune

Rugăciune spusă de către Salvator pentru ucenicii Lui, care slujeşte drept model pentru toate rugăciunile (Mat. 6:9–13; 3 Ne. 13:9–13).

RUT. *Vezi, de asemenea,* Boaz

Personaj din Vechiul Testament, nora moabită a lui Naomi şi a lui Elimelec, care erau israeliţi. După moartea soţului ei, Rut s-a căsătorit cu ruda Naomiei, Boaz. Fiul lor, Obed, a fost străbunul lui David şi al lui Hristos. Povestirea lui Rut ilustrează în mod minunat convertirea unei persoane care nu era israelită la turma lui Israel. Rut a renunţat la dumnezeul şi la viaţa ei de dinainte pentru a se uni cu casa credinţei în slujirea Dumnezeului lui Israelului (Rut 1:16).

Cartea lui Rut: Capitolul 1 descrie viaţa lui Elimelec şi a familiei lui în Moab. După moartea soţilor lor, Naomi şi Rut au plecat la Betleem. Capitolul 2 explică cum Rut a adunat spice în lanurile lui Boaz. Capitolul 3 povesteşte cum Naomi a instruit-o pe Rut să meargă la arie şi să se culce la picioarele lui Boaz. Capitolul 4 este relatarea căsătoriei lui Boaz cu Rut. Ei au avut un fiu, Obed, din a cărui descendenţă provin David şi Hristos.

SACRAMENT. *Vezi, de asemenea,* Împărtăşanie

O acţiune cum ar fi o ceremonie sau o ofrandă care sunt sfinte; o expresie a unei relaţii sfinte sau a unui legământ cu Dumnezeu.

Du-te la casa de rugăciuni şi oferă sacramentele tale în ziua Mea sfântă, **D&L** 59:9. Vei oferi Celui Prea Înalt ofrandele şi sacramentele, **D&L** 59:12. Oferiţi un sacrament Celui Prea Înalt, **D&L** 62:4

SACRIFICIU. *Vezi, de asemenea,* Împărtăşanie; Inimă frântă; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Sânge

În zilele străvechi, *sacrificiu* însemna a face ceva sau pe cineva sfânt. Acum înseamnă a renunţa la ceva sau a suferi o pierdere de lucruri lumeşti pentru Domnul şi împărăţia Lui. Membrii Bisericii Domnului trebuie să dorească să jertfească toate lucrurile pentru

Domnul. Joseph Smith ne-a învăţat că: „o religie care nu cere sacrificarea tuturor lucrurilor, nu are niciodată putere suficientă de a produce credinţa necesară pentru viaţă şi salvare". În perspectiva veşniciei, binecuvântările obţinute prin sacrificiu sunt mai mari decât orice lucru la care se renunţă.

După ce Adam şi Eva au fost alungaţi din Grădina Edenului, Domnul le-a dat legea sacrificiului. Această lege includea ofranda primilor născuţi ai turmelor lor. Acest sacrificiu simboliza jertfa care avea să fie făcută de Singurul Fiu Născut al lui Dumnezeu (Moise 5:4–8). Această practică a continuat până la moartea lui Isus Hristos, care a încheiat sacrificarea animală ca rânduială a Evangheliei (Alma 34:13–14). În Biserică, astăzi, membrii iau din împărtăşania pâinii şi a apei în amintirea sacrificiului lui Isus Hristos. Astăzi, membrilor Bisericii lui Hristos li se cere de asemenea să ofere sacrificiul unei inimi frânte şi a unui spirit smerit (3 Ne. 9:19–22). Aceasta înseamnă că ei sunt umili, pocăiţi şi dornici să se supună poruncilor lui Dumnezeu.

Avraam l-a legat pe fiul său Isaac şi l-a aşezat pe altar, **Gen.** 22:1–18 (Iacov 4:5). Să aduci jertfire arderi de tot, **Ex.** 20:24. Animalele care vor fi jertfite trebuie să fie fără de pată, **Deut.** 15:19–21. A te supune este mai bine decât a te jertfi, **1 Sam.** 15:22. A iubi este mai mult decât toate arderile de tot şi toate jertfele, **Marcu** 12:32–33. Suntem sfinţiţi prin jertfa lui Hristos, **Evr.** 10:10–14. Hristos s-a oferit pe Sine ca jertfă pentru păcat, **2 Ne.** 2:6–7. Acea mare şi ultimă jertfă va fi Fiul lui Dumnezeu, da, nesfârşită şi veşnică, **Alma** 34:8–14. Nu mai aduceţi arderi de tot; jertfiţi lui Dumnezeu o inimă frântă şi un spirit smerit, **3 Ne.** 9:19–20 (Ps. 51:16–17; D&L 59:8). Astăzi este o zi de sacrificiu, **D&L** 64:23 (D&L 97:12). Toţi cei care sunt dornici să-şi ţină legămintele prin sacrificiu, sunt acceptaţi de Domnul, **D&L** 97:8. Joseph F. Smith a văzut spiritele celor drepţi, care aduseseră jertfe asemeni jertfei Salvatorului, **D&L** 138:13. Mântuirea a venit prin sacrificiul Fiului lui Dumnezeu pe cruce, **D&L** 138:35.

SACRU. *Vezi* Sfânt; Sfinţenie

SADUCHEII. *Vezi, de asemenea,* Evrei

Un partid sau o castă printre evrei, mică, dar puternică din punct de vedere politic. Ei erau probabil mai bine cunoscuţi pentru credinţa lor rigidă, de supunere strictă faţă de legea mozaică şi pentru respingerea realităţii spiritelor şi a îngerilor şi, de asemenea, a doctrinelor învierii şi a vieţii veşnice (Marcu 12:18–27; Fapte 4:1–3; 23:7–8).

SALEM. *Vezi, de asemenea,* Ierusalim; Melhisedec

Oraş în Vechiul Testament, în care a domnit Melhisedec. Se poate să se fi aflat pe locul de astăzi al Ierusalimului. Numele „Salem" este foarte asemănător unui cuvânt ebraic însemnând „pace".

Melhisedec, regele Salemului, a adus pâine şi vin, **Gen.** 14:18. Melhisedec, regele Salemului, era un preot al lui Dumnezeu cel Prea Înalt, **Evr.** 7:1–2. Melhisedec era rege peste ţinutul Salemului, **Alma** 13:17–18.

SALVARE. *Vezi, de asemenea,* Exaltare; Har; Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Mântuire, a mântui, mântuire; Moarte fizică; Moarte spirituală; Planul mântuirii

A fi salvat atât de la moartea fizică, cât şi de la cea spirituală. Toţi oamenii vor fi salvaţi de la moartea fizică de harul lui Dumnezeu, prin moartea şi învierea lui Isus Hristos. De asemenea, fiecare om poate fi salvat şi de moartea spirituală de către harul lui Dumnezeu, prin credinţă în Isus Hristos. Această credinţă se manifestă printr-o viaţă de supunere faţă de legile şi rânduielile Evangheliei şi de slujire pentru Hristos.

Domnul este lumina şi salvarea mea, **Ps.** 27:1. Numai El este stânca şi ajutorul

meu, **Ps.** 62:2. Evanghelia este puterea lui Dumnezeu întru salvare, **Rom.** 1:16 (D&L 68:4). Duceţi până la capăt salvarea voastră, cu teamă, **Filip.** 2:12. Dumnezeu v-a ales pe voi pentru salvare prin sfinţire, **2 Tes.** 2:13. Salvarea este fără plată, **2 Ne.** 2:4. Nu există dar mai mare decât darul salvării, **D&L** 6:13. Isus Hristos este singurul Nume prin care va veni salvarea, **Moise** 6:52 (Fapte 4:10–12). Noi credem că, prin Ispăşirea lui Hristos, toţi oamenii pot fi salvaţi, **A de C** 1:3.

Salvarea copiilor: Dacă nu deveniţi ca nişte copilaşi, nu veţi intra în Împărăţia cerurilor, **Mat.** 18:3. Iar pruncii, de asemenea, au viaţă veşnică, **Mosia** 15:25. Botezul pruncilor este o urâciune, iar copiii mici sunt vii în Hristos datorită Ispăşirii, **Moro.** 8:8–24. Copiii mici sunt mântuiţi prin Singurul Născut; Satana nu îi poate ispiti, **D&L** 29:46–47. Copiii trebuie învăţaţi Evanghelia şi botezaţi când au opt ani, **D&L** 68:25–28. Copiii mici sunt sfinţiţi prin Isus Hristos, **D&L** 74:7. Oamenii au revenit din nou la prima copilărie, inocenţi, **D&L** 93:38. Toţi copiii care au murit înainte de a ajunge la vârsta responsabilităţii sunt salvaţi în împărăţia celestială, **D&L** 137:10. Copiii sunt puri de la crearea lumii, **Moise** 6:54.

SALVARE, PLANUL LUI. *Vezi* Planul mântuirii

SALVAREA COPIILOR. *Vezi* Copil, Copii; Salvare—Salvarea copiilor

SALVAREA PENTRU MORŢI. *Vezi, de asemenea,* Cartea de aducere aminte; Genealogie; Planul mântuirii; Salvare

Ocazie pentru cei care au murit fără a primi rânduielile salvatoare ale Evangheliei de a avea îndeplinite aceste rânduieli pentru ei în temple, de către membrii în viaţă, demni, ai Bisericii. Cei morţi sunt învăţaţi Evanghelia în lumea spiritelor şi pot accepta rânduielile îndeplinite pentru ei în viaţa muritoare.

Membrii credincioşi ai Bisericii cercetează şi pregătesc istorii ale familiei, pentru a afla numele şi datele de naştere ale strămoşilor, astfel încât să poată fi îndeplinite pentru ei rânduielile salvatoare.

Să spui prizonierilor: Ieşiţi, **Isa.** 49:9 (Isa. 24:22; 1 Ne. 21:9). Vestiţi libertate robilor, **Isa.** 61:1 (Luca 4:18). El va întoarce inimile părinţilor către copii, **Mal.** 4:5–6 (3 Ne. 25:5–6; D&L 110:13–16). Cei morţi vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, **Ioan** 5:25. De ce se mai botează ei pentru cei morţi? **1 Cor.** 15:29. Hristos a propovăduit spiritelor din închisoare, **1 Pet.** 3:18–20. Tocmai în vederea aceasta Evanghelia a fost vestită şi celor morţi, **1 Pet.** 4:6. Fiul a vizitat spiritele din închisoare, **D&L** 76:73. Apoi vine mântuirea acelora care şi-au primit partea în închisoarea aceea, **D&L** 88:99. Nu există pe pământ un bazin de botez pentru ca sfinţii Mei să poată fi botezaţi pentru toţi aceia care au murit, **D&L** 124:29. Toţi aceia care au murit şi care ar fi acceptat Evanghelia, vor fi moştenitori ai împărăţiei celeste, **D&L** 137:7–10. Fiul lui Dumnezeu a apărut declarând libertate celor captivi care au fost credincioşi, **D&L** 138:18. Toate spiritele care erau în închisoare au ieşit, **Moise** 7:57.

SALVATOR. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Cel care salvează. Isus Hristos, prin ispăşirea Lui, a oferit mântuirea şi salvarea întregii omeniri. „Salvatorul" este un nume şi titlu al lui Isus Hristos.

Domnul este lumina şi salvarea mea, **Ps.** 27:1 (Ex. 15:1–2; 2 Sam. 22:2–3). Eu sunt Domnul; şi în afară de Mine nu este nici un Mântuitor, **Isa.** 43:11 (D&L 76:1). Îi vei pune numele Isus, pentru că El va mântui poporul Lui de păcatele sale, **Mat.** 1:21. Vi s-a născut în această zi un Mântuitor, care este Hristos, Domnul, **Luca** 2:11. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât Singurul Lui Fiu Născut a venit să-i salveze pe oameni, **Ioan** 3:16–17. Nu

există nici un alt nume în afară de al lui Hristos prin care omul să poată fi salvat, **Fapte** 4:10–12 (2 Ne. 25:20; Mosia 3:17; 5:8; D&L 18:23; Moise 6:52). Din cer îl aşteptăm pe Mântuitor, Domnul Isus Hristos, **Filip.** 3:20. Tatăl L-a trimis pe Fiul să fie Salvatorul lumii, **1 Ioan** 4:14. Domnul a înălţat un Mesia, un Salvator al lumii, **1 Ne.** 10:4. Mielul lui Dumnezeu este Salvatorul lumii, **1 Ne.** 13:40. Vestea despre un Salvator se va răspândi la fiecare neam, seminţie, limbă şi norod, **Mosia** 3:20. Hristos a trebuit să moară ca să poată veni salvarea, **Hel.** 14:15–16. Hotărârea de iertare şi sfinţirea prin Salvator sunt drepte şi adevărate, **D&L** 20:30–31. Eu sunt Isus Hristos, Salvatorul lumii, **D&L** 43:34. Singurul Meu Născut este Salvatorul, **Moise** 1:6. Toţi cei care cred în Fiul şi se pocăiesc de păcatele lor vor fi salvaţi, **Moise** 5:15.

SAM. *Vezi, de asemenea,* Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, al treilea fiu al lui Lehi (1 Ne. 2:5). El a fost un bărbat drept şi sfânt care a ales să-L urmeze pe Domnul (1 Ne. 2:17; 2 Ne. 5:5–6; Alma 3:6).

SAMARIA. *Vezi, de asemenea,* Samariteni

În timpul Vechiului Testament, oraşul capitală al regatului de nord al Israelului (1 Regi 16:23–24). Din cauza poziţiei ei militare puternice, pe un deal, asirienii nu au putut-o captura decât după un asediu de trei ani (2 Regi 17:5–6). Irod a reconstruit oraşul şi l-a denumit Sebast. În vremea Noului Testament, Samaria era denumirea pentru întregul district central al Palestinei, la vest de Iordan.

SAMARITENI. *Vezi, de asemenea,* Samaria

Poporul biblic care a locuit în Samaria după ce Regatul de Nord al lui Israel a fost cucerit de asirieni. Samaritenii erau parţial israeliţi şi parţial neamuri. Religia lor era un amestec de credinţe şi practici evreieşti şi păgâne. Parabola bunului samaritean din Luca 10:25–37 arată ura pe care evreii şi-o formaseră faţă de samariteni, din cauză că samaritenii erau în apostazie faţă de religia israelită. Domnul i-a îndrumat pe Apostoli să predice Evanghelia samaritenilor (Fapte 1:6–8). Filip a propovăduit cu succes Evanghelia lui Hristos oamenilor din Samaria şi a înfăptuit multe minuni printre ei (Fapte 8:5–39).

SAMSON

Personaj din Vechiul Testament, cel de al doisprezecelea dintre „judecătorii" Israelului. Era cunoscut pentru marea lui putere fizică, dar nu a fost înţelept în anumite alegeri şi acţiuni morale (Jud. 13:24–16:31).

SAMUEL LAMANITUL

Profet lamanit din Cartea lui Mormon, trimis de Domnul să predice şi să-i avertizeze pe nefiţi, chiar înainte de naşterea Salvatorului. Samuel a profeţit despre semnele referitoare la naşterea şi moartea lui Isus Hristos şi despre nimicirea nefiţilor (Hel. 13–16).

SAMUEL, PROFET ÎN VECHIUL TESTAMENT

Fiu al lui Elcana şi al Anei, Samuel s-a născut ca răspuns la rugăciunile mamei lui (1 Sam. 1). Copil fiind, a fost dat în grija lui Eli, înalt preot la tabernacolul din Şilo (1 Sam. 2:11; 3:1). Domnul l-a chemat pe Samuel, la o vârstă fragedă, să devină profet (1 Sam. 3). După moartea lui Eli, Samuel a devenit mare profet şi judecător în Israel şi a restaurat legea, ordinea şi preaslăvirea religioasă în mod regulat în ţinut (1 Sam. 4:15–18; 7:3–17).

1 Sam. 28:5–20 conţine o relatare despre cum a fost adus Samuel înapoi, dintre morţi, de către vrăjitoarea din Endor, la cererea regelui Saul. Aceasta nu putea fi o viziune de la Dumnezeu, deoarece o vrăjitoare sau orice alt medium spiritual nu poate influenţa ca

un profet să apară la cererea ei sau a lui (1 Sam. 28:20; 31:1–4).

Cărţile 1 şi 2 Samuel: În unele Biblii, cărţile 1 şi 2 Samuel formează o singură carte. În altele, ele sunt două cărţi. Cărţile acoperă o perioadă de aproximativ 130 de ani, de la naşterea lui Samuel până chiar înainte de moartea regelui David.

Cartea 1 Samuel: Capitolele 1–4 descriu cum a blestemat şi pedepsit Dumnezeu pe familia lui Eli şi cum l-a chemat pe Samuel ca înalt preot şi judecător. Capitolele 4–6 povestesc cum a căzut chivotul legământului în mâinile filistenilor. Capitolele 7–8 consemnează avertismentele lui Samuel despre dumnezeii falşi şi despre un rege ticălos. Capitolele 9–15 descriu încoronarea lui Saul şi domnia lui ca rege. Capitolele 16–31 povestesc istoria lui David şi dobândirea puterii—Samuel l-a uns pe David, care îl ucisese pe Goliat. Saul îl ura pe David, dar David a refuzat să-l omoare pe Saul, deşi a avut ocazia să o facă.

Cartea 2 Samuel: Cartea conţine detaliile domniei lui David ca rege al lui Iuda şi în final al întregului Israel. Capitolele 1–4 arată o îndelungată luptă între adepţii lui David, după ce a fost încoronat de Iuda, şi adepţii lui Saul. Capitolele 5–10 îl arată pe David devenind puternic pe cuprinsul multor ţinuturi. Capitolele 11–21 arată declinul puterii spirituale a lui David din cauza păcatelor lui şi a revoltei din propria sa familie. Capitolele 22–24 descriu încercările lui David de a se reîmpăca cu Domnul.

SARA. *Vezi, de asemenea,* Avraam

Personaj din Vechiul Testament, prima soţie a lui Avraam. La bătrâneţe, ea a devenit mama lui Isaac (Gen. 18:9–15; 21:2).

SARE

Folosită ca important conservant al mâncării în lumea veche; era considerată ca esenţială pentru viaţă.

Nevasta lui Lot s-a prefăcut într-un stâlp de sare, **Gen.** 19:26. Voi sunteţi sarea pământului, **Mat.** 5:13 (Luca 14:34; 3 Ne. 12:13). Poporul de legământ al Domnului este socotit ca sarea pământului, **D&L** 101:39–40. Dacă sfinţii nu sunt salvatorii oamenilor, ei sunt ca sarea care şi-a pierdut gustul, **D&L** 103:9–10.

SARIA. *Vezi, de asemenea,* Lehi, tatăl lui Nefi

În Cartea lui Mormon, soţia lui Lehi (1 Ne. 5:1–8; 8:14–16; 18:19) şi mama lui Laman, Lemuel, Sam, Nefi, Iacov, Iosif şi a multor fiice (1 Ne. 2:5; 2 Ne. 5:6).

SATANA. *Vezi* Diavol

SAUL DIN TARS. *Vezi* Pavel

SAUL, REGE AL LUI ISRAEL

Personaj din Vechiul Testament, primul rege al lui Israel înainte de a fi împărţit. Deşi a fost drept la începutul domniei, mai târziu el a devenit plin de mândrie şi a fost nesupus faţă de Dumnezeu (1 Sam. 9–31).

SĂMÂNŢA DE MUŞTAR

Seminţele plantei de muştar. Deşi sământa este foarte mică, înălţimea plantei care creşte din ea este foarte mare. Isus a comparat împărăţia cerului cu un grăunte de muştar (Mat. 13:31).

Dacă aveţi credinţă cât un grăunte de muştar, puteţi muta munţii, **Mat.** 17:20.

SĂNĂTATE. *Vezi* Cuvânt de Înţelepciune

SĂRACI. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Milostenie; Ofrandă; (a) Posti, post; Umil, umilinţă

În scripturi, cuvântul *săraci* se poate referi la: (1) oameni care nu au bunuri materiale necesare, cum ar fi hrană, îmbrăcăminte, adăpost, sau (2) oameni care sunt umili şi fără mândrie.

Sărac în bunuri materiale: Să nu-ţi închizi mâna înaintea fratelui tău cel sărac, **Deut.** 15:7. Cel rău în mândria lui, îl asupreşte pe sărac, **Ps.** 10:2. Cine dă săracului nu duce lipsă, **Prov.** 28:27. Adu pe săraci în casa ta, **Isa.** 58:6–7. Dacă vrei să fii desăvârşit, dă la săraci, **Mat.** 19:21 (Marcu 10:21; Luca 18:22). N-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia? **Iac.** 2:5. Pentru că sunt bogaţi, ei îi dispreţuiesc pe săraci, **2 Ne.** 9:30. Pentru ca să păstraţi iertarea păcatelor voastre, împărţiţi din averea voastră celor săraci, **Mosia** 4:26. Ei dădeau din averea lor săracilor, **Alma** 1:27. Dacă îi alungaţi pe cei în nevoie, rugăciunea vă e deşartă, **Alma** 34:28. Nefiţii aveau toate lucrurile în comun, nu existau bogaţi şi săraci, **4 Ne.** 1:3. Să-ţi aminteşti de cei săraci, **D&L** 42:30 (D&L 52:40). Vai de săracii care nu au inima frântă, **D&L** 56:17–18. Cei săraci vor veni la nunta Mielului, **D&L** 58:6–11. Episcopul să-i caute pe cei săraci, **D&L** 84:112. Legile Evangheliei guvernează grija faţă de săraci, **D&L** 104:17–18. Nu era nici un sărac printre ei, **Moise** 7:18.

Sărac în spirit: Mai binecuvântaţi sunt aceia care se umilesc fără să fie nevoiţi să o facă din cauza sărăciei, **Alma** 32:4–6, 12–16. Binecuvântaţi sunt cei săraci în spirit care vin la Mine, **3 Ne.** 12:3 (Mat. 5:3). Cei săraci şi umili vor avea Evanghelia predicată, **D&L** 35:15.

SÂNGE. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Jertfă

Privit de către vechii evrei şi multe civilizaţii de astăzi ca sălaşul vieţii sau energia vitală a trupului. În vremea Vechiului Testament Domnul a interzis Israelului să consume sânge ca hrană (Lev. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Puterea ispăşitoare a unei jertfe stătea în sânge, pentru că sângele era considerat ca esenţial vieţii. Jertfirea animalelor în Vechiul Testament era un simbol al marii jertfe înfăptuite mai târziu de Isus Hristos (Lev. 17:11; Moise 5:5–7). Sângele ispăşitor al lui Isus Hristos îi curăţă pe cei ce se căiesc de păcat (1 Ioan 1:7).

Sudoarea Lui se făcuse ca nişte picături mari de sânge, **Luca** 22:44. Suntem sfinţiţi prin vărsarea sângelui lui Hristos, **Evr.** 10:1–22. Sângera din fiecare por, **Mosia** 3:7 (D&L 19:18). Sângele Domnului a fost vărsat pentru iertarea păcatelor, **D&L** 27:2. Isus a înfăptuit ispăşirea desăvârşită, vărsându-Şi sângele, **D&L** 76:69. Prin sânge sunteţi sfinţiţi, **Moise** 6:60.

SÂRGUINŢĂ

Efort adevărat, consecvent, mai ales în ceea ce priveşte slujirea Domnului şi supunerea faţă de cuvântul Lui.

Ascultaţi-Mă, **Isa.** 55:2. Dumnezeu îi răsplăteşte pe aceia care Îl caută cu sârguinţă, **Evr.** 11:6. Daţi-vă toată silinţa ca să uniţi credinţei voastre fapta, **2 Pet.** 1:5. Propovăduiţi cuvântul lui Dumnezeu cu toată sârguinţa, **Iacov** 1:19. Ei au cercetat scripturile cu sârguinţă, **Alma** 17:2. Ei erau dornici cu toată sârguinţa să ţină poruncile, **3 Ne.** 6:14. Să trudim cu sârguinţă, **Moro.** 9:6. Angajaţi-vă cu sârguinţă într-o cauză bună, **D&L** 58:27. Să nu fiţi leneşi, ci să lucraţi cu toată puterea voastră, **D&L** 75:3. Daţi atenţie, cu grijă, cuvintelor vieţii veşnice, **D&L** 84:43. Fiecare om să-şi înveţe îndatorirea şi să acţioneze cu toată sârguinţa, **D&L** 107:99.

SCHIMBAREA LA FAŢĂ. *Vezi, de asemenea,* Cheile Preoţiei; Isus Hristos

Stare a persoanelor care temporar îşi schimbă înfăţişarea şi natura—şi anume, se înalţă la un nivel spiritual mai ridicat—astfel încât ei pot îndura prezenţa şi slava fiinţelor cereşti.

Schimbarea la faţă a lui Hristos: Petru, Iacov şi Ioan L-au văzut pe Domnul slăvit şi schimbat la faţă înaintea lor. Salvatorul promisese mai înainte că Petru va primi cheile împărăţiei cerului (Mat. 16:13–19; 17:1–9; Marcu 9:2–10; Luca 9:28–36; 2 Pet. 1:16–18). La acest eveniment important, Salvatorul, Moise

şi Ilie au dat cheile preoţiei promise lui Petru, Iacov şi Ioan. Cu aceste chei ale preoţiei, Apostolii au avut puterea de a continua lucrarea împărăţiei, după înălţarea lui Isus.

Joseph Smith ne-a învăţat că pe muntele schimbării la faţă, Petru, Iacov şi Ioan au fost de asemenea transfiguraţi. Ei au văzut o viziune a pământului aşa cum va apare el în viitoarea lui stare slăvită (D&L 63:20–21). Ei i-au văzut pe Moise şi pe Ilie, două fiinţe schimbate, şi au auzit glasul Tatălui. Tatăl a spus: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea; ascultaţi-L" (Mat. 17:5).

Fiinţe schimbate la faţă: Ei L-au văzut pe Dumnezeul lui Israel, **Ex.** 24:9–11. Pielea feţei lui strălucea pentru că vorbise cu Dumnezeu, **Ex.** 34:29 (Marcu 9:2–3). Faţa lui Isus a strălucit, **Mat.** 17:2 (Marcu 9:2–3). Israel nu putea să-şi pironească ochii asupra feţei lui Moise, din pricina strălucirii feţei lui, **2 Cor.** 3:7. Faţa lui Abinadi strălucea cu un luciu minunat, **Mosia** 13:5–9. Ei au fost înconjuraţi ca de foc, **Hel.** 5:23, 36, 43–45 (3 Ne. 17:24; 19:14). Ei erau la fel de albi ca şi înfăţişarea lui Isus, **3 Ne.** 19:25. Li se părea că erau transfiguraţi, **3 Ne.** 28:15. Nimeni nu L-a văzut pe Dumnezeu cu un trup, decât dacă a fost însufleţit de către Spirit, **D&L** 67:10–12. Prin puterea Spiritului, ochii noştri s-au deschis, **D&L** 76:12. Gloria lui Dumnezeu era asupra lui Moise, **Moise** 1:2. Gloria Lui era asupra mea, iar eu am văzut faţa Lui, pentru că am fost transfigurat, **Moise** 1:11. Am văzut cerurile deschise şi eu eram îmbrăcat cu slavă, **Moise** 7:3–4.

SCRIPTURI. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Cartea lui Mormon; Canon; Cronologie; Cuvântul lui Dumnezeu; Doctrină şi Legăminte; Perla de Mare Preţ

Cuvinte atât scrise, cât şi rostite de către oameni sfinţi ai lui Dumnezeu, îndemnaţi de către Duhul Sfânt. Scripturile oficiale, canonice, ale Bisericii astăzi sunt: Biblia, Cartea lui Mormon, Doctrină şi Legăminte şi Perla de Mare Preţ. Isus şi cei care au scris Noul Testament considerau cărţile Vechiului Testament ca fiind scriptură (Mat. 22:29; Ioan 5:39; 2 Tim. 3:15; 2 Pet. 1:20–21).

Nu ne ardea inima în noi, când El ne deschidea scripturile?, **Luca** 24:32. Cercetaţi scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa veşnică, şi ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine, **Ioan** 5:39. Cuvintele lui Hristos vă vor spune toate lucrurile pe care le aveţi de făcut, **2 Ne.** 32:3. Toţi aceia care sunt conduşi să creadă sfintele scripturi sunt fermi şi nestrămutaţi în credinţă, **Hel.** 15:7–8. Oamenii greşesc în interpretarea scripturilor şi nu le înţeleg, **D&L** 10:63. Aceste cuvinte nu sunt de la oameni, nici de la om, ci de la Mine, **D&L** 18:34–36. Apariţia Cărţii lui Mormon dovedeşte lumii că scripturile sunt adevărate, **D&L** 20:2, 8–12. Fie ca timpul vostru să fie consacrat studierii scripturilor, **D&L** 26:1. Scripturile sunt date pentru instruirea sfinţilor, **D&L** 33:16. Scripturile sunt date spre salvarea celor aleşi, **D&L** 35:20. Predicaţi principiile Evangheliei Mele, care se află în Biblie şi în Cartea lui Mormon, **D&L** 42:12. Legile Mele privind aceste lucruri sunt date în scripturile Mele, **D&L** 42:28. Orice se spune sub influenţa Duhului Sfânt este scriptură, **D&L** 68:4.

Scripturi pierdute: În scripturi sunt menţionate multe scrieri sfinte pe care nu le avem astăzi, printre care se află următoarele cărţi şi autori: cartea legământului (Ex. 24:7), războaiele Domnului (Num. 21:14), Iaşer (Ios. 10:13; 2 Sam. 1:18), faptele lui Solomon (1 Regi 11:41), cartea lui Samuel văzătorul (1 Cron. 29:29), cartea profetului Natani (2 Cron. 9:29), cartea profetului Şemaia (2 Cron. 12:15), cartea profetului Ido (2 Cron. 13:22), istoria lui Iehu (2 Cron. 20:34), spusele văzătorilor (2 Cron. 33:19), Enoh (Iuda 1:14); cuvintele lui Zenoc, Neum şi Zenos (1 Ne. 19:10), Zenos (Iacov 5:1), Zenoc şi Ezias (Hel. 8:20) şi o carte de aducere aminte (Moise 6:5);

epistolele către Corinteni (1 Cor. 5:9), către Efeseni (Ef. 3:3) şi de la Laodicea (Col. 4:16).

Scripturile vor fi păstrate: Trebuie să obţinem aceste consemnări ca să putem păstra cuvintele rostite de profeţi, **1 Ne.** 3:19–20. Trebuie să păstrez aceste plăci, **Iacov** 1:3. Aceste lucruri au fost ţinute şi păstrate de mâna lui Dumnezeu, **Mosia** 1:5. Aveţi grijă de aceste lucruri sacre, **Alma** 37:47. Scripturile vor fi păstrate în siguranţă, **D&L** 42:56. Folosiţi toate străduniile pentru a le păstra, **JS—I** 1:59.

Valoarea scripturilor: Să citeşti această lege înaintea întregului Israel, **Deut.** 31:10–13. Această carte a legii să nu se depărteze de gura ta, **Ios.** 1:8. Legea Domnului este desăvârşită şi înviorează sufletul, **Ps.** 19:7. Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, **Ps.** 119:105. Scripturile mărturisesc despre Mine, **Ioan** 5:39. Toate scripturile sunt date prin inspiraţie de la Dumnezeu şi sunt de folos pentru învăţare şi înţelepciune, **2 Tim.** 3:15–16. Am asemuit toate scripturile pentru noi, ca să fie pentru folosul şi învăţătura noastră, **1 Ne.** 19:23. Sufletul meu se desfată în scripturi, **2 Ne.** 4:15–16. Noi lucrăm cu sârguinţă să scriem, ca să convingem pe copiii noştri, precum şi pe fraţii noştri, să creadă în Hristos, **2 Ne.** 25:23. Ei au cercetat scripturile şi nu au mai ascultat de cuvintele acestui om ticălos, **Iacov** 7:23 (Alma 14:1). Dacă nu erau aceste plăci, ar fi trebuit să suferim în neştiinţă, **Mosia** 1:2–7. Ei cercetaseră scripturile cu sârguinţă, ca să cunoască cuvântul lui Dumnezeu, **Alma** 17:2–3. Scripturile sunt păstrate pentru a aduce sufletele la salvare, **Alma** 37:1–19 (2 Ne. 3:15). Cuvântul lui Dumnezeu va conduce pe omul lui Hristos, **Hel.** 3:29. Orice vor spune ei atunci când sunt inspiraţi de Duhul Sfânt va fi scriptură şi puterea lui Dumnezeu pentru salvare, **D&L** 68:4. Tipăreşte plenitudinea scripturilor Mele în scopul clădirii Bisericii Mele şi pentru a pregăti poporul Meu, **D&L** 104:58–59. Oricine păstrează ca pe o comoară cuvântul Meu, nu va fi înşelat, **JS—M** 1:37.

Scripturile au fost profeţite că vor apare: Isaia a prezis apariţia Cărţii lui Mormon, **Isa.** 29:11–14. Ia acest toiag şi scrie pe el pentru Iuda, **Ezec.** 37:15–20. Vor apare şi alte cărţi, 1 **Ne.** 13:39. Nu aveţi de ce crede că Biblia conţine toate cuvintele Mele, **2 Ne.** 29:10–14. Apucaţi-vă de Evanghelia lui Hristos, care vi se va înfăţişa în consemnările ce vor apare, **Morm.** 7:8–9. Fie binecuvântat cel care va aduce acest lucru la lumină, **Morm.** 8:16. Scrie aceste lucruri şi Eu le voi dezvălui la timpul stabilit de Mine, **Eter** 3:27 (Eter 4:7). Noi credem că El va revela încă multe lucruri, **A de C** 1:9.

SCRIPTURI PIERDUTE. *Vezi* Scripturi—Scripturi pierdute

SCUFUNDARE. *Vezi* Botez, a boteza—Botezul prin scufundare

SECERIŞ

Scripturile folosesc, uneori, cuvântul *seceriş* figurativ, referindu-se la aducerea oamenilor în Biserică, care este împărăţia lui Dumnezeu pe pământ, sau la o vreme a judecăţii, cum este cea de a Doua Venire a lui Isus Hristos.

Secerişul s-a terminat, vara a trecut şi noi nu suntem salvaţi, **Ier**. 8:20 (D&L 56:16). Recolta este mare, dar lucrătorii sunt puţini, **Mat.** 9:37. Secerişul este sfârşitul veacului, **Mat.** 13:39. Ce seamănă un om, aceea va secera, **Gal.** 6:7–9 (D&L 6:33). Lanul este alb, bun de secerat, **D&L** 4:4. Secerişul s-a încheiat şi sufletele voastre nu sunt salvate, **D&L** 45:2. A sosit vremea secerişului, iar cuvântul Meu trebuie împlinit, **D&L** 101:64.

SEFORA. *Vezi, de asemenea,* Moise

Personaj din Vechiul Testament, soţia lui Moise şi fiica lui Ietro (Ex. 2:21; 18:2).

SEM. *Vezi, de asemenea,* Noe, patriarh Biblic

Personaj din Vechiul Testament, un fiu drept al lui Noe şi potrivit tradiţiei, strămoşul popoarelor semite, incluzând arabi, evrei, babilonieni, sirieni, fenicieni şi asirieni (Gen. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Moise 8:12). Revelaţiile zilelor din urmă se referă la Sem ca fiind „marele înalt preot" (D&L 138:41).

SEMINŢIA LUI AVRAAM. *Vezi* Avraam—Seminţia lui Avraam

SEMN. *Vezi, de asemenea,* Biserica, semne ale adevăratei Biserici; Minune; Semnele vremurilor

Eveniment sau experienţă pe care oamenii le înţeleg ca dovadă sau mărturie a unui lucru. Un semn este de obicei o manifestare miraculoasă de la Dumnezeu. Şi Satana are putere să arate semne în anumite condiţii. Sfinţii trebuie să caute darurile Spiritului şi să nu caute semne pentru a-şi satisface curiozitatea sau a-şi întări credinţa. Mai degrabă, Domnul va da semne după cum crede El de cuviinţă acelora care cred (D&L 58:64).

Însuşi Domnul vă va da un semn, **Isa.** 7:14 (2 Ne. 17:14). Dumnezeu lucrează prin semne şi minuni în cer şi pe pământ, **Dan.** 6:27. O generaţie rea şi adulteră caută un semn, **Mat.** 12:39 (Mat. 16:4; Luca 11:29). Aceste semne îi vor urma pe cei care cred, **Marcu** 16:17 (Morm. 9:24; Eter 4:18; D&L 84:65). Şerem a cerut un semn, **Iacov** 7:13–20. Corihor a cerut un semn, **Alma** 30:48–60. Arată-ne un semn şi atunci vom crede, **Alma** 32:17. Cea mai mare parte a oamenilor a crezut semnele şi minunile, **3 Ne.** 1:22. Oamenii au uitat semnele şi minunile, **3 Ne.** 2:1. Nu veţi primi nici o mărturie, decât după încercarea credinţei voastre, **Eter** 12:6. Nu cereţi minuni, decât dacă poruncesc Eu, **D&L** 24:13. Credinţa nu vine prin semne, ci semnele urmează pe acei care cred, **D&L** 63:7–11. În acele zile se vor ridica Hristoşi falşi şi profeţi falşi, şi vor arăta mari semne şi minuni, **JS—M** 1:22.

SEMNE ALE BISERICII ADEVĂRATE. *Vezi* Biserica, semne ale adevăratei Biserici

SEMNELE NAŞTERII ŞI ALE MORŢII LUI ISUS HRISTOS. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos

Evenimente care au însoţit naşterea şi moartea lui Isus Hristos.

Naşterea: O fecioară va zămisli şi va naşte un fiu, **Isa.** 7:14. Din Betleem va ieşi un conducător în Israel, **Mica** 5:2. Samuel Lamanitul a profeţit o zi, o noapte şi o zi de lumină; o nouă stea, şi alte semne, **Hel**. 14:2–6. Semnele s-au împlinit, **3 Ne**. 1:15–21.

Moartea: Samuel Lamanitul a profeţit întuneric, tunete şi fulgere şi cutremurarea pământului, **Hel.** 14:20–27. Semnele s-au împlinit, **3 Ne.** 8:5–23.

SEMNELE VREMURILOR. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Semn; Ultimele zile, zilele din urmă

Evenimente sau experienţe pe care Dumnezeu le dă oamenilor pentru a arăta că, în lucrarea Sa, ceva important s-a întâmplat sau se va întâmpla în curând. În zilele din urmă, au fost profeţite multe semne ale celei de a Doua Veniri a Salvatorului. Aceste semne permit oamenilor credincioşi să recunoască planul lui Dumnezeu, să fie avertizaţi şi să se pregătească.

Muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte, **Isa**. 2:2–3. Domnul va ridica un steag şi va aduna Israelul, **Isa**. 5:26 (2 Ne. 15:26–30). Soarele se va întuneca şi luna nu va mai lumina, **Isa.** 13:10 (Ioel 3:15; D&L 29:14). Oamenii vor încălca legea şi nu vor respecta legământul nepieritor, **Isa.** 24:5. Nefiţii vor vorbi cu un glas ca din pământ, **Isa.** 29:4 (2 Ne. 27). Israelul va fi adunat cu putere, **Isa.** 49:22–23 (1 Ne. 21:22–23; 3 Ne. 20–21). Dumnezeu va întemeia o împărăţie care nu va fi distrusă, **Dan.** 2:44 (D&L 65:2). Războaie, vise şi viziuni vor preceda a Doua Venire, **Ioel** 2. Toate naţiunile se

vor aduna la război împotriva Ierusalimului pentru a se lupta, **Zaharia** 14:2 (Ezec. 38–39). Vine ziua care va arde ca un cuptor, **Mal.** 4:1 (3 Ne. 25:1; D&L 133:64; JS—I 1:37). Mari calamităţi vor preceda a Doua Venire, **Mat.** 24 (JS—M 1). Pavel a descris apostazia şi vremurile grele din ultimele zile, **2 Tim**. 3–4. Doi profeţi vor fi omorâţi şi vor fi înviaţi în Ierusalim, **Apoc.** 11 (D&L 77:15). Evanghelia va fi restaurată în ultimele zile prin slujirea îngerilor, **Apoc**. 14:6–7 (D&L 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Babilonul va fi întemeiat şi va cădea, **Apoc**. 17–18. Israelul va fi adunat cu putere, **1 Ne**. 21:13–26 (Isa. 49:13–26; 3 Ne. 20–21). Acesta este un semn, pentru ca voi să puteţi cunoaşte timpul, **3 Ne.** 21:1. Cartea lui Mormon va fi dezvăluită prin puterea lui Dumnezeu, **Morm.** 8. Lamaniţii vor înflori, **D&L** 49:24–25. Cei răi îi vor omorî pe cei răi, **D&L** 63:32–35 (Apoc. 9). Războiul va fi revărsat asupra naţiunilor, **D&L** 87:2. Semne, răsturnarea elementelor şi îngerii pregătesc calea pentru venirea Domnului, **D&L** 88:86–94. Întunericul acoperă pământul, **D&L** 112:23–24. Domnul porunceşte sfinţilor să se pregătească pentru a Doua Venire, **D&L** 133.

SENZUAL, SENZUALITATE. *Vezi, de asemenea,* Adulter; Castitate; Imoralitate; Imoralitate sexuală; Poftă

Dragoste sau gust pentru plăcerile fizice incorecte, în special imoralitate sexuală.

Nevasta stăpânului a pus ochii pe Iosif, **Gen**. 39:7. Oricine se uită la o femeie ca s-o poftească a comis adulter, **Mat.** 5:28 (3 Ne. 12:18). Feriţi-vă de poftele firii pământeşti, care se războiesc cu sufletul, **1 Petru** 2:11. Pofta firii pământeşti şi pofta ochilor nu sunt de la Tatăl, **1 Ioan** 2:16. Nu te mai du după poftele ochilor tăi, **Alma** 39:9. Prin încălcarea legilor sfinte, omul a devenit senzual, **D&L** 20:20. Dacă cineva comite adulter în inima lui, nu va avea Spiritul, **D&L** 63:16. Încetaţi cu toate dorinţele pentru plăceri fizice, **D&L** 88:121. Oamenii au început să devină carnali, senzuali şi diabolici, **Moise** 5:13 (Mosia 16:3, Moise 6:49).

SET. *Vezi, de asemenea*, Adam.

Personaj din Vechiul Testament, fiu drept al lui Noe şi al Evei.

Set a fost un om perfect şi semăna la înfăţişare cu tatăl său, **D&L** 107:42–43 (Gen. 5:3). Set a fost unul dintre cei puternici din lumea spiritelor, **D&L** 138:40. Dumnezeu i S-a revelat El Însuşi lui Set, **Moise** 6:1–3, 8–14.

SFAT. *Vezi*, *de asemenea*, Profet.

Îndemnuri, preveniri, îndrumări şi instrucţiuni de la Domnul şi conducătorii Săi rânduiţi.

Am să-ţi dau un sfat, **Ex**. 18:19. Dumnezeu mă va călăuzi cu sfatul Lui, **Ps.** 73:24. Când nu este chibzuinţă, poporul piere, **Prov**. 11:14. Fariseii şi judecătorii au respins sfatul lui Dumnezeu, **Luca** 7:30. Este bine să fie învăţaţi, dacă ascultă de sfatul lui Dumnezeu, **2 Ne**. 9:29. Ascultă sfatul aceluia care te-a rânduit, **D&L** 78:2. Primeşte sfat de la acela pe care l-am numit, **D&L** 108:1. El doreşte să stabilească sfatul său în loc de sfatul pe care Eu l-am rânduit, **D&L** 124:84. Ascultaţi sfatul slujitorului Meu Joseph, **D&L** 124:89. Dacă un om caută să-şi sporească singur faima şi nu caută sfatul Meu, nu va avea putere, **D&L** 136:19.

(A) SFĂTUI

A sfătui, aşa cum este folosit în scripturi, înseamnă a da poveţe sau a îndruma.

Te sfătuiesc să cumperi de la mine aur curăţit prin foc, **Apoc.** 3:18. Nu căutaţi să-L sfătuiţi pe Domnul, **Iacov** 4:10. El sfătuieşte în înţelepciune peste toate lucrările Lui, **Alma** 37:12. Păcatele voastre au ajuns la Mine pentru că voi căutaţi să vă sfătuiţi după felul vostru, **D&L** 56:14.

SFÂNT (adjectiv). *Vezi, de asemenea,* Pur, puritate; Sfinţenie; Sfinţire

Sacru, având un caracter dumnezeiesc sau curat din punct de vedere spiri-

tual şi moral. Antonimul lui sfânt este obişnuit sau profan.

Îmi veţi fi o împărăţie de preoţi şi un neam sfânt, **Ex.** 19:5–6 (1 Pet. 2:9). Domnul a poruncit Israelului: Fiţi sfinţi, căci Eu sunt sfânt, **Lev.** 11:44–45. Aceia care au mâinile nevinovate şi inima curată vor sta în locul Lui cel Sfânt, **Ps.** 24:3–4. Vor învăţa pe poporul Meu să deosebească între sfânt şi profan, **Ezec.** 44:23. Dumnezeu ne-a dat o chemare sfântă, **2 Tim.** 1:8–9. Din pruncie cunoşti sfintele scripturi, **2 Tim.** 3:15. Oamenii sfinţi au vorbit de la Dumnezeu, mânaţi de Duhul Sfânt, **2 Pet.** 1:21. Toţi oamenii vor fi judecaţi potrivit adevărului şi sfinţeniei care este în Dumnezeu, **2 Ne.** 2:10. Omul firesc devine sfânt prin Ispăşirea lui Hristos, **Mosia** 3:19. Mergeţi după ordinea sfântă a lui Dumnezeu, **Alma** 7:22 (Alma 13:11–12). Trei ucenici au fost sfinţiţi în carne şi au fost făcuţi sfinţi, **3 Ne.** 28:1–9, 36–39. Nu luaţi în glumă lucrurile sacre, **D&L** 6:12. Nu poţi scrie ceea ce este sacru decât dacă îţi este dat de la Mine, **D&L** 9:9. Vă veţi lega să acţionaţi cu toată sfinţenia, **D&L** 43:9. Ucenicii Mei vor sta în locuri sfinte, **D&L** 45:32. Ceea ce vine de sus este sacru, **D&L** 63:64. Copiii mici sunt sfinţi, **D&L** 74:7. Consacraţi acel loc, şi el va fi făcut sfânt, **D&L** 124:44. Domnul îi va aduna pe aleşii Lui într-un oraş sfânt, **Moise** 7:62.

SFÂNT (substantiv). *Vezi, de asemenea,* Biserica lui Isus Hristos; Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă; Creştini

Un membru credincios al Bisericii lui Isus Hristos.

Strângeţi-Mi pe credincioşii Mei, **Ps.** 50:5. Saul a făcut mult rău sfinţilor la Ierusalim, **Fapte** 9:1–21. Petru s-a pogorât şi la sfinţii care locuiau în Lida, **Fapte** 9:32. Har şi pace tuturor care sunteţi în Roma, chemaţi să fiţi sfinţi, **Rom.** 1:7. Sunteţi concetăţeni cu sfinţii, **Ef.** 2:19–21. Am zărit Biserica Mielului, cei care sunt sfinţii lui Dumnezeu, **1 Ne.** 14:12. Omul firesc este duşman lui Dumnezeu, dacă nu devine sfânt prin Ispăşirea lui Hristos, **Mosia** 3:19. Eu, Domnul, am binecuvântat pământul pentru folosul sfinţilor Mei, **D&L** 61:17. Satana face război cu sfinţii lui Dumnezeu, **D&L** 76:28–29. Lucraţi cu sârguinţă ca să-i pregătiţi pe sfinţi pentru judecata care va veni, **D&L** 88:84–85. Sfinţii trebuie să împartă din avutul lor celor săraci şi necăjiţi, **D&L** 105:3. Oficiile de mai sus le-am dat pentru lucrarea slujirii şi perfecţionării sfinţilor Mei, **D&L** 124:143 (Ef. 4:12).

(CEL) SFÂNT AL ISRAELULUI. *Vezi* Isus Hristos

SFÂNTA SFINTELOR. *Vezi, de asemenea,* Tabernacol; Templu, Casa Domnului

Cea mai sacră încăpere din tabernacolul lui Moise şi, mai târziu, din templu. Sfânta Sfintelor se mai numeşte şi „Locul prea sfânt" (Ex. 26:33–34).

SFÂRŞITUL LUMII. *Vezi* Lume—Sfârşitul lumii

SFINŢENIE. *Vezi, de asemenea,* Pur, puritate; Sfânt; Sfinţire

Desăvârşire spirituală şi morală. Sfinţenia arată puritatea inimii şi a intenţiilor unei persoane.

Membrii trebuie să dovedească că sunt demni de Biserică mergând în sfinţenie înaintea Domnului, **D&L** 20:69. Casa Domnului este un loc de sfinţenie, **D&L** 109:13. Omul Sfinţeniei este numele lui Dumnezeu, **Moise** 6:57 (Moise 7:35).

SFINŢIRE. *Vezi, de asemenea,* Ispăşire, (a) ispăşi; Isus Hristos; Neprihănire, neprihănit

Procesul de a deveni liber de păcat, pur, curat şi sfânt prin ispăşirea lui Isus Hristos (Moise 6:59–60).

Dumnezeu v-a ales pentru salvare, prin sfinţirea Spiritului, **2 Tes.** 2:13 Suntem sfinţiţi prin jertfirea trupului lui Isus, **Evr.** 10:10. Isus a suferit, ca să-Şi poată sfinţi poporul prin propriul Lui

sânge, **Evr.** 13:12. Înalţii preoţi au fost sfinţiţi, iar veşmintele lor au fost albite prin sângele Mielului, **Alma** 13:10–12. Sfinţirea vine acelora care îşi încredinţează inimile lui Dumnezeu, **Hel.** 3:33–35. Pocăiţi-vă, ca să puteţi fi sfinţiţi prin primirea Duhului Sfânt, **3 Ne.** 27:20. Sfinţirea prin harul lui Isus Hristos este dreaptă şi adevărată, **D&L** 20:31. Isus a venit să sfinţească lumea, **D&L** 76:41. Sfinţiţi-vă, pentru ca minţile voastre să devină una cu Dumnezeu, **D&L** 88:68.

SIMBOLISM

A folosi un lucru ca asemănare sau ca imagine pentru alt lucru. Simbolismul în scripturi foloseşte un obiect, un eveniment sau o împrejurare familiară pentru a ilustra un principiu sau o învăţătură a Evangheliei. De exemplu, profetul Alma din Cartea lui Mormon a folosit o sămânţă pentru a ilustra cuvântul lui Dumnezeu (Alma 32).

Pe tot parcursul scripturilor, profeţii s-au folosit de simbolism pentru a predica despre Isus Hristos. Unele din aceste simboluri includ ceremonii şi rânduieli (Moise 6:63), jertfe (Evr. 9:11–15; Moise 5:7–8), împărtăşania (Luca 22:13–20; TJS, Marcu 14:20–24) şi botezul (Rom. 6:1–6; D&L 128:12–13). Multe nume biblice sunt simbolice. În Vechiul Testament, ceremonia tabernacolului şi legea lui Moise reprezentau adevăruri veşnice (Evr. 8–10; Mosia 13:29–32; Alma 25:15; Hel. 8:14–15). Pentru alte exemple, vezi Mat. 5:13–16; Ioan 3:14–15; Iacov 4:5; Alma 37:38–45.

SIMEON. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, al doilea fiu al lui Iacov şi al soţiei sale Lea (Gen. 29:33; 35:23; Ex. 1:2). El s-a alăturat lui Levi în masacrarea sihemiţilor (Gen 34:25–31). Profeţia lui Iacov referitoare la Simeon se află în Genesa 49:5–7.

Tribul lui Simeon: Urmaşii lui Simeon au locuit adesea cu tribul lui Iuda, înăuntrul graniţelor împărăţiei lui Iuda (Ios. 19:1–9; 1 Cron. 4:24–33). Tribul lui Simeon s-a alăturat lui Iuda în bătălia împotriva cananiţilor (Jud. 1:3, 17). De asemenea, mai târziu, ei s-au alăturat armatelor lui David (1 Cron. 12:25).

SIMON CANANITUL

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii Doisprezece Apostoli ai lui Isus Hristos (Mat. 10:2–4).

SIMON PETRU. *Vezi* Petru

(A) SIMŢI. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

A percepe îndemnurile Spiritului.

Eraţi lipsiţi de sentimente, **1 Ne.** 17:45. Când veţi simţi aceste mişcări de umflare, veţi începe să spuneţi că aceasta este o sămânţă bună, **Alma** 32:28. Veţi simţi că este drept, **D&L** 9:8. Toţi oamenii care vor intra în casa Domnului vor putea simţi puterea Ta, **D&L** 109:13.

SINAGOGĂ. *Vezi, de asemenea,* Evrei

Loc de întâlnire folosit în scopuri religioase. În vremea Noului Testament, mobilierul era în general simplu, constând dintr-un chivot care conţinea suluri ale legii şi alte scrieri sfinte, un pupitru pentru citit şi scaune pentru cei care preaslăveau.

Un consiliu local al vârstnicilor conducea fiecare sinagogă. Ei hotărau cine să fie primit şi cine să fie exclus (Ioan 9:22; 12:42). Cea mai importantă persoană oficială era conducătorul sinagogii (Luca 13:14; Marcu 5:22). În general acesta era un cărturar (copist) care se îngrijea de clădire şi supraveghea slujbele. Un îngrijitor îndeplinea îndatoririle clericale (Luca 4:20).

Exista câte o sinagogă în fiecare oraş în care trăiau evrei, atât în Palestina, cât şi în alte părţi. Acesta a fost un mare ajutor în răspândirea Evangheliei lui Isus Hristos, pentru că primii misionari ai Bisericii puteau vorbi în sinagogi (Fapte 13:5, 14; 41:1; 17:1, 10; 18:4). Aceeaşi practică a existat printre

misionarii din Cartea lui Mormon (Alma 16:13; 21:4–5; 32:1), ca şi printre primii misionari ai acestei dispensaţii (D&L 66:7; 68:1).

SINAI, MUNTELE. *Vezi, de asemenea,* Legea lui Moise; Moise

Munte în Peninsula Sinai, în apropierea căruia Moise şi israeliţii au făcut tabără la trei luni după exodul lor din Egipt; mai este denumit Muntele Horeb (Ex. 3:1). Aici, Dumnezeu a dat legea Sa lui Moise pentru casa Israelului; aici, de asemenea, a fost construit tabernacolul (Ex. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

SINEDRIU. *Vezi, de asemenea,* Evrei

Senatul evreiesc şi cea mai înaltă curte evreiescă atât în chestiuni civile, cât şi ecleziastice. Sinedriul era constituit din şaptezeci şi unu de membri din rândul preoţilor importanţi, al cărturarilor şi al vârstnicilor. În scripturi este numit adesea consiliu (Mat. 26:59; Marcu 14:55; Fapte 5:34).

SINGURUL NĂSCUT. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; (a) Naşte

Alt nume pentru Isus Hristos. El este Singurul Fiu Născut al Tatălui (Luca 1:26–35; Ioan 1:14; 3:16; 1 Ne. 11:18–20; 2 Ne. 25:12; Alma 7:10; 12:33; Moise 7:62).

SION. *Vezi, de asemenea,* Enoh; Noul Ierusalim

Cei cu inima pură (D&L 97:21). Sion mai înseamnă un loc unde trăiesc cei cu inima pură. Oraşul construit de către Enoh şi poporul lui, care a fost, ulterior, luat la cer, s-a numit Sion datorită dreptăţii (D&L 38:4; Moise 7:18–21, 69). În zilele din urmă, un oraş numit Sion va fi construit lângă ţinutul Jackson, Missouri (Statele Unite ale Americii), în care se vor aduna triburile lui Israel (D&L 103:11–12; 133:18). Sfinţii sunt sfătuiţi să construiască Sionul oriunde locuiesc ei în lume.

Oraşul lui David s-a numit Sion, **1 Regi** 8:1. Din Sion va ieşi legea, **Isa.** 2:2–3 (Mica 4:2; 2 Ne. 12:2–3). Mântuitorul va veni în Sion, **Isa.** 59:20. Vă voi lua pe unul dintr-o cetate, doi dintr-o familie, şi vă voi aduce în Sion, **Ier.** 3:14. Pe muntele Sion şi în Ierusalim va fi izbăvirea, **Ioel** 2:32 (Obad. 1:17). Binecuvântaţi sunt aceia care vor căuta să scoată la iveală Sionul Meu, **1 Ne.** 13:37. Fiicele Sionului sunt îngâmfate, **2 Ne.** 13:16 (Isa. 3:16). Vai de acel care tratează cu uşurinţă Sionul! **2 Ne.** 28:19–25. Căutaţi să aduceţi la iveală şi să întemeiaţi cauza Sionului, **D&L** 6:6 (D&L 11:6). Lui i-am dat Eu inspiraţie să mişte cauza Sionului cu mare putere de bine, **D&L** 21:7. Noul Ierusalim se va numi Sion, **D&L** 45:66–67. Independence, Missouri, este locul pentru oraşul Sion, **D&L** 57:1–3. Năpasta rămâne asupra copiilor Sionului, până când se vor pocăi, **D&L** 84:58. Domnul a numit poporul Său Sion, pentru că ei erau de-o singură inimă şi de o singură minte, **Moise** 7:18–19. Sion (Noul Ierusalim) va fi construit pe continentul american, **A de C** 1:10.

SLAVĂ. *Vezi, de asemenea*, Adevăr; Lumină, lumina lui Hristos

În scripturi, glorie se referă adesea la lumina şi adevărul lui Dumnezeu. Se mai poate, de asemenea, să însemne lauda sau cinstirea şi oarecare stare a vieţii veşnice, sau gloria lui Dumnezeu.

Sfânt este Domnul oştirilor; pământul întreg este plin de mărirea Sa, **Isa.** 6:3 (2 Ne. 16:3). Noi suntem schimbaţi în aceeaşi înfăţişare din slavă în slavă, **2 Cor.** 3:18. El mă va înălţa să fiu cu El în slavă, **Alma** 36:28. Gloriile primite la Înviere se vor deosebi după dreptate, **D&L** 76:50–119. Slava lui Dumnezeu este inteligenţa, **D&L** 93:36. Slava lui Dumnezeu înseamnă a aduce nemurirea şi viaţa veşnică omului, **Moise** 1:39. Am văzut două persoane, a căror strălucire şi slavă depăşesc orice descriere, **JS—I** 1:17.

SLĂBICIUNE. *Vezi, de asemenea,* Umil, umilinţă

Faptul de a fi muritor şi de a-ţi lipsi capacitatea, tăria sau priceperea.

Slăbiciunea este o stare de existenţă. Toţi oamenii sunt slabi şi numai prin harul lui Dumnezeu ei primesc putere să facă fapte drepte (Iacov 4:6–7). Această slăbiciune se manifestă în parte în slăbiciunile personale pe care le are fiecare.

Întăriţi mâinile slabe, **Isa.** 35:3–4. Spiritul, în adevăr, este dornic, dar carnea este neputincioasă, **Mat.** 26:41 (Marcu 14:38). Din pricina slăbiciunii care este în mine, potrivit cărnii, îmi voi cere iertare, **1 Ne**. 19:6. Mi s-a poruncit să scriu aceste lucruri, neluând în seamă slăbiciunea mea, **2 Ne.** 33:11. Nu te înfuria pe slujitorul Tău din cauza slăbiciunii lui, **Eter** 3:2. Neamurile îşi vor bate joc de aceste lucruri din cauza neputinţei slăbiciunii noastre la scris, **Eter** 12:23–25, 40. Le voi arăta slăbiciunile lor, **Eter** 12:27–28. Pentru că ţi-ai văzut slăbiciunea, te vei întări, **Eter** 12:37. Cel ce este slab dintre voi, de aici înainte va fi întărit, **D&L** 50:16. Isus Hristos cunoaşte slăbiciunea omului, **D&L** 62:1.

(A) SLUJI. *Vezi, de asemenea,* Preoţie; Slujire

A face lucrarea Domnului pe pământ. Slujitorii aleşi ai lui Dumnezeu trebuie să fie chemaţi de Dumnezeu pentru a sluji în lucrarea Lui. Când slujitorii adevăraţi înfăptuiesc voinţa Domnului, ei Îl reprezintă pe Domnul în îndatoririle lor oficiale şi acţionează ca împuterniciţii Lui (D&L 64:29), conducând astfel lucrarea necesară salvării omenirii. Domnul a dat Apostoli, profeţi, evanghelişti, înalţi preoţi, cei şaptezeci, vârstnici, episcopi, preoţi, învăţători, diaconi, ajutoare şi conduceri pentru desăvârşirea sfinţilor, pentru lucrarea slujirii (Ef. 4:11–16; 1 Cor. 12:12–28; D&L 20;107).

Domnul l-a ales pe el ca să facă slujba în Numele Domnului, **Deut.** 18:5. Oamenii vă vor numi slujitori ai Dumnezeului nostru, **Isa.** 61:6. Fiul omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească, **Mat.** 20:26–28. M-am arătat ţie ca să te pun slujitor şi martor, **Fapte** 26:16–18. Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră şi dragostea cu care aţi slujit sfinţilor, **Evr.** 6:10. Dacă slujeşte cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu, **1 Pet.** 4:10–11. Ei s-au învăţat şi au slujit unul altuia, **3 Ne.** 26:19. Este datoria celor Douăsprezece să rânduiască slujitorii evanghelici, **D&L** 107:39–40. Un înalt preot poate fi îndrituit întru slujirea lucrurilor vremelnice, **D&L** 107:71–72. Aceşti şaptezeci vor fi slujitori călători, **D&L** 107:93–97. Vârstnicii sunt rânduiţi să stea slujitori ai Bisericii Mele, **D&L** 124:137.

SLUJIRE. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare; Dragoste

Îngrijire sau muncă oferită spre folosul lui Dumnezeu şi al celorlalţi. Slujindu-i pe ceilalţi, Îl slujim şi pe Dumnezeu.

Alegeţi astăzi cui vreţi să slujiţi, **Ios.** 24:15. Ori de câte ori aţi făcut aceasta unuia dintre cei mai neînsemnaţi, Mie Mi-aţi făcut, **Mat.** 25:35–45. Aduceţi trupurile voastre ca o jertfă vie, care este slujirea voastră chibzuită, **Rom.** 12:1. Prin iubire slujiţi-vă unul pe celălalt, **Gal.** 5:13. Zilele tale se vor petrece în slujirea Dumnezeului tău, **2 Ne.** 2:3. Când vă aflaţi în slujba semenilor voştri, vă aflaţi doar în slujba Dumnezeului vostru, **Mosia** 2:17. Aceia care posedă pământul făgăduinţei trebuie să-L slujească pe Dumnezeu, sau vor fi distruşi, **Eter** 2:8–12. Aceia care se îmbarcă să-l slujească pe Dumnezeu trebuie să slujească cu toată inima, **D&L** 4:2. Domnul a dat porunci ca omenirea să-L iubească şi să-L slujească, **D&L** 20:18–19. Tu Îl vei sluji pe Dumnezeu în numele lui Isus Hristos, **D&L** 59:5. Eu, Domnul, Mă încânt să îi cinstesc pe aceia care Mă slujesc, **D&L** 76:5. Preaslăviţi-L pe Dumnezeu, căci numai pe El Îl veţi sluji, **Moise** 1:15.

SLUJIREA BOLNAVILOR. *Vezi, de asemenea,* Mâini, aşezarea lor; Preoţie; (a) Tămădui, tămăduiri; Ulei; Ungere

O binecuvântare dată bolnavilor de către bărbaţii care deţin Preoţia lui

Melhisedec, implicând folosirea uleiului sfinţit.

Aşează-ţi mâinile asupra ei, **Mat.** 9:18. Isus Şi-a pus mâinile peste câţiva bolnavi din popor şi i-a tămăduit, **Marcu** 6:5. Apostolii lui Hristos ungeau cu ulei pe mulţi dintre cei bolnavi şi îi tămăduiau, **Marcu** 6:13. Vârstnicii trebuie să-i ungă şi să-i tămăduiască pe cei bolnavi, **Iac.** 5:14–15. Să nu îi tămăduiţi pe cei bolnavi, decât dacă vi se cere de cei care o doresc, **D&L** 24:13–14. Vârstnicii îşi vor aşeza mâinile asupra celor bolnavi, **D&L** 42:44. Aşează-ţi mâinile asupra celor bolnavi şi ei se vor reface, **D&L** 66:9.

SMERENIE. *Vezi* Umil, umilinţă

SMITH, EMMA HALE. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

Soţia profetului Joseph Smith. Domnul i-a poruncit Emmei să facă o culegere de imnuri pentru Biserică. De asemenea, ea a slujit ca prima preşedintă a Societăţii de Alinare.

Este dată revelaţia privind voinţa Domnului către Emma Smith, **D&L** 25. Domnul a sfătuit-o pe Emma Smith în privinţa căsătoriei, **D&L** 132:51–56.

SMITH, HYRUM. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

Frate mai mare şi asociat credincios al lui Joseph Smith. Hyrum s-a născut la 9 februarie 1800. El a slujit ca asistent al lui Joseph în preşedinţia Bisericii, cât şi ca al doilea patriarh al Bisericii. La 27 iunie 1844, el a devenit martir alături de Joseph, în Închisoarea Carthage.

Dumnezeu a revelat instrucţiuni pentru Hyrum, prin fratele său Joseph, **D&L** 11; 23:3. Binecuvântat este slujitorul Meu Hyrum Smith, datorită integrităţii inimii lui, **D&L** 124:15. Lui Hyrum i s-a poruncit să ia oficiul de patriarh al Bisericii, **D&L** 124:91–96, 124. Joseph şi Hyrum au fost martirizaţi în închisoarea Carthage, **D&L** 135. Hyrum şi alte spirite alese au fost ţinute în rezervă ca să vină în plenitudinea timpurilor, **D&L** 138:53.

SMITH, JOSEPH F.

Cel de-al şaselea preşedinte al Bisericii; singurul fiu al lui Hyrum şi Mary Fielding Smith. El s-a născut la 13 noiembrie 1838 şi a murit la 19 noiembrie 1918.

Joseph F. Smith a primit o viziune despre mântuirea celor morţi, **D&L** 138.

SMITH, JOSEPH, FIUL. *Vezi, de asemenea,* Cartea lui Mormon; Doctrină şi Legăminte; Prima viziune; Perla de Mare Preţ; Restaurarea Evangheliei; Traducerea lui Joseph Smith (TJS)

Profetul ales să restaureze adevărata Biserică a lui Isus Hristos pe pământ. Joseph Smith s-a născut în statul Vermont din Statele Unite ale Americii şi a trăit între anii 1805 şi 1844.

În 1820 Dumnezeu Tatăl şi Isus Hristos i-au apărut lui Joseph, şi el a aflat că nici una dintre bisericile de pe pământ nu era adevărată (JS—I 1:1–20). Mai târziu i s-a înfăţişat îngerul Moroni care i-a dezvăluit locul ascuns al plăcilor de aur, care conţineau consemnările vechilor popoare de pe continentul american (JS—I 1:29–54).

Joseph a tradus plăcile de aur şi în 1830 le-a publicat sub titlul Cartea lui Mormon (JS—I 1:66–67, 75). În 1829 el a primit autoritatea preoţiei de la Ioan Botezătorul şi de la Petru, Iacov şi Ioan (D&L 13; 27:12; 128:20; JS—I 1:68–70).

Sub îndrumarea lui Dumnezeu, la 6 aprilie 1830, Joseph şi alţi câţiva au organizat Biserica restaurată a lui Isus Hristos (D&L 20:1–4). Sub conducerea lui Joseph, Biserica a crescut în Canada, Anglia şi partea de răsărit a Statelor Unite, mai ales în Ohio, Missouri şi Illinois. Grave persecuţii îi urmăreau pe Joseph şi pe sfinţi oriunde se aşezau. La 27 iunie 1844, Joseph şi fratele său, Hyrum, au fost martirizaţi în Carthage, Illinois, din Statele Unite ale Americii.

Iosif, fiul lui Iacov, a profetizat despre Joseph Smith, 2 Ne. 3:6–15. Pentru că El cunoştea calamitatea ce avea să vină, Domnul l-a chemat pe slujitorul

Său Joseph Smith, **D&L** 1:17 (D&L 19:13). Joseph Smith a fost rânduit Apostol al lui Isus Hristos şi primul vârstnic al acestei Biserici, **D&L** 20:2. Joseph a fost rânduit în Apostolat de către Petru, Iacov şi Ioan, **D&L** 27:12. Joseph şi Sidney Rigdon au dat mărturie că ei L-au văzut pe Singurul Născut al Tatălui, **D&L** 76:23. Împreună cu Oliver Cowdery, Joseph Smith L-a văzut pe Domnul într-o viziune, **D&L** 110:1–4. Domnul l-a chemat pe Joseph să fie vârstnic care prezidează, traducător, revelator, văzător şi profet, **D&L** 124:125. Joseph Smith a înfăptuit mai mult pentru salvarea oamenilor decât orice alt om, în afară doar de Isus, **D&L** 135:3.

Scripturile aduse la lumină de către Profetul Joseph Smith: Joseph a tradus părţi din plăcile de aur care i-au fost date de către îngerul Moroni, traducere care a fost tipărită în 1830 sub titlul Cartea lui Mormon. De asemenea, el a primit de la Domnul multe revelaţii care descriau în linii generale doctrinele de bază ale Bisericii şi organizarea acesteia. Multe dintre aceste revelaţii au fost compilate şi constituie ceea ce este cunoscut, acum, sub denumirea de Doctrină şi Legăminte. Tot el este acela care a făcut să apară Perla de Mare Preţ, ce conţine traduceri inspirate ale unor scrieri ale lui Moise, Avraam şi Mat., extrase din istoria şi mărturia sa şi treisprezece declaraţii de doctrină şi credinţă susţinute de Biserică.

SMITH, JOSEPH, TATĂL. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, fiul; Smith, Lucy Mack

Tatăl Profetului Joseph Smith. El s-a născut la 12 iulie 1771. S-a căsătorit cu Lucy Mack şi au avut nouă copii (JS—I 1:4). Joseph a devenit un credincios loial în restaurarea din zilele din urmă şi primul patriarh al Bisericii. El a murit la 14 septembrie 1840.

Dumnezeu i-a dezvăluit instrucţiuni prin fiul său Joseph, **D&L** 4; 23:5. Fie ca slujitorul Meu cel vârstnic să continue alături de familia lui, **D&L** 90:20. Slujitorul Meu vârstnic Joseph stă cu Avraam la dreapta sa, **D&L** 124:19. Joseph Smith, fiul, l-a văzut pe tatăl său într-o viziune despre împărăţia celestială, **D&L** 137:5. Un înger i-a poruncit lui Joseph Smith, fiul, să-i spună tatălui său despre viziunea pe care o primise, **JS—I** 1:49–50.

SMITH, LUCY MACK. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, fiul; Smith, Joseph, tatăl.

Mama profetului Joseph Smith şi soţia lui Joseph Smith, tatăl (JS—I 1:4, 7, 20). Ea s-a născut la 8 iulie 1776 şi a murit la 5 mai 1856.

Joseph a văzut-o pe mama sa într-o viziune despre împărăţia celestială, **D&L** 137:5.

SMITH, SAMUEL H. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, fiul

Frate mai mic al profetului Joseph Smith (JS—I 1:4). Samuel s-a născut în 1808 şi a murit în 1844. El a fost unul dintre cei opt martori ai Cărţii lui Mormon şi a slujit ca unul dintre primii misionari pentru Biserica restaurată (D&L 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

SODOMA. *Vezi, de asemenea,* Gomora

În Vechiul Testament, un oraş rău care a fost nimicit de către Domnul (Gen. 19:12–29).

SOLOMON. *Vezi, de asemenea,* Bat-Şeba; David

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui David şi al Bat-Şebei (2 Sam. 12:24). Solomon a fost pentru o vreme rege al Israelului.

David l-a numit pe Solomon rege, **1 Regi** 1:11–53. David l-a însărcinat pe Solomon să meargă pe căile Domnului, **1 Regi** 2:1–9. Domnul i-a promis o inimă înţelegătoare, **1 Regi** 3:5–15. A stat ca judecător între două mame şi a stabilit adevărata mamă a copilului, **1 Regi** 3:16–28. A rostit proverbe şi cântări, **1 Regi** 4:32. A construit templul, **1 Regi** 6; 7:13–51. A dedicat templul,

1 Regi 8. A fost vizitat de regina din Şeba, **1 Regi** 10:1–13. Solomon s-a căsătorit în afara Israelului, iar soţiile lui i-au îndreptat inima către preaslăvirea dumnezeilor falşi, **1 Regi** 11:1–8. Domnul s-a mâniat pe Solomon, **1 Regi** 11:9–13. A murit, **1 Regi** 11:43. David a profeţit despre gloria domniei lui Solomon, **Ps**. 72. Solomon a primit multe soţii şi concubine, dar unele nu erau primite de la Domnul, **D&L** 132:38 (Iacov 2:24).

SOMN

Stare de odihnă în care o persoană este inactivă şi inconştientă. Domnul i-a sfătuit pe sfinţii Săi să nu doarmă mai mult decât este necesar (D&L 88:124). De asemenea, somnul mai poate fi simbol pentru moartea spirituală (1 Cor. 11:30; 2 Ne. 1:13) sau pentru moartea fizică (Morm. 9:13).

SORĂ. *Vezi, de asemenea,* Fraţi, frate; Om, oameni

Fiind copii ai Tatălui nostru Ceresc, toţi bărbaţii şi femeile sunt în mod spiritual fraţi şi surori. În Biserică, membrele şi prietenele Bisericii sunt denumite adesea surori.

Cei care fac voinţa Tatălui Meu, aceia sunt fraţii şi surorile Mele, **Mat.** 12:50 (Marcu 3:35). Sunt enunţate legile care guvernează mărturisirea păcatelor între fraţi şi surori, în Biserică **D&L** 42:88–93.

SORŢI

Modalitate de alegere sau de eliminare a mai multor opţiuni, făcută adesea prin alegerea unei bucăţi de hârtie sau de lemn dintre mai multe. Aceasta se numeşte a trage la sorţi.

Şi-au împărţit veşmintele Lui, trăgând la sorţi, **Mat.** 27:35 (Ps. 22:18; Marcu 15:24; Luca 23:34; Ioan 19:24). Au tras la sorţi şi sorţul a căzut pe Matia, **Fapte** 1:23–26. Tragem la sorţi—care dintre noi să meargă la casa lui Laban, **1 Ne.** 3:11.

SOŢ. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători; Familie

SOŢIE. *Vezi* Căsătorie, (a) se căsători; Familie

SPĂLA, SPĂLAT, SPĂLĂRI. *Vezi, de asemenea,* Botez, Boteza; Ispăşi, Ispăşire

A curăţa fizic sau spiritual. În mod simbolic, o persoană care s-a pocăit poate fi curăţată de o viaţă împovărată de păcat şi de urmările lui, prin jertfa ispăşitoare a lui Isus Hristos. Anumite spălări, înfăptuite sub autoritatea corespunzătoare a preoţiei, slujesc ca rânduieli sacre.

Preotul să-şi spele hainele şi să se scalde în apă, **Num.** 19:7. Spală-mă cu desăvârşire de nelegiurea mea, **Ps**. 51:2, 7. Spălaţi-vă, curăţiţi-vă, încetaţi să mai faceţi rău, **Isa.** 1:16–18. Isus a spălat picioarele Apostolilor Lui, **Ioan** 13:4–15 (D&L 88:138–139). Fiţi botezaţi şi spălaţi-vă de păcate, **Fapte** 22:16 (Alma 7:14; D&L 39:10). Nici un om nu poate fi salvat, decât dacă veşmintele lui sunt albite, **Alma** 5:21 (3 Ne. 27:19). Veşmintele lor au fost albite prin sângele lui Hristos, **Alma** 13:11 (Eter 13:10). Ţinând poruncile, ei pot fi spălaţi şi curăţaţi de toate păcatele lor, **D&L** 76:52. Ungerile şi spălările voastre sunt rânduite de rânduiala sfintei Mele case, **D&L** 124:39–41.

SPERANŢĂ. *Vezi, de asemenea,* Credinţă

Aşteptarea încrezătoare şi dorinţa vie pentru binecuvântările promise celor drepţi. Scripturile vorbesc adesea de speranţă ca despre anticiparea vieţii veşnice prin credinţă în Isus Hristos.

Binecuvântat să fie omul a cărui speranţă este Domnul, **Ier.** 17:7. Domnul este speranţa poporului Său, **Ioel** 3:16. Avem speranţă prin răbdare şi scripturi, **Rom.** 15:4. Dumnezeu ne-a născut din nou cu o speranţă vie prin învierea lui Hristos, **1 Pet.** 1:3. Oricine are speranţa aceasta în El, se curăţeşte, **1 Ioan** 3:2–3. Trebuie să mergeţi înainte cu o strălucire desăvârşită a speranţei, **2 Ne.** 31:20. Vedeţi să aveţi credinţă, speranţă şi milostenie, **Alma** 7:24 (1 Cor. 13:13; Moro. 10:20). Doresc să

ascultaţi cuvintele mele, având speranţa că veţi primi viaţă veşnică, **Alma** 13:27–29. Dacă aveţi credinţă, atunci speraţi pentru lucruri care nu se văd, care sunt adevărate, **Alma** 32:21 (Evr. 11:1). Speranţa vine din credinţă şi se face ancora sufletului, **Eter** 12:4 (Evr. 6:17–19). Omul trebuie să spere, altfel nu poate primi o moştenire, **Eter** 12:32. Mormon a vorbit referitor la credinţă, speranţă şi milostenie, **Moro.** 7:1. Să speraţi prin ispăşirea lui Isus Hristos să fiţi înălţaţi la viaţa veşnică, **Moro.** 7:40–43. Duhul Sfânt vă umple de speranţă, **Moro.** 8:26 (Rom. 15:13). Ei au părăsit viaţa muritoare neclintiţi în speranţa unei învieri slăvite, **D&L** 138:14.

SPIRIT. *Vezi, de asemenea,* Înviere; Moarte fizică; Om, oameni; Suflet

Acea parte a unei fiinţe vii care există înainte de a veni pe lume, care locuieşte în trupul fizic pe timpul vieţii muritoare şi care există după moarte, ca fiinţă separată până la înviere. Toate lucrurile vii—omenire, animale şi plante—au fost spirite înainte să existe vreo formă de viaţă pe pământ (Gen. 2:4–5; Moise 3:4–7). Trupul spiritual arată ca trupul fizic (1 Ne. 11:11; Eter 3:15–16; D&L 77:2; D&L 129). Spiritul este materie, dar este mult mai fin sau pur decât orice element sau materie muritoare (D&L 131:7).

Fiecare persoană este efectiv un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, fiind născută ca spirit din Părinţi Cereşti înainte de a se naşte din părinţi muritori pe pământ (Evr. 12:9). Fiecare persoană pe pământ are un trup spiritual, nemuritor, în plus faţă de trupul din carne şi din oase. Aşa cum se defineşte, uneori, în scripturi, spiritul şi trupul fizic alcătuiesc împreună sufletul (Gen. 2:7; D&L 88:15; Moise 3:7, 9, 19; Avr. 5:7). Spiritul poate trăi fără un trup fizic, însă trupul fizic nu poate trăi fără spirit (Iac. 2:26). Moartea fizică înseamnă despărţirea spiritului de trup. La înviere, spiritul este reunit cu acelaşi trup fizic din carne şi oase pe care l-a avut în viaţa muritoare, cu două mari diferenţe: ele nu vor mai fi despărţite niciodată, iar trupul fizic va fi nemuritor şi desăvârşit (Alma 11:45; D&L 138:16–17).

Spiritul nu are carne şi oase, cum vedeţi că am Eu, **Luca** 24:39. Spiritul Însuşi mărturiseşte spiritului nostru că noi suntem copiii lui Dumnezeu, **Rom.** 8:16. Slăviţi pe Dumnezeu în trup şi în spirit, **1 Cor.** 6:20. Acest trup este trupul Spiritului Meu, **Eter** 3:16. Omul este spirit, **D&L** 93:33. Hristos a slujit spiritelor drepte în paradis, **D&L** 138:28–30 (1 Pet. 3:18–19). Te-ai născut în lume din apă, sânge şi spirit, **Moise** 6:59. El a stat printre aceia care erau spirite, **Avr.** 3:23.

Spirite rele: Isus a alungat mulţi diavoli, **Marcu** 1:27, 34, 39. Ieşi din om, spirit necurat, **Marcu** 5:2–13. Spiritul rău îl învaţă pe om că nu trebuie să se roage, **2 Ne.** 32:8. În numele lui Isus, el a alungat diavoli şi spirite necurate, **3 Ne.** 7:19. Multe spirite false au mers înainte înşelând lumea, **D&L** 50:2, 31–32. Joseph Smith a explicat trei chei pentru a determina dacă un spirit este de la Dumnezeu sau de la diavol, **D&L** 129.

SPIRITE RELE. *Vezi* Spirit—Spirite rele

SPIRITUL SFÂNT. *Vezi* Duhul Sfânt

SPIRITUL SFÂNT AL FĂGĂDUINŢEI. *Vezi, de asemenea,* Duhul Sfânt

Duhul Sfânt este Spiritul Sfânt al făgăduinţei (Fapte 2:33). El confirmă ca fiind acceptate de Dumnezeu faptele drepte, rânduielile şi legămintele oamenilor. Spiritul Sfânt al făgăduinţei mărturiseşte Tatălui că rânduielile salvării au fost îndeplinite cum se cuvine şi că au fost ţinute legămintele care le însoţesc.

Aceia care sunt pecetluiţi de către Spiritul Sfânt al făgăduinţei primesc tot ceea ce are Tatăl, **D&L** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Pentru a avea forţă după această viaţă, toate legămintele şi faptele trebuie pecetluite de către Spiritul Sfânt al făgăduinţei, **D&L** 132:7, 18–19, 26.

STÂNCĂ. *Vezi, de asemenea,* Evanghelie; Isus Hristos; Revelaţie

În sens figurat, Isus Hristos şi Evanghelia Lui care sunt temelie şi sprijin puternice (D&L 11:24; 33:12–13). *Stânca* se mai referă şi la revelaţie, prin care Dumnezeu îşi face cunoscută Evanghelia omului (Mat. 16:15–18).

El este Stânca, lucrarea Lui este desăvârşită, **Deut.** 32:4. Domnul este stânca mea; în El mă voi încrede, **2 Sam.** 22:2–3. O stâncă s-a desprins fără ajutorul mâinilor, **Dan.** 2:34–35. A fost zidită pe o stâncă, **Mat.** 7:25 (3 Ne. 14:25). Isus Hristos este piatra care a fost lepădată, **Fapte** 4:10–11. Stânca era Hristos, **1 Cor.** 10:1–4 (Ex. 17:6). Cel ce este zidit pe stâncă primeşte adevărul, **2 Ne.** 28:28. Evreii vor respinge stânca (Hristos) pe care să poată zidi, **Iacov** 4:15–17. Pe stânca Mântuitorului nostru trebuie să ne zidim temelia, **Hel.** 5:12. Cine zideşte pe doctrinele lui Hristos, zideşte pe stânca Lui şi nu va cădea când vor veni puhoaiele, **3 Ne.** 11:39–40 (Mat. 7:24–27; 3 Ne. 18:12–13). Omul înţelept şi-a zidit casa pe stâncă, **3 Ne.** 14:24. Dacă sunteţi zidiţi pe stânca Mea, pământul şi iadul nu pot izbândi, **D&L** 6:34. Cel ce zideşte pe această stâncă nu va cădea niciodată, **D&L** 50:44. Eu sunt Mesia, Regele Sionului, Stânca Raiului, **Moise** 7:53.

STEAG

În scripturi, drapel sau stindard în jurul căruia oamenii se adună într-o unitate de scop sau de identitate. În vremurile vechi, steagul slujea ca punct de grupare a soldaţilor în luptă. Cartea lui Mormon şi Biserica lui Isus Hristos sunt steaguri simbolice pentru toate popoarele pământului.

El va înălţa un steag popoarelor, **Isa.** 5:26 (2 Ne. 15:26). Vlăstarul lui Isai va fi ca un steag, **Isa.** 11:10 (2 Ne. 21:10; D&L 113:6). Înălţaţi un steag de pace, **D&L** 105:39.

SUFLET. *Vezi, de asemenea,* Spirit; Trup

Scripturile vorbesc despre suflete în trei feluri: (1) fiinţe spirituale, atât în viaţa premuritoare, cât şi postmuritoare (Alma 40:11–14; Avr. 3:23); (2) un spirit şi un trup, unite în viaţa muritoare (Avr. 5:7) şi (3) o persoană nemuritoare, înviată, al cărei spirit şi trup au devenit inseparabil legate (Alma 40:23; D&L 88:15–16).

Sângele face o ispăşire pentru suflet, **Lev.** 17:11. El îmi înviorează sufletul; **Ps.** 23:3. Să-L iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu tot sufletul tău, **Mat.** 22:37 (Marcu 12:30). Diavolul le înşală sufletele, **2 Ne.** 28:21. Oferiţi-vă sufletele întregi ca ofrandă pentru El, **Omni** 1:26. Cuvântul începe să-mi lărgească sufletul, **Alma** 32:28. Sufletul lui nu va înfometa şi nici nu va înseta vreodată, **3 Ne.** 20:8. Pâinea şi apa împărtăşaniei sunt sfinţite pentru sufletele acelora care se împărtăşesc din ele, **Moro.** 4–5 (D&L 20:77–79). Cei ce trudesc în împărăţie aduc salvarea sufletelor lor, prin slujirea lor, **D&L** 4:2, 4. Valoarea sufletelor este mare, **D&L** 18:10. Te-ai născut în lume din apă, sânge şi spirit, şi astfel ai devenit un suflet viu, **Moise** 6:59.

Valoarea sufletelor: Toate persoanele sunt copii de spirit ai lui Dumnezeu. El ţine la fiecare dintre copiii Lui şi îl consideră pe fiecare dintre ei important. Pentru că sunt copiii Lui, ei au putinţa de a deveni asemeni Lui. De aceea, ei au o mare valoare.

Este bucurie pentru un singur păcătos care se pocăieşte, **Luca** 15:10. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe Singurul Lui Fiu Născut, **Ioan** 3:16. Ei nu puteau îndura ca vreun suflet omenesc să piară, **Mosia** 28:3. Nu este un suflet la această vreme la fel de valoros pentru Dumnezeu, ca un suflet la vremea venirii Lui? **Alma** 39:17. Lucrul cel mai de preţ pentru voi este să aduceţi suflete la Mine, **D&L** 15:6. Amintiţi-vă că valoarea sufletelor este mare în faţa lui Dumnezeu, **D&L** 18:10–15. Aceasta este lucrarea şi gloria Mea, să aduc nemurirea şi viaţa veşnică omului, **Moise** 1:39.

SUPĂRARE. *Vezi* Mânie

SUPUNERE, SUPUS, (A) SE SUPUNE. *Vezi, de asemenea,* (a) Asculta; (a) Binecuvânta, binecuvântat, binecuvântare; Bucurie; Lege; (a) Merge, (a) merge cu Dumnezeu; Poruncile lui Dumnezeu

În sens spiritual, supunerea înseamnă a îndeplini voinţa lui Dumnezeu.

Noe a făcut tot ce îi poruncise Dumnezeu, **Gen.** 6:22. Avraam s-a supus Domnului, **Gen.** 22:15–18. Vom face tot ceea ce a spus Domnul, **Ex.** 24:7. Ascultă, dar, Israele, şi caută să împlineşti, **Deut.** 6:1–3. Iubeşte-L pe Domnul şi ascultă de glasul Lui, **Deut.** 30:20. Ascultarea face mai mult decât jertfele, **1 Sam.** 15:22. Temeţi-vă de Dumnezeu şi ţineţi poruncile Lui, **Ecl.** 12:13–14. Nu oricine va intra în împărăţia cerurilor, ci acel ce face voia Tatălui, **Mat.** 7:21 (3 Ne. 14:21). Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învăţătura este de la Dumnezeu, **Ioan** 7:17. Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni, **Fapte** 5:29. Copii, ascultaţi-i pe părinţii voştri, **Ef.** 6:1 (Col. 3:20). Voi merge şi voi face lucrurile pe care mi le-a poruncit Domnul, **1 Ne.** 3:7. Eu m-am supus glasului Spiritului, **1 Ne.** 4:6–18. Dacă copiii oamenilor ţin poruncile lui Dumnezeu, El îi hrăneşte, **1 Ne.** 17:3. Păziţi-vă să nu vă supuneţi spiritului rău, **Mosia** 2:32–33, 37 (D&L 29:45). Oamenii îşi primesc răsplata potrivit spiritului căruia s-au supus, **Alma** 3:26–27. Oamenii trebuie să facă multe lucruri de bună voie, **D&L** 58:26–29. Cu nimic nu ofensează omul pe Dumnezeu, decât acei care nu recunosc mâna Lui şi nu se supun poruncilor Lui, **D&L** 59:21. Eu, Domnul, sunt legat când faceţi ceea ce spun Eu, **D&L** 82:10. Orice suflet care se supune glasului Meu Îmi va vedea faţa şi va cunoaşte că Eu sunt, **D&L** 93:1. Oamenii trebuie pedepsiţi până ce vor învăţa supunerea, **D&L** 105:6. Când obţinem vreo binecuvântare de la Dumnezeu, aceasta este prin supunere faţă de acea lege care o afirmă, **D&L** 130:21. Adam a fost supus, **Moise** 5:5. Îi vom încerca să vedem dacă vor face toate lucrurile pe care le va porunci Domnul, **Avr.** 3:25.

SUSŢINEREA CONDUCĂTORILOR BISERICII. *Vezi, de asemenea,* Consimţământ comun

A promite sprijin acelora care slujesc în Biserică în funcţii de conducere generală sau locală.

Aşază pe Iosua înaintea adunării şi dă-i însărcinare în faţa lor, **Num.** 27:18–19. Toţi oamenii au strigat şi au spus: „Dumnezeu să-l ţină pe rege", **1 Sam.** 10:24. Încredeţi-vă în profeţii Lui, astfel veţi prospera, **2 Cron.** 20:20. Supuneţi-vă acelora care au stăpânire asupra voastră, **Evr.** 13:17. Veţi fi favorizaţi de Domnul pentru că nu aţi crâcnit, **1 Ne.** 3:6. Aceia care i-au primit pe profeţi au fost cruţaţi, **3 Ne.** 10:12–13. Da-ţi crezare cuvintelor acestor doisprezece, **3 Ne.** 12:1. Prin propriul Meu glas sau prin glasul slujitorilor Mei, la fel este, **D&L** 1:38. Cuvântul lui îl veţi primi ca şi când ar fi din propria Mea gură, **D&L** 21:5. Acela care îi primeşte pe slujitorii Mei, pe Mine Mă primeşte, **D&L** 84:35–38. Cine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe aceia pe care i-am trimis Eu, **D&L** 112:20. Dacă poporul Meu nu va asculta glasul acestor oameni pe care i-am numit Eu, ei nu vor fi binecuvântaţi, **D&L** 124:45–46.

SUTAŞ

Ofiţer în armata romană având în subordine o companie de 50 până la 100 de oameni. O astfel de companie forma a şaizecea parte a legiunii romane. (Vezi Mat. 8:5; Luca 23:47; Fapte 10:1–8).

ŞADRAC. *Vezi, de asemenea,* Daniel

Personaj din Vechiul Testament, Şadrac, Meşac şi Abed-Nego erau trei tineri israeliţi care, împreună cu Daniel, au

fost aduşi în palatul lui Nebucadneţar, regele Babilonului. Numele ebraic al lui Şadrac era Hanania. Cei patru tineri au refuzat să se pângărească luând din carnea şi vinul regelui (Dan. 1). Şadrac, Meşac şi Abed-Nego au fost aruncaţi într-un cuptor încins de către rege, şi păstraţi în viaţă de către Fiul lui Dumnezeu (Dan. 3).

(CEI) ŞAPTEZECI. *Vezi, de asemenea,* Apostol; Preoţia lui Melhisedec

Oficiu la care sunt rânduiţi bărbaţii din Preoţia lui Melhisedec. Astăzi, Cvorumul celor Şaptezeci constituie Autorităţile Generale ale Bisericii, cărora li se dă autoritatea Apostolică, dar care nu sunt rânduiţi Apostoli. Ei îşi dedică tot timpul lor slujirii.

Domnul a numit alţi şaptezeci, **Luca** 10:1. Cei Şaptezeci sunt chemaţi să propovăduiască Evanghelia şi să fie martori speciali ai lui Isus Hristos, **D&L** 107:25–26. Cei Şaptezeci acţionează în numele Domnului, sub îndrumarea celor Doisprezece, zidind Biserica şi ordonând toate treburile de acest fel, în toate naţiile, **D&L** 107:34. Alegeţi alţi şaptezeci, chiar de şapte ori şaptezeci, dacă munca o cere, **D&L** 107:93–97. Cvorumul celor Şaptezeci este instituit pentru ca vârstnicii călători să depună mărturie despre numele Meu în toată lumea, **D&L** 124:138–139.

ŞARPE DE ARAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos, Moise

Un şarpe de aramă făcut de Moise, la porunca lui Dumnezeu, pentru a-i vindeca pe israeliţii care fuseseră muşcaţi de şerpi fioroşi (şerpi veninoşi) în pustietate (Num. 21:8–9). Acest şarpe de aramă a fost ataşat unui par şi „înălţat, ca oricine îl va privi să trăiască" (Alma 33:19–22). Domnul se referea la înălţarea şarpelui în pustietate, ca la un simbol al Lui Însuşi înălţat pe cruce (Ioan 3:14–15). Revelaţiile zilelor din urmă confirmă relatarea despre şerpii fioroşi şi despre cum au fost vindecaţi oamenii (1 Ne. 17:41; 2 Ne. 25:20; Hel. 8:14–15).

ŞCOALA PROFEŢILOR. *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, fiul.

În Kirtland, Ohio (Statele Unite ale Americii), în cursul iernii 1832–1833, Domnul i-a poruncit lui Joseph Smith să organizeze o şcoală cu scopul de a-i instrui pe fraţi în toate lucrurile care ţin de Evanghelie şi de împărăţia lui Dumnezeu. Din această şcoală au ieşit mulţi dintre primii conducători ai Bisericii. O altă şcoală a profeţilor sau a vârstnicilor a fost condusă de Parley P. Pratt în Jackson County, Missouri (D&L 97:1–6). Şcoli similare s-au ţinut la scurt timp după ce sfinţii au migrat spre vest; cu toate acestea, ele au fost curând întrerupte. Astăzi, predarea Evangheliei se face în cămin, în cvorumurile preoţiei şi în diferitele organizaţii auxiliare, ca şi prin şcolile, seminarul şi institutul din cadrul Bisericii.

Sfinţiţi-vă şi învăţaţi-vă unul pe altul doctrinele împărăţiei, **D&L** 88:74–80. Cercetaţi cu sârguinţă şi învăţaţi-vă unul pe altul, **D&L** 88:118–122. A fost stabilit ordinul pentru şcoala profeţilor, **D&L** 88:127–141. Prima Preşedinţie deţine cheile pentru şcoala profeţilor, **D&L** 90:6–7.

ŞEREM. *Vezi, de asemenea,* Antihrist

Un bărbat din Cartea lui Mormon care L-a negat pe Hristos şi a cerut un semn (Iacov 7:1–20).

ŞIBLON. *Vezi, de asemenea,* Alma, fiul lui Alma

În Cartea lui Mormon, un fiu al lui Alma cel Tânăr. Şiblon i-a învăţat Evanghelia pe zoramiţi şi a fost persecutat pentru dreptatea lui. Domnul l-a eliberat din persecuţie datorită credinţei şi răbdării lui (Alma 38). De asemenea, Şiblon s-a îngrijit o vreme de înregistrările nefite (Alma 63:1–2, 11–13).

ŞIZ. *Vezi, de asemenea,* Iarediţi

Un conducător militar, iaredit, din Cartea lui Mormon. El a murit la sfâr-

şitul unei mari bătălii care a distrus întreaga naţiune iaredită (Eter 14:17–15:31).

ŞTEFAN

Ştefan a fost un martir pentru Salvator şi pentru Biserica Sa în vremea Noului Testament. Predicile lui au prevestit şi este posibil să fi influenţat măreaţa operă a lui Pavel, care a fost prezent atunci când Ştefan s-a apărat în faţa Sinedriului (Fapte 8:1; 22:20).

Ştefan a fost unul dintre cei şapte bărbaţi numiţi să-i ajute pe cei doisprezece Apostoli, **Fapte** 6:1–8. Ştefan a făcut mari minuni şi lucruri uimitoare, **Fapte** 6:8. Ştefan s-a implicat în dispute cu evreii, **Fapte** 6:9–10. I s-au adus învinuiri şi a fost judecat înaintea Sinedriului, **Fapte** 6:11–15. Ştefan şi-a prezentat apărarea, **Fapte** 7:2–53. Fiind plin de Duhul Sfânt, el I-a văzut pe Tatăl şi pe Fiul într-o viziune, **Fapte** 7:55–56. Ştefan a fost martirizat pentru mărturia lui, **Fapte** 7:54–60.

TABERNACOL. *Vezi, de asemenea,* Chivotul legământului; Sfânta Sfintelor; Templu, Casa Domnului

Casă a Domnului, centrul preaslăvirii Israelului în timpul exodului din Egipt. Tabernacolul era de fapt un templu portabil şi putea fi desfăcut şi reasamblat. Copiii lui Israel au folosit un tabernacol până când au construit templul lui Solomon (D&L 124:38).

Dumnezeu i-a dezvăluit modelul tabernacolului lui Moise (Ex. 26–27), iar copiii lui Israel l-au construit potrivit acestui model (Ex. 35–40). Când tabernacolul a fost terminat, un nor a acoperit cortul, iar slava Domnului a umplut tabernacolul (Ex. 40:33–34). Norul a fost un semn al prezenţei lui Dumnezeu. Noaptea, el avea înfăţişarea unui foc. Când norul stătea deasupra cortului, copiii Israelului făceau tabăra. Când se mişca, se mişcau şi ei cu el (Ex. 40:36–38; Num. 9:17–18). Copiii Israelului au purtat tabernacolul cu ei în timpul peregrinărilor lor în pustiu şi în timpul cuceririi ţinutului Canaanului. După acea cucerire, tabernacolul a fost localizat la Silo, locul pe care îl alesese Domnul (Ios. 18:1). După ce copiii lui Israel au construit templul lui Solomon, tabernacolul a dispărut complet din istorie.

Domnul şi Isaia au folosit tabernacolul ca simbol al oraşelor Sion şi Ierusalim pentru cea de-a Doua Venire a Domnului (Isa. 33:20; Moise 7:62).

TAINELE LUI DUMNEZEU

Tainele lui Dumnezeu sunt adevăruri spirituale cunoscute numai prin revelaţie. Dumnezeu dezvăluie tainele Lui acelora care sunt supuşi Evangheliei. Unele dintre tainele lui Dumnezeu mai sunt încă de revelat.

Ţie îţi este dat să cunoşti tainele împărăţiei cerurilor, **Mat.** 13:11. Chiar dacă înţeleg toate tainele şi nu am milostenie, nu sunt nimic, **1 Cor.** 13:2. Nefi a avut o mare cunoaştere a tainelor lui Dumnezeu, **1 Ne.** 1:1. Multora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, **Alma** 12:9. Acestora le este dat să cunoască tainele lui Dumnezeu, **Alma** 26:22. Aceste taine nu mi-au fost făcute încă pe deplin cunoscute, **Alma** 37:11. Există multe taine pe care nici un om în afara lui Dumnezeu nu le cunoaşte, **Alma** 40:3. Măreaţă este taina divinităţii, **D&L** 19:10. Dacă veţi întreba, veţi primi revelaţie şi veţi cunoaşte tainele împărăţiei, **D&L** 42:61, 65 (1 Cor. 2:7, 11–14). Aceluia care ţine poruncile îi vor fi date tainele împărăţiei, **D&L** 63:23. Lor le voi dezvălui Eu toate tainele, **D&L** 76:7. Preoţia mai mare deţine cheile tainelor, **D&L** 84:19. La această venire, Domnul va dezvălui lucruri ascunse pe care nu le cunoaşte nici un om, **D&L** 101:32–33. Preoţia lui Melhisedec are să aibă privilegiul de a primi tainele împărăţiei, **D&L** 107:19.

TALANT

Veche măsură de greutate sau unitate de bani care avea mare valoare. De asemenea, a slujit ca simbol pentru ceva de mare valoare, cum ar fi Evanghelia

lui Isus Hristos (Mat. 25:14–29; Eter 12:35; D&L 60:2, 13).

TATĂ MURITOR. *Vezi, de asemenea,* Binecuvântări patriarhale; Familie; Părinţi; Patriarh, patriarhal

Titlu sfânt care priveşte pe un bărbat care a zămislit sau a adoptat legal un copil.

Cinsteşte pe tatăl şi pe mama ta, **Ex.** 20:12 (Deut. 5:16; Mat. 19:19, Mosia 13:20). Tatăl va îndrepta pe fiul în care îşi află plăcerea, **Prov.** 3:12. Taţi, nu-i întărâtaţi pe copiii voştri la mânie, **Ef.** 6:1–4. Am învăţat întrucâtva din învăţătura tatălui meu, **1 Ne.** 1:1. Tatăl meu a fost un om drept, căci el m-a învăţat, **Enos** 1:1. Alma s-a rugat pentru fiul lui, **Mosia** 27:14. Alma a dat porunci fiilor lui, **Alma** 36–42. Helaman şi-a numit fiii după strămoşii lor, **Hel.** 5:5–12. Mormon şi-a amintit întotdeauna de fiul lui în rugăciuni, **Moro.** 8:2–3. Este la îndemâna taţilor să ceară multe lucruri, **D&L** 29:48. Fiecare bărbat are obligaţia să se îngrijească de familia lui, **D&L** 75:28. El mi-a poruncit să merg la tatăl meu, **JS—I** 1:49.

TATĂL CERESC. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Tatăl din Cer

TATĂL DIN CER. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

Tatăl spiritelor întregii omeniri (Ps. 82:6; Mat. 5:48; Ioan 10:34; Rom. 8:16–17; Gal. 4:7; 1 Ioan 3:2). Isus este Singurul Său Fiu Născut în carne. Omului i s-a poruncit să se supună, să se închine Tatălui şi să se roage Lui în numele lui Isus.

Dacă ierţi oamenilor, şi Tatăl Ceresc te va ierta pe tine, **Mat.** 6:14 (Mat. 18:35; 3 Ne. 13:14). Tatăl Ceresc ştie că aveţi nevoie de toate aceste lucruri, **Mat.** 6:26–33 (3 Ne. 13:26–33). Cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din cer va da Duhul Sfânt acelora care I-L cer? **Luca** 11:11–13. Binecuvântat fie Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, **Ef.** 1:3. Sunteţi veşnic îndatoraţi Tatălui vostru Ceresc, **Mosia** 2:34. Hristos a slăvit numele Tatălui, **Eter** 12:8. Sfinţii trebuie să dea mărturie de suferinţele lor înainte ca Tatăl să iasă din locul Lui ascuns, **D&L** 123:1–3, 6. Am trăit mari şi slăvite binecuvântări de la Tatăl nostru Ceresc, **JS—I** 1:73.

TATĂL VEŞNIC. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Tatăl din Cer

TAYLOR, JOHN

Al treilea preşedinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă.

A fost chemat în Consiliul celor Doisprezece, **D&L** 118:6 (D&L 124:128–129). A scris despre martiriul lui Joseph şi Hyrum Smith, **D&L** 135. A fost rănit la martiriu, **D&L** 135:2. A fost printre cei puternici văzuţi de către Joseph F. Smith în lumea spiritelor, **D&L** 138:53–56.

(A) TĂMĂDUI, TĂMĂDUIRI. *Vezi, de asemenea,* Slujirea bolnavilor; (a) Unge

A se face din nou bine sau sănătos atât din punct de vedere fizic, cât şi spiritual. Scripturile conţin multe exemple de tămăduiri miraculoase făcute de către Domnul şi de către slujitorii Lui.

Eu sunt Domnul care te vindecă, **Ex.** 15:26. Naaman s-a scufundat de şapte ori în râul Iordan şi s-a vindecat, **2 Regi** 5:1–14. Prin rănile Lui suntem tămăduiţi, **Isa.** 53:5 (Mosia 14:3). Soarele dreptăţii va răsări şi tămăduirea va fi sub aripile Lui, **Mal.** 4:2. Isus a tămăduit tot felul de slăbiciuni, **Mat.** 4:23 (Mat. 9:35). El le-a dat putere să tămăduiască tot felul de boli, **Mat.** 10:1. El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, **Luca** 4:18. Ei au fost tămăduiţi prin puterea Mielului lui Dumnezeu, **1 Ne.** 11:31. Dacă ai crede în mântuirea lui Hristos ai putea fi vindecat, **Alma** 15:8. El i-a vindecat pe fiecare dintre ei, **3 Ne.** 17:9. Cel care are credinţă în Mine pentru a fi tămăduit, va fi tămăduit, **D&L** 42:48. În numele Meu ei vor tămădui pe cei bolnavi, **D&L** 84:68. Noi credem în darul tămăduirii, **A de C** 1:7.

TÂLHARII LUI GADIANTON. *Vezi, de asemenea,* Combinaţii secrete

În Cartea lui Mormon, o bandă de tâlhari formată de un nefit rău, pe nume Gadianton. Organizaţia lor se baza pe tăinuire şi jurăminte satanice.

Gadianton a pricinuit nimicirea poporului nefit, **Hel.** 2:12–13. Diavolul i-a dat lui Gadianton jurăminte şi legăminte tainice, **Hel.** 6:16–32. Cârdăşiile tainice au pricinuit nimicirea poporului iaredit, **Eter** 8:15–26.

TEAMĂ. *Vezi, de asemenea,* Credinţă; Curaj, curajos; Evlavie

Cuvântul *teamă* poate avea două înţelesuri: (1) a se teme de Dumnezeu înseamnă a simţi reverenţă şi veneraţie faţă de El şi a se supune poruncilor Lui; (2) a se teme de om, de pericole de moarte, de durere şi de rău înseamnă a avea frică de astfel de lucruri şi a fi înspăimântat de ele.

Teamă de Dumnezeu: Cu siguranţă nu există teamă de Dumnezeu în ţara aceasta, **Gen.** 20:11. Să te temi de Domnul Dumnezeul tău, **Deut.** 6:13 (Ios. 24:14; 1 Sam. 12:24). Slujeşte-L pe Domnul cu teamă, **Ps.** 2:11. Frica de Domnul înseamnă începutul înţelepciunii, **Ps.** 111:10. Teme-te de Domnul şi depărtează-te de rău, **Prov.** 3:7. Bine va fi de cei care se tem de Dumnezeu, **Ecl.** 8:12. Lucraţi pentru salvarea voastră cu teamă şi cu tremur, **Filip.** 2:12. Temeţi-vă de Dumnezeu şi slăviţi-L, **Apoc.** 14:7 (D&L 88:104). Profeţii i-au îndemnat mereu pe oameni pentru a-i ţine în teamă de Dumnezeu, **Enos** 1:23. Alma şi fiii lui Mosia au căzut la pământ, căci frica de Domnul s-a lăsat asupra lor, **Alma** 36:7. Lucrează pentru salvarea ta cu frică şi cutremurare, **Morm.** 9:27. Pe cei care nu se tem de Mine îi voi tulbura şi îi voi face să se cutremure, **D&L** 10:56. Cel ce se teme de Mine va căuta semnele venirii Fiului Omului, **D&L** 45:39.

Teamă de om: Nu te teme, căci Eu sunt cu tine, **Gen.** 26:24 (Isa. 41:10). Domnul este cu noi, nu vă temeţi de ei, **Num.** 14:9. Nu vă temeţi, căci cei aflaţi de partea noastră sunt mai mulţi, **2 Regi** 6:16. Nu mă tem de puterea cărnii, **Ps.** 56:4. Nu vă temeţi de ocara oamenilor, **Isa.** 51:7 (2 Ne. 8:7). Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, **2 Tim.** 1:7. Dragostea desăvârşită alungă teama, **1 Ioan** 4:18 (Moro. 8:16). Fiii lui Helaman nu s-au temut de moarte, **Alma** 56:46–48. Frica de moarte umple piepturile celor slabi, **Morm.** 6:7. Nu vă temeţi de ce poate omul, **Moro.** 8:16. N-ar trebui să vă temeţi de om mai mult decât de Dumnezeu, **D&L** 3:7 (D&L 30:1, 11; 122:9). Nu vă temeţi să faceţi bine, **D&L** 6:33. Oricine ţine de Biserica Mea nu trebuie să se teamă, **D&L** 10:55. Dacă sunteţi pregătiţi, să nu vă temeţi, **D&L** 38:30. Dezbăraţi-vă de teamă, **D&L** 67:10. Fiţi veseli şi nu vă temeţi, căci Eu Domnul sunt cu voi, **D&L** 68:6. Nu te teme de duşmanii tăi, **D&L** 136:17.

TEANCUM

Mare conducător militar nefit din Cartea lui Mormon (Alma 50:35; 51–52; 61–62).

TEMPLU, CASA DOMNULUI. *Vezi, de asemenea,* Înzestrare; Sfânta Sfintelor; Tabernacol

Casa Domnului în mod literal. Domnul a poruncit întotdeauna poporului Său să construiască temple, clădiri sfinte în care sfinţii demni îndeplinesc ceremonii şi rânduieli sacre ale Evangheliei pentru ei înşişi şi pentru cei morţi. Domnul vizitează templele Sale, iar acestea sunt cele mai sfinte dintre toate locurile de preaslăvire.

Tabernacolul înălţat de către Moise şi copiii Israelului era un templu portabil. Israeliţii l-au folosit pe timpul exodului lor din Egipt.

Cel mai cunoscut templu menţionat în Biblie este cel construit de Solomon în Ierusalim (2 Cron. 2–5). Acesta a fost distrus în anul 600 î.H. de către babilonieni şi a fost refăcut de către Zorobabel cu aproape o sută de ani mai târziu (Ezra 1–6). Parte din acest templu a ars

în anul 37 î.H., iar mai târziu, Irod cel Mare l-a reconstruit. Romanii au distrus templul în anul 70 d.H.

În Cartea lui Mormon, discipolii drepţi ai lui Dumnezeu au fost îndrumaţi să construiască şi să preaslăvească în temple (2 Ne. 5:16; Mosia 1:18; 3 Ne. 11:1). Construirea şi folosirea corectă a unui templu sunt semne ale adevăratei Biserici în orice dispensaţie, inclusiv ale Bisericii restaurate din zilele noastre. Templul din Kirtland a fost primul templu construit şi dedicat Domnului în această dispensaţie. De atunci, s-au dedicat temple în multe ţări din lume.

Cine va sta în locul Lui cel Sfânt? **Ps.** 24:3–5. Să mergem la casa Dumnezeului lui Iacov, **Isa.** 2:2–3 (Mica 4:1–2; 2 Ne. 12:2–3). Domnul va veni pe neaşteptate în templul Său, **Mal.** 3:1 (3 Ne. 24:1; D&L 36:8; 42:36). Isus a curăţat templul, **Mat.** 21:12–16 (Marcu 11:15–18; Luca 19:45–48). Sfinţilor li s-a poruncit să construiască un templu în Missouri, **D&L** 57:3 (D&L 84:3–5). Întemeiaţi o casă a lui Dumnezeu, **D&L** 88:119 (D&L 109:8). Domnul i-a mustrat pe sfinţi, pentru că nu au reuşit să construiască un templu, **D&L** 95:1–12. Nu voi veni în temple care nu sunt sfinte, **D&L** 97:15–17. Am acceptat această casă, iar numele Meu va fi aici, **D&L** 110:7–8. Poporului Domnului i se porunceşte întotdeauna să construiască o casă în numele Său, **D&L** 124:39. Măreaţa lucrare care se face în temple include pecetluirea copiilor cu părinţii lor, **D&L** 138:47–48. Măreaţa lucrare a zilelor din urmă include construirea templelor, **D&L** 138:53–54.

TEMPLUL DIN KIRTLAND

Primul templu construit de Biserică în vremurile moderne. Sfinţii l-au construit în Kirtland, Ohio, (Statele Unite ale Americii), potrivit poruncii Domnului (D&L 94:3–9). Un scop a fost acela de a oferi un loc în care membrii drepţi ai Bisericii să poată primi putere spirituală, autoritate şi lumină (D&L 109:110). El a fost dedicat pe 27 martie 1836; rugăciunea de dedicare a fost spusă de profetul Joseph Smith prin revelaţie (D&L 109). Domnul a dat mai multe revelaţii importante şi a restaurat cheile necesare preoţiei în acest templu (D&L 110; 137). Nu a fost folosit pentru toate rânduielile care se îndeplinesc astăzi în temple.

TESALONICENI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Pavel, epistolele lui Pavel

Două cărţi din Noul Testament. La origine au fost scrisori pe care le-a scris Pavel către tesaloniceni, pe când se afla în Corint, în timpul celei de-a doua vizite în Europa, în jurul anului 50 d.H. Lucrarea sa în Tesalonic este descrisă în Fapte 17. Pavel a vrut să se întoarcă la Tesalonic, dar nu a putut (1 Tes. 2:18). De aceea l-a trimis pe Timotei să-i îmbărbăteze pe convertiţi şi să-i aducă veşti despre cum le mergea acestora. Pavel a scris prima epistolă ca urmare a recunoştinţei lui, la întoarcerea lui Timotei.

1 Tesaloniceni: Capitolele 1–2 conţin salutul lui Pavel şi rugăciunea lui pentru sfinţi; capitolele 3–5 prezintă instrucţiuni despre creşterea spirituală, dragoste, castitate, sârguinţă şi a Doua Venire a lui Isus Hristos.

2 Tesaloniceni: Capitolul 1 conţine o rugăciune pentru sfinţi. Capitolul 2 vorbeşte despre apostazia care urma să vină. Capitolul 3 conţine rugăciunea lui Pavel pentru triumful cauzei Evangheliei.

TESTAMENT. *Vezi* Noul Testament; Vechiul Testament

TIMOTEI. *Vezi, de asemenea,* Pavel

Personaj din Noul Testament - un tânăr misionar, tovarăş al lui Pavel din timpul slujirii lui (Fapte 16:1–3; 2 Tim. 1:1–5); fiul unui tată grec şi al unei mame evreice; el şi părinţii lui au trăit în Listra.

Pavel a vorbit despre Timotei ca despre „propriul său fiu în credinţă" (1 Tim. 1:2, 18; 2 Tim. 1:2). Timotei a fost

poate ajutorul cel mai de încredere şi mai capabil al lui Pavel (Filip. 2:19–23).

TIMOTEI, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel; Timotei

Două cărţi din Noul Testament. Amândouă au fost la origine scrisori pe care Pavel le-a scris către Timotei.

1 Timotei: Pavel a scris prima epistolă după prima sa întemniţare. El îl lăsase pe Timotei la Efes, intenţionând să se întoarcă (1 Tim. 3:14). Totuşi, Pavel a simţit că s-ar putea să întârzie, aşa că i-a scris lui Timotei, probabil din Macedonia (1 Tim. 1:3), pentru a-l sfătui şi a-l încuraja în îndeplinirea datoriei sale.

Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel, ca şi instrucţiunile sale despre speculaţiile prosteşti care îşi făceau drum în Biserică. Capitolele 2–3 dau îndrumări despre preaslăvirea publică şi despre caracterul şi conduita slujitorilor. Capitolele 4–5 conţin o descriere a apostaziei din zilele din urmă şi un sfat către Timotei privind slujirea faţă de aceia pe care îi conducea. Capitolul 6 este un îndemn pentru dovedirea credinţei şi evitarea bogăţiilor lumeşti.

2 Timotei: Pavel a scris a doua scrisoare în timpul celei de-a doua întemniţări, cu puţin timp înainte de martiriul său. Ea conţine ultimele cuvinte ale Apostolului şi arată curajul minunat şi credinţa prin care el a făcut faţă morţii.

Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel şi însărcinarea către Timotei. Capitolele 2–3 dau diverse avertismente şi îndrumări, împreună cu un îndemn de a face faţă pericolelor ce aveau să vină. Capitolul 4 este un mesaj către prietenii lui Pavel, conţinând sfaturi despre cum să procedeze cu cei căzuţi în apostazie.

TIT. *Vezi, de asemenea,* Epistola către Tit; Epistolele lui Pavel; Pavel

Personaj din Noul Testament - un convertit grec de încredere care a călătorit la Ierusalim împreună cu Pavel, şi care, mai târziu, a devenit misionar (Gal. 2:1–4; 2 Tim. 4:10). Tit a dus prima epistolă a lui Pavel către sfinţii din Corint (2 Cor. 7:5–8, 13–15).

TIT, EPISTOLA CĂTRE. *Vezi, de asemenea,* Epistolele lui Pavel; Pavel; Tit

În timp ce Pavel a fost eliberat temporar din temniţa romană, el a scris o epistolă către Tit, care se afla în Creta. În principal, scrisoarea adresează întrebări referitoare la disciplină şi organizarea internă a Bisericii.

Capitolul 1 conţine salutul lui Pavel, ca şi instrucţiuni şi calităţile generale pentru episcopi. Capitolele 2–3 conţin învăţături generale şi mesaje personale către Tit cu privire la tratarea diverselor grupuri din Biserica cretană. Pavel i-a încurajat pe sfinţi să înfrângă perversiunea, să fie serioşi şi credincioşi şi să continue în fapte bune.

TOIAGUL LUI EFRAIM. *Vezi* Efraim—Toiagul lui Efraim sau Iosif

TOIAGUL LUI IOSIF. *Vezi* Efraim—Toiagul lui Efraim sau al lui Iosif

TOIAGUL LUI IUDA. *Vezi* Iuda—Toiagul lui Iuda

TOMA

Personaj din Noul Testament - unul dintre primii doisprezece Apostoli aleşi de către Salvator în timpul slujirii Lui muritoare. În greacă, numele este Didimus (Mat. 10:2–3; Ioan 14:5; 20:24–29; 21:2). Deşi Toma s-a îndoit de învierea lui Isus până când nu L-a văzut personal pe Salvator, tăria lui de caracter l-a determinat să facă faţă de bunăvoie persecuţiei şi morţii cu Domnul Său (Ioan 11:16; 20:19–25).

TOVĂRĂŞIE. *Vezi, de asemenea,* Dragoste; Unitate

Pentru Sfinţii Zilelor din Urmă, tovărăşia include oferirea prieteniei, slujirea, înălţarea şi întărirea celorlalţi.

Iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi, **Lev.** 19:18 (Mat. 19:19; D&L 59:6). Când te-ai convertit, întăreşte-ţi fraţii, **Luca** 22:32. Voi sunteţi discipolii Mei, dacă vă iubiţi unul pe celălalt, **Ioan** 13:35. Hrăniţi oile Mele, **Ioan** 21:15–17. Ei s-au rugat pentru părtăşia la această strângere de ajutoare pentru sfinţi, **2 Cor.** 8:1–5. Părtăşia noastră este cu Tatăl şi cu Fiul Său, **1 Ioan** 1:3. Nefiţii şi lamaniţii s-au întovărăşit unii cu ceilalţi, **Hel.** 6:3. Fiecare om să-şi preţuiască fratele ca pe el însuşi, **D&L** 38:24–25. Dacă nu sunteţi una, nu sunteţi ai Mei, **D&L** 38:27. Vă primesc pentru a ne înfrăţi, pentru a fi prietenul şi fratele vostru, **D&L** 88:133.

TRADIŢII

Credinţe şi practici care sunt trecute de la o generaţie la alta (2 Tes. 2:15). În scripturi, Domnul atenţionează în mod insistent pe cei drepţi să evite tradiţiile rele ale oamenilor (Lev. 18:30; Marcu 7:6–8; Mosia 1:5; D&L 93:39–40).

(A) TRADUCE

A exprima înţelesul unei idei date într-o limbă, în termeni egali dintr-o altă limbă (Mosia 8:8–13; A de C 1:8). În scripturi se fac referinţe la aceasta, ca fiind un dar de la Dumnezeu (Alma 9:21; D&L 8; 9:7–9). Uneori poate însemna a îmbunătăţi sau a corecta o traducere existentă sau a restaura un text pierdut (D&L 45:60–61). Lui Joseph Smith i s-a poruncit să realizeze o traducere inspirată a Bibliei Regelui Iacov (D&L 42:56; 76:15).

Joseph Smith a avut puterea de a traduce prin îngăduinţa lui Dumnezeu, prin puterea lui Dumnezeu, **D&L** 1:29. Tu ai un dar de a traduce, **D&L** 5:4. Îţi ofer ţie un dar, dacă doreşti aceasta de la Mine, de a traduce, **D&L** 6:25. Dumnezeu i-a dat lui Joseph Smith putere de sus, pentru a traduce Cartea lui Mormon, **D&L** 20:8. Cu ajutorul Urimului şi Tumimului am tradus câteva dintre litere, **JS—I** 1:62 (Mosia 8:13; 28:13).

TRADUCEREA LUI JOSEPH SMITH (TJS). *Vezi, de asemenea,* Smith, Joseph, Jr.

O revizuire sau traducere a Bibliei în engleză, versiunea Regelui Iacov, pe care profetul Joseph Smith a început-o în iunie 1830. Dumnezeu i-a poruncit să facă traducerea şi să privească aceasta ca parte a chemării lui de profet.

Deşi Joseph a încheiat cea mai mare parte a traducerii până în iulie 1833, el a continuat până la moartea lui în 1844 să facă modificări în timp ce pregătea manuscrisul pentru publicare. Deşi a publicat câteva părţi din traducere în timpul vieţii, ar mai fi făcut poate şi alte schimbări dacă ar fi trăit să publice întreaga lucrare. Biserica Reorganizată a lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă a publicat prima ediţie a traducerii inspirate a lui Joseph Smith în 1867. De atunci s-au publicat mai multe ediţii.

Profetul a aflat multe lucruri de-a lungul procesului traducerii. Mai multe capitole din Doctrină şi Legăminte au fost primite datorită muncii sale de traducere (cum ar fi D&L 76, 77, 91 şi 132). De asemenea, Domnul i-a dat lui Joseph instrucţiuni speciale pentru traducere, care au fost consemnate în Doctrină şi Legăminte (D&L 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Cartea lui Moise şi Joseph Smith—Matei, incluse acum în Perla de Mare Preţ, au fost luate direct din Traducerea lui Joseph Smith.

Traducerea lui Joseph Smith a restabilit câteva lucruri clare şi preţioase care se pierduseră din Biblie (1 Ne. 13). Deşi nu este biblia oficială a Bisericii, această traducere oferă multe aprofundări interesante şi este foarte valoroasă pentru înţelegerea Bibliei. De asemenea, este o mărturie pentru chemarea şi slujirea divină a profetului Joseph Smith.

TREI UCENICI NEFIŢI. *Vezi, de asemenea,* Nefiţi; Fiinţe schimbate; Ucenic

Trei dintre ucenicii nefiţi aleşi de

Hristos despre care se vorbeşte în Cartea lui Mormon.

Domnul le-a acordat acestor ucenici aceeaşi binecuvântare ca şi lui Ioan Preaiubitul şi anume: să poată rămâne pe pământ pentru a aduce suflete la Hristos până ce Domnul va veni din nou. Ei au fost înălţaţi ca să nu simtă nici o durere şi să nu moară (3 Ne. 28).

Hristos a încuviinţat celor trei discipoli dorinţa de a continua până la venirea Lui, **3 Ne.** 28:1–9. Ei nu vor îndura niciodată durerile morţii şi nici supărare, **3 Ne.** 28:7–9. Ei vor avea deplinătatea bucuriei, **3 Ne.** 28:10. Ei au fost vremelnic ridicaţi la cer, **3 Ne.** 28:13–17. Ei au slujit oamenilor şi au îndurat persecuţii, **3 Ne.** 28:18–23. Ei i-au slujit lui Mormon, **3 Ne.** 28:24–26 (Morm. 8:10–11). Ei vor sluji neamurilor, iudeilor, triburilor împrăştiate şi tuturor naţiunilor, **3 Ne.** 28:27–29. Satana nu are nici o putere asupra lor, **3 Ne.** 28:39.

TRIBURI RĂTĂCITE. *Vezi* Israel—Cele zece triburi rătăcite ale lui Israel

TRUP. *Vezi, de asemenea,* Înviere; Moarte fizică; Muritor, Suflet; Viaţă muritoare

Structura fizică, muritoare, de carne şi oase creată după asemănarea lui Dumnezeu şi care este combinată cu un spirit pentru a rezulta o persoană vie. Trupurile fizice ale tuturor bărbaţilor şi ale femeilor vor fi reunite pentru veşnicie cu spiritele lor prin înviere. Scripturile se referă uneori la unirea dintre trup şi spirit ca un singur suflet (Gen. 2:7; D&L 88:15; Moise 3:7, 9, 19; Avr. 5:7).

Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om din ţărâna pământului, **Gen.** 2:7 (Moise 3:7). Pipăiţi-Mă şi vedeţi, căci un spirit nu este din carne şi oase, **Luca** 24:39. Eu îmi stăpânesc trupul şi îl aduc la supunere, **1 Cor.** 9:27. Există un trup natural, şi există un trup spiritual, **1 Cor.** 15:44. Trupul fără spirit este mort, **Iac.** 2:26. Trupul muritor va fi înălţat ca trup nemuritor, **Alma** 11:43–45. Fiecare parte a trupului va fi restaurată, **Alma** 41:2. Isus şi-a arătat trupul înviat nefiţilor, **3 Ne.** 10:18–19; 11:13–15. Tatăl are un trup din carne şi oase, tangibil ca şi cel al omului; Fiul de asemenea, **D&L** 130:22. Dumnezeu a creat bărbatul şi femeia asemenea propriului Său trup, **Moise** 6:9 (Gen. 9:6).

TUTUN. *Vezi* Cuvânt de Înţelepciune

ŢĂRUŞ

Una dintre unităţile organizatorice şi administrative ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă. Ţăruşul este format dintr-un număr de episcopii şi de ramuri. În general are oarecare limite geografice şi se conformează imaginii de cort descrisă în Isaia 54:2: „Lungeşte-ţi funiile şi întăreşte-ţi ţăruşii". Fiecare ţăruş al Sionului sprijină şi ajută la susţinerea Bisericii, aşa cum este susţinut un cort sau un tabernacol de către tăruşi. Un ţăruş este locul de adunare al rămăşiţelor Israelului împrăştiat (D&L 82:13–14; 101:17–21).

Întăreşte-ţi ţăruşii şi lungeşte-ţi funiile, **Moro.** 10:31 (D&L 82:14). Numeşte în Sion şi alţi ţăruşi în afară de acesta, **D&L** 109:59. Adunarea laolaltă în Sion şi în ţăruşii săi poate fi pentru apărare, **D&L** 115:6 (D&L 101:21). Şi alte locuri trebuie stabilite pentru ţăruşi, **D&L** 115:18. Preşedintele cvorumului înalţilor preoţi este autorizat să califice pe aceia care vor fi numiţi preşedinţi de ţăruş, **D&L** 124:133–134. Mergeţi înainte pe pământul Sionului, ca ţăruşii lui să fie întăriţi, **D&L** 133:9.

ŢEFANIA

Profet în Vechiul Testament care a trăit în timpul domniei lui Iosua (639–608 î.H.)

Cartea lui Ţefania: Capitolul 1 vorbeşte despre o zi viitoare, care va fi plină de nenorociri şi urgie. Capitolul 2 îndeamnă poporul Israelului să caute dreptate şi blândeţe. Capitolul 3 vorbeşte despre a Doua Venire, când toate naţiunile se vor aduna în luptă. Totuşi, Domnul va domni în mijlocul lor.

ŢINUTUL JACKSON, MISSOURI (SUA). *Vezi, de asemenea,* Noul Ierusalim

Locul de adunare al sfinţilor din ultimele zile, şi anume locul central unde vor întemeia Noul Ierusalim (D&L 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

UCENIC. *Vezi, de asemenea,* Apostol; Convertire, convertit; Creştini; Jug

Cel care Îl urmează pe Isus Hristos şi care trăieşte după învăţăturile lui Hristos (D&L 41:5). *Ucenic* se foloseşte pentru a descrie pe cei doisprezece Apostoli pe care i-a numit Isus în timpul slujirii Lui muritoare (Mat. 10:1–4). *Ucenic* mai este folosit pentru a descrie pe cei doisprezece bărbaţi pe care i-a ales Isus să conducă Biserica Lui printre nefiţi şi lamaniţi (3 Ne. 19:4).

Pecetluieşte legea printre ucenicii Mei, **Isa.** 8:16. Dacă rămâneţi în cuvântul Meu, atunci sunteţi în adevăr ucenicii Mei, **Ioan** 8:31. Mormon a fost un ucenic al lui Isus Hristos, **3 Ne.** 5:12–13. Voi sunteţi ucenicii Mei, **3 Ne.** 15:12. Trei ucenici nu vor gusta moartea, **3 Ne.** 28:4–10. Glasul de avertizare se va îndrepta prin gurile ucenicilor Mei, **D&L** 1:4. Ucenicii Mei vor sta în locuri sfinte, **D&L** 45:32. Acela ce nu-şi aminteşte de săraci, de nevoiaşi, de bolnavi şi de chinuiţi nu este ucenicul Meu, **D&L** 52:40. Oricine nu doreşte să-şi dea viaţa nu este ucenicul Meu, **D&L** 103:27–28.

UCIDE. *Vezi* Pedeapsă capitală; Crimă

ULTIMELE ZILE, ZILELE DIN URMĂ. *Vezi, de asemenea,* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Semne ale vremilor

Vremea în care trăim acum. Zilele (sau dispensaţia timpurilor) de dinainte de a Doua Venire a Domnului.

Vă voi vesti ce vi se va întâmpla în vremile care vor veni, **Gen.** 49:1. Mântuitorul va sta în ultima zi pe pământ, **Iov.** 19:25. În scurgerea vremurilor va fi întemeiată casa Domnului, **Isa.** 2:2. În ultimele zile vor veni vremuri grele, **2 Tim.** 3:1–7. Batjocoritorii zilelor din urmă vor tăgădui a Doua Venire, **2 Pet.** 3:3–7. Vă profeţesc cu privire la ultimele zile, **2 Ne.** 26:14–30. Astfel se va numi Biserica Mea în ultimele zile, chiar Biserica lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă, **D&L** 115:4. Hristos va veni în ultimele zile, **Moise** 7:60.

UMIL, UMILINŢĂ. *Vezi, de asemenea,* Blând, blândeţe; Inimă frântă; Mândru; Sărac; Slăbiciune

Condiţia de a fi blând şi ascultător. Umilinţa include recunoaşterea dependenţei noastre de Dumnezeu şi dorinţa de a ne supune voinţei Lui.

Dumnezeu te-a lăsat patru zeci de ani în pustie ca să te smerească, **Deut.** 8:2. Îmi smeream sufletul cu post, **Ps.** 35:13. Mai bine un copil sărac şi înţelept, decât un împărat bătrân şi fără minte, **Ecl.** 4:13. Domnul este cu acela care este smerit, **Isa.** 57:15. Oricine se va smeri ca acest copilaş, va fi cel mai mare în Împărăţia cerurilor, **Mat.** 18:4. Cel ce va fi smerit se va înălţa, **Mat.** 23:12 (Luca 14:11; 18:14). Isus S-a smerit şi a devenit supus până la moarte, **Filip.** 2:8 (Luca 22:42; 23:46). Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriţi le dă har, **1 Pet.** 5:5–6 (2 Ne. 9:42). Umiliţi-vă în adâncurile umilinţei, **Mosia** 4:11 (2 Ne. 9:42; 3 Ne. 12:2). Aţi fost îndeajuns de umili? **Alma** 5:27–28. Cea mai umilă parte a oamenilor s-a întărit în umilinţa lor, **Hel.** 3:33–35. Eu dau oamenilor slăbiciune ca să fie umili, **Eter** 12:27. Umilinţa este o condiţie pentru botez, **D&L** 20:37. Umiliţi-vă înaintea Mea şi Mă veţi vedea şi veţi cunoaşte că Eu Sunt, **D&L** 67:10. Fii umil şi Domnul îţi va da răspuns la rugăciunile tale, **D&L** 112:10. Fie ca acela care este neştiutor să înveţe înţelepciune umilindu-se, **D&L** 136:32. Spiritul este trimis să lumineze pe cei umili, **D&L** 136:33.

(A) UNGE. *Vezi, de asemenea,* Slujirea bolnavilor; Ulei

În vremurile străvechi, profeţii Dom-

nului îi ungeau cu ulei pe aceia care realizau îndatoriri deosebite, cum a fost Aaron, sau preoţii ori regii care conduceau Israelul. Astăzi, în Biserică, a unge înseamnă a pune una-doua picături de ulei sfinţit pe creştetul cuiva pentru o binecuvântare specială. Aceasta se poate face doar sub autoritatea şi puterea Preoţiei lui Melhisedec. După ungere, o persoană care acţionează sub autoritatea aceleiaşi preoţii poate pecetlui ungerea şi poate da o binecuvântare specială celui uns.

Unge-i şi sfinţeşte-i ca să-Mi poată sluji Mie, **Ex.** 28:41 (Lev. 8:6–12, 30). Unge-l să fie căpetenie poporului Meu, Israel, **1 Sam.** 9:16; 10:1. Vârstnicii trebuie să-i ungă şi să-i binecuvânteze pe cei bolnavi, **Iac.** 5:14–15 (D&L 42:44).

UNITATE. *Vezi, de asemenea,* Dumnezeu, Dumnezeire

A deveni una în gând, în dorinţă şi în scop, mai întâi cu Tatăl nostru din Cer şi cu Isus Hristos şi, apoi cu ceilalţi sfinţi.

Este bine ca fraţii să stea împreună în unitate, **Ps.** 133:1. Eu şi Tatăl Meu suntem una, **Ioan** 10:30 (D&L 50:43). Isus S-a rugat ca toţi să fie una, aşa cum El şi Tatăl Său sunt una, **Ioan** 17:11–23 (3 Ne. 19:23). Vă îndemn să nu fie dezbinări între voi, ci să fiţi uniţi în chip desăvârşit, **1 Cor.** 1:10. Fiţi hotărâţi într-o singură minte şi o singură inimă, uniţi în toate lucrurile, **2 Ne.** 1:21. Sfinţii trebuie să-şi aibă inimile împletite împreună în unitate, **Mosia** 18:21. Isus s-a rugat pentru unitate între ucenicii Săi nefiţi, **3 Ne.** 19:23. Ucenicii s-au unit în rugăciune puternică şi post, **3 Ne.** 27:1. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt sunt una, **D&L** 20:27–28 (D&L 35:2; 50:43). Este datoria voastră să vă uniţi cu Biserica cea adevărată, **D&L** 23:7. Orice veţi cere în credinţă, fiind uniţi în rugăciune, veţi primi, **D&L** 29:6. Dacă nu sunteţi una, nu sunteţi ai Mei, **D&L** 38:27. Domnul a numit poporul Său Sion, pentru că ei erau de-o singură inimă şi de-o singură minte, **Moise** 7:18.

(CEL) UNS. *Vezi, de asemenea,* Isus Hristos; Mesia

Isus este numit Hristosul (un cuvânt grecesc) sau Mesia (un cuvânt aramaic). Ambele cuvinte înseamnă „cel uns". El este Cel *uns* de Tatăl pentru a fi reprezentantul personal al Tatălui în toate lucrurile care privesc salvarea omenirii.

Domnul M-a uns pe Mine, **Isa.** 61:1–3. El l-a uns pe acesta să propovăduiască Evanghelia, **Luca** 4:16–22. Isus a fost uns de Dumnezeu, Tatăl, **Fapte** 4:27. Dumnezeu L-a uns pe Isus din Nazaret, **Fapte** 10:38.

UNTDELEMN (ULEI). *Vezi, de asemenea,* Măslin; Slujirea bolnavilor; (a) Unge

În general, când este menţionat uleiul în scripturi, se înţelege ulei de măsline. Din vremea Vechiului Testament, uleiul de măsline a fost folosit pentru ritualuri în templu şi în tabernacol, pentru ungeri, pentru ardere în lămpi şi pentru hrană. Uleiul de măsline este uneori simbol al purităţii, al Spiritul Sfânt şi al influenţei Sale (1 Sam. 10:1, 6; 16:13; Isa. 61:1–3).

Preotul va pune untdelemn pe vârful urechii drepte, **Lev.** 14:28–29. Domnul m-a trimis să te ung rege peste poporul Său, **1 Sam.** 15:1. Untdelemnul din ulciorul văduvei nu s-a împuţinat, **1 Regi** 17:10–16. Domnul îmi unge capul cu untdelemn, **Ps.** 23:5. Ei au uns cu untdelemn pe mulţi care erau bolnavi, **Marcu** 6:13. Vârstnicii să se roage asupra lui, ungându-l cu untdelemn, **Iac.** 5:13–15. Ţineţi lămpile pregătite şi aprinse şi untdelemnul cu voi, **D&L** 33:17 (Mat. 25:1–13).

UNUL. *Vezi* Dumnezeu, Dumnezeire; Unitate

UR

În Vechiul Testament, Ur din Haldea a fost locul de origine al lui Avraam (Gen. 11:27–28, 31; 15:7; Neemia 9:7; Avr. 2:1, 4).

URECHE. *Vezi, de asemenea,* (a) Asculta

În scripturi, urechea este adesea folosită ca simbol al capacităţii cuiva de a auzi şi de a înţelege lucrurile lui Dumnezeu.

Ei au urechi, dar nu aud, **Ps.** 115:6. Domnul trezeşte urechea mea ca să aud, **Isa.** 50:4–5 (2 Ne. 7:4–5). Acela care are urechi de auzit, să audă, **Mat.** 11:15. Urechile lor aud slab, **Mat.** 13:15 (Moise 6:27). Ochiul n-a văzut şi nici urechea n-a auzit lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru aceia care Îl iubesc, **1 Cor.** 2:9 (D&L 76:10). Diavolul şopteşte în urechile lor, **2 Ne.** 28:22. Deschideţi-vă urechile ca să auziţi, **Mosia** 2:9 (3 Ne. 11:5). Am fost chemat de multe ori şi nu am auzit, **Alma** 10:6. Ascultă cuvintele mele, **Alma** 36:1 (Alma 38:1; D&L 58:1). Nu există ureche care nu va auzi, **D&L** 1:2. Urechile se deschid prin umilinţă şi rugăciune, **D&L** 136:32.

URIM ŞI TUMIM. *Vezi, de asemenea,* Platoşă; Văzător

Instrumente pregătite de către Dumnezeu pentru a-l ajuta pe om în obţinerea revelaţiilor şi în traducerea limbilor. În limba ebraică cuvintele înseamnă „lumini şi perfecţiuni". Urimul şi Tumimul constau din două pietre aşezate în arcuri de argint şi folosite uneori cu o platoşă (D&L 17:1; JS—I 1:35, 42, 52). Pământul va deveni un mare Urim şi Tumim în starea lui sfinţită şi nemuritoare (D&L 130:6–9).

Să pui în pieptarul judecăţii Urim şi Tumim, **Ex.** 28:30. Celui ce va izbândi, îi voi da o piatră albă, **Apoc.** 2:17. Are unde să privească şi să traducă, **Mosia** 8:13. Aceste două pietre ţi le voi da ţie, **Eter** 3:23–24, 28 (Eter 4:5). Joseph Smith a primit revelaţii prin Urim şi Tumim, **D&L** titlurile secţiunilor 6, 11, 14–16. Ţi-a fost dată putere să traduci cu ajutorul Urimului şi Tumimului, **D&L** 10:1. Cei trei martori aveau să vadă Urimul şi Tumimul, care au fost date fratelui lui Iared, pe munte, **D&L** 17:1. Locul unde sălăşluieşte Dumnezeu este un mare Urim şi Tumim. Piatra cea albă va deveni un Urim şi Tumim pentru fiecare persoană care primeşte una, **D&L** 130:6–11. Eu, Avraam, am avut Urimul şi Tumimul, **Avr.** 3:1, 4.

(A) URÎ, URĂ. *Vezi, de asemenea,* Duşmănie; Iubire; Răzbunare

Ura este o aversiune puternică faţă de cineva sau faţă de ceva.

Eu, Dumnezeu, pedepsesc nelegiuirea părinţilor în copiii celor ce Mă urăsc, **Ex.** 20:5. Şase lucruri urăşte Domnul, **Prov.** 6:16. Un om nesocotit dispreţuieşte pe mama sa, **Prov.** 15:20. El este dispreţuit şi părăsit de oameni, **Isa.** 53:3. Faceţi bine celor ce vă urăsc, **Mat.** 5:44. Sau va urî pe unul şi va iubi pe celălalt; sau va ţine la unul şi va nesocoti pe celălalt, **Mat.** 6:24. Veţi fi urâţi de toţi din pricina Numelui Meu, **Mat.** 10:22. Oricine face rău, urăşte lumina, **Ioan** 3:20. Nimeni să nu-ţi dispreţuiască tinereţea, **1 Tim.** 4:12. Pentru că sunt bogaţi, ei îi dispreţuiesc pe cei săraci, **2 Ne**. 9:30. Nu dispreţuiţi revelaţiile lui Dumnezeu, **Iacov** 4:8. Ei aveau o ură veşnică împotriva noastră, **Iacov** 7:24. Oamenii dispreţuiesc sfaturile lui Dumnezeu şi desconsideră vorbele Sale, **D&L** 3:7. Eram urât si persecutat pentru că spuneam că avusesem o viziune, **JS—I** 1:25.

VAMEŞI. *Vezi, de asemenea,* Imperiul Roman

În Roma antică, colector de taxe pentru guvern. Vameşii erau de regulă urâţi de către evrei. Unii vameşi au primit, cu dragă inimă, Evanghelia (Mat. 9:9–10; Luca 19:2–8).

VANITATE. *Vezi* Deşertăciune, deşert

VĂDUVĂ. *Vezi, de asemenea,* Bunăstare

Femeie al cărei soţ a murit şi care nu s-a recăsătorit.

Orfanul şi văduva să vină şi să mănânce, **Deut.** 14:29. Această văduvă săracă a aruncat tot ce avea, **Marcu** 12:41–44. Vizitaţi-i pe orfani şi pe văduve în

nenorocirea lor, **Iac.** 1:27. Domnul va fi un martor neînduplecat împotriva acelora care asupresc văduvele, **3 Ne.** 24:5 (Zah. 7:10). Văduvele şi orfanii să fie ajutaţi, **D&L** 83:6 (D&L 136:8).

VĂL

Cuvânt folosit în scripturi pentru a ilustra (1) un despărţitor care separă zonele tabernacolului sau ale templului, (2) un simbol al separării între Dumnezeu şi om, (3) o ţesătură subţire purtată de oameni pentru a-şi acoperi faţa sau capul sau (4) o uitare dată de Dumnezeu, care opreşte amintirile oamenilor despre existenţa premuritoare.

Vălul desparte sfânta sfintelor de locul sfânt, **Ex.** 26:33. Vălul templului s-a rupt în două, la răstignirea lui Hristos, **Mat.** 27:51 (Marcu 15:38; Luca 23:45). Acum vedem printr-o oglindă, în chip întunecos, dar atunci vom vedea faţă în faţă, **1 Cor.** 13:12. Vălul întunecat al necredinţei a fost îndepărtat din mintea lui, **Alma** 19:6. Fratele lui Iared n-a putut fi oprit să vadă prin văl, **Eter** 3:19 (Eter 12:19). Vălul va fi desfăcut şi Mă vei vedea, **D&L** 67:10 (D&L 38:8). Vălul acoperământului templului Meu va fi îndepărtat, **D&L** 101:23. Vălul a fost îndepărtat de pe minţile noastre, **D&L** 110:1. O perdea de întunecime va acoperi pământul, **Moise** 7:61.

VĂZĂTOR. *Vezi, de asemenea,* Profet; Urim şi Tumim

Persoană autorizată de Dumnezeu să vadă cu ochi spirituali lucrurile pe care Dumnezeu le-a ascuns lumii (Moise 6:35–38). El este revelator şi profet (Mosia 8:13–16). În Cartea lui Mormon, Amon a propovăduit că numai un văzător poate folosi interpreţi speciali sau un Urim şi Tumim (Mosia 8:13; 28:16). Un văzător cunoaşte trecutul, prezentul şi viitorul. În vechime, profetul era, deseori, numit văzător (1 Sam. 9:9; 2 Sam. 24:11).

Joseph Smith este marele văzător al zilelor din urmă (D&L 21:1; 135:3). În plus, Prima Preşedinţie şi Consiliul celor Doisprezece sunt susţinuţi ca profeţi, văzători şi revelatori.

Acesta este un popor răzvrătit care zice văzătorilor: „Să nu vedeţi!" şi profeţilor: „Să nu profetizaţi", **Isa.** 30:9–10. Un vizionar ales voi ridica Eu din rodul şalelor tale, **2 Ne.** 3:6–15. Aici este înţelepciunea; da, de a fi văzător, revelator, traducător şi profet, **D&L** 107:92. Domnul l-a desemnat pe Hyrum Smith să fie profet, văzător şi revelator pentru Biserică, **D&L** 124:91–94.

VÂRSTNIC. *Vezi, de asemenea,* Preoţia lui Melhisedec; Preoţie

Termenul *vârstnic* este folosit în diverse feluri în Biblie. În Vechiul Testament se referă adesea la bărbaţii vârstnici dintr-un trib, care erau de obicei însărcinaţi cu treburile guvernării (Gen. 50:7; Ios. 20:4; Rut 4:2; Mat. 15:2). Vârsta şi experienţa făceau sfaturile lor preţioase. Poziţia lor nu era neapărat o chemare a preoţiei.

De asemenea, pe vremea Vechiului Testament, erau rânduiţi vârstnici în Preoţia lui Melhisedec (Ex. 24:9–11). În Noul Testament vârstnicii sunt menţionaţi ca un oficiu al preoţiei în Biserică (Iac. 5:14–15). Şi printre nefiţi au fost rânduiţi vârstnici în preoţie (Alma 4:7, 16; Moro. 3:1). În această dispensaţie, Joseph Smith şi Oliver Cowdery au fost primii vârstnici rânduiţi (D&L 20:2–3).

Acum, vârstnic este denumirea dată tuturor deţinătorilor Preoţiei lui Melhisedec. De exemplu, misionarii de parte bărbătească sunt numiţi vârstnici. De asemenea un Apostol este un vârstnic şi se cuvine să se vorbească despre membrii Cvorumului celor Doisprezece sau despre membrii Cvorumurilor Celor Şaptezeci folosindu-se acest titlu (D&L 20:38; 1 Pet. 5:1). Îndatoririle vârstnicilor rânduiţi, astăzi, în Biserică, au fost date prin revelaţia din zilele din urmă (D&L 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Moise le-a scris vârstnicilor Israelului,

Deut. 31:9. Barnaba a trimes ajutor vârstnicilor Bisericii, **Fapte** 11:30. Vârstnicii erau rânduiţi în fiecare Biserică, **Fapte** 14:23 (Tit 1:5). Chemaţi-i pe vârstnici să se roage asupra bolnavilor, **Iac.** 5:14. Vârstnicii au fost rânduiţi prin aşezarea mâinilor, **Alma** 6:1. Vârstnicii trebuie să-i binecuvânteze pe copii, **D&L** 20:70. Vârstnicii trebuie să conducă întâlnirile prin Duhul Sfânt, **D&L** 46:2. Vârstnicii trebuie să dea seama de administrarea lor, **D&L** 72:5. Vârstnicii trebuie să propovăduiască Evanghelia popoarelor, **D&L** 133:8.

VECHIUL TESTAMENT. *Vezi, de asemenea,* Biblie; Pentateuh; Scripturi

Scrieri ale profeţilor străvechi care au acţionat sub influenţa Spiritului Sfânt şi, care de-a lungul multor secole, au mărturisit despre Hristos şi despre slujirea lui viitoare. De asemenea, conţine o consemnare a istoriei lui Avraam şi a urmaşilor lui, începând cu Avraam şi cu legământul, sau *testamentul*, pe care Domnul l-a făcut cu Avraam şi cu urmaşii lui.

Primele cinci cărţi din Vechiul Testament au fost scrise de Moise. Ele sunt: Genesa, Exodul, Leviticul, Numeri şi Deuteronom. Genesa se referă la originea pământului, a omenirii, a limbilor şi a raselor şi la începutul Casei lui Israel.

Cărţile istorice povestesc evenimente din Israel. Aceste cărţi sunt: Iosua, Judecători, Rut, 1 şi 2 Samuel, 1 şi 2 Regi, 1 şi 2 Cronici, Ezra, Neemia şi Estera.

Cărţile poetice consemnează parte din înţelepciunea şi scrierile profeţilor. Ele sunt: Iov, Psalmii, Proverbele, Eclesiastul, Cântarea lui Solomon şi Plângerile.

Profeţii au prevenit pe Israel de păcatele lui şi au mărturisit despre binecuvântările care vin prin supunere. Ei au profeţit venirea lui Hristos, care avea să ispăşească pentru păcatele acelora care se pocăiesc, care primesc rânduielile şi trăiesc Evanghelia. Cărţile profeţilor sunt: Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel, Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, Ţefania, Hagai, Zaharia şi Maleahi.

Majoritatea cărţilor din Vechiul Testament au fost scrise în ebraică. Câteva scrieri conţin aramaica, o limbă înrudită.

(A) VEGHEA. *Vezi* (a) Păzi, păzitori

(A) VENI. *Vezi, de asemenea,* Supunere, supus, (a) se supune; Ucenic

În scripturi a se apropia de cineva urmându-l sau supunându-i-se, ca în fraza „veniţi la Hristos şi perfecţionaţi-vă în El" (Moro. 10:32).

Ascultaţi şi veniţi la Mine, **Isa.** 55:3. Veniţi la Mine, voi toţi care trudiţi, **Mat.** 11:28. Lăsaţi copiii să vină la Mine, **Mat.** 19:14. Dacă un om vine după Mine, să se lepede de el însuşi, **Luca** 9:23. Cel ce vine la Mine nu va fi niciodată înfometat, **Ioan** 6:35. Hristos îi cheamă pe toţi să vină la El, **2 Ne.** 26:33. Veniţi la Mine şi fiţi salvaţi, **3 Ne.** 12:20. Veniţi la Hristos, **Moro**. 10:32. Chemaţi-i pe toţi să vină întru Hristos, **D&L** 20:59. Veniţi la Mine, şi sufletele voastre vor trăi, **D&L** 45:46.

VIA DOMNULUI. *Vezi, de asemenea,* Câmp; Israel

Simbol pentru un câmp al muncii spirituale. În scripturi, via Domnului se referă, de obicei, la casa lui Israel sau la împărăţia lui Dumnezeu pe pământ. Uneori se referă la popoarele lumii în general.

Via Domnului oştirilor este casa lui Israel, **Isa.** 5:7 (2 Ne. 15:7). Isus a dat parabola lucrătorilor în vie, **Mat.** 20:1–16. Israel este asemenea unui măslin domesticit, îngrijit în via Domnului, **Iacov** 5. Slujitorii Domnului îi vor tăia via pentru ultima oară, **Iacov** 6. Domnul îi va binecuvânta pe toţi aceia care lucrează în via Sa, **D&L** 21:9 (Alma 28:14). Lucraţi în via Mea pentru ultima oară, **D&L** 43:28.

VIAŢĂ. *Vezi, de asemenea,* Lumină, lumina lui Hristos; Viaţă veşnică

Existenţă vremelnică şi spirituală posibilă prin puterea lui Dumnezeu.

Îţi pun azi înainte viaţa şi binele, **Deut.** 30:15–20. Îmi vei arăta cărarea vieţii, **Ps.** 16:11. Cine urmăreşte dreptatea găseşte viaţă, **Prov.** 21:21. Cine îşi va păstra viaţa o va pierde; şi cine îşi va pierde viaţa pentru Mine, o va câştiga, **Mat.** 10:39 (Mat. 16:25; Marcu 8:35; Luca 9:24; 17:33). Fiul omului a venit nu ca să piardă vieţile oamenilor, ci să le salveze, **Luca** 9:56. În El era viaţa, şi viaţa era lumina oamenilor, **Ioan** 1:4. Cine crede în Cel ce M-a trimis a trecut din moarte la viaţă, **Ioan** 5:24. Eu sunt calea, adevărul şi viaţa, **Ioan** 14:6. Dacă numai pentru viaţa aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, suntem cei mai nenorociţi, **1 Cor.** 15:19–22. Evlavia are făgăduinţa vieţii de acum şi a celei viitoare, **1 Tim.** 4:8. Copiii noştri pot privi înainte la viaţa care este în Hristos, **2 Ne.** 25:23–27. Această viaţă este vremea ca oamenii să se pregătească să-L întâlnească pe Dumnezeu, **Alma** 34:32 (Alma 12:24). Eu sunt lumina şi viaţa lumii, **3 Ne.** 9:18 (Mosia 16:9; 3 Ne. 11:11; Eter 4:12). Binecuvântaţi sunt cei credincioşi, fie în viaţă, fie în moarte, **D&L** 50:5. Aceasta înseamnă vieţi veşnice—a cunoaşte pe Dumnezeu şi pe Isus Hristos, **D&L** 132:24. Aceasta este lucrarea şi slava Mea—să aduc nemurirea şi viaţa veşnică omului, **Moise** 1:39.

VIAŢA NEPIERITOARE. *Vezi* Viaţă veşnică

VIAŢĂ PREMURITOARE. *Vezi, de asemenea,* Început; Om, oameni; Război în cer; Sfat în cer

Viaţa de dinainte de viaţa pământească. Toţi bărbaţii şi femeile au trăit lângă Dumnezeu ca fiind copiii Lui spirituali, înainte de a veni pe pământ ca fiinţe muritoare. Aceasta mai este denumită uneori prima stare (Avr. 3:26).

Când Dumnezeu a pus temeliile pământului, toţi fiii lui Dumnezeu au strigat de bucurie, **Iov.** 38:4–7. Spiritul se va întoarce la Dumnezeu care l-a dat, **Ecl.** 12:7. Înainte să te fac din pântece, te cunoşteam, **Ier.** 1:4–5. Noi toţi suntem vlăstarele lui, **Fapte** 17:28. Dumnezeu ne-a ales încă înainte de întemeierea lumii, **Ef.** 1:3–4. Să ne supunem Tatălui spiritelor, **Evr.** 12:9. Pe îngerii care nu şi-au păstrat prima lor stare, El i-a ţinut în lanţuri veşnice, **Iuda** 1:6 (Avr. 3:26). Diavolul şi îngerii lui au fost alungaţi, **Apoc.** 12:9. Ei au fost chemaţi şi pregătiţi de la întemeierea lumii, **Alma** 13:3. Hristos a privit la întinderea veşniciei şi la oştirile cerului înainte să fie făcută lumea, **D&L** 38:1. Omul era, de asemenea, la început cu Dumnezeu, **D&L** 93:29 (Hel. 14:17; D&L 49:17). Spirite nobile au fost alese de la începuturi să fie conducători în Biserică, **D&L** 138:53–55. Mulţi şi-au primit primele lecţii în lumea spiritelor, **D&L** 138:56. Toate lucrurile au fost create spiritual înainte de a fi pe pământ, **Moise** 3:5. Eu am făcut lumea şi oamenii înainte ca ei să fie în trup, **Moise** 6:51. Avraam a văzut inteligenţele care erau organizate înainte să fie lumea, **Avr.** 3:21–24.

VIAŢĂ VEŞNICĂ. *Vezi, de asemenea,* Coroană; Exaltare; Glorie celestială; Ispăşire, (a) ispăşi; Viaţă

A trăi pentru totdeauna ca familii în prezenţa lui Dumnezeu (D&L 132:19–20, 24, 55). Viaţa veşnică este cel mai mare dar al lui Dumnezeu pentru om.

Tu ai cuvintele vieţii veşnice, **Ioan** 6:68. Aceasta este viaţa veşnică, ca ei să te poată cunoaşte pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, şi pe Isus Hristos, **Ioan** 17:3 (D&L 132:24). Daţi lupta cea dreaptă a credinţei, apucaţi viaţa veşnică, **1 Tim.** 6:12. Oamenii sunt liberi să aleagă libertatea şi viaţa veşnică, **2 Ne.** 2:27 (Hel. 14:31). A se îndrepta spre cele spirituale înseamnă viaţă veşnică, **2 Ne.** 9:39. Atunci vă veţi afla voi pe cărarea îngustă care duce către viaţa veşnică, **2 Ne.** 31:17–20. A crede în Hristos şi a îndura până la sfârşit înseamnă viaţă veşnică, **2 Ne.** 33:4 (3 Ne. 15:9). Acela care are viaţă veşni-

că este bogat, **D&L** 6:7 (D&L 11:7). Viaţa veşnică este cel mai mare dintre toate darurile lui Dumnezeu, **D&L** 14:7 (Rom. 6:23). Cei drepţi vor primi pace în această lume, şi viaţă veşnică în lumea ce va veni, **D&L** 59:23. Aceia care îndură până la sfârşit vor avea coroana vieţii veşnice, **D&L** 66:12 (D&L 75:5). Toţi acei care mor fără Evanghelie, care ar fi primit-o dacă ar fi trăit, sunt moştenitori ai împărăţiei celeste, **D&L** 137:7–9. Lucrarea şi gloria lui Dumnezeu este de a aduce nemurirea şi viaţa veşnică omului, **Moise** 1:39. Dumnezeu dă viaţă veşnică celor supuşi, **Moise** 5:11.

VICLENIE. *Vezi, de asemenea,* Înşelare, (a) înşela, înşelăciune

În scripturi, viclenie înseamnă iscusinţă înşelătoare.

Binecuvântat este omul în spiritul căruia nu există viclenie, **Ps.** 32:2 (Ps. 34:13; 1 Pet. 2:1). Nataniel era un israelit fără pic de viclenie, **Ioan** 1:47 (D&L 41:9–11). Cunoaşterea pură lărgeşte sufletul fără viclenie, **D&L** 121:42.

VICLEŞUG PREOŢESC

Oameni care predică şi se prezintă pe ei înşişi ca fiindlumina lumii, pentru ca să primească câştiguri şi preamărire de la lume; dar ei nu caută bunăstarea Sionului (2 Ne. 26:29).

Păstoriţi turma lui Dumnezeu, nu de silă, **1 Petru**. 5:2. Bisericile care sunt construite pentru câştig trebuie doborâte, **1 Ne**. 22:23 (Moro. 8:32–41). Din cauza vicleşugurilor preoţeşti, Isus va fi răstignit, **2 Ne**. 10:5. Dacă vicleşugul preoţesc s-ar impune în acest popor, atunci acesta ar dovedi distrugerea sa totală, **Alma** 1:12. Neamurile vor fi pline de tot felul de vicleşuguri preoţeşti, **3 Ne.** 16:10.

VINĂ. *Vezi, de asemenea,* Pocăinţă, (a) se pocăi

Împrejurarea de a fi făcut rău sau sentimentele de regret şi tristeţe care trebuie să însoţească păcatul.

El a păcătuit şi este vinovat, **Lev.** 6:1–6. Oricine va lua din împărtăşanie fiind nevrednic este vinovat de trupul şi sângele lui Hristos, **1 Cor.** 11:27. Vinovăţia face adevărul greu de suportat, **1 Ne.** 16:2. Vom avea o cunoaştere desăvârşită a vinovăţiei noastre, **2 Ne.** 9:14. Vina mi-a fost ştearsă, **Enos** 1:6. A existat o pedeapsă adăugată, care a adus remuşcarea conştiinţei, **Alma** 42:18. Păcatele voastre să vă tulbure, cu acea tulburare care vă va aduce la pocăinţă, **Alma** 42:29. Unii dintre voi sunt vinovaţi înaintea Mea, dar voi fi milostiv, **D&L** 38:14. Fiul lui Dumnezeu a ispăşit pentru vina originară, **Moise** 6:54.

VIRTUTE. *Vezi, de asemenea,* Castitate; Integritate; Putere

Integritate şi puritate morală, putere şi tărie (Luca 8:46) sau puritate sexuală (Moro. 9:9).

Tu eşti o femeie cinstită, **Rut** 3:11. Cel ce are mâinile nepătate şi o inimă curată va sta în locul sfânt al Domnului, **Ps.** 24:3–4. O femeie cinstită este o cunună pentru soţul ei, **Prov.** 12:4. Preţul unei femei cinstite este mult mai mare decât mărgăritarele, **Prov.** 31:10–31. Adaugă credinţei tale virtute, **2 Pet.** 1:5 (D&L 4:6). Încearcă virtutea cuvântului lui Dumnezeu, **Alma** 31:5. Fie ca virtutea să-ţi împodobească gândurile neîncetat, **D&L** 121:45. Noi credem că trebuie să fim virtuoşi, **A de C** 1:13 (Filip. 4:8).

VIS. *Vezi, de asemenea,* Revelaţie

O modalitate prin care Dumnezeu Îşi dezvăluie voinţa bărbaţilor şi femeilor pe pământ. Totuşi, nu toate visele sunt revelaţii. Visele inspirate sunt fructul credinţei.

El a visat, şi iată o scară ajungea până la cer. **Gen.** 28:12. Iosif a avut un vis, **Gen.** 37:5. Domnul îi va vorbi lui într-un vis, **Num**. 12:6. Nebucadneţar a avut vise, **Dan.** 2:1–3. Bătrânii vor avea vise, **Ioel** 2:28 (Fapte 2:17). Îngerul Domnului i-a apărut lui într-un vis, **Mat.** 1:20 (Mat. 2:19). Lehi a scris multe lucruri pe care le-a văzut în vise, **1 Ne.** 1:16. Lehi a avut un vis, **1 Ne.** 8.

VIZIUNE. *Vezi, de asemenea,* Prima Viziune; Revelaţie; Vis

Revelaţie vizuală a unui eveniment, persoană, sau lucru, prin puterea Duhului Sfânt.

Exemplele de viziuni importante le includ pe următoarele: viziunea lui Ezechiel despre ultimele zile (Ezec. 37–39), viziunea lui Ştefan despre Isus, la dreapta lui Dumnezeu (Fapte 7:55–56), revelaţia lui Ioan privind ultimele zile (Apoc. 4–21), viziunea lui Lehi şi a lui Nefi despre pomul vieţii (1 Ne. 8, 10–14), viziunea lui Alma cel Tânăr despre un înger al Domnului (Mosia 27), viziunea fratelui lui Iared despre toţi locuitorii pământului (Eter 3:25), viziunea gloriilor (D&L 76), viziunile date lui Joseph Smith şi lui Oliver Cowdery în Templul din Kirtland (D&L 110), viziunea lui Joseph F. Smith despre mântuirea celor morţi (D&L 138), viziunea lui Moise despre Dumnezeu şi creaţiile Lui (Moise 1), viziunea lui Enoh despre Dumnezeu (Moise 6–7), prima viziune a lui Joseph Smith (JS—I 1).

Când nu există nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu, **Prov.** 29:18. Tinerii vor avea viziuni, **Ioel** 2:28 (Fapte 2:17). El mi-a dat cunoaştere prin viziuni, **2 Ne.** 4:23. El era un mesager trimis din prezenţa lui Dumnezeu, **JS—I** 1:33. Noi credem în profeţie, revelaţie, viziuni, **A de C** 1:7.

VOCE. *Vezi* Glas

(A) VORBI DE RĂU. *Vezi, de asemenea,* (a) Bârfi; Ceartă; Minciună; Zvon

A spune lucruri neadevărate, jignitoare şi răutăcioase. Deseori, în scripturi, o astfel de vorbire este îndreptată către o persoană cu scopul anume de a pricinui suferinţă.

Fereşte-ţi limba de rău, **Ps.** 34:13 (1 Pet. 3:10). Omul stricat pregăteşte nenorocirea, **Prov.** 16:27. Binecuvântaţi sunteţi voi când oamenii vor spune tot felul de lucruri rele şi neadevărate împotriva voastră, **Mat.** 5:11 (3 Ne. 12:11). Din inimă ies gândurile rele, **Mat.** 15:19 (Marcu 7:21). Să nu vorbeşti de rău pe conducător, **Fapte** 23:5. Îndepărtează de la tine orice vorbă de rău, **Ef.** 4:31. Nu vă vorbiţi de rău unul pe celălalt, **Iac.** 4:11. Vedeţi de nu vă calomniaţi şi nu vă vorbiţi de rău, **D&L** 20:54.

VOT. *Vezi* Consimţământ comun

VREDNIC. *Vezi* Demn, demnitate

VRĂJMĂŞIE. *Vezi* Duşmănie

WHITMER, DAVID

Unul dintre primii conducători în Biserica restaurată şi unul dintre cei trei martori ai originii divine şi ai adevărului Cărţii lui Mormon (D&L 14, 17–18). Domnul i-a dat instrucţiuni personale în Doctrină şi Legăminte 14 şi 30:1–4.

WHITMER, JOHN

Unul dintre primii conducători în Biserica restaurată şi unul dintre cei opt martori ai Cărţii lui Mormon. Vezi „Mărturia celor opt martori" din paginile introductive ale Cărţii lui Mormon. De asemenea, el a fost chemat să predice Evanghelia (D&L 30:9–11).

WHITMER, PETER, JR.

Unul dintre primii conducători în Biserica restaurată şi unul dintre cei opt martori ai Cărţii lui Mormon. Vezi „Mărturia celor opt martori" din paginile introductive la Cartea lui Mormon. Domnul i-a dat instrucţiuni personale în Doctrină şi Legăminte 16 şi 30:5–8.

WHITNEY, NEWEL K.

Unul dintre primii conducători în Biserica restaurată. Newel K. Whitney a fost episcop în Kirtland, Ohio (Statele Unite ale Americii), iar mai târziu a slujit ca episcop prezidenţial al Bisericii (D&L 72:1–8; 104; 117).

WILLIAMS, FREDERICK G.

Unul dintre primii conducători în Biserica restaurată, care a slujit o vreme drept consilier în Preşedinţia Înaltei Preoţii (D&L 81; 90:6, 19; 102:3).

WOODRUFF, WILFORD. *Vezi, de asemenea,* Declaraţia Oficială—1; Manifest

Cel de al patrulea preşedinte al Bisericii de după restaurarea Evangheliei prin profetul Joseph Smith. El s-a născut în 1807 şi a murit în 1898.

A fost chemat să ocupe o funcţie în Consiliul celor Doisprezece, **D&L** 118:6. A fost printre spiritele alese să vină în deplinătatea vremilor, **D&L** 138:53. A primit o revelaţie pentru a opri căsătoriile pluraliste în Biserică, **D&L** DO—1.

YOUNG, BRIGHAM

Unul dintre primii Apostoli din această dispensaţie şi cel de al doilea preşedinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinţilor din Zilele din Urmă. El i-a condus pe sfinţi din Nauvoo, Illinois, spre vest, spre Valea Salt Lake şi a fost un mare colonizator în vestul Statelor Unite.

Brigham Young a fost chemat să fie preşedinte peste cei Doisprezece Apostoli, **D&L** 124:127. Lui Brigham Young i s-a poruncit ce să lucreze şi a fost eliberat de a face viitoare călătorii în străinătate, **D&L** 126. Domnul l-a instruit pe Brigham Young cum să-i organizeze pe sfinţi pentru drumul spre vest, **D&L** 136. Brigham Young a fost printre cei aleşi în lumea spiritelor, **D&L** 138:53.

ZABULON. *Vezi, de asemenea,* Iacov, fiul lui Isaac; Israel

Personaj din Vechiul Testament, fiul lui Iacov şi al Leii (Gen. 30:19–20).

Tribul lui Zabulon: Iacov a binecuvântat tribul lui Zabulon (Gen. 49:13). Tribul lui Zabulon s-a alăturat lui Debora şi lui Barac în lupta împotriva duşmanilor Israelului (Jud. 4:4–6, 10). De asemenea, ei s-au alăturat lui Ghedeon în lupta cu madianiţii (Jud. 6:33–35).

ZAHARIA

Profet din Vechiul Testament care a profeţit în jurul anului 520 î.H. El a trăit în aceeaşi perioadă cu profetul Hagai (Ezra 5:1; 6:14).

Cartea lui Zaharia: Cartea se remarcă prin profeţiile despre slujirea muritoare a lui Hristos şi despre a Doua Sa Venire (Zah. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Capitolele 1–8 conţin o serie de viziuni despre viitorul poporului lui Dumnezeu. Capitolele 9–14 conţin viziuni despre Mesia, despre ultimele zile, despre adunarea lui Israel, despre marele război final şi despre a Doua Venire.

ZAHARIA. *Vezi, de asemenea,* Elisaveta; Ioan Botezătorul

Personaj din Noul Testament - tatăl lui Ioan Botezătorul. Zaharia a deţinut oficiul de preot şi a oficiat în templu.

Zaharia a fost ucis între templu şi altar, **Mat.** 23:35 (Luca 11:51). Îngerul Gavril le-a promis lui Zaharia şi soţiei sale Elisaveta un fiu, **Luca** 1:5–25 (D&L 27:7). I s-a dezlegat limba, **Luca** 1:59–79.

ZARAHEMLA. *Vezi, de asemenea,* Amon, urmaş al lui Zarahemla; Mulec

În Cartea lui Mormon, Zarahemla se referă la: (1) un bărbat care a condus colonia lui Mulec, (2) un oraş denumit după acesta sau (3) ţara lui Zarahemla sau (4) poporul care l-au urmat.

Zarahemla s-a bucurat că Domnul îi trimisese pe nefiţi, **Omni** 1:14. Zarahemla a dat o genealogie a părinţilor, **Omni** 1:18. Amon a fost un urmaş al lui Zarahemla, **Mosia** 7:3, 13. Biserica a fost stabilită în oraşul Zarahemla, **Alma** 5:2. Datorită celor drepţi, cei ticăloşi au fost salvaţi în Zarahemla, **Hel.** 13:12. Oraşul Zarahemla a ars la moartea lui Hristos, **3 Ne.** 8:8, 24.

(CELE) ZECE PORUNCI. *Vezi* Porunci, cele zece

(CELE) ZECE TRIBURI. *Vezi* Israel

ZECIUIALĂ. *Vezi, de asemenea,* Bani; Ofrandă'

A zecea parte din venitul anual al unei persoane, dată Domnului prin Biserică.

Fondurile din zeciuială sunt folosite pentru a construi biserici şi temple, pentru sprijinirea muncii misionare şi pentru zidirea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ.

Avraam a dat a zecea parte din tot ceea ce avea lui Melhisedec, **Gen.** 14:18–20 (Evr. 7:1–2; Alma 13:15). Fiecare a zecea parte este a Domnului: este sfântă pentru Domnul, **Lev.** 27:30–34. Să scoţi zeciuiala adevărată din tot venitul tău, **Deut.** 14:22, 28. Ei au adus din belşug zeciuială din toate, **2 Cron.** 31:5. Să înşele un om pe Dumnezeu? Cu ce te-am înşelat? În zeciuieli şi ofrande, **Mal.** 3:8–11 (3 Ne. 24:8–11). Acela care plăteşte zeciuiala nu va fi ars la venirea Sa, **D&L** 64:23 (D&L 85:3). Casa Domnului va fi construită prin zeciuiala poporului Său, **D&L** 97:11–12. Domnul a revelat legea zeciuielii, **D&L** 119. De zeciuială va dispune un consiliu, **D&L** 120.

ZEDECHIA. *Vezi, de asemenea,* Mulec

Personaj din Vechiul Testament, ultimul rege al lui Iuda (2 Regi 24:17–20; 25:2–7). Zedechia l-a întemniţat pe profetul Ieremia (Ier. 32:1–5), iar Ieremia a profeţit despre robia lui Zedechia (Ier. 34:2–8, 21). Lehi şi familia lui au trăit în Ierusalim în timpul primului an de domnie a lui Zedechia (1 Ne. 1:4). Toţi, în afară de unul dintre fiii lui Zedechia, au fost ucişi; fiul său Mulec a fugit spre emisfera vestică (Ier. 52:10; Omni 1:15; Hel. 8:21).

ZEEZROM

În Cartea lui Mormon, un judecător din oraşul Amoniha. Alma şi Amulec au simţit prin spirit că Zeezrom minte. După aceea, el a fost convertit la Evanghelia lui Hristos (Alma 11:21–46; 15:1–12).

ZENIF

În Cartea lui Mormon, un bărbat care a condus grupul ce s-a întors în ţara lui Nefi; el a devenit rege şi a condus cu dreptate (Mosia 9–10).

ZENOC

Profet al lui Israel, în vremea Vechiului Testament, care este menţionat numai în Cartea lui Mormon.

A profeţit despre moartea lui Hristos, **1 Ne.** 19:10. A vorbit despre Fiul lui Dumnezeu, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). A fost martir pentru adevăr, **Alma** 33:17. A profeţit referitor la venirea lui Mesia, **Hel.** 8:20.

ZENOS

Profet al lui Israel în vremea Vechiului Testament, ale cărui profeţii despre misiunea lui Hristos sunt menţionate numai în Cartea lui Mormon.

A profeţit despre înmormântarea lui Hristos şi despre trei zile de întunecime, **1 Ne.** 19:10, 12. A prezis adunarea lui Israel, **1 Ne.** 19:16. Iacov a citat parabola lui Zenos despre măslinul domestic şi cel sălbatic, **Iacov** 5. Iacob a dezvoltat alegoria lui Zenos, **Iacob** 6:1–10. A predicat despre rugăciune şi preaslăvire, **Alma** 33:3–11. A predicat că mântuirea vine prin Fiul, **Alma** 34:7. A fost ucis din cauza mărturiei lui îndrăzneţe, **Hel.** 8:19. A vorbit despre restaurarea lamaniţilor, **Hel.** 15:11. A mărturisit despre distrugerea de la moartea lui Hristos, **3 Ne.** 10:15–16.

ZIUA DE SABAT. *Vezi, de asemenea,* (a) Crea, creaţie; Odihnă

Ziua sfântă rezervată în fiecare săptămână pentru odihnă şi preaslăvire. După ce a creat toate lucrurile, Dumnezeu s-a odihnit în cea de a şaptea zi şi a poruncit ca o zi în fiecare săptămână să fie zi de odihnă pentru a-i ajuta pe oameni să-şi amintească de El (Ex. 20:8–11).

Înainte de învierea lui Hristos, membrii Bisericii ţineau ultima zi din săptămână ca Sabat, aşa cum făceau evreii. După înviere, membrii Bisericii, fie ei evrei sau neamuri, au ţinut prima zi a săptămânii (ziua Domnului) pentru a-şi aminti de învierea Domnului. Astăzi, Biserica continuă

să ţină o zi din fiecare săptămână ca sfântă zi de sabat, în care să preaslăvească pe Dumnezeu şi să se odihnească de munca lumească.

Sabatul reaminteşte oamenilor de nevoia lor pentru hrană spirituală şi de datoria lor de a se supune lui Dumnezeu. Când o naţiune devine neglijentă în ţinerea Sabatului, toate aspectele vieţii sunt afectate, iar viaţa ei religioasă decade (Nee. 13:15–18; Ier. 17:21–27).

Dumnezeu s-a odihnit în cea de a şaptea zi, **Gen.** 2:1–3. Copiii lui Israel nu au adunat mană de Sabat, **Ex.** 16:22–30. Amintiţi-vă de ziua de Sabat, ca să o păstraţi sfântă, **Ex.** 20:8–11 (Mosia 13:16–19). Sabatul a fost dat ca semn între Dumnezeu şi om, **Ex.** 31:12–17 (Ezec. 20:12, 20). Să nu cumpărăm, nici să nu vindem de Sabat, **Nee.** 10:31. Numeşte Sabatul o desfătare, cinstindu-L pe Domnul şi necăutând propria ta plăcere, **Isa.** 58:13–14. Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat, **Marcu** 2:23–28. Fiul omului este Domnul Sabatului, **Luca** 6:1–10. Isus a predicat într-o sinagogă şi a tămăduit de Sabat, **Luca** 13:10–14. Nefiţii au ţinut ziua de Sabat sfântă, **Iarom** 1:5. Tineţi ziua de Sabat ca să o păstraţi sfântă, **Mosia** 18:23. Oferiţi-vă împărtăşaniile în ziua Mea sfântă, **D&L** 59:9–13. Locuitorii Sionului trebuie să ţină ziua de Sabat, **D&L** 68:29. Eu, Dumnezeu, M-am odihnit în cea de a şaptea zi din toată lucrarea Mea, **Moise** 3:1–3 (Gen. 2:1–3; Avr. 5:1–3).

ZIUA DOMNULUI. *Vezi* (a) Doua Venire a lui Isus Hristos; Judecată, Ultima; Ziua de Sabat

ZORAM, ZORAMIŢI

În Cartea lui Mormon, slujitor al lui Laban care s-a alăturat lui Nefi şi lui Lehi pentru a veni pe pământul făgăduinţei (1 Ne. 4:31–38). Datorită loialităţii lui Zoram, Lehi l-a binecuvântat alături de proprii săi fii (2 Ne. 1:30–32). Urmaşii lui au fost cunoscuţi ca zoramiţi (Iacov 1:13).

ZOROBABEL

În Vechiul Testament, când Cir a permis iudeilor să se întoarcă în Palestina, Zorobabel a fost numit guvernator sau reprezentant al casei regale evreieşti. Numele lui persan era Şeşbaţar (Ezra 1:8). El a fost implicat în reconstruirea templului din Ierusalim (Ezra 3:2, 8; 5:2).

ZVON. *Vezi, de asemenea,* (a) Bârfi; (a) Vorbi de rău

Satana răspândeşte zvonuri şi dispute—uneori bazate, parţial, pe adevăr pentru a-i întoarce pe oameni împotriva lui Dumnezeu şi a tot ceea ce este bun (Hel. 16:22; JS—I 1:1). Unul din semnele celei de a Doua Veniri a lui Isus Hristos este acela că oamenii vor auzi de războaie şi zvonuri de războaie (Mat. 24:6; D&L 45:26; JS—M 1:23).